

Ўнта тўплам

(Бу тўпламда 2011 йилдан 2020 йилгача ўтган ўн йил ичидаги шеърлар ва ғазаллар жамланди)

Муаллиф

Саҳвий

Швеция

Кириш:

Бу тўпламда 2011 йилдан 2020 йилгача ёзган шеърларим, мухаммаслару маснавийларни жамладим. Булар бари ўн йиллик меҳнат ҳосиласидир. Булар ҳар бири алоҳида бир тўплам шаклида чоп қилинган ҳам. Шу ўнта йилда ёзган шеърларимни битта тўплам ҳолида ўқувчиларга тақдим этмоқдаман. БУ китоб ҳажми жуда катта бўлиши табиий. Лекин, бу менинг ёзган шеърларимни ҳаммаси эмас. Бу йилландан олдин ва кейинги йилларда ёзган шеърларим ҳам кўп. Мен бу китобда ўн йилликни жамладим ҳалос. Китоб кенг ўқувчилар оммасига мўлжалланган. Шеърларимда асосан диний ва сиёсий мавзуларда ва ижтимоий мавзулар ва тарихий шахсларга аталган дostonлар ҳам ўрин олган. Шунингдек, китобда кўплаб классик шоирлар шеърларига мухаммаслар ва ўзимнинг алоҳида мухаммасларим ҳам бор. Шеърлар тартиби йилига қараб, ҳар тўплам алоҳида турибди. Ҳар тўпламнинг ичида аввало бармоқ вазндаги шеърлар кейин, аруз вазнидаги ғазаллар ва мухаммаслар келади.

Бу китоб Саҳвийнинг ўн йиллик шеърлари тўплами ва умрининг ўн йиллик тарихи ифодаси деб қабул қилинг. Шеърларимда ватандаги ва Ислom оламидаги турли хил воқеъа ва ҳодисаларга муносабат сифатида ёзилган шеърлар бор. Турли хил ҳодисалар шоир қалбига ҳам алам етказди ва шулар шеър бўлиб, ифодасини топади. Китобга баҳо беришлик албатта, мутахассислар ва ўқувчилар ҳаққидир. Юқоридаги менинг баъзи тўпламимдаги шеърларимга илиқ муносабат билдирган шахсларга, ўз миннатдорчилигимни билдираман. Китобдаги нуқсону хатолар учун узр сўрайман. Аллоҳу таолодан уни менинг ортимдан қоладиган ёдгорлик қилишини ва узоқ йиллар бу миллатга маънавий бўлсада озуқа берадиган китоблар жумласидан бўлишини насиб этсин. Инсон умри қисқа. Китоблар асрлар яшаб қолади. Китобларимни ўқувчилардан муаллиф ҳаққига ва имон билан ўтган мўминлар ҳаққига яхши дуолар қилишини умид қилиб қоламан.

Саҳвий

Дин, сиёсат ва шеърят одами

(Муҳаммадсолиҳ Абутов шеърлари ҳақида)

Муҳаммадсолиҳ Абутовнинг шеърлари ҳақда сўз очганда унинг сиёсий ва диний фаолияти ҳақида ҳам мутлақо гапириш лозим, чунки, унинг бу жабҳалардаги фаолияти фонида унинг шеърлари янада ёрқинроқ кўринади ва чуқурроқ мазмун касб этади. М.Абутов шахсига жамиятимизда шаклланган анъанавий диний жамоалардан бирининг типик вакили деб қараш тўғри бўлмайди. Абутов шу пайтгача жамиятимизда бир-бирини инкор этмас ҳам, ҳар ҳолда, бир-бирига доим ёт, бир-бири билан ҳеч қачон йўллари кесишмайди, деб ҳисобланган - коммунист-атеистларнинг "динни давлатдан ажратиш" сиёсати маҳсули бўлган - сиёсат ва дин каби, ўзбек жамияти наздидаги "бир-бирига ғайри" нарсалар билан айна пайтда шуғулланиб келаётган кам сонли дин одамларидан биридир. Энди бу "антагонистик" борлиқларга унинг шеърятини ҳам қўшсак, М.Абутов шахси зиддиятларга тўла бўлиб кўринади оддий бир ўзбекистонлик назарида.

Зеро, бугунги жамиятимизда шеър ёзаётган, устига-устак, сиёсатга фаол аралашаётган бир имомни, дин одамни тасаввур қилиш қийиндир. Шу маънода М.Абутовни ўзбек жамиятининг янги бир вакили, унинг шахсига пайдо бўлаётган янги бир ижтимоий тоифа пионерларидан бири, деб қараш хато бўлмайди. Бу ижтимоий-сиёсий тоифа илдиз отган заминни шартли равишда "сиёсий ислом" деб аташ мумкин. Исломнинг сиёсийлашуви - фақат динимизнинг жамиятда ўз муносиб ўрнини олиши учун йўл очадиган воситагина эмас, балки, мамлакат аҳолисининг ижтимоий-сиёсий жиҳатдан ўта пассив бўлган, аммо диний илдизларини сақлаб қолишга муваффақ бўлган кўпчилик қисмини ижтимоий ва сиёсий жиҳатдан фаол қилиш учун йўл очадиган жиддий имконлардан биридир, шубҳасиз.

Шу маънода, М.Абутов сингари дин одамларининг сиёсий фаолияти жамиятимиз учун жуда аҳамиятлидир. Муҳаммадсолиҳ Абутовнинг шеърлари вазни ва тематикаси жиҳатдан кенгдир: у бармоқ, аруз, рубоий сингари шаклларда ва сиёсий, публицистик, диний ва лирик йўналишларда шеърлар ёзади. Абутов ўзининг "Элимга" деб аталган шеърида ўз ҳаётий позициясини шундай ифодалайди:

Ким Сенинг ғамингда, оттирмаса тонг,
Демакки, муҳаббат даъвоси ёлғон.
Ғамингда урмаса, гар дунёга бонг,
Демакки, ўзгача ғавғоси ёлғон!

Унинг бошқа бир шеъридаги қуйидаги сатрлар эса, халқ ғами йўлидаги кураш давомида шоир ўз ҳаётини қурбон қилишга ҳам тайёр эканлигини баён этади:

Ўлимдан қўрқитма мени, эй жаллод,
Ўлим сўқмоғида юрганларданман.
Ожизу нотавон бандасан, билгил,
Сенга куфр ҳукмин, берганларданман!

Мени йўлим аниқ, мақсад аёндир,
Адолат шиорим, ғоям Исломдир,
Сендан қўрқишлигим менга ҳаромдир,
Дўқ пўписанги кўп, кўрганларданман.

Ҳақ учун курашиб, ўлмак, ўлиммас,
Дунёда бирор кас бормикан, ўлмас?,
Азалда битилган, лекин аниқмас,
Тақдирга тан бериб, турганларданман.

Муҳаммадсолиҳ ўзининг диний мавзудаги шеърларини аксарият ҳолларда классик услубда, аруз вазнида ёзади:

Сенга бергай Ҳақ Ўзи, имон зиёсидан улуш,
Ҳам расули Мустафо, хулқи-ҳаёсидан улуш.
Ҳам Абу Бакру Сиддиқ, хулқи боикромидан,
Ҳам яна Ҳазрат Умар, хавфу-рижосидан улуш.

Ҳазрати Усмон сахоси бирла, илми Муртазо,
Барча Асҳоби Киром, илмин зиёсидан улуш.

Барча ўтган тобеинлар, барча солиҳ бандалар,
Барча қуръон аҳлининг, топган сафосидан улуш.

Муҳаммадсолиҳ шеърларининг, шубҳасиз, ўзбек шеърлятида ўз ўрни бордир: шоир ҳар бир воқеага, сиёсий жараёнга ўз шеърлари орқали муносабат билдириб боришга ҳаракат қилади-ки, кўп ҳолларда унинг шеърлари орқали жамиятимиздаги ижтимоий-сиёсий воқеалар хронологиясини қайта тиклаш мумкин. Ўзбек ўқувчиси ушбу китоб орқали диний уламо ва сиёсатчи Муҳаммадсолиҳ Абутовнинг яна бир қирраси, шоирлик истеъдоди билан яқиндан танишиб, ундан баҳра олади, деган умиддамиз.

Мақсуд Бекжон

Шоир

Дардли қалб фарёди

“Шеърлят – кўнгил мулки” дейдилар. Инсон оддий сўз билан изҳор этолмаган дарду-ҳасратини, қалб андуҳларини шеърлят орқали тўкиб сочади ва ёнган қалбини шеърлят захига бериб совутади, ором олади. Ўзига тасалли излайди ва шеърлятдан малҳам топади. Шоир Саҳвий шеърларини ўқиб, унинг бошқаларникига ўхшамайдиган дарду-андуҳига, бўзлаган юрак сир-асрорларига, сўзлар илдизиди яшириниб ётган армонларига, ўкирган шер ноласидай ғаззот қилган қайғуларига шерик бўлдим. Қайғулари билан қайғурдим, армонлари билан эзилдим, дунёларида кездим, уни дунёдан бездирган қабоҳатларга шерик бўлиб дунёлардан бездим...

Қатор-қатор юрак изҳорларини қоғозга туширган шоир, шоирлик даво қилмайди. Шеърларида Ватан соғинчини, эл меҳрини, замин тафтини ифода этар экан, ўзининг ватарпарвар Ўзбек ўғлони эканига, шу халқ, шу юрт деб яшаётганига шубҳа қолдирмайди. Унинг сатрларини ўқирканман, у қанчалик юртини озод ва обод кўришини исташини ва шу озодлик ва ободлик йўлида жонини фидо қилишга тайёр эканлигини ҳис қилдим. Ҳаёт унга қанча жабру жафоларни кўрсатмасин, у ўз иймонидан воз кечмайди. Ёши улғайиб борган сари Ватанига интилиш, ҳеч бўлмаганда хоки Ватанда бўлишини ишташ юрагини ўртади. Шоир шеърларининг талайгина қисмини Ватан ва юрт соғинчи, армон ва ҳижрон мавзуси ташкил этади. Унинг “Сен Ватанни биздек сева олмассан,” “Дилимиздан бу дард ҳеч йўқолмасин,” “Беватанлик,” “Алишув,” “Соғиндим,” “Отам вафотига,” “Ўғлим билан суҳбат” каби шеърлари юрак тўла дарду андуҳ билан ёзилган. У ўзи туғилиб ўсган макон чўл бўлса-да, унинг янтоқ ва тиканзорларини соғиниб ўртанади:

На сенди денгиз бор, на ўрмонинг бор,
На улуғвор тоғинг, соябонинг бор,
Қуриган чўл бўлдинг, кўп армонинг бор,
Тикан босган чўл, тоғингни соғиндим.

Саҳвий шеърларида қисмат оғриқлари бор. Ватандан жудолик азобини тутқунлик, зулм азобидан оғирроқ қуйиш бор. У ўзга юртдаги фаровон ҳаётини "Она Ватан" деган улугъ неъмат билан алишмайди.

Вужудим бу ердадир, руҳим ватанда дарбадар,

Қўҳна Жайхун бўйида қолғонлиғини англадим.

Мен зулмдан қочганимга шукр этарман ҳар замон,

Асли улканроқ жазо, бўлғонлиғини англадим.

Ўзга юртларда фаровон бўлсада, гарчи ҳаёт,

Менга ватан бўлғони, ёлғонлиғини англадим,

Шоир шеърларининг мавзулари ранг-баранг бўлсада, шоирнинг илма-тешик бағрига Ватан соғинчи нурдек кириб борганини ва ҳар бир сатрида акс этганини кузатиш мумкин. Тонг нурлари унинг қалбига тикандек ботади, ўз юртининг субҳидамларини соғинтиради. Бир вақтлар димоғига ёқимли ҳидлар олиб келган майин шабодалар фақат ўз ошёнига хослигини ҳис қилади у. Унинг "Булутлар йиғлаган тунда", "Ёқимсиз оқшом", "Денгиз соҳилида", "Тонг ҳақида" каби шеърлари инсонни Ватанни севишга, унинг нурли қуёшини, мусаффо осмонини, хўрозлар қичқирадиган тонгию, майин шабодаларини ҳам қадрлашга чақиради.

Бу тонгда на қуёш нури бор?

Ва на бордир қушлар овози.

Бу тонгларни оттириб бедор,

Завқ олмадим баҳору ёзи.

Бу тонгларнинг бизнинг тонглардек,

Йўқдир гўзал нафис ҳавоси.

Субҳидами шомдан фарқи йўқ,

Йўқдир ажиб кайфу сафоси.

Бегонадир шамоллари ҳам,

Нафис мулойимлик етишмас.

Хўрозлари қичқирмас тонгда,

Подалари қирга кетишмас.

Саҳвий ижодида "Бу не юз қаролиғ бўлди..." деб фарёд урган Бобур руҳини сезгандай бўлдим. У бир дамгина Ватан тупроғини таъвоф этиш ишқи билан ёнади. Дўсту-ёронлари, яқинлари даврасида бўлмоқлик ҳаёлларига берилади. "Юрт қадрини юртдан айродан сўра" дейди доно халқимиз. Саҳвийнинг шеърларида ўша қадрни билмоқликка даъволар сездим.

Ватаннинг қадрин, ватансиз дарбадарлардан сўранг,

Англагай неъматни қадрин, банда заволи билан.

Саҳвий шеърларидаги ҳижрон тубсиз. У умр шиддат билан ўтиб бораётганини кузатар экан, у яна бир ўта Ўзбекона қайғуга кўксини очади.

Агар менга Ватан дийдорини кўриш насиб этмаса, бир кун дунё ўз неъматларини қайтиб олганда, жисмим ўз ошёним билан топинсин деб нийят қилади. Менга насиб этмаган дийдор шояд фарзандимга, набирамга насиб этса деб умид қилади, ҳеч бўлмаганда хокининг ўз Ватани тупроғига қоришиб кетишидек буюк изтиробларини кўзда ёш билан куйлайди у.

Бизга ватанда яшашга бўлмади имкон,
кетдим олиб бош,
Дунё кезаман токи ҳануз, мен зору сарсон,
йўқ қавму қардош.
Тақдирда не битган яна, қазою қисмат,
менга аниқмас?,
Қайда қолади бу жасадим Тангрига аён,
йўқ ўзга сирдош.

Шоир Саҳвий шеърят орқали сиёсий майдонга кўрқмай кириб боради ва бу борада фикрлари теран эканлигини намоиш этади. У миллат дардларига шерик бўлиб, ўз манфаатини эл дардидан устун қуйган сиёсатбонлар кўзига тик қарайди. Унинг шеърида миллат тақдиридан, она юрт келажагидан қайғуриш бор. Саҳвий халқни маддоҳларга, риёкор дин пешволарию, амалпараст раҳнамоларга ишонмасликка чақиради. Миллат қайғусидан қайғуриб, қувончидан шодланади. Унинг “Вайрон бўлди бу миллат”, “Ақл бовар қилмас”, “Маддоҳларга”, “Келажак не бўлур”, “Халқимга”, “Мардикорларга атаб”, “Кўчага чиқ халқим”, “Бу миллат шунақа”, Бечора халқим”, “Тарихга бир назар”, “Амур Темурга мурожаат” каби қатор шеърларида Ўзбек миллатининг бошига тушган қайғуларини тасвирлаб, унинг бағри кенг, камтарин ва содда, азоб - уқубатларга бардошли эканини таъкидлайди. Шунинг билан бирга у халқни ўз ҳақ - ҳуқуқини талаб этишга, ғурурини, эътиқодини химоя қилишга чақиради.

Дунёда ўз ўрнинг, қадринг бўлмаса,
Судхўрлардан олган қарзинг бўлмаса,
Ё исёнга тўла қалбинг бўлмаса,
Манзилга етмайин чўқдими карвон?,
Қани қалбингдаги диёнат, имон?!

Эй халқим, бас энди уйқудан уйғон!

Сиёсий ва ижтимоий мавзулар Саҳвий ижодининг каттагина қисмини ташкил этади. Шеърларга ўқиб борар экансиз, шоир талайгина мавзуларда ўз тиниқ фикрлари борлигини усталик билан намоён этганига шохид бўласиз. Шоир замон билан бирга яшайди, дунёда бўлаётган нотинчликларни изтироб билан кузатади. Шоирлик давр қайғуси, инсоният дарди билан ҳамоҳанг бўлиши лозимлигини ҳис қилар экан, фақат ўз шухрати ва манфаати учунгина шеър ёзадиган шоирларга қараб “Шоирман дейишга ҳақинг йўқ сени” деб огоҳлантиради.

Сурия, Ироқ ва Афғонистонда бўлаётган низолар, урушлар шоир қалбини ларзага солади. Ота-онасидан айрилган етим, оч-яланғоч, садақа сўраб турган болаларнинг аҳволи, уруш натижасида ёш умри ҳазон бўлган гўдаклар, уй –жойлари вайрон бўлиб, чодирда яшаётган оилалар, қувғинга учраб қочиб юрган инсонлар ҳаёти шоирнинг аламзада оташ қалбини яна ўтларга солади. Дилидаги фиғонлар, ғам қайғулар шеър бўлиб, дафтарларга тўкилади. Унинг “Ё Раб, ўзинг нажот бергайсан,” “Ёвузлик ҳукмрон,” “Ёш ўлмасин ҳаргиз гўдак болалар,” “Суриялик болакайнинг суратини кўриб,” “Онасин кўлида гўдак берди жон,” “Сен бор бўлишинг шарт,” “Қисмат,” каби шеърлари инсоният тақдирини ўйлашга, чуқур мушоҳада қилишга мажбур этади. Шоир Саҳвий нафақат Ўзбек халқини, бутун инсониятни эркин ва ҳуқуқли, озод ва фаровон яшашини истайди.

Нусратингни бергил буларга,

Оқмасин бас, кўзлардан ёши.

Ўзинг раҳм қилгил уларга,

Омон бўлсин уларнинг боши.

Осмонлари мусаффо бўлсин,

Чарақлаб нур сочсин қуёши.

Қўрқиб қочиб юрмасин энди,

Бу юртларнинг кексаю ёши.

Мен ортиқча боқа олмасман,

Расмдаги болажонларга.

Ўзинг нусрат нажотингни бер,

Бу бечора мусулмонларга!

Шоир халқни алдаб юрган, молпараст ва шуҳратпараст имом ва дин пешволарини ёмон кўради. Улар содда халқни алдаб, ортидан эргаштириб, жарликка қулатувчи душман, ҳалол ва ҳаромни фарқига бормайдиган риёкор, мансаб учун эътиқодини сотадиган хоиндир дейди. Шоирнинг “Мутаассуб машабчига,” “Саҳобалар ибратларидан,” “Мўминлар қадри,” “Оқибат,” “Ҳаловат йўқ экан дунёда,” “Зинокор амалдорларга,” “Батаҳқиқ мўминлар нажот топдилар”, “Мутаассубларнинг мазҳаби шуми” каби шеърларида эътиқоди ва дину диёнаати суистаб бўлган дин пешволарини аямай танқид остига олади.

Мутассиб мазҳабпарасту,

Сотқин бўлса мулла имоми.

Бу мунофиқ касларни эса,

Авлиё деб билар, халқ оми,

Улар фатво беришар элга,

Фарқи йўқдир, ҳалол ҳароми.

Хиёнаткор кимсанинг доим,

Ошар ҳурмат ва эҳтироми.

«Ҳақ дин» дейилса, бунинг номи?

Залолат йўқ экан дунёда!

Шоир юраги ҳар қандай разилликдан озор чекади. У ҳаётдан ҳақиқат, ҳаловат, фароғат, офият, муҳаббат, саодат, адолат, шафоат излайди. Лекин ҳар қадамда разолат, хиёнат, жиноят, қабоҳат, жаҳолат, мусибат, рақобат кўради. У Аллоҳ инсонни энг гўзал ва севикли қилиб яратди. Шунга муносиб бўлмоқ биз учун фарздир деб билади. Инсонлардаги мансабпарастлик, калондумоқлик, диёнатсизлик, ҳаёсизлик, тухмат ва кўролмаслик шоир дилини ранжитади.

Нега бунчакериласан, ҳайронман,
Сени қилмишингдан дили вайронман,
Сенга бермоқчиман савол, шу он ман,
Сен ўзингни ким деб, ўйлайсан ҳайҳот?,
Ахир сен ҳам мендек ожиз одамзот?!

Шоирнинг “Муаммо,” “Насиҳат,” “Сен гапирма,” “Мунозара,” Тўти билан Қарға,” “Бир кам дунё,” “Эркин бўлиб, хур бўлиб яратилган одамзод” каби шеърларида инсонийлик туйғулари улуғланади. Шоирнинг ўғлига ёзган насихат шеърларида, ўтиб бораётган заволли умр ва аянчли тақдири ҳақидаги шеърларида ҳам инсонийлик фазилатларнинг қадрлашни таъкидлайди.

Талантли шоир шеъриятнинг бармоқ ва аруз вазнларида самарали ижод этади. Айниқса, аруз вазнида шоирнинг қалами ўткирлашиб, ғазал, мустазод, муҳаммас, мусаддас, рубойи, тазмин, маснавий, қасида жанрларида ҳам қалам тебратган. У ғазални мазмун жиҳатдан бойитиб, ижтимоий ва сиёсий руҳдаги гўзал ва бетакрор ғазаллар ёза олган.

Доимо фитна фасод майдони бўлгандир Ироқ,
Чунки, келганди мўғул, Рум, аҳли Бағдод устина.
Қайси ислом юртида бордир фаровонлик бугун?
Афғонистонни гапирманг бунча иснод устина!

Шоирнинг мустазод ва мухаммасларини ўқир эканман, уни Навоий, Огаҳий, Машраб, Мирзо Бобур, Махтумқули шеъриятдан яхшигина хабардор, тарих илдизларини чуқур билувчи, билимдон адабиётшунос дея оламан. Саҳвий Алишер Навоий, Огаҳий, Мирзо Бобур ғазалларига мухаммаслар боғлаган, уларнинг ғазалларига мазмунли ва гўзал шарҳ ёзиб, ўз муносабатини билдирган. Шоирнинг истеъдодни яна шунда кўринадикки у “Т” ҳарфларидан тузилган шеърида ўз фикр - мулоҳазасини айта олган. Унинг шеърлари мазмунан бой, серқирра, кишини ҳаяжонга сола оладиган, инсон қалбининг дард андуҳлари куйланган гўзал намуналардир. Шоир “Саҳвий” таҳаллусини нега танлаган экан деб, бир неча кун уйлаб юрдим. Ва ниҳоят “ҳар неники айладим хатолиғ бўлди...” деб, нола қилган Бобирни яна Саҳвий мисраларида қайта кашф этдим.

Ҳаётим бориҷа хато гуноҳдир,
Барига Яратган Эгам гувоҳдир.
Эртами кеч, етар бўлса ажалим,
Гувоҳдирман Аллоҳ якка Илоҳдир.

Инсон борки хато қилади, янглишади. Ўша хатолар учун азоб чекади, жазоланади. Аллоҳдан кечирим сўраб, сажда қилади. Шоятки Аллоҳ шоир Саҳвийга ҳам иноят қилиб саодатли кунларга етказса, у Ватан тупроғига қайтса, армонлари ушалса. Лекин бир нарса аниқки, унга Аллоҳ истеъдод, талант ато этган. Унинг шеърлари бир кун Ватан тупроғида қуйланади. Унинг дард, андух тўла ёзган китоблари Ватанига етиб боради.

Кеча кундуз сайр этиб, назму наво бозорида,
Ёзмасам бир кун, ёнарман соғиниб хумморида.
Қўймагай илҳом париси бир замон ўз ҳолима,
Ёзган ҳар байтим дилимнинг дардининг изҳорида.
Гар вужудимга бу меҳнатдан етар кони зарар,
Руҳият роҳат топар айни шунинг озорида.
Толеъим менга шу қисматни ато қилган экан,
Насиб этганча қолурман шеърият гулзорида.

Дилсора Комил

Фалсафа фанлари кандидати

Бритиш Колумбия Университети

27/11/2019

Умид интиҳоси

**(Бу китобда 2007 ва 2008 йилларда Можайск турмасида ётган пайтимда ёзган шеърлар
ва Швецияга келганимдан кейинги 2010 ва 2011 йилда ёзган шеру ғазалларим
жамланган)**

Муаллиф

Саҳвий

Шеърлар

Умид интиҳоси

Руҳим тарк этишни, истар дунёни,
Интилади борса, Ҳақ даргоҳига.
Кераги ҳам йўқ, бу хату-имлони,
Ҳеч ким тушунмайди, дилим оҳига.

Дунё ҳаёти ҳам, керакмас асли,
Ғам-ташвишга тўла, охири армон.
Ҳаёт давом этар, ҳали, у ёқда,
Ҳамроҳ бўлса басдир, бандага иймон!

Эй ҳаёт, тўйдимку фироқларингдан,
Кечишга розиман сендан, мутлақо!
Қутулсам шу била, қийноқларингдан,
Менга сенмас, менга лозимдур бақо!

Сабрни ҳам борку, чеки поёни,
Бормикан зулмнинг чеки, қирғоғи?!
Тугаб битди мени, сабрим имкони,
Тугамади ҳаёт алами, доғи.

Нима қилай бўлсам, дарди-бедаво?!
Кўнгил бергувчилар, кўнгил беринглар.
Дилим тўла зулмат, кўринмас зиё,
Юрагим олиб, бошқа дил, беринглар!

Туйғуларим менга, бермайди ором,
Ўтмишу-келажак, бирдек қоронғу.
Мен дили хастаман, йўқдир дилором,
Ҳеч кўзим етмайди, тугашга қайғу.

Юрак йиғлар ёзиб, дардли сатрлар,
Руҳим истар, тезроқ, тарк этса танни.
Тутқундирман, гуёки юз асрлар,
Нафрат билан, соғинаман ватанни.

Ал-видо!, эй,менинг яқин ёроним,
Ажал ҳам, яқинга ўхшайди гўё.
Ўзим ҳам истарман,тез чиқса жоним,
Тугаса шу билан, ҳаёти рўё !

Ҳеч нарсa керакмас, менга ҳаётдан,
Басдур, насиб бўлса, Роббим ризоси.
Бу мен учун катта неъмат, албатта,
Бўла олсам йўлини, жон фидоси!

Муножот

Илтижо айларман, Парвардигорим,
Сенга маълум, ҳоли харобим менинг.
Дилимда изтироб, йўқдир қарорим,
Даргоҳинга етгай, хитобим менинг!

Менда собит туриш учун, журъат йўқ,
Ўз нафсимни ўнглагудек, қувват йўқ.
Ожиздирман, нотавонман қудрат йўқ,
Ўзимгадир қаҳру-итобим менинг.

Ҳеч банда қолмасин мендек, диёрсиз,
Ўтди умрим абас, ғурбатда, ёрсиз,
Нетай, бўлсам бечора-ихтиёрсиз?,
Тугармикан, дарди-азобим менинг?!

Ё Раб, Ўзингдан ўзгаси ёлғондир,
Агар Сен сақласанг, жоним омондир,
Мани бесабрлик айбим, ёмондир,
Қийнар дилимни, изтиробим менинг!

Инсон зоти борки, кичикми-катта?
Офиятга муҳтож эрур, албатта,
Дарбадарман, ажал етса ғурбатда..
Қайда қолгай, хоки-туробим менинг?!

Биламан айбим кўп, яхши амал кам,
Дилим тўла, битмас армону –алам,
Ўзинг раҳм айлагил, Қудратли Эгам,
Осон эт, охират ҳисобим менинг!

Башорат

Ушлаб, қамадилар бир ертўлага,
Ётдим беш ўн кунча, ғамда оч наҳор.
Оғир эди қайғу, оғир эди дард,
Намоз ўқишга ҳам, қолмади мадор.

Қоронғу ертўла сув йўқ, имкон йўқ,
Таяммум қилардим намоз пайтида.
Бир куни ўқидим аср намозин,
Тургандим, иккинчи ракат, рукуъда.

Бир ҳис қамраб олди, аниқ сезилди,
Қандайдир сокинлик, қандайдир ором.
Ҳеч сассиз-садосиз, хабар берилди,
“Сен нажот топасан”,–дейилди, тамом!

Қамалган кунимдан, то шу пайтгача,
Қийналардим, топмай бирор аломат.
Роббим тарафидан, қалбимга шунда,
Қандайдир офият бўлди, каромат.

Аммо кейинчалик тушундим буни,
Лекин дилим бўлиб қолди, хотиржам.
Сиқилиб, бесабр бўламан гоҳо,
Шундаям, йўқ энди, аввалгидек ғам.

Бу дилга офият бўлди, Худодан,
Бу шайтондан эмас, илми ғайбмасдир.
Дилларга офият келур, Аллоҳдан,
Бандасига раҳмат десам, айбмасдир!

Ётибман, тўққиз ой бўлди қамоқда,
Ҳеч нарса билмайман, лекин кўнгил тўқ.
Ишонаман, Роббим беради нажот,
Қачон эканидан лек, хабарим йўқ!

13.03.08.

Шукрона

Кўраяпман Сенинг ёрдаминг,
Сезаяпман аниқ,мададни.
Сенинг нематларинг, беҳисоб,
Санаб бўлмас сонун ададни!

Эй Худойим Меҳрибонимсан,
Мен Ўзинга қилдим, таваккул!
Мададкоримсан, Раҳмонимсан,
Бундан дилим хотиржам, буткул!

Сендан ўзга, “Суянчиғим” йўқ,
На мол-дунё,на мансаб, амал?!
Лекин мени, бундан қайғум йўқ,
Менинг “Суянчиғим” мукаммал!

Саломатлик билан, ўтказдинг,
Қанча-қанча, офат балодан?!
Умидворман, асрайсен мени,
Яна балоба, мубталодан!

Сенга лойиқ, ибодатим йўқ,
Бир гуноҳкор бандаман, Роббим!
Сени Ёлғиз Илоҳ—деб, билдим,
Шунга хотиржам, менинг қалбим.

Яккалинг, билдирганлигинг,
Менинг учун, энг-олий неъмат!
Сенга, сажда қилганим ё Раб,
Мен эришган, энг катта бир бахт!

Эй Худоё, ташлаб қўймагил,
Бир лаҳза ҳам, ўз ҳолимизга!
Ёрдам бергил, ҳамиша, ҳар дам,
Раҳм айлагил, аҳволимизга!

Турмадан хат

Оқ йўл, омон етиб боринглар,
Сафарингиз беҳатар бўлсин!
Аллоҳ сизларга офатлардан,
Паноҳ берсин, саломат қилсин!

Бориб, мени сўраганларга,
«Соғу-омон юрибди» денглар.
«Яратганнинг раҳматиға кўз,
Тутиб, ночор турибди» денглар!

«Ёки қилган гуноҳларини,
Жазосини тортаётгандир?!»,
«Ёки сабр айлаб, балога,
Савоб ажри, ортаётгандир?!»

Айтинг яна, «албатта бир кун,
Иншаоллоҳ, кириб келади,
Яратганнинг раҳмати билан,
Ғолиб бўлиб, кулиб келади»!

Чунки, у Аллоҳга ўзини,
Топширгандир, Аллоҳ ёридир.
Ким Аллоҳга суянса, фақат,
Аллоҳ унинг, мададкоридир!

Мен ўтириб турмада бугун,
Яратганга илтижодаман!
Сизни ҳақингизга доимо,
Яхшилик тилаб, дуодаман!

Роббимнинг мадади

Мен билардим ё Раб, Меҳрибонлигинг,
Англардим, борлигин ҳар ишда ҳикмат!
Ўзинга таваккул айлаган эдим,
Билардим, Ўзингда энг олий қудрат!

Ўзинг сақлаб мени, Қудратинг билан,
Чиқардинг, золимлар қўлидан омон.
Агар кечикканда, яна икки кун,
Кейин бўлар эди, аҳволим ёмон.

Қарзга ботиб қолиб, дуо қилгандим,
Менга “қарзларимдан бергил” деб, нажот!
Мен билмаган эдим, ортимда шунча,
Золим, мақр қилиб турганин ҳайҳот.

Мен беҳабар эдим, Сан хабардорсан,
Ўзинг осон этдинг, ушбу сафарни.
Манзилга, бемалол етказиб қўйиб,
Кейин эшиттирдинг, бу шум хабарни.

Ўзинг ёрдам бердинг, етиб келишга,
Астана шаҳридан Москвагача.
Ҳикматига ақлим етмасди, аммо,
Сезиларди, бу гал бари бошқача!

Қарзимдан қутулдим, нусратинг билан,
Қисмат экан, яна қамалиш ё Раб.
Билмасдим, тақдирда яна, нелар бор,
Энди шукр айтаман, ҳикматинг англаб.

Қаранглар, ҳаётда имон суннати,
Синовни тўхтовсиз такрорланишин.
Демак, имон бўлса, ҳар кимни йўли,
Кутаверсин, бир кун озорланишин!

Мен билардим, бу ҳам имон синовни,
Бу жиҳатдан кўнглим, хотиржам эди.
Лекин, яна азоб чекишни ўйлаб,
Эртаги кун ғами, оғир ғам эди.

Узоқ йиллар етиб, чиқдим-қамоқда,
Ўйландиму, ҳали фарзанд кўрмадим.
Оғирликдан кейин, енгил бўлар-деб,
Умид қилиб кутдим, гарчанд-кўрмадим.

Дуо қилар эдим, ётиб қамоқда,
«Ё, Раб—Ўзинг қутқаргандинг золимдан.
Энди, яна нега, ушлатиб қўйдинг,
Ахир, хабардорсан Ўзинг ҳолимдан»!

Мен асли бесабр, ношукр банда,
Яна билмай қолдим, ҳикматуллоҳни.
Одамзод, ҳар қанча бўлсада оқил,
Англайолмас, ҳар бир, неъматуллоҳни!

Хуллас, нажот берди кутмаган ёқдан,
Бу гал мақсадига етмади, золим!
Очилди, менга кўп имкону-йўллар,
Ўзидир билгучи, Ўзидир-олим!

Бу ерда ётиб, мен эришдим қанча,
Ўйлаб ҳам кўрмаган, турли неъматга.
Ҳалиям фикрлаб ақлим етмайди,
Бу ишлар таҳтида-ётган ҳикматга!

Мен бугун, беҳисоб неъматин эслаб,
Шукрона айтаман, Роббим Аллоҳга!
Ўзи меҳрибондир, барча мўъминга,
Беҳисоб ташаккур, ёлғиз Илоҳга!

Таваккул қилганман, умид қиламан,
“Насиб этгай” дея-, тақволик ҳаёт.
Бергай икки дунё, яхшилигини,
Қилиб, икки дунё шарридан нажот!

Ҳикматларин эслаб, ўйланиб бир оз,
Шеърий баён этдим, бўлганда имкон!
Ўтмишу келажак, барини тўплаб,
Ўзига топширдим, Роббим Меҳрибон!

Онажон

Можайск турмасидан уйга азиз онажонимга жўнатилган
шеърий мактуб.

Ёт элларда тутқунликда ётибман,
Кўролмасам, рози бўлинг, Онажон!
Иложим йўқ дарду-ғамга ботибман,
Боролмасам рози бўлинг, Онажон!

Дилим қотиб, юрак бағрим тош бўлди,
Кўзларимдан оққан, ғамли ёш бўлди,
Дафтар қалам ёнимга йўлдош бўлди,
Ноиложман, рози бўлинг, Онажон!

Нима қилай ўз ҳолима ҳайронман?
Ҳибсдаман, юрак бағри вайронман,
Бечораю-ночор, хуни гирёнман,
Энди мендан рози бўлинг, Онажон!

Мени имконим йўқ, энди боришга,
Узрим айтиб розилашиб олишга,
Тушунсангиз дилимдаги нолишга,
Ўғлингиздан, рози бўлинг Онажон!

Энди дийдор қиёматга қолдику,
Золим биздан гўё, қасдин олдику,
Ҳаёт мени шу, аҳволга солдику,
Қазосига рози бўлинг, Онажон!

Энди сизни кўролмасман не қилай?
Бир зиёрат қилолмасман не қилай?
Мен юртимга боролмасман не қилай?
Не бўлсада, рози бўлинг Онажон!

Бу ҳам бизга синовдир, имтиҳондир,
Натижа бўлмаса, ушбу ёмондир,
Ахир бизларни йўлимиз Қуръондир,
Бу қисматдан рози бўлинг, Онажон!

Не бўлсада Аллоҳ, билиб турибди,
Ўзи шуни, тақдир қилиб турибди,
Майли, кулган одам, кулиб турибди,
Сабр қилиб, рози бўлинг Онажон!

Доим шундай бўлиб турмас, бу дунё,
Зулмат кетар, қачон келганда зиё,
Бўлса амалимиз холис бериё,
Ажрин кутиб, рози бўлинг Онажон!

Сизларга яхшилик қилаолмадим,
Фурсатни ғанимат билаолмадим,
Ҳеч кимни кўнглини олаолмадим,
Сиз кечириб рози бўлинг Онажон!

Ҳақ кечиргай сизни гуноҳларингиз,
Кўз ёшингиз бўлгай, гувоҳларингиз,
Дардлар чекиб қилган оҳ-воҳларингиз,
Аллоҳ билур, рози бўлинг Онажон!

Ҳаётни ҳар яхши-ёмонларига,
Мусибатли оғир замонларига,
Яратганнинг қилган эҳсонларига,
Шукр айтиб, рози бўлинг, Онажон!

Ҳали қўйилади бир Ҳақ тарози,
Худойимнинг Ўзи бўлади «Қози»,
Аллоҳ бўлғай Ўзи, сизлардан рози,
Сиз ҳам Ҳақдан, рози бўлинг Онажон!

Рози бўлинг ўполмадим пойингиз,
Жаннат ичра бўлсин энди жойингиз,
Мағфират айлаб сизни Худойингиз,
Раҳмат этгай, рози бўлинг онажон!

2008 йил

Ота-онамга бағишлаб

Ё раббим! Биламан меҳр бергансан,
Болага нисбатан ота-онага.
Лекин буни билмайди фарзанд,
Ёзилмаган бўлса, шўр пешонага.

Азиз ота-онам сизларни, Аллоҳ,
Шу раҳмат меҳридан қилган баҳраманд.
Ўйу хаёлингиз шу сабаб доим,
Бизни ташвиш билан бўлган эди банд.

Нетайин энди сизлар йўқ бу дунёда,
Мен қалбим тўла доғ билан фиरोқ.
Мени тушунганим не фойда энди,
Бу билан ҳеч нарса ўзгармас бироқ!

Иймону исломни тушуниб-билиб,
Мен шунга бахшида этгандим ўзни.
Менку рози эдим барча балого,
Лекин ўйламабман падарим сизни!

Ё раббим, биласан қалбимда не бор,
Кўп ташвиш келтирдим ота-онага.
Яхшилик қилишга улгуролмадим,
Улгурдим қўйишга ташвишу ғамга.

Мен умид қиламан қиёмат куни,
Аллоҳ бандаларин қилганда ҳисоб.
Сиз мен, деб чеккан ғам ташвиш учун,
Олгайсиз мукофот ажр ва савоб.

Хурсандликдан йиғлаб бир ёнингизда,
Турсам ҳайрон бўлиб, мен ҳам тилим лол.
Шу лаҳзанинг тезроқ келишин кутиб,
Ё раб, сабрга ҳам қолмади мажол!

Жияним Саидаминга

Мурғаккина қўлларинг очиб,
Дилга меҳр уруғин сочиб,
Кетолмасдим ҳеч сендан қочиб,
Зулматимга чироғ бўлдинг сан.

Билмас эдим гўдак меҳрини,
Дилингни ром этар сеҳрини,
Чекарман айрилиқ захрини,
Дардли дилимга доғ бўлдинг сан.

Бу на меҳр, эритар тошни?
Оқизар беихтиёр кўзёшни,
Оғритар ҳеч оғримас бошни,
Дил баҳрига қирғоғ бўлдинг сан.

Умрим ўтди гўдақдан йироқ,
Билмас эдим меҳрини бироқ,
Қийнар энди айрилиқ, фироқ,
Мен кўришдан узоғ бўлдинг сан.

Шундай ширин бўларми фарзанд,
Қилар инсон хаёлини банд,
Бу қандай сир экан Худованд?,
Ечолмаган сўроғ бўлдинг сан.

Инсон учун бу ҳам неъматдир,
Яратган Тангридан раҳматдир,
Ҳаётда бир синов меҳнатдир,
Мени йиғлатиб чоғ бўлдинг сан.

Сабр ҳақида

Сабр, қуръонда кўп зикр қилинган,
Мўмин одамларга лозим сифатдир.
Аллоҳ дўст тутаркан сабрли қўлни,
Сабр қилишда ушбулар шартдир.

Бири нолимаслик келган балога,
Яна бири нажот умид этмоқдир.
Таваккул айламоқ ёлғиз Аллоҳга,
Дуою илтижо қилиб кутмоқдир!

Бири шукр этмоқ шу аҳволинга,
Бири тавба билан истиғфор айтмоқ.
Нажот кутган одам офат-балодан,
Лозимдир хатою гуноҳдан қайтмоқ.

Сабрда кўп бизлар билмаган ҳикмат,
Сабр билан баланд бўлар даражот.
Салафлардан қолган бизга кўп ибрат,
Сабр қилиб намоз ўқиб кут нажот!

Бало билан Сабр, асли йўлдошдир,
Натижаси Аллоҳ раҳмати бўлар.
Имон шарти доим сабр-бардошдир,
Охирги манзили жаннатий бўлар!

Яратганга илтижо!

Ожизлигим биласан Роббим,
Мени сабрим Ўзинга аён!
Тоқатимга лойиқ синов бер,
Тилагим шу Сендан ё Раҳмон!

Офият бер ғамгин дилимга,
Бу ғамда кўп қийнама ё Раб!
Бетоқату беҳаловатман,
Синагил шу ҳолимга қараб!

Сабр тоқат қолмади гўё,
Тобора тугайди бардошим.
Туғагунча ҳали бу ҳаёт,
На савдолар кўрар бу бошим?!

Менга маълум Мехрибонлигинг,
Нажот келишига ваъда бор.
Сен ваъдага қилмассан хилоф,
Шак шубҳам йўқ, эй Парвардигор!

Сабр бергил балога лойиқ,
Таскин бергил келгунча нажот!
Ўз нафсимга ташлаб қўймагил,
Токи туғагунча бу ҳаёт!

Дуо қилиб бу саҳар чоғи,
Ҳукминга топширдим ўзимни!
Фақат Сенга суяндим Роббим,
Қабул этгил ушбу сўзимни!

Можайск турмаси

Қазо ва Қадар ҳақида

Ихтиёр бор бизда ҳаётда,
Яъни бу бир жузъий ихтиёр.
Яхши ёки ёмон ҳар ишни,
Танлашликга ихтиёринг бор.

Лекин, баъзи бир нарсаларда,
Бизни танлаш имконимиз йўқ.
Молу-давлат туғилиш-ўлиш,
Қазодандир гумонимиз йўқ.

Қазодир гар қутмаган нарса,
Тушса инсон бошига бехос.
Бунда инсон ихтиёри йўқ,
Сабр қилиш лозимдир халос.

Қадар шуки бирор амални,
Танлашда бор азму-қароринг.
Лекин натижаси Худодан,
Натижада, йўқ ихтиёринг.

Шунинг учун ният қилганга,
Берилади мукофот жазо.
Тавфиқ Худодандир!—амалга,
Боғланади Ғазаб ва Ризо!

Иродадан ташқари эмас,
Ҳар воқеъа, яхшими-ёмон?!
Шундай тушинамиз тақдирни,
Шудир бизда “Қадар”га имон!

Ана шудир қазою-қадар,
Қалам битган Лавҳа азалдан.
Бу масъала шарҳи осонмас,
Баён этиш бир шеър, ғазалдан.

Турмада кўрган тушим

Ўтирибмиз уйда, меҳмонхонада,
Еб-ичиб, ўртада тўкин дастурхон.
Ўнтача одам бор эди, хонада,
Танимасдим лекин, кимлигин меҳмон.

Ўртада идишда, сут турган эди,
Бизлар ундан ичиб, тўйгандик гўё!
Учта-тўртта одам, кейин келгану,
Улар ичмагандек кўринди рўё.

Шунда Обид кори олди идишни,
Сут камлиги учун, қўшди озроқ сув.
Мақсад гўё, сутни кўпайтиришдек,
Сўнг олдиға қўйиб, дуо қилди, у!

Мен тургандим қараб, ёнгинасида,
Эсладим пайғамбар мўъжизасини.
Ўйлаяпман қори кўрсатмоқчидир,
Бизга каромати натижасини?!

Аммо, зоҳирида кўпаймади сут,
Сутни олиб борди, меҳмонлар томон!
Кейин келганларга қўйиб, узатти,
Қолмади сут ичиб тўймаган меҳмон.

Ушбу тушни кўрдим, саҳар чоғида,
Москов турмасида, қамоқда ётиб.
Ўйлаганим ҳам йўқ эди, ҳеч нарса,
Баландёрлар саси, қўйди уйғотиб.

Майлида не бўлса бўлар, таъбири.
Бизга ғайбдир, Худо билиб турибди.
Лекин ҳаёт воқеълиги аксинча,
Бу кўрган тушга, зид бўлиб турибди.

Сарҳисоб

Ўтаяпман фоний дунёдан,
Баъзида шод, баъзида ношод.
Етолмадим мақсадимга мен,
Ўтмишимга боқиб қилсам ёд.

Бировдан кам, бировдан кўпроқ,
Мен эришган дунё матоси.
Лекин хато гуноҳ ишларда,
Менчаликмас улар хатоси.

Билолмасман қанча умрим бор,
Қиладиган ишларим чандон.
Келажак не бўлар билмайман?,
Юрагимда хавотир ҳар он.

Ўйланаман қамоқда ётиб,
Ўз-ўзимга бериб тасалли.
Шеър ёзиш ҳам, дил овунчоғи.
Биров ўқимасада майли.

Мен ўзимни сарҳисоб қилиб,
Ҳаётимдан маъно излайман.
Ҳеч нарса йўқ, хурсанд бўлгудек,
Келажакдан рўшно излайман.

Эҳтимолки, хаёлпарастман,
Руҳим изтиробда, буйсунмас.
Орзу шароби бирла мастман,
Ҳақдин ўзга тушунмас, билмас.

Жасад банддир тўрт девор ичра,
Руҳим учиб, само кезади.
Юрагимни изтиробини,
Гўё, тушунади сезади.

Ўтаётган бир хилда, завқсиз,
Умримга ҳам келар ниҳоя.
Мен маҳбуслик давридан сизга,
Бир озгина қилдим ҳикоя.

2008 йил.

Илтижо

Илоҳо, Сенга айларман дуолар,
Мусаффо айлагил осмонимизни.
Қилибмиз кўп, билиб билмай хатолар,
Кечиргил айб ила, нуқсонимизни!

Ўзинг асра, турли офат—балодан,
Гуноҳқормиз, холимасмиз хатодан.
Куфрдан, зулмдан, ужбу — риёдан,
Саломат сақлагил, имонимизни.

Кўп неъматлар бугун бизга атодур,
Не бўлса барчасин берган Худодур,
Ҳақ йўлидан ўзга йўллар хатодур,
Яхшига айлангил ёмонимизни!

Иложи йўққа Сен, илож етургил,
Ҳарна бор бўлса эҳтиёж, етургил,
Бошқага айламай муҳтож, етургил,
Бизга беминнат парча нонимизни!

Иблис бизни, осийликга етирган,
Хаёлларни дунё сари кетирган,
Бандаликдан билиб билмай гапирган,
Кечиргил кўп хатою ёлғонимизни.

Бошдан аритгил бу катта балони,
Жондан ўтказдилар жабру—жафони,
Қабул эт мазлумингдан бу дуони,
Енгилликга еткур замонимизни!

Бандангман тиларман қилиб рижолар,
Даргоҳинга етгай бу илтижолар,
Орзу умидимиз айлаб раволар,
Ризоинг бирла олғил, жонимизни!

Биродарим Алишерга атаб;

Ман қойилман ҳикматинга Худойим,
Билмагандим, яна қамалишимни.
Ўзинг мададкорим бўлгансан доим,
Осон қилгувчи мени ташвишимни.

Ўзинга маълум бир ҳикматинг билан,
Олиб келдинг асли, мени бу ерга.
Кутилмаган жойда эй, Парвардигор,
Дуч этган эдингда, ҳам Алишерга.

Ким ўйлабди ахир бу ерларда кўп,
Ҳали қутилмаган, синов бўлишни.
Насибада бўлса, кўрмай на чора,
Яна қамоқ яна, қийнов бўлишни.

Менга етган ҳар қандай неъмат,
Ё Раб, албатта мен Сендан билурман!
Сабабчи бўлганлар ким бўлса, бўлди,
Мен Сенга ҳамд айтиб, шукр қилурман!

Менга Ҳақдан етган, кўп хайротларга,
Қофир ҳам мўъмин ҳам, бўлди сабабкор.
Ўзинг бер, барчага муносиб ажр,
Ўзинг билгувчисан, Қудратли Жаббор!

Энди Алишерга етди мусибат,
Лекин, мен ожизман қилишга ёрдам.
Мен биламан шуни, Сен меҳрибонсан,
Ёрдам берувчи Сан, кўнгил хотиржам!

Ё Раб, барча мазлум мусулмонларни,
Қаторида, бергил унга ҳам нажот!
Оила аҳлига, ризқу-рўзига,
Ҳузуригдан, ато этгил баракот!

Бизни «Навоий»да учраштиргандинг,
Энди Масковда ҳам, учрашдик беҳос!
Ҳали Маккада ҳам, дуч этсанг ё Раб,
Бўлмаса, Жаннатдан умид бор-халос!

2007 йил.

Хавф ва рижо

Ҳеч нарса бўлмайдиган, ҳикматдан холи,
Ҳар бир ишда бўлар, албатта ҳикмат.
Ҳақим сифатли зот, Ягона Аллоҳ.
Кўйган ҳар нарсага ҳаётда муҳлат.

Ҳар кимни ҳаётда, маълум ўрни бор,
Яралган ҳар одам тақдири билан.
Ҳар кимга аталган жойи бор, тайёр,
Ҳамма ўз ўрнига борар аталган.

Ўшанга мувофиқ бўлар истеъдод,
Шунингдек амал ҳам,—орзу ният ҳам!
Бўлади албатта, мукофот жазо.
Шунинг чун яралган, жаннат дўзах ҳам.

Ҳикмат кўп, пайғамбар айтган сўзларда,
Деганлар;»Дунёда барча одамзод...,
Тайинлаб қўйилган борадиган жой,
Ё мангу жаҳаннам, ё жаннат – обод!»

Демакким, ҳар кимни, бор ўз макони,
Шунга лойиқ бўлар, саъю–ҳаракат.
Бўлар ҳам мувофик амал имкони,
Ҳам шунга яраша натижа албат.

Бу масала гарчи аниқ ва равшан,
Лекин бу илми ғайб, бизга сир-нихон!
Охирига караб берилар баҳо,
Охири не бўлар, билмайди инсон!

Жаҳаннам аҳли ҳам, баъзан ҳаётда,
Қилар яхши амал, олийжаноблик!
Лекин охиратдан насибаси йўқ,
Буни англаш оғир ва изтироблик.

Шунинг учун, бизга лозим ҳамиша.
Кўнгилда бўлмоғи хавф ила рижо.
Жаннат башорати берилганда ҳам,
Йиғлар эди, Умар килиб илтижо.

Бир солиҳ амалга берилса тавфиқ.
Албатга, яхши иш мақтовга лойиқ!
Лекин охиратни ажри йўқ бўлар,
Амал қилсанг, «мақтасин» деб, -халойиқ.

Биламан, яхшилик қилсанг баъзида,
Билмаса одамлар, дил топар озор!
Лекин иймонинга зарари кўпроқ,
Агар мақтасалар, бўлиб миннатдор.

Кифоя қилмаса агар Аллоҳнинг,
Кўриб турганлиги аҳли иймонга!
Яна кимлардандир, нимадир кутса,
Амални бой бериб қўяр, шайтонга.

Мен шоири замон маддоҳ эмасман,
Шунинг чун шеъримдан ранжима Фарход!
Эслатиб қўйдимда бир ҳақиқатни,
Мақсад шу, «охиринг бўлсинда обод.

Золим амалдорларга

Қувонмангиз бунча мансабингизга,
Ичидан чириган давлатингизга,
Ўткинчи мол-дунё савлатингизга,
Хиёнат қилдинглар миллатингизга,
Билинг адолатли, Одилдир Худо!
Сизларга ҳам келар, ҳали бир бало?!

Сизни мақсадингиз саробдир, хомдир,
Золимини заволи якин, тамомдир!,
Ширк келтирганларга жаннат ҳаромдир!
Бу ҳақиқат сўздир, олий каломдир.
Келар сизларга ҳам бир куни навбат!
Ҳали дунёдаям кўрарсиз албат!

Виждон йўқ сизларда ва йўқдир инсоф!,
Каззобсиз, Имондан, урмангизлар лоф!,
Сизлар ҳаққа қарши қилдинглар хилоф,
Ўртамизда фақат шудир ихтилоф,
Сизлар Ҳақ тарафмас, “иблис” томонсиз!
Яшаб қолинг, ҳозирча тинч омонсиз!

Зулм зўравонлик тутган йўлингиз,
Қонга ботди бугун буткул қўлингиз,
Ҳаром билан топилгандир пулингиз,
Давронингиз келди, ўйнаб-кулингиз!,
Кейин, қонлар йиғлағайсиз, уқбода!
Шунга лойиқ иш қилдингиз дунёда!

Мўминларни ёлғиз Аллоҳ ёридир,
Ҳар икки дунёда мадақкоридир,
Сизлар “иблис”га қул, хизматкоридир,
Бўлар не бўлса, қисматда боридир,
Ҳақ барибир ғолиб келур ёлғондан!
Куфр мағлуб бўлмоғи шарт, Имондан!

Аслида ҳеч нарса йўқотмадик биз,
Имонни бу дунёга сотмадик биз,
Сиздек разолат ичра ботмадик биз,
Ўз ватандошимизни отмадик биз,
Шудир биз учун бахт, дилда алам йўқ!
Имон билан ўтган мўминда ғам йўқ!

Энди маҳбусмасман, лек дилим доғдир,
Юрагим хастадир, вужудим соғдир,
Руҳим ўртанади кўнгил ночоғдир,
Жавоб йўқ топганим фақат сўроғдир,
Дилимизда яхши тилак, ўй, ният,
Мўмин одам учун, шудир улуғ бахт!

Шеърлар эмас ёзганларим “Алам”дир!,
Асли барин Лавҳга ёзган Қаламдир!,
Азалга таслимман хотирим жамдир!,
Дунё иши доим шу, бири камдир!,
Ё Раб, азал қисматимиз обод эт!
Раҳм айлагил, ғариб кўнглимиз шод эт!

Имонсиз Золиmlарга

Уларга дунёда неъмат берилган,
Иззати-ҳурмату, давлат берилган,
Мансабу шон ила, шавкат берилган,
Уларда Ҳақ йўлга, ҳидоят йўқдир!
Яъни, охиратда саодат йўқдир!

Фарзандлар ташвиши, уларда ҳам бор,
Дунёнинг ғами ҳам етарли бисёр,
Уларга ҳам етар, турли хил озор,
Ўтган ҳаётлари бекор уларнинг!
Мангу азоб жойи, тайёр уларнинг!

Ҳавас қилманг дунёсига, молига,
Ўткинчи маишат, дин заволига,
Қаранг уларни охирги ҳолига,
Умр бекор ўтди дилда имон йўқ!
Энди фақат хорлик бўлар, гумон йўқ!

Вайрон бўлур қурган иморатлари,
Келмас кутган нусрат, ҳимоятлари,
Бир-бир ҳисоб бўлар, жиноятлари,
Кўр дунёда оқибати на бўлғай?!
Ҳали эрта, охирати на бўлғай?!

Ҳасрат бўлур ўтган ҳаёти унинг,
Лаънатлангай, дунёда оти унинг,
Ҳаргиз мумкин эмас, нажоти унинг,
Қилмишига лойиқ ҳисоби бўлғай!
Жаҳаннамда, мангу азоби бўлғай!

Фитна бўлди фарзанд, аёли, моли,
Шулар бўлди охир, умрин заволи,
Ботилга банд бўлди, фикру-хаёли,
Орзу-умидлари сароб уларнинг!
Шубҳасиз, ҳоллари хароб уларнинг!

Иблис била РАҲМОН йўли тенгмасдир,
Куфр била ИМОН йўли тенгмасдир,
Ботил била ҚУРЪОН йўли тенгмасдир,
Дўзах била ЖАННАТ, бўлмас баробар!
Азоб била РАҲМАТ, бўлмас баробар!

Энди биз имон қадрига етайлик,
Бу дунёдан имон била ўтайлик,
Насиб этса раҳматига етайлик,
Ботил, ҳақиқатга тенгмас, ҳеч қачон!
Куфр ҳам имонни енгмас, ҳеч қачон!

Ихтилофлар ҳақида

Дунё ақидалар уммони экан,
Уммонни сайр этиб, кезмоқ истадим.
Ўзимга йўл топиб-эътиқод топиб,
Шу асосда яшаб, ўтмоқ истадим.

Бириси Худосиз даҳрийлар экан,
Бири миллатини кўтарар бошга.
Бириси Худони учта деб,-билар,
Униси сиғинар, дарахтга, тошга.

Бири ватанпараст, ё оташпараст,
Бири муккасидан кетган дунёга.
Бири ҳайвонпараст, бири бутпараст,
Ҳаммаси эргашган, нафси-ҳавога.

Бир тоифа ўғри, жиноятчилар,
Турлидир маслаки, қаранг–инсонни!
Мен булар ичида, билониҳоя,
Йўл қилиб танладим, дини Исломни!

Исломда ҳам турли-туман фирқалар,
Кимлар яшар турли тариқат билан.
Мен ўзимга дедим, “тарк этиб барин,
Умримни ўтказсам, шариат билан”!

Исломни йўл қилиб танладим энди,
Қуръон-ҳадисга зид, мақсадим бўлмас.
Барча мазҳабларни тан олдим бироқ,
Менинг бир муайян мазҳабим бўлмас.

Имкон қадар қиларман амал,
Ҳадислару-оятуллоҳга.
Шу эътиқод билан бас, яшаб ўтсам,
Ибодатлар қилиб якка Аллоҳга!

Матойи-Қалил

(Сизни кофирларни шаҳарларда кезишлари алдаб қўямасин! Бу оз нарсадир. Кейин жойлари жаҳаннам бўлур.Қандай ҳам ёмон жойдир у?!)

Оли-Имрон 197–оят.

Ҳаётда ишларинг топса гар ривож,
Давлатинг кўпайса,битса эҳтиёж,
Ва ёки бошинга кийдирсалар тож,
Англарсан бир куни, шаксиз ноилож,
Буларни барчаси матойи-қалил!
Бу сўзимга қуръон ояти далил!

Қўша-қўша бўлса, қасру саройинг,
Гўзал жононалар, бўлса гадоинг,
Олтин бўлса, ҳожатхонада жойинг,
Англарсан не хитоб қилган Худойинг,
Буларни барчаси матои-қалил!
Бу гапларга Аллоҳ, каломи далил!

Хизматингни қилса қанча хизматкор,
Айтганинг олдингда муҳайё, тайёр,
Эришсанг дунёда истагинг не бор?,
Топсанг шону-шуҳрат обрў-эътибор,
Билгилки барчаси матои қалил!
Ҳужжатим бўлгандир, Илоҳий далил!

Маддоҳларинг мақтаб “доно” десалар,
Ёки “улуғ доҳий, даҳо” десалар,
“Қаҳрамон, журъатда танҳо” десалар,
Ё суратинг осиб “Худо” десалар,
Барчаси ўткинчи матои-қалил!
Бу гапларга ўзи бор юзлаб далил!

Матои-қалилни айтайин бир оз,
Бунинг маъноси шу, “бу нарсалар оз”,
Оятни давомин эшит, эй шоввоз,
“Сўнг жойлари бўлур, жаҳаннамда” боз,
Шунинг чун барчаси матои-қалил!
Бу сўзга етарли келтирдим, далил!

Бу хитоб бўлгандир Расулуллоҳга,
Лозимдир, англамоқ биздек гумроҳга,
Ҳавас қилманг ушбу айтилган “шоҳга”,
Тушар бориб жаҳаннам отли чоҳга,
Билингки бу дунё, матои-қалил!
Менимча кифоя бўлар шу далил!

Қаранг бу оятни, қаранг замонни,
Золимлар сурарлар, давра-давронни,
Қаранг аҳволига бир, мусулмонни,
Бу оят зиёда қилар иймонни,
Шубҳасиз бу дунё матои-қалил!
Иймон келтирганга бас, ушбу далил!

Фиръавн етарли, ибрат олишга,
Қорун кифоядур, фикрат олишга,
Ҳаётга ҳам боқинг, ҳужжат олишга,
Интилманг, дунёда иззат олишга,
Унутманглар дунё матои-қалил!
Бунга таъриҳда ҳам, етарли далил!

Қаноат бирла дил, топади ором,
Ризқ келади, ҳаёт этаркан давом,
Тинмай дунё йиғиб, ҳалолу-ҳаром,
Дунёю-охират, шу билан тамом,
Эй мўминлар дунё, матои-қалил!
Бунга ҳаётдан ҳам, етарли далил!

2008 йил.

Ақидалар ихтилофи

Яратган Аллоҳга ҳамда Исога,
Тухматлар қилгандир Насоро қавми.
Таралди бу ботил фикр дунёга,
Шу ақида билан яшайди ярми.

Қаранг яна қанча бутпараствлар бор,
Яна яҳудийлар фитнаси қанча?
Кимлардир умуман худосиз мурдор,
Бизда ҳам йўқ эмас, адашган анча.

Қуръон оятлари тушар эсимга,
Қанчалар ҳақиқат, ояти Қуръон.
Ҳақиқат кўриниб турсада лекин,
Одамларнинг кўпи келтирмас иймон!

Ё раб, насиб қилгин бизни бу динда,
Амал қилишликни ҳаётимизда.
Залолат, жаҳолат аҳли ҳеч қачон,
Таъсир қолдирмасин, зурётимизда!

Ўзинг сақла бизни бу тоифалар,
Макру ҳийласидан фалокатидан!
Илтижо қиламан ҳеч мусулмонни,
Маҳрум этма мангу саодатидан!

Уламоларни хор қилган юрт

Уламолар ўтган бу диёр,
Хор бўлди бу бизнинг даврда.
Ҳақ каломига йўқ эътибор,
Қолди халқ ҳам, зулму-жаврда.

Ҳақ йўлига чақирган холис,
Чиққанди, бир икки уламо.
Уларни ҳам йўқ, қилди золим,
Оқибатни энди сўрама!

Куфр зулматида қолгандик,
Улар ёқди имон чироғин,
Афсус, сақлолмадик уларни,
Ҳали бўлар буни сўроғи.

Қўлимизда бугун шуларни,
Таълиф қилган китоблари бор.
Ўзлари йўқ бўлиб кетсада,
Даъватлари хитоблари бор!

Қилган холис хизматларига,
Аллоҳ, рози бўлсин улардан.
Биз тушунган ҳақиқат учун,
Миннатдормиз беҳад шулардан.

Ибрат ўшалардан олайлик,
Ҳавас ўшаларга қил доим.
Расулulloҳ вориси шулар,
Шулардек, қил мени Худойим!

Ўзбекистондаги СНБ, МВД, Суд ва прокуратура ходимларига атаб

Сизлар ҳам суратда, гўё инсонсиз,
Асли сийратингиз, аниқ шайтонсиз,
Яна билганим шу, сизлар виждонсиз,
Сиз халқни ичидан чиққан балосиз!
Шу халқни бошига, бало соласиз!

Сиз халқ гарданинда, бир боқиманда,
Уялиш ҳам керак, озгина банда,
Икки дунёда бўлгайсиз шарманда,
Сизлар халқ олдида, юзи-қаросиз!
Шу халқни қилдингиз, бахтин қаро сиз!

Ким ахир аслида давлат ҳукумат,
Шу халқсиз, барчаси бир пулга қиммат,
Ҳаддан оширдинглар, зулм ила зулмат,
Адолатсиз, нафсга мубталосиз!
Иймонингиз йўқ, дардингиз давосиз!

Ўйланг ахир, эй иблиснинг қуллари,
Қандай бошқа халқлар, тутган йўллари?,
Сизлардек, қонга ботмаган қуллари,
Кимлар эрсиз қолди, кимлар боласиз!
Билинг, халқнинг қарғишига қоласиз!

Бизларни жойимиз ҳибсхонами?,
Бизлар, ёки бу халқга бегонами?,
Сизга Аллоҳнинг сўзи афсонами?,
Билингки, бу ҳаёт фоний, бақосиз!
Бориб, жаҳаннамда кишан тақосиз!

Кўрарсизлар, ҳали дунёдан ўтмай,
Қолар молу–мулкингиз, бирга кетмай,
Ўлинглар хор бўлиб, мақсадга етмай,
Бўлдингиз, дину-имондан жудосиз!
Чунки, Тоғутни қилдингиз «Худо»сиз!

Ҳирс қўйдингиз, молу-мансаб, дунёга,
Охиратни сотиб, арзон баҳога,
Борасиз, бир куни дорул баҳога,
Кўзи оч, бир қаноатсиз гадо сиз!
Билингким, қолмагайсизлар жазосиз!

Замон ўтар, ўзгарар бу ҳаётлар,
Лаънатлагай, сизларни зурриётлар,
Золимлик билан, чиқардингиз отлар,
Қилиб Золимини ҳукмини ижро сиз!
Иблисдек қилдингиз, кибру-ҳаво сиз!

У дунёю-бу дунё, хор бўлинглар,
Худонинг раҳматига зор бўлинглар,
Жаҳаннам ўтига дучор бўлинглар,
Бўлинг тоғут билан дўзахга жо сиз!
Унинг ҳукмини қилгансиз бажо сиз!

Афсус....

Бизга имкон берилди бугун,
Лекин, ҳеч иш қилаолмадик.
Кечир бизни Роббим, биз улуғ,
Ниятларга етаолмадик.

Жафокаш халқ озодлиги чун,
Чорлолмадик, курашга халқни.
Ҳеч топмади ишимиз ривож,
Кўрмадик ҳеч натижа, нақдни.

Бизга қўшилмадилар бари,
Ўзбекларнинг муҳожирлари.
Ватан ободлигин истаган,
На тақводор, на фожирлари.

Ватанда ҳам кутаяпди халқ,
Кимдир келиб, қилишни озод.
Ўзимиз қилмасак, бирлашиб,
Ким қилади бу юртни обод?!

Улуғ ғояларни кўтариб,
Чиққан билан топилмас чора.
Бутун умр қул каби, ғариб,
Яшаб ўтса, бу халқ бечора.

Умр мазмуни

Ўткинчи дунёда яшаймиз беш кун,
Баъзида ғамгинмиз баъзида кулиб.
Эслаймиз, ўтганлар кимлигин гоҳо,
Ё ҳурматлаб, ёки нафратга тўлиб.

Ота-боболару, қавму-қариндош,
Баъзиси “яхши” деб, эсланар доим.
Яқинда ўтамиз, биз ҳам дунёдан,
Ажални белгилаб қўйган Худойим.

Пайти келиб бизни эсга олсалар,
Нима дейишаркан, зурриётимиз?!
Ароқхўр, зинокор, фирибгар, фосиқ,
Деган, сифат билан чиқса отимиз.

Баъзи бир имонсиз одамларни ҳам,
Эсламоққа, лойиқ сифатлари бор.
Эслашар уларни зурриётлари,
Ҳатто, улар билан қилар ифтихор.

Не бўлди мўминлар зурриётига,
Бу сифатлар билан, ошно бўлдилар.
Одабийлик турқин йўқотиб буткул,
Ҳайвондан баттарроқ, расво бўлдилар.

Ширку, ноҳақ қатл, ёки ўғирлик,
Судхўрлик, қимору, ароғу, зино.
Ғийбат, тухмат, ҳасад ё фирибгарлик,
Турли фиску-фасод, фаҳш ила ғино.

Барча ёқда фошдир, бидъат хурофот,
Қонун ҳам одамлар ихтиросидир.
Илоҳий низомга йўқдир эътибор,
Имонликми, ким шуларга розидир?!

Шунинг учун бу халқ, боши чиқмайди,
Турли хил мусибат, офат балодан.
Ислоҳга чақирса, бир холис инсон,
Фитначи деб, қувилар эл ародан.

Ё турмага тушар, ёки, йўқ бўлар,
Золимлар уни ҳеч, омон қўймайди.
Золимлар яшайди, тинч фароғатда,
Ичиб мўминлар қонини тўймайди.

Тарихлардан маълум бўлгани шуки,
Ё бу халқ бўлади, тез кунда хароб!
Ёки, Аллоҳ Ҳақ йўлига қайтариб,
Ўз-раҳмати билан, қилади сероб!

Тиларман, ё Роббим нусратингни бер,
Ҳалок қилма бизларни залолатда!
Золимларга офат, кулфатингни бер,
Адолатинг кўрсатиб қиёматда!

Ушалмаган орзу

Рухсат олган эдим дадамдан,
Ўғил кўрсам исмин қўйишга.
Менда хали бўлмади фарзанд,
Дадамни эслатиб туришга.

Мен ҳукминга розиман ё Раб,
Азал ҳукм Ирода, Сенда!
Дадажоним исмин қўйишга,
Балки фарзанд бўлмайди менда?!

Балки лойиқ эмасдир энди,
Неваралар, Бобо исмига?!
Яхшимасда, ҳаётда инсон,
Ўхшамаса исми-жисмига!

Лекин, яна билмадим, ногоҳ...,
Балки, бу ўйларим хатодир?!
Баъзи зурёд Бобосига мос,
Бўлиши ҳам Ҳақдан атодир!

Майли нима бўлсада энди,
Келажакка отмайликда тош.
Яратганни ҳукми не бўлса,
Қўрармизда омон бўлса бош?!

2008 йил

Ушалган Орзу

Рухсат олган эдим дадамдан,
Ўғил кўрсам исмин қўйишга.
Энди менда туғилди фарзанд,
Дадамни эслатиб туришга.

Мен ҳукминга розиман ё Раб,
Азал ҳукм ирода, Сенда!
Дадажоним исмин қўйишга,
Энди фарзанд бўлдику менда?!

Балки лойиқ бўлиши мумкин,
Неваралар, бобо исмига?!
Яхшидир, бу ҳаётда инсон,
Ўхшаса гар исми-жисмига!

Ва ниҳоят, бўлдимки огоҳ...,
Менинг бу ўйларим хатодир?!
Баъзи зурёд, бобосига мос,
Бўлиши ҳам Ҳақдан атодир!

Майли нима бўлсада энди,
Келажакка отмайликда тош.
Яратганнинг ҳукми не бўлса,
Қўрармизда омон бўлса бош?!

2010 12. 28.

Ўтар дунё ғами битмаса нима...

Аллоҳ учун қилсанг бир яхши амал,
Одамлар билдию,-билмаса нима?!
Сен амал қилолсанг Ҳақни ҳукмига,
Халқ амал қилса хўп,-қилмаса нима?!

Сен ҳақни устида туролсанг собит,
Бўлсанг ибодатли, тақволи Обид,
Сенга нима зарар, халқ бўлса нобуд?!
Албатта қайтса хўп-қайтмаса нима?!

Ким нима хоҳласа, қилиб турибди,
Дилинг изтиробга тўлиб турибди,
Биласанку—Аллоҳ кўриб турибди,
Бандалар кўрдию, кўрмаса нима?!

Сен истайсан амал натижасини.
Ўзингча ушлабсан иш режасини.
Қара шундайларнинг бир нечасини.
Кутганинг бўлса хўп, бўлмаса нима?!

Эрта не бўлади, Аллоҳ билади,
Ҳақ Ўзи хоҳлаган ишни қилади,
Эҳтимол сен кутган, кунлар келади,
Бордию, мабодо келмаса нима?!

Битмайди ҳаётда, ҳаргиз муаммо,
Яшаш керак, ҳаёт борица аммо,
Сен Ҳақ йўлда бўлсанг, барча уламо,
Сени эътиборга, илмаса нима?!

“Сув” дея,-ишонма чўлда саробга,
Ўртама дилингни кўп изтиробга,
Эзгу мақсадларинг балки рўёбга,
Ажаб эмас чиқса?,-чиқмаса нима?!

Бас қил, очаверма энди фолингни,
Худойимни Ўзи билар ҳолингни,
Дунёга банд этибсан ҳаёлингни,
Ўтар дунё ғами,— битмаса нима?!

Қиёмат бўлади аниқ, бегумон,
Қайта тирилади, ҳар яхши ёмон,
Ҳисобини берар ҳар битта инсон,
Ҳозир билса яхши, билмаса нима?!

Ўргатар ҳаёт

Ҳали ҳаёт машаққатин кўрмаган,
Кўп қоқилиб йиқилмаган, турмаган,
Орзуларин хазон ели урмаган,
Кўрмаганинг, ҳали кўрсатар ҳаёт!
Билмаганинг, ҳали ўргатар ҳаёт!

Ёлғон тугул, рост гапни ҳам билмайсан,
Соддадилсан, макр-ҳийла қилмайсан,
Ҳаёт шундай, доим ўйнаб кулмайсан,
Баъзида зор қилиб, йиғлатар ҳаёт!
Юрагинг қайғудан, тиглатар ҳаёт!

Юриб кўрсанг машаққатда меҳнатда,
Чиниқасан, ақлинг кирар албатта,
Ҳали қандай ташвишлар бор навбатда?,
Кўп билмаганингни, билдирар ҳаёт!
Қилмаган ишингни, қилдирар ҳаёт!

Доим бир хил кетмас, умр карвони,
Бу билан синалар, банда иймони,
Яхшилик ҳам келар, ўтгач ёмони,
Паст баланд саҳродан, ўтказар ҳаёт!
Охир манзилинга, етказар ҳаёт!

Сабр айламоқ керак турли балога,
Синов машаққатга, жабру–жафога,
Содиқ бўлсанг агар, аҳду–вафога,
Бир кун, шодлик куйин, куйлатар ҳаёт!
Қадринг осмон қадар, бўйлатар ҳаёт!

Муҳаммад Ёқубга бағишлаб,

Шукр, алҳамдулиллоҳ,
Зурриёт берди Аллоҳ.

Тангрим, умрин узоқ қил,
Офатлардан йироқ қил!

Бошлагил Ўз йўлинга,
Раҳм айлаб бу қулинга.

Насиб эт, илму урфон,
Бўлсин бир чин мусулмон.

Бу фитналик Оламда,
Ҳар ким ҳар турли ғамда.

Ўзинг айлаб каромат,
Ўтсин имон саломат.

Киймаса ҳам бошга тож,
Этма номардга муҳтож!

Раҳм айла Аждодимга,
Тилагим Авлодимга,

Бўлгунича қиёмат,
Бўлсин дини саломат.

Мен солиҳ бандамасман,
Рижодан кандамасман.

Ўзинг бўлгил паноҳи,
Эй оламлар Илоҳи.

Тилагим шу ўғлимга,
Юз тутгунча ўлимга.

Этма ё Раб, хору зор,
Эй, Улуғ Парвардигор!

Паноҳингда тут Эгам,
Агарчи, бир лаҳза ҳам.

Раҳм этиб аҳволига,
Қўймагил ўз ҳолига.

Қабул эт бу дуоим,
Ўзинг Ёлғиз Худойим!

Сен Раззоқсан, Раҳмонсан,
Қулинга Меҳрибонсан!

Сендан Ўзга Илоҳ йўқ,
Молику Олам, Шоҳ йўқ!

Санга юзланиб буткул,
Ё Раб, қилдим таваккул!

Даҳрийларга

Эзгу ғоя мақсадлар учун,
Ёвузликлар қилиш керакмас.
Зулм б-н эришган «бахт»ни,
Яхшилик деб, билиш керакмас!

Кўп ўтгандир таърихда, қаранг,
Инқилобчи доҳий «даҳо»лар.
Эзгуликдир шиори, гўё,
Ёвузликда аммо, юҳолар.

Оқиб турган дарё, бир кунда,
Оқмайдику, бошка томонга.
«Ўзгартирамиз тузимни»деб,
Тўлдирдилар дунёни қонга.

Кимлар қони тўкилди қаранг?,
Кимлар кўрди, тузим роҳатин?!
Ўзгаради, тез бу тузимлар,
Унутиш оғир, жароҳатин.

«Яхшилиқни қилолмасангиз,
Ёмонликдан тийилинг, зора!
Ёмонликдан тийилганингиз,
Нажот учун охирги чора.

Начора гар асли бу ҳаёт,
Этаверар, шу каби давом.
Ҳайрон бўлиб қоламан боқиб,
Шу ерда, шеър бўлади тамом.

Ҳиндуларга раддия

Бутпарастлар қилишар даъво,
Ўлгач яна туғиламиз»деб.
Айтгандилар қадим мушриклар,
«Ўлгач,тамом йўқ бўламиз»деб.
Ҳиндуларни фикрича одам,
Етти марта туғилар эмиш.
Яхши бўлса бараҳман бўлар,
Ёмон бўлса, бўлар каламуш.
Шунинг учун «бараҳман» «рожа»,
Ниҳоятда «Олий бир зотдир».
Бошқалар паст табақа эмиш,
Уларга бу сифатлар ётдир.
Хизмат қилиш керак рожага,
Ҳасад, ҳавас қилиш керакмас.
Шунда яна туғилганингда,
“Рожа” бўлиб колсанг ажабмас?!
Мана сизга ақида ғоя,
Шу асосда яшашар улар.
Булар Ислом динига зиддир,
Балки, қуруқ сафсата булар!!
Бир мартаба туғилар одам,
Чунки, бир бор бўлади синов.
Жасаидан чиққан сўнг жони,
Қайта туғилмайди ҳеч биров.

Лекин барча махлуқ тирилар,
Қиёмат кун, шаксиз бегумон.
Ҳисоб-китоб бўлади ҳали,
Маълум бўлар, ким яхши-ёмон.
Ким жаннатга киради, кимдир,
Жаҳаннамга бўлар равона.
Мангу боқий маскандир булар,
Туғилиш ва ўлим бегона.
Мана шундай тушунамиз биз,
Шудир, динимиз эътиқоди.
Бундан бошқа барчаси ботил,
Шудир ҳақиқатнинг имоди.
Мана шундай ўтар бу ҳаёт,
Ихтилофу курашда доим.
Кимнинг ҳақлигини эртага,
Хабар берар бизга Худойим!

Илм ҳақида

Мўминларга лозимдир албат,
Илм олмоқ Ҳақни танимоқ.
Илм китоб ўқимоқ эмас,
Илм, дилда қўрқувни топмоқ.

Илм эмас билишлик ҳали,
Тақво ҳосил бўлмаса агар.
Тилни билган олим бўлмайди,
Ҳаққа амал қилмаса агар.

Аллоҳни ҳақиқий таниган,
Саҳарларда бўлмаса гирён!
Дилида ғам-алам бўлмаса,
Уни олимлиги ғирт ёлғон!

Пайғамбарлар чеккани каби.
Ҳақ йўлида, чекмаса ғамни?!
Ўз нафсига, оввора бўлса,
«Олим» деманг, бундай одамни!

Олим бўлса, маломат мақтов,
Деганларга, этмайди парво?!
Ўзгармайди ҳеч ким олдида,
Ё, бир ўзи қолсада танҳо.

Ана шулар, Ҳақиқий Олим,
Ана шулар «Диннинг таянчи»
Шулар расулуллоҳга ворис,
Шуларга бўл, бўлсанг-суянчи!

Ҳидоят нурини элтарлар,
Аждодлардан-авлодлар сари.
Роҳат фароғатда, ётибмас,
Жабр-зулм, чекиб аксари.

Булар қилган хизматларига.
Истамаслар, дунё матосин!
Мақсад, Аллоҳ ризолигидир,
Мағфират этмокдир, хатосин.

Холисликдир, улар шиори,
Бошқача бир, ғараз бўлмайди!
Аллоҳ учун, кўради ёмон,
Дунёвий бир араз бўлмайди.

Ана шулар ҳали дунёда,
Турган, имон учун сабабдир.
Асрлардан ўтиб бизгача...,
Келган қуръон учун сабабдир.

Аллоҳ ваъдаси бор, бу қуръон,
Қиёматга қадар туради!
Демак, бу олимлар оламда,
Ҳар даврда, албат бўлади.

Изтироб

Ўтмишимдан, ҳали ҳануз дилимда,
Иссиғи сўнмаган оташлар қолди.
Маҳзун хотиралар кўнгил қаърига,
Харсанг каби чўккан бир тошлар қолди.

Яна беихтиёр хаёлга толдим,
Келажак ҳақида ўйланиб қолдим,
Роббим ҳикматига ҳайронлар қолдим,
Қаранг яна қандай кўз ёшлар қолди?!

Доим изтиробда тинмайди кўнгил,
Ўтмиш садоларин тинглайди кўнгил,
Соғинчлар қўймайди, тирнайди кўнгил,
Зор бўлиб қариндош-қардошлар қолди.

Неча йиллар машаққатлар тортгандим.
Турли-туман турмаларда ётгандим.
Қанча азиз биродарлар топгандим.
Билмайман, қайда шу қардошлар қолди.

Ҳаёлимдан ўтар турли хил ўйлар,
Менсиз ўтди қанча маросим, тўйлар,
Баъзан тушларимда ҳофизлар куйлар,
Насиб этмайин кўп, нон-ошлар қолди.

Тош деворлар ичра зерикдим анча,
Қуёш нурини ҳам кўрмадим қанча.
Саҳро фарзандиман, шунгадир бунча...,
Қийноқларга ҳали бардошлар қолди.

Менинг руҳим учиб юрар юртимда,
Яна ғурбат кўринади олдимда,
Қадрдонлар йиғлаб қолди, ортимда,
Излаб топа олмас, кўз қошлар қолди.

Қандаям бевафо ҳаёт бунчалар,
Очилмасдан сўлар экан ғунчалар,
Бу дунёдан ўтиб кетди қанчалар,
Сиймолари азиз, сирдошлар қолди.

Йиғлаяпман фақат, ҳали кулмадим,
Қачон бу синовлар тугар, билмадим,
Қамалгудек бирор айб қилмадим.
Ақл-ҳушдан айрилган бошлар қолди.

Муҳаббатдир руҳ эҳтиёжи

Шаҳват инсон нафсин талаби,
Ҳам иблисни тузоғи эрур.
Ишқ муҳаббат туйғуси эса,
Руҳнинг истак сўроғи эрур.

Инсонни яратган Аллоҳдир,
Ўзи солган ўша фитратга.
Руҳ ва жасад эҳтиёжини,
Қондириш, зидмас шариатга.

Факат шариатга мувофик,
Бузилмасин ахлоқ асоси!
Вайрон бўлар ҳаёт, одамни,
Йўқолганда меҳру-вафоси.

Исломда йўқ, тарки дунёлик,
Баччавозлик қилиш ҳаромдир.
Ислом, фитрат динидир асли,
Асли поклик дини, Исломдир!

Биродарлар, бўлинглар огоҳ,
Ишқ-муҳаббат эмасдир, шаҳват!
Факат нафсни қондириш бўлса,
Азиз бўлмас эди, Муҳаббат!

Муҳаббатдир, Руҳ эҳтиёжи,
Соғиниш интилиш муҳаббат.
Бу туйғуни Олий ривож,
Яратганга интилиш албат!

Русия телевидениясида 2007 йил 30 октябрь куни, 1937 йил 30 октябрда оммавий отиб ўлдирилган диндорлар, катагон қурбонларига бағишланган, махсус маросим намойиш этилди.

Қўриб бугунги Рус тасвирларини,
Ўйланиб, юрагим тўлди аламга.
Хаёлимдан ўтган баъзи фикрни,
Баён этиш учун олдим қаламга.

Русларда Октябрь ойин ўттизи,
Қатагон бўлганлар, “Хотира куни”.
Гапирилди ўтмиш даври хатоси,
Ойнаи жаҳондан кўрсатди бунни.

Русларни «катта»си чиқиб гапирди,
Тан олди, бўлганин, ноҳақ катагон!
Айнан ўша куни, олтмиш йил олдин.
Бегуноҳ, Индорлар қилинган “қурбон”.

Афсус қилди улар, ўз ўтмишига,
Тан олиб, даҳрийлар даври хатосин.
Ёнида турарди, Рухонийси ҳам,
Баён этиб у ҳам, ўз муддаосин.

Ўзбек диёрининг, даҳрийлари ҳеч,
Ўтмиш хатосини, айтолмаяпди.
Балки айнан ўша, «ўтмиш хатосин»,
Айни кунда яна, такрорлаяпди.

Бегуноҳ катагон қилинган барча,
Одамлар эсланса, айни замонда?
Бир йилда, уч юзу-олтмиш беш кун ҳам,
«Хотира» бўларди, Ўзбекистонда.

Бугун бизлардаги «Бошлиқ, “Доно”лар,
Топишди «Хотира куни»ни осон.
Тўққизинчи Майни «Хотира-кун»-деб,
Бир ўқда урилди, иккита “қуён”.

«Тўққизинчи Май»ни ҳамма билади,
Даҳрийлар байрами, ғалаба-шони.
Дунё талашишди бир неча Золим,
Тўқилди орада, миллионлар қони.

Шаҳид Боболарни арвоҳи, биздан,
Ҳайкал қўйган билан, шод бўлармиди?!
Улар нега «шаҳид» бўлганин билсак,
Бу куннинг хатоси, ёд бўлармиди?!

Айтинг, қани бунда, мантиқу-маъно?
Гўё, эсланаяпди шаҳидлар, бу он!
Лекин, айни пайтда, бугунги кунда,
Давом этаяпди, ўша “ҚАТАҒОН”!

2007. 30. октябрь.

Масдар

Ҳар нарсани бордир, асл масдари,
Масдардан олинар фикрга асос.
Бирор-бир манбага, суянмаса сўз,
У далил бўлолмас, қуруқ гап халос.

Ҳар юртда бор, ўзин конун, қозиси,
Шу қонунлар билан, берилар жазо.
Қонунлар, масдари билан фарқланар,
Масдар бўлган бугун, раъй ила ҳаво.

Инсоният ҳозир ернинг юзинда,
Яшайди, бўлиниб турли давлатга.
Қонунлари мавжуд, ҳар битта халқни,
Чунки ажралишган, ҳар хил миллатга.

Қонунларни асли, ё беш, ё ўнта,
Одамлар ёзади, ақлига мослаб.
Кейин тасдиқлашар, “халқ ноиблари”,
Судлар жазо берар, шунга асослаб.

Халқ номидан қабул килиб қонунни,
Қаранг, бу раҳнамо “ҳидоятчи”га.
Ўзи “қабул қилган”, қонун билан халқ,
Айланар “қонуний жиноятчига”.

Агар зарур топса, казо-казолар,
Уни ўзгартириб қўяр, бемалол.
Ахир одам ёзган, нарсани одам,
Ўзгартириш эмаску, амри маҳол?!

Шундай экан, ўша қонунни халқ ҳам,
Бузишга ҳақлидир, у бегонами?!
Шу халқни вакили бўлса, бўлдида,
Шунга «Ота гўри қозихонами»?!

Лекин бу ҳаётда, бари бошқача,
Қонунни халқ бузса, олади жазо.
Аммо, тепадаги, “казо-казолар”,
Уларга қонунлар, қилинмас ижро.

Одам чиқармасин экан, қонунни,
Бермасин жазони, одамга, одам!
Шунинг учун Аллоҳ, бандаларини,
Қуръон билан қилди, азиз муҳтарам!

2008 йил

Ҳибсдалиқ пайтим бир кун беҳосдан,
Соқчи келиб деди, “чиқ учрашувга”!
Билсам ФСБни ходими экан,
Келибдилар мендан суҳбат олувга.

Бошладилар дарров сўроғ саволин,
Деди; “Бизга барин очик баён эт!
Саволларимизга тўғри жавоб бер,
Кимлигингни бизга энди аён эт!”

Деди;–Қай ташкилот аъзосидирсан?,
Дедимки;–Мен оддий бир мусулмонман!
Деди;–Қандай диний китоб ўқидинг?,
Дедим;–Қуръон ва ҳадис ўқиганман.

Деди;–Не мақсадинг бўлган ҳаётда?
Дедимки;–Мақсадим Ҳақ ризолиги.
Деди; Аҳли тавҳид-деганлар кимдир?,
Дедим;–Бу Худонинг, Бир Худолиги!

Деди;–Фаркинг нимада бошқалардан?
Дедим;–Аҳли тавҳид барча мусулмон.
Деди;–“аҳли тавҳид» кўпми дунёда?,
Дедим;–Акс-ҳолда бўлмайди иймон!
Деди;–бу йўлни ким қилган ихтиро?,
Дедим;– Расулulloҳ олиб келганлар.
Деди;–“аҳли тавҳид» деган, гап йўқку?,
Дедимки;–Шу киши бошлаб берганлар.

Деди;–Сен ҳам балки ваҳҳобийдурсан?,
Дедим;–Мусулмонман, ваҳҳобиймасман!
Деди;–Балки ҳизбий ё акрабий сан?,
Дедим;–Ҳеч фирқага тобеъ эмасман.

Деди;–Сан мазҳабни тан оласанми?,
Дедим;–Тўрт мазҳабни қиламан иқрор.
Деди;–Сен Ханафий мазҳабдамасми?,
Дедим;–Танлашликга бордур ихтиёр.

Деди;–Нима учун қамашган сени?,
Дедимки;–Билмасам мен шунга ҳайрон!
Деди;–Бер деяпди, сени “СНБ”.
Дедимки;–Худонинг ҳукмида инсон.

Деди;–Мен ҳеч нарса тушунолмадим,
Дедимки;–Начальник фақат сиз эмас.
Деди;–Кимлигингни мен билолмадим,
Дедим;–Бизда “МХХлар билса бас!”

Хуллас, бу суҳбатни тугатди ходим,
Гўёки, таъажжуб қилган ҳолатда.
Бизнинг МХХлар иш услубига,
ФСБ-лар ҳайрон қолди, албатта.

2008 йил.

Ўғлим Муҳаммад Ёқубга бағишлаб

Шукр, алҳамдулиллоҳ,
Зурриёт берди Аллоҳ.
Тангрим, умрин узоқ қил,
Офатлардан йироқ қил!
Бошлагил Ўз йўлига,
Раҳм айлаб бу қулига.
Насиб эт, илму урфон,
Бўлсин бир чин мусулмон.
Бу фитналик Оламда,
Ҳар ким ҳар турли ғамда.
Ўзинг айлаб каромат,
Ўтсин имон саломат.
Киймаса ҳам бошга тож,
Этма номардга муҳтож!
Раҳм айла Аждодимга,
Тилагим Авлодимга,
Бўлгунича қиёмат,
Бўлсин дини саломат.
Мен солиҳ бандасман,
Риждан кандамасман.
Ўзинг бўлгил паноҳи,
Эй оламлар Илоҳи.
Тилагим шу ўғлимга,
Юз тутгунча ўлимга.
Этма ё Раб хору зор,
Эй, Улуғ Парвардигор!
Паноҳингда тут Эгам,
Агарчи, бир лаҳза ҳам.
Қўймағил ўз ҳолига,
Раҳм этиб аҳволига!
Қабул эт бу дуоим,
Ўзинг, Ёлғиз Худойим!
Сен Раззоқсан, Раҳмонсан,
Қулига Меҳрибонсан!
Сендан Ўзга Илоҳ йўқ,
Молику Олам, Шоҳ йўқ!
Санга юзланиб буткул,
Ё Раб, қилдим таваккул!

2010 йил

Турмушга чиқаётган қизига онасини айтган ёр ёри

(Талабларга биноан ёзилган)

Аввал бошдан Аллоҳга, ҳамд айтаман ёр ёр,
Сенга бугун насиҳат панд айтаман ёр ёр.
Учиб кетдинг боғимдан, уйимдан қучоғимдан,
Дилим ёнар доғингдан, гўзал қизим ёр ёр!
Отамиз одам Ато, онамиз Момо Ҳаво,
Будир қисмати Худо, асал қизим ёр ёр,
Ниятинг поклагил, иззатинг сақлагил,
Оқ сутимни оқлагил, қайсар қизим ёр ёр.
Эркаликни қўй энди, оқила қиз бўл энди,
Бугун сенга тўй энди, севар қизим ёр ёр.
Фарзанд берсин Худойим, бахтинг очилсин доим,
Бўл ширин сўз мулойим, шакар қизим ёр ёр.
Қайнонаю қайнота, энди онаю ота,
Келдинг янги ҳаётга, чевар қизим ёр ёр.
Уйинг озода тут, гина қудурни унут,
Қилма юзимиз шувут, гавҳар қизим ёр ёр.
Худога айла тоат, ҳам эринга итоат,
Тавозеъни қил одат, камтар қизим ёр ёр.
Бўлгил сабр тоқатли, уйинг садоқатли,
Ҳаёт аччиқ ҳам тотли, ўрган қизим ёр ёр.
Сенга тилакларим шу, дуо истакларим шу,
Орзу ниятларим шу, ушланг қизим ёр ёр.
Охир сўзим Аллоҳга, ҳамд айтаман ёр ёр,
Ушла, сенга насиҳат, панд айтаман ёр ёр.

2011 йил

Салимага атаб

Жажжи юрагинга сиғмас ғайратинг,
Юзларинг, мусаффо, кўзинг бир жаҳон.
Ҳайратла боқурсан ажиб Оламга,
Жажжи нигоҳингда ҳайрат намоён.

Умринг узун бўлсин, жажжи қизгина,
Сен дардли қалбларнинг овунчоғисан!
Гард қўнмасин жажжи бошинга ҳаргиз,
Сен Ота Онангни кўзмунчоғисан!

Мусаффо юзларинг, меҳрим уйғотар,
Мунчалар ширинсан, жажжи қизалоқ!
Ғам кўрмагил ҳаргиз, яша соғ омон,
Толенинг ёр бўлсин, Ҳаётинг порлоқ!

Яратган Аллоҳнинг мўъжизаси сан,
Ҳам ота онанга, Тангридан эҳсон!
Кичкина қўғирчоқ, дил парчаси сан,
Ҳаётига мазмун, ортидан нишон!

Сени бу ёқимли, мурғак вужудинг,
Хонадон зийнати, ва шамчироғи!
Ташвишинг ҳам ширин, борлигинг ширин,
Сен Аллоҳ неъматин энг яхшироғи!

Салимага

Жаҳолат, кибр ила ҳаво қурбони,
Қисматинг шунчалар шўрмиди қизим?!
Бўлиши шартми ҳар гулнинг тикони,
Бахтнинг ҳам кўзлари кўрмиди қизим?!

Наҳотки қолмади инсоф адолат,
Аёлда итоат, эрда шижоат,
Валлоҳи яқиндир, бўлар қиёмат,
Қавминг ақли ноқис, ғўрмиди қизим?!

Шунга буюрсая, тақво имони,
Бузғунчиларни, ё йўқми виждони,
Шуми ҳаёт синов ва имтиҳони,
Шайтонлар шунчалар зўрмиди қизим?!

.....

Сени ҳам оввора этмоқчимилар?,
Аросатда қўйиб кетмоқчимилар?,
Жон қизим биларсан бир кун, ким улар?,
Сени йиғлатганлар, кулмасин ҳаргиз!

Ифво билан бузғунчилик қилса ҳам,
Ўзини тақводор санаса одам,
Эй Худо, бу қандай махлуқ муттаҳам,
Бундайлар уруғи қолмасин ҳаргиз!

Иши ғийбат фасод бўлсада доим,
Ўзини ҳисоблар мўмин мулойим,
Унинг кимлигини билар Худойим,
Йиғламаган куни бўлмасин ҳаргиз!

Шеър ёзмас эдим

Мен шеър ёзмас эдим, яхшими-ёмон,
Аввало, қоғозу-қалам, бўлмаса.
Менинг истеъдодим, ҳали даргумон,
Ёзмасдим, юракда, алам бўлмаса.

Хаёллар бостириб келар, сарбасар,
Ўтмиш, келажакга қиларкан, асар,
Не керак, шеър ёзиш деган, дардисар,
Оромимни олган, дард, ғам бўлмаса?!

Фақат ўзи учун, яшолмас инсон,
Бўлса гар озгина, инсофу-виждон,
Йиллаб турмаларда ётган, бағри қон,
Қардошим, дўст-ёрим, укам бўлмаса.

Мен шодликни эмас, ғамни куйлайин,
Ғами йўққа, ғамларимни сўйлайин,
Айтинглар, ғамгин шеър ёзмай, найлайин?,
Бир обод, фаровон, ўлкам бўлмаса?!

Мен ғамли дунёнинг, мунглиғ униман,
Унутаолмасман, ҳаргиз уни, ман,
Мен шеър ёзмас эдим, балким, умуман,
Юракларда битмас ярам, бўлмаса.

Айтинг, энди шоир бўлмай, не қилай?,
Дил амрига қулоқ солмай, не қилай?,
Алашим қоғоздан, олмай, не қилай?,
Бу дардимга ўзга, малҳам бўлмаса?!

Йўлимиз шиори

(ЎХХ Мадҳияси)

Озодлик истаган халқ иродаси,
Зулм истибдодга кўтарди исён!
Етар зўравонлик, қашшоқлик, хорлик,
Талаб қил ўз ҳақинг, озод ҳур инсон!

Йўлимиз шиори; Адолат, Ҳурлик,
Отлан бу курашга, Ватан ўғлони!
Ору-номус, ғурур, деган неъматдан,
Азизроқ эмасдир, одамнинг жони!

Ўз бахтингни ўзинг, киритгил қўлга,
Ўз меҳнатинг билан, топгил шараф шон!
Дунё халқларини ичида сен ҳам,
Муносиб ўрнингни топ, Ўзбекистон!

Курайлик фаровон эркин бир ҳаёт,
Бўлмасин халқимиз ўз юртида хор!
Сен ҳам қадри баланд инсонсан, халқим,
Бахтли яшашликка сенинг ҳаққинг бор!

2011 йил апрел

Атиргулга

Сахродаги ёлғиз атиргул,
Бунча ғариб, бунча нимжонсан?!
Бийдек қуруқ биёбон чўлда,
Ғунча оча қолдинг қачон сан?!

Сендан сахро қуёшин тафтин,
Йўқдир бирор тўсғувчи соя.
Ғарибларга қуёшни меҳри,
Ажаб эмас, қилса кифоя?!

Аслидаку биз ҳаммамиз ҳам,
Сенга ўхшаб меҳрга зормиз.
Сахродаги ёлғиз гул каби,
Ожиз, нотавон, интизормиз.

Биз ҳам маҳкумдирмиз начора?,
Хазон уриб, нобуд бўлишга!
Интиламиз орзулар томон,
Бир кун навбат етар, ўлишга.

Эҳ, атиргул, нозик ниҳолим,
Туришларинг ғаройибона?!
Сенга қараб раҳмим келади,
Қаддинг заифликдан нишона.

Сен гўёки олам аҳлини,
Заволини рамзий тимсоли.
Меҳру оқибатга чорловчи,
Эзгуликнинг ажиб мисоли!

Билмаган билмас

Улуғ мақсадли йўл, машаққатларин,
Сахрода гул каби, сўлмаган билмас.
Эрку озодликнинг, қадр қимматин,
Кураш майдонига, келмаган билмас.

Бугун ўз элида, хордир ўзбеклар,
Эрк деган неъматга, зордир ўзбеклар,
Ҳали ҳам умиди бордир, ўзбеклар,
Буни Ҳақдан умид, қилмаган билмас!

Керилса аҳмоқлар “мустақилмиз” деб,
Йиғлаш керак эди, “бизлар қулмиз” деб,
Қўтармаса бошин “битта элмиз” деб...
Эл дардини кўзга, илмаган билмас!

“Озод” деса, оёқ қўлинги боғлаб,
“Обод” деса, “юртинг,” бағринги доғлаб,
Бу дардни, эл билан, йиғласа йиғлаб,
Кулганида бирга, кулмаган билмас.

Олсалар миллатнинг номуси орин,
Ким тинглар, мазлумлар нолаю зорин?,
Ўзга юрт бағрида излаб, мазорин,
Аламдан бағрини тилмаган, билмас!

Ким маккор душману, кимни шумлигин?,
Ким Ҳақни гапирган, кимни жимлигин?,
Эй дўстлар, аслида кимни-кимлигин?,
Аллоҳ билса етар, билмаган, билмас!

Оқ шеър

Тонг.
Узоқларда,
Кўринар менга,
Арчаларнинг сарғайган боши.
Узун ҳижрон тунларида ҳам,
Ёруғлик сари,
Келаяпмиз гўё?
Аммо кўринмас ҳеч,
Дилим қуёши.
Соғинтирма, бўлди бас етар,
Эй Субҳидам.
Қийнамагил мени бунчалар,
Ҳижрону алам.
Барибир...,
Умид учқунларин
Ўчиролмайсан!
Эй ёвузлик манбаси
Шайтон.
Ва ёки...
Инсон.
Сен дилларга ўрнашган ўша,
Меҳр туйғуларин
Кўчиролмайсан.
Биз тонг олдидамиз,

Сезар юрагим.
Ҳадемай тонг отар,
Бўлар чароғон.
Биз шу умиддамиз,
Ва жим кутамиз,
Ҳадемай тонг отар,
Ёришар жаҳон!

Мадамин тоғага

Бир қариндошимиз бор эди бизни,
Эшитдим ўшанинг вафот этганин.
Ўйлаб қолдим, қандай инсон эдию,
Бу ҳаётда қандай яшаб ўтканин?!

Билмасди ўқишни ёзишни асло,
Мактаб кўрган эмас у, ёшлигида.
Пулни санашни ҳам билмасди ҳатто,
Деманглар; “ўзини бебошлигида”.

Учрашиб гаплашсанг, бинойидек у,
Барибир, нимадир етмасди унга.
Фикр юритишда гўё, гўдак у,
Ҳаммамиз, тушуниб қолгандик бунга.

Етим ўсган, уни буни қўлида,
Сўнг ҳамқишлоқлари, уйлаб қўйишган.
Қаердандир топиб, бир етим қизни,
Икки етимчани тўйлаб қўйишган.

Хотинини қачон ўлганлигини,
Тоға ҳам тузукроқ эслаёлмайди.
Қанча яшаганлар, нега бефарзанд,
Бир Худодан ўзга биров билмайди!

Ўша замонларда бригадир, раис,
Уни ишлатишган, пахта далада.
Эси пастроқ одам бўлган учунми,
Тунаган далада, ё молхонада.

Умри ўтган оғир меҳнат остида,
Ким бир иш буюрса, юрган бажариб.
Нафақа олишга чиқариб қўйган,
Қайсидир бир раис, қолганда қариб.

Ёшини билмасди ўзи ҳам ҳатто,
Бошқалар ҳам аниқ айтаёлмайди.
Бир нарса аниқки, лекин бу одам,
Ҳеч касал бўлганин, эслаёлмайди.

Умрида кўрмаган, роҳат- фароғат,
Даволанган эмас, шифохонада.
Гоҳида бир эслаб, гапириб қолар,
Кўрган кечирганин, бир баҳонада.

Фалон деган, бўлган пайтида бошлиқ,
Урган экан, қамчи билан бошига.
Пистон раис, янги келган пайтида,
Сўккан экан чақиртириб қошига.

Хуллас, у раислар ўнтами-ўн беш,
Бирортаси лекин, тирик қолганмас.
Кўп йиллар яшаган бу одам, ҳануз,
Бирор касал бўлиб, даволанганмас.

Йўқ эди, уни ҳеч кўнглида ташвиш,
Ё оила фарзанд, ё, бир муаммо.
Бўлган эмас унда, бу дунё ғами,
Лекин, у дунёнинг ғами ҳам, аммо.

Бўлган эмас унда, асло бировга,
На бирор адоват, на бир ёмонлик.
Бировдан хафамас, биров, ундан ҳам,
Ҳаммага баробар, ҳамма томонлик.

Бир содда, бир ажиб, яшади-ўтди,
Топширди бир зумда, омонат жонни.
Эҳтимол, бу банда, фитратда, қандай...,
Бўлса, шундай олиб кетди, иймонни?!

24. 02. 08.

Ўзбек совет “зиёли”лари

1.

Олиб даҳрийлардан таълим -тарбия,
“Доҳийлар” шаънига куйлаб мадҳия:
“Дунё бизники, бу қандай яхши-я,
Аждодимиз маймун экан, майли-я,
Ёлғондир дин, имон, эҳсон, хайрия.
Бизга душман, кимки, биздан айрия,
Яралдик ўзимиз – эволюция,
Кейин қилдик мана, Революция”!
Мана шу ғоялар фидойилари,
Бўлган ўзбек совет “зиёли”лари!
Қаранг буларга бир, дилда иймон йўқ,
Охират хавфи йўқ, қийнар виждон йўқ,
Муқаддас нарсаси йўқ, умид армон йўқ,
Аждодлари маймун бўлган – гумон йўқ,

Жаннат ҳам, дўзах ҳам, охир замон йўқ,
 Ўлдингми – йўқ бўлдинг, энди нишон йўқ,
 Тириксан, ўйнаб кул, кейин имкон йўқ,
 Бу шиорсиз сенга мартаба, шон йўқ.
 “Доҳиёна” йўлнинг фидоийлари,
 Бўлган бизнинг совет “зиёли”лари!
 Қуришлик гўёки “олий жамият”,
 Бўлганмиш, уларда мақсаду ният,
 “Доҳиёна ғоя” бўлдику ҳужжат,
 Илдизига болта урди бу миллат,
 Ишчи-деҳқонларга бериб ҳуррият,
 Гўё, ишчи-деҳқон тузди, ҳукумат,
 Йўқ бўлди, қолмади Имонга ҳурмат,
 Худосизлик топди, қадр ила қиммат,
 Миллатни энг жоҳил, гадойилари,
 Бўлган эди, ўзбек “зиёли”лари.
 Зиёли, сўзини асл маъноси,
 Нур тарқатувчидир – илми зиёси,
 Илмсизлар бўлиб юртни “доно”си,
 Нодон ҳисобланди, диндор муллоси,
 Йўқ қилинди, халқни ёзув имлоси,
 Олинди бойларни, кумуш-тиллоси,
 Босиб “халқ душмани”-деган тамғоси,
 Қамалди, отилди, дин Уламози,
 Халқни, энг ақлсиз савдойилари,
 Бўлган ўзбек совет “зиёли”лари!
 Замона тартибга тушганда бир оз,
 Рухсат бўлди, озроқ ўқимоқ намоз,
 Барибир динга йўқ эди имтиёз,
 Даҳрийлик ғояси қиларди парвоз,
 Мумкинмасди, баланд чиқариш овоз.
 Динга қарши борар ташвиқот, мумтоз,
 Таъминлаб турарди, буни давлат боз,
 Мақсад эса, динни йўқотиш тез, соз,
 Халқнинг гўё “доно” сипойилари,
 Эди ўзбек совет “зиёли”лари!

2.

“Турғунлик йиллари” деб,- қўйдилар ном,
 “Эскилик сарқити” – дейилди ИСЛОМ,
 Кураш ҳали ҳануз, этарди давом,
 Динга ружуъ қила бошлади, авом,
 Қаерда бўлса бир жаноза, мудом,
 Тиловат бўларди, тинглар издиҳом,
 Баъзи даҳрийлар ҳам, “бузиб интизом”,
 Келишарди, динга қилиб эҳтиром,
 Ўз ғояларининг, риёйилари,
 Бўлди ўзбек совет “зиёли”лари!
 Даҳрийлик ғояси, бош бўлса фақат,
 Шу ғоя устида турса ҳукумат,
 Бу ғоя Исломга зид эди, албат,
 Ўлган бўлса кимдир, етибди муҳлат,

Нима керак унга, бу диний бидъат?,
 Уйдирма гап бўлса, дўзаху – жаннат,
 Даҳрий нега унга, кўрсатиб ҳурмат,
 Жанозага борса, бу қандай даҳшат?!
 Дея, даҳрийларнинг вафойилари,
 Гапирди, амалдор “зиёли”лари!
 Шу билан бошлади, сафин саралаб,
 Риёкор даҳрийдан, ҳизбин тозалаб,
 Қабристонларга ҳам қўйилди миршаб,
 Даҳрий бориб қолса, олишди ушлаб,
 Ушлашди, бир-бирин ортидан пойлаб,
 Халққа кўрсатишди, дарров жазолаб,
 Даҳрийлар олдиға, қўйилди талаб,
 Диндор бўлса даҳрий, ушланг битталаб,
 Ўз даврининг анқов-анойилари,
 Бўлган эди, ўзбек “зиёли”лари!
 Шоирмиди олим, ёки ёзувчи,
 Ё сиёсий арбоб ё ўқитувчи,
 Ё бирор ишчию,-пахтакор сувчи,
 Ё ҳофиз хонанда, бастакор куйчи,
 Ё талаба ёшлар, илм олувчи,
 “Ленинчи комсомол” деб аталувчи,
 Шулар ўзин “зиёли” деб, билувчи,
 Даҳрийлик ғоясин тарғиб қилувчи,
 Халқ бошига тушган, балойилари,
 Шулар эди, ўзбек “зиёлилари”!
 Баъзида буларнинг хонадонида,
 Ё қавми-қариндош, қадрдонида,
 Ўлиб қолса биров, атроф ёнида,
 “Бу ҳам даҳрийликнинг имтиҳонида”,
 Курашиш йўқ эди, ҳеч имконида,
 Курашиш, бу ахир унинг нонида,
 Йўқ эди ҳеч чора, тўрт томонида,
 Бечоралик ахир, энг ёмонида,
 Қийналарди нафси – ҳавойилари,
 Хор бўлдилар, ўзбек “зиёли”лари!
 Ўғил ақл берар ота-онага,
 “Қаранглар биз қурган бу замонага,
 Бориб кўринг бизларни, корхонага,
 Аёллар ҳам қамалганмас, хонага,
 Ҳамма тенг, ажралмас дўст бегонага,
 Сизлар ишонасиз дин, – афсонага,
 Ҳар хил уйдирмаю, ҳар девонага”,
 Улар йиғлар, боқиб жим, остонага,
 Оғир бўлди, мўъмин ота-онага,
 Комсомол деган, юрт беҳаёлилари,
 Нодон эди, ўзбек “зиёли”лари!
 Бундай комсомоллар сабаб бегумон,
 Бўлди кўп имонли юраклар вайрон,
 Ўлса бежаноза кўмилди инсон,
 Оғир ташвишда қолди, ҳар мусулмон,
 Аждодлар эсланиб, ўқилмас Қуръон,
 Ҳайкалларга тўлди, барча қабристон,
 Қийналаман, агар эсласам ҳамон,
 Ажиб бир ҳолатга тушганди замон.

Бетутуриқ, замон расвойилари,
Бўлган ўзбек совет “зиёли”лари!

3.

Буларга ҳам боққан, бало бор экан,
Доноларидан ҳам “доно” бор экан,
Деди -”йўлимизда, хато бор экан,
Билмаган эканмиз, Худо бор экан,
Бизда озроқ, кибру-ҳаво бор экан,
Маслаҳатга, дўсту-ошно бор экан,
Ҳаётда ҳар дардга, даво бор экан,
Қайта қурсак деган, даъво бор экан”.
Шундай деди, даҳрий пешвойилари,
Қарсак чалди, ўзбек “зиёли”лари!
Авж ола бошлади турли иллатлар,
Сонсиз муаммолар, ҳар хил кулфатлар,
Ўзлигини англаб, баъзи миллатлар,
Бошланди ўзаро жанглар, даҳшатлар,
Авж олди ҳар турли, ҳизб-ҳаракатлар,
Ҳаммаси йўлига қилиб, даъватлар,
Билмас не қилишни, халқлар – элатлар,
Донолар ҳам қилар эди, ҳайратлар,
Довдирарди “Жаноби олийлари”,
Ҳайрон эди, ўзбек “зиёли”лари!
Ҳамма йўл тополмай турган пайти лол,
Қутмаганда келиб қолди, Истиқлол,
Ўзин ўнглаб олиб “доно” ҳам дарҳол,
Мустақиллик эълон қилди, бемалол,
Деди уялмасдан – “Бу бизга ҳалол,
Биз курашмаганда бўлмасди бу ҳол”,
Ҳеч кимдан чиқмади, “қачон?! Деб, савол,
Ҳамма қарсак чалди, доим шу аҳвол,
Ўзгардику фикри – ҳавойилари,
Бўлдилар, “истиқлол зиёлилари”!
Биров гапирмади : Мустақиллик” деб,
Ғоя ўзгарами, даҳрий эдик, деб,
Бизнинг партиямиз, коммунистик,-деб,
Миллатчилик қилган, шовинистик,-деб,
Аввал аталарди, босмачилик,-деб,
Эътиқод ўзгармас, оз – кўпчилик,-деб,
Ёки адашибмиз, биз билмадик,-деб,
Ёки билганмизу, қўрқар эдик,-деб,
Бир зумда ўзгариб қолди, раъйлари,
Мунофиқдир ўзбек “зиёли”лари!
Не бўлди, бу ниқоб ўзгарган билан,
Ташвиқоту,-хитоб ўзгарган билан,
Хату-имло, китоб ўзгарган билан,
Қибла ўша, меҳроб ўзгарган билан,
Натижа шу, ҳисоб ўзгарган билан,
Савол ўша, жавоб ўзгарган билан,
Амал ўша, савоб ўзгарган билан,
Вақт ўзгарар, офтоб ўзгарган билан,

Ўзгармади зулми – жафойилари,
Виждони йўқ, ўзбек “зиёли”лари!

4.

Мустақил бўлишдан, ким кўрди фойда?,
Қиёс қилиб айтинг, тафовут қайда?,
Эски амалдорлар яшар саройда,
Сабаби ҳаммаси бадавлат, – бойда,
Оддий халқ нон учун сарсон, ҳар жойда,
Қоринни ғами ҳеч битмас, гадойда,
Подшонинг хаёли ердамас,– ойда,
От изини босиш навбати тойда,
Энди мустақиллик даъвойилари,
Бесубутдир ўзбек “зиёли”лари!
Бошланди зулмлар, аҳли имонга,
Қўли энди етган эди, Қуръонга,
Дучор этиб уни, турли бўҳтонга,
Қамай бошладилар, яна зиндонга,
Масжидга бориш ҳам, ёш намозхонга,
Мумкин эмас бўлди, қаранг замонга,
Даҳрий макр қилди, кўп мусулмонга,
Ҳаёт яна қайтди, келган томонга,
Иблис экан, эргашган доҳийлари,
Имонсиздир, ўзбек “зиёли”лари!
Даҳрийлик сиз учун, лойиқроқ эди,
Уларку мантиққа, яқинроқ эди,
Зулм қилишга ҳам, “ҳақлироқ” эди,
“Даҳрийман десангиз”, яхшироқ эди,
Бугунги ҳолат бир, тум-тароқ эди,
Мантиқу маънодан, узоқроқ эди.
Аввал ким – кимлиги, аниқроқ эди,
Даҳрийлар сизлардан, “тузукроқ” эди.
Зулму-залолатнинг давомийлари,
Малъунсизлар, ўзбек “зиёли”лари!
Энди ғоя бўлди миллий мафкура,
Гўёки “бу афзал даҳрийдан кўра”,
Асли баб-баробар куфрдир, жўра,
Шу ҳаёт йўлимиз, қандаям “зўра”?,
Оддий халқ билмайди, сиёсий кўр-а?,
Буни тушунади “зиёли тўра”,
Бўйнига бўйинбоғ, таққандан сўра,
Шулар ижод қилган йўлда, “Мафкура”,
Бўлинглар, охират сазойилари,
Эй, Мустақилликнинг “зиёли”лари!
Кутиб адо бўлдику, халқ бардоши,
Чиқмадику “Мустақиллик қуёши”,
Ёрилди сал “ғиринг” деганни боши,
Турмаларда ётар, ўғли-қардоши,
Оқди оналарнинг, қанча кўз ёши,
Ҳаром бўлди, қанча одамнинг оши,
Отилди ҳар ёқдан, маломат-тоши,
Ҳайрон бўлди, юртни қарию – ёши,
Мангу азоб бўлгай жазойилари,
Ўзбекнинг имонсиз “зиёли”лари!

2008 йил,
Можайск Қамоқхонаси.

Ғам достони

Мен нега маҳбусман?

Кўп ўқидим вомиқу фарҳоду мажнун қиссасин,
Ўз сўзимдан бул ажаброқ достоне топмадим.
Алишер Навоий

Рубоий

Дўстлар ҳибхона ошёним менинг,
Ижод учун бўлди, имконим менинг,
Яқин ўтмишни мен олдим қаламга,
Қон билан ёзилди достоним менинг.

1.

Мен нега маҳбусман нима айб қилдим,
Қайси айбим учун жазо қилдилар?
Гуноҳим не ахир, ўзим билмасман,
Ушлаб қамаб, жабру жафо қилдилар.
Озмиди мен кўрган балою офат,
Яна қандай тўхмат, бўҳтон қабоҳат,
Тугамадику ҳеч, зулму қасофат,
Яна ўз эркимдан жудо қилдилар?
Ғам ташвишдан ақли ҳушин йўқотган,
Умрининг қуёши деярли ботган,
Туролмай тўшакка михланиб ётган,
Онаи зоримни адо қилдилар.
Бормикан ҳақиқат деб бу очунда,
Ҳайрон бўлиб ўтирибман мен бунда,
Озод бўлгандимку ўзи яқинда,
Яна қандай айб пайдо қилдилар?
Ҳали эсимдадир ўтказган дамлар,
бутун умр унутилмас аламлар,
Баён этай эшитинглар одамлар,
Қандай балога мубтало қилдилар?!
Кўп оғир фитналик бўлди замона,
Билиб бўлмас ким дўсту ким бегона,
Ошёнимиз бўлдику ҳибсхона,
Подшонинг амрини бажо филдилар.
Мушибат етди мўминлар бошига,
Қаралмади онлар кўз ёшига,
Синовлар келди ҳар мўмин кишига,
Куфр муддаосин раво қилдилар.
Тақдир экан ношукрлик қилмаймиз,

Бошқалардек, қувнаб ўйнаб кулмаймиз,
Зулм хорлик ичра яшаб, билмаймиз,
Кимлар тўғри, кимлар хато қилдилар?
Урдилар, сўқдилар, асло аямай,
Каттами кичикми, одаами демай,
Ҳақоратлар кўрдик, турдик индамай,
На кўз ёшга зарра парво қилдилар.
Қиёматга йиғилди қанча ҳужжат,
Ҳар нарсани гапиришга на ҳожат,
Агар бизларга қилсалар мурожаат,
Эй ваҳҳобий дея, нидо қилдилар.
Ўқилди кеча кундуз маърузалар,
Мумкин эмас, намоз билан рўзалар,
Гўёки, бу билан ахлоқ тузалар,
Бизга оғир бир муаммо қилдилар.
Таълим беришди бўлинглар огоҳ деб,
Тавба қилинлар ҳаммангиз гумроҳ деб,
Кечиринг эй адолатли подшоҳ деб,
Тазарруъ хатларин иншо қилдилар.
Тавба хати ёзиш учун хаспўшлаб,
Қасам чиганларнинг кўгшлини хушлаб,
Каффоратига уч кун рўза ушлаб,
Қўйлар сўйиб, ажиб «тақво» қилдилар.
Оғир азобда ўтказдик қиш ёзни,
Имо билан ўқиб намоз ниёзни,
Кўплар ҳатто тарк этдилар намозни,
Бошимизда оғир савдо қилдилар.
Биздан устун эди ўғри каззоблар,
Зобит амри ила бизни азоблар,
Улар бизни қийнаб, қилса ғазаблар,
Зобитлар кулиб тамошо қилдилар.
Кўп одамга омад кулиб боққанмас,
Дилда имон ҳаловатни топганмас,
Синов оғир пайти, кўплар Ҳақданмас,
Тоғутлардан хавфу рижо қилдилар.
Дилида имони борлар қаранглар,
Ҳалиям оз эмас, аҳволи танглар,
Уриш калтак билан, оттириб тонглар,
Яна шу билан интиҳо қилдилар.
Бизларни тарбия қилдилар жуда,
Мадҳия куйлармиз овоз авжида,
Фитналар тўлқини айни мавжида,
Подоба тобеъ фуқаро қилдилар.
Билмадим, ё «доно шоҳ» билмадилар,
Тавба қилганни ҳам кечирмадилар,
Маҳкумларга марҳамат қилмадилар,
Дунё охиратни расво қилдилар.
Бир куни мен бошлиқни хонасида,
Чақирганди суҳбат баҳонасида,
Шоҳ расми турарди пешонасида,
Қўл билан кўрсатиб имо қилдилар.
Деди мана шудир менинг худойим,
Мен уни амрини қиламан қоим,
Унинг хизматида бўламан доим,
Деб ақидасини ифшо қилдилар.

Сўзларини эшитинг мен гувоҳни,
Ҳикматига қойилдирман аллоҳни,
Ўтмишда ҳам қанча золим подшоҳни,
Одамлар маъбуду, «худо» қилдилар.
Гапиролмас эдим тилим лол бўлди,
Бу кунларда кўп нарсалар ҳал бўлди,
Кимлар шаҳид, кимлар мажруҳ шал бўлди,
Ҳар киши борини фидо қилдилар.
Уламолар келди таълим беришга,
Адашганлигимиз маълум қилишга,
Жим эшитдик, журъат йўқ гапиришга,
Адашганлар дея фатво қилдилар.
Яна келди ажнабийя аёллар,
учрашишни қилмас эдик хаёллар,
Уларга ҳам аниқ бўлди бу ҳоллар,
Оламга жар солиб ғавғо қилдилар.
Бўлган эдик мустазъафин мазлумлар,
Инсоний қадр қийматдан маҳрумлар,
Эрталабдан кечгача бу маҳкумлар,
Давлат мадҳиясин ижро қилдилар.
Нимасини айтай дўстлар сизларга,
Тилим ҳам бормайди топиб сўзларга,
Тушунмасман ҳануз, нега бизларга,
Халқ душмани деган тамғо қилдилар?
Қорнимиз тўймади овқатга ҳаргиз,
Очлик ила кун ўтказар эдик биз,
Бари ўтиб кетди дегандим, эссиз,
Яна парча нонга гадо қилдилар.
Ўн йилки турмада ўтди қиш ёзим,
Ўқирмоқчидирлар мени овозим,
ортимда қолар шу шеър баёзим,
Мени буткул мотамсаро қилдилар.
Яшашга ҳам улгурмадим нетарман,
Балким, фарзанд кўрмай ўтиб кетарман,
Ортимда қолар деб дoston битарман,
Хуллас, мени бахтим қаро қилдилар.
Ўзим ҳам бундай ҳаётдан тўйибман,
Фақат ташвиш машаққатда куйибман,
Ҳаммасини қиёматга қўйибман,
Фиръавн зулмини барпо қилдилар.
Ўқисалар дostonимни дўст ёрлар,
Танишу нотаниш, имони борлар,
Билинг сизлар учун мазлуми зорлар,
Мадад сўраб хайр дуо қилдилар.
Ғам ҳақида ёзилди бу дастоним,
Кўп зулмлар чеккан эди, бу жоним,
Саломат борса бас энди имоним,
Бошқа нарсадан мосуво қилдилар!

2

Рубоий

Ҳали ҳали ўша замон турибди,

Ҳали ўзгармади, ҳамон турибди.
Ўзининг даврининг келишин кутиб,
Ғариб кўнгилларда имон турибди.

.....

Юртим тарихинга боқиб фикрлаб,
Кўнгил беихтиёр ўйлаб бошлади.
Кутмаганда келиб қолди истиқлол,
Ҳар ким дилда борин сўзлаб бошлади.
Қизик давр эди, ҳамма қилу қол,
Бир нарса тушуниш ҳам амри маҳол,
Вазиятни англаб даҳрийлар дарҳол,
Аъзолик паттасин ташлаб бошлади.
Чиқмади йўлига содиқ бир даҳрий,
Ҳаммаси художўй бўлди, «ҳақиқий».
Бир зумда ўзгарди фикр, ё Раббий,
Донолар ўзга йўл, излаб бошлади.
Ихтиро қилишди миллий мафкура,
Яшашга бир ғоя керақдир жуда,
Қарсақлар чалиниб, баланд авжида,
Гўё халқ маъқуллаб қўллаб бошлади.
Ҳеч кимса айтмади, ҳеч йўқ эътироз,
Яқинда ўша халқ берганди овоз,
Иттифоқ сафида қоламиз, шу соз,
Деган сўз, эсланмай, гумлаб бошлади.
Бордир халқ вакили деган ибора,
Халқ дардини айтса бу вакил зора,
Ўша эски ҳаммом, эски тоғора,
Гўёки халқ вакил сайлаб бошлади.
Олий мажлис ташкил топди шулардан,
Донороқ ким ҳам бор, ахир булардан?
Шоҳ гўё маслаҳат сўрар шулардан,
Ҳар ким ўз мақсадин кўзлаб бошлади.
Халқ орасидаги ҳар хил жамоат,
Ўз фикрини айтиш бўлганди одат,
Подшога маъқулмас эди бу ҳолат,
У ҳам қулай фурсат пойлаб бошлади.
Мустаҳкам қилгунча ўз мақомини,
Бошламади подшоҳ, интиқоми,
Истамади бадном қилиш номини,
Бу ҳолатлар дилни, ғашлаб бошлади.
Лекин, у эмасди анқов анойи,
Зимдан иш қиларди, келганда жойи,
Маҳкам қўриқланиб тахти саройи,
Ғанимларин бир бир, ушлаб бошлади.
Қийин бўлди халққа таниш ўзлигин,
Кўзлари кўк эмас, қаро кўзлигин,
Эркинликлар бари қуруқ сўзлигин,
Воқеъалар ҳам тасдиқлаб бошлади.
Бу ҳақда ёзишлик мумкиндинир китоб,
На ўғри боши на сиёсий арбоб,
Ёки дин пешвоси, фарқи йўқ ҳисоб,
Бирин бирин ушлаб қамаб бошлади.
Қарамади ҳеч нарсага бу золим,

Йўқ бўлди қанчалар мусулмон олим,
 Тафсилий баёнга етмайди ҳолим,
 Юраклар қалтираб, қақшаб бошлади.
 Ҳаржой алжираб юрганлар сўзлаб,
 Турлича оҳанга мувофиқ куйлаб,
 Вазиятни англаб, ўзини ўнглаб,
 Замонга мувофиқ куйлаб бошлади.
 Мамлакатда бордир битта ташкилот,
 Гўёки, бу давлат устуни ҳайҳот,
 Назарига тушган топмагай нажот,
 Буни тушунганлар титраб бошлади.
 Подшоҳ амри вожиб, қилинмас қазо,
 Содик қуллар тайёр беришга жазо,
 Биров ғиринг деса, бўлиб норизо,
 Ўз ўзига қабр кавлаб бошлади.
 Халқ эса иш топмас, уйида нон йўқ,
 Тирикчилик учун бирор имкон йўқ,
 Бировга гапирсанг сендан ёмон йўқ,
 Одамлар аламдан йиғлаб бошлади.
 Қорни тўқдир фақат, соҳиб мансаблар,
 Ё тижоратчилар, ёки миршаблар,
 Пуллик барча шифохона, мактаблар,
 Йўқчилик барчани қийнаб бошлади.
 Авж олди судхўрлик, авж олди зино,
 Тўю азаларда ичилар вино,
 Ҳамма ёқда фошдир, отарчи ғино,
 Юрт бузулди, фасод қайнаб бошлади.
 Донолар баъзида турар йиғилиб,
 ИАК ўтиради кўкрагин кериб,
 Гоҳида бировга мукофот бериб,
 Хизмат қилди дея, мақтаб бошлади.
 Халқ норозилиги кетса кучайиб,
 Бирор амалдорга қўйилар айб,
 Халқим халқим дея, кулиб тиржайиб,
 Халқини юпатиб алдаб бошлади.
 Бир пулга олмайди, халқни кўз ёшин,
 Оғритмайди халқни ташвиши бошин,
 Ҳаммага куйлатиб, у «серқуёш»ин,
 Байрам қилиб, яйраб ўйнаб бошлади.
 Портлади Тошкентда қандайдир бало,
 Халқ бўлди балога яна мубтало,
 Шу баҳона бошлаб, зулм истило,
 Ҳаммани турмага жамлаб бошлади.
 Ёмон бўлди, ўта ёмон бўлди ҳол,
 Баён айламоқлик, мен учун маҳол,
 Қамалди минг минглаб одамлар дарҳол,
 Тор жойга тепкилаб, жойлаб бошлади.
 Турмаларда гўё, оқдику қонлар,
 Эсласам юрагим қилар фиғонлар,
 Намоз маън қилинди, эй мусулмонлар,
 Бизни халқ душмани атаб бошлади.
 Улар ўзларини дерди мусулмон,
 Лекин, мумкинмас дер, намозу қуръон,
 Ақл бовар қилмас ажиб имтихон,
 Бизга турли айблар тақаб бошлади.

Аллоҳ қодир қилган, туролди собит,
Бу ҳаётдан афзал бўлганди тобут,
Намоз ўқиганни, мусулмон зобит,
Аямасдан уриб хорлаб бошлади.
Биродарлар айтай қизиқ гап сизга,
Ҳаммомга боришни маън қилди бизга,
Эсласам ҳалиям ёш келар кўзга,
Баданлар кир босиб битлаб бошлади.
Юрардик доимо оч наҳор беҳол,
Тинмай ҳожатхона ювардик, тил лол,
Устига ҳақорат калтак бемалол,
Кўнгил қабристонни қўмсаб бошлади.
Бу гаплар ҳеч бири афсона эмас,
гувоҳларим кўпдир, бир дона эмас,
Бизни учтимиздан бегона эмас,
Ўзбеклар хор қилиб, ўйнаб бошлади.
Ҳатто қўл томирин кесганман бир кун,
калтак еб ишлолмай қолганим учун,
Бир темир қошиқ ҳам ютгандим, нечун?,
Дилим ҳам ўлимни истаб бошлади.
Доимий калтаклар ҳақорат азоб,
Ҳамиша очлигу, масхара хитоб,
Бера олмас экан, одам сабри тоб,
Тоқатимиз охир тоқлаб бошлади.
Оғир эди жуда ўша замонлар,
Ҳали давом этаяпди шу онлар,
Осий мазлум бўлдик эй мусулмонлар,
Имон нурын зулмат қоплаб бошлади.
Бизни йўқ қилишлик эди мақсади,
Йўқ бўлиш бизни ҳам орзумиз эди,
Лекин, мақсадига ҳеч ким етмади,
Ажал ҳам келмайин оқсаб бошлади.
Ким ўйлабди дейсиз, ахир ўша он,
Ўтгинчи бу кун ҳам, ўтар бегумон,
Бу билан тугамас экан имтихон,
Тушунганда дилим музлаб бошлади.

3

Юрт ҳолига назар солиб ўйласам,
Юрагим қийналиб, ларзонга тушди.
Қадри баланд бўлган ноёб туйғулар,
Қаранг қандай нархи арзонга тушди?
Ўз элига лойиқ бўларкан подшоҳ,
Эли гумроҳ бўлса, подшоси гумроҳ,
Нафсини ўзига қилибдир илоҳ,
Ўз ҳаддидан ошди, туғёнга тушди.
Йўл бошловчи қилиб шайтонни қўйиб,
Мақсадга ботилу ёлғонни қўйиб,
Имоний инмоний мезонни қўйиб,
Ҳаёт бир бошқача мезонга тушди.
Подшоҳ ҳақиқатни ботилга сотди,
Ўзини ҳалокат чоғига отди,
Бандалик мақомин ҳаддин йўқотди,
Иблисдек Тангрига исёнга тушди.

Охир келиб бўлди дин ислом ғариб,
 Золим ҳеч зулмидан қайтмади қариб,
 Бу зулмни касри, охири бориб,
 Минглаб диллардаги имонга тушди.
 Тушунтиринг менга имони поклар,
 Нега мардум оёқ остинда хоклар,
 Маишат ичинда яшар нопоклар,
 Имон аҳли келиб зиндонга тушди.
 Ўйлаб гоҳо ҳайрон қоламан қараб,
 Зулмат келаяпди ҳар ёндан ўраб,
 Жаҳолат оташи ёнди гуркираб,
 Учқуни тарқалиб ҳар ёнга тушди.
 Мазлум мусулмонлар бўлди оввора,
 Мустаъзафин бўлди бу халқ бечора,
 на қилсин дардига топмайин чора,
 Ғариб бечоралар гирёнга тушди.
 Йўқолди аждодлар ибрати ёди,
 Авлодларда йўқдир номус исноди,
 Нафсига қул бўлгач, одам авлоди,
 Шайтон вазифаси инсонга тушди.
 Дўстларим нимаям дей энди сизга,
 Қаранг кимлар ҳукм қилмоқда бизга?,
 Айтинг не бўларди, зулмдан ўзга,
 Салтанат фиравну ҳомонга тушди?!
 Йўқолди аёллар шарму ҳаёси,
 Қилар не хоҳласа, нафси ҳавоси,
 Бузулди исломий ахлоқ асоси,
 Омад чўпи гўё шайтонга тушди.
 Касофатга учраб минг минг хонадон,
 Одамлар яшашга тополмас ошён,
 Муаммо бўлдику топиш парча нон,
 Халқ дарбадар бўлиб сарсонга тушди.
 Келажаги буюк деган сўз фақат,
 Оч одам қорнига бўлмайдиган овқат,
 Доим келажакдан кутилар шафқат,
 Сиёсат ҳийлаю ёлғонга тушди.
 Ўзи яшар фароғатда роҳатда,
 Оч халқни юпатар қорни тўқ катта,
 Зулм қилиб қамаб, қириб, алабтга,
 Золим деб тарихда баёнга тушди.
 Қолмади ҳақиқат тошу тарози,
 Жаранглайди фақат маддоҳлар сози,
 Яхшилар жим бўлиб ўчди овози,
 Гапириш навбати ёмонга тушди.
 Келажак ҳам мени кўп ўйлантирар,
 Дилим ташналигин қуръон қондирар,
 Жаҳолат оташи элни ёндирар,
 Гўёки бир олов ўрмонга тушди.
 Қайга кетаяпмиз, ҳаммамиз ҳайрон,
 Қиёмат дараги келди бегумон,
 Дунёю охират баробар вайрон,
 Фалокат замини замонга тушди.
 Баъзилар дер яхши эди илгари,
 Оғирлашар ҳаёт кун ўтган сари,
 Мен ўзим эшитиб кўрганим бари,

Ушбу ёзаётган девонга тушди.
 Бу ҳам бир фитнаю синовнинг бири,
 Имон имтихонин оғир бир тури,
 Қаранг бу балонинг касри охири,
 Исломнинг қадри ҳам, ош нонга тушди.
 Чикди яна қаранг ажиб бир офат,
 Мўмину кофирга бирдек фалокат,
 Ўлмагунча одам қутулмас албат,
 Бу бало зарраси гар қонга тушди.
 Муҳаббат садоқат вафо йўқолди,
 Ўрнин макр ҳийла эгаллаб олди,
 Ҳамма ёқда фиску фасод тарқалди,
 Ор номусни нархи, ҳамёнга тушди.
 Бу ҳаётдан сира кўнглим тўлмайди,
 Бировдан ўтганни биров билмайди,
 Гоҳо шундай шеър ёзмасам бўлмайди,
 Туйғулар жўш уриб туёнга тушди.
 Кўряпсиз бу чинор чириб бошлади,
 Танасида қуртлар юриб бошлади,
 Миллат бир бирини қириб бошлади,
 Ақл бу ҳолатдан ҳайронга тушди.
 Қочиб қутулолмас тақдирдан инсон,
 Топилмади тинч хотиржам бир макон,
 Ёт элларда кезиб сарсон саргардон,
 Билмасман насибам қаёнга тушди?
 Асир бўлиб золимлар панжасида,
 Ётибман ўй хаёл исканжасида,
 Йўқ эрку ихтиёр мен бандасида,
 Ғамгин кўнгил оҳу нолонга тушди.
 Бор эканда кимларгадир керагим,
 Ҳали ерга тегмабдида юрагим,
 Гўёки тор қафас ичра юрагим,
 Мисли булбул каби афғонга тушди.
 Сўзларимга шубҳа қилманглар мени,
 Исботу далили етарли уни,
 Юртим мустақиллик тарихинг сени,
 Қон билан ёзилган дostonга тушди.
 Шоирлар ҳам асли бир девонада,
 Шеър ёзилар кўпинча ғамхонада,
 Мен ҳам илҳомланиб ҳибсхонада,
 Ёздим дилда бори забонга тушди.

4

Биродарлар мени кўнглимга яна,
 Бир шеър ёзишликка ният келибди.
 Яхши ният билан сизларга қараб,
 Хитоб қилишликка рағбат келибди.
 Бизларга гувоҳлик беради қуръон,
 Оғирликдан кейин бўлади осон,
 Тажрибада буни кўрган ҳар инсон,
 Демак, енгилликка навбат келибди.
 Доим ғолиб бўлиб турмайди ботил,
 Жазосиз қолмайди злдим қотил,
 Адолатнинг даври ҳам келаётир,

Бунга тарихжа кўп ҳужжат келибди.
Ҳаётда йўқ эмас яхшилар ҳали,
Келмаяпди лекин, уларнинг гали.
Ноумидлик бўлиб қолган маҳали,
Самодан фатҳ ила нусрат келибди.
Йиғлаётганлар ҳам қувонар бир кун,
Ухлаётганлар ҳам уйғонар бир кун,
Музлаган дилларда ўт ёнар бир кун,
Бизга асҳоблардан ибрат келибди.
Аслида янгимас зулму синов ҳам,
Имон йўлидаги азоб қийнов ҳам,
Имтихонсиз қолмас асло биров ҳам,
Бунга қуръонда кўп оят келибди.
Дунё мафтун этар қарию ёшни,
Кўзларни кўр қилар гангитар бошни,
Ўткинчи булутлар тўсиб қуёшни,
Бугун бизни элга ғафлат келибди.
Бу ҳол қачонгача этаркан давом,
Жаҳолатдан қачон чиқаркан авом?,
Ҳақни айтса бирор муттақий имом,
Бошига мусибат кулфат келибди.
Қадим тарихда ҳам зулм бўлгандир,
Қанча ноҳақ жабр кўриб ўлгандир,
Умид ғунчаси очилмай сўлгандир,
Уларга кўп оғир меҳнат келибди.
Дунёга ҳукмрон бўлганда зулмат,
Ҳақ ўрнини ботил эгаллар албат,
Шуларники бўлар иззату ҳурмат,
Бунинг остида ҳам, ҳикмат келибди.
Кўп ҳикматларни биз англай олмаймиз,
Ҳақни доим ҳақ деб, айта олмаймиз,
Ноҳақликни кўриб, ғинг деёлмаймиз,
Имонга мувофиқ журъат келибди.
Дунёда кўп ишлар қолар очилмай.
Айбдор жазосин олмай, топилмай,
Дунёда ҳақиқат изласанг билмай,
Жаҳолатга яқин ҳолат келибди.
Қиёматни ҳақ дер эътиқодимиз,
жамланади аждоду авлодимиз,
Шунга қаратилса фикру ёдимиз,
Бу билан имонга қувват келибди.
Шаксиз у кун бўлур ҳақиқат ошкор,
Катта кичик яхши ёмон неки бор,
Яшай олсанг шунга қилиб эътибор,
Дилга имоний ҳаловат келибди.
Менинг айтмоқчи бўлганим сизларга,
Мақсадни аниқлаш лозим бизларга,
Китобу суннат бор далил изларга,
Бир сўзни айтишга муддат келибди.
Мақсад бу дунёнинг ободлигими?,
Кўнгиллар қайғудан озодлигими?,
Дунёнинг қувончи ё шодлигими?,
Аниқлаб олишга фурсат келибди.
На бўлди исломнинг давлати охир,
Оламга таралган шавкати охир,

Фонийдир бу дунё неъмат охир,
Бунга кўп далилу ҳужжат келибди.
Чунки, дунёнинг охири барбоддир,
Алдангандир кимки бу билан шоддир,
Саодат шу гар охират ободдир,
Мангу шодлик учун жаннат келибди.
Жамоат кўп тариқат кўп оламда,
Ҳар бири ҳар турли мақсаду ғамда,
Бу асос ғояни англоғчи камда,
Фирқаларга нечун лаънат келибди?
Мақсадга қўйилса дунёю давлат,
Могу жонни бунга сарф этиб албат,
Амал фарз бўлмағай етмаса қудрат,
Қудратинга лойиқ хизмат келибди.
Мақсад бўлса Аллоҳнинг ризолиги,
Баробардир банда, шоҳ гадолиги,
Ҳақ билур қай ният дилда жолиги,
Бу ақида билан чин бахт келибди.
Бизларга ўткинчи орзу керакмас,
Қодирмас насага қайғу керакмас,
Адашган фирқалар мангу керакмас,
Адашмаслик учун суннат келибди.
Яратганининг ризосини топишга,
Мукаллаф бўлди банда қодир ишга,
Натижа боғлиқ эрмас интилишга,
Бизга лозим фақат ғайрат келибди.
Мен сизларга ақл бермоқчимасман,
Куфрга рози бўл бемоқчимасман,
Ботил йўлни таклиф қилмоқчимасман,
Бизга ибрат учун сийрат келибди.
Мабодо бўлса кимнинг эътирози,
Мусоҳаба қилишликка мен рози,
Шариат бўлса бас, мезон тарози,
Ҳақни айтиш билан иззат келибди.
Амри маъруф наҳй мункар шумасми?,
Агар билсанг айтиш лозим эмасми?,
Жим тургани хиёнаткор демасми?
Ғапирдим дилга не фикрат келибди.
Биродарлар муҳожирлар юртдошлар,
Дини учун ҳижрат қилган қардошлар,
Аллоҳдан ўзгага эгилмас бошлар,
Дилингизга буюк ҳиммат келибди.
Зулмга бош эгган миллат бўлур хор,
Бунга рози бўлиб юрганлар бисёр,
Диний азиз тутган, эҳтимоли бор,
Расуллоҳ айтган уммат келибди.
Тангри рози бўлсин афзолингиздан,
Ўзи боҳабардир аҳволингиздан,
Огоҳ бўлдим мен ҳам бу ҳолингиздан,
Сизларга дунёвий неъмат келибди.
Аввал ҳижрат бўлган дорул омонга,
Насоролар юрти ҳабашистонга,
Золим подшоҳ келиб Ўзбекистонга,
Бизларга суннати ҳижрат келибди.
Бир кун келар золим шоҳ ҳам йўқ бўлар,

мазлумлар ҳам оҳу воҳ ҳам йўқ бўлар,
Қурилган зиндону чоҳ ҳам йўқ бўлар,
Ҳар нарсага тақдир қисмат келибди.
Ўйламанглар ўшанда аҳли имон,
Ғолиблик келганда тугар имтихон,
Токи танамизда турар экан жон,
Синов узра синов албат келибди.
Жабр зулм кўрган имони учун,
Ёки қочиб чиққан мол жони учун,
Ёки йиллаб ётган зиндони учун,
Синов билсин кимга ҳурмат келибди.
Машҳур бўлса ё эришса обрўга,
Етишса мартаба мансаб орзуга,
Имон аҳли кўпроқ тушар қайғуга,
Чунки, дунёда шон шуҳрат келибди.
Топган натижа шу дунё бўлдимми?,
Охират не бўлди, расво бўлдимми?,
Роббим бандасидан ризо бўлдимми?,
Деган андишада ҳасрат келибди.
Ҳаққа суянганлар хор бўлмас ҳаргиз,
Буни ҳақлигини аниқ кўрдик биз,
Бугун ҳижрат қилиб, бу сўзсиз,
Қаранг ўзбек деган миллат келибди.
Мен бугун ҳибсда ўтириб ночор,
Сизга атаб битдим мурожаат ашъор,
Ўқиган эшитган биродар дўст ёр,
Дуо айлар деган, ният келибди.

Рубоий.

Бугун мени гўё аҳволим мушкул,
Лекин, юрагимда қайғу йўқ буткул,
Чунки, мен муаммо қайғуларимни,
Тангрига топшириб қилдим таваккул.

5

Дўстлар битганим бу ғамлик достоним,
Дилимдаги ёнган бир оҳим менинг.
Ягона Аллоҳга имкон келтириб,
Ибодат қилганим «гуноҳим» менинг.
Душманларим гарчи беадад бўлса,
Ғолибман Худодан гар мадад бўлса,
Роббим ҳақ, расулим Муҳаммад бўлса,
Билингким миллатим Иброҳим менинг.
Ҳақнинг душманлари кўр бўлар экан,
Дономан дейдию, ғўр бўлар экан,
Ҳақ ботилдан шаксиз зўр бўлар экан,
Бу сўзимга кўпдир гувоҳим менинг.
Бунда биз англамас кўплаб ҳикмат бор,
Буюк даражотлар, Ҳаққа қурбат бор,
Насиб этса раҳмат ила жаннат бор,
Шарофатлик, тушган бу чоҳим менинг.
Биламан хатодан холимас инсон,
Хавф ила рижодан холимас имон,

Дунёнинг фитнаси албатта ёмон,
Боқиб англаяпди нигоҳим менинг.
Ҳақ ризосин мақсад қилганлар бисёр,
Улар ичинда кўп ихтилофлар бор,
Кимки бўлса ҳақда холис барқарор,
Ажрин зоеъ қилмас Илоҳим менинг.
Хавфи йўқни йўлдан озгани бўлар,
Иблис йўлига чоҳ қазгани бўлар,
Барибир тақдирга ёзгани бўлар,
Шу аниқ билганим, огоҳим менинг.
Ҳар кимда ушлаган бир ғояси бор,
Чиқишни кўзлаган бир қояси,
Ҳар битта нарсанинг ниҳояси бор,
Тангрим ризолиги дилхоҳим менинг.
Текширинг ақида имонингизни,
Ўтдан сақлаш учун ўз жонингизни,
Ислоҳ қилиб бўлса нуқсонингизни,
Сизларга хитобим, бу оҳим менинг.
Умр ўтаяпди ҳар он ўтади,
Бир куни биздан бу даврон ўтади,
Бугун қўлда мавжуд имкон ўтади,
Билмасман келгайму сабоҳим менинг.
Менинг бу сўзларим эмас каромат,
Ёки бир янгилик, ажиб аломат,
Мақсад шуки имон қолсин саломат,
Бошқа нарса бўлмас ҳамроҳим менинг.
Биламан ҳаётда кўп қилдим хато,
Мафтун этди мени дунёи мато,
Ўзимни ўнглашга ожизман ҳатто,
Қийнайди мункару мубоҳим менинг.
Менга дуч бўлгандир турли касофат,
Албатта, ҳикматсиз бўлмайди офат,
Ҳақ Ўзи етказди, мусибат кулфат,
Ўзи нажоткорим паноҳим менинг.
Ғанимат билдимۇ бўлганда имкон,
Дилимда борини айладим баён,
Қўлда қалам билан, гўёки Ҳассон,
Шеърият майдони, жангоҳим менинг.
Аллоҳ якка ёлғиз, аҳадул воҳид,
Шиорим ушбудир ҳақ ўзи шоҳид,
Сўз майдони аро мисли мужоҳид,
Қаламдир аслаҳам силоҳим менинг.
Қирқ ёшга етибман қарасам ал ҳол,
Билмасман не бўлур келажак аҳвол,
Ҳаётимни қилсам бир кунга мисол,
Гўё етиб келди чошгоҳим менинг.
Қийиндир бўлмаса дилни сурури,
Синмасин одамзод ҳаргиз ғурури,
Мен учун афзалдир Роббим ҳузури,
Охир борадиган даргоҳим менинг.
Изтироблар айлар юракни адо,
Оғир экан бўлмоқ эркиндан жудо,
Ётибман, шу экан тақдири Худо,
Ҳибсхона бўлди, хобгоҳим менинг.
Жон берсам роббим деб, нидолар қилиб,

Жонимни йўлида фидолар қилиб,
Биродарлар яхши дуолар қилиб,
Шод этинглар руҳи арвоҳим менинг.
Яқинлашаяпман охират томон,
Ета олмадимку мақсадга ҳамон,
Ортимда қолар шу, ёзган шеър дoston,
Дунёда эришган матоҳим менинг.
Кетарман дилимда кўп армон билан,
Афсус тавба билан пушаймон билан,
Кетсам бас, дилимда пок имон билан,
Шод бўлсин, бу қулдан, «Подшоҳим менинг!»

Рубоий

Ҳақ нусрати ила тамом қилибман,
Барчага дуои салом қилибман.
Ўқиган бандалар ҳеч ғам кўрмасин,
Гарчи «Ғам достони» деб ном қўйибман.

2008 йил

Можайск

Ғам достони тугади.

.....

Ғоялар тарихи

Достон

Инсон зоти яшар ернинг юзинда
Одам Атодан то шу давргача.
Кўпайиб, тарқалиб кетди ҳар томон,
Етиб келди энди давр бизгача.
Ҳар ерда ҳар хил халқ бўлдику пайдо,
Тили, ранги-туси турли-тумандир.
Бири-бирин тилин тушунмас ҳатто,
Яшаш ,турмиш-тарзи ўхшамагандир.
Бири-бири билан қанча асрлар
Қилишар ўзаро жангу-жадаллар.
Кўп халқлар йўқолиб кетди қирилиб,
Яна қанча пайдо бўлди қаранглар.
Хуллас, ҳар бир халқу, юрту давлатни
Бўлган даврига хос қонуни—шоҳи.
Ҳаммасида бўлган жиноят – жазо,
Шунингдек, бўлгандир маъбуд илоҳи.

Аслида оламини яратган Аллоҳ
Жўнатган жуда кўп пайғамбарларни.
Қилиб ҳақиқатдан уларни огоҳ,
Ваҳий қилиб етказди хабарларни.
Лозим эди барча одамизодга
Ваҳийга мувофиқ келтирмоқ имон.
Амал қилганида ҳақ эътиқодга
Шубҳасиз бахтиёр бўларди инсон.
Узоқ тарихлардан маълумдир бизга
Қабул қилинмаган ҳақ йўлга даъват.
Аллоҳни элчисин рад қилди халқлар,
Рад қилинди Ҳақдан келган ҳақиқат.
Шубҳасиз ўша халқ ва миллатларни
Васваса айлади албатта шайтон.
Пайдо қилиб турли урф-одатларни,
Шу билан тўсилди ҳақиқий иймон.
Яккаю-ягона Аллоҳни қўйиб
Ибодат қилдилар сохта “илоҳга”.
Ҳар турли шакллар, хилма-хил тошлар
Ёки сиғиндилар ҳукмрон шоҳга.
Тарихдан маълумдир пайғамбарларни
Рад қилган қавмлар бўлдилар ҳалок.
Аллоҳнинг суннати шудир доимо,
Ҳалокатга учрар ҳар мужрим нопок.
Хуллас, ўтиб тарих, йиллар, асрлар,
Бўлдилар пайғамбар ҳазрати Исо.
У зот яҳудларнинг қавмидан эди,
Пайғамбари эди ҳазрати Мусо.
Исо пайғамбарни мўъжиза билан
Отасиз халқ қилди қодир Худойим.
У зотни шаънида то ҳанузгача
Бўхтонлар қилишар яҳудлар доим.
Фитналар қилдилар Ҳақ Расулига,
Қасд этдилар ҳатто “ўлдирамиз” деб.
У зотни самога кўтарди Аллоҳ
Булар даъво қилар “ўлдирганмиз” деб.
Сабаби Исога ўхшаб кўринди,
Кўзларига бошқа бир яҳуд мараз.
Уни тутиб хочга михлади булар,
“Ўлдирдик” дейишга, шу ишдир ғараз.
Хулласи тарқалди кўп фитна – фасод,
Турли хил гуруҳга ажралди охир.
Ҳар гуруҳ ўз фикрин тарқатди ҳар ён,
Бўлди “насоро” номли дин зоҳир.
Тарихда Рум бўлган, бугун Европа
Халқлари, бу динни қилдилар қабул.
Юнонлардан келган бутпарастликдан
Уларга афзалроқ кўринганда бул.
Аслида тўғридир бу дин эътиқод,
Ваҳий қилингандир “Инжил” самодан.
Фитналар даврида бузулди “Инжил”,
Кейингилар қайта ёзди ҳаводан.
Ўзлари ёзиб “бу ваҳий”, дедилар,
Ҳақиқат ичига қўшилди ботил.
Шу ёлғон туфайли фошдир залолат,

Гўёки сув ичида захри қотил.
 Бугун насоролар қилар эътиқод,
 “Исони Худонинг ўғли эди” деб.
 Шу ақида фошдир бутун жаҳонга.
 Ишонишар шунга, “тўғри эди”, деб.
 Бу динку тарқалди Европа бўйлаб,
 Турли халқ-элатлар миллат ичида.
 Бун қила олмай қабул баъзилар.
 Муртад бўлдилар тез фурсат ичида.
 “Файласуф” дейишар, юнонча номи,
 Яъни “одамларни ақллироғи”.
 “Донишманд” дейишар ва ёки “ҳаким”.
 Хуллас, зиёлироқ фикр чироғи.
 Черков аҳли чеклаш учун мавқесин,
 Сири фош бўлмаин қолсин деб ниҳон.
 Бир-бир тутиб олиб файласуфларни
 Куйдирди, ёндирди, қирди беомон.
 Черков ақидаси ботиллигини
 Англаган халқда ҳам йўқ эди чора.
 Ташкил топди махфий гуруҳ, ташкилот.
 Черков уни излаш билан оввора.
 Бу гуруҳ тарқалди Оврупо бўйлаб.
 Қочдилар жон сақлаб пападан – РИМдан.
 Кўплари парижга, кўплар лундунга.
 Бирин-кетин ҳижрат, қилдилар зимдан.
 Борган жойларида, бу муҳожирлар.
 Тарқатди черковга карши фикрни.
 Пинҳона даъватлар қилишар эди,
 Мақсадга қаратиб уйни-зирни.
 Парижда бу даъват тез топди ривож,
 Уни қабул қилди кўп машҳур зотлар.
 Агарчи яширин эди ташкилот,
 Бор эди, анча куч, имкониятлар.
 Улар ақидасин асоси асли,
 Ташкил топди, мутлак худосизликдан.
 Улар рад қилишди барча динларни,
 Қўрқмайин Тангрига ҳам осийликдан.
 Улар тарғиб этди инсониятга
 Мутлак худосизлик ҳаёт тарзини.
 Тарғиб этиб халққи тўла хурликка
 Бир-бир тушунтирар эди, арзини.
 Дейишарди “инсон тўла ҳақлидир
 Нимани хоҳласа, шуни қилишга”.
 Юнонлардан қолган бу эътиқодни
 Ҳаракат қилдилар халқлар билишга.
 Улар ақидаси келиб чиққанди
 Гўё ақлий ўлчов тафаккуридан.
 Ақлидан чиқариб қонунни улар
 Бебаҳра қолдилар иймон нуридан.
 Бу йўл билан улар қилдилар бекор
 Ҳаётдаги мавжуд ахлоқ мезонин.
 Уларда йўқ эди иймоний туйғу
 Ҳавога алмаштирдилар иймонин.
 Албатта эркиндир инсон ҳаётда,
 Танлашга у ёки бу эътиқодни.

Лекин Яратганни айламоқ инкор
 Улкан хатосидур одамизодни.
 Агар Яратганни тан олса инсон
 Тан олиш ҳам лозим УНИ китобин.
 Келтирмоқ ҳам керак Расулга имон,
 Қабул этмоқ керак Тангри хитобин.
 Ақлига суянган бу файласуфлар
 Икки тоифага ажралди охир.
 Бири инкор қилди мутлақ Худони,
 Бири эса “бор” деб тан олди охир.
 Лекин тан олгани, олмагани ҳам
 Бир нарса устида бўлди иттифоқ.
 “Хаёт қонунларин ўзимиз ўйлаб.
 Қабул қилишликка ҳақлимиз мутлақ”.
 Шу билан қилишди қонунлар ижод,
 Динни ажратдилар мутлақ ҳаётдан.
 Дедилар: “черковнинг иши руҳият,
 Таълим бериш эрур одоб-ахлоқдан”.
 Дейишди: “дунёда ҳақлидур инсон,
 Эгалик қилишга молу-дунёга.
 Ҳақлидур ўз фикрин гапиришга ҳам,
 Мумкинмас бу учун тортмоқ жазога”!
 Хуллас, бу тоифа охири бориб,
 Қиролин ағғариб қилди инқилоб.
 Лекин кўпга бормай, қулади яна,
 Мухолиф кучларга беролмади тоб.
 “Париж коммунаси” дейишар буни,
 Улар “республика” қилганди пайдо.
 Бу яккаҳокимлик қироллик эмас,
 “Халқ тузган ҳукумат” аталар гўё.
 Асоси – юнонлар давридан қолган,
 Бу юнон тилида, демократия,
 Маъноси, яъни “халқ ҳокимияти”,
 Шу номда аталар минглаб партия.
 Лундун тарафларга кетганлари ҳам.
 Ўз фикрин тарқатиб улгурди халққа.
 Қиролни ағдариб ташлолмасада,
 Черков тушган эди тўла тузоққа.
 Халклар хоҳишига қарши боролмай
 Черков ҳам тақдирга тан берди охир.
 Воз кечиб дунёвий ҳукмронликдан
 Руҳий доирага чекинди охир.
 Лекин бу тарафда худосизликмас
 Руҳий бир диндорлик ҳукмрон эди.
 Булар бу ҳаётда мутлақо динсиз,
 Эркин яшайдиган бир инсон эди.
 Ажиб бир йўналиш, йўл бўлди пайдо,.
 Протестант дея аталди номи.
 Булар худосизмас католик ҳаммас,
 Гўёки икковин бирдек давоми.
 Худо борлигига ишонар яъни,
 Лекин дунёсида нафси ҳукмрон.
 Дин улар наздида руҳий нарсадир,
 Дунёвий ишида эркиндир инсон.
 Католик мазҳабин тарк этди яна.

Хафа бўлсада гар римдаги ПАПА.
Праваслав деб номланган янги.
Мазҳаб пайдо қилди шарқий Европа.
Константинопол, ҳозир Истамбул,
Маркази бўлганди янги мазҳабни.
Шу даврдан ғарб ва шарқий Европа
Миндилар адоват отли маркабни.
Чиқди дин таъсири халқдан тобора,
Унга қолдирдилар руҳий оламини.
Ўзлари ҳаётда чиқариб қонун,
Бўйсундирди шунга барча одамни.
Париж даҳрийлари сочган уруғлар
Русияда униб чиқди кейинрок.
Инқилоб қилди немис ва франсузлар
Протестантизм тарқалди кўпроқ.
Рус даҳрийлари ҳам қилиб инқилоб
Ағдарди тахтидан ўрус подшони.
Булар ҳам кучайиб забт этди охир
Шарқий Европа Ўрта Осиёни.
Лекин ғарбий европада ҳали ҳам
Қироллик кўп қолган.ўтирар тахтда.
Лекин бу шунчаки номига фақат,
Давлатни у бошқармайди албатта.
Давлатни бошқарар энди бош вазир.
Вазирни сайлайди парламент деган.
Парламентга аъзо сайлашади халқ,
Шу билан гўё халқ бошқарар экан.
Қирол ёки подшоҳ ё император
Бошқарса дейилар бу монархия.
Ёки бошқарса бир нуфузли гуруҳ.
У ҳолда аталар бу -анархия.
Ўшалар чиқарар турли қонунлар,
Гўё халқ номидан.халқ қилар қабул.
Шу халқ ҳисобига яшар ҳукумат,
Шу халқни номидан гапирар буткул.
Халқ номидан бўлар мукофотлар ҳам,
Судда халқ номидан ўқилар ҳукм.
Ҳамма нарсa бўлар шу халқ номидан,
Ҳеч ким тушунмайди, бу “халқ” ўзи ким?!.
Ҳазрати Исони туғилган пайтдан
Одамлар тарихни санаб бошлади.
Ўша пайтдан буён ўтиб шунча йил.
Учунчи минг йилга қараб бошладик.
Шу йигирма аср ё икки минг йил.
Ичида бўлгандир шунча сур – сурон.
Бугун сиз билан биз яшаётирмиз,
Тарихимизда шу ҳолат намоён.
Фойдадан холимас ўйланиб кўрсак
Киммиз? Ким бўлгандир ота-боболар.
Ўтмишда қайси халқ ким бўлган асли?
Қайдан чиққан бу кунги можаролар.
Дунёда яшайди ҳар турли халқлар,
Давлатлар, миллатлар, кичкина катта.
Ҳар бирида бордир қонун, бошқарув,
Ўзига хос ҳаёт тарзи – албатта.

Оврупо халқлари тарихдан маълум,
 Кўп халқларни талаб қилган истило.
 Қадамлари етган жойларда барча.
 Ўз турмиш тарзларин қилдилар ифшо.
 Бугун осиеда, африкада ҳам
 Қайси юртда қай халқ ўтмаган бўлсин.
 Узоқ тарихлардан шу бугунгача
 Оврупо қадами етмаган бўлсин.
 Хуллас, бирор қитъа омон қолганмас,
 Бу бутун дунёвий истилолардан.
 Ҳатто океан орти ҳиндулари ҳам.
 Омон қолган эмас – бу балолардан.
 Америкаликлар барчаси асли .
 Овруполикларнинг зурриётидир.
 Албатта ҳиндулар бундан мустасно,
 Мана шулар тарих -маълумотидир.
 Шунинг учун бугун бутун дунёда
 Ҳукмрон уларнинг йўл эътиқоди.
 Тузилган оламий ташкилотлар ҳам.
 Шуларники суриштирсанг – исноди.
 Шаҳвоний нафсига қул бўлган барча .
 Оврупо халқлари топдилар ривож.
 Бошқа миллатларга устозлик қилиб,
 Қабул қилаяпди барча – на илож?!
 Энди ер юзида қолмади бирор
 Уларга баробар моддий жиҳатдан.
 Уларнинг йўлидан афзалроқ йўл йўқ.
 Фақат ислом йўли ва шариатдан.
 Чунки, ер юзида ягона мавжуд.
 Тўғри самовий дин фақат исломдур.
 Яҳуд ва насоро динлари мансук,
 Уни тўғри дейиш бугун ҳаромдир.
 Бошқа барча йўллар ботилу бекор.
 Дунёси ободу – руҳи уликдир.
 Нажот исломдадир – инсониятга,
 Инсон – руҳ ва жасад бирла тирикдир.
 Улар истамайди албатта ислом
 Уларни устига ғолиб бўлишни.
 Ҳаракат қилишар борича имкон,
 Бизни уриштириб фитна қилишни.
 Улар эришяпди ниятига ҳам.
 Йўқолди исломий бирлик, ҳаловат.
 Муслмон миллатлар бирлашолмас ҳеч,
 Тугамас ўртада турли адоват.
 Улуғ миллат, азиз ватан деган сўз
 Мутлақо исломий шиор эмасдир.
 Бундай ғояларга умр сарф қилиш
 Мўъминга- умуман даркор эмасдир.
 Булар чалғитади ҳақиқий- улуғ
 Максаддан. – яъни ҳақ ризолигидан..
 Булар бари иблис тузоғи эрур,
 Тўсар ҳақ йўлини барполигидан.
 Биз яшаётган юрт Ўзбекистондир.
 Ҳаттоки номи ҳам ғайри исломий.
 Бу юртда ҳукмрон бугун шайтондир,

Исломдан беҳабар – халки ҳам омий.
Лекин ислом дини фақат бизнимас
Бошқа халқларни ҳам дини йўлидир.
Агар ислом билан яшайлик десак,
Ўзбекистон деган ном нотўғридир.
Билмайман, келажак қандай бўлади,
Бир нима қилишга ақлим етмайди.
Лекин мен куфрга рози эмасман,
Ўйлаганим билан ўйим битмайди.
Қодир бўлганимча қилиб ибодат,
Яшайман бу ҳақда чекмай -ташвиш ғам.
Тоқатдан ташқари нарсадан эмас
Қодир бўлганидан сўралар одам.
Эй, роббим, кечиргил хато нуқсоним,
Нажоту нусрат бер мусулмонларга!
Саломат сақлагил ўзинг иймоним,
Кифоя қил ўзинг- шу ёмонларга!!
Ўзинга таваккул қилдим ё роббий.
Ўзинг ўнглагайсан аҳволимизни!
Бизни ислоҳимиз ўзинга осон,
Ислоҳ этгил тезроқ бу ҳолимизни!

Маснавий

Ботилни моҳиятини англатиш учун, таърихга ҳаёлий сафар қилиб, ўқувчини тафаккур қилишига ҳаракат қилдим.

Таърихга бир назар солинг дўстларим,
Фикр қилиб-ибрат олинг, дўстларим!

1

Мен туғилган юртнинг, таърихи дoston,
Бугунги кунги номи -Ўзбекистон.
Яъни, «ўзбек» деган, туркий миллат бор,
Ана шу Халқнинг, Ватани бу диёр!
Икки тарафида бор икки дарё,
Қисмати азалда битик шу, гўё.
Қўшнисидир бугун, Тожик-Туркман ҳам,
Кирғиз билан Қозоқ, атрофида жам.
Қадим Эрон-Турон, уруғлари бу,
Туркий қавмларнинг, улуғлари бу!
Таърихдаги номи бўлган Туркистон,
Шу ном билан, уни таниган Жаҳон!
Бу Халқлар қадимда, бутпараст эди,
Оловга чўқинар, ўтпараст эди.
Асҳоблар келтиргач, бу юртга иймон,
Ҳақни қабул қилиб, бўлган Мусулмон!

Фитналик дунёда бўлган кўп фасод,
 Аҳли-Ислом ичра, ҳам кирғинбарот!
 Оқибатда парча-парча бўлдилар,
 Яъни, гўё, мустақиллик қилдилар.
 Шунингдек ўтди қанча кўп асрлар,
 Бино бўлиб-йўқ бўлди кўп қасрлар.
 Яқин таърихимизда, бу Туркистон,
 Бўлинди учга, бўлди учта «Султон»!
 Улар ҳам бўлди балога мубтало,
 Урус Подшо, қилди юртни истило.
 Бу Уруслар мамлакати ичра ҳам,
 Турли хил фитна фасод, эрмасди кам.
 Худосиз бир тоифа, бўлди пайдо,
 Тамоман, ўз ҳаво-нафсига шайдо.
 Бу тоифа олди Подшо тахтини,
 Қатл қилди, қаро қилиб бахтини.
 Хуруж қилдилар кейин, биз томонга,
 Яъни, Туркистондаги учта Хонга.
 Даҳрийлар бу Юртни қилганда торож,
 Юрт Хонлари, Русга тўлар эди бож.
 Аввал таслим бўлди Хивани Хони,
 Йўқолди шу билан, Хоразм шони.
 Кейин мағлуб бўлди тез Худоёрхон,
 Хонидан мангуга айрилди Қўқон!
 Асрлар қаъридан машҳур Бухоро,
 Амири ҳам, қочиб қолди шу аро.
 Хулласи йўқ бўлди, Амиру–Хонлар,
 Кейин пайдо бўлди, турли «истон»лар
 Агар назар солсак, Темур даврига,
 Бошқача бир ҳолат кўринар кўзга.
 Чунки, бу заминда Темур жаҳонгир,
 Бўлганди, қудратли, ягона Амир.
 Самарқанд ҳам машҳур бўлди асрлар,
 Ҳали ҳам бор, Темур қурган қасрлар!
 Ундан олдин бўлди Хоразмшоҳлар,
 Қўхна Урганчда кўп, тилсиз гувоҳлар.
 Шу минг йиллик ичида ушбу замин,
 Кўрди қанча авлод, шодлигу-ғамин.
 Таърихларга боқиб бўламан гаранг,
 Қандай воқеалар бўлган бир қаранг!
 Ҳозир бу заминда беш «Жумҳурият»,
 Ҳар бири ўзича «Мустақил Давлат».
 Аталган ҳар бири, бир Халқ Номига,
 Ҳар бири мағрурдир, Шавкат-Шониға.
 Ҳар Миллат ўзини санайди устун,
 Далил излаб, таърих титкилар тун-кун.
 Бу айни жаҳолат айни хатодур,
 Барчанинг отаси, Одам Атодур!
 Сабаби Исломда ватан ё Миллат,
 Асосий ғоямас-бу балки иллат.
 Миллат асосида мутлақо, Одам,
 Бўлмагай, бировдан устун ва ё кам.
 Агар аслини ёд қилса одамзод,
 Бўлар бу жоҳилий туйғудан озод!
 Ҳаёт ҳақиқати, булар эмасдир.

Мўъминлар, буни ҳақ ғоя демасдур.
Инсон учун лозим, шуни билмоғи,
Ғоямас, миллатга хизмат қилмоғи.
Туғилган жойи ҳам бўлмас муқаддас,
Бу ғоялар учун курашмоқ абас.
Биз дунёга ўзимиз келмаганмиз,
Ёки ўз-ўзидан, яралмаганмиз.
Шубҳасиз оламини Яратгувчи бор,
Яратилмаганмиз, шунчаки бекор.
Мақсад вазифа бор, бу Инсон учун,
Имонли ҳар мўмин-мусулмон учун!
Олий мақсад Аллоҳ ризоси эрур,
Миллат-Ватан, Тангри қазоси эрур.
Қазо ҳукмига инсон ихтиёрсиз,
Танлаб ололмайсиз, миллат-диёр сиз.
Қазога рози бўлмоқлик керакдур,
Олий мақсад недир, билмоқ керакдур!
Ватану, миллатга қилинг хизматлар,
Бошқаларга ҳам кўрсатиб ҳурматлар!
Қилмок керак яхшилиқ бандаларга,
Мақсад, Аллоҳ ризосини оларга.
Шунингдек бўлса, кимнинг эътиқоди,
Худо берсин неки бўлса, муроди.
Хизмат қилсанг фақат, миллат, ватанга,
Қандай Ҳақнинг ризоси етгай сенга?!
Миллат билан Ватан, Худо эмасдир,
Жонлар бу йўлларга фидо эмасдир!
Наслу-насабга йўқ, динда эътибор,
Қайси диёрда бўлса, не фарқи бор?!
Даҳрийлар йўқ бўлди, алҳамдулиллоҳ,
У золимлар жазосин берсин, Аллоҳ!
Бу кунда ғоясиз қолди, кўп Инсон,
Истиқлолга эришгач Ўзбекистон.
Фарқи йўқ ўтмиш хатосидан яна,
Топдилар бир йўл, ҳавосидан яна.
Энди ғоя, улуғлашдир ватанни,
Ёки Миллати ўзбек ҳар одамни.
Бу ботил ғоядур, давлат асоси,
Инқироздан ўзгамас, интиҳоси!
Қазо ҳукми шу элга фуқаромиз,
Золимлар илгида, бахтиқаромиз.
Тафаккур айласа гар, Одамизод,
Билар, бу ғоялар охири барбод!
Хаёлий бир мисол келтирай бу он,
Тасаввур айламоқлик, бўлгай осон!

2

Бир фараз қилингки руҳ оламида,
Бобоси бирла учрашди, набира.
Ҳол-аҳвол сўради—бир-бирисидан,
Бобо савол қилди-неварасидан.
Сен қандай яшадинг, айтгил эй ўғлон,
Биздан кейин нелар кўрди Туркистон.
Бизлар яшаб ўтдик, Амир давринда,

Ғоямиз исломий бўлганди, унда.
Гарчи бизлар қилдик, турли хил хато,
Лекин, дин-иймондан бўлмадик жудо!
Невара ҳам деса, қараб бобога,
Биз ишонмадик, сиз айтган Худога.
Биз йўқ қилдик, сиз яшаган давлатни,
Йўқотдик барча, диний урф-одатни.
Келдилар юртга ўрус саллотлари,
Илми-ўткир, болшевикдир отлари!
Бизга таълим бердилар шундай илм,
Дейишди биз қурамыз Коммунизм.
Таълим олдик, Худони йўқ эканин,
Дунё ўз-ўзидан пайдо бўлганин.
Кўп нарса ўрганиб “доно” бўлдик биз,
Сизни “нодон” эканингиз билдик, биз!
Билсак маймунлардан экан, зотимиз.
Комсомол деб, атадилар отимиз!
Хуллас, эски тузумни, биз йўқотдик,
Мулқдор-Художўйми, чиқариб отдик!
У дунё йўқ, дунё фақат шу дунё,
Ўлсанг, қайта тирилишлик йўқ асло.
Мана шундай эди, биздаги ғоя,
Мен яшадим шунга қилиб риоя!
Бобонинг ҳолатин айланг, тасаввур,
Бу бир аср ичида бўлди содир.

3

Фараз айлаб кўринг энди бобони,
Бобосига йўлиқди руҳи они!
Энди бобо билан невара бобо,
Ўртасида бўлди бундай можаро.
Катта бобо деса, мақтаб замонин,
Темурни даврида ўтказган онин.
Юртни Маворауннаҳр деб, аталарди,
Бу давлатни бутун дунё, биларди.
Гапир биздан кейин келган, зурриёт,
Нечук бўлди, биздан кейинги ҳаёт?!
Невараси деса; Бобокалоним,
Баён этмоққа келмайдир забоним!
Йўқолди ул давлат, ўтиб замонлар,
Билмадим ё кўпайдими ёмонлар?!
Кейин бу заминда бўлди ҳукмрон,
Бири-бирига душман, учта султон.
Хоразмни Хивасида битта хон,
Бухоро бўлди, Амирликга макон.
Ўзига Хон танлаб олди, Қўқон ҳам,
Бири-бирисидан ўзин тутмас кам,
Тили бир, бу уч давлат фуқаросин,
Фарқи йўқ кўзини, оқу-қаросин.
Фарқи йўқдир мазҳабида динида,
Тинч яшолмаслар макр тизгинида.
Ҳаммасида дунё ташвишларидур,
Ўзаро қон тўкишлик ишларидур.

Фараз айланг, бобосин ҳолатини,
Эшитса авлодин мақолотини.
Давом этмак на ҳожат бу фаразни?,
Шу кифоя англамоқға ғаразни.
Мисол қилдим хаёлан бир авлодни,
Гўё бир силсила уруғ аждодни.
Тафаккур айлангиз эй, ақли борлар,
Таърих ҳам бизни кўп ибратга чорлар!
Бир фикр юргизиб ўйлаб кўринглар,
Ҳаётнинг мазмунин излаб кўринглар!
Хулоса шу топинг, қайда саодат,
Билинг, қайда ҳақиқат ва залолат.

4

Қаранг қандай ўткинчидир замонлар,
Ўтди қанча салтанатлар бек-хонлар.
Қанча салтанатлар қанча амирлар,
Қанча жангу-жадал, зое умрлар.
Йўқолди барчасин шавкату-шони,
Қолмади ҳеч бирин ному-нишони.
Ким иймонин сақлаб қололган бўлса,
Аллоҳ ризосини ололган бўлса.
Шулар топди ҳаётида ҳидоят,
Насибаси бўлди мангу саодат!
Шунингдек, фитналиқдур ушбу дунё,
Ҳар қадамда шайтон тузоғи гўё!
Арзимасдир фидо қилишга жонни,
Арзимас сотишга асло иймонни!
Борамиз барчамиз Ҳақ даргоҳига,
Отмасинлар жаҳаннамнинг чоҳига.
Бу ҳаётда охиратни қил обод.
Бўлмасин дунё деб, охират барбод!
Яқин билгилки бу дунё ёлғондир,
Бунинг охири оқибат вайрондир!
Арзийдими фидо айламакка жон?!
Ватанинг ё миллатинг айт, эй инсон?!
Булар бари қуруқ сафсаталардир,
Шайтоннинг тузоғи деб, аталардир.
Инсон умри азиз, молу-дунёдан,
Махфий қолмас, ҳеч бир нарсa Худодан.
Ҳаёт бизга яратгандан атодир,
Буни беҳуда ўтказмак хатодур!
Ҳар даврда бўлар шундай инсонлар,
Ёки, инсон суратида шайтонлар.
Уларга фарқи йўқ, Ҳақ бирла ноҳақ.
Ёки Ҳақни билиб юрмайди мутлақ,
Илоҳ қилиб олган нафси ҳавосин,
Афзал билар дунё кайфу-сафосин.
Халқларни ҳам тўсарлар Ҳақ йўлидан,
Кетмасин деб, обрў мансаб кўлидан.
Ботил ғояларни қилурлар қоим,
Ҳақиқатга тўсиқ бўлурлар доим.
Пуч нарсалар бўлар ҳаёт мазмуни,
Биров бу бекор деб, айтолмас уни.

Ўткинчи нарсага сарфланар ҳаёт,
Бу айни залолат, қабоҳат ҳайҳот.
Эй дўстлар бу сўзлар бизга бир ибрат,
Тафаккур қилишга ундов, тарбият.
Етинглар бу сўзлар моҳиятига,
Ажр бўлар ҳар кимни ниятига.
Ҳали ҳам бор экан танамизда жон,
Демак фикрлашга, бор бизда имкон!
Ўзин доно билган бу зиёлилар,
Аслида мунофиқ, кўр риёлилар.
Йўлин ботиллигин билар ўзлари,
Амалига мувофиқмас сўзлари!
Булар бир очиқ кўр, бечоралардир,
Дунёга алданган оворалардир.
Мен дуо қиламан ёлғиз Роббимга,
Ҳидоятга тавфиқ бер деб, халқимга!
Мени ҳам бенасиб этма, савобдан,
Хатоларим кечир, сақла азобдан!
Саҳвий, қилғил энди Ҳаққа таваккул,
Топшир ишларингни Ўзига буткул!

Ғазаллар

Расулulloҳ САВ га бағишлаб

Бу нубувват маснадин сизга насиб этган Худо,
Сизга кўргандир Ўзи, олий омонатни раво!

Куфр зулматида қолган эрдию, аҳли башар,
Сиз сабаблидан ёрутди, ушбу зулматни зиё.

Не машаққатлар билан меҳнат чекиб, даъват қилиб,
Раҳмати ҳақ бирла, бу хизматни қилдингиз бажо!

Сиз туфайлидан ҳидоят топди, инсу жинс тамом,
Олам аҳли узра ҳақнинг, ҳужжати бўлди адо!

Қиёмат бўлганда турсам, зору ҳайрон ё Расул,
Ҳақ насиб этсин, шафоатингизни мен айлай дуо!

Саҳвиё, айтгил расулulloҳга дуои салом,
Йўқ ажаб ўтсанг бу дунёдан, бўлиб роббинг ризо!

Бевафо дунё

Ҳар доим юрагим ғашлаб кетарсан,
Бе ихтиёр кўзим ёшлаб кетарсан.

Сенга мафтун бўлган, барча нодонни.
Иблисни ортидан, бошлаб кетарсан.

Эй ёлғончи дунё, бевафодурсан,
Алдайсан, хор қилиб тишлаб кетарсан.

Қочиб қаерларга борай дастингдан?
Излаб топиб келиб, ушлаб кетарсан!

Сенга қўл берганни, ўтқазиб тахтга,
Юрагини гўё, «тош»лаб кетарсан.

Тангри каломида келган сифотинг,
Мўминлар кўнглини нишлаб кетарсан.

Эй Саҳвий бу дунё «нажасдир гўё,
Қанчалар тўплама, ташлаб кетарсан.

Илтижо

Илтижо айлай Худоё, мен букун даргоҳинга,
Раҳм этиб кўрсат ҳидоят йўлини гумроҳинга!

Кофиру-фосиқлар ичра, фосиқ бўлдим оқибат,
Масал борким;»Ўхшагайсан- бўлса, ким ҳамроҳинга».

Имтиҳон дунёсида бўлгил мададкорим Ўзинг,
Сақла тушмақдан, чиқиб бўлмас, чуқурли чоҳинга.

Тангрига этгил таваккул, ўзгалардан ибрат ол,
Тез йиқилгайсан суянсанг, молу-мулки жоҳинга.

Раҳматингла бу ҳаёт йўлинда ҳамроҳим қилиб,
Эй, Худо дуч эт, ҳидоят йўлидан огоҳинга.

Саҳвиё айла таваккул Тангрига, узма умид,
Ҳақ Ўзи фазли билан, етса ажабмас оҳинга.

Изладим

Дунёда бир комил инсон изладим,
Лекин тополмадим, чандон-изладим!

Ҳаётда йўқ экан мукаммал инсон,
Мен бўлиб оввора сарсон изладим.

«Уламолар ичра изланг» дедилар,
Тополмадим, лекин ҳар он изладим.

Фақат пайғамбарлар «маъсум» эканда,
Мен буни англамай нодон, изладим.

Одамзод холимас экан хатодан,
Буни англагунча ҳайрон, изладим.

Мўминларни қадри тақво биландир,
Билдим ўқиб ҳадис-қуръон, изладим.

Эй Саҳвий, тавбаю-тақво қилиб кет,
Билдимки, Меҳрибон Раҳмон, изладим!

Армоним менинг

Бу ҳаёт даштида қирқ йил кезди карвоним менинг,
Билмадим манзилга соғ, етгайму имоним менинг?!

Менда йўқ бу дарбадарликдан сира ором, қарор,
Кошкиди, ўлсам қутулсам, чиқса бу жоним менинг!

Бормикан бу сабру-тоқатни поёни, муҳлати,
Қолмади қилмоқ сабр-тоқатга имконим менинг?!

Кошки етсам охири манзилга, Ҳақ рози бўлиб,
Насиб бўлса энди шу, қолмасди армоним менинг.

Илтижоим шуки «ё Раб, тоқатимдан ташқари,
Юклама, елкамга юк», йўқ энди дармоним менинг!

Ҳақ гувоҳимдир ҳаётдан мутлақо безорман,
Сенга маълумдир Эгам, ҳоли-паришоним менинг!

Азиз зотлар кетдилар, дунёда ҳеч ким қолмади,
Сўнмагай етмай уларга, дилда сўзоним менинг!

Соғинар банданг Сенинг даргоҳинга етмоқни тез,
Умидворман, мағфират этгуси Раҳмоним менинг!

Саҳвиё, тоқай яшарсан изтироб гирдобиди,
То ажал етгунча қийнар, энди виждоним менинг!

2009 йил май

Оят: Аллох уларни азобламайди агар сиз (эй Мухаммад) ораларида булсангиз.ва Аллох уларни нимага азоблайди агар истиғфор айтсалар. (Анфол сураси 33 оят.)

Хушхабар

Келди бу оятда бизгаларга, фалокатдан хабар,
Ҳам нажот топмок йўли, улкан шарофатдан хабар.

Келмагай бизга бало, бўлса Расулуллоҳ ҳаёт,
Кетгани у зотни аслида, қиёматдан хабар.

Энди бизга қолди доим, айтмок истиғфор,халос,
Нажот топмок шарти ҳам, шу бўлди оятдан хабар.

Тавба бирла икки дунё, бўлса обод, йўқ ажаб,
Чунки, кўп келган бу мазмунли ривоятдан хабар.

Эй Худоё, мен тилайман, мағфират қилгил дея,
Шукр айтарман берибдур, бу саодатдин хабар.

Аслида мўмин мусулмонларга хос, бу хушхабар,
Чунки, имон бўлмаса, келмас башоратдан хабар.

Саҳвиё, Роббинг каломи бебаҳо неъмат эрур,
Унда бордир икки дунё,барча ҳолатдан хабар.

Кўрмадинг

Эй, менинг бечора халқим, сийму-зарни кўрмадинг,
Хон, Амир, Юртбошилардан, не зарарни кўрмадинг?!

Сенинг номингдан гапирдилар, сенинг қонинг ичиб,
Таърихингда бундан ортиқ, дардисарни кўрмадинг.

Тирикликда барча мард фарзандларинг бадном қилиб,
Дунёдан ўтгач улардан, мўътабарни кўрмадинг.

Улуғ таърих, улуғ миллатлар учун ибратлидир,
Нега авлодингда ибратдан асарни кўрмадинг?!

Энди бу кунлардан авлодинга не ибрат қолур,
Чунки, аждодингда сен ибрат назарни кўрмадинг.

Буюклик йўлин йўқотган, таназзулга юз тутар,
Бизга тарихдан етиб келган хабарни кўрмадинг?!

Нотавонлар қавмининг армони битмас Саҳвиё,
Қавмини ҳақ йўлдан урган, йўлтўсарни кўрмадинг?!

Юртбошига

Қазодан сунган ажал, етмади бу Юртбошига,
Бир адолатли киши ҳам келмади юрт бошига.

Умри ўтди зулм бирла, тинмайин бу мустабид,
Раҳм қилмасдан бу элнинг кўздан оққан ёшига.

Мени қалбим турмада умри хазонлар ўртагай,
Қойиле, бунча сабр қилган бу эл бардошига.

Бунчалар аччиқ бу элнинг қисмати ҳайронман,
Жим турарлар зулм қилганда яқин қардошига?!

Тавқи лаънат бирла тарихда қолур золим киши,
Лаънат бўлсин, мустабидларнинг қабрда лошига!

Қаранг бадбахтлар бугун билмас ғанимат фурсатин,
Тавба лозим бандага, етса қарилик ёшига!

Сен зулм аҳлига қарши турмоғинг шарт Саҳвиё,
Қилмайин парво улар отган маломат тошига!

Бўлмаса

Найлайин, энди курашдан, битта маъно бўлмаса,
Мақсаду орзуимиз гўёки, рўё бўлмаса?!

Неча йиллар бўлдики, бу йўл аро оввораман,
Қайга борсам доимо, ташвишу ғавғо бўлмаса?!

На курашга қолди рағбат, на ватанга эътибор,
Не керак ушбу кураш, мақсад-ки барпо бўлмаса?!

Мақсадим ушбу ҳаётдан, Ҳақ ризосидур менинг,
Бўлмасин, дарду балосиз, ушбу дунё, — бўлмаса?!

Қилмадим Ҳаққа муносиб, бандалик дилпораман,
Манфаат бўлмас амалдан, дилда тақво бўлмаса?!

Бизга кўп олий шиорни, иддао этмак на суд,
Бу курашда жонфидо, сафдошу ошно бўлмаса?!

Фарқи ҳам бўлмас ҳаётнинг, ғам билан хурсандлигин,
Бир ҳадафга жонфидолик, дилда пайдо бўлмаса?!

Ўтда куйдирсин мени, шу бутлару тоғутлар,
Мен сиғинган, мен суянган, Тангри танҳо бўлмаса?!

Ёлғизу Танҳолигинга, зарра шубҳам йўқ менинг,
Мадад бер Саҳвийга охир, зору расво бўлмаса!

Бечораларга

Бунча зулм айларсан бечораларга,
Дарбадар сарсону-оввораларга.

Шунча зулм қилдинг, етар бас энди,
Яна не жабринг бор-дилпораларга?!

Куфру-зулм билан тўлди бу дунё,
Келди навбат ўзга сайёраларга.

Қаранг ота-она, фарзанд, аёллар,
Кўз ёшлари ўхшар-фаввораларга.

Қўрқмайдилар бу золимлар Худодан,
Раҳмат берилмас бахти қораларга.

Сизга ҳам қўйган бир балоси бордир,
Тангрим гувоҳ, биз қилган ноалаларга.

Сабр билан тақво, қил энди Саҳвий,
Очилғай шунда йўл, кўп чораларга.

Келмади

Ё Раб, мени кутган замон келмади,
Тоқатим бўлди тоқ, ҳамон келмади?!

Ҳали ўзгармади ғамлик ҳаётим,
Ҳали ҳам дардима дармон келмади.

Ҳаётдан безору ҳам беқарорман,
Бир илож қилгудек, имкон келмади.

Умид қилиб кутдим ҳануз кутарман,
Офият, нега биз томон келмади?!

Балога собиру, Қазога рози,
Бўлишлик биз учун, осон келмади.

Ботилни мағлуб ва ҳақиқат ғолиб,
Бир кун, бўлишига гумон келмади!

Саҳвиё, тақдирда қисмат битилган,
Кўрмайин кетувчи инсон келмади?!

Найлайин

Мумкин эрмас чун ватанда бир нафас дам урмоғим,
Эй Навоий ихтиёр этмай жалони найлайин?!

Алишер Навоий

.....

Бошга тушди кўрмайин ҳукми қазони найлайин,
Бўлмайин етса қазо ҳукми ризони найлайин?!

Қазосига рози бўлмоқ бандаликнинг белгиси,
Сабр қилмай, етди бошимга балони найлайин?!

Кўрмаган ким бор жафони давридан давронидан,
Кўрмайин мен энди тақдири Худони найлайин?!

Ҳижрат айлаб юртидан чиққан расуллоҳ ҳам,
Энди мен тутмай тариқи Мустафони найлайин?!

Мен киму, ўз юртидан қочган вазиру шоҳлар,
Қўймаса ўз ҳолига мендек гадони найлайин?!

Англадим охир ватандин офият афзаллигин,
Айламай тарки диёр, жонга жафони найлайин?!

То тирик эркан одам бўлгай балога мубтало,
Офият истаб яна, қилмай дуони найлайин?!

Қайда бўлсам энди имоним саломат бўлса бас,
Бу ўтар дунёда ўзга муддаони найлайин?!

Саҳвиё, қилгил дуолар қолсин имонинг омон,
Дилда тутмай доимо, хавфу рижони найлайин?!

02.03.08.

Ҳануз

Дўстларим найлай кўнгил қайғу билан вайрон ҳануз,
Чора топмай ақли ҳушим, ҳолима ҳайрон ҳануз.

Айлагай кўнглимни маҳзун хотирамда кўп бисот,
Кетмади дилни эзиб турган алам армон ҳануз.

Мен ғариб ғурбатда ҳам бўлдимку эркимдан жудо,
Ҳеч мени тарк этмади бу ташвиши зиндон ҳануз.

Қочган эрдим фиравннинг зулмидан Мусо каби,
Бор эканда бизга бу жойдан насиба нон ҳануз.

Қирққа кирдим оқибат охир на бўлгай билмадим,
Мен бу дунё дардига тополмадим дармон ҳануз.

Энди имонимга нуқсон етмасин деб қўрқаман,
Бир ҳаловат топмади кўнглимдаги имон ҳануз.

Излаган топган дегайлар Каъбани, мен топмадим,
Етмайин мақсадга мен оввораи сарсон ҳануз.

Кун ба кун сабр ила тоқат қолмагай ғам тошидин,
Ҳолатим ислоҳига ҳеч бўлмади имкон ҳануз.

Бўлма Саҳвий ноумид ким ҳолатинг Ҳаққа аён,
Раҳматин сендан дариғ тутган эмас Раҳмон ҳануз.

Можайск турмаси

2008 йил

Жудо

Ё Раб, ўлғон чоғда жоним, жисми вайрондан жудо,
Ул бўлиб мундин жудо, Сен бўлмағил ондин жудо!

(А. Навоий)

Қанча жонлар бўлдилар, бу жисми вайрондан жудо?
Бўлғуси хоки туроб, бўлгач жасад жондан жудо!

Жаннат ичра сайр этар, энди қиёмат кунгача,
Жон қушиким бўлмаган бўлса, гар имондан жудо!

Ҳам жасад барзах ҳаётинда, Худо фазли билан,
Эътиқод шу, бўлмагайлар, лутфу эҳсондан жудо!

Руҳи поклар шод бўлиб, кезгай беҳишт бўстонини,
Чунки, бўлгайлар бу дунё, номли зиндондан жудо!

Энди Аллоҳ дўстларига, йўқ эрур хавфу хатар,
Билки бўлгандир улар, қайғу ва армондан жудо!

Қиёмат кун жон жасадга қўшилиб киргай яна,
Ўзга бўлмаслар бу мангу, боғи-бўстондан жудо!

Аҳли жаннатларга махсусдир ризою-раҳмати,
Этмагил Саҳвийни ҳам, ё Раб шу имкондан жудо!

Соғинч азоби

Соғинч азоби оғир, дил диёрни соғинар,
Маҳбусликда қон кўнглим, ихтиёрни соғинар.

Мусофирлик маҳбуслик, муҳожирлик мазлумлик,
Бошидан ўтмагунча, ким мазорни соғинар?!

Яқинлару-сирдошинг, қариндошу-қардошинг,
Хор бўлса ғариб бошинг, эътиборни соғинар!

Доим бўлиб интизор, яшамоқлик ҳам душвор,
Сухбатларига дил зор, дўсти ёрни соғинар.

Чикса бу ғариб жоним, тугарми имтиҳоним?
Менинг руҳи равоним, Бийруборни соғинар.

Муддат бордир ўлимга, муайян манзилимга,
Пок руҳлари йўлимга, интизорни соғинар.

Саҳвий, сабр эт балога, шукр айлагил қазога,
Дил интилиб уқбога, тез борорни соғинар!

Ёлғон

Билдим бу имтиҳон дунёси ёлғон.
Барча муаммоси, ғавғоси ёлғон.

Худонинг амрига қилмай итоат,
Аллоҳга бандалик даъвоси ёлғон.

Нафсинг талаб қилган маишат роҳат,
Булар шайтонни муддаоси.- ёлғон!

Кимки ҳаром амални тарк этмаса,
Демак, билгил унинг тақвоси ёлғон.

Кўнгил дардининг оғирдир давоси,
Билсанг уни оҳанграбоси ёлғон.

Имондан ўзга не ҳосили умринг,
Бошка йўллар кайфу сафоси ёлғон.

Эй Саҳвий, имонинг бўлсин ҳамроҳинг,
Ўзга орзуларнинг равоси ёлғон.

Ҳаётинг қани

Эй дил, сан истаган ҳаётинг қани?
Орзуинг қушлари, қанотинг қани?!

Сан Аллоҳ зикр этган банда бўлдингми?
Кани сани аҳдинг-уётинг қани?!

Қайси амалинга нажот истарсан?
Келармикан кутган нажотинг қани?!

«Исломдаги улуш, намоз» деганлар.
Сани хушуъ қилган салотинг қани?!

Нафсни енгаолмоқ жиҳод афзали,
Нафсинг билан қилган ғазотинг қани?!

Эй Саҳвий жоҳилу номукаммалсан,
Бирорта комиллик сифотинг қани?!

Бало

Бунчалар тақдирда қисматдир бало,
Турли хил офат ва кулфатдир бало.

Сабаб ҳам кўпдир, синовдир аслида,
Тангри изнидир, мусибатдир бало.

Кимга жаннат, кимга дўзах ҳал бўлар,
Бандалар устида ҳужжатдир бало.

Покланаолсанг гуноҳдан шу била,
Бандаи мўминга раҳматдир бало.

Уммати Исломга етса йўқ ажаб,
Чунки, мўминларга суннатдир бало.

Бало эрмас бизни чеккан бу бало,
Тезда келгайдир, қиёматдир бало.

Кўрмайин асло илож йўқ, Саҳвиё,
Чунки бил аслида ҳаётдир бало.

Ғазал бўстонида

Истадим сайр айламоқни мен ғазал бўстонида,
Кулмангиз, «не бор санга?» деб, Мир Алишер ёнида?!

(Эркин Воҳидов)

Мен «ғазал боғин» кезиб кўрдим, уни боғбони ким?
Ким Сипоҳи, ким эшикбон, қасрида посбони ким?!

Ким бу боғни салтанат қасрида хизматкор эрур?,
Лашкари ким, Беклари ким, тахтининг Султони ким?!

Шеъриятдан бохабар бўлган киши, таслим бўлур,
Ўқиганда гар Навоийнинг ғазал достониким!

Шубҳа қилмаслар бу кунда, Шоири Туркий Забон,
Беш асрим, Назми Турон Мулкини Ҳоқони ким?!

Асли бўлгандир каромат Тангридан бу истеъдод
Чунки, фатҳ айларди, бўлса ҳар киши имкони ким!

Кўр Навоийни тасаввуру «хаёл осмони»ни,
Олдида паст бўлди гўё, бу Жаҳон Осмониким!

Саҳвиё, сен бу ғазал бўстонини қилма ҳавас,
Истеъдодинг йўқ, қабул этмас ғазал бўстониким?!

Туғилдим

Қазо экан шу замонда туғилдим,
Ватан номи Туркистонда туғилдим.

Ихтиёр йук экан ҳаёт–ўлимда,
Яна куфр фош маконда туғилдим.

Шукрим мусулмон фарзанди бўлдим,
Иймон мавжуд хонадонда туғилдим.

Насиб этди Роббим менга ҳидоят,
Гарчи фитратда иймонда туғилдим.

Бўлар экан бунда синов имтиҳон,
Фитналар авж олган онда туғилдим.

Оғир бўлар экан динни сақламоқ,
То ўлгунча имтиҳонда-туғилдим.

Шошилма Саҳвий ўлмайин илож йўқ,
Чунки бу фоний жаҳонда туғилдим.

Дегайлар

Боғбон–изласанг, «бўстонда» дегайлар,
Чўпон–чўлу-»биёбонда» дегайлар.

Десанг; «шоҳу–гадо бўлмас баробар»,
«Баробардир, қабристонда» дегайлар.

Десанг «бу дунёда борми, тинч ҳаёт?
«Тикан ҳам бор гулистонда» дегайлар.

Десанг «барча дилда бўлар муҳаббат»,
«Гул унмагай қаҳратонда»-дегайлар.

Десанг «Ҳақ дўстлари само кезарми»?
«Ҳазрати Исо осмонда»-дегайлар.

Десанг «бу ҳаётда борми ҳақиқат»?
«Ҳақ нозил бўлди,қуръонда» дегайлар.

Десанг «мени гуноҳим кўп нетарман»?
«Умидсизликни шайтонда» дегайлар.

Десанг; «тақдир битилгандир азалдан».
«Ихтиёр ҳам бор инсонда»дегайлар.

Десанг; «ғазал шайдосидирман Саҳвий»,
«Сеҳр ҳам бордир, баёнда»-дегайлар.

Синдирар

Менинг сабру-тоқатим, ҳар хил бало синдирар,
Тақво йўлига кирсам, нафси-ҳаво синдирар.

Мен ушлаган йўлимдан-қўрқмас эдим ўлимдан,
Келиб ўнги сўлимдан, шаштим жафо, синдирар.

Буни кўрмаган билмас, синовлар ҳам ҳазилмас,
Иймонингни бир қалтис, қилган хато синдирар.

Эй золим ўйла бир зум, тоқай давом этар зулм,
Тахтингни бир кун мазлум, қилган дуо синдирар.

Кўп эканда ғанимлар, залолатдаги динлар,
Маълумки, фиръавнлар, тахтин Мусо синдирар.

Хочни тақиб ҳар ёндан-«ибодат»-дер, ёлғондан.
Бир кун тушиб осмондан, хочни Исо синдирар.

Ким танимас Илоҳни, Якка ёлғиз Аллоҳни,
Бундай мушрик гумроҳни, бир кун Худо синдирар.

Нафс ҳам дин учун офат, етургай кўп касофат,
Динни, исроф зиёфат,кайфу-сафо, синдирар.

Қўй бу дунё матосин, фитналик бебақосин,
Рухингни пок асосин, фаҳшу зино синдирар.

Ёмон хулқ бўлса хотин, қўймас уй баракотин,
Хонадон тинч ҳаётин бил мутлақо, синдирар!

Кўп фитналик дунё бу, тугамас бир ғавғо бу,
Бир дарди бедаво бу қилсанг даво синдирар.

Ҳаёт ҳам мисли рўё, уйғонсанг тугар гўё,
Ҳаёт ғафлатин дунё, эй Саҳвиё, синдирар.

Мухаммаслар

Навоий ғазалларига Саҳвий Мухаммаслари

Бирор кун йўқ дилим дунё матосин орзуманд этмас,
Қиёматнинг ҳисоби бунчалик кўнглимни банд этмас,
Бирор холис киши менга, насиҳат бирла панд этмас,
Мени мен истаган, ўз суҳбатига аржуманд этмас,
Мени истар кишининг суҳбатин кўнглум писанд этмас.

Ҳамиша, ҳар киши оламда, кимдин истагай баҳра,
Биров ботил ҳаводан, ёки диндин истагай баҳра,
Бу осий музтариб, ё Раб, ки Сендин истагай баҳра,
Не баҳра топқамен ондинки, мендин истагай баҳра,
Чу улким, баҳрае ондин тилармен баҳраманд этмас.

Қаноат қилмадим ҳаргиз нетай бори бисотимга,
Тағаййур қилмади тақдир азал айши нашотимга,
Ўзидин ўзгада чора эмас мавжуд нажотимга,
Нетай ҳуру пари базминки, қатлим ё ҳаётимга,
Аён ул заҳри чашм айлаб, ниҳон бул нўшханд этмас.

Хароб бўлди юрагим бу адо бўлмас маломатдин,
Ўзидан бўлмаса тавфиқ чиқолмассан залолатдин,
Давоси борми мажруҳ дилни соф этса жароҳатдин,
Керакмас ой ила кун шакликим, ҳусну малоҳатдин,
Ичим ул чок-чок этмас, таним ул банд-банд этмас.

Ғариб бўлдим узоқларда қолиб кетди диёримким,
Нетай ожиз бўлибман қўлда йўқдир ихтиёримким,
Мени ҳолимни танг қилган рақибмас, дўсти ёримким,
Керак ўз чобуки қотилваши мажнун шиоримким,
Бузуғ кўнглумдин ўзга ерда жавлони саманд этмас.

Тилин тийғи билан қилди баданни қиймаким охир,
Жароҳатланди бу тигдан вужудим сўнгаким охир,
Мунофиқлик қилиб менга, насиҳат демаким охир,
Кўнгул уз чарх золидин, фирибин емаким, охир
Ажал сарриштасидин ўзга бўйнунгга каманд этмас.

Ажал етса кетарман бор бисотим шу кафанлик бўз,
Тугаб бормоқда дунёдан насибам бўлса не ризқ рўз,
Бугун дардини ошкор айлади Саҳвий, ёзиб дил сўз,
Ул ой ўтлуғ юзин очса, Навоий тегмасун деб кўз,
Муҳаббат тухмидин ўзга, ул ўт узра сипанд этмас.

Кимда бор?

Бунчалар дарду ситамким, менда бордир кимда бор?
Юз туман битмас ярамким, менда бордир кимда бор?
Нотавон ожиз танамким, менда бордир кимда бор?
Дилрабо, сендин бу ғамким, менда бордир, кимда бор?
Фурқатингдин бу аламким, менда бордир, кимда бор?

Битмагай бу дил ғамиким, англадим огоҳдин,
Барча тақдири азал, қисмат эрур Аллоҳдин,
Сақласин Тангрим паноҳинда йиқилмак чоҳдин,
Мазраи айшим кўкармайдур, самуми оҳдин,
Йўқса, ёшдин мунча намким, менда бордир, кимда бор?

Шум рақибдин истама олмоққа қасдин, эй кўнгил,
Билмагай паст бўлса гар мардликни расмин эй кўнгил,
Ҳар ким ўз феъли била, билдиргай аслин эй кўнгил,
Қалби рўйандуд ила байъ этса васлин, эй кўнгил,
Доғидин мунча дирамким, менда бордир, кимда бор?

Бандаким орзу ҳавас йўлини тутса эй рафиқ,
Яхшидир, асли қазо ҳукмини уқса эй рафиқ,
Ёки бир орифи Биллоҳга йўлиқса, эй рафиқ,
Бор экан вобастаи тавфиқ, йўқса, эй рафиқ,
Бу қадар шавқи ҳарамким, менда бордир, кимда бор?

Мен каби ғурбатга маҳкум шом рўз ҳеч кимда йўқ,
Ғусса бирла мубтало гирён кўз ҳеч кимда йўқ,
Дард тўла ашъору девон, ғамли сўз ҳеч кимда йўқ,
Қўйма миннатким, юзимдек пок юз ҳеч кимда йўқ,
Бўйла ишқи пок ҳамким, менда бордир, кимда бор?

Ҳар на тақдир бўлса кўргунг, улки хоҳ, нохоҳдин,
Балки, уқбода улуғроқдир гадолар шоҳдин,
Бўлма озурда ўгит олгил расулуллоҳдин,
Бахт ул қасрига қўймас, йўқса дуди оҳдин,
Бу каманди ҳам-баҳамким, менда бордур, кимда бор?

Саҳвиё, ҳарна келибдур бошинга билгил синов,
Ҳар неки яхши ёмондир оқибат бордир сўров,
Тиклагил тавба биносин, журмунга бўлсин тўлов,
Эй Навоий, гарчи журмум кўптурур, лекин бу навъ,
Хусрави соҳибқарамким, менда бордир, кимда бор?

Бўлмаган

Бўлмаган бу эл тарихда, зулми султондан жудо,
Бир замон қўрқув, ваҳима, нола — гирёндан жудо,
Бир мусулмон ўлка бўлди, дину — имондан жудо,
Не наво соз айлагай, булбул гулистондин жудо,
Айламас тўти такаллум, шаккаристондин жудо.

Адолат йўқ бўлса, инсу — жин, малакни, ўртагай,
Элни оғзига тутиб қўйсанг элакни ўртагай,
Бугун юртим дарди, мен — жони ҳалакни ўртагай,
Ул қуёш ҳажрида қўрқарман фалакни ўртагай,
Ҳар шарореким бўлур, бу ўтлуғ афғондин жудо.

Одамизод насли тенг, лекин ичинда ола кўп,
Зўравонлар дастидан нобуд бўлишган бола кўп,
Давру даврон сурдилар, Гулнора бирла Лола кўп,
Дема ҳижронимда чекмассен фиғону нола кўп,
Жисм айларму фиғон, бўлғач нафас жондин жудо?!

Гарчи дарбадар қилибдир, нотавон султон мени,
Раҳматидан мосиво қилган эмас, Раҳмон мени,
Зулмга қарши турай, тарк этгунинча жон мени,
Ҳажр ўлумдин талх эмиш, мундин сўнг, эй даврон, мени
Айлагил жондин жудо, қилғунча жонондин жудо.

Ё Раб, золим зулмини, ҳеч эл бошига солмағил,
Хато-ю мункар учун, биздан қасосинг олмағил,
Эй фалак, жавринг билан, бунча дилимни тилмағил,
Бўлса юз минг жоним ол, эй ҳажр, лекин қилмағил,
Ёрни мендин жудо, ё худ, мени ондин жудо.

Боғ аро кимки тиканни, гули раъно билдиким,
Ажабланманг бир эси паст, ўзни доно билдиким,
Нотавонларни кўринг, ўзин тавоно билдиким,
Васл аро парвона ўртанди, ҳамоно билдиким,
Қилғудекдур субҳ ани, шамъи шабистондин жудо.

Қазонинг ҳукмида бўлгай, банда ихтиёрсиз,
Буни англарсиз, ғариб қолганда, дил дилдорсиз,
Ватансиз қолмади Саҳвий, қолса ҳам дўст — ёрсиз,
Бир иёсиз ит бўлуб эрди, Навоий ёрсиз,
Бўлмасун, ё Рабки, ҳаргиз, банда султондин жудо!

Зору гирёнман

Зору гирёнман жамолинг истабон жонон сени,
Ўртаниб ҳажрингда ёнди, ошиқи гирён сени,
Паришондир хотирим мен, кўрмасам бир он сени,
Кел-кел, эй ороми жонимким, тилайдур жон сени,
Чехра очким, кўрмак истар дийдаи гирён сени.

Кўзларим нури жамолинга боқиб нур олмади,
Дардини достон этишдан, бу кўнгил уялмади.
Ҳажрида озурда дилга, не балолар солмади,
Эй ғазоли мушкбў, келким, қуюндек қолмади,
Водие ахтармаған, истаб бу саргардон сени.

Ишқ ўтининг сўнмоғи дерлар, висоли заъфдин,
Муҳаббатга бевафолик, эҳтимоли заъфдин,
Учди бошимдан ақл ҳушим, хаёли заъфдин,
Сен парий пинҳон учун, мен ҳам камоли заъфдин,
Ғойиб ўлдум эл кўзидин, кўргали пинҳон сени.

Не бало ким куйдирар, кўнглимга ишқ ўтин ёқиб,
Ой юзига булутлардан, пардаи исмат тақиб,
Ким етибдир мақсадига, ишқ баҳриннда оқиб?,
Қон аро гар ғарқасен, эй кўз, не тонгим, бир боқиб,
Зор кўнглумни чу қон эттинг, тутубтур қон сени.

Не ажаб Парвардигор, давлат етурсанг илгима,
Етмаган дил мақсадин, охир кетурсанг илгима,
Икки олам таҳти-ла, бахтини берсанг илгима,
Гарчи мумкин йўқ, вале бир қатла кирсанг, илгима,
Борса бош, элдин чиқармоқ, ўзга не имкон сени.

Мени ашким баҳрида ғарқ, этмагил, эй муғбача,
Ҳажринг ўтида қўйиб, тарк этмагил, эй муғбача,
Сенга мафтунман мени, маън этмагил, эй муғбача,
Кўз юзунгдин олмасам, айб этмагил, эй муғбача,
Айлай олмон дийдадин ғойиб мени ҳайрон сени.

Гарчи Саҳвий бўлди ёр, куйинда зору — дарбадар,
Не қилур бечора банда, бўлса гар шундай қадар,
Бўлгай, ишқиға вафодорлар, азизу мўътабар,
Эй пари, гар телбараб бўлмиш Навоий дарбадар,
Будурур мақсуд ангаким, истагай ҳар ён сени.

Навоий ғазалига Сахвий Мухаммаси

Доимо озурда дил давру замонимдин менинг,
Ҳақдин ўзга беҳабар сирри ниҳонимдин менинг,
Қасди бор ҳижронни жисми нотавонимдин менинг,
Бир хабар бер, эй сабо, сарви равонимдин менинг,
Ким, куяр жон лоладек, моҳи тобонимдин менинг.

Дилимнинг орзуси бўлган, турмушидан айруман,
Ёки ҳақ аҳлини қилган қилмишидан айруман,
Ҳажрида оввора бўлдим, ҳақ ишидин айруман,
Ногаҳон фикр айласамким, не кишидин айруман,
Мен билурмен не кечар, ул лаҳза жонимдин менинг.

Дилда туғён урмаса ишқинда ёнмасдир ғариб,
Кезиб Мажнундек буюк саҳрони бўлмас музтариб,
Дилга дил хос бўлмаса кўнгилга бўлмасдир ҳабиб,
Заъфдин, войким, ўзумни фаҳм қилмайдур табиб,
Гар бурун бемор эди, ашки фиғонимдин менинг.

Сабъаи сайёр каби, дунё кезган дарбадар,
На муқимсан на мусофир зарра ўзгармас қадар,
Аҳли дил олдинда бўлгандир бу маъни мўътабар,
Бир насимеким келур ул соридин, сўрдум хабар,
Кўнгул отлиғ бир ғариби нотавонимдин менинг.

Дилга ўт тушса муҳаббат учқунидан қай замон,
Лаъли зилоли билан сўндирмаса бўлмас омон,
Ҳажрида куйдирмаса ўт васлига қонмайди жон,
Носиҳо, куйган юрак исланғонин қилмас ниҳон,
Худ сабо англлатмиш элни достонимдин менинг.

Муҳаббат достонларинда бўлса афсона бари,
Одамизод ишқ вафо қадрин тушунган илгари,
Йўқолмоқда садоқат қадри вақт ўтган сари,
Сончилур ҳар соридин жонимга ҳижрон ханжари,
Ўқ киби, ул қоши ё, то борди ёнимдин менинг.

Қиров қўнибди сочимга, оқарибди толадек,
Энди лозим кўзидан ёшлар тўкишлик жоладек,
Кўринг Сахвийни ғазал шайдосидур ёш боладек,
Эй Навоий, мақбарамдин бош чиқарган лоладек,
Доғи кўнглумдин менингдур, ранги қонимдин менинг.

Малул

Эй биродарлар бўлибман, аҳли имондин малул,
Дема душман, балки барча дўст қадрдондин малул,
Айладим тарки ватан ҳам Ўзбекистондин малул,
Эй кўнгул, бир навъ ўлубмен аҳли даврондин малул
Ким, эрурмен кимки ондин яхши йўқ, ондин малул.

Кетсаму ҳеч битмаган ташвишларим битсун мени,
Руҳи зоримни бақо сори олиб кетсун мени,
Тарк этай дунёни мен, дунёси тарк этсун мени,
Ҳажр агар будур, нетай мен жонни, жон нетсун мени,
Ким, эрур ҳар лаҳза мендин жону, мен жондин малул.

Тангри халқ этди халойиқни ибодат этгали,
Етмади ҳеч яхшиларга яхшилиқ, навбат гали.
Ўтди умрим дарбадарлиқда, фараж йўқдир ҳали,
Тенгри халқ этмиш мени гўё малолат чеккали
Ким, даме йўқким, эмасмен халқи нодондин малул.

Домига тортди бу гирдоб можаролар кўйида,
Маҳрам айлаб дилни мансабга гадолар кўйида.
Нақди умрим сарф этиб нафси ҳаволар кўйида,
Неча диним узра титрай дилраболар кўйида,
Эй мусулмонлар, бўлубмен кофиристондин малул.

Гар ҳаёт шудир начора, айлама сийнангни чок,
Узмагил Ҳақдин умидингни тананг бўлгунча хок,
Ноумидсизлик қилибдур одамизодни ҳалок,
Истасанг мақсад, қадам қўй, таън тошидин не бок,
Каъба тоши бўлмағон хори муғилондин малул.

Телба олам ошубига бўлмагил мафтун ўзинг,
Гар қаноат бўлмаса бил тўймагай асло кўзинг,
Билки, Ҳақ масъулидирсан бузмагил ҳаргиз сўзинг,
Эй кўнгул, фикрингни қилким, дўсту душманлар юзунг,
Кўрмас эрди, бўлса гар сен зори ҳайрондин малул.

Саҳвиё, қилгил тадорик келди куз ҳам, ўтди ёз,
Имтиҳон дунёсида умринг имоди қисқа оз,
Бил ғанимат борида имкон берилмас қайта боз,
Эй муғанний, тут «ироқ» оҳангию кўргуз «ҳижоз»
Ким, Навоий хотири бўлмиш «Хуросон»дин малул.

Ўтиб бормоқда умрим

Ўтиб бормоқда умрим бу ҳаётнинг йўқи боринда,
Бирининг бориға мамнун, бирининг оху зоринда,
Қазони рад қилиш имкони йўқ, қул иқтидоринда,
Бир ой ўтти мени маҳзунға, бир ой интизоринда,
Ки, не кўнглум эрур ҳушинда, не ҳушум қароринда.

Қаранг кимлар куйиб қул бўлмади бу ишқ балосинда,
Неча фазл аҳли парвона кўйининг ибтилосинда,
Дилимнинг мулки ғорат бўлди ҳажрин истилосинда,
Ичим фурқат балосинда, тошим ҳажр ибтилосинда,
Таним ишқ изтиробинда, ўзум шавқ изтироринда.

Сабоҳимни нурафшон айлағай гул юзи нур сочғоч,
Ҳажрнинг шоми бошланғай қуёш ўз пардасин ёпғоч,
Фироғи зулматин ким истағай, васли шамъин топғоч,
Юзунг ҳажрида туфроғ ўлдум ул янглиғки, ел қўпғоч,
Қуёш чикса, падидор ўлмағай жисмим ғуборинда.

Гули раъно каби юзингдин ўртанди ғариб диллар,
Нега нола қилур гул юзли ойга телба кўнгуллар,
Демак, гулларга ошиқдир, навосоз қилса булбуллар,
Юзунг майдинки гулгул бўлди, йўқ жаннатда ул гуллар
Ки, бир-бир очилибдур, олами ҳуснунг баҳоринда.

Навосоз булбулга душман қарға, қузғун ва лочинмиш,
Азал тақдирда битгани шу бўлса, қайга қочилмиш,
Ҳаётингнинг баҳорин боғида, бу гуллар очилмиш,
Дегайким: бўстон афрўз ичинда тухми сочилмиш,
Биравким холлар кўрса, узоринг полазоринда.

Хаёлингдан ҳамиша нотавон қалбим ҳузур олғай,
Юзинг шамъига парвона каби ўтға ўзин солғай,
Агар васлига етмассан, бу қайғу қайға йўқолғай,
Тишинг шавқида ғалтонлиғ аро, юз гўшада қолғай,
Агар инжу ўзин солса, дури ашким қаторинда.

Қаю дилга агар ишқ оташидин имтиҳон бергай,
Не тонг васлини топсанг, топмасанг дарди ниҳон бергай,
Бу дард на ўлдириб товон берурким на омон бергай,
Майи васлинг қаниким, нашъаси жисмимға жон бергай,
Бу янглиғким, ўлум ҳолинда мен, ҳажринг хуморинда.

Ҳусн мулкани султони гадонинг ҳолини сўрмас,
Бу давлатда фаровонлик, адолат барқарор турмас,
Садоқат неъматин билсанг дили тош кимсага бермас,
Менинг, ё дўстнинг журми дема, ишқимниким эрмас,
Менинг ҳам ихтиёримда, анинг ҳам ихтиёринда.

Ғаниматдир бу дунёси амал қилгай киши билса,
Умидингни йўқотма раҳматидин танда жон бўлса,
Ажабмас комига етсанг ғариб Саҳвий кўнгил тўлса,
Қуёш чиққандек ўлғай, тийра тун ичра ул ой келса,
Навоийнинг фиरोқ ичра, қорарған рўзгоринда.

Ўхшамас

Қалбни тақвоси бу дам, аввалгиларға ўхшамас,
Дилдаги қайғу алам, аввалгиларға ўхшамас,
Беҳуда ҳою-ҳашам, аввалгиларға ўхшамас,
Кўнглум ичра дарду ғам, аввалгиларға ўхшамас,
Ким ул оининг ҳажри ҳам, аввалгиларға ўхшамас.

Бормикан оламда бир кас, бўлмаган наҳс қўйнида,
Ҳар кишини шумлуғи, бўлғай ўзининг бўйнида.
Қилмагай собитқадам ҳақ йўл аро ҳар кимнида,
Не ситамким қилса раҳми, махфий эрди зимнида,
Эмди қилса ҳар ситам, аввалгиларға ўхшамас.

Бўлмағайдир танламоққа, ихтиёр ҳусн ичраким,
Бе бақодир кимки топса, эътибор ҳусн ичраким,
Ой юзида қанчалик бордир ғубор ҳусн ичраким,
Демангиз Ширину Лайли, онча бор ҳусн ичраким,
Хўблукда ул санам, аввалгиларға ўхшамас.

Найлайин, гар қилса рағбат, турли тухмат сўзга ёр?,
Қисмати ишқ аҳлини шу, илғамасмиш кўзга ёр,
Не ажаб жавру ситамлар, қилса энди сизга ёр,
Жавридин эрди аламлар, эмди тутмиш ўзга ёр.
Ўлмишамки, бу алам, аввалгиларға ўхшамас.

Эй дилим маҳбубаси, меҳримни рад этманг мени,
Масканим байтул ҳазанда, тарк этиб кетманг мени,
Бас, ғариб кўнгилни қийнаб, бунча қақшатманг мени,
Ишқ аро Фарҳод ила, Мажнунга ўхшатманг мани,
Ким бу савдойи дажам, аввалгиларға ўхшамас.

Менга оламнинг яралмиш сирридан айтманг яна,
Мен бу сир огоҳиман, кўнглимни ўкситманг яна,
Эй диловарлар дилимни, забт этиб, кетманг яна,
Қўйининг эҳромидин кўнглумни ман этманг яна,
Ким анга азми ҳарам, аввалгиларға ўхшамас.

Мутаносиблик шудир, зулмат зиёнинг хасми ким,
Бу ҳаёт қонунидир, подшоҳ гадонинг нисби ким,
Саҳвиё бўлса неки қисмат, қазонинг касби ким.
Эй Навоий, қилма Жамшиду Фаридун васфи ким,
Шоҳ Ғозийга қарам, аввалгиларға ўхшамас.

Кўзи қаросинму дейин

Ибтидосинму дейин, ё интиҳосинму дейин?,
Эҳтиросинму дейин, ё ихтиросинму дейин?,
Эътирофинму дейин, ё изтиробинму дейин?,
Қоши ёсинму дейин, кўзи қаросинму дейин?,
Кўнглима ҳар бирининг дарду балосинму дейин?!

Қалби наҳринми дейин, ё дилда аҳдинму дейин?.
Амри саҳлинму дейин, ё инжа қаҳринму дейин?.
Фоний даҳринму дейин, ғам тўла баҳринму дейин?,
Кўзи қаҳринму дейин, киприки заҳринму дейин?,
Бу кудурат ичра рухсори сафосинму дейин?!

Чарх гардунми дейин, ё Дунёи дунми дейин?,
Дилни гардинму дейин, ё дардисардинму дейин?,
Бу хайрдинму дейин, ё шум хабардинму дейин?,
Ишқ дардинму дейин, ҳажри набардинму дейин?,
Ушбу қаттиқ дард аро, васлинг давосинму дейин?!

Эҳтироминму дейин, ё интиқоминму дейин?.
Дил баёнинму дейин, меҳри аёнинму дейин?,
Имтихонинму дейин, савти саломинму дейин?,
Зулфи доминму дейин, лаъли каломинму дейин?,
Бирининг қаддин, яна бирнинг адосинму дейин?!

Ҳажри ҳолинму дейин, ишқин маҳолинму дейин?.
Ё висолинму дейин. ёким малолинму дейин?,
Кўп саволинму дейин, қоши ҳилолинму дейин?,
Турфа холинму дейин, қадди ниҳолинму дейин?,
Мовий кўнглак узра гулранги қабосинму дейин?!

Ўзни мажнунми дейин, ашкимни жайҳунми дейин?.
Сув эмас хунми дейин, мунглиғ нидом унми дейин?,
Кун манга тунми дейин, аҳбобим анжумми дейин?.
Чарх ранжинму дейин, даҳр шиканжинму дейин?,
Жонима ҳар бирининг жавру жафосинму дейин?!

Саҳвиё, аҳли шуаро, билмаган касбини айт?,
Ҳар бирини назм боғида, насаб наслини айт,
Шеър ёзишлик муҳлати етган замон фаслини айт,
Эй Навоий, дема қоши кўзининг васфини, айт,
Қошу ёсинму дейин, кўзи қаросинму дейин?!

Ёдгор Обид ғазалига Саҳвий Мухаммаси

Бунчалар қийнаб мени бу дард ёмон ёндирмаса?
Хаста руҳимни бу жисми нотаваон ёндирмаса?
Етмагайму бунчалар қийноқ ҳамон ёндирмаса?!
Ёнмағай эрдим агар қаҳри замон ёндирмаса,
Қаҳри замон ёндирмаса,заҳри инсон ёндирмаса!

Эй фалак,коринг кўнгилларни ҳузул этмак фақат,
Ўртабон бу ўтда кўнглимни ғуборини йўқот,
Гул каби аслин яширгайдир юракда қатма қат,
Тош каби кўнгил сукутлар, сақлагай эрди фақат,
Тош юрак заҳми сабаб пажмурда жон ёндирмаса?!

Етди бошимга бугун номард рақиблар зарбаси,
Балки бу асли азал қисматни бизга зардаси,
Жон қушига бир қафас бўлган жасаднинг мурдаси,
Қон бўлиб оққаймиди бу кўзларимнинг пардаси,
Зору зорлар гоҳ ошкор,гоҳ пинҳон ёндирмаса?!

Олам узра устувор қилсак эди, Ҳақнинг сўзин,
Қоплагай эрди адолат шунда бу ернинг юзин,
Билмагай одам ҳаётнинг мазмунин, билмас ўзин,
Гоҳ тун тинмас ҳаёл излаб адолат юлдузин,
Этмагай тақдир насиб, гар беомон ёндирмаса!

Руҳи дил озуқаси бўлмиш Худонинг тоати,
Қолмади дунёда ўзга энди кўнгил роҳати,
Эй биродарлар яқин қолди қиёмат соати,
Бул вужуд додига дош бергайди дилнинг тоқати,
Гоҳ билиб, гоҳ билмайин дўсти нодон ёндирмаса?!

Дунёда уздик бугун ҳузри ҳаловатдан умид,
Дўсти душманлар аро битмас адоватдан умид,
Дил муродин топмади қолди қиёматдан умид,
Бир томон ёру диёр,бирён адолатдан умид,
Дермидим оҳ,гоҳ у ёну,гоҳ бу ён ёндирмаса?!

Саҳвиё,дилга шифо истаб ғазал битгум яна,
Илтижо этмай мен ожиз бандаман нетгум яна?,
Истабон Тангрим ризосин Ўзига қайтгум яна,
Ёна, ёна, кун етиб,шукроналар айтгум яна,
Бул сабил жонни имон,ёки армон ёндирмаса?!

2010 йил

Ёдгор Обид ғазалига Саҳвий мусаддаси

Гарчи бўлган нотафонликга гирифтор ҳолатим,
Ғам тўла дунёни тарк, этмоққа тайёр ҳолатим,
Яратганнинг раҳматидин, кўп умидвор ҳолатим,
Шеърларим қилгай баён, аслида не бор ҳолатим,
Қилмадим умрим бўйи кимсага изҳор ҳолатим,
Не насиб эрмиш — эрур, ўзимга ошкор ҳолатим.

Бугун олам узра кўп, ғавғо қилурлар баъзилар,
Бир бирин қонин тўкиб, «тақво» қилурлар баъзилар,
Одамийлик расмини, расво қилурлар баъзилар,
Эл аро кўп фитналар, пайдо қилурлар баъзилар,
Билмайин ҳолим недур, иғво қилурлар баъзилар,
Барча иғво аҳлига манбаъи асрор ҳолатим.

Гарчи лозим айламоқ, ҳар ишда инсон машварат,
Чунки, қилмоққа буюрди бизга қуръон, машварат,
Қани бу кунда аҳиллик, қайда қолғон машварат?,
Хўжакўрсинга қилингай, баъзи ёлғон машварат,
Ўз — ўзимла айласам гоҳида пинҳон машварат,
Дер кўнгил «тарк этмагай ҳақ йўлни зинҳор, ҳолатим».

Мустақиллик, хурриятни, гарчи қилгандик ҳавас,
Оқибат ким қочди элдан, кимнидир жойи қафас,
Юртимиз ўнганмади, юртбошини босдику нас,
Бўлдику бу элни қадри, оқибатда хор — хас,
Эл учун эрк изладим, гоҳ изладим эркин нафас,
Шум ғаним йўл бермади, айлади абгор ҳолатим.

Мустабидлар адолатни икки пулга сотдилар,
Ким талаб қилса агар эркин, омонсиз отдилар,
Эрксевар фарзандларини, бирма — бир йўқотдилар,
Бошимизга бу ғарибликнинг юкини ортдилар,
Тош бошимга тош отиб, бўйнимга сиртмоқ тортдилар,
Жон қушим кетди бадар, ёт элда зор- зор ҳолатим.

Ватанпарварларни душман айлашиб қилдилар оқ,
Ушламоққа ҳар тарафда, йўлда қўйдилар тузоқ,
Тарқалиб ҳар ёнга кетдик, дилда кўп дарду фиरोқ,
Бора олмасмиз ватанга, энди биздан кўп узоқ,
Қайда бўлдим — бўлмадим, эл — юрт ғамидин ҳеч йироқ,
Гарчи бу дард жон олур, олурда душвор ҳолатим.

Дунё бўйлаб бугун бу эл, чор тараф дайдиб юрар,
Баъзи элларда қароқчилар тутиб, ушлар, урар,
Мамлакат аҳли қоронғу, совуқ уйда жим турар,
Ўрмайпди, гар мақол бор, “Ҳар ким экканни ўрар”,
Оч етимлар бошини кимлар силаб, кўнгил сўрар,
Шул оғир ўйлар билан гоҳ — гоҳи бедор ҳолатим.

Кошки эрди бу ҳолатни кўрмаганда кўзларим,
Элни бу аҳволидан қоп қора бўлди юзларим,
Ўтди умримнинг баҳори, ёзи, келди кузларим,
Беватан қолмоқда ортимда ўғиллар, қизларим,
Ер қучиб, тупроқ ютиб сочдим аламкаш сўзларим,
Ҳар сўзим — дил суврати, акс этар такрор ҳолатим.

Саҳвиё, элга мудом таклиф этарман ҳақ йўлин,
Келмоғин бир кун диёримга кутарман ҳақ йўлин,
Мадҳ этиб шому саҳар, дoston битарман ҳақ йўлин,
Умидим борки висолига етарман ҳақ йўлин,
Куйса гар жон, куйса тан — собит тутарман ҳақ йўлин,
То ўлим тутмай ёқам — этмоққа иқрор ҳолатим.

Холдор Вулқон ғазалига Саҳвий Мухаммаси

Фасли хазон зимнида ғамхонани кўрдим,
Боқдим бу ҳазин дилга ғарибхонани кўрдим,
Ҳижрон тунида кўзлари мужгонани кўрдим,
Ваҳ, кузги дарахт шаклида ҳайронани кўрдим,
Ёлғиз ва ғариб, бир дили вайронани кўрдим.

Кошки ғариб дардига эм бўлса шамоллар,
Ёрни лабидан олса ширин бўса шамоллар,
Дилни алам ғамларини олса шамоллар,
Жим – жит кўчада ўйнади раққоса шамоллар,
Чарх урди хазон гирвати, парвонани кўрдим.

Куйдиради ҳадри билан айласа нозлар,
Ошиқ дилини ўртар экан, нағмаю созлар,
Бунча азоб, бунча ширин инжа овозлар,
Дарчам ёнидан ўтди учиб ёввойи ғозлар,
Ҳижрон тўла дил аксида девонани кўрдим.

Тақдири азал битдику даргоҳида, ё, Раб,
Йиғлайди кўнгил, қолса ҳажр чоҳида ё, Раб,
Туғён уради вулқонлар ҳам гоҳида ё, Раб.
Қушлар уясин тутди дарахт шоҳида, ё, Раб,
Инларга боқиб ғам тўла паймонани кўрдим.

Бизга омонат аслида танда бу жонлар,
Таърих қаърида қолгуси тез ушбу замонлар,
Ўлди умид висолидан дилда шу онлар,
Заъфар капалаклар каби учганда хазонлар,
Баргларга кўмилган кўча, остонани кўрдим.

Уммонлар ошиб топган элим бўлди, Торонто,
Келгинди қочоқ қавми билан тўлди, Торонто,
Қайси ғариб дилга сиғар кулги, Торонто,
Йўлларга хазонлар тўшади кузги Торонто,
Боққанча чинор баргига Фарғонани кўрдим.

Бир Ўзинга хосдир мени зикри дурудим,
Кошки, бу ғамгин дилима келса сурудим,
Бир бандасиман якка ул Аллоҳга сужудим,
Қалбимда Худо, Каъбага ўхшайди вужудим,
Сипқорғали ИШҚ бодаси, майхонани кўрдим.

Саҳвийнинг кўнгил оинаси қолдида музлаб,
Мақсадига етолмай дил қолдида бўзлаб,
Мен шу сабаб дарду ғамим айтайин сўзлаб,
Дўст топмади Вулқон бу жаҳон мулкида излаб,
Ҳар ерда ғаним, ваҳшати бегонани кўрдим.

.....

Излаганлар бизни саҳройи балодан излангиз,
Водийи ҳижрон била, дашти фанодан излангиз!

А. Навоий

Тилайман топмағайлар тутиёликга ғуборимни!

А. Навоий

Изласам

(Навоийга бағишлаб)

Топқай олғайманмикан, меҳригиёни изласам?,
Титкилаб ўтмишни дилга, муддаони изласам?,
Маъоний мулкига посбон, ул Даҳони изласам?,
Сизни топқойманму, саҳройи балони изласам,
Водийи ҳижронни ё дашти фанони изласам?!

Айланиб кезсам юриб ё шеърятни боғида,
Чиқса боғбони назм, гулдастаси қучоғида,
Ҳар нима орзу қилар, инсон бу ғурбат чоғида,
Тоғу тошларни кезиб, Фарҳод билан ғам тоғида,
Ёки, Мажнун бирла дашти, Карбалони изласам?!

Ё кезиб, боғи Эрам мулкида топқойманмикан?,
Ёки ғам бирла алам, мулкида топқайманмикан?,
Ё Хуросон ё Ажам, мулкида топқойманмикан?,
Ҳазратим сизни адам мулкида, топқойманмикан?,
Хоки пойи энди кўзга, тутиёни изласам?!

Беш асрдан ошдики, фоний жахондан ўтдингиз,
Мулки Турон маънавийят, мулкини забт этдингиз,
Аҳли маъни бўлди таслим, сиз ғазаллар битдингиз,
Фоний, Оламда Фано бўлгач, Бақога етдингиз,
Балки топқайман бориб, Дорул Бақони изласам?!

Жаҳд қилсам англамоқликга, хаёлот сиррини,
Аҳли маънилар эришган, фикру ҳолот сиррини,
Ҳам улар битган назм, дурри мақолот сиррини,
Сухбат этсам учратиб, билсам камолот сиррини,
Қайдан изларман, Навоидан навони изласам?!

Йўқдир оромим хаёлот бирла, бедорман букун,
Кўнгил дардининг давосига, харидорман букун,
Бўлса бир кўнгил табибин, меҳрига зорман букун,
Чунки, бир дилпорадирман, қалби беморман букун,
Топғай олғайманму, дардимга давони изласам?!

Гар тасаввур айласамда, менга бу ноҳосдек,
Анғласамда, кам кишига бу шарафлар ҳосдек,
Келди гўё, дилга журъат ногаҳон беҳосдек,
Шунғисам дейман, маъоний баҳрига ғаввосдек,
Балки топғум, гавҳари қимматбаҳони изласам?!

Сайр айлаб, кездим ушбу шеърият бўстонини,
Тан олиб, байъат бериб, тасдиқ қилиб султонини,
Айламас бовар ақл, бу истеъдод имконини,
Беш асрдирким ёрутгай, шеърият осмонини,
Мисли офтоб шуъла сочгувчи, зиёни изласам?!

Бас қил энди, юрма эй кўнгил фақат гирён бўлиб,
Бўлмаса ҳосил санга мақсад яна, ҳайрон бўлиб,
Дарди-ғамларинг ёзиб, шеъринга саргардон бўлиб,
Мумкин эрмас энди излаб, Саҳвиё, сарсон бўлиб,
Топмағайман барибир, ушбу даҳони изласам!

Билмадинг

Дилбарим ҳажрингда кўп чеккан фиғоним билмадинг,
Кўзда ёшим ўрнига оққанди қоним билмадинг,
Сенга бўлган дилдаги меҳримни «жон»им билмадинг,
Ҳажринг ичра ёндию, ўртанди жоним билмадинг,
Куйди ишқинг ўтида бу, устихоним билмадинг!

Ғунча гул бўлмай, ҳазон бўлди, баҳор айёмида,
Мисли булбулдек, наво айлар кўнгил ишқ-домида,
Бу фалак айланмади, ҳаргиз дилимнинг комида,
Лайлидан айрилди Мажнун ҳам ғариблик шомида,
Мен давр «Фарҳоди», сен «Ширин-замоним», билмадинг!

Билдирар инсон ўзин бир кун келиб насли била,
Чунки оламда ҳаёт мавжудлиги, асли била,
Кўзларим дил оташин сўндиргуси ашки била,
Дилда ўт ёққан, сени меҳринг эди, ишқи била,
Хаста бўлди бу вужуди-нотавоним, билмадинг.

Ҳасратингда ғам билан, абгор бўлибдир руҳ-жасад,
Мен этолмасман баён, кўнгилни дарди беадад,
Дардима йўқдир даво, гар Тангрим этмаса мадад,
Етмайин васлинг сендан айрилиб қолдим абад,
Кўзима тор бўлди бу, ёруғ-жаҳоним билмадинг.

Мен муҳаббат даштидан бир йўл топиб қайтолмадим,
Ё Ҳўтан оҳуларидан, дилга сирдош, олмадим,
Ҳақдин ўзга кимсани, дил маҳрами айлолмадим,
Сенга ҳам кўнгил ғами-асрорини айтолмадим,
Дилда кетгай энди кўп, сирри-ниҳоним, билмадинг.

Қайси айбимга қафасда сақлагайсан субҳу-шом,
Неча йиллар бу машаққат бирла қийнарсан мудом,
Кўп оғир келди синовлар, тоқатим қилди тамом,
Кимки золим бўлса, билсинки Худо-Зулантиқом,
Тарк этиб кетмоқчи бу-руҳи-равоним билмадинг.

Тор эмас дунё, агар кўнгил уни тор билмаса,
Бўлма маҳзун, ғамга ботган пайти дўст-ёр, билмаса,
Сўнг билар, одам ҳар ишни ҳикмати бор,—билмаса..
Ҳақ билур, кўнглингни Саҳвий, билмасин-ёр, билмаса,
Энди меҳрим сўнди, эй, номеҳрибоним билмадинг!

Мени

Бугун йўқдир хат хабар, хешу таборимдан мени,
Чорасин топмоқ эмасдир, иқтидоримдан мени,
Ягона умид фақат, Парвардигоримдан мени,
Қилди мосиво бу золимлар диёримдан мени,
Бўлмади ҳеч иш иложи, ихтиёримдан мени.

Қилмадим орзу ҳаётда бошимга киймоқни тож,
Битмади ҳаргиз ҳаётда, менда кўпдир эҳтиёж,
Топмади орзу умидлар, оқибат, равнақ, ривож,
Ота онам қабрини, қилмоқ зиёрат, йўқ илож,
Айирдилар то абадга, номус оримдан мени.

Ўзгаларнинг юртини юртим деб, юрибман бугун,
Келажак қандай бўлар, ҳайронда турибман бугун,
Элу юртидан жудо бўлган, музтарибман бугун,
На қариндош, на уруғ, ғурбатда ғарибман бугун,
Йўқдир имкон хабар олмоқ, дўсти ёримдан мени.

Мустабиднинг зулмидан, хор бўлди элдошим — элим,
Кўриб ҳолингни кўзимдан, оқди кўп ёшим, элим,
Мен нечук хурсанд бўлай, хордир ватандошим, элим?!,
На ватан бор, на ватанда, қавми қардошим, элим?,
Жудо қилдилар умуман, йўқу боримдан мени.

Доимо қурбон берилган, эрку озодлик учун,
Нега ўз ҳаққи ҳуқуқин, эл талаб қилмас, нечун?!,
Қолмагай армон дилимда, ҳурлигинг кўрсам, шу кун,
Менга душман бўлди, мен суйган элим, халқим бугун,
Борми наф, ғурбатда топган, эътиборимдан мени?!

Мен ватаннинг меҳрига, тўймай хумор ўтмоқдаман,
Азизликни топмадим, ғурбатда зор ўтмоқдаман,
Турфа хил меҳнат — машаққатга, дучор ўтмоқдаман,
Адолат бўлмади ғолиб, интизор ўтмоқдаман,
Энди не фойдаси бор, бу оҳу зоримдан мени?!

Шубҳасиз шайтоннинг макридир ҳамиша жилвагар,
Етмаса бас, фитналардан, энди имонга зарар,
Қўрқаман «ортимда не кутгай?» дебон, ташлаб назар,
Дунёдан армон билан, кетса ғариб, Саҳвий агар,
Кимса олгайми хабар, ётган мазоримдан мени?!

.....

Китоб тугади.

Хулоса:

Бу китобдаги шеърлар Мажайск турмасида ёзилган ва турмадан чиқиб, ётган пайтларимда ва Швецияга келгач, 2010 ва 2011 йилларда ёзилгандир. Бундан олдинги йиллардаги шеърлар, Маҳзун руҳ ноласи тўпламида жамланган. 2012 йилдан то 2016 йилгача муддатда ёзилган шеърлар эса, «Хамса» номли тўпламда жамланган. Аллоҳу Таолодан бу шеърларни муаллифга ва ўқувчиларга манфаатли қилишини сўраб қоламан. Сўзимнинг охири эса, Барча оламлар Парвардигори Аллоҳга ҳамду санолар бўлсин!

Саҳвий.

2016 йил. 23 декабр.

Изтиробли ўйлар

(Бу китобга 2012 йилда ёзган шеър ва ғазалларим жамланган)

Муаллиф

Саҳвий

Швеция

2012 йил

Кириш

Бисмиллоҳир роҳманир роҳим

Бу китобимда 2012 йилда ёзилган шеърларим жамланди. Китоб номини битта шеърнинг номи билан «Изтиробли ўйлар» деб, атадим. Зеро, бу ном бу китобдаги барча шеърларнинг умумий мазмунига ҳамоҳангдир. Китобни ўқувчига ҳам муаллифига ҳам икки дунёда манфаатли қилишини Аллоҳу Таолодан сўраб қоламан.

Саҳвий.

2012 йил.

Шеърлар:

Изтиробли ўйлар

Жайхун қирғоғида жойлашган ўлка,
Ошён бўлган эдинг аждодларимга.
Ватан бўлдинг менга, қисмати-азал,
Ватан бўлолмадинг авлодларимга.

Шўр босган замининг менга қадрдон,
Фарзандимга йўқдир қадру-қимматинг.
Бағрингда яшашга бўлмади имкон,
Қуриб бораяпди ғариб миллатинг.

Биз кетдик узоққа, уммонлар оша,
Совуқ ўлкаларни айладик ошён.
Тикиламиз сенга, ҳижронлар тоша,
Аҳволингга боқиб, лол бўлиб, хайрон!

Бугун нима қолди фахр этиш учун?
Қуп-қуруқ чўллар-у, қуриган янтоқ.
Нега сен бахтиёр эмассман, нечун?
Эй халқим, бугунги аҳволингга боқ!

Бугун Берунийлар сенга бегона,
Юртбоши қилгансан битта гумроҳни.
Қурашмадинг зулм текканда жона,
Мўғуллар қувганда Хоразмшоҳни.

Дардли туйғулардан дил қотиб қолди,
Руҳим ороми йўқ, тинмас фиғони.
Тарихлар қаърида мангу йўқолди
Қўхна Хоразмнинг шавкату-шони.

Ору-номус, инсон қадру-қиммати,
Фақат кураш билан киради қўлга.
Қайси элда йўқдир, журъат, ҳиммати,
Уни қул қилишар арзимас пулга.

Арзимас дунёга алданган, ҳайҳот,
Эй нотагон қавмим, уйқудан уйғон!
Мағрур яшамасак, не керак ҳаёт?
Барибир омонат танамизда жон?!

Бирор олимман деб, юргандан сўра!

Эй биродар, қандай ажиб инсон сен?
Нега ўйламайсан, нега ҳайрон сен?
Билмоқчи бўлсанг бир нарсга, қачон сен,
Ўқиганмас, яшаб, билгандан сўра!

Билки, бир хил эмас, инсон ҳаёти,
Тақдирда битилган одамнинг зоти,
Маълум эмас оқибати, нажоти,
Дин қадрини кофир бўлгандан сўра!

Сенга ажиб кўринади бу ишлар,
Чунки, сенда ўзинга хос ташвишлар,
Осон эмасдир, Ҳақ йўлда юришлар,
Сен бу йўлда юриб кўргандан сўра!!

Юришибди қилиб кайф-ила сафо,
Ҳали кўрган эмас жабр ила жафо,
Баёзлар учун ҳам, ҳаёт – бевафо,
Бир «омади» келиб, кетгандан сўра!

Иймоннинг даъвоси, қанчалар оғир,
Аллоҳнинг ризоси, қанчалик оғир,
Ваъданинг вафоси, қанчалар оғир,
Буни ўз сўзида тургандан сўра!

Сен ҳукм беришга эмассан лойиқ,
Лойиқ эмас ҳатто жоҳил халойиқ!
Ҳукм инсон зоти учун нолойиқ,
Бунга фаросати етгандан сўра!

Сен кутган жавобни, бера олмадим,
Куйган дилга малҳам қўя олмадим,
Мен бу саволингни еча олмадим,
Бирор «олимман» деб, юргандан сўра!

Саккиз ойлик чақалоғини сотаётган ўзбек аёлини Русияда қамоққа олинганини эшитиб ёзилган шеър

Замонанинг зайли экан, начора,
Ҳеч бир муаммосиз замон бўлмаган.
Лекин, тарихида бу халқ, бечора,
Аҳволи бунчалар вайрон бўлмаган.

Ўз боласин сотганми ҳеч аёллар,
Инсоннинг фикридан ўтмас хаёллар,
Жавоби топилмас кўпдир саволлар,
Борми бирор одам ҳайрон бўлмаган?!

Бу нимадир, тушунмаслик, ёшликми?
Ё, ҳаддидан ошишлик, бебошликми?
Аёл бўлиб, шунча бағри тошликми?
Боласига бефарқ ҳайвон бўлмаган.

Шунчалик тошбағир бўлса гар Она,
Унга инсон номи, буткул бегона,
Қаранг, қандай бўлди, зайли замона,
Тарихда бундайин замон бўлмаган!

Барча эркак, аёл, қари-ю, ёши,
Дод қилар зулмингдан, золим юртбоши,
Тутсин сени элнинг тўккан кўз ёши,
Иблис ҳам сен каби шайтон бўлмаган.

Зулм йўқолмаса, яшаб бўларми?
Халқни ойдинликка бошлаб бўларми?
Бунга бефарқ қараб, ташлаб бўларми?
Бўлмайди, билинг, ҳеч қачон бўлмаган!

Сени боринг шу!

Маломатгўй майли қилгил, маломат,
Сендаги асли бор иқтидоринг шу.
Ҳолинга вой сени, бўлгач қиёмат,
Олиб келган қилмиш кирдикоринг шу?!

Умринг ўтди, гумроҳликда, кўр бўлиб,
Ишинг дилозорлик, ақлинг ғўр бўлиб,
Майли, бугун юриб тургил зўр бўлиб,
Фитна-фасод қилиш, ифтихоринг шу!

Бугунги имконлар бир кун кетади,
Омонат ҳаётдан ҳамма ўтади,
Сени икки дунё хорлик кутади,
Ўзинг танлаган йўл, ихтиёринг шу!

Сен ҳасад ўтида ёнасан доим,
Урғочи шайтондек юмшоқ мулойим,
Ўзи инсоф берсин сенга Худойим,
Тухмат, ғийбат қилиш, сенинг коринг шу.

Ҳаётда яшашдан мақсадинг нима?
Фитналар тўқишдан мақсадинг нима?
Золимга ёқишдан мақсадинг нима?
Иблисга қул бўлдинг, севган ёринг шу.

Жазоинг дунёда фақат сайф сенга,
Бузғунчилик қилиш гўё кайф сенга,
Гапириш керакмас, сўз ҳам ҳайф сенга,
Нима дейлик ахир, сенинг боринг шу!

Сурия режими ўлдирган гўдаклар суратини кўриб...

Сурияда тўкилмоқда, қанча қонлар,
Ўлаяпди ёш гўдаклар, болажонлар,
Омонатдир танамизда ширин жонлар,
Вақти келар, золимлар ҳам ўлар, ҳали,
Уларга ҳам етар, ўлим даҳшатлари!

Эҳ, қанчалар даҳшатлидир ҳаёт, қаранг,
Ким ишратда, ким кечирар ҳаёт, аранг,
Кимларга кенг, кимларгадир ҳаёт, таранг,
Золимларга ҳужжат бўлар, билар ҳали,
Ўлган гўдак кўзларининг, даҳшатлари!

Ибн Касир авлодлари, қирилмоқда,
Кимнинг, асли ким экани, билинмоқда,
Бу разолат дунё учун, қилинмоқда,
Аллоҳ Ўзи, ҳисоб-китоб қилар, ҳали,
Порлар золим кўзларида, даҳшатлари.

Бу қисматни тиламасдим, гўдакларга,
Чора борми қотиб қолган, юракларга?,
Инсоният қулаяпди, тубсиз жарга,
Золимлар ҳам вақти келар, кўрар ҳали,
Мангу бўлар у дунёнинг даҳшатлари.

Абдулла Қодирийга

Эй улуғ миллатнинг, улуғ ўғлони,
Сен “Ўтган кунлар” ни олдинг қаламга.
Айтдинг “Меҳроблардан чиққан чаён”ни,
Эслаб қисматинги, дил тўлар ғамга.

Охири оқибат айни кунлар ҳам,
“Чаён” босмадими барча Туронни?!
Ўтган кунлар эмас, ўз давринг, ўзинг..,
Қурбони эмасми, ўша чаённи?!

Узоқ ўтмишлардан, то бугунгача,
Барча жабҳаларда, ўша аёнлар.
То ҳануз қаранглар мазлум миллатни,
Қонин ичаяпди ҳануз чаёнлар!

Пахта ҳақида

“Оқ олтин” сен аслида,
Олтиндирсан Подшога.
Халқ учун сен олтинмас,
Бу маълумдир дунёга!

Ёшу қари баробар,
Отланади теримга.
Роҳатин кўрар подшоҳ,
Ҳеч вақо йўқ элимга!

Гўдаклару аёллар,
Эрталабдан кечгача.
Ҳамма далада ишлар,
Аҳвол шу то кузгача.

“Оқ олтин” сен олтинмас,
Балодирсан халқимга.
Ичиб элнинг қонини,
Роҳат берарсан кимга?!

“Оқ олтин” сен аслида,
Олтиндирсан подшога.
Халқ учун сен олтинмас,
Бу маълумдир дунёга!

Хор бўлган Бухоро

Бухорийлар сени ватан қилганди,
Шуҳратинги бутун дунё билганди,
Энди азиз қадриятинг булғанди,
Бугун сени хор қилдилар, Бухоро!

Сомонийлар фахри эдинг азалдан,
Рўдакийнинг шаҳри эдинг азалдан,
Турон замин бахти эдинг азалдан,
Бугун сени хор қилдилар, Бухоро!

Муқаддас масканни қилдилар ҳаром,
Бир неча ювуқсиз, беномус, беном,
Исломнинг душмани номи ҳам “Ислом”,
Бугун сени хор қилдилар, Бухоро!

Узоқ асрлардан шу кунга томон,
Етиб келган эдинг, барибир омон,
Энди золимларга йўл бериб замон,
Бугун сени хор қилдилар, Бухоро!

Золимнинг зурриёти золимсан

Қуёшинг ботишга оз қолди, гўё,
Буни англаяпсан ўзинг, Гулнора.
Сенинг орзуларинг барчаси рўё,
Очилади ҳали кўзинг, Гулнора!

Ўйлама сен бўларман деб, юртбоши,
Тугайди бир қуни элнинг бардоши,

Сени тутар мазлумларнинг кўз ёши,
Қаро бўлар бир кун юзинг, Гулнора!

Ўзингча, тадбиркордирсан, “Олимсан”,
Золимни зурриётисан, золимсан,
Жазоинги олишлигинг лозим сан,
Ҳаром, еган нону-тузинг, Гулнора!

Молю мулкинга ҳам келмоқда қирон,
Золим отангда ҳам, қолмади дармон,
Ўтказган умринга қиларсан армон,
Айтарсан охириг сўзинг, Гулнора.

Қуёшинг ботишга оз қолди, гўё,
Буни англаяпсан ўзинг, Гулнора.

Муросаю мадора шарти

1

Албатта, имонли мусулмон учун,
Расулуллоҳ эрур, энг улуғ инсон!
У зот Аллоҳнинг ҳақ пайғамбаридир,
Бу ҳақда гувоҳлик беради қуръон!

У зотга ҳақорат қилинди кўплаб,
Ҳали ўзлари ҳам ҳаёт эдилар.
Ўз ҳаққни ўзи қилганди ҳалол,
Кўп адашганларни “кечдим дедилар”!

У киши дунёдан ўтгандан кейин,
Ҳақорат қилинса, не бўлар аҳвол?!
Бу ҳақда ижтиҳод шу бўлди охир,
“Ҳақорат қилганнинг, қонидир ҳалол”!

Тавбаси ҳам қабул қилинмас уни,
Чунки, Расулуллоҳ эмаслар ҳаёт.
Бундайларга жазо берилар албат,
Расулуллоҳ ҳаққи сақлансин, ҳайҳот!

Бу мавзуда яна, аҳли илмдан,
Сўралди; Аллоҳни сўкса бир одам,
“Агар тавба қилса, унга тегилмас,
Балким авф айлағай, Халлоқи Олам!”

Чунки, Аллоҳ доим тирик ва боқий,
Ўз бандаларининг, ҳолидан огоҳ!
Ўзига ҳавола, уларнинг ҳукми,
Чунки, бу иш эрур, айна ҳаққуллоҳ!

Ҳаққуллоҳга агар бўлса, тажовуз,
У кимсага мумкин, тавба истиғфор!
Ҳаққунносга зулм қилса, бир ёвуз,
Уни ўша мазлум, кечирмоқ даркор!

Агар у йўқ бўлса, бугун ҳаётда,
Золимга жазосин берар, шариат.
Пайғамбар ҳаққига бўлса тажовуз,
Бунга қарши бўлур, ҳар мўмин албат!

2

Биз ҳурмат қиламиз пайғамбарларни
Уларнинг ҳурмати, вожибдир бизга.
Ким истаса имон, демак, уларни,
Иzzатини қилиш, шарт бўлди сизга.

Мусо ҳам, Исо ҳам, ҳақ пайғамбардир,
Барчасин ҳақ билан жўнатган, Аллоҳ!
Муҳаммад пайғамбар, охиргисидир,
Сизга шон шарафлар, ё Расулulloҳ!

Бугун тан олмаслар, Расулulloҳни,
Яҳудлар қавми ва қавми насоро.
Яҳудлар тан олмас, яна Исо
Бор эрур орада, битмас можаро.

Бугун тараққиёт замони келди,
Бир зумда тарқайди, хабар оламга.
Ҳар турли ақида соҳиби яшар,
Бир гап тўғри келмас, бошқа одамга.

Бундай пайтда агар, тинчлик истасак,
Ҳақорат қилмайлик, бир биримизни.
Инсон деган номга мувофиқ бўлиш,
Лозим деб билайлик, ақидамызни.

Майли, яшайверсин ҳар ким ўзича,
Ўз ақида, дини, имони билан.
Лекин, бошқаларни қилмай ҳақорат,
Яшаш керак, тоза виждони билан.

Шундай нарсалар бор, агар сўксалар,
Мўминлар индамай, қараб турмайди.
Бизни ақидамыз шудир, тушунинг,
Бунга рози бўлган, мўмин бўлмайди!

Қурраи заминда яшамоқ учун,
Ўзаро тинч омон, барча инсонлар!
Ҳурмат қилмоқ керак, ақидамызни,
Барча одамызод, номусулмонлар!

Бугунги замонда, урф бўлди жуда,
Сўзлаш эркинлиги деган ибора.
Бу нима дегани, тушунмас биров,
Англашилмовчилик ортар тобора.

Баъзилар дейишар, бунинг маъноси,
Оғизга келганни, гапириш паққос.
Бошқалар тушунар гапириш ҳаққи,
Ҳақ сўзни гапириш, ўз жойига хос.

Хуллас, сўз ҳаққини ҳар киши ҳар хил,
Тушунар ўзича, шудир ихтилоф.
Шуни сабаб қилиб, дин душманлари,
Бугун дин ҳақида урадилар лоф.

Бу каби алжираш, ҳақорат қилиш,
Фақат сабаб бўлар, фитна фасодга.
Бунинг ҳар бир инсон лозимдир, билиш,
Бозори учрамай туриб, касодга.

Қисмат шу, биз Одам фарзандларимиз,
Яшашимиз керак, қиёматгача.
Тинч омон яшашни истар, баримиз,
Ишни олиб бормай, танг ҳолатгача.

Сўзнинг чегараси бўлсин оламда,
Аниқ ва равшан ва ҳар кимга аён.
Бировни ҳақорат қилмаслик керак,
Ўзига ҳурматни истаган инсон!

Бўлиши мумкин

Орзулар балки, рўё,
Бир кун, бўлиши мумкин?!
Зулмат ортидан зиё,,
Балким, келиши мумкин?!

Кураш борича имкон,
Лекин унутма ҳар он,
Ажал етса, ногаҳон,
Одам ўлиши мумкин?!

Бу гапда бор киноя,
Тушунганга кифоя,
Мен қилмасам ниҳоя,
Кимдир, қилиши мумкин?!

Баён айлаин роъйим,
Мададкоринг Худойим,
Йиғлаганлар ҳар доим,
Бир кун, кулиши мумкин?!

Асл ватанни қил ёд,,
Бас қил, дод ила фарёд,
Билки, ҳар одамизод,
Гулдек, сўлиши мумкин?!

Дунёни кезиб юриб,
Қўрмаганинги кўриб,
Ўйланиб фикр суриб,
Ақлинг тўлиши мумкин?!

Қирқдан ошдинг Саҳвиё,
Ҳали топмадинг зиё,
Амал бўлса бериё,
Мақбул бўлиши мумкин?!

Денгиз бўйида

Мавж урган тўлқинлар қаърига ўзим,
Отиб, сув бағрига урилгим келди.
Узоқларга боқиб туриб, барибир,
Ортимга бир қараб, бурилгим келди.

Соғинар ёшликни қўмсайди кўнгил,
Орзу қилишликдан тўлсайди кўнгил,
Осмондек бепоён бўлсайди кўнгил,
Қирларда думалаб, сурилгим келди.

Битар муаммолар дунёси битгач,
Бўлар бир натижа, сабр ила кутгач,
Кўз очилар одам, дунёдан ўтгач,
Мен ўлмасдан бурун, тирилгим келди.

Ҳақ йўлидан қайтма

Муҳаббат сўздамас, меҳр кўздамас,
Асли, юрак меҳри, сўзда бўлади.
Мантиқсиз, маъносиз, сеҳр сўздамас,
Дилни тортар сеҳри, юзда бўлади.

Кўнгил ифодаси изҳордир сўздан,
Қаҳр ила меҳрни англарсан юздан,
Фақат меҳр излаш, хатодир кўздан,
Баъзан, дилни қаҳри, кўзда бўлади.

Нурафшон паллада, шабнам керакмас,
Шод яшагил дилга, ҳеч ғам керакмас,
Маъноси бўлмаса, гап ҳам керакмас,
Таомнинг мазаси, тузда бўлади.

Начора, бу ҳаёт шундай, ўкинма,
Қисматинга шукр айла, чекинма,
Қаҳратонда қолдим дея, юкинма,
Шаффофлик, тозалик, музда бўлади.

Ҳаётда салафлар манҳажин тутгил,
Ҳақ йўлидан қайтма, курашиб ўтгил,
Бир натижа бўлар, шошилмай, кутгил,
Жўжани санашлик, кузда бўлади.

Фуадга атаб

(2012 йил 24 сентябрда Фуад Рустамхўжаев отиб кетилганига бир йил тўлди)

Бир пастда бир йил ҳам ўтиб кетибди,
Эй дўстим, бу ҳаёт шундай беамон.
Гўё, дилда ғаминг битиб кетибди,
Лекин, унутдинглар дейишлик, ёлғон!

Сенсиз, сафларимиз қолди заифлаб,
Буюк эди ўрнинг, буюк курашда.
Биз ҳануз сафдамиз, юрибмиз эплаб,
Ҳеч тўлмади ўрнинг, кўнгиллар ғашда.

Сенга кифоядир шаҳодат қони,
Яратган Розикдир зурриётинга.
Мангу иззатдадир, шаҳидлар жони,
Шарафлар битилгай сенинг отинга.

Сен, зулмга қарши тик тураолган,
Ғозий боболарнинг кучоғидасан.
Адолат байроғин баланд кўтарган,
Авлодлар дилинда, ардоғидасан.

Толиб акага атаб

Улуғ ғоялардан суғорилган руҳ,
Яшади даҳрийлик истибдодида.
Ота боболарин васиятлари
Зеҳнин эгаллади ёшлик чоғида.

Уни синдирмади даҳрий ғоялар,
Синдира олмади оғир синов ҳам.
Елкасида олиб ўтди дунёни,
Ҳануз тугамади йўлида ғов ҳам.

Умри илм ила бахшида инсон,
Қадрини топмади даҳрий замонда.
Инсон ҳуқуқларин ҳимоя қилиш
Осон иш эмасдир Ўзбекистонда.

Унинг илми, ақли, тафаккурини
Қамраб ололмайди ноқис зеҳнлар.
Бу зотнинг борлиғи, дил-шуурини
Ғанимат эканин билмасмикинлар?!

Қаранг, ҳар миллатнинг фозил доноси
Кексайган чоғида, яшар ардоқда.
Бутун умри ўтиб, кураш домида,
Хали тўхтамади қариган чоқда.

Аллоҳ ажр берсин хизматингизга,
Нонкўр миллат учун кадрсиз инсон.
Баён айлай дедим меҳримни сизга,
Мен учун қадрли, Устоз, Отахон.

2012 йил 6 сентябр

Барибир азизсан

Севмайин илож йўқ, фарзанларингмиз,
Эй жафокаш Ватан, шайдоларинг кўп.
Барибир улуғдир шаънинг, ҳурматинг,
Тарихингда ўтган даҳоларинг кўп.

Гарчи, сени бугун тарк этар барча,
Саксовулдан афзал кўринар арча,
Қолмади бағринга қайтишга дарча,
Бизни, чорамиз йўқ, расволаринг кўп.

Қутулдим деганда, Амирдан, Хондан,
Омад юз ўгирди, Ўзбекистондан,
Золимлар зулми ҳам ўтдику жондан,
Бошингда, битмаган ғавғоларинг кўп.

Сени тарк этишлик оғирдир, аммо,
Тугамади ҳануз, зулму муаммо,
Дайдиб юрган қанча, олим, уламо,
Дардингла куйдилар, жафоларинг кўп.

Барибир азизсан, мазлум диёрим,
Бағрингдадир қанча яқин дўст ёрим,
Бугун йўқ қўлимда эрк ихтиёрим,
Борсак ютишга шай, юҳоларинг кўп.

Номингдан гапиргай юзи қоралар,
Ҳеч нарса қилолмас, халқ бечоралар,
Энди қўлланажак сўнги чоралар,
Шижоат ғайратда, танҳоларинг кўп.

Улуғдир тарихинг, қадринг азиздир,
Ватан барчаники, ўғилдир, қиздир,
Адолат туғини, кўтарган Биздир,
Қадринги билгувчи, ошноларинг кўп.

Ўзбекистон Мустақиллигининг 20 йиллигига

Йигирма йил бўлди – Мустақил эмиш,
Бу давринг ажиб бир даврондир, Ватан.
“Олтин қафас ичра қизил гул” эмиш,
“Булбулга тикандек ошён”дир Ватан!

Ҳануз қутилмадинг жабру-зулмдан,
Эй халқим, пешонанг шўр экан чиндан,
Билмадим, сен нажот кутасан кимдан?
Золимнинг қўлида нолондир – Ватан.

Далалар ичинда пахта толамас,
Уни тераётган гўдак боламас,
Қир адирда ўсган гуллар, лоламас,
Жигарингдан оққан, бу қондир – Ватан.

Бузилди мезонлар, тошу-тарози,
Ҳаммада бор ташвиш, ҳамма норози,
Эшитмас додинги порахўр – қози,
Халқ адолат излаб, сарсондир, Ватан.

Ноинсоф золим шоҳ, юртнинг Хонидир,
Унинг озуқаси – халқнинг қонидир,
Шулар бу давринг “қаҳрамон”идир,
Асл фарзандларинг “душман”дир, Ватан.

Гўё, ҳумо қуши қўнди-ку бизга,
Чўлда сароб, сувдек кўринди кўзга,
Бугун тушунарли эмасми сизга?
То ҳануз бағрингда, пайкондир – Ватан.

Бугун гўё булар омади чопган,
Асли ўз уруғин илдизин чопган,
Золимлар зулмидан юртидан қочган,
Қанчалар ғурбатда, гирёндир, Ватан?!

Қани дўсту-ёринг, қардош-қадрдон,
Барчага душмансан, барчадан пинҳон,
Қанча фуқаролар, қанча мусулмон
Мустабид режимга қурбондир, Ватан!

Уйда фарзандлар оч, ота излар пул,
Кетарлар чет элга, аёллари тул,
Қизлари фоҳиша, ўғиллари қул,
Дунёда расвои жаҳондир, Ватан!

Жайхуннинг сувлари ювмас қирғоғин,
Шўр босди унумдор еру-тупроғинг,
Пешонанг шўр экан, қуриди боғинг,
Уммонинг бугун чанг, тўзондир, Ватан!

“Жаслиқ” билан бадном бўлдинг оламга,
Фахр эмас иснод керак одамга,
Қачонгача сабр этарсан бу ғамга,
Дилинг тўла афсус, армондир, Ватан!

Халқинг қашшоқ бўлиб, қуриб битди-ку,
Ўғлонинг турмада чириб битди-ку,
Эрк истаган мардлар ўлиб битди-ку,
Мустақил бўлганинг ёлғондир, Ватан!

Ота-боболарим дил берган сенга,
Улардан қолган хок, мероссан менга,
Лекин алишмасман мен сени динга,
Иймонимдан қадринг арзондир, Ватан!

Сени дардинг учун менда чора йўқ,
Қийналаман кўриб, нетай чора йўқ,
Сен каби жафокаш жигар-пора йўқ,
Аҳволинг ақлим ҳайрондир, Ватан!

2012 йил 16 август

Насиҳат

Тушларинг айтма, сувга, уммонга,
Сиринг фош этма, жумла жаҳонга,
Керакмас, бошинг тошларга урмоқ,
Чиқиш мумкин эмас экан, осмонга!

Тикилма умидвор, натижаси йўқ,
Етолмайсан, демак, бўлсин қўнгил тўқ,
Бориға қил шукр, ураверма дўқ,
Сабр қил бугунги, шу имтиҳонга!

Ўзгага бек бўлма, бўлғил, нафс беки,
Уммонга тикилма, кўринмас чеки,
Унутма, эришган топганинг, неки,
Барин ташлаб кетиш зарур, инсонга!

Истаганинг бўлмас экан, начора?,
Ўтган умринг қайтмас экан, начора?,
Ҳаёт ғамсиз ўтмас экан, начора?,
Бас, энди, ўзинги, урма ҳар ёнга!

Элимга

Ким Сенинг ғамингда, оттирмаса тонг,
Демакки, муҳаббат даъвоси ёлғон.
Ғамингда урмаса, гар дунёга бонг,
Демакки, ўзгача ғавғоси ёлғон!

Ўйламаса Сенинг ободлигини,
Нопоклар илгида хуноблигини,
Истамаса кимки дил шодлигини,
Демакки, эътиқод асоси ёлғон!

Кимдир бўлса гар соҳиби диёнат,
Кимдир қилар ҳар жабҳада хиёнат,
Зиммамизда турар улкан омонат,
Кимки инкор этса, тақвоси ёлғон!

**Бир профессорнинг “�збек халқи орзу қила олмайдиган халқдир”
деган хулосани эшитиб:**

Орзу қилишдан ҳам бўлишса маҳрум?,
Орзу қилиш барча инсонга хосдир.
Эй, менинг бечора, муштипар халқим,
Сенинг орзуларинг – сигарет, носдир!

“Керак эмас бизга, беҳуда орзу,
Қора қозон қайнаб турса етарли.
Уйимизда бўлса қора нон ва сув,
Деймиз: бизнинг “доно подшоҳга балли”!

Нима керак бизга беҳуда орзу?,
Орзу қилаверсин, хаёлпарастлар.
Бизга тинчлик керак, асосийси шу,
Буни тушунмаслар, эслари пастлар”.

Келажак ҳақида кўргин фикрлаб,
Тасодиф шамоли қаён элтажак?
“Юртбоши айтганни эшитдим, тинглаб,
Буюк экан, келаётган келажак”

Хуллас, ўз ҳаётин келажакига,
Ўзлари қилмаса ирода, журъат.
Орзу қилишни ҳам эплаёлмаса,
Қачон ўзи юксалади бу Миллат?!

Эй, Халқим!

Сен юксалолмайсан ушбу аҳволда,
Эй халқим, ичингда ўғриларинг кўп.
Бир биринга ётсан, мутлақ бегона,
Қачон бўлар сенинг тўғриларинг кўп?!

Бугун сенга тарих, аслинг бегона,
Отанг ким эди-ю, ким бўлган она?,
Фитналик бўлди-ку, бугун замона,
Чор тарафга тортар, чолғуларинг кўп.

Ҳар ким яшар ўзин даврони билан,
Ўзига берилган имкони билан,
Авлодларинг ўтар, армони билан,
Қай бирин айтайин, қайғуларинг кўп?!

Ғариб бўлдик, айро тушиб Ватандан,
Жон ҳам видо қилар бир кун бу тандан,
Хаёлан ҳеч айрилмадим мен Сендан,
Изҳор қилолмассан, туйғуларинг кўп!

Эрк учун курашмасак...

Барчасига сабр қилиб одамзод,
Рўшноликни кутиб, ўтиб бородир.
Ҳар нарсага бўлар экан қисмат ёр,
Начора деб, бу халқ, кутиб бородир.

Боболари йиғлаганди, қадрим деб,
Фарзанди тик туролмас вой қаддим деб,
Индамас, “тинч қулоғим, оч қорним” деб,
Дардларини дилга ютиб бородир.

Ўлим хавфи тўсар бизни курашдан,
Ўлим яхши-ку, қул бўлиб яшашдан,
Ихтиёр биздамас, ҳаёт, ўлишдан,
Тақдир келиб, бир бир тутиб бородир.

Қул бўлишга рози бўлдик, пул учун,
Эрку-озодлик бегона, қул учун,
Ўлимга рози бўлмаган эл учун,
Қисмат фақат қуллик битиб бородир!

Жафокаш Ватан

Мотамсаро жафокаш ватан,
Сени бағринг доимо қондир.
Асрлардан бери турланинг,
Бугун номинг Ўзбекистондир!

Сендан қочиб кетдилар қанча,
Фарзандларинг, бугун бегона.
Сени мағлуб қилдилар қанча,
Душманларинг, эй Ватан-Она!

Сигмадиларку кенг бағринга,
Жигарларинг, ўзаро ётдир.
Сенинг учун талашар ҳануз,
Курашиш, балки шу ҳаётдир?!

Ҳар даврда ва асрда ҳам,
Топилади турли сабаблар.
Доимо адоват, ўзаро уруш,
Гирдобода қолгай гўдақлар.

Хиёнат

Шунчалик бўларми ўзни алдамоқ,
Ва ёки хоинлик, юртдошларига.
Қорани оқ, оқни қорадир демоқ,
Ниқоб ёпиб олиб ўз бошларига.

Кечаги гап қани, инсоф, дин қани?,
Виждон имон қани, унутилдими?!
Ёлғонмиди дилда олов ёнгани,
Шаҳидлар ёди ҳам, тугаб битдими?!

Ноҳақ оққан қонлар ҳурмати хали,
Сиздан сўралади, бу ишларингиз.
Келади ҳисобот беришнинг гали,
Унутилмас қилган, қилмишларингиз.

Бунинг номи нима, қўрқоқликми, ё,
Шунчаки, довдираш фаросатсизлик?!
Бу қандайин мазҳаб, қандай туш, рўё,
Бу виждон амрига, итоатсизлик!

Золим подшоҳ сиздан бу ишлар учун,
Рози бўлар деган умиддамисиз?!
Чоҳ сари йўл олдинг, кўр каби нечун,
Адашган ва гумроҳ бир тўдамисиз?!

Хиёнатнинг нони шунчалик....,
Ширин бўлса, сизга ош бўлсин!

Аллоҳ билса етар

Улуғ мақсадли йўл, машаққатларин,
Саҳрода гул каби, сўлмаган билмас.
Эрку озодликнинг, қадр қимматин,
Кураш майдонига, келмаган билмас.

Бугун ўз элида, хордир ўзбеклар,
Эрк деган неъматга, зордир ўзбеклар,
Ҳали ҳам умиди бордир, ўзбеклар,
Буни Ҳақдан умид, қилмаган билмас!

Керилса аҳмоқлар “мустақилмиз” деб,
Йиғлаш керак эди, “бизлар кулмиз” деб,
Кўтармаса бошин “битта элмиз” деб...,
Эл дардини кўзга, илмаган билмас!

“Озод” деса, оёқ қўлинг боғлаб,
“Обод” деса, “юртинг,” бағринги доғлаб,
Бу дардни, эл билан, йиғласа йиғлаб,
Кулганида бирга, кулмаган билмас.

Олсалар миллатнинг номуси орин,
Қим тинглар, мазлумлар нолаю зорин?,
Ўзга юрт бағрида излаб, мазорин,
Аламдан бағрини тилмаган, билмас!

Ким маккор душману, кимни шумлигин?,
Ким Ҳақни гапирган, кимни жимлигин?,
Эй дўстлар, аслида кимни-кимлигин?,
Аллоҳ билса етар, билмаган билмас!

Қўрқитма

Ўлимдан қўрқитма мени, эй жаллод,
Ўлим сўқмоғида юрганларданман.
Ожизу нотавон бандасан, билгил,
Сенга куфр ҳукмин, берганларданман!

Мени йўлим аниқ, мақсад аёндир,
Адолат шиорим, ғоям Исломдир,
Сендан қўрқишлигим менга ҳаромдир,
Дўқ пўписанги кўп, кўрганларданман.

Ҳақ учун курашиб, ўлмак, ўлиммас,
Дунёда бирор кас бормикан, ўлмас?,
Азалда битилган, лекин аниқмас,
Тақдирга тан бериб, турганларданман.

Андижон фожеъасига атаб

Бу золимда бўлса озгина инсоф,
Халқларга бунчалар азоб бўлмасди.
Агар бўлганида виждону, имон,
Юртимиз бунчалар хароб бўлмасди.

Барчасини кўриб турибди Аллоҳ,
Ўзи бандаларин ҳолидан огоҳ.
Кофир бўлсада, адолат қилса шоҳ,
Халқнинг орзулари сароб бўлмасди.

Турмаларга бугун тўлди мусулмон,
Зулму зўравонлик бўлди ҳукмрон.
Бу золимда бўлса заррача имон,
Динга қарши бунча шитоб бўлмасди.

Беғуноҳ мўминлар отилган доим,
Имон ҳам дунёга сотилган доим.
Дин йўлида синов битилган доим,
Йўқса қиёматда ҳисоб бўлмасди.

Бўлар экан ҳар нарсада бир ҳикмат,
Англаш учун ҳам келади бир муддат.
Бўлмаганда эди, таъриҳда ибрат,
Асарлар битилиб китоб бўлмасди.

Дунё берилди имони йўқларга,
Руҳан ўлиб бўлган, қорни тўқларга.
Нишон бўлди беғуноҳ халқ ўқларга.
Индамай жим туриш савоб бўлмасди.

Нега жимдир мусулмонлар диёри,
Қолмадими Имонни эътибори?
Бўлса қоим агар уммат сардори,
Қонлар оқиб хоки туроб бўлмасди!

Сабр қилинг азиз, ота оналар,
Мангулик масканмас ҳибсхоналар,
Ўзин ўтга ураркан, парвоналар,
Золим зулм этмаса, “кабоб” бўлмасди!

Қазога чора йўқ, инсон қўлинда,
Билмас қайдан келар, ўнг ё сўлинда?,
Синовлар бўлмаса имон йўлинда.
Сабр айлангиз! деган, хитоб бўлмасди!

Дунёга алданган юрак занглайди,
Ақли борлар ўзин тезроқ ўнглайди,
Азоб чекиб кўрган одам англайди,
Йўқса дилда, бу изтироб бўлмасди.

Бу давр ўтар, даврон қолади,
Бизлар ҳам кетамиз, замон қолади,
То қиёматгача, имон қолади,
Йўқса, масжидлару меҳроб бўлмасди!

Сабр айлагил энди, кутгил Саҳвиё,
Бир натижа бўлар, оз қолди гўё,
Келмаганда зулмат ортидан зиё,
Ер айланиб турмас, офтоб бўлмасди...

Куз

Виқор билан турар дарахтлар,
Куз келганин, қилиб намоён.
Сарғайганча қалтираб, барглар,
Яшаш сари интилар, ҳамон.

Истамайди улар узулиб,
Тушишликни ўз маконидан.
Фасли хазон ҳукмидан, сўлиб,
Айрилади улар жонидан.

Шудир ҳаёт қонуни, мана...,
Келаяпди навбатдаги куз.
Балким, баҳор келади, яна,
Лекин уни кўрамизми биз?!

Гўдакларга

Эритади тошюракларни,
Гўдак юзидаги кулгулар.
Беихтиёр, эрийди қалбинг,
Уйғонади, меҳр туйғулар.

Бу албатта, ширин ва ажиб,
Балки фитна ўшадир, бироқ.
Шаксиз улуғ, неъмат экан бу,
Дилинг ўртар соғинчу, фироқ!

Балки инсон зотини қалби,
Чарчаса, бу дунё ғамидан.
Юзин қўйиб гўдак юзига,
Қувват олар, гўдак дамидан.

Кўрганида мусаффо юзин,
Унутади, ушбу дунёни.
Унинг меҳр кучи, шундайки,
Тиз чўктирар ҳатто, подшони!

Уни ожиз, заиф танаси,
Кучлироқдир, паҳлавонлардан.
Унга таслим бўлади, барча,
Яхшилардан ҳам ёмонлардан.

Қандай ажиб, қадрли экан,
Одамзодни гўдаклик чоғи?!
Орзу қилиб қўмсайман энди,
Қани Ота-Онам қучоғи?!

Начора, бу хаёлим менинг,
Бир ёлғончи тасаввур, халос.
Бор экан бу ҳаёт босқичин,
Ҳикматлари, ўз даврига хос.

Учрайди

Дарди ғамим айтай десам бировга,
Аҳволи мендан ҳам, хароб учрайди.
Йиғлаган олдидан чиқар, бўкирган,
Менга доим бағри кабоб учрайди.

Ҳар кимда бор экан, ҳар турли дард ғам,
Ҳаммаси истайди сирдошу, ҳамдам,
Бир-бирин дардига гўёки малҳам,
Ғамга тўла бўлган «китоб» учрайди.

Ҳар хил сабабдан, ҳаммамиз маҳкумиз,
Ичимиздадир дардимиз, мазлумиз,
Ҳаётдаги кўп нарсадан маҳрумиз,
Ҳар куни, ҳар турли, азоб учрайди.

Дилим тугунларин ечайин десам,
Маҳзун кўнглимни бир очайин десам,
Бир сирдош суҳбатдош, топайин десам,
Нега доим ўғри, каззоб учрайди?!

Ғариблик даври ҳам ўтар деб, кутдим,
Бу ғамлар ҳам, бир кун битар деб, кутдим,
Кўнгил мақсудига етар деб, кутдим...,
«Топдим» деганимда, сароб учрайди!

Тоқатим йўқ энди, бундай шитобга,
Дилимдаги қайғу ва изтиробга,
Малҳам истаб, агар боқсам китобга,
Сабр айлангиз!—деган, хитоб учрайди?!

Хазонлар қолди

Ўтаяпди умр шитоб билан тез,
Ортимизда ажиб бир онлар қолди.
Ўтмишимга назар солганда ногоҳ,
Юрагим лол бўлиб, ҳайронлар қолди.

Ўтди ёшлик, ўтди йигитлик дамлар,
Тушди бошимизга ҳар турли ғамлар,
Энди юрагимда–битмас аламлар,
Умид гулларида, хазонлар қолди.

Манзилга интилар, умр карвони,
Ким етди мақсадга, ким излар они?,
Ҳақ йўлдан адашмоқ, бу энг ёмони,
Қанчалар адашди, сарсонлар қолди?.

Савол қилиб кўрсак, ўз-ўзимиздан,
Тонаямиз энди, ўз сўзимиздан,
Демакки, адашдик, айб ўтди биздан,
Дилимизда шубҳа-гумонлар қолди.

Қани ўша даъво, қани шу журъат?,
Келмади бизларга қутилган нусрат,
Нима бўлди бугун, охир оқибат?,
Ортимизда шунча, қурбонлар қолди?

Мен яшаб кўрган бу давр-замондан,
Барча одам, яхшисию-ёмондан,
Умид, мақсад, хато, қийнаган жондан,
Дилда хотиралар, армонлар қолди!

Уйғон!

Зулмат ўраб келса юртни,
Нима деймиз, бу ҳам қисмат.
Кошки, халқнинг пешволари,
Бўлса эди, олий ғиммат.

Зўр бўлсакда, қул бўлсакда,
Юксалсакда, эзилсакда,
Не келса, тақдир билсакда,
Лозимдир, номус-ор, журъат!

Инсонийлик тимсоли шу,
Адолатнинг меъёри шу,
Қара, Сенинг аҳволинг шу,
Эй, шўри қуриган Миллат!

Еринг қаттиқ, узоқ осмон,
Аросатда сақларсан жон.
Уйғон, бу уйқудан уйғон!,
Агар сен истасанг, иззат!

Қачон?

Ҳамма бугунини ўйласа,
Келажакни ўйлаймиз қачон?!
Ҳамма шодлик қуйин қуйласа,
Халқ дардини қуйлаймиз қачон?!

Яшаш керак, токи ҳаётсиз,
Учолмайди қушлар қанотсиз,
Ожизу нотавон, ҳайҳот,
Сиз, Осмонларни бўйлаймиз, қачон?!

Халқ жўш урса, бир муддат келиб,
Эрк талаб қилса, журъат келиб,
Зулм тугаб, ҳуррият келиб,
Озодликни “тўй”лаймиз, қачон?!

Шаҳид кетганлар лоши учун,
Мазлумларнинг, бардоши учун,
Етимларнинг кўз ёши учун,
Ҳақиқатни сўйлаймиз, қачон?!

Россияда қуйиб ўлган укажоним

Ўз юртида иш тополмай, пул тополмай,
Йўл тополмай қолди ҳайрон, оломоним.
Оиласин боқаман деб, ишга кетиб,
Ўзга юртда хор зор бўлган, бағри қоним!
Россияда қуйиб ўлган, укажоним!

Ўз халқини ўйламаса, бугун подшоҳ,
Нон тополмай ўзбеклар хор бўлди, эй воҳ,
Қайғу чекар ўйлаганда юраклар, оҳ,
Сизни ўйлаб қийналади, кўп виждоним!
Россияда қуйиб ўлган, укажоним!

Айрилдику фарзандидан, ота-она,
Етим қолди гўдаклар ҳам, энди мана,
Тул қолишди келин қизлар, қанча яна,
Ким ўйлайди сизни халқим, нотавоним?!
Россияда қуйиб ўлган, укажоним!

Улуғ бир халқ нега бугун, хор бўлдилар,
Нега ахир парча нонга, зор бўлдилар,
Амалдори Иблисга дўст, ёр бўлдилар,
Шулар масъул, шуни билинг, қадрдоним!
Россияда қуйиб ўлган, укажоним!

Қанча одам умри зомин, турмаларда,
Виждон йўқдир “раҳбар” деган, кимсаларда,
Зулмнинг ҳам чегараси, ахир борда,
Ҳануз қулдир билинг “Қўҳна Туркистоним”!
Россияда қуйиб ўлган, укажоним!

Шунча азоб уқубатдан ўтдикку биз,
Золимлардан мурувватлар кутдикку биз,
Эркимиз деб, молу жонни, тикдикку биз,
Сизниқидан азиз эмас, менинг жоним!
Россияда қуйиб ўлган, укажоним!

Қани, бизга айтган ўша “Зўр келажак”?,
Золимлар ҳам бир кун келар, хор бўлажак!,
“Ўлган” ғурур ҳисси қайта, “тирилажак”!,
Обод бўлур бу юрт яна, йўқ гумоним!
Россияда шаҳид бўлган, укажоним!

Швеция

Швеция Музлар диёри,
Атрофини ўрар денгизлар.
Фарқи йўқдир қишу баҳори,
Ҳамма ёғи ўрмону кўллар.

Тупроғлари тошдан яралган,
Тош устида ўсар Арчалар.
Қишларида кўринмас қуёш,
Ёзда тун йўқ, ёруғ кечалар.

Тоза ҳаво, мусаффо осмон,
Совуқ ўлка, ажиб табиат.
Ватан бўлди бизга бу макон,
Билмадим, бу бахтми, мусибат?!

Мен саҳронинг фарзанди эдим,
Етишмайди менга нур, қуёш.
Кошки ажал келмасдан олдин,
Кетсам, олиб бу ерлардан бош.

Кўзим хиралашди

Кўзим хиралашди, сочларимда оқ,
Белимда қувват йўқ, тиззамда титроқ,
Ҳали яшаяпман, умидла бироқ,
Мен кутган кунларим ҳали келмади!

Узоқ бўлдим ватанимдан тобора,
Минглаб мусулмонлар бўлди оввора,
Тополмадик, мақсадга йўл, начора?,
Ҳақ деган бандалар, гали келмади!

Совуқ ўлкаларда қийнайди ҳижрон,
Юртимда тинчлик йўқ, зулм ила зиндон,
Изтироблар қачон тугар ё, Раҳмон?,
Қисмат, муаммодан нари келмади!

Шукр айтаман Сенга, Парвардигорим,
Сақлай олмай айтдим, дилимда борим,
Қачон бўлар обод, менинг диёрим?,
Мен орзиқиб кутган сари, келмади!

Даврон

Даврон тинмай доим, айланиб турар,
Қисмату қазога бойланиб турар,
Бўлажак ишлар ҳам шайланиб турар,
Сабабчидир асли фақат, одамзод!

Бу ишларга қараб, англарман ҳикмат,
Бир нарсага албат, бир нарса сабаб,
Яхшилик ёмонлик, муҳаббат нафрат,
Вайрона бўлгач, сўнг қилинар обод!

Аввал тушунолмай, бўлганман гаранг,
Энди ҳикматларин, англарман аранг,
Аллоҳнинг ишлари ажойиб, қаранг,
Ғамга тушмагунча, бўлолмассан шод!

Маъюс кечада

Бу кеча Осмонда учар булутлар,
Шамоллар олдига солиб ҳайдайди.
Шамоллар зарбидан уввиллар ўрмон,
Мен ёлғиз юрибман кечаси дайди.

Ёлғизлик қўмсатар ўтмишни яна,
Яна олисларга элтади хаёл.
Ёлғизлик қўмсайди гоҳида кўнгил,
Ўй суришга бўлар фурсат бемалол.

Изғирин шамоллар, ўрар атрофим,
Юраман, Кузги, тунд, кечада титраб.
Соғинч азоблари қийнайди мени,
Билмадим бу дардим тугарми, ё Раб?!

Юлдузсиз кечада дайдиб юрибман,
Менинг қалбим каби, қоронғу кеча.

Ҳажвия

Подшоҳимиз қизлари,
Гулнорахон, Лолахон.
Отасидек, “ақлли”,
Экани Бизга аён.

Йигирма йилдан ошди,
Оталари Юртбоши.
Шунча йилдир, “чарақлар”,
Мустақиллик қуёши.

Озод бўлган юртимиз,
“Гуллаб яшнаб” борадир.
Ҳар соҳада ривожига,
Ҳамма ҳайрон қоладир.

Олтини бор кони бор,
Нефту Гази бир ёнда.
Халқи бундай меҳнаткаш,
Бошқа эл йўқ жаҳонда.

Хуллас, бу “обод” диёр,
Номи Ўзбекистондир.
Маликаси бу юртни,
Гулнора, Лолахондир!

Тўнғичи Гулнораси,
Элчи, Испанияда.
Истаги муҳайёдир,
Бу қизни сонияда.

Ёш бўлса ҳам “ақлли”
Отасидек донодир.
Битта ўзи юз эркак,
кишига раҳнамодир.

Ёш бўлсада бу хоним,
Қўпдир илмий унвони.
Ишбилармон тадбиркор,
Бақувватдир ҳамёни.

Ўзбекистон тахтини,
Маликаси хонидир.
Олтин кумуш, тақинчоқ,
Бу хонимни жонидир.

Иқтисодчи, файласуф,
Дипломату, хонанда.
Хуллас калом тенги йўқ,
Маликадир Оламда.

Саховати билан қўп,
Машҳур бўлган Оламга.
Беш юз минг Евро берди,
Клинтондек одамга.

Олиб келиб Тошентга,
Стинг деган маддоҳни.
Уч миллион доллар берди,
Қаранг ҳимматин шоҳни!

Қайсидир футболчига,
Миллион доллар берибди.
Қандайдир бир клубни,
Элга танитай дебди.

Мана шундай “мард” экан,
Ўзбекнинг Маликаси.
Бундай бўлишни орзу,
Қилар ҳар уй бекаси.

Лола яшар Парижда,
Сўраманг ахир нечун?,
Албатта сизни ўйлаб,
Сизлар учун халқ учун!

Юртбоши нима қилса,
Халқ учун қилар аммо.
Биз гуллаб, Яшнаяпмиз,
Йўқдир ҳеч бир, муаммо!

Бизни кўролмаганлар,
Ёзар шундай тухматлар.
Улар мустақилликни,
Кўролмаслар кўрмаслар.

“Ўзбекистон халқини,
Қўпчилиги оч наҳор.
Дунё кезиб юрибди,
Миллион миллион мардикор!

Шароит йўқ имкон йўқ,
Гўдаклари пахтакор.
Уйда ейишга нон йўқ,
Касал нимжон, хору зор.

Иш йўқ, ишлайман десанг,
Арзимаган маош ҳам.
Уни ҳам ўз вақтида,
Ололмас бирор одам.

Одамлар оҳ зорини
Тинглагувчи одам йўқ.
Порахўр амалдорлар,
Бунгачи вақтиям йўқ.”

Буларни қўяверинг,
Тугамас бу халқ зори.
Ахир бизда бор тенгсиз,
Юртимизнинг Сардори.

Яшасин ўша сардор,
Яшасин Маликалар!
Уларга дуо қилиб,
Ўтиринг уй бекалар.

Гапирманглар асло ҳеч,
Тугамас муаммони.
Мадҳия айтинг фақат,
Қўшиб ҳамду санони.

Чунки, сизнинг улардек,
Омадингиз чопганмас.
Балким сизлар улардек,
Уддабуррон чаққонмас?!

Ким бизга тухмат қилса,
Террористдир ўғридир.
Биз биламиз йўлимиз,
Хатоси йўқ тўғридир.

Ким бизга қарши чиқса,
Улар халқни душмани,
Ҳизбут Таҳрир, Ваҳҳобий.
Ёки, Эркчидир яъни.

Улар кўролмас бизнинг,
Гуллаб яшнаганимиз.
Ушлай олсак уларга,
Кўрсатамиз ҳали биз.

Бундай имкону бахтдан,
Ўзбек халқи бегона.
Сабабини сўрасанг,
Топилар бир баҳона.

Хуллас, шундай давр бу,
Бўлди бир туртки илҳом.
Сўз очдим бу мавзуда,
Бўлиб қолганда имкон.

Ўқиганлар ёшеърни,
Маъносини англашар.
Бу ҳикматни сиррига,
Етолмас, ақли Башар.

Адолату, Ҳақ қайда?,
Қўп ғаройиб аломат.
Ўқиганлар шеъримни.
Бўлсин доим саломат.

Эрк учун курашмасак...

Барчасига сабр қилиб одамзод,
Рўшноликни кутиб, ўтиб бородир.
Ҳар нарсага бўлар экан, қисмат ёр,
Начора? деб, бу халқ, кутиб бородир.

Боболари йиғлагандир қадрим деб,
Неваралар, тик тутолмас қаддим деб,
Индамаса, тинч қулоқ, оч қорним деб,
Дардларини дилга ютиб бородир.

Ўлим хавфи тўсар, бизни курашдан,
Ўлим яхшику, қул бўлиб яшашдан,
Ихтиёр биздамас, ҳаёт ўлишдан,
Тақдир келиб, бир бир тутиб бородир.

Қул бўлишга рози бўлдик, пул учун,
Эрку-озодлик бегона, қул учун,
Ўлимга рози бўлмаган эл учун,
Қисмат фақат, қуллик битиб бородир!

Ўлим яхши

Ўлим яхши, хору-зорликдан,
Чунки ҳаёт эмасдир мангу!
Ўткинчидир дунёда барча,
Шод-хуррамлик ва ёки, қайғу?!

Ўлим афзал, ифлос ҳаётдан,
Азоб чекса, доим виждонинг.
Яшагандан изтироб ичра,
Яхшироқдир қутилса жонинг!

Нима қолди ўзи дунёда?,
Имон аҳли, бўлгудек хандон?!
Имон ҳаловати йўқолди,
Борган сари тобора чандон.

Ўлим яхши, имон борида,
Йўқолмасдан буткул оқибат!
Ё, Раб, ўтсам имон била тез,
Тугаса, бу азобу-ғурбат?!

Яшайверсин, дунёпарастлар,
Бўлиб нафси-ҳавога шайдо!
Қўрмайпман яшашликда мен,
Имон эътиқодимга фойда.

Яшайверсин ушбу ҳаётдан,
Хотири-жаму, қўнгли тўқлар.
Имонликларга йўқку имкон,
Яшайверсин имони йўқлар!

Ўлим яхши, кетсам тарк этиб,
Ҳеч тугамас ташвиш ғавғони!
Кетсам, дунёпарастлар сизга,
Қолдириб бу нажас дунёни!

Абдували қори Мирзоевга атаб;

Ҳолингиздан на хат ва на, хабар бор?
Бир чора килишга ночормиз, ночор?!
Шубҳасиз Яратган Ўзи хабардор,
Ўзиндадир Улуғ Қудрат – Устозим!
Сизга Аллох берсин нусрат – Устозим!

Имонга лойиқдир синовнинг бари,
Буни хабар берди, Ҳақ пайғамбари,
Шундай бўлиб келган доим илгари,
Ўзига маълумдир ҳикмат – Устозим!
Азалдан битилган қисмат – Устозим!

Осон эмас ахир зиндонда ётмоқ,
Мудраб ётган ғофил халқни ўйғотмоқ,
Золимлар олдида Ҳақ сўзни айтмоқ,
Ҳар кимда йуқ бундай журъат – Устозим!
Бу ҳам сизга улуғ неъмат – Устозим!

Сигдира олмасман ҳеч хаёлимга,
Бунча зулм бўлди,-шундай олимга?
Мусулмонларни хор этган «Золим»га,
Икки дунё бўлсин лаънат—,устозим!
Қилгай энди мангу ҳасрат,—устозим!!

Куфр доим ғолиб бўлиб турмагай,
Аҳли имон ҳаргиз мағлуб бўлмагай,
Ҳаёт низомини инсон қурмагай,
Уларга ҳам келар навбат – Устозим!
Ўлмасак кўрармиз албат – Устозим!

Илм лозим экан ҳар мусулмонга,
Ҳидоят истовчи оқил инсонга,
Илм берди Аллоҳ,-Ўзбекистонга,
Қадрингиз билмади давлат – Устозим!
Ҳақни рад қилди бу «бадбахт» – Устозим!

Фалокатни кўра олмайди инсон,
Ҳақни рад қилганлар, қолмаган омон,
Келади, Аллоҳнинг ҳукми бегумон,
Бордир Аллоҳ битган муҳлат – Устозим!
Чунки бу ўзгармас суннат –Устозим!

Сиз кетдингиз, даъват бўлмади тамом,
Ҳали даъватдасиз собит бардавом,
Сиз сабаб ҳидоят топмоқда авом,
Қолдирдингиз улуғ ибрат – Устозим!
Ҳануз қилаяпсиз хизмат –Устозим!

Сизга Аллоҳ илм,- ҳикмат берганди,
Шижоату-журъат-ҳиммат берганди,
Шунга лойиқ синов, қисмат берганди,
Аллоҳ сизни қилгай раҳмат – Устозим!
Жаннатда кўргайсиз иззат – Устозим!

Бу қисмат асли Ҳақ инояти бу,
Қуръон хабар берган ривояти бу,
Яратган Аллоҳнинг ҳидояти бу,
Саҳвийда бор, шундай ният — Устозим!
Жаннатда қилгаймиз суҳбат — Устозим!

Муаммо

1.

Нима қилмоқ керак дўстларим,
Инсон каби яшамоқ учун?
Нима қилсак кўнглимиз тинчу,
Нонимиз ҳам бўлади бутун?!

Нима қилсак кўтарилади,
Бошимиздан зулму қабоҳат?!
Қачон тугар қўрқув даҳшати,
Диктатор деб аталган офат?!

Қачонгача нон илинжида,
Қул бўламиз қозоқ, русларга?!
Қачонгача корейс йигитлар,
Уйланади ўзбек қизларга?!

Нима учун бошни қўтариб,
Золимга тик қараолмаймиз?!
Нима учун ўз сўзимизни,
Биз баралла айтаолмаймиз?!

Қўрқоқликни охири борми?,
Хоинликни борми поёни?!
Йигирма йил сабр қиламиз?,
Тўкилмоқда халқимиз қони!

Араблару ажамлар барча,
Ўз ҳаққини қилмоқда талаб.
Зулматдан сўнг чиққани каби,
Қуёш нурин сочиб эрталаб!

Улуғ Аллоҳ Ислон неъматин,
Ато этган эди бизларга.
Қўлимизда манҳажимиз бор,
Яна нима керак сизларга?!
Барча шаръий ақлий далиллар,
Ҳатто қонун бизлар томонда.
Кимни кутиб турибмиз энди,
Одам ҳиссиз бўлса, ёмонда.

Нима қилмоқ керак дўстларим,
Инсон каби яшамоқ учун?
Нима қилсак кўнглимиз тинчу,
Нонимиз ҳам бўлади бутун?!

2.

Нима қилмоқ керак дўстларим,
Озод эркин халқ бўлмоқ учун,
Инсон бўлиб яралганимиз,
Унутмаслик, ҳис қилмоқ учун?!

Ўзига бек халқми ўзбеклар?,
Ўзгага қул эмасми ахир?!
Шунга ишнасизми сизлар?,
Ё нафсига қулмасми ахир?!

Ким хор қилди ахир бу халқни,
Ҳокимларми, ёки тўралар?!
Охиратда ҳисоби аниқ,
Ҳали дунёда ҳам сўралар!

Доим пахта далаларида,
Ҳисса қўшиб катта хирмонга.
Эрталабдан кечгача ишлаб,
Қорнимиз ҳеч тўймади нонга?.

Нима учун намоз ўқисак,
Бадном бўлар бизни отимиз?.
Нима учун? Дея сўрасак,
Қуритилар буткул зотимиз?!

Етмасмиди чеккан зулмлар,
Даҳрийларни қўлида юз йил?!
Қачон бу халқ ўзлигин англай?,
Қачон қадрин билади буткул?!

Қачон қўлга киритар бу халқ,
Ўз ҳурмату, озодлигини?!
Қачон тугатаркан Золимлар,
Ўз халқига бедодлигини?!

Биз қилмасак талаб ҳаққимиз,
Ҳақ йўлига тиколмасак жон.
Доимо хорликга ҳақлимиз,
Биз бўлмасак ҳақиқий инсон!

Нима қилмоқ керак дўстларим,
Озод эркин халқ бўлмоқ учун,
Инсон бўлиб яраганимиз,
Унутмаслик, ҳис қилмоқ учун?!

3.

Нима қилмоқ керак дўстларим,
Ривож бермоқ учун Исломига?!
Ҳақ ва ботил йўллари бир бир,
Баён этмоқ учун аломга?!

Нима қилсак бизни ҳокимлар,
Террорист деб, ўлдирмайдилар?,
Нима қилсак эркин яшаймиз?,
Ўзгаларга қул қилмайдилар?!

Саволлар кўп жавоблари йўқ,
Бу халқ исён қилиб бўлдимиз?!
Мардлар қани, шартмас қурол ўқ,
Турмаларда ўлиб бўлдимиз?!

Исён учун энди бу халқнинг,
Қолмадимиз, аҳди, имони?!
Мутеъ бўлиб ўтирган билан,
Тўқияпди барибир қони?!

Итдек талар ментлар, тўралар,
Қулдек ишлаб, яшар бу халқни.
Қачонгача қулдек яшайсиз?,
Қачон талаб қиласиз Ҳақни?!

Бизлар каби буткул хору зор,
Бўлган, бошқа халқ йўқ оламда.
Қачонгача ичар қонимиз,
Ғурур бўлсин экан одамда!

Эй Халқ кўзғол ўз ҳаққинг учун,
Маҳбус ўғлинг қил ахир озод!
Ҳалиям жим турасан нечун?,
Сенга ноҳақ қилишар бедод!

Қўрқув қилмас умрингни узун,
Мардлик умринг қисқартирмайди.
Ажал битилгандир азалдан,
Ажал етмай одам ўлмайди.

Етар энди қўрқиб яшамок,
Қўрққанлар ҳам ўлиб кетмоқда.
Қўрмасдан ҳам яшаб кўрайлик!,
Ўзгаришлар даври етмоқда.

Ҳамма диндор ҳамма мусулмон,
Бас қилайлик ихтилофларни.
Токи Зулм йўқолмас экан,
Бари бир пул қилган лофларни.

Биз ҳаммамиз бир жон тан бўлиб,
Золимларга қилайлик хитоб.
Кўзғалинг эй сиз Ўзбек Халқи,
Энди сиз ҳам қилинг инқилоб!

Қабристонда

Туғён урар дилимда зорлар,
Қисмат бизга, қадрдон эмас.
Атрофимда кўпдир мозорлар,
Мен истаган қабристон эмас.

Бир зиёрат қилиш имконсиз,
Ота Онам ётган маконни.
Инсон учун билиш имконсиз,
Қайси ерда топширар жонни.

Маконимиз совуқ ўлкалар,
Атрофимда бордир қабристон.
Лекин менга бегона улар,
Кўнглим мени тортмас у томон.

Мен зиёрат қилолмадим ҳеч,
Азизларим хоки пойини.
Ноиложман, энди қолдим кеч,
Ҳақ жаннатдан қилсин жойини.

Ўз жасадим қайда қолишин,
Ўйланиб ҳам кўрмадим ҳали.
Ким билади қачон ўлишин,
Ҳамма ўлар, келганда гали.

Туғён урар дилимда зорлар,
Қисмат бизга, қадрдон эмас.
Атрофимда кўпдир мозорлар,
Мен истаган қабристон эмас.

[Сентябрь 30, 2012](#)

Ўхшайди

Дўстлар қаранглар кўз очиб оламга,
Дунё ажиб бир бозорга ўхшайди.
Мен ҳайронман, ҳайрон эмас одамга,
Кимлар безор, кимлар зорга ўхшайди!

Тепамизда ўтирибди солимлар,
Уларга ёрдамига тайёр олимлар,
Умид бирла қараб, ақли солимлар,
Йиллар кутиб, интизорга ўхшайди.

Катта офат олдида барча халқлар,
Бирлашмоқда, турли эллар элатлар,
Бизга ёпишган бедаво ўлатлар,
Қисмат бизда, бир қасди борга ўхшайди.

Юртимизга кириш чиқиш муаммо,
Бундай аҳволдамас, бирор халқ аммо,
Гўё ватан эмас, зиндонда ҳамма,
Тикан симли бир деворга ўхшайди.

Қани мулозимлар, қани ҳукумат,
Қани эл дардига заррача ҳурмат,
Инсон қадри бугун, бир пулга қиммат,
Қуллик бизда ифтихорга ўхшайди.

Бизда жимлик шарт, гапириш мумкинмас,
Нима бўлаяпди, билиш мумкинмас,
Ночормиз, ҳеч нарса қилиш мумкинмас,
Ҳамма ҳаётдан безорга ўхшайди.

Ўзимизда эмас бу кун хаёллар,
Ҳаромлар кўпайди камдир ҳалоллар,
Пул молу дунё учун аёллар,
Гўё сени севган ёрга ўхшайди.

Ҳаётимиз хулқимизда ўхшашлик,
Ишимиз айбимизни хаспўшлашлик,
Мунофиқлик, хиёнат пасткашлик,
Бир бирига, дўсти ёрга ўхшайди.

Қирғинбарот бўлаяпди миллатлар,
Кун кундан аҳволи ночор элатлар,
Яширилсада қанчалар иллатлар,
Дарди пинҳони ошкорга ўхшайди.

Қани ислоҳ сари босган қадамлар,
Яшашликдан, ўлим осон бу дамлар,
Ўз ўзини ўлдирмоқда одамлар,
Бугун булар сарбадорга ўхшайди.

Тугамади бошимиздаги қайғу,
Ҳаётимизга солдиларку оғу,
Уйлар совуқ ва тун каби қоронғу,
Зимистонда совуқ, ғорга ўхшайди.

Тубанликни йўқ экан интиҳоси,
Одам нафси, юҳоларнинг юҳоси,
Бунча паст бўлмаса, инсон баҳоси,
Айёрлардан ҳам айёрга ўхшайди.

Ҳайронман бу фитна тўла замонга,
Яхшилар қолмади, тўлди ёмонга,
Кўриниши одам, хулқи шайтонга,
Шу ерда ҳам бир сир борга, ўхшайди?!

Қўҳна дунё ақлларни соҳири,
Борми фитна фасодларнинг охири,
Кўриняпди, ботинлари зоҳири,
На бозорга на мазорга ўхшайди?!

Қашшоқ бўлиб хор бўлди Ўзбекистон,
Бизлар қилмасак ким қилар гулистон,
Тугади халқ сабри бошланди исён,
Яқин келгандир, баҳорга ўхшайди.

Тўкилмоқда элни бегуноҳ қони,
Азиз эмас бугун одамни жони,
Нега ушбу халқни жўмард ўғлони,
Қул бўлишликга тайёрга ўхшайди.

Биз нима ғамдаю, сен нима ғамда,
Кимгадир дунёни жамласа камда,
Мардлик, журъат, топилмаса одамда,
Бедаво дардга дучорга ўхшайди.

Шудир ҳаётимиз бичими Саҳвий,
Қани адолатни тизими Саҳвий,
Қани муаммолар ечими Саҳвий,
Куйиб пишганинг, бекорга ўхшайди.

22 февраль 2012

Соғинч

Уммонлар ортида, ўрмон ичида,
Яшаймиз, дилларда соғинч ҳукмрон.
Серқуёш ватанни соғинар жуда,
Қўнгилни тинчитиб бўлмади ҳамон.

Амунинг бўйида, саҳро қўйнида,
Қолди азиз Ота-Онам мазори.
Хотира азиздир инсон қўнглида,
Шу сабаб азиздир балким, диёри?

Бизлар умид билан кутиб яшаймиз,
Кутишар барча дўст, қавму-қариндош!
Оқибат не бўлар, лекин билмаймиз,
Қўрармизда охир, омон бўлса бош!

Толиб акага атаб;

Улуғ ғоялардан суғорилган руҳ,
Яшади даҳрийлик истибдодида.
Ота боболарин васиятлари,
Зеҳнин эгаллади, ёшлик чоғида.

Уни синдирмади даҳрий ғоялар,
Синдира олмади, оғир синов ҳам.
Елкасида олиб ўтди дунёни,
Ҳануз тугамади йўлида ғов ҳам.

Умри илм ила, бахшида инсон,
Қадрини топмади, даҳрий замонда.
Инсон ҳуқуқларин ҳимоя қилиш,
Осон иш эмасдир, Ўзбекистонда.

Уни илми, ақли, тафакқурини,
Қамраб ололмайди, ноқис зеҳнлар.
Бу зотни борлиғи, дил шуурини,
Ғанимат эканин, билмасмикинлар?!

Қаранг, ҳар миллатнинг фозил доноси,
Кексайган чоғида, яшар ардоқда.
Бутун умри ўтиб, кураш домида,
Хали тўхтамади, қариган чоқда.

Аллоҳ ажр берсин хизматингизга,
Нонкўр миллат учун, кадрсиз инсон.
Баён айлай дедим, меҳримни сизга,
Мен учун қадрли, Устоз, Отахон.

Ажалим етса

Мен шу кураш йўлида ўлсам,
Чиқса имон билан бу жоним.
Менга аза тутмасин ҳеч ким,
Йиғламасин дўсти ёроним.

Гапирмасин мени радиолар,
Керак эмас, митинг намойиш.
Бир куну ўлишим шарт эди,
Ўлим, балким менга осойиш.

Фарқи нима қаерда қолар,
Ватандами, ғурбатда лошим?!
Асосийси, раҳм этсин Аллоҳ,
Бошқа нарса оғритмас бошим.

Фарқи нима кимлардир менга,
Ўқийдимиз жаноза намоз?!
Фарқи нима қиларми дуо,
Фарқи нима эсларми кўп, оз?!

Эртами кеч, кечами кундуз,
Бир йилдан кейинми, ё бир ой?!
Имонимни ҳамроҳ қилса бас,
Танламасман мен ўзимга жой!

Афсус...

Бизга имкон берилди бугун,
Лекин, ҳеч иш қилаолмадик.
Кечир бизни Роббим, биз улуг,
Ниятларга етаолмадик.

Жафокаш халқ озодлиги чун,
Чорлолмадик, курашга халқни.
Ҳеч топмади ишимиз ривож,
Кўрмадик ҳеч натижа, нақдни.

Бизга қўшилмадилар бари,
Ўзбекларнинг муҳожирлари.
Ватан ободлигин истаган,
На тақводор, на фожирлари.

Ватанда ҳам кутаяпди халқ,
Кимдир келиб, қилишни озод.
Ўзимиз қилмасак, бирлашиб,
Ким қилади бу юртни обод?!

Улуғ ғояларни кўтариб,
Чиққан билан топилмас чора.
Бутун умр қул каби, ғариб,
Яшаб ўтса, бу халқ бечора.

Жаслиқ турмаси

Қуриётган орол бўйида,
Бийдек чўлда қурилган Зиндон.
Жаслиқ деган, кичик бир қишлоқ,
Борлигин билди бу Жаҳон.

Бу кимсасиз саҳро қаърида,
Каримовнинг жазо макони,
Жаллодлари тўпланиб олиб,
Қон ичар борица имкони.

Бу турманинг маҳбуслари ким?
Кимлар бунда топширдилар жон?!
Бу турмани жаллодлари ким?!
Нега жимсан,эй Ўзбекистон?!

Кимнинг пули маблағи билан,
Кимлар маош олади бунда?!
Кимнинг фарзандлари жон берар,
Ўликлар чиқади ҳар кунда?!

Эй, имони бутунлар айтинг,
Нолишингиз етгай Худога.
Сизнинг азиз фарзандларингиз,
Лойиқмиди шундай жазога?!

Лойиқмиди ёш, ўспиринлар,
Зулм билан топширишга жон?!
Нега жимдир дунё,нега жим?,
Имон даъво қилган мусулмон?!

Жаслиқ деган,ёшлар умрини,
Гўёки бир офат, заволи.
Ўтиб йиллар, ўтиб асрлар,
Тутар бизни, бунинг уволи.

Хоҳласакда хоҳламасакда,
Ўтмиш ҳам биз,келажак ҳам биз.
Шу бугунниқилолмай ислоҳ,
Билмам қандай юксалажакмиз?!

Керакмас

Бошига иш тушса одамзод,
Юракни тор қилиш керакмас.
Ўз ичига ютиб дардини,
Сирин ошкор қилиш керакмас.

Муаммога топмасанг чора,
Нима бўлса бўлар, начора?,
Ўзингни ҳис қилиб бечора,
Ғамни бисёр қилиш керакмас!

Ўз айбини билмас одамзод,
Ким у,Шайтон макридан озод?,
Яшаш керак имкон қадар, шод,
Бўлмаса, зор қилиш керакмас!

Чекмас биров учун биров ғам,
Чекса, билки дўстинг шу одам.
Тополмасанг дилинга малҳам,
Бировни хор қилиш керакмас!

Кўпдир ечими йўқ муаммо,
Яшар ҳам ким билганча аммо,
Мабодо, сен бўлсанг уламо,
Омийдан ор қилиш керакмас!

Дўсти киму душманлари ким,
Англаёлмас одамзод ҳар ким,
Майли, хато қилсада балким,
Яна такрор этиш керакмас!

Сўрарман бу калом ҳаққини,
Унутмагин салом ҳаққини!
Муслмонлик, Ислом ҳаққини,
Буткул, бекор этиш керакмас!

Меҳр билмаганлар

Меҳр билмаганлар, билмасин ҳаргиз,
Меҳр билмасларга жафо қилибман.
Аҳил бўлмаганлар бўлмасин ҳаргиз,
Айбим, мен ваъдага вафо қилибман.

Мен бундай ҳолатга ўкинган эдим,
Очиқ сўз айтишдан чекинган эдим,
Валлоҳи, юракдан ачинган эдим,
Афсус, энди билсам хато қилибман!

Ўзига билинмас одамни нуқсон?,
Лекин ташқаридан кўринар аён,
Ҳаммамиз хатокор, ҳаммамиз инсон,
Десам, гўёки “мен иғво қилибман”.

Ҳақ гап туққанинга ёқмайди..., тўғри,
Сув пастдан юқори оқмайди..., тўғри,
Кўзинг ҳақиқатга боқмайди, тўғри,
Аммо, мен бурчимни адо қилибман!

Курашдан қайтаролмас

Озми кўпми, дунёда яшаб,
Зулмга мен қарши туролдим.
Қурол олиб бўлмаса ҳамки,
Тилим билан гапираолдим!

Қурол билан курашмадим ҳеч,
Чунки, бунга бўлмади имкон!
Қалам билан курашдим доим,
Тўхтамадим ҳали бирор он!

Зулм кўрдим золимдан анча,
Бесабрдир менинг мижозим.
Ҳалигача синдириб Золим,
Учира олмади овозим!

Зулмга чек қўйишлик, ҳаёт..
Мазмунидир менга яшашдан.
Балким мени ўлдирар Золим,
Лекин қайтаролмас, курашдан!

ИАКга...

Сенинг бахтинг келгани,
Қўйдек ювош халқинг бор.
Омадингни чопгани,
Тулкига хос, хулқинг бор.

Ўзи асли бир пасткаш,
Қўрқоқ феъли бадкорсан.
Тулкилардек, шерларнинг,
Сарқитига тайёрсан.

Атрофдаги жанжаллар,
Кирди жонинга оро.
Сенга салом берарлар,
Казо казо кун аро.

Ҳеч киммас эдинг асли,
Бўлиб қолдинг қаҳрамон.
Бузилганда элу юрт,
Ҳамма ёқда тўполон.

Меҳнаткашу мулойим,
Қўйдек халққа Ҳокимсан.
Ўзинг шуларни бири,
Ўйлаб кўрмассан кимсан?!

Шер ортида қуёндек.
Талпинасан чор тараф.
Доим хавфда яшайсан,
Қуёнсан, қуёнюрак.

Ўйламагил асли сен,
Доим чопар омадинг.
Бир кун эмас бир куни,
Келади сени галинг!

Ўз халқига зулм этган,
Албат охир бўлар хор.
Ё, турмадир оқибат,
Ёки сени кутар дор!

Ўз халқинг бўлса душман,
Сенга ҳеч ким бўлмас дўст.
Суянган тоғлар сени,
Терингдан шиларлар пўст!

Кутиб тургил оз қолди,
Барча аломат зоҳир.
Хорлиқ кутади сени,
Билгил, оқибат охир!

Эзгу ниятларни Ҳақ мададкори

Қачон кўз очилар, ҳиссиз қалбларда?
Қачон ҳақиқатни кўриб тан олур?!
Қачон ўз йўлини топар оломон?,
Қачон адашганин тушунар, билар?!

Қачон бу жафокаш юрт фарзандлари,
Бирор тўғри йўлни топади, қачон?!
Қон ичиб тўймаган Золимга қараб,
«Зулмни бас қил!, деб, айтади, қачон?!

Сабрли, тоқатли, бўлсада бу эл,
Сабрин косалари тўлиб бўлдику?!
Асл ўғлонлари, баҳодирлари, Т
урмаларда бир бир, ўлиб бўлдику?!!

Қачон бирлашади, уламоалари?,
Воқеъликга қараб, қўйилар қадам?!
Қачон жамланади, жамоалари?,
Қачон кўтарилар, бошимиздан ғам?!

Қачон чек қўйилар ноҳақликларга?,
Қачон қўйилади, адолат мезон?!
Қачон кулар омад, бу шўрликларга?,
Қачон ўз қадрини топади, Инсон?!

Кимдан кутишади нажот, Зулмдан?,
Ким келиб қуради, яхши бир ҳаёт?!
Жаҳолат емириб бўлдику, зимдан,
Нега қимирламай, турибсиз ҳайҳот?!

Қай бири тоғдаю, қай бири боғда?,
Гарчи бирдир, улар йўли маслаги.
Не не гулдек умр, сўлди қамоғда?,
Кўринмайди ҳануз, Зулмни таги?!

Кутаяпсиз сабр қилиб, то ҳануз,
Ислом тикланишин, бўлиб мўъжиза?!
Орзу қилиш билан, бир иш битмайди,
Бу хаёлпарастлик, ғўрликку жуда!

Илоҳий қоида, низом шу ахир,
Курашмасак йўқолмайди истибдод!
Зулм йўқолмаса. нима қилардик?,
Биров келиб, бизни қилмайди озод!!

Зулмга баробар қарши турайлик,
Бу ислом ҳаётин бир пойдевори.
Нажот топсин мазлум мусулмонлар ҳам,
Эзгу ниятларнинг Ҳақ мададкори!

Шунчалик бўларми

Одамзод наслини қаранг аҳволин,
Шунчалик қаллоблик, дилда намоён,
Шунчалик бўларми қабоҳат, айтинг,
Шунчалик бўларми, хиёнат, ёлғон?!

Аёллар макрини кўп эшитгандим,
Шайтон макридан ҳам, улуғроқ чандон.
Бу ҳақида Қуръон бергандир хабар,
Мен бунга яқинан ишондим бу он!

Инсон инсонлигин йўқотса агар,
Шунчалар бўларкан, фитна, разолат!
Бунча тубанликга боролса инсон,
Демак яқин қолди энди қиёмат!

Урғочи шайтонга атаб

Бунчалар жирканчсан, урғочи шайтон,
Бунча фитнакорсан, эй ёвуз илон?!
Изтиробга солиб алдаб одамни,
Бунча куйдирасан, тинмай беомон!
Қуришга кўзим йўқ, юзларинг сани!
Каззобсан! Ёлғондир сўзларинг сани!

Жазоингни Ўзи берсин, Худойим!
Хорлиқ бўлсин кўрган билганинг доим!
Юзинг қаро бўлсин икки дунёда,
Яратгандан сенга шудир дуоим!
Макрингни, фош қилар кўзларинг сани,
Каззобсан! Ёлғондир сўзларинг сани!

Мени ўқиб тушунганим китобда,
Пайғамбарлар алданганлар ҳаётда,
Қуриб битсин бундай шайтонсифатлар,
Дилимга сиғмайди нафрат шу тобда!
Хазонлар учирсин изларинг сани!
Каззобсан! Ёлғондир сўзларинг сани!

Дилимни хор қилдинг, хор бўлгил энди,
Меҳр муҳаббатга зор бўлгил энди,
Аллоҳ берсин сени лойиқ жазоинг,
Шайтон билан мангу ёр бўлгил энди!
Ўхшамасин сенга қизларинг сани!
Каззобсан! Ёлғондир сўзларинг сани!

Аллоҳ гувоҳ, сен қилган бу фасодга,
Қанча ноҳақликга, қанча азобга,
Менку учраб, шунча аламлар тортдим,
Бошқа учрамасин сендек каззобга!
Музлатди дилимни музларинг сани!
Каззобсан! Ёлғондир сўзларинг сани!

Биродарим Иброҳимга бағишлаб

Зулм билан шаҳид бўлган укажоним,
Эшитиб бу мусибатни дилим йиғлар.
Қиёматга қолди дийдор, шу армоним,
Дилда хазон бўлган умид гулим йиғлар.

Етим қолди ўғилчанг, тул аёлинг,
Камолотдан олдин етди заволинг,
Яратганга аёндир барча ҳолинг,
Сени таниб билган, юртим элим йиғлар.

Айбинг недир нега сени ўлдирдилар?
Роббим Аллоҳ! деганингни айб билдилар.
Тангрим билур кимлар сенга зулм қилдилар.
Баён этолмай хисларим, тилим йиғлар.

Сен синовдан ўтдинг имон омон қолди,
Бизга ушбу фитна тўла замон қолди,
Непар кутар бизни ақлим ҳайрон қолди,
Ҳис қилганда эди ҳолинг, зулм йиғлар.

Аллоҳ раҳмат этгай Ўзи ризо бўлгай,
Қабринг Ҳақ нурила тўлсин, зиё бўлгай,
Бу қотиллар охир, юзи қаро бўлгай,
Аллоҳни раҳматин топган, ўлим йиғлар.

Ақлим етмас: Қодир Эгамнинг ишига,
Ҳар ким топар, лойиқ жазо қилмишига,
Боқсам фикр қилиб, бу йўл ўтмишига,
Шаҳидларни қони ювган, йўлим йиғлар.

Алданган туйғулар

Етим қўзичоқдек йиғлайди юрак,
Алданган туйғулар, изғир беором.
Тунлари юракни алдайди ҳислар,
Туш эмас ўнгингда, ўша дилором.

Алданган кўнгилда ёришмас чироқ,
Аламлар қўймайди, жимжит ётишга.
Ғазаб ва нафратга айланди кўнглим,
Ақлим ҳайрон бирор чора топишга.

Алдов ёлғон тўла ҳукмрон дунё,
Бугун хиёнатнинг, бозори чаққон.
Нафратга айланди етим муҳаббат
Демак бу дунёнинг асоси ёлғон!

Алам

Албатта, одамга оғир ботаркан,
Ҳурмат кўрмаса ўз сафдошларидан.
Ҳар хил оғир-енгил, пайти келганда,
Ҳис қилмаса кўмак, сирдошларидан.

Душман кўп атрофда, кўз тикиб турган,
Йўлларда шайтонлар тузоқлар қурган,
Айтарлар тузоққа тушганинг, кўрган,
“Менга нима унинг, кўз ёшларидан?!”
Мақсад аниқ, қани йўл изловчилар?,
Қани дили дарё, йўл бошловчилар?,
Қачон қутулар бу эргашувчилар..,
Доимий маломат, ғам тошларидан?.

Осонмас бу йўлда собит турмоқлик,
Аллоҳ буюргандек амал қилмоқлик,
Осондир бировга ақл бермоқлик,
Ўтказмай бу ғамни, ўз бошларидан.

Йўл ярмига етмай, оқсади карвон,
Умид саҳросида, одамлар ҳайрон,
Албатта, ҳурматин йўқотар раҳбон,
Қадрига етмаса, издошларидан.

Эҳ, қанчалар фитнакордир бу дунё,
Орзуларим доим, саробу-рўё,
Ниятим шу эди, ғиллу ғаш гўё,
Бўлмаса бир-бирга, йўлдошларидан.

Майлида эй Саҳвий, на бўлса, бўлди,
Дунё ҳаётин ҳам, паймони тўлди.
Одамзод дилида, ишонч ҳам ўлди,
Ўзаро, қариндош-қардошларидан!

Фирибгарларга

Қандай яхши сиз учун ҳаёт,
Йўқдир ҳеч бир ташвиш муаммо.
Ўз қорнингиз тўқ бўлса басдир,
Ўзга учун қайғурманг аммо!

Доим гапиринг ташвишлардан,
Тингламанг ҳеч кимни дардини.
Керак бўлса йиғланг ишонсин,
Дилга теккизмай ғам гардини.

Шунда сизларни ҳеч фирибгар,
Каззоблар ҳам алдаёлмаслар.
Доим сизга раҳм қилишар,
Сиздан ёрдам сўраёлмаслар.

Ёлғонниям дўндирунг ростга,
Хуллас сизни ишингиз битсин!
Ҳаргиз биров учун қийналманг,
Бошқаларни, майли ер ютсин!

Тупуриглар имон виждонга,
У нарсага қорин тўймайди.
Қўпроқ алданг борида имкон,
Ёшинг ўтгач алдаб бўлмайди.

Алданг тезроқ ва кўпроқ, хуллас,
Қабргача рост гап гапирманг.
Мени сизга маслаҳатим шу,
Ўлгунгача ҳеч тавба қилманг!
27 декабрь 2012 йил

Истиқлол келмади Ўзбекистонга

Истиқлол келмади Ўзбекистонга,
Бизнинг “Мустақилмиз” деган гап ёлғон!
Биз қул бўлиб яшаб келаётирмиз,
Буни тан олинглар, эй сиз оломон!

Қаранглар бу кунги дунё халқига,
Қуллик занжирларин узаётирлар.
Ўзларин ҳаётин ўзлари бугун,
Бирлашиб бошқадан қураётирлар!

Мазлумлар ўз ҳаққин, талаб қилмаса,
Золим ичаверар халқнинг қонини.
Ўзимиз қўлидан олмасак тортиб,
Бермас улар, еяётган нонини.

Етар энди шунча хорлик азоблар,
Паймонамиз буткул тўлиб бўлдику!
Қачон қўзғаласан эй ўзбек халқи?,
Фарзандинг турмада ўлиб бўлдику?!

Истиқлол келмади Ўзбекистонга,
Бизнинг “Мустақилмиз” деган гап ёлғон!
Биз қул бўлиб яшаб келаётирмиз,
Буни тан олинглар, эй сиз оломон

Кураш майдонида

Ажиб кураш экан бу жангоҳ,
Ким дўсту ким душман билинмас.
Хато қилсанг адашиб ногоҳ,
Кейин сенга раҳм қилинмас.

Атрофинги кузатар кўзлар,
Диққат билан, кўзга илинмас.
Жонга тегар дашномли сўзлар,
Буни ҳар ким тасаввур қилмас.

Ногаҳон қоқилиб, йиқилсанг,
Сен томонга назар солинмас.
Сен қанчалик жон фидо қилсанг,
Сени ҳеч ким, кўзига илмас.

Бир кимса йўқ, ишончли содиқ,
Қоя каби, жойидан жилмас.
Ҳамма бир кун бўлажак собиқ,
Буни ҳеч ким тушунмас, билмас.

Сурия йиғлайди

Башар Асад, сени хор қилсин Худо,
Ўз халқинга қилдинг зулм истибдод.
Сен қонхўр, бўлгансан имондан жудо,
Дод, сени дастингдан Золим Асад, дод!

Сурия йиғлайди, йиғлар ер, осмон,
Тутади оламини она фарёди.
Қолмабди заррача, инсофу виждон,
Наҳотки булар ҳам Одам зурёди?!

Шунчалик бўларми зулм, ё Аллоҳ,
Инсон бўлар экан, даҳшатли махлуқ.
Тириклай кўмсалар инсонни эй воҳ,
Заррача ўйланиш, ё ачиниш йўқ.

Беғуноҳ гўдаклар бераяпди жон,
Ким бор, бунга қарши кўришга чора?
Етган жароҳатдан, тинмай оқар қон,
Ким бор, булар зорин, эшитса зора?!

Эй беғуноҳ ўлган, шаҳид гўдаклар,
Эй зулм даврининг, ожиз қурбони!
Сизларни ўлдирган бу тош юраклар,
Жаҳаннамда мангу қийналсин жони!

Эй инсонлар, қаранг атрофингизга,
Бундай зулм, тоқай, этаркан давом?!
Демак, инсон номи, лойиқмас сизга,
Демак-ки, фароғат, сиз учун ҳаром!

Йиғламагин

Агар оғу солсалар ошга,
Пешонанги урсалар тошга,
Не савдолар тушса-да бошга,
Йигит, йиғламагил дунёда!

Ватанингдан қувиб солсалар,
Молю-мулкинги тортиб олсалар,
Номинг бадном қилиб, толсалар,
Унут, йиғламагил дунёда!

Тухмат, бўхтон қилсалар агар,
Сени хоин билсалар агар,
Юрагинги тилсалар агар,
Қулгил, йиғламагил дунёда!

Айрилганда ёру-ёрондан,
Оғирроқ дард йўқдир ҳижрондан,
Айриламиз ҳаммамиз жондан,
Укам, йиғламагил дунёда.

Қайғу чекиб, гар адо бўлсанг,
Сарсон бўлиб, хор гадо бўлсанг,
Ажал етиб жон фидо бўлсанг,
Ҳаргиз йиғламагил дунёда!

Йиғласанг майли

Саҳар туриб, ёд эт Худони,
Яратганга айлаб нидони,
Дилда тутиб хавфу-ражони,
Тавба қилиб, йиғласанг, майли.

Эслаганда ота-онангни,
Қўз ёшларинг аритар зангни,
Соғинганда азиз болангни,
Сабр қилиб, йиғласанг, майли.

Соғинганда дўсту-ёрингни,
Тингламаса биров зорингни,
Унутсалар сенинг борингни,
Алам қилиб, йиғласанг, майли.

Эслаб охиратнинг азобин,
Роббинг сенга қилган хитобин,
Тангри нозил қилган китобин,
Ўқиб туриб, йиғласанг, майли.

Қара, Аллоҳ неъматларига,
Ақлинг бовар қилмас барига,
Фикр айлаб ҳикматларига,
Шукр қилиб, йиғласанг, майли.

Сени одам дейиш керакмас

Эй, ит каби увлаётган зот,
Бас қил томошони, керакмас.
Бунча увиллама мен томон,
Менинг ёзганларим суякмас.

Итларга менгадим ногаҳон,
Итлар сендан афзал бегумон,
Одам суратидаги шайтон,
Қўксингда тош сенинг, юракмас.

То умрингни охиригача,
Итдек увла, ухламай кеча,
Шунда сени дерлар “итбачча”,
Тилакларим “ёмон” тилакмас!

Агар бўлса, озгина номус,
Ақиллашдан бўларсан, хомуш,
Табиатинг бўлса каламуш,
Сени одам дейиш керакмас.

Унутма зинҳор!

Эй, ойдинлик кўрмай, ўтаётган халқ,
“Буюк келажак”ни кутаётган халқ,
Армонларин дилга ютаётган халқ,
Бас, етар, қаддинги тиклагил бир бор,
Темур авлодисан, унутма зинҳор!

Етар қон ичгани даҳрий золимлар,
Қачонгача алдар сохта олимлар,
Қўтар Эрк туғини, ақли солимлар,
Ўзингда бор қуч ва ғайрат, иқтидор,
Сен инсонлигингни унутма зинҳор!

Битсин золимларнинг тикан симлари,
Парчалансин, омон қолмасин бари,
Озод бўлиб, қадам ташла илгари,
Авлодлар сиз билан бўлсин фахрдор,
Ҳеч кимдан каммассан, унутма зинҳор!

Фарзандинг зулмга дучор бўлмасин,
Етар жим турганинг, такрор бўлмасин,
Бу золим қанчалик айёр бўлмасин,
Ҳақ учун курашсанг, Аллоҳ мададкор,
Нусратини берар, унутма зинҳор!

Мен золим заволин бўйин туярман,
Мазлум халқим, сени ўйлаб куярман,
Сенга нидо қилдим, сени суярман,
Инсондек яшашга сенинг ҳаққинг бор,
Ўз қадру-қимматинг, туширма зинҳор!

Илҳом париси

Дилингга бермаса таскин туйғулар,
Кечалар кўзингдан қочса уйқулар,
Хаёлингни олса мавҳум қўрқувлар,
Шундай бўлар, илҳом париси келса.

Қизиқ бўлар, билсанг, бундаги ҳолат,
Нимадир ёзмасанг, бўлмас ҳаловат,
Айтинглар, неъматми бу ёки офат?
Билолмадим, илҳом париси келса.

Ёлғизликни истар дилинг шу тобда,
Балки бу жинларнинг сеҳри ҳисобда,
“Хаёлпараст бўлар” деган, китобда,
Шоир зоти, илҳом париси келса.

Севги нима

Сени мафтун этса, қайси дилором,
Ишқинг, эътиқодда бўлса гар ҳаром,
Агар топмас экан, руҳият ором,
Билки, бу – севгимас, шайтон тузоғи!

Ақлинги йўқотсанг, ишва нозидан,
Маст бўлсанг, эшитиб, сўз овозидан,
Фатво сўраб юрма энди қозидан,
Тушун бу – севгимас, шайтон тузоғи.

Севги дил қаърида, яширин туйғу,
Уни ошкор этиш, катта бир қайғу,
Гапириш шарт эмас, тушунилар у,
Бошқа ҳис – севгимас, шайтон тузоғи.

Севги бўлса дилда, аввал Худога,
Демак, туйғуларинг кетмас ҳавога,
Йўқса, йўлиқарсан нафси балого,
Англа, бу – севгимас, шайтон тузоғи.

Ўғилчамга аталган шеърлар

Қўнғироқдек йиғи, инғоқларингни,
Ширин кулгичларинг, ёноқларингни,
Қора кўзларингни, қароқларингни,
Дадажоним кўрмай кетдилар, афсус.

Бидиллаган тили бийронларингни,
Ҳайрат билан боққан, мужгонларингни,
Ҳаётимга мазмун, илҳомларингни,
Онажоним кўрмай кетдилар, афсус.

Сен Ёлғиз Аллоҳга бир қул бўлганинг,
Боғимда очилган бир гул бўлганинг,
Дадамга невар, ўғил бўлганинг,
Бобожонинг билмай кетдилар афсус.

Ўзинг боққин дея, болаларингни,
Бизга ташлаб барча ғалваларингни,
Бешикинг устида аллаларингни,
Бувижонинг айтмай кетдилар, афсус.

Ўғлимга

Марҳабо кел ўғлим, Фоний дунёга,
Сен отанг қирқ ёшга етганда келдинг,
Йўлингга кўз тутган бобо, момонгни,
Дунёни тарк этиб кетганда келдинг.

Улар дийдорингдан бўлган умидвор,
Қиёмат охирга қолибди дийдор,
Неча йиллар кутиб, бўлиб интизор,
Ўрзу умидлар ҳам, битганда келдинг.

Сенга Ватан бўлди, ғурбат диёри,
Отангда йўқ ҳануз эрк ихтиёри,
Келар навбат билан қисматда бори,
Ёлғизлик жонимга текканда келдинг.

Марҳамати бўлсин сенга Аллоҳни,
Чин уммати бўлгил Расулуллоҳни!
Фитналик оламда, даданг гумроҳни,
Сабримнинг косаси тўлганда келдинг.

Эй Фарзанд! Илоҳо соҳиб имон бўл!,
Аллоҳ ёринг бўлсин, доим омон бўл!,
Оқилу, Олиму, бир мард ўғлон бўл!,
Сен кўзлар қувончин кутганда келдинг.

Содиқ бўл аждодлар эътиқодига,
Лойиқ бўл ҳамиша инсон зотига,
Тайёр бўл, Эл юртинг, халқ имдодига,
Йиллар йўлингга кўз тутганда келдинг.

Ҳамд бўлсин, ҳақнинг бу иноятига,
Бошласин сени ўз ҳидоятига,
Лойиқ фарзанд қилсин, бобонг отига,
Сен улар синовдан ўтганда келдинг.

Сен ғариб кулбамга нур сочган қуёш,
Ортиқ кутишгаям йўқ эди бардош,
Сен Саҳвий, тунлари кўзларида ёш,
Аллоҳга дуолар этганда келдинг.

Ўғлимга

Мен сенга Дадамни исмин қўйгандим,
Исминга мувофиқ бўлгин ўғилчам.
Лойиқ йигит бўлгин, Бобонг исмига,
Сени Кўрса, хушнуд бўларди Дадам!

Илм ол, Олим бўл, ҳофиз қуръон бўл,
Заволи бўлмасин топган камолинг.
Сен менга Роббимнинг иноятисан,
Кўзларим қувончи ҳусни жамолинг!

Агар дуо қилсанг, ўтсам дунёдан,
Аввал дуо қилгил, азиз Бобонгни!
Мағфират тиласанг менга Аллоҳдан,
Бобонгдан сўнг, менга қилгил дуонгни!

Сен менга ўхшама, дадамга ўхша,
Мени фаҳрим бўлган Зот эди дадам.
Шундай васият қил фарзандларинга,
“Бобомизга лойиқ бўл!, деган дадам”

Менга ўхшамагил ҳаргиз Полвоним,
Отангда кўп эрур, нуқсони ками.
Бобонга ўхшасанг, азиз ўғлоним,
Шу ғамгин дилимга, Ҳақнинг малҳами!

Кечир

Эй менинг ўғилчам, кўзим қароғи,
Ортимда ёққувчи, уйим чироғи,
Билсанг кўп дадангни, дилинда доғи,
Кечир илму урфон, нур беролмасам.

Азал битган бўлсин порлоқ иқболинг,
Нигоҳбонинг бўлсин Ҳақ Зулжалолинг,
Агар ўтиб кетсам кўрмай камолинг,
Кечиргил, мен сенга тўй беролмасам.

Мен сенга Аллоҳдан имон тилайман,
Мардлик, жасорат, соф виждон тилайман,
Ҳар балодан амну-амон тилайман,
Кечир она ватан, уй беролмасам.

Мен сенга бир дардли, дoston қолдирдим,
Ўзим олиб кетмас, армон қолдирдим,
Ҳаққинга дуои-имон қолдирдим,
Кечир молу дунё, пул беролмасам.

Ўтар дунё экан, бири кам дунё,
Ҳаёт ҳам омонат, туш каби гўё,
Уқбо абадийдир, бу ҳаёт рўё,
Кечир хурсанд кунинг, гул беролмасам.

Аллоҳ бўлсин сени доим паноҳинг,
Чексиз меҳрибондир билгил Аллоҳинг,
Кетса бу дунёдан, гар қиблагоҳинг,
Кечир ғам чекканда, дил беролмасам!

Ўғилчамга атаб

Беадад санолар айтай, Аллоҳга,
Самаралик қилди менинг боғимни.
Жуда айлаб ватандан, ақрабодан,
Мазмунсиз қилмади, ғурбат чоғимни.

Аллоҳ неъмат берди, энди зормасман,
Энди зерикмасман, интизормасман,
Ҳатто ўйнатишга вақт тополмасман,
Қариганда топган, “ўйинчоғ”имни.

Кошки, сени Ота-Онам кўрсайди,
Начора, тақдир шу, кўнгил қўмсайди,
Бидирласа, тинглаб дилим яйрайди,
Тиллари шириним, “қўғирчоғ”имни.

Ҳидоят устида бўлгайсан қоим,
Саодатли бўлсин толеъинг доим,
Умрин узун қилғил, Ўзинг Худойим,
Менинг дунёда энг, яқинроғимни.

Бир ожиз бандаман, баъзан ўйларман,
Дилимни дардларин Сенга сўйларман,
Албатта, ўғлимдан умид айларман,
Ортимда ёқар деб, “шамчироғ”имни.

2012 йил 3 сентябр

Дод, сени дастингдан

Башар Асад, сени хор қилсин Худо,
Ўз халқинга қилдинг зулм истибдод.
Сен қонхўр, бўлгансан имондан жудо,
Дод, сени дастингдан Золим Асад, дод!

Сурия йиғлайди, йиғлар ер, осмон,
Тутади оламини Она фарёди.
Қолмабди заррача, инсофу виждон,
Наҳотки булар ҳам Одам зурёди?!

Шунчалик бўларми зулм, ё Аллоҳ,
Инсон бўлар экан, даҳшатли махлуқ.
Тириклай қўмсалар инсонни эй воҳ,
Заррача ўйланиш, ё ачиниш йўқ.

Бегуноҳ гўдаклар бераяпди жон,
Ким бор, бунга қарши кўришга чора?
Етган жароҳатдан, тинмай оқар қон,
Ким бор, булар зорин, эшитса зора?!

Эй бегуноҳ ўлган, шаҳид гўдаклар,
Эй зулм даврининг, ожиз қурбони!
Сизларни ўлдирган бу тош юраклар,
Жаҳаннамда мангу қийналсин жони!

Эй инсонлар, қаранг атрофингизга,
Бундай зулм, тоқай этаркан давом?!
Демак, инсон номи, лойиқмас сизга,
Билингки, фароғат сиз учун ҳаром!

Жиҳод

Дунё Муслмон Уламолари Сурияда ҳар бир муслмонга зулм низомига қарши жиҳод фарз деб фатво берди.

Мазлумлар кутмоқда Аллоҳдан нажот,
Ҳузурингдан валий нусрат юбор деб.
Разолатга ботиб бўлди бу ҳаёт,
Аллоҳ ҳам буюрди ёрдамга бор деб!
Мазлум муслмонлар бўлсин деб озод,
Олий мақсадларда қилинар жиҳод!

Дунёни эгаллаб олгандир зулм,
Ҳамма ерда хордир мўмин муслмон.
Фаластин устига ёғилар ўлим,
Ғазо тўрт тарафдан қамалда ҳамон.
Адолат йўқолиб бошланди бедод,
Биз адолат учун қилармиз жиҳод!

Мустабид тузумлар ҳукмрон элда,
Қўрқувда яшайди барча қари ёш.
Курашинглар қувват борида белда,
Майдонда синалар қуввату бардош.
Сурия Асаднинг дастидан дер дод,
Золимларга қарши қилинар жиҳод!

Қирқ йилдан ошдики йиғлайди афғон,
Тинчликни унутди бу қадим диёр.
Мўминни курашга чақирар қуръон,
Лаббай демоқ керак, кимда имкон бор?!
То ислом уммати бўлмас экан шод,
Демак, бу оламда тўхтамас жиҳод!

Роҳинжа элини ўтда куйдирди,
Бирмалик бутпараст мушрик касофат.
Биродари учун ғам чекмас элни,
Ажабмас бошига ёғилса офат.
Агар роҳинжалар чекаркан фарёд,
Демакки, биз учун фарз бўлди жиҳод!

Дунёга ҳукмрон бугун тоғутлар,
Молу дунё учун курашар доим.
Ҳақ келганда мағлуб бўлади бутлар,
Ҳақ бўлмоғи лозим устувор қоим!
Токи бўлмай туриб ер юзи обод,
Мужоҳидлар учун тўхтамас жиҳод!

Дунё ва охират икки тарафни,
Жиҳодда жам қилди бизга Зулжалол!
Шаҳодат ва ёки иззат шарафни,
Топишни истасанг шуни эсга ол.
Аллоҳнинг каломин айлагайсиз ёд,
Азизлик ва нусрат йўлидир жиҳод!

.....

Саҳвий

2012 йил 5 январ

Бордир

Ажиб бир ҳаётда яшаб борамиз,
Атрофда турли хил инсонлар бордир.
Аниқлаб боқсангиз, улар ичинда,
Турқи одам сифат «шайтон»лар бордир.

Фоний дунё бунча бағринг кенг сани,
Бору-йўғинг, каму-кўпинг тенг сани,
Роҳатинг бир бўлса, ғаминг минг сани,
Баҳоринг ортида, хазонлар бордир.

Яшайди одамлар ғафлат хобида,
Оқибат не бўлур, Ҳақ даргоҳида?!
Бир икки огоҳлар учрар гоҳида,
Бир яхшига юз минг ёмонлар бордир.

Азал тақдиридан қочолмас одам,
Ҳар доим тўсиқдан ошолмас одам,
Ҳаётда хотиржам яшолмас одам,
Йўлда турли-туман, қопқонлар бордир.

Покиза дилларни тўғсиз тилишда,
Бечораю ғарибларни шилишда,
Фисқу-фасод, ҳийла, макр қилишда,
Жуда кўп бозори чаққонлар бордир.

Дилимни дардлари шеърга сочилгай,
Дард юракда бўлса, қайга қочилгай?
Бу боғларда қачон гуллар очилгай?,
Бераҳм бешафқат, боғбонлар бордир.

Тухмат маломатлар ёғилса бошга,
Юрагинг айланиб қоларкан тошга,
Заҳарлар соларлар ейдиган ошга,
Атрофда заҳарлик илонлар бордир.

Мен турма азобин кўрганман тотиб,
Илм олдим, асли зиндонда ётиб,
Қаранг дунё учун имонин сотиб,
Меҳроблардан чиққан чаёнлар бордир.

Оламга касофат тўлсада, ҳали,
Умид ғунчалари сўлсада, ҳали,
Ёвузлик ҳукмрон бўлсада, ҳали,
Оз бўлсада тоза виждонлар бордир?!

Юрагимда олов, учқун чақинлар,
Қани дилга малҳам берар, яқинлар?!
Айтсам дардим тушунарди, оқиллар,
Атрофда гап уқмас, нодонлар бордир!

Тақво дилда бўлар эканда, гарчи,
Бундан хабар берди, буюк «хабарчи»,
Қўрқишга ҳақлироқ Аллоҳ, агарчи..
Атрофда, миршабу посбонлар бордир.

Ҳаёт паймонаси тўларди охир,
Осмон ҳам эҳтимол, қуларди охир,
Қиёмат ҳам қоим, бўларди охир,
Ҳали ҳам имони, омонлар бордир.

Майли бу оламда зеру-забар бўл,
Қиёматда азиз ва мўътабар бўл,
Ҳақиқат изласанг бил, бохабар бўл,
Ростга ўхшайдиган ёлғонлар бордир!

Бечора холига бир чора этиб,
Ўз танасин ўзи, юз пора этиб,
Ўз норозилигин ошкора этиб,
Тинмай портлаётган «вулқон»лар бордир.

Инсон яшар экан ҳаётда, албат,
Яшайди, кўнглида ишқ ва муҳаббат,
Ҳамроҳдир доимо адоват-нафрат,
Ёнида мурувват эҳсонлар бордир.

Ажабдур қисматим доимо фироқ,
Мақсудим хосилдан йироқдир, йироқ,
Мани истаганим топилмас бироқ,
Атрофда шунча қиз-жувонлар бордир.

Дилимга бир таскин бера-олмайман,
Ўз иложим ўзим қила-олмайман,
Ҳаётда хотиржам яшай-олмайман,
Дилимда кўп оҳу-фиғонлар бордир.

Қеча-кундан олдин келар аслинда,
Яъни, нур бекинар, зулмат остинда,
Бу зулмат тунидан ўтсанг олдинда,
Ҳали мусаффо тонг осмонлар бордир!

Ҳамма нарса бир-бир келар, навбатда,
Катта-кичик бўлар, кичиклар катта,
Ҳали бир ўзгариш бўлар, албатта,
Яхшиликга умид, гумонлар бордир.

Шеърлар битиб овунаман бу ғамдан,
Шеърлар қолар, қолса шоир одамдан,
Таърихларни қаранг, дарду-аламдан,
Битилган, қанчалар дostonлар бордир!

Минмай туриб йиқилдим гўё, отдан,
Битмади мақсадим ҳеч бу ҳаётдан,
Насиб этса бир солиҳ зурриётдан,
Дилимда кўп сирри пинҳонлар бордир.

Ё раб, айтай Сенга дилимда борим,
Қабул этгил менинг, бу оҳу-зорим,
Истиғфор айтаман, Парвардигорим,
Менда бисёр хато, нуқсонлар бордир.

Саҳвиё, бу дунё, асли бири кам,
Ёнма-ён юради, қувонч била ғам,
Сабр қилгил, ҳар бир бандасининг хам,
Юрагида битмас армонлар бордир.

Ғазаллар

Мададкоринг ҳамиша Худо бўлсин, ўғилчам

Мададкоринг ҳамиша, Худо бўлсин ўғилчам,
Қуръон барча дардинга, шифо бўлсин ўғилчам.

Банда бўлгил Аллоҳга, уммат расулуллоҳга,
Аллоҳ йўлида жонинг, фидо бўлсин ўғилчам.

Узоқ яша дилбандим, мени азиз фарзандим,
Тилингда доим зикру, сано бўлсин ўғилчам.

Ибодатда қоим бўл, адолатда доим бўл,
Шиоринг доим сидқу, вафо бўлсин ўғилчам.

Бизлар ватангадолар, юрак бағри адолар,
Сенинг йўлинг мунаввар, зиё бўлсин ўғилчам.

Йўқдир қавму қариндош, йўқдир ёнингда йўлдош,
Сенга сабр ила бардош, ато бўлсин ўғилчам!

Тингла насиҳатимни, тутгил васиятимни,
Шулар сенга отангдан, нидо бўлсин ўғилчам.

Саҳвий қилур илтижо, Яратган Зотга дуо,
Оқибат сендан Аллоҳ, ризо бўлсин ўғилчам!

Улуш

Сенга бергай Ҳақ Ўзи, имон зиёсидан улуш,
Ҳам расули Мустафо, хулқи-ҳаёсидан улуш.

Ҳам Абу Бакру Сиддиқ, хулқи боикромидан,
Ҳам яна Ҳазрат Умар, хавфу-рижосидан улуш.

Ҳазрати Усмон сахоси бирла, илми Муртазо,
Барча Асҳоби Киром, илмин зиёсидан улуш.

Барча ўтган тобеинлар, барча солиҳ бандалар,
Барча қуръон аҳлининг, топган сафосидан улуш.

Насиб этгай мужтаҳидларнинг шижоат ғайрати,
Ҳадис илминда Бухорийнинг закосидан улуш.

Барча фазл аҳлининг, фазлин карам қилгай Худо,
Назм илминда Навоийнинг даҳосидан улуш.

Насиб этгай сенга, аждодларнинг иззатлик йўли,
Етмагай лекин улар, қилган хатосидан улуш.

Сенга жаддинг хулқи одоби, насиб этсин болам,
Сени кўрганлар десун;”олган бобосидан улуш!”

Мен неки орзу-тилак, қилдим насиб этгай сенга,
Етмагай лекин манга, етган балосидан улуш.

Сен учун Ҳақдин тилак айлаб, ғазал ёздим бугун,
Жўжиқим етгай сенга, Саҳвий дуосидан улуш.

Мосиво қилди

Мосиво қилди бу золимлар диёримдан мени,
Қавму қардошу қадрдон, дўсту ёримдан мени.

Найлайин энди Ватанга бормоғимга йўқ илож,
На суд ҳижронинда қилган, оҳу зоримдан мени?!

Бўлмаган менга ватанда тинч яшашдек имтиёз,
Жудо қилди неча йил, эрк ихтиёримдан мени.

Бор вужудим энди бу золим заволини тилар,
Шу бўлибдир мақсадим дунёда боримдан мени.

Неча ул жаллод ўлим таҳдид ила қўрқитмасин,
Қайтаролмас барибир қилган қароримдан мени.

Келгай Аллоҳ нусрати, бўлгай бу юрт обод хали,
Умидим кўпдир, улуғ Парвардигоримдан мени.

Саҳвиё, тинмай кураш, ўлгунча золимлар билан,
Ушбу майдон ичра ўлмоқ, ифтихоримдан мени!

Санга

Эй ўғилчам бу сўзим мендан нидо бўлсин санга,
Сен ҳақингда Тангрига, қилган дуо бўлсин санга!

Сенки бу дунёга келдинг, энди бу дунёгамас,
Ҳаққа банда бўлки, бу дунё фидо бўлсин санга!

Аввало олғил илм, бўлғилки ислом олими,
Ҳақ ризоси ҳаётингдан, муддао бўлсин санга!

Билки, бизга қолди кўп ибрат расулуллоҳдан,
Суннати ушламоқ, кўнглингда жо бўлсин санга!

Сенга бергай Ҳақ саодатли ҳаёт, касбу-камол,
Интилиб қилган улуғ, мақсад раво бўлсин санга!

Тангрига килғил таваккул, доим истиғно килиб...,
Мосиваллоҳдан, келиб Шоҳлар гадо бўлсин санга!

Бу ҳаёт ҳодисларидин етмагай ҳаргиз завол,
Мададкоринг доимо, ёлғиз Худо бўлсин санга!

Жўживой сенга бағишлаб, мен бугун ёздим ғазал,
Не тилакларни тилабдир Саҳвиё, бўлсин санга!

Билмадим

Мен диёримга қачон иззат келурни билмадим.
Ваҳки, бу миллатга жон, қувват келурни билмадим.

Куфр аҳлинча адолат йўқми имон аҳлида,
Аҳли имонга фақат, офат келурни билмадим,

Нега бу халқ оч наҳору, нега бу халқ, хору хору зор,
Доимо, бизга қаро меҳнат келурни билмадим.

Энди бас, айланг, вафосиз дўсти душман зикрини,
Олам аҳлидин вафо, ҳиммат келурни билмадим.

Эл ғамин еб бўлган эрлар, элу юртидан жудо,
Чунки, ҳақ сўз ортидан, ҳижрат келурни билмадим.

Кошки ғурбатда ғарибу, дарбадар овворалар,
Қилғали азми диёр, фурсат келурни билмадим.

Қўллари қондир мусулмон хонлари, султонлари,
Ҳақни айтишга бирор, муҳлат келурни билмадим.

Тобакай жабру зулмда қийналар уммат мудом,
Тангридан бизга қачон, нусрат келурни билмадим.

Неча минг минглаб одамлар турмада умри хазон,
Бунчалар хору залил миллат келурни билмадим.

Порахўр нафсига қул барча амалдор ҳокими,
Бундай элга офият раҳмат келурни билмадим.

Эй биродарлар нечун аччиқдир бу эл қисмати,
Не сабабдин бизга бу кулфат келурни билмадим.

Саҳвиё, токай умид айлаб кутарсан доимо,
Мен ажал келмай ўшал муддат келурни билмадим.

ИАКга атаб

Келгуси бир куни муддат, даври-давронинг тугар,
Дабдаба-ю, асъасалар, шавкату шонинг тугар.

Охири хорлик сенингдек мустабидлар қисмати,
Олмадинг ибрат ҳаётдан, энди имконинг тугар.

Шавкати дунё била овворасан, етса ажал,
Ўзга қилмассан зулмни, танда дармонинг тугар.

Умринг зулм бирла ўтди, вой, сенинг ҳолинга вой,
Шунча йил қилган сиёсат, ҳийла ёлғонинг тугар!

Барча мазлум интизордирлар заволинги кутиб,
Сен билан боғлиқ разолат, сохта достонинг тугар.

Эй зулм остида қолган, мазлуму бечора халқ,
Сен зулмга қарши турсанг, шунда армонинг тугар!

Қўҳна мозий сенга бас, олмоққа ибрат Саҳвиё,
Келгуси бир куни муддат, даври давронинг тугар!

ИАК га тилагим

Истагим Ҳақдан, абад мотамсаро қилсин сани,
Зулму жабринг, бошинга битмас бало қилсин сени.

На тушингда, на ўнгингда, ҳаргиз ором бўлмасин,
Доимо, қайғу юрак бағринг адо қилсин сени!

Халқни хор айлаб сени қанжиқларинг даврон суар,
Зурриётинг шу дунёда, гадо қилсин сени!

Сен зулм қилган ғариблар, оҳу бирла ноласи,
Ҳаққа етсин оқибат, юзинг қаро қилсин сени.

Фиръавн Намруд билан, дўзахда мангу бирга бўл,
Қисматинг мангуга оҳу, ҳасрато қилсин сени!

Ёлғиз Аллоҳ ҳаққи, бу қонлар сени, тинч қўймасин,
Ҳеч туганмас дарду ғамга, мубтало қилсин сени.

Дунёда берди сенга қасру сарой кошоналар,
Оқибатда манзилинг, ўтдан бино қилсин сени!

Сенга ибрат бўлмади кўп мустабидлар қисмати,
Ўзгаларга қисматинг, ибратнамо қилсин сени!

Ўлгунигча тавбаю, имон муяссар бўлмасин,
Нақди умринг, куфр йўлинда, фидо қилсин сени!

Қодир Аллоҳ қудратига зарра шубҳам бўлмағай,
Барча қилган зулминга, лойиқ жазо қилсин сени!

Сен ўзинги ман Худо деб ўйладинг, эшшакфаҳм,
Манзилинг мангу жаҳаннам ичра жо қилсин сени!

Саҳвий истайдир санга, ҳар икки оламда жазо,
Могу мулки, тоғу тахтингдан жудо қилсин сени!

2012 йил

Ожизу афгор Халқим

Бугун ҳолинга қараб, Қилдим эътибор халқим!
Жаҳон халқи ичинда, Ожизу афгор халқим!

Юртингда оч қашшоқсан, Доим жимсан қўрқоқсан,
Озодликга чанқоқсан, Ўз уйинда хор халқим.

Русияда келгинди, Гастробайтер энди.
Еганинг бир ювинди, Балога дучор халқим.

Қирғизлар ҳам қуварлар, Ўлдирарлар қирарлар,
Ҳамма жойда ночорлар, Дардга гирифтор халқим.

Дуне бўйлаб сочилдинг, Қирилдингу отилдинг.
Душманинга сотилдинг, Қани номус ор халқим?!

На дининг бор на дунё, Келажакда йўқ зиё.
На бунча бахтинг қаро?, Нима айбинг бор халқим?!

Меҳнаткаш сен, кўринар, Заминингда зар унар,
Билиб етмиш хил ҳунар, Парча нонга зор халқим!

Сабринг қанчалар сени, Ҳамма парчалар сени,
Нега бунчалар сени, Қисматинг ночор халқим?!

Шонли ўтмишинг қани?, Яхши турмушинг қани?,
Айбу қилмишинг қани?, Доим “айбдор” халқим?!

Олиму доноларинг, Фозил фузалоларинг,
Казою казоларинг, Бунчалар маккор, халқим?!

Ўзбеклар адо бўлди, Хору зор гадо бўлди.
Бахтинг ҳам қаро бўлди, Аввал бахти ёр халқим!

Қаранг қисмат қазога, Шукр айтамин Худого.
Қайда бўлса балога, Доим сазовор халқим!

Бу майдонда ўрнинг топ, Ўтирма тилаб инсоф!
Ўзинг қилғил сарҳисоб, Ким дўст ким ағёр халқим?!

Саҳвий, ажиб замона, Куч берилди ёмона,
Сен ҳақ кураш томона, Қил азму қарор халқим!

Қизча

Лолазор ичида лоладек қизча,
Лоладан бўйларинг, узундир жичча.

Шахло кўзларингда ҳайрат намоён,
Лола каби унгин, навниҳол ғунча.

Жажжи қўлларингда титрар лолагул,
Лолазор сайрини шайдоси қанча?!

Мусаффо юзларинг, меҳрим уйғотар,
Лола қизни меҳри, бўларми шунча?

Лолалар ранг олар, дилинг тафтидан,
Лоладан чандонроқ чиройли бунча?!

Лола уялгандек, сендан қизалоқ,
Хатоми ё, мендаги бу тушунча?!

Лоладек муҳаббат рамзи бўлиб қол,
Лолазор ичида лоладек қизча,

Мен кураш йўлига кирдим

Мен кураш йўлига кирдим, мен ҳануз майдондаман,
Портладим вулқон каби, мен то ҳали вулқондаман.

Тушларимга то ҳануз киргай тикан симлар мени,
Ўтмишим ҳеч бермагай ором яна гирёндаман.

Менда ором бўлмагайдир то зулм мавжуд экан,
Гарчи жисман бунда лек, руҳан ўзим ул ёндаман.

Ўлмаин қолмайди ҳеч ким, бу ҳаётда барибир,
Қўрқади барча ўлимдан, мен шунга ҳайрондаман.

Бу ҳаёт ўзгармагай мард жонфидолар бўлмаса,
Жонни тикканлар қани, ҳайратдаман шу онда ман.

“Улуғ ишларни улуғ зотлар қилур” дерлар, нега?,
Гарчи шундай бўлса ҳол, бўлмас эдим бу сонда ман.

Саҳвиё, қўлда баланд тутгил шиоринг қайтма ҳеч,
Мен кураш йўлига кирдим, мен ҳануз майдондаман.

Яшайман

Мен улуғ мақсадларни дилда тутиб яшайман,
Алам армонларимни ичга ютиб яшайман.

Ишонаман бир куни адолат бўлар ғолиб,
Ўша кунни кўришни, доим кутиб яшайман.

Ўтмишимизда армон, келажак ҳам даргумон,
Ўтмишу келажакни гоҳ унутиб яшайман.

Истамасдим ватандин, айрилмоқни начора,
Келгунча доруломон кунлар, кетиб яшайман.

Юртим ёди ёримдир, доим эътиборимдир,
Ўзга юртда айтинглар, энди нетиб яшайман?!

Умидин дилдан узмай, собитқадамдир Саҳвий,
Дилимдаги дардимдан, ашъор битиб яшайман.

Қалбимни ўртовчи

Мени қалбимни ўртовчи соғинчу изтиробимдир,
Юпатгувчи кўнгилни ўқисам қуръон китобимдир.

Ҳаётим дарбадар доим, қазо бирла ўлим етса,
Маконим бўлса ёт эллар, ётар хоки туробимдир.

Қани излаб киму топган, ҳақиқатни, адолатни?,
Уни мен энди излаб беҳуда, қасди шитобимдир.

Бақосиз дунёда бўлмас, умуман хоотири жам зот,
Ҳаёт мезонларин кўр, балки, нотўғри ҳисобимдур?

Агарчи, кўп экан золимлару шайтонлар оламда,
Манга етган неки жабру жафо, балким савобимдир?!

Ҳаётда борму бир кас, тушмаган Иблис тузоғига,
Менинг айбим ўзимда, бу ўзимга дилхитобимдир.

Агарчи сўрсалар; “Эй Саҳвий, ким сенга бугун душман”?,
“Менинг бу нафси амморам” десам, тўғри жавобимдир!

Ўқидим юртим тарихинг

Ўқидим юртим тарихинг, қанчалар барбод сени,
Билмадим ҳеч, ким бузиб, ким айлаган обод сени?

Қанча оққан қонларингдан, лола ранг олган мисол,
То ҳануз йўқ бўлмади, бағрингдаги бедод сени.

Энди йўқ бўлганда қонхўр, хонларинг-султонларинг,
То ҳануз ҳам ўлдирар, фарзандларинг “жаллод” сени.

Ўтмишингдан қолган оҳу войларинг бағрингдадир,
Лек бугун ҳам тарк этиб, кетган эмас вой-дод сени.

Зулм тўфони йиқолмасдир адолат қасрини,
Нега йиқилган саройинг, келганинда бод сени?,

Мен адолат топмадим излаб асрлар қаърида,
Эй Ватан тарк этмаган, ҳеч аҳлинг фарёд сени.

Бу ватаннинг таърихин, англаб куярсан Саҳвиё,
Балки, истиқболда бўлгай, хотиринг бил, шод сени.

Аё халқим

Аё халқим унутма сен ўзингни иқтидоринги,
Не ишларга эрурсан қодир, қил азму қароринги!

Сени қул айламоқни истаганди, қанча душманлар,
Бари йўқ бўлди ололмай, қўлингдан ихтиёринги.

На тарихда, на хилқатда сен ўзгалардан каммассан,
Бугун олам аро сақла ўзинг, ўз номус орингни!

Бугунги бу тубан ҳолинга ўзинг айлагил чора,
Қўтаргил бошни мағрур, бас қилиб бу оҳу зоринги.

Ўзинг кўр чора тadbир, ўзгаларга бўлмасин энди хор,
Сенинг фарзандларинг, бас, Сен, кўтар ўз эътиборинги!

Сенинг қонинги ичганларни тахтдан ағдариб ташлаб,
Баланд кўтар “Адолат-Хуррият” деган, шиоринги!

Улуғ мақсадга етмоққа, улуғ ҳиммат керак билсанг,
Улуғ ҳимматли бўл Саҳвий, агар севсанг диёринги!

Йўқ дема

Йўқ дема, ҳар мушкилотнинг бор эрур имконлари,
Бўлмагай битмас муаммо, бўлса мард ўғлонлари.

Эй халойиқ сизда бор журъат, ва қувват энди бас,
Устингизда табакай, макр айлагай Шайтонлари?!

Сизда бор шонли тарих, ҳам сизда бор шарму ҳаё,
Нега номусин сотар юртнинг гўзал жононлари?!

Сизни журъат, ору-номус,сизда бор азму қарор,
Бунча хорлиқга ризо бўлманг, ватан посбонлари!

Эй ватандошим сенинг, эркинг қани, қадринг қани?,
Сенга етмасму бу халқнинг, оҳ билан афғонлари?!

Сабр айлаб шунча кутдик, умид бирла, бас етар,
Инонманг энди, етар бас, сафсата-ёлғонлари!

Энди тур, золимга қарши, “кет йўқол” деб, айт ахир,
Саҳвиё, кўрса шу кунни, қолмағай армонлари!

Даҳрийлар

Менинг боболаримни ўлдирганлар даҳрийлар,
Юртимиз қора қонга тўлдирганлар даҳрийлар.

Қурол кўтариб келиб юртимизни талашган,
Не не қизил юзларни сўлдирганлар даҳрийлар.

Инкор этиб Аллоҳни, сўкиб расулуллоҳни,
Ҳаётда бўлмас ишни, бўлдирганлар даҳрийлар.

Қулоқ қилганлар бойни, талаб молин, уй жойни,
Халқ душмани деб юртдан, қувдирганлар даҳрийлар.

Улар Зотин мисоли, ёвузликнинг тимсоли,
Шайтон қилмас зулмни, қилдирганлар даҳрийлар.

Бари йўқ бўлди бирдан, Аллоҳни қудратидан,
Сув устига салтанат қурдирганлар даҳрийлар.

Саҳвий шукр эт Худога, зулмат тенгмас зиёга,
Кимлигини дунёга, билдирганлар даҳрийлар.

Бўлгайму ҳеч?

Дўстларим айтган билан, дардим адо бўлгайму ҳеч,
Боқи беғам бу қавмдан, бир нидо бўлгайму ҳеч?!

Бир асрдирким ватанда, яхшиларга йўқ макон,
Зулм аҳлин истилоси, интиҳо бўлгайму ҳеч?!

Бизни мазлум юртга ҳаргиз, кўрмади қисмат раво,
Офиятни..., энди биз кутсак, раво бўлгайму ҳеч?!

Тобакай қоплар зулумот, юртимиз осмонини,
Энди бизга ҳуррият ҳам, муддао бўлгайму ҳеч?!

Ватандошлар ҳасратидин, то ҳануз қондир жигар,
Ўз юртинда бу янглиғ Халқ гадо бўлгайму ҳеч?!

Бас, етар сабр айламоқ, хорлик билан, зорлиқ билан,
Бўйла ўткурған ҳаётдан, Ҳақ ризо бўлгайму ҳеч?!

Барчамиз бирга бу мункарни, бугун наҳй этмайин,
Эй биродарлар, фақат, қилсак дуо, бўлгайму ҳеч?!

Кўрмаган жон аччиғин, билмас зулмнинг захрини,
Бўлмаса номуси ори, жон фидо бўлгайму ҳеч?!

Ҳар ким ўз ислоҳи саъйин, қилмаса Саҳвий, агар,
Ўз ўзидин бедаво дардга, даво бўлгайму ҳеч?!

Учун

Кир, биродар, бу кураш йўлига, диндошинг учун,
Турмаларда сарғайиб ётган қариндошинг учун.

Шунча йил зулм айлаган золимдан инсоф истама,
Кўтар энди сен адолат туғин издошинг учун!

Энди кўрқувдан дилингни поклагил, ғайратли бўл,
Бир ўлим бордир, унутма, барибир бошинг учун.

Ҳақ йўлида мард бўлиб, журъат қилиб, майдонга чиқ,
Ҳожат эрмас кўз ёши, ўтган абас ёшинг учун.

Ваъдага айлаб вафо, жонига бўлгил жонфидо,
Бу улуғ йўлингда йўлдош бўлса, сафдошинг учун.

Тик туриб, мағрур яшаб, ўтгил ҳаётдан доимо,
Қайғу чекма, қуртга ем бўлғуси бу лошинг учун.

Саҳвиё, сен бу кураш майдонида олдинда бор,
Кенг жаҳонни кўзига тор айла “юртбошинг” учун!

Кўриб

**“Кимки бу дунё матосини истаб амал қилса, унга шу дунёда мукофотини берамиз.
Унинг учун охиратда насиба йўқдир!”**

(Шўро сураси, 20 оят).

Ҳақ билур кўнгилдаги фикру-маҳолингни кўриб,
Бергуси ажру жазо, шу ҳатти-ҳолингни кўриб.

Сен бу дунёни мукофоти учун қилсанг амал,
Баски, “олдим” деб, тушун мансаб ва молингни кўриб.

Ўлгунигча балки кўрмассан ҳаётингга завол,
Охиратдан уз умид, топган камолингни кўриб!

Тангри айтур, охиратдан ҳеч насибанг йўқ сени,
Чунки, ўтдинг барча айшу бемалолингни кўриб.

Охиратни дунёга сотмоқ нечук шармандалик?
Не бўлур ҳолинг, Яратган Зулжалолингни кўриб?!

Ҳақ ризосини бериб топган матоинг англағил,
Бевафо бу молу-мулк, фарзанд аёлингни кўриб!

Сахвиё, шаксиз Худонинг ваъдаси барҳақ эрур,
Ўзи раҳм этгай сени, афтода ҳолингни кўриб!

Кечалар

Илтимосим ушбу сиздан, кечалар, жон кечалар,
Айламанг бунча дилим мулкени вайрон, кечалар.

Сиз била бирга ғариб кўнглимга ҳам зулмат келар,
Келмангиз асло, нурафшон бўлсин осмон, кечалар!

Кўнглим осмонин ёрутгудек қуёшу, ой, йўқ,
Дунё осмонин ёрутгай, моҳитобон, кечалар.

Балки юлдузлар мисоли кўздан оққан қатра ҳам,
Чунки, бу ҳижрон тунида, дилда сўзон кечалар.

На сабр қилмоққа тоқат йўқ, на дардимга даво,
Гар муҳаббат даштида ёндирса ҳижрон кечалар.

Сўз деманг Фарходу-Ширин, Лайли-Мажнундин манга,
Ҳар кеча битмоққа арзир битта дoston, кечалар!

Айланиб арзу-само, тинмас, шудир муддат, ҳаёт,
Сахвиё, парвонадек гирдингда сарсон кечалар!

1991 йил

Қурбон хайити муносабати билан

Муборак бўлсин айём, аҳли Ислom, муборак!
Аллоҳ бизга лутф этган улуғ айём муборак!

Ҳазрати Иброҳимдан қолган улуғ байрам бу,
Ҳақ йўлига аталган, қурбонлик жон муборак!

Байтуллоҳга зиёрат, насиб этгай бизга ҳам,
Ислom динин шиори, улуғ аркон муборак!

Муслмонларга бу кун, вожиб бўлди шод бўлмоқ,
Бир-бирига мурувват, лутфу-эҳсон муборак!

Рамазондан афзалдир, чунки, Ийдул Акбардир,
Ҳақ раҳматин топишга, бўлган имкон муборак!

Ҳожилар арафотда, дўстлар қолманг ғафлатда,
Кетади тез фурсатда, азиз меҳмон муборак!

Ҳақ ризосин топмоққа, сабаб бўлса оқибат,
Эй мазлумлар, сизларга бўлсин зиндон муборак!

Асрлар ошган карвон, келаяпди биз томон,
Ғанимат бил, эй инсон, бизга бу он муборак!

Саҳвий, табриклаб сизни, битди ушбу ғазални,
Тарк этмасин сизларни, баҳри ғуфрон, муборак!

Илтижо

Илтижо айлай Худоё, мен букун даргоҳинга,
Раҳм этиб кўрсат ҳидоят йўлини гумроҳинга!

Кофиру-фосиқлар ичра, фосиқ бўлдим оқибат,
Масал борким;»Ўхшагайсан- бўлса, ким ҳамроҳинга».

Имтиҳон дунёсида бўлгил мададкорим Ўзинг,
Сақла тушмақдан, чиқиб бўлмас, чуқурли чоҳинга.

Тангрига этгил таваккул, ўзгалардан ибрат ол,
Тез йиқилгайсан суянсанг, молу-мулки жоҳинга.

Раҳматингла бу ҳаёт йўлинда ҳамроҳим қилиб,
Эй, Худо дуч эт, ҳидоят йўлидан огоҳинга.

Саҳвиё айла таваккул Тангрига, узма умид,
Ҳақ Ўзи фазли билан, етса ажабмас оҳинга.

Меҳнат муҳожирларига

Дўстларим, ўйланг ватанни, ким у расво айлаган?!
Ғурбат ичра бошингизга бунча савдо айлаган?!

Ота, Она, ёру-дўстдан айрилиб, йиллар яшаб,
Олдингизда турли хил ташвишни пайдо айлаган?!

Қанчалар сувга чўкиб, ўлганди қанчалар куйиб,
Қанчалар ҳаққин ололмай, доду-ғавғо айлаган?!

Қанча эркак қул бўлиб, кетган аёллар фоҳиша,
Шу қадар хорликмиди сизларни шайдо айлаган?!

Нега юртингизни обод айламоққа йўқ илож,
“Гастарбайтер” тавқини сизларга тамғо айлаган?!

Тарк этиб қулликни, ҳаққинги талаб қилғил ахир,
Золим ўз халқига зулмин бунча барпо айлаган?!

Ватандошлар сизга бу дам, айлагай Саҳвий нидо,
Фикр этиб, ўйланг ватанни, ким у расво айлаган?!

Жонга тегди

Жонга тегди шум хабарлар, кўнглимиз вайронадир,
Шум хабарлар юзта бўлса, хушхабар бир донадир.

Қай бирига куйгай одам, қай бирига йиғлагай?
Қолмади тоқат, нетай, ҳар дам юраклар ёнадир?!

Қандайин яхши яшар, дилсиз ва ҳиссиз кимсалар,
Чунки, қайғурмоқ уларнинг қалбига бегонадир!

Изтироб ичра яшар доим одамзод дунёда,
Ўйланиб уйқуга кетса, ғам чекиб уйғонадир.

Аслида бу ҳам ҳаётда қисмати тақдир экан,
Изтироб ичра ҳаётнинг лаззатидан қонадир.

“Энди тарк этдим барин” деб, ўз-ўзига сўз бериб,
Шоиринодон яна, ўз сўзларидин тонадир.

Саҳвиё, асли ҳаёт уйқудаги бир туш каби,
Ўлгач, инсон зоти, билсанг, уйқудан уйғонадир.

Дунёнинг қисмати

Бу синов дунё, қаранглар, ҳақ бўлак, ёлғон бўлак,
Ҳақ таъоло соҳиби ҳақдир аниқ, шайтон бўлак.

Одамизод гарчи Одам бирла Ҳавво наслидан,
Энди бу кун тил бўлак, миллат бўлак, ошён бўлак.

Ҳар бирини ўз йўли, ўз давлати, ўз дини бор,
Бир-бирининкор қилурлар, эътиқод, иймон бўлак.

Ким насоро, ким яҳуд, ким бутпараст – оташпараст,
Аҳли тавҳидларни қилди оқибат Қуръон бўлак.

Бир-бири бирла ҳамиша ўртада бордир низо,
Ҳар қаюда куч бўлак, қудрат бўлак, имкон бўлак.

Турли миллат, турли давлат, мол учун, дунё учун,
Қон тўкарлар мақсаду-орзу бўлак, армон бўлак.

Қай бирида бўлса бойлик, қай бировлар хору-зор,
Ризқ бўлак, қисмат бўлак, ўлчов бўлак, мезон бўлак.

Ҳар бирида турлича бахт, турлича қайғу – алам,
Ҳар бириси орзу қилган тахт бўлак, султон бўлак.

Ким яшайди шоду – хандон, ким ғарибу – нотавон,
Ҳар қаюда дард бўлак, ҳасрат бўлак, дармон бўлак.

Қай бири доною оқил, қай бири жоҳил ёмон,
Чунки дилларни суғорган сув бўлак, уммон бўлак.

Бирма-бир ўтгай ҳаётдан ёш – қари, шоҳу-гадо,
Чунки, тақсими азалда ризқ бўлакдир, жон бўлак.

Энди ҳақ даргоҳида бари бўлар бир-бир ҳисоб,
Аҳли жаннат, аҳли дўзах бўлгуси ҳар ён бўлак.

Барча золимлар бўлур иблис билан дўзахда жам,
Лекин ҳақ аҳлини бўлгай иззати чандон бўлак.

Кимгадир мангу саодат, кимгадир мангу азоб,
Бошқа нўш этмас ажални шарбатин инсон бўлак.

Алданиб дунёга дўзах аҳли бўлса ким қаранг,
Фойда бермас айлаган афсус билан афғон бўлак.

Чунки, ўтди умри ҳақни топмайин ботил билан,
Энди ҳақ шаънига қилмас тухмату – бўҳтон бўлак.

Аҳли жаннат, раҳмати ҳақ бирла жаннат боғида,
Ҳар бирида эҳтиром қасру – сарой бўстон бўлак.

Энди чекмаслар машаққат, энди йўқдир ғам – алам,
Энди кўрмаслар бало – офатлару зиндон бўлак.

Қиёмат бўлгач тугар бу фоний дунёда ҳаёт,
Бошланар боқий ҳаёт, бўлгай замин, осмон бўлак.

Ҳақ Таъоло ваъдасига зарра шубҳа бўлмасин,
Яккаю ёлғиз Илоҳдир, ўзга йўқ Раҳмон бўлак.

Саҳвиё қисмат битилгандир азалдан, ҳар на бор,
Ҳикматини англаёлмай бўлмагил ҳайрон бўлак.

Қасида

Нотавонлар қавмига, пешво бўлиш осонмас,
Душман тўла майдонда, пайдо бўлиш осонмас.
Ажиб маърака майдон, курашар икки томон,
Бир ёнда ожиз, бир ён, подшо бўлиш осонмас.
Курашдан асло қайтмай, Золимга бўйнин эгмай,
Ўз йўлидан чекинмай, барпо бўлиш осонмас.
Етим йиғласа гарчи, титрар Аллоҳнинг арши,
Бу мустабидга қарши, “Гўё” бўлиш осонмас.
Қойилман Яратганга, ажиб кўринар менга,
Мусо каби Фиръавнга, рўё бўлиш осонмас.
Бор эътибор обрўси, дилда халқнинг қайғуси,
Улуғ бўлгач орзуси, раво бўлиш осонмас.
Қаранг ғариб инсонга, айтишгаку осонга,
Золим, қонхўр, нодонга, “бало” бўлиш осонмас.
Сиёсатчи муҳолиф, ҳали қолмади толиб,
Бу майдон ичра ғолиб, асло, бўлиш осонмас.
Ёғдирар турли офат, шайтон нусха касофат,
Ёғса тоши маломат, ризо бўлиш осонмас.
Ёмондир тилни заҳри, чексиз жоҳиллар жаҳли,

Бугун дунёда аҳли тақво бўлиш осонмас.
Халойиқ олинг таниб, кеч бўлмасдан уйғониб,
Бу йўлда куйиб ёниб, адо бўлиш осонмас.
Қалам қуроли қўлда, кезиб саҳрои чўлда,
Молу жони шу йўлда, фидо бўлиш осонмас.
Ҳис қиладирмен қалбдан, бу қисмат ўтди мендан,
Қавму қардош, Ватандан, жудо бўлиш осонмас.
Билсак фурсат ғанимат, омонатдур бу неъмат,
Ғофилдур бизни Миллат, авло бўлиш осонмас.
Тушунганимку шундай, асли равшандир кундай,
Инсонни қалби бундай, дарё бўлиш осонмас.
Кўп қоқилиб йиқилиб, Охир Ҳақ йўлни тутиб,
Ҳақиқатга интилиб, шайдо бўлиш осонмас.
Буни қилолмас ҳар ким, тан олмоқ керак ул ким,
Замонасинда балким, Танҳо бўлиш, осонмас.
Кўрсанг оддий одам у, улуглик аслида шу,
Менинг тушунганим бу, Даҳо бўлиш осонмас.
Қойилдирман ҳимматга, синоату ҳикматга,
Бундай оғир қисматга, ошно бўлиш осонмас.
Инсонда бўлса дардкаш, Қолмас дилда ғиллу ғаш,
Бундай Пешвони қўллаш, “асо” бўлиш осонмас.
Мададкори бўл Роббий, дуо айлайди Саҳвий,
Иттиҳу ё қавмий, илло, бўлиш осонмас!

Золимга атаб

Келгуси бир куни муддат даври-давронинг тугар,
Дабдаба-ю, асъасалар, шавкату шонинг тугар.

Охири хорлик сенингдек мустабидлар қисмати,
Олмадинг ибрат ҳаётдан, энди имконинг тугар.

Шавкати дунё била овворасан, етса ажал,
Ўзга қилмассан зулмни, танда дармонинг тугар.

Умринг зулм бирла ўтди, вой, сенинг ҳолинга вой,
Шунча йил қилган сиёсат, ҳийла ёлғонинг тугар!

Барча мазлум интизордирлар заволинги кутиб,
Сен билан боғлиқ разолат, сохта достонинг тугар.

Эй зулм остида қолган, мазлуму бечора халқ,
Сен зулмга қарши чиқсанг, шунда армонинг тугар!

Қўхна мозий сенга бас, олмоққа ибрат Саҳвиё,
Келгуси бир куни муддат даври давронинг тугар!

15 октябрь 2012

Бормикан бир, халоскори ўзбекнинг

Унутиб таърихин, Ўзлигин буткул,
Аждодлар ғурури, ёниб бўлди кул,
Бугун манқурт каби, ўзгаларга қул,
Қуллик бўлди “ифтихори”, ўзбекнинг!

Шунча ноҳақликга, йўқ эътибори,
Кимдир дўқ урмаса, тутар хумори,
Ўзида қолмади Эрк, Ихтиёри,
«Қўрқоқлик, Жимлик», шиори ўзбекнинг!

На дини қолмади, на да, диёнат,
Қилди аждод-авлодига, хиёнат,
Унутилди, мардлик, дўстлик, омонат,
“Иблис” бўлгач, ҳукмдори ўзбекнинг!

Яшашлик муаммо, хаёли пулдир,
Руслар, Қозоқларнинг, қўлида қулдир,
Туркману, Қирғиз ҳам, бизлардан зўрдир,
Касодга учрар бозори, ўзбекнинг?!

Бизга дўст қолмаган, ҳамма бегона,
У деймиз, бу деймиз, кўпдир баҳона,
Жаҳон саҳнасида, якка-ягона,
Қолмади ҳеч мададкори, ўзбекнинг?!

Ахир дин-имонин, буткул унутса,
Бориб куфр аҳлин, этагин тутса,
Қизлари корейсга турмушга чиқса,
Қайда қолди, номус-ори ўзбекнинг?!

Золимни зулмига, исён этгудек,,
“Етар, бас, энди!” деб, туғён этгудек,
Қуллик занжирларин, яксон этгудек,
Бормикан бир, халоскори, ўзбекнинг?!

Уйғониш керак!

Жим турасиз, бўлиб хонавайрон-сиз,
Золимга қилмайсиз нега, исён сиз?,
Сиз ҳам, бошқа Халқлар каби, Инсон сиз,
Шунчалик бўларми халқ, “қуён юрак”?,
Эй қавмим, айт ахир, сенга не керак?!

Озмиди, шунчалик тўкилган қонлар?,
Каммиди, берилган шунча қурбонлар?,
Сабрнинг охири борми, инсонлар?,
Шунда ҳам, жим тура олдингми, демак..,
Эй қавмим, қул каби яшашинг керак!

Бир-бир йўқотилди, уламоларинг,
Хорижда саргардон ғураболаринг,
Қуллик учун яралганмисиз баринг?,
Орзу бўлса фақат, тўйиб нон емак,
Наҳот шундай ҳаёт, сен учун керак?!

Темур қони йўқ бўлдимми, қонингдан?,
Қадр-қиммат, арзонмиди жонингдан?,
Уятмасми халқлар ичра, сонингдан?,
Сени “уйғатолмай” бу жоним ҳалак,
Эй қавмим, бунчалар хорлик не керак?!

Уйғонмасанг, буюк бўлмассанҳаргиз,
Буюклик бўйини туймассан ҳаргиз,
Эрк, ҳурлик қадрини, билмассан ҳаргиз,
Айланар тинмайин, даврони фалак,
Эй қавмим, бас энди, уйғониш керак!

13 ноябр 2012 йил

Мухаммас

Бормикан, биздек зулмга мубталолардан, яна?,
Мубтало бўлган, зулмда-жон фидолардан, яна?,
Хақни айтиб эл-аро, “юзи-қаро” лардан яна?,
Хонумонидан жудо, мотамсаролардан яна?,
Қолдимۇ, биз чекмаган дарду-балолардан, яна?!

Зулм айлаб, барчани вайрона қилди, оқибат,
Қавми-қардошлар кўзин, гирёна қилди оқибат,
Халқимизга бизни ёт-бегона қилди, оқибат,
Ақлу-хушдан ажратиб, девона қилди, оқибат,
Энди не истар ўшал, султон-гадолардан яна?!

Қўхна дунёдан кўп ўтган, хон, амир, подшо каби,
Бундайин виждони йўқ, қалби мараз расво, каби,
Сендайин дунёга мағрур, нафсига шайдо, каби,
Фиръавннинг ҳаққига, Ҳорун билан Мусо, каби,
Қилганидек, сенга биз қилдик, дуолардан яна.

Хазон бўлди қанчалар, зулмат бўрони чоғида,
Қолди қаровсиз етимлар-бевалар қишлоғида,
Ёру-дўстлар барчаси-гўё, чуқур қирғоғида,
Ота-она қанчалар, ўртанди фарзанд доғида,
Қанчалар қийналди, хешу-ақраболардан яна?!

Қанчалар ноҳақ қамалди, парча хат, қоғоз учун,
Едик калтаклар, тиловатда баланд овоз учун,
Рўзадорга нон едирмоқ, бир «шараф» сарбоз учун,
Қайда бор, урган мусулмон ўқиган намоз учун?,
Бормикан, биз кўрмайин, қолган жазолардан яна?!

Хор бўлар халқ учраса, ҳокимни бағри-тошига,
Қўймагай ҳаргиз омон, оғу солар нон-ошига,
Қойиле, шунча сабр қилган бу халқ, бардошига,
То қиёматга қадар, ҳеч қайси миллат бошига,
Келмасин, асло бу «дарди-бедаво»лардан яна!

Бу қазодан неча йил, маҳбус бўлиб ётсанг агар,
Йўқ ажаб шу ерда, имон лаззатин тотсанг агар,
Ҳақни айтиб кет, мабодо сен ўлиб кетсанг агар,
Ҳақ Таолодан мадад етса, нажот топсанг агар,
Саҳвиё қилгил ўшал, қилган «хато»лардан яна!

Рубоийлар

Етар энди хорлик, эй халқим уйғон!
Қон ичиб тўймади, қонхўрлар ҳамон!
Ўз эркинги ўзинг киритгил қўлга,
Эркин, ҳур, обод бўл, эй Ўзбекистон!

Унутилмас Андижонлик шаҳидлар,
Эзилган мазлумлар адолат излар!
Отланинг курашга, етар бу жимлик,
Ўз эркингиз учун, мард Ўғил Қизлар!

Кураш майдонида юр энди халқим!
Ўзинга обод эл, қур энди халқим!
Озодлик байроғин баланд кўтариб,
Бошинг мағрур тутиб, тур энди халқим!

Эй халқим, Андижон қотилин ёд эт!
Ўз юртингни энди ўзинг обод эт!
Каримов режимин умри тугади,
Зулм салтанатин қулат барбод эт!

Иблис ҳоким юртда, имон сотилган,
Адолат истасанг, ўқлар отилган! 1
3 майда қотил Каримов,
Андижон халқини қонга ботирган!

Суиқасд қилдилар, Обид Қорига,
Қаранг муридларин оҳу зорига.
Нега бу золимга қарши чиқмасдан,
Яшаяпсиз, шукр қилиб бориға?!

Эй миллат, уйғонгин, етар бас энди,
Қулоғинга етсин нидо, сас энди.
Зулмни улоқтир устингдан, халқим,
Токай зулм қилар, бу нокас энди?!

Аллоҳ Ўзи сизга мададкор бўлсин,
Сизга қасд қилганлар малъун хор бўлсин!
Бирин кетин ғойиб бўлди, пешволар,
Қадрига етмаган миллат, зор бўлсин!

Ажалинг етдику, тугади йўлинг,
Яқин қолди бадбахт азобинг, гўринг.
Қон ичиб тўймадинг ҳаргиз ҳароми,
Бир олим инсонга етдими қўлинг?!

Қонхўр бизни энди, алдаёлмайсан,
Тутган йўлимиздан қайтаролмайсан.
Қўрқоқсан қонхўрсан, нафсига қулсан,
Шу ҳолда ўласан, ўзгаролмайсан!

Бен Али не бўлди, сендан қонхўрроқ,
Қаддофий бўлдику, ундан баттарроқ.
Сенга Муборакни қуни тушмагай,
Чунки,, сен улардан бўласан хорроқ!

Ҳаёт ҳар кимни ҳар куйга солади,
Ақли борлар, бундан ибрат олади.
Сен ит каби ўлиб кетасан, лекин,
Қанжиқларинг уволинга қолади!

Сен тўккан қонларинг, беҳуда кетмас,
То ҳаётдир яқинлари унутмас.
Сени авлодинги кутар жазолар,
Жазосини олмай дунёдан ўтмас!

Зулмга қаршилиқ қилмоқ шарафдир,
Ҳақ кураш йўлида бўлмоқ шарафдир.
Ажалимиз етса ўламиз, аммо,
Сенга қарши туриб ўлмоқ шарафдир!

Ўлим ҳақдир, имон билан ўлсак бас,
Яъни, тоза виждон билан ўлсак бас.
Зулминг ҳаддан ошди, ифлос, ҳароми,
Сенга қарши, исён билан ўлсак бас.

Ҳайфдир санга исм, ҳайф сани номинг,
Ўткинчидур барча шуҳрату-шонинг.
Куфр тимсолидур руҳинг-вужудинг,
Мангу азоб ичра, қийналсин жонинг!

Даврингни сур, кейин имкон топмассан,
Азоб бўлар, ҳаргиз омон топмассан.
Ажалинг етгунча тушма тахтингдан,
Шунда тавба қилиб, иймон топмассан!

Золим шоҳ тирикдир, яшар иззатда,
Сабаби, халқ ваҳимада, даҳшатда.
Ўлгач бошланади, ҳар ёқда қий-чув,
Мақтаганлар сўка бошлар, албатта.

Ҳамма бир овоздан деса- “доносиз”,
“Ниҳоятда буюк даҳо”, “танҳосиз”.
Подшо ҳам ишониб қолса, ажабмас,
Шундай зотлигига – бўлса, Худосиз.

Қари шоҳдан давлат кетдими дейман?,
Навбат қизларига етдими, дейман?.
Охир-оқибат бу, Ўзбекистонда,
Эркак зоти қуриб битдими, дейман?!

Бу кунлар ҳам, тарих бўлиб қоладир,
Билмадим, ким қандай ибрат оладир?!
Золим шоҳ лаънатга қолар, бегумон,
Асли чин айбдор, Таня холадир?!

Халқимиз аҳволи, хароб бўлдику,
Орзу-умидлари сароб бўлдику.
Халқ сайлаган подшо, зулм этса халққа,
Бу азоб устига, азоб бўлди-ку?!

“Чарақлади” мустақиллик кўёши,
Куйлаймиз – “донодир, бизнинг юртбоши”.
Сабр қилиб, йигирма йил куйлабмиз,
Куйлаймиз, етганча элнинг бардоши.

Ўлсанг, зулминг камроқ бўлар эҳтимол?,
Сенга ҳам яхшироқ бўлар, эҳтимол?!
Ўлмай, узоқ давом этсанг, зулмда,
Азобинг каттароқ бўлар, эҳтимол?!

Сен хоҳламасанг ҳам, ўласан бир кун,
Қаро ер билан тенг, бўласан бир кун!
Миллионлаб одамлар хотирасида,
Малъун, золим бўлиб, қоласан бир кун!

.....

Ит бўлса фитрати, ишидир қопиш,
Начора, ҳайфдир ит оғзини ёпиш
Аккилаб қопмаса яшайолмас у,
Бўлса бир иложи, тилини чопиш.

.....

Ҳар нарсани келар вақти Замони,
Билинар ҳар кимни яхши, ёмони.
Имон даъвосини қилган ноқасни,
Билинарди, агар бўлса Имони.

.....

Иблис билан дўсту ёр бўлгил охир,
Жаҳолат куйдириб Зор бўлгил охир!
Сенга Роббим Ўзи кифоя қилгай,
Валлохи, фиддорайн хор бўлгил охир!

.....

Сен имон йўлини тутганман дема,
Дилимга дин ғамин, ютганман дема!
Сен ҳали ҳеч нарса кўрган эмассан,
Имон синовидан ўтганман дема!

.....

Бадбахт лўливачча, Балки, ҳароми,
Рибо бўлган, топган нони, таоми.
Ифлос турқин бугун, айлаб намоён,
Фатво берар қаранг, Бир пасткаш, оми.

.....

Сенгамас гапириш, ким мўмин, кофир,
Аллоҳ Ягонадир, Олим ва Ғофир.
Эрта қиёматда биларсан ҳали,
Ҳаммамиз дунёда беш кун мусофир.

.....

Ғийбат, тухмат сени, ишингдир мудом,
Эл ичида бўлдинг, шарманда бадном,
Унутма ҳар доим бўлмас имконинг,
Келади бир куни вақти Интиқом!

.....

Алам билан бармоқларинг сўриб кет.
Қилмишларинг касрин ўзинг кўриб кет.
То ўлгунча, нажас тўла қалбингни,
Тозалолмай, мараз билан ўлиб кет!

.....

Сен муставосига арзимас пастсан,
Сен ҳасад ўтида ёнган бир кассан.
Қўзларинг очиқу, лекин кўрмайсан,
Иблисни бавлидан ичгансан, мастсан.

.....

Ифлос сийратингдан ҳикоя қилдим,
Сўзга арзимаёсан, ниҳоя қилдим.
Сен пасткаш лойиқсан шундай жазога,
Мен сени Роббимга ҳавола қилдим!

.....

Суиқасд қилдилар, Обид Қорига,
Қаранг мўминларни оҳу зорига.
Нега бу Золимга қарши чиқмасдан,
Яшаяпмиз, шукр қилиб бориға?!

.....

Эй миллат, уйғонгин, етар бас энди,
Қулоғинга етсин нидо, сас энди.
Зулмни улоқтир устингдан, халқим,
Токай зулм қилар, бу нокас энди?!

.....

Аллоҳ Ўзи сизга мададкор бўлсин,
Сизга қасд қилганлар малъун хор бўлсин!
Бирин кетин ғойиб бўлди, пешволар,
Қадрига етмаган миллат, зор бўлсин!

.....

Ажалинг етдику, тугади йўлинг,
Яқин қолди бадбахт азобинг, гўринг.
Қон ичиб тўймадинг ҳаргиз ҳароми,
Бир олим инсонга етдими қўлинг?!

.....

Қонхўр бизни энди, алдаёлмайсан,
Тутган йўлимиздан қайтаролмайсан.
Қўрқоқсан қонхўрсан, нафсига қулсан,
Шу ҳолда ўласан, ўзгаролмайсан!

.....

Бен Али не бўлди, сендан қонхўрроқ,
Қаззофий бўлдику, ундан баттарроқ.
Сенга Муборакни қуни тушмагай,
Билки, сен улардан бўласан хорроқ!

.....

Ҳаёт ҳар кимни ҳар куйга солади,
Ақли борлар, бундан ибрат олади.
Сен ит каби ўлиб кетасан, лекин,
Қанжиқларинг уволинга қолади!

.....

Сен тўккан қонларинг, беҳуда кетмас,
То ҳаётдир яқинлари унутмас.
Сени авлодинги кутар жазолар,
Жазосини олмай дунёдан ўтмас!

.....

Зулмга қаршилик қилмоқ шарафдир,
Ҳақ кураш йўлида бўлмоқ шарафдир.
Ажалимиз етса ўлмағимиз, аммо,
Сенга қарши туриб ўлмоқ шарафдир!

.....

Ўлим ҳақдир, имон билан ўлсак бас,
Яъни, тоза виждон билан ўлсак бас.
Зулминг ҳаддан ошди, ифлос, ҳароми,
Сенга қарши, исён билан ўлсак бас.

Етар энди хорлик, эй халқим уйғон!
Қон ичиб тўймади, қонхўрлар ҳамон!
Ўз эркинги ўзинг киритгил қўлга,
Эркин, ҳур, обод бўл, эй Ўзбекистон!

.....

Унутилмас Андижонлик шаҳидлар,
Эзилган мазлумлар адолат излар!
Отланинг курашга, етар бу жимлик,
Ўз эркингиз учун, мард Ўғил Қизлар!

.....

Кураш майдонига юр энди халқим!
Ўзинга обод эл, қур энди халқим!
Озодлик байроғин баланд кўтариб,
Бошинг мағрур тутиб, тур энди халқим!

.....

Эй халқим, Андижон қотилин ёд эт!
Ўз юртингни энди ўзинг обод эт!
Каримов режимин умри тугади,
Зулм салтанатин қулат барбод эт!

.....

Иблис ҳоким юртда, имон сотилган,
Адолат истасанг, ўқлар отилган!
Ўн учинчи майда қотил Каримов,
Андижон халқини қонга ботирган!

.....

2012 йилда ёзилган шеърларим шу тўпламга киритилди. Шунингдек, бу тўпламда 2011 йилдаги баъзи шеърлар ҳам мавжуд. Бу тўплам 2012 йилда чоп қилинганди. 2019 йилда қайта таҳрир қилиб чоп қилинди. Нуқсони хатолари учун Аллоҳга истиғфор айтаман ва ўқувчилардан узр сўрайман. Бу китобни ўқувчиларга ва муаллифга дунё ва охирада манфаатли қилишини Аллоҳдан сўраб қоламан.

Саҳвий.

2012 йил 28 июн.

Аччиқ ҳақиқат

(Бу китобда 2013 йилда ёзган шеърү ғазалларим жамланган)

Муаллиф

Саҳвий

2013 йил

Швеция

Кириш

Бисмиллоҳир роҳманир роҳим

Бу китобдаги шеърлар 2013 йилда ёзилган бўлиб, шеърларни ёзилиш санасига қарабмас, балки жанри ва мазмунига қараб жойладим. Китоб номини ҳар доимгидек, бирорта шеър номидан олинди. Шу сабабли китоб бошида шу шеър биринчи келади. Китоб номи ундаги шеърлар мазмунига мувофиқ бўлмоғи мақсадга мувофиқдир. Менинг бу шеърларим ҳаётдаги мавжуд бугунги “аччиқ ҳақиқатларни” тасвирлагани учун ҳам китоб номини “Аччиқ ҳақиқат” дея номлаш маъқул кўринди. Бу китобимни менга ва мухлис ўқувчиларга манфаатли қилишини Яратган Роббимдан тилаб қоламан.

Саҳвий.

2013 йил декабр

Аччиқ ҳақиқат

Ҳаракат қиламиз, нега биз аммо,
Ҳали силжимадик, ҳеч мақсад томон.
Тугамади ҳали, битмас муаммо,
Кутганмиз шунча йил, кутамиз ҳамон?!

Тушундик, ҳеч нарсa қилаолмаймиз,
Демак, шундай битган тақдирни, Котиб.
Келажакни, ҳаргиз билаолмаймиз,
Келадими йўқми, «бахтли тасодиф»!

Ўзимизга боғлиқ, ислоҳимиз ҳам,
Буни тушунамиз, гўё, ҳаммамиз.
Ҳаракатлар бўлди, натижаси кам,
Буткул қотиб қолди, энди, калламиз.

Хулоса шундайки, кутишлик лозим,
«Бахтли тасодифни», келса ажабмас?!
Қадарнинг ҳукмини, қилишлик лозим,
Бу аччиқ ҳақиқат, беҳуда гапмас!

Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Ўзбеклар кун кўриш, йўлини излар.
Эшакни “тоға” дер, итини сизлар.
Қул бўлдилар бугун ўзга миллатга,
Миллионлаб эркаклар, аёллар, қизлар.
Қаранг ҳукмдорлар кимлигин, булар...,
Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Сохта эътиқодлар даври ўтди-ку,
Не не умид билан, бу халқ кутди-ку.
“Истиқлол кўёши” нур сочган замон,
“Иличнинг чироғи” тугаб битди-ку!
Демократман деб, иддао қилар,
Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Фарзандлар хорижда, ватандан узоқ,
Зимистон хоналар, ёнмайди чироқ.
Отасиз ўсмоқда фарзандлар бугун,
Демак, келажакка, қўйилди тузоқ.
Чунки, устимизда ҳукмрон, шулар,
Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Қай тарафга юрсин, бугун оломон?,
Ҳар соҳада пешво, даҳрийлар ҳамон.
Ўзлари бир ишни қойил қилолмай,
Ёшларнинг йўлини тусишлик ёмон.
Қачон қуриб битар, бу эл қутулар?,
Советлар давридан қолган, ўғрилар?!

Йўлсизлар, йўл кўрсатолмас ёшларга,
Тавба лозим, қиров тушган бошларга.
Шулар сабаб афгор бўлди, бу миллат,
Йиғласинлар бошин уриб тошларга.
Ҳеч тугаб битмади, то ҳануз улар,
Советлар давридан қолган, ўғрилар!

Интилсақда имкон борица танда,
Бу аҳволни ўнглаб бўлмас эканда?!
Қут барака кўтарилдими биздан,
Дину диёнат қолмаган, Ватанда?!
Наҳотки, халқ билан жарликга қулар?,
Советлар давридан қолган, ўғрилар?!

Наҳотки, “ҳеч кимдан, каммасмиз бизлар”?!

Ўзбек мустабиди тураркан омон,
Ёруғ кун кўрмади, ўзбеклар ҳамон.
Чорак аср бўлди, бечора халқнинг,
Йил йилдан аҳволи, бўлмоқда ёмон.
Бу не мунофиқлик, айтинглар сизлар,
ИАК дер; Ҳеч кимдан каммасмиз бизлар”!

Сарсондир халқ қишда, топмолмай ўтин,
Чироқлар ёнмайди, зимистондек, тун.
Қарию-ёшларни, барчаси нимжон,
Қолдими бирорта, жигари бутун?!
Бечора одамлар, бир чора излар,
ИАК дер; Ҳеч кимдан каммасмиз бизлар”!

Кўр кўзлар кўрмасми, тақирбошларни,
Қўлларида ўлган, ватандошларни?!
Турмаларда қанча, умри хазонлар,
Мазлумлар кўзидан, оққан ёшларни?!
Фоҳишалик қилар, аёллар, қизлар,
ИАК дер; Ҳеч кимдан каммасмиз бизлар”!

Балки, у бу гапни, айтар ўзига,
Хотини ва ёки, икки қизига?!
Бу халқ бунча абгор, бўлганмас ҳаргиз,
Қандай тушунамиз, ушбу сўзига?!
Бу сўз не синоат, маънони гизлар,
Наҳотки, “ҳеч кимдан, каммасмиз бизлар”?!

Бўлганида унда инсоф, номус ор,
Бу халқни бунчалар қилмас эди хор.
Қизлари шоҳона ҳаёт кечирар,
Оддий халқ бир парча нон тополмай зор.
Уялишни билмас, бу уятсизлар,
Яна дер; “ҳеч кимдан каммасмиз бизлар”!

Гўё, бир шаъм каби борарман тугаб

Дармон кетаяпди танда, кун-кундан,
Гўё, бир шаъм каби, борарман тугаб.
Начора, ҳаёт шу, тугайди бир кун,
Ҳамма ҳам ўлади, бунда эмас гап.

Гап шуки, фитратим доирасидан,
Ҳаргиз чиқолмайин, кетаётирман.
Қандай бўлсам, шундай яшаб дунёда,
Яна шундай, аста ўтаётирман.

Табиатим қўпол, буни биламан,
Лаганбардорликни, эплай олмайман.
Ўзим тўғри деган, ишни қиламан,
Панду насиҳатни, ҳаргиз олмайман.

Ана шудир айбим, “катта хатоим”,
Начора, бошқача яшайолмасам?!
Эртани ўйлаб, иш қилмадим доим,
Худо бир йўл берар, ахир ўлмасам.

27 март

Демак, шеърият бир восита,
Қалбда бори бўлар намоён.
Қалбда доим, муҳаббат эмас,
Гоҳ, нафрат ҳам, бўлар ҳукмрон!

Шеърият қалб тили

Мен шунчаки гапиролмайман,
Дилимдаги туйғуларимни.
Шеърларимда ифода этай,
Кўнгилдаги қайғуларимни.

Чунки, қуруқ сўзда, билинмас,
Нозик туйғуларнинг, ифори.
Ўзга дилга, етмайди бу ҳис,
Шеър ҳам бир восита, изҳори.

Руҳият қалб тили, назмдир,
Бу ҳам бизга Тангридан эҳсон.
Шунинг учун яшар шеърият,
Чунки, унга муҳтождир инсон!

Умид

Умидим кўпдир, мағфиратдан,
Гарчи кўпдир менинг гуноҳим.
Хавфим йўқ эмас, охиратдан,
Лекин, Меҳрибондир Аллоҳим!

Оқламасамда ўз нафсимни,
Умидимни узмасман асло.
Мағфират ҳам қилиши мумкин,
Ғазабга ҳам қодирдир Худо!

Менинг ақлим етгани шуки,
Шудир бандаликнинг мақоми.
Ҳақ раҳмати устундир мутлақ,
Мумкиндир лек, Ҳақ интиқоми!

Диллар ҳувиллаб қолди

Тушиб бўлди одамзод,
Тубанликнинг тўрига.
Чора борми айтинглар,
Замонанинг зўрига.

Диллар хувиллаб қолди,
Холи ишонч, имондан.
Ҳеч нарса йўқ, кутишга,
Келажакдан, замондан.

Шу аҳволда яшашга,
Маҳкумдирмиз, начора?
Виждонинг уйғоқ бўлса,
Одам бўлар “бечора”!

ИАКга атаб;

Мустабид, мараз сен, ҳеч қачон, эркин,
Сукунат, оромда яшайолмайсан.
Лекин, ҳар қанчалик эҳтиёт бўлма,
Барибир, ўласан, тирик қолмайсан!

Сени тинч қўймагай икки дунёда,
Қилган ноҳақ зулм, ва тўккан қонинг.
Хорлик азобида ўласан охир,
Жаҳаннамда мангу қийналсин жонинг!

Сен Аллоҳ динига қилдинг душманлик,
Ислом душманисан, ҳайф сенга бу ном.
Бир умр бу номни кўтариб ўтдинг,
Лекин, сендайлардан, пок эрур Ислом!

Охиратни сотдинг, ушбу дунёга,
Шунча имконларни билмай ғанимат.
Ҳаммаси эртага кетади қўлдан,
Ҳаммаси омонат эди, бу неъмат.

Эй бадбахт, ҳолинга вой сени ал-ҳол,
Буни дил қаъридан англарсан ўзинг.
Барбод бўлди дунё, тупроққа тўлар,
Дунё матосига тўймаган кўзинг!

Ғам чекмайин яшайман

“Чекай” десам, менда беҳисоб,
Атрофимни ўраган Ғамдир.
Чиқолмасман барини “чекиб”,
Чунки, умрим қисқадир, камдир.

Вақтим йўқдир “ғам чекишга” кўп,
Барин солиб қўяман, қопда.
Тураверсин бари йиғилиб,
Ахир яшаш керак ҳаётда.

Янгиланиб ҳар куни, ғамлар,
“Ғам қоли” ҳам борадир тўлиб.
Ғам чекмайин яшайман, энди,
Бу ҳаётдан кетгунча ўлиб.

Қўй дўстим

Қўй дўстим, бу каби насиҳатларни,
Зерикдим, тўғриси шу гапларингдан.
Ўргатма ҳаётда қандай яшашни,
Менга қизиғи йўқ, эртакларингдан.

Салафлар ҳам асли биз каби инсон,
Истама, “айбсиз одам”, ўтмишдан.
Улар ҳам хатолар қилдилар, чунон?,
Фитратда уларни, фарқи йўқ биздан.

Ечимлар истама “ўтган замондан”,
Бугунги муаммо, ташвишлар учун.
Сен айтган гапларинг билан, муаммо,
Ўн тўрт аср бўлди, ечилмас, нечун?!

Муаммо ечими бўлса, покдиллик,
Қани, “қалби поклик” мезони, кўрсат?!
Қачон қалбимиз пок бўлади, кейин,
Келади бизларга, сен айтган “нусрат”?!

Ҳаракат қилганда ҳатто, даҳрийлар,
Топдилар меҳнатин самарасини.
Аллоҳнинг қонуни ҳаётда, шудир...,
“Кўчат экиб, кейин кут мевасини.”

Салафлар етдилар ўзининг даврин,
Тараққиётига, қилиб жон фидо!
Мақсадни аниқлаб, интилиш керак,
Натижани албат, беради Худо!

24 март. 2013

Эй Аллоҳ дунёнинг эгаси Ўзинг

Эй Аллоҳ дунёнинг эгаси Ўзинг,
Бу дин Сеникидир, Сеники қуръон!
Ҳаммага дунёда синовлар бериб,
Ўзинг баҳолайсан, келтирдик имон!

Сенинг ҳузурингда қиёмат куни,
Бўлмаслиги учун, юзимиз қаро.
Тўғри йўлда яшаб ўтишлик керак,
Залолатга кетмай, бу дунё аро!

Қани шу тўғри йўл, Парвардигорим?,
Қайси йўл Расулинг йўли, ё Раҳмон?!
Йўллар кўп бу кунда, кўриб турибсан,
Ҳамма ўзин “Ҳақ” деб қилади гумон!

Ҳамма бир бирини адашган дейди,
Ҳаммаси иддао қилар “тўғрилиқ”.
Сенинг номинг билан, тўкилар қонлар,
Сенинг номинг билан, бўлар ўғирлик!

Сенинг номинг билан, бири-бирини,
“Мунофиқ”, “муртад”га чиқарар, қўяр.
Сенинг номинг билан, фатволар бериб,
Бири-бирисини бўғзидан сўяр.

Қайси бири тўғри буларни, ё Раб?!
Мазҳабпарастими, маккор сўфими?!
Ҳизбут Таҳририми, Таблиғчи, Нурчи,
Бизга индирилган ҳидоят шуми?!

Нима қилайин мен нотавабон банданг?,
Буларни йўлидан юраолмасам?!
Дилимга марғуб бир йўл тополмадим,
Қўрқаман оқибат, йўлсиз қолмасам?!

Менга қиймати йўқ, сариқ чақалик,
Салласи қозондек, казо-казони.
Мен ёлғиз Ўзинга, келтирдим имон,
Ўзинг белгиловчи қадар-қазони!

Қабоҳатнинг йўллари

Маъноси мазмуни, қолмади,
Муҳаббату нафратни қаранг!
Садоқату хиёнат фарқин,
Англаёлмай, мен боши гаранг.

Кимга, қачон, қаерда, қандай,
Садоқат қилдим ё хиёнат?!
Кимни қачон дўст-душман, тутдим,
Кимга кўрсатолдим диёнат?!

Ким буларни ажрата олар?,
Қайси мантиқ ва мезон билан?!
Ким булардан мутлақ омонда,
Ўтаяпди пок имон билан?!

Қабоҳатнинг йўллари очик,
Садоқатга қўйилган тузоқ.
Хиёнатнинг йўллари яқин,
Саодатнинг манзили узоқ!

4 апрел 2013 йил

Ақл бовар этмас

Бобур борган эди, Ҳинд диёрига,
Қиличин кўтариб, истило учун.
У ғолиб бўлдию, қолди шу ерда,
Уни “босқинчи” деб, атамас ҳеч ким.

Бугун ҳам бордилар, ўша жойларга,
Баъзи биродарлар, Ўзбекистондан!
Бобурдек, у ерда, жанг қилар улар,
Тошкентлик, Хоразм ё Андижондан.

Лекин, Бобур каби, ғолибмас улар,
Уларнинг номлари, “террорист” ёмон.
Қани бунда мантиқ, айтинг оқиллар,
Ақл бовар этмас, ажойиб замон!

Тушуниб бўлмади

Тушуниб бўлмади, афғонларга ҳам,
Ким билан ким, қилар, тинмай доим жанг?!
Ўттиз йилдан ошди, тинмади уруш,
Фитналардан боши чиқмади, қаранг!

Даҳрийлар тарк этиб, кетганида ҳам,
Тинмади ўзаро урушлар, нечун?!
Доимо урушиш қирғин адоват,
Мақсад дунёмиди ёки дин учун?!

Чет элларга қочиб, неча миллиони,
Дунё бўйлаб дайдиб юрибди бугун.
Неча миллион ўлди, уруш йиллари,
Ҳануз ечилмади муаммо, тугун.

Урушқоқ қавм билан уришиш учун,
Топилди, шунақа “урушсеварлар”.
Ўн йилдан ошдики, уришар мана,
Кўп экан дунёда, жангга чеварлар.

Хуллас, тинчимади ҳеч Афғонистон,
Урушсеварлар ҳам чиқиб кетмоқда.
Улар сўнг ўзаро, тўкажаклар қон,
Мана шу фурсатни, ҳамма кутмоқда.

Мазлумларга бергил, нусратни, энди

Аҳволимиз биларсан, эй Аллоҳим,
Даргоҳинга қилай ҳасратни, энди.
Сен мадад бермасанг, ким тинглар оҳим?,
Ўзинг кўрсат, чексиз қудратни энди!

Кутавериб, тоқатимиз тоқ бўлди,
Миллат аждодига буткул, “оқ” бўлди,
Ютнинг асл ўғлонлари, йўқ бўлди,
Охири борми бу, кулфатни энди?!

Золимларга фақат “омад” келмоқда,
Мўмин мусулмонлар, бари қамоқда,
Ожиз банданг Сенга, дуо қилмоқда,
“Кўрсин мазлумлар ҳам, иззатни энди”!

Бу юрт буткул, хароб бўлмасдан аввал,
Дилда ғайратимиз, ўлмасдан аввал,
Умид ғунчалари, сўлмасдан аввал,
Кўтар бошимиздан, зулматни энди!

Бухорийнинг зурриёти, дод этар,
Золимларнинг зулмидан, фарёд этар,
Қачонгача, Золимлар бедод этар?,
Кўтар қадрини бу, Миллатни энди!

Чексиз Қудратинга, келтирдим имон,
Кўрсатгил қудратинг, Қудратли Раҳмон!,
Золимларни айлаб, ер бирла яксон,
Мазлумларга бергил, нусратни, энди!

Будир сен англамас, ҳикмат, ирода,
Сабр айлаган киши, етгай мурода,
Барча муаммоинг битмас, дунёда,
Саҳвиё, тушун бу, ҳикматни энди.

Янги йил ҳақида

Келади кетади, ойлару йиллар,
Фарқи нима йилни, эскими, янги?,
Одамлар ўзича маъно изларлар,
Тугамас ўртада, ғоялар жанги.

Битта нарса аниқ, кун ўтган сари,
Ўтади бизларга, берилган имкон.
Навбат билан, кимлар келар дунёга,
Кимлар ажал етиб, топширади жон!

Дунёда ҳеч нарса аниқмас ҳали,
Лекин абадиймас, ҳаёти дунё.
Келади Ҳақиқат ғолиб маҳали,
Унгача ҳаётинг, ҳаётмас, рўё!

Келар бир кун

Келар бир кун дўстим, узма умидинг,
Бўстонлар очилар, Ўзбекистонда.
Бу кунги синовлар, охири бордир,
Зиндонлар очилар, Ўзбекистонда.

Ленин бўлганидан давронга “дохий”,
Юртимизни босди, имонсиз даҳрий,
Даҳрийлик даврида бўлган, тарихий,
Қурбонлар очилар, Ўзбекистонда.

ИАК даҳрийлардан қолган бир “қуйруқ”,
Буқаламундир йўқ, унда тутуриқ,
Қанча ноқонуний жинойт, буйруқ,
Фармонлар очилур, Ўзбекистонда!

Албатта, Аллоҳдан нусрат, ҳидоят,
Бордир ҳар нарсага, охир ниҳоят,
Золим амалдорлар, қилган жинойт,
Пинҳонлар очилар, Ўзбекистонда.

Ҳаёт ўзи дерлар асли, “беш кунлик”,
Бўлсин юртимизда, шу “беш кун” тинчлик,
Барча дин аҳлига, эмин – эркинлик,
Имконлар очилар, Ўзбекистонда.

Келади ҳар нарса, қисматда битган,
ИАК даври бизга, қолдириб кетган,
Халқмизнинг, буткул жонига теккан,
Ёлғонлар очилар, Ўзбекистонда!

Умид узма, шундай кунлар келади,
Йиғлаганлар бир кун, албат кулади,
Қанча нефт, олтин, Аллоҳ билади,
Газ конлар очилар, Ўзбекистонда.

Келар бир кун дўстим, узма умидинг,
Бўстонлар очилар, Ўзбекистонда.

28 декабр 2012 йил.

Шайх Абдулазиз Мансур Гулнора Каримова томонидан тақдирланганини кўриб;

Мукофот “муборак” Шайх жаноблари,
Кимсан “Малика”ни ўзи сийлабди.
Шайхимиз, қувончдан ўзин йўқотиб,
Ҳатто, “Малика”ни қўлин силабди.

Унутган Шайхимиз номахрамларга,
Назар солишликни, гуноҳлигини.
“Бу шараф” етишмас ҳар одамларга,
Тушунамиз, Шайхни шаккоклигини!

Сизга қараб турса, Диктатор Қизи,
Қандай назар солсин, Шайх ҳар тарафга?,
Яланғоч сийнага, тикилар кўзи,
Ҳар кимгамас, етмоқ, бундай “шарафга”!

Уни дуо қилинг, узундан-узоқ,
Қариган отаси, бир кун ўлади.
Шайхим, ушланг, Уни этагин маҳкам,
Ажабмас, эртага “Подшоҳ” бўлади.

Кейин сизга, кулиб боқади “қуёш”,
“Малика” Шоҳ бўлса, оласиз унвон.
Агар панд бермаса, “сабр ила бардош”,
Бир куни бўласиз, балким, “Қаҳрамон”!

Мирзо Кенжабекни шеърини ўқиб;

На ижод, на доврўқ истак-нажотим,
Дилларни поклайин ноҳақ шубҳадан:
Буткул сабил қолсин менинг ижодим,
Фақат озод бўлсин шу халқ, шу Ватан!..

Мирзо Кенжабек

Бу шеърни ёзгандан, йигирма йил сўнг,
Бир таққослаб кўринг, энди нисбатан.
Майли сабил қолса, қолсин шеърингиз,
Бугун озодмикан шу халқ, шу Ватан?!

Нега бугун жимсиз, шоир амаки,
Нега чекиндигиз кураш йўлидан?!
Наҳотки, етдигиз мақсадга охир,
Наҳот озод бўлди, шу халқ, шу Ватан?!

Тариқат йўлини тутдигиз охир,
Узлатни қилдигиз оқибат, ватан.
Сизку “озоддирсиз дунё ғамидан”,
Лекин, “озод эмас, бу халқ, бу Ватан!

“Золимга ҳақ сўзни айтиш, жиҳоддир,
Бу ҳадисни сиз ҳам, оласизми тан?!
Инсоф билан айтинг сўфи амаки,
Озодмikan бугун шу халқ, шу Ватан?!

Диктатор, мияси айниб қолибди

Диктатор, мияси айниб қолибди,
Қизига берармоқчи, тожу-тахтини.
Салтанатнинг меҳри, ақлин олибди,
Қаро қилдилар, бу юртнинг бахтини?!

Бу халқнинг бошида, тарихда ҳеч вақт,
Ҳукмдор бўлганмас, аёл зотидан.
Шунга йўл қўйса гар, бу ўзбек халқи,
Қандай бош кўтарар, сўнг иснодидан?!

Бу нима, отадан, болага мерос,
Қолдирмоқчи, қирол, монархиями?!
Бу ИАК подшоми, ёки Президент,
Юртда тартиб йўқми, анархиями?!

Эй халқим, бу шайтон бўлса юртбошинг,
Бахтинг кулишига, ишонасанми?!
Етмайдими шунча тўккан кўз ёшинг,
Кеч бўлмай, уйқудан, уйғонасанми?!

Бу ноинсоф тўда, айт қачонгача,
Ичади, эй халқим сени, қонингни?!
Еб тўймас юҳолар, ҳаргиз тўймаслар,
Олар Азроилдек, азиз жонингни?!

Бас энди, бош кўтар, қараб турма, жим!,
Йўл берма, урғочи, думсиз шайтонга!
Эй халқим, курашгил ўз бахтинг учун,
Фаровонлик келсин, Ўзбекистонга!

23 декабр 2013

Россия турмасида МХХлар тазйиқидан сўнг ўзини ўзи осиб ўлдирган Абдусамад Фазлиддиновга;

Йигирма ёшинга, кирмайин кетдинг,
Ҳаётдан шунчалик, тўйдирдиларми?!
Қўрқитиб, “тирноғинг суғурамин” деб,
Дилинги қўрқувга тўлдирдиларми?!

Ўлим афзалмиди сенга, хорликдан?,
Йўқлик авло балки, бундай борликдан?,
Сенга ҳам “халқ душмани” деган, ёрликдан,
Тамғалаб, бўйинига қўйдирдиларми?!

Эй, менинг жувонмарг, умри хазоним,
Зулм домидаги сонсиз қурбоним,

Сени ҳолинг билар шаксиз, Раҳмоним,
Билмадим имонинг, куйдирдиларми?!

Сени авф айласин Парвардигоринг,
Ўзига маълумдир, аҳволи зоринг,
Мазлумсан, гувоҳинг осилган доринг,
Ўзингни, пичоқсиз сўйдирдиларми?!

Тарк этиб, дунёни хорлигин, бу он,
Ўзини ўлдирди йигит навжувон,
Ноинсоф золимлар, мазлум укажон,
Гулдек юзларинги, сўлдирдиларми?!

27 декабр

Россия турмаларида диний ташкилотга алоқадорликда айбланиб, жазо ўтаётган Ўзбекистон фуқароларига

Эй, тутқунликдаги биродарларим,
Қўрдингиз аламлар, зулмкорлардан.
Руслар зиндонида қотган жигарим,
Омон чиқарсизми, қишдан-қорлардан.

Уларни айби йўқ, аслида мутлақ,
Руслар қонунини, бузмаган зинҳор.
Лекин, тушмайин деб, ИАК қўлига,
“Қилмаган ишига” бўлдилар “иқрор”!

Улар истамади, юртга боришни,
Рус зиндони афзал, Ўзбекистондан.
Чунки, агар борса “Она Ватанга”,
Ўлиги чиқиши аниқ, зиндондан.

Мана сизга, жабр- жафо чўққиси,
Қаранг, золимларни бозори чаққон!
Эҳ муслмон дўстлар, биродарларим,
Не учун, қиясиз бу жонни қурбон?!

Эҳ афсус, фалакнинг чархи бир бора,
Адолат тарафга айланмадия?!
Бегуноҳ дўстларим, бари-бечора,
Ҳали бир қанчаси, уйланмадия?!

Ҳаққингизга дуо қиламан, ночор,
Аллоҳ сизга берсин, нусрату- нажот!
Ожиз бандаларда қандай чора бор?,
Шунақа, шафқатсиз бўлса бу ҳаёт?!

26 декабр 2012

Туш

Бугун бир туш кўрдим, гўё Умиёда,
Обид қори ака, соппа соғ экан.
Гаплашиб ўтирдик озгина, тунда,
Касалдан асар йўқ, вақти чоғ экан.

Хаёлимдан ўтди, демак, қори ака,
Тузалиб кетганлар, бутунлай омон.
Лекин, бу маълумот, сир сақланади,
Токи келгунича, бир муддат замон!

Албатта, қувондим тузалганига,
Сўрадим “Юрий”ни кўрганмидингиз?!
Дедилар, “юзига қарамагандим,
Умуман, эътибор қилмагандик биз”.

Хулласи, бу тушим, бўлди башорат,
Дилимга таралди, қандайдир ором.
Шу билан, бу тушим бўлди, ишорат,
Қолгани ҳаётда этажак, давом!

16 декабр 2013 йил

Халифа келади

Ҳизбут Таҳрирни расмий матбуот котиби Усмон Баххош Стокгоlmга келганда, ўзбек ҳизбийлар ундан Марказий Осиё ҳизбийларига бир мурожаат қилишни сўрашган. Усмон Баххош мурожаатида, уларга қойил қолганини айтиб, ва уларни сабр қилишга чақириб, уларни унутмаслиги ва дуолар қилишини маълум қилди ва Халифат тезда бўлишини башорат берди. Шу муносабат билан ёзилган шеър.

“Халифа келади” дейишди, сизга,
“Башорат” берилди, ҳар йигит қизга,
“Оз қолибди” демак, ишон бу сўзга,
Қайтманглар бошинга ёғдирса ҳам тош,
Сизга қойил қолди, бу Усмон Баххош!

Золимга ем бўлса, гулдек йигитлар,
Бунга қойил қолар, четдаги кимлар,
Сизларни унутмас экан, билинглар,
Майли тўкаверсин фарзандинг кўз ёш,
Сизга дуо қилар, бу Усмон Баххош.

Йиғласин ҳижронда, уйдаги ёринг,
Дардин кимга айтсин онаизоринг?,
Сен ўша турмада, қил оҳу-зоринг,
Чиқмагил, муддатинг тугаса ҳам фош,
Сенга раҳмат айтар шу, Усмон Баххош!

Ҳар нима бўлсада, сабр айланг энди,
Золим ИАКни ҳам, ҳоли танг энди,
Тугар барча зулм ва найранг энди,
Шу гапга ишонгин, қил сабр бардош,
Шуни истар сиздан, бу Усмон Баххош!

Майлида ўлдирса, ё қилса бадном,
Халифани ўзи, олар интиқом,
“Халифа келади”, кутинглар, тамом!,
Оз қолди, кутинглар, ёрилса ҳам бош,
Сизни эслаб турар, шу Усмон Баххош!

Ғазода бегуноҳ ўлдирилган гўдаклар суратини кўриб

Кошки бу кўзларим, кўр бўлса эди,
Кўрмасам эди, бу даҳшатларни мен.
Ё Раб, куч қувватим, зўр бўлса эди,
Йўқ қилсам эди, бу ваҳшатларни мен.

Менда йўқдир тоқат, кўзим кўришга,
Нега бу гўдаклар маҳкум, ўлишга?,
Ё Раб, лаънат бўлсин, бундай урушга,
Кўрмасам эди бу, суратларни мен.

Тошбағир юрагим, эриди ёғдек,
Нафратим дилимга, сиғмайди, тоғдек,
Узулган бошларни тутиб, байроғдек,
Ҳайқирсам, кўрсатиб, қулфатларни мен.

Дунёнинг устуни қуламас, нега,
Одам одамзотни, ўйламас нега?,
Мўминлар бир бирин, қўлламас нега?!,
Йиғласам, гапириб ҳасратларни мен.

Азиз болажонлар, нима гуноҳи?
Ёвуз яҳудийлар, борми Илоҳи?!,
Бегуноҳ гўдаклар қони, гувоҳи,
Тилармен уларга, жаннатларни мен.

Аллоҳ лаънатлаган исботи, мана,
Малъун бўлгач, қилар, ёвузлик яна,
Адолат, барибир, қилар тантана,
Сизга дерман, мангу лаънатларни мен.

Тозилар кўпайди, Ўзбекистонда

Тартиб сақловчимас, уни бузувчи,
Маош олиб, жиноятлар қилгувчи,
Ушлаган одамни, итдек қопувчи,
Тозилар кўпайди, Ўзбекистонда.

Аллоҳ эмас, рози бўлсин ҳукмдор,
Мақсади шу дунё, фирибгар, айёр,
Пул учун имонин, сотишга тайёр,
Қозилар кўпайди, Ўзбекистонда.

Халқим, хафа бўлма. мени сўзимдан,
Қаҳринг қайтаролмас мени йўлимдан,
Куфрдан, зулмдан, ноҳақ ўлимдан,
Розилар кўпайди, Ўзбекистонда!

Диндорларга қайтар ипнинг бир учи,
Оқни қора, қорани оқ дегувчи,
Золимни ҳаққига дуо қилувчи.
Ҳожилар кўпайди, Ўзбекистонда.

Даврон

Даврон тинмай доим, айланиб турар,
Қисмату қазога бойланиб турар,
Бўлажак ишлар ҳам шайланиб турар,
Сабабчидир асли фақат, одамзод!

Бу ишларга қараб, англарман ҳикмат,
Бир нарсага албат, бир нарса сабаб,
Яхшилик ёмонлик, муҳаббат нафрат,
Вайрона бўлгач, сўнг қилинар обод!

Аввал тушунолмай, бўлганман гаранг,
Энди ҳикматларин, англарман аранг,
Аллоҳнинг ишлари ажойиб, қаранг,
Ғамга тушмагунча, бўлолмассан шод!

16 ноябр

Ўғлимга насиҳат

Қанча қолди умрим, кўпми ва ё кам,
Билмайман, сенга шу насиҳат болам,
Ҳаётда мутлақо, ҳеч қачон, ҳеч ҳам,
Битта Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Тоғлар келса ошгил, сойлар келса кеч,
Қўрқишга бирор ғам арзимагай ҳеч,
Англагил ўғилчам бўлмай туриб кеч,
Ёлғиз Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Яшаш керак алғов, далғов замонда,
Тақдир ўзгармагай, бўлма гумонда,
Таваккул айлагил, сақлар омонда,
Қодир Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Ҳеч ким тўсолмайди ризқинг, нонинги,
Мард бўл, доим баланд тутгил, шаънинги,
Олса, берган Аллоҳ, олар жонинги,
Якка Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Васваса айласа, мабодо шайтон,
Роббинги эслагил, ўқигил қуръон,
Қуч-қудрат, ягона Аллоҳда, инон,
Ўғлим, Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Аллоҳ ёринг бўлсин, икки оламда,
Эътиқод шундайдир, мўмин одамда,
Шодлик куни бўлсин, ва ёки ғамда,
Фақат Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Ўғлимга

Умринг узун бўлсин, саодатлик бўл,
Мададкоринг бўлсин, доим Раҳмоним!
Жасур, паҳлавон, мард, ибодатлик бўл,
Икки ёшга кирди, менинг полвоним.

Ота онам қадрин менга, эслатиб,
Босиб ўтган ҳаёт йўлим, кўрсатиб,
Дилимизга шодлик бериб, яшнатиб,
Икки ёшга кирди, менинг полвоним.

Унутма кимлигинг, дининг исломдир,
Сенга бундан бошқа йўллар ҳаромдир,
Сенинг мавжудлигинг менга илҳомдир,
Икки ёшга кирган, менинг полвоним.

Ҳаёт неъматини менга англатган,
Аллоҳ қудратини менга англатган,
Умр ҳикматини менга англатган,
Икки ёшга кирган, менинг полвоним.

Дуо қилдим яратганга, сиғиндим,
Ўғлим сени Аллоҳимга топширдим,
Келажакни Ҳақга таваккул қилдим,
Юз ёшга ҳам кирсин менинг полвоним.

Қаердан билсин?

Ватаннинг қадрини қаердан билсин,
Ватандан ҳайдалиб қувилмагунча.
Эркинлик қадрини қаердан билсин,
Турмада калтак еб, урилмагунча.

Имоннинг қадрини билмас одамзод,
Дин йўлида чекмай машаққат фарёд,
Мамлакат ҳеч қачон бўлмайди обод,
Адолат устига қурилмагунча.

Энг олий қадрият бўлолмайди пул,
Буни тушунолмас кимки унга қул,
Буюклик келмайди, ёлғонни буткул,
Тарк этиб, ҳақ тараф бурилмагунча.

Розилик деманглар элни жимлигин,
Бу эл билдирмайди дилни ғамлигин,
Албатта, билмассан кимни кимлигин,
Майдонда бир синаб кўрилмагунча.

Инсон эл дардисиз яшаса ёмон,
Бизлар узмаганмиз умидни ҳамон,
Натижа бўлиши лекин, даргумон,
Сабр тоқат қилиб, турилмагунча.

Жудаям чарчадим

Жудаям чарчадим фитна фасоддан,
Номард душманлару, тухмат ҳасаддан.
Душман қандай ваҳший, «дўст» қандай аҳмоқ,
Ё билмай, ё билиб, чанг солар қасддан?!
Одамзод бунчалик пасткашлик қилмас,
Наҳот Яратган Зот, билишин билмас?!

Қилган тухматинга берарсан жавоб,
Тухмату ғийбатни, англарсан савоб.
Сизлардек нодонлар жавоби сукут,
Демак мен, сизлардан қилдим ижтиноб.
Кимни кимлигин, кўр кўзларинг кўрмас,
Аллоҳдан ўзгалар, билмаса билмас!

Фирибгарлик билан чиқаргану ном,
Бошқаларни қилар ўзича бадном.
Ўзининг ҳурматин билмаган нокас...,
Махлуққа, тавозеъ айламоқ ҳаром.
Ҳақиқатни кўзга илмаса-илмас,
Бефаросат ўзин қадрини билмас!

Ёзар экан энди, битта бетамиз,
Инсоф адолатни, билмас эканмиз.
Сен билан гаплашсак яхши экану,
Алоқани узсак, ёмонмизми биз?!
Жар солади ёлғон сўзлаб, уялмас,
Аллоҳ билишлигин ўйламас, билмас!

Қани сенда инсоф, мардлик, мурувват,
Ишинг фақат бўлса, ғийбату-тухмат.
Бундай нобакорлар тўдасидан мен,
Узоқроқ юрганим афзалдир албат.
Бу ишлари доим яширин қолмас,
Аллоҳ билар гарчи, бандаси билмас.

Тилак;

Кўтаролмай қолдим, дарду ғамларни,
Менга бир кенг юрак бергил Аллоҳим.
Синовларинг кўпдир то ўлгунимча,
Ташлаб қўйма, кўмак бергил Аллоҳим!

Оғирлик босиқлик бергил, дунёда,
Заифдир мендаги мавжуд ирода,
Фикрим очиқ қилолмасман ифода,
Шууримга элак бергил Аллоҳим!

Мард душман бер, номардларга дуч этма,
Бу курашнинг самарасин пуч этма,
Ё Раб, менга қиёмат кун ўч этма,
Шулар бари керак, бергил Аллоҳим!

Азоб эмас, раҳматни ихтиёр қил,
Бадбахт қилма, ҳамиша бахтиёр қил,
Солиҳ амал, холис ниятни ёр қил,
Дилга яхши тилак бергил, Аллоҳим.

Ўзинг қилгувчисан ҳар нарсани фош,
Барча амалимга Ўзингсан сирдош,
Бу дунёдан олиб кетар пайтим бош,
Раҳматингдан дарак бергил Аллоҳим!

Мутакаббир кимсага

Эй ўз амалидан мағрурланган зот,
Катталик ярашмас, Одам зотига.
Иблис тузоғига тушгансан, ҳайҳот,
Лойиқ бўлган яхши, ҳар ким отига.

Сенсиз ҳам ҳаётда кунлар ўтади,
Битмади демагил, иш ҳам битади,
Ҳар ким билганини қилиб кетади,
Қолар мерос бўлиб, зурриётига.

Одамдан қолади яхшилик эҳсон,
Албатта, ёмонлик жазоси ёмон,
Ҳар нарсага бордир, албатта мезон,
Қайтади ҳар нарса асл зотига!

Ғам чекмасдан яшашинг керак

Соғинч, ғамлар устидан ошиб,
Ғам чекмасдан яшашинг керак.
Қафасига сиғмайди, тошиб,
Типирчилаб, тинмайди юрак.

Ҳодисотлар, гўё шамолдек,
Гирдобига тортади доим.
Сувга эгилган мажнунтолдек,
Бўлолмайди қаддимиз қоим.

Ғарқ бўлишга яқинмиз, гўё,
Ғафлат босиб, юмишар кўзни.
Бу ҳаётми ва ёки, рўё,
Ҳиссиётлар алдайди бизни.

**Опа сингил Лола ва Гулнора Каримоваларнинг бир бирига қарши матбуотда тош
отганларини ўқиб ёзилган;**

Кўринг золим ИАК хонадонини,
Ишонган маҳрами, қадрдонини,
Ичмоққа шай бир бирининг қонини,
Бир бирининг кўзин ўяр, қаранглар!

Пароканда бўлган, аҳли-аёли,
Ҳаммаси мол тўплаб қочиш хаёли,
Мана, мустабиднинг охирги ҳоли,
Кимлар қочар, кимлар қувар қаранглар?!

ИАК ўлмай туриб, жанжал можаро,
Мерос талашмоқда, қизлар ўзаро,
Қолиб турли ташвиш ғавғолар аро,
ИАК қай бирига куяр, қаранглар?!

Зулм салтанати бўлмоқда барбод,
Бун кўрган киши, бўлмайдими шод?,
Энди ўзлари ҳам, қилмоқда фарёд,
Бир бирин бўғзидан сўяр, қаранглар!

Ҳаммани кўрқитиб, ит каби қошиб,
Ҳаромдан қанча мол дунёни тошиб,
Айби ошкор бўлди, кетолмас ёшиб,
Бунчалар дунёни суяр қаранглар!

Нокаслар мақтанар доим пулига,
Шайтон солиб олган ўзин йўлига,
Бир озгина мансаб тегса қўлига,
Кибру ҳаво таъмин туяр, қаранглар.

Барча жинояти бўлмоқда ошкор,
Албатта, дунёда адолат ҳам бор,
ИАК нинг қизлари йўл топмай ночор,
Бир бирига қовоқ уяр, қаранглар!

Зулм бўлолмайди доим ҳукмрон,
Бир куни қулаши шарт эди ёлғон,
Ўзини ҳисоблаб гўё мусулмон,
Қорани оқ билан бўяр, қаранглар.

Балодан чиқмади бу юртнинг боши,
Хор бўлди барчаси, кексаю-ёши,
Ноинсоф мустабид бўлса юртбоши,
Бошқа қандай давлат қурар, қаранглар?!

Зулм салтанати тугаб битади,
Барчасин қаро ер, бир кун ютади,
Бегуноҳ ўлганлар қони тутати,
Яна қиёматда сўрар, қаранглар!

Умринг тугаб бўлди, шайтонга ҳамроҳ,
Фурсатни ғанимат билмадинг, эй воҳ,
Ҳикмат билан ҳар бир нарсани Аллоҳ,
Албатта, жойига қўяр, қаранглар!

Билмаслар

Одамзотнинг бори шудир начора,
Барчаси бир куни ўлар, билмаслар.
Имкони борида тавбага қайтмас,
Бир кун паймонаси тўлар, билмаслар!

Ажалга фарқи йўқ гадомисан шоҳ,
Буни эслаб тургин, баъзида гоҳ-гоҳ.
Охиратни билмай қанчалар гумроҳ,
Одамларга зулм қилар, билмаслар.

Гарчи битилгандир тақдир, қазо ҳам,
Амалга хос мукофоту жазо ҳам,
Ўзин катта олган, казо-казо ҳам,
Бир куни гул каби сўлар, билмаслар.

Фарзандни деганлар; “дунёга зийнат”,
Улуғ неъматларга бўлди хиёнат,
Кимни азоблайди, ким аҳли жаннат,
Албатта бир Аллоҳ билар, билмаслар?!

Гарчи дахлсиздир, аслий ҳуқуқлар,
Ҳуқуқларни топтар, феъли бузуқлар,
Кибрдан қадр излаган, манқуртлар,
Устидан шайтонлар кулар, билмаслар.

Эшитгил эй Саҳвий, хулласи калом,
Банданинг бандага қуллиги ҳаром,
Азалда битилган умр, ризқ тамом,
Қазода битгани бўлар, билмаслар!

Виждони пок бўлсин, бўлса Юртбоши!

Аслида бу халқдан, ҳеч ким ҳеч қачон,
Сўрамаган “Подшо ким бўлсин”?, дея.
Ким подшо бўлишин, халқ билмас ҳамон,
Ким бўлса, инсофи бўлса майлия.

“Қуёшга ўхшайди, Ленин бобомлар”,
Дея куйлагандик ёшлигимизда.
Истиқлол қуёши қолди “чарақлаб”,
Лениннинг “қуёши” қолмади бизда.

Кейин куйлатишди “серқуёш” куйин,
Қалтаклар остида куйладик ночор.
Жонга тегди сохта «қуёшлар» бари,
Сохта “қуёш”лардан, бўлдиқку безор.

ИАКни денгизга менгзашди энди,
Шоирлари маддох, бечора элмиз.
Бошга бало бўлди, кошкийди тезроқ,
Оролдек қуриса энди, бу “денгиз”!

Керакмас “қуёшу”, “денгиз” даҳолар,
Бас энди, қурисин элнинг кўз ёши.
Бизга бир инсофли одам бўлса бас,
Виждони пок бўлсин, бўлса Юртбоши!

Каззобларга;

“Аллоҳнинг лаънати бўлсин”, дейилган,
Каззоб кимсаларга атаб, қуръонда.
Бу лаънатга нега сазовор улар,
Бу тушунгандай бўлдим шу онда.

Исботи далили бўлмасдан туриб,
Одамларни ноҳақ қилишар бадном!
Албатта, лаънатга лойиқ бўлганки,
Унга лаънат эълон қилибди Ислом!

Ҳаётнинг паст баланд, сўқмоқларини,
Босиб ўтган сари, тушунар одам.
Мен Аллоҳ китобин ҳикматларини,
Янада тиниқроқ тушундим шу дам!

Ҳар ишда бор экан, бир улўғ ҳикмат,
Ноҳақдан учрамас банда азобга!
Ҳақ каломин тасдиқ қиламан албат,
Лаънат бўлсин дейман, малъун каззобга!

Ажабо?

Ажабо, бу кунги мухолифатга,
Бари бир бирини, дерлар; МХХ.
Буларнинг бунчалик аҳмоқлигидан,
Балки мазза қилиб, кулар МХХ.

Неки бўлса МХХ нинг ишими?,
Бўхтон қилувчилар, оқил кишими?,
Шу ҳам жиддий одамни қилмишими?,
Бу гапларга ҳайрон қолар МХХ.

Қанчалар расво бу миллатнинг ҳоли,
Ҳукмдори золим, маддоҳ зиёли,
Бир-бирин синдириш, фикру хаёли,
Ўзидан ўзгани, ўйлар — “МХХ!”

Не бўляпди ўзбек деган, миллатга,
Мубтало бўлганми, битмас иллатга,
Шу сабабли дучор бўлди зиллатга,
Ўз элига лойиқ бўлар МХХ!

Ҳаммаси тақводан урадилар лоф,
Қолмаган бўлсада, заррача инсоф,
Қиёматгача бу битмас ихтилоф,
Барига жарима тўлар МХХ!

Ўзин доҳий билган, казо-казолар,
Яқинлашсанг қувар, қочсанг жазолар,
Асли ноқисликдан барча низолар,
Бори шу бўлса, не қилар МХХ?!

Бу мухолифатнинг қолдими юзи,
Бири бирисига айтмаган сўзи,
Пароканда қилди, ўзини ўзи,
Ғалаба куйини, куйлар МХХ!

Ибрат олишлик;

Кўп ибрат оласан, тарихга боқиб,
Фикр қилиш керак, доимо ўқиб.
Келажак, тарихда бўлар намоён,
Бежиз айтилганмас, эртақлар тўқиб.
Тож кийган, бир пулга зор бўлган, қаранг!
Манаман деганлар, хор бўлган қаранг!

Айланиб турар бу, даври давронлар,
Ҳикматин англамас, бунинсонлар.
Бир хилда турмайди мезон тарози,
Ўзгаради тез тез қадр мезонлар.
Ғолиблар бир кунинмағлубдир, ҳўрдир!
Мағлублар бир кунинқарасанг, зўрдир!

Тарихлар аслида ҳаёт, эртакмас,
Одамзод ноумид, бўлиш керакмас.
Яхшилиқ, ёмонлиқ курашар доим,
Бу курашдан қочган, кимса эркакмас!
Кўринг Яратганнинг, ҳикмат қазосин!
Ёмонлар қолмаган, олмай жазосин!

Кимларни хор қилар, кимларни подшоҳ,
Шу қисқа муддатда, бўлдику гувоҳ.
Бу ерда бизларга катта ибрат бор,
Улуғ ҳикмати кўрсатар Аллоҳ!
Шоҳлар бир кун бўлар тахтидан жудо!
Шоҳга айланади бир кунингадо!

Шеър ёзиш учун нималар керак деган саволга жавобан;

Шеър ёзишлиқ учун, укажон,
Кераги йўқ, менимча диплом.
Керак эмас олийгоҳларга,
Тўлаб кириш, неча миллион сўм?!

Шеър ёзишлиқ учун аслида,
Ҳис, фаросат керак одамга.
Бунинг шартин, оддийдир жуда,
Бефарқ қарамаслиқ оламга.

Бир озгина, виждону-инсоф,
Қуюнчаклиқ керак, инсонга.
Ўзгаларнинг ғамини кўрсанг,
Туйғуларинг, тушар туғёнга.

Ўзгаларнинг ғамида куйсанг,
Шоирлиқга бас, шу етади.
Шоирлиқнинг шартин шу, билсанг,
Ўз ғамини, ҳамма чекади.

Излаб юрма қофия, туроқ,
Вазн, бунинҳамма билади.
Шеърларингда дард бўлсин, бироқ,
Шунда, “Илҳом” ўзини келади.

Асосийсини, маддоҳлиқ қилма,
Бу истеъдодга хиёнатдир.
Ҳақиқатни айтгил, доимо,
Ана шу диндир, диёнатдир!

16 октябр 2013

Сўранглар аҳволин, ёлғиз боламдан.

Ўтмишу келажак, зикрин қилиб ёд,
Ғамга тўла ўтар, менинг шу оним.
Шу иккала қутб, ичра доимо,
Сарбасар кезади, ақли ҳайроним.
Маълумдир аҳволим, чеккан ноламдан,
Сўранглар, кўнгилда қолган ярамдан.

Узоқларда қолган, ғариб хотирам,
Дилимнинг қаърида ётган, армоним.
Мен сендан, воз кеча, олмасман ҳечам,
Бунга энди менинг, йўқдир гумоним.
Ғамлик хотиралар, ғамлироқ.., Ғамдан,
Сўранглар, ғам чекиб, кўрган одамдан.

Ҳибсхонанинг тор катакларинда,
Хўрлик азобларга, тўйганда жоним.
Мен умидвор бўлиб, ўтказдим умрим,
Шу билан ёруди, кўнгил осмоним.
Жоним халқумимга келар, аламдан..,
Сўранглар гувоҳим, дафтар, қаламдан.

Фидо бўлди умрим, ғам сўқмоғида,
Натижа бермади, қилган исёним.
Очилмади гулим, ҳаёт боғида,
Ғурбат бўлди охир, топган маконим.
Айрилдим, азизим, отам-онамдан,
Сўранглар, ғам чеккан, жону-танамдан.

Умрим поёнига, етгандек, гўё,
Саломат бўлса бас, энди имоним.
Ҳаёт ҳам аслида, узун бир рўё,
Кетарман қолдириб, ғамлик достоним.
Қалбида армони кетган, Ҳарамдан.
Сўранглар, бу дардни, марҳум дадамдан.

Бўлар неки бўлса, тақдирда бори,
Бефойда бу қилган, оҳу-фиғоним.
Йўқ экан банданинг, ҳеч ихтиёри,
Ўзи раҳм айласин, энди, Раҳмоним.
Эртага мен ўтсам, ушбу Оламдан,
Сўранглар аҳволин, ёлғиз боламдан.

Ёдгор Обид кетибди тоққа

Зар қадрини фақат заргармас,
Бугун ҳамма тушуниб қолган.
Шеър таъмини, бугун шоирмас,
Маддохлар ҳам, ўрганиб олган.

Хабар тарқалди ҳамма ёққа,
Сафар қилганидек, ҳар доим.
“Ёдгор Обид кетибди, тоққа,”
Омон бориб келсин, Худойим!

Алп тоғида, нима қилар деб,
Кекса шоир, ҳайрон бўлманглар.
Қиладиган иши йўқми деб,
Шоирнинг устидан кулманглар.

Соғинчлари туғёнга тушиб,
Шоир ўзин билмай қолгандир.
Балки, ватанни, ёшлигини,
Беихтиёр эсга олгандир?!

Ғурбат ичра, умрин ўтказиб,
Дилга, дардкаш тополмагандир?!
Кекса шоир, кўнглига илҳом,
Берадиган ваз, қолмагандир?!

Балки, эритмоқчидир, кўнгил,
Тафти билан, асрий музликни.
Балки, баланд қояга боқиб,
Англаб олмоқчидир, ўзликни?!

Алп чўққисин забт этиб бир бор,
Ё, Ватанни, эсламоқчидир.
Кўтаролмай қолган дардини,
Тоғ устига, юкламоқчидир?!

Қариса ҳам, тинмас курашдан,
Ўзбек шоири, Ёдгор Обид.
То ҳануз, майдонда турибди,
Алп тоғидек, улуғвор, собит?!

Сурияда ўлдирилган гўдаклар суратин кўриб ёзилган;

Энди на гапириш, на қайғуришга,
Менда ҳеч қандайин, имкон қолмади.
Йиғлашга, куйишга, мажолим йўқдир,
Ғам тортишга танда, дармон қолмади.

Барбод бўлди дунё, адолат, инсоф,
Менга дин имондан, урмангизлар лоф,
Тинмади можаро, уруш, ихтилоф,
Дунёда бир ўлчов мезон қолмади.

Турли хил ғоялар, тўқнашар ҳар он,
Юрт вайрон, бегуноҳ тўкилади қон,
Ваҳший махлуқ бўлар эканда, инсон,
Наҳотки, ҳеч кимда, виждон қолмади?

Бу қонлар уволи, тутар бир куни,
Буларга ҳам навбат, етар бир куни,
Ҳаммасин қаро ер, ютар бир куни,
Одамларда дину, имон қолмади.

Тилаклар тиладим

Аллоҳдан тилаклар тиладим, бу тун,
Бу тилагим, ислом аҳлига хосдир.
Шунингдек, оила, зурриётимнинг,
Ҳаққида, Роббимга бир илтимосдир.

Кимки бирор дардга, бўлса мубтало,
Қодир Эгам берсин, дардин давосин.
Кимки ғамгин бўлса, етиб бир бало,
Хушнуд этгил Эгам, бер муддаосин!

Тинчлик бер, урушдан сақла миллатни,
Қолмасин бирорта мустабид золим.
Ҳақни ҳақиқатни англатгил бизга,
Чор тараф тортмасин, бизни ҳар олим.

Очларга таом бер, бадбахтларга бахт,
Бефарзандга фарзанд, ташнага шароб.
Банданг умид қилиб, Сендан тиласа,
Уларнинг дуосин, қилгил мустажоб!

Барча оғирликни, енгил қил Эгам,
Ўзинг паноҳингда сақла саломат.
Барча гуноҳкорни, кечиргил ё, Раб,
Шарманда қилмагил, явмул қиёмат!

Худкушлик ҳақида

Аслида дунёда бирор нарсa йўқ,
Одамзот жонидан афзал, авлороқ.
Аммо, шу жонни ҳам қилишар қурбон,
Аллоҳ ризолигин талаб қилган чоқ.

Жонни азизлигин аслида бизга,
Аллоҳ каломида хабар бергандир.
Шириндир ҳар кимнинг, жони ўзига,
Ҳамма танасида, синаб кўргандир?!

Аллоҳ ризосидан бошқа ҳеч нарса,
На Миллат, на Ватан ва ёки Давлат.
Арзимас жонинги, қурбон қилишга,
Аммо, жондан улуғ турар, орият.

Қаранглар, бугунги замонамизга,
Азиз жонни қадри, қанчалар арзон?!
Нималарга фидо бўляпди қаранг,
Нимага бунчалар беқадрдир жон?!

Бугун замонамиз ҳукмдорлари,
Қурбон қиладилар элнинг жонини.
Турли хил бемаъни, ғоялар билан,
Тўқмоқдалар одамзотнинг қонини!

Бу неъмат қадрига етмоқлик керак,
Бу ҳам инсон учун, асли омонат.
Ўзи берган Аллоҳ, Ўзи олади,
Буюк омонатга қилманг, хиёнат!

Хато қилмайдиган Зот Парвардигор!

Аслида ҳар кимнинг кимлигин, шаксиз,
Аллоҳ билса етар, бошқаси шартмас.
Барибир хом сутни эмган бандамиз,
Ҳар нарсага жаҳл қилмоқ керакмас.

Мени айблашни истасалар халқ,
Бунга истаганча топилар мисол.
Ҳар киши ўзича, нимададир ҳақ,
Сен бу таъналардан яхши ибрат ол.

Хатосиз одамман дея ўйлама,
Одамизод бўлсанг демак, хато бор.
Шукр қил, тавба қил, бунга ғам ема,
Хато қилмайдиган Зот Парвардигор!

Аллоҳ сени афу этмасин!

Нега раҳмат дейишлик керак,
Адолат қилса, “юртбошига”?!
Қанча балоларни солмади,
Шўрпешана бу юрт, бошига?!

Нега раҳмат дейишлик керак,
Адолатли бўлса гар қози?!
Ноҳақ қамаб, озод қилсалар,
Нега ундан, бўламиз рози?!

Амнистия чиқарар ҳар йил,
Авф этилар, ўғри каззоблар.
Диндорларга тўхтамас зулм,
Давом этар ҳали азоблар.

Миннат қилар, зулмин кўрсатиб,
Золим ўзин, ҳисоблар “Одил.”
Йигирма йилдирки, зулм этиб,
Кўрсатдику, неларга қодир!

Ўткинчи бу қисқа дунёда,
Ҳеч ким армон билан кетмасин.
Сенга тилагим шу уқбода,
Аллоҳ сени афу этмасин!

Маддоҳлик касби;

Дунёда маддоҳ кўп, демакки, кўпдир,
Улар “хизматига” муҳтож одамлар.
Ўшалар кунига ярар, маддоҳлар,
“Муҳтожлар” бошига тушганда ғамлар.

Бундай пайтда албат, “омади чопар”,
“Ҳурмати” ҳам ошар, ўша маддоҳнинг.
Узоқ тарихлардан маълумки, булар,
Саройида бўлган, қанча подшоҳнинг.

Бу ҳам бир “касб”дир, бир тирикчилик,
Буни ишни ҳар ким ҳам эплаёлмайди.
Шунинг учун “ҳасад”, қилар кўпчилик,
Сабаби ўзлари, қила олмайди.

Шундай экан, “қойил” қолишлик керак,
Бу каби бир “ноёб”, истеъдодларга.
Кўзни кўр, қулоқни қар қилиш керак,
Эътибор бермаслик, оҳу додларга.

Тан беринг “ҳақиқий” маддоҳга, энди,
Ҳар ким ўз ўрнини, ҳам билиш керак.
Бу каби “истеъдод”, ўрганилмайди,
Бу “истеъдод” билан, туғилиш керак.

Қарғами булбул?

Кимгадир «қарға» бу, кимгадир «булбул»,
Кимлигини «оқсоқол»дан сўранглар.
Маддоҳ булбулларнинг истаги қай «гул»,
Буни ўша бесоқолдан сўранглар.

Шухратпарстлик дардига мубтало,
Бу дард эса, билсангизлар бедаво,
Мақтовга тўймайди ҳеч нафси ҳаво,
Кўзлари кўр, тили лолдан сўранглар.

Иши доим муттаҳамлик маддоҳлик,
Буям бугун бир касб, номи “гумроҳлик”,
Бу касал тузалмас, қилмай «жарроҳ»лик,
Қалби заҳар, тили болдан сўранглар.

Дўстлар маслаҳатин бир пулга олмас,
Ўзи билганидан ўлсада қолмас,
Энг ёмони, ёлғон сўзлар, уёлмас,
Барбод бўлган, истиқболдан сўранглар.

Биродарлик, садоқатни унутган,
Охир, дину — диёнатни унутган,
Душман қилган, хиёнатни унутган,
“Денгиз бўйидаги, чолдан” сўранглар.

Ўзбекнинг дарди

Ўзбекнинг дардини, сен эшитгин, кўл,
Чунки, эшитмаслар ҳукмдорлари.
Ўзбекни дардини сен эшит, дарё,
Бўғзига тикилиб қолди, зорлари.

Ўзбекнинг дардини, эшитсин тоғлар,
Қайтариб ўзига, акс садосин.
Поёнсиз далалар, булбуллар зоғлар,
Эшитсин, бечорр халқнинг нидосин.

Эшитсин, ҳар тонгда, нур сочган қуёш,
Булутлар эшитиб, тўксин жолалар.
Қолмади бу халқда, инграшга бардош,
Пахталар остида, ўлар болалар.

Ҳеч кимса қолмади, дардин тинглашга,
Зулмини ҳаддидан оширди, золим.
Йигитлар чет элга, кетган ишлашга,
Мадҳия айтишла банд, барча “олим”.

Ҳеч кимса тингламас, бу халқни дардин,
Халқаро ташкилот, ва на чет эллар.
Бу халқ топа олмас, адолат гардин,
Излаб, асрларга татиди йиллар.

Дунёдаги, бошқа миллатлар каби,
Ҳаққин талаб қилиб, чиқмайди бу халқ.
Зулм зўравонлик қилишган сари,
Индамай, жимгина йиғлайди бу халқ!

Ҳеч нарсa қилолмас, муҳолифат ҳам,
Нима кутиш мумкин, “ватангадо”дан?! 1.
Бир кун битар ахир, бу жароҳат, ғам,
Эй халқим, умидинг узма Худодан!

Суриялик қочоқларнинг палаткаларда совуқдан ўлганини кўриб;

Қишнинг совуғида, қаҳратонида,
Совуқ палаткада яшар одамлар.
Қасди бор ажалнинг, банда жонида,
Кун кундан кўпайиб бормоқда ғамлар.

Кимнинг мол дунёси, сиғмас уйига,
Кимлар қаҳратонда қип яланғочдир.
Кимлар миллионларни сочар тўйига,
Кимлар нон тополмас ейишга, очдир.

Одамга татимас иссиқ уй овқат,
Бошқалар ҳолига тушганда кўзи.
Ғам ташвиш кўрмаган кимса англамас,
То танасида ҳис қилмаса ўзи.

Нима қилишинги билмай қоласан,
Ғам тўла дунёнинг, чуқур чоҳида.
Дунёдан ҳам охир безор бўласан,
Ўлимни истайди одам гоҳида!

Менку, бирон нима қилолмаяпман,
Қудрат эгалари жим турар, нечун?
Қўлимдан келгани, шеър ёзаяпман,
Виждонни озгина тинчитиш учун.

Узун қиш тунлари

Бу совуқ ўлканинг қаҳратонида,
Замин узра оппоқ, тўшалар гилам.
Уммонлар ўраган тўрт томонида,
Бу замин бутунлай ўзга бир олам.

Узун қиш тунлари, илҳом манбаи,
Кеча кундуз тинмай, қайнайди ижод.
Шошаман негадир, вақт ўтган сари,
Ўтган ҳар дақиқа, қайтмас умрбод.

Бу каби ғам билан, озурда юрак,
Менга зерикашга бермайди имкон.
Кўзлаган мақсадга етишмоқ керак,
Демак, ғанимат бу ўтаётган он.

**Бирмалик бир малъун мушрик ерда ётган бир гўдакни устига чиқиб, оёғи билан
бўғзидан босиб турган суратни кўриб чеккан нолаларим;**

Менда бу даҳшатга, куйишга жон йўқ.
Энди йиғлолмайман, танда дармон йўқ.
Дунёдаги барча, махлуқлар ичра,
Билдимки, одамдан ёвуз ҳайвон йўқ.
Дунёнинг эгаси, ёлғиз Аллоҳдир.
Бу жиноятларга, Ўзи Гувоҳдир!

Ақлу шууримда қолмади мажол,
Бу даҳшат тамоман, қилди мени пол.
Ақлдан оздимми, билмадим лекин,
Бу қотиллар қонин тўкмоқлик ҳалол!
Булар шеърмас, дилдан чиққан бир Оҳдир.
Бу қилмишлардан Яратган Огоҳдир!

Аршни титратгандир бу иш бегумон,
Ҳалиям турибди, қуламай осмон.
Лойиқлар бор экан, мангу азобга,
Оятларни ўқиб, қолардим ҳайрон.
Булар қандай одам, қандай гумроҳдир?!
Шу ишга буюрган, қандай “илоҳ”дир?!

ИАКга атаб;

Минглаб мўмин мусулмонни ўлдирдинг,
Қолганларин турмаларда сўлдирдинг,
Зулминг билан мамлакатни тўлдирдинг,
Қанча зулм қилдинг, ватандошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Сенда ҳар бир мусулмоннинг қасди бор,
Қара, қизларингни қанча қасри бор,
Касофатинги ҳар уйда қасри бор,
Ҳаром омухта бўлгандир ошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Умринг ўтган зулм билан “зўр” бўлиб,
Англамасдан ўтдинг, қалби кўр бўлиб,
Умидим бор ўлишинга хўр бўлиб,
Ҳайфдир сени, қариб етган ёшинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Қутилмассан адолатли жазодан,
Олий бўлолмассан ҳаргиз, Худодан,
Кўрарсан, келганда ҳукм қазодан,
Итлар қарамаслар сени лошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Шу ҳаромдан еган нонларинг учун,
Сен ноҳақдан тўккан, қонларинг учун,
Тандан жудо қилган, жонларинг учун,
“Малъун” деб, ёзилар қабр тошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Зулмингдан қутилсин мазлумлар кулсин,
Ўлмаи туриб, икки кўзинг кўр бўлсин,
То қиёмат қабринг оловга тўлсин,
Чаёнлар ин қурсин, кўзи қошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Барбод бўлиб, сени шавкату шонинг,
Бориб жаҳаннамда, қийналсин жонинг,
Тавба қилар эдинг, бўлса имонинг,
Армон бўлсин, қариндош-қардошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Сен каби хор бўлсин, аёнларинг ҳам,
Эл қонини ичган, “чаён”ларинг ҳам,
Сизлар билан кетсин, зиёнларинг ҳам,
Барча, зулм йўлинда йўлдошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Айтиб қолай, келганда хаёлимга,
Лаънат бўлсин, барча сендек золимга,
Сени дуо қилган, “сохта олимга”,
Барча ақраболаринг, сирдошинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Сендек Золим, ҳали бир кун хор бўлар,
Ўзи меҳру-муҳаббатга, зор бўлар,
Охирги масканинг балки, дор бўлар,
Кўзим тушсин, дунёда кўз ёшинга,
Қаддофийнинг куни тушсин, бошинга.

Ўтган кунлар

Ўтган кунларимни эслайман баъзан,
Унутишга йўқдир имкон, дардларим.
Эслайман ғам билан, хатоларимни,
Хотирам, қаърида қолғон дардларим.

Бугун бегонаман, юрти элимга,
Қўп нарса олибман, тор юрагимга,
Ўтмиш соя солар келажагимга,
Юрагимда чиқмас армон дардларим.

Панду насихатни ҳаргиз олмадим,
Ўзим билганимдан сира қолмадим,
Лекин, ўтмишимни унутолмадим,
Бўлди охир неча, дoston дардларим.

Ўтди кетди бари, мисоли рўё,
Охирги манзилим яқиндир гўё,
Чеккан барча дарду ғаминг Саҳвиё,
Билдимки, барчаси ёлғон, дардларим.

Айрилиқ азоби

Ўткинчи муҳаббат жозибасидек,
Бесабр дилимга ўрнар, ҳар ғоя.
Ўтади ойлару йиллар, охири,
Кетади, кўнглимда қолдириб соя.

Шу каби, неча бор, келиб кетади,
Турли туман фикр, мантиқу маъно.
Вафосиз гўзалга менгзар, тарк этиб
Кетгандек ўйнашин, бир «гули раъно».

Айрилиқ азоби, бермайди уйқу,
Соғинчлар ичида ёнаман яна.
Кейин топилади, ўзга бир туйғу,
Унинг “висолидан, қонаман” яна.

Неча марта бу ҳол, бўлади такрор,
Бу жараён ичра адо бўламан.
Билмайман, булардан қай бири учун,
Охири, мен жони фидо бўламан?!

Муаммо

Бор экан ҳар кимда, танлаш ихтиёр,
Узоқроқ юришга қилганман қарор,
Борсам заҳар солиш эҳтимоли бор,
Меҳроблар ичида турган чаёнлар!

Ўзингизга кўрганни, кўринг ўзгага раво

Ҳидоят топган уммат, холимас, жаҳолатдан,
Ҳар кимга ҳар хил улуш, берилган диёнатдан,
Қўрқитишар бир бирин, доимо қиёматдан,
Менда саволлар кўпдир, шу бугунги ҳолатдан.

Айтинглар; «қиёматда, қандай воқеъа бўлар,
Кимлардан сўралади, кимлар бир четда қолар»,
Менимча ҳаммадан ҳам, амаллари сўралар,
Аллоҳ асраган омон, қолгандир залолатдан.

Кимлар гуноҳ қилмаган, айтинг казо казолар,
Жанг қилди Муовия, Алию Муртазолар,
Кимни кечирар Аллоҳ, кимни эса жазолар,
Аллоҳ адаштирмасин бандани ҳидоятдан.

Бу дунёда гуноҳсиз, борми бирорта инсон,
Ўзини айбсиз деб, санарми ҳеч мусулмон,
Ким билади саломат, борармикан бу имон,
Менимча, холи бўлмас, ҳеч кимса надоматдан.

Турли туман мазҳаблар, турли фирқалар аро,
Тугамайди, асрлар ошдики бу можаро,
Ўзингизга кўрганни, кўринг ўзгага раво,
Омон топган эмасдир, ҳеч кимса маломатдан.

Менимча умид, қўрқув, ҳаммада бўлиши шарт,
Одамзот амалидан ўз кўнгли тўлиши шарт,
Яхшими ё ёмонми, барчанинг ўлиши шарт,
Қўрқув, умидда кетмоқ, яхшилиқ аломатдан.

Бу талашиш тортишиш билан дунё ўтади,
Аввалгилар изидан, бугунгилар кетади,
Тақдирда неки бўлса, ўша нарса етади,
Аллоҳ раҳм этмаса, не фойда кароматдан?!

Имтиҳонда яшаймиз

Биз бугун “мустақиллик”, бир замонда яшаймиз,
“Йигирма биринчи аср”, деган, онда яшаймиз,
Бир мустабид зулмида, “зимистон”да яшаймиз,
“Буюк миллат” қадимги, Туркистонда яшаймиз.

Бошқа халқларни кўриб, менга алам қилади,
Устимиздан ўзгалар, мазах қилиб кулади,
Бугун аҳволимиз шу, аммо, ҳамма билади,
Пахта, Газ, Нефт, Уран, Олтин конда яшаймиз.

Айтинглар эй донолар, не чора бор қилишга,
Наҳотки, бу халқ маҳрум, қийноқларда ўлишга,
Сизларга саволим кўп, имкон борми билишга,
Нега биз бугун зулм, фош маконда яшаймиз?!

Муаммолар кўп жуда, қотар одамни боши,
Тўғри йўл, ечим қани, билмаслар қари ёши,
Тўрт фаслда нур сочар, тинмай бу эл қуёши,
“Баҳори” келмас, доим, “қаҳратонда” яшаймиз!

Ҳаммамизнинг аслимиз, юртимиз динимиз бир,
Ушалмасада аммо, орзуи дилимиз бир,
Нега ихтилофдамиз, бўлолмас тилимиз бир,
Ўзаро адоватда, бадгумонда яшаймиз?!

Юртнинг ҳукмдорлари, халқига лойиқ бўлар,
Дўстлар куяр бу ҳолга, душманлар эса кулар,
Қачонгача бу золим, халқига зулм қилар,
Қачонгача бу улкан, “қабристонда” яшаймиз?!

Йигитларни хорижда, муаммоси пул бўлса,
Эрлари тирик туриб, аёллари тул бўлса,
Токи бу халқ дунёда, ўзгаларга қул бўлса,
Ким қаерда бўлмасин, биз армонда яшаймиз.

Ўз юртида бу элдек, ғарибу бенаво йўқ,
Ҳаммамизга жон ширин, кимда нафсу ҳаво йўқ,
Худо бир йўл бермаса, дардимизга даво йўқ,
Ўзимизни аҳволга, биз ҳайронда яшаймиз.

Тирикчилик ташвиши, гўё кўринган камдек,
Қўймаслар ватанингда яшашликга одамдек,
Ғарибликда куярмиз бугун гўёки шамдек,
Сочилиб кен дунёга, ҳар томонда яшаймиз.

Бу миллатнинг бошига қаро кунларни солди,
Келажаги ҳам куйиб битди, нимаси қолди,
Бу юртни обод кўриш, умидлар ҳам йўқолди,
Билдимки, биз туганмас, имтиҳонда яшаймиз.

Қон тўкилмасин

Нега бугун ғурбатда, дайди, “ватангадолар”,
Нима учун курашиб, кимга жони фидолар,
Дўстлари, яқинлари, ҳижронида адолар,
Ўз эркидан, мосуво, ақл ҳушдан жудолар!

У бу кимнинг ҳавоси, раъйи биз учун динми?,
Ота онанинг қадри қадри, сизларга бир тийинми?,
Бу оддий ҳақиқатни, тушунишлик қийинми?,
Пойдевордан қўйилган, бу йўлларда, хатолар!

Бугун мен ҳам аслида, зулмнинг асириман,
Ғурбатдаги ғариблар, дарбадарлар, бириман,
Золимларга отилган, адолат шамшириман,
Бизларда бундай “улуғ”, эмасдир иддаолар!

Воқеъликга бир озроқ, қарамаса одамлар,
Имкониятга қараб, ташланмаса қадамлар,
Шунча оввогарлик, беҳуда ўтган дамлар,
Аммо, ҳали тарк этиб, кетилмаган даъволар!

Хаёлпарастлар учун, гўё, келди имконлар,
Беҳуда ҳаракатлар, тўкилди, шунча қонлар,
Ҳикматли иш қилмаслар, бугунги мусулмонлар,
Оқибатда ўзлари, чекар, жабру жафолар!

Бу йўлда натижага, агар эришолмасанг,
Ёки, бошқа йўл топиб, ҳаракат қилолмасанг,
Қаерда хато қилдинг, ҳали тушунолмасанг,
Тугамасдир ҳеч қачон, бемаъни муддаолар?!

Мен учун булар бари, бефойда, аламлидир,
Сени тушунмасалар, бундан, кўнгил ғамлидир,
Оқибатда умматнинг, кўзи бугун намлидир,
Охири кўринмасдир, бу офати балолар!

Бу кунда дунё бўйлаб, оввора сарсон бу халқ,
Йўл тополмай то ҳануз, излаб саргардон бу халқ,
Бўлмоқда фарзандлари, беҳуда қурбон, бу халқ,
Шу кунгача тополмас, бу дардига даволар.

Айтарлар; «Хилофатни жорий қилмаса бўлмас»,
Ҳозир нима қилишлик, мумкин, билмаса бўлмас,
Қон тўкилмасин, майли, ўзга бўлмаса бўлмас,
Ҳар кимни Аллоҳ Ўзи, қиёматда жазолар!

Термизлик биродарим Иброҳимни қийнаб ўлдирилганлиги эшитиб;

Ёрилмасам бўлмайди, сиғмас ичимга алам,
Ҳақиқатни битмаса, яхшидир синса қалам,
Бу ноҳақ зулмлардан, бормикан чекмаган ғам?!
Зулмга қандай рози, бўлар виждонли одам?!

Танишларим бор эди, Сурхондарё томонда,
Булар билан аслида, танишгандим зиндонда,
Қайта учрашмоқлик ҳам, бўлган эмас имконда,
Бу сўзларимга гувоҳ, фақат Халлоқи олам?!

Шу билан йиллар ўтиб, қамалдим Россияда,
Сабабини билмасдим, қизиқ бир аскияда,
Бир йилча сақладилар, қуш каби тор уяда,
Сабабини шу ерда, тушундим охир мен ҳам.

Сабаби Термиздаги, ҳарбийлар қароргоҳин,
Портлатишга “уринган эмиш”, дўстим Иброҳим,
Буйруқни мен берибман, шу эканмиш “гуноҳим”,
Бу гапларни эшитиб, ҳайрон бўлмадим ҳечам.

Иброҳимни охирги, кўрганга ўн йил бўлди,
Шундай уйдирмалардан бугун зиндонлар тўлди,
Бу йигитлар Судгача, бормай терговда ўлди,
Мен қолиб кетдим бормай, юракни эзар нолам.

Шу аҳволда бугун мен, ғурбатда дарбадарман,
ИАК каби золимдан, қиладирман ҳазарман,
Бу золимлар бошига бугун бир дардисарман,
Менинг учун турмада жазо ўтайди укам.

Турмада ўтди ўн йил, умрим айна ёшлигим,
Ота онамга жабр бўлди бу бебошлигим,
Кўрган зулмлардандир, менинг бағри тошлигим,
Бундай қисматни ҳаргиз кўрмасин менинг болам.

Мен бу золим ИАКни, хор бўлишин истайман,
Золимларнинг жазоси дор бўлишин истайман,
Бу юртда инсон қадри бор бўлишин истайман,
Йўқолсин кимки бўлса, адолатсиз муттаҳам!

Эй виждони уйғоқлар, зулм бўлмаса барбод,
Айтинглар бу мамлакат, қачон бўлади обод,
Ҳаққи борми яшашг, бу эл, фаровон озод,
Биз дунёдан ўтмасдан, келармикан ўша дам?!

Бир мазлум биродарни эслаб;

Менинг бир биродарим бор эди, ҳозир ҳам бор,
У билан ҳам турмада, танишдик, аввалам бор,
Кўп йилларни ўтказдик, биргаликда интизор,
Кейин у озод бўлди, қазои Парвардигор.

Менга уч йилни қўшиб, ҳайдашди “Навоий”га,
Қари ота онамни, солмайин деб, қайғуга,
Кўп зулмларни кўриб, билдирмас эдим уйга,
Учрашувга кирмасдим, йиллар ўтириб, зинҳор!

Ўша чиққан биродар, бир кун уйга борибди,
Ота онамни яна, майда чуйда олибди,
Кейин мени олдимга, кўришга йўл солибди,
Ота онаси, ўғли, кўришсин дебди, дийдор.

Золим ИАКнинг зулми, жуда ҳаддидан ошди,
Менинг олдимга келган, дўстларимни қамашди,
Гўё ўзича булар, террористни ушлашди,
Эзилдим бу қайғудан, йўқ эди, эрк ихтиёр.

Турли сабаб баҳона, марҳамат қилди Раҳмон,
У яна озод бўлди, мен эса қолдим ҳамон,
Охир оқибат озод, бўлишга бўлди имкон,
Шу дўстимни зиёрат, қилишга қилдим қарор.

Кўп адашиб, охири, топиб бордим уйини,
Қамалибди яна у, мана қисмат ўйини,
Қазо ҳам чалган экан, айрилиқнинг куйини,
Қайтиб кетдим кўролмай, афсусланиб, чор-ночор.

Шу билан чиқиб кетдим, ишга, Қозоғистонга,
Қайтолмадим кейин ҳеч, буткул, Ўзбекистонга,
Буларни бари энди, оғир юқдир виждонга,
Менинг учун бир инсон, азоблар чекди бисёр!

У то ҳануз турмада, ётар умри хазондир,
Ҳеч нарса қилолмасанг, шуниси энг ёмондир,
Бу қандай юрт бўлди, бу қандайин замондир?,
Золимлар фароғатда, мўминлар чекар озор?!

Қанча биродарларим, қанча холис мусулмон?,
Қанчаси ўлиб кетди, қанчаси умри хазон?,
Қачон ўлар бу золим, бу зўравонлар, қачон?,
Буларнинг жазосини, Ўзинг бергил ё Жаббор!

Бунга ўхшаган қанча, биродар, қадрдонлар,
Эсимга тушса дилни, куйдиради армонлар,
Бундай аҳволда яшаш мумкинми, эй инсонлар?,
Топармикан бизда ҳам, бир кун адолат қарор?!

Шведлар билан суҳбат;

Шведлар баъзан юртинг, қандай макон дегайлар,
Мен Ўзбекистон десам, Афғонистон дегайлар,
Баъзида Ҳиндистондан, ё Покистон дегайлар,
Билмайдилар “Ватанинг, қандай Истон” дегайлар?!

Мен бу юртни дунёда, билмасликларин билдим,
Баъзида алам қилди, баъзида ҳатто кулдим,
Нима сабабдан келдинг, деган пайтда тутилдим,
Билмадим ўз ватанин, қандай “ёмон” дегайлар?!

На чора гапирамиз, “бизлар Русга қул бўлдик”,
Энди йигирма йилки, гўё мустақил бўлдик,
Расвои жаҳон бўлдик, қадримиз бир пул бўлдик,
Ҳайрат билан эшитиб, яна ҳайрон дегайлар...

“Сизларни юртда йўқми, фаровонлик имкони,
Газми, нефтми, олтин, табиий бойлик кони,
Киму сизларни бундай, мамлакатнинг султони,
Нега халқнинг дунёни, кезиб сарсон дегайлар?!”

“Мақтанамиз бизларда, кўпдир табиий бойлик,
Аммо, халқимиз олар, аранг юз доллар ойлик,
Фақат, Президентимиз, яшар тўқис чиройлик,”
Десам, ҳайратга тушиб, “қилинг исён”, дегайлар.

Бир уриниб кўрганди, бу халқ ўша исёнга,
Ботирганди уларни, диктатор қора қонга,
Турмалар тўлган бугун, мухолиф мусулмонга,
Ҳайрон бўлиб, қаерга қарар, ООН дегайлар.

БМТию турфа хил, халқаро ташкилотлар,
Хабари бор бизларда, қандайин мушкилотлар,
Ҳалигача ҳеч нарсаси, қилган эмас бу зотлар,
Десам, “юртбошинг қандай, “бахтли” инсон” дегайлар.

Тасаввур қилмас, “бизда, икки соат ток ёнар,
Қишда бир кун газ келса, халқ шод бўлиб, қувонар,
Шу аҳволда яшаймиз” десам, эшитган тонлар,
“Бизларда бундай жойда, турмас ҳайвон”, дегайлар.

Бу шундай халқ, ҳеч қачон, ҳаққин талаб қилмайди,
Ҳар қандай машаққатга чидар, кўзга илмайди,
Шунинг учун юртбоши, зулм қилар, билмайди,
Сўрасанглар “биз тинчмиз, эл фаровон” дегайлар.

Ғурбатда ҳам ИАКнинг, танитяпмиз халқ аро,
Шу мараз қилди буюк халқнинг бахтини қаро,
Шведлар билан кўплаб, суҳбат қилиб ўзаро,
Энди билар, “Ватанинг, Ўзбекистон” дегайлар!

Дин-имон қолди

Дунё забт этган, малъун даҳрийлар,
Қириб ташладилар, кўп мусулмонни.
Улардан дарс олган, кўп маҳаллийлар,
Сувга ташлаб, ўтга ёқди қуръонни.
Бу қирғинда, кўп олимлар йўқолди!
Лекин, йўқ бўлмади, дин-имон қолди!

Бу кураш кўп йиллар, этганди давом,
Қамоқларда бўлди, қанча қатли ом,
Динидан ажралди, миллат батамом,
Қуръон ўқолмасди, мутлақо, авом,
Миллатни бошига не кунлар, солди?!
Аммо, йўқолмади, дин-имон қолди!

Олдилар бу юртнинг, ихтиёрини,
Топтади миллатнинг, номус орини,
Қулоқ қилди, моли мулки борини,
Эшитмадилар эл, оҳу-зорини,
Бойларни мол-мулкин, талади, олди,
Йўқ қила олмади, бу қуръон қолди

Охири йўқ бўлди, ёвуз ниятлар,
Аммо, қолдиришди, кўп асоратлар,
Пайдо бўлди, кўплаб, янги давлатлар,
Гўёки, “мустақил бўлди, миллатлар”,
Босқинчи золимлар, қолмади, ўлди.
Диндан қайтмади халқ, дин-имон қолди!

Энди ўшалардан, қолган сарқити,
Бўлди бу халқларнинг, “Маъбуди, Бути”,
Қолмади эл юртда, баракот қути,
Талайди, тишлайди, Миршаби, ити,
Даҳрий ўлдиришдан, қиришдан толди,
Барибир йўқ бўлмай, мусулмон қолди.

Охири кўринмас қатағонларни,
Ҳали қамашмоқда мусулмонларни,
Бошидан ўтказиб имтиҳонларни,
Кўринглар собитлигин бу инсонларни,
Уммат асрлардан оша қийналди,
Лекин, йўқолмади, дин-имон қолди!

Умид бор оз қолди, чиқади қуёш,
Шунгача етсинда бу сабр бардош,
Шу кунни интизор кутар қари ёш,
Қайтарди юртидан олиб кетган бош,
Оғир азобларда бу халқ синалди,
Дилида умиди, дин-имон қолди!

Ўхшайди

«Кутилмаган» нарсалар, кутилганга ўхшайди,
Тарихларда айтилиб, кетилганга ўхшайди,
Улуғ синовдан энди, ўтилганга ўхшайди,
Қисмат арқони энди, тортилганга ўхшайди.

Турмаларда чириган, минглаб умри хазонлар,
Қанчалаб мусулмонлар, ноҳақ тўкилган қонлар,
Буларни уволи ҳеч тинч қўймас, эй инсонлар,
Энди буларга навбат, етилганга ўхшайди.

Бир хил турмайди доим, айланиб турар даврон,
Бир сафар улар ғолиб, бир сафар ғолиб, бу ён,
Келмоқдадир навбати, ғолиблик, аҳли имон,
Булар бари қуръонда, айтилганга ўхшайди.

Тарихда кўп ўтгандир, фиръавнлар мисоли,
Охири хароб бўлган, барча золимнинг ҳоли,
Келиб қолди ИАКнинг, салтанатин заволи,
Мусулмонлар зулмдан, қутилганга ўхшайди.

Золимчалар қочишга, макон излаб бошлади,
Жонини омон сақлаш, пайин кўзлаб бошлади,
Қилган жиноятларин, энди гизлаб бошлади,
Қўрққан кўзларга қўша, кўринганга ўхшайди.

Ҳурмат кўрмас, халқини, ҳурмат қилмаган одам,
Бу бир оддий ҳақиқат, кўп синалган аввал ҳам,
Эътиборга олмаслар, тахтдан қулаганинг дам,
Бу “ҳақиқат” ўзига, билинганга ўхшайди!

Одам ёши ўтган сўнг, йўқолар экан идрок,
Воқеъликни англамас, ҳиссиётлари мудроқ,
Тан олмайди ўз айбин, ўлиб қолсада, бироқ,
Тавба қилмас тиллари, тутилганга ўхшайди.

Фаросатдан айрилган одам ўзин «даҳо», дер,
Мутакаббирлик қилар, фикрин “қимматбаҳо», дер,
Бундай дардга ҳакимлар, «топилмагай даво», дер,
Бадбахт, қисматида шу, битилганга ўхшайди.

Олимпия мусобақаси учун Грецияда олов ёқиб, Россияга олиб келиб айлангириб юрганларини кўриб ёзилган шеър;

Қаранглар, эътиқоди йўқ, гумроҳ нодонларга,
Олов ёқиб югуриб, юрган нотапонларга,
Ўзларича, бир маъно, бериб, бу шамдонларга,
Оташпарастлар диний ушлаган инсонларга.

Бу олов тарихдаги мушриклар ихтироси,
“Олимп” дегани ўша, грекларнинг “худоси”
Шу беъмани нарсанинг, спортчилар шайдоси,
Текин томошо бўлар, қанчалар миллионларга.

Мусобақа ўйнарлар, келиб турли миллатлар,
Бу анжуманда кўпдир, манфаатлар, иллатлар,
Хуллас, ярим ой, бир ой, бўлар турли зиллатлар,
Томошо қилар боқиб, яланғоч жононларга.

Бу каби бош оғриқни, спорт синови дерлар,
Гўёки, халқлар аро, тинчлик гарови дерлар,
Турли хил сафсаталар, шон шуҳрат ови дерлар,
Қувонишар ишониб, беъмани ёлғонларга!

Бу каби сафсаталар, бугун қадр топмоқда,
Чунки, инсон ҳаётин, маъносин йўқотмоқда,
Кундузлар ўйин, кеча, зинода тонг отмоқда,
Одамлар топширишган, жоловин шайтонларга.

Буларда на ақида, ва на ҳалол ҳаром бор,
На оила аҳлида, ўзаро эҳтиром бор,
Чириб битгандир ахлоқ, на диний интизом бор,
Қаранглар вайрон бўлган, қанча хонадонларга.

Буларнинг шу дунёда, ўйнаб кулиш ҳаёли,
Йўқдир ўзга мезонлар, беҳаёдир аёли,
Лўттивозлар ўзларин, ҳисоблашар “зиёли”,
Булар бахтли экан деб, борманглар гумонларга!

Дунё ҳукмдорлари, халқин алдар мудом,
Умрини адо қилса, мантиқ изламай авом,
Бемаъни ўйин кулгу, шу билан ҳаёт тамом,
Оқибатда миллионлар, айланар қурбонларга.

Жисмоний қувват, мардлик, манбаси эътиқоддир,
Жамиятлар покиза, ахлоқ билан ободдир,
Бу залолат аҳлининг, охирати барбоддир,
Эътиқодсиз одамлар, ўхшайди ҳайвонларга.

Бу умматни уларга, эргашишга ҳожат йўқ,
Бемаъни мусобақа, курашишга ҳожат йўқ,
Улар билан ўзаро, ярашишга ҳожат йўқ,
Бу йўллар раво эрмас, ҳаргиз мусулмонларга!

Ишонма!

Эй халқим, бу нобакор, расволарга ишонма,
Энди, ёлғон сафсата, нидоларга ишонма,
Навбатдаги бўҳтону, иғволарга ишонма,
Қонингни ичган казо, казоларга ишонма!

Қайдан олган бу қизлар, бунча молу дунёни,
Халқ ейишга нон топмас, қуримоқда ҳамёни,
Қаранг ёлғон гапирар, қийналмасдан виждони,
Ўзларича билимдон, “доноларга” ишонма!

Йигирма йилдан ошди, оталари “юртбоши”,
Тутар бир кун буларни, бечоралар кўз ёши,
Сезмоқдалар ботмоқда, бошларида “күёши”,
Моли дунёга тўймас, гадоларга ишонма!

Жазосиз қолмоқчилар, “Отасининг қизлари”,
Хорижга ташимоқда, топган тутганин, бари,
Хавотирдан ҳаммасин, қондир бугун жигари,
Дину имондан буткул, жудоларга ишонма!

Кўзлашмоқда қочишни, отаси ўлиб қолмай,
Ўйлашмоқда, “бекиниб қолар, ҳеч ким тополмай”,
Жазоланар барча бу, золимлар қоча олмай,
Ёлғон тавба тазарруъ, ҳаволарга ишонма!

Бегонадир буларга, бу халқнинг оҳу зори,
Тушунмадилар улар, қандай элнинг аҳволи,
Шулар дастидан зулм, кўрди минглаб аҳоли,
Еб тўймаган оч офат, юҳоларга ишонма!

Ҳокиму, вазирлари, қозию, прокурор,
МХХси, миршаби, бири бирисидан зўр,
Ҳаммаси халқ қонини, ичган золиму қонхўр,
Энди ҳаргиз бу бахти, қароларга ишонма!

Тозалаш керак зулм салтанатин, гумроҳдан,
Булар қилган зулмини, сўранг минглаб гувоҳдан,
Эй халқим, умидинги узма Қодир, Аллоҳдан,
Аллоҳдан ўзга, “маъбуд”, “худо”ларга ишонма!

Оч офатни йўқотгил!

Эй халқим, тепангдаги, оч офатни йўқотгил,
Косангни оқартирмас, касофатни йўқотгил,
Армаган бошингдан, фалокатни йўқотгил,
Келажагинга таҳдид, ҳалокатни йўқотгил.

Эзилиб кетдинг бунча, юрак бағринг, қон бўлди,
Қанча мард ўғлонларинг, турмада қурбон бўлди,
Сенинг бу жимлигинга, барча халқ ҳайрон бўлди,
Тарих олдида қилган, хиёнатни йўқотгил.

Ҳеч ким кураш қилмасдан, ҳаргиз озод бўлмаган,
Адолат бўлмагунча, юртлар обод бўлмаган,
Тарихингда бунчалик, зулму бедод бўлмаган,
Кўз очиб оламга боқ, жаҳолатни йўқотгил.

Айтгил сени юртбошинг, қачонгача алдийди,
Қачонгача фарзандинг, қотган нону сув ейди,
Фарзандларинг хорижда, қачонгача дайдийди,
Бас энди, мардикорлик, мақоматни йўқотгил.

Ҳалиям ҳукмрондир, маҳаллий уруғчилик,
Ҳалиям ҳур бўлмадинг, шуурингда қулчилик,
Бир бирига адоват ичра яшар кўпчилик,
Ҳеч битмаган ўзаро, адоватни йўқотгил.

Сен кутган мустақиллик, эркинлик сароб бўлди,
Дард устига чипқондек, фақат изтироб бўлди,
Бемаъни удумлардан, халқ ҳоли хароб бўлди,
Қонинги ичиб турган, урф одатни йўқотгил.

Дунё халқлари бугун, ҳурлик сари интилар,
Ҳар юртни ободлигин, албатта шу халқ қилар,
Ўз қадринги билмасанг, ўзгалар қайдан билар,
Қулдек, ҳар нарсага жим, итоатни йўқотгил.

Бас, айтма сохта Ватан мадҳиясини, тўхтат,
Бу золимга итоат, талбиясини тўхтат,
Болангга берма қуллик тарбиясини, тўхтат,
Асрга татигудек, жинойтни йўқотгил.

Бас қилиб бу қўрқувни, курашни ихтиёр қил,
Сенга зулм қилган бу, золимни тору мор қил,
Зулм уруғин қурит, Адолат устувор қил,
Юрагингдан жой олган, жароҳатни йўқотгил.

Мухолифатдаги фаолиятим ҳақида;

Бу ҳижрат диёрига, келдим ҳаяжон билан,
Турли воқеъа, сабаб, турли жараён билан,
Аллоҳнинг марҳамати, синов имтиҳон билан,
Тақдиримда битилган азалий фармон билан.

Мен юртимни бу юртдек, ободлигин истардим,
Етар ғам чеккани халқ, дилшодлигин истардим,
Зулм салтанатининг барбодлигин истардим,
Танишдим кўп ватандош, диндор мусулмон билан.

Мақсад, ҳамма бирлашса, нимадир қилмоқ учун,
Золимлар йиғлаши шарт, мазлумлар қулмоқ учун,
Тажриба керак кимнинг, кимлигин билмоқ учун,
Дўст бўлишга интилдим, ҳар яхши ёмон билан.

Билсам кўп экан бунда, турли туман арбоблар,
Устаси фаранглару пихин ёрган каззоблар,
Воқеъликни англагач, чекдим кўп изтироблар,
Яшарлар бир бирига, адоват, гумон билан.

Мухолифат дегани, хорижда яшар экан,
Бири бирига қарши, доим курашар экан,
Сохта обрў, мартаба, мансаб талашар экан,
Дабдабали гап сўзлар, беҳуда ёлғон билан.

Булар ичида юриб, одамни қотар боши,
Ёғилади бошига, қанча маломат тоши,
Етмас экан одамнинг, сабр ила бардоши,
Ҳужум қилсалар доим, тухмату бўҳтон билан.

Диндору демократ, ўзаро адоватда,
Бири динсизлик истар, бошқаси Хилофатда,
Жим туриб кузатарлар, қолганлар аросатда,
Ўрта йўлни тополмас, эътиқод, имон билан.

Кураш учун доимо, фидоий инсон керак,
Мардлик, шижоъат ғурур, камида виждон керак,
Бир холис раҳбар билан бақувват ҳамён керак,
Бир иш қилиб бўларми, қуруқ оломон билан?!

Йўқотилган бирликни, топмоқ иложи йўқдир,
Бунга ўзбек халқининг, ҳам эҳтиёжи йўқдир,
Бу соҳада қилинган ҳеч иш, ривож ийўқдир,
Нималарга эришдик, шунчалар қурбон билан?!

Кўпдир сабаблар аммо, сабабига киришмай,
Ҳаммаси қолди энди, бирор иши юришмай,
“Муҳолифман” деганлар, натижага эришмай,
Мағлубиятга учраб, ўтмоқда армон билан.

Тарк этдим мен буларни, динсизу, диндорини,
Кўрмасам хафамасман, ҳеч бирин дийдорини,
Золимларга қаратдим, нафратимнинг борини,
Курашмоқдаман ҳануз, шеър ила, дoston билан.

Маймунлар авлодларига атаб;

Афсус бор экан ҳануз, “маймунлар авлодлари,”
Инсоният номуси, орини иснодлари,
Тугамабди буларнинг, зулм ила бедодлари,
Унутилмабди ҳануз, “доҳийларин” ёдлари,

“Ўз ўзидан, ҳеч кимсиз, яралганмиш дунё ҳам,
Ҳамма динлар бекору, бўлмаганмиш Худо ҳам,
Йўқ эканмиш интиҳо, бўлмаган ибтидо ҳам,”
Булар “илмий далилмиш” шудир эътиқодлари.

Оз бўлганми буларнинг, бузганлари замонни,
Қатағон қилиб динни, ўтга ёқиб қуръонни,
Йўқ қилишганди минглаб, миллионлаб мусулмонни,
Унутилдими дарров, мазлумлар фарёдлари?!

Булардан етган зарар, ҳадди ҳисоби борми,
Буларда ҳалол ҳаром, мезон нисоби борми,
На инсоф,на адолат, ахлоқ китоби борми,
Ўзини доно билган, маймунни зурёдлари?!

Қаранг, бугунги авлод, манқурт бўлиб қолганда,
Имонсиз даҳрийлардан, булар ибрат олганда,
Менку, хурсанд бўлардим, агар шу рост бўлганда,
“Бу даҳрийларни маймун, бўлганда аждодлари!”

Қуладикү сизларни, зулм салтанатларинг,
Асфала софилинга, кетдинглар қулаб, баринг,
Аслида Иблис бўлган, сизларни “чин раҳбаринг”,
Дарвин, Ленин, Сталин, “кичикроқ” устодлари.

Ўзича булар энди, гўё “олим” бўлганлар,
Аждодларин устидан, “маймун” дея, кулганлар,
Буларда тирик руҳ йўқ, аллақачон “ўлганлар”,
Эшшакфаҳмдир фақат, бундай “фан номзодлари”,

Дунёда имон инсоф, ҳеч қачон йўқолмасин,
Ҳеч бандани бошига, бу қисматни солмасин,
Бундай манқурт маразлар, ер юзида қолмасин,
Сизга мангу лаънат эй, қадрият жаллодлари!

Тоҳирпарастларга;

Турли сабаблар билан, бориб Афғонистонга,
Қаранглар бу тўрт бешта, “тоҳирпараст” нодонга,
Иддаолари сиғмас, гўё бу кенг жаҳонга,
Тухмат тошини отар, бугун бир мусулмонга.

Ёзганларимни собиқ, сафдошларинг айтганлар,
Улар сизларнинг бундай, жиноятдан қайтганлар,
Тушунарди ўқиса, фаросати етганлар,
На чора бор фаросат, берилмаса инсонга?!

Мен сен каби ҳеч қачон, бўлмаганман шахспараст,
Бу динда мумкин эмас, бўлмоғимиз шайхпараст,
Сизлар бугун шуъуран, бўлгансиз “Тоҳирпараст”,
Чақираман сизларни, мен қайтадан имонга!

Кибру ҳаво қиларсан, гўё, мужоҳидман деб,
Сохта байъат, ваъдага, содиқ, муоҳидман деб,
Айтсанг бўларди “минглаб, гуноҳга шоҳидман” деб,
Тузин еб тупурдингми, туз еган дастурхонга?!

Сен фатволарни бериб, юрибсанку у ёқда,
Сенларга ишонганлар, бари бугун қамоқда,
Кўзларинг самодаги, учувчисиз учоқда,
Ер тагида яшарсан, қўшни бўлиб сичқонга!

Бошларингдан ордона, қолсинда фатволаринг,
Худкушликга буюрган, сохта уламоларинг,
Бири-биринга жосус, бўлиб пойларсан баринг,
Одамни молдек сўйиб, тўймадингларми қонга?!

Мени Илёс деган ҳеч, қорақалпоқ дўстим йўқ,
Сизлардан кимлар қочган, бўлса қочсин, ишим йўқ,
Менинг Вазиристонда, бирорта танишим йўқ,
Ҳеч кимни юбормадим, ҳаргиз ўша томонга!

Қуриб кетсин сизларнинг, фитнаю фасодларинг,
Сезмоқдасизлар энди, “бозори касод”ларинг,
Тилагим, тугаб битсин, бу зулму-бедодларинг,
Фаровонлик келсинда, ўша Вазирситонга!

Бир куни ўлишлик ҳақ, ҳаммамиз ҳам ўламиз,
Ҳисоб-китоб кунда, қайтадан тириламиз,
Бу куннинг даҳшатини, ҳаммамиз ҳам биламиз,
Билиб туриб ноҳақдан, жабр қиларсиз жонга!

Шу қиёмат кундан, ўзинг ҳам қўрқмайсанми?
Бировга қуруқ тухмат, қилиб, уялмайсанми?,
Кимлигимни билмасанг, изланиб кўрмайсанми?,
Ким сизга қарши бўлса, мубтало шу “унвон”га!

Имоним, сохтами-чин, айт қандай ҳужжатинг бор?,
Ва ёки, сенга ваҳй, қилдими Парвардигор?,
Аллоҳ гувоҳ, шу сўзни, қилаолмассан иқроҳ,
Топширдим, сени Одил, Адолатли, Раҳмонга!

Мен яшаган ҳаётим, даҳрийларга хос эмиш,
Бу сўзни, мени ҳаргиз, кўрмаган нусха, демиш,
Эҳ, сендан афзал экан, ёнингдаги каламуш,
Унга ачинаман, сен, дучор бўлсанг Дронга!

Мени “қўрқоқ” дейишар, ўзи панада туриб,
Ботир бўлдим булар, индамай жим ўтириб?,
Аллоҳ Ўзинг гувоҳ бўл, турибсан барин кўриб,
Ҳайратда қолмай илож, йўқдир бундай гумонга!

“Умнатнинг қайғусидан, бефарқ дебсан”, эҳтимол...?,
Бу каби иддаонинг, олдида, бу тилим лол,
Айтмабсанда; “қайғуси, фақат тўплаш, пулу-мол,”
Менга ажиб синовлар, берилди имтиҳонга.

Қайси раҳбар оёгин, ўпдим жон сақлаш учун?,
Ҳужжатинги ҳам келтир, даъвони оқлаш учун?,
Тухмат қилиш мумкинми, бировни ёқлаш учун?,
Агар шу бўлса дининг, иш қолмабди, Шайтонга?!

Қайси мазлум ўчини, олдинлар жанга чиқиб,
Ётибсизларку ғорда, доимо пусиб-биқиб,
Турмаларни тўлдирди, золимлар, уриб-тиқиб,
Қасофатларинг тегди, қанчалар хонадонга?!

Мен айтган сўзларимга, келтирдим далил исбот,
Дунёда жавоб топмай, шармандасизлар ҳайҳот,
Охиратда золимга, бўларми ҳаргиз нажот,
Тешилган кеманг чўкиб, ғарқ бўлмагин уммонга!

Сизлардек золимлардан, қочган киши хоинмас,
Китоб, суннат ушланар, шахсиятлар раъйинмас,
Динни комил олинлар, сизга ёққан жойинмас,
Дин номидан гапириб, доғ туширманг қуръонга!

ИАК деган Иблисга, бўлди яхши баҳона,
Диндорларни қамади, зор қолди, ота-она,
Сизлар туфайли ИАК, яшаб қолди шоҳона,
Хотиржамлик келмади, ҳаргиз Ўзбекистонга!

Ҳайрон бўламан сенга, бор нарсани, йўқ дерсан,
Мужоҳидлар номини, булғама, агар эр сан,
Ачинаман, бир кун бу, қовоқ бошга, ўқ ерсан,
Бунча ишониб қолма, ўзинг айтган ёлғонга!

Жиходни бу динда мен, фарзлигига йўқ шубҳам,
Ҳақиқий жиход бўлса, жангда ўлишдан не ғам?,
Фитна қилиб, бир бирин, ўлдирар мўмин одам,
Дин номидан гапириб, кетмоқдасан туғёнга!

Фитналарнинг қурбони, бўлгансиз оқибатда,
Тоғма-тоғ дайдиб, қочиб, доимо уқубатда,
Пуштунлар сизга кўзи, учмаганди албатта,
Келдингизлар юртига, бир умрга “меҳмон”га.

Бу ёзганларинг бари, бўлибди менга тухмат,
Ўзинги катта олиб, қилмагин менга миннат,
Вазни ўрган, фақат, қофиямас шеърият,
Эплай олмасанг агар, тушмагил бу майдонга!

Куйдирар;

Номардларга йўл бериб, замон мени куйдирар
Келажакдан ҳам ёмон, гумон мени куйдирар,
Ёруғлиқнинг йўқлиги, ёмон мени куйдирар,
Дил мақсадига етмас, ҳамон мени куйдирар.

Ғурбатдаги ғарибман, на бир дўсти ёрим бор,
На бир беватандирман, ва на бир диёрим бор,
На барини тарк этиб, кетиш ихтиёрим бор,
Ҳеч нарса аниқ эмас, ҳайрон мени куйдирар.

Ҳайрат билан боқаман, бу боқи беғамларга,
Тушунолмай қоляпман, энди бу одамларга,
Ғанимат билиб баъзан, шукр этиб бу дамларга,
Умид билан кутарман, ҳар он мени куйдирар.

Ҳамма ўз йўлида ҳақ, ҳақиқат, имон талаш,
Тўқнашади мақсадлар, орасида қон талаш,
Чарчаган бу ғамлардан, танамдаги жон талаш,
Барчасидан озурда, бу жон мени куйдирар.

Одамзод ношукрдир, неъмат шукрини қилмас,
Борида ҳеч ким ўшал, неъмат қадрини билмас,
Йўқотасан бир куни, кейин ҳаргиз топилмас,
Ҳали келмасдан туриб, ҳижрон мени куйдирар.

Тушундимки, дунё шу, мен энди кулиб бўлдим,
Балким ёшимни яшаб, паймонам тўлиб бўлдим,
Бўлар энди не бўлса, фарқи йўқ, бўлиб бўлдим,
Излаб топилмаган ҳеч, имкон мени куйдирар.

Қаламоқдаман ўзим, қабримга ғиштларимни,
Иложи йўқ тузатмоқ, хато қилмишларимни,
Оқлай олмадим ҳаргиз, кўп қаро ишларимни,
Ўтгунимча дунёдан, армон мени куйдирар,
Рост ўрнини эгаллаб, ёлғон мени куйдирар.

Менинг манҳажим;

Менинг бугун тутган манҳажим,
Аниқ фикрим, ва далилим бор.
Мен ҳам тўғри деб, тушунаман,
Бу йўлни, тарк этмасман зинҳор.

Бу қандай йўл, гуруҳ, тоифа,
Тушунолмай, бўлманг ҳайронлар.
Ўзим баён айлайин яна,
Тушунинглар, эй мусулмонлар!

Ҳизбутмасман, мадҳалиймасман,
Бегонадир менга мазҳаблар.
Мен ҳам “жиҳод” йўлидадирман,
Рад қилсада, “Тоҳирпараст”лар.

Демократ, эмасман аниқ,
Халифат ҳам, қурмоқчимасман.
Мен бугуннинг воқеълигини,
Чунки, инкор қилмоқчимасман.

“ИАКпараст”, имомлар каби,
Золимларга босмаганман ён.
Қарши бўлдим, золим зулмига,
Мен уларга кўтардим исён.

“АҚШпараст”, ёки “Ғарбпараст”,
Бўлганим йўқ, асли йўқ манқурт.
Тушунганим шуки дунёда,
Ҳаммамиз тенг яралган, махлуқ.

Мен истайман йўқолсин зулм,
Озод бўлсин мазлумлар, тамом.
Дин номидан, қон тўкилмасин,
Адолатдир, мен учун Исломи!

Шудир менинг йўлим, манҳажим,
Басдир, энди бунча маломат.
Аллоҳ билар, ким тўғри йўлда,
Шунинг учун, бўлар қиёмат!

2013 йил Саҳвий

Бундан ортиқ бўлмагай

Ҳеч қачон орзусига , етишга топмай имкон,
Бир умр қўл оёғи, боғлиқ яшаган инсон,
Ўзгариб қолса давр, келиб қолса ҳур замон,
Ана шунда билинар, кимлиги бу оломон?!

Даҳрийлар таълим берган, ҳукмдан нусха олиб,
Ўзгартирди ниқобни, қизармади уялиб,
Мустақиллик, эрк учун, курашган четда қолиб,
Қаршилиқ қилган, маккор, бўлди бугун “қаҳрамон”.

Кимлар бу халқ устидан, мазахлаб кулмадилар?,
Одамзотнинг ор номус, қадрини билмадилар,
Шунча йил ҳоким бўлиб, адолат қилмадилар,
Бу даҳрийлар ҳеч бири, жазоланмади ҳамон.

Иблиснинг тузоғида, ҳаволанмаган ким бор?,
Бедаво дардга учраб, даволанмаган ким бор?,
Нораво амал қилиб, раволанмаган ким бор?,
Кўрсатди энди нега, қодирлигин бу шайтон!

Билмай қолар одамзод, бундай фурсат ғанимат,
Ҳар доимо бўлмайди, эркинлик деган неъмат,
Муваққат чеклангандир, барча нарсада қиймат,
Зулмнинг чангалидан, ҳеч ким қолмади омон.

Бизни бугун баъзилар, атай “муста-қул” дерлар,
“Қул бўлмайин осонмас, энди топиш пул” дерлар,
Бечора бу ўзбекни, рус қозоқлар “қул” дерлар,
Қуллар эса ўзини, “мустақил” дерлар, бу он.

Элнинг бошига доим, бало бўлди пахтаси,
Юртда қолмаган эркак зоти, қолган ахтаси,
Фарқи қолмади сўзнинг, рости билансохтаси,
Бизга қараб ўзгалар, қолишмоқдалар ҳайрон.

Ватан учун оқ олтин, пахта термаган, хоин,
Билмаймиз, газ, пахтанинг пулини кетган жойин,
Эшитяпмиз Гулнора, Лола олган саройин,
Пулни қаердан олган, сўраб бўлмас ҳеч қачон.

Кутавериб кўп йиллар, умидлар ўлиб бўлди,
Умримиз хазон бўлди, кўнгиллар тўлиб бўлди,
Бундан ортиқ бўлмагай, не бўлса бўлиб бўлди,
“Бундан баттар бўлиши, мумкин” дегани, ёлғон.

Саҳвий ҳамқолмас бир кун, шеъридек йўқолади,
Ҳақ гапни айтган бўлса, балки, шу сўз қолади,
Кимлар ибрат қолдирар, кимлар ибрат олади,
Умр ғаниматлигин, англамай кетган ёмон!

Шеър ёзмас эдим

Мен шеър ёзмас эдим, яхшими-ёмон,
Аввало, қоғозу-қалам, бўлмаса.
Менинг истеъдодим, ҳали даргумон,
Ёзмасдим, юракда, алам бўлмаса.

Хаёллар бостириб келар, сарбасар,
Ўтмиш, келажакга қиларкан, асар,
Не керак, шеър ёзиш деган, дардисар,
Оромимни олган, дард, ғам бўлмаса?!

Фақат ўзи учун, яшолмас инсон,
Бўлса гар озгина, инсофу виждон,
Йиллаб турмаларда ётган, бағри қон,
Қардошим, дўст-ёрим, укам бўлмаса.

Мен шодликни эмас, ғамни қуйлайин,
Ғами йўққа, ғамларимни сўйлайин,
Айтинглар, ғамгин шеър ёзмай, найлайин?,
Бир обод, фаровон, ўлкам бўлмаса?!

Мен ғамли дунёнинг, мунглиғ униман,
Унутаолмасман, ҳаргиз уни, ман,
Мен шеър ёзмас эдим, балким, умуман,
Юракларда битмас ярам, бўлмаса.

Айтинг, энди шоир бўлмай, не қилай?,
Дил амрига қулоқ солмай, не қилай?,
Алашим қоғоздан, олмай, не қилай?,
Бу дардимга ўзга, малҳам бўлмаса?!

3 январ 2013 йил

Қадр мезони

Одамлар нимага асосан бугун,
Қилдилар яхшию, ёмон мезонни?!
Нимага асосан берилар баҳо?,
Нима белгилайди қадрин инсонни?!

Ҳаётда ўз фикри ўз ақидаси,
Бўлиши мумкинку, ҳар бир одамда.
Ҳар ким ўз фикрини, тўғри деб билар,
Буни кўраяпмиз ҳар бир қадамда.

Бу шундай бўлиши лозим аслида,
Ҳақни рад қилганда, ҳатто мушриклар...,
“Ҳоту бурҳонакум” хитоби бўлди,
Буни тан олинглар, қалби тириклар!

Нимага гапириш, ҳужжат талашиш,
Оғир ботар, казо казолар учун?!
Аллоҳ ҳужжат сўрар, ботил даъвога,
Бандалар далилинг эшитмас, нечун?!

Ҳақни гапиришлик ҳаққи, бор бизда,
Ёқмасада гарчи “улуғ инсонга”.
Бу ҳақдан ҳам маҳрум этманглар бизни,
Осий бўларсизлар, Улуғ Раҳмонга!

Миллат касали

Бизни “диндорлигимиз” шуки,
Ҳавомиздан чиқар “динимиз”,
Нафсимизга ёқмаса агар,
“Тан олмаймиз” ҳаргиз уни биз!

У бу шахснинг шахси, кўпинча,
“Шариатдир”, бизга мезондир.
Уни берган баҳоси, баҳо,
Қимматмисан ёки арзондир?!

Бу миллатнинг “касали” шудир,
Борми тузатмакнинг имкони?!
Тузалмаса бу иллат агар,
Юрагингда кетар армони!

Шахсиятлар ҳурматга лойиқ,
Шахспарастликдир, жиноят!
Кошки буну тушунса, бу қавм,
Кошки, бунга қўйса, ниҳоят!

26 Март 2013

Васвасага учраганларга

Ҳаётку амонат, ҳаммадан ўтар,
Ўлмайин қолмайди ҳеч бир одамзод.
Буну тушунсанг, бас, бошинги кўтар,
Мағрур яшаб ўтгил, қилавермай “дод”!

Қўрқоқлик умринги қилмайди узун,
Мардлик ажалинги тезлаштирамайди.
Бир назар сол ахир, ўзинга-ўзинг,
Одамзод ўзини айбин билмайди!

Унутма ўласан барибир, қўрқоқ,
Мардлар ҳам қолмайди, ҳаётда мангу.
Номардлардан улар фарқи шу-бирок,
Улар чекмайдилар, сен каби қайғу!

Қўрқоқлар ҳеч қачон, икки дунёда,
Ҳурмату шарафга бўлмас сазовор.
Ҳурмат талаб қилма, номардлик қилиб,
Номардлар ҳурматга эришмас, зинҳор!

Мард одамни доим, мўминми-кофир,
Фарқи йўқ, ҳурматга лойиқ, ҳиммати.
Номардлар, ким бўлса бўлсин, барибир,
Уйида ҳам “бир пул бўлар” қиммати.

Мардмисан номардми, ўлишинг аниқ,
Барибир берасан, омонат жонни.
Ўзинга ҳавола танлаш қай бирин,
Саломат сақламоқ керак, имонни!

Ҳамма йўлда

Ҳамма йўлда равон, ҳамма ёқда йўл,
Ҳамма бир манзилга, кетаяпдилар.
Йўлга кирмай туриб, сал эҳтиёт бўл!
Сени қайга даъват, этаяпдилар?!

Кимга Худосизлик йўли, бир йўлдир,
Кимлар ўз нафсига тобеъдир, қулдир,
Кимлар дер; “Уришгил, куйдиргил, ўлдир,
Кимлар портлаб ёниб, тутаяпдилар.

Кимгадир, бемалол тинч яшаш қайғу,
Кимлар қилар Ислом давлатин орзу,
Кимгадир бегона бундайин туйғу,
Кимлар, Пир этагин тутаяпдилар.

Ҳамма ўз йўлига келтирган имон,
Ҳаммаси, бир динда, ҳамма мусулмон,
Дунё ишларига бўлиб, пол ҳайрон,
Кимлардир, то ҳануз, кутаяпдилар.

22 март 2013.

Ислом динига кирмоқчи бўлган шведга

Кел ошна бу динга кирмоқчи бўлсанг,
Мен сенга бир қанча насиҳатим бор.
Бу динда бир қанча гуруҳ бор, билсанг,
Қайсига киришинг, сенда ихтиёр?!

Истасанг марҳамат, сўфи бўлақол,
Зикр тасбиҳ айтиб турсанг бас, гоҳо,
Буниси аслида жуда бемалол,
Аммо, топиш керак битта Пир, даҳо.

Истасанг, салафий бўлгил, марҳамат,
Қаттиқ ушласанг бас, ҳадис қуръонни!
Салафлар даврини, мезон қилиб ол,
Тан олмагил, ўзга даври замонни!

Ёки, келгил мана, бўлгил, таблиғчи,
Шарти шу уйма уй юрасан доим.
Одамларни даъват қиласан динга,
Ажабмас, ажрини берса Худойим!

Балки сенга маъқул бўларди, Ҳизбут,
Сиёсатчи бўлсанг, бўларсан улфат.
Варақа тарқатиб, қиларсан даъват,
Қуришга дунёда битта, Халифат!

Истасанг Нурчи бўл, ёки Акрамий,
Ёки, кет жиҳодга Афғонистонга.
Хуллас, ўзинг танла, қай бири маъқул,
Булардан, бошқа йўл борми, имонга?!

Шиа бўл, Сунний бўл, ё мазҳабпараст,
Ёки бўл, ваҳҳобий, хулласи калом.
Шулардан биттаси бўлмасанг, бўлмас,
Шулардан биттаси бўласан, тамом!

Бирмадаги Бутпрастларга

Бутпарастлар шунчалик
Қонхўрмиди Бутингиз?
Нега одамни, бундай,
Тириклай куйдирдингиз?!

Шуми сиздан бутларнинг,
Талаблари, тилаги?!
Бут каби, тош қотганми,
Бутпарастлар юраги?!

Шуми сизнинг динингиз?
Бутпарастча “адолат”?!
Одамзодни куйдириш,
Ё раб, қандай разолат?!

Инсон деган номга ҳам,
Кўрмасман сизни лойиқ.
Шулар инсон наслига,
Лойиқми, эй халойиқ?!

Ўлса, бутга кул бўлиб,
Қилмай бошқа жиноят.
Мангу дўзахда қолар,
Бунга бор ҳадис, оят!

Мўминларни куйдириб,
Ўлдирса бутпарастлар.
Сизни жойингиз фақат,
Дўзахдир, эси пастлар!

Тупурдим динларинга,
Ҳайфдир сизларга “имон”!
Ваҳшийликларинг кўриб,
Ҳайратда қолар, Шайтон!

Эй малъунлар, шу ишдан,
Қийналмаса, виждонинг!
Дунёда куйиб ўлинг,
Дўзахда мангу ёнинг!

Расулulloҳ (САВ) га саволлар

Ҳаётнинг кўп мушкулотларин,
Тушунолмас барибир одам.
Бир бир сўрар эдим, мабодо,
Расулulloҳ келсалар шу дам.

Расул айтса, қалб олар таскин,
Бўлар эди кўнгиллар ҳам тўқ.
Муҳтождирмиз сизни кўришга,
Сиз айтган сўзга, шубҳамиз йўқ.

Хабар беринг, ким тўғри йўлда,
Ким ҳидоят топган, ким гумроҳ?!
Қайси мазҳаб, тоифа ҳақдир,
Айтинг бизга, ё расулulloҳ?!

Худкушликни савоб дейдилар,
Ўзича ҳақ, ҳар бир уламо.
Ҳизбут таҳрир, салафий, сўфи,
Ҳаммасида далил бор, аммо.

Кимлар кофир, кимлар мунофиқ,
Кимларга эргашиш шарт бизга?
Ҳаммасида далил бор аниқ,
Эҳтиёж кўп ё расул, сизга.

Сиздан ўзга кимдир, нимадир,
Деган, билан тан олинмайди.
Ҳаммаси ўз фикрини айтар,
Ҳақиқатни ҳеч ким билмайди.

Чин маъсумлик, фақат сизга хос,
Сиз Аллоҳнинг, омонидасиз.
Шиалар ва суннийлар кимлар,
Сиз қай бирин, томонидасиз?!

Қайси гуруҳ манҳажи, тўғри,
Айтинг бизга, ё расулуллоҳ!
Қўли чопилсинми, ҳар ўғри,
Шу фитналик дунёда, эй воҳ?!

Халифатни тиклашлик, айтинг,
Фарзми бизга, тушунолмадим.
Менинг сизга саволларим кўп,
Жавобларин мен билолмадим.

Саудларнинг қироллари ким,
Бошқаруви ҳақми, шуларнинг?!
Халифат керакми, ва ёки,
Имоматми, ё шиаларнинг?!

ИАК деган, золим бор яна,
Унга дуо қилар, муфтийлар.
Эй Аллоҳнинг расули айтинг,
Кимга эргашсин, бу омийлар?!

Уламо кўп, ҳаммаси ҳар хил,
Бир бирини қилади инкор.
Ҳаммасида бор, ҳадис, далил,
Ҳаммасининг ҳужжати бисёр!

Хуллас, менинг бошим қотгандир,
Сиздан яна бир бор, илтимос.
Йўл кўрсатинг менга, ўзингиз,
Мен сизни тан оламан, халос!

Бир танишимга

Мақол бордир, олдиндан оқса,
Қадри бўлмас эмиш, дарёнинг.
Ушбу ҳаёт маънисин уқмай,
Таъбирин излаймиз, рўёнинг.

Ҳаёт шундай экан, на чора,
Сен ҳам, шунга кўниб қўяқол.
Эслатма кимлигинг юз бора,
Бас, ўзингни озроқ босиб ол.

Тан оламир, ушбу ҳаётда,
Кўплигини, казо казолар.
Сен ҳам шулар ичида бўлсанг,
Албатта, Ҳақ Ўзи жазолар.

Мендан кутмай қўявер, асло,
Ҳеч нарсани, бас, мени унут.
Сенга ақл бермасман.., илло,
Улуғ бўлсанг, ўзинги паст тут.

«Ҳурматим йўқ» дея, ўкинма,
Бўлмайдиам, бўлсин кўнгил тўқ.
Олдимиздан оққан «дарё» сан,
Шунинг учун демак, қадринг йўқ.

Охиратга таёргарлик

Яратган роббимга саждалар қилиб,
Ўзга маъбудларни инкор этарман.
Занг босган қалбимни, ёш билан ювиб,
Дилни охиратга тайёр этарман.

Дилим осмонида юлдузлар каби,
Сўниб бормоқдадир умид учқуни.
Мангу эрмаган қор музлар каби,
Тош қотган юрагим, чиқмайди уни.

Барибир охири барбод бу дунё,
Барибир қуригай бу боғим менинг.
Доим фироқ дамин, туйиб яшайман,
Эҳтимол яқиндир, фироғим менинг.

Чунки, қўраяпмиз ҳар куни минглаб,
Одамлар кетма кет топширади жон.
Ҳеч ким билмайдида ажални вақтин,
Ногаҳонда келар, бўласан равон.

Дилимда орзуи армоним кетар,
Менга бас, имоним саломат бўлса.
Барча яқинларим билан барибир,
Учрашаман, албат қиёмат бўлса.

Обамага саволлар

Асад каби ўз халқин қирди,
Бугун золим ас Сиси, қаранг.
Асад “ёмон”, ас Сиси “яхши”,
Нега бундай, мен боши гаранг.

Сурияда диктатор, “ёмон”,
Ўзбекбоши “яхши” диктатор.
Мисрдаги Сиси “ёмонмас”,
Гарчи, ўз халқин, қираётир.

Саудларни қувватлаган Ақш,
Эронни ҳеч, қувватламайди.
ИАК билан бугун “дўст” бўлди,
“Инсон ҳаққи” деб, жар солмайди.

Мантиқ борми сенда, Обама,
Кўриняпди кўп қаллобликлар.
Бунча тубанликга тушгансиз,
Яширилмас мунофиқликлар.

ИАК бугун, хурсанд албатта,
Мисрдаги қирғинни кўриб.
Чунки, ёлғиз эмас, энди у,
“Андижон”дан кетди “қутулиб”.

Асадга қарши тоифалар,
“Террорист”деб ҳисобланмайди.
Агар ўзбек кўтарса, қурол,
Бирортаси омон қолмайди.

Қани сенда мантиқ Обама,
Тушунмадим, ҳеч бу Ақшни.
Қачон, кимни, тан оласизлар,
Йўли борми сизга ёқишни?!

Қонхўр ИАК дўстингдир бугун,
Қонхўр Асад эса, душманинг.
Қонхўр Сиси ҳимоянгадир,
Тутуриқинг қолмади сенинг.

Бу аҳволда, бундай кетишда,
Бўлолмайсиз дунёга дарға.
Сизларга ҳам етар бир бало,
Кўзларингиз чўқийди қарға.

Дўстларга

Кўришмасанг, кўп йиллар ўтиб,
Тушунарсан, қадрига етиб,
Қани эди, бир келиб-кетиб,
Дийдорларин кўрсам, дўстларнинг?!

Аҳмоқми, ё доно бўлса, ҳам,
Бойваччами, гадо бўлса ҳам,
Баъзан, бошга бало бўлса ҳам,
Бори яхши экан, дўстларнинг.

Ўтар ойлар йиллар, сар-басар,
Қариликдан келмоқда асар,
Тургани битгани дардисар,
Лекин, бари керак дўстларнинг.

Ёшлик водийсига етаклар,
Ростга дўнар эски эртақлар,
Дилимдаги эзгу тилақлар,
Бари омон бўлсин дўстларнинг.

Ўлимни эслаб

Мен ёшимни яшаб, етдим шу ёшга,
Мени қўрқадиган нарса йўқ, ҳечам.
Қачон ажал етса, топшираман жон,
Бунинг учун менда, асло йўқдир ғам.

Мени ўйлантирар фақат, бир нарса,
Гоҳида ўйланиб, қочади мазам.
Нима бўлар экан, гар ўлиб қолсам,
Етим қолса ногоҳ, жажжи ўғилчам?!

Менинг учун азиз эди, дунёда,
Борча одамлардан, меҳрибон дадам.
Энди менинг учун, энг азиз инсон,
Яккаю ёлғиз шу, фарзандим, болам.

Албатта, бир куни бу ғурбат ичра,
Ажал етиб қолса, ўлади одам.
Э воҳ, ўлим эмас, айрилмоғимдан,
Хотирамни ўртаб, қийнайди алам.

Начора, ҳаётда ҳижрон ҳукмрон,
Бўларкан доимо, ҳаёт бири кам.
Айрилиқ азоби, ҳозирдан ўртар,
Ҳали келмасидан, кўзларимда нам.

Ожиз махлуқлигин, англаб одамзод,
Аллоҳнинг каломи дилларга малҳам.
Ҳаммаси таваккал Аллоҳга энди,
Ўзи раҳм айласин меҳрибон Эгам!

Тушундим

Тушундим, йўқлигин менда, ихтиёр,
Дилимда кўп эди, эзгу ниятлар.
Амалга ошмади истаклар, зинҳор,
Бўлмади менда ҳеч, имкониятлар.

Орзу умидларим ўзгарди, аста,
Энди эзгуликдан камдир, дараклар.
Аммо, буларга ҳам етмоқ имконсиз,
Жонгаям тегди бу, етим тилаклар.

Яшаш керак аммо, борица ҳаёт,
Зиммамизда бордир, мажбуриятлар.
Худонинг хохиши бўларкан, мутлақ,
Қолгани барчаси, беҳуда гаплар.

2013 йил 4 июн

Орқага бир қараб қўйсанг

Ишинг ривож топиб, олға кетаётиб,
Қандай яхши, ортинга бир, қараб қўйсанг.
Оқил дердим, мақсадинга етаётиб,
Бечоралар аҳволини сўраб қўйсанг.

Бир хил турмас ҳаёт, ҳар хил ҳаво бўлар,
Одам одамзод дардига, даво бўлар,
Қиёматда мушкулларинг раво бўлар,
Ғарибларнинг бир корига, яраб қўйсанг.

Ўткинчидир сурган, даври-давронларинг,
Ғаниматдир қўлингдаги, имконларинг,
Охиратга заҳирадир, эҳсонларинг,
Насиб этса, бу дунёда, тўлаб қўйсанг.

Боқсанг узоқ тарихларга замонларга,
Дунё берилгандир кўпроқ, ёмонларга,
Йўл бермагил турли шубҳа, гумонларга,
Молнинг баракати бўлмас, санаб қўйсанг.

Инсон учун қайғурмаган инсон эмас,
Дини, дину, имонлари имон эмас,
Дон сув бериб, турганларинг “эҳсон” эмас,
Қушни қафас ичра солиб, қамаб қўйсанг.

Эл дардини куйламаса, бахши бўлмас,
Яхши номи қолмас, элнинг нақши бўлмас,
Ўзинг синов ичиндасан, яхши бўлмас,
Ўзгаларни сен ўзингча, синаб қўйсанг.

2013 йил 29 августда устоз Абдували қори Мирзаев ўғирлаб кетилганига 18 йил тўлади.

Азалдан шу, расулуллоҳ ворислари,
Бало офат гирдобиди бўғилганлар.
Бугун ўн саккиз ёшига етди, қаранг,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Ортингизда қолган гўё, шамчиноқлар,
Бугун сизнинг даъватингизга муштоқлар,
Баъзи, сизни кўрганлардан, яхшироқлар,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Сизга қисмат бўлди аҳли бало бўлмоқ,
Ҳақ йўлида, молу жондан жудо бўлмоқ,
Таълим олар сиздан, жони фидо бўлмоқ,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Розидирмиз яратганининг ризосига,
Лойиқмассиз, лекин бундай, жазосига,
Тушунмаслар Ҳақнинг ҳикмат қазосига,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Тарихингиз битилса бир дoston бўлар,
Мазлумларнинг ҳолига, дил вайрон бўлар,
Эшитганда тарихингиз, ҳайрон бўлар,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Ҳар йил шу кун, янгиланар, эски ярам,
То ўлгунча битмагайдир, энди бу ғам,
Сизни кўрмай қолганлари қилгай алам,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Янги авлод келиб, йўллар излашмоқда,
Дарсларингиз қадрин бугун англашмоқда,
Энди сизнинг маърузангиз тинглашмоқда,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Издошингиз қочмоқдалар, кулфатлардан,
Насибаси бор эканда, ғурбатлардан,
Беҳабардир, сизнинг улуғ ибратлардан,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Ҳали синов битмай, давомлар этмоқда,
Кўплар умри хазон бўлмоқда, қамоқда,
Сизнинг йўлингизни, давом эттирмоқда,
Сиз ўғирлаб кетилган кун, туғилганлар.

Мустақилликга атаб:

Бугун “Мустақиллик” дея, жар солиб,
Кўринглар, мадҳия, шеър битганларни.
Албатта, бугунги авлодлар билмас,
Бу йўлларда кимлар, қон ютганларни.

Қиличларга бериб, қизил қондан зеб,
Элини, юртини, динни ғамин еб,
“Ватанни асрайлик, босқинчидан” деб,
Улуғ кураш учун, жон тикканларни.

Ўтмишни унутиш, асли катта айб,
Тарихсиз авлодлар, мажруҳу-майиб,
Кўринглар, даҳрийлар, ғоясин ёйиб,
Диндорлар уруғин, қуритганларни.

Бугун ҳам ҳукмдор ўша даҳрийлар,
Энди руслар эмас, бу маҳаллийлар,
Ўзларича гўё, кўп «ақлли»лар,
“Душман” дер, ғафлатдан “уйғотган”ларни.

Қанчалар фитналик, бир замон бугун,
Яна имон аҳли, бағри-қон бугун,
Қаранглар, ҳаммаси, “қаҳрамон” бугун,
Кеча ўз халқига, ўқ отганларни!

Адолатли бўлса, муфтий, имоми,
Бунчалик бузулмас, юртнинг низоми,
Бадном бўлди холис, олимлар номи,
Қаранг, динин дунёга сотганларни.

Яқин тарихни ҳам бузаяпдилар,
Ўзларига мослаб, ёзаяпдилар,
Авлодлар онгидан, йўқ қияпдилар,
Бу курашга жонин, бахш этганларни.

Эркин тушида ҳам, кўрмаган маккор,
“Мустақиллик учун, бўлибмиш меъмор”,
Айтар эди, бўлса, виждон, номус-ор,
Кимлар, Эрк байроғин, тик тутганларни?!

Нима десин чўпон, пахтакор, сувчи,
Агар жим турсалар, шоир, ёзувчи,
Булар виждонларин, сотган “сотувчи”,
Кўрдикку, шаштидан тез қайтганларни.

Қанча бедодликлар бўлди зиндонда,
Мустақиллик деган, манфур замонда,
Ошиғи олчидир, Ўзбекистонда,
Ожиз мазлумларни, қақшатганларни!

Қизлари қасрлар қураб Парижда,
Қанча халқ дарбадар, юрар хорижда,
Ҳақни талаб қилсак, биз хаворижда,
Кўринглар, виждонин, йўқотганларни!

Бу сохта мақтовлар, қарсак уришлар,
Гердаийб, минбарда ғоздек туришлар,
Аслида, барчаси, “Ватанфуруш”лар,
Халқ билар “Ватан”-деб, ғам чекканларни.

Сендек золим токи, тирик туражак...,
Келмайди ҳеч қачон, “буюк келажак”,
Бунинг исботини, вақт кўрсатажак,
Ҳеч рости бўлганмас, сен айтганларни?!

Озроқ баён этдим, мен таърифинги,
Ҳолига вой, сохта, маъорифинги,
Эй халқим, унутма, ўз тарихинги,
Келажаги бўлмас, унутганларни!

27 август 2013 йил

Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар

Болажонлар шак шубҳасиз бегуноҳдир,
Бу сўзимга, Тангрим каломи гувоҳдир,
Фарқи йўқдир, қайси миллат, дин бўлса ҳам,
Ҳаммамизни Илоҳимиз бир Илоҳдир.
Мурғаккина юракларга ўқ отманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Ишонамиз гарчи, тақдир қазоларга,
Қойилмасмиз, лекин казо қазоларга.
Гўдакларни ғамга гирифтор айламанг
Улар лойиқ эмас, бундай жазоларга.
Инсоният келажагин, йўқотманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Яҳудмидир, насороми, мусулмонми,
Гўдакларга зулм айлаган ҳам, инсонми,
Мурғак қалбни қон қақшатган, инсон эмас,
Айтинг бундайларнинг, имони имонми,
Охиратни ёлғон дунёга, сотманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Ожизларга зулм ўтказиб, хор айламанг,
Инсон меҳру шафқатига, зор айламанг.
Ноҳақ озор бериб, гўдак қалбларига,
Кенг дунёни улар учун, тор айламанг.
Ҳаммангиз гўдак бўлгансиз, унутманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Эркалатиб ўйнатишлик, қўғирчоқлар,
Болаларнинг ҳаққи бўлди, ўйинчоқлар.
Ҳеч бир нарсга арзимади болаларнинг,
Бошларига бомба ташлашга, учоқлар.
Ҳақни беринг, оғир гуноҳга ботманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Шулар учун яшар, барча инсонлар ҳам,
Зурриётин қайғуради, ҳайвонлар ҳам,
Фарзандига меҳр қўйса керак ахир,
Одам зоти, яхшилару ёмонлар ҳам.
Адоватни авлодларга тарқатманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Улар жони нега бугун фидо бўлар,
Даҳшатли кўзларни кўрган, адо бўлар.
Ожизларга зулм айламанг, эси борлар,
Ожизларнинг ҳомийси бир Худо бўлар.
Беғуноҳ буғубор дилни, қақшатманглар,
Эй одамлар, болаларни йиғлатманглар!

Ўзим гумроҳман

Мендан йўл сўрама, эй инсон,
Бугун менинг ўзим гумроҳ ман.
Чорраҳада турибман ҳайрон,
Гарчи барча йўлдан огоҳ ман.

Бирортаси ўрнамас дилга,
Билмам элтар қайси манзилга,
Маслаҳат беролмайман сизга,
Ўз ҳолимга ўзим гувоҳ ман.

Турли йўллар, турли ихтилоф,
Бир бирига қилишар хилоф,
Қайси тўғри, қайси бири лоф,
Беролмасман бунга изоҳ ман.

Бор экан

Бузулди имонлар, бузилди динлар,
Қаранг, бундай оғир дамлар бор экан.
Мўминларга зарар берса, мўминлар,
Бу ғамдин, хоотири жамлар бор экан.

Бу қандайин мазҳаб, қандайин имон,
Ақлим етмаяпди, тушунмай ҳайрон,
Ҳаммаси бир динда, ҳамма мусулмон,
Дунёда бундайин, ғамлар бор экан.

Сенку, бугун хотиржамсан, омон сан,
Мусулмон сан ахир, соҳиб имон сан,
Нега золим билан, зулм томон сан,
Билмабман, шундай одамлар бор экан.

АҚШ

Ҳамма ёқда фитнес уруғин сочиб,
Дунёга “хўжайин” бўлишни истар.
Дунёни кафтига олмоқчи бўлиб,
Ҳаммани назорат қилишни истар.

Бугун улар учун энг хавфли душман,
Фақат ислом қолди якка ягона.
Уларга ҳам уруш очишлик учун,
Топилди албатта, турли баҳона.

Даҳрийлар енгилди улардан, тўғри,
Балки шундан мағрурланиб қолдилар.
Катта режими билан босқичма босқич,
Анча диёрларни қўлга олдилар.

Бир улуғ курашга кирди одамзод,
Бир томонда заиф, бир томонда куч.
Яқин ўн йилдирким кетмоқда кураш,
Топган натижаси бўлар лекин пуч.

Бу кураш кўп йиллар этади давом,
Натижаси эса мағлубиятдир.
Ўлимдан қўрқмаслар ҳеч аҳли ислом,
Шаҳидлик мўминлар учун ниятдир.

Бундай тоифани бўлмайдигангиб,
Барча режалари беҳуда бекор.
Бундай душманинга таслим бўласан,
Бошқа иложинг йўқ, бўлмайдиган хор!

Эй халқим

Худо берган ақлинг бор-ку, эй халқим,
Бугун сенинг ўзинг хор-ку, эй халқим.
Миллионлаган фарзандларинг қул бўлди,
Бу кенг дунё сенга тор-ку, эй халқим.
Сен кимларни бахти учун курашдинг?,
Сен Ҳақ йўлдан ҳидоятдан адашдинг.

Боболаринг ватан деб, жанг қилдилар,
“Босмачи” деб, отилдилар, ўлдилар.
Бугун улар қаҳрамонга айланди,
Улар йўлин ушлаганлар келдилар.
Сен уларни “террорист” деб, талашдинг,
Буткул, дину-диёнатдан адашдинг.

Кимга қарши, кураш эълон қилдинглар?,
“Террорист” деб, ўлдирдинглар, қирдинглар?,
Ўз халқингни, қон қақшатиб, ўзларинг,
“Халқ душмани” деб, устидан кулдинглар.
Боболаринг гўрига ғишт қалашдинг,
Хурлик, тинчлик, адолатдан адашдинг,

Ўз фарзандин ўлдирган эл, қайда бор?,
Турмаларда сўлдирган эл, қайда бор?,
Мустабидни “юртбоши” деб, дунёни,
Ёлғонларга тўлдирган эл, қайда бор?,
Ахир, ўзинг билан ўзинг савашдинг,
Журъат, иззат, матонатдан адашдинг.

Келажагинг буюклиги, рўёдир,
Фақат ёлғон тиллар, бугун гўёдир.
Амалдорлар молу-дунё, нон учун,
Сенинг фарзандларинг кўзин ўёдир.
Топганинги ўшаларга улашдинг,
Энди ҳузру-ҳаловатдан адашдинг.

Сенинг, мустақил бўлғонинг ёлғондир,
Буни аслида, барча тан олғондир.
Ҳануз “буюк келажакка” кўз тикиб,
Бас энди, бу кўзларинг ҳам, толғондир.
Кузга етиб, жўжаларни санашдинг,
Ақлинг кетиб, фаросатдан адашдинг.

Кўнгил ғашланар

Отилиб майдонга чиқса бир инсон,
Курашга аҳд қилса, борица имкон,
У адолат учун, бўлса гар қурбон,
Балки, кимларнидир кўзи ёшланар,
Ўйлаб қолса одам, кўнгли ғашланар.

Аммо, топилади шундай одамзод,
Қалбин эгаллаган фисқ ила фасод,
Сенга озор берса, бўлишади шод,
Шаънинга тухмату бўҳтон бошланар,
Эсга тушса одам, дили ғашланар.

Керакмас албатта, сохта обрўйлар,
Тинч қўйишса басдир, бу ғаразгўйлар,
Ортиқча изтироб, беҳуда ўйлар,
Ит каби одамзод, талаб ташланар,
Истайсанми йўқми, кўнгил ғашланар.

Ўзлари бир ишни, эпполмасалар,
Ўз айбини ҳаргиз, тан олмасалар,
Маломат қилишдан уёлмасалар,
Гўёки, сенинг қонинга ташналар,
Нима қилиш керак, кўнгил ғашланар?!

Гарчи дили тошдек, қотсада одам,
Барибир, чекмайин иложи йўқ ғам,
Баъзан мана шундай, қилганда алам,
Сўрарман айтинглари, дўстлари, ошналар,
Нима қилсам, улар дили ғашланар?!

Шаҳидларга;

Улуғ ғояларни тутган дилинда,
Шу сабаб қурол кўтарган қўлинда,
Мақсад жонни бермоқ, Аллоҳ йўлинда,
Зулмга бош эгмай кетган шаҳидлар,
Иззат шараф йўлин, тутган шаҳидлар.

Қолдириб кетишган, ота-онани,
Оила фарзанду, иссиқ хонани,
Ҳимоя қилай деб, бир бегонани,
Жиходга жонини тиккан шаҳидлар,
Майдонда, дунёдан ўтган шаҳидлар.

Бунинг сабабларин қилолмам таҳқиқ,
Улар, ватанида кўрганлар тазйиқ,
«Динни ҳаётимда қилай» деб, татбиқ,
Ўзга юртларда қон ютган шаҳидлар,
Шаҳидлик неъматин, кутган шаҳидлар.

Асло қайғурмаган, ўз жони учун,
Жанг қилгандир фақат, имони учун,
Юрагида қолган, армони учун,
Жаннат учун жонни, сотган шаҳидлар,
Аллоҳ раҳматига, етган шаҳидлар,

Бу ҳиммат, шарафга қойилмиз, эй воҳ,
Бу имон кучига, Яратган гувоҳ,
Ўзи ажрин берсин, меҳрибон Аллоҳ,
Сизга улуғ қисмат, битган шаҳидлар,
Сизни Аллоҳ, раҳмат этган шаҳидлар.

Ё Раб бир ўзгариш бўлсинда энди

Яратган Эгамнинг, фармони етиб,
Зулм, салтанати, тугаса битиб,
Кўрсак, эди шояд, кетмасдан ўтиб,
Жабдийдалар ҳам, кулсинда энди,
Ё Раб, бир ўзгариш, бўлсинда энди!

Яна қанча қолди, ёруғ тонгача?,
Интизор кутармиз биз қачонгача?,
Етиб борамизми, ўша онгача?,
Ҳузуригдан фармон, келсинда энди,
Ё Раб, бир ўзгариш, бўлсинда энди!

Истагинг, бировдан ортда қолмасанг,
Бу орзуга аммо, ҳеч етолмасанг,
Бошинги кўтариб, яшай олмасанг,
Ғариблар ҳам, кўнгли тўлсинда энди,
Ё Раб, бир ўзгариш, бўлсинда энди!

Келмаяпди нусрат сира биз томон,
Мазлумлар интизор кутмоқда ҳамон,
Сенинг қудратинга, йўқ шубҳа гумон,
Бу диктатор тезроқ, ўлсинда энди,
Ё Раб, бир ўзгариш, бўлсинда энди!

Туш

Тушларимга тикан симлар киради,
Таъқиб этар мени, даҳшатли рўё,
Тинч яшаётгандек бўлсамда гарчи,
Ҳали мени руҳим, турмада гўё.

Ҳали унутилиб кетмади буткул,
Қалбларни титратган азоб, қийноқлар.
Барибир, ўзимни сезмасман эркин,
Ҳануз таъқиб этар, мени қамоқлар.

Зулмнинг кўп экан, турфа томони,
Жисмонан ва руҳан, қийналади жон.
Бирисидан гўё, қутулдим энди,
Бошқасидан, озод бўлмадим ҳамон.

Аксиома

Амал учун, шляпани,
Алмаштирганди саллага.
Даҳрий каззоб, қилаяпди,
Энди не келса, каллага.

«Гуллаяпди», Ўзбекистон,
Қўролмаган “қора кучдир”.
Бу қуруқ, иддаоларнинг,
Асли таги, бари пучдир.

Тугамади, халқ бошидан,
Зулм тазйиқ, зўравонлик.
Нон тополмай қолсада халқ,
Дейишмоқда; “фаровонлик”.

Ўз халқини қора қонга,
Ботирганди Андижонда.
“Мустақиллик шарофати”
Шу бўлди, Ўзбекистонда.

Зулм билан, фирибгарлик,
Қаро қилмишин оқлади.
Динга қарши ҳужум бошлаб,
Динсизлигин исботлади.

Абдували шайхни эмас,
Виждонини йўқотдилар,
Обидхон қорига эмас,
Имонига ўқ отдилар.

Абдуллоҳ Ўтани эмас,
Ориятни ўғирлашди.
Ўзларининг йўлларини,
Жаҳаннамга тўғирлашди.

Ўлмагунча рўшноликга,
Етишмаса йўқдир ажаб.
Йигирма йилки, зиндонда,
Ётибди, Муҳаммад Ражаб.

Фуад эмас, ўқ зарбидан,
Ўлдирилган, “Адолатдир”.
Ҳокимият тепасида,
Ҳукми равон, разолатдир.

Пахта эмас бу “оқ олтин”,
“Улуғ ватан, хирмонидир”.
Уни териб, ўлаётган,
Қуллар, “ватан” қурбонидир.

Қуллик ботқоғидан чиқиб,
Қул бўлдинглар, қувонманглар.
Дайдиб юрган, миллионлар ҳам,
“Инсон” деса, ишонманглар.

Аёл эмас, танасини,
Бозорларда “пуллаётган”.
Булар ўзбекларнинг “фаҳри”,
“Мустақиллик, гуллаётган”.

«Бизникидир, осмондаги,
Чарақлаган, Қуёшимиз.
Нур сочмасди, қуёш бизга,
Бўлмаганда, “юртбошимиз”!

Ҳурриятнинг мозорида,
«Базми Жамшид» қуражақдир.
Қамоқларда, Чириётган,
Ўша “Буюк Келажак»дир!

Муқаннапарастлар

Кечаги даҳрийлар, бугун бўлишди,
Тўмарис, Широқ ё, Муқаннапараст.
Бизларга ёвқараш қилишар бугун,
Десак; “Доҳийларинг ғирт, оташпараст”.

Ўзларини ҳисоблашар зиёли,
Очиқ сочиқ, юрар қизу-аёли,
Осмонларда юрар, орзу-хаёли,
Умри ўтган, ғафлат уйқусида маст.

Демократликни қилар иддао,
Албатта, имон ҳам, айни муддао,
Жаҳолатга дардига, бўлган мубтало,
Истамас тушишни бир озгина паст.

Ўзаро низода бўлмай бардавом,
Ҳар ким билганича яшасин, тамом,
Кўрамиз, кимларга эргашар авом,
Маълум бўлар, кимнинг қўли забардаст.

19 сентябр 2013

Бечора афғон

Ҳеч ким қолмадими қилгудек ёдинг,
Эшитгудек, сенинг доду фарёдинг?!
Натижа бермагач, қилган бу додинг?!
Энди ўз жонинги қиласан қурбон,
Ёруғ кун кўрмаган, бечора афғон!

Бир томонда очлик, юпунлик бўлса,
Тинмаса урушлар, дил ғамга тўлса,
Ҳар куни кимлардир отилса, ўлса,
Ўзаро жанжаллар тугамас ҳамон,
Шўри қуриган халқ, бечора афғон!

Ўттиз йилдан ошди тинмади жанглар,
Урушсеварлар ҳам кўпдир қаранглар,
Не қилсин бечора аҳволи танглар,
Тожиқ, Пуштун, Ўзбек, ёки Толибон,
Ўзаро жанг қилар, ҳаммаси афғон!

Миллионлаб етимлар, оч бечоралар,
Дардмандлар дардига топмас чоралар,
Бева қариялар, жигарпоралар,
Қачон ўз йўлингга топасан, қачон,
Қачон инсон каби, яшайсан афғон?!

Етар энди шунча тўкилган кўз ёш,
Қанча халқ чет элга олиб кетди бош,
Ўзаро душмандир, қариндош қардош,
Урушлар ҳаддидан ошдику чандон,
Бас энди, тинч яшаш керак, эй афғон!

Етишмадинг тинчлик деган неъматга,
Қойилман сендаги битмас, ғайратга,
Чек қўй энди, уруш деган, даҳшатга,
Бу нохуш номинга, қоламан ҳайрон,
Балким шунга, доим қиласан “афғон”?!

Орзу мақсадларинг бўлмоқда сароб,
Тобора бўлмоқда аҳволинг хароб,
Сизга ачинаман, дилда изтироб,
Ҳаммаси бир динда, китоби қуръон,
Бир бирин қонини, тўкмоқда афғон.

Турли ғанимларга бўлдинг қўғирчоқ,
Тепангдан бомбалар ташлайди учоқ,
Душманинг дўст тутиб, очарсан қучоқ,
Ўзаро сулҳ учун, топмади имкон,
Хонавайрон бўлди, бечора афғон.

Бордир орангизда нафсга бандалар,
Афюн таъсиридан, маст шармандалар,
Ҳануз йўл топмаган боқимандалар,
Ориятнинг нархи, шунчалик арзон,
Наслу насабинги, йўқотдинг афғон?!

Бошқа афғон халқи, ўлмасин, етар,
Бундан бошқа уруш, бўлмасин, етар,
Саҳвий дили ғамга, тўлмасин, етар,
Етар энди, шунча тўкилган бу қон,
Энди ўз қадринги, сақлагил афғон!

Мавҳумлик

Вафо қилмас бешавқат вақт,
Ортга қараб ҳайронасан.
Дилинг бўм бўш, ҳиссииз бўлар,
Мавҳумликдан тўлғонасан.

Умр ўтар, умр ўтар,
Қўп ғам билан парвонасан.
Ўз дилинга, яқининга,
Ўз уйинга, бегонасан.

Тунлар шамол тегирмондек,
Дардинг дилда, тўлғонасан.
Кеча бир ғам била яшаб,
Бугун бир ғам деб ёнасан.

Хазон бўлган орзуларинг,
Бундан дили вайронасан.
Ўзинги алдарсан бугун,
Ёлғонинга ишонасан.

Ҳаёт тугаб бормоқдадир,
Орзу билан ҳамхонасан.
Умидла уйқуга кетиб,
Умид билан уйғонасан.

Тунги сайр

Тун. Кўчада увиллар шамол,
Ёқимсиз ҳис туйғулар босар.
Бу тун яна қийнар эҳтимол,
Бу тун яна, ёзилар асар.

Узоқларда милтиллар ёғду,
Ҳукмрондир ғафлат, субҳидам.
Шодликлардан устундир қайғу,
Қувончлардан улуғроқдир ғам.

Кўринмайди митти юлдузлар,
Ваҳимали қорамтир осмон.
Кўзларимни юмаолмайман.
Тикилганча тураман ҳайрон.

Ваҳимали тун сукунати.
Ҳиссииз қотган, хаста вужудим.
Ғамгин дарахтлар ортидан,
Тикилганча турадирман жим.

Хаёлимда турфа туйғулар,
Бир бирини, қилади инкор.
Орзу-умид,, тушкунлик, бари,
Бўлмоқчидир, дилга ҳукмдор.

Албат, хукмронлик истайди,
Одамизод қалбига, шайтон.
Сукунат босади, дил қаърин,
Сукунатнинг қаърида, вулқон.

Етим йиғласа

Ким бор даҳшатлироқ айтинг, одамдан?,
Тиллар айланмайди гапга, аламдан,
Аллоҳнинг Арши ҳам титрар, бу ғамдан,
Агар зулм кўриб, етим йиғласа!

Қани самараси, яхши ниятнинг,
Улкан тараққиёт, имкониятнинг,
Ойга учгани кам, инсониятнинг,
Агар меҳр топмай, етим йиғласа!

Дунёнинг шодлиги, гўдак шодлиги,
Шудир аслида чин, юрт ободлиги,
Бундан ортиқ бўлмас, зулм бедодлиги,
Бугун нон тополмай, етим йиғласа!

Фарзандига меҳр берар, ҳайвонлар,
Одамзотнинг аҳволига ҳайронлар,
Аллоҳнинг қаҳридан кўрқинг, инсонлар,
Аллоҳ ғазабланар, етим йиғласа!

Ҳар кимки, етимни парвариш қилар,
Расуллulloҳ билан, жаннатда бўлар,
“Фақат Иблис бундан қувончга тўлар..,
Қачон, бу дунёда етим йиғласа”!

Эй одамлар, баринг бўлинглар огоҳ,
Барча ваҳшийликга Яратган гувоҳ,
Безътибор бўлманг, бу улкан гуноҳ,
Ер-осмон йиғлайди, етим йиғласа.

Фаришта эмасман

Фаришта эмасман албатта,
Мен ҳам оддий, гуноҳкор банда.
Менинг хато-нуқсонларим кўп,
Қилолмасман уларни канда.

Ўз хатоим билсамда, ҳануз,
Тузалмадим ҳеч қачон, илло.
Бору-будим билан барибир,
Мен қиларман, имон иддао!

Менинг қилган амалларимга,
Яратганнинг Ўзи гувоҳим.
Ўзи мени жазолар халос,
Балки, авф айлағай Аллоҳим!

Муҳаббат ҳақида

Муҳаббат ҳақида шеър ёзиш,
Талаб қилди бир йигит мендан.
Дедимки;, “Бу ақлдан озиш,
Тилагинг рад этаман сендан.

Сен сўраган “муқаддас туйғу”,
Аллақачон йўқ бўлган, ўлган.
Йўқдир “муҳаббат” номли қайғу,
Ўрнига фаҳш, разолат тўлган.

Кетган экан, муҳаббат, вафо,
Фарҳод, Ширинлар замонида.
Кумуш билан кетган, мусаффо,
Севги, Отабекнинг ёнида.

Йўқ нарсалар ҳақида мендан,
Сўрама шеър ёзишни, йигит.
Бугун ҳеч ким севилмас, чиндан,
Чин Муҳаббат, бўлгандир унут”.

Бугун муҳаббатнинг нархи бор,
Сотиб олиш мумкин бемалол.
Пулнинг бўлса, топилар “бахт” ҳам,
Қанча керак, фарзанду аёл?!

Бугун ҳеч ким, ҳеч кимни билсанг,
Ишқи билан ёниб куймайди.
Ҳамма нарса пулга боғланган,
Пулсиз бўлсанг, биров суймайди.

Бизлар энди аввалгилардек,
“Қолоқ” эмас, ривожланганмиз.
Ишқу муҳаббат деган нарсага,
Ёшлиқданоқ, “тўйиб” қолганмиз.

Унутди

Руслар қўлида қул бўлиб, оқибат,
Бу халқ бугун, хўрлигини унутди.
Зулмат ичра, чироқ керакмас кўрга,
Ҳамма айтар; “кўрлигини унутди”.

Коммунистлар боболарин отганда,
Даҳрийларга ватанини сотганда,
Имон нури, осмонида ботганда,
Манқурт бўлди, ўзлигини унутди.

Даҳрийлар зулмидан, чиққанда омон,
Бир озроқ, аслига қайтди оломон,
Лекин, ўз йўлини топмади, ҳамон,
Булар кимнинг, зўрлигини унутди.

Ўзин “доно” билган, “зиёли”лари,
Динни “афюн” санашади аксари,
Ўзгариш бўлмади, вақт ўтган сари,
«Кўр»лар диннинг, нурлигини унутди.

Қолмади элни эрк, ихтиёрлари,
Йўқолмоқда афсус, номус-орлари,
Ўзин доно билган, ҳукмдорлари,
Асли аҳмоқ, ғўрлигини унутди.

Таназзул кўлами, чуқурдир жуда,
Фитналар тўфони, урар мавжида,
Борган сари, фиску-фасод авжида,
Аёл зоти ҳурлигини унутди.

Қандай бўлар бундай юртнинг аёли,
Агар шундай бўлса, эркак аҳволи?!
Нафсига қул бўлган юртда аҳоли,
Эркаги, бир сўзлигини унутди.

2011 йилнинг 24 сентябр куни, Иваново шаҳрида ўз уйи олдида отиб кетилган шаҳид биродаримиз Фуад Рустамхўжаев (Шокирий) хотирасига атаб;

Бир мусулмон юрагига ўқ отишди,
Бир диндошни, орамиздан йўқотишди,
Дунёни деб, охиратни ҳам сотишди,
Кимларни шод, хурсанд қилиб кулдирдилар?
Билолмадим, кимлар сени ўлдирдилар?!

Золимга ҳақ сўзни айтиш, осон эмас,
Бу курашдан кўплар қайтди, ёлғон эмас,
Зулмга рози бўлса ким, инсон эмас,
Бизларга кўп, уйдирмалар уйдирдилар,
Тақдир экан, охир сени ўлдирдилар!

Биродарим “Ҳақ” деб, жонинг фидо бўлди,
Сенсиз қолдик, сафларимиз адо бўлди,
Ким виждондан, ким имондан жудо бўлди,
Яқинларинг зор йиғлатиб қолдирдилар,
Лаънат бўлсин, кимлар сени ўлдирдилар!

Ҳақни талаб қилиб, оқди қонинг сени,
“Адолат” деб, қурбон бўлди, жонинг сени,
Ғамга дучор бўлди, хонадонинг сени,
Юракларни, ғам ҳасратга тўлдирдилар,
Қайси айбинг учун, сени ўлдирдилар?!

Ортингда зор йиғлаб, қолди ёш қизларинг,
Дилда армон бўлди барча орзуларинг,
Толё осмонида сўнди юлдузларинг,
Нима учун, гулдек юзинг сўлдирдилар?,
Айбинг надир дўстим, сени ўлдирдилар?!

Сендан бизга унутилмас ибрат қолди,
Ватан қайғусида ўрнак, ғайрат қолди,
Фироқингда дилдан кетмас, ҳасрат қолди,
Бизга мангу нафрат ҳиссин туйдирдилар,
Золимларга..., кимлар сени ўлдирдилар.

Мўминларнинг орзусидир шаҳид бўлмоқ,
Сенга насиб этди, шараф билан ўлмоқ,
Мумкин эмас, бу дунёда, мангу қолмоқ,
Ўзларининг, охиратин куйдирдилар,
Шак шубҳасиз, кимлар сени ўлдирдилар!

Ҳақиқатни талаб қилмоқ “гуноҳингдир”,
Ҳақлингинга, ёлғиз Аллоҳ гуноҳингдир,
Адолатли бир Зот, сенинг Илоҳингдир,
Улар Иблис хизматида қул бўлдилар,
Шунинг учун, улар сени, ўлдирдилар.

Зулм тугаб, ҳақиқат ҳам бош бўлажак,
Бу жиноят вақти келиб, фош бўлажак,
Еганлари алангали тош бўлажак,
Ҳаром пулга ўз қорнини тўйдирдилар,
Динсиз қотил итлар, сени ўлдирдилар.

Шаҳидларни “ўлди” демоқ, раво бўлмас,
Улар жаннатдан энди, мосиво бўлмас,
Қотиллар дардига, ҳаргиз даво бўлмас,
Чунки, улар бўлмас ишни бўлдирдилар,
Улар ноҳақ, мўминларни ўлдирдилар!

Ватан севгиси

Ватан асли нимаси билан,
Муқаддасдир, айтинг одамлар?!
Агар, ватан ичида туриб,
Аримаса бошингдан, ғамлар?!

Нима учун уни севайлик?,
Бўлса агар ҳолимиз хароб?!
Ватан қадри нимада ўзи,
Асли у ҳам, бир хоки туроб.

Қадри бўлмас, бундай ватанни,
Бермасалар имонинга йўл.
Эрк, адолат бўлмаса агар,
Ҳеч ким севмайди, хотиржам бўл!

Инсон қадри, бўлса гар поймол,
“Улуғ” дейиларми шу ватан?!
Кимдир уни “улуғ” деса ҳам,
Биров шуни оладими тан?!

Буюк ватан деганинг билан,
Халқинг юрса хорижда пул деб.
Бундай халқни ўзга миллатлар,
Ҳисобласа ўзига қул деб.

Бу ватанни нимаси буюк,
Агар қадрин топмаса инсон?!
Ватан қадри инсон қадридир,
Мана шудир, ҳақиқий мезон!

Қачон инсон қадри тикланса,
Бўлмаса гар фуқароси хор.
Мана шунда арзийди фақат,
Ватан билан қилсанг ифтихор!

Сурияда ўлдирилган гўдаклар суратин кўриб ёзилган;

Энди на гапириш, на қайғуришга,
Менда ҳеч қандайин, имкон қолмади.
Йиғлашга, куйишга, мажолим йўқдир,
Ғам тортишга танда, дармон қолмади.

Барбод бўлди дунё, адолат, инсоф,
Менга дин имондан, урмангизлар лоф,
Тинмади можаро, уруш, ихтилоф,
Дунёда бир ўлчов мезон қолмади.

Турли хил ғоялар, тўқнашар ҳар он,
Юрт вайрон, бегуноҳ тўкилади қон,
Ваҳший махлуқ бўлар эканда, инсон,
Наҳотки, ҳеч кимда, виждон қолмади?

Бу қонлар уволи, тутар бир куни,
Буларга ҳам навбат, етар бир куни,
Ҳаммасин қаро ер, ютар бир куни,
Одамларда дину, имон қолмади.

Суриялик болакай “Ҳаммасини Аллоҳга айтиб бераман” деганини кўриб ёзилган шеър.

Татимади менга, бу улуғ айём,
Кўз ёшинг дилимни, эзди батамом,
Аллоҳим зулмни қилгандир ҳаром,
Қиёмат бўлишга, келтирдик имон,
Аллоҳни кўрасан азиз болажон!

Айтгил, золимларнинг шу озорларин,
Бечора мазлумлар, оҳу зорларин,
Аллоҳга маълум бу кирдигорларин,
Аллоҳни шубҳасиз кўрасан, инон!
Айт барча дардинги, азиз болажон!

Татимади менга, бу улуғ айём,
Кўз ёшинг дилимни, эзди батамом,
Аллоҳим зулмни қилгандир ҳаром,
Қиёмат бўлишга, келтирдик имон,
Аллоҳни кўрасан азиз болажон!

Айтгил, золимларнинг шу озорларин,
Бечора мазлумлар, оҳу зорларин,
Аллоҳга маълум бу кирдигорларин,
Аллоҳни шубҳасиз кўрасан, инон!
Айт барча дардинги, азиз болажон!

Нима учун, ноҳақ қон тўкканларни?,
Нега болаларни, йиғлатганларни?,
Кимлар, мазлумларга зулм этганларни?,
Ҳаммасини Аллоҳ билар бегумон,
Барибир, Аллоҳга айтгил болажон!

Ер ютсин, барчасин, истиқболини,
Мансабу амали, дунё молини,
Зулмнинг ҳар қандай эҳтимолини,
Нега сени ноҳақ, йиғлатдилар қон?!
Барчасин, Аллоҳга, айтгил болажон?!

Айт болам, кўпайди дунёпарастлар,
Сароб дунёсига, мағрурлар, мастлар,
Бу зулмни кўриб, жим индамаслар,
Тош қотган қалбимни, айладинг вайрон,
Аршни ҳам йиғлатдинг, азиз болажон!

Айт, уммат аҳволи, буткул, бечора,
Бойлари, мол тўплаш билан оввора,
Мазлумлар дардига, йўқ энди чора,
Бу адолатсизликга ким қилар исён?!
Ким сенинг бошинги, силар, болажон?!

Аҳволи харобдир, бу кунги уммат,
Дунё моли, инсон жонидан қиммат,
Ҳеч қандай сиёсат, ҳеч қандай давлат,
Арзимас қилишга, бир жонни қурбон?,
Нега қон йиғлар бу, жажжи болажон?!

Билмаслар Худонинг бедорлигини,
Одилу, Олиму, Қаҳҳорлигини,
Дунёда адолат ҳам борлигини,
Сени йиғлатганлар, қолмагай омон!
Йиғлама, жон болам, жоним болажон!

Зулм салтанати вайрон бўлажак,
Булар ҳам қолмагай, гумдон бўлажак,
Бу кунлар, уларга армон бўлажак,
Мангу йиғлагайлар, бўлиб зор гирён!
Билки, Аллоҳ Одил, азиз болажон!

Фидо бўлсин жоним, кўз ёшларинга,
Кўп балолар тушди, бу бошларинга,
Лаънат бўлсин, золим диндошларинга,
Сенинг кулгунг учун, фидодир минг жон!
Йиғласанг, Арш титрар, азиз болажон!

Ихвонларга аталган шеърлар:

Қирғин

Қадим Фиръавнлар қароргоҳида,
Қалқиди яна бир улуғвор тўфон.
Тарихий зулматнинг бу даргоҳида,
Бу зулм тимсоли, тирикдир ҳамон.

Миср майдонларин тутилди ўққа,
Шаҳидлар қонларин ичди майдонлар.
Мазлумлар орзуси, чиқдику йўққа,
Берилдику яна, минглаб қурбонлар.

Башарийят бўлди, яна бир бора,
Ноҳақдан тўкилган қонларга гувоҳ.
Ҳаддидан ошганди, зулм тобора,
Қанчалаб одамлар ўлди бегуноҳ?!

Гул каби сўлдилар, очилмай туриб,
Асмо каби, неча минглаб навниҳол.
Зулмнинг тимсоли кетмабди қуриб,
Зулм “эҳромлари”, мустаҳкам ал ҳол.

Яна мазлум бўлиб, “Мусо”ни кутар,
“Фиръавн” зулмидан тортганча алам.
Бани Исроилдек, бугун қон ютар,
Бугунги мусулмон, мўминалар ҳам.

Ҳар бир Фиравнга, битта Мусо бор,
Албатта келади, етишса фурсат.
Барчаси йўқ бўлар, қолмасдан бирор,
Ислом аҳлиники бўлажак, Нусрат!

Қулаб парчаланар, зулм эҳроми,
Адолат тимсоли бўлажак ғолиб.
Мангу лаънатланар Фиравн номи,
Шунгача, курашдан қолманглар толиб!

Робия Майдониға бағишлаб;

Муқаддас азиздир хоки туробинг,
Шаҳидларнинг қони тўкилган тупроқ.
Улуғ жасоратга гувоҳ бўлдинг сен,
Улуғ жиноятни кўргансан бироқ!

Сенинг бағринг узра, неча юз минглаб,
Мўминлар саждага қўйгандилар бош.
Рўзалар тутишиб, тиловат қилиб,
Дуолар қилдилар, кўзлар тўла ёш.

Аёвсиз отилди, қирилди улар,
Бу улуғ майдонга, тўлди қора қон.
Тириклай ўт қўйиб, куйдирди золим,
Қаттоллар жазосин, олмади ҳамон.

Аршни титратганди, бу халқ фарёди,
Бу жиноятларга гувоҳлар бисёр.
Аллоҳ адолатли Зотдир шубҳасиз,
Буларни жазосиз қўймайди зинҳор.

Мардлик, разолатга, гувоҳсан майдон,
Булар бизга ибрат, бир тарбиядир.
Ўтмиш, келажакнинг масдари аён,
Бу муборак майдон, бу “Робия” дир!

Жаҳаннамда жазолансин жонинг сани

Қачонгача давом этар қатағонлар?,
Қадри йўқми оқаётган ушбу қонлар?,
Инсоф қилинг ахир энди, эй инсонлар,
Эй ас Сиси ҳалол бўлди қонинг сани,
Жаҳаннамда жазолансин жонинг сани.

Ҳавасмиди, қон дарёси ичра сузиш,
Ўз юртиңи, ватаниңи ўзинг бузиш?,
Лозим сендек ваҳшийларни бошин узиш,
Эй ас Сиси, йўқ экан виждонинг сани,
Жаҳаннамда жазолансин жонинг сани.

Етар ахир, қонлар ичиб тўймадингми?,
Мўминларни ҳайвон каби сўймадингми?,
Охиратни, бир оз ўйлаб қўймадингми?,
Охиратга бўлганми имонинг сани?,
Жаҳаннамда жазолансин жонинг сани.

Бу жонларга, битта жонинг камлик қилар,
Аллоҳ қиёматда бунӣ, сендан сўрар,
Икки дунё гарданингда бу юк турар,
Фойда бермас, энди пушаймонинг сани,
Қутулмоқни имкони, йўқ жонинг сани.

Фиръавнлар ҳам сенчалик бўлган эмас,
Улар сендек, мунофиқлик қилган эмас,
Улар дину имон нима билган эмас,
Хонавайрон бўлсин, хонумонинг сани,
Жаҳаннамда куйсин бориб, жонинг сани.

Фиръавнлар ёнида жой берсин Аллоҳ,
Сенинг қилган қилмишинга Ўзи гувоҳ,
Ҳеч қаерга қочолмассан, бўлгил огоҳ,
Вайрон бўлсин салтанату шонинг сани,
Жаҳаннамда куйсин жисму жонинг сани.

17 август 2013 йил

Мисрлик аёлларга бағишлаб:

Миср аёллари, мардми шунчалик?,
Мардлик бўлса бўлар, мана шунчалик,
Улуғ ойлар ўтди, очлик, ташналик,
Тасанно сизларнинг, ҳимматингизга!

Сизлар золимларга қилдингиз исён,
Шу йўлда беришди, фарзандингиз жон,
Бўлса шундай бўлар, менимча имон,
Қойилман, оналар журъатингизга!

Олам аёлларин, ифтихорисиз,
Эркакман деганлар, номус-орисиз,
Буюк келажакнинг, пойдеворисиз,
Аллоҳ ажр берсин, хизматингизга!

Сизга шон шарафлар, эй онахонлар,
Албатта, ўтади бу имтиҳонлар,
Келади, сиз кутган сурурли онлар,
Аллоҳим етказсин, ниятингизга!

Қайси миллатни бор, шундай аёли?,
Аллоҳ ризосила, банддир хаёли,
Бўлса шундай бўлар, диндор Зиёли,
Мен шерикман, сизнинг ҳасратингизга!

Сизларга етмайди дилимда оҳим,
Ғойибона дуодаман, Илоҳим,
Ноумид қилмағай сизни, Аллоҳим,
Ҳақ йўлида қилган, ғайратингизга!

Муҳаммад Мурсийга бағишлаб Мадҳия

Эй улуғ инсон бутун уммат қадрдонинг сени,
Тан олурлар аҳли ислом, шавкату-шонинг сени.

Сен Салоҳиддину Айюбнинг мақомин ушладинг,
Ҳам Миср мамлуклари бўлганди сарбонинг сени.

Сен адолат соҳибисен, ҳофизи қуръонсен,
Ҳайбатингдан титрагай, Фиръавну Ҳомонинг сени.

Сен адолатни кўтардинг, Фиръавнлар қасдига,
Фитналар бирла синалди, сабру-имонинг сени.

Фитналик дунёда золимлар макр айлаб яна,
Бўлмади ҳақ узра турмоқликқа, имконинг сени.

Зулм аҳлига бўйинсунмай жасорат кўрсатиб,
Бу курашда эй жаноб, кўр қанча қурбонинг сени.

Кимки дунёда адолат аҳли бўлса, сен тараф,
Ким зулм йўлини тутса, бўлди душмонинг сени.

Бу курашда оқибат, нусрат нажот берсин Худо,
Ҳақ Ўзи соғу саломат, сақласин жонинг сени.

Сен каби раҳбарни учратмоқлик орзуим эди,
Ғоибона мухлисинг, бўлгандир ҳайронинг сени.

Бу улуғ айёмда Саҳвий, ҳаққинга айлар дуо,
Шак шубҳасиз меҳрибондир, билки Раҳмонинг сени!

Аҳли Миср, Ихвонинги асрагил!

Инсонийлик қиёфасин йўқотма,
Миср аҳли, имонинги асрагил!
Ўз халқинга бугун, ўзинг ўқ отма,
Ўзинги, ўз ўғлонинги асрагил!

Бугун Саудларга бўлдингми қойил,
Гўё, Ғарбликлар ҳам, сизларга мойил,
Дўст бўлмагай сизга, Ақш, Исроил,
Ўзинг ёруғ осмонинги асрагил!

Дунё аҳли учун, шижаот рамзи,
Имон, ислом учун, шаҳодат рамзи,
Уммат учун, мардлик садоқат рамзи,
Аҳли Миср, Ихвонинги асрагил!

Зулму ноҳақликга айлаган исён,
Дилида имон бор, тилида қуръон,
Элнинг орзусидир, бу каби инсон,
Адолатли, Султонинги асрагил!

Шундай синовларда, топар одам тоб,
Билинар ким содиқ, билинар каззоб,
Мўминларни қириб, берманглар азоб,
Миср аҳли, виждонинги асрагил!

Бир ноҳақ амалга, берилса буйруқ,
Унга итоатга, динда рухсат йўқ,
Эй аскар, отмагил, мазлумларга ўқ,
Жаҳаннамдан ўз жонинги асрагил!

Зоҳирда кўринар, ғариб, ноилож,
Аслида, Ихвонлар, бошга кийди тож,
Иншааллоҳ, бўлар ишлари ривож,
Қўлда тутган, қуръонинги асрагил!

Золимлар қилганда, сизни қатли ом,
Тарихда мазлум деб, қолдирдингиз ном,
Сизларнинг сабабдан, юксалди Ислом,
Шу шарафли, унвонинги асрагил!

Бошқа тўкилмасин қонлар, етар бас,
Бу қонлар албатта, кетмайди абас,
Шаҳидларнинг қони оққан муқаддас,
Бу муборак, майдонингни асрагил!

Бу кунларинг, унутилиб битажак,
Дунё тугагунча, бу дин туражак,
Сизникидир, келаётган келажак,
Эй Ихвоним, имконингни асрагил!

Ҳақ йўлида шаҳид бўлган Ихвоним

Малъун фиръавнлар руҳи бўлди шод,
Бузулди адолат, ҳақ бўлди барбод.
Миср аҳлин бугун қонга ботирдинг,
Дод сени дастингдан, эй ас-Сиси дод.
Фарёдинга тўлди бугун осмоним,
Эй мусулмон мазлум, дўстим Ихвоним.

Барига гувоҳдир қудратли Эгам,
Келар бир кун золимлар навбати ҳам.
Мўминларни ноҳақ қатл қилганлар,
Жазолари бўлар мангу жаҳаннам.
Шаҳидларинг раҳмат этсин Раҳмоним,
Сизга Аллоҳ нусрат берсин Ихвоним!

Имони уйғоқлар қилинглари дуо,
Кифоя қилсин бу золимга Худо.
Улар қилаётган ваҳшийликларин,
Оламга тарқатиб, қилинглари нидо.
Шу майдонда бўлолмадим армоним,
Ҳақ йўлида шаҳид бўлган Ихвоним.

Ўзлари тартиб устувор этарлар,
Ўзлари амалда бекор этарлар.
Ҳайрон бўлдим дунё дарғаларига,
Ўз мунофиқлигини изҳор этарлар.
Мунофиқлик қийнайди бу виждоним,
Ноҳақ ўлдирилди минглаб Ихвоним.

Мунофиқлар ҳаргиз ғолиб бўлмаслар,
Доим алдар, холис амал қилмаслар.
Албатта Ҳақ ўз ишида ғолибдир,
Одамларнинг кўпи буни билмаслар.
Сизга мадад беришга йўқ имконим,
Аллоҳ мададкоринг бўлсин Ихвоним!

15 август 2013 йил

Расулulloҳ айтган умматни кўрдим

Миср майдониға боқиб мен бугун,
Тарихда кўрмаган, даҳшатни кўрдим.
Қалбимни ўртагай бу халқ фарёди,
Мазлумларга етган кулфатни кўрдим.

Бир озгина инсоф қилинг инсонлар,
Нега тўкилмоқда бегуноҳ қонлар,
Одам қиёфасидаги ҳайвонлар,
Халқ бошига солган офатни кўрдим.

Биродарлар қадрдонлар ихвонлар,
Муборақдир сиздан тўкилган қонлар,
Собит турибсизлар кетсада жонлар,
Мен сизларда улуғ ҳимматни кўрдим.

Бундай собитқадамлик йўқ бизларда,
Шижоат барқ урур нурли юзларда,
Қасам ичиб айтайин, “мен сизларда,
Уммат учун, улкан ибратни кўрдим.”

Тарқалсанглар қолардинглар омонда,
Шайтон васвасаси шундай ёмонда,
Ҳақни талаб қилиб турган майдонда,
Аллоҳу Таъолога қурбатни кўрдим.

Бу шеърим бир сизга қилган хитобда,
Ичимга сиғмайди дардим шу тобда,
Тангрим нозил этган улуғ китобда,
Сизга ваъда қилган, жаннатни кўрдим.

Тенгингиз йўқ шижоъатда, ғайратда,
Таъриф этиб бўлмас буни албатда,
Сизга насиб этган бундай кулфатда,
Ақлим етмайдиган ҳикматни кўрдим.

Собит бўлинг, буюк ҳимматингизда,
Уммат учун қилган хизматингизда,
Биродарлар сизнинг, сийратингизда
Расулulloҳ айтган умматни кўрдим.

2013 йил август

Юрагим сиз билан, майдонда қолди

Биродарлар кўриб ғайратингизни,
Ақлим бу ишларга, ҳайронда қолди.
Самараси бўлсин меҳнатингизни,
Миср аҳли бугун исёнда қолди.

Қани мезон, қани сайлов адолат?,
Қани қонун, қани дину, диёнат?,
АҚШ адолатга қилди, хиёнат,
Ҳақ зулм остида, гирёнда қолди.

Тақдир экан, мусибатлар битмади,
Дилимдаги қайғу ғамлар кетмади,
Бизга майдонлар ҳам, насиб этмади,
Бу неъмат дилимда, армонда қолди.

Дилимда кўп алам қолди, юртимдан,
Мағлуб бўлиб, қочиб чиққандим ундан,
Сизга ҳавас қилиб, айтаман чиндан,
Юрагим сиз билан, майдонда қолди!

Ихвонул Муслимин, фахри Жаҳондир

Мана бир ойдирки, тинчимади ҳеч,
Дунё матбуоти, мавзу Ихвондир.
Бу риёзат оии, ибодат оии,
Бу мағфират оии, бу Рамазондир!

Ҳақнинг ҳимояси вожиб, демишлар,
Кеча кундуз тинмас, ҳеч намоишлар,
Майдонда ибодат, ифтор, емишлар,
Ётиш туриш жойи, фақат Майдондир!

Дилларида золимлардан қўрқув йўқ,
Қўзларида кеча кундуз уйқу йўқ,
Уйим, ишим, молим деган қайғу йўқ,
Қаранг қанча инсон, жони қурбондир?!

Майдонда ибодат, майдонда намоз,
Рамазонда, қаттиқ иссиқ келди ёз,
Уларга “қойилман” деган, билан оз,
Булар уммат фаҳри бўлган, Инсондир!

Ажиб риёзатлар тушди бошига,
Офарин буларнинг, кекса ёшига,
Барча мўминларга, дин қардошига,
Ихвонул Муслимин, фаҳри Жаҳондир!

Албатта, келади Аллоҳдан нусрат,
Шунда қадрлироқ бўлар, ҳуррият,
Агар холис бўлса, амалда ният,
Бесамар кетмагай, бу бегумондир!

Саҳвий

5 август 2013 йил

Мазлум Ихвоним

Малъун фиръавнлар руҳи бўлди шод,
Бузулди адолат, ҳақ бўлди барбод.
Миср аҳлин бугун қонга ботирдинг,
Дод сени дастингдан, эй ас-Сиси дод.
Фарёдинга тўлди бугун осмоним,
Эй мусулмон мазлум, дўстим Ихвоним.

Барига гувоҳдир қудратли Эгам,
Келар бир кун золимлар навбати ҳам.
Мўминларни ноҳақ қатл қилганлар,
Жазолари бўлар мангу жаҳаннам.
Шаҳидларинг раҳмат этсин Раҳмоним,
Сизга Аллоҳ нусрат берсин Ихвоним!

Имони уйғоқлар қилинглари дуо,
Кифоя қилсин бу золимга Худо.
Улар қилаётган ваҳшийликларин,
Оламга тарқатиб, қилинглари нидо.
Шу майдонда бўлолмадим армоним,
Ҳақ йўлида шаҳид бўлган Ихвоним.

Ўзлари тартиб устувор этарлар,
Ўзлари амалда бекор этарлар.
Ҳайрон бўлдим дунё дарғаларига,
Ўз мунофиқлигин изҳор этарлар.
Мунофиқлик қийнайди бу виждоним,
Ноҳақ ўлдирилди минглаб Ихвоним.

Мунофиқлар ҳаргиз ғолиб бўлмаслар,
Доим алдар, холис амал қилмаслар.
Албатта Ҳақ ўз ишида ғолибдир,
Одамларнинг кўпи буни билмаслар.
Сизга мадад беришга йўқ имконим,
Аллоҳ мададкоринг бўлсин Ихвоним!

15 август 2013 йил

Ғазаллар

Кўнгил изҳори

Мен аён айлай бу шеъримда кўнгил изҳорини,
Сигдиropolмасман нетай дилга, дилимнинг зорини,

Миср аҳли Фиръавнлар, даврида қулдек яшаб,
Келса Мусо кўрсатурлар, турли ғам озорини.

Сиёсатда тўғри сўз, содда бўлишлик айб экан,
Омади чопгай бу йўлда, фирибгар айёрини.

Қайси раҳбарнинг адолатдир шиори, оқибат,
Ҳайдашар бадном қилиб, тўкканча номус-орини.

Аҳли Ислom тарихинда, ҳеч қачон бирлашмаган,
Билиб бўлмас ким рақиб, ким ким билан, дўст ёрини.

Эй хиёнат аҳли, зулматдан бошингиз чиқмасин,
Билмадинглар сиз адолатлик имомнинг борини.

Мен бу дунё ишларига Саҳвиё, ҳайронман,
Бу сиёсат йўлин англай олмадим асрорини.

Этар

Бу ҳаёт бизни курашлар ичида меҳмон этар,
Баъзида шод, баъзида лол қолдириб, ҳайрон этар.

Неча соф орзу умидлар бирла, мақсадга яқин,
Келдим деганда, ёвуз кучлар чиқиб вайрон этар.

Нега доим зулму зўравон, киши ғолиб бўлур,
Нега доим адолатни изласанг, сарсон этар?!

Наҳот Маҳдийсиз ҳаётда, ҳеч адолат бўлмаса,
Нега оддий бандани зулм ичра саргардон этар?!

Қолмаганми энди бизга, ҳеч нажот имкони ё,
Барча ишларни наҳот, битта, ўша шайтон этар?!

Билмадим, Иблисми, шайтонми улар номи қаранг,
Қанчалар холис одамларни тутиб гумдон этар.

“Саҳвий, ашъоринг нега, ғамнок” дея, айб айламанг,
Найлайин озурда кўнглим, ғам тўла, гирён этар.

Чиқмаган жондан умид

Одамизод айлар эркан, чиқмаган жондан умид,
Саъй этиб борича имкон, узма Раҳмондан умид.

Эҳтимол орзуларинг рўёбга чиқмас, барибир,
Кўнгил узолмас экан, ҳеч бу жонондан умид.

Тинмайин даврон, етар ҳар нарсанинг поёнига,
Даврдан эрмас, қилинг Соҳиби даврондан умид.

Ноумидлик бандага лозим эмас, ҳаргиз билинг,
Умидни узманглар ҳаргиз, бўлса имондан умид.

Сабаблар кўпдир, Мусаббибни унутманг ҳеч қачон,
Мумкин эрмас айламоқ инсонга, инсондан умид,

Охиратда мағфиратдан, ноумид Шайтон экан,
Ноумид бўлмас ўшал кас, узмаса Ондан умид.

Гарчи кўпдир сенда беҳад, маъсиятлар Саҳвиё,
Узма ҳаргиз мағфират, Фирдавсу ризвондан умид.

Ўзидан кўрсин

Ўзидан кўрсин, кимки ҳурматини йўқотса,
Қадрига етар одам, неъматини йўқотса.

Мубтало бўлса кимки, шуҳратпараст дардига,
Қийин бўлади кейин, иззатини йўқотса.

Ҳар нарсанинг ўз вақти замони бор ҳаётда,
Афсусланар ким ўшал, фурсатини йўқотса.

Дунёдаги қадрият, боқий қадрият эмас,
Ажабланманг эртага, қийматини йўқотса.

Кучу қудрат заифлик, нисбий мутаносибдир,
Ҳайрон бўлманг, кучлилар, қудратини йўқотса.

Не бўлсада табиий, фитрат ўзгармасин ҳеч,
Дунё тугар одамзод фитратини йўқотса.

Шеър ёзади Саҳвий ҳам, дарди дилига сиғмай,
Шеър баҳона кўнглидан, ҳасратини йўқотса.

Ғурбатдаги ғарибни

Ғурбатдаги ғарибни, мададкори Худодир,
«Ватангадо» деганлар, Ватан ичра, гадодир.

Ҳақ гапни айтолмаса, ишлаб пул тополмаса,
Ойлаб ҳаққин олмаса, юрак бағри адодир.

Тезак ёқиб кун кўрса, кошки бир оқ ун кўрса,
Ойнада ўзин кўрса, шу етарли “баҳо” дир.

Ой ёруттар тунларин, ғам тугатар кунларин,
Кўрсангиз ажинларин, айтилмаган нидодир.

Чора топмай ўйланар, ўғли қандай уйланар,
Мустақиллик куйланар, дерлар; “жоним фидодир”.

Эркидан жудо банда, эғнида эски жанда,
ИАКни қилмас канда, фаросатдан жудодир.

Ватандаги гадолар, дерлар; “ватангадолар”,
Шу сизларга Саҳвийнинг, дилиндаги садодир.

Нега баҳор ўлмас?

Биродарлар тушунмасман нега бизда “баҳор” ўлмас?,
Тугаб бу қаҳратон “қиш”, сарзамин ҳеч сабзавор ўлмас?!

Бу иқлим манбаи асли, шимолданми, жанубданми?,
Бунингдек, “об-ҳаво” турса, бу элнинг бахти ёр ўлмас.

Агар мардум умид этса баҳорни, саъй қилиш лозим,
Табиат қаҳратон бўлса, аниқки лолазор ўлмас.

Зулм бирла фаровонлик келар деб ўйлаган нокас,
Наҳот билмас, зулм бўлган, маҳал эл барқарор ўлмас.

Фаровонлик келар албат, меҳр сочса агар “офтоб”,
Меҳр нурин сочиб турган, ҳукумат халқи хор ўлмас.

Ҳамиша “қаҳратон”дан сўнг, келар эрди “баҳор” фасли,
Начора бор кечикса, ёз кишида ихтиёр ўлмас.

Фаровонликни истар бўлса Саҳвий, эл ҳукмдори,
Зулм йўқ бўлса, албатта, бу юрт ҳеч беқарор ўлмас.

Кўнгли вайронман

Шу гўдакнинг қайғусидин, кўнгли вайронман бугун,
Не қилишимни билолмай, лолу ҳайронман бугун.

Мен муҳожирман, зулмдан қочган эрдим, оқибат,
Мазлум инсонларни аҳволига нолонман бугун.

Ҳам Фаластин, ҳам Ироқ, ҳам Афғонистонни кўриб,
Адвия майдонида гўёки, Ихвонман бугун.

Сурия мўминлари қон йиғлаганда, йиғладим,
Аҳли ислом ҳолига, мен дийда гирёнман бугун.

Эй мусулмонлар, бу умматнинг ғариб аҳволига,
Чора излаб топмайин, ҳоли паришонман бугун.

Мен тушунган дину, имоним, мени тинч қўймагай,
Осию, ожизлигимдан, кўп пушаймонман бугун.

Бундайин аҳволга чора изламай, эй Саҳвиё,
Тинчгина ётсам яна, қандай мусулмонман бугун?!

Қойил қолганман

Қойил қолганман шведлар, тоғу-тош, уммонига,
Бир текис ер йўқ, баланд паст, чор тараф ўрмонига.

Бир йил ичра тўққиз ой, қору-бўрон ичра яшар,
Йилда уч ой ботмагай боқсанг қуёш осмонига.

Халқ фаровон тўқ яшар, йўқдир нефт, газ конлари,
Тушунмасман ҳеч тўкинлик, иқтисод имконига.

Нега бу ерда етарли молу-мулк, ҳайронман,
Қанча келгинди яшарлар, ғарқ бўлиб эҳсонига?!

Ўзга миллатлар билурлар, юртида инсон деган,
Қадр қимматда тенг эрмасдир булар ҳайвонига.

Ҳақиқатда, бузилмай қолган бу элнинг фитрати,
Боғлиқ эрмасдир бу ахлоқ, динига, имонига.

Саҳвиё, билсанг адолат динга боғлиқмас экан,
Дин билан бўлгай мукаммал, етгай ўз поёнига!

Чарчадим

Чарчадим дунёни дунни, битмаган ғавғосидан,
Мосиво бўлди дилим, охир бориб тақвосидан.

Бора бора қолмади, мезону мантиқ дил аро,
Ўтди умрим бори нафсим амрининг ижросидан.

Етишган неъмат билинмас, етмаган орзу узоқ,
Не иложи бор қутулмоқни, касод савдосидан?!

Ватан бўлмади менинг чун, бу шведлар маскани,
Фарқи бўлмас душманингни дўст ила ошносидан.

Ҳамма ўз ўзини алдар, умид айлар, доимо,
Тўлмагай ҳеч кимни қалби, бевафо дунёсидан.

Бу менинг дарду баёним, аҳли диллар англагай,
Топмадим мен дилга маҳрам дўст бугун Тимросидан.

“Бефаҳм” дебон, маломат айламанг Саҳвийни кўп,
Фаҳм кутмоқ нораводир, шеърият шайдосидан.

Рўсиё бўлган ИАК

Зулми бирла олам ичра рўсиё бўлган ИАК,
Бир умрга қалби кўр, кўрмас зиё бўлган ИАК.

Тийра шомдан ҳеч ёруғ кунга етирмас халқини,
Бизни миллатнинг бошига бир бало бўлган ИАК.

Макон қурган қалбида, доим ҳасад, кибру-ҳаво,
Ҳеч тузалмас бир касалга, мубтало бўлган ИАК.

Прокурору МХХ, миршабу ҳоким ва Суд,
Барча золим кимсаларга, раҳнамо бўлган ИАК!

Зулм бирла қолди таъриҳда абад бадном бўлиб,
Охиратни қуйдириб бахти қаро бўлган ИАК!

Шубҳасиз келгай яқин кунда Худонинг қўйгани,
Шунда дермиз сени “жониндан жудо бўлган ИАК”!

Саҳвиё, золимлар ўлса, халқга байрамдир фақат,
Дерлар “Иблис хизматинда, жонфидо бўлган ИАК”!

Қаранг

Ҳамма йўлин ҳақлигини иддао айлар қаранг,
Ҳамма ўзгани “адашган” деб, даъво айлар, қаранг!

Мен тушунмасман нега бундай, бугун аҳволимиз,
Бизни Иблис Ҳақ йўлидин, мосиво айлар қаранг!

Устимизда ўзгалар бўлди ҳукмрон, биз залил,
Уммати Ислонни қулга, муство айлар қаранг!

Турли манҳаж, турли фатво, ранг баранг йўл, оқибат,
Борми ким бу бедаво дардга даво айлар, қаранг!

Қайда қолди бизни миллатнинг бугун оқиллари?,
Шунчалар ҳам мубтало нафси ҳаво, айлар қаранг!

Етмагай ақлим муаммоларга мен ҳайронман,
Яқиндурким сури Исрофил наво айлар, қаранг!

Йўқдир бу аҳволни ўнглашни иложи Саҳвиё,
Чунки, тақдирни азал қисмат, раво айлар қаранг!

Кетмоқдасан тупроқ бўлиб

Зулмга қарши бу эл, бирлашмади, тарқоқ бўлиб,
Кутишмоқда жим туриб, тоқатлари ҳам тоқ бўлиб.

Англамас ўз қадрини, ғафлатдадирлар то ҳануз,
Не қилур уйғотмаса, олимлари уйғоқ бўлиб?!

Қачон бу юртда аҳоли ҳаққини қилгай талаб,
Билмадим ўтгайми ёки, бир умр қўрқоқ бўлиб?!

Шунча йилдирким, бу золим зулмини тарк этмади,
Қонмади эрkning ҳавосидан, бу эл чанқоқ бўлиб.

Ҳеч қачон, ўз халқини, бир пулга олмас фикрини,
Сохтадир сайловлари, халқ қолдилар аҳмоқ бўлиб.

Элни сабри қолмаган, кун кундан ошгай нафрати,
Ажабмас, тушса бу нафрат бошига, тўқмоқ бўлиб.

Тик яшаб ўт Саҳвиё, бу қисқа умринг арзимас,
Қул бўлишга.., барибир кетмоқдасан тупроқ бўлиб.

Ғариблиқда

Ғариблиқда мен ватандаги каби хор бўлмадим,
Юз туман турли бало, офатга дучор бўлмадим.

Қанчалар дўсту биродарлар ҳануз зулм остида,
Алам қилгай, мен уларга бир мададкор бўлмадим.

Истагим халқим фаровон бўлсин, эркин яшасин,
Найлайин лекин, бу мақсадга сазовор бўлмадим.

Етди золимлар қўлидан, бизга кўп, жабру-жафо,
Шу зулмни йўқ қилишликга сабабкор бўлмадим.

Бу улуғ мақсадга етмоқ, йўлини топмай ҳануз,
Англадимки, бу каби давлатга тайёр бўлмадим.

Ўтди умрим кечалар ғамга тўла, шеърлар ёзиб,
Ҳеч қачон лекин, ибодат бирла бедор бўлмадим.

Саҳвиё, бу қайғу-ташвишлар, адо айлар сени,
Анғласамда, қайғудан, ҳозирча безор бўлмадим.

2012 йил

Дейдилар

Дейдилар; “дунёни бузган, нобакор шайтон экан”,
Аслида, бузғунчиларнинг барчаси инсон экан.

Энди бузғунлик қилиш, шайтонга ҳожат қолмаган,
Бу вазифани одамлар, ўзига олғон экан.

Барча фосидларни устози ўшал шайтон қаранг,
Одамизод қилмишидан, лол бўлиб қолгон экан.

То танангда жони бор васваса ҳаргиз тўхтамас,
Ҳаммасин қасди мусулмондан фақат имон экан.

Гар Худо раҳм этмаса, кетмак саломат даргумон,
Имон билан яшаб, имонсиз ўтиш ёмон экан.

Қийнагайдир мени бу озурда имон қайғуси,
Аҳли имон борки, бу қайғу билан ҳайрон экан.

Дунёи фонийга алдандинг, таассуф Саҳвиё,
Англамай охир буларнинг, ҳаммаси ёлғон экан.

Хирмонлар билан

Ҳормангизлар пахтакорлар, катта хирмонлар билан,
Терапсиз “оқ олтин”ни, шунча қурбонлар билан.

Эрталабдан кечгача, пахтани териб, тинмайин,
Ухламай то тонгача, оввора сичқонлар билан.

Қанча ўсмирлар, гўдаклар, “пахта” деб, нобуд бўлар,
“Қизил олтин” бўлди пахта, номи бу қонлар билан.

На муаллим, на талаба, на табиб, бемор қолур,
Барчани ҳайдайди қўймай, катта карвонлар билан.

Масжиду, маҳалла аҳли, ёш қари, эркак, аёл,
Тижорат аҳлин эзар, мажбурий “эҳсон”лар билан.

Қизил олтинни териб олгунча, халқ қонин ичиб,
Халқига ток, газни бермай, алдар ёлғонлар билан.

Саҳвий бу бечора халқни ҳолига айтар, куйиб,
“Ҳормангизлар пахтакорлар, катта хирмонлар билан!”

Умидим бор

Умидим бор, ортда қолгай, кўргулик, ҳасратларинг,
Тонг яқиндир, унут бўлгай, ўтмишинг, даҳшатларинг.
Оғирликдан кейин енгиллик келар, бу ваъда ҳақ,
Эй мазлумлар, рўёбга чиқар эзгу ниятларинг.
Мўъжиза даркор эмас, шудир Худонинг суннати,
Алмашиб тургай ҳамиша, яхшилик, кулфатларинг.

Эл фаровон бўлмоғин шарти, адолатдир фақат,
Адл бўлса, бесамар кетмас эди, меҳнатларинг.
Адолатни тикламоқ, фарзандларингни бурчидир,
Қўзғолинг мардлар бугун, кўрсин бу эл ҳимматларинг!
Зулмга қарши турунглари, элни мард ўғлонлари,
Унутилмасдир ватан олдиндаги хизматларинг!
Саҳвиё, зулмат тугаб, бўлса ватан обод агар,
Уйга қайтардик, тугар эрди сенинг ғурбатларинг!

Яхшилик

Ҳар бало келса бордир, шу балода яхшилик,
Хафа бўлма эй дўстим, бор жафода яхшилик.
Кечикяпди сен кутган, яхшиликлар, ачинма,
Албатта бор кечиккан, ҳар қазода яхшилик.
Солимлар зулм этарлар, ўз бошига етарлар,
Мазлумга бор балога, мубталода яхшилик.
Будир ҳикмат асоси, бўлажак интиҳоси,
Ўйлама бор деб фақат, кайф сафода яхшилик.
Сабр айлаб балога, рози бўлгил қазога,
Унутсанг бўлмагай бил, аҳд вафода яхшилик!
Неъматига шукр айла, ғанимат бил имконинг,
Шукр айтсанг бўлгайдир, кўп зиёда яхшилик.
Саҳвий сенга мен кўриб, билганимни айтайин,
“Бўлмагайдир ўзаро, жанжал низода яхшилик”.

Соғинарман

Соғинарман дўстларимни, жондан ҳам қимматлироқ,
Сабру тоқат, жидду жаҳдда, мендан ҳам ҳимматлироқ.

Қанчаси топди шаҳодат, қанчаси зиндонга банд,
Қанчаси музтазъафиндир, мен учун миннатлироқ.

Кўп оғир кунларни кўргандик, биродарлар билан,
Энди не қолди яна, биз кўрмаган даҳшатлироқ?!

Бизни қайси айбимизга бунчалар зулм этдилар,
Ё, хато қилганмидик, йўл топмайин ҳикматлироқ?!

Бутларин синдирди Иброҳим Халил бутхонанинг,
Бормикан, ё бу кишидан яхшироқ, ибратлироқ?!

Барча дўстлар қолди зулм остида, мен ҳижрат қилиб,
Энди бу “зулми”, ўшал зулмидан ҳам зулматлироқ!

Ўртагай соғинч азоби, энди доим Саҳвиё,
Соғинарман дўстларимни, жондан ҳам қимматлироқ.

Гапирмайлик сиёсатдан

Атроф тўла “тақводорлар”, гапирар дин диёнатдан,
Ўтганларнинг улуғлиги, мўжизаю, кароматдан.

“У зотларга иттибоъ, лозиму лобуд” дебон охир,
Яна бизга дегайлар шу, “гапирмайлик сиёсатдан”.

Ўша ўтган улуғларнинг, амридан ибрат олар бўлсак,
Улар жим турмаган қўрқиб, фақат қўрққан қиёматдан.

Зулмга ҳақни айтишга, агарчи йўқдир имконинг,
Гапирганга тўсиқ қўйма, ҳазар қил бу жиноятдан.

Бу умматнинг азалдан, иззати жангу жадалларда,
Булардан келмаган устун, бирор миллат шижоъатдан.

Шуларнинг қисмати бўлган матонат, мардлигу қувват,
Бугун мағлубиятнинг касри, шу динга хиёнатдан.

Шу йўлда икки дунёнинг, саодат иззати Саҳвий,
Кураш йўлини тарк этма, умид этсанг саодатдан.

2013 йил 9 сентябр

Мубтало бўлди

Мубтало бўлди бу уммат, турфа алвон ғам била,
Ҳар куни ўтмоқда энди, ғам алам, мотам била.

Мустабид золимлар бўлди, хонлари султонлари,
Қилмади умматни дардига даво малҳам била.

Адолат йўқ бўлсада, яхши одамлар йўқ эмас,
Куфр аҳлидан кўришган марҳамат, ёрдам била.

Турфа манҳаж, турли фирқа, чор тарафга чорлагай,
Бор эрур бир фирқа, тил топмас Бани Одам била?!

Олам узра, чор тарафда, аҳли Ислом бағри қон,
Тинмайин жанглар қилар, уммат бугун олам била!

Муддаоим офият келсин бу умматга тамом,
Билмадим бир нарса ўзгаргайму бу нолам била?!

Саҳвиё, уммат ғаминда, ғам чекишлик, ғам эмас,
Ушбу ғам бирла яша, доим кўзингда нам била!

Айлар мани

То ҳаётим борича Ҳақ, имтиҳон айлар мани,
Гар Ўзи раҳм этмаса, ким ҳам омон айлар мани?

Икки манзил мунтазирдир, одамизод олдида,
Билмадим, охир йўлимни, қай томон айлар мани?!

Кимлигимни барчадин яхши билур, Парвардигор,
Ўзгаларни фарқи йўқ, ким — деб, гумон айлар мани?!

Бу не қисматдир ҳаётда, қадрини топмас одам,
Энди тақдирим шу қисматга, нишон айлар мани!

Изтиробимни дилимда сақлаёлмасман ниҳон,
Ўқиганлар англагай, назмим баён айлар мани.

Маломатгўй сабр қил, бўлгач қиёмат соати,
Кимлигимни шу куни, Роббим аён айлар мани!

Сиғдиrolмас қалбига Саҳвий кўнгил фарёдини,
Ўртаниб руҳим, вужудим нотавон айлар мани.

Насиб этса

Насиб этса агар бу бандага, азми тавоф этгай,
Қилиб тавба-тазарруълар, Ҳарамда эътикоф этгай.

Ҳаётим нақди сарф бўлди, жаҳолат даштида сарсон,
Ажабмас бу бузилган дилни фазли бирла соф этгай.

Умидворман ки, ислоҳимга етса зарраи тавфиқ,
Худонинг раҳматин кенглигига ким ихтилоф этгай?!

Азобидан улуғдир раҳмати, бунга гумоним йўқ,
Бунинг аксини ким айтибди, қуръонга хилоф этгай!

Умидинг узмагил ўз жонига зулм айлаган нокас,
Ўзининг айбини инкор қилувчи кимса лоф этгай!

Насибанг бўлмаса раҳмат, бўлибдир оқибат барбод,
Ҳисоби йўқ гуноҳимни, бу банданг эътироф этгай!

Ажабмас, фазли бирла мағфират этгай мени Тангрим,
Шу мақсад бирла Саҳвий, энди байтинги тавоф этгай!

Дарак

Қилса нурафшон дилим, шамсин жамолидин дарак,
Бўлса хуфтон, бошига ёпган рўмолидин дарак.

Бу нурафшон юзни эй, соҳибжамол, исматда тут,
Бил сенинг шу чодиранг, ҳуснинг камолидин дарак.

Чунки, шамс нурини сочса, соя излар бандалар,
Нурни фош бўлмоғи фитна, эҳтимолидин дарак.

Кўнглим осмонинда Шамс йўқ, бўлди, юлдузлар чироқ,
Дил чароғон бўлмоғи, дунёни молидин дарак.

Истамоқ фоний жаҳонни, охират мулкун қўйиб,
Балки, бу ҳам бир қиёматнинг, шамолидин дарак.

Эй маломатгўй мани, ғийбатлар этсанг арзигаи,
Чунки, бу ёзганларим, қалбимни ҳолидин дарак.

Эй кўнгил, шамси дилинги, топмайин, Саҳвий каби,
Оҳу фарёд айламак, сабринг заволидин дарак!

Рубоийлар

Мен сенга шу кунни, истамас эдим,
Агарчи, қанчалик кўрсамда ёмон.
Мен сенга “Худодан топгайсан” дедим,
Шу гапимда лекин, турибман ҳамон!

.....

Ғурбатда ғариблар шодмондир бугун,
Золимлар зулмидан омондир бугун,
Ёт эллар, ғарибга, қизил гул эмас,
Лекин, яшашга тинч, ошёнди бугун!

.....

Ғарбу-Шарқ эгаси фақат Аллоҳдир,
Ҳақни рад қилишлик, катта гуноҳдир.
Зулмдан қочганди саҳобалар ҳам,
Ҳабаш диёрига, таърих гувоҳдир!

.....

«Мўминларга айтинг, кўзларини (номахрам аёлларга тикишдан) тўссинлар ва авратларини сақласинлар! Мана шу улар учун энг тоза (йўлдир). Албатта Аллоҳ улар қилаётган ҳунарлардан хабардордир»

(Нур сураси 31 оят)

Қарашликнинг натижаси ёмондир,
Бу оятда, ўшал мазмун аёндир.
Бугунги фитналик оламда лекин,
Боқмай иложинг йўқ, охир замондир?!

.....

Агар очиқ бўлса, кўкрак, сийналар,
Беихтиёр кўриб, дилинг қийналар.
Яшашликни иложи йўқ, кўз юмиб,
Қарашликдан, бошланади фитналар.

.....

Қарашлик фитнадир, қиламан иқрор,
Қарамаслик учун қандай чора бор?!
Ечилмас муаммо, бўлдику бу иш,
Яшаш керак экан, барибир ночор.

.....

Яратганнинг қудратига қойилмиз,
Авфу раҳматини тилаб, соилмиз.
Шундай яратилган фитрат, начора,
Ҳаммамиз ҳам, қарашликга мойилмиз.

.....

Кўз бўлмаса, қаралмаган бўларди,
Дилга титроқ, таралмаган бўларди.
Одам Ато, яшайолса аёлсиз,
Момо Ҳаво, яралмаган бўларди.

.....

Одамзод нафсининг муҳтожи бўлса,
Тўймайди, бошида гар тожи бўлса.
Менга ўргатинглар, кўнгли тозалар.
Кўзни юмиб яшаш, иложи бўлса.

.....

Нафсоний истаклар, ҳеч тинч қўймайди,
Уларни қондирмай яшаб бўлмайди.
Очликдан қутулиш мумкин овқат еб,
Аммо, кўз қарамоқ билан тўймайди.

5 апрел 2013 йил

Машраб ғазалига Саҳвий Мухаммаси;

Қаю дилга агар тушса, бу ишқ ўти ёмон ўртар,
Кишида қолмагай тоқат, ҳамиша ҳар замон ўртар,
Бу дардга мубтало бўлган юракларни ҳамон ўртар,
Агар ошиқлигим айтсам, куюб жону жаҳон ўртар,
Бу ишқ сиррин баён этсам, тақи ул хонумон ўртар.

Бу дард ила куйиб ёнган кишида бўлмагай армон,
Муҳаббат ўтида куймоқлиқ ошиқ дардига дармон,
Насиб этмас ҳаётда ҳар касига бу каби имкон,
Кишига ишқ ўтидин зарраи етса, бўлур гирён,
Бўлуб бесабру бетоқат, юрак-бағри чунон ўртар.

Манга дунё ғамидин сўз демангким барчаси ёлғон,
Манинг қалбимга бу ғам сиғмағайдир ман дили гирён,
Бу ишқ водийсига кирсанг, бўлар тақво уйи вайрон,
Нечук тоқат қилай, дўстлар бу дард ила бўлуб ҳайрон,
Ғамим бошқа, алам бошқа, юрагимни фиғон ўртар.

Умидим бўлса равшан бу ғариб кулбам чироқингда,
Асир бўлган дилим эй дилбарим меҳри тузоқингда,
Дилимни ўртагай соғинч, висолинг иштиёқингда,
Мени бехонумон тинмай куяр ҳар дам фироқингда,
“Нигоро!” деб отинг айтсам ки, шавқингдин забон ўртар.

Дер эрдим; «бу кўнгил дардини мардумдан ниҳон айлай,»
Иложим қолмади ортиқ яширмоқни аён айлай,
Маломатгўй маломат айламоғин даргумон айлай,
Қаю тил бирла, эй жоно, сенинг васфинг баён айлай,
Тилим лолу кўзум гирён, сўнгақларни ниҳон ўртар.

Манга султон бўлишдан ортиқ олдингда гадо бўлмоқ,
Начук давлат ки ушшоқ аҳлига бир муқтадо бўлмоқ,
Санга дардим баён этсам, эмас мумкин адо бўлмоқ,
На қаттиғ кун экан, дилбар, висолингдин жудо бўлмоқ,
Менинг оҳим ўтиға бул замин у осмон ўртар.

Дилимдан қайғуни тарқат ки, менда қолмади тоқат,
Кўнгил орзусидир марқад ки, менда қолмади тоқат,
Нигорим айлагил шафқат ки, менда қолмади тоқат,
Юракда дарду ғам қат-қат ки, менда қолмади тоқат,
Агар бир заррасин бул вақт десам, ишқи баён ўртар.

Бу ҳижрон шомида тушган, менинг ҳолимни билмассан,
Ҳаётинг борида ёрнинг висолин орзу қилмассан,
Будир ғамнинг асоси, бошқа ғамни энди кўрмассан,
Бу дард ила хароб ўлдум, келиб ҳолимни сўрмассан,
Унум чиқса юракдин, бу тану жон, устихон ўртар.

Кирибсан аҳли ушшоқ хайлига, ҳеч ортидан қолма,
Неча қайтарсалар йўлингдан ҳаргиз маслаҳат, олма,
Кейин Саҳвий каби, ўз манзилингга етмайин толма,
Бу Машраб дардини, жоно ки, ҳеч ким бошиға солма,
Агар маҳшарда оҳ урсам, биҳишти жовидон ўртар.

Сўнг сўз:

2013 йилда ёзган шеърларим ва ғазалларим шу тўпламга жамланди. Тўплам номини сўз бошида баён этганимдек, «аччиқ ҳақиқат» деб атадим. Дарҳақиқат бу тўпламдаги шеърлар ғазаллар бизга бу дунёдаги аччиқ ҳақиқатларни баён этувчи бўлди. Чунки, бу йил дунё мусулмонлари учун анча машаққатли йил бўлди. Мисрдаги давлат тўнтариши ва Суриядаги қирғинбаротлар ва Ғазодаги ва Афғонистондаги урушларда кўплаб мусулмонлар қурбон бўлдилар. Бу шеърларимда шулар қайғуси ҳам ўз ифодасини топгандир. Ўзбекистондаги воқеъа ва ҳодисаларга ҳам муносабатлар бу тўпламдаги шеърларни асосини ташкил этади. Аллоҳу Таолодан шу тўпламдаги йўл қўйган хатою нуқсонларимга истиғфор сўраб, бу амалимни ўзимга ва ўқувчиларга дунё ва охирада манфаатли қилишини тилаб қоламан.

Дунёдаги ислом аҳлига нусрат ва нажот сўраб кейинги йилларда яхшиликлар ҳақида шеърлар ёзишни умиб қолувчи Саҳвий.

2013 йил

Шоирлар дил розин кимларга айтсин

(Бу тўпламда 2014 йилда ёзган шеърү ғазалларим жамланган)

Муаллиф

Саҳвий

2014 йил

Швеция

Кириш

Бисмиллоҳир роҳманир роҳим

Бу китобда 2014 йилда ёзилган турли жанр ва мазмундаги шеърлар жамланди. Классик шеърлар иккинчи бўлимда ва бармоқ вазнида ёзилган шеърлар биринчи бўлимда жойлашган. Бу китобнинг номи биринчи шеърнинг ичидаги бир мисрадан олинди. Бу ном китобдаги мавжуд шеърларнинг умумий мазмуни руҳига мос ва мувофиқ туюлди. Бу китобни ўқувчи холис кишилар учун ва ёзган муаллиф учун ҳам икки оламда манфаатлик қилишини Аллоҳдан сўраб қоламан.

Саҳвий.

2014 йил

Айрилса

Бу ҳаётда қадрин топмайди булбул,
Қариса, хуш овозидан айрилса.
Ўлжасини тутолмайди бургутлар,
Қанот синиб, парвозидан айрилса.

Гўшт ғами қассобда, жон ғами қўйда,
Ҳофизлар қадрини топмайди тўйда,
Хаёли паришон, яшайди ўйда,
Булбулдек сайрар созидан айрилса!

Итлар ҳам бефойда, югурмас, чопмас,
Агар қутурмаса эгасин қопмас,
Қашқирдан подаси омонлик топмас,
Чўлда чўпонлар тозидан айрилса.

Дардга даво бўлар, қилсанг тиловат,
Бағишлар дилинга ором, тароват,
Инсон зотинда бўлмайди ҳаловат,
Дилга дардкаш, ҳамрозидан айрилса.

Шайтон ҳамроҳ юрар, ўнги — сўлидан,
Бир иш келмас одамзоднинг қўлидан,
Шогирдлар адашар тўғри йўлидан,
Таълим берган устозидан айрилса.

Дунёнинг молини афзалдир ози,
Камроқ бўлар ҳисоб — китоб, тарози,
Чин мўмин ҳеч қачон, бўлмайди рози,
«Пул» деб, беш вақт намозидан айрилса!

Ёшинг ўтган сари, кўнгил ёшланар,
Умр ўтганин англаб, кўзлар ёшланар,
Ҳаётингни «хазон фасли» бошланар,
Киши, “баҳору — ёз”идан айрилса.

Ёмон туш кўрганлар сувларга айтсин,
Ё саҳрога чиқиб, қумларга айтсин,
Шоирлар дил розин, кимларга айтсин?,
Қўлда қалам қоғозидан айрилса?!

Фуад Шокирийга атаб;

Кечиргин бизларни шаҳид биродар,
Азиз хотиранга қилдик хиёнат.
Қилолмайди менинг ҳеч ақлим бовар,
Қолмадими бизда дину диёнат?!

Сен жон қурбон қилган улуғ майдонда,
Бугун бирор кимса қолмаган жим жит.
Собиқ сафдошларинг, биродарларинг,
Индаймай жимгина сақлайди сукут.

Бугун қўрқоқликни хаспўш қиламиз,
Биз учун шириндир танамизда жон.
Қўлдан келмаслигин яхши биламиз,
Сенингдек, эрк учун бўлишлик қурбон.

Курашдан чекиндик, баҳонамиз кўп,
Бирор натижа йўқ қуруқ гаплардан.
Ҳеч қачон ҳурликга чиқмайди бу эл,
Агар қутулмаса шу иллатлардан.

Сендек жонфидолар қадрин билмаса,
Бу юрт қандай қилиб, озод ҳур бўлар?
Ўз мард ўғлонларин қадрламас эл,
Демак, золимларга мангу қул бўлар!

"Тинч яшай" деганларга;

Яшай десанг ғам ташвишсиз хотиржам,
Элу — юртинг, диёрингни унутгил!
Истасанг бўлмасин ҳеч қандайин ғам,
Баланд тутган шиорингни унутгил!

Қардошларинг эллар кезар зор бўлиб,
Кенг дунё бугун кўзига тор бўлиб,
Элу юртинг яшайверсин хор бўлиб,
Қадрдон дўсти ёрингни унутгил!

Тақдир ҳукми агар қилмаса шафқат,
Мақсадинга ета олмассан албат,
Ақлдан озмайин десанг оқибат,
Қилган азми қарорингни унутгил.

Таслим бўлгил, энди ҳукми қазога,
Лойиқ кўрган сени шундай сазога,
Тайёр бўлиб охиратда жазога,
Ирода ихтиёрингни унутгил.

Мардлар йиқилдилар суиқасд бўлиб,
Мардлик қилолмадинг, ҳиммат паст бўлиб,
Виждонинг қийнаса ичиб, маст бўлиб,
Бугун дунёда борингни унутгил!

Манқуртлик аслида кони фойдадир,
Бўлмаса беғам яшашлик қайдадир,
Бало офат сен кутмаган жойдадир,
Қайда қолар мозорингни унутгил?!

Ор қилмасанг шаҳидларнинг қонидан,
Афзал бўлса жонинг элнинг жонидан,
Қочар бўлсанг бу кураш майдонидан,
Ғуруринг номус — орингни унутгил!

Маълум қонуният

Маълум қонуният бордир оламда,
Шодликга муқобил кулфат яшайди.
Ҳайвонотдан фарқи шудир одамда,
Ўзаро иттифоқ, улфат яшайди.

Бўрилар подага ҳужум килганда,
Қўйларга омонлик бўлмас эканда,
Инсон инсонлигин қилганда канда,
Муҳаббат ўлади, нафрат яшайди.

Дунёни кезганман бағрим қон бўлиб,
Ўзга миллатларга лол ҳайрон бўлиб,
Оламда хор бўлиб, саргардон бўлиб,
Ўзбек деган мазлум миллат яшайди.

Миллат эътиборсиз зурёдларига,
Қаранг мазлумларнинг фарёдларига,
Авлодлар қалбида аждодларига,
Туганмас адоват зулмат яшайди.

Могу давлат учун ноҳақ қон тўкиб,
Инсон инсонлигин қўяр унутиб,
Мазлумлар кўзларин осмонга тикиб,
Йиғлашар, қалбида ҳасрат яшайди.

Бойлар ҳам йиғлайди деган мақол бор,
Қўрдик йиғлашмоқда такрор ва такрор,
Бировни хор қилган охир бўлар хор,
Буни англамас кўп, бадбахт яшайди.

Ноҳақ қон тўкканнинг йўқдир инсофи,
Борми бу қирғиннинг чеки, нисофи?,
Авж олса, мазҳабу — дин, ихтилофи,
Фитна фасод ичра, уммат яшайди.

Тинмас чор тарафда, дод ила фарёд,
Бўлмади кўнглимиз қайғудан озод,
Нега тинч яшолмас экан одамзод?,
Ўзи дунёда бир муддат яшайди?!

АҚШ бошлиқ халқаро каолиция кучлари ИШИДни бомбардимон қилаётганини кўриб;

Бошланди қирғинбарот,
Яна ур йиқ, тўполон.
Яна инсонлар ўлар,
Яна ҳамма ёқ вайрон!
АҚШ Асадни эмас,

Хилофатни қирмоқда.
Тепадан тайёралар,
Бомбардимон қилмоқда.
Бир томонда кофирлар,
Бири жоҳил мусулмон.
Бу воқеъага қараб,
Бугун мўминлар ҳайрон!
АҚШ давлати, майли,
Улар эски, қароқчи.
Қароқчи билан нега,
Араблар иттифоқчи?
Қираётганлар кимлар,
Қирилаётганлар ким?
Ўлдираётган кимлар?
Ўлаётганларчи ким?!
Қуриб кетсин эди бу,
Бефаросат Халифат.
Буларни деб ҳамманинг,
Бошига келди офат!
Халифати қирилиб,
Ўз бошига етади.
Лекин, ўлганлар ғами,
Дилдан қандай кетади?
Ақшга биз қаршимиз,
Ўлдирса мўминларни.
Халифатчилар кўрсин,
Дўст тутишган кимларни?!
Булар бари ўзаро,
Таниш билиш оشناку.
Ҳаммаси мўминларнинг,
Қонларига ташнаку?!
Нима керак эди бу,
Буткул вайронгарчилик?
Ноҳақ тўкаяпди қон,
Қани одамгарчилик?!
Қирилмоқда Ироқда,
Сурияда мўминлар.
Айтинглар бундан ахир,
Манфаат топар кимлар?!
Ўз муаммосин ўзи,
Ҳал қилсин аҳли ислом!
АҚШ «имомлигида»,
«Намоз ўқишлик» ҳаром!

Собиқ муфтий Муҳаммад Содиқ Россиялик миллиардер Алишер Усмановга тўн кийдирганини кўриб;

Аслида янгилик эмас бу аҳвол,
Бу ишга бўлмаймиз бугун ҳайрон лол.
Лаганбардорликни кўрсакда доим,
Барибир одамга келаркан малол.
Мен сенга нима дей, эй жоҳил одам,
Дин пешвоси бўлиб, бўлсанг муттаҳам?!

Гапирманг қандайдир «демократ»га,
Ҳали бўйсунмаган Аллоҳга, ҳақга.
Омий халқдан айб излаш на ҳожат?,
Муфтий алмаштирса насяни, нақдга.
Айтинг биродарлар қилмасми алам?,
Диннинг пешволари бўлса муттаҳам?!

Шуларни оғзига қарагай авом,
Шулар айтар, нима ҳалолу ҳаром.
Уларга эргашар оддий одамлар,
Шуларники иззат ҳурмат эҳтиром.
Борми бундан ортиқ каттароқ бир ғам,
Муфтий имом деган, бўлса муттаҳам?!

Золим подшоҳларни гапирманг энди,
Дину — диёнатдан лоф урманг энди.
Динини дунёга сотса муфтийлар,
Бошқага эътироз билдирманг энди.
Ўзинг гувоҳдирсан, эй Қодир Эгам,
Бугунги муфтийлар шундай, муттаҳам!

Қолмади имоннинг қадр қиммати,
Чунки, йўқ олимлар журъат қиммати.
Олимлар бузилса, Олам бузилар,
Бузилмоқда бугун ислом уммати.
Бугун ҳақ йўлдаги уламолар кам,
Муфтийлар, имомлар бўлган муттаҳам!

Бизга йўл кўрсатар пешволар шуми?,
Гумроҳга раҳнамо, донолар шуми?!
Бойларнинг олдида тавозеъ қилган,
Дунёнинг молига шайдолар шуми?!
Булар охиратдан нега хотиржам?,
Муфтий, имом, қози бари муттаҳам?!

Золим бўлса агар, ҳукумат ё Раб,
Кимларга эргашар бу уммат, ё Раб?!
Золимга ҳақ сўзни айтмас олимлар,
Қачон нажот топар бу миллат, ё Раб?!
Бу элнинг дардига топилмас малҳам,
Олимлари бўлса шундай муттаҳам!

Наҳот бизга боғлиқмас?

Истаймизми йўқми бу
Ҳаёт шундай ўтади.
Кимки келган дунёга
Демак, бир кун кетади.
Муаммолар тугамас.
Қанчалик интилмайлик,
Биттасидан қутулсак,
Бошқа бири етади.
Лекин, барибир қараб,
Жим ўтириб бўлмайди.
Бир натижа бўлмаса,
Одам кўнгли тўлмайди.
Ҳамма чарчаган гўё,
Самарасиз курашдан.
Бири бирига доим,
Гумон билан қарашдан.
Ҳаммаси ўз ўзини,
Нима билан овутар.
Нимадир бўлиб қолиб,
Нима бўлишин кутар.
Одамзод умри қисқа,
Буни ҳамма билади.
Шу қисқа умр ичида,
Ўз билганин қилади.
Ўйлаб қоламан ҳайрон,
Нега ўзгармас ҳаёт.
Наҳотки ўзгаришлар,
Бизга боғлиқмас ҳайҳот?!
Азал қисмат ҳамиша,
Ҳолиб бўлиб қолажак.
Наҳот бизга боғлиқмас,
Келаётган келажак?
Ўйлаб ўйлаб ўйимга,
Етолмайман мен ҳайрон.
Демак, биздамас қудрат,

Келтириш керак имон!
Қудрат эгаси бунда,
Қилаяпди ирода.
Иродага зид бўлса,
Етолмайсан мурода.
Лекин, курашиш керак,
Бўлмасада натижа.
Зулмга жим туришлик,
Билсанг хавфлидир жуда.
Демак, интилиб яшаш,
Бизнинг вазифамиздир.
Буни ҳам қилолмаган,
Кимсалар бетамиздир.
Қўрқишга ҳам йўқ ҳожат,
Беҳикмат иш бўлмайди.
Ажали етмагунча,
Инсон зоти ўлмайди.
Истаймизми йўқ барча,
Одамизод кетади.
Барибир бу бебақо,
Умр тугаб битади.
Тушкунликга тушмасдан,
Доим олдинга тириш.
Ўлмагунингча асло,
Тугамайди бу уруш.

Топмасанг

Бахт қушини, тополмассан одамзод,
Тақдир азал, сиртмоғидан топмасанг.
“Олтин балиқча” топилмас дарёда,
Ишқ денгизи қирғоғидан топмасанг.
Зулфи торин, қармоғидан топмасанг.

Ошиқлар васл умидин тарк этолмас,
Висолига етиб,, бахтин тополмас,
Кўнглингни кулбаси нурга етолмас,
Шахло кўзлар чироғидан — топмасанг.
Қорачиқлар қароғидан — топмасанг.

Висолидан умид этиб чопарсан,
Орзуингни яширарсан, ёпарсан,
Қалбинга ҳаловат қайдан топарсан,
Севган ёрнинг қучоғидан топмасанг?!
Бўсаларнинг қайноғидан топмасанг?!

Муҳаббат туйғуси бўлса қадрсиз,
Яшашнинг маъноси бўлмайди, эссиз,
Ҳаётнинг лаззатин топмассан ҳаргиз,
Асал таъмин, дудоғидан топмасанг.
Гул ифорин, димоғидан топмасанг.

Васлин излаб қилсанг жидду — жаҳдини,
Сулаймондек, олиб келсанг тахтини,
Тополмассан, муҳаббатнинг бахтини,
Гулни ғунчалик чоғидан топмасанг.
Муҳаббатга чанқоғидан топмасанг!

Ҳамма бахтиёр ҳаётга интилар,
Доимо бахт ила, эзгулик тилар,
Дардини ўзидан ўзга, ким билар?,
Меҳрин, қошу — қавоғидан топмасанг?!
Ишқин гўзал ёноғидан топмасанг.

Яқинлашган сари, ҳаётнинг шоми,
Ортар муҳаббат ҳисси, эҳтироми,
Мукаммал бўлмагай висол оқшоми,
Хино рангин, бармоғидан топмасанг!
Лаъли лабин, қаймоғидан топмасанг!

Кўнгилдаги орзуни тарк этмас-сан,
Мақсадинга етолмассан, етмас-сан,
Дунёда бундай ёр излаб, топмас-сан,
Агар Қўҳи Қоф тоғидан топмасанг?!
Ёки, жаннатнинг боғидан топмасанг?!

Ўзбек милиционерларига атаб;

Итнинг ялоғидан ялаган сизлар,
Одамларни итдек талаган сизлар.
Ҳатто, қариндошинг қўлинга тушса,
Дубинкалар билан “силаган” сизлар,
Қарзларингиз қиёматда узарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Қолмаган сиз учун ҳалолу ҳаром,
Йўл тўсарлик билан бўлиб бардавом.
Ночор одамларни итдек талайсиз,
Афсус, ўз ҳаққини билмайди авом.
Ҳаром луқмаларни бир кун қусарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Бировга зулм этиш нақадар ёмон?,
Бунга англамагай бадбахт бегумон,
Дунёни яратган Зот борку ахир,
Қарғиш олган кимса, қолмагай омон.
Бориб қон дарёси ичра сузарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Қамоқда кўргандим башарангларни,
Қабоҳатда устаси фарангларни.
Намоз ўқиб, рўза тутиш устида,
Бир умрга унутилмас жангларни.
Зулмда бир бирингиздан ўзарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Аллоҳ адолатин кўрсатар бироқ,
Қирқ ёшга етмасдан кетарсиз кўпроқ,
Дунёда тўймаган очофат кўзни,
Шаксиз тўлдиради қабрда тупроқ.
Ўлмаё қолсангиз, эскириб тўзарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Бу йўлда бахт учун йўқдир кафолат,
Сен учун фарзандинг бўлар хижолат.
Бадбахт бўлиб ўлиб кетарсан золим,
Доимо шу тақдир, доим шу ҳолат.
Тез орада тупроқ бўлиб кетарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Агар катта мансабларга етмасанг,
Яхшимасми бировга зулм этмасанг?
Орангизда чиққан фитна фасодда,
Ё урилиб, ё қамалиб кетмасанг?!
Ибрат олмай, тавба қилмай ўтарсиз,
Тартиб сақловчимас, тартиб бузарсиз!

Ўз синглисини ўйнашига қўшиб пичоқлаган Хоразмлик йигитга атаб;

Жаҳолат ҳукмрон бўлган бир кунда,
Шайтанат кучлари авж олган тунда,
Ўзга йўл қолмади, бугун очунда?
Бу ишинг тўғримас, бирор қонунда,
Шариат ҳукми ҳам, аниқмас бунда,
Биламан, ноҳақдан тўкканингни қон.
Лекин мен сен тараф, қотил укажон!

Билмайсан не сабаб, бу халқ абгордир?,
Ўзгалар юртида хор, мардикордир?,
Аёллар уйида, эрсиз — ночордир,
Шайтон васвасага, доим тайёрдир,
Лекин эркакларда ҳамият бордир,
Қотиллар ёнини олишлик, ёмон.
Мен сен тарафдаман, лекин укажон!

Бузилган бу юртда, бугун мезон йўқ,
Ҳоким амалдори динсиз, имон йўқ,
Муфти имомида, ҳатто виждон йўқ,
Айтинглар кимда ҳам, нафс, жиғилдон йўқ?!
Бир чора бўлмаса, бундан ёмон йўқ,
Сен қилган ишингни қилардим ишон!
Ор — номус талаби, шудир укажон!

Динсизлик ҳукмрон, йўқдир адолат,
Ёлғон ҳукмрондир, фошдир залолат,
Қолмади ҳаётда ҳузру — ҳаловат,
Ҳамма хиёнаткор, даҳшатли ҳолат,
Охири кўринмас, зулму разолат,
Ёш умринг турмада қилишар хазон.
Лекин, бу шарафдир, билсанг укажон!

Имон-инсоф бўлса, ҳар бир одамда,
Шунда фаровонлик бўлар оламда,
Бу олий қадрият, бу кунлар камда,
Ким қадрин, ким қорнин қайғуриб ғамда,
Даюслик авж олган, бугунги дамда,
Кўрсатдинг, бор экан ҳамият, ҳамон.
Мен сенга қойилман, қотил укажон!

11 июн 2014 йил

Амир Темурга мурожаат

Қадим туркий элатларнинг зурёди сиз,
Хор бўлган бу авлодларнинг аждоди сиз.
Бугун ҳукмрондир бизга, Рус ва Хитой,
Тингланг пароканда авлод фарёдин сиз.
Беш асрким пароканда бу Туркистон,
Аҳволимизга бир қаранг, Соҳибқирон!

Олтин Ўрда хони эди Тўхтамишхон,
Унга тобеъ бўлди ўруслар кўп замон.
Тўхтамишни мағлуб қилиб қулатдингиз,
Кейин руслар яшаб бошлади тинч — омон.
Оқибат русга қул бўлди, буюк Турон,
Яхшилиқга яхшилиқ йўқ, Соҳибқирон?!

Улар босиб олди, сизнинг диёрингиз,
Йўқ эди бизда, сизнинг иқтидорингиз.
Устимизга ҳоким бўлганда даҳрийлар,
Талон тарож қилди ётган мазорингиз.
Жасади хомталаш бўлган, буюк Ҳоқон,
Сақлолмадик мазорингиз, Соҳибқирон!

Даҳрий руслар билан бўлган можарода,
Дин қолмади Самарқанду – Бухорода.
Даҳрийларнинг салтанати қуладую,
«Мустақил» ҳам бўлиб олдик, шу орада.
Лекин ўша золим ҳоким, ўша замон,
Ҳеч бир нарсга ўзгармади, Соҳибқирон!

Сиз бошқарган мамлакатга етди зиллат,
Пайдо бўлди турли элат, турли миллат.
Бугун Туронзамин узра ҳукмрондир,
Бири — биридан мустақил, бешта давлат.
Орасида ер — сув талаш, тинмас ҳамон,
Орол каби қурияпмиз, Соҳибқирон!

Юртимизда манқурт ҳоким ҳукмрондир,
Зулмидан халқ оввора, хона — вайрондир.
Рус элида мардикордир авлодингиз,
Ватанида чора тополмай, ҳайрондир.
Бир иложин тополмадик, аҳвол ёмон,
Не қилайлик, йўлсиз қолдик Соҳибқирон?!

Айтаверсам барин сизга, келгай малол,
Рус элинда фоҳишадир ўзбек аёл.
Боласини сотаяпди авлодингиз,
Қилмагансиз бу нарсани ҳаргиз хаёл!
Бу гапларга қилманг зарра шубҳа — гумон,
Шундай тубанликга тушдик, Соҳибқирон!

Ҳар ким эслар, ким бўлганин аجدодлари,
Биздан афзал Боязиднинг авлодлари.
Хилофатни улар қоим қилишганди,
Йўқ қилишди охир куфр жаллодлари.
Бугун хордир бу ўлкада дину — имон,
Авлодингиз манқурт бўлди, Соҳибқирон!

Англасамда, бефойда бу оҳ — фиғоним,
Дардларимни айтдим сизга бобожоним.
Буюк аجدодларнинг қони оқар бўлса,
Бир кун тикланади бу эл, йўқ гумоним.
Кетган экан сизлар билан улуғ — даврон,
Буни бугун англаяпмиз, Соҳибқирон!

Буюк йўлдир, сиздан мерос қолган йўллар,
Буни англамоғи лозим, туркий эллар.
Қул бўлмасин авлодимиз ўзгаларга,
Буюкликга лойиқ эмас, асло қуллар,
Авлодимиз қилмас эди, ҳаргиз армон,
Сизга лойиқ фарзанд бўлсак, Соҳибқирон!

6 июн 2014

Бу миллат шунақа!

Бу миллат шунақа тарқоқ ва қўрқоқ,
Демак, яна “бахти” келмоқда ИАК.
Юртбоши бўлишга ҳаққи йўқ – бироқ..,
Барибир юртбоши бўлмоқда ИАК.

Зулм авж олмоқда, гарчи тобора,
Ҳар фирқа ўзила — ўзи овора,
Ҳаргиз бирлашолмас бу эл, начора?,
Ҳаммасин устидан кулмоқда ИАК.

Бири халофатни, қилар иддао,
Кимгадир шу “ИАК” айни муддао,
Ҳар ким ўз ҳақлигин қилади даъво,
Баридан қасдини, олмоқда ИАК.

Кимдир демократ, савдогар, пулдор,
Қай бири ўзича, тақводор, диндор,
Ўртасида битмас можароси бор,
Бирма бир турмага солмоқда ИАК.

Бугун чор тараф юз қўяр фирқалар,
Инсофнинг кўзини ўяр фирқалар,
Бир — бирин мол каби, сўяр фирқалар,
Бундан фойдаланиб қолмоқда ИАК?!

Мусулмонга зулм қилса, мусулмон,
Бу фитна, фитналар ичра энг ёмон,
Балки, “дин номидан тўкмасин — деб, қон,”
Бизларга фитналар қилмоқда ИАК?!

Гарчи, унинг зулмин поёни йўқдир,
Унга бас келишнинг имкони йўқдир,
Чунки, бу бадбахтнинг имони йўқдир,
Ажабмас, имонсиз ўлмоқда ИАК?!

Қийин

Бу ҳаётда бировнинг дилин оғритиш осон,
Хотирини жам қилиш, ёки кулдириш қийин.
Доим меҳр шафқатга, муҳтож яшайди инсон,
Лекин, одам бировга, буни билдириш қийин.

Меҳр кўрсатиш асли диннинг талабидир — шу,
Мангу саодат йўлин лозим матлабидир — шу,
Турли фитна жанжалнинг асл сабабидир — шу,
Муҳаббатнинг ўрнини энди тўлдириш қийин.

Ойлар йиллар қийнайди, алангаси ҳижронинг,
Ўзингни ўнглаш учун топилмагай имконинг,
Юрагинга дард солиб кетса бир қадрдонинг,
Дилдаги бу оловнинг ўтин сўндириш қийин.

Душманлар орасида яшаб бир умр ахир,
Кураш билан ҳаётинг доимо аччиқ тахир,
Эҳтимол жасадингни йўқ қилишар, барибир,
Ортада қолган тарихни, шеърни ўлдириш қийин.

Фақат одабийликдир мендаги бор эътиқод,
Менда йўқдир ҳеч қайси тоифага эътимод,
Барча хурофот бўлди энди мен учун барбод,
Саҳвийни жаҳолатга энди кўндириш қийин.

**Ўз хотини бегона билан гаплашиб юргани учун Россиядан келиб, уни бўғиб ўлдирган
йигит воқеъасини ўқиб ёзилган;**

Бу ажиб воқеъа, бир фавқулодда,
Айб аёлдами ё иқтисодда?,
Ё эр айбдорми кетгани учун?,
Ёки муҳит, тўла фисқу фасодда?,

Келиннинг жазоси ўлим эдими?,
Эрига “хиёнат қилдим дедими”?!
Иблис алдадими ҳаммасин яна,
Бир оила бошин буткул едими?!

Номусга тажовуз қилган баччағар.
Топади ўзига бошқа битта ғар.
Бир оила вайрон бўлди оқибат,
Ким фойда кўрдию, ким топди зарар?!

Ким етим қолдирди, икки гўдакни,
Йиғлатар бу қисса, ҳар тош юракни.
Айби йўқми асло бу фожеъада,
ИАК деб номланган, малъун сўтакни?!

Иш бўлса кетарми уйдан йигитлар,
Тушарми бошига бу кўргуликлар?,
Бу золимлар элнинг бошида туриб,
Қонин ичаяпди гўё зулуклар.

Сон мингта бу каби жабрдийдалар?,
Умрлари хазон қондир дийдалар,
Чорак аср бўлди, ўтирар золим,
Кўрсатмоқда турли макру ҳийлалар.

Бу кун ўз юртида гадодир бу халқ,
Беҳудага жони фидодир бу халқ.
Фаровонлик кўрмай ўтаяпдилар,
Нега бунча бахти қародир бу халқ?!

Одамлар нимами, кўролмайдилар?

Ҳайронман нима бор менда айтинглари?,
Одамлар нимами, кўролмайдилар?!
Нега бор айбимни, қўрқмасдан менинг,
Юзимга тик қараб, айтилмайдилар?!

Оддий одамдирман, кучли зўрмасман,
Айбим кўп биламан, кўзи кўрмасман,
Ақлим кирган анча, энди ғўрмасман,
Инсондек муомала қилолмайдилар?!

Ҳеч қачон бўлмадим амалдор, пулдор,
Умрим машаққатда ўтди беқарор,
Душманларим нега, эй Парвардигор,
Майдонда мард бўлиб туролмайдилар?!

Бунча пасткашликни ҳеч кўрмагандим,
Чунки, фирибгарлик ўрганмагандим,
Ҳеч кимнинг арпасин хом ўрмагандим,
Мендан қандай қасдин ололмайдилар?!

Ўзим билганимдан қайтмаганман ҳеч,
Душманимдан шафқат кутмаганман ҳеч,
Ҳеч кимга тўхмат сўз айтмаганман ҳеч,
Мени ҳеч тилимдан тутолмайдилар?!

Менга қарши бўлсанг, бўлгил, жуда соз,
Фақат тўхмат қилма, ҳужжат билан ёз,
Бу дунё матоси билсанг жуда оз,
Кўплар имон билан, кетолмайдилар.

Кўп мазлум инсонларга беминнат ёрдам кўрсатиб келган ўзбекнинг мард аёли, инсон
ҳақлари ҳимоячиси Мўътабар опа Тожибоевага бағишлаб;

Инсон ҳаққин золим қилганда поймол,
Мазлумларга ҳомий бўлган бу аёл,
Шу сабаб кўп жафо, чеккан эҳтимол?,

Ҳамма ҳам бунчалик, жасур бўлолмас,
Унинг қилган ишин, ҳар ким қилолмас!

Ватанин ноилож ташлаб кетган — у,
Ўзинининг ғамларин енгиб ўтган — у,
Бугун шон – шуҳратга, гарчи етган – у,
Ҳали курашмоқда, тинчимас – толмас,
Доимо курашар, йўлидан қолмас?!

Бу миллатга бугун етишди хўрлик,
Қилинмоқда мазлум миллатга зўрлик,
Ким бугун бу элга, қилар ғамхўрлик?,
Бу қисматни кимнинг бошига солмас?,
Инсон тақдирини ўзгартиролмас!

Бу сўзни, ғам чекиб, қонмаган билмас,
Ўзгалар дардида, ёнмаган билмас,
Ўз ҳаловатидан тонмаган билмас,
Маломат қилишар кимлар, уёлмас,
Балки ҳасад қилар, балким кўролмас?!

Бу қисмат бўлмаган ҳар кимга насиб,
Худбинлар бировга бўлолмас ҳабиб,
Табиб, табиб эмас, дард чеккан табиб,
Бу сирни ҳар кимса, англаб етолмас,
Мардни “мард” дейишга, журъат етолмас!

«Юртим» деб, бир нима, қилганлар айтсин,
Озгина инсофи, бўлганлар айтсин,
Хато айтган бўлсам, билганлар айтсин,
Бундай фарзандин эл, унута олмас,
Тарихларда мангу қолар, йўқолмас!

Ё Раб, номард қилма, душманларимни

Бизларга отилган тухмат сўзлар кўп,
Тўғри тушунмаслар айтганларимни.
Қасдимга кўз тикиб турган, кўзлар кўп,
Қаранг қанча китоб битганларимни.

Мен сизга қилмадим туҳматни ҳаргиз,
Номардлик қилдинглар бу майдонда сиз,
Ушбу кунга келиб, тушундим эссиз...,
Беҳуда кўз ёшлар, тўкканларимни.

Ният холис эди, яратган гувоҳ,
Тиниб тинчимадим, дўст — душман огоҳ,
Оқибат натижа не бўлди, эй воҳ?,
Ким билар, қанча ғам чекканларимни?!

Меҳнат машаққатлар, чекарман мудом,
Бу ташвишлар ҳануз, бўлмади тамом,
Ноҳақдан номингни, қилишар бадном,
Ё Раб, номард қилма, душманларимни!

Менинг алашим бор, гарчи золимдан,
Турли диний фирқа, турли олимдан,
Бугун озурдаман ўзим ҳолимдан,
Бари бефойдадир, кутганларимни.

Айтинглар, бу қисмат, мен учун хос-ми?,
Ёки, ҳаёт фақат шудир, халос-ми?,
Ҳар ким экканини ўриши рост-ми?,
Наҳот ўрмоқдаман, экканларимни?!

Бузулди мезонлар

Бузулди мезонлар, ўлди қадрият,
Ҳайвонга айланар одам тобора.
Бузулди имонлар, йўқдир хайрият,
Одамзод нафс-ила бўлди оввора.

Қаранглар бугунги ўзбек қизларин,
Сотишмоқда номус — орин, ўзларин,
Қаро қилмоқдалар гулдек юзларин,
Бундай инқирозга бормикан чора?!

Фоҳишалик топар, кун — кундан ривож,
Баҳона қашшоқлик турли эҳтиёж,
Аёллар ҳур эмас, бўлди ноилож,
Фарзандин мол каби, сотар бечора?!

Маънавий ва моддий, тўла инқироз,
Бу миллат бошида қилмоқда парвоз,
Бу каби қавмни, ер ютса ҳам оз,
Мен шуларни ўйлаб, дилим юз пора.

Қачонгача

Қачонгача давом этар бу аҳвол,
Ҳануз бу золимлар омон турибди?!
Зулм қилмоқдалар қаранг, бемалол,
Мазлумлар ғам чекиб, гирён турибди!

Шайхлар кўрсатмоқда, ҳийла-найранглар,
Золимларни мақтаб, зўр деб, сайранглар,
Ўткинчи дунёда, бир пас яйранглар,
Уммат йўл тополмай ҳайрон турибди!

Бу уммат ҳолига маймунлар кулар,
Ким ҳақу, ким ноҳақ, айтинг ким билар,
Бугун дин номидан гапирар шулар,
Ҳаммасин кўлида қуръон турибди?!

Бойга ишлагандек, фақир пулсизлар
Тоғутлар олдида сизлар қулсизлар,,
Кимларга эргашсин, бугун йўлсизлар,
Барча йўл бошида Шайтон турибди?!

Турли тоифалар қилар, қилу-қол,
Тарихда ҳам бунга кўп ўтган мисол,
Ё Раб, бу умматни тўғри йўлга сол,
Бу иллат ўзгармай ҳамон турибди!

Золимлар зулми ҳам ошди тобора,
Бечора халқ истар, дардига чора,
Ҳар гуруҳ ўзила ўзи оввора,
Фитналар бошида гумон турибди.

Олий мақсадларни қилиб иддао,
Омад ҳам уларга, боқмади қиё,
Бир жарлик олдида тургандек, гўё,
Ортга қадам қўйса, қопқон турибди.

Яна нималар бор, куяжагимиз,
Авлодларга мерос қўяжагимиз,
Қандай бўлар экан, келажагимиз,
Бизни кутиб қандай замон турибди?!

Биттадир, Адолат-Имон тамали,
Бесамар кетмайди, ҳеч ким амали,
Инсоният нега англамас ҳали,
Унинг олдида ҳақ мезон турибди?!

Адолат Имондан, алоҳидадир,
Имон шохларининг, бир шохидадир,
Бирга бўлишлиги, гоҳ-гоҳидадир,
Кўп золим қалбида, имон турибди!

БМТсида ҳам йўқдир фаросат,
Турли ташкилоту, турли раёсат,
Кўзбўямачилик экан сиёсат,
Мақсадда манфаат, ёлғон турибди.

Қийналмоқда диндош биродар, қардош,
Тоқат қилишгаям қолмади бардош,
Умматни бир қисми, кўздан тўкар ёш,
Бошқаси шод бўлиб, шодон турибди!

Мунозара

Бир куни учраб қолиб, бир ён қўшним, швед чол,
Деди; “бир нарса сўрай, агар келмаса малол”.
Мен дедимки; “марҳамат, айтаверинг бемалол”,
Айтдики; “ҳаром нима, нима дегани ҳалол?!”

Дедим; ҳалол-ҳаромга, ажратилган амал, сўз,
Ҳаром бўлар шунингдек, баъзи таому, ризқ-рўз,
Ҳаромдир авратларга, назар солса, агар кўз,
Шунинг учун аёллар, ёпинадилар рўмол.

“Нега чўчқа гўштини, емайди мусулмонлар,
Тенг ҳуқуқли эмасми, ахир барча ҳайвонлар?,
Ҳалол ҳаром деганни, белгиловчи инсонлар,
Нега шундай танлашган”, давом эттирди, савол?!

Тушунтирдимки бизнинг, динимиз шу Ислондир,
Ҳалол дегани ҳалол, ҳаром деса, ҳаромдир.
Қуръон бизга Аллоҳдан, индирилган каломдир,
Ҳалол ҳаромни фақат, белгилайди Зулжалол!

Дунёни биз бир синов, имтиҳон деб, биламиз,
Бизга буюрилиган, амалларни қиламиз,
Шундай тушунганмиз бас, шундай яшаб ўламиз,
Чўчқа гўшти ҳаромдир, ҳалолдир қўй, эчки, мол!

Ҳайрон бўлиб дейди бу, тушунчалар бизга ёт,
Биз дунёга интилдик, техника, тараққиёт,
Аниқмас у дунёда, бор эканлиги ҳаёт,
Бу ҳақида ўйланиб, қилмаган эдим ҳаёл.

Биз эса ишонамиз, Яратувчи бориға,
Дунёда бандасини, қўйган ихтиёриға,
Ҳаммамиз ҳам кетамиз охират диёриға,
Ўткинчидир ҳаммаси, бу ҳаётда дунё мол!

Айтчи, нега ўзини портлатади мусулмон,
Доим ўзаро жанглар, тўкадилар ноҳақ қон,
Бу ишлар ҳароммасми, қани сен айтган имон?!
Чолнинг эътирозидан бўлди менинг тилим лол.

Ахир аслида барча нарса ана шунда-да,
Бизлар ҳаммамиз ожиз, хом сут эмган банда-да,
Хато нуқсоним кўпдир, айтаверсам, менда-да,
Хуллас, ҳаром ишларни, қилмоқдамиз биз ал-ҳол!

Хуллас, шундай саволлар, бўлиб турар, ҳар онда,
Кўп нарсага ўзим ҳам, тушунолмаи ҳайронда,
Яшайпмиз начора, бир фитналик замонда,
Иззат шараф йўлидан, адашдикми, эҳтимол?!

Аллоҳ мададкоринг бўлсин болажоним!

Кўчиб, дайдиб ўтаяпди умрим мени,
Бир маконда қўним топмас хонадоним.
Мен ватансиз қолдирияпман энди сени,
Ажиб бўлди менинг синов, имтиҳоним...,
Аллоҳ мададкоринг бўлсин болажоним!

Ғурбат диёрида одам, уйи бўлмас,
Қариндошлар тўлиб тошар, тўйи бўлмас,
Ҳовлисида на товук, на қўйи бўлмас,
Раббим Раззоқ эканига йўқ гумоним,
Буни унутмагил ҳаргиз болажоним!

Қушлар айрилмасин — дерлар, ошёнидан,
Оғирроқ дард борми, ватан ҳижронидадан?,
Айрилажак барча махлуқот жонидан,
Сенинг исминг қўйгандилар дадажоним,
Бу исмга лойиқ бўлгил, болажоним!

Эшит менинг дилимдаги бу зоримни,
Кечир болам, сенга берган озоримни,
Зиёрат қил, ўлиб қолсам мазоримни,
Имон билан чиқса басдир, менинг жоним,
Рози бўлгил, мендан азиз болажоним!

Дўстидан кўп бўлди отангни душмани,
Ҳақиқатни гапирганим айбим мани,
Яратганга топширганман ўғлим сани,
Омонатдор эрур Роббим, меҳрибоним...,
Сен Аллоҳга суян фақат, болажоним!

Армон бўлар камолингни кўролмасам,
Оғир — енгил кунинг, бирга бўлолмасам,
Кечир ўғлим, молу — дунё беролмасам,
Сенга мерос қолар мендан, шеър — достоним,
Сени Ҳаққа топширганман, болажоним!

Ўйланаман, тунлар дуо қилиб доим,
“Ўзинг севган бандалардан қил Худойим,
Адаштира, ҳидоятда қилгил қоим,
Жаннатингда учраштиргил, эй Раҳмоним»,
Кейин ҳаргиз айрилмасмиз, болажоним!

Бу золимдан қандай, қутулсин бу халқ?

Айтинглар дўстларим, бу қандай савдо,
Бу золимдан қандай, қутулсин бу халқ?!
Истаса адолат бўлишин барпо,
Золимлар уруғин қуритсин бу халқ!

Яна тахтда қолар, эмиш ўзлари,
Шуни англаторда, айтган сўзлари,
Демак, эплотмаган, ношуд қизлари,
Буни бошқа қандай, тушунсин бу халқ?!

Етолмадик ҳаргиз, ёруғ тонгача,
Оғу омухтадир, ошу — нонгача,
Айтинг биродарлар, то қачонгача,
Золимга индамай, жим турсин бу халқ?!

Бу балодан энди, кимга дермиз дод?,
Қўтарилмас бошдан ҳануз истибдод,
Чорак асрдирки, бўлмадик озод,
Айтинг яна қанча, қул бўлсин бу халқ?!

Дунё тарихида бўлганди ўрни,
Султон Жалолиддин, билан Темурни,
Бугун ишқалмоқда тупроққа бурни,
Аччиқ ҳақиқатни тан олсин бу халқ!

Ички ихтилофинг бўлса зиёда,
Ўзингда топмасанг, журъат, ирода,
Қадринг топмассан ҳаргиз дунёда,
Айтинглар донолар, не қилсин бу халқ?!

Меҳр қўймас, буюк миллат кишанга,
Қулликнинг тимсоли, уятдир санга,
Буюк миллат керак, буюк Ватанга,
Тарихга “буюк” деб, битилсин бу халқ!

Суриялик болакайни суратини кўриб:

Кўриб бу суратни бўлди тилим лол,
Бир нарса дейишга қолмади мажол.
Ўзимни юпатиш учун сўрайман,
Тилимга келгани фақат бир савол.
«Болажон не эди, сенинг гуноҳинг?!
Дилимни ўртайди, ғамгин нигоҳинг!»

Қани имон айтинг, қаерда инсоф?,
Инсон ҳаққи дея, урмангизлар лоф.
Бечора боланинг айби нимадир,
Нега тинмайди бу уруш, ихтилоф?!
Болажон не эди, сенинг гуноҳинг?!
Одилу Қодир Зот, Ўзи Гувоҳинг!

Бу қандай юрт ахир, бу қандай диёр,
Тугамайди жанглар, фуқароси хор?
Қачонгача ноҳақ қонлар тўкилар,
Нима қилиш керак, қандай чора бор?!
Нега юзларинг қон, недир гуноҳинг?
Қуриб битсин барча, Амиру-Шоҳинг!

Бегуноҳ, навниҳол, гўдак болалар,
Шу юртнинг боғида унган лолалар.
Мажруҳдир миллатнинг келажаги ҳам,
Гўдаклар қилмоқда бугун нолалар.
Ноҳақ жабр кўрдинг, йўқдир гуноҳинг!
Йиғлатди қалбимни, дилдаги оҳинг!

Қуриб битсин эди, бундай сиёсат,
Бўлмаса адолат, ақл-фаросат.
Ечим тополмаса бу муаммога,
Казо-казолару, қанча раёсат.
Болажон йўқ эди, сенинг гуноҳинг!
Бу сўзга гувоҳдир, ёлғиз Илоҳинг!

Виждони пок бўлсин, бўлса Юртбоши!

Аслида бу халқдан, ҳеч ким ҳеч қачон,
Сўрамаган “Подшо ким бўлсин”?, дея.
Ким подшо бўлишин, халқ билмас ҳамон,
Ким бўлса, инсофи бўлса майлия.

“Қуёшга ўхшайди, Ленин бобомлар”,
Дея куйлагандик ёшлигимизда.
Истиқлол қуёши қолди “чарақлаб”,
Лениннинг “қуёши” қолмади бизда.

Кейин куйлатишди “серқуёш” куйин,
Калтаклар остида куйладик ночор.
Жонга тегди сохта «қуёшлар» бари,
Сохта “қуёш”лардан, бўлдику безор.

ИАКни денгизга менгашди энди,
Шоирлари маддоҳ, бечора элмиз.
Бошга бало бўлди, кошкийди тезроқ,
Оролдек қуриса энди, бу “денгиз”!

Керакмас “қуёшу”, “денгиз” даҳолар,
Бас энди, қурисин элнинг кўз ёши.
Бизга бир инсофли одам бўлса бас,
Виждони пок бўлсин, бўлса Юртбоши!

Эй халқим, бас энди уйқудан уйғон!

Тарихинг тўладир шавкату шонга,
Урушлар ноҳақдан тўкилган қонга,
Бугун зор бўлдингку бир парча нонга,
«Ўзбек, ўзига-бек” дегани ёлғон.
Сохтадир тарихлар, сохтадир унвон!

Қани халқлар аро, қадру-қимматинг,
Қирғизларча йўқми сенинг ҳимматинг,
Ўзинг тикламасанг номус, ҳурматинг,
Темур билан кетган, барча шараф-шон.
Эй миллат, ўзинга беклигинг ёлғон!

Заминингда ҳоким зулм истибдод,
Асрлардан буён қилаяпсан дод,
Билсанг келажагинг бўлмоқда барбод,
Нега бу зулмга қилмайсан исён?!
Эй халқим, бас энди уйқудан уйғон!

Дунёда ўз ўрнинг, қадринг бўлмаса,
Судхўрлардан олган қарзинг бўлмаса,
Ё исёнга тўла қалбинг бўлмаса,
Манзилга етмайин чўқдимиз карвон?,
Қани қалбингдаги диёнат, имон?!

Ўйласам, кўзларим тўлади ёшга,
Ачинаман барча қавму-қардошга,
Менинг хитобим шу ҳар ватандошга,
«Бугунги ҳолинга қоламан, ҳайрон!
Дунёю охират бўлмасин вайрон!»

Ё Раб, Ўзинг нажот бер

Ўтган қадим замонда, дерлар одам бўлган хор,
Ким кучли бўлса фақат, шунга бўлган омад ёр,
Хўш, бугунги аҳволчи, фарқи бормикан бирор,
Ким айтар бугун қонун ҳамма жойда устувор?!

Бугун дунёга боқиб, бўламан ҳайрону лол,
Ким нима истаганин қилаяпди бемалол,
Ҳеч нарсга ўзгармаган, ўша-ўшадир аҳвол,
Доимо ҳақ бўлади кимда куч ва қудрат бор.

Инсон ҳаққи ҳақида, гапиришлик одатдан,
Бу ҳам ўзига хос бир ҳийлаю адоватдан,
Казо казолар доим лоф урар адолатдан,
Адолатни топмайсиз, қонунлар қатор-қатор.

Бани Одам бир қисми, яшамоқда армон йўқ,
Қолган аксариятин уйда, ейишга нон йўқ,
Манфаатдан бошқа бир, мувозанат, мезон йўқ,
Омади кулган бойлар, камбағаллар, хору-зор.

Фарқини тополмассан, қайсида бордир инсоф,
Атеист, бутпарастми, насороми дини соф?
Ёки кўрфаз шайхлари, қилсалар пулни исроф,
Нима фарқи бор айтинг, мушрик, атеист, диндор!

Халқаро қонунларни гапиришдан толмаслар,
Лекин уни ўзлари бир пулга ҳам олмаслар,
Ошкора мунофиқлик қилишдан уёлмаслар,
Нега бу каззобларга итоат қилмоқ даркор?!

Демократия дегани, оламшумул мезондир,
Унинг мавжудлиги ҳам ҳамма англар, ёлғондир,
Ғарб бунга содиқ деган, кимса ҳали нодондир,
Ҳайрон бўлмай илож йўқ, кимки қилса эътибор.

Талаб шу мустабидлар унга бўйсуниб турсин,
Қил деган ишни қилиб, жим деганда жим юрсин,
Бундай мустабид майли ўлгунча қандин урсин,
Итоатсиз мустабид оқибати бўлар дор.

Бу ёлғонларни кўриб, англаб, қотади бошим,
Аламлидир мен учун, хор бўлсалар диндошим,
Яратганга юзланиб, оқар кўзимдан ёшим,
“Ё Раб, Ўзинг нажот бер, Ўзинг Олий Ҳукмдор!”

Умарга атаб;

Дунёнинг ишларини, ўйлаб сураман хаёл,
Ақлим етмас тагига, жавобсиз қолар савол,
Бу айтмоқчи бўлганим, бир насиҳат эҳтимол?,
Бу шеърим бошқаларга, асло келмасин малол!

Бордир бир қадрдоним, узоқларда.., Ватанда,
У билан алоқани, қилган эмасмиз канда,
Одамзодга ҳар турли, синов келар эканда,
Шу биродарда бугун, иккита «жуфти ҳалол».

Аёлларнинг фитнаю, фасодларин сони йўқ,
Уларни ислоҳ қилиш, мутлақо имкони йўқ,
Ўйламанглар буларни, «динсизу-имони йўқ,»
Ўзларича ҳар бири гўё, «тақводор аёл»

Каттаси талаб қилар, кундошидан эътибор,
Кичик эса каттага, эгилишдан қилар ор,
Оилада ҳар куни, битта муаммо таёр,
Ўртада шайтон қози, ҳеч тугамас қилу-қол.

Ҳар бирининг ўзича, бордир “далил-исботи”,
Кеча-кундуз адоват, ичра ўтар ҳаёти,
Қандай чидайдим бунга, айтинглари эркак зоти?,
Одамзоддан азизми, уй-жой ёки, давлат мол?!

Турли жанжал тўполон, ойлар-йиллар ўтмоқда,
Бу омонат ҳаётнинг, тугаш вақти етмоқда,
Аёллар фитнасидан эрнинг боши қотмоқда,
Кимга керак айтинглари, булардек «соҳибжамол»?!

Қани сизларда тақво, айтинглари, инсоф қани?,
Ўткинчи дунё ғамин, англари дили-соф қани?,
Тақво ҳақида доим, ураётган лоф қани?,
Бир бирини отишга, тиллар заҳарли қурол!

Дунё бўйлаб қаранглари, қанча юртлари вайрондир,
Юз минглаб мусулмонлари, сарсону-саргардондир,
Одамлари тинчликга зор, истаги парча нондир,
Буларга қиёс қилсанг, уятмасми бу аҳвол?!

Муслима зиммасида, муслима ҳаққи бордир,
Бир-бирига адоват, қилишлари бекордир,
Амал қиласизми-йўқ, сизларда ихтиёрдир,
Гап уқмасга бир гапни, англариш амри-маҳол!

Шу нарсани унутманг, эрни ранжитиш ҳаром,
Жаннатни топмас аёл, эрни қилмай эҳтиром,
Бу динимиз талаби, буни шарт қилган Ислом!
Адовату ҳасаддан, ҳаргиз топмассиз камол!

Кўп сурати зеболари, сийратин англамаслари,
Ислом аҳкомларини, ҳикматин англамаслари,
Пайғамбар аёлларини, ибратин англамаслари,
Қаранг тарихда бордир, қанча ибратли мисол!

Сизга тилагим шайтон, сизлардан узоқ бўлсин,
Дунёдан кетар пайти, юзларингиз оқ бўлсин,
Ўтгани ўтди энди, сизга бир сабоқ бўлсин,
Тинч яшангларида энди, тинч юрсин “бечора чол!»

Бугун неъмат қадрига, етмаганлар зор бўлар,
Нафрат «кўр» қилган кўзлар, очилар бедор бўлар,
Эрин ноҳақ хорлаган, аёл бир кун хор бўлар,
Неъмат қадрига етинг, топмасдан олдин заво!

Бир-бирингизга асли, билсангиз ғанимат-сиз,
Ўзгани ҳурмат қилинг, истасангиз ҳурмат-сиз,
Қилсангиз яхшилиқни, қилмангизлар миннат-сиз,
Ҳабата бўлар амал, миннат қилинса дарҳол!

Ҳар бандага аввало, инсоф-имонни берсин,
Адолат, бағрикенглик, тоза виждонни берсин,
Мўминларга ҳам кулиб боқар замонни берсин,
Ўша пайтда сиз билан, гаплашамиз бемалол!

Ватаннинг баҳорин соғиндим

Бу юртнинг баҳори, эмасдир баҳор,
Бу юртда баҳорда, бўлар қаҳратон.
Бу ерда кўкламда, ёғиб турар қор,
Қовоғини солиб, хўмраяр осмон.

Изламанг Наврўзда, сумалак, ялпиз,
Изғирин шамолда баҳор нафасин.
Уйғониш сезмассан, юрагинг ҳиссииз,
Эшитмайсан тонгда қушларнинг сасин,

Шундай маконларда топганмиз паноҳ,
Баҳору — ёзи йўқ, фақат қиш тамом.
Ватаннинг баҳорин соғиндим, эй воҳ,
Бу қандайин жазо, қандай интиқом?!

Бўлмас

Махтимқули ҳар сурати зебога,
Боқмагил аларнинг поёни бўлмас.

Махтимқули

Қачон одамзоднинг кўнгли жам бўлар?,

Наҳотки, чеккани доим ғам бўлар?,
Нега ҳар тўқисда, бири кам бўлар?,
Наҳот камолотнинг имкони бўлмас?!

Шундай яралганми азалдан дунё,
Кўрармиз тақдирда битганни раво,
Бўлмайдими ҳаргиз сурати зебо...,
Сийрати ҳам гўзал, нуқсони бўлмас?!

Доим интилишда яшар одамзод,
Бир куни ғам чекар, бир куниси шод,
Барибир умрининг ҳосили барбод,
Наҳотки, ҳеч нарса поёни бўлмас?!

Ҳаққинг борми

Дунёда қон йиғлаб турар мўминлар,
Янграйди чор тараф, фиғону — унлар,
Сен фароғат ичра, яшаб, шу кунлар,
Буни ҳам билишга, ҳаққинг борми айт?!

Уммат ичра сонсиз, муаммо бордир,
Қанча мустазъафин, неъматга зордир,
Ватанда диндошинг, зиндонда хордир,
Сен ўйнаб — қулишга, ҳаққинг борми айт?!

Борми орзуларинг чеки, қирғоғи?,
Дилингда матлабинг, аёл қучоғи?,
Тилингдан тушмайди, Афғонни тоғи,
Сени бу улушга, ҳаққинг борми айт?!

Азоблар чекмоқда кўп ватандошинг,
Оғритганму сени, бу қайғу бошинг?,
Ҳар йил тавоф этиб, Каъбани тошин,
«Ҳожака» бўлишга, ҳаққинг борми айт?!

Мен бу йўллар ғамин, қилмадим канда,
Бу ғамлардан асар, кўрмадим санда,
Тақво иддаоси, гарчи йўқ манда,
Сен буни қилишга, ҳаққинг борми айт?!

Карвон

Узоқ, манзил сари, йўл олди Карвон,
Йўлин харитаси ошкор эмасдир.
Йўл бошловчи бўлди, бир неча Сарбон,
Лекин, бир — бирига, дўст — ёр эмасдир.

Барчаси, бир – бирин, айбини очар,
Йўлига тиканли симларни сочар,
Эл кимга эргашар, ё кимдан қочар?,
Ҳеч ким мулоқотга, тайёр эмасдир.

Ватанда мустабид ҳукм сурмоқда,
Ушлаганин қамаб, тепиб урмоқда,
Оролдек, шўримиз ҳам қуримоқда,
Ҳеч кимса бунчалик қаттол эмасдир.

Миллатга етишди, туганмас зиллат,
Наҳотки, бедаво бўлса бу иллат?,
Жарликга қуларми энди бу миллат?,
Раҳнамолар зийрак, ҳушёр эмасдир?!

Уларга телмуриб турар оломон,
Булар ўз жойидан, жилмади ҳамон,
Ўзаро иттифоқ бўлмаса ёмон,
Ким борки, булардан, безор эмасдир?!

Бу жанжал можаро битгай-му, айтинг?,
Бу Карвон манзилга етгай-му, айтинг?,
Орадан ихтилоф кетгай-му, айтинг?,
Наҳотки бир чора, йўл бор эмасдир?!

Эл тақдирин ўйлаб, кўнгил вайрондир,
Нима қилиш керак, ҳамма ҳайрондир?,
Балки, қиёматга яқин қолғондир?,
Бу парокандалик бекор эмасдир?!

Юким оғир дема

Юким оғир дема, ҳолим танг дема,
Сендек хону-мондан айрилганлар кўп.
Ота – онам йўқдир, эҳ аттанг дема,
Бу каби имкондан айрилганлар кўп.

Ғаниматдир ҳаёт, яшанг унутмай,
Барчаси тугайди ҳали кўп ўтмай,
Вақтида неъматни қадрига етмай,
Дардига дармондан айрилганлар кўп.

Балога учрасанг кўрма бировдан,
Ўтолмас хачирлар учқур бедовдан,
Сабр этиб ўтолмай турли синовдан,
Дўсти қадрдондан айрилганлар кўп.

Тарк этмай ҳаромни, кайфу сафони,
Ўз аҳлига бериб жабру — жафони,
Унутиб оқибат, меҳру — вафони,
Дилрабо жонондан айрилганлар кўп.

Қаранглар қул бўлиб нафси — ҳавога,
Шак келтириб ҳатто, қодир Худога,
Оқибат берилиб, кибру — ҳавога,
Мансабу унвондан айрилганлар кўп.

Дунёнинг матоси дунёда қолар,
Бунга ақли етган кас ибрат олар,
Ногаҳонда ажал келиб чанг солар,
Ажал етиб жондан айрилганлар кўп.

Яшаймиз доимо биз ғафлат аро,
Оқибат бўлмасин юзимиз қаро.
Бу тугамас фитна, битмас можаро...,
Ичра, дин — имондан, айрилганлар кўп.

Шоирман дейишга, ҳаққинг йўқ сени

Эл дардин ёзмасанг, шоирлик қилиб,
Золимни мақтасанг, кимлигин билиб,
Элинг қон йиғласа, яшасанг қулиб,
Шоир бўлмоқликга ҳаққинг йўқ сени.

Мустабид бўлса бир, номард ҳароми,
Бузилса адолат, инсоф низоми,
“Халқ шоири” бўлса, маддоҳлар номи,
Шоир бўлишликга, ҳаққинг йўқ сени.

Шоир миллат учун, бўлар, номус – ор,
Тинчимас, адолат топмаса қарор,
Тунлар эл ғамида бўлмасанг бедор,
Шоирман дейишга, ҳаққинг йўқ сени!

“Одам бўлсанг агар, демагил “одам”,
Кимда гар бўлмаса, эл ғамидин — ғам”,
Бу сўз бир ажойиб, мезон бизга ҳам,
Бошқа сўз дейишга, ҳаққинг йўқ сени!

Халқ севган шоирлар бўлган ҳар замон,
Гарчи, олмасада ҳеч қандай унвон,
Шеърлари ўқилар, эсланар, ҳамон,
Улардек ҳурматга, ҳаққинг йўқ сени!

Замонасоз бўлсанг, мунофиқ, маддоҳ,
Золимлар қўлида қўғирчоқ, гумроҳ,
Нима десанг — дегил, лекин, бўл огоҳ,
Шоирман дейишга, ҳаққинг йўқ сени!

Мурсийни маломат қилар ҳизбутлар

Бугун Ислом нурин, босган қора тун,
Умматга пешволик қилар манқуртлар.
Ўзин диндошига ачинмас нечун?,
Мазлумлар қалбини тилар ҳизбутлар?!

Бугун олам аро, зулмат ҳукмрон,
Умматнинг танасин, кемирар қуртлар.
Адолат йўлинда берсалар ҳам жон,
Ихвонни маломат қилар ҳизбутлар.

Ихвонларни қилди ўлимга ҳукм,
Фиръавнга “имон келтирган” Судлар.
Уларнинг ёнини олмади ҳеч ким,
Аксинча, ортидан кулар ҳизбутлар?!

Мазлум биродари кўздан тўкар ёш,
Бунга хурсанд бўлар, кофир, яҳудлар.
Диндоши ғам чекса, қайғурмас диндош,
Наҳотки, исломда булар, ҳизбутлар?!

Дунёга ҳукмини ўтказар куфр,
Улар соясида яшар бебурдлар.
Наҳот қалбларига урилган муҳр?,
Наҳотки, шунчалик бўлар ҳизбутлар?!

Дунёнинг эгаси ягона Аллоҳ,
Барибир мағлубдир, санамлар, бутлар.
Шунчалик бўларми, адашган, гумроҳ,
Мурсийни маломат қилар ҳизбутлар?!

Ўз аслинга қайтгин энди, эй Туркистон!

Одам Ато, Момо Ҳаво, яралгандир,
Фарзандлари ер юзига таралгандир.
Демак, одамзотни, ота-онаси бир,
Бир-бирига қариндош деб, қаралгандир.
Ўзбек, қозоқ, қирғиз, туркман, Тожикистон,
Буларнинг номи аслида бир — Туркистон!

Сомонийлар қилди Хилофат хизматин,
Ғазнавийлар кўтарганди дин иззатин.
Хоразмшоҳ, Амир Темур замонида,
Кўрсатди дунёга туркийлар қудратин.
Мозийни титратган эдинг сен бегумон,
Бугун аҳволинга қара, эй, Туркистон!

Мўғулларга мағлуб бўлиб, йўқолмадинг,
Руслар босиб олганида қочолмадинг.
Турли миллат элатларга бўлингансан,
Ҳеч адоват тугунларин ечолмадинг.
Аждодларнинг орзулари бўлди армон,
Мақсадинга етолмадинг ҳеч Туркистон.

Лойиқ зурёд бўлолмадик, боболарга,
Қаранг бизга мерос бу можароларга.
Тили, дини, тарихи бир, эл-элатлар,
Чек қўйсинлар энди миллий низоларга.
Турклар яна бирлашмоққа борми имкон?!,
Ўз аслинга қайтгин энди, эй Туркистон!

Тилинг, дининг, аслу наслинг замонинг бир,
Тўйу-аза, дўсти-душман ёмонинг бир.
Бир тупроқда, бир дарёдан озиқланиб,
Истайсанми йўқми, йўлинг, карвонинг бир.
Асрлардан келаётган улуғ карвон,
Келажакка элтгувчи йўл бу — Туркистон!

ИШИД жаллодлари бир мусулмонни дарахтга боғлаб қўйиб пичоқ билан сўйганини кўриб;

Не кунларга қолдик биз
Қудратли Парвардигор?
Шунчалик қонхўр бўлиш,
Мумкинми одам зинҳор?
Иблис биздан мутлақо,
Устунликга эришди.
Мўминлар бир бирини,
Қиришликга киришди.
Нафрату адоватнинг,
Охири борми ё Раб?
Мен даҳшатга тушдим бу,
Жаллод ишига қараб!
Қанчалик жиноятлар,
Дин номидан қилинар.
Ким диндору ким динсиз,
Энди қандай билинар?
Мужоҳидман деганлар,
Мусулмонни сўйишар.
Мақтаниб бу ишини,
Интернетга қўйишар.
Оламга кўз кўз қилиб,
Кўрсатишади ким зўр?
Қилган жиноятидан,
Ҳатто, бўлишар мағрур.
Пичоқ билан мўминни,
Сўйишлик, бу исломми?
Мўминга ҳурмат шуми,
Шу лойиқ эҳтиромми?
Нималар бўлаяпди?
Бугун телба дунёда.
Борган сари адоват,
Тафриқалар зиёда.
Иблис ислом аҳлини,
Қул қилдими ўзига.
Аллоҳ амрини қўйиб,

Кирар Иблис сўзига?
Қўрқмайдими мўминлар,
Мўминларнинг қонидан?
Бир бирин қонин тўкиб,
Жудо қилар жонидан?
Кошкиди дин номидан,
Қирилмаса одамлар.
Кошкиди дин аҳлига,
Тушмаса бундай ғамлар.
Динимизни динсизлар,
Қилишмоқдалар бадном.
Лекин, бу жаллодларга,
Алоқаси йўқ, Ислон!

Кечикди

Не эзгу ниятлар етим қолдилар,
Вақтида келмади имкон кечикди.
Орзулар кўнглимга қўлин солдилар,
Келмади, мен кутган замон кечикди.

Соғинчнинг йўллари бунчалик узун,
Бир тотиб кўрганлар билади тузин,
Армон дарёсида чўмилиб, маҳзун,
Манзилга етмадим, карвон кечикди.

Бир бирини қувиб ўтмоқда йиллар,
Билмадим, қаерга элтар бу йўллар,
Бахт тилаб дуога очилди қўллар,
Лек у ҳам келмади ҳамон, кечикди.

Ўзимдан мен рози эмасман ўзим,
Чунки, ўзимга ҳам ўтмайди сўзим,
Шу аҳволда бир кун юмилар кўзим,
Мен кутган давр ила даврон кечикди.

Яҳудларга;

Гўдакларни қираётган, яҳудларга ҳайронман,
Сиз ҳам имон келтирганми, қиёматда сўровга?!
Мусавийлик иддаосин қилаётган каззоблар,
Аввал ўзинга ур тиғни, оғримаса бировга!

Фаластинлик биродарлар, Аллоҳ мададкор бўлсин,
Сабр тоқат айладинглар, қанча оғир синовга.
Инсонийлик қиёфасин йўқотган эй махлуқлар,
Ахир ўзинга ур тиғни, оғримаса бировга!

Етмасмиди қамалдаги ғам ташвиши ўзига,
Тўлдирдинглар ошенини ўқлар отиб оловга.
Қандай қарайсизлар уйда фарзандингиз кўзига,
Тиғни ўзингизга уринг, оғримаса бировга!

Бинямин малъун бўлиб, тарихда қолди то абад,
Раҳм этмади гўдакларга, бош тўлсада қировга.
Шунча мўмин мусулмонни қатл қилган номардлар,
Ўзингизга уринг тиғни, оғримаса бировга!

Пойдевори чиригандир, давлатингиз яҳудлар,
Яқин қолди саройингиз бошингизга қуловга.
Яна сизга ватангадо, дарбадарлик бошланур,
Ахир ўзинга ур тиғни, оғримаса бировга!

Етар энди, бас қилинглари, фитналарни тўхтатинг,
Бирор кимса йўқми сизни қулоғингиз буровга?!
Уммат бир кун қасос сўрар бу тўкилган қон учун,
Ўзингизга уринг тиғни, оғримаса бировга!

Олтмиш олти йилки, тинмай зўравонлик қиларсиз,
Таёр туринг, барчасини товонини тўловга!
Фаластиннинг заминида бир кун тугар ихтилоф,
Ўзинга ур тиғни золим, оғримаса бировга!

Бугун уммат уйғонмоқда, ҳаловати йўқолган,
Бир кун сиздан жавоб сўрар, барча азоб қийновга.
Унутманглари, золимларга раҳму шавқат бўлмайди,
Бугун ўзинга ур тиғни, оғримаса бировга!

Инсон билмас

Инсон зоти билолмас қачон,
Келишини, хавфу хатарнинг.
Қаранг тақдир экан ногаҳон,
Зиндониға тушдим Қатарнинг.

Асли улуғ мақсадни кўзлаб,
Чиққан эдим ушбу сафарга.
Афсус, қайтиб келдимку бўзлаб,
Эришолмай мақсад, зафарга.

Қамадилар миршаблар ушлаб,
Билолмайин қолдим гуноҳим.
Ўтиргандим хотирим хушлаб,
Бу қандай кўргулик Илоҳим?!

Бу турмада, бошқа манзара,
Озон саси янграр эрталаб.
Ҳамроҳларим жўнаб кетишган,
Мен ётибман осмонга қараб!

Аччиқ хотиралар уйғонди,
Боғлиқ бўлган шу тикан симга.
Бир аланга дилимда ёнди,
Таниш ҳислар тушди эсимга.

Хуллас, калом уч кунлик умрим,
Ўша ерда, турмада ўтди.
Аламимдан ғазабдан таним,
Ҳолсиз бўлиб, ақл ҳуш кетди.

На адвокат, на терговчи бор,
На бир кимса, сўрагга ҳолим.
Бу аҳволга бўлмаган дучор,
Тушунмайди менинг аҳволим.

Уч кун ўтгач олиб боришди,
Қаергадир қозикалонга.
Уни кўриб ичим ёришди,
Ўхшар экан мулла, эшонга.

Оқ рўмоли устидан қора,
Ипни боғлаб олибди бошга.
Оппоқ кўйлак кийиб, бечора,
Чидаб яшар иссиқ қуёшга.

Менга назар солиб, бир замон,
Кейин “ухруж” деди, бу қози.
Хуллас, “айби йўқ” дея фармон,
Чиқарибди лекин, мен рози.

Дема; “қайси хатоим учун,
Турмасига тушдим, Қатарни?”
Тақдирга тан бермассан нечун?,
Оқ қилмади, сенга сафарни!

Яна икки кун сарсон бўлдим,
Ўша ерда Тайёрагоҳда.
Учолмадим Жиддага, қолдим,
Тангрим аҳволимдан огоҳда!

Охир қайтиб келдим уйимга,
Эсон омон алҳамдулиллоҳ.
Бошқа пайти бораман ҳажга,
Насиб этса Яратган Аллоҳ!

Аллома Юсуф Қарзовийга;

Бугун уммат йўл тополмай сарсон бўлди,
Барча ислом диёрлари вайрон бўлди.
Шундай пайтда бу умматга йўл кўрсатиб,
Юсуф Қарзовий умматга сарбон бўлди.
Аллоҳ сизга мадад берсин, қувват берсин!
Ҳузуридан битмас илму ҳикмат берсин!

Сизга эргашди барча дин пешволари,
Тинмасада иғвогарлар, иғволари,
Маломат тошини отар, лекин тинмай
Бугун турли фирқаларнинг расволари.
Аллоҳ сизга ҳузурида ҳурмат берсин!
Икки дунё азиз қилсин, иззат берсин!

Бу умматга раҳнамолик, осон эмас,
Чор тарафдан келар душман бир ён эмас.
Қирқ йил бўлди, бу мафкура майдонида,
Мужоҳидлик қилганингиз ёлғон эмас.
Дарёдек кенг дилингизга ҳиммат берсин!
Буюк курашда туганмас журъат берсин!

Хизматингиз камситмоқда бу ғаддорлар,
Ҳали танимайди сизни, кўп диндорлар.
АҚШ билан Европанинг давлатлари,
Сизга қарши турибди барча куффорлар.
Сизга Роббим ҳимояту нусрат берсин!
Улуғ кураш йўлида, куч қудрат берсин!

Тарихда кўп ўтган холис уламолар,
Ҳақни айтиб жонни берган раҳнамолар.
Ҳақ йўлида собит туриш осон эмас,
Сиздек жонфидолар бугун камнамолар.
Роббим сизга мағфирату раҳмат берсин!
Охиратда мангу иззат, жаннат берсин!

Қисмат шу эканда холис мусулмонга,
Бутун умри дучор бўлар имтиҳонга.
Бағишладим шу шеъримни, дуо қилиб,
Ғоибона устозимга, шу инсонга.
Роббим ҳузурида қадр қиммат берсин!
Қадрингизни биладиган уммат берсин!

Т ҳарфидан тузилган сўзлар

Тушимда турмага тушарман,
Тикансим тошдевор тўрт томон.
Тушишга тоқатим тоқ тағин,
Тафаккур таҳтида тик туғён.

Тарақлаб товушлар тинмайди,
Тинмайин, тешгудек тариллар.
Темирдек, тирноқлар титкилаб ,
Тўлдирар турфа тур туйғулар.

Тарбия топмаган тўралар,
Тилидан тўрвалар тўкарди.
Тимсоли тимсоҳдек, тошбағир,
Талончи тўхтамай таларди.

Томдан тушар тошу тараша,
Толиб турган теринг тобланар.
Турли туман, тўқсон тиламчи,
Текин томошога тўпланар.

Товонинг тилгудек, титкилар.
Туҳматлардан тонасан такрор.
Тинмайин тургизиб толдирар,
Тешик топилмайди тизгин тор.

Телбадек тикилиб турасан,
Тепангдаги тирқиш томонга.
Тиззагача титроқ туташар,
Титраб турган толдек тананга.

Тилосимотлар таъсири турфа,
Тушунмассан тарона тинглаб.
Талпинасан Тангри тарафга,
Тағин таянч, тараҳҳум тилаб.

Типирчилар тўхтамай тилинг,
Тезде тавба тазарруъ тилар.
Томоғинга тиқилар тутун,
Тугасин тез тутқунлик тугал.

Тараққиёт тўсилди тамом.
Тугамоқда тошу тарози.
Тинчимадик, тугал турмадик,
Тушунарсиз, таъзим тавозеъ.

Тафаккурим талпиниб токай,
Тароватни тополмай, толар?!
Тангрига тинимсиз топинсанг,
Таваккул, тилсими топилар!

Тушингда тутуриқ топилмас,
Тобакай, турарсан титроқда?!
Турмушнинг ташвиши тугамас,
То тирик турарсан тупроқда!

1 август 2014 йил

Тепаликдан тушиш йўли;

Тепаликга чиқаётганда,
Ўйлаш керак қандай тушишни.
Хато қилиб, бехосдан балким,
Тойиб кетиш, ё йиқилишни.

Тепаликга интилар ҳамма,
Кимлар чиқар, ким чиқолмайди.
Кимлар чиқар ўша чўққига,
Лекин у ҳам мангу қолмайди.

Кўтарилган сари табора,
Жой торайиб, сиқилишади.
Кимлар тўхтар, тушуниб қолса,
Кимлар эса йиқилишади.

Қочоқлар Лагерида туғилган Суриялик болачаларга атаб;

Азиз болачалар, жигарбандларим,
Бахтлари кулмаган, диллари ярим,
Сизлар ҳам аслида менинг жигарим,
Билмаслар ватандан нега узоқлар.
Ватансиз туғилган жажжи қочоқлар.

Юпун танасига эски шол ўраб,
Яшар бу гўдаклар, миллати араб,
Ҳар келган кетганга жовдираб қараб,
Ҳадикдан онасин қўрқиб қучоқлар.
Ватансиз туғилган жажжи қочоқлар.

Ҳали кирмасидан уч тўрт ёшига,
Дунёнинг ташвиши тушган бошига,
Ким қарайди булар кўзин ёшига,
Чодирга сув ташир, ёш қизалоқлар.
Ватансиз туғилган жажжи қочоқлар.

Катталар ҳасратин тинглашар фақат,
Тушунмас бу дунё нега бешафқат,
Чодир совуғида, кийинар қат қат,
Совқотар, иситмас темир ўчоқлар,
Ватансиз туғилган жажжи қочоқлар.

Мунглиғ кўзларда йўқ, гўдак нигоҳи,
Порлар бу кўзларда дилларнинг оҳи,
Бўлмасада зарра қадар гуноҳи,
Фаровон ҳаётдан буткул йироқлар,
Ватансиз туғилган жажжи қочоқлар.

Кулиб кет

Бу беш кунлик дунё ўтиб борадир,
Келган борки бир бир кетиб борадир.
Тақдирда битилган қисмат азалдан,
Неки битган бўлса етиб борадир.
Ажал етса майли сен ҳам ўлиб кет.
Лекин имон билан, хурсанд, кулиб кет!

Якка Зотдирсан Ўзинг Парвардигор,
Кўп амринга қилолмадим эътибор.
Эътироф қиларман кўпдир гуноҳим,
Мағфиратдан Ҳамма банданг умидвор.
Роббинг меҳрибон Зотлигин билиб кет.
Унинг даргоҳига хурсанд кулиб кет.

Ҳаётим борича хато гуноҳдир,
Барига Яратган Эгам гувоҳдир.
Эртами кеч етар бўлса ажалим,
Гувоҳдирман Аллоҳ якка Илоҳдир.
Роббингни ўзингдан рози қилиб кет.
Ундан ўзинг рози бўлиб, кулиб кет.

Мақсадимга етишга йўқ имконим,
Тугамоқда умрим ҳар ўтган оним.
Бу осий бандага раҳм айла ё Раб,
Имон билан олгил, озурда жоним.
Дилинг хавфу рижо билан, тўлиб кет.
Мағфиратдан умидвор бўл, кулиб кет.

Гарчи бу дунёда ҳеч ким қолмагай,
Бевақт ўлимни ҳеч кимга солмагай.
Қачон ўлишини билмас одамзот,
Кимлар ибрат олар, кимлар олмагай.
Тавба қилиб, гуноҳдан пок бўлиб кет.
Шаҳодатни айтиб, мамнун, кулиб кет.

Дунёда орзуга етмаслик ёмон,
Лекин, етишмоқлик доим даргумон.
Ўзига топширгил таваккал айлаб,
Азиз фарзандингни асрасин омон.
Қадрдонлар ризолигин олиб кет.
Ҳаммасидан рози бўлиб, кулиб кет.

Фаесбукдош дўстларимга;

Бирортасин танимайман ҳеч,
Бирин кетин “дўст”лашган бари.
Мингдан ошиб кетгандир бугун,
Душман ҳам эмасдик илгари.
Бугун биларлар бари сирим,
Менинг фаесбукдош дўстларим!

Бир бировдан олади хабар,
Кимнинг нима қилгани аён.
Кимдан келар хушхабар қувонч,
Кимдан келар шумхабар ёмон.
Кимдир хурсанд ким кўнгли ярим,
Менинг фаесбукдош дўстларим!

Қайси миллат йўқдир бу ерда,
Дунё, гўё кичик бир хона.
Кимни кимлигини билмайсан,
Ким ватандош, кимдир бегона.
Қочиб қолар ўқиб шеърларим,
Баъзи, фаесбукдош дўстларим!

Бу ерда ҳам топилар ҳар хил,
Фирибгарлар, ўғри каззоблар.
Бир бирига тошлар отишиб,
Тилни заҳри билан азоблар.
Доим шунда, олар хабарим,
Менинг фаесбукдош дўстларим!

Ижод аҳли учун бу манзил,
Ажойиб бир кошона экан.
Гурунглашиш учун ҳамюртлар,
Тўпланган бир “чайхона” экан.
Билиб қолса гар Ислом Карим,
Сизга қийин бўлар дўстларим.

Билинар;

Одамзодни билай десанг кимлигин,
Гапиришдан, юришидан билинар.
Суратидан сийратини англарсан,
Бир кун шўри қуришидан билинар.

Фирибгарлар қасам ичади доим,
Тиржайиб гапирар секин мулойим,
Ҳаётда бир ишни қилолмай қоим,
Номардларча, уришидан билинар.

Ифвогарда асло ҳаловат бўлмас,
Тухматидан ҳеч ким саломат бўлмас,
Виждони қийналиб, хижолат бўлмас,
Фақат зарар беришидан билинар.

Дўстга ўхшар бирор ёрдам олганда,
Оғир кунда, муҳтож бўлиб қолганда,
Бир кун эслатиб, юзига солганда,
Башарани буришидан билинар.

Биров душманликни кутмас дўстидан,
Нобуд бўлар, номардларнинг қасдидан,
Нокас одам бошқаларнинг устидан,
Тухмат қилиб кулишидан билинар.

Даюс эркак, ҳалол бир иш битирмас,
Хотини иш қилар, уйда ўтирмас,
Даюслар ҳеч парвойига кетирмас,
Кўкрак кериб туришидан билинар.

Мақсад нима фақат, ёлғон тўқишдан?,
У бу кимга ялтоқланиб, ёқишдан?,
Тўхтамайди, фойдаси йўқ бу ишдан,
Итга ўхшаб ҳуришидан билинар.

Тугамас доимо таъна маломат,
Каззобда бўларми, имон саломат,
Билмаслиги ҳисоб китоб, қиёмат,
Фитна фасод қилишидан билинар.

Кўплаб одамларда инсоф бўлганмас,
Имон, виждон меъёрини, билганмас,
Эл юрт учун, бирор нима қилганмас,
Эл кимлигин билишидан билинар.

Аллоҳ инсонни тупроқдан ясади,
Тупроққа қўшилар, ўлгач жасади,
Дилидаги адовати, ҳасади,
Сенга душман бўлишидан билинар.

Қиёмат бўлади, бўлма гумонда,
Бунга имон келтирмаслик ёмонда,
Кимлар уқубатда, кимлар омонда,
Қазодаги улушидан билинар.

Яхши амаллари бўлмаса барбод,
Қандай бахтиёр бўларди одамзод?
Охират не бўлар, барбодми обод?,
Кимни, қандай, ўлишидан билинар.

Овворалик

Бу ҳам бир неъматдир балким, биз учун,
Қадрига ет дўстим, оввораликни.

Бизлар тутолмадик келган “бахт қушин”,
“Қайта қуришликни, ошкораликни”.

Бу кунлар замири, беҳикмат эмас,
Охири ҳам бордир, дилпораликни?!

Авлодларга мерос қолдирмасак бас,
Биздек дарбадарлик, бечораликни.

Ҳаммамиз инсонмиз, ер Аллоҳники,
Олгил ер юзига, “фуқоралик”ни!

Қайда яшасак ҳам, ватан биттадир,
Тополмайсан ўзга сайёраликни!

Яхшими ёмонми, кетамиз бир кун,
Кўрсатмасин мангу юзқораликни!

Қилмаган ишдан лоф уриш мумкинми?

Узоқларда туриб, осмонга боқиб,
Ой ҳақида ҳаёл суриш мумкинми?!
Кўёш тафтин кўрмай, сояда туриб,
Синов майдонида, юриш мумкинми?!

Эҳтиётин қилиб яшаган банда,
Тинч тотув ҳаётни, қилмаган канда,
Эл аро бўлмаган, бадном, шарманда,
Сабр тоқатдан дарс қилиш мумкинми?!

Албатта, инсофга чақириш яхши,
Ҳаддинг сиғса агар бақириш яхши,
Ўзинг қилган ишдан гапириш яхши,
Қилмаган ишдан лоф уриш мумкинми?!

Калтак еб, турмада ётиб кўрмаган,
Тухмат бўхтон таъмин, тотиб кўрмаган,
Умрида бир ғамга ботиб кўрмаган,
Бировларга баҳо бериш мумкинми?!

Ўтмоқдаман осий бўлиб ҳаётдан,
Умид бор мағфират бирла нажотдан,
Ҳали ўтмай туриб, ҳеч ким сиротдан,
Мағрур бўлиб, кўкрак кериш мумкинми?!

Ўзининг нафсига қилган эътибор,
Англайди қанчалар нуқсон, айби бор?,
Агар бўлса банда, аниқ тақводор,
Ўзгалар устидан кулиш мумкинми?!

Нима дейиш керак, ҳақни билганни,
Лекин, ўзгалар устидан кулганни,
Аллоҳ авф айласа, тавба қилганни,
Кимдадир эътироз, бўлиш мумкинми?!

Кимда кўп, кимда кам эҳтимол, имон,
Яшаймиз чиққунча танамиздан жон,
Аллоҳ қилмай туриб, Ўз ҳукмин баён,
Кимнинг кимлигини, билиш мумкинми?!

Тилакларим

Тилакларим шу, жафокаш халқимга,
Золимлар заволи муборак бўлсин!
Сабр қилдинг дардинг айтмай ҳеч кимга,
Сабрингни камоли муборак бўлсин!

Қалби кўрлар билмас Аллоҳ борлигин,
Ўз ишида Қодиру Қаҳҳорлигин,
Кўринглар мустабидларнинг хорлигин,
Нусрат эҳтимоли муборак бўлсин!

Золим бўлиб ҳақ амрини қилмаган,
Кибр қилиб, ўз ҳолини билмаган,
Аллоҳнинг амрини кўзга илмаган,
Золимлар аҳволи муборак бўлсин!

Малъун мустабиднинг қотгандир боши,
Ботишига яқин қолди қуёши,
Тутмоқда буларни элнинг кўз ёши,
Зоҳим хароб ҳоли муборак бўлсин!

Мустабидлар зурёдидан, ал ҳазар,
Улардан эл бошқа кўрмасин зарар,
Адолат тиклансин, эл қучсин зафар,
Ҳурлик истиқболи муборак бўлсин!

ИШИД тарафидан Тикритдаги ҳарбий ўқув юрти курсантларининг 1700 таси отиб ўлдирганини кўриб;

Бу даҳшатни кўриб дедим; “ё Аллоҳ!,”
Бу қирғинларга Сен Ўзингсан гувоҳ.
Бугун дин номидан тўкилар қонлар,
Қон тўкишлик динда, энг улкан гуноҳ.
Нега булар бунча бешафқат, ё — Раб?!
Қачон тугар экан, бу даҳшат, ё — Раб?!

Шиами ё сунний адашганмиди?,
Ё бошқа ихтилоф, фитна каммиди?,
Асрлардан бери, бу икки гуруҳ,
Қанча қон тўкканин, унутганмиди?!
Қани инсоф, имон, адолат, ё — Раб?!
Ҳалиям ҳукмрон разолат, ё — Раб!

Тахт талашар элни ботириб қонга,
Ноҳақ озор бериб, шунча инсонга.
Дунёга ҳукмрон бўлсанг арзимас,
Шунча зарар бериб динга, имонга.
Шундай бўладими Хилофат, ё — Раб?!
Алдадими Иблис касофат, ё — Раб?!

Қанча мамлакатлар, бўлмоқда хароб,
Ўзаро қирпичоқ, орзулар сароб.
Нега биз йўлимиз топа олмаймиз,
Қўлимизда қуръон бор, нурли китоб?!
Мўминларда йўқдир, куч қудрат, ё — Раб!
Чунки, бирлашмади бу уммат, ё — Раб!

Қибласи, китоби, дини бир уммат,
Парчаланган, қадри бир пулга қиммат.
Ўзаро адоват нафрат тугамас,
Йўқдир бир бирига, иззату — ҳурмат?!
Мўминлар бўлмади, дўст, улфат, ё — Раб!
Кечмади бошидан не кулфат, ё — Раб?!

Океан ортидаги аждаҳо, Шайтон,
Фитна уруғларин сочар ҳар томон.
Тарикдек дунёга сочилган уммат,
Бир бирин аёвсиз қилмоқда қурбон!
Шунчалик кучлими шайтанат, ё — Раб?!
Бу фитначиларга минг лаънат, ё — Раб!

Битта халқ ўзаро, қариндош қардош,
Бир бирин қақшатиб, кесаверса бош.
Ғайридинлар четда гижгижлаб турса,
Диндошига қилич кўтарса диндош.
Қани меҳр шафқат, мурувват, ё — Раб?!
Бизга ҳам келарми бир нусрат, ё — Раб?!

Мустабид даврида “тинч” турган диёр,
Озодликга чиқиб, бўлди хору – зор.
ИАК айтар эди, “Ўзбекистонда,
Мен турганим учун, тинчлик барқарор?!”
Наҳотки, мустабид ҳам “неъмат”, ё — Раб?!
Бунда ҳам борми ё, бир ҳикмат, ё — Раб?!

Ҳаромдир мўминга, мўминнинг қони,
Буни тан олар ким бўлса имони.
Мўминларнинг қадри Каъбадан улуғ,
Беқадр арзонмас инсоннинг жони.
Ўзгарди бу улуғ қадрият, ё — Раб!
Бизга ҳам бер энди офият, ё – Раб!

Даҳшатларни кўриб, адо бўлдим ман,
Бугун, эс — ҳушимдан, жудо бўлдим ман.
Уммат қайғусида куйиб ўртандим,
Бу умматга жони, фидо бўлдим ман.
Сақлагил имоним саломат, ё — Раб!
Яқин қолган ўхшар қиёмат, ё — Раб?!

2014 йил 20 июн

Ўзлигидан воз кечганлар;

Европада яшаб айниб борамиз,
Унутдик ватаннинг урф одатини.
Ўзгаларга боқиб, орзу қиламиз,
Топмоқ улар топган саодатини.

Қайга борманг бугун ўзбеклар дайди,
Европада ёки Америкада.
Миллат руҳи сўниб бормоқда бир бир,
Биз учун бегона бир ёт ўлкада.

Миллат ўзгармайди, сийрат ўзгармас,
Сувратни уларга ўхшатган билан.
Инсон ўзлигидан кечиш керакмас,
Ўзгалар юртида яшатган билан.

Бунда уй супурмас ўзбек келини,
Ёки тандир тўлиб, ёпилмайди нон.
Хатто соғинмай ҳам қўйган элини,
Рухлари айниган қанчалар инсон

Ўзгаларга тақлид қилиб яшайди,
Шу ҳолига яна қилар ифтихор.
Қаранг қандай ҳолга тушди бу миллат,
Қани фаҳм фаросат, қани номус ор?!

Ўзликни унутманг, агар билсангиз,
Ўзлигидан кечиш бу катта иллат.
Ўзгаларга қанча тақлид қилсангиз,
Сизни қабул қилмас, бегона миллат.

Бор эдику ахир, эрк ихтиёринг,
Шуми сен танлаган, дину — диёнат?!
Шулар билан бирга бўлсин мазоринг,
Ўзингни халқинга қилсанг хиёнат!

Бечоралик;

Бас қил, етар энди,
тортаверма оҳ,
Умр деб аталмиш,
қисмат йўлида.
Сенда ҳам менда ҳам,
йўқдир ихтиёр,
Оқибатул амр,
Қазо қўлида.
Қочган ҳам қувган ҳам,
Дейди ё Аллоҳ.
Ҳаммамиз қочамиз,
кимдан, нимадан?
Олдимизда ажал,

бўлинглар огоҳ.
Ҳаммани чиқарар,
Бу кенг кемадан.
Иродаи азал битиб қўйилган,
Уни ўзгартириш
асло имконсиз.
Неки бўлса демак,
тақдир шу...,
Шундай яшаш керак,
армонсиз.

Соғинч ғами

Узун тунлар, совуқ кунлар,
Ҳеч дилимиз ёришмайди.
Изғиринлар тортган унлар,
Ғам куйидан қолишмайди.

Яшармиз дард чекиб бунда,
Биз ҳам ватангадолардан.
Бегонамиз бу заминда,
Юрак бағри адолардан.

Булут босган осмон каби,
Кўнгил доим қоронғудир.
Ватанни кўрмоқ матлаби,
Дилдаги битмас қайғудир.

Карвон

Қайга кетаяпди бу карвон,
Манзил узоқ, йўллар чироқсиз.
Йўлда хавфу хатарлар тўла,
Булар эса, қурол яроқсиз.

Тайини йўқ карвонбошини,
Сарбонию сарбози гумроҳ.
Ташлаб кетар, ватандошини,
Бир хатарга учраса ногоҳ.

Йўл юради карвон, оч наҳор,
“Оз қолди” деб, алдайди сарбон.
Йигирма беш йилки, сафарда,
Манзилига етмади карвон.

Қисмат

На хотирда жамлик бор ва на кўнгилда ором,
На ҳаётимда завқ бор, гарчи этмоқда давом,
На армонлар ечилди, на келажак қилди ром,
Билмадим қисмат мендан олмоқдами интиқом?!

Дунёсида бахт таъмин тотганлар бўлса айтсин,
Дарду ғам шаробидан тотганлар бўлса айтсин,
Дунёни охиратга сотганлар бўлса айтсин,
Қисматга норизолик бизга ҳалолми ҳаром?!

Тополмасанг ҳаётда ўрнингни излаб зинҳор,
Қани қадру қимматинг, ё элингдан эътибор?,
Орзу қилиб интилдим, бўлмади ҳеч толеъ ёр,
На бир тақвони топдим, на дилимга дилором?!

На ватанда кўним бор, на ғурбатда ҳаловат,
Ҳукмрондир дунёга, адовату, разолат,
Ҳаётда бор барибир мувозанат, адолат,
Тополмайди одамлар гарчи излашар мудом.

Йўлин йўқотди башар, олам тўс тўполондир,
Қанча зўравонликлар, қанча мазлум нолондир,
Бугун битта қадрият, оламшумул мезондир,
Агар инсонни инсон, қила олса эҳтиром?!

Шодлик бўлмаса майли, бўлмасин қайғу алам,
Наҳотки ўлмагунча тугамаса асло ғам,
Шуурининг қаърида англамоқда Саҳвий ҳам,
Умрин баҳори ёзи, ўтди, келди куз тамом.

Куз

Хазон урган дарахтлар,
Сарғайибди сўлибди.
Демакки, вақти етиб,
Паймонаси тўлибди.
Тўкилмоқда остига
Сариқ рангли япроқлар,
Кузги шамол дастидан,
Танасида титроқлар.
Ҳорғин боқар атрофга,
Маюс новча новдалар.
Қани кечаги савлат,
Қани улкан гавдалар?
Хазон урган дарахтлар,
Қиш уйқуга чўмади.
Ўтмиш меваларини,
Барин ерга кўмади.
Шу билан баҳоргача,
Ухлар шийдам дарахтлар.
Уйғониш фаслигача,
Маст уйқуда қарахтлар.
Шундек одамзоднинг ҳам,
Хазон фасли келади.
Лекин баҳори келмас,
Одам энди ўлади.

Ислон Карим

Одамзотнинг бир омади чопар экан,
Қисматидан кўп ҳикматлар топар экан.
Нима дейсиз энди шўри қуриганлар,
Туянинг устида ҳам итлар қопар экан.
Етимхоналарда ўсган кўнгли ярим,
Ўзбекистон юртбошиси Ислон Карим.

Элни бугун на дини бор, на қонуни,
ИАК ўзи бузаяпди доим уни.
Кўрмаганнинг кўрганлари қурсин экан,
Еб тўймайди касофатлар, қаранг буни!
Ўтмайдими қариганда тортиб чилим,
Элни вайрон қилди нокас, Ислон Карим.

Даҳрий эди, омад кулиб подшоҳ бўлди,
Лекин, ҳидоят топмади гумроҳ бўлди.
Диндан, диндорлардан нафрат қилди доим,
Қон дарёси ичра сузган тимсоҳ бўлди.
Унинг дини хурофоту бидъат, ирим.
Исломни душмани золим, Ислом Карим.

Бадбахт бу чол эл бахтини хароб қилди,
Кутган орзу умидларни сароб қилди.
Кимки унга қарши бўлса қамаб туриб,
Турмаларда сон саноксиз азоб қилди.
Бу ҳақида айтишгаям бормас тилим.
Элу юртимиз душмани, Ислом Карим.

Элнинг орасига адоват ташлади,
Ноҳақ қонлар тўкди, кўзларни ёшлади.
Золимлардан безор бўлган, бечора халқ,
Иложини топган қочишга бошлади.
Қорақалпоқларга ибрат бўлди Қрим,
Бунга сабаб бўлди ўша, Ислом Карим.

Мамлакатнинг иқтисоди вайрон бўлди,
Йигитлар иш излаб қанча сарсон бўлди.
Издан чиқди буткул ҳаёт мезонлари,
Ночор халқнинг турмуш тарзи, ёмон бўлди.
Харажатлар бисёр бўлди, йўқдир кирим.
Ўзбек элин хароб қилган, Ислом Карим.

Бу махлуқда на миллат бор, на диёнат,
Миллат бойлигига қилди кўп хиёнат.
Бу даҳрийдан қутулмаса агар юртим,
Қоим бўлар бу юртда ҳам тез қиёмат.
Дунёга жар солаяпман йўқдир сирим,
Қонхўр жинойтчи хоин, Ислом Карим!

Ўттиз миллиондан ошибди аҳолимиз,
Нима бўлар бу кетишда аҳволимиз?
Юртда адолат мезони бўлмас экан,
Қандай бўлар экан эртага ҳолимиз?
Тугаши шарт энди зўравонлик зулм.
Ер ютсину, йўқ бўлсин, бу Ислом Карим!

Шайтон айбдорми инсон айбдор?

Аслида азалдан ростга ўрин йўқ,
Деманглар барига ёлғон айбдор.
Мўминларни эса, бундан кўнгли тўқ,
Чунки, барчасига шайтон айбдор.

Менга тушунарсиз бугунги ҳолат,
Илм ҳукмронми ёки жаҳолат?,
Содир бўлди қанча, зулм разолат?,
Шайтон айбдорми инсон айбдор?!

Жоҳиллар қўлида турибди қуръон,
Демакки, жаҳолат тўла ҳукмрон.
Қотиллар тўксалар бугун ноҳақ қон,
Наҳот бунинг учун, қуръон айбдор?!

Бузулди адолат, қадр мезони,
Ҳалол саналмоқда мўминлар қони,
Шунчалик беқадр бўлса имони,
Куфрдами айб, имон айбдор?!

Қани ҳурмат иззат инсон зотига?,
Суиқасд қилсалар гар ҳаётига,
Ҳаммаси мингандир жаҳл отига,
Балки, бунга охир замон айбдор?

Бунчалик адоват қайда бор айтинг?,
Яхшиям биздамас иқтидор, айтинг,
Эртага ким бўлар айбдор айтинг?
Бугун золим ИАК, ёмон айбдор?!

Нафрат кўр қилганда, имон кўзини?,
Одамзод фаришта санар ўзини,
Ниқоб билан ёпиб асл юзини,
Дунёга дод солар, фалон айбдор?!

Ҳеч киши тан олмас, ўзини айбин,
Ҳақиқат ҳисоблаб гумону райбин.
Аллоҳга ҳавола қилмаса ғайбин,
Демак шу, адоват гумон айбдор?!

Эй уммат, дардинга дармон ўзингда,
Ҳали комил эмас имон ўзингда,
Душманинг четдамас, эй жон ўзингда,
Барчасига ўзинг чунон айбдор!

Ватаннинг қадри

Ватаннинг қадрини қаердан билсин,
Ватандан ҳайдалиб қувилмагунча.
Эркинлик қадрини қаердан билсин,
Турмада калтак еб, урилмагунча.

Имоннинг қадрини билмас одамзод,
Дин йўлида чекмай машаққат фарёд,
Мамлакат ҳеч қачон бўлмайди обод,
Адолат устига қурилмагунча.

Энг олий қадрият бўлолмайди пул,
Буни тушунолмас кимки унга қул,
Буюклик келмайди, ёлғонни буткул,
Тарк этиб, ҳақ тараф бурилмагунча.

Розилик деманглар элни жимлигин,
Бу эл билдирмайди дилни ғамлигин,
Албатта, билмассан кимни кимлигин,
Майдонда бир синаб кўрилмагунча.

Инсон эл дардисиз яшаса ёмон,
Бизлар узмаганмиз умидни ҳамон,
Натижа бўлиши лекин, даргумон,
Сабр тоқат қилиб, турилмагунча.

Душманимга;

Сенинг билан ихтилофдан не фойда?,
Аҳмоқ билан мен тенг бўлиб нетаман?
Қонимга ташна турган, эй душманим,
Сабр қилиб турсанг, бир кун кетаман.

Менга дўқ пўписа қилмай қўяқол,
Тақдирни зарбасин, ҳар кун кутаман.
Аллоҳим истаган нарса бўлажак,
Мард бўлиб яшадим шундай кетаман.

Ўзаро талашсак, кучимиз сарфлаб,
На сен ютасану, на мен ютаман?,
Борар манзилимиз бўлар битта жой,
Сен ҳам кетажаксан, мен ҳам кетаман.

Аслида ҳаммага омонат дунё,
Сен ҳам қолмагайсан, мен ҳам ўтаман.
Сен золим тарафсан, ёки золимсан,
Мен зулмга қарши туриб кетаман.

Жуда чарчаганман, фитна — фасоддан,
Бош қотириб нима фойда этаман?
Ғам чекиб яшадим бир умр лекин,
Ажалим етганда, кулиб кетаман?!

19 июл 2014 йил

Уят лозим мўмин бўлганимизга

Ўзаро ихтилоф тугамас ҳаргиз,
Шундай яшашликга маҳкумдирмиз биз,
Айтинг билиб гуноҳ қилмаганими — Сиз?,
Ҳаммамиз масъулмиз билганимизга!

Шайтон ҳам асли бир баҳона халос,
Васваса инсоннинг фитратига хос,
Амалдан не фойда бўлмаса ихлос?,
Азоб бўлса амал қилганимизга?!

Қўшнинг оч турганда, сен ўтирсанг тўқ,
Сенда мўминликдан мутлақ асар йўқ,
Мен огоҳлантиряпман, қилмаяпман дўқ,
“Ҳисоб китоб бўлар қулганимизга!”

Қани мезон бугун қани бир инсоф?,
Доим дин номидан ураяпмиз лоф,
Агар имон билан бўлмаса дил соф,
Уят лозим мўмин бўлганимизга.

Қаёққа қараманг тўкилмоқда қон,
Ким учун одамлар бермоқдалар жон?,
Манфаат кўрмаса биздан бир инсон,
Ким ҳам ачинарди ўлганимизга?.

Қўрқмайман

Мен қудратли душманимдан қўрқмайман,
Жонимга ташна ғанимдан қўрқмайман.
Ҳаммамизга омонатдир бу дунё,
Бир кун чиқар жон танзимдан, қўрқмайман.
Мен ҳақ йўлни билмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Агар бўлмаса бир мезону, қози,
На бандаси бўлар, на Худо рози,
Шунинг учун бу дунёда азалдан,
Ҳар нарсада бордир, тошу – тарози,
Билиб амал қилмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Пистирмадан яшириниб отар тош,
Кошки, майдонда мард бўлиб, ёрса бош,
Номардлигин ўзи яхши англайди,
Доим қўрқиб яшар бўлишидан фош,
Мен виждони бўлмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Бундай нокас билан йўқдир эҳтимол,
Бир нарса қилишлик, виждонан ҳалол.
Қалбида мезони бўлмаган нокас,
Тухмат бўхтон гаплар қилар бемалол.
Мен инсофи қолмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Мард одамда ғурур, номус — ор бўлар,
Нокаслар бу сифатларга зор бўлар.
Инсоният тарихида кўп ўтган,
Номард кимса икки дунё хор бўлар.
Мен бир назар солмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Бу ҳаётку майли, тезда ўтади,
Барча нарса охирига етади.
Лекин, охиратда мангу ҳаёт бор,
Энди инсон мангуликга кетади.
Мен бир ибрат олмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Мумкин эмас дунё каби кенг бўлмоқ,
Пасткаш, номард, фирибгарга тенг бўлмоқ.
Бунинг мисли гўё, лўли аёлнинг,
Кийган йиртиқ кўйлагига енг бўлмоқ.

Тухмат қилиб толмагандан қўрқаман.
Мен Худодан қўрқмагандан, қўрқаман.

Ғазога атаб;

Ғазо аҳолиси бир ярим миллион,
Уч тарафи қўрғон, бир тараф уммон,
Гўё бир қамоқда яшар оломон,
Ҳар куни ўлмоқда, қизи боласи.
Олтмиш олти йилки, тинмас ноласи.

Дунёга насоро бўлганда ҳоким,
Сарсон яҳудларга ачинди балким,
Фаластин ерини қилишди тақсим,
Деворга ўралди ери даласи,
Олтмиш олти йилки, тинмас ноласи.

Бугун бу умматда, куч иқтидор йўқ,
Парча парча бўлган, азму қарор йўқ,
Ғазо фарёдига ҳеч эътибор йўқ,
Қўлдан чиқарилди Қуддус қалъаси,
Олтмиш олти йилки, тинмас ноласи.

Ислом аҳли ҳануз мустамлакадир,
Насоролар ака, бизлар укадир,
Қўйларга раҳнамо, эчки такадир,
Бу Ислом умматин ўлик палласи,
Олтмиш олти йилки, тинмас ноласи.

Энди хилофатни кутар бу уммат,
Ҳукмдорга тахти, жонидан қиммат,
Йўқдир бирлашишга журъату ҳиммат,
Оғримайди Амир, Қирол калласи,
Тугамас Ғазонинг фарёд ноласи?

Умматга пешволари бузулди тамом,
Бугун эл уларни қилмас эҳтиром,
Кимга эргашишни билмагай авом,
Муҳимроқ уларга, нефт тилласи,
Керакмас Ғазонинг оҳу ноласи.

Буздилар адолат низомин бари,
Уммат уйғонмоқда вақт ўтган сари,
Бирлашиб курашса барча ёш қари,
Фарқи йўқ борми ё йўқми салласи,
Тугайди, Ғазонинг битмас ноласи.

М. Тожибоевнинг “Қийноқлар ороли асираси” китобини ўқиб;

Зулм салтанати ҳукмрон юртда,
Одатда, кўп ғамлар чекар эркаклар.
Эркаклар мардлиги, ботирлигини,
Мадҳ этар доимо, бизга эртаклар.

Бугун шайтанатнинг қароргоҳида,
Нелар бўлаяпди, етмас хаёллар.
Мардлик жасурликда, баъзан эркакдан,
Қолишмайди ўша мунис аёллар.

Ғаройиб ҳолатлар, тубанлик ғолиб,
Бугун аёлларда ғам кўпроқ экан,
Турмада ётгандан малаксиймолар,
Қабрда ётгани яхшироқ экан.

Келар бир паҳлавон афсоналарда,
Ёсуман домига тортганда элни.
Ҳаётда бормикан бирорта ботир,
Элни қилса озод, ўлдириб “девни”?

Кулфатли дунёнинг қийноқ макони,
Хазон уриб сўлар очилмай гуллар.
Қаттиқ бўлар экан аёлнинг жони,
Зоғларга ажратар жойин булбуллар.

Даҳшатларни ёзар ғаройиб китоб,
Азоб қийноқлардан беради хабар.
Балки, яқин қолди чиқишга офтоб,
Тарих унутилмас, азиз Мўтабар.

Соғинч

Соғинишни билмас ҳамма,
Осон эмас соғинмоқ.
Соғиниши учун одам,
Лозим ғамни, ҳис қилмоқ.

Бу неъматми ёки азоб,
Аниқроғи, билмайман.
Соғинмасдан яшашни мен,
Қилолмайман, қилмайман.

Ота онам, узоқ ўтмиш,
Акалару укалар.
Ўша эски ҳовлилару,
Қўй мол, эчки, такалар.

Ҳатто, турма даҳшатлари,
Хаёлимдан кетмайди.
Одамзод то тирик экан,
Ғам ташвиши битмайди.

Бу дардларга аптекадан,
Излаб юрманг, даво йўқ.
Бугун бизлар босган излар,
Тупроқ йўл, чанг ҳаво, йўқ.

Европада яшасамда,
Ташвиш топмади барҳам.
Бугун менга бегонадир,
Ўтмишим ҳам, бугун ҳам.

Соғинаман эслаб доим,
Турмадаги дўстларни,
Нега одам соғинади?,
Ақли етмас кўпларни.

Инсон тугул ҳайвонлар ҳам,
Соғинч билан яшайди.
Яқинлари, оёшнини,
Ғаминда кўз ёшлайди.

Бу ҳиссиёт лекин баъзи,
Одамларга бегона.
Мақсад, тўқис ҳаёт топиб,
Яшаб қолса, шоҳона.

Улар учун соғинч ҳисси,
Ортиқча юк бўлажак.
Йўқдир ватан, ақраболар,
Йўқдир ўтмиш, келажак.

13 июн 2014 йил

Ажалим етса

Ажал етса, ўлсам бир куни,
Нима бўлар?
Ўйланиб қолдим.
Атрофдаги дўст душман ҳолин,
Беихтиёр, тасвирга олдим.

Хурсанд бўлар эшитгач албат,
Мелисаю, МХХлар ҳам.
Хурсанд бўлар эҳтимол яна,
Ҳизбут Таҳрир, ЎИХлар ҳам.

Қувонишар «демократлар»,
«Мухолифат, диндор эмас деб.
«Диндор, демократ бўлолмас»,
Деганимиз, бекор эмас деб.»

“Тақводорлар” дерлар эҳтимол,
“Ўлди, демократ касофат.
Унда бўлмаган ҳаргиз тақво,
Илму одоб, юсак шарофат.”

Сал инсофи борлар айтишар;,
«Мағфират айласин» деб, «Аллоҳ.
Биз кўп маслаҳатлар бергандик,
Сўзимизга кирмади гумроҳ.»

Қутулдик деб, қувончга тўлар,
Яширин тош отаётганлар.
Тухмат билан, виждон инсофин,
Оз нарсага сотаётганлар.

Айтар балким, маломатгўйлар,
“Бирорта иш қилолмади” деб.
“Дунё кезиб сарсон саргардон,
Ўз юртида ўлолмади” деб.

Кимлар нима деса десинлар,
Тан оламан кўпдир гуноҳим.
Шу муҳимдир, нима дер менга,
Ҳузурига борсам, Аллоҳим?!

Бу дунёда шундай яшадим,
Дўстларимдан душманим кўпроқ.
Ватангадо бўлдим, ватандан,
Насиб этмади қабр, тупроқ.

Хуллас калом, шу билан тугар,
Унутишар ҳаммаси, тамом.
Ҳаётдаги асрий тартиб шу,
Шудир бир ўзгармас интизом.

Фақат эслаб юрар кўп йиллар,
Азиз фарзандим, меҳрибоним.
Буюк неъмат эканда фарзанд,
Умрин узоқ этгил Раҳмоним!

Чунки, мен ҳам қиламан дуо,
Эсга олиб аждодларимни.
Демак, бизни дуода эслаш,
Бурчи бўлар, зурёдларимни.

Нима бўлганда ҳам оқибат,
Имон билан топширайлик жон.
Жонимизни олаётганда,
Ё Раб, ҳамроҳ этгил соф имон!

Ким эдигу, ким бўлдик?

Сарҳисоб вақти келди,
Шу пайтгача жим бўлдик.
Етар энди, гапиринг..,
Ким эдигу, ким бўлдик?!

Чорак аср кун кундан,
Фақат зулм авж олди.
Айтинг бу давр ичинда,
Бой бермаган не қолди?!

Сақлаб қоламиз дея,
Ўша, мустақилликни.
Олибмиз бўйнимизга,
Ҳақиқий бир қулликни.

Порахўрлик, ўзгармай,
Қолган, ўша эски ҳол.
Порахўрлар ҳозир ҳам,
Яшаяпди бемалол!

Ўзбек фоҳишалари,
Оламга тарқатди ном.
Миллат номи дунёга,
Бўлди, оқибат бадном.

Айбимиз иқтисодми,
Ё маънавий инқироз?
Бозоримиз касодми,
Ёки, виждонми бир оз?

Кеча қорин тўқ эди,
Бугун нон учун зормиз.
Кеча ташвиш йўқ эди,
Бугун хорижда, хормиз.

Кеча диндорлар бунча,
Кўплаб қамалмас эди.
Ҳозиргидек ҳар куни,
Турмада ўлмас эди.

Битта қари чол элни,
Шунча йил қилди аҳмоқ.
Унга ким қарши бўлса.
Ё ўлади ё қамоқ!

Айтган билан ўзбекнинг,
Дарди адо бўлмайди.
Кеча кимлиги, бугун,
Хаёлига келмайди.

Кеча билан бугуннинг,
Битта жойи ўхшайди.
Ёлғончи фирибгарлар,
Доим, яхши яшайди.

Кечир мени Тангрим

Ё раб, авф этгил бу осий бандани,
Панду насиҳатга қулоқ солмадим.
Тангрим кечир бугун бу шармандани,
Бирор мақсадимга ета олмадим.

Эзгу ният билан кирдим бу йўлга,
Лекин, мақсад ҳануз кирмади қўлга,
Қилолмадим бирор манфаат элга,
Қайда хато қилдим, билаолмадим.

Ўйлаб кўрса оғир ботар одамга,
Эсласам мен ҳам дил ботади ғамга,
Афсус, ота онам, ва оиламга,
Бирорта яхшилиқ қилаолмадим.

Золимни зулмини қилиб баҳона,
Жар солиб бу ҳақда, жумла жаҳона,
Кўп хато амаллар қилиб пинҳона,
Ўзимни ҳақ йўлга солаолмадим.

Ёшлигида жоҳил бўлар одамзод,
Қари жоҳил бўлса, кимга дермиз дод?,
Мен жаҳолат ичра яшаб умрбод,
Афсуски, узоқни кўраолмадим.

Ўтаяпди ҳаёт, ботмоқда қуёш,
Муаммодан нари чиқмади бу бош,
На бир ҳал қилишга топилар бардош,
Ва ё, на тарк этиб, кетаолмадим.

**Қорақалпоғистоннинг Ўзбекистондан ажралиб мустақил давлат бўлиш ғоясини
кўтариб чиққан қорақалпоқ дўстларимга хитобан ёзилган шеър;**

Қизилқумнинг саҳросида ўтов тиккан,
Чўллар аро пода ҳайдаб, босган тикан.
Туркий элнинг, турли туман уруғлари,
Орол денгиз бўйларида ватан тутган,
Сен минг йиллик бовуримсан, кўз қароғим,
Унутма сен буни ҳеч, Қорақалпоғим!

Бугун шундай, адолатсиз замон бўлди,
Мустабид зулмидан, эл бағри қон бўлди.
Туркман, ўзбек, қозоқми ё қорақалпоқ,
Элнинг аҳволи кун кундан, ёмон бўлди.
Чўлларда очилган лола қизғалдоғим,
Дўстликни сақла доим, Қорақалпоғим!

Сен ўйлама, ўзбек кўзи нам бўлмади,
Бизларга ҳам зулму — зарар, кам бўлмади.
Миллати, дини йўқ, нокас ҳукмрондир,
Бундан ҳеч ким кўнгли, хотиржам бўлмади.
Сеникидан кам эмасдир, менинг доғим,
Дардимиз биттадир бил, Қорақалпоғим!

Мен ҳам шу юрт фарзандиман, меҳмон эмас,
Шу диёрда туғилганим, ёлғон эмас.
Мустақиллик талаб қилган, қардошларим,
Ҳали бошқаларнинг фикрин, олғон эмас.
Наҳот душман бўлса, кечаги ўртоғим?,
Бирликни сақлайлик кел, Қорақалпоғим!

Боболардан мерос ватан, сотилмасин,
Ноҳақ қонлар тўкиб, одам отилмасин.
Тупроғи, дини, тили бир эл — элатлар,
Орасида, сунъий олов ёқилмасин!
Жайхун сувидан сув ичган, менинг боғим,
Қуримасин оролинг Қорақалпоғим!

Озодлиги учун ким ҳам курашмайди?,
Бизга миллат, ер талашиш ярашмайди.
Муаммони ўзимиз ҳал қилолмасак..,
Биров четдан келиб, бизга қарашмайди.
Султон Увайс, менинг ўйнаб — ўсган тоғим,
Менинг туғилган юртим, Қорақалпоғим!

Ҳаёт шундай ўтади

Истаймизми йўқми бу
Ҳаёт шундай ўтади.
Кимки келган дунёга
Демак, бир кун кетади.
Муаммолар тугамас.
Қанчалик интилмайлик,
Биттасидан қутулсак,
Бошқа бири етади.
Лекин, барибир қараб,
Жим ўтириб бўлмайди.
Бир натижа бўлмаса,
Одам кўнгли тўлмайди.
Ҳамма чарчаган гўё,
Самарасиз курашдан.
Бири бирига доим,
Гумон билан қарашдан.
Ҳаммаси ўз ўзини,
Нима билан овутар.
Нимадир бўлиб қолиб,
Нима бўлишин кутар.
Одамзод умри қисқа,
Буни ҳамма билади.
Шу қисқа умр ичида,
Ўз билганин қилади.
Ўйлаб қоламан ҳайрон,
Нега ўзгармас ҳаёт.
Наҳотки ўзгаришлар,
Бизга боғлиқмас ҳайҳот?!
Азал қисмат ҳамиша,
Ғолиб бўлиб қолажак.
Наҳот бизга боғлиқмас,
Келаётган келажак?
Ўйлаб ўйлаб ўйимга,
Етолмайман мен ҳайрон.
Демак, биздамас қудрат,
Келтириш керак имон!
Қудрат эгаси бунда,
Қилаяпди ирода.
Иродага зид бўлса,
Етолмайсан мурода.
Лекин, курашиш керак,

Бўлмасада натижа.
Зулмга жим туришлик,
Билсанг хавфлидир жуда.
Демак, интилиб яшаш,
Бизнинг вазифамиздир.
Буни ҳам қилолмаган,
Кимсалар бетамиздир.
Қўрқишга ҳам йўқ ҳожат,
Беҳикмат иш бўлмайди.
Ажали етмагунча,
Инсон зоти ўлмайди.
Истаймизми йўқ барча,
Одамизод кетади.
Барибир бу бебақо,
Умр тугаб битади.
Тушкунликга тушмасдан,
Доим олдинга тириш.
Ўлмагунингча асло,
Тугамайди бу уруш.

Ўзинг истаганда кета-олмассан

Ўз айбинг бекитиб ўрайсан яна,
Бир кун охират деб, ботмадинг ғамга.
Сен шайтондан паноҳ сўрайсан яна,
Шайтон нима керак, сендек одамга?!

Толеъидан шафқат кутган адашар,
Инсон зоти илми ғайбсиз яшар,
Савоб иш қилмасанг, маъсият ошар,
Эътибор қилмасанг ҳар ўтган дамга.

На тартиб ҳузурни билссан тун кун,
Ўзинг учун амал қилмассан нечун?
Ўзингни беҳабар, ўзгалар учун,
Ёниб сўнаяпсан, ўхшар бир шамга.

Дунёда айт кимда, дард эҳтиёж йўқ?
Начора, Шоҳмассан, бошингда тож йўқ,
Шундай яшаш керак, бошқа илож йўқ,
Бошқа даво борми, дилда аламга?

Гарчи мақсадинга ета-олмассан,
Сабр этгин, бир чора эта-олмассан.
Ўзинг истаганда кета-олмассан,
Чунки, ўзинг келмагансан, оламга!

Кулганлар қанча?

Кулгули нарсага кулади инсон,
Кулишга баҳона кўп экан чунон.
Кулишга арзиса, кулишсин майли,
Кулишга арзийми, дин билан имон?!
Ўзини билимдон билганлар қанча?!
Дин, имон устидан, кулганлар қанча?!

Бизку ишонамиз бўлар қиёмат,
Бу дунё барчага, беш кун омонат.
Мезонлар бузулса, садоқат бўлмас,
Шараф ҳисобланар элга хиёнат.
Ўз халқин миллатин қирганлар қанча?!
Элин қон қақшатиб, кулганлар қанча?!

Жонфидолар ўрни қабр, зиндондир,
Замонасоз нокас, зўр, қаҳрамондир.
Юз йил бўлди аҳвол ўша, ўзгармас,
Бугун ҳам шу давр, ўша замондир!
Давру давронини, сурганлар қанча?!
Ҳаммани устидан кулганлар қанча?!

Зулм зўравонлик, кўрганлар айтсин,
Синовда мард бўлиб, турганлар айтсин.
Ўғри каззоблару, фирибгар, жаллод,
Қўлида қул бўлиб юрганлар айтсин.
Ор-номус шартини, бузганлар қанча?
Бировни йиғлатиб, кулганлар қанча?!

Бугун гапирамиз, фалон айбдор,
Шу сабаб балога, бўлдик гирифтор.
Бошқани айблаш осон, ва лекин,
Аслида бизда ҳам, бир оз айб бор.
Бугун нафсига қул, бўлганлар қанча?!
Мазлумлар устидан, кулганлар қанча?!

Жонини жабборга берганлар кимлар?,
Меҳнат ҳосилини, терганлар кимлар?.
Ўлимга тик қараб, чиққан одамга,
Тинмасдан ўқ отган, мерганлар кимлар?.
Бу йўлда жон берган, ўлганлар қанча?!
Ўлганлар устидан, қулганлар қанча?!

2014 йил ноябр

Гапириш осон

Ҳа, гапириш осон, қилиш осонмас.
Ваъда берувчилар кўпдир дунёда.
Уни бажаришлик, устидан чиқиш,
Билан бўлар, имон нури зиёда.

Айтдингми, бажаргил бузма сўзингни,
Тилга эҳтиёт бўл, доимо сергак.
Қилмайдиган ишни, гапирма асло,
Чунки, сўзда туриш лозимдир эркак.

Гапириб сўзида турмаган кимса,
Ҳадисда келгандир, дерлар мунофиқ.
Имонни саломат сақламоқ учун,
Сўзинг амалинга бўлсин мувофиқ.

Ислом уммати

Ҳолинга ҳайронман Ислом уммати,
Ўз ҳолингни ҳайрони ҳам, Ўзингсан.
Йўқотилган буткул қадр қиммати,
Ўз динингни душмани ҳам, Ўзингсан.

Ўз қонингни қилдинг ўзинга ҳалол,
Тўкаяпсан энди бугун бемалол,
Бу дард ўзинга ҳам келмоқда малол,
Дард ҳам ўзинг, дармони ҳам Ўзингсан.

Ислом аҳли қолган фитналар аро,
Қонлар тўкилмоқда, эл мотамсаро,
Қайси юртда бўлса, қай бир можаро,
Ул ёни ҳам, бул ёни ҳам, Ўзингсан.

Турли фирқаларга бўлиндинг бугун,
Доим курашарсан ечилмас тугун,
Жонингни қурбонлар қилдинг туну кун,
Қотили ҳам, қурбони ҳам, Ўзингсан!

Тинч тотув яшашга топмадинг имкон,
Қисматинг қон тўкиш, ё беришлик жон,
Билмадим ким яхши гуруҳ, ким ёмон?,
Яхшиси ҳам, ёмони ҳам, Ўзингсан.

Ўз ўзинга қилиб, кўп зулму бедод,
Ўзинг қилдинг охир, ўз зулмингдан дод,
Биров келиб қилмас боғингни обод,
Ўз боғингни боғбони ҳам Ўзингсан.

Тарихинга боқиб тортадирман оҳ,
Сенинг кимлигинга бу тарих гувоҳ,
Бугун йўл тополмай бўлдингми гумроҳ?,
Башарият султони ҳам Ўзингсан!

Маёқ қилиб, дилиндаги имонин,
Ёрутдинг ердаги зулмат осмонин,
Кўп асрлик инсоният карвонин,
Бошиндаги сарбони ҳам Ўзингсан.

Сен тавҳид туғини кўтарган хилқат,
Сенда бор Аллоҳга буюк муҳаббат,
Яна буюкликни топарсан албат,
Чунки, тавҳид посбони ҳам Ўзингсан!

Араб диёрлари

Бориб кўрмагандим араб диёрига,
Битта борсанг, бир умрга етар экан.

Қора танли турқи совуқ қўриқчилар,
Бормасингдан йўлинг пойлаб кутар экан.

Шукр этарман ҳар на тақдирда борига,
Дилда қолган алам қандай кетар экан?

Бир вақтлар буюк бўлган ислом билан,
Бугун ислом улар учун хатар экан,

Қаранг қандай яшар, кўрфаз амирлари,
Ҳаммалари бир — биридан батар экан.

Исроф қилиб, мол давлатни, омонатни,
Ҳар кун битта аёл билан ётар экан.

Фарқи йўқдир энди ҳалол ҳаром билан,
Фаҳш ичида бутун умри ўтар экан.

Ким уларга қарши чиқиб, бўйсунмаса,
Кимлигига қарамасдан отар экан.

Ҳудудида мусулмонни ушлаб олса,
Куфр аҳлига яширинча сотар экан.

Бу аҳволни кўрмаганлар тушунмайди,
Кўрганингда лекин оғир ботар экан.

АҚШга қул бўлган кўрфаз давлатлари,
Бу қулликда пешқадами Қатар экан.

Йўлчи юлдуз

Йўлчи юлдуз йўл кўрсат,
Юртимга кетгим келди.
Ватаним хокин кўзга,
Тўтиё этгим келди.
Очайдедим қалбимни,
Дилимдаги дардимни,
Айтолмаган арзимни,
Элимга айтгим келди.
Бош эгмай қайғуларга,

Бўйсунмай қурқувларга,
Етмаган орзуларга,
Барибир етгим келди.
Кўз ёшлари мисли сел,
Озод бўлсинда бу эл,
Кураш учун боғлаб бел,
Шу жангда ютгим келди.
Ҳижратнинг гирдобидан,
Доим изтиробидан,
Айрилиқ азобидан,
Буткул қутулгим келди.
Дилимизни босган кир,
Бу ҳеч кимга эмас сир,
Акмални байтидан бир,
Тугал шеър битгим келди.

Йўлчи юлдуз йўл кўрсат,
Юртимга кетгим келди.

Тавфиқ Ўзидандир

«Юксак ахлоқли шахс борсин ҳажга» деб,
Ўзбек муфтийлари берганди фатво.
Бу гап ҳақлигига ишонмагандим,
Боряпди ҳажга деб, фосиқу расво.

Аммо, боролмадим ўзим, барибир,
Қанчалар уриндим тинмай, халойиқ.
Энди тушундимки мени боришга,
Кўрмаган эканда, тақдирим лойиқ.

Бошқа ибодатлар кўп, қилай десам,
Ҳеч бирин қилмадим, ҳеч қачон, комил.
Ҳажга бордингми ё бормадинг билким,
Тавфиқ ила, амал қилади омил.

Тавфиқ Ўзидандир, буни унутма,
Тавфиқ етишмаса, бўлмайдим имкон.
Тоатига тавфиқ, насиб айласин,
Бўлмаса саодат топмайдим инсон.

Зулм этганин билмаслар;

Бу ҳаётнинг бори жумбоқ ила сир,
Ким қочганин, ким тутганин билмаслар.
Келар кетар, одамизод бирма бир,
Ким келганин, ким кетганин билмаслар.

Ғайбни Яратгандан ўзга ким билар?,
Кимдир ғолиб бўлар, ким мағлуб бўлар?,
Ҳамма умид қилар, ҳамма интилар,
Қисматида не битганин билмаслар.

Ҳаётнинг мазмунин ўйламай кўриб,
Баъзида бир бирин ўлдириб, уриб,
Умри давомида елиб югуриб,
Нима олиб, не сотганин билмаслар.

Қайга боқманг уруш, ҳамма томонда,
Одамлар яшолмас тинчлик, омонда?
Ўзаро қирпичоқ бўлган замонда,
Кимни кимга, ўқ отганин билмаслар.

Ақлдан озмоқда ақли солимлар,
Жоҳилларга хизмат қилар олимлар,
Мазлумларга зулм қилган золимлар,
Ўз жонига, зулм этганин билмаслар.

Йўқолмоқда бир бировга эътибор,
Биров билан бировни, не иши бор?,
Кимларнинг қорни тўқ, яшар бахтиёр,
Кимлар нега, ғам чекканин билмаслар.

Ғурур йўқолмасин ҳеч бир одамда,
Номардлар ҳукмрон бўлар оламда,
Бугун фитна фасод тўла бир дамда,
Ор — номусни йўқотганин билмаслар.

Рост устига ғолиб бўлса ёлғонлар,
Омади чопади, каззоб нодонлар,
Ер устида кибр қилган инсонлар,
Ер остида, ким ётганин билмаслар.

Зулм борки, обод бўлмайди ҳаёт,
Кимдан ёмон қолар, кимдан, яхши от,
“Экканинг ўрарсан” дейишган, ҳайҳот..
Кўп одамлар, не экканин билмаслар?!

Кимлар мендан рози, кимлар норози?,
Улуғ Тангрим бўлар, эртага Қози,
Умрим кўпи кетиб, қолибди ози,
Бизга ҳам навбат етганин, билмаслар.

Ҳаловат топмадим;

Шоир бўлолмайсан дейишди менга,
Шоирлик қилмаган эдим ҳавас ман .
Шоир номи балки хос фақат сенга,
Шеърлар ёзиб, дилни овутсам бас ман.

Мен шеър ёзмаганман унвон олишга,
Машҳур бўлиш ё, тарихда қолишга,
Шеър восита дардим тўкиб солишга,
Мен дарди ичига сиғмаган кас ман.

Яхши, мендек бетга чопмаган бўлсанг,
Ўз айбинг яшириб, ёпмаган бўлсанг,
Ёзганимдан маъно топмаган бўлсанг,
Демак, бемаъни шеър ёзган нокас ман.

Дилим диёримга ободлик истар,
Тугасин аламлар, дил шодлик истар,
Юрагим тор экан, озодлик истар,
Жасадимни унга қилдим қафас ман.

На бир шоир бўлдим, на бир уламо,
Шундай ўтаяпман ҳаётдан, аммо,
Булар муаммомас, менга муаммо..
Ҳаловат топмадим, ҳеч бир нафас ман.

Юртнинг келажагин

Қўҳна Жайхун қирғоғида очилган,
Гулни ғунчалиқда пайхон қилдилар.
Қизилқумнинг саҳросида сочилган,
Элни, қовжиратиб гирён қилдилар.

Билади, тарихдан кимки огоҳдир,
Хоразмнинг шоҳи, Хоразмшоҳдир,
Бу юрт минг йилдирки улуғ даргоҳдир,
Руслар уни хонавайрон қилдилар.

Бўлди Хива, Қўқон, Бухоро пойтахт,
Турганди уч аср, шу ерларда тахт,
Бугун барчасидан юз ўғирди бахт,
Шуҳратин ер билан яксон қилдилар.

На сув бор ичишга, на тоза ҳаво,
Одамлар дардига тополмас даво,
Ўзига тўқ эллар, бўлмоқда гадо,
Ёш авлодни, лолу ҳайрон қилдилар.

Булар бари эди, бизга омонат,
Бобо меросига қилдик хиёнат,
На дин қолди бугун, на бир диёнат,
Аҳволимиз буткул ёмон қилдилар.

Русга мағлуб бўлгач Тошкент қалъаси,
Шу ерга ўрнашди, руснинг боласи,
Топилмас тақдирга банда чораси,
Бу диёрни русий забон қилдилар.

Нурин сочгач мустақиллик қуёши,
Билмадим ёқдими Тошканни оши,
Шу ерда мустаҳкам қолди, юртбоши,
Ўша ердан юртга фармон қилдилар.

Қаранг атрофдаги вилоятларга,
Эга эмас, ҳеч бир ваколатларга,
Аммо, бу эл бундай разолатларга,
Қачон норозилик эълон қилдилар?!

Тошкентга йиғилар бойликнинг бари,
Шу ерда йўқ бўлар, чиқмасдан нари,
Адолат кўринмас, вақт ўтган сари,
Зўравонликни намоён қилдилар.

Бугун Қорақалпоқ истар ҳуррият,
Хоразмда ҳам бор, шундай бир ният,
Адолат бўлмаса турмас раият,
Бухорода қандай гумон қилдилар?!

Битта мамлакатда яшайди барча,
Вилоятлар аро, ихтилоф қанча?,
Адоват авж олар, ИАК ўлганча.,
Авлодларга охир замон қилдилар.

Марказдан қилувчи, дўқ пўписалар,
Кошкийди, тарихни бир ўқисалар,
Улар давру даврон сурган бўлсалар,
Юртнинг келажагин қурбон қилдилар.

Умр ўтар ҳар куни;

Ҳаёт ҳам бир сув каби,
Юқорига оқмайди.
Ўтиб кетган сув энди,
Орқасига қайтмайди.

Инсон зоти ўйланиб,
Тарихига боқмайди.
Ибратларни маржондек,
Қалб ториға тақмайди.

Бу гапларим одамлар,
Қулоғига ёқмайди.
Шоир ҳақни айтмаса,
Демак, ҳеч ким айтмайди.

Элга яхшилик қилган,
Мард, маддоҳлик этмайди.
Ёвузлик, зулм хиёнат,
Унутилиб кетмайди.

Ўткинчи дунё ғами,
Адо бўлиб битмайди.
Инсон орзу ҳаваснинг,
Охирига етмайди.

Умр ўтар ҳар куни,
Шошиб турар, кутмайди.
Бир кун ботар қуёшинг,
Эртага тонг отмайди.

Қаҳрамондир бизнинг юртбоши!

Яшашга қўймаслар бемалол,
Бир иш қилолмайсан, тинч ҳалол.
Газни, токни йўқлигин айтсанг,
Халқ душмани бўласан дарҳол!
Порлар мустақиллик қуёши,
Шундай “доно” бизнинг юртбоши.

Қиличини қайраб келса қиш,
Тезак, таппи таёрлаб ёқиш!
Қоронғуда совуқдан ўлсанг,
Деймиз; “Тақдир экан, боёқиш”.
Юз элликга етсинда ёши,
Ўлиб қолмасинда юртбоши!

Ўқимагил қуръону ҳадис,
Дейишади, экстремист,
Аёлми ё эркакми бари,
Бўлишади тезда, террорист.
Оғримаса бўлдида боши,
Тинч бўлса бўлдида, юртбоши.

Буларга норизолик қилсанг,
Дангасалик қилмоқчи бўлсанг.
Айб ўзингда, бирор балога
Учраб, руслар қўлида ўлсанг.
Кўмсин қариндоши қардоши,
Бунга парво қилмас юртбоши!

Фоҳишалик қилса аёллар,
Кимдир шундай хизматга ёллар.
Бола туғиб сотсалар агар,
Қилманг яна ёмон хаёллар.
Аламингдан оқса кўз ёши,
Бунга айбдормас юртбоши!

Қизларида қасрлар бисёр,
Бўлса, бунинг сабаби ҳам бор.
Омадлари чопган ким агар,
Юртбошига бўлса дахлдор.
Улар юртбошининг сафдоши,
Улардан розидир юртбоши.

Чиқармагил ғиринг деб, овоз,
Сабр қилиб, жим юрсанг шу соз.
Мустақиллик шарофати бу,
Қадрига ет буни, эй шовоз!
Отилмасин маломат тоши!
Қаҳрамондир бизнинг юртбоши!

Қисмат экан

Қисмат насиб қилмаган учун,
Мақсадимга етаолмадим.
Кўп нарсани истадим лекин,
Ҳеч нарсага етаолмадим.

Музтариб бандалар аҳволи,
Саҳро кезар Мажнун тимсоли,
Шундай бўлар ғарибнинг ҳоли,
Айбим нима билаолмадим.

Кимга қилай дилим изҳорин,
Шеърга солар, мазлумлар зорин,
Азиз ота — онам, мазорин,
Зиёратлар қилаолмадим.

Шундай экан тақдиру қазо,
Бир умрга тутарман азо,
Ўз ўзимдан бўлдим норизо,
Бошқалардек бўлаолмадим.

Ўртар бугун кўнгилни фироқ,
Ватан бизни қилди бугун оқ,
Гарчи қанча севсамда, бироқ..,
Мен Ватанда қолаолмадим.

Қандай ҳаёт бугун, қандай ҳол,
Менга бари келади малол,
Сиси бориб келган бемалол.,
Каъбага, мен бораолмадим.

Фарзандимга;

Мен кўрдим нималар кўрсам дунёда,
Ё Раб, фарзандим ҳеч зарар кўрмасин.
Сендан тилагим шу, яна уқбода,
Карам кўрсат, хавфу хатар кўрмасин.

Ё Раб, уни қилдим Сенга омонат,
Чунки, қилмагайсан ҳаргиз хиёнат,
Ўзинг ато этгил дину диёнат,
У дунё, бу дунё шарар кўрмасин.

Икки дунё етказгил шарофатга,
Дуч этма, Иблисдек бир касофатга,
Отасидек учраб, бало офатга,
Тиллардан томган кўп, заҳар кўрмасин.

Саҳвий Сенинг ожиз осий қулингда,
Бергил истиқомат доим йўлингда,
Қазо ҳам, қадар ҳам, асли қўлингда,
Ҳаргиз ёмон қазо, қадар кўрмасин.

Кимга насиб этар?

Бу дунёда ҳукмдорлик қилишлик,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?
Барча мақсадига етиб ўлишлик,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Толёнинг кулгани балки шу бўлар,
Мақсадга эришар кўнгли ҳам тўлар.
Бошқалар ниятга етолмай ўлар,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Дилда имонми, нифоқми фарқи йўқ,
Қора танлими ё, оқми фарқи йўқ,
Масофа яқин узоқми фарқи йўқ,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Ким неъмат ичида яшар, кимлар зор,
Тақдирни бу билан қандай иши бор?
Ошиқлар ёр висолидан умидвор,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Эшитинг тарихдан келган садони,
Тенгмас мартабаси бойу гадони,
Охиратда мағфирати Худони,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Истаймизми йўқми шундай бу дунё,
Кимлар бахти кулар, ким бахти қаро?,
Сонсиз орзу армон, кўнгиллар аро,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Кимнидир доимо кулса қуёши,
Кимнидир ташвишдан чиқмайди боши,
Хаттоки, муқаддас Каъбанинг тоши,
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Ўтамиз дунёдан бир бир суннат бу,
Бу дунё, у дунё учун, миннат бу,
Охират диёри дўзах жаннат, бу..
Кимга насиб этар, кимга этмагай?

Мўминлар қадри;

«Мўминларнинг қадри Каъбадан улуғ,»
Деган гап бор динда ва эътиқодда.
Лекин ҳаётдаги воқеълик бошқа,
Бу гапга ишонган одамлар содда?

Мўминдан улуғдир, Каъбанинг қадри,
Бунга бугун жуда кўпдир мисоллар.
Мўминдан беқадр нарса йўқ бу кун,
Қаранглар ўйланиб бу ажиб ҳоллар.

Мўминдан қадрли пул, олтин кумуш,
Қадрлидир ҳатто, курси, мансаблар.
Мўминларни қурбон қилишар нечун,
Агар буйруқ олса баъзи миршаблар?

Мўминлардек бирор жонзот қолдими,
Туғилганидан то ўлгунича хор?
Мўминга мўминлар оғу солдими,
Бунчалик шавқатсиз ҳаёт қайда бор?!

Қаранглар дунёга нелар бўлмоқда,
Кимлар нима учун тўкишмоқда қон?
Не учун болалар етим қолмоқда,
Оталари нега бўлмоқда қурбон?!

Кимлар тушунтира олади унга,
Йўқлигин ҳаётда инсоф, адолат?
Мурғак гўдакларга қандай айтасиз,
Дунёга тўлганин буткул разолат?!

Шундай яралганми бу қадим афлок,
Шунча бешафқатми айтинглар ҳаёт?
Бўлмаса юрагинг, нолалардан чок,
Унда юрак эмас, битта харсанг тош?!

Рубоий

Қазо мени таъқиб қилиб боради,
Доимо ортимдан қувиб боради.
Тақдирга чора бўлмаса не қилай,
Қайга борсам шўрим қуриб боради.

Ғазаллар

Хароб бўлдик

Хароб бўлдик мустабиднинг зулму истибдодидан,
Қайга қочсин бандалар, зулм аҳлининг бедодидан?

Қочиб ҳам золимни зулмидан омонлик топмаса,
Қандай қутулсин бу эл, юртбошининг жаллодидан?

Бунчалар жабру зулмга рози эл дунёда йўқ,
Унутганлар бўлганин соҳибқирон авлодидан.

Агар авлодларга озод ҳур ватан қолдирмасак,
Рози бўлмаслар улар бу нотаваон аждодидан.

Олмасак ибрат тарихдан бўлмас истиқбол буюк,
Боболар қилган хато чиққан бу элнинг ёдидан.

Мустақилликдан бу эл кутган натижа бўлса шу?,
Фарқи борми унда ҳеч вайронининг ободидан?!

Шеър ёзарман мустабидга нафратим изҳор этиб,
Бормикан бир манфаат, Саҳвийни бу фарёдидан?!

Ватангадо ким?

Ватан учун курашган кимса ватангадоми?
Бу нима деган гап бу, бундай дейиш равоми?!

Қани сизларда инсоф, қани виждон, номус ор,
Бу ИАК деган бадбахт, сизлар учун Худоми?!

Шоирлик даъво қилиб, ўйин кулги қиларсиз,
Шоирлик бу сиз учун, фақат кайфу сафоми?!

Нега хор бўлиб ўтди, дунёдан Рауф Парпи?,
У бечора ақлсиз, сизлар жуда дономи?

Ёдгор Обид сизларча, ёзолмайдими шеърни,
Булар бари ақлсиз сизлар ақли расоми?!

Гулчеҳра Нуруллоҳдан ибрат олмайсизларми,
Наҳот, сизнинг шунчалик, дардингиз бедавоми?!

Эл ғамидин беҳабар, ҳайф сизларга шоирлик,
Ҳаётда яхши яшаб, қолишлик муддаоми?!

Ўзгаради бу ҳаёт, бунча хотиржам бўлманг,
Бу ўйин кулгуларнинг бўлармикан давоми?!

Виждони борлар бизни, ватангадо демасди,
Айтинглар, ё Саҳвийнинг, айтганлари хатоми?!

Бу не ҳол?

Бандалигимни бажо қилаолмасман ҳалол,
Шайтонлар мени буткул, ўраб олди эҳтимол?

На кундузи бир ишни қойил қилаолмасам,
На кечалар ҳаловат топилмас бу не аҳвол?!

Менга не бўлди буткул оромимни йўқотдим?,
Ҳайронман бошқаларга яшашяпди бемалол.

Дард нимаю, бу дарднинг қандай давоси бордир?,
Тушунолмай ўзим ҳам, ақлу ҳушим бўлган лол.

На динни на дунёни, тушунишга ожизман,
Одамлар хоотири жам, менда жуда кўп савол.

Тақво ила фужурга, илҳомланар нуфуслар,
Рағбатинг қай тарафга, энди ўзинг назар сол!

Асфала софилиннинг, аломати шумасми?,
Ўзинг раҳм қил ё Раб, билмадим бу қандай ҳол!

Фисқу фужурим билан кетаяпман олдинга,
Ё Раб, караминг кўрсат, имон билан жоним ол!

Раҳматингдан ноумид бўлган фақат шайтондир,
Мағфират қил Саҳвийни, эй карамли Зулжалол!

Этмас

Нетай кўнглимни шум қисмат, азалдан бахтиёр этмас,
Дилим мақсудига етмоқлигин ҳеч ихтиёр этмас.

Қоронғу дил ғуборини ювиб пок бўлмоқ истарман,
Шу он туғёнга тушгай нафси аммор беғубор этмас.

Қаю ишга қўлим урсам ки охир номурод ўлдим,
Ёруғликдан умидин узса қайси банда зор этмас?

Улуғ тутган учун нафсини шайтон ноумид бўлди,
Ўзини нафсини билган тавозеъликдан ор этмас.

Халойиқ кўнглини олмоққа гарчанд эътибор эттим,
Менинг кўнглимни олмоққа одамлар эътибор этмас.

Раийятга саноксиз зулму исён айлаган султон,
Худодан кўрқса эрди бунчалар халқини хор этмас.

Ўзининг раҳматила Ҳақ, сени авф айласин, Саҳвий,
Майли, кўнглимни шум қисмат, азалдан бахтиёр этмас?!

Саудия ва Қувайт аъзо бўлган халқаро коалиция ИШИДни бомбардимон қилаётганини кўриб;

Муслмонлар бир бирин қиришига мисол бу,
Шайтон бизларни йўлдан уришига мисол бу!

Турли фитна фасодни солиб қўйиб орага,
Ўзи бир четга чиқиб, туришига мисол бу!

Мўминлар орасида адо бўлмас адоват,
Доимо ихтилофда юришига мисол бу!

Нима қилишлик керак, менинг ақлим етмайди,
Кимларнинг паймонаси тўлишига мисол бу?!

Кўринар қиёматнинг аломатлари бир бир,
Мўминлар ноҳақ қурбон бўлишига мисол бу!

Ўзинг бир чорасини қилғил қудратли Аллоҳ,
Ислом умматин шўри қуришига мисол бу!

Саҳвиё, фитна ичра тушганда муслмонлар,
Муслмонлар қўлида ўлишига мисол бу!

Фитналик давронда

Фитналик давронда ҳар ёнда ғариб бечоралар,
Дардларига даво излаб топмадилар чоралар.

Чорак асрдирки, золим салтанатда ўлтирар,
Чорак асрдирки, бу халқ, зулмидан дилпоралар.

Ҳеч қачон кўрмас фаровонлик, зулм турган диёр,
Кимга бахт келтирган айтинглар, рибою-поралар?!

Охиратдан ташқари, дунёда ҳам хорлик келар,
Бунга ақли етмадилар, Лолаю-Гулноралар!

Бу ҳаётдан ибрат олмоқ йўқ, қаранг гумроҳлар
Ҳануз тинмай молу-мулк тўплаш билан овворалар.

Коинотда барча нарса, муҳаббатга интизор,
Кўринг офтоб гирдида, парвонадир сайёралар.

Саҳвиё, Ҳақ қудратига зарра шубҳа қилмагил,
Бесамар кетмайди қилган бу дуои-зоралар.

Огаҳийга назира;

Мустабидлар дастидан, дод айларам, дод устина,
Солдилар турли бало, бу кунги авлод устина.

Келди турфа хил балолар бир бир ислом юртига,
Шом элини қилдилар барбоду барбод устина.

Доимо фитна фасод майдони бўлгандир Ироқ,
Чунки, келганди мўғул, Рум, аҳли Бағдод устина.

Қайси ислом юртида бордир фаровонлик бугун?,
Афғонистонни гапирманг бунча иснод устина!

Нега бизлар бунча расвои жаҳон бўлдик бугун?,
Ботил ғолиб бўлдими, бизнинг эътиқод устина?!

Ҳақни рад қилган қавмлар қисматидан ибрат ол,
Тангри нозил қилди офатлар Самуд, Од устина.

Саҳвиё нусрат нажот йўқ ўзни ўзгартирмасанг,
Нафси амморинг йўқотмай, борма ажҳод устина!

Билмагайсан қайда ҳақ?

Билмагайсан қайда ҳақ, қайда залолат ушбу кун,
Қай жамоат ичида йўқдир адоват ушбу кун?!

На насоро, на мусулмон, на яҳуд на буддавий,
Инсоният ичра бор, кимда ҳаловат, ушбу кун?

Ҳар бирида турлича йўл, турли хил орзу ҳавас,
Бир бирин қонин тўкиш, бўлгандир одат ушбу кун.

Ким анга қарши турар, кимлар уни душман тутар,
Ким тарафдори бўлиб, қургай Хилофат ушбу кун.

Қай тарафга боқмагин фитна фасоддан холимас,
Ким қила олгай адашмасдан ибодат ушбу кун?

Чор тарафда зору гирён йиғлар эллар, бандалар,
Билмадим кимларда бор, роҳат фароғат, ушбу кун?

Келажакни ўйламай қилдик хатолар оқибат,
Кутмаган жойдан чиқар, ҳар хил фалокат ушбу кун.

Дунёда шайтон ҳукмрон бўлса, ким топгай нажот?,
Борми топганлар ахир, бахту саодат, ушбу кун?!

Олам узра тинмади, жангу жадаллар бир замон,
Маърифатдан балки ғолибдир жаҳолат ушбу кун?!

Аҳли исломнинг бошига кўп тушар, кулфат бало,
Чора борми тўхтаса, йўқ бўлса офат, ушбу кун?

Бефаросатлик туфайли, йўл тополмасман ҳамон,
Кўрсатинг йўл бўлса гар, сизда фаросат ушбу кун?!

Аросатда қолди Саҳвий, дардига топмас даво,
Олам аҳлин манзили, балким, аросат ушбу кун?!

Ё Раб;

Ё Раб, осий бандаман ким ўзим нафсимни хор эттим,
Қўлимдан келмаган ишни қилишликни шиор эттим.

Мустабид зулмига мен рози бўлмасдан кураш бошлаб,
Шеърларимда дилимнинг нафратини ошкор эттим.

Бу майдонда жадал қилганда битта мақсадим бўлган,
Золимлардан мазлумлар қасдин олмоққа қарор эттим.

Бу миллат бирлашиб эрки учун бошлар курашни деб,
Қилиб жидду жадални қанча умримни нисор эттим.

Кулмади ҳеч бизга толеъ, ихтилофлар адо бўлмас,
Пароканда гуруҳни тарк этишни ихтиёр эттим.

Кутиб золим заволини, паришон хотирим буткул,
Нетай энди бугун мен ўзгалар юртин диёр эттим?!

Бу не юзи қаролик мақсадинга етмайин Саҳвий,
Олиб мағлубиятни тан ўзимни шармисор эттим.

Насиб этганча қолурман

Кеча кундуз сайр этиб, назму наво бозорида,
Ёзмасам бир кун, ёнарман соғиниб хумморида.

Қўймагай илҳом париси бир замон ўз ҳолима,
Ёзган ҳар байтим дилимнинг дардининг изҳорида.

Гар вужудимга бу меҳнатдан етар кони зарар,
Руҳият роҳат топар айни шунинг озорида.

Толеем менга шу қисматни ато қилган экан,
Насиб этганча қолурман шеърият гулзорида.

Билмадим қандай табиб қилгай бу дардимга даво,
Мен табобат аҳли билмас дарднинг беморида.

Мен ўзимни бу муаммодан қилолмасман халос,
Чунки, инсоннинг шуури бўлмас ихтиёрида.

Ақлу ҳушдан мосиво бўлмоққа гўё, қолди оз,
Саҳвие тарк эт бу ишларни ақлнинг борида!

Бир танишимга;

Биламан бугун бордир, қанча мулку -мол сенда,
Қалбинг эгаллаб олган, кўп орзу хаёл сенда.

Кеча кундуз умрингни сарф этарсан дунёга,
Тиним билмассан ҳаргиз, бу қандайин ҳол сенда?

Қаноатсиз одамга, ҳаловат ҳам ҳаромдир,
Нега ҳеч топилмайди вақти бемалол сенда?!

Дунё учун умрингни, сарф этарсан, бўлганмас,
«Яшашдан мақсад нима?,» деган бир савол сенда?!,

Ризку рўзинг битилган, бу ўзгармас битикдир,
Уни ўзгартиришга, йўқдир эҳтимол сенда?!

“Ўзинги бос, Мирғиёс”, дейишлик мақсад халос,
Билмассан қандай бўлар, ҳали истиқбол сенда.

Дунёга мағрур, қалби кўрдан узоқ бўл Саҳвий,
Инсоф, адолат ҳаргиз, топмасин завол сенда!

Мен керакмасман элимга

Мен керакмасман элимга, менга элдошим керак,
Дўсти ёроним, қадрдоним, қариндошим керак.

Мен элимни соғинарман, эл мени соғинмагай,
Мустабид юртбошининг жаллодига бошим керак.

Мен ватан ҳажрида куйдим бир умр, лекин унинг,
Васлига етмоқлигимга қанча кўз ёшим керак?!

Бу ғариблик даштида оввора сарсонман ҳануз,
Душманим кўп, дўстларим йўқ, сабру бардошим керак?

Ажал етса, ота онам ёнида топсам макон,
Чунки, бу юртларда ўлсам, кимга бу лошим керак?

Дардимни дунёга дастон айласам айб айламанг,
Менга ҳам дарду ғамим, айтишга сирдошим керак.

Беватан инсон яшай олмас экан эй Саҳвиё,
Мен учун эл юрт ила, диндош ватандошим керак.

Душманим кўпдир;

Келди даврондан менинг улкан зарар ҳамёнима,
Қанчалик қайғу алам етди эзилган жонима.

Шу балога учраганда куйганимдек, куймадим,
Етганинда қанчалар нуқсон менинг имонима.

Молу дунё меҳри дилни ром қилиб олган экан,
Билмадим, бундан не фойда бор экан шайтонима?

«Камбағални отнинг устида қопар ит» дейдилар,
Балки шунга дуч бўлар, итлар менинг карвонима?

Бу фалокат дастидан тарк этди илҳомим мени,
Келмайин қўйди нечукким, анча бўлди ёнима.

Эй Худоё, мағфиратингдан умидни узмадим,
Раҳматинг ғолиб саноқсиз бўлсада нуқсонима.

“Паноҳингда асрагил” деб, айлагай Саҳвий дуо,
Душманим кўпдир ҳаётда ташна турган қонима.

Мулланинг ҳам нафси бор;

Мулланинг ҳам, муфтийнинг ҳам, нафси бор, шайтони бор,
Бошқалардек жиғилдони бор, қуруқ ҳамёни бор.

Қайси иши тўғридир ё қайси бир иши хато,
Ишларида, сўзларида, тўғриси нуқсони бор.

Баъзида билмай хато қилса, баъзан қилғай билиб,
Чунки, қалбинда нафс туғёни бор, имони бор.

Бошқалардан уларнинг, аслида мутлақ фарқи йўқ,
Васваса айлайди шайтони томирда қони бор.

Лекин бу умматга пешволик уларнинг қисмати,
Шу сабаб ҳақ йўлда турмоқлик керак имкони бор.

Башариятнинг илм осмонида юлдуз улар,
Ҳаммаси бирдек эмасдир, яхшиси ёмони бор.

Қўрқитар шайтон уларни ўзга инсонлар каби,
Уларнинг ҳам Саҳвиё, сендек танинда жони бор.

Турфа одам;

Одамизод ичра турфа тоифа одам бўлур,
Ўзини доно ҳисоблар ким, фаросат кам бўлур.

Ҳеч бирор ишни қилолмас қойилу, кўкрак керар,
Озгина дард етса сабр этмас иши мотам бўлур.

Ўзини кўз кўз қилишга, айюҳаннослар солар,
Бўлмаса гар ҳеч муқаддас қадрият, не ғам бўлур?!

Роббисин инкор қилиб, даҳрийлигин ошкор этиб,
Тавба қилмай ўтса гар, мангу оловда жам бўлур.

Ўзининг бадбахтлигига, англамас недир сабаб,
Билмагай бу бедаво дардига не малҳам бўлур?

Ўзгани ҳурмат қилолмас, ўзига иззат кутар,
Қилмишига мос жавоб берсанг кейин мулзам бўлур.

Ҳар касу нокас сўзига, бўлма маҳзун Саҳвиё,
Кимки, Тангрига таваккул қилса хотиржам бўлур.

Қазодан сунган ажал

Қазодан сунган ажал, етмади бу Юртбошига,
Бир адолатли киши ҳам келмади юрт бошига.

Умри ўтди зулм бирла, тинмайин бу мустабид,
Раҳм қилмасдан бу элнинг кўздан оққан ёшига.

Мени қалбим турмада умри хазонлар ўртагай,
Қойиле, бунча сабр қилган бу эл бардошига.

Бунчалар аччиқ бу элнинг қисмати ҳайронман,
Жим турарлар зулм қилганда яқин қардошига?!

Тавқи лаънат бирла тарихда қолур золим киши,
Лаънат бўлсин, мустабидларнинг қабрда лошига!

Қаранг бадбахтлар бугун билмас ғанимат фурсатин,
Тавба лозим бандага, етса қарилик ёшига!

Сен зулм аҳлига қарши турмоғинг шарт Саҳвиё,
Қилмайин парво улар отган маломат тошига!

Қодиру Танҳога айт!

Сиғмаса дардинг дилинга, сувга айт, дарёга айт,
Турмаса сирринг кўнгилда, дўсту ёр, ошнога айт.

Беши кам дунё ғамидин топмасанг ҳаргиз омон,
Адолатни талаб қилғил, ҳокиму, подшога айт.

Ҳаёт даштида адашсанг, йўл тополмай зор қолиб,
Айтмагил ҳар кимга излаб, олиму, пешвога айт.

Ошиқ бўлсанг бир юзи гул ёр учун Мажнун каби,
Топсанг имконин ғаминг, шу дилбари барнога айт.

Топмасанг дардга давони бевафолар дастидан,
Унда кўнглинг зорини чўлга чиқиб, саҳрога айт.

Гар Навоийдек назмдан истасанг топмоқ наво,
Шеърият боғини кезган шеър ила, шайдога айт.

Эйки, истарсан бу дунёда камолот касбини,
Бас, бу маънидин хабардор, оқилу донога айт.

Кимга битгандир саодат қисматин кимга завол,
Норизо бўлсанг агар, бор, бевафо дунёга айт.

Ҳеч биридан топмасанг гар манфаат Саҳвий каби,
Унда дардингни фақат, бир Қодиру Танҳога айт!

Қолди кўнглим;

Дема; «қолди балки кўнгли, аҳли Тимродан» мени,
Қолди кўнглим, «энди барча аҳли дунёдан мени!»

Фитналик оламда кирмоққа жамоат топмадим,
Келса уммидим фақат, Исо Масиҳодан мени.

Ногаҳон бир кун мени бир раҳнамога дуч этиб,
Ташна қалбимни суғорса, ушбу дарёдан мени.

Мен адашдим бу залолат даштида сарсон бўлиб,
Чиқарса йўл кўрсатибон, ушбу саҳродан мени.

Менда бордир шубҳа аксар муттақий тақвосига,
Гарчи қисмат бенасиб айлабди тақводан мени.

Қайга бормаи доимо, тақдир мени таъқиб этар,
Чиқмади бошим сира, минг турли ғавғодан мени.

Дунёни тарк этса Саҳвий истаги сиздан дуо,
Эҳтиёжим йўқдир ўзга, дўсти ошнодан мени.

Қирқ беш ёш;

Энди қирқ беш ёшга етгандир бугун ёшим менинг.
Не балолар кўрмади бу ёшда шу бошим менинг?

Дунёда кўп яшаганнинг кўп бўлар тажрибаси,
Билмадим етгайми бунга сабри бардошим менинг?

Ҳар куним ўтган сари сўнмоқдадир умрим шами,
Англаяпман энди мен, ботмоқда қуёшим менинг.

Дилда орзулар бари армон бўлиб қолмоқдадир,
Дилим дардин олгудек, йўқ битта сирдошим менинг.

Мен ўзимдан норизоман, Тангри бўлгайми ризо?
Кимга не фойдаси бор, оққан бу кўз ёшим менинг?!

Даргоҳига дод этишдан ўзга чорам қолмади,
Заҳр ила омухта бўлгандир еган ошим менинг.

Қодир Эгам, ажал еткурсанг, бу Саҳвий ўлса гар,
Раҳм қил, қолдирма бу ерда жасад, лошим менинг.

Хабар;

Эй мухобир, бер ватан, обу ҳавосидин хабар,
Ғарибларнинг дардига лозим давосидин хабар.

Умримиз ҳижрат диёрида кутиб ўтмоқдадир,
Мустабиднинг ўлганидан, интиҳосидин хабар.

Эшитишга тоқатим тоқ бўлди, мазлум эл мудом,
Турфа хил офат балога мубталосидин хабар.

Бас етар, ким неча йиллар тинмайин, шу доимо,
Етказарсиз бизга золимнинг жафосидин хабар.

Неча йиллар интизорман, етказарсизлар, қачон,
Мустабид золим ИАКнинг алвидосидин хабар?

На ватан, на аҳли ислом ўлкасидан, бизга ҳеч...,
Келмади, дилга қувонч берган садосидин хабар.

Хуш хабар муҳтожидурман, шум хабардан алҳазар,
Гар адашган бўлса Саҳвий, бер хатосидин хабар.

Беватанлик

Беватан ўтмоқда умрим орзу хаёли билан,
Шод яшолмасман унинг бағринда висоли билан.

Доимо ҳижронида куйдим, бунинг не фарқи бор,
Ёрнинг ҳижронинда куйган, ошиқ тимсоли билан?

Ватаннинг қадрин, ватансиз дарбадарлардан сўранг,
Англагай неъматни қадрин, банда заволи билан.

Доимо нурин сочиб турган қуёш тенг бўлмагай,
Тўрт фасл қору бўрон, ёмғирни шамоли билан.

Бормикан ҳурлик адолатга эришган битта эл,
Зулмга қарши курашмай, жон ила моли билан?!

Бизнинг элга бир оғир қисмат битилмишдир қаранг,
Эплай олмайди бу ишни, нотавон ҳоли билан.

Кеча кундуз шеър ёзар Саҳвий ватанни соғиниб,
Бошқа не қилсин бу банда, ушбу аҳволи билан?

Тарихга бир назар;

Бир назар солсам тарихга, кўп балолар биздадир,
Буюкликка, инқирозга, мубталолар биздадир.

Қабул этгунча ҳидоят динни кўп йиллар ўтиб,
Сомонийлар давридаги можаролар биздадир.

Буюкликка етишганда, Хоразмшоҳлар келиб,
Мўғулларнинг зулмидан чеккан жафолар биздадир.

Ўз элин, ўз динини, асраш учун жонин тикиб,
Жалолиддиндек Ватанга, жон фидолар биздадир.

“Ал — жабр”, “Қонуни — тибб”лар, то ҳануз хизмат қилур,
Ал — Беруний, ал — Фаробий, Ибн Синолар биздадир.

Ҳинду, Эрону, Турону, Шомни забт этган буюк,
Темур қурган Самарқанду, Бухоролар биздадир.

Бухорийлар, Термизийлар, Самарқандийлар неча?,
Дин билан дунёга машҳур, раҳнамолар биздадир.

Муассисдир нужум илминда Улуғбек Қўрагон,
Во дариф, Абдуллатиф қилган хатолар биздадир.

Мир Алишер шеърят, бўстонилинг султонидир,
Мерос қолган Навоидан, хуш наволар биздадир.

Бобуршоҳ кетган эди, бу элдан Ҳиндистон сари,
Тож Маҳал меросидан чин иддаолар биздадир.

Бу диёр фозилларин, бир — бир санаш, имкони йўқ,
Бебаҳо илмий асарлар, ихтиролар биздадир.

Биз буюк бир эл бўлиб, келгандик асрлар аро,
Тарих гувоҳ, қанчалар олим, даҳолар биздадир?!

Қўп асрлар юрт талашдилар, Амирлар, Хонлар,
Оқибатда таназзуллар, истилолар биздадир.

Кейин даҳрийлар ҳукмрон бўлди Турон мулкига,
Бу касофатларга қул, бахти қаролар биздадир.

Мустақил бўлдик бугун, Туронзамин бир қисмида,
Ўртамизда турли хил, миллий низолар биздадир.

Бугун бу эллар аро, ер — сув талаш, осмон талаш,
Не қилайлик ушбу дарди, бедаволар биздадир?!

Чорак аср бўлди, зулм айлар элига мустабид,
Дину — имонин унутган, рўсиёлар биздадир.

Қаранг манқуртлар каби, тарихин билмас қанчалар,
Ўзгалар урф — одатига, маҳлиёлар биздадир.

Ҳақни айтган қанчалар, аҳли — илмлар йўқ бўлиб,
Турфа хил маддоҳлару, аҳли — риёлар биздадир.

Неча миллион халқ бугун, дунё кезар сарсон бўлиб,
Она Ватандан, элидан, мосиволар биздадир.

Адолат топмай ватанда, зору ҳайрондир бу эл,
Жабру ситам остида, бағри адолар биздадир.

Ўн асрлик тарихингни қисқача қилдим баён,
Эй Ватан, сенла фахр, афсус, нидолар биздадир.

Умидвормиз рўшноликка, етгай энди юртимиз,
Яратгандан умид айлаб, илтижолар биздадир.

Ўқиб шеъримни маломат айламанг дўстлар мени,
Бесабрликдан бу янглиғ, дийдиёлар биздадир.

Яратган Зот меҳрибондир, ҳеч унутма Саҳвиё,
Даргоҳига беҳисоб, ҳамду — санолар биздадир.

13 июн 2014 йил

Фарзандлар бўлсин омон

Фарзанд яратган зотдан неъмат қилиб берилган,
Ҳаёти дунё учун зийнат қилиб берилган.

Яратганнинг эҳсони, бир улуғ имтиҳони,
Яратилиш имкони шаҳват қилиб берилган.

Ўғилми қиз бетакрор, ҳар бирининг ўрни бор,
Ҳаммасига беғубор фитрат қилиб берилган.

Кимга кўзлар қувончи, ортида бир дуогўй,
Дунёи охиратда раҳмат қилиб берилган.

Кимлар учун балодир, дардлари бедаводир,
Кимларнидир бошига кулфат қилиб берилган.

Фарзанд учун масъулдир, ота онаси доим,
Авлодларга аждодлар, миллат қилиб берилган.

Фарзандлар бўлсин омон, эътиборсизлик ёмон,
Саҳвиё танда бу жон, муҳлат қилиб берилган.

Миллатсан;

Эй халқим, олимларинг сақлолмаган миллатсан,
Аждодларинг ишончин оқлолмаган миллатсан.

Қанча жигарбандларинг қириб, қурбонлар бердинг,
Дилидан ўч адоват, йўқолмаган миллатсан....

Турли йўлга бош уриб кўрдинг, асрлар ҳануз,
Ўзингни ҳақ йўлига, сололмаган миллатсан.

Золимларнинг қўлинда қул бўлдинг эзилдинг,
Зулмга қарши кураш қилолмаган миллатсан.

Ҳар дайди ит устинга келса бўйин эгарсан,
Ору номусни ушлаб қололмаган миллатсан.

Дўстни душман ҳисоблаб, душманни дўст тутарсан,
Ким дўсту, ким душманинг, билолмаган миллатсан.

Саҳвий ўйларди ёвуз қашқирни йўқ қилар деб,
Сен қўйни оғзидан чўп ололмаган миллатсан.

Тинмади;

Дилга ҳасратлар солиб турган хабарлар тинмади,
Фитна аҳли тарқатиб турган заҳарлар тинмади.

На Мисрда, на Ироқда, на Фаластин бирла Шом,
Ўлкасинда мусулмонларга зарарлар тинмади.

Ўзбекистонни гапирманг, Афғонистон олдида,
Чорак аср бўлдики, зеру-забарлар тинмади.

Аҳли исломнинг муаммоси оғир бўлди қаранг,
Чора излаб, кўз тикиб турган назарлар тинмади.

Дилимга сиғмайди дардим, портладим вулқон бўлиб,
Барчасига қайғуришдан, ал-ҳазарлар тинмади.

Раҳматан лил оламин, бўлганди Аллоҳ элчиси,
Умматининг қайғусинда, тун-саҳарлар тинмади.

Энди бу қайғуга ҳамдардлик насиб этган экан,
Саҳвиё, сен тинмагил, бу дил бузарлар тинмади.

Бугун;

Сарзамин жангу жадаллар ичра ларзондир бугун,
Одамизод қадри ҳам бир пулдан арзондир бугун.

Фитналар кўпди, билиб бўлмас қаерда ҳақ йўли,
Қай тарафга боқмангиз, эллар ғалаёндир бугун.

Ким ҳаловат топмоғи мумкин ажалнинг домида,
Қотилу мақтул қаранг, бари мусулмондир бугун.

Фитна ичра қирпичоқ бўлса мусулмонлар агар,
Бунга қандай айтасиз, “золимга исёндир” бугун?!

Лолазордан олмаган рангин шафақни офтоб,
Сарзаминни лолазор этган қизил қондир бугун.

Нега бу аҳволдамиз, роҳи саодат қайдадир,
Аҳли ислом барчаси хотир паришондир бугун?!

Дўстларим айб айламанг, “Саҳвийни ақли паст” дея,
Ҳеч нима идрок этолмас, лолу ҳайрондир бугун.

Йиғлагай;

Йиғласа мазлум аламдан, еру-осмон йиғлагай,
Ботил ҳақ устига ҳоким бўлса, имон йиғлагай.

Нола чекмас еру осмон ўлса бир золим агар,
Бир ғарибу бенаво ўлганда, гирён йиғлагай.

Зулм бир ён, адл бир ён, курашмоқда тинмайин,
Аросатда қолганин билганда инсон йиғлагай.

Раҳматидан бенасиб қолган киши бадбахт бўлар,
Нола тортиб зурриёти ўлса ҳайвон йиғлагай.

Энди қандай шоду хуррамлик татир мўмин учун,
Чор тараф зулм остида, қардоши нолон йиғлайгай?!

Ёш гўдак фарёди таъсир этмаган одам эмас,
Тош юрак ўлгач бориб, дўзахда чандон йиғлагай!

Сен бугун мазлумлар аҳволига йиғла Саҳвиё,
Билки, мазлумга ачинмас кимсалар қон йиғлагай!

Қодир Эгам хор айласин!

Эй Башар Ассад сени, Қодир Эгам хор айласин,
Салтанату аскаринг шарманда тор-мор айласин!

Бу ғариб бечораларнинг қонлари тутсин сени,
Икки дунёнинг азобига сазовор айласин!

Қудратин поёни йўқ Зот, қудратини кўрсатиб,
Барча золимни Ўзин, қаҳрига дучор айласин!

Салтанат кўзини кўр қилган, бу золим ўлса гар,
Дардига топмас давони, қанчалар зор айласин!

Эй мусулмонлар, зулмга жим қараб турмоқ ҳаром,
Кимки имон соҳиби, мункарни инкор айласин!

Шунча ноҳақ қон тўкилган пайтда, жим турган киши,
Муттақинлик иддаосин, энди бекор айласин!

Барча золимларга лаънатлар тилаб айт Саҳвиё,
“Эй Башар Ассад сени, Қодир Эгам хор айласин!”

Ҳануз

Бу не одат ухламай тунларда бедорман ҳануз,
Нотавон жисмим ҳаловат топмайин зорман ҳануз.

Не оғир юк менинг зеҳнимни босиб, тинч қўймагай,
Офият истаб, ҳаловатга харидорман ҳануз.

Олмаганман аҳли комилдан камолот дарсини,
Чунки, бу дунё ғами бирла гирифторман ҳануз.

Чарчаган, телба асаблар ихтиёри мендамас,
Сурати соғлом, ва лек сийратда беморман ҳануз.

Гарчи мендан кечди бу дунё ҳануз мен кечмадим,
Барча тарк этган матоларга талабгорман ҳануз.

Тоату тақво учун, журъат топилмас танда ҳеч,
Нафси аммора ишин қилмоққа тайёрман ҳануз.

Гарчи Саҳвийнинг гуноҳининг ҳисоби йўқ турур,
Мағфират аҳли бўлишлиқдан умидворман ҳануз.

Сурияда вайроналар остидан тирик чиққан болакайни кўриб;

Бу гўдакнинг ҳолига йиғлолмадим жон қолмади,
Ё Раб, ожиз бандани авф этгил имкон қолмади.

Қай бирига куйиб энди, қай бирига йиғлайин,
Бу ғарибу нотавон жисмимда дармон қолмади.

Бу хабар воситаларда, хуш хабарни кўрмадим,
Доимо куйди дилим осуда бир он қолмади.

Мени ҳайратга солар бундай ёвузлик даҳшати,
Бу мусибатларни ким кўрганда ҳайрон қолмади?!

Не қилиш мумкин бу даҳшатларни тўхтатмоқ учун,
Наҳот бу дунёда бир инсофли инсон қолмади?!

Дийдалар қотди бугун қон йиғламас бу бағритош,
Бу мусибатларга ғам чекмас мусулмон қолмади.

Йиғламай не чора бор, Саҳвий бу офатни кўриб,
Не қилай йиғлолмадим, ё Раб кечир, жон қолмади!

Англадим;

Соғиниб қалбим ватанни, қонлиғини англадим,
Етмайин орзусига ҳайронлиғини англадим.

Вужудим бу ердадир, руҳим ватанда дарбадар,
Қўҳна Жайҳун бўйида қолғонлиғини англадим.

Мен зулмдан қочганимга шукр этарман ҳар замон,
Асли улканроқ жазо, бўлғонлиғини англадим.

Ўзга юртларда фаровон бўлсада, гарчи ҳаёт,
Менга ватан бўлғони, ёлғонлиғини англадим,

Найлайин тақдир азалда, ихтиёр қолдирмади,
Биз учун азму қарор олғонлиғини англадим.

Айро тушдим, азиз аждодларни хоки пойидан,
Қисматим ғурбатга йўл солғонлиғини англадим.

Саҳвиё, ғурбатда умринг ўтса улкан дард экан,
Соғиниб қалбим ватанни, қонлиғини англадим!

Шайтон менинг қонимдадир!

То тирикдурман ажал қасди менинг жонимдадир,
Токи мўминманки, шайтон қасди имонимдадир.

То туғилгандан ажал етгунча тинч қўймас мени,
Турли фитна васваса доим менинг ёнимдадир.

Жону имонни саломат сақламоққа чора не?,
Ўзгаларни билмадим, шайтон менинг қонимдадир!

Беватан бўлдим бу ғурбат даштини сарсон кезиб,
Барча иллат эҳтимол, еган тузу-нонимдадир?!

Мен ғарибу бенавонинг дардини ким англагай,
Сирри асрорим дилим куйдирган армонимдадир.

Ғафлат аҳлига бу ҳолни англамоқ осон эмас,
Чунки, бу ҳолат баёни, нола афғонимдадир.

Дардим авлодимга мерос қолдириб кетмоқдаман,
Барчаси эй Саҳвиё, ғам тўла достонимдадир.

Бўлса;

Ҳар инсоннинг ҳаётда, обод диёри бўлса,
Диёрида халқ озод, эрк-ихтиёри бўлса.

Одил бўлса юртбоши, оқмайди эл кўз ёши,
Шод бўлур кекса ёши, адл шиори бўлса.

Бўлса дину-диёнат, қилмас элга хиёнат,
Элнинг муаммосига, чин эътибори бўлса.

Бўлса аҳдга вафоси, йўқдир жабру-жафоси,
Розидур фуқароси, инсоф меъёри бўлса.

Қадрини топар инсон, бўлар тинчлик ҳукмрон,
Ён атрофда қадрдон, чин дўсти-ёри бўлса.

Қани инсоф адолат, ғолиб бўлди разолат,
Бўлмасди расво ҳолат, номуси-ори бўлса.

Боши чиқмаса ғамдан, ўзин осар аламдан,
Ҳар бир одам ватандан, қочмоқ қарори бўлса.

Адолат топмас қарор, бўлмайди эл бахтиёр,
Ватан билан ифтихор, қилмоққа ори бўлса.

Саҳвий дилинда кўп ғам, топмас дардига малҳам,
Изҳор этар ҳар одам, дилда не бори бўлса.

Қолмагай;

Кимки золим бўлса онинг, дўсти-ёри қолмагай,
Олам аҳли олдида ҳеч, эътибори қолмагай.

Жабри зулми бошига бўлгай бало, охир кўринг,
Бесамар мазлум дуоси, оҳу-зори, қолмагай.

Оқибатда барча золим мустабидлар ҳоли шу,
Зўравонлик айламоқликга мадори қолмагай.

Нафсига иззат тополмай, доимо таҳликада,
Ўлсада шуҳратпастликнинг хумори қолмагай.

Дунёда шармандаликга учрамоқда кетма кет,
Қаранг бадбахт бўлса одам, номус-ори қолмагай.

Мустабидлик охири, шармандалиқдир билса гар,
Яхшилик қилмоқдан ўзга бир шиори қолмагай.

Саҳвиё, ўткинчи дунё бевафо, ким англаса,
Тавбага қайтмоқдан ўзга, ихтиёри қолмагай.

Ғурбатда;

Ғурбатда инсон зоти топмас эътибор ҳаргиз,
Пулдор бўлиши мумкин, бўлмас бахти-ёр ҳаргиз.

Барча имкон шароит, “тасанно” дейман, аммо,
Ғурбат диёри менга, бўлолмас диёр ҳаргиз.

Яшил ўрмон, денгизлар, саҳро каби қадри йўқ,
Ақли бор одам ғурбат қилмас ихтиёр ҳаргиз.

Не чора бор қазога, азал ҳукми шу бўлса,
Бу ғурбат диёринда, топмадим қарор ҳаргиз.

Имонга номувофиқ, ахлоқин пойдевори
Рози бўлмайди инсон, бўлса номус-ор, ҳаргиз.

Охиратдан афзалмас дунёнинг ободлиги,
Мангу азобга банда, бўлмасин дучор ҳаргиз.

Устимизда ҳукмрон бўлди ноинсоф золим,
Адолат ҳукм қилса, бўлмасди эл хор ҳаргиз.

Тенг бўлмас имон билан куфр аҳли ҳеч қачон,
Бермоқчимасман ҳеч ким, қалбига озор ҳаргиз.

Саҳвийдек ғами битмас, хотиржам бўлмас ҳеч ким,
Имони куфр бирла, бўлса гирифтор — ҳаргиз!

Ўлчанур;

Бугун пулнинг қадрила хизмат баҳоси ўлчанур,
Пулни қадрин тилладан қиймат баҳоси ўлчанур.

Тилланинг қадрини инсон ўзича қилгай ҳисоб,
Бунда мезон бўлмаган, қудрат баҳоси ўлчанур.

Демак, куч қудрат, қадр қимматни мезони экан,
Куч ва қудрати билан, миллат баҳоси ўлчанур.

Куч ва қудратнинг асоси жонфидоликдир аниқ,
Аслида шу шарт била, жаннат баҳоси ўлчанур.

Икки дунёнинг саодатига етмоқ йўли шу,
Шу тариқа мардлигу журъат баҳоси ўлчанур.

Бу улуғ неъмат мусулмон аҳлидан ўзгада йўқ,
Натижасин топмасанг қисмат баҳоси ўлчанур.

Қадрият мезонининг аслини билсанг Саҳвиё,
Бандаларнинг Тангрига, қурбат баҳоси ўлчанур.

Бўлмаса;

Йўлдан оздирмас эди шайтони малъун бўлмаса,
Қайси оқил нафсига қул бўлди, мажнун бўлмаса.

Оқибатда не бало офат бўлур пайдо қаранг,
Кошки мўминлар бу ғамлардан жигархун бўлмаса.

“Кун” деганда “фаякун” бўлгай, ҳаётда ҳарна бор,
Эҳтимол, бўлмас эди, шу “коф” ила “нун” бўлмаса?!

Ушбу аҳволга туширгач бизни шайтон оқибат,
Масхара айлаб кейин кулганда мамнун бўлмаса.

На узоқ тарихда на бизнинг даврда аҳли дин,
Бунчалар фитна фасодлар, ичра мафтун бўлмаса.

“Ойнинг ўн беши қоронғу,” дерлар, “ўн беши ёруғ,”
Нега биз зулматда қолдик, бир ёруғ кун бўлмаса?!

Саҳвиё, бу шеърларинг ҳам ғамлидир дунё каби,
Не қилай дилга сурур бергувчи мазмун бўлмаса.

Дарак;

Шеър ёзишлик балки дилда оҳу зорингдан дарак,
Ёки, Аллоҳдан берилган иқтидорингдан дарак?!

Балки, ўткинчи муҳаббат домида тутқун бўлиб,
Топмаган мақсадни қалби интизорингдан дарак.

Балки, оламда адолат топмайин афғон чекиб,
Сабру тоқат йўқ дилингда беқарорингдан дарак.

Ўзгалар топган фазилатни ўзингда топмайин,
Эҳтимол, қалбингда жой олган ғуборингдан дарак?

Ёки, дунёнинг матосига қилиб орзу ҳавас,
Балки, бу нафси ҳавога, эътиборингдан дарак.

“Шуароларда фазилат йўқ” дейишган, баъзилар,
Чунки, бу назму наволарга хуморингдан дарак.

Не сабабдан, билмайин шеърлар ёзарсан Саҳвиё,
Билки, бу шеърлар сенинг, дунёда борингдан дарак.

Илтижо айлайди Саҳвий

Ё Раб, офият ато этгил Ғазо ошёнига,
Чорамиз йўқдир, боролмаймиз уларнинг ёнига.

Бу улуғ айёмда тинмай бомба бўронлар қилар,
Бегуноҳ бу бандалар, айландилар қурбонига.

Паноҳингда асрагайсан, қудратингни кўрсатиб,
Тўймадилар бу касофатлар гўдаклар қонига.

Барча шайтонлар бу айёмларда занжирбанд бўлар,
Билмадим ё, эрк берилганми, яҳуд шайтонига?

Бинямин Шарон каби, хорлик сари кетмоқдадир,
Даргоҳингдан бир бало, индир маразнинг жонига.

Бу нечук дарду бало, бир чораси топилмаса?,
Бу муаммони Ўзинг еткурғил ўз поёнига!

“Бирлигинг ҳаққи, нажот бер, аҳли Исломга” дебон...,
Илтижо айлайди Саҳвий, Меҳрибон Раҳмонига!

Ватан шу;

Ватан шу, қайда киши, улғайса ёшлик чоғидан,
Кейин топган жой азиз бўлмас, ватан тупроғидан.

Беватанлардан ватаннинг қадрини сўрмоқ керак,
Унинг меҳри улуғроқдир, рамз ила байроғидан.

Бориб Ҳинд мулкига подшоҳ бўлди Бобуршоҳ ва лек,
Андижон афзал эди, қасру саройу боғидан.

Элу юртидан жудо ғурбатда юрганлар билар,
Меҳрига ташна кўнгиллар қонмагай чанқоғидан.

Бизга фитратда берилгандир ватан меҳри — демак,
Ажрата олмас одам, тирноғини бармоғидан.

Менга юртим чўллари саҳроси афзал кўринар,
Ўзгаларнинг бепоён ўрмону, тошу – тоғидан!

Маънавийят моддиятдан доимо устун бўлур,
Талпинар саҳрога Саҳвий, бир денгиз қирғоғидан.

Ўзбеклар динин пешвоси кетди

Абдуллоҳ Ўта эмас, юртнинг доноси кетди,
Абдували Мирзомас, диннинг даҳоси кетди.

Обид қорининг ўғли, сиймосида бир қанча,
Ўзбеклар фарзандимас, диннинг, сиймоси кетди.

Қотиллар отган ўқдан ўлган Рафиқ қоримас,
Ўзбек қирғизни тутиб, турган биноси кетди.

Ўзбек элин журъати, бўлди Ўшлик Алишер,
Ўшлик эмас, ватаннинг чин фуқароси кетди.

Шовруқ элни қайғуриб, Парламентни титратган,
Мусулмонлар ҳомийси, диннинг шайдоси кетди.

Золимга ҳақни айтиш, бўлган эди шиори,
Фуад Шокирий эмас, ваъда вафоси кетди.

Ҳақ йўлни топиб ҳаққа чорлар эди жоҳилни,
Ойдин табибмас жоҳил дардин давоси кетди.

Эл бошидан зулмни, йўқ қилмади истиқлол,
Зулм кетмади гарчи, рус истилоси кетди.

Мард қолмади, маддоҳлар яшар Ўзбекистонда,
Чунки, бу юртдан диннинг нури зиёси кетди.

Миллат кимдан айрилди, бугун англамас Саҳвий,
Бухориймас, ўзбеклар динин пешвоси кетди!

Бечора халқим

Эй, менинг бечора халқим, сийму-зарни кўрмадинг,
Хон, Амир, Юртбошилардан, не зарарни кўрмадинг?!

Сенинг номингдан гапирдилар, сенинг қонинг ичиб,
Таърихингда бундан ортиқ, дардисарни кўрмадинг.

Тирикликда барча мард фарзандларинг бадном қилиб,
Дунёдан ўтгач улардан, мўътабарни кўрмадинг.

Улуғ таърих, улуғ миллатлар учун ибратлидир,
Нега авлодингда ибратдан асарни кўрмадинг?!

Энди бу кунлардан авлодинга не ибрат қолур,
Чунки, аждодингда сен ибрат назарни кўрмадинг.

Буюклик йўлин йўқотган, таназзулга юз тутар,
Бизга тарихдан етиб келган хабарни кўрмадинг?!

Нотавонлар қавмининг армони битмас Саҳвиё,
Қавмини ҳақ йўлдан урган, йўлтўсарни кўрмадинг?!

Рози бўл

Бир куни кетсам ҳаётдан “жўжихон”им рози бўл,
Омонатдир дунёда, озурда жоним, рози бўл.

Камолинги кўрмасам, Аллоҳга топширдим сени,
Омонатдордир Эгам, йўқдир гумоним рози бўл!

Оғирроқдир сендин айрилмоқ менга, жонимдан ҳам,
Чунки, сендан азизмасдир, танда жоним, рози бўл!

Мен каби оввора бирла, бир умр ҳамроҳ бўлиб,
Рўшнолик кўрмаган, Сайёрахоним рози бўл!

Хизматингизни қилолмасдан кетиб қолсам агар,
Эй Ватан, халқим, дўсти-қадрдоним, рози бўл!

Маъбуди барҳақлигинг, иқрору-тасдиқ айладим,
Бу гуноҳкор бандадан, эй Меҳрибоним рози бўл!

Раҳматинг муҳтожи Саҳвий, ё Раб, айлайди дуо,
“Саодатли айлаб ҳар икки жаҳоним, рози бўл!”

Тушимда кўрдим

Тушимда кўрдим жамолингни демак, уйқуда айб,
Ёки, оромимни олган, ул кўзи жодуда айб.

Ўртар ҳижронин ўти, бу нотагон қалбим яна,
Шу баҳона дилга ўрнашган ўшал қайғуда айб.

Кўнглим ҳар нарса таманно айлағай туғён уриб,
Бу хато гап англагил, ким деса, «йўқ орзуда айб.»

Сарғайибдир заъфарон янглиғ юзимнинг ранги ҳам,
Юзингда айб бўлса гар, бўлмас эмиш кўзгуда айб.

Меҳрига ташна дилимнинг дардига йўқдир даво,
Ақлдан олиб куларман, борми бу кулгуда айб?!

Ёндирар ҳижрон, кўзим ёши оқиб тўсғай уни,
Ишқ азоби шу, деманглар, «ўтда ёки сувда айб!»

Ишқ шаробидин ичиб, маст бўлса ошиқ айб эмас,
Балки, у ичган муҳаббат номли бир оғуда айб.

Бани одам ишқ тузоғига бўлурлар мубтало,
Агар айб бўлса ўшал бил, ишқ деган туйғуда айб.

Барчаси тақдир азалнинг ҳукмидан бўлғай, тамом,
Англасанг бу сўзни қўйма, ҳар кима беҳуда айб.

Ёшинг ўтган сари қалбинг ёшарур, эй Саҳвиё,
Айб сенинг қалбингда билсанг, демагил «у буда айб.»

Ғурбат доғида

Шубҳасиз бахтлидир ҳар ким, бўлса эл ардоғида,
Куйиб ёнмаса ватан ҳажрида, ғурбат доғида.

Элу юртидан жудо бўлган ғарибларни кўринг,
Қабр учун жой ҳам тополмаслар, ватан тупроғида.

Зулм ҳоким бўлса ғурбат ихтиёр этмай нетар,
Тинч яшай олмас бу мазлумлар, қаранг қишлоғида.

Гарчи хорижда яшаб ҳам топмасанг ёвдан омон,
Қолмади адлу адолат, қўҳна дунё боғида.

Қаранг кимлар ҳийла топмас тарк этишга юртини,
Ким ватанга топмайин йўл, қоврилар ўз ёғида.

Қачон эркинликга чиққай бу жафокаш эл яна?,
Бир асрдирким кишанлар судралар оёғида?!

Бу ғариб авлод вакили бўлди Саҳвий, ҳам чунон,
Умри ўтди қул бўлиб, бечора ёшлик чоғида.

Қадри йўқ девонани

Ватанда йўқ, ўзга юртда қадри бор, бегонани,
Кўп куйинма, Ҳақ учун қадри баланд девонани.

Биз бугун она ватанга зор, ғариблармиз ахир,
Ҳурмати лозим бўлар, фарзандга ота онани.

Биз ватан атрофида айланамиз парвонадек,
Ўзини ўтга урар, билсанг агар парвонани.

Бугун шу аҳволга тушдик, чорасиз бечорамиз,
Соғиниб, Тошкент, Самарқанд, Хоразм, Фарғонани.

Қашқадарё, Сурхондарё, Бухоро, Жиззах бари,
Ўзга юртда зору сарсон, тўлдирар паймонани.

Бу оғир кунлар ҳали тарих бўлиб қолгай ишон,
Эл аро қадри йўқолмас, ҳеч қачон дурдонани.

Саҳвийдек, эл юрт, қариндош ҳажрида қонлар ютиб,
Қанчалар умри тугаб, тарк этди бу ғамхонани.

Мухаммаслар

Кўп хабар олдим ватандан хушхабарни топмадим,
Дилга бундан каттароқ етган зарарни топмадим,
Етмиш икки фирқадан холи шаҳарни топмадим,
Дин йўлида бундан улканроқ хатарни топмадим,
Эл бошига бундан ортиқ, дардисарни топмадим.

Мустабид қаҳрин сочиб, турса бўлармиш интизом?,
Унга шукр этмоқни тарғиб айлағай муфтий имом,
Фирқаларга ажралиш гарчи дейилгандир ҳаром,
Етмиш икки фирқа бўлдик, йўқ ўзаро эҳтиром,
Бир-бирига нисбатан, холис назарни топмадим.

Ўзларин доно билиб, элга насиҳат айлағай,
Динни восита қилиб, золимга хизмат айлағай,
Эътироз этган кишига кўп хусумат айлағай,
Айтинг энди ким буларни зарра ҳурмат айлағай?,
Мен булардан каттароқ бир, дин бузарни топмадим.

Йўлдан урган барчамизни, қайси шайтон макридир?,
Нафсимизга тобеъ бўлдик, балки оқибат шудир?,
Ҳар бирин ўзига маъқул ожизона фикридир?,
Биздаги айбу хато, балким қадарнинг ҳукмидир?,
Мен синов майдонида, ҳукми қадарни топмадим.

Фирқаларнинг ихтилофи, эътиқод имон экан,
Энди йўл топмай бари, ёшу-қари ҳайрон экан,
Барчасига чин айбдор, барибир шайтон экан,
Қанча холис иддаолар, аслида ёлғон экан,
Титкилаб ўтмишни бу кундан батарни топмадим.

Адоват ўтида куйдирди бари дунёсини,
Кошкиди куйдирмаса, бу ўт ҳали уқбосини,
Қанчалар фитна-фасод, охири йўқ ғавғосини,
Гапирманглар менга ушбу фирқалар “тақво»сини,
Мен буларда чунки, тақводан асарни топмадим.

Ҳақни истеъмор этур, ботил ирода этгали,
Ҳақни рад айлар зулмга инқиёда этгали,
Ҳужжат изларлар залолатни зиёда этгали,
Саҳвиё, ғамгин дилим, дардин ифода этгали,
Ёзганим бўлди мухаммас, мухтасарни топмадим.

Мухаммас

Тилагим шу, бу умматни, ҳидоятда равон этгай,
Орага фитналар солган, ғаним ҳолин ёмон этгай,
Адолатсиз яҳудларни ки, расвои жаҳон этгай,
Гўдаклар тасвири кўзимни нам, бағримни қон этгай,
Бу даҳшатлар дилим ғамлик, тилимни безабон этгай.

Муборак ойда ифторга Ғазо аҳлини нони йўқ,
Деманглар; “қорнимиз тўқдир, бунинг бизга зиёни йўқ,”
Бугун бу зўравонлар ҳаддидан ошди гумони йўқ,
Тубанлик, ихтилофу инқирозининг поёни йўқ,
Бу умматнинг забун ҳолин, Ғазо аҳли аён этгай.

Мусулмонлар унутдилар бугун мўмин деган номни,
Қаранглар ҳолу — аҳволин, Фаластину, Ироқ, Шомни,
Замин узра миллионлаб ҳожи боғлар қайта эҳромни,
Балога мубтало айлаб кўринглар аҳли исломни,
Улуғ Роббим машаққат бирла, бу кун имтиҳон этгай.

Бировни қайғусин билмас, бировнинг жони қийналмай,
Кишининг рутбаси бўлмас улуғ, имони қийналмай,
Маишатга қилурлар сарф, молини, ҳамёни қийналмай,
Фароғатда яшаб ўтган киши виждони қийналмай,
Унинг имони борлигига, мўминлар гумон этгай.

Бу кунда биз каби, дунёни кезган зору — сарсон йўқ,
Ўзимиздан ҳали ортиб, қилган ўзгага эҳсон йўқ,
Ва лекин қанча бойлар бор, молу — дунёсига сон йўқ,
Агарчи, бизда золимга, наҳий — мункарга имкон йўқ,
Зулмга норизо бўлганлар имонин омон этгай.

Қаранглар чор тараф йиғлаб юрган мардумни кўргайсиз,
Қамоқларда хазон бўлган, ғариб маҳкумни кўргайсиз,
Заиф мустазъафин, эл — юртидан маҳрумни кўргайсиз,
Қаён боқманг бугун золим билан мазлумни кўргайсиз,
Тилагим то тирикдурман, мени мазлум томон этгай.

Буюкликдан бўлиб маҳрум, бугун хоки — туроб бўлдик,
Насорою, яҳудлар хизматида қул ҳисоб бўлдик,
Не фойда, гарчи бу ҳолдан, эзилдик, изтироб бўлдик,
Туганмас ихтилоф ичра, қолиб ҳоли — хароб бўлдик,
Бу ҳасратдан ҳаловат топмайин, Саҳвий фиғон этгай.

Мухаммас

Саодат аҳли бўлмоқлик, дилимнинг муддаосидин,
Етолмасман бу мақсадга, ёмон нафсим балосидин,
Нечук кўнгилни озод, айлайин нафс ибтилоосидин,
Қочишга жой тополмасман, жафокашлар жафосидин,
Қутулмоқнинг иложи борми, элнинг можаросидин?!

Ҳаётнинг бори шу эркан, туганмас жанжалу ғавғо,
Қаю инсонни айтинг, бўлмаган ўз нафсига шайдо,
Бу офатдан қутулмоқнинг, иложини демиш тақво,
Қаю оқил киши қилгай, халойиқ сўзига парво,
Қачон бу эл тилин тийган, бировларнинг хатосидин?!

Шикаста бўлмаса нафсинг, санга кибру ҳаво бергай,
Ўзини билмаган нодон, кас ўзига жафо бергай,
Фақат тавба тазарруъ, ушбу дардинга даво бергай,
Ўзининг нафсини билса, ким ўзгага баҳо бергай?,
Жаҳолат аҳли воз кечмас, буюклик иддаосидин.

Ғубор босган кўнгилни шифоси афсус надоматда,
Насиб этсинда имонинг олиб ўтмоқ саломатда,
Надомат қилмагил қолдим дебон, таъна маломатда,
Аён бўлгай ҳақиқат, инсу — жинларга қиёматда,
Яша кўнгилни холи, айламай хавфу — рижосидин.

Худонинг раҳматидан ҳар неки борлиқ, умид этгай,
Мақоми бандалиқдан мўътабар, ёрлиқ умид этгай,
Улуғ тутмас ҳавосин, сарбасар хорлиқ умид этгай,
Нечук нодон экан элдан, вафодорлик умид этгай?,
Биров топганмиди, сен ҳам, умид этсанг вафосидин?!

Хатосиз банда бўлмас бил, зумраи ибни Одамда,
Ҳисобсиз зулму исёнлар, кўнгиллар бу сабаб ғамда,
Бу бандангдан мурувватни, дариг тутма кетар дамда,
Мен осий бандага раҳм айла, ё Раб, икки оламда,
Ризоингни муқаддам тутмадим банданг ризосидин.

Улуҳийятда якка Зотлигинг олам аро зоҳир,
Сифоти асмои зикринг, дилимни айлагай тоҳир,
Агарчи бўлди банданг маъсиятнинг илмида моҳир,
Рубубийятга имон келтириб ким, англадим охир,
Хатою, журму — исёним, убудийят асосидин.

Бани Одам эканмиз, биздаги наслу насаб, шулким,
Малаклар сажда қилди, бундан Иблис дарғазаб, шулким,
Буюкликдан тубанликга йиқилганга сабаб шулким,
Худоё, раҳматинг муҳтожиман, Сендан талаб шулким,
Йироқ этма бу қулни, аҳли тақволар аросидин.

Ҳаётда илми ҳол истаб, тополмасдан ўтар, Саҳвий,
Фаросатдан киши таълим ололмас бу илм ҳиссий,
Азалда битгани бўлгай, вале дерлар; «амал касбий,»
Бу дунёда бари яхши, ёмонлик, аслида нисбий,
Қазонинг ҳукми ўзгармас, одамларнинг баҳосидин.

Ёдгор Обид ғазалига Саҳвий мусаддаси;

Гарчи бўлган нотафонликга гирифтор ҳолатим,
Ғам тўла дунёни тарк, этмоққа тайёр ҳолатим,
Яратганнинг раҳматидин, кўп умидвор ҳолатим,
Шеърларим қилгай баён, аслида не бор ҳолатим,
Қилмадим умрим бўйи кимсага изҳор ҳолатим,
Не насиб эрмиш — эрур, ўзимга ошкор ҳолатим.

Бугун олам узра кўп, ғавғо қилурлар баъзилар,
Бир бирин қонин тўкиб, «тақво» қилурлар баъзилар,
Одамийлик расмини, расво қилурлар баъзилар,
Эл аро кўп фитналар, пайдо қилурлар баъзилар,
Билмайин ҳолим недур, иғво қилурлар баъзилар,
Барча иғво аҳлига манбаъи асрор ҳолатим.

Гарчи лозим айламоқ, ҳар ишда инсон машварат,
Чунки, қилмоққа буюрди бизга қуръон, машварат,
Қани бу кунда аҳиллик, қайда қолғон машварат?,
Хўжакўрсинга қилингай, баъзи ёлғон машварат,
Ўз — ўзимла айласам гоҳида пинҳон машварат,
Дер кўнгил «тарк этмагай ҳақ йўлни зинҳор, ҳолатим».

Мустақиллик, ҳурриятни, гарчи қилгандик ҳавас,
Оқибат ким қочди элдан, кимнидир жойи қафас,
Юртимиз ўнганмади, юртбошини босдику нас,
Бўлдику бу элни қадри, оқибатда хору — хас,
Эл учун эрк изладим, гоҳ изладим эркин нафас,
Шум ғаним йўл бермади, айлади абгор ҳолатим.

Мустабидлар адолатни икки пулга сотдилар,
Ким талаб қилса агар эркин, омонсиз отдилар,
Эрксевар фарзандларини, бирма — бир йўқотдилар,
Бошимизга бу ғарибликнинг юкини ортдилар,
Тош бошимга тош отиб, бўйнимга сиртмоқ тортдилар,
Жон қушим кетди бадар, ёт элда зор- зор ҳолатим.

Ватанпарварларни душман айлашиб қилдилар оқ,
Ушламоққа ҳар тарафда, йўлда қўйдилар тузоқ,
Тарқалиб ҳар ёнга кетдик, дилда кўп дарду фироқ,
Бора олмасмиз ватанга, энди биздан кўп узоқ,
Қайда бўлдим — бўлмадим, эл — юрт ғамидин ҳеч йироқ,
Гарчи бу дард жон олур, олурда душвор ҳолатим.

Дунё бўйлаб бугун бу эл, чор тараф дайдиб юрар,
Баъзи элларда қароқчилар тутиб, ушлар, урар,
Мамлакат аҳли қоронғу, совуқ уйда жим турар,
Ўрмаяпди, гар мақол бор, “Ҳар ким экканни ўрар”,
Оч етимлар бошини кимлар силаб, кўнгил сўрар,
Шул оғир ўйлар билан гоҳ — гоҳи бедор ҳолатим.

Кошки эрди бу ҳолатни кўрмаганда кўзларим,
Элни бу аҳволдан қоп қора бўлди юзларим,
Ўтди умримнинг баҳори, ёзи, келди кузларим,
Беватан қолмоқда ортимда ўғиллар, қизларим,
Ер қучиб, тупроқ ютиб сочдим аламкаш сўзларим,
Ҳар сўзим — дил суврати, акс этар такрор ҳолатим.

Саҳвиё, элга мудом таклиф этарман ҳақ йўлин,
Келмоғин бир кун диёримга кутарман ҳақ йўлин,
Мадҳ этиб шому саҳар, достон битарман ҳақ йўлин,
Умидим борки висолига етарман ҳақ йўлин,
Куйса гар жон, куйса тан — собит тутарман ҳақ йўлин,
То ўлим тутмай ёқам — этмоққа иқрор ҳолатим.

2014 йил Саҳвий

Рубоий;

Бу дунёга келдик, кетамиз бир бир,
Тақдирда неки бор, маълум эмас, сир.
Амалларга қараб, бизга айтилуру,
«Сен жаҳаннамга, сен жаннатимга кир!»

Навоий ғазалларига шарҳлар

Истаганлар бизни, сахрои балодан истангиз,
Водийи ҳижрон ила дашти фанодан истангиз.

Вомику, Фарҳоду, Мажнун денглар, ул водий аро,
Бўлса пайдо, ким мени ҳам ул ародан истангиз.

Юз аларнинг ишқича дарду балову ғуссаға,
Толиб, эл бошиға келган можародан истангиз.

Эйки, истарсиз саводул ваҳж фиддорайндин,
Бохабар бўлмоқ, мени юзи қародан истангиз.

Кўнглум ул зулф ичрадур, зинҳор ишқим шарҳини,
Истаманг мен телбадан, ул мубталодан истангиз.

Нуқта янглиғким, вафо узра қилур котиб рақам,
Ишқ ўтининг доғини аҳли вафодан истангиз.

Оғзи шавқидин Навоий итти, они истар эл,
Ё адам даштида, ё мулки фанодан истангиз.

.....

Ғазалга қисқача изох;

Истаганлар бизни, сахрои балодан истангиз,
Водийи ҳижрон ила дашти фанодан истангиз.

(Изоҳ; Маълумки Навоий тасаввуф шоиридир. Тасаввуф эса, дини исломга асосланган аввалги даврда мавжуд бўлмаган бўлсада, кейинчалик пайдо бўлган улкан таълимотдир. Бу таълимот асосида Аллоҳга муҳаббат туради. Шу жиҳатдан кўплаб ақидавий масалаларда аҳли суннага хилоф шаклда талқинлар қилинади. Аҳли сунна ва тасаввуф уламолари орасидаги ихтилофлар тафсилига бу ерда киришмай ғазалга шарҳ қиламиз.

Навоий ўзини тасаввуфда энг юфори ҳисобланган фано мақомига етган деб ҳисоблаяпти. Бу мақомот инсон ўз менлигидан кечиб, жисмонан гўёки, тамоман йўқ бўлган бўлишини талаб қилади. Ва шу даражага етган солиқ Ҳаққа етишган бўлади. Бу ерда Аллоҳга руҳан яқин бўлиш назарда тутилади. Навоий “кимки мени истаса, сахрои балодан, ҳижрон водийсидан ва Фано даштидан изласин” деяпти. Шоир Лисонут Тойр асарида тариқат йўлига кирган солиқ комилликга эришиш учун босиб ўтиши лозим бўлган маълум руҳий босқичларни қушлар тимсолида баён этади. Охирги босқич Фақру фано босқичи бўлиб, бу даражагча етишган киши инсони комил ҳисобланган. 7 та босқич Навоий тилида водий қуйидагилардир; Талаб водийси, Ишқ водийси, Маърифат водийси, Истиғно водийси, Ҳайрат водийси, Тавҳид водийси, Фақру фано водийси.)

Вомику, Фарҳоду, Мажнун денглар, ул водий аро,
Бўлса пайдо, ким мени ҳам ул ародан истангиз.

(Изоҳ; Навоийни излаётганлар ўша водийга кириб, ишқий достонларнинг афсонавий қаҳрамонлари Вомиқ, Фарҳод ва Мажнун деб, чақирсалар, ўша ерда кимлар пайдо бўлса, улар орасидан Навоийни излашсин)

Юз аларнинг ишқича дарду балову ғуссаға,
Толиб, эл бошиға келган можародан истангиз.

(Изоҳ; Улар каби ошиқлардан ишқидан юз баробар ортиқча дарду балога толиб, талабгор бўлиб турган элнинг бошига тушган можаро орасидан Навоийни изланглар. Ўша эл бошига келган балоларни орасида у доим топилади. Бу ерда шоир ўзининг бутун умри Вазирлик давомида бўлсин ёки ундан кейин бўлсин доимо эл юрт ғамида юрганлигига ишора қилапти.)

Эйки, истарсиз саводул ваҳх фиддорайндин,
Бохабар бўлмоқ, мени юзи қародан истангиз.

(Изоҳ; Шу билан бирга шоир ўзини юзи қаро гуноҳкор банда ҳисоблайди. Яъни, кимки, икки дунёда (фиддорайнда) юзи қаро (саводул ваҳх) бўлган кишилар кимлигидан бохабар бўлишни истасангиз, у ҳолда менинг юзим қаросидан изланг. Икки дунёда юзи қаролардан бири менман деяпдилар)

Кўнглум ул зулф ичрадур, зинҳор ишқим шарҳини,
Истаманг мен телбадан, ул мубталодан истангиз.

(Изоҳ; Кўнглим ёрнинг зулфи ичидадир. Зулф аёлларнинг қора ва узун чиройли сочи дур. Зулф айнаи дамда соч каби қоронғулик тимсолидир. Кўнгил зулф ичида бўлиши, деганда кўнглим ишқ дардидан ғамда қоронғуликда деганидир. Одамлар мендан ишқим шарҳини сўрашмоқчи бўлсалар, мен телбадан сўрамасдан ўша кўнглимдан сўраб қўяқолсинлар. Чунки, кўнглим ўзимдамас, ўша ёқда деяпди шоир.)

Нуқта янглиғ ким, вафо узра қилур котиб рақам,
Ишқ ўтининг доғини аҳли вафодан истангиз.

(Изоҳ; Арабча Вафо сўзи ёзилганда, вов ҳарфидан кейин, фе ҳарфи ва кейин алиф келади. Вов билан алиф орасида Фе туради ва унинг устига котиб яъни, хат ёзувчи бир нуқта қўяди. Ишқ ўтини вафодор ошиқлар қалбидаги доғини ўша вафо калимасидаги ўртадаги нуқтага ўхшатилаяпти. Ва мен вафодор ошиқмасман ишқ ўтини доғи азоби қанчалигини менданмас ўша аҳли вафолардан сўранглар деяпди. Шоир бу ерда ўзини ишқда вафодор эмас, дейиши бу ўзидан олдинги ўтганларни улуғлашлик ва ўзини паст тутишлик учун айтилган иборадир)

Оғзи шавқидин Навоий итти, они истар эл,
Ё адам даштида, ё мулки фанодан истангиз.

(Изоҳ; Эл агар Навоийни истаб қолсалар, Навоий ёрнинг оғзи шавқидан йўқ бўлиб кетди. Уни энди ё йўқлик даштида (Ё адам даштида,) ёки мулки фанодан истангиз. Яъни, йўқлик мулкидан истанглар. Навоий йўқ бўлиб кетди. Ёки, тасаввуф тушунчасида ошиқ фано мақомига чиқди ва ўзликдан мосиво бўлиб, ёрига қўшилиб кетди. У энди мавжуд эмас. Ёки у ёр вужудида мавжуддир.)

Бу тушунча Навоийгача бўлган қатор араб форс ва турк мутасаввуф муфаккирлар орасида машҳур бўлган. Табиийки Навоий ўзини уларнинг издоши ҳисоблаган. Тасаввуф шайхлари ҳақида қисқача маълумот берувчи ва уларнинг сулук ва тариқатларига бағишланган “Насоимул Муҳаббат” номлик автобиографик асар ҳам ёзган. Ўзи ҳам ҳаётда тариқат йўлига кириб, Абдурахмон Жомийни ўзига пир муршид деб, қўл берган. Ўз ижодида ҳам ўшаларнинг ғояларини тасвирлаган. Бу ғазал ана шундай ғазаллардан биридир.

Ҳазрат Навоийнинг муножоти

Сентябрь 20, 2014

Ё раб, ўлғон чоғда жоним жисми вайрондин жудо
Ул бўлуб мундин жудо, сен бўлмағил андин жудо,

Чун жудо бўлсам мени ғамнок йўқу бордин
Не ғамим, сен бўлмасанг мен зори ҳайрондин жудо.

Нақди жон чиққанда имон гавҳарин кўнглумга сол,
Айлагил жондин жудо, лек этма имондин жудо.

Хонумондин ойириб, қилғанда зиндон ичра ҳибс
Қилма лутфунг мен алохону аломондин жудо.

Ҳашр ғавғоси аро осийлиғимга раҳм қил,
Лутф ила илгим тутуб, қил аҳли исёндин жудо.

Гарчи ўлдум кофири ишқ аҳли ислом ичра қот,
Ул замонким бўлғуси кофир мусулмондин жудо.

Элга махлас истасанг, етти тамуғни айла кул,
Айлабон бир шуъла бу оҳи дурахшондин жудо.

Жаннат истаб айлаганларни ибодат, қилмағил,
Кавсару тўбию қасру ҳуру ризвондин жудо.

Барчадин айру Навоийга қилиб васлинг насиб,
Қилмағил, ё Раб, они мундин, муни ондин жудо,

Ғазалга қисқача изох;

Ё раб, ўлғон чоғда жоним жисми вайрондин жудо
Ул бўлуб мундин жудо, Сен бўлмағил ондин жудо,

(Изоҳ; Алишер Навоий мусулмон сифатида ўз шеърларида кўп марталаб Аллоҳга нидо қилиб, муножотлар қилиб тилаклар тилаган. Бу ҳар бир мусулмон шоир ижодида кузатиладиган воқеъликдир. Бу ғазалда ҳам шоир фақат Аллоҳга дуои илтижолар қилади. Жумладан, “Ё Раббим агар менинг жоним вайрона жисмимдан жудо бўлганида, Сен шу жон тарк этган танамдан жудо бўлмағил” деяпди.)

Чун жудо бўлсам мени ғамнок йўқу бордин
Не ғамим, сен бўлмасанг мен зори ҳайрондин жудо.

(Изоҳ; Мен ғамга ботган одам барча бор йўғимдан жудо бўлсам ҳам, Агар Сен мендан жудо бўлмасанг, қайғу ғамим йўқдир.)

Нақди жон чиққанда имон гавҳарин кўнглумга сол,
Айлагил жондин жудо, лек этма имондин жудо.

(Изоҳ; Жоним чиқаётганда имон гавҳарини калимасини кўнглимга солғил, яъни, шаҳодат келтириб ўлишни насиб қилғил. Жонимдан жудо қилсанг ҳам имонимдан жудо қилмағил деб илтижо қилаяпди)

Хонумондин ойириб, қилғанда зиндон ичра ҳибс
Қилма лутфунг мен ал оҳону ал омондин жудо.

(Изоҳ; Мен ўлгач, хонумондан айрилиб, зиндонга ҳибс бўлсам, яъни, қабрда ётсам, Сен ўз лутфингни карамингни мен хор бўлиб омонлик тилаётган бандандан жудо қилмағил!)

Ҳашр ғавғоси аро осийлиғимга раҳм қил,
Лутф ила илгим тутиб, қил аҳли исёндин жудо.

(Изоҳ; Қиёматда ҳашр кунида мен осий банданга раҳм қилғил. Ўзинг лутфинг ила кўлимдан тутиб, исён аҳлидан гуноҳкорлар жамоасидан жудо қилғил!)

Гарчи ўлдум кофири ишқ аҳли ислом ичра қот,
Ул замониким бўлур, кофир мусулмондин жудо.

(Изоҳ; Қиёматда кофирлар мусулмонлардан алоҳида ажралиб чиққан пайтида, гарчи мен ишқ аро кофирликга борган бўлсамда, мени ислом аҳли ичига киритгил.)

Элга махлас истасанг, етти тамуғни айла кул,
Айлабон бир шуъла бу оҳи дурахшондин жудо.

(Изоҳ; Агар элни дўзахдан халос қилишни истасанг, менинг оғзимдан чиқаётган дурга ўхшаган оловли оҳдан биттасини жудо қилиб, ажратиб олиб, ўша билан еттита

дўзахни куйдириб кул қилғил! Бу ерда шоир ўзи тортаётган оҳ ўти дўзахларни куйдирадиган даражада шиддатли эканига ишора қилмоқда. Бу тасаввуф аҳлида кўп ишлатиладиган муболаға ташбиҳ шеърӣ тасвирлардандир.

Бобораҳим Машраб ҳам “Ўртар” радифли машҳур ғазалида,

Агар Маҳшарда оҳ урсам, Беҳишти жовидон ўртар” дейди.)

Жаннат истаб айлаганларни ибодат қилмағил
Кавсару тўбию қасру, ҳуру ризвондин жудо.

(Изоҳ; Сенинг ваъда қилган жаннатинга киришни истаб, ибодат қилган бандаларингни Кавсар булоғидан, Тубо дарахтидан, Қасру сайройлару, Ҳуру ғулмонлардан ва Ўз ризоингдан жудо қилмағил! Бу тилак оддий мусулмон одамларга ўта тушунарли ва ҳар бир мусулмон ўз ҳаётида доимо Аллоҳдан тилаб юрадиган тилаклар жумласидандир.)

Барчадин айру Навоӣға қилиб васлинг насиб,
Қилмағил, ё Раб, они мундин, муни ондин жудо.

(Изоҳ; Қиёматда бошқалардан алоҳида Навоӣға ўз муборак жамолингни кўрсат. Ва ё Раббим “ани мундин” яъни, жамолингни Навоӣдан ва “муни ондин» яъни, Навоӣни жамолинга қарашликдан жудо қилмағил. Бу байт мазмуни аслида бундан олдинги байт мазмунини тушунишга ёрдам беради. Юқорида жаннат истаб ибодат қилганларни жаннат неъматларидан жудо қилмағил дейилганди. Бу ерда эса тасаввуф шоири ўзига нима истаётганини очиқлаяпти. Жаннатдаги ҳурлар ва бошқа нарсаларнимас, Аллоҳнинг васли яъни, Жамолига назар солиш неъматини сўраяпти. Аллоҳга ошиқлик мазмуни ҳам шу. Албатта, жаннатдаги неъматлар ичида энг улуғи Аллоҳнинг дийдорига назар солишлиқдир. Бу ақидада собит бўлган ва ихтилоф қилинмайдиган масъаладир. Умри давомида уйланмаган ва дунё лаззатидан воз кечиб, охиратда ҳам бошқа нарсаларни сўрамасдан фақат Аллоҳнинг жамолига етишга интилиш Навоӣнинг ва ундан олдинги ва кейинги ўтган тасаввуф шоирларининг тасаввуфдаги тутган тариқатлари эди. Албатта, бу каби улуғ ғояларни иташ ва шунга умрини бағишлаш, бугунги жоҳил ва бидъатчи сўфилардан кутиладиган нарсамас.)

.....

Изоҳлар муаллифи Саҳвий

Навоий ғазалига шарҳ

Сентябрь 18, 2014

Не сунъунгдин ажаб юз минг жаҳон бўлмоқ яно пайдо,
Не мулкунгга халал юз минг жаҳондек бўлса но пайдо.

Не поёни жалолу кибриёдурким тафовут йўқ,
Агар юз минг жаҳондек бўлса нопайдо ва ё пайдо.

Азал ҳам сен, абад ҳам сен, не аввал бирла охирким,
Анга йўқ ибтидо пайдо, мунга йўқ интиҳо пайдо.

Ироданг бирла тақдирингдин ўлғай икки кавн ичра,
Агар бўлса фано зоҳир вагар бўлса бақо пайдо.

Фалак ҳам ожиз, ахтар ҳам забун, сайру сукун ичра
Ки, сендиндур, не бўлса анжуму афлок аро пайдо.

Баҳона уммоҳот ўлдию обо йўқса сунъунгдин,
Ато бирла аноға не атову не ано пайдо.

Нечаким баҳр ила кон бўлса, сендин тарбият етмай,
Эмастур мумкин ўлмоқ дурру лаъли бебаҳо пайдо.

Чу баҳри раҳматинг мавж урса, пайдо бўлмағай хасча,
Неча журм аҳлидинким бўлса юз кўҳи хато пайдо.

Навоийнинг тилин шукрунгга гўё айлаким, бўлғай
Анга ҳамдинг гулистонида ҳар дам юз наво пайдо.

.....

Ғазалга қисқача изоҳ

Не сунъунгдин ажаб юз минг жаҳон бўлмоқ яно пайдо,
Не мулкунгга халал юз минг жаҳондек бўлса но пайдо.

(Изоҳ; Навоий бу ғазалида Аллоҳу Таъолога мурожаат қилиб, “сенинг сунъингдан санъатингдан агар яна юз мингта мана шу дунёга ўхшаган жаҳон пайдо бўлса ва ёки юз мингта жаҳон йўқ бўлса ҳам буни ҳеч ажабланарли жойи йўқ” дейди. Яъни, буюк қудратинг олдида бу ҳеч рансамас демоқчи.)

Не поёни жалолу кибриёдурким тафовут йўқ,
Агар юз минг жаҳондек бўлса нопайдо ва ё пайдо.

(Изоҳ; Чунки, Сенинг қудратинг улуғлигини ҳеч поёни йўқки, шу сабабли ҳам юз мингта жаҳонни пайдо бўлиши ва йўқ бўлишида фарқ йўқдир. Яъни, мулкига бундан заррача зарар етмайди.)

Азал ҳам сен, абад ҳам сен, не аввал бирла охириким,
Анга йўқ ибтидо пайдо, мунга йўқ интиҳо пайдо.

(Изоҳ; Чунки, Азалдан мавжуд Зот ва абадий Зот фақат Сендирсан. Балки, аввал ва охир деган калималаргина эмас, аввалга ибтидо бошланиш вақти йўқ ва охирга интиҳо яъни тугаш вақти йўқдир. Қуръонда “У (Аллоҳ) Аввалдир ва Охирдир” дейилган оят бор. Навоий ўша оятга ишора қилиб, нафақат Аввал ва Охир, балки, аввалки унга бошланиши бўлмаган ва Охирки, тугаши йўқ деяпди. Чунки, Аввал ва Охир бир нарсани боши ва охирини англатадиган сўзлардир. Аллоҳга нисбатан сифатланганда эса, Навоий айтганидек, бошланиши ва тугаши деган мазмунлардан холи бўлади. Бу Аллоҳнинг исму сифатларини англашда дақиқи ва нозик нуқталар бўлиб, одатда кўплаб ақидавий ихтилофлар шу каби масалалардан келиб чиққан.)

Ироданг бирла тақдирингдин ўлғай икки кавн ичра,
Агар бўлса фано зоҳир вагар бўлса бақо пайдо.

(Изоҳ; Яъни, икки оламда нимаики пайдо бўлса, ва ёки йўқ бўлиб кетса Сенинг ироданг ва аввалдан тақдир қилганинг сабабли бўлади.)

Фалак ҳам ожиз, ахтар ҳам забун, сайру сукун ичра
Ки, сендиндур, не бўлса анжуму афлок аро пайдо.

(Изоҳ; Фалак ҳам, яъни, осмон ва юлдузлар ҳам сайр қилиб айланишликда ва ёки бир жойда туриб қоилишликда ихтиёри ўзларида эмас. Улар ожиздирлар. Осмонлар ва юлдузлар орасида нимаики пайдо бўлса, барчаси Сенинг ироданг ва истагинг туфайли бўлади)

Баҳона уммоҳот ўлдию обо йўқса сунъунгдин,
Ато бирла аноға не атову не ано пайдо.

(Изоҳ; Яъни, инсоннинг бу дунёда яралишида она ва ота бир баҳона сабаб бўлди. Аслида инсон Сенинг сунъингдан яралади. Бўлмаса биринчи ато бирла онага Одам ва Ҳаввога ота она қаерда эди? Яъни, уларнинг ота онаси йўқ эди.)

Нечаким баҳр ила кон бўлса, сендин тарбият етмай,
Эмастур мумкин ўлмоқ дурру лаъли бебаҳо пайдо.

(Изоҳ; Қанчалик денгиз ва ёки ер ости кони бўлсада, Сен тарбия қилмасанг сув остида дур ва бебаҳо лаъл тошлар пайдо бўлиш имкони йўқдир. Яъни, она қорнида уруғни Сен тарбият қилиб, инсонга айлантормасанг, ундан бебаҳо Зот инсон пайдо бўлиши имконсиздир)

Чу баҳри раҳматинг мавж урса, пайдо бўлмағай хасча,
Неча журм аҳлидинким бўлса юз кўҳи хато пайдо.

(Изоҳ; Аллоҳнинг қудратини васф қилиб келаётган шоир энди бошқа бир масалага эътибор қаратади. Аллоҳнинг раҳмат денгизи мавж урса, журм аҳли, яъни, гуноҳкор бандалардан юзта тоғ каби хатолар пайдо бўлсада, ўша раҳмат денгизи олдида хасчалик бўлмагай деяпти. Яъни, денгизда хас оқиб кетиши ва уни тўлқинига ҳеч қандай таъсир қилмаслиги ҳаётда биз тасаввур қилишимиз мумкин бўлган ҳодисадир. Шунга ўхшатиб шоир гуноҳларни ҳам Аллоҳнинг раҳмат денгизи олдида оқиб кетадиган хасга ўхшатаяпти. Бу билан ўзини гуноҳларини агар Аллоҳ истаса раҳмати билан йўқ қилишига умидворлик билдираяпти)

Навоийнинг тилин шукрунгга гўё айлаким, бўлғай
Анга ҳамдинг гулистонида ҳар дам юз наво пайдо.

(Изоҳ; Навоийнинг тилини Сенга шукр айтиши учун булбулигўё қилғилки, Сенинг ҳамдинг боғида ҳар дамда юз наво қилиб, ҳам айтиб турсин. Бу ерда Булбул боғда сайрагани каби, Навоийнинг тили ҳам булбул каби, ҳам боғида тинмасдан сайраб ҳамд айтиб турсин дейилмоқда)

Бу ғазал шубҳасиз улуғ шоирнинг ўз Роббисининг қудратини мулоҳаза қилиб, фикр юритиб, У Зотнинг қудратини бепоёнлигига имон келтириб, ва Унинг раҳматига умид қилиб ёзган ғазалларидан биридир. Ғазалда турли хил ташбиҳлардан ташқари диний ақидавий масалалар ёритилади. Ва Аллоҳни улуғлиги турли ўхшатишлар билан тушунтирилади. Бу ерда банда Роббисини улуғлигига имон келтириш ва Ундан ўз гуноҳлари учун мағфират сўрашлик бордир. Бу эса айна мусулмонлик мақомидир. Бу диннинг ҳар бир мўминдан талабидир.

Изоҳлар муаллифи Саҳвий

Муножот

Маснавий

Сентябрь 18, 2014

Алишер Навоий Хамсасининг биринчи китоби «Ҳайратул Аброр» достонидаги бир муножотни қисқача изоҳлар билан эътиборингизга ҳавола қилаяпман. Бу муножотда буюк шоир исломдаги муҳим масалалардан бири тақдир азалдан битиб қўйилганлиги мавзусида фикр юритади. Ва баъзи шаккоккона фикрларни айтиб, сўз охирида узрини баён этади. Мазкур мавзуда аслида шу кунгача турли хил тушунчалар мавжуд бўлиб, бу масалада турли диний оқимлар турлича мавқеъда туришади. Навоий баён қилган шакл эса, аҳли сунна иттифоқ қилган тақдирни азалда битилганига имон келтиришликдан иборатдир. Аммо, дунёда қилган амалларига инсон ўзи масъул бўлиши ва шунга биноан жазо ва мукофот олиши ҳам аҳли сунна эътиқод қиладиган нарсадир. Бу масалада бошқача фикр билдирадиган тоифалар ҳам оз эмас. Хуллас, беш аср олдин яшаб ўтган шоир бу мавзуда ўз фикрларини баён этган.

Инсоннинг адам ниҳонхонасидин вужуд кошонасиға келмақда адами ихтиёридин нишона демак ва вужуд шоҳроҳидин адам хобгоҳиға бормоқда вужуд изтироридин фасона айтмоқ ва гуноҳ қилурда бегуноҳлиғин девонавор даъво қилмоқ ва девона занжирин соғинғондек бу девоналиғ дафъин шаръ силсиласи била рафъи кулли қилиш;

(Изоҳ; Инсоннинг йўқлик олаmidан ҳаётга келишида ихтиёрининг йўқлиги ҳақида нишона айтиш ва ҳаётдан йўқлик сари боришда вужуд изтироби ҳақида афсона айтиш ва гуноҳ қилишда беихтиёрлигини жинниларча иддао қилиш жиннилар занжирини соғинган каби, бу жинниликни даф қилишда шариат билан барчасини кўтариш даф қилиш)

Илоҳий, андаким йўқ эрди будум,
Адам уйқусида эрди вужудум.

(Изоҳ; Эй Аллоҳим, мен бир пайтлар йўқ эдим. Менинг вужудим ҳам йўқлик оламида эди.)

Не руҳум гулшанидин дард пайдо,
Не жисмим туфроғидин гард пайдо.

(Изоҳ; На менинг руҳим гулшанидан дард ва на жисмим тупроғидан гард асар бор эди?)

Вужудимда аносир банд тормай,
Таним ичра сўнғак пайванд тормай.

(Изоҳ; Вужудимда аъзолар бирлашмаган ва танамда суяклар пайванд бўлмаганди)

Ўтумда йўқ тириклик меҳри тоби,
Суюм йўқлуқ биёбони сароби.

(Изоҳ; Навоий инсонни тўрт унсур олов, сув, тупроқ ва ҳаводан яралган деб тушунади. Бу ерда менинг яралишимдаги зарур бўладиган ўша олов ва сувнинг ўзи мавжуд эмас эди деяпти)

Бўлунмай туфроғим гарди фанодин,
Насиме йўқ вужудумда ҳаводин.

(Изоҳ; Тупроғим ҳам ҳали йўқлик олаmidан ажралмаган ва вужудимда ҳаводан насим йўқ эди)

Не тан, не танда бош, не бош аро кўз,
Не юз, не юзда лаб, не лаб аро сўз.

(Изоҳ; Не таним ва не танда бошим, ва на бошда кўзим бор эди. На юзим ва на лабим ва на лабда сўзим бор эди)

Не жону анда не юз дарди жонсўз,
Не кўнгул, не анга минг неши дилдўз.

(Изоҳ; На жоним ва на жонимга дард берадиган сўз бор эди. На кўнгил ва на унга уриладиган минглаб нишлар бор эди?)

Нечукким йўқ кўнгул, йўқ ғамдин озода,
Бўлуб йўқ жон доғи йўқ қайғудин шод.

(Изоҳ; Йўқ қайғудан йўқ кўнглим шод эди. Йўқ қайғудан йўқ жоним ҳам шод эди)

Вужуд ичра йўқ олойтиш аларға,
Адам кунжида осойиш аларға.

(Изоҳ; Буларнинг барчасига вужуд ичинда ҳаракатланиш йўқ эди. Барчаси йўқлик бурчагида ором олаётгандилар)

Борин ул уйқудин уйғоттинг охир,
Йиғибон бир бирига қоттинг охир.

(Изоҳ; Буларнинг барчасини уйқудан уйғотиб, бир бирига бирлаштирдиг)

Бу йўқларға йўқ эрди расму рое,
Не имкон худким ўлғай муддаое.

(Изоҳ; Бу йўқ нарсаларда шакл шамоил йўқ эди. Ва ҳатто буни ишташлик имкони ҳам йўқ эди)

Борисин бир бирига банд қилдинг,
Ўқуш ҳикмат била пайванд қилдинг.

(Изоҳ; Буларни бирлаштириб, улкан ҳикмат ила пайванд қилдинг)

Ўзунг сурдунг рақам топқоч бу нома
Шақий ё худ саид эрконга хома.

(Изоҳ; Бу нома рақамга эга бўлгач, унинг бахтли ёки бадбахт эканлигига ҳам Ўзинг қалам сурдинг. Яъни, азалда белгилаб қўйдинг)

Насиб эттинг ани қилғонда жонлиқ,
Туман минг ажз бирла нотапонлиқ.

(Изоҳ; Унга жон ато этгач, яъни, онанинг қорнида пайдо бўлгач, унга кўп ожизлик ва нотапонлик насиб этдинг)

Раҳм ичра ғизо ҳам улки маълум,
Ҳавойи дилкушо ҳам улки маълум.

(Изоҳ; Бақадонда ётганида унга етадиган озуқа ва нафас олиши учун ҳаво ҳам маълумдир. Яъни, уни ўша ерда озиқлантириб турдинг.)

Бу зиндондинки жисмин ранжа айлаб,
Чиқординг юз туман ишканжа айлаб.

(Изоҳ; Она бачадонидан (зиндондан) унинг ожиз жисмини юз хил машақатлар билан дунёга чиқардинг)

Қилиб ҳиссу қуводин они маъюс,
Ҳам эттинг маҳд зиндонида маҳбус.

(Изоҳ; Уни қувват ва ҳисдан ожиз қилиб, яна бешик зиндонида маҳбус ҳам қилдинг)

Этиб беш олти қатра сутга муҳтож,
Ул ўлса тўқ, агар ул бўлмаса оч.

(Изоҳ; Беш олти томчи сутга муҳтож қилдинг. У бўлса тўярди у бўлмаса оч қоларди)

Оч ўлса йўқ тили истарга маъкул,
Бўлуб ўз ҳолига йиғларга машғул.

(Изоҳ; Агар оч бўлса, овқат сўрашга тили йўқ эди. Ўзича йиғлашга машғул бўларди)

Тўқ ўлғач дафъиға йўқ ақли ёри,
Не ул қувватки бўлғай ихтиёри.

(Изоҳ; Тўйса, ахлатини чиқаришга ақли етмасди. Ва унда қувват ва ихтиёр йўқ эди)

Иши мажнун киби, банд ичра топок,
Агар доя юмай жисмини нопок.

(Изоҳ; Унинг иши жиннилар каби фақат банд бўлиб ётиш эди. Агар доя ювмаса танаси нопок ётарди.)

Не манъи нола ғавғосиға онинг,
Не сатри аврат аъзосиға онинг.

(Изоҳ; На унинг йиғлашидан бирор маъно бор эди. На унинг авратини ёпишга зарурат бор эди)

Неча йил ранжу меҳнат сондин ортуқ,
Не дейким, ҳар не десам ондин ортуқ.

(Изоҳ; Шу аҳволда неча йиллар меҳнат машақатлар билан улғаяди)

Бу санъатлар қилиб оламға соттинг
Ким, они одами хайлиға қоттинг.

(Изоҳ; Оқибатда уни дунёга киритиб, одамлар қаторига қўшдинг)

Бу ерга тегруким бўлди шумори
Анга йўқ эрди ҳеч иш ихтиёри.

(Изоҳ; Шу пайтга келгунича унда бирор ишни қилиш имкону ихтиёри бўлган эмас)

Бу ҳолат ичра тутмай они маъзур,
Яна қилдинг неча амрингга маъмур.

(Изоҳ; Бу аҳволда уни маъзур тутмасдан унга яна бир қанча нарсаларни бажаришга амр қилдинг)

Бу ишдур турфаким эгрию гар рост,
Қўя олмас қадам бўлмай санга хос.

(Изоҳ; У қанқа қадам қўямасин тўғрими ё хатоми Сен истамасанг қилолмайди)

Ки, гар эгрию гар рост килки тақдир,
Азалда айламиш оллиға таҳрир.

(Изоҳ; У тўғри қадам қўядими ё хатоми азалда тақдир қалами таҳрир қилиб қўйган)

Санга ул котиб илгида қаламдек,
Қалам нўғи аро балким рақамдек.

(Изоҳ; У тақдир қалами Менга гўёки котиб қўлидаги қалам кабидир. Балким ўша қалам битган рақамлар кабидир)

Рақам чекмакка котиб йўнса хома,
Ўшул дамким қилур таҳрири нома.

(Изоҳ; Агар котиб бирор нарсга ёзишга қаламини йўнса, албатта кейин бирор нарсга ёзади)

Шуури борму илгида қаламнинг,
Ва ё ул хома нўғида рақамнинг.

(Изоҳ; Котиб қўлидаги қаламнинг шуури бормиди? Ёки қалам битган рақамларнинг шуури бормиди?)

Гар ул таҳрир хатдур, гар нуқатдур,
Билур котибки туздур ё ғалатдур.

(Изоҳ; Ўша ёзилган нарсга хатми ёки бир нуқтами унинг тўғри ё нотўғрилиги ёзувчи билади халос)

Шуури йўқлуғи басдур гувоҳи
Ки, бу ишда қаламнинг йўқ гуноҳи.

(Изоҳ; Қаламнинг шуури йўқлиги унинг бу ишда гуноҳи йўқлигига кифоя қилади)

Анга бас йўқ эди бу бенаволиғ,
Қаламдек сарнигунлуқ юз қаролиғ.

(Изоҳ; Ўша қалам бахтини қаро битган кимсага бу каби қаламдек юзи қаро бўлишида ўзининг бирор айби йўқ эди)

Ки, ҳар қилғонға ҳужжат ҳам тутарсен,
Бу ҳужжат ичра диққат ҳам тутарсен.

(Изоҳ; Унинг қилган ишларига ҳужжат талаб қиласан ва нега бундай қилганини диққат билан ҳисоб китоб қиласан)

Берурсен гоҳ анга дўзах била бийм,
Қилурсен гоҳ жисмин ўтқа таслим.

(Изоҳ; Унга гоҳо дўзахга киритиш билан қўрқитасан ва гоҳо жасадини ўтда куйдирасан)

Бу сўзни тутмасанг, ё Раб, мусаллам,
Яна бор турфароқ мундин сўзум ҳам.

(Изоҳ; Эй Роббим, агар бу сўзимни қаблу этмасанг яна бошқа сўзим бор)

Азал субҳида малҳузунгни келтур!
Ароға «Лавҳи маҳфуз»унгни келтур!

(Изоҳ; Дунёнинг пайдо бўлган лаҳзасини келтиргил ва ўртага Лавҳи маҳфузни ҳам келтиргил.
Лавҳи маҳфуз инсонлар тақдири битилган лавҳа.)

Не қилғон иш гар эрмас анда мактуб,
Неким қилсанг эрур адлингға маҳсуб.

(Изоҳ; Ўша банданинг қилган ишлари лавҳул Маҳфузда ёзилмаган бўлса, унда нима қилсанг ҳам Сенинг адлинг ҳисобланади)

Ва гар ул лавҳ уза бўлса муҳаррар,
Азал тақсимидин бўлди муқаррар.

(Изоҳ; Агар ўша банданинг қилган ишлари лавҳул Маҳфузда бўлса, демак азалда тақсим қилингани учун қилган бўлади)

Не дерсен бас бу жамъи бенавоға!
Гуноҳе қилмайин қолғон балоға!

(Изоҳ; У ҳолда бу гуноҳни қилмайин балога қолган бенаволарга нима дерсан?)

Навоий, хомадек тортиб узун тил,
Не дерсен, охир ўз ҳаддингни билгил!

(Изоҳ; Эй Навоий ёзилган битик янглиғ кўп гапираверма. Ўз ҳаддингни билгил)

Даме йўқ ёва айтурдин қароринг,
Жунун илгингдин олмиш ихтиёринг.

(Изоҳ; Сенинг бу гапларни айтишда қароринг йўқ. Сабаби жиннилик сенинг ихтиёрингни қўлингдан олибдир)

Жунун занжирига побастсенму?
Агар мажнун эмассен, мастсенму?

(Изоҳ; Жиннилик занжири билан оёқ қўлинг боғланганми? Агар жинни бўлмасанг маст бўлганмисан?)

Неча девоналиғ Фарҳод янглиғ,
Чекиб тил тешаи фўлод янглиғ.

(Изоҳ; Фарҳод каби девоналиғ қиласан. Пўлат теша каби тилингни чиқараяпсан)

Қаро тилни демакдин бир замон чек,
Десангким бормағай бошинг қаламтек.

(Изоҳ; Тилни кўп гапиришдан тўхтат. Агар бошинг қалам каби қириб ташланмасин десанг)

Қалам сурма бу навъ афсоналарга,
Агарчи йўқ қалам девоналарга.

(Изоҳ; Бу масалаларда қалам сурмагил. Гарчи ақлдан озганлардан қалам кўтарилган бўлсада. Яъни, жинниларнинг гуноҳлари ёзилмасада)

Жунундин сўзга бир дам бўлмай огоҳ,
Гар ортуқ сўз дедим: астағфируллоҳ.

(Изоҳ; Жиннилик қилиб, гапга эътибор бермасдан ортиқча гапириб қўйган бўлсам мени кечир эй Аллоҳ)

Илоҳий, боқмағил мажнунлуғумга,
Карамдин чора қил маҳзунлуғумга.

(Изоҳ; Эй Илоҳим, менинг жиннилигимга боқмагил. Караминг билан бу қағуларимга чора қил)

Юзум сарғортибон номам қароси,
Қарортиб номани хомам қароси.

Ёзаётган номам қаросидан юзим сарғайган ва номамни эса қаламнинг қароси қора қилмоқда)

Иноят айнидин хомам сари боқ,
Қизил айла юзум, номамни ҳам оқ.

(Изоҳ; Менинг ёзганларимга иноят назари билан боқгил! Юзимни қизил ва номамни оқ қилгил!)

Юзум лутфунг суйидин тоза қилгил,
Сўзум кўсин баланд овоза қилгил.

(Изоҳ; Юзимни Лутфинг сувидан тоза айла ва сўзимни доврўғини баланд овоза қилгил)

Майи нутқум тарабхез айла, ё Раб,
Найи килким шакаррез айла, ё Раб.

(Изоҳ; Нутқим майини роҳатбахш этгил ва қаламим найини (Шакарқамишини) шакарлик қилгил ё Раббим!)

Кетур илгимга доғи жоми тавфиқ,
Етур кўнглумга доғи роҳи таҳқиқ.

(Изоҳ; Қўлимга тавфиқ жомини бергил. Кўнглимга ҳақиқат йўлини етказгил)

Сўзум роҳин қилиб равшан сафодин,
Шафоат жоми еткур Мустафодин.

(Изоҳ; Сўзим йўлини сафо билан равшан қилиб, Муҳаммад А.С. Шафотларидан жом еткургил)

.....

Изоҳлар муаллифи Саҳвий

Огаҳий ғазалига шарҳ

Мушкин қошининг ҳайъати ул чашми жаллод устина,
Қатлим учун нас келтирар, нун элтибон сод устина.

Қилғил тамошо қомати, зебоси бирла оразин,
Гар кўрмасанг гул бўлганин пайванд шамшод устина.

Нози адои ғамзаси қатлим қилурлар дам бадам,
Ваҳ, бунча офатми бўлур бир одамизод устина.

Ман хастага жон асрамоқ энди эрур душворким,
Қотил кўзи бедод этар, ҳар лаҳза бедод устина.

Ул гул юзи шавқи билан шайдо кўнгил шому саҳар,
Булбулдек айлар юз наво, минг навъи фарёд устина.

Бошимга ёққон ғам тошин мингдин бирича бўлмагай,
Гардун агар минг бесутун ёғдирса Фарҳод устина.

Эй Шоҳ карам айлар чоғи тенг тут ёмону яхшини,
Ким меҳр нурын тенг сочур вайрону обод устина.

Хоки танинг барбод ўлур охир жаҳонда неча йил,
Сайр эт Сулаймондек, агар тахтинг қуриб бод устина.

Не журъат бирла Огаҳий очғай оғиз сўз дергаким,
Юз хайли ғам қилмиш ҳужум, ул зори ношод устина.

.....

Ғазалга қисқача изоҳ;

Мушкин қошининг ҳайъати ул чашми жаллод устина,
Қатлим учун нас келтирар, нун элтибон сод устуна.

(Изоҳ; Ёрнинг мушк уфириб турган қошининг ҳайъати жаллод каби, ошиқининг ўлдирувчи кўзи чашмаси устига тушиб туради. Бу эса ошиғини ўлдиришга Нас келтиради. Нас деб қуръон ва ҳадис асосидаги ҳукми айтилади. Нас сўзи эса, нун ҳарфини сод ҳарфи устига келтириб ясалади. Шу маънода шоир Нас сўзини ёзилишига эътибор беради. Ва айнаи дамда маъшуқасининг кўзи ёки боқиши ошиқини ўлдириш даражасига етказганини ифодалайди)

Қилғил тамошо қомати, зебоси бирла оразин,
Гар кўрмасанг гул бўлганин пайванд шамшод устина.

(Изоҳ; Шоир бу ерда маъшуқаси юзини гулга ва қоматини шамшод каби тик ўсадиган хушқомат дарахтга ўхшатади. Агар гулнинг Шамшод дарахтига пайванд бўлганини кўрмаган бўлсангиз, ёрнинг зебо қомати ва орази юзини тамошо қилинг дейди.)

Нози адои ғамзаси қатлим қилурлар дам бадам,
Ваҳ, бунча офатми бўлур бир одамизод устуна.

(Изоҳ; Маъшуқа кўзининг ғамзаси ва нози ошиқни ҳар замонда ўлиб қолиш даражасига олиб бораяпти. Бир одамзод устига бунча офат бўлиши мумкинми?)

Ман хастага жон асрамоқ энди эрур душворким,
Қотил кўзи бедод этар, ҳар лаҳза бедод устуна.

(Изоҳ; Мен хаста одамга жон сақлашлик энди қийин ишдир. Сабаби, ёрнинг кўзи менинг жонимга ҳар лаҳзада бедод зулмлар қилаяпти.)

Ул гул юзи шавқи билан шайдо кўнгил шому саҳар,
Булбулдек айлар юз наво, минг навъи фарёд устуна.

(Изоҳ; Гул юзли ёр шавқи билан кўнглим кечаю кундуз шайдо бўлиб, Булбул каби минг турли фарёд устига яна юз турли наволар қилмоқда)

Бошига ёққон ғам тошин мингдин бирича бўлмагай,
Гардун агар минг бесутун ёғдирса Фарҳод устуна.

(Изоҳ; Агар Фалак Фарҳоднинг бошига Бесутун тоғи каби, тошларни минглаб ёғдирса ҳам, менинг бошимга ёққан ғам тошининг мингидан бирича бўлмайди)

Эй Шоҳ карам айлар чоғи тенг тут ёмону яхшини,
Ким меҳр нурын тенг сочур вайрону обод устина.

(Изоҳ; Шоир даврининг подшоҳига мурожаат қилиб, элга карам саховат кўрсатаётган пайтингда яхшию ёмонни тенг тутгил. Чунки, қуёш ўз нуруни вайрона ва обод жойлар устига баробар сочади дейди. Бу ерда подшоҳни қуёшга ўхшатиш ва уни ҳаммага яхшилиқ қилишга тарғиб қилишлик бор.)

Хоки танинг барбод ўлур охир жаҳонда неча йил,
Сайр эт Сулаймондек, агар тахтинг қуриб бод устина.

(Изоҳ; Бу байтда ҳам шеър мазмуни ошиқ маъшуқ можароларидан чекиниб, насиҳат қилишга ўтади. Агар Сулаймон А.С. каби шамол устига тахтингни қуриб, ер юзида неча йиллар учиб айланиб юрсанг ҳам барибир бир кун танинг хоки туроб бўлади. Яъни, барибир ўласан дейди. Бу билан подшоҳни инсофга чақирмоқчи бўлади. Чунки, Сулаймон А.С. қиссаси қуръонда бор. У кишига бошқа ҳеч кимга берилмаган салтанат берилган. Лекин, ўшандай киши ҳам вафот топди. Демак, бошқа подшоҳлар ҳам буни унутмасликлари лозим.)

Не журъат бирла Огаҳий очғай оғиз сўз дергаким,
Юз хайли ғам қилмиш ҳужум, ул зори ношод устина.

(Изоҳ; Огаҳий қайси журъат билан бунақа гапларни гапириши мумкин? Яъни, юқоридаги икки байтда келтирилган подшоҳга оғир ботиши мумкин бўлган гапларни шоир гапирмаган бўларди. Лекин, у зору ношод банданинг устига юзлаб ғам лашкарлари ҳужум қилаяпди. Шу сабабли юқоридаги гапларни айтишга ўзида журъат топа олди.)

.....

Изоҳлар муаллифи Саҳвий

Сентябрь 18, 2014

Китоб тугади.

Адолат ҳурриятдир тараққиёт асоси

(Бу тўпламда 2015 йилда ёзган шеърү ғазалларим жамланди)

Муаллиф

Саҳвий

2015 йил

Швеция

Кириш;

Бисмиллоҳир роҳманир роҳим

Азиз Мухлислар!

Охирги даврдаги ёзилган шеърларимни тўплаб бир тўплам қилдим. Бу тўплам номи «Адолат ҳурриятдир тараққиёт асоси» деб номланди. Тўплам шу номдаги шеър билан бошланади. Тўпламда шеърлардан кейин маснавийлар ва ундан кейин ғазаллар ва мухаммаслар тартиб билан келади. Мен классик жанрлар ҳисобланмиш маснавий, ғазал ва мухаммаслар ёзар эканман, буларни бармоқ вазнидаги шеърлардан алоҳида жамлашни маъқул кўрдим. Зеро, қадимги шоирлар дostonларида ҳам ғазаллардан кейин мухаммаслар ва мусаддаслар навбати билан жамланган. Шеърларимда бу йилда бўлиб ўтган турли хил воқеъа ва ҳодисотлар ва диний гуруҳлар орасидаги ихтилофлар ўз аксини топгандир. Дунёдаги ва ислом оламида содир бўлаётган кўплаб аянчли воқеъалар шубҳасиз менинг ҳам қалбимга озор беради. Бу шеърлар шу озорлар берган илҳом билан ёзилган. Бу тўпламда араб тилидаги ўеърларнинг ўзбекча шеърий таржималари ҳам ўрин олган. Шунингдек, муаллифни «васият»и ҳам шу тўпламга кирган. Мен бу битикларни ўзимга ва ўқувчиларга дунё ва охиратда манфаатли қилишини Аллоҳу Роббал Оламиндан сўраб қоламан.

Саҳвий

2015 йил.

Адолат ҳурриятдир тараққиёт асоси

Шухратпарастлик дардин, йўқ эканда давоси,
Тўймас экан одамнинг, ҳаргиз нафси ҳавоси.
Фиравнга ўхшашга интилади бадбахтлар,
У деганди ўзини, Миср элининг «худо»си.
Қалби кўр бўлган кимса тарихдан ибрат олмас,
Имомали бўлибди, «тожикларнинг пешвоси.»
Туркманларнинг сардори, ҳайкал қўйган ўзига,
Уни мақтаб дейдилар; «доноларнинг доноси.»
Қозоқ халқида гарчи, эркинлик бор, нисбатан,
Лекин Нурсултон бўлди, мангу қозоқ подшоси.
Бизнинг ИАК булардан орта қолмас кибрда,
Лекин, булар ичинда, энг қўрқоғу расвоси.
Бу индамас писмиқдан, чиқар турли пасткашлик,
Мустабидлар ичида, оч-офату юҳоси.
Мустабидга хизматда, уламолар донолар,
Уларни дуо қилар, барча казо қазоси.
Нега бу миллатларда орият ғурури йўқ,
Қайда қолди мард ботир, эркаларнинг ҳаёси?!
Нега ҳаммаси жим жит, нега биров гапирмас?,
Сўниб битдими буткул, зиёлилар зиёси?!
Бу хорликдан чиқишлик, учун курашмоқ керак,
Жим турибдими демак, бу зулмга ризоси.
Минтақада фақат шу қирғизларда инсоф бор,
Балки, бунга ҳам сабаб, шу юртнинг фуқароси?!
Мустабидлар ҳукмрон, элда халқ яшар ночор,
Қачон тугар деб, кутиб, «мустабидлар жафоси.»
Бундай қўрқоқ миллатни азизликка ҳаққи йўқ,
Аччиқ бўлар тарихнинг, бизга берган баҳоси.
Шунчалик бефаросат бўлган бу мустабидлар,
Билмаслар тожу тахтнинг, йўқ ҳеч кимга вафоси?!
Тугаб битсин дунёда мустабидлар уруғи,
Ноҳақ тўкилган қонлар олинади қасоси.
Мақтов хушомадликни яхши кўрган нокаслар,
Яратгандан кўрқмаслар, шудир катта хатоси.
Ўзини доно билган бу аҳмоқлар билмаслар,
Эҳтимол Қаддофийдек, тугар кайфу сафоси?!
Эй мазлумлар жим турманг, золимларнинг зулмига,
Адолатдир, Ҳурликдир, тараққиёт асоси!
Бу аҳволдан бағри қон, шеърлар ёзади Саҳвий,
Бу ҳам балки биз учун, шум тақдирнинг қазоси?!

Икки қабр орасида ётган етим бола суратини кўриб;

Яратган Эгамнинг иши ажойиб,
Ақлим бовар қилмас, турфа ғаройиб.
Менинг ақлим етмас ҳикматларига,
Бу ишларнинг сири бандага ғойиб.
Иккита қабрда иккита инсон,
Ўртасида ухлар бир етим ўғлон.

Сира тинчимади уруш қирғинлар,
Осмону фалакни тутмоқда унлар.
Минг минглаб болалар бўлдилар етим,
Ўликлар танасин кавлар қузғунлар.
Бечора гўдаклар, болалар ҳайрон,
Билмаслар, нимага тўкилмоқда қон.

Етимларга қийин, йўқ қавму қардош,
Йўқ ғамхўр меҳрибон, дардига сирдош.
Ота онасининг меҳрини қўмсаб,
Қабристонда йиғлар, кўзларида ёш.
Гўдакнинг қалбини ўртади армон,
Нега етим қолди, чорасиз нимжон?!

Жаннатнинг ваъдаси берилгандир бил,
Кимки, бўлса агар етимга кафил.
Етимга яхшилик қилишлик фарздир,
Боланга яхшилик қилишлик нафл.
Етимлик бандага оғир имтиҳон,
Етимлар йиғласа, йиғлайди осмон.

Адо бўлмадику, зулм истибдод,
Дод, бу золимларнинг дастидан минг дод!
Токи зурриётин асрай олмаса,
Уруғи қуригай бир кун одамзод!
Бу суратга боқиб, дилимиз вайрон,
Бегуноҳлар нега бўлмоқда қурбон?!

Менинг бу ғамлардан, бўлди ақлим лол,
Бир ожиз бандаман, бечора, беҳол.
Ўзинг Қодир Зотсан, Парвардигорим,
Ўзинг ёрдам бергин, ё Раб, Зулжалол!
Ожизлигим англаб, қиларман гирён.
Сенинг қудратинга келтирдим имон!

Аёл фазилати

Аёлларнинг фазилати улуғ бўлди исломда,
Ёшлигида отасининг жаннатига кафолат.
Ўсиб улғайса охири ҳурмату эҳтиромда,
Ўз тенгини топиб турмуш қуришлиги адолат.

Энди бу қиз ўз эрининг ярим динин тўлдирар,
Эрнинг дини, яхши аёл билан, бўлар баркамол.
Муҳаббати билан эрин ярим дилин тўлдирар,
Шунинг учун қадрлидир, мунис муслима аёл!

Она бўлгач, даражаси осмонлардан ошади,
Самолар ҳам жойлашгандир, жаннатларнинг пастида.
Агар кимки, истар бўлса, кирмоқликни жаннатга,
Демак жаннат оналарнинг оёқлари остида.

**Обид қори Назаровга суиқасд уюштирилганининг икки йиллиги муносабати билан
Стокҳолмда ўтказилган норозолик намойишида ўқилган шеър**

Тақдир саҳифасин инсон очган эмас,
Ҳеч ким битиб қўйганидан қочган эмас,
Ўчирмоқчи бўлди золим овозингиз,
Лекин сизнинг овозингиз ўчган эмас.
Золимларга икки дунё жазо берсин!
Аллоҳ сизнинг дардингизга шифо берсин!

Неъмат қадри йўқотганда билинади
Эслаганда ғамдан диллар тилинади.
Имонига лойиқ синов кўрар инсон,
Сизга бугун кўнгил шуни илинади...,
«Золим ИАК жазосини Худо берсин!
Сизнинг дардингизга комил шифо берсин!»

Аҳли бало бўлган эди Расулуллоҳ,
Бу қисматга лойиқ кўрди сизни Аллоҳ.
Салафлардан қолган имон йўли шудир...,
Бу сўзимга қуръон гувоҳ, Тангрим гувоҳ!
Бу қисматдан, қалбингизга ризо берсин!
Роббим сизнинг дардингизга шифо берсин!

Золимга ҳақ сўзни айтмоқ жиҳод бўлгай,
Ҳақни айтган имонингиз зиёд бўлгай.
Ҳалок бўлгай ҳақни рад қилган золимлар,
Оқибати мисли Самуду-Од бўлгай!
Золимларга мангу битмас бало берсин!
Сизга Аллоҳ фазли бирла шифо берсин!

Ўтаяпмиз бу ўткинчи дунёсидан,
Тавфиқ етган олғай улуш тақвосидан.
Ғам ташвиши тугамайди бу дунёнинг,
Насиб этсин бахтли ҳаёт уқбосидан.
Тангрим эзгу тилакларга раво берсин!
Сизнинг дардингизга Ўзи шифо берсин!

Биров боқмас бугун бизнинг фарёдларга,
Аллоҳ қўйган жазо бордир, жаллодларга?!
Сизнинг бу халқ тарихида ўрнингиз бор,
Кўп ибратлар кўрсатгансиз авлодларга.
Сизга бизмас, тарих ўзи баҳо берсин!
Қодир Эгам дардингизга шифо берсин!

Маддоҳга раддия;

Юртнинг «ота»сига бўлмаса осон,
Кетсин ахир, нега кетмайди нодон?!

Топинг бошқа «ота» ёшроқ ва чаққон,
Нокасни ўзига «ота» тутганлар,
Юртни «отаси»га оғир тутганлар!

Осон эмас, миллион доллар ўмариш,
Ё бир яхшиликка томон ўзгариш,
Мақсад шу курсида, мункиллаб, қариш,
Шум ниятга етди, шуни кутганлар.
Юртни «отаси»га оғир тутганлар!

Осонми, йигирма биринчи асрда,
Отаси, қизлари, яшар қасрда,
Бутун бошли бир халқ, унга асирда,
Ўз элин шўрига, шўрва тўкканлар,
Юртни «отаси»га оғир тутганлар!

Неча миллион меҳнат муҳожир бор?,
Бормикан, ўзбекдек хор бўлган диёр?,
Қулдек яшаб, ўзин санар бахтиёр,
Хушомадлик қилиб, шеърлар битганлар,
Юртни «отаси»га оғир тутганлар!

Бу элда қадрини топмайди инсон,
Бу элда разолат, ёлғон ҳукмрон,
Бузулди мезонлар, дин билан имон,
Қанча-қанча, юртдан қочиб кетганлар?,
Юртни «отаси»га оғир тутганлар!

Қанча халқ қамоқда, умри хазондир?,
Қанча дунё кезиб, зор саргардондир?,
Буни тан олмаган, қайси виждондир?!
Наҳот, виждонни ош билан ютганлар,
Юртни «отаси»га оғир тутганлар!

«Омади кулган» бу, бир тўда каззоб,
Буюк бир миллатни, қилдилар хароб,
Бу даҳшатни кўриш қанчалар азоб?,
Буни англай олмас, манқурт ўтганлар,
Юртни «отаси»га оғир тутганлар!

Бу жангда мағлубсан

Илҳоминг келмаса, шеър ёзолмайсан,
Шеърни буйруқ билан битиб бўлмайди.
Шеър ёзишлик учун, дил бермоқ керак,
Йўқса шеър илҳомин тутиб бўлмайди.

Дилга илҳом берар, бил ишқу ҳижрон,
Ёки, дилда қолган орзу ва армон,
Бўларсан ўзингни ҳолинга ҳайрон,
Биларсан, мақсадга етиб бўлмайди.

Ҳаётнинг зийнати, молу фарзанд дир,
Чунки, инсон дили шу билан банд дир,
Инсон тирик экан, дил орзуманд дир,
Орзу ҳавасни тарк этиб бўлмайди.

Бировга яхшилик қилишлик қийин,
Чунки, яхшиликнинг қадри бир тийин,
Агар қилаолсанг, огоҳ бўл, лекин,
Ўрнига яхшилик кутиб бўлмайди.

Қадриятлар борки, ҳаётдан устун,
Уларсиз яшашлик, имконсиз бир кун,
Ҳаётнинг баҳридан, ўтишлик мумкин,
Уларнинг баҳридан, ўтиб бўлмайди.

То тириксан бўлмас, бу эҳтиёж, йўқ,
Шундай яшаш керак, бошқа илож йўқ,
Бу туйғулар ўлса, бошқа ривож йўқ,
Бу жангда мағлубсан, ютиб бўлмайди.

Бизлар ҳаёси йўқ халқмиз!

Ироқлик шоир Аҳмад Наимий «Бизлар ҳаёси йўқ халқмиз!» деган шеърый қасидаси учун,
Ироқ шиалар ҳукумати томонидан ўлимга ҳукм қилинган. Унинг «Бизлар ҳаёси йўқ
халқмиз!» деган қасидаси учун дорга осдилар. Бу қасидасини камина баҳоли қудрат ўзбек
тилига ўгиришга ҳаракат қилдим.

.....

Ҳусайнга байъат бериб қадимда,
Кейин, уни бузган, Бизлар эмасми?
Қалбимизда унга муҳаббат қилиб,
Кейин, бошин узган, Бизлар эмасми?!
Ҳасанни заҳарлаб ўлдирган Бизмиз,
Кейин, унга аза тутаётган Биз.
Алини Волий деб, тан олган Бизмиз,

Лекин, бугун уни, сўкаётган Биз.
Умарга аҳд қилдик, итоат учун,
Аммо, унга қилдик, кейин хиёнат.
Уни севамиз деб, иддао қилиб,
Кейин унга айтдик, доимо лаънат.
Ўз сўзимизга Биз, буткул бефарқмиз,
Бизлар ҳаёси йўқ, бузулган халқмиз!
Бизлар йўлтўсармиз, талончи, қаттол,
Қонлар тўкмоқдамиз, беҳуда, бекор.
Оқ, қора саллалар, кийган имомлар,
Юрагида йўқдир, зарра номус — ор!
Аллоҳга қасамки, шу сўзда ҳақмиз,
Бизлар уяти йўқ, уятсиз халқмиз!
Қодисийя жангин қаҳрамони Биз,
Қуддусни ҳам бизлар қилгандик озод.
Маҳдийнинг лашкари бўлармиз ҳали,
Дажжолга қиламиз Бизлар қасамёд.
Масжид, канисалар, хизматкори Биз,
Ишратхонада ҳам, Бизлар намоён.
Барча ибодатгоҳ, майхоналарда,
Бизларга йўлбошчи, бўлгандир шайтон.
Айтинглар, бормиди Бизлар учун фарқ?,
Бизлар ҳаёси йўқ, оввора бир халқ!
Саддам билан уруш қилганда Эрон,
Биз Эрон томонда тургандик доим.
Бундай хиёнатни кўрганмисиз ҳеч?,
Хиёнатдан наҳй қилган Худойим.
Бўлмоқдамиз исён ботқоғига ғарқ,
Биз уялмайдиган, бесубут бир халқ!
Ироқ бугун ўхшар, мисли ўрмонга,
«Муборак» бўлсин, бу топган натижа.
Парламентнинг ярмин эгаллаганлар,
Хурофий шиалар, адашган жуда.
Бир қисми суннийдир, мўътадил эмиш,
Бир қисми курдларга бўлибди ошён.
Яҳудийлар билан курд эшшаклари,
Ўзаро тил топган, қаранглар шу он.
Бизга ҳайрон қолар ҳам ғарбу, ҳам шарқ,
Биз ваъдага вафо, қилмайдиган халқ!
Ноиб қилиб, сайлаб қўйибмиз, гўё,
Булар бари ўғри, қотил, фоҳиша.
Бизнинг қизларимиз, аёлларимиз,
Номусин, аскарлар бузар ҳамиша.
Бизлар барчасига буткул бефарқмиз,
Биз уятни билмас, бузуқ бир халқмиз!
Байъат берганмиз бу, фосиқларга Биз,

Курсида ўтирган, мункар, мунофиқ.
«Ҳизби ёлғон» билан бугун бир сафда,
Барча «уламои муфлис», мувофиқ.
Бизлар шундай халқмиз, аҳли Ироқмиз,
Биз уялмайдиган, беҳаё халқмиз!
Афсус...,
Биз ўргатган эдик, инсониятга,
Энг аввал ўқишни, ёзишни, китоб.
Биз бугун дунёда халқлар ичида,
Охирги ўринда, ҳолимиз хароб!
Афсус...,
Бир мингу тўққиз юз йигирманчи йил,
Биз курашган эдик, инглизга қарши.
Лекин, ўша душман билан, негадир,
Бўлдик иттифоқчи, деб; «дўстлик яхши»!
Минг афсус...,
Биз ёздик, қадимги, Бобил даврида,
Дунёда биринчи, тартиб, қонунни.
Лекин, Биз ўлдириб ўз фарзандимиз,
Ахлатга ташладик жасадин уни.
Ноҳақ қонлар тўқдик, демак, ноҳақмиз,
Биз уятни буткул, унутган халқмиз!
Баччавозлик қилиб, тезлатмоқдамиз,
Имоми Маҳдийнинг келишин тезроқ.
Аямай бир четдан ўлдирмоқдамиз,
Табиб ва таййорни, учратсак бироқ.
Денгиз балиқларин, ҳаром қилдик Биз,
Бошин кесдик, кимки қилса ихтиёр.
Гуноҳимиз билан, ўз — ўзимизни,
Вайрон қилиб, бўлдик, яна «бахтиёр»!
Яна деймиз, «Бизлар доимо ҳақмиз»,
Бизлар шарм ҳаёни, унутган халқмиз!
Биз мустаҳиқдирмиз, шундай хорликка,
Устимизда турса, АҚШлик аскар.
Унинг этигини, ўпса оналар,
Буни бир буюк «бахт» санайди аксар!
Бу дин, бу ватан ҳам, Бизга омонат,
Буни Биз унутдик, қул бўлдик, тамом!
Бу омонатга Биз, қилдик хиёнат,
Миллат, ватан бари, ўлди батамом!
Аллоҳга қасамки, исёнга ғарқмиз,
Биз уятни билмайдиган бир халқмиз!
Бизлар ток, сув, йўқлигига йиғлаймиз,
Осмонни лаънатлаб, динни қилиб рад.
Мозорлар устига, қуббалар қуриб,
Уларга сиғиниб, бўлганмиз муртад.

Азиз халифаи киромларни Биз,
Рад қилиб, сўкишдан тинмадик доим.
Ўзимиз сайлаган, фосиқ амирга,
Бўйсундик, итоат қилдик мулойим.
Мўйловимиз фақат, зийнат учундир,
Аслида иштонсиз, қип яланғочмиз.
Орқаю олдимиз очиқ, шарманда,
Буюклик ёлғондир, биз юпун, очмиз.
Аллоҳга қасамки, бу сўзда ҳақмиз,
Бизлар уяти йўқ, беҳаёе халқмиз!

Мустақиллик қасидаси;

Насиб этди истиқлол, даврида ҳам яшамоқ,
Бу даврни мен учун оғир энди эсламоқ.
На ичишга сув бордир, на ейишга нонинг бор,
Иш йўқ, пул йўқ, кийим йўқ, қийин бир нима демоқ.
Ишлаш учун одамлар, кетмоқдалар чор тараф,
Лозим экан одамзод, кеча кундуз нон емоқ.
Қишда ўтин йўқ, газ йўқ, қалтираб ётдим тунлар,
Кунига икки соат, ёнади уйда чироқ.
Тинч қўйишса кошкийди, бир кунимиз кўрардик,
Майли қорин тўймаса, устимиз бўлса ямоқ.
Лекин, шу аҳволда ҳам, қўймас ўз ҳолимизга,
Тугамадику хорлик, ҳақорат, калтак, қамоқ.
Мен ҳайронман нимага, бу аҳволга тушдик биз?,
Нега биздан яхшироқ, яшар рус, қирғиз, қозоқ?!
На диний таълим олдик, на дунёвий таълим бор,
Бизлар минтақадаги, барча халқлардан қолоқ.
Зулму зўравонликни кўринмайди охири,
Ишлаб пул тополмассан, топсанг қадри йўқ бироқ!
Аёл қизлар фоҳиша, йигитлари мардикор,
Бу аҳволдан виждонинг қийналмайдими ўртоқ?!
ИАК ўйинга тушар, ҳар йил байрам келганда,
Қарсак чалади ҳамма, ичиб олишиб ароқ.
Бу аҳмоқона ўйин кулгуни дилбузардан,
Томошо қилар бу халқ, бўғзига келган пичоқ.
«Мустақил бўлгач турмуш, фаровон бўлди», дея,
Нутқ ўқилади доим, маъноси йўқ, тумтароқ.
Қанча милён муҳожир, қанча минглаб қамоқда?,
Қанча одамлар дайдиб, турли элларда қочоқ?!
Ҳамма тинчини ўйлар, исён йўқдир қалбларда,
Парчаланди бу миллат, бирлаша олмас, тарқоқ.
Кўплар жонидан тўйиб, қасд қилмоқда жонига,
Одамларда яшашга қолмаяпди иштиёқ.

Дунёга хўжайинлик иддао қилгувчилар,
Нега бу ИАК учун, доим очади қучоқ?!
Аҳмоқ қилиб бу элни, қонин ичмоқда золим,
Ё бир иш қилолмади, ёки кетмади, олчоқ.
Наҳот бизнинг раҳбарлар, шундай бари виждонсиз?,
Наҳот буларда бошмас, фақат мағзи йўқ пўчоқ?!
Бу юртда фақат битта, одам ҳокими мутлақ,
Бошқа амалдор йўқдир, бошқаси бир ўйинчоқ.
Мустабиднинг қизлари яшамоқда фаровон,
Биттасига кўз тегди, тақмаганми кўзмунчоқ?
Фақат шу мустабидга яқинлар яхши яшар,
Қандай бахтли, ким унга, бўлса уруғ ва аймоқ?!
Адолатсиз золимга омад кулиб боқдику,
Бугун оқлар қорадир, қоралар бўлдилар оқ.
Эзилди, руҳи синди, адо бўлди бу миллат,
Ҳаққини талаб қилиш, фикридан лекин узоқ.

Айниқса диндор бўлган одамларга кўп қийин,
Ҳамма ерда уларга, қўйилар қопқон тузоқ.
Ўз ҳолини ўнглашга, ўзи интилмас бу эл,
Адо бўлган зулмдан, начора, бўлса қўрқоқ?!
Чорак асрким, бу эл, кутар бир ўзгаришни,
Яқин қолгандир балким, кутилаётган бу чоқ?!
Бугун ватандан узоқ, яшаяпман кузатиб,
Қалбимни ўртар доим, ватаннинг меҳри, фироқ!
Бундай мустақилликдан, минг бор дерман, алҳазар,
Бундан кўра аввалги, аҳволимиз яхшироқ!
Бугунгидан бир мунча яхши эди ҳолимиз,
Гербимизда қуш эмас, бўлганда «Болға — Ўроқ.»
Ўйлаб ўйлаб калава, учини тополмасман,
Нима қилай, дилимда, кўпдир жавобсиз сўроқ?!
Бизга мисол қилинмас, фаровон давлат ҳаргиз,
Бизга уқтиришар, кўр, мана Сурия, Ироқ!
Аслида бу урушлар, зулм оқибатидир,
Мустабидларнинг барин, ютсин қаро ер, тупроқ!
Дейишар; «тинчлик учун, шукр қилмоқ керақдир,
ИАК бўлмаса агар, бўларди аҳвол чатоқ!»
Бундай гаплар сафсата, эканлигин биламиз,
Ҳамма жимдир, ҳеч кимга, керакмас азоб, қийноқ.
Сабр қилиб кутармиз, бир кун ўзгариш бўлар,
Лекин, ҳеч ўзгармади, тоқатимиз бўлди тоқ.
Лекин, дунёга боқиб, бошқалар ҳолин кўриб,
Бу кунлар ҳам ўтар деб, ўйлаб қоламан, мундоқ.
Дарду ғамларим барин, айтиб енгил тортишга,
Яхшиямки бор экан, бугун социал тармоқ.
Лекин. бу тармоқда ҳам, уя қурган жосуслар,

Улар «балиқ» ушлашга, бу тармоқ бўлди қармоқ.
Яхшиямки, бунчалик тубан давлат кўп эмас,
Биздек расво тузумни санашга етар бармоқ.
Бу ҳолатда энди, давом этмас бу аҳвол,
Вақти келди шубҳасиз, лозим бўлар ўзгармоқ.
Албатта, биздан ҳоли, танглар кўп бу дунёда,
Ўзга элларда бўлган, даҳшатларга ҳам бир боқ!
Барибир келди энди, ўзгаришлар замони,
Лозимдир бизга обод, фаровон, ватан қурмоқ.
То обод бўлмагунча, мустақил бўлолмаймиз,
Бундай ватанни уят, бизга «мустақил» демоқ.
Мустақилликка атаб, қасида ёзди Саҳвий,
Айб айламанг шеърида, йўқ деб, вазн ила туроқ.

Васият

Ўлсам ёзинг қабрим тошига;
«Бу ватангадонинг қабридир!
Не савдолар, тушган бошига,
Эл юртдан, жудонинг қабридир!
Бир бахти қаронинг қабридир!
Дучор бўлган бир касофатга,
Боролмаган, тўй — зиёфатга,
Турли туман, бало — офатга,
Бўлган, мубталонинг қабридир!
Бир мотамсаронинг қабридир!
Ўзгалардек, ўйнаб кулмаган,
Орому тинчлик не, билмаган,
Бирор фойдалиқ иш қилмаган,
Бу жони фидонинг қабридир!
Бир ғамдин адонинг қабридир!
Қилган орзулари саробдир,
Бечоранинг ҳоли харобдир,
Юрагида дард изтиробдир,
Дарди бедавонинг қабридир!
Фақир, фуқаронинг қабридир!
Битган эмас, ҳеч эҳтиёжи,
На чора, бўлмаса иложи,
Роббисин раҳматин муҳтожи,
Осий бенавонинг қабридир!
Хоин бевафонинг қабридир!
Юрагида кетди, кўп армон,
Ҳамроҳи бўлсин, бўлса имон,

Дардин давосига йўқ имкон,
Элдан мосивонинг қабридир!
Орзуи рўёнинг қабридир!
Ўзи, саводи йўқ, бир оми,
Бўлгандир, бир элнинг имоми,
Саҳвий бўлган, бу кимса номи,
Ғариб, ғурабонинг қабридир!
Шоир, «уламо»нинг қабридир!»

Қасида;

Менинг бир ҳадисшунос, уламо танишим бор,
У билан ҳужраларда, учрашган эдим илк бор.
Бугун уни эсимга олибон беихтиёр,
Унга атаб қасида ёзишга, қилдим қарор.

Бирор соҳа йўқ, етмас, унинг ақли закоси,
Билмайдиган тили йўқ, бепоёндир даҳоси,
Баҳоласанг, одамлар ичра, қиммат баҳоси,
Қайда юрса пешводир, муридлар қатор — қатор!

Ўзи мазҳабпарасту, лекин, мутаассиб-мас,
Билмайдиган касби йўқ, аммо ўзи, косиб-мас,
Кибру — ҳаво дегани, унга ҳеч муносиб-мас,
Ўзин катта олмайди, мутавозеъ, хокисор!

Феъли юмшоқ, мулойим, доимо кулиб турган,
Ҳатто, ИАКни ҳурмат, қилишликка буюрган,
Доим, тинч — омон яшаб, ҳаётда қандин урган,
Шайтон ҳам ҳатто ундан, топган эмасдир, озор!

Бу ажойиб инсонга, қойил қолмай йўқ илож,
Кимлигини англарсиз, тушса унга эҳтиёж,
Тилақдошмиз ишлари доимо топсин ривож,
Ўзбеклар қилса арзир, бу йигитла ифтихор!

Юксак ахлоқ соҳиби, бу инсон, хуллас калом,
Шунчалик илми бўлиб, бўлмади лекин, имом,
Нафси иззат талабмас, кутмас иззат эҳтиром,
Доимо кулиб турган, қувноқ, шодон, бахтиёр!

Унда ҳеч бир тоифа билан, ғараз, низо йўқ,
Жудаям эҳтиёткор, амалинда риё йўқ,
Ҳаммани тилин топар, ундан бир норизо йўқ,
Афсус, тириклигинда кўрмаяпди эътибор!

Саҳрода унган гулдир, демакки, шаҳарликмас,
Шунинг учун каломи, шириндир, заҳарликмас,
Бундай даҳолар бугун, афсуски, табаррукмас,
Шунинг учун дарбадар, юрибди ватанга зор!

Мен бу қасидамни сўз гаҳарила безардим,
Чунки, унинг инсони комиллигин сезардим,
Агар мен баъйат берсам, шу одамга берардим,
Сўфилик иллатига, бўлганимда гирифтор!

Мен таниган билганлар ичинда пешвоси шу,
Казою — казоларнинг, казою — казоси шу,
Мен шунга муридмасман, шум тақдир қазоси шу,
Адашганни ҳақ йўлга, бошласин Парвардигор!

Адолат бўлмаса, турмайди ҳаёт

«Муҳаббатнинг фасли», дейилар, баҳор,
Мевалик дарахтлар, гуллаган пайти.
Мен хазонли кузга ўхшатдим, илк бор,
Бугунги ҳолимиз, ўйлаган пайти?!
Қама қамалар ҳеч, бўлмади тамом,
Бунга фатво берган, кўп муфтий, имом,
Кўпаяр бузуқлик, фаҳш ила, ҳаром,
Ёш, ёш келинчаклар, туллаган пайти.
Чор тарафда қақшар, бағри адолар,
Золимнинг зулмидан, минг бор ризолар?,
Шундай бўлиши шарт, казо — казолар,
Ҳақнимас, ноҳақни қўллаган пайти?!
Нажот манбаидир, биз учун, қуръон,
Шу манбани ушлаб, тўкишмоқда қон,
Энди қайдан қадр, излайди инсон,
Имонин шайтонга, пуллаган пайти?!
Мазлумлар кўзидан тинмай оқар ёш,
Ўзгаришни кутиб, қолмади бардош,
Ўйинга тушарлар қаранг, кекса — ёш,
Ёлғон наволарни, куйлаган пайти.
Адолат бўлмаса, турмайди ҳаёт,
Минг йиллик тарихда, бунга кўп исбот,
Биров парво қилмас, сўзига ҳайҳот,
Шоир эл дардини, сўйлаган пайти.

19 ноябр 2015

Кутганинг ёлғон;

Кутиб соғинч билан ўтади умринг,
Кутганинг келмайди, кутганинг ёлғон.
Умидсизлик қамраб олар дилингни,
Айрилиқ ёмондир, айрилиқ ёмон.
Дилни чулғаб олар, маҳзун хаёллар,
Жамлаб ололмассан, хотир паришон.
Бақриб йиғлаб ҳам бўлмайди, бўзлаб,
Айрилиқ ёмондир, айрилиқ ёмон.
Истайсанми йўқми, ожиз, заифсан,
Барибир устингда ҳокимдир ҳижрон.
Умринг поёнига етмоқдадир бил,
Айрилиқ ёмондир, айрилиқ ёмон.
Тош қотган юраклар юмшаган пайти,
Шубҳасиз, бу ғамдан йиғлар, ҳар инсон.
Қандай чидайсан дил, қўмсаган пайти?,
Айрилиқ ёмондир, айрилиқ ёмон!

Фаластинлик бир муслима аёлнинг яҳудийлар томонидан отиб ўлдирилгани суратини кўриб ёзилган шеър;

Фитналик замонда туғилиб яшаб,
Фитналар ичида қолган аёллар.
Замона залворин елкага ташлаб,
Оғир юк остида толган аёллар.

Эркакларнинг сиздан ортиқмас жони,
Ортиқмасдир қувват, журъат имкони,
Аёлларга тўлган уруш майдони,
Ўқлар бўронидан ўлган аёллар.

Гапирманг назокат, ноз — иболардан,
Ким ҳам бор гўзалроқ, жонфидолардан?,
Эркакларга уят, иддаолардан,
Очилмай гул каби, сўлган аёллар.

Жонфидолар бир ён, фаҳш бир ёнда,
Яшайпмиз фитна, тўлган замонда,
Кимлар бу фитнадан четда, омонда?
Фитналар қурбони бўлган аёллар!

Ислом оламида тўкилмоқда қон,
Қадри йўқдир кимда, имон бўлса, жон,
Адолат йўлида бўлмоқда қурбон,
Жаннат башоратин олган аёллар!

Қайдан пайдо бўлди, бундай худкушлар?

Куфрнинг қилмиши жиноят бўлса,
Унга қарши чиқиш, ҳидоят бўлса?!
Ноҳақдан қон тўкиш адолат бўлса?!
Тушуниб бўлмади бугунги ишлар,
Қайдан пайдо бўлди, бундай худкушлар?!

На кофирда бордир, инсоф, адолат,
На мусулмонда бор, роҳи ҳидоят,
Мардлик ҳисобланар, энди жиноят,
Бошимиздан учди, бор ақли ҳушлар,
Дунёни портлатар бугун худкушлар.

Ким билади айтинг, ҳақ, қайси олим?,
Ким адолат тараф, ким эса золим?,
Ҳеч ким бу фитнадан, қолмаса солим,
Тугаб битмади, бир бирин қиришлар,
Қаттолларга дўнди, бугун худкушлар.

Ноҳақ қон тўкишни, қилдилар ҳалол,
Бунинг жабрин чекар, ёш, қари, аёл,
Бу қандай аҳвол, ё Роббим, Зулжалол?!
Кошки бу чин эмас, бўлсайди тушлар,
Бўлса, тушда бўлсин, бундай худкушлар!

Булар қилди бориб, уни тошбўрон,
Улар ҳам келтирди, буларга қирон,
Аросатда қолди бегуноҳ инсон,
Талашгани каби, дон учун, қушлар,
Имон талашишар, бугун худкушлар.

Куфрдан ўчини олишликми бу?,
Ё инсониятга етказиш қайғу?,
Ахир масжидлар ҳам порламоқдаку?!,
«Шайтонларнинг қасди, масжид» демишлар,
Масжидни портлатар, бугун худкушлар.

Ноҳақ қон тўкишдан қилмаслар ҳазар,
Қанча миллион одам, бўлди дарбадар?,
Яҳудлар қувонар, солганча назар,
Дерлар; «тугамасин ҳаргиз урушлар,
Бир бирин тугатсин, қириб худкушлар!»

Бу куфр диёри йўқ шубҳа гумон,
Лекин, бу диёрда, дахлсиз имон,
Бу ерларда яшар минглаб мусулмон,
Қуриб битсин эди, Блэр ва Бушлар,
Шулар сабаб пайдо, бўлди худкушлар!

14.11.2015.

Дўстимга;

Чарчадим дема дўстим, ҳаргиз муаммолардан,
Муаммосиз оламини, излама самолардан.
Қаерга бормасанг ҳам, доим бўлар, бири кам,
Холи эмасдир олам, офату — балолардан.

Айтчи, бирорта инсон, борми ташвишдан холи?,
Сендан баттардир балким, ўзгаларнинг аҳволи,
Дунёнинг бори шудир, ёвузликнинг тимсоли,
Буни рад қилмас ҳеч ким, шоҳлару — гадолардан.

Бизларга бир ибратдир, набиларнинг ҳаёти,
Дунё карвонсаройдир, англарсан шу заҳоти,
Манзилига етмасдан синса қушнинг қаноти,
Аро йўлларда қолгай, сўранг мубталолардан.

Эзилдик хор — зор бўлдик, бундан ҳам зиллат борми?,
Сабр йўқ, шижоат йўқ, дилларда иллат борми?,
Дунёда биздек бахти қаро, бир миллат борми?,
Начора, сен ҳам, мен ҳам, шу бахтиқаролардан?!

Мен бир ожиз бандаман, эмасман казо — казо,
Қўлимдан бир иш келмас, бу ҳам тақдиру — казо,
Яшаш керак барибир, тутавермасдан азо,
Нима кутарсан биздек, ғариб — ғураболардан?!

Бойлар ҳам йиғлашмоқда, буни кўриб турибсан,
Йиғламоқда мискинлар, ичинда сен юрибсан,
Бугун кўлингни ювиб, кўлтиғинга урибсан,
Сабр қилсанг натижа, бўлгай бу дуолардан.

Биродаримсан ахир, мансубмиз битта динга,
Биламан дарду — ғаминг, айтмасанг гарчи менга,
Бир шеър ёзиб ўзимча, насиҳат қилдим сенга,
Шеърдан бошқа нарсани, кутманг шуаролардан.

Кибр ҳақида;

«Кибр» дегани, бу нима, аслида?,
Буни баён этган Аллоҳ расули.
Буни англаб олиш муҳимдир жуда,
Бўлмай десанг нафси ҳавонинг қули.

«Кибр», бу аслида, ҳақни рад қилмоқ,
Тан олмаслик, кўриб турган хатони.
Яна, бошқаларнинг устидан кулмоқ,
Санъатин рад қилиб, қодир Худони.

Бундан бошқа нарса кибр дейилмас,
Чунки, расулуллоҳ айтган эмаслар.
Бошқа амалларни хатоми, йўқми?,
Фақиҳлар тилида, кибр демаслар.

Агар кибр бўлиб, кўринса бир иш,
Мабодо, кимнингдир, нафс ҳавосига.
Бу гумони бўлмас, жиноий қилмиш,
Далили топилмаса, иддаосига.

Кейин, айтиш керак, ким бўлса, бўлсин,
Ҳар кимни юзига, бўлса айбдор.
Насиҳатинг олмай, ўлса гар ўлсин,
Жазосин берар, ҳақ Парвардигор!

Жанжалларга келсак, берма эътибор,
Ким билан, ким қилар жанжал, ўз иши.
Ислом оламида, тинчлик қайда бор?,
Битмайди бу дунё, ғаму ташвиши!

Менинг эса, кўпдир хато нуқсоним,
Менимча бу сифат ҳаммамизга хос.
Мен холис бўлишни истайман доим,
Сендан ҳам тилагим, шу эди, халос!

Хоразмда 7 йигитни ИШИДга алоқадорликда айблаб қамалганини эшитиб;

Ҳайронман, бу мазлум бечораларга,
Динфурушлар ҳайрон бўлмаяпдими?!
Ким ачинар ғариб дилпораларга?,
Бу ёғ босган кўзлар, кўрмаяпдими?!

Тилим айланмайди, бир сўз демоққа,
Қачон чек қўйилар, азоб қийноққа?,
Қанча маҳбусларни, қамаб қамоққа,
Касофатлар ҳануз тўймапдими?

Зарра қадри борми, бугун инсонни,
Қанчаси турмада, топширди жонни?,
Рўздор оғзига, тиқиб ош — нонни,
Намоз ўқиганни, урмаяпдими?!

Давом этмоқдаку, бу қатағонлар,
Хор бўлди қанчалар, холис инсонлар,
Ҳаммасини кўриб турган «шайтон»лар,
Кўрсада, кўзига илмаяпдими?!

Бугун, айланмоқда, оқлар қорага,
Динфуруш шайтонлар тушди орага,
Ноҳақ зулм бўлди, кўп бечорага,
Булар, мен билганни билмаяпдими?!

Динфурушлар буни, кўзга илмайди,
Барин кўриб туриб, ғиринг демайди?,
Ким ҳақу, ким ноҳақ, наҳот билмайди?,
Ёки, билиб, амал қилмаяпдими?!

Суриялик қочоқларга атаб;

Елкасида ташир замон юкини,
Ватанидан жудо бўлган ғариблар.
Дайдиб кезиб бугун жумла жаҳонни,
Ғам остида адо бўлган ғариблар.

Ким сувга чўккандир, ким ўтда ёнди?,
Қонлар тўкилмоқда, ким ичиб қонди?,
Бу қайғудан наҳот уммат уйғонди?!
Уйғотувчи нидо бўлган ғариблар.

Ким буларга бугун ачинар жони,
Кимнинг қийналмайди зарра виждони?,
Қани мўминликнинг ному нишони?,
Парча нонга гадо бўлган ғариблар.

Юрагимни ўртар ғаму алашим,
Шаънингизда шеърлар битар қаламим,
Ўтаяпман мен ҳам битмасдан камим,
Кимга жони фидо бўлган ғариблар?!

Имтиҳон

Бошланар экан бу динда имтиҳон,
Карвон йўлга чиқса, «Холислик сари».
Шу йўлда синалар эканда имон,
Шундай бўлиб келган, доим илгари!

Кимлар етиб борди ушбу манзилга?,
Кимлар аро йўлда, сарсон қолдилар?!
Бу гап жиддий гапдир, йўйманг ҳазилга,
Бугун кимлар кимга, ҳайрон қолдилар?!

Бу манзил узоқдир, узундан узоқ,
Йўлда кўп машаққат, таъна маломат.
Ҳар бир қадаминга, қўйилган тузоқ,
Имонингни олиб ўтгил саломат!

Бугун ҳам манзилга интилар карвон,
У кўзлаган манзил, холислик сари.
Қанчалар манзилдан адашиб сарсон,
Қолди, тақдир экан, буларнинг бари!

Аброр Мухтор ёзган иғволарга жавобан;

Сенинг ёзганларингни, баъзисин бугун кўриб,
Шунчалик тубанликка тушганингни англадим.
Аввал бошдан залолат, чангалида ғўр эдинг,
Энди бугунга келиб, пишганингни англадим.

Сендек, итни тарбия, қилган қайси шайтондир?
Наҳотки, сендаги хулқ, шу ҳам, «хулқи инсондир?!»
Бунча кибр қиласан, бунча бурнинг осмондир?,
Шайтон каби, ҳаддингдан, ошганингни англадим.

Қанча тухматлар қилдинг, бир муслима аёлга?,
Виждонингни едингми? сотиб, доллар, риёлга?!
Ўзингни уламо деб, бормагил хом хаёлга,
Туғён уриб, чор тараф, тошганингни англадим.

Бизни ватангадо деб, золимни «буюк зот» дер,
Сендек динфурушларни, кошкиди тез ютса ер,
Ё Раб, бу маразларнинг, жазосини Ўзинг бер,
Жаҳаннам сари бунча, шошганингни англадим.

2.

Менинг жавобларим шу; Аброр Мухтор Алига,
«Етим» қолган, муридлар, йўлбошчиси, «вали»га.
Шунча зулмни кўриб, чидаб келди юрагинг,
Ҳақ аҳлига тош отиб, толмадими билагинг?!
«Четда туриб гапириш осон» дебсан, касофат,
Гапирганлар қанчаси, топди балою, офат?!
Четда туриб ҳам ҳақни, гапиролмайди, ҳамма,
Ҳар кимда бор баҳона, қариндош уруғ, амма.
Ажабланасан аҳмоқ, золимга ҳақни айтсак,
Истарсан бефаросат, биз йўлимиздан қайтсак.
Тинмасдан доим шундай, алдагансиз авомни,
Ҳалолга айлантириб, едингизлар ҳаромни!
Аввал бошдан киргансан, таъмагирлик йўлига,
Қараб турасиз доим, бойваччалар қўлига.
Мазҳаб тўнин кийдириб, хурофоту ботилга,
Қуллик қилдинглар ахир, тан олинглар, қотилга!
Бизлар «ватангадомиз», биз буни, оламиз тан,
Лекин, муқаддас эмас, дину — имондан, ватан.
Бизлар ҳурмиз, эркинмиз, сен ватанда гадосан,
Сен эркинлик ва ҳурлик, неъматидан жудосан!
Сен бизларга қилмагил, муҳожирликни, миннат,
Ҳижратнинг мукофоти, билмасанг билки, жаннат!

Биз сиз каби, бузмадик, бу муқаддас каломни,
Емадик мустабиддан, қолган сарқит таомни.
Шведлар диёрида, зулм йўқ, адолат бор,
Бу ерда инсон зоти, биздагидек, эмас хор.
Дунёда ҳамма ерда, бўлгандек, фитна фасод,
Бу ерда ҳам баъзи бир, нарса, бозори касод.
Булар мусулмон эмас, ахир булар Насоро,
Баччавозликда машҳур, бўлган, эди, Бухоро.
Қаерда йўқ бундайин, бузуқлар, баччавозлар?,
Ўзбекистонда йўқми, айт шундай, лўттивозлар?!
Тўғри, бордир нуқсони, эркинлигу, ҳурликда,
Бу яхшику хор бўлиб, яшагандан, ҳўрликда!
Бунни баҳона қилиб, чалғитмагин авомни,
Қўрқарсан йўқотишдан, бу сохта эҳтиромни.
Мен тош отмадим, билсанг, туғилган диёримга,
Ёки, у ерда қолган, азиз, дўсти — ёримга.
Мен қилганман юртимнинг, золимларин, маломат,
Истайман, халқ яшасин, эмин — эркин, саломат.
Мен чақирдим доимо, золимларга, исёнга,
Қонхўр шунча ичсада, лекин, тўймади қонга.
Элга ҳақни етказиш, вазифа эди, сенга,
Айтолмасанг жим тургил, энди, тош отмай, менга.
Сендек, динфуруш каззоб, динга қилар хиёнат,
Зулмга итоатни, дерсиз; «дину — диёнат.»
Бадном қилдингиз сизлар, қанча холис, имомни,
Қўл қовуштириб, бериб, золимларга саломни.
Сен ўйларсан, бу ерда, ётибмиз, пулини еб,
Ўзинг кўрсанг бўларди, балким, бу ерга келиб.
Бу ерда ҳам бекорга, чиқмас мушук, офтобга,
Худди, сен сотган каби, баҳо қўйиб, китобга.
Бу ерда ҳам кўп сендек, келгинди, фирибгарлар,
Пирлари ўлиб қолса, сендек, ўрнин эгаллар.
Билардинг, қамалсанг гар, ҳурликдан жудоликни,
Истардинг мендек, сен ҳам, «ватанга гадоликни.
Сен эркинлик таъмини, тотмагансан, билмайсан,
Бу ерда мустабидга, қуллик ҳам қилолмайсан.
Унутма, эртами кеч, келажак интиқомни,
Жойи «жаслик»дир сендек, «уламои киромни»!
Нега, сенга ватанда, бордир, шароит, имкон?,
Нега бошқа мўминлар, жойлари бўлди, зиндон?!
Чорак асрим, юртда, ҳукмрондир бир золим,
Унга қарши гапириб, йўқ бўлди, қанча олим?!
Нега сенга шароит берди «доно юртбошинг»?,
Биз билмаймизми нега?! ишламайдими бошинг?!
Хурофотларни дин деб, юрган сўфи, расвосан,
Ҳидоятдан бенасиб, залолатга пешвосан!

Чунки, сен хиёнаткор, сен динингни сотгансан,
Андижонда ИАКмас, шу халқни, сен отгансан.
Чунки, уни қўлладинг, алдадинг, издиҳомни,
Қуёшинг ботмоқдадир, кутаверинглар шомни!
Аллоҳ билур, сен эмас, «кимнинг ҳоли харобдир?!»,
Сен эса динфурушсан, динфурушлар каззобдир!
Қаноат қилмай, китоб, сотиб топган пулинга,
Авомни эргаштирдинг, бу залолат йўлинга.
Хиёнат қилдингизлар, эл юртга, дин имонга,
Сизга, билмай эргашган, минг минглаб мусулмонга.
Қанча зулмлар бўлди, диндошу, қардошинга?,
Яратганнинг лаънати, бўлсин, шу «юртбошинга!»
ИАК билан, бир ерда, бўлсин сенинг ҳам, жойинг,
Унга бандалик қилдинг, удир сенинг «худойинг»!
Эй «залолат пешвоси», кўтариб ўт, шу номни,
Лойиқ жазоингни ол, топма ҳаргиз оромни!

Масдар

Ҳар нарсани бордир, асл масдари,
Масдардан олинар фикрга асос.
Бирор-бир манбага, суянмаса сўз,
У далил бўлолмас, қуруқ гап халос.

Ҳар юртда бор, ўзин конун, қозиси,
Шу қонунлар билан, берилар жазо.
Қонунлар, масдари билан фарқланар,
Масдар бўлган бугун, раъй ила ҳаво.

Инсоният ҳозир ернинг юзинда,
Яшайди, бўлиниб турли давлатга.
Қонунлари мавжуд, ҳар битта халқни,
Чунки ажралишган, ҳар хил миллатга.

Қонунларни асли, ё беш, ё ўнта,
Одамлар ёзади, ақлига мослаб.
Кейин тасдиқлашар, “халқ ноиблари”,
Судлар жазо берар, шунга асослаб.

Халқ номидан қабул килиб қонунни,
Каранг, бу раҳнамо “ҳидоятчи”га.
Ўзи “қабул қилган”, қонун билан халқ,
Айланар “қонуний жиноятчига”.

Агар зарур топса, казо-казолар,
Уни ўзгартириб қўяр, бемалол.
Ахир одам ёзган, нарсани одам,
Ўзгартириш эмаску, амри маҳол?!

Шундай экан, ўша қонунни халқ ҳам,
Бузишга ҳақлидир, у бегонами?!
Шу халқни вакили бўлса, бўлдида,
Шунга «Ота гўри қозихонами»?!

Лекин бу ҳаётда, бари бошқача,
Қонунни халқ бузса, олади жазо.
Аммо, тепадаги, “казо-казолар”,
Уларга қонунлар, қилинмас ижро.

Одам чиқармасин экан, қонунни,
Бермасин жазони, одамга, одам!
Шунинг учун Аллоҳ, бандаларини,
Қуръон билан қилди, азиз муҳтарам!!

Бу уммат бир умматдир

Фаесбокда бири ўзбек, бири Русиялик, бири араб ва бири яна бошқа миллатдан бўлган,
мусулмонларнинг Фаластинлик мусулмонларга чин юракдан ачинаётганини кўриб, бундан
таъсирланиб ёзилган шеър;

Истайсизми йўқми, ёқадими, йўқ,
Қанча парчаламанг, қанча қилманг дўқ,
Хотиржам бўлинглар, бўлсин кўнгил тўқ,
Бу ислом уммати, битта умматдир.

Тўғри, айланишган турли миллатга,
Дучор бўлган турли, фирқа иллатга,
Бугун маҳкумдирлар оғир зиллатга,
Лек, ислом уммати, битта умматдир.

Бордир бугун, турли туман давлатлар,
Номи улуғ, ўзи қуруқ савлатлар,
Ҳали бирлашишга келар навбатлар,
Бил, ислом уммати, битта умматдир.

Бу уммат отаси, волидаси бир,
Ушлаган арқони робитаси бир,
Ибодатхонаси, обидаси бир,
Кўр, ислом уммати, битта умматдир.

Йиғласа диндоши қайси диёрда?,
Тўғри, баъзилар бор, беъътиборда,
Диндошда, диндошин, дин ҳаққи борда,
Билмаслар бу уммат, битта умматдир.

Биттадир қибласи, битта Худоси,
Биттадир китоби, Ҳақнинг нидоси,
Ўн беш асрдирким, янграр садоси,
Барибир бу уммат битта умматдир.

Бу бирлик, умматнинг, илк ғоясидир,
Бу ғоя, ваҳийнинг ниҳоясидир,
Бу ғоя бирликнинг кифоясидир,
Шунинг чун, бу уммат, битта умматдир!

.....

Туркия денгизи соҳилида қурбон бўлган гўдак Алан Курдийга атаб;

Йиғладинг денгизга тўкиб кўз ёшинг,
Соҳилда қумларга, тиқибсан бошинг.
Мўминлар эмасми, қочаётганлар?,
Қуваётганлар ҳам ўша, диндошинг?!
Келади уларнинг навбати, гали,
Улар ҳам бир куни, йиғлайди ҳали.

Буларнинг кўзига дунё тор бўлган,
Ўзгалар юртида хору зор бўлган.
Ўлим даҳшатидан қочаман дея,
Ўлим азобига гирифтор бўлган?!
Ширин жон аччиғин тотган маҳали,
Билмас бу гўдаклар сабабин ҳали.

Ўлдирганлар эмас, ўлганлар ютди,
Золим эмас, мазлум бўлганлар ютди.
Ким аввал, ким кейин, ҳамма ўлади,
Роббисини рози қилганлар ютди.
Ўзи билан кетар, ҳар ким амали,
Буни ҳар бир киши, англайди ҳали.

Маишатда яшаб турган гумроҳлар,
Қалбига йўл топмас бу оҳу воҳлар.
Аллоҳ яккалигин билганда булар,
Ҳукмрон бўлмасди, сохта илоҳлар.
Адолат, Аллоҳнинг динин тамали,
Улар қиёматда йиғлайди ҳали.

Дунёга инсофла кўз очиб қаранг,
Кимлар бой, ким эса яшайди аранг?!
Адо бўлмай кетди зулму қабоҳат,
Ҳар кун янгиланар, дилингда яранг.
Ҳақнинг амри қоим бўлган маҳали,
Золимлар қонли ёш тўкади ҳали!

03 сентябр 2015 йил

Қуйидаги шеърлар, шу гўдакка атаб, араб тилида ёзиб чоп қилган шеърларнинг, шеърий таржималаридир.

Қачон англар бўлсанг, ватанимиз мавж,
Ер юзида бизга, йўқдир бир диёр!
Эй денгиз, йиғлама, биз йиғланганмиз,
Кўз ёшларинг тийгил, топамиз озор.

Эй денгиз йиғлама, бундай халқ учун,
Тошлар йиғлар, лекин, йиғламайди шоҳ.
Бутун дунё бизга ёпди эшигин,
Бизни қабул қилди, яратган Аллоҳ!

.....

Эй Денгиз, ғарқ этма, қочоқ гўдакни,
Раҳм қил отаси ва онасига.
Улар шомдан қочиб келишган эди,
Шу ажал қаърининг, остонасига.

Улар қўрққанидан, ҳушин йўқотган,
Бир чора топмаган, бир музтарибдир.
Довулингни тўхтат, раҳм қил денгиз,
Улар ватангадо бўлган ғарибдир.

Эй Денгиз, кўрганман сен кўпларига,
Шафқат кўрсатгандинг, бўлиб меҳрибон.
Буларга йўл кўрсат, сокин бағрингда,
Манзилига етказ, эсону омон.

Кўрдинг, афсусдамиз, биз уни топгач,
Бизнинг сустлигимиз, хатомиз кўпроқ.
Уни кўриб сокин бўлди мавжларинг,
Ҳатто, тананг узра тарқалди титроқ.

Эй денгиз, уларни бағринга олдинг,
Лекин, раҳм этмади уларга инсон.
Бу қайғу аламлар тугаб битажак,
Ўзининг нусратин индирса Раҳмон!

Саҳвий таржимасида

ХАЙРУЛЛОҲ ҲАМИДОВГА РАДДИЯ
Бир шеър бағишлабди бизга Хайруллоҳ,
Бечора ҳасратин тўкиб солибди.
Шукр шу кунга ҳам еткурди Аллоҳ,
Эшитиб кўрганлар ҳайрон қолибди.
Шайхисиз, юраги эзилар экан,
Гўёки, бир буюк устун қулабмиш.
Пирсиз қолган мурид, пир излар экан,
Тумтароқ жумлани, бир бир улабмиш.
Шайхлари, хаёли тубида эмиш,
Икки ой бўлибмиш, чекармиш фарёд.
Беш ой бўлди шайхин ўлганига лек,
Қолган уч ойида, солмаган вой дод.

Ўлган бу шайхини қўмсармиш қаранг,
Юртимизда ҳар бир, ўзбек боласи.
Етса мингтагача етади аранг,
Сохта муридларнинг, сохта ноласи.
Шайх учун беришга тайёрамиш жонни,
Бу муридман деган, сўфи гумроҳлар.
Наҳот тушунмайди булар, қуръонни?,
Пайдо қилиб олган, сохта илоҳлар!
Шунинг учун келган эдими, ваҳй,
Бир шайхни улуғлаб сиғиниш учун?!
Ширқдан қилмаганми, динимиз наҳй?,
Бунчалар таассуб қилишлик нечун?!
Бу ўлка севармиш, бу улуғ пирни,
Бу сохта севгидан минг бор, алҳазар.
Ахлат билан поклаб бўлмайди кирни,
Қайда бидъат, қайда ширк, солгин назар!
Бу диёр «севгандир» бир пайт Ленинни,
Мадҳия куйлашган, унга бағишлаб.
Бундай севгилардан узоқ тут динни,
Зикр тушаверма, сакраб ирғишлаб.
Биз кетган шайхинга қилмадик ғийбат,
Элни қилдик огоҳ, залолатидан.
Бу динни соф ушланг, керакмас бидъат,
Бу даъват аҳлининг ваколлатидан.
Сен нега уялмай, каззоблик қилиб,
«Шайх тириклигида айтмаган», дерсан?
Агар ёлғон бўлса, бу иддаоинг,
Қорнингга жаҳаннам оловин ерсан.
Футбол ўйнаб юргин, титавермай гўнг,
Ботил эътиқодинг, чириклигида.
Нима айтган бўлсак, шайхинг ўлган сўнг,
Айтган эдик, шайхинг тириклигида.
«Илоҳий пардани узилди», дебсан,
Бу нима деган гап, эй, бефаросат?!
Демак, бекорлардан бештани ебсан,
Сендек, довдирларнинг жойи Аросат.
Ваҳй тушармиди шайхинга ёки,
Унинг нимасига бунча додлайсан?!
У ўлмаслиги шарт эди, гўёки,
Ўлди, энди дилни қандай шодлайсан?!
Биз кутган эмасмиз, кимнинг ўлишин,
Кетади, ким келган бўлса дунёга.
Кимки, ушлар экан, ҳақ диннинг ишин,
Эътиқод қилмайди, тушга, рўёга.
Шайхингни шерларга ўхшатибсан, зўр,
Шер ўлса ўлар, сен нега, армонда?!

Мана кўринмоқда, ҳали ақлинг ғўр,
Кошкиди, шер бўлиб юрса ўрмонда.
Лекин, минг афсуски, шайхинг шер эмас,
У Аллоҳ яратган бир инсон эди.
Уни ҳам сен билан бизга ўхшаган,
Нафси бор, ҳамроҳи бир шайтон эди.
Мутакаббир дебсан, ҳақ сўзни айтсак,
Кибр, бу аслида, ҳақни рад қилмоқ.
Ўйларсан шоядки, бу йўлдан қайтсак?,
Шайтондан не фарқинг бор сени, аҳмоқ?!
Айтган сўзларимиз, яна айтамыз,
«Шайхинг мутаассиб, мазҳабпарастдир!»
Биз бу сўзимиздан қачон қайтамыз?,
Буни кутаётган, бир ақли пастдир.
Биз жанг майдонига чақирдик сизни,
Майдонга чиқишга топмадинг юрак.
«Жанг пайти орқадан келар» деб, яна,
Бизга тухмат қилиш, не учун керак?!
Нимаси бор эди, сенинг пирингни,
Гўёки, биз унга айласак ҳасад?!
Динфурушлик қилса, шилиб пулингни,
Шундай йўллар билан, семирса жасад.
Сен учун обрўми, сарқитларни еб,
Қаддофий, Рамзани олдида турмоқ?!
ИАКни мақташлик, «муҳтарам зот» деб,
Усмоновга бориб, тўнлар кийдирмоқ?!
Биз ҳасад қилдикми, шундай бўлишга,
Наҳот, сизлар учун шу «буюк ҳолат»?!
«Ҳавасмиз, баскетбол ўйнаб ўлишга,»
Бу гапни гапириш, улкан жаҳолат!
«Виждонни еб қўйган одамлар» дебсан,
Эҳтимол еганмиз, есак виждонни.
Лекин, турмаларда ўн йилча ётиб,
Сендек, емаганмиз, сотиб имонни?!
Кеча нима гаплар гапирар эдинг,
Бугунги гапларинг, энди тасқара.
Оқни оқ, қорани бу қора дердинг,
Бугун айтаётган, сўзинга қара!
Шайхингизга майли, мадҳия ўқинг,
Баҳсимизда уни тинч қўйинг, бир оз.
Ўз сўзингиз билан майдонга чиқинг,
Бўлса гар сизларда, бизга эътироз!
Унинг соясига бекиниб олиб,
Унга тош отишга, бўлманглар сабаб.
Ўзларинг бир четда, бу ёқда қолиб,
Уни қалқон қилиб, турибсиз қараб.

Бизга даср берманглар, дин диёнатдан,
Чунки, бунга лойиқ эмассиз сизлар.
Чунки, биз безормиз бу хиёнатдан,
Чунки, золимга қул бўлмаймиз бизлар!
Ҳар битта сўз учун ҳукм бор дебсан,
Албатта, берамиз ҳар сўзга жавоб.
ИАКни «муҳтарам зот» деган, гапга,
Қиёматда Аллоҳ, берами савоб?!
Агар ИАК бўлса, бир «муҳтарам зот»,
«Албатта, шайхингиз айтмайди ёлғон!»
ИАК билан бирга, бўлинглар, ҳайҳот,
У дунё, бу дунё, ҳамиша ҳар он!
Агар тўғри бўлса, сўфи, нақшбанд,
Сакраб тушиб, зикр айтишлик, эй воҳ.
Икки дунё бўлинг, сакраш билан банд,
Сўфиликдан холи қилмасин Аллоҳ!
Дилинг бизга қарши, нафратга тўлар,
ИАКгачи, чексиз муҳаббатинг бор!
Ҳар ким ўз севгани билан жам бўлар,
Сен Ўзинг гувоҳ бўл, эй Парвардигор!
Ким сенинг дининга қилди хиёнат?,
Кимлар ҳақ йўлингда, бахш этди жонни?!
Кимларда қолмади, дину диёнат,
Кимлар дунё учун сотди имонни?!
Кимлар золимларга қилди хушомад?,
Ким қилди, бу динга хизмат беқиёс?!
Кимлар топди гўё, дунёда омад?,
Кимлар раҳматинга, ким азобга мос?!
Кимлар турмаларда ётибди ҳануз?,
Кимлар калтаклар еб, топширдилар жон.
Кимлар ойлаб тотмас, у ерларда туз,
Кимлар еб ичишар, тайёр ошу-нон?!
Кимлар бу дунёга сотмади динни?,
Кимлар уни сотиб топди эҳтиром?
Кимлар динфурушлик қилар, туну-кун,
Кимнинг оши ҳалол, кимники ҳаром?!
Буларни барини биласан Роббим,
Мен сенга гуноҳкор, бир ожиз банда.
Агар ким ноҳақдан, тухматлар қилса,
Ўзинг уни қилгин, хору шарманда!
Агар менга тухмат қилса рақиблар,
Ноҳақдан отсалар маломат тошин.
Эй Роббим, уларни Ўзинга солдим,
Йўқ қилгил барисин, қўшиб Юртбошин!
Улар суянган «тоғ» йиқилсин охир,
Кўрсинлар, Ўзингдан ўзга Илоҳ йўқ.

Мен бунга аминман, ҳақ бўлур зоҳир,
Сенга таваккулим, бошқа гапим йўқ!

2.

Ҳақ йўлига кирган одамзод,
Синов келса қилмайди фарёд.
Ҳаёт синовдан иборатдир,
Бир кун ғамда, бир кун яшар шод.
Нега ҳақдан юз ўгиряпти?
Хайруллога нима бўляпти?
Ҳақда туриш осонмас мудом,
Бўлар турли туман интиқом.
Бир озгина ўтириб чиқиб,
Энди бари бўлдими тамом?
Қаранг, кимга хизмат қиляпти?,
Хайруллога нима бўляпти?!
Қани ўша ғайрат шижоат?,
Ҳақ йўлида қилинган тоат?!
Бир озгина синов келганда,
Золимларга қилсанг итоат?!
Хатолар қилганин биляпти,
Хайруллога нима бўляпти?!
Қўрқса агар жим турмоқ керак,
Бир чеккада ин қурмоқ керак.
Синов дунёсидан имонни,
Саломат сақлаб ўтмоқ керак.
Энди Ҳақ устидан куляпти,
Хайруллога нима бўляпти?
Кечаги оқ, бугун қорами?,
Бечорага, ҳийла чорами?!
Ёки, озодлик эвазига,
Хушомадлик тўлов, порами?!
Золимларга «пахта» қўйяпти,
Хайруллога нима бўляпти?
Абадиймас зўравон солим,
Мангу қолмас, омию — олим.
Ҳақ ботилга мағлуб бўлмагай,
Буни билгай ҳар ақли солим.
Умр паймонаси тўляпти,
Хайруллога нима бўляпти?
Мустабидга хизматда қоим,
Итоатга чақирса доим.
Шунга арзийдими шу ҳаёт?,

Сизга инсоф берсин Худойим!
Суянган «тоғларинг» ўляпди,
Муридларга нима бўляпди?!

Бу уммат ҳолига ҳайрон, йиғладим

Суратларни кўриб, бўлди дилим қон,
Бу уммат ҳолига ҳайрон, йиғладим.
Не қилай қўлимда бўлмаса имкон,
Не қилай, юрагим вайрон, йиғладим.

Нега бундай бўлди бу буюк уммат,
Нега бугун қадри бир пулга қиммат,
Қани бу умматга хос буюк ҳиммат?,
Эй Роббим, дея мен нолон йиғладим.

Нималар бўлмоқда ёвуз оламда?,
Инсоф қолмадими, бани Одамда?,
Хор зор ўлаяпди уммат бу дамда,
Мен дардига топмай дармон, йиғладим.

Нима қилиш керак, ё Раб, кўрсат йўл,
Ким чўзади бугун, бу умматга қўл?,
Ўзинг бу умматнинг мададкори бўл?!,
Юрагимда битмас армон, йиғладим.

Булар ўлган сари, уммат камайди,
Беғуноҳ гўдаклар айби нимайди?,
Нега мусибатлар сира тинмайди?!,
Мен жавоб тополмай, гирён йиғладим.

Бомбардимонда ўлган Суриялик қизчани суратини кўриб;

Самога тикилган маюс кўзларда,
Қотиб қолган сассиз, руҳий ҳаяжон.
Саволлар турибди, лабда, сўзларда,
«Нега ўлдирдилар мени аяжон?!»

Дунёга тўймаган беғубор нигоҳ,
Чексиз даҳшатлардан, сўйлар афсона.
Бу қабоҳатларга Яратган гувоҳ,
Булар қиёматдан бизга нишона.

Жаннат сари учиб кетган руҳига,
Тикилганча очиқ қолган кўзга боқ!
Дунёга тўймасдан, жаннатга етган,
Кўзи очиқ кетган, жажжи қизалоқ.

Июль 3, 2015

Оқсаройда ёнса яшил чикроқлар

Оқ саройда ўчган куни чироқлар,
Тугар юртимизда, оҳу фироқлар.
Умидим бор келар ҳали шу кунлар,
Топилар бизда ҳам бағри бутунлар.
Жоҳиллар қилсалар элга жафолар,
Буларда бўлмайди аҳдга вафолар.
Улар беҳабардир китоб қуръондан,
Насиба олмаган ҳали имондан.
Лекин, хоин бўлса муллаю эшон,
Булар учун узр бўлмайди ишон.
Бир мусулмон касни ўлдирса золим,
Уни қўллаб турса муллаю олим.
Буни қандай дейсиз дину диёнат,
Бу диёнат эмас, балким хиёнат?!
Бошимизда синса, доим таёқлар,
Зўравонлик қилса, дайди саёқлар.
Улар хизматида турса олимлар,
Янада золимоқ бўлар золимлар.
Шу сабаб бузилди бртимиз эй воҳ,
Бу хиёнатларга Яратган гувоҳ.
Шу сабаб дуода турар мазлумлар,
Тезроқ даф бўлсин, бу золим малъунлар!
Кўрина бошлади тунда маёқлар,
Оқсаройда ўчар бир кун чироқлар!
Агар чироқ ўчса гар оқсаройда,
Тугайди имконлар, зўравон бойда.
Қилади адолат бир кун тантана,
Мени айтди дейсиз, бир куни мана!
Қизилларга ғолиб келганда оқлар,
Оқсаройда ёнар яшил чироқлар!

Андижон фожеъасининг 10 йиллигига атаб;

Талабалар ўлди сақладинг сукут,
Жим турдинг Паркентда тўкилганда қон.
Қонли тарихлар ҳеч бўлгайми унут,
Бу одамлар нега, бўлдилар қурбон?!
Эй халқим, адолат кутиб, интизор,
Кенг олам бўлди-ку, кўзларинга тор!

Ўн учинчи майда, икки минг бешда,
Минг минглаб одамга, тўлганда майдон.
Ўлгани нечтаю, қочгани нечта,
Яна қонга ботди, қўҳна Андижон.
Ўн йилким, адолат топмади қарор!
Зулму – зўравонлик, ҳануз устувор!

«От!» деб, буйруқ келди, нақ Юртбошидан,
Қочишга тушдилар, мазлум оломон.
Ўқ ёмғири ёғди, элнинг бошидан,
Отилди, ҳеч бири қолмади омон.
Арзини айтишга чиқса, чор — ночор,
Ўз элини отган ёвуз қайда бор?!

Ўз элин ўз халқин, отган золим шоҳ,
Уялмасдан яна , бўлди қаҳрамон.
Мазлумлар зиндонда тортмоқдалар оҳ,
Бу тузум ўзгармай турибди ҳамон.
Рўшнолик кўрмади, бу қўҳна диёр!
Улуғ бир миллатни, қилди хор — зор!

Ўн йил ўтди ҳануз, битмади яранг,
Бу золимда йўқдир, инсофу — имон!
Ҳалиям ҳеч нарса ўзгармас, қаранг,
Ёвузлик ҳукмрон, ёлғон ҳукмрон.
Шу сохта сиёсат, шу сохта қарор.
Наҳотки, шу элда, тинчлик барқарор?!

Мустабидга қарши, на ғарбу, на шарқ,
Ҳеч нарса қилмади, ҳаммамиз ҳайрон.
Каддофий ИАҚдан қилармиди фарқ?,
Икки хил ўлчовлар, икки хил мезон!
Қолмади адолат, йўқдир эътибор,
Халқаро қонунлар, ҳаммаси бекор!

Золим хизматида кўп шайху — олим,
Гарчи золимларга қаршидир қуръон.
Мангу қолган эмас, зўравон золим,
Тарихда кўп ўтган, Фиръавну — Ҳомон.
Барчаси бедаво дардга гирифтор!
Тез қулар ичидан чириган девор!

Озодлик, ҳуррият, эрк учун доим,
Курашиб, шу йўлда, берилгандир жон.
Ҳали ҳар бандадан сўрар Худойим,
Бу дунё биз учун, синов, имтиҳон.
Зулмга жим қараб турганлар бисёр,
Бўлсада, сен бунга, жим турма, зинҳор!

Бугун сенга аза, золимларга тўй,
Сен ғамда, золимлар кулар бемалол.
Келажакка қараб, қадамингни қўй,
Эй халқим, ўзингни энди қўлга ол!
Зулм салтанатин қилиб тору — мор,
Адолат устига қургин пойдевор!

Фарқи йўқ кимлигин, акрабий ҳизбий,
Фарқи йўқ, насоро, яҳуд, мусулмон.
Бу кунни эслашга чақирар Саҳвий.
Бўлса гар орият, бўлса гар виждон.
Унутманг бу кунни, бўлса номус — ор.
Бунни унутишга қандай ҳаққинг бор?!

12 апрел 2015 йил

Келмади август;

ИАК августда ҳаммаси яхши бўлади деб ваъз қилганди 1992 йил бошида. Ўша ҳамамси
яхши бўладиган август ҳалигача келмади. Шу ҳақида ёзилган шеър;

Адо бўлмай кетди, ташвиш машаққат,
Баҳор, ёз, кузми қиш, нима фарқи бор?
Доим келажакдан кутилар шафқат,
Бу эл тўрт фаслдан кутар умидвор.
Косаси оқармас, ташвиш устма уст,
Келмади биз кутган нажоткор август.

Эй бечора элим, соддадил ҳалол,
Маккорлар қилдилар ҳолинги хароб.
Ҳар дайди ит сени талар бемалол,
Чорак аср кутиб, топганинг сароб.
Кураш майдонида бўлдинг заиф, суст,
Кутдинг келар дея, айтилган август.

Қизларинг сотмоқда туққан боласин,
Йигитларинг ўзга элда дарбадар.
Ўзинг курашмасанг ўз бахтинг учун,
Бунга дейилмайди қазою қадар.
Қуруқ ваъдаларга учган содда дўст,
Қачон келади айт, сен кутган август?!

Улоқтир устингдан тўймас юҳони,
Курашмоқ ғалаба шартидир ишон.
Йўқ қил бу ёсуман зўр аждаҳони,
Ёки, ҳақ йўлида тўкилсин бу қон!
Гапирган эмас бу каззоб ҳеч дуруст,
Кутиб зада бўлма, келмайди август!

5 апрел 2015 йил

Рўё;

Тушларимга кирган қўрқинчи рўё,
Сен кимсан жинмисан, шайтонмисан айт?
Дардли юрагимга алам етказган,
Дилимдаги мажруҳ виждонмисан айт?!

Мен ҳам яратилдим ушбу дунёга,
Дарду алашимга йўқдир ниҳоя,
Тақдирни эслашлик менга кифоя,
Сен тақдирга қарши исёнмисан айт?!

Мен хулқ атворимни яратмаганман,
Не бўлса хулқимда тарк этмаганман,
Кўзлаган мақсадга ҳеч етмаганман,
Сен мен тополмаган имконмисан айт?!

Не қилай борим шу ўзгаролмасман,
Энди бу ғамларни кўтаролмасман,
Бундан кейин қўрқиб яшайолмасман,
Мени алдаб келган ёлғонмисан айт?!

Мен имон келтирган, улуғ Аллоҳдир,
Ибодатга лойиқ, якка Илоҳдир.
У Зот менинг аҳволимдан огоҳдир,
Сен адашган жинми, инсонмисан айт?

Ёки, Алдагувчи шайтонмисан айт?!
Ё дилимда қолган армонмисан айт?!

Аёлларга атаб;

Муниса муслима ўзбек аёли,
Қалблар маликаси, остингдадир тахт.
Уч юз олтмиш тўрт кун бахтсиз эдингу,
Саккизинчи мартдан кутасанми бахт?!

Аёллар бахт берсин эркак зотига,
Аёлсиз бахт топиб кўрган эркак йўқ.
Одам Атонинг ҳам жаннат боғида,
Ҳавоси яралгач, бўлди кўнгли тўқ.

Эркаклардан тилаб турманг бахтингиз,
Бахт бу сизнинг ширин тилингиздадир.
Эркак зотин доим асир қилгувчи,
Меҳр ила муҳаббат дилингиздадир.

Аёллар онадир инсониятга,
Жаннат оналарнинг оёқ остида.
Бу улуғ даража берилган сизга,
Буни қадрин сизлар паст билманг жуда.

Осиё, Хадича, Фотима, Марям,
Олам аёлларин саййидасидир.
Бир қизи бўлса, бириси жуфти,
Бири Пайғамбарнинг волидасидир.

Аёллар бахтини кутмасин энди,
Жуфти ҳалолидан, маҳрамларидан.
Бир йил бахтсиз яшаб юрганлар кутар,
Бир кун «бахт», урф одат, байрамларидан.

Аёлларнинг ўзи бахт манбаидир,
Улар бахт улашар турфа оламга.
Агар яшай олса Одам Ҳавосиз,
Ҳаво яратилмас эди, Одамга.

8 март 2015 йил

Муҳаббат фасли

«Муҳаббатнинг фасли», дейилар, баҳор,
Барча дарахтлар, гуллаган пайти.
Мен хазонли кузга ўхшатдим, илк бор,
Бугунги ҳолимиз, ўйлаган пайти?!

Қама қамалар ҳеч, бўлмади тамом,
Бунга фатво берган, кўп муфтий, имом,
Кўпаяр бузуклик, фаҳш ила, ҳаром,
Ёш, ёш келинчаклар, туллаган пайти.

Чор тарафда қақшар, бағри адолар,
Золимнинг зулмидан, минг бор ризолар?,
Шундай бўлиши шарт, казо — казолар,
Ҳақнимас, ноҳақни қўллаган пайти?!

Нажот манбаидир, биз учун, қуръон,
Шу манбани ушлаб, тўкишмоқда қон,
Энди қайдан қадр, излайди инсон,
Имонин шайтонга, пуллаган пайти?!

Мазлумлар кўзидан тинмай оқар ёш,
Ўзгаришни кутиб, қолмади бардош,
Ўйинга тушарлар қаранг, кекса — ёш,
Ёлғон наволарни, куйлаган пайти.

Адолат бўлмаса, турмайди ҳаёт,
Минг йиллик тарихда, бунга кўп исбот,
Биров парво қилмас, сўзига ҳайҳот,
Шоир эл дардини, сўйлаган пайти.

19 ноябр 2015

Муслима аёлларга

Аёлларнинг фазилати улуғ бўлди исломда,
Қизлигида отасининг жаннатига кафолат.
Ўсиб улғайса охири ҳурмату эҳтиромда,
Ўз тенгини топиб турмуш қуришлиги адолат.

Энди бу қиз ўз эрининг ярим динин тўлдирар,
Эрнинг дини, яхши аёл билан, бўлар баркамол.
Муҳаббати билан эрин ярим дилин тўлдирар,
Шунинг учун қадрлидир, мунис муслима аёл!

Она бўлгач, даражаси осмонлардан ошади,
Самолар ҳам жойлашгандир жаннатларнинг пастида.
Энли кимки, истар бўлса, кирмоқликни жаннатга,
Демак жаннат оналарнинг оёқлари остида.

Айрилиқ ёмон—

Кутиб соғинч билан ўтади умринг,
Кутганинг келмайди, кутганинг ёлғон.
Умидсизлик қамраб олар дилингни,
Айрилиқ ёмондир, айрилиқ ёмон.

Дилни чулғаб олар, маҳзун хаёллар,
Жамлаб ололмассан, хотир паришон.
Бақриб йиғлаб ҳам бўлмайди, бўзлаб,
Айрилиқ ёмондир, айрилиқ ёмон.

Истайсанми йўқми, ожиз, заифсан,
Барибир устингда ҳокимдир ҳижрон.
Умринг поёнига етмоқдадир бил,
Айрилиқ ёмондир, айрилиқ ёмон.

Тош қотган юраклар юмшаган пайти,
Шубҳасиз, бу ғамдан йиғлар, ҳар инсон.
Қандай чидайсан дил, қўмсаган пайти?,
Айрилиқ ёмондир, айрилиқ ёмон!

21 ноябр 2015

Фаластинлик бир муслима аёлнинг яҳудийлар томонидан отиб ўлдирилгани суратини
кўриб ёзилган шеър;

Фитналик замонда туғилиб яшаб,
Фитналар ичида қолган аёллар.
Замона залворин елкага ташлаб,
Оғир юк остида толган аёллар.

Эркакларнинг сиздан ортиқмас жони,
Ортиқмасдир қувват, журъат имкони,
Аёлларга тўлган уруш майдони,
Ўқлар бўронидан ўлган аёллар.

Гапирманг назокат, ноз — иболардан,
Ким ҳам бор гўзалроқ, жонфидолардан?,
Эркакларга уят, иддаолардан,
Очилмай гул каби, сўлган аёллар.

Жонфидолар бир ён, фаҳш бир ёнда,
Яшаяпмиз фитна, тўлган замонда,
Кимлар бу фитнадан четда, омонда?
Фитналар қурбони бўлган аёллар!

Ислом оламида тўкилмоқда қон,
Қадри йўқдир кимда, имон бўлса, жон,
Адолат йўлида бўлмоқда қурбон,
Жаннат башоратин олган аёллар!

Дунёни ташвиши гадога тушди

Тақдир мени чорлаяпди чор тараф
Ризқим бугун Соллефтеога тушди.
Ҳалол ризқ топишлик биз учун шараф,
Дунёни ташвиши гадога тушди.

Одамзоднинг қайғуси ош нонидан,
Баъзан пулни ортиқ кўрар жонидан,
Қийин экан ўтиш имтихонидан,
Йўл бермади шайтон арога тушди.

Кимга осон экан, кимгадир мушкул,
Баъзида, жонгаям тегади буткул,
Доим келажақдан яхшилиқ кутгил,
Нима келса, қисмат қазога тушди.

Саҳвий ҳаёт шундай, яшаш осонмас,
Меҳнат қилмагунча кас, мол қозонмас,
Эркак бўлса, оғир дамларда тонмас,
Англайди ким, бу можарога тушди.

Расуллоҳ САВга хитоб

Ассалому алайкум, Сарвари олам,
Умматингиз дилинда кўп дарду алам,
Сизни масхаралаб кулар, бу даҳрийлар,
Чорамизнинг йўқлиги ғам устига ғам.
Саловоту саломларим, бўлсин сизга!
Яратганнинг Ўзи, раҳм айласин бизга!

Ё расули акрам, бугун уммат хордир,
Кифирдан марҳамат кутади ночордир.
Парчаланган уммат, сарсону саргардон,
Ўзгалардан қолган сарқитларга зордир.
Беҳад салавоту салом бўлсин сизга,
Қудратли Зот Ўзи раҳм қилсин бизга!

Сиз оламга раҳмат олиб келгандингиз.
Зулматлар ичра нур солиб келгандингиз.
Катта кичик душманлар билан доимо,
Тинмайин курашиб, ғолиб келгандингиз.
Бизлар лойиқ уммат бўлолмадик сизга,
Бугун бу гумроҳлар йўл кўрсатар бизга.

Йўқотмоқда инсонлигин бугун инсон,
Ҳурмат қилинмайди на дин ва на имон.
Шайтон ўзин ҳукмин ўрнатдими буткул,
Олам узра Худосизлик куфр ҳукмрон!
Аллоҳнинг нури раҳмати ёғсин сизга,
Қодир Эгам энди нусрат берсин бизга!

Одамларнинг дин инсофу имони йўқ.
Қадриятлар бекор бўлди, мезони йўқ.
Фаҳшу фужур ҳукм сураб олам аро,
Қиёмат ҳам яқин қолди, гумони йўқ.
Аҳволимиздан шикоят қилдим сизга.
Хорлиқнинг тамғаси ёпишдику бизга

Устимизда туришар золим подшолар,
Умматга хиёнат қилмоқда пешволар.
Ҳақдан қўрқмаса, бандадан уялмаса,
Нафси ҳавосига қул бўлган расволар.
Расулulloҳ (САВ) дардлардимни айтай сизга,
Бугун оғир таназзуллик тушди бизга!

Қўрқоқлар қисмати доим гадолиқдир,
Қадр қиммату, ҳурматдан жудолиқдир.
Афсус, бугун қул бўлганмиз золимларга,
Иззат шарафнинг йўли, жонфидолиқдир!

Нимаям деймиз фоҳиша аёл қизга?!
Журъат, мардлик, ғурур етишмаса бизга?!

Ҳали Маҳдий келиб, кийса бошига тож,
Балки, бу аҳволга топилгай бир илож.
Дажжолнинг ҳам чиқишига оз қолдику,
Исо пайғамбарга бизда бор эҳтиёж!
Беҳад салом, саловотлар бўлсин сизга!
Шафоат айланг, бу хор умматингизга!

Дунёнинг эгаси ягона Аллоҳдир.
Бошқа Илоҳ йўқдир! Фақат У Илоҳдир!
Тавҳид олий бўлур ширқдан эртами кеч,
Бунга Яратганнинг каломи гувоҳдир!
Саҳвий салом саловотлар айтар сизга,
Тангрим иззат берсин, хор умматингизга!

Маснавийлар

Икки шайх ҳақида шеърий эртак

Бор эди икки шайх, қадим замонда,
Ёвузлик ҳукмрон бўлган томонда.
Бири расмий муфтий аталди номи,
Бири шунчаки бир масжид имоми.
Бир золим қўлига тушган эди тахт,
Шу билан бу элдан юз ўгирди бахт.
Динсиз даҳрий эди бу ёвуз нокас,
Фиръавнлар бунга келолмасди бас.
Икки шайхдан талаб қилди бу золим,
Унга хизмат қилсин ким бўлса олим.
Расмий муфтийда ҳеч йўқ эди чора,
Доим хизматга шай банда бечора.
Лек масжид имоми кўнмади бунга,
Бу тўғри келмасди аслида динга.
Расмий шайх истарди у бўйсунитишни,
У истамасди ҳеч лекин бу ишни.
Ўртада тортишув кўп этди давом,
Шайхларга эргашар эди, халқ авом.
Оқибатда чиқиб бир фитна фасод,
Расмийнинг бозори бўлдику касод.
Ўз қўл остидаги баъзи имомлар,

Унга қарши қилди кўп издиҳомлар.
Дўппи тор келганда тополмай чора,
Расмий қочиб қолди, охир начора?
Юрди дунё кезиб сарсон саргардон,
Кутиб қулай пайтни келишин чандон.
Бир шайхни йўқ қилгач, энди золим шоҳ,
Иккинчисига ҳам қазир эди чоҳ.
Бир кун ушладилар айғоқчилари,
Золим шоҳга содиқ тан соқчилари.
Иккинчи шайхни ҳам ҳамроҳи билан,
Бу зўравонликка гувоҳи билан.
Йўқ қилди золимлар бу икки жонни,
Ҳайвондек қадри йўқ эди инсонни.
Йигирма йил ўтди бу воқеъадан,
Элнинг хабари бор бу фожеъадан.
Йўқ бўлди бир инсон, йўқдир дом — дарак,
Бу шайхни йўқ қилиш ким учун керак?!
Йўқ қилиб иккала шайхни золим шоҳ,
Ўзи каби, элни айлади гумроҳ.
Пайдо бўлди, турли туман гуруҳлар,
Паришондек тўзғиб юрарди руҳлар.
Тинчлик бўлмагандан кейин золим шоҳ,
Шайхни қайтаришга кўнди, хоҳ, нохоҳ.
Етти йилдан бери дайдиған имом,
Ўз юртига қайтди, энди батамом.
Гарчи бўлмасада муфтий ё қози,
Шайхлик қилишликка бўлганди рози.
Унга кўрсатилди хуфя эҳтиром,
Зимдан фаолликни эттирди давом.
Кўп фатволар берди, қоламиз қойил,
Мазмун моҳияти зулмга мойил.
Мазҳаб либосига ўраб ботилни,
«Муҳтарам зот»деди, золим қотилни.
Кўп китоблар ёзди, ўқиди авом,
Халқ ичра тобора топди эҳтиром.
Йўқ қилинган шайхни, йўлин хато — деб,
Фақат шу мазҳабдан рози Худо — деб.
Жилдма — жилд тинмасдан ёзилди китоб,
Авомга қилинди бир қатъий хитоб.
«Зулмга бўйсуниб яшаш раво» — деб,
Зулмга норози бўлиш хато — деб.
Қайтиб келганидан кейин ватанга,
Жон деган берилган омонат танга.
Ўн беш йил яшагач, ўлди бу инсон,
Ўлади, ким бўлса бўлсин, тирик жон.
Эй банда ўлимга доим тайёр бўл,

Шайх ҳам ўлиб қолди, ўйнаб баскетбол.
Бунинг ўлиmidан ғам чекди қўп жон,
Жанозага келди минглаб оломон.
Йиғлаб қўйиб келди шайхни қабрга,
Қаранг бечоралар қилган сабрга.
Қабрин зиёратгоҳ қилдилар авом,
То ҳануз зиёрат этмоқда давом.
Шайхлар қандай ўлди, қараб назар сол,
Иккала шайхни ҳам, бир бир эсга ол.
У шайх ўлдирилди зулмда, эй воҳ,
Унинг ўлимига Яратган гувоҳ.
Унда на кафан бор ва на жаноза,
Ва ё на жасади ювилди тоза.
У шайхнинг қабри йўқ, муридлари ҳам,
Унинг кимлигини унутди олам.
Унда йўқ дабдаба, шону — шарафлар,
Шундай ўлган эди, қўплаб салафлар.
У кўрмади иззат, ҳурмат, эҳтиром,
Унинг бу дунёси бўлгандир ҳаром.
Ғариблиқда кетди Ҳақ даргоҳига,
Роббим гувоҳ ғарибларнинг оҳига.
Уни танимади казо — казолар,
Уни эслаб биров, тутмас азолар.
У ўтирган эмас, золим ёнида,
Ёки бойваччалар дастурхонида.
Ундан қолди фақат, илм — ила урфон,
Издошларга ибрат, фидои инсон.
Ҳақ учун берилган жонлар, огоҳ бўл,
Тенг эмасдир, берсанг ўйнаб баскетбол.
Кимники, золимлар қилса эҳтиром,
Бунга йиғлаш керак, қувониш ҳаром!
Зулмга норози бўлишлик шартдир,
Ҳақни айтиб, кейин ўлишлик шартдир!
Агар айтилмаса золимларга ҳақ,
Улар ўзларини санар муҳаққақ.
Агар бўлса кимнинг, хавф имонида,
Туриш керак эмас, золим ёнида.
Наҳот бу нарсани шайхлар билмаслар,
Улар билиб туриб, амал қилмаслар.
Барчаси ўзларин виждонигадир,
Албатта зиёни имонигадир.
Булар бари ўтиб кетган одамлар,
Бу ерда бор бизга, ибратли дамлар.
Буларни эслайлик, олайлик ибрат,
Золимдан кутмайлик, ҳаргиз мурувват.
Бу шайхлар зулмнинг қурбони бўлди,

Ким мазлум, ким золим томони бўлди.
Шайхлар ўтиб кетди, ҳаммаси тамом,
Золим ўз зулмида, этмоқда давом.
Шу ерда тугайди бу эртақ, ал — ҳол,
Шоядки, ҳеч кимга келмаса малол.

.....

Ҳақ устидан ғолиб, келганда ботил

Шундай бўлди бизга қисмату қазо,
Начора бандалик шартидир ризо.
Лекин, мункар ишга эмасмиз рози,
Чунки, бу динда бор, тошу тарози.
Ботилни шу сабаб қиладирмиз рад,
Роббим берсин бизга бу ишда мадад!
Қаранглар қандайин фитналик замон,
Ёмонлар яхшидир, яхшилар ёмон.
Қаҳрамон дейилар, золиму қотил,
Ҳақ устидан ғолиб, келганда ботил.
Оқлар қора бўлар, қора эса, оқ,
Бу эл ҳақиқатдан қанчалар узоқ.
Лек казо казолар, паришонхотир,
Ушбу ҳолат бизни қилар хавотир!
Бу ахир исломга хиёнатмасми?,
Ҳақда собит туриш диёнатмасми?!
Авом халқ жаҳолат майидан мастлар,
Нега жимдир бугун мазҳабпарастлар?!
Нега ҳақни айтган киши бўлар хор?,
Ҳақиқатни жойи қамоқ, ёки дор?!
Ширк хурофот бўлди бугун устувор,
Бунчалик жаҳолат айтинг қайда бор?!
Қани тавҳид қани ислом шиори?,
Ширкка тўлди Бухорийнинг диёри!
Иқтидорда турган бир тўп ғаламис,
Бугун бу диёрни қилди беномус.
Қолмади адолат, дину диёнат,
Элга қилмоқдалар фақат хиёнат.
Тобора ҳалокат кўринмоқда фош,
Залолатга ботган бугун кекса ёш.
Мен буларга бугун, қилиб надомат,

Дерман яқин қолди, балким қиёмат?!
Шайхлар динфурушлик қилса оламда,
Диёнат қоларми Бани Одамда?!
Фирибгар учун кулдику омад,
Куф суф қилиб топар, мўмай даромад.
Ҳақ сўзни айтганлар ётар зиндонда,
Ёки, дарбадардир юрар ҳар ёнда!
Бу сўзимга қилай энди ниҳоя,
Шу ерда тугайди, ушбу ҳикоя!

Абдували қорига атаб;

Йигирма йил олдин, куппа кундуз кун,
Гапирсам оҳимдан чиқади тутун.
Зулмдан қўлини тиймади золим.
Ўғирлаб кетилди, бир ғариб олим.
Йигирма йил бўлди, чиқмайди уни,
Қайдалигин биров билмайди уни.
Ҳар ким ҳар хил ўйда, фикру гумонда,
Аниқлик бўлмаса жуда ёмонда.
Бўлсада турли хил мулоҳазалар,
Кўплар ўйланишдан қилишар ҳазар.
Менинг тушунганим шуки, бу замон,
Золим дин олимин қўймайди омон.
Ўзига итоат қилмаганларни,
У еган нажасни емаганларни.
Йўқ қилиб ташлаши, бу бегумондир,
Шайтонларнинг қасди, доим имондир.
Бу олим исломни тирилтирганди,
Ҳидоятга элни илинтирганди.
Бу инсон курашди хурофот билан,
Машғул бўлмаганди хилофат билан.
Даҳрийлик чоҳига ботган бу элда,
Одамлар яшарди залолат йўлда.
Бир тоифа бўлган даҳрий коммунист,
Ўзин аташарди динсиз атеист.
Даҳрий бўлмасада аксар авом халқ,
Ширк билан тавҳидни қилмас эди фарқ.
Сиғинар эдилар, барча мазорга,
Баракот берсин деб, ризқу бозорга.
Бидъатсиз қилмасди азани тўйни,
Мозорларга атаб сўярди қўйни.
Пайдо бўлган эди мазорпарастлар,
Гумроҳлик майидан сув ичган мастлар.

Динфурушлик қилар баъзи эшонлар,
Муридлар уларга қилар эҳсонлар.
Хурофотга тўла эди бу диёр,
Шу гумроҳлигидан қилган ифтихор.
Шу фисқу фасодга тўлган бир элга,
Ёмғир ёққан каби чанқаган чўлга.
Имон машъалини ёқди бу инсон,
Куфр зулматини ёритди шу он.
Этганди беш йилча, даъвати давом,
Тавҳид ҳақиқатин англади авом.
Ширқдан пок бўлганди минг минглаб юрак,
Бунга далил исбот сўрмасанг керак?!
Даҳрийлик даврони тугаб борарди,
Диллар соф имондан озиқ оларди.
Гарчи бўлсада бунга эҳтиёжи,
Золимга ёқмасди диннинг ривожи.
Ёруғликни кўрса гар қалби кўрлар,
Дилга шайтон қурган тузоқу тўрлар.
Ангай олмас, буни нобакор бадбахт,
Қўлдан кетиб қолар дея тожу тахт.
Қўрқади доимо ҳақ йўлдан ботил,
Шунинг чун қон тўкар зўравон қотил.
Улар тура олмас баҳс майдонида,
Қандай турсин ботил, Ҳақнинг ёнида?
Улар мафкурада мағлубдир доим,
Чунки, иблис билан тенгмас Худойим.
Шу сабаб йўқ қилди бу шайхни подшоҳ,
Имонсиз қўрқоқ бир нобакор гумроҳ!
Йўқ қилинган элдан бу улуғ олим,
Хотиржам бўлмади, лекин бу золим.
Динни йўқ қилганлар, бўлмас хотиржам,
Уларнинг жазоси мангу жаҳаннам.
Тарихда кўп ўтган мустабид шоҳлар,
Ўзин худо билган, малъун гумроҳлар.
Душман ҳисоблаган, дину имонни,
Кўринг айланишин чархи давронни.
Улар ҳалок бўлган, охир оқибат,
Шундай бўлишлиги лозимдир албат.
Бу шайхни йўқ қилган золим зўравон,
Ҳали ўтирибди, тинчу соғ омон.
Бунга ажабланманг бўлсангиз мўмин,
Бунинг сабабини маълум қилган дин.
Шу ерда эслашлик керак оятни,
Аллоҳнинг каломи нур ҳидоятни.
«Золимларга берган молу дунёни Биз,
Сизлар яхшилик деб, ўйламанг ҳаргиз!

Бу зиёда қилиш учун гуноҳни,»
Ҳидоятдан маҳрум қилиш гумроҳни.
Яъни, бу муддатлар бир дамдир халос,
Бунинг ишнинг ҳикмати Яратганга хос.
Бу золим қанча кўп яшаса демак,
Кўп бўлса зулмига бергувчи кўмак.
Демакки, кўп бўлар қилган гуноҳи,
Аллоҳ улар қилган ишлар гувоҳи.
Узоқ йиллар қилса зулмни золим,
Аллоҳ ҳаммасини билгувчи Олим.
Сонсиз гуноҳ билан бир кун ўлади,
Унга ҳам қўйилган муддат келади.
Дунёда кўрмаса бордир у дунё,
Бу дунё у дунё олдида рўё.
Буниси ўтади яхшими ёмон,
Унисада мавну яшайди инсон.
Мангу азоб бўлар мангу саодат,
Мўминлар шунинг чун қилар ибодат.
Гарчи Яратганнинг сифати Ғофир,
Лекин мағфиратдан бенаиб кофир.
Ўт азоби билан азобланади,
Танаси оловда кўп тобланади.
Энди бу дардига даво бўлмагай,
Энди унда кибру ҳаво бўлмагай.
Хорлик билан мангу азобда қолур,
На куйиб битади, на йўқолур?!
Бир пасда ўтгувчи, бевафо тож тахт,
Талашиб мангуга бўлади бадбахт.
Унинг атрофида аёнлари ҳам,
Мангу олов ичра бўладилар жам.
Бу дунёда қилган гуноҳи учун,
Мазлумларни чеккан оҳ воҳи учун.
Яратгучи Зотнинг адолатидир,
Бу ҳаёт қонуни, Ҳақ одатидир.
Биз бунга қилмаймиз ҳеч шубҳа гумон,
Шубҳа қилувчида бўлмайди имон!

Китобу суннатдир ҳидоят йўли

Ажиб бир замонда яшаётирмиз,
Умр довонидан ошаётирмиз.
Бугун ислом аҳлин босди тафриқа,
Етмиш учтадан ҳам кўпроқдир фирқа.
Энг ажойиброғу ифвогарлари,

Янги ҳанафийлик даъвогарлари.
Абу Ҳанифадан бўлсада узоқ,
Авомга қўйишган мазҳабдан тузоқ.
Мазҳабпарастлигу мутаассиблик,
Руҳлар кишанланган, мангу асирлик.
Тан олинмас аҳли китобу суннат,
Дин деб бидъатларни қилишар миннат.
Тан олмасанг булар нафси ҳавосин,
Бадном қилишади ўқиб «чилёсин».
«Фитначи» дейишар, «ватангадо» дер,
Илму маърифатдан буткул жудо дер.
Ўзларини санар, аллома олим,
Буларни қўллайди ИАҚдек золим.
Бизни кўролмайди, қора куч дерлар,
Барча даъволари таги пуч дерлар.
Диннинг пешволари булар эканда,
Бу гапни қилмаган ҳалиям канда.
Динни бузаётган бузғунчи бизми?,
Динни тузаётган уламо сизми?!
Қаранг бу қандайин ажиб иддао,
Далил билан исбот топади даъво.
Бу гапларни айтган аҳли мусулмон,
Ҳаммаси иддао қилади имон.
Менинг айбим улардек бўлмаганман,
Динни улар каби тушунмаганман.
Уларнинг шайхига қул эмас руҳим,
Шайхпараст эмасдир менинг гуруҳим.
Менга мазҳабларнинг асли фарқи йўқ,
Ҳаммаси яхшию, менга дахли йўқ.
Менга йўл кўрсатманг, эй сиз жаноблар,
Садоқатдан таълим берманг, каззоблар.
Мен тан олмаганмай ҳизбут таҳрирни,
Ёки, тариқатни, эшону пирни.
Менга бегонадир мазҳабпарастлар,
Акрамий, Таблиғу, Нурчидек каслар.
Мен руҳан қулмасман, бирор олимга,
Ёки, ИАҚ каби, малъун золимга.
Мен учун ҳидоят манбаи қуръон,
Саҳиҳ ҳадисларга йўғрилган имон.
Ягонадир мени яратган Аллоҳ,
Йўлбошчим Муҳаммад, расули Аллоҳ.
Бидъат мазҳабидан буткул йироқман,
Мазҳабпарастларга бўлганман «Оқ»ман.
Сизлар қилаётган бидъат хурофот,
Аслида динда йўқ, эл учун офат.
Сизлар хизматдасиз мустабидларга,

Динфуруш дейилар сиз кабиларга.
Ўзингизни санаб олиму доно,
Авомга маъруза ўқиб «пурмаъно.»
Сизга эргашишга қиласиз даъват,
Албатта, зулмга сўзсиз итоат.
Сизнинг мазҳабингиз ҳаво дейилар,
Дардингизни ҳам бедаво дейилар.
Бу фисқу фасодни, бўлсин кўнгил тўқ,
Абу Ҳанифага алоқаси йўқ.
У зотга тухматлар қиласиз тинмай,
У зот курашгандир майдонда синмай.
Зулмга бўйсунин сиз учун «тоат»,
У халифага ҳам қилмай итоат.
Калтак еб ўлдику охир зиндонда,
Лекин, ғолиб бўлди, бу имтиҳонда.
Ҳақ сўзига кимки қилса итоат,
У кимса золимга қилмайди тоат.
Зулмга қаршилиқ дини исломдир,
Зулмга ён босиш, шаръан ҳаромдир!
Адолат эркинлик динидир ислом,
Буни рад қилмоқда, шайтоний илҳом!
Китобу суннатдир ҳидоят йўли,
Бошқа йўллар бари, залолат йўли.
Гарчи ҳақ бўлсада, барча мазҳаблар,
Китобусуннатга қайтсин мактаблар.
Ҳидоят манбаи фақат қуръондир,
Бошқа иддаолар бўлса ёлғондир.
Саҳиҳ ҳадислар ҳам диннинг тамали,
Кимнидир мувофиқ бўлса амали.
Шу одам ҳақ узра, шу чин мусулмон,
Шу билан мукаммал бўлажак имон!
Бировларга қилиб пўписа ва дўқ,
Динга киритишга, ҳеч ким ҳаққи йўқ.
Қандай мажбурлайсан энди мазҳабга?,
Бу билан етолмас одам матлабга.
Ҳамма ўз йўлида айлосин давом,
Истаган йўлига эргашсин авом.
Ҳамма тинч яшасин, соғу саломат,
Бирига қилмай таъна маломат!
Ким нимада қилган бўлса ихтилоф,
Ким ҳақни гапирган, кимлар урган лоф?!
Маълум бўлажакдир қиёмат куни,
Кимга шодлик, кимга надомат куни.
Тилагим Роббимдан бу дунё аро,
Ўтқарсин қилмасдан юзимиз қаро.
Охиратда этсин жаннатин насиб,

Шафоат айласин расули ҳабиб.
Холимас қалбимиз хавфу рижодан,
Эй Саҳвий, ноумид бўлма, Худодан!

Фитналар ҳақида шеър

Агар Аллоҳ Таолонинг китоби ва пайғамбаримизнинг суннати мустаҳкам ушланса,
мўминлар ҳеч шубҳасиз диний масалаларда бидъат ва адашишдан саломат қолишади.
Аллоҳ Таоло айтади; «Албатта мана шу Менинг Тўғри Йўлимдир. Бас, шу йўлга
эргашинглар! Бошқа йўлларга (тобе бўлманг) эргашмангизки, улар сизларни Унинг
йўлидан узиб қўяр...».
(Анъом: сураси 153 оят)

Ўн тўрт аср олдин улуғ пайғамбар,
Фитналар ҳақида бергандир хабар.
Етмиш уч гуруҳга бўлинар уммат,
Ҳар бири ўзича энг олий ҳиммат.
Бугун буни кўриб турибмиз мана,
Агар ишонмасанг, бирма бир сана.
Уммат парчаланар, истаймизми йўқ,
Бу тақдири азал бўлсин, кўнгил тўқ.
Албатта ҳикмати бордир ҳар ишда,
Бордир бир ҳикматлар, бу бўлинишда.
Бугунги турли хил гуруҳ мазҳаблар,
Казо казо деган, диний мансаблар.
Асри саодатга қилсак эътибор,
Мавжуд бўлган эмас булардан бирор.
Вафот топгач Наби алайҳиссалом,
Тугади асҳоблар ичра интизом.
Бошланди кўп ўтмай фитна фасодлар,
Ўзаро адоват ички ҳасадлар.
Уриштирган эди Шайтон уларни,
Баён этай бир бир мен ушбуларни.
Эсланг «Жамал жангин» яъни, Туяни,
Ҳазрат Али билан Муовияни.
Асҳоблар ўзаро тўққанида қон,
Икки тарафда ҳам бор эди қуръон.
Очиб қўйди Иблис фитна уясин,
Билмайсан ким сунний, кимлар шиясин?.
Пайдо бўлди хавориж, муржиялар,
Нечта гуруҳга бўлинган шиялар.
Исна ашарийлар, Фотимий, Зайдий,

Алавий, Нусайрий, ҳануз яшайди.
Парчаланди Сунний жамоалар ҳам,
Шиалардан асло бўлган эмас кам.
Қадарий, Ашъарий, Моликий, Шофий,
Ҳанафий, Ҳанбалий бўлмади кофий.
Сиёсий фитналар, диндан кучлироқ,
Фитналар маркази бўлганди Ироқ.
Юзлаб тариқатлар қилинди пайдо,
Барчаси ўз шайхи, пирига шайдо.
Уммавийлар билан Аббосий халиф,
Ўзаро бўлдилар доим мухталиф.
Орадан ўтгунча ўн тўртта аср,
Турли воқеъалар қилдида таъсир.
Баъзи гуруҳ тугаб битсада бироқ,
Бу уммат бўлмади ҳаргиз иттифоқ.
Дунёга ёйилган сари динимиз,
Ихтилофга ботиб борар эдик биз.
Бу даврга келиб, бўлмади тамом,
Бу парчаланишлар, этмоқда давом.
Гарчи халифатлар тугади битди,
Уммавий, Аббосий, Турклар ҳам ўтди.
Ислом оламида фитна авжида,
Борган сари ҳаддан ошмоқда жуда.
Бугун даъво қилар кимлардир жиҳод,
Ўзларича қилиб турли ижтиҳод.
Кимдир пайдо қилди ҳизби таҳрирни,
Кимдир этагини ушлаган пирни.
Кимдир Нурчи бўлди, кимдир таблиғчи,
Биттасига йўлинг хато деб кўрчи.
Фитначи деб сени қилади эълон,
Кимга қарашни ҳам билмайди инсон.
Ҳамма ёқда бордир мурли мазҳаблар,
Турлича манҳажлар, турли мақсадлар.
Парча парча бўлган бу буюк уммат,
Қадри қиммати ҳам бир пулга қиммат.
Бўлинган турли хил миллат давлатга,
Барин баён этсам сиғмайди хатга.
Турли гуруҳ ичра, тинимсиз мудом,
Ўзаро тўқнашув этмоқда давом.
Ҳар гуруҳ устида бордир олимлар,
Амир, мустабидлар ёки золимлар.
Ҳаммаси қилади ҳақлик иддао,
Ҳаммасига мансаб, амал муддао.
Ўртада оввора авом бечора,
Не қилсин дардига топмаса чора?
Уруш қирғинларда , юрт бўлди вайрон,

Ким тўғри, ким ноҳақ ҳаммамиз ҳайрон.
Чор тарафга чорлаб, турли гуруҳлар,
Дилда адоватдан қийналар руҳлар.
Ҳаммаси бир бирин дейди мунофиқ,
Ўз йўли гўёки динга мувофиқ.
Қилиб бошқасини қонини ҳалол,
Савоб дея, тўкмоқдалар бемалол.
Ҳеч ким билмас қайда калава учи,
Роббим барчасини кўриб турувчи.
Менинг бу аҳволдан қийналар жоним,
Ҳеч бирига қойил эмас имоним.
Мен бу гуруҳларни баридан покман,
Гарчи бўлсамда бу йўлда ҳалок ман.
Ҳеч бир тоифага мансублигим йўқ,
Кечдим ҳаммасидан бўлсин кўнгил тўқ.
Мени ҳам фитначи дейдиганлар бор,
Чунки, мен улардан эмасман зинҳор.
Шубҳасиз бўлади бир кун қиёмат,
Имонни сақламоқ лозим саломат.
Бўлса гар ҳар кимни зарра виждони,
Билсин қадри баланд, инсонни жони.
Тўкмасин одамзот бир бирин қонин,
Ҳар ким сақламоғи керак имонин.
Мўминларни қирар бўлса халифат,
Буни дерлар фақат дин учун офат.
Зулмга бўйсуниб бўлгайму раво,
Зулм бу дин эмас, бу нафси ҳаво?
Мустабид ўлдирса ўз фуқаросин,
Кимдан сўрасин эл ваъда вафосин?.
Шайхлар итоатга чақирса бизни,
Бунга виждонингиз чидайми сизни?
Ҳамма ёқда зулм, ур йиқ тўполон,
Тўғри дейилар ким бўлса зўравон.
Айтинглар дўстларим наҳотки шу дин?,
Шуми Аллоҳ севган ҳақиқий мўмин?!
Фитналар авж олган ушбу замонда,
Имонимни сақлай дея омонда.
Мен барча гуруҳдан узулдим буткул,
Мен фақат Роббимга қилдим таваккул!

1 май 2015 йил

Миср фиравнлари ҳақида қисса

Миср мамлакати азал азалдан,
Тарихга битилган шеъру ғазалдан.
Бу юртнинг таърифи кўп бениҳоя,
Мен ҳам қилай дедим бир оз ҳикоя.
Мисрда қадимдан бўлган ҳукмрон,
Золим мустабидлар, фиравну ҳомон.
Уларнинг кўп иззат икромлари бор,
Ҳануз улар қурган эҳромлари бор.
Дунёда кўп минглаб одамлар ҳамон,
Ҳар йили йўл олар шу Миср томон.
Миср бу дунёда топган эътибор,
Сабаб фиравнлар қабрлари бор.
Аслида бу ерда бор бошқа маъно,
Буни англаш учун керакмас доно.
Миср ёвузликнинг тимсоли бўлган,
Фиравнлар бунинг мисоли бўлган.
Токи айланаркан чархнинг равоқи,
Бу ёвузлик гўё қолгандир боқий,
Мусо қочиб чиққан бу қўҳна диёр,
Зулм билан топди, обрў эътибор.
Орадан ўтсада йиллар асрлар,
Йўқ бўлмади фиравн қурган қасрлар.
Ибн Ос қўлига ўтганда замон,
Бу юртга ёйилди дин билан имон.
Лекин кўп ўтмади орадан қаранг,
Бир ярим асрча ораси аранг.
Бунда пайдо бўлди, шиа халифат,
Фотимийлар деган, дин учун офат.
Кўп йиллар турди бу ботил ақида,
Тарихларни ўқинг, қизиқдир жуда.
Нусрат топганида курд Салоҳиддин,
Бу ўлкада гуллаб яшнар эди дин.
Фотимийлар тугаб ўлкада тамом,
Аббосийлар ҳукми бўлди бардавом.
Мамлук Бебарс даври келганда Миср,
Мўғуллар қўлига бўлганди асир.
Шомни забт этсада гар Хулакухон,
Мисрга бўлмади тўла ҳукмрон.
Халифат пойтахти бўлди бу ўлка,
Султон Салим токи олгунча қўлга.
Шу билан тўрт аср ўтганда қаранг,
Миср Истамбулдан қутулди аранг.
Тугаб битгач усмон халифалиги,
Алмашди Мисрнинг ҳам эғалиги.

Энди Англия қироличаси,
Бу элга ҳукмрон бўлган нечаси?
Мустамлака пайти Англияга,
Қаранглар бу қизиқ бир воқеъага.
Бу ерда қироллик қилинди барпо,
Истиқлол тўнидан кийилди сарпо.
Узоққа бормади лекин бу қирол,
Бу қонли тарихга боқиб ибрат ол.
Зобитлар ағдарди қиролни тахтдан,
Шу билан ўгириб юзини бахтдан.
Жумҳурият деган қилдилар пайдо,
Гўёки, эркинлика тенгликка шайдо.
Бу фитна бошида турган Сталин,
Ёқди социализм деган машъалин.
Даҳрийлик ҳукмрон бўлди Мисрга,
Бу тарих қиссаси татир асрга.
Жамол Абдунносир деган касофат,
Миср элига чексиз келтирди офат.
Бу мараз диндордан кўнгли қолганди,
Фиравн Ҳомондан ибрат олганди.
Қилди ихвонларга чексиз зулмни,
Қутбга ҳам раво кўрди ўлимни.
То ўзи ўлгунча бу мараз қотил,
Ҳукмронлик қилди зулм ила ботил.
Қаранг фиравнлар қилган одатни,
Ўрнига қолдирди Анвар Садатни.
Бу кас яҳудларни тан олди тамом,
Қўшни Фаластинда бўлди қатли ом.
Уни тан олмаган эди Носир ҳам,
Гарчи бўлган эса ақли қосир ҳам.
АҚШ таклифига тополмай чора,
Бу ёвузликка бу кўнди бечора.
Бу фаластингамас, аҳли диёнат,
Бу барча умматга эди хиёнат.
Бугун ҳам мавжуддир яҳуд давлати,
Кундан ортиб борар савлати.
Уларни давлат деб тан олиш ҳаром,
Ҳаромдир уларни қилиш эҳтиром.
Сабаб улар шилиб олди теримиз,
Фаластиннинг ери, бизнинг еримиз.
Зулм билан тортиб олинса бир ер,
Қайси оқил одам буни тўғри дер?
Буни тўғри деди лек Анвар Садат
Чунки, зўравонга қул бўлиш одат.
Бу иши ихвонга келганди малол,
Унинг қонин қилди тўқмоқни ҳалол.

Кимга аза, кимга тўйлар муборак,
Унинг ўрнин олди Ҳусни Муборак!
Бу каззоб қул эди мангу АҚШга,
Саъй қилди доимо унга ёқишга.
Ўттиз уч йил бу махлуқ фиравн мисол,
Мисрнинг ҳокими бўлди назар сол.
Унинг давронида бўлди кўп бало,
Балога ихвонлар эди мубтало.
Жамият ичида мазлуми улар,
Лекин дин имонда машҳури улар.
Тазйиққа учрарлар, ошкора, зимдан,
Қўрқмасдилар Ҳақдан ўзга ҳеч кимдан.
Бир миллиондан ошиқ эди сафлари,
Қанча тарафдори аниқмас бари.
Бу улкан жамоат ишлар халқ билан,
Элга ёрдамлашар завқу шавқ билан.
Кутар эди улар келар деб замон,
Тугар деб даврони фиравну Ҳомон.
Бошланди оламда улкан ғалаён,
Ислом оламида исёну исён.
Мустабид тузумлар уммат устида,
Яшардилар бари маст уйқусида.
Дунёга ҳукмрон, зўр мустабидлар,
Вақти келгач бир бир чуқурга қулар.
Бен Алининг тезда қуриди шўри,
Хор бўлди Қаддофий Ливия зўри.
Келди мана шундай бир давр муддат,
Муборак тагида қимирларди тахт.
Таҳрир майдонига тўлди оломон,
Буни кўрмаганди Фиравну Ҳомон.
Ўн саккиз кун туриб ҳусни муборак,
Кўрсатди қудратин Тангри таборак.
Истеъфога кетди охири золим,
Шод бўлдилар барча авому олим.
Мустабид қамоққа олинди аммо,
Бу билан битмади ҳали муаммо.
Фиравн давридан то шу кунгача,
Ўтгандир йиллару асрлар неча.
Миср халқи илк бор, кексаю ёши,
Эркин сайловда сайлашди юртбоши.
Кимга вафо қилган бевафо курси,
Мисрда сайланди Муҳаммад Мурсий.
Кўп йиллик курашдан кейин ихвонлар,
Ғолиб бўлишликка бўлди имконлар.
Бу инсон ихвонлар вакили эди,
Ғазони қамалда қўймасман деди.

Бу гап ёқмас эди яҳудийларга,
Ёки, АҚШдаги салибийларга.
Ёқмади Саудлар қиролига ҳам,
Қиролдан норози эди кўп одам.
Қироллар қўрқдилар тахти қулашдан,
Улар қўрқиб яшар доим курашдан.
Мустабидлар учун асли фарқи йўқ,
Қай дин бўлса бўлсин, қорни бўлсин тўқ.
Улар сақлаб қолиш учун тахтини,
Кечади охират нақди бахтини.
Саудлар қироли малик Абдуллоҳ,
Умматга хиёнат қилди, Ҳақ гувоҳ!
Беш миллиард пул берди битта золимга,
Қаранг фатво берган муфтий олимга.
Топилди бир хоин нопоку фосиқ,
Имон даъво қилган маккор мунофиқ.
Бир йилга бормади, Муҳаммад Мурсий,
Ўрнига ўтирди нобакор Сисий.
Мурсий тикдилар охир қамоққа,
Жазо олиб муддатин ўтамоққа.
Муборак қамоқдан бўлдику озод,
Дод бу фиравнлар дастидан минг дод.
Бир холис мусулмон келганда қаранг,
Фитналар қилишди олмону фаранг,
Қонуний раисга боқмади қиё,
На АҚШ, БМТ, қилмиши риё.
Фиравнлар руҳи бўлди яна шод,
Ихвонлар қилдилар дод ила фарёд.
Ўн минглаб, юз минглаб барча оломон,
Ассисига қарши бошлади исён.
Адвия майдони тўлди одамга,
Халқ юраги тўлган эди аламга.
Бир ой кеча кундуз минг минг оломон,
Шу майдонда тутди рўза рамазон.
Адолатни талаб қилди инсонлар,
Кекса ёш, эр хотин, қизу жувонлар.
Мурсийга содиқ бир жамоат эди,
Уларнинг талаби адолат эди.
На диний дунёвий қонун зоти бор,
Мурсийнинг ҳақлигини қиларди иқрор.
Сиси деган малъун истарди чора,
Чора истар ахир бўлса бечора.
Саудлар қўллади пасткаш хоинни,
АҚШ ҳам бошлади эски ўйинни.
Исроил дўстимиз деди Сисини,
Сиси ёрган экан асли пихини.

Ҳаммани тилини топди ҳароми,
Золимга золимнинг бор эҳтироми.
Кейин отинг дея, у берди буйруқ,
Халқ устидан аскарлар ёғдирди ўқ.
Ёшу қари демай, аёлу жувон,
Адвия майдони бўлди қизил қон.
Танклар билан ҳайдаб босиб янчдилар,
Тирик қолганига пичоқ санчдилар.
Ўликларга қўшиб кўп ногиронни,
Ўлдирди аёвсиз минг минглаб жонни.
Тириклай куйдилар кўп мусулмонлар,
Оёқлар остида қолди қуръонлар.
Бу даҳшатга улуғ Тангрим Гувоҳдир,
Буни унутишлик оғир гуноҳдир.
Бу зўравонликни кўриб турганлар,
Дунёда қонун бор деб лоф урганлар.
Ҳеч нарсa демасдан жим турди бари,
Чунки, келишилган эди илгари.
Азҳар имомлари Аҳмади Тоййиб,
Ҳа қ устидан кетган эдику тойиб.
Мисрдаги кўплаб каззоб салафлар,
Сисига айтишди кўп шон шарафлар.
Қамоққа олинди ихвонлар бари,
Ўлмай тирик қолган бўлса илгари.
Мурсийга бердилар йигирма йилни,
Нимага деб биров очмайди тилни.
Қонхўр Сиси бўлди элга юртбоши,
Ёноғида қотди элни кўз ёши.
Муборак мараз ва исроилпараст,
Озод бўлди қаранг, ўтириб бир паст.
Қуръоннинг ҳофизи Мурсий қамоқда,
Ихвонлар ҳалиям Мурсий демоқда.
Дунёга ҳукмрон қонхўр гуруҳлар,
Адолатсиз мараз, дили мажруҳлар.
Индамай Сисини олаяпди тан,
Чунки, исроилдир у учун ватан.
Ғазони қамалда қолдирди гумроҳ,
Бу каззоб ишига Аллоҳим гувоҳ.
Буни кўрса эди ёвуз фиравн,
Ўзини пастлигин билиши тайин.
Сиси фиравндан каттароқ золим,
Бунинг ёнида бор, кўп шайху олим.
Сиси қонхўрлигин динга ўрайди,
Дин шу бўлса, ким ҳам фатво сўрайди?
Фиравн дер эди ўзини Худо,
Сиси ҳам бўлгандир имондан жудо,

Лекин дин номидан қилинар зулм,
Диндорларга чиқар фатвои ўлим.
Фиравн бунчалик қаттол эмасди,
Ҳазрати Мусони Наби демасди.
Уни ҳалок қилди буюк Аллоҳим,
Бунга ҳам шу кунни, солсин Илоҳим!
Миср заминида ҳеч вақт, ҳеч қачон,
Бундай қирилмаган диндор мусулмон.
Миср тарихида ихвонлар каби,
Бўлмаган бирорта гуруҳ илгари.
Миср тарихида Мурсийдек инсон,
Бўлганми ёки йўқ, Аллоҳга аён!
Бу инсонда. Унинг жамоатида,
Унинг ҳақ йўлида шижоатида.
То қиёматгача энди бу уммат,
Олади улардан ўрнаку ибрат.
Эртами ёки кеч, Адолатли ЗОТ,
Ҳақиқатни қарор топтирар ҳайҳот!
Мени бу нарсага имоним комил,
Адолат бўлади оламга шомил.
Аллоҳдан сўрайман шу кунни тезроқ,
Келтиргил, кўрайлик қудратли Раззоқ.
Мазлумларга Ўзинг нусрат нажот бер,
Чунки, Ўз қўлингда барча осмон — ер.
Ўзинг эшит Миср аҳлининг додин,
Ўзгалар эшитмас, улар фарёдин.
Уларни Ўзинга топширдим буткул,
Эй Қудратли Эгам, Сенга таваккул!

26 апрел 2015

Турмадаги бир кун;

(Достон)

Навоийда битта, «қизил» зона бор,
Унинг таърифлари жудаям бисёр.
Бунинг номин кимлар «қирқ олти» дерлар,
Ичида яшайди, қуёнлар шерлар.
Мен бу ерда тўрт йил ўтирган эдим,
Кўп азоблар кўрдим, калтаклар едим.
Бу турма тарихи достонга сиғмас,
Бу ернинг зулми ер осмонга сиғмас.
Бу шеъримда баён қилайин сизга,

Қандай кўргиликлар етганди бизга.
Аммо, бу азобни ёзиш имконсиз,
Мингдан бирин ёздим десам ишончсиз.
Мен ёзганларимга ўзим гувоҳман,
Сизни ишонтиришга хайрихоҳман.
Бир кунни васфини қиламан халос,
Бир кун қандай бўлса, барчасига хос.
Сабр қилиб ўқиб чиқинг бир нафас,
Булбулга тиканми йўқ, олтин қафас?!

1

Сталин даврида қурилган барак,
Аслида юз маҳбус ётиши керак.
Бу ерда ётибди икки юз, уч юз,
Ким ёлғон гапирса қаро бўлар юз.
Уч қаватли темир каравот бари,
Аслида бир қават бўлган илгари.
Шунда ҳам одамлар сиғмас баракка,
Маҳбуслар ётмасди тўшақда якка.
Ҳар икки маҳбуснинг ўртасига бир,
«Бир юз эллик тўққиз», тикилар мажбур.
Анча тинчроқ яшар, ўғри каззоблар,
«Эллик тўққиз»ларга барча азоблар.
Бир бўлимда шундай тўртта барак бор,
Атрофи ўралган, тортилиб девор.
Демак, бир бўлимда, бор мингта маҳбус,
Лекин ҳожатхона, кам эди афсус.
Ўнта одам учун мўлжал қилинган,
Билмадим ким бунда, не режа қилган.
Ювиниш жойдаги эски турбадан,
Ўнта одам ювиш мумкин дир бадан.
Тартиб бўйича шу, олтида подём,
Катта посбонимиз исми ҳам Артём.
Олтига етмасдан ҳали соатлар,
Посбонлар уйғониб, ишини бошлар.
Наҳорда уйғотар туртиб посбонлар,
Совуқдан танангда музлайди қонлар.
«Тур, бориб кўчани тозалаш керак»,
Тепамизда турар, бир алп бўйтерак.
Қалтираб турамиз бир неча маҳбус,
Эллик тўққизларнинг иши шу махсус.
Қаранг мўминларга берган азобни,
Уйғотмас эдилар, ўғри каззобни.
Шулар тозалайди кўчада қорни.

Лекин, овқатга ҳеч тўймайди қорни.
Бир амаллаб ўқиб олишга намоз,
Посбонлар кўзидан қочамиз бир оз.
Бир четда имою ишора билан,
Ким қандай амаллаб, намоз ўқиган.
Кимни ушлаб олса гар, сергак посбон,
Бақириб бошлайди, қий чув тўполон.
Каттасин чақириб, солади вой дод,
“Фалончини кўрдим, ўқиди бомдод.”
Уни олиб кетар изоляторга,
Ким гап қайтаради, бундай “ботир”га.
Маҳбуслар тургунча ширин уйқудан,
Биз қор тозалаймиз, титраб кўрқувдан.
Соат олти бўлгач, кўнғироқ чалар,
Чироқлар ёнади, қий чув бошланар.
Маҳбуслар уйқудан тургунча, бўлар,
Посбонлар тарафдан, дўқ пўписалар.
Бақира бошлашар барча нозирлар.
Маҳбуслар кўчага ўзни ҳозирлар.
Бараклар олдида тортилади саф,
Билмадим, бундан бор кимга, қандай наф?
Бошланар зонада «бадан тарбия,»
Бу нарсадан фойда бўлса майлия.
Ташқарида туриб, бир неча зобит,
Кузатар ҳаммани турганча собит.
Кейин айтишади, барча жўр бўлиб,
Мадҳия куйини “завқ шавқ”қа тўлиб.
Совуқ изғиринда, борми оламда,
Мадҳия куйлаган халқ, субҳидамда?
Беш ё олти марта, куйлагач, охир,
Киришга ишора бўлади зоҳир.
Шунда берилади бизга ўн минут,
Эҳ, бу кунлар менга, бўлмагай унут.
«Юз кўлингни ювиб, сафда тур» дейди,
Мўминлар намозин ғамини ейди.
Бир амаллаб, бирор четроққа чиқиб,
Ким қандайин, олар намозни ўқиб.
Ҳамма югуради туалет томон,
Ҳаммага лекин жой, етмаса ёмон.
Илож йўқ, юзингни олишга ювиб,
Посбонлар келади, ортингдан қувиб.
Ювинишга агар тополсанг имкон,
Кузатиб туради ортингда посбон.
Таҳорат қилдими йўқми, кузатар,
Ўзича хатоинг кўрса, тузатар.
Тугамайди сира дўқ пўписалар,

Калтак ер намозни, ким ўқисалар.
Одамнинг кўплиги ташвиш муаммо,
Бунинг яхшилиги бор экан, аммо.
Ур йиқ тўполонда, барча посбонлар,
Баъзан кузатишга топмас имконлар.
Хуллас, кимлар тушса посбон кўзига,
Кейин, қаралмайди унинг сўзига.
Шулар жиноятчи бўлади шу кун,
Изолятор, намоз ўқиган учун.
Ким қўлга тушмаса, омади чопган,
Мискасини олиб, сафда жой топган.
Барчамиз саф тортиб бўламиз равон,
Мадҳияни куйлаб, ошхона томон.

2.

Ошхона дегани кичик бир хона,
Оловга ургандек ўзин парвона.
Бу ерда ишлашлик, улуғ шарафдир,
Инсон қорни доим овқат талабдир.
Маҳбуслар эрталаб кирар, бу ерга,
Тез чиқар оёғи тегмайди ерга.
Чунки, одам кўпдир овқатланишга,
«Нонингни ол тезда отлангил ишга.»
Бир чўмич ювинди, берар эрталаб,
Бундар ортиқ нарса, қилинмас талаб.
Бир парча нон билан ичамиз уни,
Бошланар шу билан, маҳбуснинг куни.
«Бўл тез чиқ!»,» садоси остида, барча,
Ишга жўнаб кетар, кун ботгунгача.
«Промзона» деган, томонга бориб,
Ҳамма ҳожатхона, кетар ахтариб.
Эрталабдан имкон бўлмаган учун,
Ҳожатга эҳтиёж бўлмасин нечун?!
Энг муҳим ишлари маҳбус зотини,
Чекиш топиш, сотиб, бор бисотини.
Ким нонин беради, кимдир имонин,
Чекиш топиб тўлдиришга ҳамёнин.
Чекиш деган бало, номи “самосат,”
Кимда кўпроқ бўлса, қилишар ҳасад.
У нарса маҳбуслар, жони дилидир,
Барчаси нон билан, шунинг қулидир.
Самосатни топсанг, бахтинг кулгани,
Ўраш учун қоғоз, топсанг бўлгани.

Лекин қоғоз топиш, эмасдир осон,
Қоғоз учун яна, бериш керак нон.
Газета парчасин тополган маҳбус,
Қанчалик «бахтлидир,» билмайсиз, афсус.
Кимда бўлса ўша қоғоз парчаси,
Унга парвонадир маҳбус барчаси.
Агар бўлса у ҳам, саховатпеша,
Тарқатса, эртани қилмай андиша.
Бу одам сахийдир, бунга гумон йўқ,
Бунга ҳар кимда ҳам, журъат, имон йўқ.
Лекин камроқ эди, бундай сахийлар,
Баъзида рад қилар, баъзида сийлар.
Самосатни топиш, бўлса бир азоб,
Қоғоз топиш учун, қанча изтироб.
Агар топа олсанг барин мукаммал,
Демак, хурсанд бўлиб, бошлайсан амал.
Эски бушлатларга ўралиб олиб,
Тушгача ишларсан, қолмасдан толиб.
Бригадирлар турар, тепангда доим,
Буларнинг асрасин Ўзи, Худойим.
Столба цехида ишлаймиз бизлар,
Яъниким, диндорлар, «эллик тўққизлар.»
Бу ерда эртадан, кечгача қий-чув,
Столба ташиймиз, кечиб, лойу-сув.
Столба, чегара учун мослашган,
Тикан симлар тиркаш, учун хослашган.
Тўрт киши кўтарар уни қўлида,
Қувват қолмас одамзодни белида.
У ёқдан бу ёққа, юрамиз шундай,
Кимлигимиз элга, аёндир кундай.
«Вовчик» деб, чақирар, бошқалар бизни,
Заррача қадрингиз бўлмайди сизни.
Чарчоқдан танангни қолмаса жони,
Ўтириб дам олиш, йўқдир имкони.
«Тез бўл, тез бўл!» дея, йиртади томоқ,
Агар тез бўлмасанг, ейдурсан таёқ.
Уларга берилган катта имтиёз,
«Эллик тўққизларни, ўлдирсанг ҳам оз.
Халқнинг душманидир, «эллик тўққиз»лар,
Уларга заррача, раҳм этманг сизлар.
Улар вовчиклардир, улар одаммас,
Уларни ҳақорат қилиш, ҳароммас.
Ўлиб қолса агар деймиз начора,
Касал маҳбус экан, ўлди бечора.
Улар ишламаса гар қойилмақом,
Бизга хабар беринг, гап йўқ, вассалом!»

Бу гаплар айтилган бригадирларга,
Дардинг айтолмассан, қир адирларга.
Тўрт тараф, тикан сим ўралган девор,
Ким билар, бу девор ичида, ким бор?!
Атрофинг тўрт тараф, чўлу биёбон,
Додингни ҳеч кимга, айтолмай ҳайрон.
Келиб кетиб турар, ҳар дам зобитлар,
ИАКни «худо» деб, билган «обид»лар.
Кимки кўзларига кўринса ёмон,
Изолятор сари, бўлади равон.
Ёки, промзона ҳожатхонаси,
Бўлади уларнинг уй, «кошонаси.»
Тагидаги ахлат ичига тиқиб,
Итдек расво қилиб, тепишар йиқиб.
Бу каби зулмни қилмаган ҳамон,
Мусонинг қавмига, Фиръавну-Ҳомон.
Бизларга қилдилар шундай зулмни,
Ёлғон бўлса сўзим, кесинг тилимни.
Бу каби азобу уқубат билан,
Тушга етиб олсак, хурсанд жону тан.
Кетамиз саф бўлиб, миска кўтариб,
Мадҳияни куйлаб, ғариб, музтариб.
Тушликга етирган Аллоҳга шукр,
Шу кунларни эслаб, қиламан фикр.

3

Промзонани ҳам ошхонаси бор,
Ош ейилар дея, ўйламанг зинҳор.
Бу ерга келади ишчи маҳбуслар,
Ўша тартиб низом, ўша манқуртлар.
Жойни торлигидан қайга кетамиз,
Навбат етишгунча туриб кутамиз.
Мискасин кўтариб юзлаб оломон,
Овқат ейиш учун, кутишса ёмон.
Офтоб иссиқлари, қиш аёзлари,
Кутиш билан ўтар, қишу ёзлари.
Навбатимиз келгач, бир бир кирамиз,
Қайга ўтиришни яхши биламиз.
Ўн киши ўтирар, битта столда,
Пайка нон ва овқат, бор кастролда.
Кимдир чўмич олиб, овқат сузади,
Сузишда ким ундан, кўзин узади?.
Нонни чети учун, бўлар талашиш,
Деманглар бу гапни, ҳаддидан ошиш.
Очлик ўз ҳукмини ўтказар бизга,

Бу гапларим эртак туюлар сизга.
Ўйламанг «буларнинг тақвоси йўқ» деб,
«Ичида ақли, доноси йўқ», деб.
Булар дини учун қамалган бари,
Ҳаммаси тақводор бўлган илгари.
Бу носоғлом ҳаёт, барин синдирган,
Ҳаётга бўлган умидин, сўндирган.
Ҳеч ким уялмайди, ҳеч кимдан ортиқ,
Қилолмас бир нарса, бировга тортиқ.
Одамзод тушса гар, бу вазиятга,
Эътиборсиз бўлар, кўп азиятга.
Бу ерларга тушиб кўрмаган одам,
Калтак еб тортмаган, сон саноқсиз ғам.
Катта гапириши мумкин ўзича,
Амали топилмас, айтган сўзича.
Ўйламанг буларни билмас деб, динни,
Ёки, қули бўлган, шайтону жинни.
Барчасини илми, эътиқоди бор,
Булар бўлгандилар, зулм остида хор.
Ҳизбутми, салафий, ваҳҳобий, хуллас,
Аралаш қуралаш, куни ўтса бас.
Ҳаммада бор фақат, биргина қайғу,
Ажал етса тезроқ, ўлиб кетса у.
Бу азоблар бари тугаса, тамом,
Бошқа нарса керак эмас, вассалом.
Тез тез ичиб олиб, кади шўрвани,
Қўтарамиз тезда халта тўрвани.
Яна иш жойига, кетамиз чопиб,
Тартиб сақловчилар, олмасдан қошиб.
Бу ерда бир улкан темир матоҳ бор,
Тош эзгич дейилар, шовқини бисёр.
Бу нарса айланар тинмасдан доим,
Шовқинин эшитиб, дермиз; Худойим.
Бу нарса майдалар катта тошларни,
Бизлар ташиймиз сўнг, эгиб бошларни.
Шу тошдан қоришма қилинар кейин,
Бетон қуйиш учун, лозим атайин.
Шу югур югурда амаллаб кимлар,
Намоз ўқиб олар, ғариб мазлумлар.
Қанчаси тарк этди, намоз рўзани,
Эшитсада таънаю, маърузани.
Ҳамма ҳалак бўлган, ўз жони учун,
Кимдир охирати, имони учун.
Шу тахлит кечгача, ишлаймиз ҳар кун,
Кечки соат бешда, иш бўлар якун.
Бошқа гуруҳ келар, тунда ишлашга,

Вақт топмас одамзод, бошни қашлашга.
Хуллас, саф саф қилиб, яна санарлар,
Ҳамма маҳбус, Жилзонага жўнарлар.
У ерда бошланар, оммавий санок,
Бутун зона бўйлаб, санашар узоқ.
Бунда барча маҳбус, туришар қоим,
Барча зобит зоти, тўпланар доим.
Санокқа тўплансак фақат, майлия,
Куйламиз жўр бўлиб, яна мадҳия.
Бутун зона бўйлаб, катта майдонда,
Беш мингтача маҳбус, шовқин суронда.
Мадҳия куйлаймиз, борича овоз,
Посбону зобитлар, бақришар боз.
Ўн марта, ё шунга яқин, ҳар куни,
Мадҳия куйлашлик, шарт билгил шуни.
Биттаси дирижёр бўлади яна,
Кўринг сизга текин томошо, мана.
Қўлини силкитиб турар ўзича,
Унга қарамайди биров, заррача.
Мадҳия тугагач, маҳбус дирижёр,
Зобитларга қилар, таъзим бажо зўр.
Агар майли деса, демак гап тамом,
Шундайдир бу ерда, тартиб интизом.
Агар йўқ деса у, куйлаймиз яна,
Куйладик ой йиллар, бир қанча сана.
Кейин рухсат бўлар, баракга қайтиш,
Шу санокдан ўтиш, катта оғир иш.
Кейин бошланади яна сафланиш,
Кечки овқат учун, ё таёрланиш.
Кечки овқат билан тугамас ташвиш,
Ҳали уйқугача бордир анча иш.

4

Овқатланиш учун, албатта такрор,
Мадҳия куйлаймиз, боргунча ўн бор.
Ошхона олдида кутамиз яна,
Навбат етиб, кир деб, айтгунча мана.
Кечки овқат билан тонги овқатни,
Топмайсиз орада бирорта фарқни.
Маҳбуслар одатда нонни олишар,
Емасдан қўйнига секин солишар.
Нонга сотиб олса, бўлар самосат,
Бир чимдим қуруқ чой, ичишга фақат.
Ёки, ейиш учун баракка келиб,

Агар йўлда биров, кетмаса илиб.
Йўлда турар яна, бир гуруҳ посбон,
Нонни олиб ўтиш, эмасдир осон.
Текшириш бўлади, сафни тўхтатиб,
Кўпчилик нонини қўяр йўқотиб.
Агар кимдир олиб ўтса баногоҳ,
Ана ўшалар ҳам, бўлсинлар огоҳ.
Баракда посбонлар кўриб қолмасин,
Ейдиган нонинга заҳар солмасин.
Кечки овқатдан сўнг, қаранглар ҳали,
Эллик тўққизларни ҳайдар ташқари.
Улар кира олмас баракка дарров,
Уларни қилганчалик, иш қилмас биров.
Улар супурарлар барак атрофин,
Ва ҳожатхонани, сўрманг инсофин.
Тозалаб бўлсалар ҳам, ҳамма ёқни,
Баракка кирсалар, ерлар таёқни.
Турарлар то, соат бўлганича ўн,
Мадҳияни куйлаб, гапиришга жўн.
Соат ўнда ётар ўғри каззоблар,
Эллик тўққизларга, бўлар азоблар.
Кимнидир штабга чақирар ҳали,
Урарлар, маҳбуслар ётган маҳали.
Кимлар ҳожатхона тозалар яна,
Бир кунинг гўёки, бўлар бир сана.
Яна шом намози, билан хуфтонни,
Ўқиш муаммоси, ўртайди жонни.
Имою ишора билан, бир нафас,
Ким қайда амаллаб, ўқиб олса бас.
Баъзида топмайсан, шунгаям имкон,
Уйқуга ётганда, ўқийсан аҳён.
Хаёлан қиласан рукуъ, саждани,
Кўрган куни қурсин, мўмин бандани.
Агар ҳаммасидан ўтолсанг омон,
Энди ухлашга жой бўлмаса ёмон.
Одам кўплигидан, ётишга жой йўқ,
Эллик тўққизларга, ичишга чой йўқ.
Бир куни у ерда, бир куни, бу ер,
Бригадир кўрсатиб, сен ётасан дер.
Икки киши ётса, ўртага ётар,
У икки кимсага, бу оғир ботар.
Улар туртиб чиқар, то тонг отгунча,
Гўрда ётган яхши, бунда ётгунча.
Лекин чорамиз йўқ, бечоралармиз,
Гуноҳсиз гуноҳкор, овворалармиз.
Кимга айтиш мумкин, аҳволу зоринг,

Билмайсан қаерда қолгай мазоринг?!
Йиғлагинг келади, дилда исён йўқ,
Ҳатто йиғлашга ҳам, асло имкон йўқ.
Эсини йўқотиб қўйган одамдек,
Довдираб юрасан, бўларми деб чек.
Ўзни ўлдиришга бўласан рози,
Лекин унда бўлар, Аллоҳ норози.
Озод бўлишликни қилмайсан хаёл,
Тушинга ҳам кирмас, қиз, жувон, аёл.
Фақат бир оз тинчлик топайин дерсан,
Тинч бўлсанг, сўнг бошқа ғамингни ерсан.
Қуриб битган ожиз, нотаваон тана,
Ухлаб дам олишни, истайди яна.
Эртанинг ғамини ўйлай олмайсан,
Эртага ўламан дейсан, ўлмайсан.
Исқирт бушлатига ўралиб олиб,
Уйқусига кетар маҳбуслар толиб.
Эртага, отмаса майли эди тонг,
Дея, эллик тўққиз, қотиб қолар донг.
Эртага мабодо уйғонса мана,
Бўлар, шу ўқиган нарсангиз яна.

Хотима;

Бу битта маҳбуснинг битта кунидир,
Кун эмас, зулматга тўла тунидир.
Агар тушмасалар изоляторга,
Тушмаса бўлади, кўп хавотирга.
Демак, юқорида айтилган каби,
Ўтади шу куни, бу кун талаби.
Агар тушиб қолсанг, изоляторга,
Ўрин бор тушишга, кўп хавотирга.
Бу бошқа мавзудир, бу алоҳида,
Эсимга тушади мени, гоҳида.
Бир кун вақти келса, берарман айтиб,
Балки бу мавзуга, келмасман қайтиб.
Мана шундай ҳолда, ўтди, йил ойлар,
Лекин сал яхшироқ, яшарди бойлар.
Бу эллик тўққизлар, чеккан азоблар,
Тушида ҳам кўрмас, ўғри, каззоблар.
Бу азоб уқубат, бўлганди нечун,
Мўмин бўлиб, намоз ўқиган учун?!
ИАК деган бадбахт, пасткаш ҳароми,
Лаънатланиб қолсин, тарихда номи.

Шундай ноинсоний, зулм этди бизга,
Ўқинг деб, мен бир оз, зикр этдим сизга.
Минг азобга солиб, бу жону танни,
Бизга ўргатишди, "севмоқ" ватанни.
Шундай ўргатишди ватан севишни,
Мен унутолмасман ҳаргиз бу ишни.
Озми кўп, турмада ўн йил ётибман,
Шунда ҳам ватанни севиб ётибман.
Нафрат тимсолидир менга мадҳия,
Ўқирман ватанга энди Марсия.
Менинг нафратимнинг поёни йўқдир,
Ҳануз қасос олиш, имкони йўқдир.
Бу зулм режими тураркан омон,
Бундан ҳам ҳолимиз бўлади ёмон.
Бунини йўқ қилишлик керақдир тамом,
Қон тўкиб бўлсада, тамом вассалом!

1 январ 2015 йил.

Ғазаллар

Ла илоҳа иллоллоҳ!

Пайғамбарлар нидоси; Ла илоҳа иллоллоҳ,
Ҳақ аҳлининг садоси; Ла илоҳа иллоллоҳ,
Дунё пайдо бўлгандан, то қиёмат бўлгунча,
Ҳақ динларнинг асоси; Ла илоҳа иллоллоҳ,
Осмон — ер, ой — қуёш, малаклар тилинда фош,
Зикрларнинг аълоси; Ла илоҳа иллоллоҳ,
Одам атодан бошлаб, токи қиёматгача,
Ҳақ аҳлининг садоси; Ла илоҳа иллоллоҳ,
Имон калимаси шу, кўнгил хазинаси шу,
Тасбиҳларнинг пешвоси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Қанчалар мушрик инсон, топди бу сўздан имон,
Мараз диллар шифоси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Уламолар даҳолар, Муфаккирлар донолар,
Кўнгилларин сафоси; Ла илоҳа иллоллоҳ!

Қанча асру замонлар, қанча ҳарбу — омонлар,
Имон ва ширк низоси; Ла илоҳа иллоллоҳ,
Мушриклар жаҳаннамда, сохта маъбудлар билан,
Ширк аҳлининг хатоси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Шунинг учун кўп жонлар, берилгандир қурбонлар,
Куфр имон ароси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Бу сўз олам асоси, яралиш муддаоси,
Аҳли жаннат навоси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Кимлар учун неъматдир, кимлар учун иззатдир,
Кимлар юзин қароси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Насиб этса гар айтиш, йўқдир орқага қайтиш,
Яратганнинг атоси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Кимлар молнинг фидоси, кимлар нафсин шайдоси,
Оламларнинг Худоси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Ибодатга лойиқ Зот, тан олган топгай нажот,
Алмисоқнинг вафоси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Ҳақ келса қочар ботил, Барча золиму қотил,
Залолат интиҳоси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Мушрикка жаннат ҳаром, тавҳидгадир эҳтиром,
Чунки, жаннат баҳоси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Бўлсак бир кун собиқ биз, шу каломга содиқ биз,
Дардлик диллар давоси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Эсда тутинг ҳар дамда, инсу жинни оламда,
Синашдан муддаоси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Шайтонларни қочирган, олам аро сочилган,
Зулматларнинг зиёси; Ла илоҳа иллоллоҳ!
Саҳвий ҳамду саноси, мансублик иддаоси,
Ҳаётининг маъноси; Ла илоҳа иллоллоҳ!

Бу нечук элдир?

Тараққий топса булар, қуръон буларда бўлмаса,
Хулқи комил бўлсаю, имон буларда бўлмаса?!

Сўзида содиқ кишилар, бизда камёбдир бугун,
Бу нечук элдир қаранг, ёлғон буларда бўлмаса?

Мустабидлар ҳукмрондир барча ислом юртида,
Бирон золим зўравон, султон буларда бўлмаса.

Элу юрти яшаса тўқ фаровон ғам чекмайин,
Неча милён дарбадар, сарсон буларда бўлмаса.

Еримиз осмонимиз бир, Бани Одам барчамиз,
Биздагидек, хору зор инсон буларда бўлмаса.

Инқирозга учраганмиз, балки, шайтон макридан,
Наҳот, бизни алдаган шайтон буларда бўлмаса?!

Икки дунёнинг саодатига лойиқ Биз эдик,
Нечук ғолибдир булар, имкон буларда бўлмаса?!

Биз фақат ҳар хил гуруҳ, ур йиқ билан овворамиз,
Бедаводир дардимиз, дармон буларда бўлмаса.

Сенинг Роббинг ваъдаси ҳақ, шубҳа қилма Саҳвиё,
Сенда бордир беҳисоб армон буларда бўлмаса.

Август 11, 2015

Юрагига ўт ёқинг Акмал Андижонийни,
Кулин кўкка совуринг унинг ширин жонини.
Акмал Набиев

.....

Юрагига ўт ёқинг Акмал Андижонийни,
Кулин кўкка совуринг унинг ширин жонини.
Йигирма йил ватанда қўним топмаган эди,
Майли, ичинглар агар, қолган бўлса қонини!
Эй жаллодлар барибир, мағлубият сизники,
Йўқ қилолмайсиз ҳаргиз, Акмални имонини.
Уни ўлдириш мумкин, қамаш, уриш калтаклаш,
Сони борми мустабид, золимнинг қурбонини?!
Акмал имони комил, бош эгмагай золимга.
Чунки, йўқотган эмас, то ҳануз виждонини.
У курашар зулмга қарши имкон борица,
Кўтарай деб, миллатин, шавкатини шонини.
Акмалдан илҳом олиб, шеърлар ёзади Саҳвий,
Шоир билур шеър қадрин, шоир укажонини.

Бу шеър фаесбоқда «Ҳорун Бухорий» номида чиқиб, мени масхара қилиб шеър ёзган
кимсага жавобан ёзилган.

Дарҳақиқат ғариб бечора Саҳвий,
Қазою қадарга не чора Саҳвий?!
Сенга ғазал битмиш, «Ҳорун Бухорий»,
Тангрига шукр қил минг бора Саҳвий!
Мард бўлсанг майдонга чиққин «Бухорий»,
Башарангни кўрсин, бир бора Саҳвий.
Мард бўлиб, майдонда очиқ курашгил,
Қўрқиб қочиб кетсин, бир ғора Саҳвий!
Сенинг билан Саҳвий, фарқи шундаки,
Қўрқиб яширинмас, ошкора Саҳвий!
Шеъринга жавобим, «Ҳорун Бухорий»,
Сиздек сиғинмайдир, мазора Саҳвий!
Хушомадлик қилиб, зўравонларга,
Бўлмаган сиз каби, юз қора Саҳвий!
Муттаҳамлик қилиб, бойваччалардан,
Олган эмас тугун, тоғора Саҳвий.
Динфуруш бўлмади, бир умр сиздек,
Динини сотмади, дилпора Саҳвий.
Бўлмади сиз каби, золимларга қул,
Зулмни рад қилган, юз бора Саҳвий.
Калтак еб, турмада қийналди жони,
Йўлидан қайтмади бир бора Саҳвий.
Оқни оқ дегандир, қорани, қора,
Шунинг чун, ғурбатда, оввора Саҳвий.
ИАК мангу қолмас, эҳтимол бир кун,
Ўйнарсиз, чалганда, ноғора Саҳвий!
Кутинглар, Бизлар ҳам, кутгувчидирмиз,
Бош эгмайди рақиб, ағёра Саҳвий!

Виждони бор одамни ўйлантирар бу аҳвол?!

Дерлар; ошингни ичгил кўчада, бўлса ҳалол,
Беминнат бўлса нонинг, муаммо йўқ, бемалол.
Лекин, кўчада минглаб очлар яланғочлар бор,
Сенинг ошингни кўрса, уларга келгай малол.
Қара миллион миллионлаб, сарсон саргардонларни,
Виждони бор одамни ўйлантирар бу аҳвол?!
Қўшниси оч турганда, мўмин қорнин тўйғизмас,
Бугун қўшнилари очдир, қорнимиз тўқ, бу не ҳол?!
Менга оғир бугунги қочоқларга қарашлик,
Эй бойвачча ошна сен, ҳам уларга назар сол!
Бу дунёда азалдан, адолат бўлган эмас,
Қаранг кимлар оч наҳор, кимлар тўплар дунё мол?!
Саҳвий сенда бўлмади, мол мулк топишга имкон,

Топганда балки сен ҳам, бермас эдинг эҳтимол?!

Гул ва булбул қиссаси

Гулга ошиқ бўлди булбул, ҳажрининг доғиндадир,
Не қилур бечора, бу гул, ўзганинг боғиндадир.
Булбули гўё бу гулнинг ишқида қилгай наво,
Лек гули раъно ўзин соҳибин ардоғиндадур.
Бу гули раъно висолидин умиди йўқ унинг,
Шу сабабдан доимо ҳижронни сиртмоғиндадир.
Гул ва булбул севгисининг тарихи бўлмас адо,
Бу муҳаббат қиссаси, билсанг Эрам боғиндадир.
Ишқ аро афсоналарнинг, охири ҳажру фироқ,
Шу сабаб, Булбулигўё, қўҳи қоф тоғиндадир?
Висол орзусида бўлмас, бўлса ким, гул ошиғи,
Муҳаббатнинг заволи, васлини топмоғиндадир.
Ҳажрида Мажнун саҳро кезди, Фарҳод тоғу тош,
Дарбадар Саҳвий бугун, денгизни қирғоғиндадир.

Асли юрт пешвоси, Биз

Бизни душман дейди элга, элни дўст, ошноси Биз,
Жоҳилу, нодон дегайлар, олиму, доноси Биз.
Зулму, золимга қилиб исён, адолат топмайин,
Номлари бадном бўлиб, қолган ватан расвоси Биз.
«Ватангадолар ватанга қилди, хоинлик дегай,»
Хоин эмас, ватанпарвар, асли юрт пешвоси, Биз.
Эртами кеч, Ҳақ, Адолат, барибир ғолиб бўлур,
Бу ҳаёт қонунидир, бўлмасмиз истисноси, Биз.
Зулм аҳли кеча кундуз, билмагай ором надир,
Мустабид уйқусини бузган, ёмон рўёси Биз.
Адолат ва ҳурриятни, ўрнатиш даври бугун,
Озод, Эркин, Ҳур ватанни, соғиниб шайдоси Биз.
Умидингни узма Саҳвий, фатҳ ила нусрат яқин,
Олам ичра кўп синов майдонида танҳоси Биз.

Келмади кутган натижа

Бу шеър 2015 йил март ойида Ўзбекистон президентлигига муқобил сайлов ўтказиш учун очган сайтимизни хакерлар томонидан бузиб ташланганидан кейин ёзилганди.

Келмади кутган натижа, биз қарор этган билан,
Шунчалар меҳнат чекиб, йўқ сайтни бор этган билан.
Бизнимас аслида, ўз турқин намоён айлади,
Бу касофат сайтимизни, шармисор этган билан.
Мустабиднинг зулмига қарши туришни истадик,
Қилмаса тақдир не фойда, ихтиёр этган билан?
Не қилайлик, шум рақиблар тутмади мардлик йўлин,
Энди не фойдаси бордир, оҳу-зор этган билан?!
Мустабид то ўлгунича, тахтига содиқ қолиб,
Бахтиёр бўлгайми бадбахт, элни хор этган билан?!
Янги номзод, янги шахс келгайму бу юрт бошига,
Бу ИАКни тахти бирлан, қўшмозор этган билан.
Сохта сайлов, сохта қонун, сохта йўл, сохта ҳаёт,
Сохталикка банги бўлганмиз хумор этган билан.
Бу касофатдан, қутулмадик кутиб, қонлар ютиб,
Натижа йўқ, олам аҳли, эътибор этган билан.
Мустабиднинг зулмини тинчлик дегайлар баъзилар,
Кошки зулматдан қутулсак жон нисор этган билан.
Саҳвиё, меҳнат машаққатлар чекиб, наф топмадинг,
Энди не фойдаси бор, кўнгилни тор этган билан?!
Етмадим орзуга ҳеч

Етмадим орзуга ҳеч, орзу ҳавас қилган билан,
Хотирим жам бўлмади, орзуни бас қилган билан.
Қалбида сидқу садоқат бўлмаган улфатни сен,
Охири барбод неча йил, ҳам нафас қилган билан.
Кўнгил тори нозик бўлгай, узма сўз тошин отиб,
Мабодо узсанг, тузалмас, сўзни бас қилган билан.
Ҳақ Таъоло даргоҳида, мўътабар бўлган киши,
Мўътабардир ким уларни, хору хас қилган билан.
Аҳли ҳақнинг наздида, ҳақ аҳлининг қадри баланд,
Паст саналмас, аҳли дунё, уни пас қилган билан.
Расулulloҳ дедилар; «мўмин киши бўлмас нажас»,
Гарчи, вужудин нажосатлар нажас қилган билан.
Саҳвиё, комиллик орзу қилмагил, дунёда ҳеч,
Бани Одам комил бўлмайдир ҳавас қилган билан.

Дилни гадо этмоқдасиз!

Бугун сиз роҳат қилиб, кайфу сафо этмоқдасиз,

Билмагайсиз, аслида жонга жафо этмоқдасиз.
Сизда бор имкон шароит, молу — дунё барчаси,
Ғанимат билмай бу фурсатни хато этмоқдасиз.
Эй биродарлар, унутманг зиммангизда ҳаққи бор,
Кимсаларни, ушбу ҳаққидан жудо этмоқдасиз.
Кеча кундуз молу дунёнинг изидан чопа чоп,
Бевафо дунёга сизларму, вафо этмоқдасиз?
Эртами кечми, қачон келгай ажалдан беҳабар,
Бунча қийнаб жонни ким учун фидо этмоқдасиз?
Аҳли дунёнинг мисоли сизга ўртак бўлдим,
Нега ботилга умр нақдин адо этмоқдасиз?!
Саҳвий сизни қайтарар, дунёга қуллик аҳдидан,
Чунки, бой бўлган сари, дилни гадо этмоқдасиз?!

Ғариблиқда ўтар умрим

Ғариблиқда ўтар умрим, оҳу — зорим шу менинг,
Қазонинг ҳукми билан, келган диёрим шу менинг.
На азал тақдирга чора бор, на дардимга даво,
Ажал етса энди шу, манзил, мазорим шу менинг.
Душманимдан кўрмадим мардликни, дўстимдан вафо,
Дўсту душманларни тарк этдим, қарорим шу менинг!
Бир мусофирдек ўтарман, бевафо дунёсидан,
Қисматим бўлган ғариблиқ, ифтихорим шу менинг!
Ғолибу мағлуб бари, ўтгай кураш майдонидан,
Гарчи мағлубман, курашмоқ, номус — орим шу менинг!
Дилимнинг дардини назмим, фош этар олам аро,
Не қилай, мен бесабр, бечора, борим шу менинг?!
Саҳвиё, бир кун ўтарсан, дилда армонинг билан,
Насиб этгай раҳмати, интизорим шу менинг.

Ажиб даври даврондир

Ажиб даври даврондир, кўринг имтихонини,
Тўқмоқдалар мўминлар, мўминларнинг қонини.
Шум хабарни эшитиб, бўлар дилимиз хуфтон,
Бу хабарлар тинч қўймас, ҳеч кимнинг виждонини.
Ғам устига машаққат, машаққат устига ғам,
Нима қилмоқлик керак, айтинг бир имконини!
Наҳот бу барчасига, ИАК зулми айбдор,
Қонлар билан ёзинглар, ИАКнинг достонини.
Эй одамлар, қаранглар, қанчалик даҳшатли ҳол,
Кўринглар бизга насиб, этган бу давронини.

Юртин севган виждонли, инсон бўлса, бўлди хор,
Қачон топар бу миллат, шавкати шонини?!
Бу умматнинг ҳолига ғам чекар Саҳвий доим,
Ҳақ саломат асрасин, мўминлар имонини.

Мухаммаслар

Навоий ғазалига Саҳвий Мухаммаси;

Бирор кун йўқ дилим дунё матосин орзуманд этмас,
Қиёматнинг ҳисоби бунчалик кўнглимни банд этмас,
Бирор холис киши менга, насиҳат бирла панд этмас,
Мени мен истаган, ўз суҳбатига аржуманд этмас,
Мени истар кишининг суҳбатин кўнглум писанд этмас.

Ҳамиша, ҳар киши оламда, кимдин истагай баҳра,
Биров ботил ҳаводан, ёки диндин истагай баҳра,
Бу осий музтариб, ё Раб, ки Сендин истагай баҳра,
Не баҳра топқамен ондинки, мендин истагай баҳра,
Чу улким, баҳрае ондин тилармен баҳраманд этмас.

Қаноат қилмадим ҳаргиз нетай бори бисотимга,
Тағаййур қилмади тақдир азал айши нашотимга,
Ўзидин ўзгада чора эмас мавжуд нажотимга,
Нетай ҳуру пари базминки, қатлим ё ҳаётимга,
Аён ул заҳри чашм айлаб, ниҳон бул нўшханд этмас.

Хароб бўлди юрагим бу адо бўлмас маломатдин,
Ўзидан бўлмаса тавфиқ чиқолмассан залолатдин,
Давоси борми мажруҳ дилни соф этса жароҳатдин,
Керакмас ой ила кун шакликим, ҳусну малоҳатдин,
Ичим ул чок-чок этмас, таним ул банд-банд этмас.

Ғариб бўлдим узоқларда қолиб кетди диёримким,
Нетай ожиз бўлибман қўлда йўқдир ихтиёримким,
Мени ҳолимни танг қилган рақибмас, дўсти ёримким,
Керак ўз чобуки қотилваши мажнун шиоримким,
Бузуғ кўнглумдин ўзга ерда жавлони саманд этмас.

Тилин тийғи билан қилди баданни қиймаким охир,
Жароҳатланди бу тигдан вужудим сўнгаким охир,
Мунофиқлик қилиб менга, насиҳат демаким охир,
Кўнгул уз чарх золидин, фирибин емаким, охир
Ажал сарриштасидин ўзга бўйнунгға каманд этмас.

Ажал етса кетарман бор бисотим шу кафанлик бўз,
Тугаб бормоқда дунёдан насибам бўлса не ризқ рўз,
Бугун дардини ошкор айлади Саҳвий, ёзиб дил сўз,
Ул ой ўтлуғ юзин очса, Навоий тегмасун деб кўз,
Муҳаббат тухмидин ўзга, ул ўт узра сипанд этмас.

Навоий ғазалига Саҳвий Мухаммаси;

Доимо озурда дил, даври замонимдин менинг,
Ҳақдин ўзга беҳабар, сирри ниҳонимдин менинг,
Қасди бор ҳижронни жисми, нотавонимдин менинг,
Бир хабар бер, эй сабо, сарви равонимдин менинг,
Ким, куяр жон лоладек, моҳи тобонимдин менинг.

Дилимнинг орзуси бўлган, турмушидан айруман,
Ёки ҳақ аҳлини қилган, қилмишидан айруман,
Ҳажрида оввора бўлдим, ҳақ ишидин айруман,
Ногаҳон фикр айласамким, не кишидин айруман,
Мен билурмен не кечар, ул лаҳза жонимдин менинг.

Дилда туғён урмаса, ишқинда ёнмасдир ғариб,
Кезиб Мажнундек буюк саҳрони, бўлмас музтариб,
Дилга дил хос бўлмаса, кўнгилга бўлмасдир ҳабиб,
Заъфдин, войким, ўзумни фаҳм қилмайдур табиб,
Гар бурун бемор эди, ашки фиғонимдин менинг.

Сабъаи сайёр каби, дунёни кезган дарбадар,
На муқимсан, на мусофир, зарра ўзгармас қадар,
Аҳли дил олдинда бўлгандир бу маъни, мўътабар,
Бир насимеким келур, ул соридин, сўрдум хабар,
Кўнгул отлиғ бир ғариби, нотавонимдин менинг.

Дилга ўт тушса, муҳаббат учқунидан, қай замон,
Лаъли зилоли билан, сўндирмаса топмас омон,
Ҳажрида куйдирмаса ўт, васлидан қонмайди жон,
Носиҳо, куйган юрак исланғонин қилмас ниҳон,
Худ сабо англатмиш элни достонимдин менинг.

Муҳаббат дostonларинда, бўлса афсона бари,
Одамизод ишқ, вафо, қадрин тушунган илгари,
Йўқолмоқда садоқат қадри, вақт ўтган сари,
Сончилур ҳар соридин, жонимға ҳижрон ханжари,
Ўқ киби, ул қоши ё, то борди ёнимдин менинг.

Қиров қўнибди сочимга, оқарибди толадек,
Энди лозим кўзларим, ёшлар тўкишлик жоладек,
Кўринг Саҳвийни ғазал, шайдосидур, ёш боладек,
Эй Навоий, мақбарамдан бош чиқарган лоладек,
Доғи кўнглумдин менингдур, ранги қонимдин менинг.

Аллоҳнинг изни ила китоб тамомига етди. Бу китоб Саҳвий ижодидан 2015 йил ичида
ёзилган шеърлар тўпламидир. Аллоҳ буни муаллифи ва ўқувчиларга дунё ва охирада
манфаатли қилсин! Омин.

Саҳвий.

Ҳаловат йўқ экан дунёда

(Бу тўпламда 2016 йилда ёзган шеър ва ғазаллар жамланган)

Муаллиф

Саҳвий

Швеция

2016 йил

Кириш

Бисмиллоҳир роҳманир роҳим

Қадрли мухлислар!

Бу йил Ўзбекистонликлар учун кўп ўзгаришлар йили бўлди. Бу йил ўзбек мустабидининг жирканч ҳаётига якун ясади. Ундан ташқари кўплаб шу режимга хизмат қилганлар шу йил мобайнида, бу дунёни тарк этиб нариги дунёга равона бўлдилар. Биз ташқарида яшаётган муҳожирлар Ўзбекистондаги бўлаётган ҳар бир ўзгаришни кўриб кузатиб келамиз. Жумладан мен ҳам. Бу китобда 2016 йил мобайнида ижтимоий, сиёсий ва диний каби, турли мавзуларда ёзилган шеърларим жамланди. Китобнинг номини «ҳаловат йўқ экан дунёда» деб номладим. Бу мисра бир шеъримдан олинган бўлиб, бу тўпламдаги шеърларнинг умумий руҳияти ва мазмун моҳиятига монанд ном деган фикрда шу номни танладим. Ўзбек шеърляти мухлислари, бу китобини ўқиб ўз фикр мулоҳазаларини билдирадилар деган умиддаман. Менинг сиёсий қарашларим менинг ижодимда ўз аксини топган. Мустабид режимга илиқ муносабатда бўлувчилар учун, бу китобдаши шеърлар мазмуни маъқул бўлмаслиги табиий. Албатта, бу шеърлар ҳаммага баробар маъқул бўлиши шарт ҳам эмас. Мен ўз шахсий дунёқарашига эга шахс сифатида, Ўзбекистонда ва дунёда содир бўлаётган барча нарсага ўз муносабатимни билдираман. Жумладан шеърый услубда ҳам. Шу мантиқдан келиб чиқиб, бу шеърларни бир шахснинг кўз қарашларини ифодаловчи шеърлар деб қабул қилишингиз мақсадга мувофиқ бўлади. Мен бу амалимни Аллоҳу Таоло муаллифга ва баоча ўқувчиларга, дунё ва охирада манфаатли қилишини дуо қилиб қоламан.

Саҳвий.

25. 11. 2016

Ҳаловат йўқ экан дунёда!

Бу дунёнинг ишларин ўйлаб,
Ўйга ботиб қоламан бир зум.
Ақлим етмас саволлар кўпдир,
Жавобини билмайман ўзим.
Ушбу куннинг воқеълари,
Мени сизга айтмоқчи сўзим.
Мен биламан Ўзбекистонни,
Қандайлигин кўргандир кўзим.
Шундай бўлса барқарор тузум?,
Фалокат йўқ экан дунёда?!

Мутассиб мазҳабпарасту,
Сотқин бўлса мулла имоми.
Бу мунофиқ касларни эса,
Авлиё деб билар, халқ оми,
Улар фатво беришар элга,
Фарқи йўқдир, ҳалол ҳароми.
Хиёнаткор кимсанинг доим,
Ошар ҳурмат ва эҳтироми.
«Ҳақ дин» дейилса, бунинг номи?,
Залолат йўқ экан дунёда!

Ўз халқини қонини тўқди,
ИАК бўлгач элнинг қироли.
Халқни бугун овози чиқмас,
Миршаблар қўлинда қуроли.
Ҳаққин талаб қилишга қўрқар,
Бу миллатнинг кампиру чоли.
Шоирлару ёзувчилар жим,
Ночор бўлди, миллат аҳволи.
Агар шундай бўлса зиёли,
Фаросат йўқ экан дунёда!

Ҳамма кўриб билиб турибди,
Сурияда тўкилмоқда қон.
Мусулмонлар қони тўкилар,
Тўхтатишга топилмас имкон.
Мустабидлар доим ўз халқин,
Мансаб учун қилишган қурбон.
ИАК даврида ҳамма билар,
Қонга ботган эди Андижон.
Яна шулар бўлса қаҳрамон?,
Касофат йўқ экан дунёда!

Саройпараст дин пешволари,
Элни қанча қилдилар аҳмоқ?!
Уларга ким қилса эътироз,
Унинг жойи бўлдику қамоқ.
Динфурушлик қилдилар доим,
Очкўз еб тўймас, тешик томоқ.
Бу тубан кимсалар ахлоқдан,
Бизларга дарс беришар, бир боқ!
Агар шу бўлса, «буюк ахлоқ?»
Разолат йўқ экан дунёда!

Аёл қизлар бўлса фоҳиша,
Нархи бўлса бир пулга қиммат.
Бунга ору номус қилмаслар,
Бугун одат бўлди бу иллат.
Бугунгидек тарихда асло,
Расво бўлган эмас бу миллат.
Қани аёлларда садоқат?,
Эркакларда орият қиммат?!
Фоҳишалик бўлса муҳаббат?,
Адоват йўқ экан дунёда!

Гап келганда айтайин энди,
Деманг гапнинг яхшидир ози.
Ҳалол ҳаром билан омухта,
Қолмади бир тошу тарози.
Ифлосликни, ҳақ ҳуқуқ дея,
Қўллаб турар, қонун ва қози.
Бундайларга ўрин йўқ деган,
Кимсаларнинг ўчган овози.
Эл шуларга бўлсалар рози,
Хиёнат йўқ экан дунёда!

Мустақилмиз дейишар бугун,
Зимистонда ўтади туни.
Биров амал қилмайди асло,
Бўлсада гар давлат қонуни.
Зиёлиман деган каззоблар,
Ғиринг демас, чиқмайди уни.
Айтинглар бу мустақилликдан,
Бу эл кутган эдими шуни?
Фаровонлик десалар буни,
Ҳалокат йўқ экан дунёда.

Ўн асрлик мусулмон обод,
Юртни қилди, хоинлар хароб.

Ичиб қора халқнинг қонини,
Қаҳрамонга айланди каззоб.
Шоирлари уни мақташар,
Ичиб олиб, ароқу шароб.
Имомлари уларни мақтаб,
Меҳроблардан қилишар хитоб.
Шундай бўлса, маърифат, китоб,
Жаҳолат йўқ экан дунёда!

Ёниб куйиб, ўтиб кетарман,
Бунга биров қилмайди қиё,
Гапираман дилда борини,
Майли, буни десинлар риё,
Мен ҳам сезиб турибман энди,
Охиратим яқиндир, гўё,
Ватанимдан умид узилди,
ИАҚдан фарқи йўқ, Мирзиё,
Ҳаётнинг бори шу, Саҳвиё,
Ҳаловат йўқ экан дунёда!

09. 11. 2016

Абдулла Орипов ўлганини эшитиб:

Бир умр маддоҳлик қилган бу кимса,
Ажал чангалидан қолмади омон.
Беҳуда, куфрга қуллик қилишда,
Умринг адо бўлса, шуниси ёмон!

Бу кимса куйлади, ким келса тахтга,
Даҳрийми ва ёки бошқа, фарқи йўқ.
Мақсад шу, эришса бўлдида бахтга,
Мақсад шу бўлсинда, хуллас қорни тўқ.

Умри адо бўлди, охир оқибат,
Ўзбекистон юртин, қаҳрамонини.
Ўз юртида эмас, узоқ юртларда,
Ўлим фариштаси, олди жонини.

Ҳайф бундай умрга, юз минг бора ҳайф,
Ҳаёт мазмунига қарамаганлар.
Бир умр яшаган, ичиб, қилиб кайф,
Элнинг бир дардига, ярамаганлар.

Афсус, бу миллатда шундай кимсани,
Улуғ инсон дея, мақтар халойиқ.
Ҳақ жойига қўяр, ҳар бир нарсани,
Бу кимсалар фақат, нафратга лойиқ!

05. 11. 2016

Ақл бовар қилмас

Ўзбек деган, бир ажойиб миллат бор,
Яхшини ҳам, ёмонни ҳам мақтайди.
Мақтайди ким бўлса, фарқи йўқ, зинҳор,
Ул ённи ҳам, бул ённи ҳам мақтайди.

Даҳрийлар қўл остинда кўп дод қилган,
Золимларнинг зулмидан фарёд қилган,
Чорак аср элга истибдод қилган,
Қаттол золим султонни ҳам мақтайди.

Фарқин билмас ҳалол билан ҳаромни,
Бир хил севар, куфр билан ислонни,
Мақтар Уйғун билан, Ғофур Ғуломни,
Фитрат билан Чўлпонни ҳам мақтайди.

Ажойиб бу элнинг, ақлу зақоси,
Сталин, Ленинлар бўлган даҳоси,
Ҳисоби йўқ чеккан, жабру жафоси,
Қотилни ҳам, қурбонни ҳам мақтайди.

Хоинларни мақтар, содиқларни ҳам,
Ёмонни кўп мақтар, яхшиларни кам,
Мақтовдан бенасиб қолмас ҳеч одам.
Ростгўйни ҳам, ёлғонни ҳам мақтайди.

Фарқи йўқ бу элга, оқни қорадан,
Зўравон золимни, бир бечорадан,
Ўзгармас, юз йил ўтсада орадан,
Куфрни ҳам, қуръонни ҳам мақтайди.

Шоири васф этади Оқсаройни,
Мақтайди фарқи йўқ, гадою бойни,
Мақтар ер осмону, юлдузни ойни,
Раҳмонни ҳам, шайтонни ҳам мақтайди.

Ақл бовар қилмас бундай мезонга,
Адолатли мезон керак инсонга,
Айланганда одамзод бир ҳайвонга,
Тубан, разил инсонни ҳам мақтайди.

Ёш ўлмасин ҳаргиз гўдак болалар!

Олис Суриядан, шовқинлар солиб,
Етиб келар бизга урушнинг саси.
Боласин жасадин қучоқлаб олиб,
Юраги эзилиб, йиғлар отаси.

Тоқатим қолмади кўришга, ё Раб,
Бу мажруҳ гўдаклар жасадларини.
Мен тамом бўламан уларга қараб,
Жаннатинга олгин Роббим барини.

Ўғлин ўлигини кўрмоқ азобин,
Ҳис қилолмай оғир ғамга ботаман.
Болалар ичмасин ажал шаробин,
Ёлғиз ўғлим бордир, мен ҳам отаман.

Мен бундай синовни кўрмасман раво,
Нафақат инсонга, ҳайвон зотиға.
Одамзод бўларми шунчалик расво,
Лойиқ бўлмай қолди бугун отига.

Ё Роббим, уларга Ўзинг нажот бер,
Бевақт сўлмасин бу гулу лолалар.
Катталар ўз ғамин ўзларику ер,
Ёш ўлмасин ҳаргиз гўдак болалар!

Сопини ўзидан чиқарсанг

Ажиб бир ҳикмат бор қадим қадимдан,
Бугун англаяпман кузатиб зимдан,
Ғолиб бўлай десанг, қайси бир кимдан,
Сопини ўзидан чиқарсанг тамом.
Душманга ғолибсан, шаксиз, батамом!

Бу ажиб ҳикматни, қўллаган доим,
Хуфя хизматчилар турқи мулойим,
Шулар бундай ишни, қилишар қоим,
Сопини ўзидан чиқарган замон,
Мағлуб бўлган, буюк душман ҳам шу он!

Аслида бу амал, шайтон ишидир,
Иблиснинг қўллаган бир қилмишидир,
Бунг англамаган аҳмоқ кишидир,
Сопини ўзидан чиқарсанг, демак,
Сенга ҳожати йўқ, бошқа ғам емак.

Шу сабаб, истило бўлган кўп эллар,
Душманга қул бўлган, неча юз йиллар,
Бу ҳийлани душман бугун ҳам қўллар,
Сопини ўзидан чиқарган заҳот,
Мағлуб бўлмаганлар бўлмаган, ҳайҳот!

Дин аҳлини қилди, шу пароканда,
Бу фитна бугун ҳам, бўлмаган канда,
Англагил фаросат бўлса гар санда,
Сопингни ўзингдан чиқарган душман,
Мағлубиятингни, олавергил тан!

10. 11. 2016

Оят: Улар намозларида хушӯ қилувчилардир. Улар беҳуда нарсалардан юз ўгиргувчилардир. Улар закотни адо қилгувчилардир. Улар фаржларини сақловчилардир. Магар ўз жуфти ҳалоллари ва қўлларида мулк бўлганлардан (сақламасалар), албатта, улар маломат қилинувчи эмаслардир. Ким ана шундан бошқани талаб қилса, бас, ана ўшалар тажовузкорлардир. Улар омонатларига ва аҳдларига риоя қилгувчилардир. Улар намозларини муҳофаза қилувчилардир. Ана ўшалар ворис бўлгувчилардир. Улар Фирдавсни мерос олурлар, улар унда абадий қолгувчилардир.

Муъминун сураси 1-11 оятлар

Батаҳқиқ, мўминлар нажот топдилар

Намозида хушуъ қилгувчи бўлса,
Беҳуда лағвдан, юзин ўгирса,
Молидан закотни вақтида берса,
Батаҳқиқ, мўминлар нажот топдилар!

Жуфтлашсалар фақат покиза ҳалол,
Маломат қилинмас, унда бемалол,
Зинодан сақланса, эрками, аёл?...
Демак, мана шулар нажот топдилар!

Вафо қилса доим, аҳду вафога,
Намозин асраб, йўл қўймай хатога,
Меросхўри бўлиб, Фирдавс аълога,
Шулар жаҳаннамдан нажот топдилар!

У ерда абадий қолгувчи шулар,
Амалин жазосин олгувчи шулар,
Ҳақ юзига назар солувчи шулар,
Дарҳақиқат, шулар нажот топдилар!

Бу сўзлар маъносин шарҳлайин бир оз,
Мўминлик иддао қилиш жуда соз,
Намозхонлар билан тенгмас бенамоз,
Намозхон мўминлар нажот топдилар!

Шариат мезони, ҳалолу ҳаром,
Зино учун бордир, жазо, интиқом,
Шайтон дилга шуни қилганда илҳом,
Тийила олганлар нажот топдилар!

Топилмас ҳар кимда сўзга эътибор,
На ваъдага вафо, ва на номус ор,
Омонатга хилоф қилмаса зинҳор,
Шунинг чун мўминлар нажот топдилар!

Намоз мўминларга бир имтиҳонда,
Уни сақлаш оғир, ушбу замонда,
Усиз даргумондир бўлмоқ омонда,
Уни асраганлар нажот топдилар!

Жаннатга киришлик осонмас, эй воҳ,
Жаҳаннамдан паноҳ берсинда Аллоҳ,
Шулар жаннатийдир, қуръондир гувоҳ,
Мана шу мўминлар, нажот топдилар!

Вайрон бўлди бу миллат

«Буюк миллат бўламиз» дейишган эди, бизга,
«Келажакда буюклик келармиш элимизга,»
Ишонгандик раҳмат деб, бизлар юртбошимизга,
Нималарга эришдик, энди айтмайин сизга.

Иш тополмай оввора, сарсон бўлди бу миллат,
Қуллик адолатсизликдан, вайрон бўлди бу миллат,
Мустақиллик шуми деб, ҳайрон бўлди бу миллат,
Гангиб турибмиз ҳамон, келолмай ўзимизга.

Суд залида туғилар, бу миллатнинг авлоди,
Ҳайвон каби сотилар, бу элнинг зуррёди,
Барбод бўлди низомлар, чиқмас элнинг фарёди,
Қаранг кимлар ҳукмрон, аёлу — қизимизга?!

На ахлоқ қолди бизда, на дин қолди, на имон?,
Ҳамма ёқда риекор, алдов, ёлғон, ҳукмрон,
Яқинлашдик тобора, бир тубсиз жарлик томон,
Ибрат ололмадик бир, бир боқиб изимизга.

«Даҳрийлар даври ўтди» деб, хато ўйлаганмиз,
Мустақиллик куйини беҳуда куйлаганмиз,
Мустақил бўлдик дебон, ёлғонни сўйлаганмиз,
Эга бўлмадик ҳали, динимиз, тилимизга!

Наҳотки шу миллатдан чиққан Хоразмшоҳлар?,
Бобуру, Навоийлар, Улуғбекдек подшоҳлар?,
Бизларга йўл кўрсатса, етти пушти гумроҳлар,
Ҳар дайди ит учраса, бавл этса бетимизга?!

Эй одамлар бизларда, фарзандларнинг ҳаққи бор,
Улар ҳам бизлар каби, бўлмасинлар хору — зор,
Бизга вожибдир шунга, қилишимиз эътибор,
Эртага улар кет деб, тепмасин кетимизга.

Миллатни расво қилган, касофат бир кун ўлар,
Лекин, бу таназзулнинг, қийматини ким тўлар?,
Ҳозиримиз шу бўлса, келажак қандай бўлар?!,
Бир даҳшатли рўёлар, кўринар кўзимизга?!

Минг афсус бу миллатда, ҳақиқий раҳнамо йўқ,
Бир имонли, инсофли, адолатли пешво йўқ,
Бундай элнинг дардига, бу дунёда даво йўқ,
Қайта эга бўлмасак, номус обрўйимизга.

Бу кураш майдонида, мағлуб бўлмай ютиб кет,
Бу беш кунлик дунёда, бошинг баланд тутиб кет,
Саҳвиё, сен ҳамиша, ҳақни айтиб ўтиб кет,
Қулоқ солмаса солмас, ҳеч ким бу сўзимизга?!

Январь 26, 2016

Ё Раб, Ўзинг нажот бергайсан

Ё Раб, Ўзинг нажот бергайсан,
Суриялик мусулмонларга,
Тоқат қолмадику бизларда,
Боқишга, бу оққан қонларга.
Ёш гўдаклар йиғлашин кўриб,
Фидо бўлдим, болажонларга.
Наҳот ачинмаса одамзод,
Ноҳақ қатл бўлган жонларга?!
Сенинг қўйган бир жазоинг бор,
Барча ёзузлар, ёмонларга.
Қандай чидаш мумкин айтинглари,
Бу фарёдга, бу фиғонларга?
Раҳм қилгил, ё Раббим ўзинг,
Бу бечора нотавонларга!

Нусратингни бергил буларга,
Оқмасин бас, кўзлардан ёши.
Ўзинг раҳм қилгил уларга,
Омон бўлсин уларнинг боши.
Осмонлари мусаффо бўлсин,
Чарақлаб нур сочсин қуёши.
Қўрқиб қочиб юрмасин энди,
Бу юртларнинг кексаю ёши.
Мен ортиқча боқа олмасман,
Расмдаги болажонларга.
Ўзинг нусрат нажотингни бер,
Бу бечора мусулмонларга!

Юрагимни ўртайди ғамлар,
Нима қилай, менда йўқ чора?
Бу бегуноҳ гўдаклар нега,
Бўлди бундай ғариб, бечора?!
Бало бергил тезроқ Асадга,
Бу урушлар тўхтагай зора?
Хорлик азобини тотсин тез,
Путин деган, бир бахти қора!
Парвардигор, қудратинг кўрсат,
Тўхтасин бу уруш, тез ора.
Дучор этма бу элни энди,
Бундай оғир имтихонларга.
Ўзинг жазосини бер тезроқ,
Қаттол қонхўр ва ёмонларга!

Кўрган сари бу суратларни,
Юрагимни ўртайди бир ғам.
Нима қилай, мен ожиз банда,
Ожизлигим қилади алам.
Дилим дардин баён этишга,
Ожизлик ҳам қилмоқда қалам.
Наҳот шунчалик қонхўр, золим,
Қаттол бўларми, бани Одам?!
Мазлумларга Ўзинг раҳм қил,
Дуодаман, кўзларимда нам.
Бу бечора, бегуноҳларни,
Дилларини, қилгил хотиржам.
Нималар бўлмоқда оламда,
Қолдик, қандайин замонларга?!
Золимларга офат юборгил,
Нусрат бергил мусулмонларга!

Ўз халқини қирган золимни,
Ер ютсинда, қолмасин омон.
Шомдан балоларни кўтаргил,
Юборгил шу золимлар томон.
Беш йилким, бу уруш тинмайди,
Йиғламоқда гўдаклар ҳамон.
Ҳеч ким бир йўлини қилмайди,
Бир иложи бўлмаса ёмон!
Қақшатмоқда ёш гўдакларни,
Шундай ваҳший бўларми, инсон?!
Ё раб, Ўзинг раҳм қилгайсан,
Инсоф бергил, бу инсонларга.
Нима қилиб бўлсада тезроқ,
Тинчлик бергил, болажонларга!

01. 10. 2016

Эркин бўлиб, ҳур бўлиб, яратилган одамзод

Бизга ақл ўргатар, имомлару муллолар,
«Катталарни ҳурматлаб, бошлиққа қил итоат!»
Одоб ахлоқдан элга, дарс беради гумроҳлар,
«Подшо амрини бажо, келтирмоқ» дер, ибодат.

Бошлиққа итоатни, айтинг қандай шарти бор?,
Шариатга мувофиқ, ҳукм бўлмоғи даркор,
Шу шарт топилмаганда, итоат бўлмас зинҳор,
Бундай шахсга итоат, ҳидоятмас залолат!

Шоиру ёзувчими, ёки фермер сувчими?,
Жаноза ўқувчими, ўликни юувчими?,
Ўқитувчи, шифокор, бозорда сотувчими?,
Каттага итоатни, қилишган энди одат.

Одат шу бу диёрда, кофиру мусулмонда,
Қўп асрлик одатга, қарши чиқиш, ёмонда,
Қондани бузганлар, қолмагайлар омонда,
Итоатгўйлар фақат, топгай «бахту саодат!»

Инсон руҳи, вужуди, қўл қилинган диёр бу,
Қўлликнинг бундай тури, айтинг қаерда бор, бу?,
Ҳўрлик йўлига гўё, қўйилган катта дор бу,
Моҳияти бутунлай, қўл бўлишдан иборат.

Аллоҳ номига қасам ичиб айтаман, шу он,
Расулга итоатга чақирар фақат қуръон,
Бошқаларга итоат чақирғи, ғирт ёлғон,
Итоатга чақириб, юртни қилдилар ғорат.

Халқаро қонунларда, ҳур дейилар инсонни,
Ҳеч кимнинг ҳаққи йўқдир, ноҳақ тўқмоққа қонни,
Ростга айлантирмоқлик, мумкин экан ёлғонни,
Айтинглар қанча минглаб, инсон топди шаҳодат?!

Айтинглар ҳақни айтган, бирор олим қолдими?,
Биронтаси зулмдан омон, солим қолдими?,
Шунча жиноятларни қилган золим қолдими?,
Хиёнаткорлар лекин, бўлмаяпди хижолат?!

Эркин бўлиб, хур бўлиб, яратилган одамзод,
Ҳукмронлар гуруҳи, қилурлар элга бедод,
Мазлумлар қилар доим, золимлар дастидан дод,
Қани айтинглар, борми, бу дунёда адолат?!

Эрк, адолат бўлмаса, тинчлик, ҳаловат бўлмас,
Инсонда нафс бор экан, тенглик, адолат бўлмас,
Демакки, бу дунёда, бахту саодат бўлмас,
Англадим, қилганимда, Ҳақ каломин тиловат.

Ҳайвонлар инсон каби, бир бирини сўймайди,
Инсон даҳшатли махлуқ, ҳеч нарсаса тўймайди,
Нималарни топмасин, нафси «кам» деб, қўймайди,
Шу сабаб ҳукмрондир, бу оламда разолат!

Бутун умри оқимга, қарши сузади Саҳвий,
Бу кетишда ақлидан, бир кун озади Саҳвий,
Афсус надомат қилиб, шеърлар ёзади Саҳвий,
Қадр топмас шеърлари, ҳукмрондир жаҳолат!

03. 10. 2016

Қуйидаги шеър Швециялик шоира Helen Sjöholm қаламига мансубдир. Бу шеър номи «Сени бор бўлишинг шарт!» деб номланади.

Бу шеър Вилхелм Моберг деган швед ёзувчисининг «Кўчиш» номли китобидаги Кристинанинг дарду ҳасратларини гўёки, унинг тилидан ҳикоя қилади. Helen Sjöholm ўша китобдаги Кристина ролини театрлаштирилган сахнада ўзи ижро қилади ва шу қўшиқни куйлайди. Бу қўшиқ ўша швед аёлини тилидан Худога қилинган бир нолаи муножотдир. Бечора аёл ўз дарду ҳасратларини айтиб Худога ёлворади.

Шеърда дарҳақиқат аёлнинг қайғу ғамлари очик ойдин кўриниб туради. Уни эшитган кишининг кўз олдига, ўша пайтдаги швед муҳожирларининг аянчли аҳволи намоён бўлади. Маълумки, ўтган 18 асрнинг охиридан, то 19 аср бошларигача, Швециядан Америкага оммавий кўча кўчлар бўлган. Бу вақтда Швецияда жуда қаттиқ очарчилик бўлиб, одамлар Америкада яхши ҳаёт бор деб, ўша ёққа интилишган. Ўшанда тахминан бир миллиондан ошиқ эркагу аёл ва болалар Швециядан Америкага кетади. Уларнинг кўпчилиги йўлда турли хил қийинчиликларга учраб нобуд бўлишади. «Кўчиш» китобидаги Кристинанинг ҳам, эри ва гўдак боласи вафот этади. Бу кўчишлар ҳақида кўплаб кинолар ишланган. Бугун АҚШда беш миллиондан ортиқроқ Швециялик қочоқларнинг авлодлари яшашади. Улар асосан Миннесота штатида жойлашганлар. Бугунги шведлар ўз ватандошларини оғир қисматларини унутишмаган. Бугун Швеция дунёда энг кўп қочоқларни қабул қилаётган давлат ҳисобланади. Бунга сабаб ўша пайтлардаги ўзларининг қави қариндошларининг бошидан ўтган муҳожирлик қисмати ҳам сабаб бўлса ажабмас.

Бу фожеъали тарих мактабларда ўқитилади. Муҳожирларга ҳам бу ҳақида маълумотлар берилади. Бу маҳзун қўшиқ Швецияда оммалашади ва инглизчага таржима қилиниб Миннесота штатидаги асли швециялик, Америкаликлар орасида ҳам куйланади. Бугун бу қўшиқни турли тиллардаги таржимаси бор. Шеър мазмуни ва бу ердаги куйланадиган дарду ҳасратнинг менинг қалбимга ҳам қандайдир яқинлиги боис мен ҳам ўзбекча вариантини ёзишга ҳаракат қилиб кўрдим. Шеърдаги баъзи менинг ақидамда хато ҳисобланган исён оҳанглари мавжудлиги сабабли, уларни ҳам имкон қадар шу мазмун ва руҳини сақлаб қолишга уриндим. Аллоҳу Таъолодан бу амалимдаги хатоларимни мағфират қилишини тилаб қоламан.

Сени бор бўлишинг шарт!

Менинг элу юртимдан,
Оқибат қилдинг жудо.
Бугун ғариб, ёлғизман,
Бу не қисмат, эй Худо?!
Фарзандларимни олдинг,
Эрим ҳам қилди қазо.
Мен бошқа чидолмайман,
Ҳаётимда йўқ маъно.
Сенинг ироданг шудир,
Не қилайин, эй Худо?!

Келажак ҳам кўзимга,
Кўринар жарлик гўё.
Вужудим қилур исён,
Йўқ демоққа, алвидо!
Саволим кўпдир Сенга,
Юрагим, қилур нидо!
Менинг қалбим тинчлантир,
Жавобингла, эй Худо!
Сенга имон келтириб,
Ишонганман доимо.

Ким менга бу ғурбатда,
Бера олади ёрдам?!
Ким куч қувват беради,
Муҳтожлигимда, ҳар дам?!
Ким тинчлантирар қалбим,
Мен бир кичкина одам?!
Ўзинг борсанку Тангрим,
Нима қилай мен бу дам?!

Сен бордирсан, шубҳасиз,
Сени бор бўлишинг ШАРТ!

Сенинг борлигинг учун,
Мен ҳаётда яшайман.
Сенсиз, тунда денгизда,
Тўфонда қолган, кас ман.

Сен бордирсан, шубҳасиз,
Сени бор бўлишинг ШАРТ!

Наҳот мени тарк этдинг?,
Мендан кечдингми Раҳмон?!
Мен Сендан кечганим йўқ,
Кечмагайман, ҳеч қачон?!

Мен ҳеч қачон бу ҳақда,
Ўйлаб кўрган эмасдим.
Мен ҳеч қачон, шаккоклик,
Гап ва сўзлар демасдим.
«Агар» сўзин бунчалик,
Оғирлигин билмасдим.
Шунча ибодатларим,
Бекор деб, ўйламасдим.
Ўзинг борсанку Роббим,
Нима қилай мен бу дам?!

Ким менинг гуноҳимни,
Авф этиб, кечиради?!
Ким менинг юрагимга,
Тинчлик, ором беради?!
Ўлсам гар охиратда,
Кимлар кутиб олади?!
Сендан бошқа, мен учун,
Ким борки, қайғуради?!

Сен бордирсан, шубҳасиз,
Сени бор бўлишинг ШАРТ!
Сенинг борлигинг учун,
Мен ҳаётда яшайман.
Сенсиз, тунда денгизда,
Тўфонда қолган кас ман.
Сен бордирсан, шубҳасиз,
Сени бор бўлишинг ШАРТ!

Наҳот мени тарк этдинг?,
Мендан кечдингми Раҳмон?!
Мен Сендан кечганим йўқ,
Кечмагайман, ҳеч қачон?!
Агар Сен бўлмасанг, мен...,
Ҳеч ким бўлмайман, ишон!

Сен бордирсан, шубҳасиз,
Сени бор бўлишинг ШАРТ!

Наҳот мени тарк этдинг?,
Мендан кечдингми Раҳмон?!
Мен Сендан кечганим йўқ,
Кечмагайман, ҳеч қачон?!
Агар Сен бўлмасанг, мен...,
Ҳеч ким эмасман, ишон!

.....

Қуйида ўша шеърни швед тилидаги варианты

Du måste finnas

Du fördrev mig, Gud
Från mitt hemland slets jag bort
Här är jag en flykting och en främling
Och det ödet finner jag mig i

Men du tog mitt barn
Och du tar mig från min man
Jag kan inte längre sen en mening
Vad är det du vill?
Vad ska jag tro...

Tanken är svindlande
Framför mig gapar en avgrund
Hela mitt väsen gör uppror och vill säga nej
Frågan är väckt
Och nu darrar min själ inför svaret
Att du inte finns till
Fast jag trodde på dig

Vem skulle hjälpa mig uthärda livet här ute?
Vem skulle ge mig den kraften som jag måste få?
Vem skulle trösta mig, jag är så liten på jorden?

Om du inte fanns till
Ja, vad gjorde jag då?

Nej, du måste finnas
Du måste
Jag lever mitt liv genom dig
Utan dig är jag en spillra på ett mörkt och stormigt hav
Du måste finnas
Du måste
Hur kan du då överge mig?
Jag vore ingenstans
Jag vore ingenting om du inte fanns

Aldrig förut har jag haft det i tal eller tanke
Det lilla ordet som skrämmer och plågar mig så
Ordet är 'om', om jag bett alla böner förgäves
Om du inte finns till
Vad ska jag göra då?

Vem skulle känna min ånger och sedan förlåta?
Friden i själen, ja, vem skulle skänka mig den?
Vem skulle så ta emot mig till slut efter döden?
Om du inte fanns till
Vem tog hand om mig sen?

Nej, du måste finnas
Du måste
Jag lever mitt liv genom dig
Utan dig är jag en spillra på ett mörkt och stormigt hav
Du måste finnas
Du måste
Hur kan du då överge mig?
Jag vore ingenstans
Jag vore ingenting om du inte fanns

Du måste finnas
Du måste
Hur kan du då överge mig?
Jag vore ingenstans
Jag vore ingenting om du inte fanns

Helen Sjöholm

Кел кўнглим, насиҳат қилай, эсда тут,
Ғанимат бил, қолган фурсатинг бўлса.
Келажак ғамин қўй, ўтмишни унут,
Унутгил не кўрган, кулфатинг бўлса?!

Барибир дунёнинг охири барбод,
Кўради тақдирда борин, одамзод,
Дўст қадрдон билан, бу дунё обод,
Қадрига ет дўстинг, улфатинг бўлса.

Қара, қанча ноҳақ қонлар оқмоқда,
Ҳукм ва салтанат фақат аҳмоқда.
Мусулмон мазлумлар ётар қамоқда,
Кўрсатгил шуларга, ҳимматинг бўлса.

Нолима йўқчилик ёки камлардан,
Бу дунё холимас, ташвиш ғамлардан,
Узоқ тутма ўзинг ҳеч одамлардан,
Ёрдам бергил агар қудратинг бўлса.

Унутма, шайтоннинг макри жилвагар,
Ўлимдан қўрқмагил, ақлинг бўлса гар,
Одам ўлмас ажал етмаса агар,
Золимга кўрсатгил журъатинг бўлса.

Тавба қилгил, сенинг гуноҳинг бисёр,
Раҳматидан доим бўлгил умидвор,
Ўзингдан ҳаммани қилмагил безор,
Йўқотмагил, топган ҳурматинг бўлса.

Яхши орзуларни айладинг чандон,
Уларга етишга топмадинг имкон,
Ҳикматин англамай бўлмагил ҳайрон,
Сенга басдир, яхши ниятинг бўлса.

Ўтиб кетмоқдасан беиз, беватан,
Шу ерларда қолар, балким жасад, тан,
Бир кун эмас, бир кун, олишади тан,
Эл юртингга қилган, хизматинг бўлса?!

Бу ҳаёт берилган имтиҳон учун,
Демак, машаққатлар бўлмасин нечун?,
Хотиржам яшайвер, тугайди бир кун,
Қанча ғариблигинг, ғурбатинг бўлса.

Эй Саҳвий, тақдирга бўлма норизо,
Сенга боғлиқ эмас, қадару – қазо,
Тангри бергай ўзи, мукофот — жазо,
Даргоҳинда қадру қимматинг бўлса?!

06. 10. 2016

Қўйларга раҳнамо бўлганда эшак

Айтинглар етарми манзилга омон?,
Қўйларга раҳнамо бўлганда эшак?!
Инсонга раҳнамо бўлмаса имон,
Жарликка қулайди охири бешак!

Қўйларгаку майли, айб эмас, асло,
Ўзига раҳнамо қилса, эшакни.
Ўзбек халқи учун катта муаммо,
Бўлди, подшоҳ бўлган пайти ИАКни.

Инсонлар пешвоси бўлган кимсалар,
Аллоҳдан қўрқувчи, имонли бўлсин.
Дин билан имони бўлмаса агар,
Инсоф бўлсин, тоза виждонли бўлсин!

Бўлмаса, бу юртнинг келажаги йўқ,
Оқибатда бу юрт хароб бўлади.
Ўз халқига қарши отилади ўқ,
Элнинг орзулари сароб бўлади!

Қўйларгаку эшак йўлбошчи бўлса,
Бундан зарар бўлмас, қўйга, эшакка.
Ё раб, бизга янги юртбоши келса,
Асло ўхшамасин малъун ИАКка.

Ҳақ сўзни ўлдириб, бўлмайди

Ҳаром пулга масжид қургани билан,
Буни масжид дея, атаб бўлмайди.
Масжид ҳисобланиб тургани билан,
Яратган Аллоҳни алдаб бўлмайди.

Масжидга қўйилса золимнинг номи,
Уни ота деса, масжид имоми,
Агар бўлса асли таги, ҳароми,
Ҳаромдан ҳалолни, ясаб бўлмайди.

Балки алдаш мумкин, бу халқни бир оз,
Баъзилар золимни қилмоқда эъзоз,
Динни ўйин қилса, бир масхаравоз,
Бунга қараб туриб, чидаб бўлмайди.

Исломга душманлик қилган оқпадар,
Диндорлар қонини ичди, шу қадар?,
Ҳаром ўлди охир, бу қазо, қадар,
Ажал етса одам, яшаб бўлмайди.

Мараз, дин душманин, қилишар дуо,
Шу билан жаннатга кирар у, гўё?,
Аҳмоқларнинг иши, сафсата, риё,
Буларни одам деб, санаб бўлмайди.

Динфурушлар элни, қилмоқда аҳмоқ,
Шунчалик мумкинми, пасткашлик қилмоқ?,
Буларни мумкинми, мўмин деб, айтмоқ?,
Хоинда дин, миллат, насаб бўлмайди!

Сизларни ўйнатар қул каби шайтон,
Лекин, ҳаққа ғолиб бўлмайди ёлғон,
Сизнинг кимлигингиз фош этар қуръон,
Ҳақ сўзни ўлдириб, қамаб бўлмайди.

Фирибгар, беномус, эй уятсизлар,
Одобу ахлоқдан, дарс берманг сизлар,
Золимни золим деб, айтамыз бизлар,
Бундан ортиқ ахлоқ, адаб бўлмайди!

Оқибат

Зўравонлар англамас, мангу қолмас тахтида,
Бўлажақлар бир куни, ерга яксон оқибат.
Фурсатини ғанимат билса яхши вақтида,
Сабабки, вафо қилмас, тандаги жон оқибат.

Қандай яхши одамлар, олса бошқадан ибрат,
Бунга бермоқ керақдир, доимо аҳамият,
Золимларнинг ўлими, қолганларга тарбият,
Қандай ўлим топдилар, фиръавн, ҳомон оқибат?!

Қаддофий хор бўлдику, қирқ йил ҳоким бўлса ҳам,
Ироқда тинмас уруш, зулмкор эди Саддам,
Сурияда оққан қон, мустабид Асадга кам,
Шулар сабабли эл юрт, бўлди вайрон оқибат.

Бу золим мустабидлар эл қонин ичиб тўймас,
Миллионлаб доллар сочиб, бермаса у тўй тўймас,
Фақирларни бу бойлар зиёфатига қўймас,
Бир бир ўлим топдилар, кетди имкон оқибат.

Адолатсизлик сабаб эл қўлга олди қурол,
Золим қаттол подшоҳни, қонин тўкмоқлик ҳалол,
Бу жангларда минг минглаб одамлар топди завол,
Дарёларда сув эмас оқдику қон оқибат.

Ислом олами расво бўлди жанжал тўполон,
Куфр аҳли ҳам келиб бошлади бомба бўрон,
Адо бўлмайди жанглар, Ироқ, Шом, Афғонистон,
Инсон зотига душман бўлди инсон оқибат.

Ким ҳақу ким ноҳақ деб, қаранг дин, имон талаш,
Ким дўсту ким душман деб, ёқалашиб жон талаш,
Ёлғон сиёсат устун, ер талаш, осмон талаш,
Бечора ёш гўдақлар бўлди қурбон оқибат.

Барча фитнага сабаб, золим подшоҳ, қозидир,
Улар қилган зулмдан бу эллар норозидир,
Бу жанглар шу адоват нафратнинг овозидир,
Вақти келганда қонга ботди ҳарён оқибат.

ИАК ҳам қонин ичиб кетди ўзбек халқини,
Инсофи бор ҳар кимса бугун тан олар буни,
Мирзиё ҳам ушласа энди йўлини уни,
Қонга ботмаса бўлди Ўзбекистон оқибат?!

ИАК бостира олди Андижонда исённи,
Лекин, бунга эришди ўлдириб шунча жонни,
Мирзиё ҳам ИАКдек, ўлдирмасдан инсонни?
Яхшимасмиди қилса, хайри эҳсон оқибат?!

Адолат бўлмагунча барқарорлик бўлмайди,
Наҳот мен билган оддий нарсани у билмайди?
Ёки, билса ҳам атай, истамайди, қилмайди?,
Бир кун ИАКдек ўлгач, қилгай армон оқибат.

Уни мақтаётганлар урмоқдалар фақат лоф,
У ҳали келмай туриб, қилди қонунга хилоф,
Мен уни мақтамайман, тилайман унга инсоф,
Ёр бўлсин унга имон, тоза виждон оқибат!

Агар адолат қилса, Аллоҳ мададкор бўлсин,
Зулмда этса давом, тилагим шу, хор бўлсин,
Саддам каби охири, оқибати дор бўлсин,
Тополмасин дардига, ҳаргиз дармон оқибат.

13. 10. 2016

Мардикорларга атаб:

Милён милён йигит қизлар, ватанда иш тополмай,
Кетар ҳар йил Россияга, ёки Қозоғистонга.
Булар кулдек у ерларда, ишладилар тинмасдан,
Милён милён доллар оқиб, келди Ўзбекистонга.

Ҳар хил сабаб билан минглаб, ўлиб кетди у ёқда,
Ота она бағридан ва ватанидан узоқда,
Балким, бирор кимса ёрдам берар дерсиз, қаёқда?,
Ўзбек ҳукумати ҳали, келган эмас имонга.

Ўз уйини оиласин тиклай деб, кам кўстини,
Бу бечора миллат сотди, пул деб, ҳатто дўстини,
Фирибгарлар алдадилар, шилиб улар пўстини,
Содда ўзбек ишонади, турли сўзга, ёлғонга.

Кимдир эрдан, ким хотиндан кетдилар узоқ узоқ,
Оилалар орасига тушди фитнаю талоқ,
Хиёнатлар авж олдию, жамият бўлди тарқоқ,
Шундай расво ҳаёт айтинг, лойиқми ҳеч инсонга?!

Қанча гўзал қизлар бориб номусини сотдилар,
Қолмади ор номус улар, кимлар билан ётдилар,
Қанчалари фарзанд кўриб, пулладилар, сотдилар,
Инсонийлик сийратлари, айландилар ҳайвонга.

Булар каби мардикорлик юкин кўтарган банда,
Бўлган эдим мен ҳам бир пайт, ҳеч унутолмасманда,
Кетармиди шунча одам, иш топилса ватанда,
Дучор бўлдик давримизда, бизлар шундай замонга.

Йилда бир ой мардикорлар қайтиб борса уйига,
МХХлар милисалар келишади тўйига,
Кимни қамар, кимни талар, қараб ранги рўйига,
Қиёматни кутаверинг, амал тегса ёмонга.

На ватанда тинчлик йўқдир, на хорижда тинчлик бор?,
Нима айб қилди айтинг, бу бечора мардикор?,
Булар «дангасалар» дея, айтиб турса бир маккор,
Йўли борми ерга кирса, ёки учса осмонга?!

Ўйнагани борган эмас эди, улар чет элга,
Меҳнаткаш содда бир халқни, зор қилдиларку пулга,
Булар асли ҳур инсондир, гарчи айланди қулга,
Энди булар қочиб кетсин, айтинг қайси томонга?!

Золим кетди, умидвормиз, ўзгаради бу замон,
Йўл олади балки бу эл, энди адолат томон?,
Агар шундай кунлар келиб, бўлмаса омон, омон,
Бошқа йўли қолмас энди, чиқмоқ керак майдонга!

Ким бўлсада золим бўлса, оқибати хор бўлсин,
Саддам каби осиш учун, боши узра дор бўлсин,
Ўз халқининг ҳурматига, иззатига зор бўлсин,
ИАК каби золим бўлиб, қўли ботса гар қонга!

Ўз халқини аҳволини ўйламаса, бу золим,
Каззоб бўлса, ҳақ сўзини сўйламаса, бу золим,
Энди эрку ҳурлик куйин, куйламаса, бу золим,
Жим ўтирма мазлум миллат, таслим бўлма шайтонга!

Бизга дарс берманглар

Бизга дарс берманглар, одоб ахлоқдан,
Югурмоқни ўрганмаймиз чўлоқдан,
У кимлигин сўрамасмиз «қулоқ»дан.
Унинг даврида дин, хор бўлмадимми?!

Ўзбек деган миллат, бўлди мардикор,
Айтинг бундай бир халқ, яна қайда бор?,
Тирикчилик ғами бўлдику душвор,
Эл юрт парча нонга, зор бўлмадимми?!

У каззоб бу элни, қилдику хароб,
Мустақиллик деган, бўлдику сароб,
Оммалашди зино, ароқу шароб,
Сотилган номуси ор бўлмадимми?!

Аҳли тавҳидларни хор қилдику у,
Дунёни кўзига тор қилдику у,
Айбсизда айбни, бор қилдику у,
Ётган ери олов, нор бўлмадимми?!

Золимлар охири хор бўлмоғи шарт,
Бошининг устида дор бўлмоғи шарт,
Дунёда адолат бор бўлмоғи шарт,
Дунё уларга ҳам тор бўлмадимми?!

Биздан яхши гапни кутманглар асло,
Золимга яхши гап, айтилмас, илло,
Имондан афзалмас, пул, кумуш, тилло,
Маддохлар шайтонга ёр бўлмадимми?!

19. 10. 2016

Эрлари қамалган аёлларга атаб

Қанча аёллар бор эри қамоқда,
Улар эса ҳануз эрим демоқда.
Ёлғиз боши билан, эрнинг уйинда,
Дунёни қайғусин, ёлғиз емоқда.
Имкони бўлмади яшаш бемалол,
Аллоҳим уларни раҳматинга ол!

Улар эрин кутиб, йилларни санар,
Бирор амнистия чиқса қувонар.
Кутгани келмайди, умид узилар,
Вужудида олов, дилда ўт ёнар.
Ёш умри топмоқда, беҳуда завол,
Аллоҳим уларни раҳматинга ол!

Улар муҳаббатга тўймаган эди,
Ҳали фарзанд кўриб суймаган эди.
Улар бахт излаган эди дунёда,
Ҳижрон азобида куймаган эди.
Уринар топай деб, парча нон, ҳалол,
Аллоҳим шуларни раҳматинга ол!

Совуқ уй, зулматда, ёлғиз ётади,
Келажагин ўйлаб, ғамга ботади.
Кимдир сабри етмай бу имтихонга,
Оқибат номуси орин сотади.
Сабр қилиб кутар, муслима аёл,
Аллоҳим шуларни раҳматинга ол!

Кимдир оғир келиб, ҳижрону фиरोқ,
Қамоқдаги эрдан сўради талоқ.
Имон синовидан ўтолмадию,
Излаган бахтни ҳам топмади бироқ.
Ё раббим, уларни тўғри йўлга сол,
Аллоҳим, уларни раҳматинга ол!

Қандай оғир синов келди аёлга,
Ўйласа одамзод етмас хаёлга.
Нега бундай бўлди, кимлар айбдор?,
Уларда жавоб йўқ, бундай саволга.
Барчасин биласан Ўзинг Зулжалол,
Аллоҳим, уларни раҳматинга ол!

Динга амал қилай, қуръон билан деб,
Йўлдан адашмайин шайтон билан деб.
Балога дуч бўлди, муслима аёл,
Дунёда яшайин имон билан деб.
Умри хазон бўлди, кўп соҳибжамол,
Аллоҳим, уларни раҳматинга ол!

Қандай оғир бўлди, бечора эрга,
Ўйланиб мазлумлар, ботади терга.
Ажал ҳам келмайди, ночорлик ёмон,
Истар, тез ўлсаю, кирсайди ерга.

Мукофот жаннат бўлар эҳтимол,
Аллоҳим, уларни раҳматинга ол!

Уни тинч қўймайди, қавму қардоши,
Дардини айтишга йўқдир сирдоши.
Бировга билдирмас сирини, аммо,
Йиғлайди ёстиққа, оқар кўз ёши.
Адо бўлмас зулм, ҳар кун шу аҳвол,
Аллоҳим шуларни раҳматинга ол!

Садоқатнинг қадри қолмаган дамда,
Уни қадрловчи аёллар камда.
Эридан ҳеч қачон кечмаган, холис,
Вафодор аёллар кўпдир оламда.
Эй синглим, сен вафо рамзи бўлиб қол,
Ё раб, шундайларни раҳматинга ол!

27. 10. 2016

Уларни унутиш, биз учун гуноҳ

Мен турма азобин тотиб кўрганман,
Калтак еб, «серқуёш» айтиб юрганман.
Йиллар оч яланғоч, ҳақорат калтак,
Остида қалтираб, қақшаб турганман.
Менинг ўтмишимга яратган гувоҳ,
У кунни унутиш мен учун гуноҳ.

Бугун ўша ерда, яна сон мингта,
Маҳбуслар ўтирар, диллари нимта.
Уларни унутиш мумкинми айтинг?,
Унита оларми, битта яримта?!
Улар калтаклар еб, чекмоқдалар оҳ,
Уларни унутиш, биз учун гуноҳ.

Хорижда кўп, ҳаддан ошаётганлар,
Дунё топишликка, шошаётганлар.
Маҳбуслар ғамини қаердан билар?,
Маишат ичида яшаётганлар?!
Уларни ўйламай яшаган гумроҳ,
Англамайди, бу иш кабира гуноҳ.

Кўрган билан тенгмас, эшитган одам,
Бу ҳақиқатни мен, англадим бу дам.
Мазлумларга ғамини емаган нокас,
Бошидан бир умр, аримасин ғам.
Ўзи нажот берсин уларга Аллоҳ,
Уларга дуолар қилмаслик гуноҳ.

Маккада мўминлар топганда ошён,
Хотиржам яшарди ҳар бир мусулмон.
Мустазъафинларни озод қилишни,
Уларга буюрди, ўша пайт қуръон!
Тинчгина ётмади, кўр, Расулуллоҳ,
Мазлумларга ёрдам бермаслик гуноҳ!

Имон даъво қилган ҳар бир тошюрак,
Билсинки, имон ва амал муштарак!
Мустазъафинларни қутқариш учун,
Қўлдан нима келса, қилишлик керак!
Фарқи йўқ кимлигинг, гадомисан шоҳ?,
Ҳеч нарса қилмасанг, бу катта гуноҳ!

28.10. 2016

Ўзгариш бўлмади

ИАК деган бадбахт, ўлсада, ҳамон,
Ўзгариш бўлмади яхшилик томон.
Қачон бир ўзгариш бўлишин кутиб,
Жаслиқда ётибди, қанча мусулмон?!

Йиллар ўтмоқдадир, қувлаб бир бирин,
Гўдаклар отасиз бўлди ўспирин.
Тикан сим ўралган деворлар элдан,
Яширар мазлумлар фарёдин, сирин.

Муддат тугаса ҳам, озодлик келмас,
Буни кўрмаганлар тушунмас, билмас.
Яна муддат қўшар устига устак,
Мазлумга заррача раҳм қилинмас.

Кутиш кутиш билан, умринг ўтади,
Ажал етса кимдир, ўлиб кетади.
Маъною мантиқ йўқ, ҳаётида ҳеч,
Барибир умидла, улар кутади.

Кимнидир аёли йилда бир келар,
Ким келиб, эридан талоқин сўрар.
Оилалар сарсон, парокандадир,
Ким умуман бормас, эрни унутар.

Айби нима эди, мазлум йигитни?,
Айби рад қилганди, «қутурган итни.»
Аёлларда борми, заррача гуноҳ,
Қаранг ноинсоний, манфур муҳитни.

Аёллар кўз ёши. жоласи учун,
Отасиз улғайган, боласи учун.
Эй Роббим, золимга лойиқ жазо бер,
Йигитларнинг қилган ноласи учун!

Ё роббим, сифатинг зул интиқомдир,
Сени рад қилганга, жаннат ҳаромдир!
Адолатинг билан ҳисоб китоб қил,
Исломнинг душмани, карим, исломдир!

Унга жаннатингни сўрагани ҳам,
У билан бир ерда, жамлагин Эгам.
Сен адолатлисан, менда гумон йўқ,
Мўминлар қалбини, қилгил хотиржам.

27. 10. 2016

Қисмат

ИАКни ўлгани бўлгач сўнг зоҳир,
Баъзи ҳаёлларга чўмдим, шу тунда.
ИАКнинг ўзи ҳам, жон берди охир,
Бир олим ўғирлаб кетилган кунда.

Аллоҳ йўлидаги бир даъватчини,
Ўғирлаб йўқ қилди, золим диктатор.
Маломати тинмас маломатчини,
Ўзи ҳам қабрга йўл олаётир.

Йигирма бир йилча, ўтди ўшандан,
Аллоҳ интиқоми келгунга қадар.
Ё Раббим улуғроқ кимса йўқ Сендан,
Буни англамас кўп бадбахт оқапар.

Чорак аср бўлди бир элга подшоҳ,
Чорак аср зулми бўлмади тамом.
Ўзи каби қилди элни ҳам гумроҳ,
Залолатга ботди бу юрт батамом!

Исломга душманлик қилди касофат,
Тазйиқ қилди ислом аҳлига чандон.
Бу элга беҳисоб келтирди офат,
Унинг ўлиmidан мазлумлар хандон!

Шу кунга етирган Аллоҳга шукр,
Бу кунга етган бор, етмаган бор.
Мен ўтмишни ўйлаб қиламан фикр,
Айтсам адо бўлмас, ҳасратим бисёр!

Золимнинг ўлими муборак бўлсин,
Барча аҳли ислом, мусулмонларга.
Золим жаҳаннамда жазосин олсин,
Ноҳақ адолатсиз, тўккан қонларга.

Рўшнолик келсин бу мазлум диёрга,
Етар шунча зўрлик, ноҳақлик бедод.
Бу бир ибрат бўлсин ҳар ақли борга,
Яшасин бу диёр, бахтиёр обод!

02.09.2016

Ноумид шайтон

Бошланди бу совуқ ўлкада куз ҳам,
Шамоллар эсмоқда, шовқинлар солиб.
Қуёш кўринмайди, осмон тунд бирам,
Мен шеърлар ёзаман, ўйларга толиб.

Бу кун бу дунёдан, кетди бир золим,
Ёвузлик даврони ниҳоя топди.
Чорак асрлик бу зулм достони,
Битилган китобни малаклар ёпди.

Шамоллар баргларни учирмоқдадир,
Энди ўз ҳукмини ўтказар хазон.
Сабр қилиб шунча кутганди бу эл,
Ажабмас, келажак бўлса нурафшон?!

Золимнинг ўлими шубҳасиз неъмат,
Агарчи келажак, мавҳум ноаниқ.
Ҳали тугамаса керак муаммо,
Хаёлларим чалкаш бўлолмас тиниқ.

Яна қисқармоқда, узун кундузлар,
Кечалар узаяр ҳар кун тобора.
Булутларга тўла самога боқдим,
Қуёш чиқиб қолса бугун деб зора.

Ёруғ келажакдан умид қилар эл,
Лекин, самоларда булут ҳукмрон.
Барибир умидвор интиқар кўнгил,
Начора бандамиз, ноумид шайтон!

Насиб этсин бу элга,

Бу қандай халқ ҳайронман, севар золим подшоҳни?,
Ўлганида қаранглар, қилаётган оҳ воҳни?!
Ўлгани буюк неъмат, бундайин золим шоҳни,
Сўзларини эшитинг, мандек холис гувоҳни!

Олим уламоларни ўғирлаб йўқ қилди у,
Элга эркинлик бермай, тазйиқла дўқ қилди у.
Фақат мулозимларнинг қорнини тўқ қилди у,
Ҳақгўйларни қамади, мукофотлаб маддоҳни.

Қанча минглаб одамни ушлаб тикди қамоққа?,
Турмаларда қон оқди, ожизман сўз демоққа,
Иш йўқ, пул йўқ, бу элда, нон топилмас емоққа,
Нега эзозлар бу эл, дин душманин гумроҳни?!

Айтинг икки минг бешда, не бўлди Андижонда?,
Қанча қонлар тўкилди, ноҳақдан бу майдонда?,
Буларни билмас одам борми, Ўзбекистонда?!
Ўз халқига ишлатди, қурол яроғ, силоҳни.

Нега милёнлаб одам, юрар сарсон — саргардон,
Нега чироқ ёнмайди, тун кечалар зимистон?,
Нега юз доллар ўзбек сўмида салкам милён?,
Тополмади бу миллат, ҳануз ҳидоят роҳни.

На зарра қадри қолди, бугун инсонни бизда?,
На ҳурмат иззати бор, дину — имонни бизда?,
Асари кўринмайин, қолди виждонни бизда,
Жазоланмади золим, қилиб шунча гуноҳни.

Афсус англамас бу эл, бугун тушган жойини,
Гапирсак, бизни сўкиб, соларлар дод — войини,
Бу манқуртлар бизларни, дерлар: «ватан хоини,»
Жоҳил одам сўккандек, шифокорни, жарроҳни.

Қуллик руҳини буткул сингдирилди бу элга,
Золимни мақтаб зўр деб, билдирилди, бу элга,
Сонсиз фисқу фасодлар, тўлдирилди бу элга,
ИАҚдан ясаб олган экан сохта «илоҳни»!

Қилган жиноятларга, жазосин олсин золим,
Унга хизматлар қилган, барча муллаю олим,
Бу элнинг зеҳнияти, бўлсин қулликдан солим,
Танисин ҳақиқатни, яккалигин Аллоҳни!

Манқуртларни мазаммат қилиб ёздим бу шеърни,
Хунасадан фарқи бор, ору — номусли эрни,
Шукрки бу золим ҳам, қаърига кетди ерни,
Насиб этсин бу элга, адолатли подшоҳни!

3 сентябр 2016 йил.

«Етимларга»

Етим қолди юртбошининг қизлари,
Бириси йўқ, бири ночор бўзлайди.
Етим қолди юртбошининг қуллари,
Вой отамлаб қаранглар зор йиғлайди!

Етим қолди уни ота деганлар,
Етим қолди уни бобо деганлар,
Етим қолди уни «худо» деганлар,
Аза тутган манқуртлар хор йиғлайди.

Қаро ерга кирди золим юртбоши,
Унга аза тутар эл қари ёши,
Тинмаяпди бугун кўзининг ёши,
Юрагида бир дардки бор, йиғлайди.

Аза тутар манқурт миллат золимга,
Қаранг унга дуо қилган олимга,
Шундай фикр келдики хаёлимга,
«Мунофиқлик қилиб ошкор йиғлайди.»

Ўз отаси ўлса йиғламаганлар,
Шунча зулм қилса йиғламаганлар,
Қул каби хор бўлса йиғламаганлар,
Золим ўлганда шашқатор йиғлайди?!

Золимнинг ўлими буюк неъматдир,
Бунга қувонмаган қандай миллатдир?
Қуллик дарди бу бедаво иллатдир,
Хожасиз қолган қул такрор йиғлайди.

Ўлмаслиги керакмиди подшоҳлар?,
Ўлим ҳақлигини билмас гумроҳлар,
Ростданми ёлғондан қилиб оҳ воҳлар,
Ҳақ қудратин қилиб инкор йиғлайди.

Ўз ҳолига йиғламаган бу миллат,
Ўз қадрини англамаган бу миллат,
Ўз аҳволин ўнгламаган бу миллат,
Тавба қилмай ўлса, бисёр йиғлайди!

07. 09. 2016

Халқимга

Бир балодан қутулган бир замонда,
Ундан катта бало келса ёмонда,
Халқим шу фурсатдан фойдаланиб қол,
Бир ўзгариш бўлсин Ўзбекистонда!

Мирзиёни қилсанг халққа «ота» сан,
Сени халқ демасман, сен қўй подасан!

Золим кетди тузум кетмади ҳали,
Наҳот яхшиларнинг келмади гали?
Агар давом этса яна истибдод,
Умидим узарман ўша маҳали.
Яна бир золимга десанг «дода» сан,
Сен мен учун халқмас, бир қўй подасан!

Бу сафар ҳаётни ўзгариши шарт,
Бирорта мўъжиза юз бериши шарт.
Агар ўзгармаса ҳеч нарса демак,
Халқ бу диктаторни ағдариши шарт.
Бўлмаса эркакмас сен бир Мода сан,
Қул бўлишга маҳкум бўлган подасан.

Сен халқимсан гарчи сендан йироқман,
Рўшнолигинг кутиб тоқати тоқман.
Агар мустабидга яна бош эгсанг,
Воз кечаман, сенга бўламан оқман.
Наҳот, ор номусни пулга сотасан?,
Сен халқ бўлполмассан, сен бир подасан!

Тарихий бир имкон келди ушбу он,
Уйғон энди халқим ғафлатдан уйғон!
Энди истибдодга йўл берма халқим,
Йўл қўйсанг, сенинг халқ эканинг ёлғон!
Унда бир оломон, гуруҳ, тўдасан,
Эчкини йўлбошчи, қилган подасан!

10. 09. 2016

Биздек сева олмассан!

Энди топдим бугун ўзга диёр-ман,
Бу диёрда хор эмас, бахтиёр-ман,
Барибир ватаним ҳажринда зор-ман,
Сен ҳижрон ғамин ҳис қила-олмассан,
Сен ватанни биздек севаолмассан!

Шундай бўлди бизга тақдири қазо,
Қазога на чора, бўлмайин ризо?,
Ҳаққинг йўқ сен бизга беришга сазо,
Сен қазо ҳукмини била-олмассан,
Сен ватанни биздек севаолмассан!

Юртини тарк этган, вазирлар, шоҳлар,
Қанча буюк зотлар, расулуллоҳлар,
Буни англармиди сандек гумроҳлар?
Ҳақ билан ботилни англай олмассан,
Сен ватанни биздек севаолмассан!

Биз сендек иблисга бўлмаганмиз қул,
Золимга демадик: «сеники маъқул,»
Мағрурлик қиймати, сен учун бир пул,
Сен ҳақ сўзни очиқ айта олмассан,
Сен ватанни биздек севаолмассан!

Агар сенда бўлса озгина инсоф,
Ватанпарварликдан урармидинг лоф?
Ҳаққа ботил қилар мангу ихтилоф,
Сен ботил йўлингдан қайта-олмассан,
Сен ватанни биздек севаолмассан!

15.09.2016

Фуад Шокирий отиб кетилганлигининг беш йиллигига атаб ёзилган шеър

Сени йўқ қилганлар қолмади омон,
Улар ҳам йўл олар охират томон.
Энг катта суянган тоғи йиқилди,
Гарчи ушбу режим турсада ҳамон.

Мангу яшамади, ИАК ҳам кетди,
Уни кутиб турган манзилга етди.
Ким золим тарафда ким мазлум тараф?,
Ҳамма курашмоқда, йўқдир бетараф.

Ботилга умрини сарф этса кимдир,
Ҳақ тарафда туриш қанчалик шараф?!
Золим ИАК умри тугади битди,
Оқ саройдан ернинг тагига кетди.

Одил ҳукмдорнинг олдига бориб,
Жавоб бермоқ керак, қилни қирқ ёриб.
Адолат соҳиби олдида энди,
Бахтлидир, ким қолса жонин қутқариб.

Қотил ИАК ҳам бу дунёдан ўтди,
Уни ҳам жасадин қаро ер ютди.
Сўра қиёматда буюк Раҳмондан,
Нега сени жудо қилишди жондан?!

Эй дўстим бизларни нима кутмоқда,
Сенку ўтиб олдинг, бу имтиҳондан?!
ИАКга тазарру фурсати ўтди,
Мангу жазоланиш муддати етди.

2016 йил 24 сентябр

Ҳеч йўқолмасин!

Гарчи бизлар бугун ғурбатда зормиз,
Ватанга эл юртга кўп интизормиз,
Бизга ватан дарди бегона эмас,
Бу дард туфайлидан тунлар бедормиз.
Орзуимиз аро йўлда қолмасин,
Дилимиздан бу дард ҳеч йўқолмасин!

Биз кетамиз бир кун, ажал етганда,
Ҳар кимга бир тақдир, қисмат битганда.
Авлодимиз қолар бу ёт элларда,
Бизлар бу дунёдан ўтиб кетганда.
Бу қисматни ҳеч бандага солмасин,
Дилдан ватан ғами ҳеч йўқолмасин!

Гар биз озовимиз, қорнимиз ҳам тўқ,
Устимизда биров уриб турмас дўқ.
Аммо, дилимизда уммат қайғуси,
Шунинг учун ҳаргиз оромимиз йўқ.
Бу қайғуни дилимиздан олмасин,
Уммат ғами биздан ҳеч йўқолмасин!

Биров қулоқ солмас фарёдимизга,
Бу қайғу бегона зурёдимизга.
Эртага дунёни тарк этсак бизлар,
Бу ғам мерос қолар авлодимизга.
Бу ғамни авлодлар чекиб толмасин,
Қиёматга қадар ғам йўқолмасин.

Бу эл юрт ғамида, уммат ғамида,
Ёниб яшаш, дилнинг хотиржамида!
Бу ғамдан мосиво бўлган кўнгиллар,
Бу миллат ичида, сонг минг, камида.
Булар орамизда мутлақ бўлмасин,
Дилимиздан бу дард ҳеч йўқолмасин!

20.09.2016

ИАК мустақиллик душмани

Чорак аср бўлди, мустақилман дер,
Душман кетгач, булар бўлди ботир, шер,
Бечора халқ ғамин, айтинглар ким ер,
Сохта сиёсатдан бу эл ҳайронда,
Мустақиллик борми, Ўзбекистонда?!

Айтинг мустақиллик нимадир асли,
Ҳар йил байрам бўлар, айна куз фасли,
Қул бўлса одамга, одамнинг насли,
Қандай яшай олар бу эл омонда?,
Зулм ҳукмрондир, Ўзбекистонда!

Кун кундан эл ҳоли, бўлмоқда хароб,
Мустақиллик деган бўлдику сароб,
Мулозимлар тўйда ичишар шароб,
Ночор эл нон излаб, кезар сарсонда,
Шудир мустақиллик, Ўзбекистонда!

На қадримиз қолди ва на қадрият?,
Амаллаб кун кўриш, бўлдику ният,
На юртда адолат бор, на ҳуррият?,
Ойлик йўқ, нарх наво эса, осмонда,
Тинч яшаб бўлмайди, Ўзбекистонда!

Турибди Темурбек қолдирган излар,
Кимларнинг авлоди эдига, бизлар?,
Бугун залолатда қолиб, йўл излар,
Буюк элга боқиб, дилим армонда,
Буюклик қолдими, Ўзбекистонда?!

Туркистон юраги Хива, Самарқанд,
Бухорою Қўқон, бир ипга пайванд,
Ҳаммаси қариндош, қардош, жигарбанд,
Парча парча бўлган, буюк Туронда,
Яшайди мазлум халқ, Ўзбекистонда!

На дин қолди бизда, на бир зиёли?,
На бирор соҳа бор, порададан холи?,
Овозин чиқармай яшар аҳоли,
Мустақиллик деган, ажиб замонда,
Диктатура бўлди, Ўзбекистонда!

Табиат бузилди, фитрат бузилди,
Қардошлик риштаси, буткул узилди,
Муаммолар сафга, бир бир тизилди,
Ўқларга тутилди халқ Андижонда,
Ноҳақ қон тўкилди, Ўзбекистонда!

Ҳаддидан ошдилар, бу зўравонлар,
Маън қилинди, намоз, рўза, азонлар,
Турмаларда қанча, умри хазонлар?,
Кун санаб кутарлар нажот, ҳар онда,
Расво бўлди бу эл, Ўзбекистонда!

Чорак аср бу эл, қулдир золимга,
Динфуруш шайхлару, сохта олимга,
Нима келса ёздим, мен хаёлимга,
Бўлмаса бир чора, жуда ёмонда,
Бечорадир халқим, Ўзбекистонда!

03.08.2016

29 август 2016 йилда Абдували қори Мирзаев ўғирлаб кетилганига 21 йил тўлди

Йигирма бир йилким, етим Андижон,
Жомеънинг алами ичида қолди.
Ҳақиқатдан ғолиб келдида ёлғон,
Ҳақғўйлардан аччиқ аламин олди.

Йигирма бир йилким, одамлар ҳайрон,
Ҳеч ким тушунмайди нима бўлмоқда?
Шунчалик ҳам ёвуз бўларми шайтон?,
Ўлдирган, ё ҳануз сақлар қамоқда?!

Йигирма бир йилким, йўқдир хат хабар,
На тўй ва на аза, қила олмасмиз.
Бу киши шунчалик, азиз мўътабар,
Эканки, то ҳануз, кутиб толмасмиз!

Йигирма бир йилким, мавҳумлик ҳоким,
Золимнинг омади чопгандир жуда.
Ҳақиқатпарварлар, гапиролмас жим,
Ёлғоннинг бозори эса, авжида!

Чорак аср бўлди, ҳокиму мутлақ,
Тахтида ўтирар, бошидадир тож.
Мен бу сир ҳикматин англаяпман Ҳақ,
Бу бадбахтга тақдир қилган истидрож!

Барибир ҳар ишнинг оқибати бор,
Чунки, мангу диёр, бўлар охират.
Ким мангу азобда, кимга толеъ ёр,
Ким мангу жаннатда, қолар оқибат?!

Шубҳасиз у кунда, маълум бўлажак,
Ким мағлуб бўлдию, ким бўлди ғолиб?!
Булар бизни кутиб, турган Келажак,
Оз қолди, кутинглар қолманглар толиб!

ИАК мустақиллик душмани

ИАК мустақиллик душмани бўлган,
Қаранг замонанинг бугун зайлига.
Уни «мустақиллик меъмори» қилган,
Мансуб бўлмаганлар одам хайлига.

Бу сохта тарихдир, анланг халойиқ,
ИАК мустақиллик меъмори эмас.
У қаҳрамонликка эмасдир лойиқ,
Анлаганлар уни қаҳрамон демас.

Очиқ ва ошкора мунофиқдир бу,
Тарихда бўлмаган бунчалик ёлғон.
Қанчалик мақсадга мувофиқдир бу?
Озодлик душмани, бўлса қаҳрамон?!

Анланг эй халойиқ, унутманг ҳаргиз,
Бу яқин тарихни унутиш хато.
Мустақиллик учун курашмадик биз,
Уни бизга Тангри қилгандир ато!

Уни орзу қилган шахслар кўп бўлди,
Улар йўқ қилинди ёруғ жаҳондан.
Ким турмада ётар, кимлардир ўлди,
Кимлар қувилдилар, Ўзбекистондан?!

Мустақиллик учун жон берганлар ким?,
Унинг роҳатини кўрган бошқалар.
Озодлик уруғин эккан, шахслар жим,
Меҳнат ҳосилини ўрган бошқалар.

ИАК мустақиллик душмани бўлган,
Буни билмоқ керак, ҳар бир ватандош.
Ҳар битта ёлғонга муддат қўйилган,
Бир кун буниси ҳам, бўлажақдир фош!

05.08.2016

Муҳаммад Ражаб акага бағишлаб:

Бор эди бир даҳрий ҳукмдор,
Рус истило қилган диёрда.
Бу қиссага қилсак эътибор,
Тагида кўп ҳикмати борда!
Бир имом бор эди Қўқонда,
Халқ ичида топганди обрў.
Қайта қуриш деган замонда,
Эркинлик бор, йўқ эди қайғу.

Замонанинг зайлига қаранг,
Зўрнинг паймонаси ҳам тўлди.
Халқлар бари турганди гаранг,
Ёвуз давлат қулади, ўлди.
Даҳрий ҳоким қолди жойида,
Силкинарди тагида тахти.
Даҳрий учун қатъий қоида,
«Ҳоким бўлса, кулгайдир бахти.»
Сақлаб қолиш учун, тахтини,
Даҳрий кўрди, чорани зимдан.
Жосуслар ишлади, тун куни,
Қасосни олайлик деб кимдан?
Алғов далғов эди замона,
Халқда бир эркинлик бор эди.
Омад кулиб боқди ёмона,
Даҳрий ёмон ва айёр эди.
Аввал бошдан у берди буйруқ.
Йўқ қилинди дин пешволари.
Бу иблисга бўлганди қуйруқ.
Жамиятнинг энг расволари.
Ушлаб қамадилар бирма бир,
Бўлса кимки машҳур мусулмон.
Диндорми ё, динсизми ёки,
Ўғри каззоб яхшими ёмон.
Йўқ қилинди қанчалар машҳур,
Мусулмонлар муқтадолари.
Қамалишди кимки бўлса ҳур,
Йўқ қилинди ижтимолари.
Кимни ваҳҳобий деб қамашди,
Кимни сиёсатга қарши деб.
Қама қама ҳаддидан ошди,
Ҳамма қолди ўз қайғусин еб.
Мен ҳикоя қилайин сизга,
Машҳур бу Қўқонлик имомни.
Бунда ибратлар кўпдир бизга,
Кўринглар ажиб имтихонни.
Йигирма икки йил бўлибди,
Имом жойи қамоқхонадир.
Йигирма беш йилки бу даҳрий,
Бу халқ қонин ичиб қонадир.
Нима учун қамалди имом,
Нега даҳрий кўролмас уни?
Мен сизларга айтай, номма ном,
Қулоқ солиб тингланглар буни!
Бу имомнинг гуноҳи бисёр,
Тоғдан оғир «жиноят»лари.

У турмадан чиқмасин зинҳор,
Беҳисобдир «хиёнат»лари.
У дин илмин олганди таълим,
Даҳрийлик ҳукмрон паллада.
У пинҳона бўлган муаллим,
«Ёвуз» хаёл, бўлган каллада.
Келган пайти қайта қуришлар,
У эл учун, очгандир масжид.
«Дин кучайса, бўлар урушлар,
Диндорлик, бу сиёсатга зид!»
Унинг «айби» маъруза қилган,
Чақиргандир, элни имонга.
Эл билмаган нарсани билган,
Пешво бўлган эди, Қўқонга.
Довдираган пайти ҳукумат,
У топгандир иззату икром.
Даҳрий қадри бир пулга қиммат,
Имом топган, элда эҳтиром.
Унга эргашарди авом халқ,
Даҳрийларда йўқ бундай обрў.
Аниқ бўлса, ботил билан ҳақ,
Бундан ортиқ бўларми қайғу?!
Даҳрийда мафкура, йўқ эди,
Имомда бор ғоя, баркамол.
Даҳрийнинг ғояси дўқ эди,
Унга бу ҳол, келарди малол.
Авомни ром қила олгудек,
Ҳеч нарса йўқ эди даҳрийда.
Эл қалбига меҳр солгудек,
Ҳеч нарса йўқ қийиндир жуда.
Даҳрийда йўқ борадиган жой,
Имом йўли мақсади аниқ.
Даҳрий боши қотди ҳойнаҳой,
Чунки, имом эл ичра таниқ.
У имомни қалби хотиржам,
Даҳрий қалби кўрмаган ором.
Бу ҳол унга қиларди алам,
Унга дунё охират ҳаром.
Аслида бу ҳолат унгамас,
Барча даври замонга хосдир.
Ҳақ аҳли ҳеч мағлуб бўлганмас,
Мағлубият даҳрийга мосдир.
Улар руҳан мағлуб одамлар,
Имон аҳли маънавий буюк.
Даҳрий учун тугамас ғамлар,
Унинг доим юраги куюк.

Йигирма икки йил бу имом,
Турмаларда умри хазондир.
Даҳрий ундан олар интиқом,
Мана бу улкан имтихондир!
Шон шарафлар бўлсин бу каби,
Имониға содиқ одамға.
Даҳрий минган мансаб маркаби,
Расво бўлди жумла оламға.
Ғолиб бўлиб чиқсин бу имом,
Бўлиб золимнинг зулми барбод.
Топсин эл ичинда эҳтиром,
Охирати бўлсинда обод!
Даҳрий қилган зулмлар учун,
Малъун бўлиб, тарихда қолсин.
Келади тезда шундай бир кун,
Одамлар бундан ибрат олсин!
Биз шу кундан умидимиз бор,
Чунки, ҳақни енголмас ботил.
Хабар бергандир Парвардигор,
Оқибати не бўлур қотил?!
Тарихда ҳам кўп бўлган золим,
Қолган эмас ному нишони,
Ҳурмат ила эсланар олим,
Ўчмас улар иззати шони.
Шудир менинг айтмоқчи бўлган,
Даҳрий билан имом қиссаси.
Дуо қилсин дерман ўқиган,
Саҳвийнинг ҳам, бордир ҳиссаси.

Золимнинг ўлими муборак

Эй жафокаш мазлумлар, мана келди истиқлол,
Ҳалол бўлсин сизларга энди бу неъмат ҳалол,
Эркин нафас олинглар, яйраб яшнанг бемалол,
Муборак бўлсин халқим, буюк айём муборак,
Буюк Аллоҳдан келган, улуғ инъом муборак!

Олимларнинг қадрини ҳеч билмади бу золим,
Унинг давринда хор зор, бўлди энг буюк олим,
Ҳикматидан ҳайратга тушар фикру хаёлим,
Ҳақдан келган шарафли бу интиқом муборак,
Мазлумларга Аллоҳдан зўр эҳтиром муборак!

Дунёнинг эгаси бор, унутар бу аҳмоқлар,
Зулмин ҳаддан оширди, тўлди барча қамоқлар,
Зиндондаги дўстларим, хурсанд бўлинг шу чоқлар,
Аллоҳ сизга етказган иззат икром муборак,
Завол топди бу золим, янги низом муборак.

Эй халойиқ шубҳасиз келди Тангридан инъом,
Адолатлидир келса агар ҳақдин интиқом,
Доимо курашар эди бу билан дини Ислом,
Куфрдан ғолиб келди, бугун Ислом, муборак!
Мўминларнинг қалбига етган ором муборак!

Золимларга йўл берма, қаддинг балан тут халқим,
Бу кураш майдонида сен доимо ют халқим,
Бу қўнган бахт қушини учирмагин тут халқим,
Курашда сен ғолибсан, сенга шу ном муборак,
Саҳвий сенинг қалбинга, келган илҳом муборак!

29 август 2016 йил.

Маддоҳларга:

Бу виждонсиз маддоҳларнинг йўқ дардининг давоси,
Ёзаяпди нима илҳом берса, нафси ҳавоси.
ИАК истиқлол душмани, бўлган эди азалдан,
Минг йиллардан бери мавжуд, бу давлатнинг асоси.
Парчаланган Туркистонда, борми бугун истиқлол?,
Сохта давлат, сохта миллат, ҳамма ҳайрон, ҳамма лол.

Мустақиллик деган, сохта гапдир асли, саробдир,
Тўй қилишар бу айёмни, ичимлиги шаробдир.
Тепада бир гуруҳ фақат, яхши яшар бу элда,
Оддий халқнинг шароити, кундан кунга харобдир.
Фақат казо казо бўлган, яшашяпди бемалол,
Чунки, золим адолатсиз эди ИАК, каззоб чол!

Бўлакларга бўлингандир бугун қўҳна Туркистон,
Турли туман сохта миллат, сохта ном, сохта «истон».
Минг йиллардан бери қардош — қариндош, эл — элатлар,
Бир — бирига боролмайин, қолди сарсон — саргардон.
Бу аҳволдан «истиқлолдан» эллар шодми, назар сол!
Минтақада ҳеч миллатга, маъқул эмас бу аҳвол!

Минтақада қаранг бугун, қандай ҳолат, расволик?,
Ҳамма ёқда зўравонлар, йўқдир ҳурлик, рўшнолик.
Бадбахт ИАК, ўз халқининг манфаатин ўйласа,
Қилар эди ҳеч бўлмаса, қўшниларга ошнолик.
На дин қолди бу юртда, на тараққиёт, дунё — мол?,
ИАК кетди, бир ўзгариш бўлиб қолар эҳтимол?!

«Келажаги буюк эл» деб, алдаб кетди, бу элни,
Мол дунёсин қизларига ташлаб кетди, бу элни.
Содда бу эл, бу золимни мақташяпди қаранглар,
Ўз ортидан жарлик сари, бошлаб кетди, бу элни.
Чироқ икки соат ёнар, иш йўқ, пул йўқ, бу не ҳол?,
Бу аҳволда айтинг қандай, бўлар экан истиқбол?!

Бу золимнинг маддоҳи кўп экан, билдим шу онда,
Бу аҳволдан ростин айтсам, бўлдим бир оз, ҳайронда.
Беш ўн мингта тарафдори топилса гар ажабмас,
Ахир ўттиз милён одам, яшар Ўзбекистонда.
Манқуртларга боқиб Саҳвий, сен улардан ибрат ол,
Қулларга озодлик куйин, куйлаш келгайдир малол.

Ҳамма хатокор

Бировни камситмас, ҳаргиз дунёда,
Одамзод қадрини, билганлар бўлса.
Ўзгалардан бўлмас қадри зиёда,
Бировнинг устидан кулганлар бўлса.

Ким парча нон топмас бир гадой бўлар,
Кимдир пулдор бўлар, кимдир бой бўлар,
Ким юлдуз, ким қуёш, кимдир ой бўлар,
Азал тақдирида битганлар бўлса.

Етим калтак ейди, ҳоким эса бол,
Ҳаммага ҳам бирдек, кулмайди иқбол,
Улар тақдирига боқиб, ибрат ол,
Ҳаётда сенга дуч, бўлганлар бўлса.

Бир кам дунё дерлар, кимга дерсан дод,
Бир кун ғамда бўлсанг, бир кун бўлиб шод,
Шундай яшаб, ўтиб кетар одамзод,
Ўлар, паймонаси тўлганлар бўлса.

Саҳвий хатоси кўп, саҳвий гуноҳкор,
Лекин, биз бандамиз, бизда гуноҳ бор,
Ҳаммамиз гуноҳкор, ҳамма хатокор,
Айтинглар, гуноҳсиз ўлганлар бўлса?!

Бир кам дунё

Шундай яратилган бир кам дунё бу,
Бору йўқу бир хил, сароб рўё бу,
Чўлдаги саробга ўхшар гўё бу,
Ажал барчасига ниҳоя қилур.

Яшаяпмиз ажиб, даври давронда,
Мезони бўлмаса, аҳвол ёмонда,
Ўлганлар мақталур Ўзбекистонда,
Бунинг учун ўлмоқ, кифоя қилур.

Ҳақпарварни қилар бадном бу миллат,
Ҳақгўйларга берар, дашном бу миллат,
Эркинлик неъмат, ҳаром бу миллат,
Шайтонни дилига ҳамсоя қилур.

Бу юрт маддоҳларнинг бўлмиш ватани,
Ҳақ сўз учун ўлим кутади сани,
Айтинглар одамлар адолат қани,
Биз очмиз, кимлардир сармоя қилур?!

Ҳамма билар элга келди бир офат,
Юртни эгаллади нокас касофат,
На Худони танир, бу бефаросат,
На элнинг ҳаққига риоя қилур?!

Хиёнатидан эл бўлсада огоҳ,
Қаҳрамон дейилар, қўрқоқу маддоҳ,
Тутуруқсизликнинг чеки йўқ, эй воҳ,
Саҳвий шунга аччиқ киноя қилур.

31. 05. 2016

Таппи тераётган болаларга атаб:

Айни қувнаб ўйнайдиган ёшингизда,
Тирикчилик ғами бордир бошингизда,
Оғу омухтадир еган ошингизда,
Саратонда сўлаётган гул — лолалар,
Ёшлигидан таппи терган, ёш болалар.

Сизлар бу миллат эртаси, келажакдир,
Шу аҳволда келажак не бўлажакдир?,
Кимлар буюк келажакни қуражакдир?,
Ёшликни еб тугатса, пахта толалар,
Ёшлигидан таппи терса, ёш болалар?!

Миллат хоинлари бугун иқтидорда,
Буларга ҳам хали ҳисоб куни борда,
Ажаб эмас куни битса бир кун дорда,
Ҳаққа етар сизлар қилган, оҳ — нолалар,
Ёшлигидан таппи терган, ёш болалар.

Ёшлик ўтар ўқимаслар уйда китоб,
Мурғак гўдакларга нега бунча азоб?,
Мен сизларга қилмоқдаман шундай хитоб,
Ота, она, қариндош, амма, холалар,
Айтинг нега таппи терар ёш болалар?!

Айтинг, нима гуноҳ бордир болаларда?,
Умри хазон бўлса, пахта далаларда?,
Меҳнат қилар, саратону — жалаларда,
Буни кўрган кўзлар тўкар ёш, жолалар,
Ёшлигидан таппи терар, ёш болалар.

8 июл 2016

Денгиз соҳилида

Узоқ узоқлардан эсар шамоллар,
Совуқ сув нафасин элтиб димоққа.
Шамолнинг кучидан титрайди толлар,
Жунжикиб баданим тушар титроққа.

Денгиз мавжларида жўш урар нурлар,
Сув узра чўнқайиб ўтирар, бир ғоз.
Узоқда жимирлаб, нур сочар сувлар,
Соҳилда ўй суриб, ўтирдим бир оз.

Осмон узра қушлар, туғён уради,
Мусаффордир осмон, табиат гўзал.
Бизни, бу заминда ушлаб туради,
Қазодан битилган, тақдири азал.

Мен бу гўзалликка боқиб, мафтункор,
Озод, ободлигин, олаяпман тан.
Бир гапни айтайин, лекин, бу диёр,
Барибир, мен учун бўлолмас ватан.

Муаммо?

Менга ҳам, бошқа бир инсонлар каби,
Битта қалб, битта нафс, шахват берилган.
Бу нуқтада инсон, ҳайвонлар каби,
Нафсининг раъйига юришга мажбур,
Динда ҳам, шахватга рухсат берилган.

Лекин, бу нафс бало, ҳеч тўймас экан,
Унинг истаклари чексиз, бепоён.
У орзу қилишни, ҳеч қўймас экан,
Уни истагини қондираман деб,
Одамзод доимо, оввора сарсон.

Диннинг талаблари қаттиқ, бешафқат,
Боқиш мумкин эмас, номахрамларга.
Бу ҳаётда яшаб, биз қисқа муддат,
На динни ушлолмай, ва на нафс раъйин,
Мубталомиз доим, ташвиш ғамларга.

Иложи борми ҳеч, қалб, жасад тоза,
Васвасадан узоқ, яшаш хотиржам?!
Юракка, темирдан қилиб дарвоза,
Ва уни бекитиб, тамбалаб яшаш,
Кирмаса, ҳеч қачон, орзу ҳавас, ғам?!

Бир суҳбатдошимга:

Менга ҳам ишонма, менга суянма,
Мен адашмасликка кафолат борми?
Китоб ила суннат, ҳужжатдир халос,
Бундан бошқа роҳи ҳидоят борми?

Қўявер бу шайху уламоларни,
Авом устидаги раҳнамоларни,
Садоқат бобида камнамоларни,
Буларда бир инсоф, адолат борми?

Ўзининг ўрнини билса одамзод,
Туғёнга кетмаса, қилмаса бедод,
Аниқмас, вайронми охират обод?,
Тушунган қалбларда ҳаловат борми?

Керакмас бу динда казо казолар,
Пиру муршидлару, тўю азолар,
Мўминлар бўлсалар бунга ризолар,
Динга бундан ортиқ хиёнат борми?

Таассуб керакмас махлуқотига,
Бу лойиқ эмасдир банда зотига,
Мутеълик керакмас одамзотига,
Бундан ҳам баттарроқ жаҳолат борми?

Ягона Аллоҳдан бошқаси бекор,
Фақат Унга қул бўл, бўлса номус ор,
Ҳеч кимга суянма ҳаётда зинҳор,
Сенга бундан ортиқ шарофат борми?

Ҳамма умид қўрқув билан кетади,
Ким мақсадга етмас, кимдир етади,
Қазою қадарни Аллоҳ битади,
Буни билмаганда диёнат борми?

Мен ҳам яшаяпман ҳаётда гўё,
Омад менга боққан эмасдир қиё,
Деманглар Саҳвийни, шайху, авлиё,
Менга бундан ортиқ ҳақорат борми?!

Тонг ҳақида

Бу тонгда на қуёш нури бор?
Ва на бордир қушлар овози.
Бу тонгларни оттириб бедор,
Завқ олмадим баҳору ёзи.

Бу тонгларнинг бизнинг тонглардек,
Йўқдир гўзал нафис ҳавоси.
Субҳидами шомдан фарқи йўқ,
Йўқдир ажиб кайфу сафоси.

Бегонадир шамоллари ҳам,
Нафис мулойимлик етишмас.
Хўрозлари қичқирмас тонгда,
Подалари қирга кетишмас.

Қўй ва молни кўрмаган булар,
Итларига содиқ вафодор.
Озон сасин эшитмас булар,
Шундай ажиб, ажойиб диёр.

Ҳамма ўзи билан ўзи банд,
Биров танимайди бировни.
Тандирда нон ёпилмайди ҳеч,
Курашмайди қорни, қировни.

Ҳамма ҳамма билан бегона,
Ҳеч фарқи йўқ қари ёшида.
Бу ҳаётнинг маъноси нима?
Деган савол йўқдир бошида.

Эркинликлар керагича бор,
Ҳатто керагидан ортиқроқ.
Мен ношукр банда, кўнгли тор,
Сира кўнглим тўлмайди бироқ!

22.07.2016

Алишув

Мовий уммон сари боқаман ҳайрон,
Денгиз сайрида мен, бўлиб маҳлиё.
Мени ўз домига тортади уммон,
Лайлига ошиқ бир Мажнун сингари,
Денгиз меҳри мени, чорлайди гўё.

Мен кўм кўк ўрмонга, бегона одам,
Энди умрим ўтар, унинг қаърида.
Мен соҳил бўйини кезаман ҳар дам,
Гўзал бир табиат, кўм кўк майсазор,
Дарахтлар терилиб турар нарида.

Саҳрода ўсган бир саҳройи эдим,
Менга меҳр берган, саҳро қуёши.
Мен денгизни орзу қилмаган эдим,
Энди макон топдим, денгиз бўйида,
Ўйланиб, одамнинг қотади боши.

Саҳрони денгизга алишдим энди,
Алишганим каби, қамоқни эрка.
Хаёллар тўлқиндек мавж уриб тинди,
Дилимнинг тубидан келди бир нидо,
«Ватанни алишдим, мен бу Хурликка!

Тўнкага айланган чинор

Аввал бир навниҳол бўлган бир новда,
Суронли йилларга беролди бардош.
Ўсиб улғайди у қийналган ҳолда,
Нурин аямади ундан ҳам қуёш.

Ўсиб улғайиб у бўлди бир терак,
Кўрганда қувнардиги тикилган кўзлар.
Саратонда соя ҳаммага керак,
Одамлар иссиқда соябон излар.

Шамол каби ўтди йиллар кетма кет,
Бу улкан чинор ҳам қариди, сўлди.
Қамати букилди, туролмасди тик,
Охири бир куни қуриди, ўлди.

Унинг жасадини қилдилар ўтин,
Элга иссиқ бериб, куйди бу терак.
Унсиз бир нидолар айтарди тутун,
«Бу дунё бебақо, англамоқ керак!»

Тугади йўқ бўлди, бир азим чинор,
Кетди унинг билан, бир даври даврон.
Бу тўнкага қараб, ўй сурдим илк бор,
Қанчалик бевафо, ўткинчи замон?!

Ундан қолди ёдгор, кичик бир тўнка.
Шу тўнкага боқиб, ёздим битта шеър.
Бу шонли ўтмишдан қолган кўланка,
«Кўриб, ибрат олинг, эй халойиқ!», дер.

Хулоса, замона зайлиган қаранг,
Бу ерда бизларга, катта ибрат бор.
Мени тушунганим шу бўлди аранг,
Тўнкага айланар қариса чинор!

13. 08. 2016

ИШИДчилар уйи бомбардимон қилинганда, бир уйда учта аёл болаларини қучоқлаган ҳолда ўлганлигини суратни кўриб:

Мазлум бечоралар, бўлмоқда қурбон,
Тамом барбод бўлди, буткул хонадон,
Кўриб юрак бағрим бўлди менинг қон,
Онасин қўлида гўдак берди жон,
Бомбанинг тагида қолди хонаси,
Боласин қучоқлаб ўлди онаси.

Аламимдан энди қиламан фарёд,
Дод бу золимларнинг дастидан минг дод!
Ғариблар қалбини Ўзинг қилгил шод,
Қачон ислом юрти бўлади обод?!
Бу охир замоннинг бир нишонаси.
Боласин қучоқлаб, ўлди онаси.

Нега бу мазлумлар ўлар бегуноҳ?
Қачонгача улар тортадилар оҳ?!
Ё Роббим, сен Ўзинг барига гувоҳ!
Уларга раҳм қил қудратли Аллоҳ!
Тўлдими уларнинг ё паймонаси,
Боласин қучоқлаб ўлди онаси.

Қирилмоқда қаранг қанча қари ёш?,
Кўриб бу даҳшатни кўзлар тўкар ёш,
Менда қарашга ҳам қолмади бардош,
Чунки, улар менга қариндош, диндош!
Тўкилмасин сочидан бир донаси,
Боласин қучоқлаб кулсин онаси!

Бизга ғолиб бўлди бугун залолат,
Уммат аросатда, ғолиб жаҳолат.
Ё раббим Сен борсан, бордир адолат,
Ғолиб бўлполмагай шайтон, разолат.
Обод бўлсин бу уммат вайронаси,
Боласин қучоқлаб юрсин онаси!

04. 07. 2016

Афсус

Олти йилки, умид қилиб мен чунон,
Бора олмадим лек, умрага, ҳажга.
На пул топа олдим, на йўлга имкон,
Ҳаж насиб этмади, мендек фалажга.

Янаги йилдан ҳам, умидимиз бор,
Унгача гар турсам, соғу — саломат.
Тақдирда не бўлса, бўлади дучор,
Бу ерда бефойда, афсус, надомат?!

Инсоният душманлари!

Ҳамманинг душмани бор, душмансиз бўлмас инсон,
Инсоният душманин сон саноғи йўқ, инон,
Лекин, улар ичида, асосийларин шу он,
Бирма бир баён этай, эшитиб бўлманг ҳайрон.

Энг аввалги душман бу, ўзидир одамзодга,
Ўзингдан қочиб қайга, борасан дод фарёдга?
Бу душманни одамлар, олмаслар асло ёдга,
Душманинг бўлса нафсинг, ўлмай топмассан омон!

Душманларнинг каттаси эл учун золим шоҳдир,
ИАК каби бир бадбахт, адашган бир гумроҳдир,
Бу оддий ҳақиқатдан кўп одамлар огоҳдир,
Навбатга қўяр бўлсак, ундан сўнг келар шайтон.

Иблис деган бир махлуқ душман одам зот учун,
Бунга қатор оятлар келгандир исбот учун,
Унинг ҳам ўрни бордир, бу синов ҳаёт учун,
Унинг борлиги учун, ҳаёт бўлди имтиҳон.

Тўртинчи улуғ душман, эшит, эй бани одам,
Диннинг пешвосиман деб, юрган ўғри, муттаҳам,
Булар шаънида юзта, китоб ёзилса ҳам кам,
Шайтонларнинг дўстидир, динфуруш мулла эшон.

Бешинчи буюк душман, бу молу — мулк, дунёдир,
Дунёга қул бўлганлар, қилмишлари риёдир,
Бу нарсалар одамни алдагучи рўёдир,
Қанча одамлар дунё учун, сотдилар имон?!

Олтинчи душман даюс, урғочи лўттивозлар,
Товуқ деб ном қўйишган, уларга бу хўрозлар,
Жим юришарди, энди чиқармоқда овозлар,
Инсон номига лойиқ, эмасдир бундай «жонон»!

Еттинчи, бузуқ аёл, эркак зотига бало,
Буни яхши англайди, кимки бўлса мубтало,
Бугун улар қилмоқда, ер юзини истило,
Улар туфайли олам, бузилди, бўлди вайрон.

Мен бу етти гуруҳни битганман зеҳниятга,
Булар улуғ душмандир, барча инсониятга,
Аллоҳ барча инсонни, етказсин амниятга,
Булар мен учун мутлақ, ёмонлардан ҳам ёмон.

Мен зикр қилдим «буюк душман» кимлигин бир оз,
Балки бўлиши мумкин, бошқаларда эътироз,
Саҳвий бир ҳаваскордир, кўрган эмасдир устоз,
Ўз айбу нуқсонини, ўзи қилди намоён.

23.07.2016

Қуллик зеҳнияти

Бизнинг зеҳниятда бор ажиб ҳолат,
Бизга хос мутеълик, маддоҳлик, тамом.
Ҳидоят саналар ҳатто жаҳолат,
Шунга тарғиб қилар, барча шайх, имом.

Жамиятни бўлиб олиб бўлакка,
Синфга ажратиб қўйилган инсон.
Бир ёнда казолар, буюк даҳолар,
Оддий одамларга берилган бир ён.

Бу оддий одамлар эргашар доим,
Ўша буюк зотлар ва даҳоларга.
Уларни мақташар, хизматда қоим,
Қўйлар ем бўлгандек, аждаҳоларга.

Кимгадир эргашиш бизларга мерос,
Биз яшай олмаймиз ўз ҳолимизга.
Доим кимларгадир қиламиз ихлос,
Муқаддас зот билиб тимсолимизга.

Бу казо казолар, аслида биздек,
Оддий одамлигин унутамиз Биз.
Улардан авлиё ясаймиз, сиздек,
Кейин кароматлар хўп кутамиз Биз.

Ҳаммамиз дунёга, беш кунлик меҳмон,
Ҳаммага омонат берилган ҳаёт.
Наҳот, ўз ҳолимиз, билганимизча,
Яшаб ўтиш бизга, имконсиз, наҳот?!

Нега кимларгадир эргашиш керак,
Кимнидир мақташлик, бизларга одат?!
Нега қул бўлмасак, тинчимас юрак,
Нега қуллик бўлган, «бахту саодат?!»

Қуллик зеҳниятин қилишган пайдо,
Унга кийдирилган, диний либослар.
Бу «буюк зотларга», бўлганмиз шайдо,
Улар буюкликни, нафсига хослар.

Бу улкан хатардир, элу — миллатга,
Шу туфайли бўлдик, бугун хору — зор.
Дин айбдор эмас, бундай иллатга,
Динни бунга қандай, алоқаси бор?!

Бу дин, қул бўлишга чақирган эмас,
Аллақандай мулла, шайху, эшонга.
Тавҳидни англаган кас, бундай демас,
Бундай иддаолар, зиддир имонга.

Қуллик зеҳниятин тозалаш керак,
Йўқолсин, қолмасин ному нишони.
Одамзод барчаси баробар, демак...,
Баробардир улар, шавкату шони.

Одамзоднинг руҳи, ақли, шуури,
Бўлмасин тобеъ, қул, ўзга одамга!
Қурийди бундаин қавмнинг шўри,
Қараб ибрат олинг, бугун оламга!

29.07.2016

Келажак не бўлур?

Дунёда қайда бор, тинчлик, омонлик?,
На тоғда бор, на боғда, ва ёки чўлда?!
На шаҳарларда бор ҳаловат роҳат,
Ҳамма ёқда ишлар, ўлжаю жўлда.

Эркаклар дайдиған дунёда сарсон,
Хотинлари эрсиз ўтирар ҳайрон,
Қанча минглаб аёл, ёш келин жувон,
Эри ўлмасада, эрсиз бир тулда.

Фарзанд пароканда, оила тарқоқ,
Тиниб тинчимайди, ҳаммада чарчоқ,
Ҳамма бир биридан чўчиган, қўрқоқ,
Ҳамманинг хаёли, мол дунё, пулда.

Зино билан банддир, энди аҳоли,
Фаҳш ила фужурда, буткул хаёли,
Бузулди бу кунги ўзбек аёли,
Эркаклар хотинга айланган элда.

Аввалги ҳаёт ҳам, эди яхшироқ,
Мустақил эмасдик, у пайтлар бироқ,
Ота онасига фарзанд бўлса оқ,
Келажак не бўлар, айтинг бу йўлда?!

Кимлар қуллик қилар, буюк Аллоҳга,
Кимлар қул бўлмоқда, золим подшоҳга,
Жим туриб эргашса, шундай гумроҳга,
Булар ҳам эркидан маҳрум бир қулда?!

Мутаассиб мазҳабчига

Мени мазҳабинга чақирма ошна,
Мен шу мазҳабсиз ҳам яшай оламан.
Қилмагил мени ҳам жонимга ташна,
Барибир ўз билганимда қоламан.

Ўзинг амал қилгил, ўз билганинга,
Ҳар ким ўзи билган йўлдан кетади.
Етасанми йўқми, интилганинга,
Ҳақ билур ким етмас, кимлар етади?!

Сонсиз зулмларни қилдинглар бизга,
Шу мазҳаб номидан, шу дин номидан.
«Мазҳабингдан чиққин» демадик, сизга,
Қўрқинглар Аллоҳнинг интиқомидан!

Бизни ҳам қайтарманг, ўз йўлимиздан,
Чунки, бунга йўқдир сизларда далил.
Амал қилайлик келса қўлимиздан,
Шояд қабул қилса Аллоҳу Жалил?!

На мазҳабликкаю, на мазҳабсизга,
Қилинган эмасдир, жаннат башорат!
Мазҳабда юришга далил йўқ бизга,
Кўрсатинглар бўлса, имо ишорат.

На қонунга тўғри келади бу иш,
На бир шариатга тўғри, мувофиқ.
Не керак ортиқча шунчалик ташвиш,
Не керак ясамоқ, биздан мунофиқ?!

Фитнанинг уруғин сочган ўзларинг,
Бизни ваҳҳобий деб, кўтариб вой дод.
Кўр бўлмаса, кўрар эди кўзларинг,
Бизларга қанчалик қилинди бедод?!

Энди бу хорижда, эркин диёрда,
Мени тинч қўйинг, ўз ихтиёримга.
Мени сизда қолган, алашим борда,
Сиздирмадингларку, ўз диёримга?!

Китобу суннат шу, менга кифоя,
Мен тобеъ бўлмасман, бирор мазҳабга.
Ҳаётим шу билан топса ниҳоя
Шояд етсам, кутган олий мақсадга?!

30.07.2016

Соғиндим

На сенда денгиз бор, на ўрмонинг бор,
На улуғвор тоғинг, соябонинг бор,
Қуриган чўл бўлдинг, кўп армонинг бор,
Тикан босган чўл, тоғингни соғиндим.

На чўлингда ўсар қирмизи лола,
На дарёингда бор, гўзал шалола,
Шу саҳрода униб ўсган ғўр бола,
Эски тандир, ўчоғингни соғиндим.

Сокин дарё ювиб турган қирғоғинг,
Қуриб битган оролларинг, гул боғинг,
Ўт ўланлар ўсмас, шип шийдам тоғинг,
Қуриб битган қирғоғингни соғиндим.

Иссиқ чўлдан эсар, иссиқ шамолинг,
Мен учун барибир гўзал, жамолинг,
Кўролмадим яшнаганинг камолинг,
Дарё эмас, ирмоғингни соғиндим.

Тоза табиатинг бузди нокаслар,
Сендан кўплар қочишликка ҳаваслар,
Ерингни шўр босди, юзингни хаслар,
Хазонлар урган боғингни соғиндим.

Бағрингда жой бердинг ота онамга,
Эслаб бугун кўзим тўлмоқда намга,
Сени алишмайман бутун оламга,
Кўзга сурма, тупроғингни соғиндим.

Ажал қасди бордир, инсон жонида,
Ватаннинг меҳри бор одам қонида,
Ётсам дея, ота онам ёнида,
Азиз Ватан, қучоғингни соғиндим.

Булутлар йиғлаган тунда

Булутларга тўлган осмон,
Дилимдек қоп қора, хуфтон,
Нега қон йиғламоқда у,
Тўкилмоқда қаъридан сув?
Кузатиб ер юзин доим,
Сузиб осмонда мулойим.
Кўриб сонсиз разолатни,

Тополмасдан адолатни,
Одамларга қолиб ҳайрон,
Қилмоқдами нола гирён?!
Кўрганмикан ё қонларни?,
Ноҳақ ўлган қурбонларни?!
Жигар бағри эзилдими?,
Ё бир нарсани сездимми?!
Оловга сув қуймоқчидир,
Балки қонни ювмоқчидир?!
Чақмоқ чақар, уввос солиб,
Билмам кимдан қасдин олиб?!
Йиғламоқда мунглиғ осмон,
Нола тортиб, чекар афғон!
Не сабабдан дилпорадир?
Балки, мендек бечорадир?!
Йиғлаб равшан тортар дили,
У ҳам Аллоҳнинг бир қули.
Булутлар йиғлаган тунда,
Ажаб эмас, эрта кунда.
Тонг нурафшон бўлса агар,
Қуёш қулиб турса агар.
Тиниқ равшан бўлса тонглар,
Мусаффо бўлса осмонлар?!

Ватанни севиш

Ватанни севиш, бу ИАКни севиш,
ИАК ни мақташлик, у деб жон бериш.
Бугун ақида шу, «миллий мафкура»,
Шулар ватанпарвар, аталар жуда.
Ким унга қаршидир, ватан хоини,
Демак, йўқ қилишлик керақдир уни.
«Ватан» ягонадир Ўзбекистонда,
«Ватан» ягонадир бизга жаҳонда.
«Ватан» ўтираркан, токи тахтида,
Уни «севмоқ» ўзбек элин «бахти»да.
Бу «ватан» мавжуддир, чорак асрким,
Бу «ватанга» барча одам асирким.
Бу «ватанга» хоин бўлган одамлар,
Бошидан аримас, кулфату ғамлар.
Бу «ватан» ошгандир, саксон ёшидан,
Кетмади то ҳануз, элнинг бошидан.
Бу «ватан»дан қочган, сон саноғи йўқ,
Қолган бечорадир ёки қорни тўқ.

Бу «ватан» уйини куйдирди элни,
Қизларига ебрди ўғирлаб пулни.
Бу «ватан» ичди бу юртни қонини,
Қурбон қилди қанча одам жонини.
Бу касофат сабаб, келди кўп бало,
Балога бўлдилар, бу эл мубтало.
Авж олди тобора зулму истибдод,
Дод бундан «ватан»нинг дастидан, минг дод!
Мен бундай «ватанга» хоинман хоин.
Аллоҳим, дўзахда қил унинг жойин!
Менинг қасдим бордир, ушбу «ватанда»,
Унга қарши жангни, қилмасман канда.
Сен «ватан» бўлсанг, мен ватансиз ўтай,
Қиёмат кунида ёқангдан тутай.
Худо олсин тезроқ, сендек «ватан»ни,
Қуртлар кемирсинлар бу нопок танни.
Мен шу кун келишин, кутиб яшарман,
Аламим ичимда, тутиб яшарман.
Шу кун келмагунча, йўқ менда ором,
Шу кунгача менга, ҳаловат ҳаром!

02. 08. 2016

Толиб аканинг дарди

Дунёнинг ишларидан, ювганман энди қўлим,
Мен яшаб бўлдим энди, яқинлашмоқда ўлим,
Фаранг юрти бўлсада, гарчи чиройли, сўлим,
Мен уйга кетмоқчиман, агар очилса йўлим.

Жиззахда, қишлоғимда, битта эски ҳовлим бор,
Отам мулла Ёқубдан, қолгандир менга ёдгор.
Шу ерда мен туғилиб, ўсиб улғайдим илк бор,
Шу уйимни соғиниб бугун қон йиғлар дилим.

Бу не тақдир эканки, ватандан жудо бўлдим,
Нега ўзга элларда сарсону гадо бўлдим?,
Юртим дардида куйдим, ўртаниб адо бўлдим,
Қанча меҳнат машаққат, қанчалар излаб илм.

Етмиш бешга етибди, умрим бўлди зиёда,
Гўёки, қирғоқ сари, сузмоқдаман дарёда,
Нима топдим, нимани, йўқотдим мен дунёда?,
Билмадим очилдими, ўн гулимдан бир гулим?!

«Ватан хоини» дея, бадном қилинди отим,
Юртимдан узоқларда, сўнмоқдадир ҳаётим,
Билмайман мени қандай, эслайди зурриётим,
Мендан қолмади бойлик, йўқдир мол — дунё, пулим.

Истагим шу жасадим қолса Ўзбекистонда,
Отамнинг хоки ётган, шу эски қабристонда,
Умид қилар Худодан, хом сут эмган инсонда,
Ажабмас, йўлим очиб, деса: «Мана, ол қулим!»

Етмиш беш йил яшадим, ҳаётда яхши ёмон,
Ўлим ҳақдир кетармиз, насиб этсинда имон,
Мени қийнайди ватан фироқи, аччиқ ҳижрон,
Бу азобнинг олдида, хавфли эмасдир ўлим.

Мен биламан, мангуга қолмайди, ҳеч бир золим,
Буни англамоқ учун, шарт эмас, бўлмоқ олим,
Руҳан қаттиқ эзилдим, шунга ошуфта ҳолим,
Ҳаққа илтижо қилдим, дуога очиб қўлим.

«Парвардигор юртимни, кишанлардан озод қил,
Гуллаб яшнасиб бу эл, вайронасин обод қил,
Ғариб Толиб тилагин, бериб кўнглини шод қил,
Ватанимга қайтайин, Ё Роббим, очгин йўлим!»

Йўлим очиб бер энди, дебон: «Мана, ол қулим!»

Туркиядаги Аэропортда худкушлик оқибатида ўлган одамларни кўриб ёзилган шеър:

Айтинглар одамлар шуми дин ислом?
Шунга буюрганми, халифа имом?
Буни қандай тушунамиз айтинглар,
Ноҳақ қон тўкиш ҳалолми, ҳаром?!
Нега бу худкушлар тўкмоқдалар қон?
Наҳот шундай бўлар, тақвою имон?!

Борми бирор маъно мантиқ бу ишда?
Бегуноҳ одамни қирғин қилишда?
Ҳаммани ўлдириб, ўзин портлатиб,
Шаҳидлик бўларми шундай худкушда?!
Айтинглар, наҳотки булар мусулмон?
Шундай бўладими худкушда имон?!

Ноҳақ ўлдирилди кўп мусулмонлар,
Балки, мусулмонмас айбсиз инсонлар.
Менга алам қилар ҳаммасидан ҳам,
Қачон дин номидан тўкилса қонлар.
Суистеъмол қилинмоқдаку қуръон.
Бундай бўлмадику дин билан имон!

Муборак ой кунда қилинди фасод,
Дод дейман ким бўлсанг ҳам, дастингдан дод!
Одамларни ноҳақ ўлдириш билан,
Ҳеч қачон бўлмайди бу дунё обод!
Ҳурмати йўқми ё шаҳри рамазон?
Мўминлар ноҳақдан қилинди қурбон!

Ким ноҳақдан берса, бировга озор,
Жазосини берсин ҳақ Парвардигор!
Бунчалик пасткашлик мумкинми айтинг,
Пасткашликнинг ҳам бир чегараси бор.
Ноҳақ ўлдирилса агар бир инсон,
Буни оқламайди, ислому имон!

29. 06. 2016

Антиқа оила

Турмуш қурганида, сафсата, ёлғон,
Шу ерда туғилар, демак, сиёсат.
«Оила» бошлиғи, бўлади шайтон,
Унинг қуллари шу, раис, раёсат.

Бу «оила» давлат бошқарса агар,
Райият аҳволи, бўлади хароб.
Шайтоннинг макри ҳам, жуда жилвагар,
Юпатишга бордир, мусиқа, шароб.

Бу «оила»га бас, тинч турса тахти,
Қавмни кутади, фақат инқироз.
Элнинг бадбахтлиги, буларнинг бахти,
Яшаб қолсалар бас, умр жуда оз.

Бу элнинг косаси, оқармас сира,
Токи қилмагунча, буларга исён.
Лекин, исён қилмас, ожиз асира...
Қафасдаги қалблар, қилмайди туғён?!

Меҳр етишмас

Қуёшнинг нурлари меҳрин сочади,
Дунё яралгандан, ернинг юзига.
Бу меҳрдан замин чирой очади,
Қаранг баҳору ёз, қиш ва кузига.

Лекин, тенг сочмайди меҳрини офтоб,
Кимга кўп, кимгадир камроқ тегади.
Сайёралар қилур фалакда шитоб,
Барчаси Холиққа, бўйин эгади.

Шу сабаб қайдадир иссиқ ё совуқ,
Меҳрга ҳамма ҳам бирдек эришмас.
Совуқ Швеция табиатига,
Шу сабаб қуёшнинг меҳри етишмас.

1 май 2016

Хилватдаги пешволарга

Мен сизни тан олмасман, хилватдаги пешволар,
Золимга қарши сукут сақлаётган расволар,
Аслида Аллоҳгамас, бу қилинган тақволар,
Жим ўтиринглар чунки, сизни жонингиздир жон,
Бошқаларга майлида, улар жони баклажон.

Яшириниб яшанглар чиқманг сира майдонга,
Сизлар чиқсанглар майдон ботмасин қизил қонга,
Жим ўтиринг индамай, бу фойдадир инсонга,
Эй қўрқоқ шайхлар фақат сизнинг жонингиздир жон,
Бошқаларники жонмас, уларники бақлажон.

Обрў бордир мурид бор, гап топинг ўшалар боп,
Уларга ваъзлар ўқинг, ўргатинг ахлоқ одоб,
Золимга қарши ҳаргиз гапирманг, сақланг одоб,
Эй «уламолар» ахир, сизнинг жонингиздир жон,
Бошқаларники жонмас, бошқаники бақлажон.

Илмига шубҳа қилманг, кўрсатишга диплом бор,
Уларга ҳурмат керак ҳаргиз кўрмасин озор,
Буларда на ҳамият, на юракда бир ўт бор,
Эҳтиёт бўлиб яшанг, оғримасин ширин жон,
Бошқалар ўлиб кетсин, улар жони баклажон.

Андижонлик шаҳидларни унутманглар!

Улар ҳали бу ҳаётдан тўймаганди,
Қанчалари ўн саккизга тўлмаганди.
Улар ноҳақ қурбон бўлди, Андижонда,
Чунки, улар золимга қул бўлмаганди.
Эй одамлар, шайтонни йўлин тутманглар,
Андижонлик шаҳидларни унутманглар!

Хотирасиз бу эл қандай обод бўлур?,
Ўтганларнинг руҳи эсланса шод бўлур.
Агар унутса, марду жонфидоларни,
Бундай элни келажаги барбод бўлур.
ИАҚдан шафқат мурувватни кутманглар,
Эй одамлар, шаҳидларни унутманглар!

Шаксиз бизнинг тарихда, бу исён қолар,
Мардлик, номардлик битилган, дoston қолар.
Бу майдонда жиноятнинг гувоҳлари,
Сизнинг жимлигингизга, эл ҳайрон қолар.
Ўн Учинчи Майни, элдан бекитманглар,
Ҳақ йўлида қурбонларни унутманглар!

Ҳақда собит турмоқ, катта иноятдир,
Жиноятни яширмоқ ҳам, жиноятдир.
Сиздан талаби шу, бечора Саҳвийни,
Андижонни унутмоқлик хиёнатдир.
Бу дунёни манқуртларча тарк этманглар,
Эй халойиқ, бу тарихни унутманглар!

13 май 2016 йил

Бир ўзбек йигитни мазҳабчи қайнотаси, куёви «ваҳҳобий»лиги учун, қизини ундан
мажбуран ажратиб олганини эшитиб:

Аллоҳни таниса, бир ёш мусулмон,
Тавҳидни англаса, келтирса имон.
Уни бадном қилса, мутассиблар,
Унга қарши чиқса, оми оломон.
Шайхларингни тутган манҳажи шуми,
Мутаассибларнинг мазҳаби шуми?!

Агарчи бўлсада, у аҳли тақво,
Лекин, ҳисобланса, эл ичра расво,
Қайнотаси олиб кетса қизини,
Куёв адашган деб, чиқариб фатво.
Оилани бузмоқ, мақсади шуми,
Мутаассибларнинг мазҳаби шуми?!

Тавҳид нурын тўсиб, турса хурофот,
Маддоҳлар золимдан, олса мукофот.
Ҳақ аҳли зиндонда, умри хазондир,
Ботил аҳли мақтов, эшитса бот бот.
Элни адаштириш, матлаби шуми,
Мутаассибларнинг мазҳаби шуми?!

Зулму зўравонлик, ҳукмрон бўлса,
Мазлум мусулмонлар, бағри қон бўлса.
Бундай юртга қандай, рўшнолик келар,
Бу эл, бир халқ эмас, оломон бўлса?
Зўравонлар минган, маркаби шуми,
Мутаассибларнинг мазҳаби шуми?!

Элни аҳмоқ қилиб, ўлди бир кўрқоқ,
Унга эргашганлар, бўлдилар аҳмоқ.
Залолат пешвосин, раҳнамо деган,
Сўфилар тўдасин, аҳволига боқ!
Шайхинг эгаллаган, мансаби шуми,
Мутаассибларнинг мазҳаби шуми?!

Фарзмасми Аллоҳга ибодат қилиш,
Буюк Расулига итоат қилиш?!
Абу Ҳанифанинг йўлимиди шу,
Золим подшоҳларга итоат қилиш?!
Адашган дилларнинг малҳами шуми?
Мутаассибларнинг мазҳаби шуми?!

Аллоҳу Расулдан ростгўйроқ ким бор?
Якка зот эмасми, ё Парвардигор?!
ИАК гар ҳақиқат, устида бўлса,
Расул адашган деб, айтинглари ошкор!
Ақидангиз асос манбаси шуми,
Мутаассибларнинг мазҳаби шуми?!

Залолат йўлида юрган шайхлар кўп,
Золимга қул бўлиб турган шайхлар кўп.
Аросатда қолган, йўл топмай ҳайрон,
Иблис сари юзин бурган шайхлар кўп.
Топган мол дунёси, маблағи шуми,
Мутаассибларнинг мазҳаби шуми?!

Золимга итоат ҳаромдир, ҳаром,
Гар фатво берсада, муфтий ё имом.
Наҳотки, ҳақ билан ботил баробар?,
Ботилга қилинари кўпроқ эҳтиром?!
Шайхинг таълим берган, мактаби шуми?
Мутаассибларнинг мазҳаби шуми?!

27 май 2016 йил

Ёвузлик ҳукмрон

Ёвузлик ҳукмрон бугун оламда,
Бунинг оқибатини кўрмоқда инсон.
Диёнат қолмади бугун одамда,
Шу сабаб ноҳақдан, тўкилмоқда қон.

Гарчи дин номидан берилар фатво,
Динга алоқаси бўлмайди, ишон!
Ўзларини дерлар: «биз аҳли тақво,»
Гарчи тугаб битган, бўлсада имон!

Бетонлар тагида ўлар болалар,
Билмаслар не сабаб, бўлмоқда қурбон?
Ер осмонни тутар фарёд нолалар,
Йиғлаётган фақат мўмин мусулмон!

Ҳамма урушмоқда, ҳаммага қарши,
Ҳамма ёқда уруш, ҳамма ёқ вайрон.
Титрамоқда бугун Аллоҳнинг Арши,
Етимлар йиғлайди, нолаю гирён!

Манфаат кўзлаган, сохта сиёсат,
Тепада беш бошлик, аждарҳо илон.
Буларда йўқ виждон, фаҳм фаросат,
Буларнинг устози шубҳасиз шайтон!

Қалбим пора пора ушбу аламдан,
Бир чора тополмай, бу ақлим ҳайрон.
Алаимимни олиб энди қаламдан,
Дилимнинг дардини айларман баён!

Аросатда

Бу кас тополмаган, ҳануз йўлини,
Адашган, гўё бир чексиз саҳрода.
Истамас бировга бермоқ қўлини,
Тобора залолат, бўлар зиёда.

Бу кас уммонларда бўронда қолган,
Ўзини ақлли санаган жоҳил.
Доим нажот кутиб, кўзлари толган,
Лекин кўринмайди, барибир соҳил.

Бу кас туролмади бир йўлда собит,
Чор тарафга бурар, доим юзини.
Токи топмагунча бу касни тобут,
Яхши эди, топиб олса ўзини.

01.04.2016

Сен гапирма

Сен гапирма, сен кимсан, гапирмоққа ҳаққинг йўқ,
Гап гапирса бир Хотам Тойни ўғли гапирсин!
Сен фақирсан, бир нарса олиш учун нақдинг йўқ,
Сенга эмас гапириш, бойни ўғли гапирсин.
Сен жим тур, осмондаги, ойни ўғли гапирсин!

Гапирсин кимда бўлса, олий маъҳаддан диплом,
Ёки, бирор мансабдор, топган миллион миллион сўм,
Сен жим тур, ютган каби, ичинга гўё бир лўм,
Оғзи қийшиқ бўлсада, бойни ўғли гапирсин.
Ёки бир осмондаги, ойни ўғли гапирсин!

Гапиришга лойиқдир, фақат казо казолар,
Сен гапирсанг, муридлар, қилишади сазолар,
Гапирганларни билсанг, булар қаттиқ жазолар,
Доно халқ айтган эмас, гадойни ўғли гапирсин,
Халқ айтгандир гапирса, бойни ўғли гапирсин!

Бойлар шундай одамки, ишлаб олмайди ойлик,
Ўз ўзидан дарёдек, оқиб келади бойлик,
Яшайди тўқ фаровон, ҳаёт бўлар чиройлик,
Шунинг учун ҳар ерда бойни ўғли гапирсин.
Ҳар мамлакат, вилоят жойни ўғли гапирсин.

Улар гапирсин майли асло қилмасдан канда,
Сен ҳам гапираман деб, бўлиб қолма шарманда,
Ўз ўрнингни бил энди, сен ҳам бечора банда,
Ҳаётда ҳамма жойда, бойни ўғли гапирсин.
Ёки бир осмондаги, ойни ўғли гапирсин!

Кўнмай иложинг қанча, шудир ҳаёт қонуни,
Ўзгартираман дея, оввора бўлма уни,
Мен сенга таълим берай, эсингда тутгил шуни,
Қаерда бўлса мажлис бойни ўғли гапирсин.
Ёки, бирор Холами Тойни ўғли гапирсин!

Тил билмасларга:

Ўз тилини билмаган касга,
Ўзга тиллар, тил бўлармиди?
Ўз халқин севмаган нокасга,
Ўзга элда, пул бўлармиди?!

Тонгда қичқиргандек хўрозлар,
Маъносиз мантиқсиз овозлар,
Қанча қилган билан пардозлар,
Қарғалар булбул бўлармиди?!

Қандай бахтсиз бу қиз бечора,
Ҳидоят топмаса, начора?,
Агар бўлмаса бахти қора,
Эри ўлмай, тул бўлармиди?!

Ўз элига буткул бегона,
Фақат пул топишга парвона,
Уятни билса бу жонона,
Шайтонларга кул бўлармиди?!

Кимда бўлса, кўп мулла жиринг,
Шу бўлади, бир муддат эринг,
Бузуқликдир, борган ҳар еринг,
Куйдирмасанг, кул бўлармиди?!

Бевафодир ҳусн ва бойлик,
Ҳаёт доим бўлмас, чиройлик,
Сени кутиб турибди хорлик,
Сўлмайдиган гул бўлармиди?!

Шундай ўтсанг, жоҳилу гумроҳ,
Қилиб, гуноҳ устига гуноҳ,
Бир кун чекарсан, шубҳасиз оҳ,
Бул бўлмаса, ул бўлармиди?!

04. 04. 16

Ўғлим билан денгиз соҳилидаги туркум суҳбатлар

1.

Ўғлим шу денгизнинг у томонида,
Билсанг, мен туғилган давлат бор эди.
Жуда улкан эди, тўрт томонида,
Поёнсиз кенг ҳудуд, савлат бор эди.

Ёвуз эди булар, даҳрийлар эди,
Охир парчаланди, бу ёвуз давлат.
Сақлаб қололмади уни балодан,
Қанча кўп бўлсада, дабдаба, савлат.

Бугун у соҳилда, бошқа давлат бор,
Энди, мен туғилган давлат эмас у.
Бугун мен яшайман, бу соҳилда зор,
Энди аввалгидек, даҳшат эмас у.

Ўғлим сен туғилдинг, бу ўнг соҳилда,
Менинг юртим эса, Ўзбекистондир.
Бу бир мустабидлар ҳукмрон ўлка,
У ерда халқ ҳоли жуда ёмондир.

Мен ўша ерлардан келганман қочиб,
Бугун сен туғилган, шимол томонга.
Сен мендек яшама, ҳар кимдан чўчиб,
Дуч қилмасин сени, Тангрим ёмонга.

Мен ўйга толаман, соҳилга боқиб,
Дилимда зулмга жўш урар туғён.
Бир куни қайтаман, денгизда оқиб,
Юртимда қилмоққа золимга исён!

2.

Ўғлим бу дунёда кўпдир ёмонлар,
Иши кеча кундуз, қилиш ёмонлик.
Бундайлардан Аллоҳ асрасин сени,
Ўзи паноҳида берсин омонлик.

Улар ёнар доим ҳасад ўтида,
Уларни тинч қўймас, ҳаргиз шайтони.
Айб излаб юради, элнинг кетида,
Қийналмайди асло, улар виждони.

Уларда муқаддас нарса қолганмас,
Улар сотиб еган, дин имонини.
Қориндан бошқа бир қайғу бўлганмас,
Пул учун розидир берса жонини.

Бундай махлуқларнинг охирати йўқ,
Қилмиши доимо зулму бедоддир.
Ўзгаларга отар, тил заҳридан ўқ,
Ноҳақдан бировни қийнаса шоддир.

Булар жаҳаннамнинг ўтинларидир,
Мен ҳаётда доим дуч бўлдим болам.
Дуолар қиламан, уларга сени,
Ҳаргиз дуч этмасин, халлоқи олам!

3.

Ўғлим шу денгизнинг қаърига боқсанг,
Кўп ажиб нарсалар кўрасан бисёр.
Денгиз остида ҳам биз тушунмаган,
Бутун бошли олам, ўзга ҳаёт бор.

Улар одамлардек, фирибгар эмас,
Улар ёлғон сўзлаб, алдай олмайди.
Улар бизлар каби ваҳшийлар эмас,
Бизга дуч келгани, омон қолмайди.

Балиқлар олами, денгиз ҳайвони,
Қара гапирмасдан яшайди улар?!
Билмам қандай қилиб, бири — бирини,
Ҳақоратлар қилиб, устидан кулар?!

Билмам қандай қилиб, яшайди улар,
Бизлардек тўпламай, кеча кундуз мол?!
Бизнинг ҳаётимиз, англамас булар,
Англаганда ҳайрон бўлар, эҳтимол?!

Улар қилмайдилар, биздек ўғирлик,
Тўхмат қилмас балиқ, ўзга балиққа.
Уларда бўлмайди, ҳеч муғомбирлик,
Шу сабаб қармоққа, илингай лаққа.

4.

Ўғлим бу дунёнинг ишлари қизиқ,
Доимо бир нарса, туюлади кам.
Атрофга тортилган, кўп қизил чизиқ,
Уни бузганларни суд қилар ҳакам.

Мен ҳеч юролмадим бу чизиқ аро,
Доим бузиб келдим, чегараларни.
Тангрим менга сени айлади ато,
Насиб этсин кўрмоқ невараларни.

Мен эрк ҳурриятга, чанқоқ одамман,
Ҳеч кўниколмадим, тор доирага.
Мен вафодорликда, собит қадамман,
Билсанг шеъриятга, мушоирага.

Хаёл осмонида қиламан парвоз,
Жасадим ер узра турсада сокин.
Менга ер кенглиги, туюлмоқда оз,
Қушдек учолмаймайди жасадим локин.

5.

Ўғлим, мен қирқ ёшга кирган бир пайтим,
Сени менга ато қилганди Аллоҳ.
Мен буни тарихин қисқароқ айттим,
Бир мўъжиза бўлди, яратган гувоҳ!

Мен шу ёшимгача, дарбадар юрдим,
Дунё кезиб, сира топмадим ором.
Ҳеч нарсa топмадим, тинмай югурдим,
Гўёки, бу дунё бўлганди ҳаром.

Бир кун дуо қилдим, самога боқиб,
Сўрадим Тангридан қилиб илтижо.
Роббим бергил дедим кўздан ёш оқиб,
Мен фақат Ўзингдан қиламан рижо.

Кутилмаган жойдан сен пайдо бўлдинг,
Кўрсатди қудратин менга Худойим.
Мана энди сен ҳам олтига тўлдинг,
Тангрим мададкоринг бўлсинда доим.

Мен сенга тиларман, бахту саодат,
Ҳар икки дунёнинг ободлигини.
Мен шукр айтишни, қилдимда одат,
Ҳис қилдим нелигин, дил шодлигини?!

6..

Қанча қолди умрим, кўпми ва ё, кам,
Билмайман, сенга шу насиҳат болам,
Ҳаётда мутлақо, ҳеч қачон, ҳеч ҳам,
Битта Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Тоғлар келса ошгил, сойлар келса кеч,
Қўрқишга бирор ғам арзимагай ҳеч,
Англагил ўғилчам бўлмай туриб кеч,
Ёлғиз Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Яшаш керак алғов, далғов замонда,
Тақдир ўзгармагай, бўлма гумонда,
Таваккул айлагил, сақлар омонда,
Қодир Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Ҳеч ким тўсолмайди ризқинг, нонинги,
Мард бўл, доим баланд тутгил, шаънинги,
Олса, берган Аллоҳ, олар жонинги,
Якка Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Васваса айласа, мабодо шайтон,
Роббинги эслагил, ўқигил қуръон,
Куч-қудрат, ягона Аллоҳда, инон,
Ўғлим, Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Аллоҳ ёринг бўлсин, икки оламда,
Эътиқод шундайдир, мўмин одамда,
Шодлик куни бўлсин, ва ёки ғамда,
Фақат Аллоҳдан қўрқ, ўзгадан қўрқма!

Душманларимга:

Мени бугун кўролмаганлар,
Менга тоқат қилолмаганлар,
Мендан қасдин ололмаганлар,
Ўлганимда қилманглар ҳурмат,
Давом этинг, бўҳтону тухмат.

Тиригимда бадном қилганлар,
Мени аҳмоқ, нодон билганлар,
Заҳар сочиб, дилим тилганлар,
Ўлгандан сўнг, қилманг мурувват,
Давом этинг ортимдан ғийбат.

Эшитинг, эй нотавон қавмим,
Агар ҳозир бўлмаса қадрим,
Эрта, кутиб олганда қабрим,
Бўлиб қолманглар, олий ҳиммат,
Кейин, бари бир пулга қиммат.

Мазаҳ қилиб, қилган масхара,
Юрагимда қолдирган яра,
Ўзгариб қолма тағин, қара,
Мен сизлардан, кутмайман раҳмат,
Давом этсин, маломат, миннат!

Тирикликда мени қилиб хор,
Ўлсам қилмангизлар, эътибор.
Бундайлардан, мен буткул безор,
Роббимдан сўрайман мағфират,
Менга кифоядир, шу ғурбат.

9 апрел 2016 йил

Ёқимсиз оқшом

Бунчалар ёқимсиз бўлди бу оқшом,
Топилмайди дилда ҳузур ҳаловат.
Кутавериб қанча келмай кетди шом,
Қилолмадим ё бир, қуръон тиловат.

Одамзод шунчалар ношукрми ё?,
Фақат битта менми, ношукр банда?!
Ҳаётим туш каби ўтмоқда гўё,
Қилолмадим ҳаргиз хатони канда.

Қотган дилим қўрқмай қўйгандир энди,
На дўқ пўписадан, на бир хатодан.
Дилимдаги туғён жўш уриб тинди,
Истиғфор сўрайман фақат Худодан!

Сўниб бормоқдадир орзу умидлар,
Яқинлашмоқдадир умр оқшоми.
Сафарга ҳозирлик кўрганда диллар,
Туғаб борар экан, унинг ороми.

Саҳобалар ибратларидан:

Бир куни масжидда, Ҳазрат Билолга,
Аччиқ қилиб қолди, Абу Зарр қаранг.
«Эй қора хотинни ўғли» деди, у,
Негадир асаби бўлганди таранг.

Билол бўлган эди, қора танли қул,
Бу сўз, у кишига келдида малол.
Шикоят қилди у, Расулуллоҳга,
Бу сўзни эшитиб бўлди Расул лол.

Абу Заррга қараб деди, пайғамбар,
Сенда қолган экан, жоҳилиятдан.
Мен олиб келган бу динда, билиб қўй,
Фарқи йўқ, ҳеч кимни насаб жиҳатдан.

Барчанинг отаси Одам атодир,
Оқ қора барчаси, баробар инсон.
Бировни камситмоқ улкан хатодир,
Улуғдир кимда бор, тақвою имон.

Бу гапни эшитиб, дарҳол Абу Зарр,
Ерга ётиб олди, қаранг сўзини.
Деди: қўй оёғинг юзимга Билол,
Билол ҳам йўқотиб қўйди ўзини.

Билол йиғлаб уни қучоқлаб деди,
Мен сизни кечирдим, туринг Абу Зарр.
У айтди турмасман, ётган еримдан,
Юзимга оёғинг, қўймасанг агар.

Иккови бир бирин, кечирган эди,
Кетганди қалбдаги ғашлик, адоват.
Расулуллоҳ: тургил Абу Зарр деди,
Бу қиссадан қалблар топар ҳаловат.

Мана шундай эди, асҳоби киром,
Шундай бўйсундилар, расулуллоҳга.
Ўзаро «исломий биродар» бўлиб,
Ибодат қилдилар, якка Аллоҳга!

15 апрел 2016

Фотиҳ масжиди олдидаги ўйлар:

Бу ерни забт этгач, Фотиҳ Муҳаммад,
Башорат берилган рутбага етди.
Асрларга татир, бир улуғ неъмат,
Ўзининг ортидан қолдириб кетди.

Масжид бино қилди, ҳайбати баланд,
Кўриниб турибди буюк салобат.
Бу бинолар ҳануз хизмат ила банд,
Буларни рад этиб бўлмайди албат.

Ҳайбатин сезаман, боқиб эринмай,
Боққан сари бўлиб, тобора ҳайрон.
Асрлар қаъридан, бу ерда тинмай,
Оламга тарқалар дин ила имон.

Доимо бу диннинг ғамини еди,
Исломнинг байроғин кўтарган имом,
У исломни буюк қилмоқчи эди.
Лекин, уни буюк айлади Ислом.

Истанбул:

Узоқ ўтмишлардан, вақт залворида,
Бу ерда буюклар, осори қолган.
Қўҳна қалъаларнинг, тош деворида,
Буюк мужодалар, изҳори қолган.

Тавҳид байроғини кўтарган шаҳар,
Буюк пойтахтидир, буюк давлатни.
Озонлар овози янграр тонг саҳар,
Уйқудан уйғотиб, туркий миллатни.

Туркий қавмларнинг фахри бу диёр,
Гарчи, миллатчилик динга бегона.
Ислом оламига бўлган ҳукмдор,
Шон ила шавкатда, ҳануз ягона.

Ажиб дунё экан

Темур тиғи етмаган жойни,
Қалам билан олди Алишер.

А. Орипов.

.....

Ажиб дунё экан дўстларим,
Ҳикматларни қаранг, нима дер?
Заифларни қирғин қилармиш,
Ўрмонларнинг подшоҳлари шер.
Одамларнинг зўравони ҳам,
Заифларни ушлаб олиб ер.
Қалам олдида куч ожиздир,
Бу сўзларга сен эътибор бер!
«Темур тиғи етмаган жойни,
Қалам билан олди Алишер.»

Бугун ҳамма хорижга қочар,
Ҳамма истар, олиб кетса бош.
МХХ ҳам анойи эмас,
Ўз одамин қилади йўлдош.
Четга кетган фуқаролар ҳам,
Қўрқади, бор қавму қариндош.
Фақат жосуслари фаолдир,
Тинмайди то, бўлмагунча фош.
Қўлида бор қалами, сайти,
Жанга тайёр аскар, юрак тош.
Маддох шоир айтган гапига,
Яна бир марта эътибор бер!
«Темур тиғи етмаган жойни,
Қалам билан олди Алишер.»

Булар уста ёлғон тўқишга,
Унга устоз Иблису шайтон.
Улар қўрқмас тухмат қилишдан,
Тугаб битган, бўлсада виждон.
МХХлар киллер юбориб,
Ўлдиришга уринар ҳар он.
Лекин улар бажаролмаган,
Ишни, булар бажарди, чандон.

Бу тухматлар инсон қалбини,
Қуртлар каби, кемирар ва ер.
Сўз кучини қудратига сен,
Ўзинг кўриб, бир эътибор бер!
«Темур тиғи етмаган жойни,
Қалам билан олди Алишер.»

Жосуслик ҳам ким учундир касб,
Ифво тарқат, солиб войу дод.
Бировларни бадном қилганда,
Мараз қалблар, бўлишади шод.
Уни чалғит, кураш йўлидан,
Жим ўтирсин, қилмасдан фарёд.
Диктаторга отилмасин тош,
Давом этсин, зулм ила бедод!
Шу мақсадда ёзилар бўҳтон,
Каззобларни ютсин қаро ер!
ИАК тиғи етмаган жойни,
Кимлар олди, ўзинг баҳо бер!

Истаганни ёзиб чиқишар,
Истаганни, қилишар расво.
Уларда йўқ, ҳеч далил исбот,
Улар бунга қилмайди парво.
Уларга шу иш, буюрилган,
Катта шайтон, уларга пешво.
Уларда манфаат ва нафс бор,
Улар дунё молига шайдо.
Хориждан бошпана олдилар,
Меҳнат қилмай, тўкмай туриб тер.
МХХга хизмат қилишар,
Яна «бизлар мухолифмиз» дер.
Булар қилаётган ишларга,
Ўзинг инсоф билан баҳо бер!
Киллер ўқи етмаган жойни,
Қандай қилиб олди «Алишер»?!

Тўти билан қарға

Тўтидан сўрабди бир куни қарға,
Эй ошна, савол бор, менга бир қара!

Нега сен қафасда яшайсан доим,
Озод яратгандир сени Худойим?!
Тўти унга дебди: «Эшит қарғажон,
Мен гапираманда, не кўрсам, шу он.
Сен эса қағиллаб учасан халос,
Эркин яшаб қолиш сендайларга хос.
Жим тураолмайман, мен бирор нафас,
Гапирувчиларнинг жойидир қафас!»

Фотиҳ Масжиди олдида:

Бир куни шомдан кейин,
Қорин очқаб қолдида.
Овқат емоқчи бўлдим,
Фотиҳ масжид олдида.
Товуқ олдим бозордан,
Гарчи кўрсамда ёмон.
Юрдим масжид олдида,
Турган курсилар томон.
Тушиб қолди овқатим,
Ўтирганда курсига.
Менинг ризқим айланди,
Бегоналар мулкига.
Қўлимдаги пакетни,
Бор эканда тешиги.
Атрофимга йиғилди,
Истанбулнинг мушуги.
Мен пакетни олгунча,
Мендан олдилар тортиб.
Бўлакларга бўлинди,
Ҳатто қолдику ортиб.
Уч тўртта мушук билан,
Талашиб едим товуқ.
Истанбул мушуклари,
Бунчалар турқи совуқ?!

Эрдўғон йўли:

Қадим Усманийлар байроғин тиклаб,
Камолчи зулмига қилганча исён.
Илоҳий манҳажни мустаҳкам ушлаб,
Жанга кириб келди, Тоййиб Эрдўғон!

Фитна фасодлар авж, олди дамо дам,
Дунёни босганди шайтон ғояси.
Таназзулга тушди Исломий олам,
Борми таназзулнинг бирор чораси?

Майдонга чиқди бу янги лойиҳа,
Ислом оламида ягона бўлиб.
Унга боқар эди дўст ҳам душман ҳам,
Эҳтиёткор бўлиб, бегона бўлиб.

Эрбакон бошлаган янги манҳаж йўл,
Амалга ошдику, турк диёрида.
Барчага баробар узатилгай қўл,
Амал бўлса мўмин ихтиёрида.

Исломни ҳаётга қайтармоқ учун,
Эрдўғон бошлади бир мужодала.
Бу улуғ курашда, у бўлди ғолиб,
Унинг душманлари, бўлди дабдала.

Унинг сиёсати исломий эди,
Мўътадил йўл эди, бу аввалидан.
Чунки, бу даврнинг талаби деди,
Хурлик динидир бу дин, тамалидан.

Уни кўролмаган кучлар сони йўқ,
Унга қарши чиқди турли гуруҳлар.
«Исломий сиёсат, ҳеч имкони йўқ,»
Дер эди, жар солиб, дили мажруҳлар.

Ислом оламида мисли йўқ эди,
Бу йўлни кўрмаган, ислом олами.
Мустабидлар бундан кўп қайғу еди,
Тахтни сақлаш эди, уларнинг ғами.

Мисрда бу йўлни танлади Мурсий,
Ва лекин кулмади, уларга омад.
Турклар каби, насиб этсада курси,
Ҳукмда қилолмай қолди давомат.

Бундан бошқа йўл йўқ, бугунги кунда,
Бошқа зўравонлар, истибдод йўли.
Қиличлар зарбаси ожиздир бунда,
Қалбларга етмайди, золимлар қўли.

Бу кураш асоси эркинлик ҳурлик,
Куч ишлатиш билан етмас шарафга.
Бу йўлда тинчлик шарт, керакмас зўрлик,
Кетмасин тарқалиб эл, чор тарафга.

Тинчлик шарти бўлди, дин қадриятин,
Татбиқ қилмоқ учун, қадамма қадам.
Бир пастда бу диннинг аҳкомин, қадрин,
Ўрганиб, уламо бўлмайди одам.

Бу йўлнинг асли шу, оддий ҳақиқат,
Турклар очган эмас Американи.
Бу дин йўлин татбиқ қилишда ҳикмат,
Бас қилинлар энди, истерикани.

Бу улуғ курашни тарихин ўқиб,
Сиз билан қиламан фахрла ҳавас.
Мен сизлардек бўлаолмасман аммо,
Сизга холис бўла олсам менга бас.

Бу улуғ курашда мен Эрдўғонга,
Муфатфаҳият ва омад тилай мен.
Эришсин истаган шавкату шонга,
Бир самимий дуогўйи бўлай мен.

Туркия кўчаларида тиламчилик қилаётган Суриялик болаларга атаб:

Сурия фитнаси, оғир имтихон...,
Хор бўлди умматнинг, гул ғунчалари.
Ёш гўдаклар билан тўлгандир бу он,
Буюк Истанбулнинг жин кўчалари.

Қайси ерга борманг атрофингизни,
Жажжи тиламчилар ўраб олади.
Чақа берсанг хурсанд, бермасанг, ночор,
Ортингдан мунғайиб қараб қолади.

Тиламчилик қилар, ёш ёш гўдақлар,
Айтинглар, буларнинг надир гуноҳи?
Кўрганда нигоҳин, қийнар юраклар,
Суриянинг оҳи, умматнинг оҳи.

Калондимов

Нега бунча кериласан, ҳайронман,
Сени қилмишингдан дили вайронман,
Сенга бермоқчиман савол, шу он ман,
Сен ўзингни ким деб, ўйлайсан ҳайҳот?,
Ахир сен ҳам мендек ожиз одамзот?!

Панд насиҳат қилиб, доим авомга,
Пешволик истарсан, ҳар издиҳомга,
Эришиб «уламо» деган бир номга,
Ўзинга фалончи дея, қўйиб от,
Кўрсатар кимлигин бу одамизот.

Бойдир, камбағални кўзига илмас,
Ўзи чақирмайди, чақирсанг келмас,
Аслида ўзини ҳурматин билмас,
Бурни осмонда, ўзича «буюк» зот,
Кимлигингни унутма эй одамзот!

Агар истар бўлсанг, мендан хушомад,
Демак, бу гал сенга кулмади омад,
Ажабмас, бир куни қилсанг надомат,
Майли, истаганча нарса олиб сот,
Виждонинги асра, лекин одамзот!

Агар адоватинг бўлса кимгадир,
Афтингни бурмасдан, юзига гапир,
Мен сенга адоват қилмадим ахир,
Меҳр билан обод бўлур бу ҳаёт,
Шайтонинга ҳай бер, ожиз одамзот!

Мен ҳали кўп гапни айтмадим ошкор,
Гапираман десам, менда кўп гап бор,
Сал камтарроқ бўлгин, бўлсангда кибор,
Айбингни қилганда бир банда исбот,
Кибр қилма, Иблис каби одамзот!

Агар қилсанг мени қонимни ҳалол,
Шуни ошкора айт, майли бемалол,
Сен билан курашга кираман ал ҳол,
Сенга шудир гапим, айтаман бот бот,
«Мард бўлгил, юзимга гапир одамзот!»

Троллар лидерига

1.

Тролларга лидер бўлган бу нокас,
Бугун ёлғиз ўзи, қолди майдонда.
Қолмади ёнида бугун, бирор кас,
Шунда ҳам барибир, бурни осмонда.
Бу тролл деганлар, тайини йўқлар,
Чиқмайди мард бўлиб, юзини очиб.
Маска кийиб туриб қилади дўқлар,
Жанга ярамаслар кетишар қочиб.
Троллар лидери туради фақат,
Ҳеч кимга ҳеч нарсга гапирмасдан жим.
Троллар гапирар қаттиқ бешавқат,
Ҳамма билар, уни гапиртирган ким?!
Менга бу ўйинлар, энди ўтмайди,
Троллар лидери, лозим англамоқ.
Мени тролларга гапим ўтмайди,
Лидерига мумкин бир нима демоқ!

2.

Шайтонга ҳай беринг дейди, бир дўстим,
Мен кўп марта бердим шайтонларга ҳай.
Яна қанча берай, уларга ҳайни?,
Ҳайга тўймаса бу Иблисга малай?!
Виртуал махлуқлар ёлғонми ё чин?,
Улар бу дунёда мавжуд одаммас.
Мавжудлар ичида, афсуски, лекин,
Шу пасткаш виртуал одамлар каммас.
Мени тинч қўйишни айтаман доим,
Улар бермайдилар, шайтонга ҳайни.
Менга тош отмоқда, бир трол ойим,
Топшириғи билан балким, ..лайни.
Шайтонга берманглар, энди ҳайларни,
Ундаям шу ҳайлар тўлиб кетгандир?!
Майдонда тортайлик энди пайларни,
Мардлар шу майдонда ўлиб кетгандир.

Хуфялик бу асли мардлар ишимас,
Мардлар маконидир бу очик майдон.
Яширин тош отган бу мард кишимас,
Буларни мен дерман, урғочи шайтон.

3.

Менга тегманг дедим, сизларга аввал,
Мен сизга тегмасдан яшайман ўзим.
Бу аҳдни буздинглар, сизлар ўтган гал,
Мен бузмадим ҳали шу айтган сўзим.
Кейин буздиларнг бу сулҳни яна,
Кейин, мажбур бўлдим гапирдим бир оз.
Яна буздингизлар бу аҳдни мана,
Аҳдга вафо йўқдир, бузасизлар боз.
Марҳамат бузинглар, ёзинглар тинмай,
Кеча кундуз менинг айбу нуқсоним.
Мен жавоб бераман сизга эринмай,
Чунки, хотиржамдир менинг виждоним.

4.

Мени мхх деб, ёзсинлар айтгин,
Бугун сенга содиқ тролларинга.
Ёки сен бу фасод йўлингдан қайтгин,
Қўп ишонма хуфя қуролларинга.
Қўлингда нима бор, ёзинглар дoston,
Мен шу ёзишингни кутиб турибман.
Мен тайёр омонсиз курашга ҳар он,
Қаламим ўткирлаб тутиб турибман.
Сен вафо қадрини билмаган нокас,
Етмай ўтаяпсан мақсад муродга.
Бу шеърларим ҳолва, кутиб тур, бир пас,
Раҳматлар айтарсан «отамурод»га.

5.

«ИАК мени тенгим» деганди, бир кун,
Манаман деган бир, мутакаббир зот.
ИАК бу дунёда қолмади бугун,
Тенги эса, тенгсиз қолдику, ҳайҳот.
ИАКни тенгидир, шунинг чун у ҳеч,
Бошқа кимса билан, чиқмайди баҳсга.
ИАК ўлди, демак, энди бўлди кеч,
Тенг йўқдир дунёда, бошқа бу шахсга.

Тенг тенги билану, тезак қоп билан,
Деган, бир ажойиб, халқ мақоли бор.
Тезак қопсиз қолди, ё тезаксиз қоп,
Ким қолди, ким кетди, англамоқ душвор.

6.

Дўст душман фарқини билмайдиган зот,
Хушомадгўйларга бўлгандир шайдо.
Менинг сўзларимга кўп эрур исбот,
Сафдошлар сўзига қилмаган парво.
ИАКни маддоҳин чақириб олиб,
Қўй сўйиб уйида қилди зиёфат.
Сафдошлар кетдилар бир четда қолиб,
Бу шуҳратпарастлик қанчалик офат?!
Маддоҳ ҳам бошлади, мақташни бирдан,
Ёлғон яшиқларни тўкиб солди у.
Буюк зот ясади, қаранг йўқ ердан,
Бундай маҳоратга ҳайрон қолди у.
Сафдошларни сўкиб, уни мақтади,
Қўйни еб, уйига кетди бу маддоҳ.
Тубан касга, сохта мақтов ёқади,
Биздан уялмади, бу сурбет, гумроҳ.
Мен қойил қолганман, бу тубанликка,
Бунақасин ҳали кўрмаган эдим.
Булар тушган экан, тубсиз жарликка,
Жим турдим, бир ғавғо чиқмасин дедим.
Мен кўп гувоҳ бўлдим тубанликларга,
То ҳануз индамай келмоқдаман лек.
Мен тупурдим бундай сохта бекларга,
Энди гапираман сақлаб юрмай кек.
Балки гапиришим унга керақдир,
Ҳеч ким эсламаса зерикиб қолар.
Яширин тош отган, бир ҳезалақдир,
Ошкоралик мардлик, эл ибрат олар.

7.

Итоат қилганман, мен бу инсонга,
Ўзин доно билган, нокас, нодонга,
Умрини бахш этган, сохта, ёлғонга,
Унинг хизматинда маддоҳ бўлдим мен,
Садоқат кўрсатиб гумроҳ бўлдим мен.
Бу нокас билмагай сидқ садоқатни,

На бир диёнатни, на адоватни,
Тарк этолмай кетар, эски одатни,
Адолатсизликка гувоҳ бўлдим мен.
Унга содиқ бўлиб, гумроҳ бўлдим мен.
Кўп одамга етган унинг зиёни,
Билмайман қанчадир унинг қурбони,
Заррача қийналмас лекин виждони,
Сенинг кимлигингдан огоҳ бўлдим мен,
Сени пешво билиб, гумроҳ бўлдим мен.
Ҳақ билур сийратин ушбу пешвони,
Шухратпараст, каззоб, дили расвони,
Сенга худо берсин, олий жазони,
Қайдан ҳам сен билан, ҳамроҳ бўлдим мен? .
Ё раббим, адашдим, гумроҳ бўлдим мен.

8.

Тақдирнинг ҳукмидан ношукр банда,
Аламзадалигин қилар намоён.
Ўзини қилмоқда ўзи шарманда,
Фасод тарқатишдан тинмайди ҳамон.
Сочларига қиров қўнсада қаранг,
Дунёга тўймади бу қариган чол.
Қабр тепасида турсада аранг,
Мансабга интилар, бу қандай аҳвол?!
Тавба тазарруга топмайди имкон,
Фисқу фасодларга, тўймайдиган зот!
Бир куни ўласан, топширасан жон,
Ортингдан қолдириб кет, бир яхши от.
Амалдор қилмаса сени Худойим,
Бу нарсарзимас, чекиш учун ғам.
Лекин бу ҳаётда, ҳар ҳолда, доим,
Одам бўлиб қолиш, лозимдир одам.
Ўз айбу нуқсонинг кўринмас кўзга,
Троллларинг қилар бизларни бадном.
Қачон бўйсунасан ҳақиқат сўзга,
Наҳот, шу йўл билан топсанг эҳтиром?!
Тролни тийиб қўй, очилсин кўзинг,
Бас қилсин, лайчалар, итдек ҳуришни.
Ёки, майдонга чиқ, мард бўлиб ўзинг,
Ошкора бошлаймиз, шунда уришни.
Сени ҳурмат қилган эдим, мен чунон,
Юрагимда кетар энди алашим.
Энди пасткашлигинг қилажак дoston,
Сенга мадҳиялар битган қаламим.
Ошкора урушни истамасанглар,

Мени мажбур қилма, уришликка қўл.
Бир марта айбингни тан олгин, сен ҳам,
Умрингда бир марта, мардлик қилиб, ўл!

9.

Мени қўрқитмоқчи бўлганлар билсин,
Мен аллақачонлар қўрқиб бўлганман.
Мени ўқитмоқчи бўлганлар билсин,
Менга керагини ўқиб бўлганман.
Менга туҳмат қилиш истаса кимдир,
Мен ўзимга туҳмат тўқиб бўлганман.
Кимдир юрагимни ёқмоқчи бўлса,
Мен уни куйдириб, ёқиб бўлганман.
Ҳайратга солмоқчи бўлсалар агар,
Мен дунё молига боқиб бўлганман.
Мени бир оқимга солмоқчи бўлган,
Билсинки, оқимда оқиб бўлганман.
Мен инсон тилини англайман фақат,
Самимий содда ва тўғри, ҳақ сўзни.

10.

Тролинг ҳақорат қилгани учун,
Бу шеърларим бўлди, қисқача жавоб.
Раҳмат айтиб қўйгин бир учрашган кун,
Чунки, у сени деб, қилдику «савоб»?!
У ҳам менга ўхшаб, бир бахтиқора,
Ҳали кимлигингни англаёлмайди.
Эртами ё кечми билар бечора,
Кейин ёнингда бир соат қолмайди.
Мени бу дунёда боримни унут,
Унутсин, айт барча тролларинга.
Агар тош отилса демак, эсда тут,
Яна раҳмат айтарсан қулларинга.
Пасткашлигинг сени ўзинга маълум,
Бемалол борарсан хиёнатгача.
Тролл сабаб сени, эсладим бир зум,
Энди унутама қиёматгача.

Хотима:

Бугун куни билан, ёғмоқда ёмғир,
Дилим оташига қуйган каби, сув.
Қорлар эриб оқди, сув бўлиб, бир бир,
Замин тозаланди, бир пасда ёҳу.

Ажабмас шу билан кетса ювилиб,
Дилдан адоватнинг чексиз ғубори.
Ажабмас қалбимда уйғонса кулиб,
Музлаган муҳаббат ниши, ифори.

Яшасам бир умр, энди унутиб,
Ёвузлик борлигин ёруғ дунёда.
Шу билан ўзимни ўзим овутиб,
Ёруғликдан умид бўлди зиёда.

Етимлик бандага оғир имтиҳон

Яратган Эгамнинг иши ажойиб,
Ақлим бовар қилмас, турфа ғаройиб.
Менинг ақлим етмас ҳикматларига,
Бу ишларнинг сири бандага ғойиб.
Иккита қабрда иккита инсон,
Ўртасида ухлар бир етим ўғлон.

Сира тинчимади уруш қирғинлар,
Осмону фалакни тутмоқда унлар.
Минг минглаб болалар бўлдилар етим,
Ўликлар танасин кавлар қузғунлар.
Бечора гўдаклар, болалар ҳайрон,
Билмаслар, нимага тўкилмоқда қон.

Етимларга қийин, йўқ қавму қардош,
Йўқ ғамхўр меҳрибон, дардига сирдош.
Ота онасининг меҳрини қўмсаб,
Қабристонда йиғлар, кўзларида ёш.
Гўдакнинг қалбини ўртайди армон,
Нега етим қолди, чорасиз нимжон?!

Жаннатнинг ваъдаси берилгандир бил,
Кимки, бўлса агар етимга кафил.
Етимга яхшилик қилишлик фарздир,
Боланга яхшилик қилишлик нафл.
Етимлик бандага оғир имтиҳон,
Етимлар йиғласа, йиғлайди осмон.

Адо бўлмадику, зулм истибдод,
Дод, бу золимларнинг дастидан минг дод!
Токи зурриётин асрай олмаса,
Уруғи қуригай бир кун одамзод!
Бу суратга боқиб, дилимиз вайрон,
Бегуноҳлар нега бўлмоқда қурбон?!

Менинг бу ғамлардан, бўлди ақлим лол,
Бир ожиз бандаман, бечора, беҳол.
Ўзинг Қодир Зотсан, Парвардигорим,
Ўзинг ёрдам бергин, ё Раб, Зулжалол!
Ожизлигим англаб, қиларман гирён.
Сенинг қудратинга келтирдим имон!

Боласини сотаётганларни эшитиб;

Етар шунча сафсата, етар,
Наҳот, одам боласин сотар,
Одам бўлса ўшайм агар,
Ўз илдизига ўқ отмайди.
Инсон, ўз қизини сотмайди.

Сотар балки, бору йўқ молин,
Балки талоқ қилар аёлин,
Ўз қизини, соҳибжамолин,
Бунга мутлақ, ақли етмайди.
Одам ўз боласин сотмайди.

Тириклайин кўмиши мумкин,
Айбига кўз юмиши мумкин,
Бузулсада турмуши мумкин,
Ўлсада ҳам оғир ботмайди,
Эркак ўз фарзандин сотмайди.

Боласини сотмайди она,
Бу гапларни бари афсона,
Бу инсон зотига бегона,
Юраклар тош каби, қотмайди,
Одамзод боласин сотмайди.

Такфирчига;

Майли мени кофир, муртад деб, ата,
Майли зиндиқ дегил, «демократ» де.
Бу гапларинг асли, бари сафсата,
Ўзинг таёрлаган ошни ўзинг е!

Менку гарчи тақво иддаоим йўқ,
Мен имон келтирдим якка Аллоҳга!
Мен хотиржамдурман, менинг кўнглим тўқ,
Мен уммат бўлганман расулуллоҳга.

Мен намоз ўқийман, яхшими ёмон,
Ҳар йил рамазонда, тутаман рўза.
Агар шу бўлмаса, сен учун имон,
Бас қил, менга қилиб юрма маъруза!

Бировни кофирга чиқарсанг агар,
Яхшидир, у ростдан бўлса гар, кофир.
Агар акси бўлиб чиқса, қил ҳазар,
Сенда имон қолмас, бил эй мусофир!

Ўн тўрт аср ўтди, ваҳйдан бери,
Бу дин олам узра, бўлгандир шомил.
Мўминни кофирга чиқарган кимса,
Ҳеч қачон бўлолмас, имони комил!

Қуйидаги шеърни Фаесбокда Иқбол Мирзо дегани ёзган экан

Йироқларда дўндирасиз ёлғонни,
Учирасиз, кўндирасиз ёлғонни.
Эй, тўнини чаппа кийган жаноблар,
Аввал келинг, кўринг Ўзбекистонни.

Ман-ман дея кўксингизга урибсиз,
Тоғ деб ўйлаб, яйдоқ қирда юрибсиз,
Абу Райҳон топган ерда юрибсиз,
Аввал келинг, кўринг Ўзбекистонни.

Маънавият уммонида дур тердик,
Маёқ бўлиб йўлсизларга йўл бердик,
Муҳтож қолган ғанимга ҳам қўл бердик,
Аввал келинг, кўринг Ўзбекистонни.

Тарихларга савол ҳар бир биноси,
Ҳар қадамда даҳоси, авлиёси,
Дардингизни олар Ибн Синоси,
Аввал келинг, кўринг Ўзбекистонни.

Отанг бозор, онанг бозор дейдилар,
Кимлар учун бозор – мозор дейдилар,
Бекорчидан худо безор дейдилар,
Аввал келинг, кўринг Ўзбекистонни.

Гуллаётган, ўсаётган элдир бу,
Зулмат йўлин тўсаётган элдир бу,
Инсон номин бежаётган элдир бу,
Аввал келинг, кўринг Ўзбекистонни.

.....

Мен ўша шеърга жавоб шеър ёздим:

Ўқиб ҳайрон қолдим, бугун бир шеърни,
Уят керак, бундай айтишга ёлғон.
Тулки енгар экан, майдонда шерни,
Бўлмаса, орият, инсофу, виждон.
Еб қўйганмисизлар, буткул виждонни?
Биз яхши биламиз, Ўзбекистонни!

Турмаларда ётган, намозхонларга,
Инсофинг бўлса айт, борми йўқ, қийноқ?!
Аллоҳ гувоҳ бўлгай, айт инсонларга,
Жажжи гўдаклари, ғамгинми, қувноқ?!
Нега гапирасан, қўрқмай ёлғонни?!
Хароб қилдингларку, Ўзбекистонни!

Нимангга мақтаниб, сен лоф урарсан?
Борми сизларда ҳам, инсоннинг хулқи?!
Қалбинг кўр бўлмаса, ҳақни кўрарсан,
Унутдими ёки, бу ўзбек халқи?!
Андижонда ноҳақ, тўкилган қонни?!
Сиз расво қилдингиз, Ўзбекистонни!

Маишатда яшар, казо — казолар,
Қора халқ ололмас, ишлаб ойлигин.
Ҳақни талаб қилсанг, сени жазолар,
Қаранглар, Гулнора Лола, бойлигин?!
Пешво қилиб, сайлаб қўйиб, шайтонни,
Вайрон қилдингизлар, Ўзбекистонни.

Дунё бўйлаб сарсон, юрган ўзбеклар,
Қул бўлиб юрганин, оласанми тан?!
Бўлармиди улар қулликка рози?,
Агар озод, обод, бўлса шу ватан?!
Бир кун булар, бошласалар исённи,
Шунда кўрарсан сен, Ўзбекистонни.

Боласини сотар, ўзбек қизлари,
Сен эса буларни, кўрмайди кўзинг.
Дарёлари қуриб, учар тузлари,
Ишонасанми айт, шу шеърга ўзинг?!
Айт, тариқча қадри, борми инсонни?!
Нимасин мақтайсан, Ўзбекистонни?!

Халқ чор тараф қочган, тополмай чора,
Совуқда қишларда йўқдир газ чироқ.
Не қилишни билмас бу халқ бечора,
«Буюк келажаги», кўринмас, бироқ!
Қўрқувга тўлдириб, тун зимистонни,
Зиндон қилдингизлар, Ўзбекистонни!

Бухорийни фахрланиб, бобом деб,
Нега диндорларга, берарсиз азоб?!
Гулнорага мумкин, ясан — тусан, зеб,
Нега муслималар, ўролмас ҳижоб?!
Йўқ қила олмайсиз, дину — имонни?!
Лекин, хор қилдинглар, Ўзбекистонни!

Буюк аждодларнинг, гўёки ёдлаб,
Қурарсиз уларга, мақбара мозор.
Уларнинг йўлини ушлаган минглаб,
Диндорлар ётибди, турмаларда зор!
Уялмай айтарсан, Абу Райҳонни,
У танимас эди, Ўзбекистонни!

Каззоблар эгаллаб олган ҳукумат,
Томонида турар, қўғирчоқ имом.
Бу юртда ҳукмрон, зулм ила зулмат,
Адолат уруғи қуриди, тамом!
Қаранг ўзга юртлар, жумла — жаҳонни,
Устидан кулмоқда, Ўзбекистонни.

Диктаторни мақтаб, шеърлар ёзганлар,
Оқибат бўлдику шарманда расво.
Наҳот англамас бу, йўлдан озганлар,
ИАК маддоҳларга, қилмайди парво?!

Аросатда қўйиб, халқ оломонни,
Шарманда қилдинглар, Ўзбекистонни!

На қонун бор бизда, ва на диёнат?,
На эркинлик қолди, на бир иқтисод?!
Ҳамма омонатга, қилар хиёнат,
Қун кундан бозори, бўлмоқда касод?!
Ўқиб кўрсангизлар, ҳадис — қуръонни,
Биласиз не кутар, Ўзбекистонни.

Буюк саркардалар, шоҳлар ватани,
Парча парча бўлган, қадимги турон.
Бири бирига ёв, туркий қавмлар,
Асли ҳаммаси бир, номи Туркистон!
Унутди бу эллар, шараф ва шонни,
Энди талашмоқда, Ўзбекистонни!

Бизни ўраб олди, буткул инқироз,
Буни билиб туриб, айтмайсиз аммо.
Сабр қилиб кутиб, туринглар бир оз,
Яқинлашмоқдадир, катта муаммо?!
Ҳалол еб бўлмаса, бир парча нонни,
Кимга кераги бор, Ўзбекистонни?!

На таълим тарбия, на илми урфон,
Бобида гапира оламиз бугун?!
Порахўрлик бизда, авж олди чандон,
Порасиз ечилмас, муаммо, тугун.
Дардинга топилсин деймиз, дармонни,
Чунки, биз севамиз. Ўзбекистонни!

Саҳвий шоир бўлсанг, ҳақ сўзни айтгин,
Чунки, бу ватаннинг, бизга қадри бор.
Маддоҳлар бу ёлғон, сўздан қайтсин,
Агар ҳақ йўлини, қилса ихтиёр.
Биз Аллоҳ йўлида, тикканмиз жонни,
Биз обод қиламиз, Ўзбекистонни!

Мазлум ихвонларга бағишлаб:

Юрагимда сенинг ғаминг, дардинг бор,
Қайда бўлсам, дилда қолган гардинг бор,
Сизларни дин аҳли учун қадринг бор,
Дилимда қолган армоним, Ихвоним.

Робия ва Наҳза, мардлар майдони,
Бу ерларда оқди, шаҳидлар қони,
Фиръавн зиндонин, умри хазони,
Зулмда кўзи гирёним, Ихвоним!

Лаънат бўлсин, Сиси деган золимга,
Унга ёрдам берган, муфтий олимга,
Қарамасдан афтода аҳволимга.
Сизни эслаб, қуяр жоним, Ихвоним!

Унутманглар, адолатлидир Аллоҳ,
Сизни ҳолингиздан Яратган огоҳ,
Нажот бергай сизга, шубҳасиз, валлоҳ,
Менда йўқ зарра гумоним, Ихвоним!

Золимлар муддати, тугаб битгунча,
Очилмасдан сўлаётган, гул, ғунча,
Сабр қилинг, токи нусрат етгунча,
Меҳрибон Зотдир Раҳмоним, Ихвоним!

Тикан симлар ичидаги давлат бу

Дўстлик қилса қилсин, кимдир, ким билан,
Ўзбекистон дўст бўлмас, ҳеч ким билан.
Соясидан қўрқадиган юртбоши,
Тўрт томонни ўраб олган, сим билан.
Номи улуғ, ўзи қуруқ савлат бу!
Тикан симлар ичидаги, давлат бу!

Парчаланди буткул, буюк Туркистон,
Энди бирлашмоққа қолмади имкон.
Осмону ери бир, элу — элатлар,
Орасида бугун, нафрат ҳукмрон!
Айтинг дўстлар, қандай улкан даҳшат бу?!
Тикан симлар ўраб турган, давлат бу!

Қозоқ келолмайди, туркман ёнига,
Қирғизлар чанг солар, тожик жонига.
На туркман, на қирғиз, на тожик, қозоқ,
Бора олмас ўзбек, дастурхонига.
Эл юрт учун, не касофат, кулфат бу?
Тикан симлар аро қолган, давлат бу!

Нималар бўлмоқда, оламда, эй воҳ,
Борми бирор оқил, айласа огоҳ?!
Мен тушунолмаган саволим шудир...,
«Аждодлар гумроҳми, ё бизлар гумроҳ?!»
Балким қўрқув, ё адоват, нафрат бу?!
Тикан симлар ичра қолган, давлат бу!

Дунёга қаранглар, ахир инсонлар,
Бирлашмоқда, турли туман, «истонлар»!
Нега бизлар, узоқлашдик тобора?,
Ғолиб келдими ё бизларга, шайтонлар?!
Дунёдаги эркинликдан ғафлат бу!
Тикан симга, меҳр қўйган, давлат бу!

Мен ватаним учун тўкаман кўз ёш,
У ерда яшайди, қавму — қариндош.
Нодон ҳукуматлар ишларин кўриб,
Дерман; «бошингизга ёғса эди, тош!»
«Келажаги буюк» эмас, зулмат бу!
Тикансим ичида қолган, давлат бу!

Тугасин золимлар, битсин истибдод,
Яшасин бу эллар, бўлиб қувноқ, шод!
Тугаб битсин, тикан симлар, кишанлар,
Бирлашиб Туркистон, бўлсинда обод!
Мен орзу айлаган, улуғ неъмат бу?!
Тикан симдан халос бўлган давлат бу!

08.03.2016.

Кўчага чиқ халқим!

ИАК қўрқмас экан, ҳатто Худодан,
Ваё, мазлум чеккан, нола — нидодан.
У қўрқар эканмиш, кўчага чиққан,
Бор йўғидан кечган, жони фидодан.
Эй халқим, ҳолинга энди назар сол,
Чиқ энди кўчага халқим, чиқа қол!

Тугамайдими ҳеч сабр бардошинг?,
Кўзингдан тинмасдан, оқмоқда ёшинг.
Бунчалик хор бўлган миллат, қайда бор?,
Қанча зулм қилди, сенга юртбошинг?!
Демайман: «қўлингга таёқ, калтак ол,»
Лекин, чиқ кўчага халқим, чиқа қол!

Чорак аср бўлди, тинмас бедодлик,
Унутдинг нелигин, ҳурлик ва шодлик.
Сен ИАҚдан кўрқиб, титраб яшайсан,
Кўрқоқ элга келмас, ҳаргиз озодлик!
Кўқрувни бас қилгин, ўзинг қўлга ол!
Энди кўчага чиқ халқим, чиқа қол!

Ўз ҳақ ҳуқуқингни, қил ўзинг талаб,
Кўчада тур, кеча кундуз, эрталаб.
Истеъфога кетсин барча золимлар,
Ҳаққингни бермагил, бўлгил ҳақталаб!
Сен ҳам бошқа халққа қараб, ибрат ол!
Бас энди, кўчага халқим чиқа қол!

Сен уйда ўтирсанг қилмаслар парво,
Сенинг дод войинга ИАК бепарво!
Сен кўчага чиқсанг, кўрқар золимлар,
Асли улар кўрқоқ, пасткашу расво!
Хор бўлиб ўлишга маҳкумсан, ал ҳол!
Ўлсанг ҳам мард бўлиб, туриб ўла қол!

Турмаларда ўлди қанчалар инсон?,
Қанча дунё кезиб, сарсон саргардон?!
Тарихда бунчалар зулм бўлганмас,
Ор номусдан афзал эмас ширин жон!
Чиқиб золимлардан энди қасос ол!
Чиқ энди кўчага халқим, чиқа қол!

Зинокор амалдорларга

Давлат саройида, кошонасида,
Айшу ишрат ила банд амалдорлар.
Мансабнинг юқори поғонасида,
Бузулар қанчалар номуси орлар?!

Оддий қора халқнинг ғамхонасида,
Ейишга нони йўқ, кечаси чироқ.
Амаллаб кун кўрар вайронасида,
Аёл эрдан, фарзанд отадан йироқ.

Мансабдорларда бор, молу дунё, пул,
Қора халқ шўрига тўкилар шўрва.
Мансаб аҳли бари, бир кишига қул,
Унга қул бўлмасанг, тешилар тўрва.

Шундай яшамоқда бугун бу диёр,
Бунда имон виждон нархи бир танга.
Буларга қул бўлиш шартдир ҳаммага,
Қул бўлмасанг демак, кўрсатар сенга.

Энг катта ёвузнинг қизлари бойдир,
Уларга қулгандир омад, бахтиёр.
Бу мансабдорлардан бошқалар учун,
Кенг олам туюлар, кўзларига тор.

Давлат саройида, кошонасида,
Айшу ишрат ила банд амалдорлар.
Мансабнинг юқори поғонасида,
Бузулар қанчалар номуси орлар?!

Аллоҳ раҳмат қилсин дадажонимнинг вафотларини 10 йил тўлиши муносабати билан
ёзилган шеър:

Ассалому алайкум азиз дадажон,
Биламан руҳингиз мангу барҳаёт!
Мен ғариб ўғлингиз, эзади ҳижрон,
На чора, бори шу экан, бу ҳаёт?!

Бу ўтган ўн йилда, нелар ўтмади?,
Бу осий ўғлингиз, ғариб бошидан?!
Бизга она юрт ҳам, насиб этмади,
Маҳрум бўлдим ҳатто, қабр тошидан.

Мени тарк этишга, мажбур қилдилар,
Сиз макон айлаган, азиз ватанни.
Ғариб юрагимни тифсиз тилдилар,
Билмасман, қаерда қолар, бу танни?!

Мен бугун узоқда, жуда узоқда,
Покиза хокингиз ётган тупроқдан.
Бир чора тополмай, қалбим тузоқда,
Сизни соғинади, узоқ узоқдан.

Мана, олти ёшга кирибди ўғлим,
Бегона юртларда, туғилиб ўсар.
Иншааллоҳ бир кун, босади изим,
Сизнинг исмингизни кўтариб ўтар.

Гарчи бадном бўлдим, ватанда қолмай,
Лекин, халқ кимлигим, бир кун айтади.
Мен дунёдан ўтсам, гар қайта олмай,
Ажабмас, эҳтимол, ўғлим қайтади?!

Сизни соғинаман, қалбим эгаси,
Юрагимда қолди, туганмас армон.
Эшитинг, бу шоир ўғлингиз саси,
«Роббим раҳмат этсин сизни, Дадажон!»

19 март 2016 йил

Ҳазрат Али ғазаллари

Одамзоднинг асли тенг, буни билмоқ раводир,
Отаси Одам ато, Она, Момо Ҳаводир.

Жонлар жонга ўхшайди, руҳларидир турфа хил,
Бу жасадга аъзолар, берган Қодир Худодир.

Отаси онаси бир, қариндошдир одамлар,
«Насабда ҳамма тенгмас!», деган, фикр хатодир.

Насли билан доимо, фахрланар одамлар,
У фахрланган нарсаси, тупроғи — сув, ҳаводир.

Аслида илм билан, фахрлансанг арзийди,
Чунки, олим ҳақ йўлга, чорловчи раҳнамодир.

Банда яхши амалин миқдори, қиймат топар,
Доим олим ва жоҳил, ўртасида низодир.

Илм тарқатинг доим, холисона, беминнат,
Ўлик қалблар дардига, фақат илм даводир.

Қандай яхши гар сенга юзланса кўп дунё мол,
Ҳаққа итоат қилиб, яшасанг топсанг камол?!

Мол мулкингдан одамлар хайр топмас эканлар,
Давлатинг кетар қайтиб, охир топарсан завол.

Хасисликдан ҳазар қил, ўз жонига жабр этмай,
Сахийлик қил, эҳсон қил, сўраганга бемалол!

Арш эгаси истаган бандага давлат берур,
Унинг наздида сенинг қадринг бир зарра мисол.

Қанча қанча бойларни кўрдик ношукр бўлиб,
Моли мулкидан жудо бўлди топмади иқбол.

Дунёга мағрур бўлиб, молига машғул бўлиб,
Бахил бўлиб, бой бўлиб юришни қилди хаёл.

Сахий бўлганларида, олқишлар олардилар,
Сахий деган ном олиш мукофотдир эҳтимол?!

«Агар шукр қилсанглар, зиёда қиламан» деб,
Хабар берганди бизга китобида Зулжалол!

Лекин, ношукрликни танлади бу кимсалар,
Шукр қилмаганларнинг дунёси бўлмас ҳалол.

Шукр қилгувчиларнинг моли зиёда бўлгай,
Аллоҳнинг каломидан ўқиб кўриб ибрат ол!

«Агар шукр қилсанглар, зиёда қиламан» дер,
Лекин ношукрларга, бу амр келди малол.

Ношукрлар мол мулки, тез кунда завол топар,
Шукр қилганнинг моли, боқий қолар, назар сол!

Ҳазрат Али ўғлига қилган насиҳати;

Оғир кунда сабр этгил, яхши бўлур оқибат,
Доим ҳалим, босиқ бўл, топарсан кўп хайрият.

Дўстинга ваъда берсанг, доимо вафо қилгил,
Садоқат шаробидан тотиб, бўл аҳли ҳиммат.

Аллоҳ неъматларига, шукр айтувчи бўлгил,
Шукр қилсанг етказар, яна турли хил неъмат.

Инсон ўзига — ўзи, қилади нима қилса,
Одамлар орасида, топгил қадр ила қиймат.

Ризқу рўзинг ҳалолдан, топишга ҳаракат қил,
Ризқинг бўлар зиёда, гар қилсанг ҳалол меҳнат.

Юздаги сувни асра, юзингдан сув кетмасин,
Тиламчилик қилмагил, ҳеч қачон чекиб миннат.

Дўстларинг агар берса, совға салом, рад қилма,
Яхшилиққа яхшилиқ, қилишинг лозим албат!

Ота — онанг ҳурмат қил, тақволи қўшниларга,
Яқин ақраболарга, доимо қил мурувват!

.....

Дунё ўткинчидир фонийдир,
Йўқдир унга ишончу сабот.

Унинг мисоли бир ўргимчак,
Уясига ўхшайди ҳайҳот.

Ундан агар ола олсанг бас,
Кифоядир озгина овқат.

Чунки умр жуда қисқадир,
Наҳот шуни билмассан, наҳот?!

Дунёдаги барча ўлади,
Ажал етган пайти шу заҳот.

.....

Жаҳолат ўз эгаси учун, ўлмай туриб, ўлган кабидир,
Жасадлари руҳлари учун, қабрдан олдинги қабрдир.

Агар қайси «ўлик» ҳаётда, тирилмаса илм туфайли,
Унга қайта тирилиш йўқдир, тирилишлик унга жабрдир.

.....

Арабчадан саҳвий таржимаси

Январь 28, 2016

Маснавий

Қилманглар одобдан менга маъруза

Узун тун қаърида суриб хом хаёл,
Туғён урар дилда, жавобсиз савол.

Калава учини тополмадим ҳеч,
Энди изламоққа вақт қолмади, кеч.

Ёш ҳам яқинлашди, энди элликка,
Тақдир илми ғайбдир, банда шўрликка.

Мени кўп нарсалар, қолдирар ҳайрон,
Англай олмай дилим бўлади вайрон.

Ҳамма одам истар, бўлмоқ ҳукмдор,
Адолат ва тенглик, қуруқ гап шиор.

Менга ақл берар, кўплаб одамлар,
Бунчалик қилмаган ҳатто, дадамлар.

Мен босим остида яшаб бўлганман,
Энди ақлим кирган, қирққа тўлганман.
Зиммамда йўқ, бирор кимни байъати,
Мени қўрқитмайди ҳеч ким ҳайбати.

Мен керагидан кўп қўрқиб яшадим,
Аҳд қилдим, қўрқувни энди ташладим.

Қўрқиш керак экан битта Худодан,
Бандасин фарқи йўқ, шоҳу гадодан.

Мен ҳеч кимга ақл бермоқчимасман,
Шунингдек, бировдан олмоқчимасман.

Қолган умримни мен, яшайман озод,
Менинг бу сўзимни англа одамзод.

Мен ўз амалимга ўзим масъулман,
Қул бўлсам, ягона Аллоҳга қулман.

Нимани истасам гапираман мен,
Менга чек қўйишга, ҳақли эмас сен.

Ўзинг жим яшасанг, эмас муаммо,
Ўзгалардан талаб қилмагил аммо.

Фарқи борми сени, баҳоринг ёзинг,
Тирик бўла туриб, чиқмас овозинг?!

Менга дўст бўлишдан, истасанг қочмоқ,
Гуноҳим йўқ десанг, бўларсан аҳмоқ.

Санасанг ўзингни, «буюк, доно зот.»
Мен билан ҳеч қачон, қилма мулоқот.

Бўлса агар сенда, ахлоқу одоб,
Ўзингни қил аввал, бир бир сарҳисоб.

Қилманглар одобдан менга маъруза,
Жонга тегиб кетди, бу мавзу жуда.

Дунёда бошқа ҳеч бир дардисар йўқ,
Асли шу ахлоқдан, сизда асар йўқ.

Тангри баҳолайди, кимлар мусулмон,
Кимларда, тозамас, сохтадир имон?!

Камбағалман вилла ё саройим йўқ,
Лекин сендан тили қисқа жойим йўқ.

Ҳурмат қилган бўлур ҳурматга лойиқ,
Бу ҳаёт қонуни, англанг халойиқ!

Масхара қилсангиз демак, гап тамом,
Менга сизни ҳурмат қилишлик, ҳаром!

Панду насиҳатни боланга бергил,
Ортиб қолса, катта холанга бергил.

Тарбия олгудек ёшдамас ёшим,
Ботиб бормоқдадир, менинг қуёшим.

Менга қизиғи йўқ, бу дунё энди,
Яқинлашиб қолди у дунё энди.

Мен Тангрига қилиб энди таваккул,
Қолган умрида ҳур яшарман буткул!

.....

Мустазодлар

Дил қотди бўлиб тош

Бизга ватанда яшашга бўлмади имкон,
кетдим олиб бош,
Дунё кезаман токи ҳануз, мен зору сарсон,
йўқ қавму қардош.

Тақдирда не битган яна, қазою қисмат,
менга аниқмас?,
Қайда қолади бу жасадим Тангрига аён,
йўқ ўзга сирдош.
Ўтди бу дунёдан менинг отаю онам,
бечора ғариблар,
Соғинаман бағри дилим ўртайди ҳижрон,
кўзлар тўкар ёш.

Дучор бўлиб золимни зулмига бўлиб хор,
чекдик зулмлар,
Энди бу золимга атаб ёзарман достон,
дилда алашим фош.

Қанча кутиб бечора эл топмас омонлик,
мазлумлар чекар оҳ,
Қўтар буни, эл бошидан қудратли Раҳмон,
қолмади бардош.

Токи ғазабинга дуч бўлиб ўлса бу золим,
кўрса бу эллар,
Ушбу куни байрам қиларди Ўзбекистон,
барча қари ёш.

Дарду ғамин Сенга айтар бечора Саҳвий,
Ё раб қабул эт,
Бизга оғир келди ҳаёт ичра имтихон,
дил қотди бўлиб тош.

.....

Ҳасратда ёнар жон?

Мен осию, оввораю, сарсону гадоман,
қалбим тўла армон,
Не қилайин, энди шу ғурбатда адоман,
ҳасратда ёнар жон?!

На Тангрига маъқул амалу, тоату тақво,
ҳеч бири топилмас,
Гар мағфират этмаса мени, юзи қароман,
кўп алдади шайтон.

На бандаси олдида кўрибман, қадр қиммат,
бил акси жафолар?,
Айб ила нуқсонга, бўлибон мубталоман,
ҳеч топмадим имкон.

Не қилайин толеъи беёр яралибман, бу
тақдири азалдир?,
Не қилайин қазосига бўлмай ризоман,
бу аркони имон?!

Ўтди ҳаётим барчаси ғафлат ичинда,
кеч англадим аммо,
Умримни қилиб, ҳою ҳавас ичра фидоман,
қолдим лолу ҳайрон.

Раҳматидан ҳаргиз умид узмай ўтарман,
бўлсамда гуноҳкор,
«Мағфират этгил» дея, айларман, нидоман,
«Сен Қудратли Раҳмон!»

Жаннатга киргизмас амал, бўлсада бисёр,
бил бунӣ Саҳвий,
Қилдим азалий Иродадан хавфу — рижоман,
шу қисмати инсон!

05.08.2016

Ғазаллар

Мен адашдим

Мен адашдим ҳақни айтмоқлик залолат бўлса гар,
Мен разилман ҳақда турмоқлик разолат бўлса гар.
Нотавонлар иззату ҳурматга лойиқ бўлдилар,
Кўрсатинглар менга дунёда адолат бўлса гар.
Кеча кундуз тинмадим роҳат фароғат топмадим,
Шунчалик бўлгай бир одамда шижоат бўлса гар.
Доимо бошимни тик тутмоқ шиоримдир менинг,
Керакмасдир менга, махлуққа итоат бўлса гар.
Биз «ватан хоини» бўлдик зулмга қарши чиқиб,
Майли хоинман ватанга, шу хиёнат бўлса гар?!
Дўсту душман фарқи йўқ, бирдек маломат айлагай,
Тарк этардим барчасин, роҳат фароғат бўлса гар.
Дин билан имону инсоф, иддао айлар бари,
Залолат қандоқ бўлур, ушбу «ҳидоят» бўлса гар?!
Юрагим тор тоқатим йўқ сабр қилмоққа тамом,
Сабр қилгайдим ўшал, сабру — қаноат бўлса гар.
Таваккал қилдим бировга эҳтиёжим йўқ мени,
Менга басдир оқибат имон саломат бўлса гар.
Мен ёмонман яхшилар сиз кўрсатинг одобингиз,
Кўрсатинглар менда йўқ, сизда матонат бўлса гар!
Миннат айлаб, яхшилиқни йўқ қилур қанча одам,
Яхшидир банда хатосидан хижолат бўлса гар.
Бу жоҳил Саҳвийни шояд мағфират этгай Худо,
Авфга лойиқ бандаси унда жаҳолат бўлса гар.

04.09.2016

Ҳали

Золим ўлди, лек зулмкор кимсалар бисёр ҳали,
Бизни қонимизга ташна, шум рақиб бедор ҳали.

Бу зулмкор салтанатнинг соҳиби йўқ бўлсада,
Унинг зулмини бажо қилган нажаслар бор ҳали.
Бизни истиқболда не кунлар кутар, маълум эмас,
Балки истибдод яна мумкин бўлур такрор ҳали?!
Чунки, бу эл эрку ҳурлик қадрини билган эмас,
Руҳи қуллик иллатига мубтало, бемор ҳали.
Бир балодан қутулдик аммо, хавотир йўқ эмас,
Ундан ҳам баттар балога бўлмасак дучор ҳали?!
Эрксеварларни «ватанга дўст эмас» дерлар, улар,
Сохта мафкура майидан бўлмаган ҳушёр ҳали.
Янги келган кимсадан қандай хайр кутгай бу эл,
Бўлмадилар чунки айбига улар иқрор ҳали.
Пароканда бўлди мухолиф гуруҳлар барчаси,
Бўлмадилар эрк йўлида курашга тайёр ҳали.
Гарчи золимнинг вафотидан кўнгиллар шод эрур,
Кўриб бу ҳолни тушундим, шодлигим бекор ҳали.
Бошқа элларни кўриб, менга алам қилгай бу ҳол,
Бу нечук эл бўлмадилар, зулмдан безор ҳали?!
Англамас ўз қадрини, ўзгани қадрин не билур,
Мухолифатга қилурлар, нафратин изҳор ҳали.
Саҳвиё, сандек ватанга зорни, ким хоин деса,
Ажаб эрмас бўлса ул ҳам, шу ватанга зор ҳали?!

04.09.2016

Бало бўлди

«Юртбоши» деган бало, юртимга бало бўлди,
Қанча диндош қардошим, унга мубтало бўлди.
Чорак асрим юртда, қама қама тўхтамас,
Меҳр топмади халқим, топгани жафо бўлди.
Ҳар кунда бир маҳбуснинг ўлганин эшитармиз,
Умри хазон маҳбуслар, дарди бедаво бўлди.
Ошу нон излаб бугун, дунё кезар ўзбеклар,
Юртдошларим дарбадар, сарсону гадо бўлди.
Фоҳишалиқда машҳур бўлган гўзал қизларда,
На ор номус, садоқат, на меҳру вафо бўлди?!
Нега бу эл бунчалар, бахти қаро бўлгандир?,
Бир хато қилган эди, энди минг хато бўлди!
Бу элнинг дарду ғамин, доимо куйлаб ўтди,
Эл юрт ғаминда Саҳвий, бечора, адо бўлди.

Истама

Бу кураш йўлига кирсанг, дилга ором истама,
Энди тайёр бўл балога, иззат икром истама!
Яхши сўз, мақтов хушомаддан дилингни поклагил,
Сеҳр ила жодуга дилни айламоқ ром истама.
Дунёда йўқдир киши, ўтган топиб дил комини,
Гарчи воқифсан, таманно айлабон ком истама.
Мансабу молнинг тузоғидан ҳазар қил доимо,
Эҳтиёт бўл, дилга ушбу риштадин дом истама!
Қисматинг бўлди ғариблик, дарбадар ўтмоқдасан,
Бил ғанимат сен буни ким, жамшиду жом истама!
Зулмга қарши чиқиб, бадном бўлибсан оқибат,
Бу шарафга етдинг энди, бошқа бир ном истама!
Саҳвиё, қалбинга илҳом берди, бу қайғу сени,
Бу неъматга шукр қилғил, ўзга илҳом истама!

Этмоқ керак

Аҳли ислом, дўст ила душманни фарқ этмоқ керак,
Дўстлар иззатин қилиб, душманни тарк этмоқ керак.
Куфр ила ислом орасида адоват тинмади,
Тинчлик учун бил адолат, эркни шарт этмоқ керак.
Куфр тимсоли бўлибдир, ғарб асрлардан мудом,
Шарқ имон бўлса энди, ғарбни шарқ этмоқ керак.
Аҳли ислом зулмат остида асрлар жим ётур,
Энди басдир уйғониб, оламни барқ этмоқ керак.
Бир ёниб ўчгувчи нозик, шаъмга ўхшайдир ҳаёт,
Ёниб ўчмоққа яқинлашганда ярқ этмоқ керак.
Нафрату, куфру адоват бирла тўлса бу жаҳон,
Нух набиуллоҳ каби, тўфонда ғарқ этмоқ керак.
Саҳвиё, токай юрарсан бу залолат даштида?,
Аҳли ислом, дўст ила душманни фарқ этмоқ керак!

Озодликнинг ўзбек хизмати мухбирларига атаб;

Озодлик мухбирларин бизга таниш, сиймоси,
Прагада офиси, АҚШда раҳнамоси.

Ўзбек бўлими машҳур, бутун Ўзбекистонда,
Олтмиш йилки, тинмайди унинг саси, садоси.

Бугун бу ерда ишлар, беш ўнта мухбир шоввоз,
Кеча кундуз тинмайди, лекин айюҳанноси.

Чорак аср бўлдики, ўша ўша, битта гап,
Газ йўқ, ток йўқ, ҳаказо..., эл юртнинг муаммоси.

Хуллас, бу ерда мудир, бўлган Алишер Сиддиқ,
Ўзи ҳали ёш бола, бор эканда даҳоси.

Қариялар ичида, Сарвар Усмон биринчи,
«Озод Назар»ини ҳеч, йўқ мантиқи маъноси.

Ака Садри шубҳасиз, содда, қишлоқи инсон,
Лекин мен уни дерман, мухбирларнинг доноси.

Сирожиддин Ислони, БиБиСичи дейишар,
Аммо, у Озодликни, уламси, муллоси.

Бобожонларга келсак, Ҳурматига ҳурматим,
У бола Бобожонлар, ичин ақли расоси.

Қурултойчи рассомга келсак, нимаям дердим?,
У ўзи тан олгандек, «Шарли Эбдо» шайдоси.

Замира Шукурни биз, бориға шукр деймиз,
Бу аёл асли барча, мухбирларнинг пешвоси.

Ўзи диндан беҳабар, диний дастур устаси,
Тан оламиз Барнони, аёлларнинг барноси.

Меҳрибон меҳрин сочар, доимо одамларга,
Ўзи меҳр тополмай юрган, меҳр гадоси.

Фаррух Юсуфни шаксиз, алоҳида ўрни бор,
У бўлмаса бўлмасди, Озодликнинг зиёси.

Умидбек Москвадан, тарқатар ноҳуш хабар,
Меҳнат муҳожирларин, турли хил можароси.

Шерзод Қирғизистонда, туриб мухбирлик қилар,
Тузукроқ дастури йўқ, йўқдир меҳригиёси.

Афғонлик мухбир Олим Кўҳкан дейилар, номи,
Тиниб тинчимас доим, афғонлар муаммоси.

Яна, битта яримта, кимса ишлар, у ерда,
Мана шулар Озодлик, хизматининг асоси.

Кеча — кундуз тинмасдан, гап сотади, шоввозлар,
Билмаймиз қанча турар, бу меҳнатлар баҳоси?!

Истасалар улуғлаб, истаса қилар бадном,
Йўқолмасин одамни, инсоф, виждон, ҳаёси.

Кимгадир ёқмай қолсанг,»байкот» қилишар тамом,
Микрофонни тутмагай, шудир сенга жазоси.

Тўғри, баъзида жиддий, гап сўзлар бўлар, бунда,
Лекин, билинмас қачон, ибтидо, интиҳоси?!

Зулмга қарши чиқиш, шаксиз, улкан жасорат,
Тугамас экан лекин, золим, жабру — жафоси.

Тобора Озодликдан, алоқасин узмоқда,
Хорижда муҳолифат, барча казо — казоси.

Бу ажойиб мухбирлар, ўз билганидан қолмас,
Уларда ҳам бор ахир, таниш — билиш, ошноси.

Улар ҳам тирикчилик, қилмоғи лозим, албат,
Деманг; булар мухбирлик, касбининг жон-фидоси.

Гарчи бўлсада махсус, низом, тартиб, қоида,
Улар ҳам биздек одам, кўпдир нуқсон, хатоси.

Қўлидаги имкондан фойдаланиб туришар,
У бу кимдан, олишиб, қолган бўлса, қасоси.

Улар орасига ҳам, шайтон иғволар солар,
Билиниб қолар баъзан, баъзан, ички низоси.

Ўйламайдилар, улар, бир кун «собик» бўлишин,
Тожу — тахт, микрофонни, бўлган эмас вафоси.

Майли юрсинлар ўйнаб, даври — давронин суриб,
Барибир бир кун тугар, ҳаёт кайфу — сафоси.

Булардан бирорта ҳам, одам рози бўлганмас,
Гарчи бетараф, холис, туришлик иддаоси.

У бу шахсга, гуруҳга, тарафкашлик ёмондир,
Булар ҳам бўлиб бўлган, шу бало, мубталоси.

На чора, буям балки, мухбирларга қисматдир,
Инсон зоти турфа хил, тугамас муддаоси.

Холислик даъво қилгач, холис бўлинг, жаноблар,
Ғаразгўйлик дардининг, топилмаган давоси.

«Тўғри гап туққанинга, ёқмайди» деган, гап бор,
Танқидни ёқтирмайди, булар кибру — ҳавоси!

Гина кудурат қилиш, сизга ярашмас, асли,
Холисликнинг шарти шу, бўлмайди истисноси.

ИАК каби мақтовни, истасангиз, мабодо,
Унда бўлинглар, бир эл, мустабиди, подшоси.

Мен қаршилиқ қилгандим, бир пайтлар Чориевга,
У ўйларди, лозим деб, буларнинг истеъфоси.

Ўйламанг «ҳасад қилар, бизга одамлар» дея...,
Сизлардан кам эмасдир, бизда, дунё матоси.

Босар тусарин одам, унутмаса яхшидир,
Юзда бўлар намоён, қалб сирлари, жилоси.

Сизларга ёмонликни, раво кўрганимиз йўқ,
Бу қасида сизга бир, насиҳатгўй дуоси.

Барибир, қай маънода, тақдиримиз ўхшашдир,
Сизлар ҳам бизлар каби, юртининг мосивоси.

Аслида ҳаммамиз ҳам, юрган ватангадомиз,
Ҳаммамиз битта ватан, фарзанди, фуқароси.

Имон неъматин борлар, унутмасин ҳеч қачон,
Сизга лозимдир албат, Яратганнинг ризоси!

Имони бўлмаганлар, виждонни лозим тутсин,
Бу сизлардан оддий бир, мухлисни илтимоси.

Бу гапларим ярим чин, балки ярим ҳазилдир,
Деманглар буни сизлар, «Озодликни сазоси»!

Тан оламиз Озодлик, радиоларнинг ичинда,
Ҳозирча энг машҳури, пешқадами танҳоси.

Бу шеърим учун мени, «оқ» қилсанглар, начора?,
Шу эканда мен учун, азал тақдир, қазоси.

Сизга қасида ёзиб, салом йўллайди Саҳвий,
Авф этинглар ҳаддидан, ошганда эҳтироси.

02. 02. 2016

Порахўрлар дастидан

Порахўрлар дастидан, бу эл дилпора бўлди,
Порахўрларга қарши, ночор, бечора бўлди.

На тугаб битди пора, на бор бунга бир чора?,
Йўл тополмай начора, халқим оввора бўлди.

Юрт бузулди бошидан, нақ ўша, юртбошидан,
Ўтиб саксон ёшидан, бу чол юз қора бўлди.

Айтинглар, не бор шу он, порахўрликдан ёмон?,
Кимларда бўлса имон, шулар дилпора бўлди.

Пулга сотилар қарор, сотилади номус — ор,
Фаҳш бўлди устувор, зулм тобора бўлди.

Келажак бўлди мажҳул, шармандалиқда машҳур,
Расволикда дунёда, бу эл ногора бўлди.

Қилади Саҳвий фарёд, истибдод дастидан дод,
Бўлса не зулму бедод, ушбу диёра бўлди.

Олдида

Қилмагил молингни кўз кўз, сен гадонинг олдида,
Бир ғарибу элу юртидан жудонинг олдида.

Мансабу давлатга етсанг, кибр қилма ҳеч қачон,
Бил буларнинг зарра қадри йўқ Худонинг олдида.

Ким эдингу, ким бўларсан, унутма эй одамий,
Сукут сақла Тангридан келган нидонинг олдида.

Тангри наздида улуғ бўлган, ғариблик рутбаси,
Доимо ўрнингни бил, бағри адонинг олдида.

Гарчи сарф этсанг бутун дунёни Аллоҳ йўлида,
Сенга жой йўқдир унутма, жонфидонинг олдида.

Бу ҳаво мезонлари, чалғитмасин ҳаргиз сени,
Имомнинг ўрни ҳамиша, муқтадонинг олдида.

Саҳвиё, қисмат битилгандир азал, Тангри учун,
Фарқи йўқдир, интиҳонинг ибтидонинг олдида!

Чорак асрким

Чорак асрким жанг қилур, ислом карим, Ислом билан,
Қалбига шайтони солган, васваса, илҳом билан.

Чорак асрким бу элда, зўравонлик устувор,
Оқлади гўёки зулмин, Тоҳиру — Ақром билан.

Каъбага қилса зиёрат мустабидлар, йўқ ажаб?,
Қанчалар имонсиз ўлган, Каъбада эҳром билан?!

Мустабид алдар бу элни, «мустақил бўлдик» дебон,
Шоду хуррам бўлмас эл, бундай улуғ айём билан.

Чорак аср тинмайин, ҳаддан оширди зулмини,
Мустақиллик тўйида ўйнар қўлинда жом билан.

«Бизда тинчлик, барқарорлик бор» деб, алдайди мудом,
Қўрқитиб халқни, мисол айлар, Ироқу — Шом билан.

Не балолар тушди, эл бошига ақлим етмагай,
Чорак аср сабр этиб, келмоқда шу низом билан.

Мустабидлар қалбига, қўрқув солар Парвардигор,
Ҳеч қачон ухлаб туролмас, қалбида ором билан.

Чиқа олмайдир халойиқ олдига, тансоқчисиз,
Чунки, кутмайдир уни эл, иззату — икром билан.

Топилса бечора бир, мазлум, дуоси мустажоб,
Не ажаб бир кун тугаб битса, карим ислом билан.

Ҳақни тан олмай ўтиб бормоқдадир, бу мустабид,
Тангри берган, тожу — тахту, шунча кўп, инъом билан.

Саҳвиё, ўлмасдан олдин, кўрсам армон қолмагай,
Қолса тарихда ИАК, золим деган, бад ном билан.

Айланди

Ажиб дунё, эзгулик, жиноятга айланди,
Илм маърифат буткул, жаҳолатга айланди.

Ҳамма ерда мусулмон, мўминлар қони оқар,
Қароқчилар тўдаси хилофатга айланди.

Дин номидан берилар турли туман фатволар,
Эътиқодлар саҳиҳмас, хурофотга айланди.

Фирқалар аро жанглар тугамади ҳеч қачон,
Ихтилофлар охири ҳалокатга айланди.

Барча ислом олами, ўт ичида ёнмоқда,
Диктаторлар еб тўймас оч офатга айланди.

Мазлумлар зор қақшайди бугун Ўзбекистонда,
Юртим учун юртбоши, касофатга айланди.

Таъмагирлик, хушомад, келтирар бугун омад,
Ҳидоят йўли буткул, залолатга айланди.

Ҳақни айтган кимсалар адашганлар дейилди,
Қўрқоқлик, жимлик сукут, «ҳидоят»га айланди.

Золимга итоатда турди, шайхлар, муллолар,
Маддоҳлик касбин қаранг, «каромат»га айланди.

Дунё бунча мафтункор, шайтон бунчалар маккор,
Меҳр оқибат, дўстлик, адоватга айланди.

Бу дунёнинг охири яқин қолганга ўхшар,
Ўтиб кетган умримиз надоматга айланди.

Дунёнинг ишларига, Саҳвийнинг ақли етмас,
Бизлар кутган яхшилик, фалокатга айланди.

Чикди

Мухолифат ичидан, доимо ғавғо чикди,
Адо бўлмас адоват, тугамас иғво чикди.

Кўзлаган мақсадига етгайми бу одамлар?,
Лидерман деганларнинг, ақли норасо чикди.

Айтинг кимга эргашсин, бугун ўтюрак ёшлар?,
Мен даҳо билган кимса, асли аждаҳо чиқди.

На бу курашда саф бор ва на сафдошга ҳурмат?,
Вафодор деб ўйлаган, кимса, бевафо чиқди.

Ҳурматга лойиқ одам, топа олмадим афсус,
Топганим шуҳратпараст, бетавфиқ, юҳо чиқди.

ИАК ўлса, мухолиф гуруҳлар қўзғалар деб,
Ўзимча ўйлагандим, нотўғри хато чиқди.

Тарк этгил Саҳвий барча, мухолифман деганни,
Булардан сенга фақат, жабр ила жафо чиқди.

22.09.2016

Қаранг Иқбол Мирзога

Қаранглар, шоирман деб, юрган Иқбол Мирзога,
«Пахта қўйиб» бошлади, уялмай Мирзиёга.

ИАКга марсиялар битган маддоҳ англамас,
Алмашганин зулматни, ёруғликка, зиёга.

На Худони танимас, ва на элдан уялмас,
Касби мунофиқликдир, ўрганишган риёга.

Ким подшо бўлса бўлсин, «пахта қўяр» маддоҳлар,
«Пахта қўйиш» уятмас, маддоҳ «булбулгўё»га.

Билингки, мангу мансаб устида қололмайсиз,
Ишониб қолманг тагин, тушга сароб, рўёга.

Аллоҳдан бало келар, ҳаммангизга золимлар,
ИАК ҳам устун бўлиб, қололмади дунёга.

Шоирлар маддоҳ бўлса, қалами синсин, Саҳвий,
Сен шеър ёзсанг эргашгил шоир Бобур Мирзога!

Билмадим қисмат бугун

Билмадим қисмат бугун мендан қасос олмоқдадир?,
Бошимга битмас туганмас можаро солмоқдадир!

Эплай олмасман неча кўнгилда мақсад орзу бор,
Нотавон хаста вужудим чарчабон толмоқдадир.

Умр қисқа мендаги орзу ҳавас поёни йўқ,
Қанчалар битмас туганмас ишларим қолмоқдадир.

Бу дунёнинг бақосининг йўқлигига шубҳа йўқ,
Бизга ҳам паймона тўлгандан хабар келмоқдадир.

Ҳеч дилимда, вужудимда, офиятни топмадим,
Эҳтимол балким ажал, ҳижрон куйин чалмоқдадир?!

Омонат дунё, омонат жон, жасад, имкон бари,
Ёш қари, катта кичик, етса ажал ўлмоқдадир.

Саҳвиё бандага маълуммас қазонинг ишлари,
Барча олам Роббиси, не истаса қилмоқдадир!

08. 09. 2016

Етмади мақсадга бу халқ

Етмади мақсадга бу халқ, шунча қурбони билан,
Фатҳу нусрат келмас эркан, бандалар сони билан.

Чорак аср ушбу элнинг қонин ичди мустабид,
Чиқмади майдонга бу эл, шунча имкони билан.

Шон шараф топди неча эллар кураш майдонида,
Бизга хорлик бўлди қисмат бу оломони билан.

Жонфидолар бўлмаса, бўлмас буюклик ҳеч қачон,
Азизликни сотиб олган, барча эл жони билан.

Бизга шу тақдир эканда, ҳеч натижа бўлмади,
Ҳақиқатни енгди ботил, сохта ёлғони билан.

Узоғу яқин тарихда аҳли ислом доимо,
Буюкликка эришганлар, шаҳидлар қони билан.

Қаламдан ўзга силоҳи йўқ, кураш майдонида,
Дунёдан ўтмоқда Саҳвий, орзу армони билан.

Даргоҳинга бу элнинг золим подшоси кетди

ИАК ўлди у билан кибру ҳавоси кетди,
Эл бошидаги офат, жабру жафоси кетди.

Шукр алҳамдулиллоҳ, марҳамат қилди Аллоҳ,
У билан иншааллоҳ, офат балоси кетди.

Кимларнидир додоси, кимларнидир бобоси,
Кимлар учун бир маъбуд, сохта «худоси» кетди.

Аллоҳ хор қилсин сани, суянган тоғинг қани?,
Ислом аҳлин душмани, бахтин қароси кетди.

Кетди бир жоҳил гумроҳ, жазосин берсин Аллоҳ,
Ёнида бўлиб ҳамроҳ, қилган хатоси кетди.

Тавбага топмай имкон, келтира олмай имон,
Чорак асрлик ёлғон, сохта навоси кетди.

Шод бўлди бугун Саҳвий, шукр Сенга ё Роббий,
Даргоҳинга бу элнинг золим подшоси кетди.

Уйқу улуғ неъматдир

Уйқу улуғ неъматдир, унуттирар дунёни,
Воқеъликни йўқ қилиб, рост қилади рўёни.

Ухлаганда одамзод, кетар дунё қайғуси,
Унутар инсон буткул, сохталикни, риёни.

Камбағалу бойлигин, ўйламайди уйқуда,
Ўйғонгунча фарқи йўқ, зулмат билан зиёни.

Яхши билан ёмон ҳам, ухлаганда баробар,
Ухласа тўхтаб турар, ёмонларнинг ёмони.

Ухлаб қолсанг узрли, ҳатто ибодатларга,
Ухлаб қолишнинг бордир, баъзан фойда томони?!

Уйқу яхши экан деб, ухлаш керакмас доим,
Ғафлатда ўтса умринг, кўп бўлади зиёни.

Ғафлатда ўтди умри, бедор ўтсада Саҳвий,
Жиловига ололмай, қолди нафси ҳавони!

Менга дерлар:

Менга дерлар: англагил, Саддам ИАҚдан фарқи бор,
Мен не дерман: шубҳасиз, отнинг эшакдан фарқи бор.

Куфр ила имон жамулжам бўлмагай бир қалб аро,
Аниқ бўлган нарсаларнинг шубҳа шакдан фарқи бор.

«Юртимиз тинч юртбоши донолигидан» дейдилар,
Мен дегайман: жину — шайтоннинг малақдан фарқи бор.

Менга дерлар: отнинг ўрнин той босар балким ҳали,
Менга айтинг қанчалик толнинг терақдан фарқи бор?.

Юрт бошига юрт ғамини ейдиган мардлар керак,
Чунки мардларнинг қўлин нозик билақдан фарқи бор.

Мен ИАҚнинг зулми тезроқ қурисин, битсин дедим,
Бу тилак маддоҳларин қилган тилақдан фарқи бор.

«Курақда турмайди бу шеъринг» дея айб айламанг,
Шеър китобимда турар, буни курақдан фарқи бор.

Чиқса сўз тилнинг учидан, ларзага солмас дилинг,
Агар гап тилдан эмас, чиқса юракдан фарқи бор.

«Не керақдир беъмани шеърлар ёзиш, Саҳвий?» деманг,
Нокерак шеърларнинг ҳар доим керақдан фарқи бор.

Толиб Ёқубовга

Буюк шахслар доимо, дунёда кам яшайди,
Уларга ҳамроҳ бўлиб, ташвишу ғам яшайди.

Бошқалардек бахтиёр ўйнаб кулолмас улар,
Эл юрт ғаминда доим кўзлари нам яшайди.

Эл юрт ғаминда улар жонини фидо қилур,
Аммо қадр топмаслар, лек хотиржам яшайди.

Улар дардин оламга қилмайдилар дастурхон,
Билолмассан қалбинда қандай алам яшайди.

Меҳрин бериб дунёга, ўзлари меҳр топмас,
Меҳрсиз оқибатсиз, қанча одам яшайди.

Тирикликда билмас эл ким бўлганин буларни,
Бу азалий қисматдир, шундай олам яшайди.

Бу инсонлар дардига малҳам топилмас Саҳвий,
Гарчи дунёда қанча, дардга малҳам яшайди.

28 июн 2016

Элимнинг дарди

Элимнинг дарди менинг, бор тоқатимни тоқ қилур,
Эл эса мандек, ғариб фарзандларини оқ қилур.

Ўравонларга итоатни талаб айлар мудом,
Ўзларидек ўзгаларни муттаҳам қўрқоқ қилур.

Халқни душмани деган тамғани бизларга тақиб,
Ватанда қолган қариндошларни ур тўқмоқ қилур.

Биз бу элнинг дардига дармон тополмаймиз наҳот?,
Наҳотки, инсонлар инсон зотига қийноқ қилур?!

Даҳрийлар қурган ақида, муқим, устундир ҳануз,
Тахтни нодонлар эгаллаб, элни ҳам аҳмоқ қилур.

Бир асрлик уйқусидан уйғона олмас бу эл,
Ҳар куни тонг отса, зулматлар босиб, мудроқ қилур.

На АҚШда, на бошқада қолмади азми сабот,
Мустабид золимни ўзига яқин ўртоқ қилур.

Нега ибрат олмагай, иззатни истар бўлса ким,
Зулмда қарши курашда, бошқалар қандоқ қилур?!

Саҳвиё, элда адолат қолмагандир энди ким,
Ғафлат уйқусидан элни уйғотиб, уйғоқ қилур.

5 июн 2016

Бўлмаса

Кошки бу дунё бу янглиғ асли бунёд бўлмаса,
Кошки бу дунёда зolim зулмидан дод бўлмаса?!

Кошки, мазлум бўлмаса ҳеч, бўлмаса зўр, зўравон,
Бировни қонин тўкиб, бундан биров шод бўлмаса?!

Адолат бўлмас экан, турмайди дунёда ҳаёт,
Қўрқаман, дунё яқин кунларда барбод бўлмаса.

Адолатни тикламоқлик мақсадида жанг қилиб,
Оқибат не фойда бор, бу дунё обод бўлмаса?!

Одамизоддан ёвузроқ, кимса йўқ бу дунёда,
Тинч яшарди балки олам, одамизод бўлмаса?!

Биз яралганмизми бу дунёда қон тўкмоқ учун?,
Наҳотки, бўлмас яшаб, шу доду — фарёд бўлмаса?!

Ушбу дунёнинг муаммосига ақли етмағай,
Ақлидан озмоқда Саҳвий, роҳи иршод бўлмаса!

25.07.2016

Ўғлимга:

Тилагим шу, толеъинг осмонида шаҳбози бўл,
Саодат боғини забт этгин, баландпарвози бўл.

Эй жигарбандим, ҳамиша Тангри ҳамроҳинг бўлиб,
Набиларнинг вориси бўл, ҳақиқат овози бўл.

Тангрим ўз йўлида собит, мустақим қилсин сени,
Камолот касб айлагилким, бандалар мумтози бўл!

Зулм кўрма ҳеч отангдек, ҳаққа топширдим сени,
Учраса мазлум ҳаётингда агар, ҳамрози бўл.

Муттақинларга имомлик рутбасин берсин Эгам,
Тақводорлар қавмининг, пешвосию, устози бўл!

Зулму золимга ҳамиша қарши бўл, қилғил кураш,
Курашмоққа топмасанг, имкон агар, норози бўл.

Ҳеч қачон золимга бошинг эгма, номардлик қилиб,
Сен адолатни намоён айлаган, тарози бўл.

Менинг фаҳрим бўл ҳамиша, зулмга қарши туриб,
Бу курашда қўмондон бўл, йўқса бир сарбози бўл.

Насиб этсин бизга шу кунларни кўрмоқни Эгам,
Шу кунга етмай, ўтиб кетсам мабодо, рози бўл!

31.03.2016

Ғазал:

Муҳаббатнинг шавқини сен навбаҳордан излагин,
Изласанг ҳақ раҳматини, тонг наҳордан излагин.

Баҳри дилни очгувчи раҳмат насимин истасанг,
Эрталаб ором бериб, эсган шамолдан излагин.

Бу улуғ айёмда, қалбинда муҳаббат урса жўш,
Дилинг дардига даво, соҳиб жамолдан излагин.

Гарчи бахтингни тугал, топмоқ иложи бўлмаса,
Умидинг узма саодат истиқболдан излагин.

Эйки сен гар истасанг дунёда обрў эътибор,
Қисматингда бўлса, мансаб бирла молдан излагин.

Охират қайғуси тушса бошинга, тақдир қазо,
Деб аталган, жавоби йўқ, бир саволдан излагин.

Саҳвиё, сен барчасидан, бенасиб қолдим дема,
Худо берса ажаб эрмас, эҳтимолдан излагин.

Яхши

Ҳақиқатга чақириқ нидо бўлгани яхши,
Бу нидога нисбатан садо бўлгани яхши.

Эшитганлар жим турса, қўрқсалар мард йигитлар,
Бундай кимсалар тезроқ, адо бўлгани яхши.

Адолат учун доим курашмоқлик шарафдир,
Мардлар юртин ғаминда, фидо бўлгани яхши.

Очлар яланғочларга сарф этмаса молини,
Бундай бойваччаларнинг, гадо бўлгани яхши.

Борган сари оввора, расво бўлди бу миллат,
Ким айтади хорликка, шайдо бўлгани яхши.

Хорликка маҳкум қавмим нажот йўлин унутди,
Энди бирдамлик мардлик, пайдо бўлгани яхши.

Агар қадрин билмаса ўз фарзандини бу эл,
Бундай элдан Саҳвийнинг жудо бўлгани яхши.

Кўрдим

Туркияда мен ажиб давру — давронни кўрдим,
Ҳам ўтмиш, ҳам келажак, турфа замонни кўрдим.

Бир тараф ахлат қоп қоп, бир тараф тоза оппоқ,
Бир ён қора, бир ён оқ, боғу — бўстонни кўрдим.

Кимдир яланғоч қаранг, қилпиллаб юрар аранг,
Кимда ҳижоб ранг баранг, куфру — имонни кўрдим.

Кимда бор кибру — ҳаво, кимдир дарди – бедаво,
Мусулмонобод маъво, кофиристонни кўрдим.

Бир тарафида бойлар, бир тарафда гадойлар,
Осмонда юлдуз ойлар, моҳитобонни кўрдим.

Тор кўчаларда одам, тиним билмас бирор дам,
Ким ғамда, кимдир хуррам, бир оломонни кўрдим.

Савдогарлар, баққоллар, саллалару — соқоллар,
Йигит қиз, кампир чоллар, жумла — жаҳонни кўрдим.

Масжидлар ҳар томонда, қурилган қай замонда,
Ҳаммаси тинч омонда, амон — амонни кўрдим.

Ҳайратда қолди Саҳвий, Ҳаққа хос илми ғайбий,
Ҳамдлар бўлсин ё Раббий, яхши — ёмонни кўрдим.

Мирзиёдан мен зиё кутмасман, эл шод бўлмаса,
Барча мазлум мусулмонлар, тўла озод бўлмаса.

Кошки бу кимса ИАҚдан, ибрат олса оқибат,
У каби ўз халқининг, бошинда жаллод бўлмаса.

Бу каззобларга менинг, ҳеч бир ишончим қолмаган,
Ишонмасман токи бу эл, ҳур ва обод бўлмаса.

Адолатли бўлса, тарихда қолар одил дея,
Шояд бунинг даврида, даври ИАК ёд бўлмаса.

Доимо элнинг иши, шоҳ зулмидан фарёд эди,
Кошки, элда янги золим, дастидан дод бўлмаса.

Юртимизга энди рўшноликни бер, Парвардигор,
Қани энди, бизда ҳам ҳеч, оҳу фарёд бўлмаса.

Юртимизда эрк, адолат, тикланишдир истагим,
Қўрқаман Саҳвийни бу, орзуси барбод бўлмаса.

Гапирсанг дорга осурлар

Халқ саводсиз бўлди бизда, шунча кўп мактаб билан,
Жинойат йўқ бўлмади кўп бўлсада, миршаб билан!

Гарчи, «қонунда олдида барча баробар» деб ёзар,
Лекин, тенг эрмас халойиқ, соҳиби мансаб билан.

Қаранг динда тан олинган, «тўртта мазҳаб тенг» дея,
Тенг бўлолмас бошқа мазҳаб, биздаги «мазҳаб» билан.

Яқин тарихдан билармиз, чиқди, «меҳробдан чаён»,
Бу чаёнлар дўст бўлиб қолган экан, меҳроб билан.

Гарчи инсон зотининг, наслу насабда фарқи йўқ,
Биздаги фарқи билинмай, остида маркаб билан.

Молу дунё фитнасига мубталодир эл бугун,
Охират барбод бўлур, кетсак ўшал матлаб билан.

На дунёмиз бўлди обод, оқибат на охират?,
Гапирсанг дорга осурлар Саҳвиё, Машраб билан.

10. 10. 2016

Мирзиёга насиҳат:

Тавба қилгил, ИАҚдек хоки туроб бўлмай туриб,
Сенга мазлумлар дуоси, мустажоб бўлмай туриб.

Зулм қилма элга, бас тўхтат зулмни, энди сен,
Худодан қўрқ, тож ила тахтинг хароб бўлмай туриб.

Сенга берган салтанат ҳам, ғанимат, қадрига ет,
Фурсатингни бил ғанимат, сарҳисоб бўлмай туриб.

Чорак аср кутди, мазлумлар адолат, интизор,
Эл ишончин оқла, орзуи сароб бўлмай туриб.

Унутма, бу тож ила тахтинг, вафо қилмас сенга,
Яхшилик қилғилки, жонинга азоб бўлмай туриб.

Ғарибларнинг кўнглини шод эт, бугун имкони бор,
Олқиш олмассан, ишинг хайру савоб бўлмай туриб.

Тараққийпарварлигинг исботини кўрсат бугун,
Сенга ҳам «эй мустабид» деган, хитоб бўлмай туриб.

Бегуноҳ умри хазонлар, ҳолига солсам назар,
Мен яшолмасман дилимда, изтироб бўлмай туриб.

Сенга насиҳат қилур, Саҳвий бугун эй, Мирзиё,
Кўзингни очгил, жаҳаннамда кабоб бўлмай туриб!

11. 10. 2016

Қилди

Бир кимсани йиғлатса, бир кимсани шод қилди,
Ким хурсанд бўлиб кулди, кимлардир фарёд қилди?

Бир томон шоду хандон, бир томон қилар гирён,
Кимнинг бозорин чаққон, кимнидир касод қилди.

Битта ер битта осмон, ким кофир ким мусулмон,
Ким қилди тақво ҳар он, ким фиску фасод қилди.

Бир томонда оқар қон, қанча бегуноҳ қурбон,
Гўдаклар зору гирён, дод устига дод қилди.

Ким аросатда ҳайрон, ким дунё кезар сарсон,
Кимгадир берди имкон, кимнидир барбод қилди.

ИАК ҳам топширди жон, айланиб турар даврон,
Ўлгунича бу ҳайвон, элга истибдод қилди.

Бу ҳаёт бир имтихон, унутиб қўяр инсон,
Ким элни қилар вайрон, ким келиб обод қилди?!

Ҳар тоифа ҳар томон, тортса юрт бўлмас омон,
Кимлардир тўкишга қон, бугун ижтиҳод қилди.

Раҳм этгил ё Раҳмон, мушкилимиз қил осон,
Меҳрибонлигинг шу он, Саҳвий эслаб, ёд қилди.

Этмоқчиман

Мен ҳам «одобли» бўлиб, иғвони тарк этмоқчиман,
Сайтни ҳам радиони ҳам ғавғони тарк этмоқчиман.

Эшитмасам кўрмасам, оламда не гаплар бугун,
Дилни хотиржам қилиб, иншони тарк этмоқчиман.

Кечаю кундуз ўзимдан ўзга қайғусин емай,
Скайпдаги барча дўст ошнони тарк этмоқчиман.

Интернетсиз шоду хуррам, яшагандим доимо,
Фиску фасодга тўла расвони тарк этмоқчиман.

Тарк этиб миллат ватаннинг қайғусини, шод бўлиб,
Ҳар нарсага қилганим, парвони тарк этмоқчиман.

Маслаҳат беринг танишлар дўсту ёрлар, не қилай?,
Сиз каби жим жит яшаб, риёни тарк этмоқчиман.

Муаммоси кам бўларди сиздан ибрат олса ким,
Мен ҳам мақола китоб, имлони тарк этмоқчиман.

Шведистондаги барча, «аҳли тақволар» каби,
Пирга қўл бермоқ учун, Тимрони тарк этмоқчиман.

Душманам бўлмасди асло, сизни йўлни ушласам,
Сиз каби «тақво» қилиб, дунёни тарк этмоқчиман.

Шунда мен ҳам сиз каби осудалик топсам не тонг,
Дилимда туғён урар дарёни тарк этмоқчиман.

Шеър ёзишдек дардисарни касб этиб, наф топмадим,
Саҳвий каби шеър ила, шайдони тарк этмоқчиман.

Билан

Мухолифат мулоқот истар Мирзиё билан,
Ҳаттоки, баъзи маддоҳ, мараз, рӯсиё билан.

Мулоқот истамоқлик, албатта айб эмасдир,
Омухта бўлмаса бас, амаллар риё билан.

Зиёлиман деганлар, жим турган бир замонда,
Гапирмоқ керак кимдир, инсофу ҳаё билан.

Бу томонга бир қиё, боқмаяпди Мирзиё,
Хурсанд бўлардик боқса, биз томон қиё билан.

Кўплаб мухолифатчи, унга умид боғлади,
Унутиб аччиқ ўтмиш, ғурбатин зиё билан.

Мирзиё ҳам ИАҚдек, бефаросат бўлса гар,
Атрофи тўлар маддоҳ, «булбулигўё» билан.

Умринг ўтмоқда Саҳвий, доим яхшилик кутиб,
Ўтиб кетмасанг бўлди, саробу рўё билан.

Ким эшитгай

Ким эшитгай, бирма бир, дилдаги зоримни десам?,
Ким ишонгай, «шеър ювар, дилдан ғуборимни» десам?!

Мен бу оламнинг муаммосига ғарқ бўлдим бугун,
Ким тушунгай, «олди мендан, ихтиёримни» десам?!

Мен буюк уммондаги бир зарра янглиғ кимсамен,
Хато бўлмас, «фарқи йўқдир, йўқу боримни», десам.

Соғинар ҳижрон тунида дил муҳаббат гўшасин,
Ким ишонгай муҳаббатга, интизоримни десам?!

Менда ҳеч қандай илож имкон шароит бўлмади,
Бир зиёрат айлайн шу дўсту ёримни десам.

Маломатгўйлар мени ҳам «ватан хоини» дегай,
Ишонмаслар менга ҳеч, «севдим диёримни» десам.

Дерлар: «Саҳвий айлама бу қилу қолга эътибор»,
Иложи йўқ, қаратмайман, эътиборимни десам.

Ғарибликда

Ғарибликда банда, оҳ ургай диёрин ҳажрида,
Қариндош қардош ила, ҳам дўсти — ёрин ҳажрида.

Мажнун каби, оҳ урар, Лайли дийдори учун,
Муҳожирлар ота ва онаи-зорин ҳажрида.

Агар бу фоний жаҳонни тарк этишган бўлсалар,
Улар куярлар тавоф этмоқ мазорин ҳажрида.

Мусофирларга етишмасдир ватаннинг ер суви,
Улар яшайдир куйиб, юртин баҳорин ҳажрида.

«Мусофир бўлмай мусулмон бўлмагайсан» дейди, халқ,
Юртни қадрин билмагай, куймай ғуборин ҳажрида.

Ватангадо деб, маломат қилса бизни, тонмангиз,
Ошиқ йигит айб эмас, куйса нигорин ҳажрида.

Ҳеч қачон тарк этмасин, қалбинг ватан меҳри сенинг,
Эл десун: «Саҳвий куйиб ўтди, диёрин ҳажрида.»

Эй ўғлим

ФБдаги Суриялик гўдаклар суратини кўриб турсам, ўғлим келиб «булар нега ўлган?» деб сўради. Самолёт бомба ташлаган учун десам, «нега бомба ташлайди?» деди. Неғалигини мен тушунтиролмадим. Чунки, ўзим ҳам тушунмайман.

Эй ўғлим, дунё иши, қолдирмасин ҳайрон сени,
Ҳеч қачон тарк этмасин, тоқат, сабр, имон сени.

Бу дунёнинг сирри асрорига ақлинг етмагай,
Кўнгилчангда «нега?» деган, дард, савол, пинҳон сени.

Аслида ушбу саволга менда ҳам йўқдир жавоб,
Юпатолмасман вале, сездим дилинг вайрон сени.

Бу дунёда кўп экан, офат балолар англадим,
Доимо ҳамроҳинг бўлсин, дунёда қуръон сени.

Ўсиб улғайсанг биларсан, имтихон дунёси бу,
Нуридийдам ҳақ йўлидан бурмасин шайтон сени.

Барча гўдакларга Аллоҳ офият қилсин насиб,
Бошқа бундай манзаралар қилмасин гирён сени.

Сени Аллоҳга омонат топширар Саҳвий бугун,
Даргоҳинда соғ саломат, асрасин Раҳмон сени.

25.10. 2016

Жон омонат

Жон омонат деб, билинг, имон омонат деб, билинг,
Бизга нозил бўлган дин, қуръон омонат деб, билинг.

Бу ҳаёт шундай яралмиш, барчаси ўткинчидир,
Энди сиз инсон учун, инсон омонат деб, билинг.

Тугайди тўю томошо, тугайди ҳасрат ва ғам,
Иззатин қилмоқ учун, меҳмон омонат деб, билинг.

Эртами кечми ўтармиз бебақо дунёсидан,
Токи мавжудмиз бугун, имкон омонат деб, билинг.

Ҳусн ҳам вақтинчалиқдир, токи битмасдан бурун,
Ёшлигу, соғлиқ билан, жонон омонат деб, билинг.

То ёмонни кўрмайин, яхшини қадрин билмас эл,
Тоату тақво учун, ҳар он омонат деб, билинг.

Ғариблик даштида дардин сизга дастурхон этар,
Саҳвий деган шоири, ҳайрон омонат деб, билинг.

Бу миллат расво бўлди

Бу миллат расво бўлди, тақдири қазо бўлди,
Элда бирлик бўлмади, доимо низо бўлди.

Ўт кетса ҳўлу қуруқ, баробар ёнар, аммо,
Мусулмон бўлганларга, каттароқ жазо бўлди.

Кошкийди ҳақда турса, адолат қилса шайхлар,
Зулм бошинда турган, казою казо бўлди.

Мусулмонга мусулмон, душманлик қилса бу он,
На дунё обод бўлди, на Худо ризо бўлди?!

Мўминларни хорлади, имон даъво қилганлар,
Кимларгадир тўй бўлса, кимларга азо бўлди.

Ўғри каззоб зинокор, бари бир четда қолиб,
Диндорлар оиласи, эл ичра сазо бўлди

Ёмон бўлди эл учун, золим подшоҳ, касофат,
На бир ажали етди ва ё на қазо бўлди.

Илож қанча тарихда кўп бўлгандир фитналар,
Муовийянинг хасми, Али Муртазо бўлди.

Зулмга рози бўлмоқ, зулм бўлгайдир билинг,
Шунинг чун золимлардан, Саҳвий норизо бўлди.

Яхшидир

Аҳли тақво гарчи фосиқ, беамалдан яхшидир,
Тангри билгай, қай бири, тақдир азалдан яхшидир!

Борми бу дунёда зоҳир ботини бирдек одам?,
Бўлса гар айт, энди не бор, бу амалдан яхшидир?!

Дунёда яхшига ўхшаб кўриниб, эл кўзига,
Оқибат аксинча бўлмоқ, муҳтамадан яхшидир.

Ҳақ билур уқбода кимдан ким бўлур афзал, тамом,
Олса ким ибрат ўшал, зарбул масалдан яхшидир.

Баъзи бир иллат давосига заҳар бўлгай шифо,
Жойи келганда заҳар, болдан, асалдан яхшидир.

Сен вафо аҳлини қадрин, ҳеч қачон камситмагил,
Ҳаё аҳли, беҳаё нопок гўзалдан яхшидир.

Саҳвиё, доимо ғазал ёздинг дея, айб айламанг,
Шеърят боғинда не бордир, ғазалдан яхшидир?!

Топмадим

Дилимнинг мақсуди бўлган ёри дилдор топмадим,
Изладим гарчи ҳамиша зор, умидвор, топмадим.

Кўнгил мақсудига етмоқлик улуғ неъмат эса,
Мен ўзимни ушбу неъматга, сазовор топмадим.

Излаган Каъбани топгайдир дегайлар, эл аро,
Гарчи мен сарсон юриб,зинҳор базинҳор топмадим.

Ношукрлик яхшимасдир, бандаи бечорага,
Не қилай дилдаги қанча мақсадим бор, топмадим?!

Мен бу олам аҳлига доим тиларман яхшилик,
Гарчи, олам аҳлидин мен, қанча озор топмадим?!

Раҳм қил, мендек гуноҳкор бандага Парвардигор,
Олам узра ўзимдан ортиқ гуноҳкор топмадим.

Бу улуғ айёмда Саҳвий раҳматинг муҳтожидир,
Ўзингдан ўзга ҳақиқий, дўст ила ёр топмадим.

Қилмади

Тақдир азалдан мени, ақли расолик қилмади,
Бу каби неъматни, бизларга раволик қилмади.

Доимо елдим югурдим, бўлмади комим раво,
Чунки, бу дунёни ҳеч кимга вафолик қилмади.

Ўз жонимга ўзим қилдим жабрлар қанчалар?,
Бирор золим жонига мендек жафолик қилмади.

Барибир эртами кечми, ажалнинг вақти етар,
Бу дунёни бир умр кайфу сафолик қилмади.

Мағфират қилмаса Тангрим, бандасин ҳолига вой,
Раҳмати етган гуноҳларнинг жазолик қилмади.

Раҳм қил банданга қудрат соҳиби Парвардигор,
Осий банда, Сен билан, рози ризолик қилмади.

Раҳматинга эришганлар жумласидин айлагил,
Гарчи Саҳвий, дунёда, казо казолик қилмади.

Рубоийлар:

Эшит, бу Тангридан келган нидодир,
«Дунёнинг эгаси, ёлғиз Худодир!»
Бошқа ҳеч кимда йўқ, қудрат, салтанат,
Бошқалар барчаси бир хил, гадодир!

.....

Агар яқинлашсанг куйдирар шамдек,
Узоқлашсанг бўлар, бир нарсa камдек.
Ўрта масофани аниқлаш мушкул,
Хуллас, иложи йўқ, яшаш одамдек?!

.....

Шайх кўп, уламо кўп Швецияда,
Устаси фаранглар, бор аскияда.
Шеър ёзиш қўлидан келмайди, бироқ,
Моҳирдир мақтовда ва мадҳияда.

.....

Маслаҳатим шуки, содда авомга,
Кўп ишониб кетманг, мулла имомга.
Улар ўз сўзида топилмас доим,
Айтса, бориб юрманг, ҳар издиҳомга.

.....

Мени аҳмоқ қилди, казо — казолар,
Муридлари билан қилиб сазолар.
Менга, бир асрга етарлик бўлди,
Тангрим буларга ҳам, берсин жазолар!

.....

Гадонинг дўстлари, гадо бўлади,
Бир бирига жони, фидо бўлади.
Агар душман бўлса, иккита гадо,
Кимдир гадоликдан жудо бўлади.

.....

Каъбанинг эгаси, эй буюк Роббим,
Залолатга кетган, менинг бу қавмим.
Каъбани зиёрат қилганлар, билмас,
Каъбадан устунроқ эканин, қадрим?!

.....

Ошкоралик бўлди, менинг шиорим,
Бари ошкор эрур, ҳар йўқу, борим.
Одамлардан нега яширай энди,
Барини билади, Парвардигорим?!

.....

Шайхи йўққа, шайтон, устоз бўлади,
Шу сабаб моҳиру, мумтоз бўлади.
Шайхи борларга, шайх беради таълим,
Шу сабабдан илми саёз бўлади.

.....

Шайтон бўлди менга ҳамиша «устоз»,
Шайхлардан ҳам таълим олгандим бир оз.
Шайх ила шайтондан таълим олдим,
Бўлолмадим аммо, олиму мумтоз.

.....

Кўп бўлгандир, менинг хато гуноҳим,
Барчасига Тангрим бўлди гувоҳим.
Мағфират умидин узмадим, аммо,
Чунки, тан олганман, ёлғиз Илоҳим!

.....

Меҳмоннинг иззати, вожиб мезбонга,
Қаралмайди, бор йўқлиги, имонга.
Аллоҳга ва охиратга ишонган,
Иззат икромини қилсин, меҳмонга!

Навоий ғазалига Саҳвий Мухаммаслари

Ўртанур

Мен тилимни поклай олмасманки, мисвок ўртанур,
Ким дегайлар; «журмига мос, жисми нопок ўртанур,»
Бу жасад то пок бўлгунга қадар хок ўртанур,
Менда бир ўтдурки, гар дам урсам афлок ўртанур,
Асрасам кўнглумда, жону жисми ғамнок ўртанур.

Бўлса гар дил кимга мойил, кўзни юммасдан қарар,
Бунчалар фитна фасоддан, кимга етмайдир зарар,
Кўрмайин не чора бор, шу бўлса тақдири қадар,
Меҳр эмас оҳим ўтидин, кўкка етмиш бир шарар,
Айб эмастур гар десам, дам урсам, афлок ўртанур.

Шунча йил йўлдош бўлган, васваса шайтонни қўй,
Залолатда ўтди умринг, энди бас, ёлғонни қўй,
Ўртама ортиқ мени жонимни ол, имонни қўй,
Бас, таним ўртарга қонлиғ новакинг, ҳижронни қўй,
Барқ не ҳожатки, бир учқун бирла хошок ўртанур.

Борми бу дашт ичра мендек, телбаи ҳайронадек,
Эли юртидан жудо бўлган, ғариб, бегонадек,
Ишқида обод кўнгил, бўлди бугун вайронадек,
Шамъ ўтин моҳиятин, англай деган, парвонадек,
Оразинг меҳрини фаҳм айларда идрок ўртанур.

Ҳар кўнгил қаърида бордир бир сири, мастураси,
Фитналар тарихини, зикр этди, «Юсуф сураси,»
Бу наво, оҳанг бари, ишқ аҳлининг ашуласи,
Ишқ аро кўнглум неча, толпинса ортар шуъласи,
Ўтқа тушган телба қилғон сойи топок, ўртанур.

Кони зарар дину имонга, муҳаббат туйғуси,
Дилни забт этса муҳаббат, бўлғуси қалбинг бути,
Покиза фитрат олиб келгай гўдак эмган сути,
Ашк ювиб жисмим кудуратдин, қурутмиш оҳ ўти,
Ламъае тушгач узоринг барқидин, пок ўртанур.

Саҳвиё, билгил туганмас, дунёда ҳеч можаро,
Қанчалар фитна фасоддан, бўлдилар мотамсаро,
Бўлмасин банда азал тақдирида бахти қаро,
Эй Навоий, чун рутабдек, оташин лаъли аро,
Хаста кўнглум тушти, тонг йўқ, гар бўлуб чок ўртанур.

Зору гирёнман

Зору гирёнман жамолинг истабон жонон сени,
Ўртаниб ҳажрингда ёнди, ошиқи гирён сени,
Паришондир хотирим мен, кўрмасам бир он сени,
Кел-кел, эй ороми жонимким, тилайдур жон сени,
Чехра очким, кўрмак истар дийдаи гирён сени.

Кўзларим нури жамолинга боқиб нур олмади,
Дардини достон этишдан, бу кўнгил уялмади.
Ҳажрида озурда дилга, не балолар солмади,
Эй ғазоли мушкбў, келким, қуюндек қолмади,
Водие ахтармаған, истаб бу саргардон сени.

Ишқ ўтининг сўнмоғи дерлар, висоли заъфдин,
Муҳаббатга бевафолик, эҳтимоли заъфдин,
Учди бошимдан ақл ҳушим, хаёли заъфдин,
Сен парий пинҳон учун, мен ҳам камоли заъфдин,
Ғойиб ўлдум эл кўзидин, кўргали пинҳон сени.

Не бало ким куйдирар, кўнглимга ишқ ўтин ёқиб,
Ой юзига булутлардан, пардаи исмат тақиб,
Ким етибдир мақсадига, ушбу уммонда оқиб?,
Қон аро гар ғарқасен, эй кўз, не тонгким, бир боқиб,
Зор кўнглумни чу қон эттинг, тутубтур қон сени.

Не ажаб Парвардигор, давлат етурсанг илгима,
Етмаган дил мақсадин, охир кетирсанг илгима,
Икки олам тахти-ла, бахтини берсанг илгима,
Гарчи мумкин йўқ, вале бир қатла кирсанг, илгима,
Борса бош, элдин чиқармоқ ўзга не имкон сени.

Асли бу майхонанинг, мақсуди сен, бил муғбача,
Бизни мосиво қилиб, тарк этмагил, эй муғбача,
Сенга мафтунман мени, маън этмагил, эй муғбача,
Кўз юзунгдин олмасам, айб этмагил, эй муғбача,
Айлай олмон дийдадин ғойиб мени ҳайрон сени.

Гарчи Саҳвий бўлди ёр, куйинда зору — дарбадар,
Не қилур бечора банда, бўлса гар шундай қадар?,
Бўлгай, ишқиға вафодорлар, азизу мўътабар,
Эй пари, гар телбараб бўлмиш Навоий дарбадар,
Будурур мақсуд ангаким, истагай ҳар ён сени.

Жудо

Бўлмаган бу эл тарихда, зулми султондан жудо,
Бир замон қўрқув, ваҳима, нола — гирёндан жудо,
Бир мусулмон ўлка бўлди, дину — имондан жудо,
Не наво соз айлагай, булбул гулистондин жудо,
Айламас тўти такаллум, шаккаристондин жудо.

Адолат йўқ бўлса, инсу — жин, малакни, ўртагай,
Элни оғзига тутиб қўйсанг элакни ўртагай,
Бугун юртим дарди, мен — жони ҳалакни ўртагай,
Ул қуёш ҳажрида қўрқарман фалакни ўртагай,
Ҳар шарореким бўлур, бу ўтлуғ афғондин жудо.

Одамизод насли тенг, лекин ичинда ола кўп,
Зўравонлар дастидан нобуд бўлишган бола кўп,
Давру даврон сурдилар, Гулнора бирла Лола кўп,
Дема ҳижронимда чекмассен фиғону нола кўп,
Жисм айларму фиғон, бўлғач нафас жондин жудо?!

Гарчи дарбадар қилибдир, нотавон султон мени,
Раҳматидан мосиво қилган эмас, Раҳмон мени,
Зулмга қарши турай, тарк этгунинча жон мени,
Ҳажр ўлумдин талх эмиш, мундин сўнг, эй даврон, мени
Айлагил жондин жудо, қилғунча жонондин жудо.

Ё Раб, золим зулмини, ҳеч эл бошига солмағил,
Хато-ю мункар учун, биздан қасосинг олмағил,
Эй фалак, жавринг билан, бунча дилимни тилмағил,
Бўлса юз минг жоним ол, эй ҳажр, лекин қилмағил,
Ёрни мендин жудо, ё худ, мени ондин жудо.

Боғ аро кимки тиканни, гули раъно билдиким,
Ажабланманг бир эси паст, ўзни доно билдиким,
Нотавонларни кўринг, ўзин тавоно билдиким,
Васл аро парвона ўртанди, ҳамоно билдиким,
Қилғудекдур субҳ ани, шамъи шабистондин жудо.

Қазонинг ҳукмида бўлгай, банда ихтиёрсиз,
Буни англарсиз, ғариб қолганда, дил дилдорсиз,
Ватансиз қолмади Саҳвий, қолса ҳам дўст — ёрсиз,
Бир иёсиз ит бўлуб эрди, Навоий ёрсиз,
Бўлмасун, ё Рабки, ҳаргиз, банда султондин жудо!

Мен жаҳондин кечтиму

Тинглаб оҳимни менинг бу дардли достонимдин эл,
Бўлди безор оқибат, бу нола гирёнимдин эл,
Тарк этиб кетган менинг, кулбаи ошёнимдин эл,
Мен жаҳондин кечтиму, кечмас менинг жонимдин эл,
Мен илик жондин юдум, чекмас илик қонимдин эл.

Ватанга қайтмоқлик орзусида кўнгил тўлғонар,
Ким ахир ўз юртидан, ошёнидан мангу тонар?,
Ҳажрида ёнган кўнгиллар, кошки васлидин қонар?,
Тўш-тўшумдин баски, расволиғ ўти лов-лов ёнар,
Ҳар тараф йўлдин чиқарлар, ўтсалар ёнимдин эл.

Бу ғариблик шомида дилнинг ғуруредур ҳазин,
Ҳижоз оҳанги каби куйнинг суруредур ҳазин,
Зикр ила тасбиҳ айтганда дурудедур ҳазин,
Бахтим уйқусиға гўёким, сурудедур ҳазин,
Кўйида буқим уюмас, ҳар тун афғонимдин эл.

Одамизод ичра, номард кимса кўпдир, мардидин,
Ғарибларнинг ҳолини кўргилки ранги зардидин,
Борми бўлганлар халос, дунёда ҳижрон дардидин?,
Тонимаслар бир-бирин, ёққон мазаллат гардидин,
Сўрғали ҳолим, кириб чиққунча вайронимдин эл.

Бош олиб кетдим ватандин сарбасар, зеру забар,
Жондин азиз ақрабодан, топмадим ҳеч бир хабар,
Эй кўнгил, ғам чекмагил ҳаргизки, Тангрим бохабар,
Менда тумори жунундек печ, ваҳким, бехабар,
Ҳар тараф кўнглумда қонлиғ, доғи пинҳонимдин эл.

Менга орзу бўлди қилмоқ, Ҳажни имон бирла тавф,
Тоату — тақво билан, ҳам адлу — эҳсон бирла тавф,
Доимо зикру ибодат, қўлда қуръон бирла тавф,
Истарам, эй Хизр, келгаймен қилиб жон бирла тавф,
Каъбайи кўйин, хабар топқунча борғонимдин эл.

Саҳвиё, гарчи ватансиз, дарбадар вайронаман,
Барибир меҳрини қўмсаб, ҳажри бирла ёнаман,
Ўзини ўтқа урар, гўёки бир парвонаман,
Эй Навоий, қилмағайлар айб, агар девонамен,
Ул пари васфин ўқуғон сойи девонимдин эл.

09.03. 2016.

Кўзим

Равшан ўлди бир замон, ҳусни камолингдин кўзим,
Ола олмасдим сенинг, қирмизи олингдин кўзим,
Кўрмади ўзгани қадди, навниҳолингдин кўзим,
Онча кавкаб тўкти ғам шоми, хаёлингдин кўзум,
Ким ёруди оқибат, субҳи висолингдин кўзум.

Куйида куймоққа ожиз, жисм эрур бу турфаким,
Бу қисмат бизга азалдан, қисм бу турфаким,
Пок муҳаббат бўлса шайтон, хасм эрур бу турфаким,
Холдин кўз тийра бўлмоқ, расм эрур, бу турфаким,
Ёруди кўз мардумидек, турфа холингдин кўзум.

Туганмас дунёда ҳеч бу можаро, эй муғбача,
Ошиқ ўлганлар бари, бахти қаро, эй муғбача,
Ушбу ғамдин бу ғариб, мотамсаро, эй муғбача,
Қуй ақиқи май суҳайлий, жом аро, эй муғбача,
Ким ёрур ул ахтари, фархунда фолингдин кўзум.

Ҳажрида куйдим нетай, қисматда толеъ бўлмади,
Сакинат топмас киши, ризқиға қонеъ бўлмади,
Лекин бу неъмат бари, одамга шоеъ бўлмади,
Васлингга еттим, биҳамдиллаҳки, зоеъ бўлмади,
Улки қон йиғлар эди, ҳар дам хаёлингдин кўзум.

Бахтиёр бўлгай киминг, пешонаси шўр ўлмади,
Ким фиरोқ ичра яшаркан, ҳеч қачон зўр ўлмади,
Дилим оташи унинг тош қалбига қўр ўлмади,
Бу сабабдинким недин, сенсиз қолиб, қўр ўлмади,
Боқа олмайдур юзунга, инфиюлингдин кўзум.

Салтанат соҳибларин эл, иззат қилмоқ расм эрур,
Ғариб девонани гар, кўрганда кулмоқ расм эрур,
Аслида ҳар банда ўз, ўрнини билмоқ расм эрур,
Янги ой кўргач халойиқ, кўзни юммоқ расм эрур,
Лекин очилди кўруб, мушкин ҳилолингдин кўзум.

Шукр қил, Саҳвий ки бу неъмат муяссардир яна,
Назм мулкида Навоий, сенга раҳбардир яна,
Тилимда зикру сано, Аллоҳу Акбардир яна,
Шукрлиллаҳким, Навоийнинг мунаввардур яна,
Хоки пойингдин юзум, шамъи жамолингдин кўзум.

Навоий ғазалига Саҳвий Мусаддаслари

Халос

Бўлмади бечора халқим, зулму султондин халос,
Динфуруш айёр фирибгар, мулла, эшондин халос,
Бўлди, оқибат бу миллат, дину — имондин халос,
Бўлдилар охир шарафдан, шавкату — шондин халос,
Жон етиб оғзимға, топмон дарди ҳижрондин халос,
Жонни ҳижрондин халос эт, ё мени жондин халос.

Бунчалик хору залил бўлган, бир эл-ким, бўлмагай?!,
Зулм ила обод ватан, бўлгаими, бил-ким, бўлмагай?!,
Бунчалик золим киши дунёда балким, бўлмагай?!,
Дин ила инсофи бўлсин, юртбоши, ким бўлмагай,
Андоқ очти сунбулин гул узра ел-ким, бўлмагай,
Бир кўнгул оламда ул зулфи паришондин халос.

Кимни бағрин қон қилмас, бўлса ғамли туйғу-ким?,
Шоири давронга илҳом берди ушбу қайғу-ким,
Шу сабаб девонида, бўлди шу маъни урғу-ким,
«Ёр юзида қолмасин, бу зўравонлар турқи-ким!»,
Дема, нолангдин учар, ҳар шом элдин уйқуким,
Туннинг ул бошида эл эрмасди афғондин халос.

Биз ғарибга тупроғи аъло кўрингай мушқдин,
Ғариб кулбам мен учун афзал эдику кўшқдин,
Куймаган ким бор ватанга, соф муҳаббат, рашқдин?,
Йўл очилса бир куни борсам кириб мен эшиқдин,
Гарчи ер топтинг кўнгулда, ваҳм эт оҳу ашқдин,
Ким кириб вайронға, бўлмас кимса тўфондин халос.

Бу ғариблар шунча йил, зулматни кўтарди не тонг?,
Зулмни йўқ қилса элдин, келиб бир марди, не тонг?,
Келса бир кун, бўлса алвон, эл юзин зарди, не тонг?,
Ажабмас, кетса ғубор босган дилим гарди, не тонг?,
Ёғса мажнун кўнглум узра, шўхлар дарди, не тонг?,
Телба атфол ичра бўлмас, санги борондин халос.

Нотавон ожизлигим олдим-ку тан, Тангри учун,
Бўлмасин ҳеч кимса мендек беватан, Тангри учун,
Ҳижрат қилиб, — тинч яшарман нисбатан, — Тангри учун,
Сенга озодлик тилайдирмен ватан, Тангри учун,
Истамас бир-бирни сенсиз жону — тан, Тангри учун,
Ким они мундин халос этгил, муни ондин халос.

Соғиниб истаб ватанни, зор ҳажридин кўнгул,
Йўқотган ороми дўст — ёр, ҳажридин кўнгул,
Қавму — қардошим ила дийдор, ҳажридин кўнгул,
Ушбу ғамдин кечалар бедор, ҳажридин кўнгул,
Ҳажр уйи ичра қоболмиш, ёр ҳажридин кўнгул,
Ваҳ, қачон бўлғай бизинг тутқун бу зиндондин халос?!

Истасанг қалбинга ором, дилга дилдор истама,
Бевафо бўлғай гўзаллар, ҳеч гўзал ёр истама,
Кеча — кундуз тинмайин, дунёни бисёр истама,
Бўлмагай ҳаргиз вафоси, беҳуда, зор истама,
Жом давридин халос ўлмоқни зинҳор истама,
Эйки, бўлмоқ истадинг, андуҳи даврондин халос.

Тингламас Саҳвий, «дилинга, илтимос этгил», десам,
«Бир ўзингни ўзгалар бирлан, қиёс этгил», десам,
«Ҳаққа илтижо қилиб, раҳматга мос этгил», десам,
«Тавба тазарруъ қилиб, фазлингга хос этгил», десам,
«Банди зулфунгдин Навоийни халос этгил», десам,
Дерки: «бўлмас, бўлмағунча ҳукм султондин, халос!»

14.02.2016

Топмадим

Мен бу кундан фитналироқ имтиҳоне топмадим,
Бунчалик, беҳад адолатсиз замоне топмадим,
Бугун имон аҳлидан, ҳоли ёмоне топмадим,
Зулм кўп кўрдим вале, золимга монеъ топмадим,
Меҳр кўп кўргуздум, аммо меҳрибоне топмадим,
Жон баса қилдим фидо, ороми жоне топмадим.

Мен элимда ушбу кун собит қароре кўрмадим,
На ўзига на сўзига эътиборе кўрмадим,
Бу диёрда қиш тугаб, бўлган баҳоре кўрмадим,
Қадр қимматни йўқотган, номус — оре кўрмадим,
Ғам била жонимға еттим, ғамгусоре кўрмадим,
Ҳажр ила дилхаста бўлдум, дилситоне топмадим.

Топмади мазлум бу миллат зулму султондан омон,
Бўлмаса бир чораси бирла иложи бу ёмон,
Бир ёруғликни кутибон интизордирмиз ҳамон,
Қайда қолгандир буюк меросимиз, шавкат ва шон?,
Ишқ аро юз минг маломат ўқиға бўлдум нишон,
Бир камон абрўда тузлукдин нишоне топмадим.

Биз бугун кетмоқдамиз чуқур бир жарлик томон,
Бу аҳволни ўнгламоқ осон бўлиши даргумон,
Яхшидир чиқсак ёруғликка тўкилмай зарра қон,
Мен умидворман келишини шу кунлар бир замон,
Кўнглум ичра сарв ўқдур, ғунча пайкон, гул тикон,
Даҳр боғи ичра мундоғ гулситоне топмадим.

Мен бу дунёда ИАҚдек, шоҳи золим кўрмадим,
Бунчалар кўп сақлаган кек, шоҳи золим кўрмадим,
Асли насли бўлмаган бек, шоҳи золим кўрмадим,
Заҳри ниш урган тикандек, шоҳи золим кўрмадим,
Ҳусн мулки ичра сендек шоҳи золим кўрмадим,
Ишқ кўйида ўзумдек нотаवоне топмадим.

Ҳалок бўлган зўравон кўр, кун фая кун қиссасин,
Тавба қилгач нажот топди, ўқи Зиннун қиссасин,
Ибрат олмоққа етар, кўр дунёи дун қиссасин,
Қай бирини айтигин мен сенга бу, Кун қиссасин,
Кўп ўқудум Вомиқу Фарҳоду Мажнун қиссасин,
Ўз ишимдин булжажаброқ достоне топмадим.

Кошки, ер ютса бу золим, ўрдасин, юз қатла ҳайф,
Лаҳадга ем қилса нопок мурдасин, юз қатла ҳайф,
Ёки, еса турманинг мошхўрдасин, юз қатла ҳайф,
Хор бўлиб изласа бир нон бурдасин, юз қатла ҳайф,
Табъ ганжидан маоний хурдасин, юз қатла ҳайф,
Ким нисор этмакка шоҳи хурдадоне топмадим.

Топмадим излаб бу дардимга давоий гарчи мен,
Қилган орзуи сароб, ақли ҳавоий гарчи мен,
Адолат истаб кураш қилмоққа доий гарчи мен,
Саҳвий бўлгандир таҳаллусим, «Хатоий» гарчи мен,
Ул амон ичинда бўлсун, эй Навоий, гарчи мен
Бир замон ишқида меҳнатдин амоне топмадим.

Дунёда борми бало ким, мубталоси йўқ унинг?
Борми бир қалб қаърида, кибру ҳавоси йўқ унинг?,
Қайси бир маъвоки, душман истилоси йўқ унинг,
Бевафо дунё бу, ҳеч кимга вафоси йўқ унинг,
Дунёда биз истаган, кайфу — сафоси йўқ унинг.

Англаяпман энди бу ҳикматни, айлаб эътибор,
На келишда на кетишда, бўлмаган бизда қарор,
Чораси йўқ банданинг, кўрмай неки, тақдирда бор,
На адолат бор бу оламда ва на эрк ихтиёр?,
Бизга бир кўрсатмаган, жабру — жафоси йўқ унинг.

Истаган бандага ўз илмидан огоҳлиқ берур,
Истаганни гадо қилгай, истаса шоҳлиқ берур,
Кимгадир мангу саодат, кимга гумроҳлиқ берур,
Баъзиларни зор этиб, кимларга подшоҳлиқ берур,
Имтиҳон қилмоқдан ўзга муддаоси йўқ унинг.

Жанг қилур доим ҳаётда, адолат бирла зулм,
Жонига қилгай одамлар, жаҳолат бирла зулм,
То қиёмат тинмагай, залолат бирла зулм,
Ҳукмрон бўлди заминда, қабоҳат бирла зулм,
Жаҳолат ғолиб бугун, нури — зиёси йўқ унинг.

Шикоят қилсам бу дунё, дастидан мен мухтасар,
Қиёмат вақти яқин келди, кўпайди дардисар,
Топилмас қалбларда орому ҳаловатдан асар,
Фисқ ила фаҳш домига, тушган кўнгиллар сарбасар,
Нафсига қулликдан ўзга, эҳтироси йўқ унинг.

Аслида бизлар яшармиз қисқа, бир пас дунёда,
Фарқи йўқ шоҳу гадони, мангу қолмас дунёда,
Тангрига осий бўлиб ўтса, бу нокас дунёда,
Борми фитнадан омон қолган, бирор кас дунёда?
Кўрсатинглар, борми ким, нафси — ҳавоси йўқ унинг?!

Бўлганида кошки кўнгил каби, торроқ нафсимиз,
Дилдаги имонимиздан бўлди зўрроқ нафсимиз,
Дунёда ҳарна бало бўлса, батарроқ нафсимиз,
Англасам, Иблис тузоғидан хатарроқ нафсимиз,
Хавф хатарлик бобида, мисли, қиёси йўқ унинг.

Бу ҳаётда имтихоннинг мақсади шу аслида,
Азал тақдирга битилган матбаси шу аслида,
Одам Ато ушлаган йўл, манҳажи, шу аслида,
Барча мавжуд фитналарнинг, манбаси, шу аслида,
Дилда поклик бўлмаса, дардин давоси йўқ унинг.

Истиқоматда яшаб ўтмоқ керак, шудир ҳаёт,
Сақла имонни саломат, молу жон, борингни сот,
Бермаса тавфиқ, бу имконсиз экан, Қудратли Зот,
Ўзининг нафсига ғолиб бўлмаган, топмас нажот,
Дунёда бундан оғир бўлган, балоси йўқ унинг.

Раҳмати кенгдир Унинг, раҳматдан узмасмиз умид,
Икки дунёда наим, неъматдан узмасмиз умид,
Устимизда доимо миннатдан узмасмиз умид,
Раҳмат ила мағфират, жаннатдан узмасмиз умид,
Одамизод ичра ким бордир, хатоси йўқ унинг?!

Гарчи бўлди умри солим, нафсим илгинда нисор,
Бу ғариб банданг ҳамиша раҳматинга интизор,
Ҳукм Сенда, биз ғарибларда на тадбир, чора бор,
Тавбага тавфиқ насиб этгил, Ўзинг Парвардигор,
Бу улуғ неъматки, дунёда баҳоси йўқ унинг.

Бўлмасин банданг ҳаёт уммонида тўфонга ғарқ,
Сенга осийлик қилиб, Юнус каби, уммонга ғарқ,
Раҳматинг бирла Ўзинг қил, мағфират, имонга ғарқ,
Умри ўтмоқда, кеча — кундуз, бўлиб исёнга ғарқ,
Бори шу Саҳвийни, тақво иддаоси йўқ унинг.

Кимса олгайми хабар,

Бугун йўқдир хат хабар, хешу — таборимдан мени,
Чорасин топмоқ эмасдир, иқтидоримдан мени,
Ягона умид фақат, Парвардигоримдан мени,
Қилди мосиво бу золимлар диёримдан мени,
Бўлмади ҳеч иш иложи, ихтиёримдан мени.

Қилмадим орзу ҳаётда бошимга киймоқни тож,
Битмади ҳаргиз ҳаётда, менда кўпдир эҳтиёж,
Топмади орзу умидлар, оқибат, равнақ, ривож,
Ота онам қабрини, қилмоқ зиёрат, йўқ илож,
Айирдилар то абадга, номус — оримдан мени.

Ўзгаларнинг юртини юртим деб, юрибман бугун,
Келажак қандай бўлар, ҳайронда турибман бугун,
Элу — юртидан жудо бўлган, музтарибман бугун,
На қариндош, на уруғ, ғурбатда ғарибман бугун,
Йўқдир имкон хабар олмоқ, дўсти — ёримдан мени.

Мустабиднинг зулмидан, хор бўлди элдошим — элим,
Қўриб ҳолингни кўзимдан, оқди қўп ёшим, элим,
Мен нечук хурсанд бўлай, хордир ватандошим, элим?!,
На ватан бор, на ватанда, қавми — қардошим, элим?,
Жудо қилдилар умуман, йўқу — боримдан мени.

Доимо қурбон берилган, эрку — озодлик учун,
Нега ўз ҳаққи ҳуқуқин, эл талаб қилмас, нечун?!,
Қолмагай армон дилимда, ҳурлигинг кўрсам, шу кун,
Менга душман бўлди, мен суйган элим, халқим бугун,
Борми наф, ғурбатда топган, эътиборимдан мени?!

Мен ватаннинг меҳрига, тўймай хумор ўтмоқдаман,
Азизликни топмадим, ғурбатда зор ўтмоқдаман,
Турфа хил меҳнат — машаққатга, дучор ўтмоқдаман,
Адолат бўлмади ғолиб, интизор ўтмоқдаман,
Энди не фойдаси бор, бу оҳу — зоримдан мени?!

Шубҳасиз шайтоннинг макридир ҳамиша жилвагар,
Етмаса бас, фитналардан, энди имонга зарар,
Қўрқаман «ортимда не кутгай?» дебон, ташлаб назар,
Дунёдан армон билан, кетса ғариб, Саҳвий агар,
Кимса олгайми хабар, ётган мазоримдан мени?!

.....

Аллоҳнинг изни ва мадади ила бу тўплам тугади. Бунга 2016 йилда ёзилган шеърлар, ва маснавий ва мухаммаслар киритилди. Аллоҳу таоло ўқувчига ва муаллифга дунё ва охиратда манфаатли қилсин омин!

Саҳвий

2016 йил

Шеърият даргоҳи

(2017 йилда ёзилган шеърлар тўплами)

Муаллиф

Саҳвий

Швеция

2017

Кириш:

Аллоҳга ҳамд ва расулига саломлар бўлсин! Мана 2017 йил ҳам ўтиб кетди. Бу йилда ёзган шеърларимни ҳам ҳар йилги одатга биноан бир тўпلامда жамлаб чоп қилдим. Китобга «Шеърият даргоҳи» деб ном қўйдим. Бу ном шу номдаги ғазалимдан олинди. Шу номдаги ғазал ҳам шу тўпلامни бошидан жой олган. Бу шеърларни ўқувчига ҳам муаллифга ҳам дунё ва охирада манфаатли қилишини буюк Аллоҳдан сўраб қоламан. Хато нуқсонлари учун узр сўрайман.

Саҳвий

01.10. 2018

Шеърлар

Шеърият даргоҳи

Шеърият даргоҳи оламда ажиб даргоҳ эмиш,
Навоий туркий назм даргоҳида подшоҳ эмиш,

Гарчи Лутфий ва Атоий Навоийга ҳамнафас,
Назм сир асроридан ҳам Огаҳий огоҳ эмиш.

Машраби девона топмиш кўп улуғ бир мартаба,
Унинг олдида заифдир, гарчи Бобур шоҳ эмиш.

Назм бўстонида боқий Нодира, Зебуннисо,
Уларнинг назми латофатлик ажиб дилхоҳ эмиш.

Бизнинг шоир гарчи туркман бўлсада Махтимқули,
Сўфи Оллоёр, Ҳазиний, тунда мисли моҳ эмиш.

Фузулийнинг фазлини ёзмоққа ожиздир қалам,
Туркий забон шоир борки унга хайрихоҳ эмиш.

Хоразм аҳлига мансуб Мунису, Комил тамом,
Мангу ошиқлар мисоли назми оҳу воҳ эмиш.

Булардан сўнг келди шоирлар яна бир қанча лек,
Шеърларида ҳақиқат ўқдир улар маддоҳ эмиш.

Шу салафлар шеърият бўстонида жой олдилар,
Ким алардан ҳам буюкроқман деса гумроҳ эмиш.

Буюк зотлардек камолот этмадинг касб Саҳвиё,
Шукр қил, қисматни тақсим қилгувчи Аллоҳ эмиш!

Ўғлимга атаб:

Мен сени Тангримдан тилаб олганман,
Сени жондан ортиқ суярман болам.
Ҳаёт ташвишидан чарчаб толганман,
Сен билан бахт ҳиссин туярман болам.

Фарзанд ҳаёт учун бўлар экан зеб,
Ўйланаман доим сени қайғунг еб,
Ёт элларда ёлғиз қолармикан деб,
Ўйланиб ўзимча қуярман болам.

Сен дунёга келдинг бир ёт диёрда,
Яшаш керак энди совуқда қорда,
Ҳар бандага битган бир қисмат борда,
Униб ўсишингни кутарман болам.

Бу ерларда йўқдир қариндош қондош,
Тангрим сенга берсин сабр ила бардош,
Ватандош излама, излагил диндош,
Сенга ҳидоят йўл тиларман болам.

Мақсадга етмадим шунча интилиб,
Кўп хатолар қилдим, билмай ё билиб,
Яратгандан яхши умидлар қилиб,
Дардларимни дилга ютарман болам.

Мададкоринг бўлсин ҳамиша Аллоҳ,
Ҳақда собит бўлгил, бўлмагил гумроҳ,
Айрилиқ ҳам келар барибир эй воҳ,
Ажал етса бир кун, кетарман болам.

Камолингни кўрсам йўқдир армоним,
Келажакни ўйлаб ёнади жоним,
Ҳамроҳ бўлса басдир, охир имоним,
Қазога бўйсунмай нетарман болам?!

Доим тиловат қил каломуллоҳни,
Суннатини ушла расулуллоҳни,
Агар Роббим десанг, ёлғиз Аллоҳни,
Дунёдан хотиржам ўтарман болам.

Аллоҳ паноҳида асрасин сени,
Ҳаргиз юзим ерга қаратма мени,
Шулардир Саҳвийнинг сенга дегани,
Сенга атаб шеърлар битарман болам.

Ўз тилини билмаган миллат

Навоийни бобомиз деймиз,
Унга бажо келтириб ҳурмат.
Ўзбек тилин асосчиси деб,
Шарафламоқ бу олий ҳиммат.
Навоийни ўқиёлмаса,
Унга нисбат берилган миллат.
Ўтмишидан айрилган элнинг,
Тилин қадри бир пулга қиммат.
Борми бундан ортиқроқ иллат?,
Ўз тилини билмаса миллат?!

Беш асрдир Ҳамсанинг умри,
Беш асрким бу тил бизда бор.
Ундан олдин неча асрлар,
Туркий тилда битилган ашъор.
Бугун бизнинг даврга келиб,
Бу буюк тил бўлиб қолди хор.
Бугун бу тилда гапиролмас,
Бизнинг элда бирор амалдор.
Тил билмаслар топар шон шуҳрат,
Ўз тилини хор қилди миллат.

Шоирлари билмаса тилни,
Гапирмаса амалдорлари.
Ўзга миллат қаердан билар,
Рус тилида гаплашар бари.
Бу тилга эътбор бўлмади,
Совет даври эди илгари.
Мустақиллик даврига келиб,
Ўзгармади ҳеч нарсга ҳали.
Ким бу тилни қилади ҳурмат?,
Агар ҳурмат қилмаса миллат?!

Бизга ибрат кўрсатар бугун,
Ўзга эллар, ўзга элатлар.
Улар диёрида яшасанг,
Қўйишади бир неча шартлар.
Биринчи шарт тилини билмоқ,
Улар ўз тилини ҳурматлар.
Тилни билмасликка илож йўқ,
Ёпилади барча хизматлар.
Тилин қилиб эътибор иззат,
Буюкликка етди кўп миллат.

Тил дегани халқ ўзлигидир,
Акс ҳолда халқмас, оломон.
Илдизидан узилган дарахт,
Ҳалок бўлар қолмайди омон.
Бу миллатнинг тили, тарихи,
Бу миллатдан узоқдир ҳамон.
Тараққиёт асрига келиб,
Манқуртларга айлансак ёмон!
Келармикан бир шундай муддат,
Ўз тилида гапирса миллат?!

Навоийнинг тилидир бу тил,
Булбуллар бу тилда сайраса.
Ўзга тилда гапирганни эл,
Зиёлимаслигин англаса.
Сарой аҳли билса бу тилни,
Эшитганда дилинг яйраса.
Ажаб эмас бир куни келиб,
Жаҳон минбаридан янграса.
Бир кун шундай бўлади албат,
Шунда қадрин топар бу миллат!

09.01.2018

Лаънат бўлсин сенга

Лаънат бўлсин сенга, такрор ва такрор,
Ҳали сени зулминг кетмади зинҳор.
Сенинг зулминг давом эттириб турган,
Ортингда қолдирган ворисларинг бор!

Қуртларга ем бўлиб ётсада тананг,
Зулмингдан мазлумлар аҳволлари танг.
Сан бадбахт миллатни шўрин қуритдинг,
Кошки туғмасайди сен итни онанг.

Сен бунёд этган бу қабоҳат бало,
Билмадим, ҳали кўп йиллар туражак.
Бу балога бўлса кимки мубтало,
Доим сенга лаънат айтиб юражак.

Ўлсанг ҳам кетмади касофат элдан,
Ҳали бор сафдошинг Рустам Иноят.
Ҳали юҳолар кўп тўймаган пулдан,
Демак давом этар зулму жиноят.

Чорак аср қурган бу иморатинг,
Бузишга керакми ё чорак аср?
Ё қиёматгача бузилмайдими?
Шундай мустаҳкамми сен қурган қаср?!

Лаънат бўлсин сенга, такрор ва такрор,
Ҳали сени зулминг кетмади зинҳор.
Сенинг зулминг давом эттириб турган,
Ортингда қолдирган ворисларинг бор!

16.12.2017

Қомус ҳақида

Бахтимиз Қомуси дейишди буни,
Гўё адолатдан лоф урган китоб.
Ҳар йил байрам бўлар бу Қомус куни,
Амалда бу Қомус аҳволи хароб.
Эл ҳайратда қолиб турарлар хомуш,
Наҳот шундай бўлса бахт ила Қомус?.

Қомусга риоя қилмас амалдор,
Унга тупургандир, казо казолар.
Қора халқ ҳам унга қилмас эътибор,
Натижаси хорлик бизни жазолар.
Қолмаган буларда ҳеч ору номус
Бахт ҳам келтирмади бизга бу Қомус.

Эл бугун қиларкан зулмдан фарёд,
Бир томонда тўйдир, байрам тантана.
Бу сохта байрамдан кимлар бўлар шод,
Қора халқ уйида азадир яна.
Амалдорлар бари ўғри, каламуш,
Буларга бир пулга қимматдир Қомус.

Чорак асрдирким аҳволимиз шу,
Ҳеч ўзгариш йўқдир рўшнолик томон.
ИАК ҳам йўқ бўлди, қолмади мангу,
Лекин ўзгармади бу тузум ҳамон.
Ҳукумат тарихни, қилди фаромуш,
Биров эсламади қани бу Қомус?!

Нима керак сохта байрам, шараф шон?,
Байрам баҳона бу текин томоқда.
Афсонавий шахслар бўлар қаҳрамон,
Ҳақиқий қаҳрамон ётса қамоқда.
Миллат қаҳрамони экан Алпомиш,
Фирибгарлик учун баҳона Қомус.

Ҳаёт ўзгармаса, яхши томонга,
Бу Қомусни нархи бир пулга қиммат.
Эркинлик бўлмаса дину имонга,
Қандай миллат бўлар мард олий ҳиммат?!
Ажаб эмас бўлса қилмиш қидирмиш,
Бир кун ишлаб қолса, балким шу Қомус?!

08.12.2017

Қуддус ҳақида

Исломда муқаддас учта шаҳар бор,
Ақидамиз шундай беради таълим.
Буларни ҳимоят қилишлик даркор,
Шундай буюргандир Буюк Муаллим!

Биттаси Қуддуси Шариф бўлса гар,
Биттаси Маккаи Мукаррамадир.
Биттаси Мадина, Муқаддас шаҳар,
Булардан душманлар кўп хомтамаъдир.

Турли тажовузлар бўлди ҳар доим,
Исломнинг бу учта обидасига.
Уммат ҳимояда турмади қоим,
Тажовуз қилинди ҳар биттасига.

Қуддусни яҳудлар эгаллаб олди,
Ҳатто эълон қилди бизни пойтахт деб.
Ислом умматида ғурур йўқолди,
Душманга қулликни билишар бахт деб.

Яҳудлар қўлида бор қурол яроғ,
Мусулмонлар заиф, ғариб, бечора.
Яҳудлар хурсанддир бугун кайфи чоғ,
Шу билан тугаса бу жанглар зора.

Жанглар давом этар қиёматгача,
Бир кунлар айланиб турар ҳар замон.
Тарихда кўп ўтган асрлар, неча,
Охир мағлуб бўлга, не не зўравон!

Бу уммат қўлида буюк ғоя бор,
Бунга қарши туриш имкони йўқдир.
Барибир бу уммат топар эътибор,
Бундан мўминларни кўнгли ҳам тўқдир.

Бизлар учун фақат битта муаммо,
Шу хорлик кунларда яшаб ўтамыз.
Бир кун ғалаба ҳам келади, аммо,
Балким, бизлар уни кўрмай кетамиз?!

07.12.2017

Буқаламунга

Сенда қатъийятлик ва субут йўқдир,
Бугун айтганингдан эрта қайтасан.
Ўзингни устинг бут ва қорнинг тўқдир,
Халқни алдаш учун эртасан.

Ўғри дединг барча миршаб қозини,
Гўё буни биров билмаган каби.
Қўйларга чўпонлик қилган тозини,
Қўй суягин ғажиш бўлган матлаби.

Атрофингни ўраб турибди бари,
Кимлар қилган бўлса улкан жиноят.
Сен шулар сафида эдинг илгари,
Сенинг устозинг шу Рустам Иноят!

Мустабиддан мерос курсини олиб,
Дунёни кезасан тиржайиб даъюс.
Халқни эса сендан ихлоси қолиб,
Нигоҳи самога тикилар маъюс.

Ҳадеб алжирайсан халққа ёқай деб,
Аслида халқ қонин ичишга шайсан.
Бу халқ дарбадардир бола боқай деб,
Сен бу халққа эмас, русга малайсан!

Давом этмоқдадир ҳали истибдод,
Ваъдага вафодор мард бўлолмадинг.
Барча мазлумларни айлабон озод,
Бу халқ тарихида мангу қолмадинг!

Барибир бир куни ўлади одам,
Бошқа қузғун келар бу вайронага.
Ғанимат билмадинг вақтни сени ҳам,
Тарих улоқтирар ахлатхонага.

Кутган умидларни пучга чиқардинг,
Амалинга лойиқ мос бир ўрин ол.
Бу халқ тарихида бўлмасин қадринг,
Мангу нафратларга лойиқ бўлиб қол!

26.11.2017

Рамазонда бахиллик қилманг

Бўлар экан одам турли хил,
Ҳеч кимсани камситиб, кулманг.
Бўлсанглар ҳам, ўн бир ой бахил,
Рамазонда бахиллик қилманг!

Саховат ойдир ушбу ой,
Тенг бўлади фақир билан бой,
Подшоҳмисан ва ёки гадой,
Рамазонда бахиллик қилманг!

Эҳ, кимлардан қолган дунё бу?,
Кимгадир чин кимга рўё бу,
Саховатни деманг риё бу,
Рамазонда бахиллик қилманг!

Дунё сизу биздан ҳам қолар,
Буни англаб ким ибрат олар,
Эртага бу имкон йўқолар,
Рамазонда бахиллик қилманг!

Келгунича яна рамазон,
Ким бор, ким йўқ, Тангрига аён,
Охиратга бўлса гар имон,
Рамазонда бахиллик қилманг!

Бу ой кунлар бизга ғанимат,
Ҳар кимда ҳам йўқдир бу неъмат,
Бир кун бўлар десанг қиёмат,
Рамазонда бахиллик қилманг!

Бу дунё ҳам гўё бир ҳаммом,
Покланиб қол, эй аҳли сиём,
Бир кун бари бўлади тамом,
Рамазонда бахиллик қилманг!

Ғаниматдир бу даври даврон,
Қодир бўлсанг бер очларга нон,
Бошқа пайти қилмасанг эҳсон,
Рамазонда бахиллик қилманг!

Мўмин бўлсанг шуни билиб ол,
Закотсиз мол бўлмайди ҳалол,
Бошқа пайти тўпланг бемалол,
Рамазонда бахиллик қилманг!

Бойлик фақирлик бари нисбий,
Тақдирдандир, эмасдир касбий,
Ҳаммангизга эслатар Саҳвий,
Рамазонда бахиллик қилманг!

03.06.2017

Дилим қотиб қолди

Ҳижрон сахросида дайдиган кўнгил,
Пинҳона сиррини қилолмади фош.
Хазон уриб сўлди, мен истаган гул,
Дилим қотиб қолди, мисли харсанг тош.

Бу залворли юкни ташиб дилимда,
Авайлаб асрадим, кўчмасин дедим.
Изҳор қилинмаган севги тилимда,
Энди юрагимдан ўчмасин дедим.

Соғинч хотиралар, тинчлик бермайди,
Мусаффо бўлади, бўлса муҳаббат.
Сени мен севгандек, ҳеч ким севмайди,
Буни англамасдан кетасан албат.

12.05.2017

«Эртурғулнинг тирилиши» сериалини кўриб:

Эй турк халқи, мардонавор халқ,
Бунга гувоҳ тарихинг сани.
Сенга буюк қисмат битмиш Ҳақ,
Лол қолдирди ўтмишинг мани.

Рум диёрин фатҳ қилдилар,
Кўчманчи халқ, туркман дегани.
Улар Туркистонлик эдилар,
Турк диёри улар ватани.

Усмонли турк давлатин қурган,
Битта бўлишган жону тани.
Мўғул Румни титратиб турган,
Эртурғуллар, Турғутлар қани?!

Таназзулга учрадинг охир,
Равнақинга бўлдилар монеъ.
Фарзандларинг мард, жангда моҳир,
Буюкликка етарсан яъни.

Мен ватанни севаман

Ўғлим мен туғилиб ўсган диёр бор,
Мен уни соғиниб яшайман бисёр.
У диёр бўлгандир менинг ватаним,
Истардим шу ерда қолса бу таним.
У ерда йўқ бу ердаги эркинлик,
У диёрда инсон қадри бир тийинлик.
У ерларда ўйнамайди болалар,
Саратонда терар пахта толалар.
Шунча кўп бўлсада гарчи муаммо,
Мен шу ватанимни севаман аммо.

У ерда кўп йиллар яшадим мен ҳам,
Кўрдим турли туман азоб, дарду ғам.
У ерда мустабид тузум ҳукмрон,
Золимларнинг зулми тўхтамас ҳамон.
У диёрда уйлар бўлади совуқ,
Ҳовлисида яшар мол қўй ва товуқ.
Улар зимистонда ўтирар қиш ёз,
Чўмилишга иссиқ сув топилмас боз.
Шунча кўп бўлсада гарчи муаммо,
Мен шу ватанимни севаман аммо.

У ерда на иш бор ва на бор ойлик,
Ишлаб мумкин эмас, топишлик бойлик.
Унда яхши яшар миршабу жаллод,
Оддий халққа тинмай қилишар бедод.
Бузуқчилик фасод тўла фош бўлган,
Севимли емиши фақат ош бўлган.
Қуриб битган унинг денгизи ҳатто,
Ҳамма соҳа бўлган фасоду расво.
Шунча кўп бўлсада гарчи муаммо,
Мен шу ватанимни севаман аммо.

У ерда бирор иш битмас порасиз,
Золимлар олдида бир бечорасиз.
Урфу одатлари бидъат хурофот,
Яхшилар хор, ёмон олар мукофот.
У ердан адолат йўқолиб кетган,
Инсофу диёнат қуриган, битган.
У ерда одамлар ноҳақ отилар,
Имону, ор номус пулга сотилар.
Шунча кўп бўлсада, гарчи муаммо,
Мен шу ватанимни севаман аммо.

Сабаби, у ерда менинг илдизим,
Мендан кейин сен ҳам босарсан изим.
У ерда отаю онамнинг хоки,
Улар қалбимдадир тирикман токи.
Шу ерда қолишни истарман ўзим,
Эшитгил ўғилчам сен ушбу сўзим.
Мен ўша диёрим ҳажринда зорман,
Қачон борарман деб, кўп интизорман.
Шунча кўп бўлсада гарчи муаммо,
Мен шу ватанимни севаман аммо.

Соғиндим

Кўрмаганимга ҳам кўп йиллар бўлди,
Изтиробдан кўнгил ғизиллар бўлди,
Кўзим йўлда изингни излар бўлди,
Эски уйни болхонани соғиндим.

Саратонда қовжираган даламни,
Баён этолмайди қаранг қаламни,
Шеърдан олиб юракдаги аламни,
Сигир билан молхонани соғиндим.

Жозиба бор бу саҳрою чўлларда,
Меҳри муҳаббати бордир дилларда,
Манзилга етмайин қолдик йўлларда,
Маҳалламни, чойхонани соғиндим.

Бу тупроқнинг пешанамда шўри бор,
Юрагимда муҳаббатин кўри бор,
Бу ерларда аجدодларим гўри бор,
Ғамлар чеккан, ғамхонани соғиндим.

Бу рўйхат бошида ИАК туради

Ўзбекистон Ички ишлар вазири Абдусалом Азизовнинг айтишича, яқин орада «барча террорчилар ва жиноятчилар ҳақида маълумот Интернет ижтимоий тармоқлари, хусусан, Фейсбукда эълон қилинар экан. Мен агар шундай рўйхат тузилса, бу рўйхат бошида ИАК туради, деган фикрга келдим.

Бу рўйхат тузилса, бўлар жуда соз,
Бизда бордир фақат, бир оз эътироз.
Кимлар қилган бўлса, элга душманлик,
Зулм зўравонлик, кибр манманлик.
Халқни кўрқитганлар, террорчилар ким,
Ёзинглар, яширин қолмасин ҳечким.
Бизда ҳам айтишга, баъзи фикр бор,
Агар қилсангизлар бунга эътибор?!
Кимдир ўқиб балким, лабин буради,
Бу рўйхат бошида ИАК туради!

Тузилса бир рўйхат, агар шу онда,
Кимлар террорчидир, Ўзбекистонда?!
Ким у тулкиларча кулиб, мулойим,
Ўз халқин кўрқитиб, қамаган доим?
Кимнинг кўли кўпроқ беланди қонга,
Ким у, зомин бўлган ноҳақдан жонга?
Ким бу элга қилди, зулму истибдод,
Ким туфайли бу эл, чекди дод, фарёд?
Ким ўлгунча даври — даврон суради,
Бу рўйхат бошида ИАК туради!

Ким қилди қонунни беписанд, бир пул,
Ким қилди бу элни, ўз нафсига қул.
Кимларнинг даврида авж олди пора,
Халқ қашшоқлашдию, бўлди оввора?
Ким туфайли милён милёнлар сарсон,
Минг минглаб умрлар турмада хазон?!
Ким отди бу халқни, айт, Андижонда,
Гувоҳлар кўп бунга, ерда осмонда.
Намоз ўқиганни кимлар уради?,
Бу рўйхат бошида ИАК туради!

Ким хор қилди юртни, айт, пахтазорда,
Қут барака борми пулда, бозорда?
Ким уриб куйлатди бизга «серқуёш»,
Айт, кимни зулмидан дод дер, қари ёш?
Ким тўйларда ўйнар, куй чалса машшоқ,
Халқи зимистонда ўтирар қашшоқ?
Сичқондек эл ризқин кемирганлар ким,
Миллардлаб долларни ўмарганлар ким?
Кимнинг қизи дунё кезиб юради?,
Бу рўйхат бошида ИАК туради!

Айтинглар Тангрини келтириб гувоҳ,
Ким бу элни қилди жоҳилу гумроҳ?
Ким эдию, бугун ким бўлди миллат,
Сон саноғи борми, юртдаги иллат?
Ким халқни қақшатиб, бўлди қаҳрамон,
Бу аҳвол ўзгармай турибди ҳамон.

Шунчалик бўлганми, бу миллат хор, зор,
Боласин сотганми ҳеч онаизор?!
Буюк келажакни кимлар қуради,
Бу рўйхат бошида ИАК туради!

Иккинчи ўринда Рустам Иноят,
ИАҚдан каммасдир унда жиноят.
Ундан кейин балки Зокиржон Алмат,
Жазодан қутулиб қолмас саломат.
Яна прокурор, порахўр қози,
Кимлар бўлган бўлса, зулмга рози?!
Барча миршаблару, сарой имоми,
Ёзилмоғи шарт бу рўйхатда номи!
Яна бошқа ким бор, Аллоҳ билади,
Барчасин бошида ИАК туради!

Шулар террорчидир ва юрт душмани,
Хато бўлса исбот қилинлар қани?
Бу гапларим бари аччиқ ҳақиқат,
Буни тан олишлик лозимдир фақат.
Ёзинглар барчаси тарихда қолсин,
Келажак авлодлар бир ибрат олсин.
Шулар қилди элу юртга хиёнат,
Буларда бўлмаган дину диёнат.
Шу билан бу рўйхат тамом бўлади,
Рўйхатни бошида ИАК туради!

05.05.2017

Андижон фожеъасининг 12 йиллигига

Ўн икки йил эмас юз йил ўтса ҳам,
Қоннинг қийматини ўлчамас дирҳам,
Дунёни матосин берсанг бўлар кам,
Ватандошлар Андижонни унутманг,
Зулмга қарши исённи унутманг!

Эй ватаним номардларга ёр бўлдинг,
Мунофиқларга тўлган диёр бўлдинг,
Эслолмассан қачон бахтиёр бўлдинг?,
Ноҳақдан тўкилган қонни унутманг,
Ҳақ учун берилган жонни унутманг!

Бу ўлкани Аллоҳ Туркистон қилган,
Уни келиб мўғуллар вайрон қилган,
Руслар зулмига қарши исён қилган,
Мужоҳид Дукчи Эшонни унутманг,
Ор номусли, мард ўғлонни унутманг!

Золимга бўйсунмоқ бизга ҳаромдир,
Мардлик мукофоти иззат икромдир,
Бу исён пешвоси Йўлдош Ақромдир,
Дўстлар бу шаҳид инсонни унутманг,
Чин ҳақиқий қаҳрамонни унутманг!

Истарман обод бўлсинда диёрим,
Озод бўлсин турмадан дўсти ёрим,
Адолат ва ҳурлик менинг шиорим,
Бизга берилган имконни унутманг,
Инсонийликни виждонни унутманг!

Мардлик ва хиёнат тарихда қолар,
Кимдир бизни сўқар, ким ибрат олар,
Мардликни йўқотган миллат йўқолар,
Бу асосий имтиҳонни унутманг,
Йўқотилган шараф шонни унутманг!

Бугун дейишмоқда бизни мустақил,
Ёлғонни ҳам эплай олсанг пухта қил,
Қадр қимматимиз аслида бир пул,
Ростга ўхшаган ёлғонни унутманг,
Фиръавн бирла Ҳомонни унутманг!

Ҳақ йўлинда кураш бўлгандир доим,
Курашда синайди бизни Худойим,
То Тангрининг ҳукми бўлгунча қоим,
Бизларга душман шайтонни унутманг,
Буюк Роббимиз Раҳмонни унутманг!

Ажал етган вақти ҳамма ўлажак,
Курашмасак буюк бўлмас келажак,
Тангри қисмат қилган нарсa бўлажак,
Тақдирга бўлган имонни унутманг,
Барча мазлум мусулмонни унутманг!

Кимлар йиғлаганда кимлардир кулган,
Билмаган билан тенг бўлмайди билган,
Унутманглар кимлар бизни қул қилган?,
Саҳиҳ ҳадис ва қуръонни унутманг,
Саҳвий ёзган бу дostonни унутманг!
Эй ўзбеклар, Андижонни унутманг!

03.05.2017

Ҳайрон бўлманг

Қаранг, «бенамозга нима бор ҳажда?»,
Дея, шеър ёзибди, бир содда шоир.
Доим бенамозлар бозори авжда,
Ахир барча соҳа, шуларга доир.
Булар уддабуррон десак, бўлар оз,
Ҳайрон бўлманг борса ҳажга бенамоз.

Замонанинг зайли бўлдида шундай,
Бари ҳожи бўлди, ким ўғри каззоб.
Бу нарса биз учун равшандир кундай,
Холис мўминларнинг аҳволи хароб.
Ҳажга бориб келди ИАҚдек шоввоз,
Нима бўлди борса, ҳажга бенамоз?!

Туғилгандан токи, ўлгунга қадар,
Яшай олмайдилар бермайин пора.
Ҳалолликни қадри бугун нақадар?,
Унга қадр бериб, бўлманг оввора!
Бенамозлар ҳажга борса, жуда соз,
Ҳожака бўлсинлар барча бенамоз.

Намозхонман деган, мулла имоми,
Бенамозни қилса иззату икром.
Мусулмон дейилар ҳаммани номи,
Намозхон бенамоз, фарқи йўқ тамом.
Уларга дин ўйин, қуръон бир овоз,
Қадринг баланд бўлар, бўлсанг бенамоз.

Холис намозхонлар жойидир зиндон,
У ерда намоз ҳам ўқиш мумкинмас.
Намоз ўқиганни калтаклар ҳамон,
Ҳеч кимса бу қандай аҳволдир демас.
Муллалар ҳам билиб индамаслар боз,
Қандай яхши бугун, бўлсанг бенамоз?!

Макканинг ҳокими бўлганди аввал,
Абу Жаҳл деган бир мушрик бадбахт.
Муқаддас масканда тақдири азал,
Мустабидлар қуриб олган бугун тахт.
Қиш ўтгач одатда келар эди ёз,
Бу ерда қиш ўтмас, доимий аёз.

Бу сўзим сизларга келмасин малол,
Булар бари бугун айна ҳақиқат.
Ҳаром ғолиб бўлди, енгилди ҳалол,
Начора, бу ҳаёт шундай бешафқат.
Бахт қуши устида қилади парвоз,
«Бахтли» ҳисобланар, бугун бенамоз!

Мусулмон бу ўлка топмади ривож,
Гарчи дейилсада бугун мустақил.
Бенамозлар кияр фақат бошга тож,
Яратганга эмас, бандасига қул.
Мозорга аталар, бор назру ниёз,
Начора юртбошинг, бўлса бенамоз?!

Булар қилиб ўтган бир умр зино,
Мақсад шу, яшаб қол, қисқадир ҳаёт.
Тўю азаларда ичишар вино,
Шу билан тугайди бу умр ҳайҳот!
Булар кечолмайди кайф сафодан воз,
Кечса бўлолмайди ахир бенамоз!

Шулар ҳукмронлик қилар тепангда,
Шуларга қул бўлган бечора эл бу.
Бири уканг бўлса, бири акангда,
Фатво беринг энди, аҳли мёлбу?!
Саҳвий шубҳаларинг очиқ ойдин ёз,
Айтинг мусулмонми йўқми, бенамоз?!

Банданинг ҳаққи

Ўрин йўқ ҳеч қандай баҳона важга,
Тангрининг бандага йўқ эҳтиёжи.
Қадим эшак миниб боришган ҳажга,
Бу билан бўлмаган бу эшак ҳожи.

Холислик ибодат шартидир мутлақ,
Бўлмаса бу амал ботилу барбод.
Бировга бир зулм қилинса ноҳақ,
Тавба қабул бўлмас, қилсада фарёд.

На тоату тақво ва на ибодат,
Золим кимсаларга келтирмагай наф.
Ҳажга боришликни қилишди одат,
Охират азоби бўларми деб даф?!

Мазлум кечирмаса Аллоҳ кечирмас,
Чунки, бу зулмдир, ҳаққуннос эрур.
Ҳаққуллоҳни тавба ювиши сирмас,
Холис тавба қилиш шунга хос эрур!

Адолатли Аллоҳ бўлганда қози,
Мазлумлар ҳаққини сўрар қиёмат.
Золим то мазлумни қилмаса рози,
Қилган гуноҳлардан бўлмас саломат.

Эллик ёш

Эллик ёш ҳам эшик қоқмоқда,
Мени ҳайрон қолдирар бу ҳол,
Элликка ҳам кирмай қаридим,
Вужудимда қолмаган мажол.

Ўтмиш ўтди яхшими ёмон,
Омад менга боқмайин қиё.
Умид билан кутарман ҳамон,
Келақда кўринмас зиё.

Айтилмасдан қолди кўп алам,
Тушларимда бўлар намоён.
Бу дунёни дерлар бири кам,
Мен бу сўзга келтирдим имон.

Наҳот шундай тугаса бари,
Наҳот шудир ўткинчи ҳаёт?
Буни англамасдим илгари,
Наҳот энди англадим, наҳот?!

Кетаяпди одамлар тинмай,
Навбат келса бўлди қари ёш.
Ўтмоқ керак ирода синмай,
Бандасига эгилмасдан бош!

Умидворман барибир ҳали,
Чунки, дерлар ноумид шайтон.
Келар бир кун ғариблар гали,
Бандасига меҳрибон Раҳмон!

09. 05. 2017

Уламоларга саволлар:

Уламолик иддао қилган,
Кимсаларга ҳурматим бисёр.
Шу сабабли менинг уларга,
Берадиган саволларим бор.

Одоб билан савол бермасам,
Авф қилибон, кечиринг аммо.
Менга тушунтиринглар нима,
Уммат устидаги муаммо?!

Устувор масала нимадир,
Шу бугунги вазиятга мос?!
Нима қилса охир оқибат,
Таназзулдан бўламиз халос?!

Нима қилсак тугаб битади,
Қирғинбарот Афғонистонда?!
Қачон тугар уруш жанжаллар,
Сурия ва Ироқ томонда.

Нима қилсак ислом уммати,
Бир кун рўшноликка етишар?!
Қайтарми деб қадр қиммати,
Асрлардан бери кутишар?!

Қачон ҳаёт саҳнига қайтар,
Тарихларда қолган Туркистон?!
Айтинг қачон, туркий уруғлар,
Тинч яшайди, тўкмай ноҳақ қон?!

Бу умматнинг битта бўлаги,
Ўзбекистон деган давлат бор.
Нима қилсак у ердаги халқ,
Ривожланиб яшар бахтиёр?!

Нима қилсак турмада ётган,
Маҳбуслари бўлади озод?
Залолатнинг қаърига ботган,
Қачон бўлар бу диёр обод?!

ИШИД деган халифат келиб,
Битдими бу умматнинг ғами?
Ҳизбут айтган Халифа келса,
Бўлармикан бу дард малҳами?!

Ёки, бошқа бир йўл борми,
Бўлса айтинг менга илтимос.
Нима қилсак яшай оламиз,
Шариатнинг талабига мос?!

Мана шулар менинг саволим,
Дардим сизга тўкиб соламан.
Етмас менинг ақлу хаёлим,
Сиздан жавоб кутиб қоламан.

26.04.2017

Мустабид ўлими

Мустабид ўлими айна муддао,
Омад кулиб боқди бу Мирзиёга.
Унга садоқатни қилар иддао,
Қаранглар бу кунги, казо казога.

Ҳайкалтарошларнинг бозори чаққон,
Мустабид сиймоси бўлмасин унут.
Эртага буниси топширганда жон,
Ҳайкалтарош керак буни эсда тут!

Халқнинг дод фарёди унча муҳиммас,
Улар шундай ўтиб кетаверади.
Уларга яхшилик қилиш шарт эмас,
Улар ҳамду сано айтаверади.

Асосийси, яшаб қолмоқлик керак,
У деб бу деб алдаб юриб ҳаммани.
Қариндошлар учун кенг бўлсин юрак,
Ўйла яқинларни, хола аммани.

Содиқ бир кимса топ ўрнингга келсин,
У ҳам сенга қўяр эртага ҳайкал.
Авлодлар сизларни кимлигинг билсин,
Десинлар: «лениндек даҳо, тепакал.»

Лаънат бўлсин сенга, Рустам Иноят

Чорак аср ўтди, бу эл бошидан,
Зулм кўрди золим бир юртбошидан.
У золим ўлса ҳам барибир ҳали,
Зулм йўқ бўлмади қари ёшидан.
Элга кўрсатмади ҳаргиз ҳимоят,
Худодан топгай бу Рустам Иноят.

Шунчалик бўларми айтинг одамлар?,
Тугамасми асло бу ташвиш ғамлар?!
Қанча зулм кўрдик зиндонларда биз,
Эсимдан чиқмайдир ҳеч ўша дамлар!
Безор бўлди барча шаҳар, вилоят,
Ер ютсин сени ҳам, Рустам Иноят.

Огоҳ бўлингизлар эй мусулмонлар,
Ҳалиям турмада оқмоқда қонлар.
Чорак асрдирким зиндон қаърида,
Азоб чекмоқдалар қанча инсонлар?!
Тўқиб турли сохта, эртақ ривоят,
Элга зулм қилди, Рустам Иноят!

Ҳайронман сени ҳам виждонинг борми?
Аллоҳ, охиратга имонинг борми?!
Диндорларга доим зулм қиларсан,
Қайта тирилишга гумонинг борми?!
Ўтиб кетмоқдасан топмай ҳидоят,
Аллоҳдан қўрқмадинг Рустам Иноят.

Менинг тушунмаган томоним шунда,
Бу ишлар тўғримас мавжуд қонунда.
На қонунга амал қилмаса булар,
На дилинда имон бўлмаса унда?!
На бир қонунларга қилди риоят,
На Худодан қўрқди, Рустам Иноят?!

Бу ишлар қолмасдир берилмай жазо,
Бу ишингдан Тангри бўлмайди ризо.
Дунёда жазони олмасдан ўтсанг,
Келади тақдирда битилган қазо.
Буюк Аллоҳ сенга қилсин кифоят,
Жазонинг муқаррар, Рустам Иноят!

Сен Аллоҳга қилдинг иблисдек исён,
Ит каби хор бўлиб, топширарсан жон!
Сен сабаб йўқ бўлди қанча олимлар,
Сен сабаб турмада умрлар хазон!
Қилдинг беҳад жабр, зулму жиноят,
Лаънат бўлсин сенга, Рустам Иноят.

Эришдинг дунёда шуҳрат мансабга,
Бошлиқ бўлдинг жаллодларга миршабга.
Элга зулм қилиш бўлди қилмишинг,
Эришдинг шу бўлса, демак мақсадга.
Сенга ҳам келади, навбат ниҳоят,
Малъун жаллод, хоин, Рустам Иноят.

Дод сени зулмингдан, эй мустабид дод,
Сенга ҳам бор жазо бергувчи жаллод.
Бу юрт тарихида бадном бўлиб қол,
Йўқ бўлсин сен билан зулму истибдод!
Тарих қилмишингни, қилсин ҳикоят,
Малъун бўлиб қолгин, Рустам Иноят!

Кўрсатгил қудратинг Ўзинг ё Раббий,
Озод бўлсин барча, «ваҳҳобий, ҳизбий».
Золим заволига дуолар қилиб,
Дилдан қарғаб шеърлар ёзади Саҳвий.
Сенга таъсир қилмас, ҳадису — оят,
Жаҳаннамда куйгин, Рустам Иноят!

Айтинг, айбдорми, ваҳҳобий, ҳизбий?!

Дунё мавжуддирки тугамас жанглар,
Тугамас экан ҳеч ҳийла найранглар.
Тоза ҳалол одам қолдими бугун?
Ўғрини қароқчи урар қаранглар!
Бу қандай синоат экан, ё Раббий?,
Айбдор дейилди, ваҳҳобий, ҳизбий.

Чорак аср ИАК бўлди ҳукмрон,
Оқди чорак аср элда қизил қон.
Исён қилолмасдан, қочди бу миллат,
Бугун дунё бўйлаб, сарсон, саргардон!
Албатта ҳар нарса бўлади нисбий,
Бунга ҳам айбдор, ваҳҳобий, ҳизбий!

Қизлари миллиардлаб доллар ўмарди,
Ақли бўлса агар ерга кўмарди.
Чет элларда қўйиб, шарманда бўлди,
Бу фактлардан ким ҳам кўзни юмарди?
Тугамади хоин каззоблар кизби,
Бунга ҳам айбдор, ваҳҳобий, ҳизбий!

Ҳақ сўзни айтмаса, бу мулла имом,
Ноҳақдан бировга айб қўйиш ҳаром!
Ҳамма айбни бизга қўйиб қўйдинглар,
Келади бир куни вақти интиқом.
Мунофиқлик бўлган бир умр касби,
Яна айбдор ким, ваҳҳобий, ҳизбий?!

Юртда ҳукмрондир зулм залолат,
Қолмади ҳақиқат, адлу адолат.
Наҳотки, йўқ бўлса, бошқа айбдор?,
Ҳақни гапирмаслик улкан разолат!
Ҳайрон қолиб, шеърлар ёзади Саҳвий,
Айтинг, айбдорми, ваҳҳобий, ҳизбий?!

12.04.2017

Тополмадим

Кездим бу дунёнинг баланд пастини,
Ҳали мен ўзимга йўл тополмадим.
Иблис олмоқдадир мендан қасдини,
Қочиб кетишга бир чўл тополмадим.

Нажот қирғоғига кетарман сузиб,
Осий банда бўлдим аҳдимни бузиб,
Адашдим бу дунё уммонин кезиб,
Бир мадад берувчи қўл тополмадим.

Менинг кимлигимга гувоҳдир Аллоҳ,
Менда кўп беадад маъсият гуноҳ,
Нафсимга қул бўлдим, у менга подшоҳ,
Мен унга бошқа бир қул тополмадим.

Дунёда хору зор ғурабо бўлдим,
На тақволи фозил, фузало бўлдим,
На ўқиб бир олим, уламо бўлдим,
На ишлаб мол дунё пул тополмадим.

Дунёда мақсадим битмас ё Раббий,
Ўзинг бу оламга, танҳо мураббий,
Ташналаб кетмоқда дунёдан Саҳвий,
Денгиз дарёни қўй, қўл тополмадим.

15.04.2017

Мустабидни жасади

Ўлиб кетди битта ўзбек золими,
Мустабидлар сони битта камайди.
Унинг жасадини қўриқлашмоқчи
Бирор кимса нима учун, демайди.
Уни қўриқлашга бало бормиди?,
Қабрда ётса ҳам, биров тегмайди.
Чиқариб ахлатга ташласа агар,
Унинг жасадини ит ҳам емайди.

.....

Рубоийлар:

Қафасда сақланган қуш учолмайди,
Занжирдан қутулган қул қочолмайди.
Сомонхонагача югурар бузоқ,
Бу сирни одамзод еча олмайди.

.....

ИАК ҳам қабрида чириб бошлади,
Танасинда қуртлар юриб бошлади.
Уни издошлари унга бағишлаб,
Ҳамма ерга ҳайкал қуриб бошлади

.....

Муҳаббат кўзларни кўр қилар экан,
Чумолини филдан зўр қилар экан.
Бундайлар тузалмас, токи ўлгунча,
Букрини ҳам тўғри, гўр қилар экан.

.....

Эътироф

Ҳаётда кўп қилдим, хатою гуноҳ,
Бу ишларга Тангрим бўлгандир гувоҳ,
Кейин ақлим кириб, дедим: «афсус, воҳ,
Билмабман, у пайтлар жоҳил ёш эдим.»

Бўлиб қолдим, кейинчалик «тақводор»,
Бу давр хатосин, гапирма зинҳор,
Кейин ақлим кириб, эй Парвардигор,
Дедимки: кечиргил, мен бебош эдим.

Кейин тушди бошга кўп бало офат,
Тарк этмади мени, Иблис касофат,
Бесабрлик қилдим топмай ҳаловат,
Англадимки, мен бир бағри тош эдим.

Тугаб битди охир синовли замон,
Лекин балолардан топмадим омон,
Охири йўл олдим, бу ҳижрат томон,
Қашқирлар ичинда хом талош эдим.

Кейин кўп неъматлар етди бирма бир,
Сен неъматларни қўй, хатодан гапир,
Яна менга Иблис ўтказди таъсир,
У билан мен яқин, бир сирдош эдим.

Ярим аср яшаб қўйибман қаранг,
Ҳалиям судралиб яшарман аранг,
Ёмондир битмаса дилдаги яранг,
Эҳ, кимлар билан мен, дўст, диндош эдим?!

Қуриб бормоқдадир бу умр боғи,
Йўқ менинг гуноҳим сонун саноғи,
Битмади бу ғамгин кўнгилни доғи,
Ғам чекканларга мен қайғудош эдим.

Умрим кўпи ўтиб, энди қолди оз,
Хазон фасли келди, ўтди баҳор, ёз,
Хатолар қиларман боз устига боз,
Лекин айтолмайман энди «ёш эдим.»

Шундайдир Саҳвийнинг бугун аҳволи,
Бирор куни йўқдир, хатодан холи,
Тақводор бўлишга етмади ҳоли,
Гарчи уларга дўст ва сафдош эдим.

07.04.2017

ИШИД гирдобига тушган ўзбеклар

Заррача қадри йўқ сизга инсонни,
Сизлар ўзига хон, ўзига беклар.
Мақсадингиз тўкмоқ беҳуда қонни,
ИШИД гирдобига тушган ўзбеклар.

Динга дахли йўқдир бўлса қатли ом,
Бунга буюрмайди бизларни ислом?
Билмаслар ноҳақдан қон тўкиш ҲАРОМ,
ИШИД гирдобига тушган ўзбеклар.

Топмаган тўғри йўл, роҳи ҳидоят,
Залолатга кетди буткул ниҳоят,
Дин номидан қилар бугун жиноят,
ИШИД гирдобига тушган ўзбеклар.

Улкан фитна бўлди ИШИД умматга,
Бу фитна тушмоқда бизга қимматга,
Манкуртдек бўйсуниб турар хизматга,
ИШИД гирдобига тушган ўзбеклар.

Умрида бир жойни қилмаган обод,
Вайрон қилишликка қодир бир жаллод,
Шунчалик бўларми ваҳший одамзод?
ИШИД гирдобига тушган ўзбеклар.

Наҳот булар учун, айтинглар манга,
Отаю онанинг қадри бир танга?,
Душманлик қилмоқда, юртга, ватанга,
ИШИД гирдобига тушган ўзбеклар.

Бу қонхўр гуруҳдир, эмас хилофат,
Ислом умматига келган бир офат,
Қайга борса топар, бирор касофат,
ИШИД гирдобига тушган ўзбеклар.

Бизни огоҳ этиб, буюк пайғамбар,
Шундай қавм ҳақида бергандир хабар,
Хўл қуруқни бугун ёқар баробар,
ИШИД гирдобига тушган ўзбеклар.

Биз ҳам бу балодан қолмадик омон,
Бир чора бўлмаса, бунданда ёмон,
Залолатда давом этарлар ҳамон,
ИШИД гирдобига тушган ўзбеклар.

Мўминман деганлар бўлса бевафо,
Кимдан кутиш керак, адолат, вафо?,
Ўз жонига ўзи қилмоқда жафо,
ИШИД гирдобига тушган ўзбеклар.

Ўчмагайдир нур зиёси бу элнинг

Қизилқумнинг саҳросида жойлашган,
Жайхун ва Сайхун дарёси бу элнинг.
Тарихи бир неча минг йилдан ошган,
Туркий қавмлар шайдоси бу элнинг.

Оташпараст бўлган қадимги Турон,
Ҳақ дин келганида келтирган имон,
Минг йиллардан бери яхшими ёмон,
Тинмайди ҳеч можароси бу элнинг.

Омонсиз жангда бош олиб, бош бериб,
Дўстига ҳам душманга ҳам ош бериб,
Мўғулларнинг босқинига дош бериб,
Сони йўқ чеккан жафоси бу элнинг.

Эсланг Хоразмшоҳнинг замонини,
Мўғул келиб тўқди элнинг қонини,
Йўқ қила олмади дин имонини,
Кофирларнинг истилоси, бу элнинг.

Нелар бўлиб ўтди, яратган шоҳид,
Қанча тариқатлар обиду зоҳид,
Тарихларда қолган буюк мужоҳид,
Жалолиддинлар бобоси бу элнинг.

Юксалди тарихда шавкати шони,
Асрларга татир илмий унвони,
Қиёматга қадар ўчмас имони,
Бухорийлар раҳнамоси бу элнинг.

Унутмагил ўзлигини эй фарзанд,
Тарихларни ўқиб, ол насиҳат, панд,
Темурбек пойтахти бўлди Самарқанд,
Буюк саркарда пешвоси бу элнинг.

Бобуршоҳ тарк этиб кетган диёр бу,
Навоий васф этиб кетган диёр бу,
Улуғбек забт этиб кетган диёр бу,
Ўчмагандир акс садоси бу элнинг.

Кейин бошлангандир бизда инқироз,
Тарихий далилга йўқдир эътироз,
Учта хонлик бўлиб, яшадик бир оз,
Мана шу, катта хатоси бу элнинг.

Заифлашдик борган сари тобора,
Ўзаро урушиб бўлдик оввора,
Русга қарам бўлдик, биз бора бора,
Шу бўлди олган жазоси бу элнинг.

Кейинроқ даҳрийлар бўлди ҳукмрон,
Шунда пайдо бўлди, бу «Ўзбекистон»,
Шу ном билан яшаб келмоқда ҳамон,
Шу экан, тақдир қазоси бу элнинг.

Кейин, Ўзбекистон, бўлди мустақил,
Гарчи бовар қилмас, бунга ҳеч ақл,
Тақдир ўйинига қараб фикр қил,
ИАК ҳам бўлди подшоси бу элнинг.

Чорак аср қилди элга истибдод,
Бу золим дастидан эл қилди фарёд,
Тарихни унутмай, қилмоқ керак ёд,
Адо бўлмас тамошоси бу элнинг.

Қанча одам элдан олиб кетди бош?,
Қанча халқ турмада кўздан тўкар ёш?,
Жафо чекди элда барча қари ёш,
Тинмайди оҳу навоси бу элнинг.

Дардимни дастурхон этай шу чоқда,
Мен ҳам ўтирганман унда тузоқда,
Агарчи бўлсамда бугун узоқда,
Менинг кўнглим маҳлиёси бу элнинг.

Хукмрон бўлганда юртда разолат,
Юртни босди буткул бидъат жаҳолат,
Топган эмас подшоҳидан адолат,
Ҳеч вақт фақир фуқароси бу элнинг.

Кимлар даври давронини сурибди?,
Кимлар умид қилиб кутиб турибди,
Чет элларда қанча дайдиб юрибди,
Мазлум ғариб ғурабоси бу элнинг?!

Йўқ қилинди қанча, уламо имом?,
Ўз халқини қилди қотил қатли ом,
Тирикликда топган эмас эҳтиром,
Холис олим, уламоси бу элнинг.

Бугун ўтмишидан узулди миллат,
Авж олди бу элда турли хил иллат,
Келмагунча адолат ва ҳуррият,
Дардига йўқдир давоси бу элнинг.

Энди подшоҳ бўлди элга Мирзиё,
Ажабмас, шу билан, келса нур, зиё,
Мозийни унутма ҳаргиз Саҳвиё,
Тарихдан ўчмас зиёси бу элнинг.

ИШИД ва Хизбут Тахрир

Бир томонда ИШИД, бир тараф Ҳизбут,
Халифат қуришни қилдилар шиор.
Ўз йўлида булар турдилар собит,
Лекин, манҳажида, ихтилофлар бор.

ИШИД эълон қилди ўз халифатин,
Ҳизбут эса уни айлади инкор.
ИШИД англари эди, Ҳизбут ниятин,
Биларди, улар тан олмайди зинҳор!

Агар Ҳизбут курса, бир кун Халифат,
ИШИДчи учун бу Халифат бекор.
Уммат учун бўлди булар бир офат,
Уммат кўп балога бўлдику дучор.

Ислом оламида яна бир қанча,
Турли туман гуруҳ, фирқалар бисёр.
Уларни тан олмас булар ўлгунча,
Парокандаликка бўлдик гирифтор.

Халифа умматни бирлаштирар деб,
Ушбу тоифалар айтади тақдор.
Шуни деб, бир бирин ётишибди еб,
Булар бирлашиши кўп қийин, душвор.

Ислом умматининг катта бир қисми,
Ҳали ҳеч нарсадан эмас хабардор.
Мусулмончиликни қолгандир исми,
Динга қаршилигин қилади ошкор!

Ҳеч ким ҳеч нарсага ақли етмайди,
Фитналардан холи йўқ битта диёр.
Ўйлаганим билан ўйим битмайди,
Қачон бўлар элда, тинчлик барқарор?!

Шундай қилиб ўтиб кетаётирмиз,
Инқироз аниқдир, уммат бўлди хор!
Нима қилишликни билмаётибмиз,
Бир йўл кўрсатмаса, гар Парвардигор!

Бефарқлик иллоти

Мени ўзгартирмоқчи бир дўст,
Билимдонман дея, ўйлайди.
Илон гўё ташлагандек пўст,
Менга ўзгаришдан сўйлайди.

У ўзини қилганмиш ислоҳ,
Фақат ўзи билан экан банд.
Бошқа одамлар яшар гумроҳ,
Тушунмас у айтсада гарчанд.

Ўқир экан мени шеърларим,
Англаб дилим оғритган ғамни.
У билган мен бир кўнгли ярим,
Аритмоқчи кўзимдан намни.

Менга дерки: керакмас қайғу,
Ўзин ўйлаш керак одамзод.
Керак эмас ҳеч ғамли туйғу,
Шод яшайлик қилмасдан фарёд.

Мен сўрадим агар мен кўрсам,
Суриялик гўдак суратин.
Раво бўларми шу қайғурсам,
Беихтиёр шеър ёзиб айтинг.

Менга дерки: керакмас асло,
Уни кўриб тушмоқлик ғамга.
Уни кўриб турибди Аллоҳ,
Ҳожат йўқ ғам чекиш одамга.

Ўлса ўлсин, қаерда, кимдир,
Ўйламасдан яшаш керак шод.
Сен ўзингни ўйлаш лозимдир,
Худо хоҳласа қилур обод!

Мана қайда шод яшаш сири?,
Бу сирни мен тушундим, аммо.
Бу дунёнинг доим кам бири,
Тугамайди ҳаргиз муаммо!

Пайғамбарлар қиссасин ўқиб,
Тушунганим шуки, қуръонда.
Буюк зотлар фалсафа тўқиб,
Шод юрмаган ҳеч бир замонда.

Элу юрти уммат дардидан,
Бўлган эмас диллари холи.
Андуҳ аримаган қалбидан,
Шундай расулларнинг аҳволи.

Фақат ўзин ўйлаб яшашлик,
Худбинликдан бошқа нарсамас.
Буни номи асли пасткашлик,
Буни номи бошқача эмас.

Менга тўғри келмади бу йўл,
Мен ғам чекмай яшайолмайман.
Раддиямга сен ҳам тайёр бўл,
Маслаҳатинг ҳаргиз олмайман.

Элу юртни уммат ғамини,
Кўриб, куйиб, сўйлаб ўтарман.
Насиҳатгўй олсин дамини,
Доим ғамим куйлаб ўтарман.

Тошкентда намойишга чиққан аёллар суратини кўриб:

Чорак аср ётган эди уйқуда,
Намойишга чиқмиш, бу қизиқ жуда,
Кошкийди бўлмаса бари беҳуда,
Ҳақни талаб қилиш, бўлганди иллат,
Наҳот уйғонмоқда энди бу миллат?

Эркаклар бу ишга журъат қилмаса,
Яхшику аёллар жим ўтирмаса,
Токи халқ ўз ҳаққин талаб қилмаса,
Бошимиздан кетмас турли мусибат,
Хор бўлур, хорликда эзилган миллат!

Наҳотки рост бўлса озодлик саси?,
Ичига тушмаса яна нафаси,
Тугаса тутқунлик, хорлик қафаси,
Шояд озодликка йўл берса зиллат,
Ажабмас, ўзига келса бу миллат?!

Эй халқим зулмга қилмасанг исён,
Золимлар сенга ҳеч бермайдилар ён,
Етар ухлаганинг юз йилдан буён,
Исёнкорлик билсанг улўғ фазилат,
Зулм бўйсунмас ҳеч мағрур миллат!

Зулмга йўл берма, озод инсон бўл,
Бўлсанг ҳам шу йўлда майли қурбон бўл,
Ор номусни асра. Марду майдон бўл,
Тарк этмасин сени ҳеч қачон журъат,
Шунда буюк бўлар бир кун бу миллат!

Қисмат

У ўзини ўйлар бир буюк зот деб,
Доим буюкликни иддао қилар.
Умр ўтган дунё дардида ғам еб,
Ҳали тепаликни муддао қилар.

Қанча сувлар оқиб ўтди орадан,
Фарқиям қолмади оқни қорадан,
Биров ҳол сўрамас бу бечорадан,
Ҳануз тожу тахтга у даъво қилар.

Унга эргашдилар кўплаб одамлар,
Барчасига етди кулфату ғамлар,
У киши доимо хотири жамлар,
Кимлар қурбон бўлса истисно қилар.

Унга айтиб бўлмас хато қилдинг деб,
Ноҳақ одамларга жафо қилдинг деб,
Сен қачон ваъдага вафо қилдинг деб?
Сўрасанг сенга ҳам бир иғво қилар.

Ўйинни ҳалолмас, ўйнайди ғирром,
Яширин номингни қилади бадном,
Фарқи йўқ, ҳалолми бу иш ё ҳаром?,
Фитна фасод қилар, кўп расво қилар.

Одамзод бўлмасин ҳеч икки юзли,
Икки гапирмаса, бўлса бир сўзли,
Дажжол фитначидир, гарчи бир кўзли,
Фитна қилиб кейин тамошо қилар.

Эҳ қандай ажойиб махлуқотдир бу?,
Миллатга ё ҳаёт, ё мамотдир бу,
Балки, ҳақиқатдан буюк зотдир бу?,
Гапирса ўзига маҳлиё қилар?!

У оқимга томон оқмаган экан,
Бу оқимчиларга ёқмаган экан,
Омад унга кулиб боқмаган экан,
Кимни шоҳ, кимнидир қул, гадо қилар.

Сиёсатчи бўлиб қилмади парвоз,
Тариқатчи бўлиб адашди бир оз,
Нуфузига етди улкан инқироз,
Ажал барчасига интиҳо қилар.

Муддат ҳам оз қолди охират томон,
Унга тайёргарлик қилмаслик ёмон,
Саломат кетсинда оқибат имон,
Саҳвий Ҳақдан шуни илтижо қилар.

Фарқи нима?

У «Ўтган кунлар»ни, «Бу кунлар» билан,
Солиштириб бир оз қилдим эътибор.
Инсоф билан айтинг, ўтган кун билан,
Бу кун орасида нима фарқи бор??!

Ўтган кунларда ҳам, бу кунларда ҳам,
Акс этган шу элнинг бошидаги ғам,
Ўзгариш бўлмаган, бўлинг хотиржам,
Адолатсизлик ва зулм ҳукмдор!

Ўтган кунни ёзган Қодирий устоз,
Отилди орадан кўп ўтмай бир оз,
Бу кунларни ёзган ёзувчи шоввоз,
Бугун шу қисматга бўлди гирифтор.

Хулоса қилсам гар ўша ўтган кун,
Ҳалиям турибди ўзгармай бу кун,
Ёруғлик кўринмас, бир зимистон тун,
Тарих бўлмоқдадир доимо такрор.

Келажак не бўлур, қотмоқда бошлар?,
Не кунларни кўрар, бугунги ёшлар,
Бу фикрлар менинг дилимни ғашлар,
Давоси йўқ дардга бўлдикми дучор?!

Вафот этганида бир қаттол солим,
Хурсанд бўлди бўлса ким ақли солим,
Орзу умид чулғаб олди хаёлим,
Қилган умидимиз бўлдимиз бекор?!

Мустабид ўлсада, ўзгармас замон,
Ўша ўша ҳолат турибди ҳамон,
Омонлик бермади элга Миромон,
Мирзиёдан зиё кутган бўлди хор!

Эй халқим ишонма афсоналарга,
Бой берма сирингни бегоналарга,
Фарзандларинг ётган ғамхоналарга,
Мурувват қилишни унутма зинҳор!

Барибир келади биз кутган онлар,
Абадий қолмайди солим, ёмонлар,
Токи тугагунча бу имтихонлар,
Мададкоринг бўлсин Ҳақ Парвардигор!

Ўзбекни оши

Гиннес китобига кирамиз дея,
Ўйлайвериб қотди ўзбеклар боши.
Хулоса шу бўлди, ушбу китобга,
Бизларни киритар ўзбекнинг оши.

Етти тонна ошни дамлаб қозонда,
Дунёга шов шувлар қилди шоввозлар.
Бу ош шов шув бўлди жумла жаҳонда,
Ҳамма ёқда қий чув шовқин овозлар.

Гиннес китобига киришди эплаб,
Кўзланган мақсадга етишди аммо.
Ошни ейиш учун одамни тўплаб,
Уларга тарқатиш бўлди муаммо.

Рекорд ошдан ейиш учун минг минглаб,
Одамлар йиғилди ўша майдонга.
Ошни еймиз дея, мусиқа тинглаб,
Қаранг кутиб турган бу оломонга.

Ур йиқлар бошланди кейин ош учун,
Ошхўрлик ҳам асли катта бир иллат.
Ош деб калтак еган қари ёш учун,
Гиннес китобига кирди бу миллат!

09.09.2017

Ўқидим... Ўқидим... Шеър — махбусхона...
Ундан фақат оҳ-воҳ, андуҳ таралар...
Борми дардсиз шеърни кўрган замона?
Наҳотки шоирлар ғамдан яралар?!

Шеър битдим... Мени ҳам буткул ёнлаган
Қувноқ вазн-у оҳанг, шодон маросим...
Борки шоир ёзиб тугатолмаган
«Оҳ»дан бўлак, э воҳ, йўқми меросим?!

Гулчеҳра Нуруллаева.

Гулчеҳра Нуруллаевага жавобан:

Бу сиз ёзган шеърда айтилган шеърлар,
Балким рост тўғридир, ғамдан яралган.
Зиндонларда ётиб қанча мард, шерлар,
Шеърлари кўз ёшдан, намдан яралган.

Лекин, бу шоирлар шеърлари асло,
Бу юртда яшаган, эл ўқимайди.
Улар дарди ҳануз қалбида ихфо,
Улар бахт ҳақида, шеър тўқимайди.

Одамлар ўқийди «халқ шоирларин»,
Кўп китоблар ёзиб топган шараф шон.
Ким ўқийди шеърин «халқ хоинларин»?
Уларда китоб йўқ, йўқ бирор унвон?!

Улар ғам ҳақида дoston битарлар,
Кўрган билганларин турмаҳонада.
Улар ҳақиқатни куйлаб ўтарлар,
Шеър ёзишга бу ҳам бир баҳонада.

Замон шоирларин кўринг ушбу кун,
Шайтон қўйган улар йўлига тузоқ.
Нималарни демас, мол мансаб учун,
Улар эл ғамидан узоқдир узоқ.

Улар шеърларида дарддан йўқ асар,
Улар куйлашади «бахтли замонни».
Кимга керак дардни ёзган дардисар?,
Эслатиб турувчи дину имонни?!

Азоб чекканларнинг шеърлари асло,
Мансабдор шоирлар шеърига тенгмас.
Дунёда ғолибдек кўринар аммо,
Ботил ҳақиқатни барибир енгмас.

25.08.2017

Шоира Гулчеҳра Нуруллаевага бағишлаб:

Зўравон подшоҳга мадҳия битса,
Замонасиз бўлиб қолса зиёли.
Ҳамма мустабиддан мурувват кутса,
Мансаб ва пул бўлса фикру хаёли.

Қотил ўз халқини қилса қатли ом,
Шоир маддоҳ бўлса, не қилар авом?,
Замона ошуби этаркан давом,
Ҳаммани алдади бу дунё моли.

Ҳақ сўз айтувчилар бари йўқолди,
Замона бошига не кунлар солди,
Фақат бир озгина одамлар қолди,
Улар ҳақиқатнинг ёрқин мисоли.

Шулардан биттаси Гулчеҳра Нурдир,
Шоиралар ичра ягона дурдир,
Унинг ёзганлари дилга манзурдир,
Шеърида акс этар эл юрт аҳволи.

Воз кечган даҳрийлар унвонларидан,
Сохта сиёсатнинг ёлғонларидан,
Шеър ёзиб қалбининг исёнларидан,
Мард бўлиб яшаган, ўзбек аёли.

Истибдод даврида кўрмай эътибор,
Эл дардин куйлаган шоир қайда бор?,
Маддоҳлар халқ дардин ёзмайди зинҳор,
Ёзар не истаса мансаб шамоли.

Кам бўлар дунёда виждони софлар,
Улар софмиз дея урмайди лофлар,
Сиғмайди уларга турли ғилофлар,
Улар эрк озодлик тирик тимсоли.

Келмади уларнинг даврони ҳали,
Булутларга тўла осмони ҳали,
Бир куни бўлади имкони ҳали,
Яқиндир золимлар даврин заволи.

Қойилман бу сабру бардошингизга,
Шеър ёзасиз кириб шу ёшингизга,
Ибрат кўрсатяпсиз юртдошингизга,
Бўлса шундай бўлар, шоир зиёли,
Ўзбекнинг жонкуяр мунис аёли!

ИАК ҳам қолмади

Мазлум халқ қонини зулукдек сўрган,
ИАК ҳам қолмади, кетди ёронлар.
Ўргимчакдек ҳамма ерга ин қурган,
Қизига ҳам навбат етди ёронлар.

Қаранглар бу золим шоҳнинг қизларин,
Хазонлар учирсин босган изларин,
Тупроқ тўлдирсин бу тўймас кўзларин,
Эл ҳаққи буларни тутди ёронлар.

Молю дунё учун югурган чопган,
Кимнинг айбин очиб, кимникин ёпган,
Булардан ҳам кўпроқ мол дунё топган,
Қорунни қаро ер ютди ёронлар.

Кимга вафо қилган бу тахтиравон?,
Булар атрофида ҳануз саргардон,
Дунёга ҳукмини юргизган равон,
Не не ҳукмдорлар ўтди ёронлар.

Шукрки золимлар бўлмақда расво,
Етар бу эл чеккан жабр ила жафо,
Азалдан деганлар дунё бевафо,
Айтинг кимга вафо этти ёронлар?!

Бойлар ҳам йиғлайди деган мақол бор,
Йиғласин халқ мулкин ўмарган мурдор,
Золимлар жазосиз қолмагай зинҳор,
Бу эл неча йиллар кутди ёронлар?!

Кошки ибрат олса казо казолар,
Аллоҳ одил Зотдир, бир кун жазолар,
Саҳвийдек золимдан кўп норизолар,
Хурсанд бўлиб шеърлар битди ёронлар.

29.05.2017

Маддох, лаганбардор ўзи ким?

Маддохларни ҳамма сўкади,
Ҳамма туриб эшитади жим.
Лекин, асло биров айтмайди,
Қани ўша маддох ўзи ким?!

Ҳамма сўкар лаганбардорни,
Қаршилиқ қилмас бунга ҳеч ким.
Номи йўқдир бу бадкирдорни,
Сўранг уни билмайди ҳеч ким!

Гап эгасин топар дейишар,
Бу мақолни айтган бир ғаним.
Гап эгасин топган эмас ҳеч,
Билмас ҳеч ким, гап эгаси ким?!

Топишмачоқ ўйнар одамлар,
Гапиришар қўймасдан исим.
Бундан руҳланар муттаҳамлар,
Чунки, халқ билмайди улар ким?!

Ҳақ сўз айтиш вақти келганда,
Керак эмас андиша, тиним,
Яхши бўларди эл билганда,
Маддоҳ, лаганбардор ўзи ким?!

Номи билан гапиринг энди,
Каззоблар ҳам дам олсин бир зум.
Гапиринг ким кимлигин очиқ,
Ҳамма билсин, кимлар, киму ким?!

Маддоҳ шоирга

Халқ шоири деган ном олган маддоҳ,
Танқид қилибди бир шеърда АҚШни.
Булар кўп йил яшаб, бўлишган огоҳ,
Қандай қилса катталарга ёқишни.

Бир оз диний тус ҳам берибди шеърга,
Ҳамжинслик иллатин қилибди танқид.
Тулки агар ўзин ўхшатса шерга,
Ўзгаларга бўлур моҳир мунаққид.

Унинг кўр кўзлари кўрмайди лекин,
Нималар бўлмоқда Ўзбекистонда?!
Булар наф бўлмаса, шеър ёзмас текин,
Шоирлар мунофиқ бўлса ёмонда.

АҚШ куфр давлат, мусулмон эмас,
Қандай яшашликни ўзлари билар.
Булар бизни элни қайғусин емас,
Ўзгалар устидан шеър ёзиб кулар.

Ёзгин, ҳижобларга бўлманг деб қарши,
Ёзи тўсманглар деб, элни намоздан.
Бундай десанг титрар подшоҳинг арши,
Айрилиб қоласан кўп имтиёздан.

Минг йиллардан бери мусулмон бу эл,
Шуни айт «мусулмон», амалдорларга.
Динга қарши жанга боғламагин бел,
Худодан кўрқ дегин, ақли борларга.

Сен асло отмайсан улар томонга,
Танқид калимасин, маломат тошин.
Қаранглар бу шоир ва устамонга,
Саломат сақласа бўлдида бошин!

АҚШни қил танқид улар имонсиз,
Улар дуч бўлади офат балога.
Бизникиларга ҳеч дема ёмонсиз,
Дучор бўлма тагин бир мубталога!

Замона сеники шоири маддоҳ,
Сендан ҳам қолади бир куни афлок.
АҚШга жазосин берганда Аллоҳ,
Сизларни ҳам қўшиб қилмасми ҳалок?!

22.07.2017

Йўқ қилинди барча холис имомлар

Ҳамма биладиган бир ҳақиқат бор,
Бирма бир айтаман яна шу онда.
Диндорлар бўлишди зулмга дучор,
Бугунги мустақил Ўзбекистонда!

Аёлларга бўлди турли хил тазйиқ,
Муслима бўлсаю ўраса рўмол.
Бу нарсани айтинг яширмай очиқ,
Зулмга учради муслима аёл.

Болалар масжидга бора олмаслар,
Соқол кўёлмади бир эркак зоти.
Муллалар бу юртни мақтаб толмаслар,
Самога чиқишар қўймасдан шоти.

Йўқ қилинди барча холис имомлар,
Ё қамалди ёки, олиб кетди бош.
Қолган шайху, «уламои киромлар,»
Динфурушлик қилиб, ейишмоқда ош.

Динини дунёга сотганлар қолди,
Сотмагани бўлса кўрди зиёнлар.
Меҳробларни буткул эгаллаб олди,
Заҳарлик нишлари ўткир «чаёнлар.»

Ҳамма кўриб турган ҳақиқат шуки,
Бу элда мумкинмас ўқимоқ намоз.
Менинг эса, сизга саволим буки,
Қачон сизлар қилгансизлар эътироз?!

Қачон айтгансизлар қараб золимга,
«Исломга қаршилиқ қилма, деб, қачон?!
Тупурдим сизлардек, шайху олимга,
Чунки, сиз ҳақ эмас, золимлар томон!

Кўриниб турсада аччиқ ҳақиқат,
Барибир кимлардир, олмас экан тан.
Авомга қилинглари, мурувват, шавқат,
Азиз бўлса агар сиз учун ватан!

Динни сотмангизлар манфур дунё деб,
Сизларни ҳам гўрков ерга қўяди.
Еб ичиб тўймаган, жасадингиз еб,
Лаҳаднинг қуртлари бир кун тўяди.

22.07.2017

Қора рўйхатдан чиққанларга:

Қоралар сафидан чиқибсан ошна,
Оқлар сафидан жой олибсан қойил.
Оқлар қилган эди қонинга ташна,
Дилинг ҳам уларга бўлганди мойил.

Муборак бўлсин бу оқлар рўйхати,
Энди сен эмассан, биз каби қора.
Қушлар учолмайди юлинса пати,
Ерда юришликка мажбур бечора.

Қоралар сафида ким бор, назар сол,
Оқлар сафидачи, айланг тафаккур.
Икковига боқиб, ўйлаб, ибрат ол,
Албатта қалб кўзинг бўлмаса гар кўр.

Оқлар бари бўлган, зўравон золим,
Қоралар мазлумдир, зулмда гирён.
Оқлар тарафида сохта шайх, олим,
Қоралар сафида холис мусулмон.

Шаҳидлар қоралар ичинда бари,
Шулар сафидадир умри хазонлар.
Шундай бўлиб келган доим илгари,
Қоралар ҳақ йўлда, бўлган қурбонлар!

Оқлар каззоблигин биласан жўра,
Бўлмагил уларга ялтоқ, пойабзал.
Уларнинг сафида бўлгандан кўра,
Қоралар сафида ўлганинг афзал.

Бу имтихон дунё, бизга синовдир,
Шайтон йўлимизга қўяди тузоқ.
Оқлар ва қоралар ўзаро ёвдир,
Қоралар оқ билан бўлмас ҳамтовоқ!

06.08.2017

Бухорий авлодлари

Диндан асар қолмаган асло,
Югурамиз дунё ғамин еб.
Мақтанамиз тинмайин, аммо,
Бухорийнинг авлодимиз деб!

Адо бўлди миллат батамом,
Қолмадику номуси ори.
Мақтанишни билади авом,
Бизнинг бобомиз деб Бухорий.

Динга қарши курашда турди,
Собитқадам, юртбошиси ҳам.
Бухорийга мақбара қурди,
Не дейишни билмайди одам.

Болаларни масжиддан тўсиб,
Аёлларга ҳижоб ўратмай.
ИАК кетди охир қон қусиб,
Бухорий дейишга уятмай.

15.07.2017

Қарсак ҳақида

Қарсак чалиш мумкинмас дея,
Буйруқ берди янги юртбоши.
Бу қандай гап қотдику мия,
Қарсак чалар қарию ёши.

Унга атаб қўшиқлар битиш,
Маън қилинди дейилди гўё.
Уни мақташга тушиб кетди,
Хонандалар булбулигўё.

Гап эшитди суд ҳам мулла ҳам,
Битта қўймай юлинди патлар.
Ҳатто ундан омон қолмади,
Сенаторлару депутатлар.

Унинг ўзи танҳо мунаққид,
Ким ҳам унга қилар эди дўқ?!
Ким ҳам қила оларди танқид?,
Мақташлиқдан бошқа чора йўқ.

Бир тушунча

Бир тушунча бордир бу элда,
Эшитиб қоламиз ҳар замон.
Нима эмиш, бизларнинг юртда,
«Подшоҳ яхши, мулозим ёмон!»

Бу ақида моҳиятига,
Мен тушуна олмасман ҳамон.
Ёмон гап йўқ, подшоҳ отига,
«Подшоҳ яхши, мулозим ёмон!»

ИАК деган, бадбахт ҳам кетди,
Зулмидан эл қолмади омон.
Уни мақтаб ҳамма шеър битди,
«Подшоҳ яхши, мулозим ёмон!»

Тушунмайман бу одамларга,
Гапларига қоламан ҳайрон.
Дерлар: тош отма «додам»ларга,
«Подшоҳ яхши, мулозим ёмон!»

Шу золимни даврида ҳайҳот,
Қонга ботган эди Андижон.
Шу гапми ростми айтинглар, наҳот?,
«Подшоҳ яхши, мулозим ёмон?!»

Чорак аср қилди истибдод,
Турмаларда оққан эди қон!
Бу эл айтар, чексада фарёд,
«Подшоҳ яхши, мулозим ёмон!»

Ёмон подшоҳ бўлармикан ҳеч,
Яхшимикан, Фиравну Ҳомон?!
Тушунинг то бўлмай туриб кеч,
«Подшоҳ ёмон, мулозим ёмон!»

15.07.2017

Соғинч

Азиз ота — онам, меҳрибонларим,
Сизни соғинаман ҳануз беомон.
Дилимга сиғмайди пушаймонларим,
Мен дийдорингизга интиқман ҳамон.

Нима деб оқлайман қаро юзимни,
Ватанга йўл бермас золимлар омон.
Шеърларимга ёзай, айтар сўзимни,
Сизларни соғиниб, йиғларман ҳамон.

Ғурбат диёрида ўтмоқда умрим,
Қавму қариндошинг бўлмаса ёмон.
Баъзида ўзимни алдайман ўзим,
Ҳижрон мени ўртаб, қийнайди ҳамон.

Неварангиз униб ўсмоқда мана,
Кўрмайин кетдинглар, ота — онажон.
Қисматда бормикан учрашмоқ яна,
Умидим узмадим Аллоҳдан ҳамон.

Бизга зулм этган золим ҳам охир,
Кетди сизлар кетган, қабристон томон.
Ҳалиям адолат бўлмади зоҳир,
Ҳақиқат барибир ғарибдир ҳамон.

Хоки пойингизни қилсам тўтиё,
Дилимда кетмаса эди, шу армон.
Зулматлар қаърини ёритиб зиё,
Дилларни мунаввар қилмади ҳамон.

Шундай оғир бўлди бизларни қисмат,
Шундай адолатсиз бўлдику замон.
Охир тақдиримиз бўлдику ғурбат,
Хушхабардан дарак келмайди ҳамон.

Азиз ота — онам, меҳрибонларим,
Сизни раҳмат этсин, Раҳмли Раҳмон.
Мен ҳам ўтаяпман бир кўнгли ярим,
Сизларни эслайман соғиниб ҳамон.

Бу дардим кетади мен билан ўлсам,
То тирик эканман, кетмас ҳеч қачон.
Шояд жаннатида сиз билан бўлсам,
Менга таскин берар шу умид ҳамон.

Сиз доим Саҳвийнинг дуосидасиз,
Сизни ҳурмат билан эслайман ҳар он.
Ҳатто неварангиз ҳам ёдидасиз,
Соғиниб соғиниб эслаймиз ҳамон!

Қишлоқи

Қишлоқи дер мени бир ўғри,
Шаҳарликка ўхшар сиёқи.
Нима дейман, бу гапинг тўғри,
Лекин, Мирзиё ҳам қишлоқи!

Қанча ёзувчилар шоирлар,
Қишлоқидир Набижон Боқи.
Кимга қолган бўлсак қоиллар,
Бўлиб чиқар таги қишлоқи.

Одамизод қилар ихтилоф,
Айланаркан Фалакнинг тоқи.
Агар десам бўлармикан лоф,
Кўплаб, буюк зотлар қишлоқи?!

Инсоният йўлин ёритди,
Даҳоларнинг ақл маёқи.
Ўтмишда ҳам, ҳозирги кун ҳам,
Истеъдодлар бари қишлоқи!

Шаҳар аҳлин боқади доим,
Чарчоқ билмас деҳқон аёқи.
Шундай яратгандир Худойим,
Меҳнаткашлар бари қишлоқи.

Не сеҳри бор, шаҳарлик билмас,
Чўпон қўлидаги таёқи.
Шаҳарлик ҳам, шаҳар ҳам бўлмас,
Бўлмаса қишлоқ ва қишлоқи!

Нима фарқи бор?

Ҳақ қайсию, ноҳақ қайси, билмасанг,
Билганинга ўзинг амал қилмасанг.
Кўз юмиб очгунча тугар ҳаётда,
Чақмоқ каби, зулмат бағрин тилмасанг,
Сени бор йўғингни нима фарқи бор?,
Бу ҳаёт беҳуда ўтади бекор!

Ботил учун югурмасанг елмасанг,
Бировни йиғлатиб, ўзинг кулмасанг.
Яхши ёмон, турли синов келганда,
Собит турсанг, ҳеч жойингдан жилмасанг.
Шундай одамларга эҳтиёж бисёр,
Шулар билан турар, олам барқарор!

Мен қафасда сайрамаганман

Мендан чиқмас шоири маддоҳ,
Мен қафасда сайрамаганман.
Шоир бўлиб шеъри ёзишимни,
Ростин айтсам ўйламаганман.

Болалигим ўтди қишлоқда,
Чўлда шаҳарлардан узоқда,
Меҳрим синган сигир бузоқда,
Ўйнаб кулиб яйрамаганман.

Кейин аҳвол ўзгарди бир оз,
Мумкин бўлди ўқимоқ намоз,
Сайлов бўлди эркинроқ бир оз,
Мен ҳеч кимни сайламаганман.

Кейин бўлдим масжидда имом,
Даъват қилдим эшитди авом,
Тузум мендан олди интиқом,
Мен ёмонлик айламаганман.

Мен қамоқда құрқымаған эдим,
Нима билсам ұшани дедим,
Турмаларда калтаклар едим,
Кечиринг деб войламағанман.

Узоқ йиллар сарсон саргардон,
Умрим ўтди турмада хазон,
Ҳол сўрашга келмас бир инсон,
Келарми деб пойламағанман.

Қўрдим ғамга ботган руҳларни,
Турли фирқаю гуруҳларни,
Баттар бўлсин дея буларни,
Бир бирига қайрамағанман.

Не кунларни кўрмадик эй воҳ,
Барчасига яратган гувоҳ,
Ўзгаларга ўқирдим никоҳ,
Лекин ўзим тўйламағанман.

На мол топдим на фарзанд аёл,
Буни ҳатто қилмасдим хаёл,
Ўларман деб балки, эҳтимол,
Ноҳақ сўзни сўйламағанман.

Менда бугун бордир кўп неъмат,
Фақат Тангрим қилди марҳамат,
Золимлардан кутиб бир ҳиммат,
Ёлғон куйни куйламағанман.

Энди менда эрк озодлик бор,
Лекин бу юрт бегона диёр,
Ҳижрат йўлин қилиб ихтиёр,
Белбоғимни боғламағанман.

Қайда қолар билмам танамни,
Яшираман кўзимда намни,
Фарзанд бўлиб ота онамни,
Ишончини оқламағанман.

Бугун бизлар ватан хоини,
Топармикан ҳақ ўз жойини?,
Мен ИАКнинг оқсаройини,
Маддоҳ бўлиб мақтамағанман.

Бугун умидворман қайта ман,
Юртга ғолиб бўлиб қайтаман,
Тилга нима келса айтаман,
Пинҳон қилиб сақламағанман.

Саҳвий дардин шеъримга солдим,
Фироқ дардин чекишдан толдим,
Доим мазлум тарафин олдим,
Золимларни ёқламаганман!

Дониёрга:

Нега бунча бўласан нолон,
Ахир шу эмасми имтихон?
Пайғамбарлар йўли ҳам шудир,
Маломатга дуч бўлур инсон!
Ҳайрон бўлма сен бунга укам,
Ахир бу дунёнинг бири кам.

Ўзларини санаб қалби соф,
Кўп одамлар урадилар лоф.
Бори шудир ушбу дунёнинг,
Тугамайди ҳаргиз ихтилоф,
Булар сенга қилмасин алам,
Ахир бу дунёнинг бири кам.

Ҳасад билан бошланар фасод,
Бўлур ҳақнинг бозори касод.
Унутмагил эй биродарим,
«Инна Роббака лабил мирсод!»
Бохабардир халлоқи Олам,
Шаксиз бу дунёнинг бири кам.

Қилишар кўп сир асроринг фош,
Тополмассан бир яқин сирдош.
Шайтон тузоғига тушганда,
Душман бўлар, қавму — қариндош.
Шундай бўлиб келган олдин ҳам,
Ахир бу дунёнинг бири кам!

Сабр қилгил, бўлма шошқалоқ,
Ҳақ қарор топади бир кун боқ!
Сенга насиҳат қилдим, аммо,
Ўзимнинг ҳам тоқатларим тоқ!
Шундай яшар эканда одам,
Чунки, бу дунёнинг бири кам!

Ҳайрон эмасман

Мени доим бадном қилган эй кимса,
Сенга тушунаман, ҳайрон эмасман.
Гапиравер истаганингча,
Бундан дили вайрон эмасман.

Беайб Парвардигори олам,
Унга менинг муножот, нолам,
Оқарсада сочимда толам,
Маъсиятдан омон эмасман.

Бўлмасамда сендек мулойим,
Менга имон берган Худойим,
Фақирликда яшадим доим,
Фиравн била Ҳомон эмасман.

Менда хатою гуноҳ бисёр,
Қалбим мағфиратдан умидвор,
Менинг битта фазилатим бор,
Мен солимлар томон эмасман.

Мен гап эшитганман доимо,
Ҳақоратлар эрмас муаммо,
Ёмонлигим тўғридир, аммо,
Мен сенчалик ёмон эмасман.
Мен солимлар томон эмасман.

Устозни эслаб:

Бир фидоий инсон, ҳофизул қуръон,
Дунёда ёруғ кун кўрмай кетдилар.
Ҳақда собит туриб, чиққунича жон,
Ботилнинг измида юрмай кетдилар ..

Чек қўйиб қанчалар ширку, бидъатга,
Хурофот дейилган асрий иллатга,
Ибратлар қолдириб мазлум миллатга,
Тутган ҳақ йўлидан қайтмай кетдилар.

Бошдан оёқ олам кураш беомон,
Кимда йўқ, кимдадир саломат имон,
Кимлар ҳақиқатни, билсада чандон,
Одамларга ҳақни айтмай кетдилар.

Кўпларни синдирди, мансаб ила мол,
Кўпларни алдади фарзанду аёл,
Кимлар ҳақда собит, турдилар ал ҳол,
Кимлар ўз аҳдида, турмай кетдилар.

Синовли дунёдир, синовли дунё,
Кимлар учун чиндир, кимгадир рўё,
Ойиб бўлсалар ҳам, тирикдек гўё,
Бу дунёдан кўнгли тўлмай кетдилар.

Ҳақни танитай деб, элга авомга,
Дучор бўлди турли лақаб бадномга,
Лойиқ бўлсалар ҳам иззат икромга,
Дунёдан иззатни топмай кетдилар.

Ҳар хил бўлар экан, банда имони,
Собитлик бўлмаса, бу энг ёмони,
Ҳақ йўлинда қурбон бўлсада жони,
Динини дунёга сотмай кетдилар.

Тавҳид дарсин бериб Ўзбекистонга,
Тўлдириб эл қалбин, дину имонга,
Аҳли тавҳид бўлган ҳам муслмонга,
Устозлик қилганин кўрмай кетдилар.

Дин учун офатдир, фисқ ила фасод,
Кўпларнинг бозори бўлдику касод,
Кимлар йиғлаганда, кимлар бўлди шод,
Кимларнинг омади чопмай кетдилар.

Кимлар ўтди суриб даву даврнин,
Ким кетди бағишлаб ҳақ учун жонин,
Афзал деб охират шараф ва шонин,
Дунёдан даврнин сурмай кетдилар.

Хатоларим олаяпман тан

Зорим бору зўрим йўқ мени,
Хатоларим олаяпман тан.
Бўлар эди кўнглим тўқ мени,
Сен ҳам топиб олсанг бир ватан.

Армонларинг ушалар бир кун,
Ғамлар тугар оқибат охир.
Зухродек қиз бўлганинг учун,
Сени кутар қайдадир Тоҳир.

Йўлларинга нур сочсин қуёш,
Омадинг ёр бўлсин гўзал қиз.
Бир кун эслаб тўкмагил кўз ёш,
Чунки, буткул бегонамиз биз.

Надоматлар қисматим мени,
Ҳаёт ҳам бешафқат, беомон.
Бахтинг тугал очилсин сени,
Армон билан кетишлик ёмон.

Аламларим ютдим ичимга,
Бахт ҳар кимга бўлмас экан ёр.
Бу савдо тушмасин ҳеч кимга,
Ҳали келажакдан умид бор.

Бошқа ғамни ўйларман энди,
Кўпдир менда бошқа ташвиш ғам.
Шеърларимда куйларман энди,
Бошқа не қилсин шоир одам?!

Юраги торман

Мен бир жуда инжиқ, юраги торман,
Шу сабаб ҳар ерда дарбадар хорман.
Менга бир гап кўпдир, яримтаси кам,
Доим бесаранжом ва беқарорман.

Бу қандай хулқ атвор, инжиқ табиат?,
Ким қилгандир мени бундай тарбият?.
Бефойда бир ғурур, бенаф ҳамият?,
Ҳамма мендан безган, мен ҳам безорман.

Не қилсам чопади менинг омадим?,
Омад булоғидан ичиб қонмадим,
Айбимга иқрорман ҳали тонмадим,
Бир осий бандаман, бир гуноҳқорман.

Мулойимлик шаксиз улуғ ахлоқдир,
Менинг хилқатимдан буткул йироқдир,
Мен эса ҳар доим тоқатим тоқдир,
Шундай яшаш керак, беихтиёрман.

Фосфор бомбасидан баданлари эриб кетган Суриялик гўдаклар суратини кўриб:

Кўрсангиз бу даҳшат қабоҳатларни,
Беихтиёр одам тортади сергак.
Кўриб бу шавқатсиз жароҳатларни,
Буларнинг онаси қандай чидасин,
Чидолмай дод деса, мен каби эркак?!

Осмон ҳам узоқда ер ҳам қаттиқдир,
Кўп жабр кўрди бу мурғак гўдаклар.
Остида тўшак ер, тошлар ёстикдир,
Наҳотки, шунчалик золим одамзод?,
Кўриб ёғдек эрир кўп тошюраклар.

Менда бир чора йўқ, ёрдам беришга,
Ожизлигим мени йиғлатар чунон.
Уят эркакман деб, кўкрак керишга,
Кашф этдим мен бугун бир ҳақиқатни,
Дунёда энг ёвуз хилқат бу инсон!

Шом аҳлига

Нималар бўлмоқда оламда ё Раб?,
Бу фитна адоват бўларми тамом?!
Ҳайратга тушаман баъзида қараб,
Адо бўлмай кетди сира қатли ом!

Бу сўзим ҳеч кимга келмасин малол,
Бу фисқу фасодлар тугамас мудом.
Бир бирин қонини санашар ҳалол,
Ноҳақ қон тўкишлик шубҳасиз ҳаром!

Бузулди дунёнинг мезон асоси,
Қолмади оламда тартиб интизом.
Бормиди тақдирнинг сизда қасоси?,
Айбингиз нимайди сизни аҳли Шом?!

Мўминлар қонини ноҳақ тўкканлар,
У дунё бу дунё, бўлсинлар бадном.
Зафарга эришсин меҳнат чекканлар,
Ё Раб, келсин тезроқ, сурурли айём!

Азобинг ҳақ

Ё раб, азобинг ҳақ!
Қудратинг бешак.
Агар авф этмасанг нажотим йўқдир.
Устига китоблар ортилган эшак,
Каби бир махлуқман, саботим йўқдир.

На топдим тоату тақвога имкон,
На сенинг йўлингда нисор этдим жон,
Менинг иддаоим ҳаммаси ёлғон,
Даргоҳинга лойиқ бисотим йўқдир.

Абас ўтмоқдадир умри азиз ҳам,
Қўтармайди энди жасадни тиз ҳам,
Бир кун тарих бўлиб қолармиз биз ҳам,
Йўқ бўлса, беш кунлик ҳаётим йўқдир.

Мен ҳам бандаликни қилдим иддао,
Ва лекин, мақсадим бўлмади раво,
Ўзинг қилмасанг бу дардимга даво,
Менинг чин бандалик, сифотим йўқдир.

Фитналик бўлди кўп даври замона,
Ақлини йўқотган Саҳвий девона,
Нафсим истагида бўлиб парвона,
Сендан қилган ҳаё уётим йўқдир.

09.07.2017

Сарбон адашмасин

Адашган бандани ушланг қўлидан,
Беайб Парвардигор, инсон адашгай.
Сарбон адашмасин тўғри йўлидан,
Сарбон гар адашса, Карвон адашгай.

Шундай яратилган, бир кам дунёдир,
Бир томонда зулмат, бир ён зиёдир,
Яхши амал — Қўйдир, Бўри — риёдир,
Риёкор бандалар, ҳар он адашгай.

Синов имтихондир ўткинчи дунё,
Истаймиз охират, бўлмасин расво,
Омон сақлаш оғир, бўлса гар тақво,
Тақводор адашса, ёмон адашгай.

Ҳасад деган бало, жуда ёмондир,
Аллоҳ асраганлар ундан омондир,
Унинг оқибати тарки имондир,
Унга дучор бўлса, шайтон адашгай.

Бу дунёда гуноҳ қилмаган ким бор?,
Ҳаётдан бегуноҳ кетишлик душвор,
Ким кибр дардига, бўлса гирифтор,
Охир залолатда сарсон адашгай.

Бировнинг айбини, изловчилар кўп,
Ярангга туз сепиб, тузловчилар кўп,
Шайтонга қўл бериб, сизловчилар кўп,
Фитнага йўл очган, нодон адашгай.

Ҳар нарса боғлиқдир, ўзаро узвий,
Яхшилик — ёмонлик, ўлчанар нисбий,
Ҳаётда кўп бора, адашди Саҳвий,
Ҳануз йўл топмади, ҳамон адашгай.

Оят: Гуноҳларини Аллоҳдан ўзга ким ҳам мағфират қиларди?

(Оли Имрон 135 оят)

Кечирмоққа лойиқ Зотдир, фақат Аллоҳ!

Минг минглаб мўмин мусулмонга ноҳақдан зулм қилиб, яна узр талаб қилаётганларга раддия:

Ўтмишда кўп тарихларда дoston бўлган,
Мўғул ва рус босқинида вайрон бўлган.
Минг йилларким ислом динин ушлаб келган,
Бу юрт номи энди ўзбекистон бўлган.
Шундай юртга ҳукмрондир бугун гумроҳ,
Гумроҳларга инсоф берсин, буюк Аллоҳ!

Яқин тарихда ҳақ динни йўқ қилдилар,
Залолатни бизга дин деб, дўқ қилдилар.
Ҳақни айтганларни қатағонлар қилиб,
Кўнгилни ҳам, қорин каби, тўқ қилдилар.
Ноҳақ ўлдирилган қанча, Тангрим гувоҳ,
Барчасини жазосини берсин Аллоҳ!

Бир шабада эсмоқдадир юртимизда,
Яхши умид уйғонгандек бўлди бизда.
Кўриб яна сохталикни, ноҳақликни,
Дедим: инсоф йўқ эканда, мутлақ сизда?!
Хиёнатнинг қўли баланд, ҳали, эй воҳ,
Хоинларга инсоф берсин, буюк Аллоҳ!

Турмаларда қилиб бизни умри хазон,
Давом этмоқда ноҳақлик, ҳануз, ҳамон.
Адашганлар деб, берилди бизга фатво,
Ким адашган, очиб ўқиб кўринг қуръон?!
Улар ноҳақ қамалганлар эди валлоҳ,
Бу сўзимни тасдиқлайди каломуллоҳ!

Биздан тавба талаб қилар имомлари,
Мажлисбозлик билан ўтар айёмлари.
Сохта даъват, сохта давлат, сохта шуҳрат,
Сохта шеър ёздирар сохта илҳомлари.
Оқибат шу, иблис билан бўлса ҳамроҳ,
Гуноҳларни кечиргувчи фақат Аллоҳ!

Адолат ва ҳақиқат ҳеч топмас қарор,
Дин пешвосинда бўлмаса, номус ва ор.
Ноҳақ зулм қилганлари етмагандек,
Яна кечираман дейишлик, қайда бор?!
Кечирмасин бизни сиздек, манфур, маддох,
Кечирмоққа лойиқ Зотдир, фақат Аллоҳ!

Золимлардан узр сўрар мазлум қаранг,
Бу ноҳақлик асабимни айлар таранг.
Биз сизлардан асло узр сўрамаймиз,
Аслида сиз биздан тезроқ узр сўранг!
Мирзиё бу дунёда бир вақтинча шоҳ,
Икки олам подшоҳидир, буюк Аллоҳ!

Биз қилмадик юртимизда бир жиноят,
Ё сиз каби, динимизга кўп хиёнат.
Биз бу элга ҳақиқатни етказгандик,
Қолмаганимиз сизларда ё, дин — диёнат?!
Нега биздан авф истайди нодон подшоҳ,
Ким ҳақу, ким ноҳақ, ҳали айтар Аллоҳ!

Эй имомлар, сиз ёлғон сўз айтаяпсиз,
Халқни яна залолатга бошлаяпсиз.
Сизлар сабаб бизларга кўп зулм етди,
Хиёнатда ҳаддингиздан ошаяпсиз.
Олдингизда турибдику, тубсиз бир чоҳ,
Сизларга ҳам жазо берсин, буюк Аллоҳ!

Ҳақ йўлида шаҳид бўлган буюк зотлар,
Улар номин унутмайди зурриётлар.
Хиёнаткор, хоинларнинг ўрни маълум,
Сизлар миллатга бегона, етти ётлар.
Бир кун келар, афсусланиб, чекарсиз оҳ,
Шу кунларга етказсин тез бизни Аллоҳ!

17.06.2017

Кетарман

Келгандим дунёга бир куни йиғлаб,
Яна бир кун йиғлаб қайтиб кетарман.
Яхшими ёмонми қанча йил яшаб,
Кўрган билганимни айтиб кетарман.

Елиб югурмадим дунё мол учун,
Курашдим ватан деб, истиқбол учун,
Абас ўтказганим умри сол учун,
Алашим ичимда тортиб кетарман.

Охири йўқ орзу ва ниятларни,
Қанча айтилмаган васиятларни,
Қилган барча гуноҳ маъсиятларни,
Ноилож елкамга ортиб кетарман.

Мен қўрқоқ

Юртинга бор дея чақириб,
Тўғри қилаяпсан эй ўртоқ.
Ватанимни соғиниб туриб,
Бора олмаяпман мен қўрқоқ.

Гарчи, ватанимни соғиниб,
Бўлган менинг тоқатларим тоқ.
Борсам тағин қамайдилар деб,
Боришга қўрқаман мен қўрқоқ!

Қанийди бир замон ўзгарса,
Мен кутган кун келсайди шу чоқ.
Шу кунларни келишин кутиб,
Яшаяпман ватанга муштоқ!

ИАК ўлган билан барибир,
Ўзгаришлар бўлмади бироқ.
Умидим бор аммо, бир куни,
Биз ватанга борамиз ўртоқ!

Шоир бечора

Кўкда ёнган юлдузлар каби,
Зимистонни ёритиб бир оз.
Кўнгил осмоним юлдузи йўқ,
Дилим хира бўлди, қайта боз.

Баҳор шамоли каби елиб,
Хаёлларим паришонхотир.
Яна ўйлар босади келиб,
Яна дилим тўла хавотир.

Оромини излаб ҳамиша,
Тўлғонади ғамгин хаёлим.
Қайда излаб топмаган ўша,
Орзуимда қолган аёлим.

Васвасалар мени тинч қўймас,
Менда йўқдир топишга чора.
Дийдорини излаб тополмас,
Қандай бахтсиз шоир бечора?!

Ўғлимга:

Эй ўғлим, мен сенга насиҳат айлай,
Буни ҳам ҳаётда ҳар ким қилмайди.
Мен сенга кўрганим билганим айтай,
Қўрқоқлик умрингни узайтирмайди.

Тақдир битилгандир бизга азалдан,
Мардлик ҳаётингни камайтирмайди.
Эй болам, ҳаётда мард бўлиб яша,
Қўрқоқлик умрингни узайтирмайди.

Ҳали паст баландни кўрмадинг болам,
Буни яшаб кўрмай, биров билмайди.
Қўрқишга арзимас бу дунё, олам,
Қўрқоқлик умрингни узайтирмайди.

Бизга Тангри битган умр муддат бор,
То шу тугамаса, одам ўлмайди.
Ҳаётда яшайсан атиги бир бор,
Қўрқоқлик умрингни узайтирмайди.

Қазонинг ҳукмини кўрмай чора йўқ,
Баъзида ўйланиб, кўнгил тўлмайди.
Тақдир ўзгармайди, бўлсин кўнглинг тўқ,
Қўрқоқлик умрингни узайтирмайди.

Азал тақдирингда битилмас экан,
Биров йиғламайди, биров кулмайди.
Ирода бўлмаса кирмайди тикан,
Қўрқоқлик умрингни узайтирмайди.

Келажакка боқ!

Жонфидоликнинг бор қадру қиммати,
Бу нарса асрлар бўлади дoston.
Бўлса ҳар банданинг журъат қиммати,
Кўриниб туради ҳар дамда ҳар он.

Зулм ўраб турган мавҳум ҳолатни,
Марду жонфидолар тирилтирдилар.
Фидокорлик йўлин ҳақиқат йўлин,
Китобу суннатнинг йўли билдилар.

Шулар сабабидан тирилди уммат,
Шулар туфайлидан яшнади ислом.
Маддохларнинг нархи бир пулга қиммат,
Улар қолдирмаслар бу дунёда ном.

Ҳақ учун жонини тикканлар билар,
Фидокорлик қилиш қадри, нархини.
Қазою қадар не турфа иш қилар,
Қаранг бу фалакнинг эски чархини.

Ҳақ учун жон тиккан бир машҳур имом,
Шу йўлда кўп чекди, таъна маломат.
Золим ундан олди қасду интиқом,
Лекин жони қолди, соғу саломат.

Шу билан орадан ўтди кўп йиллар,
Шу билан йўқ ундан бошқа дом дарак.
Ҳайрат билан боқар, минг минглаб диллар,
Бу сирли жимлик айт, ким учун керак?!

Қани бу жимликда, мантиқу маъно?,
Наҳотки, у имом бўлгандир қўрқоқ?!
Ёки, уни яширгандир бошқалар,
У ҳам беҳабардир бу ишдан ўртоқ?!

Ёки, бошқа нима сир бор бу ерда,
Ахир ўлмайдими барибир инсон?!
Бизга маълум эмас, қачон қаерда,
Ажал етиб бизлар, топширамиз жон?!

Бу сирли сукунат эса, мутлақо,
Диний бир асосга эга эмасдир.
Бу дунё эмасдир, бир дорулбақо,
Буни омилар ҳам, тўғри демасдир.

Омонсиз курашда кутилмас шафқат,
Доимо берилган шаҳидлар жони.
Бу буюк мақомга эришар фақат,
Кимки, лойиқ бўлса, шунга имони.

Бизга шаҳодатдан таълим берганлар,
Энди Америка очаяпдимми?
Сўз ёйин отишга уста мерганлар,
Ўзи шаҳодатдан қочаяпдимми?!

Ёки, биз билмаган бошқа сир борми?,
Тушунтиринг ахир бизга жаноблар.
Ҳаммага кенг дунё сизларга торми?,
Тортилдими ёки озроқ таноблар?!

Бу ишингиз билан, тарихий шахсни,
Обрўсига соя солмоқчимисиз?!
У ўзи қўрсатган йўлидан юрмай,
Ундан яна қасос олмоқчимисиз?!

Ҳаммамиз кетамиз эртами кечми?,
Бу ишлар тарихда қолади узоқ.
Бу тарихдан қандай ибрат олинар,
Сен бу кунга эмас, келажакка боқ?!

Бу қавм

Бу қавм ошкоралик қилар иддао,
Бу мисли йўқ бўлган, бир ажойиб иш.
Олдин гапириш ҳам эди нораво,
Тан оламиз бу бир катта ўзгариш.

Аммо, лекин, бироқ, бунга ишониб,
Гапирсанг ўз фикринг шартта бетига.
Кейин, улар тезда сўзидан тониб,
Тепади гапирган касни кетига.

Маъруза қилинар, умумий ҳануз,
Дейишарки: «бизлар демократмиз.
Шу учун курашган эдик барчамиз,
Ушбу иддаода шубҳасиз ҳақмиз!»

Даъво шундай бўлса, нимаям дердик?,
Тушунмасман бунга, шуури пастман.
Биз ҳам сизлар билан бир сафда эдик,
Мен ҳам сизлар каби, «демократман»!

Ёлғиз фақат Тангридир

Ёлғиз яшаса одам, бўлмас ҳаётда тўй ҳам,
Ёки турли ғам ташвиш, тугата олмас ўй ҳам,
Аёлми ё эрками, бири бирига муҳтож,
Қўчқори бўлмаганда, яшамас эди қўй ҳам.
Ҳаёт шундай яралган, шуни англадим шу он,
Ёлғиз фақат Тангридир, ёлғиз яшолмас инсон.

Ёлғиз яшай олганда, мабодо Одам Ато,
Яратилинмас эди, у учун Момо Ҳаво,
Дўстинг ҳам шу одамдир, душманинг ҳам одамдир,
Одамзод бир бирига, муҳтож яшар доимо!
Одамзоднинг одамга, таъсири бўлар чандон,
Ёлғиз фақат Тангридир, ёлғиз яшолмас инсон.

Энг буюк зот ҳам одам, энг пасткаши ҳам шудир,
Катта қувонч келтирган ва берувчи ғам шудир,
Турли туман, оқ қора, турли миллат ва динда,
Бири қон йиғлаганда, бири хотиржам шудир.
Одам яшай олмасдир, одамларсиз ҳеч қачон,
Ёлғиз фақат Тангридир, ёлғиз яшолмас инсон.

Кимдир тўкса қонини, кимдир уни даволар,
Кимдир хокисор бўлар, кимда кибру ҳаволар.
Кимда беҳисоб дунё, кимдир парча нонга зор,
Кимдир шод бўлса демак, бошқалар бенаволар.
Одамлар деб одамлар, доим оввора сарсон.
Ёлғиз фақат Тангридир, ёлғиз яшолмас инсон.

Ёлғиз қолганда одам, бўлмас ҳасад, разиллик,
Бўлмайди тухмат, бўхтон, бўлмас зўравон, қуллик.
Бўлмайди тўй томошо, қувончу ўйин қулги,
Ҳаётнинг бор қиймати, бўлар экан бир пуллик.
На хафалик, на қайғу, на бир иш яхши, ёмон,
Ёлғиз фақат Тангридир, ёлғиз яшолмас инсон.

Одамлар бўлмаганда, бу урушлар бўлмасди,
На яхши на ёмонга, интилишлар бўлмасди.
На садоқат, на вафо, на ёлғон, на хиёнат,
На пасткашлик ва ё на, буюк ишлар бўлмасди.
Ёлғиз қолганда ҳатто, қонхўр ҳам тўкмайди қон,
Ёлғиз фақат Тангридир, ёлғиз яшолмас инсон.

Демак, шундай ҳаёт бу, шудир ҳаётнинг бори,
Шуниси билан қизиқ, бу ҳаётнинг бозори.
Навбат билан одамлар келиб кетар бирма бир,
Шундай яратган уни, буюк Парвардигори!
Шундай бўлмаса агар, буни дерлар қабристон,
Ёлғиз фақат Тангридир, ёлғиз яшолмас инсон.

Мешаянга:

Шоирликка даъвогар бўлган,
Ўзбеклар кўп Ўзбекистонда.
Лекин ғурур ҳамийят ўлган,
Йиқилди бари имтихонда.

Эл ғамини айтмади улар,
Айландилар манқурт маддоҳга.
Ҳар нарсада бир ҳикмат бўлар,
Англаб шукр айтаман Аллоҳга.

Ҳақиқатни қўрқмай ёзувчи,
Битта шоир чиқдими қани?
Деманг мени ёлғон тўқувчи,
Бир шоир бор, у ҳам армани.

Шу тупроқда туғилиб, ўсиб,
Мўмин бўлган келтириб имон.
Эл дардини ёзади жўшиб,
Бугунги исми Абдурахмон.

Бу юрт шоирлари у каби,
Ўз юртига эмас вафодор.
Ким бўлсада насли насаби,
Бугун бизда битта шоир бор.

Унинг ўткир шеърларинг ўқиб,
Шоирлардан хафа бўлдим ман.
У шеър ёзмас афсона тўқиб,
Чунки, унинг миллати арман.

Пахта қўймас амалдорларга,
Вурурини йўқотмаган бек.
Ибрат бўлар ақли борларга,
Кошки, шундай бўлса ҳар ўзбек.

Бу юртда кўп турли миллатлар,
Ҳали билмас ўзбек тилини.
Улар асло қилмас ҳурматлар,
Ўзи яшаб турган элини.

Бу тилда шеър ёза олишлик,
Улар учун битмас муаммо.
Сўзни бир вазнга солишлик,
Билан шоир бўлмайсиз аммо.

Истеъдодинг бардавом бўлсин,
Ажабдаман тақдир ишидан.
Сандек Ҳақгўй шоирлар чиқсин,
Ўзбек деган миллат ичидан.

Тилагим шу қолмагил синиб,
Етиб қолса синов имтихон.
Сув сасийди қолса гар тиниб,
Шуни унутма Абдураҳмон!

ИАКни унутмас ИАКпарастлар

Ҳамма нарса расво бўлиб бўлсада,
Ҳамма ёқни тўла хароб қилсада,
Ўзи ароқ ичиб, бўкиб ўлсада,
Булар ё мунофиқ, ё ақли пастлар,
ИАКни унутмас ИАКпарастлар?!

У иблис тўймади, ичсада қонни,
Душман каби кўрди динни имонни,
Ростга айлантирди, сохта ёлғонни,
Бу ёлғон шаробдан ҳали сармастлар,
ИАКни унутмас, ИАКпарастлар.

Рўшнолик кўрмаган бу қадим диёр,
Манқуртлар илгида, бўлди хору зор,
Буларда на имон, на фаросат бор,
Тугамас эканда, ҳою — ҳаваслар,
ИАКга сиғинар, ИАКпарастлар.

Хонавайрон қилди бу элни солим,
Дўзах оловидан бўлмасин солим,
Сендан нафрат қилар, фикри хаёлим,
Тугаб битмади бу, манқурт нокаслар,
Тоғутга қул бўлган, ИАКпарастлар.

Ватансеварларга

Менга тушунтиринг сизга саволим,
Бизни хоин деган, гапга чеварлар.
Ватан ўзи нима, етмас хаёлим,
Уни қандай севар ватансеварлар?!

Ватанни севишни мезони нима,
Бугунги мустақил Ўзбекистонда?
Ватанни севишга нима далил бор,
Аллоҳнинг китоби бўлган қуръонда?!

Ватан она деган гап наҳот тўғри?,
Бизни онамиз бор, туққан онамиз.
Ватанпарварларнинг ҳаммаси ўғри,
Бу ҳақиқатлардан қандай тонамиз?!

Бу элни қонини ичиб тўймаган,
ИАК ким, айтинглари ватанпарварми?
Бу юртни ҳеч қачон дилдан суймаган,
Ким бўлса бўлсин шу элга раҳбарми?!

Миллиардлаб доллар ўмарганларчи?,
Ватанни «севишлик» тимсоли шуми?!
Бу халқни тилини билмаса гарчи,
Маданий юксаклик мисоли шуми?!

Бу юртни қонини зулукдек сўрган,
Минг минглаб порахўр, миршаблар судлар.
Ҳокимлар деҳқонни далада урган,
Ватансеварларми шундай бебурдлар?!

Айтинглари эй халқим, ватан бу нима?
Уни бизга қандай севмоқ лозимдир?!
Сен муҳожирларни хоинлар дема,
Хоинлар амалдор ва мулозимдир!

Ватан бу аجدодлар яшаган тупроқ,
Табиийдир унга ҳурмат эҳтиром.
Бағрида ўтгандир умримиз кўпроқ,
Ватанга хиёнат биз учун ҳаром!

Ихтилоф

Ким билади кимда бор имон?,
Ким билади, ким ҳақ ким ноҳақ?!
Банда ўрнин билмаса ёмон,
Бўлса қолса ҳокими мутлақ.

Имон нима деган савол ҳам,
Адо бўлмас улкан ихтилоф.
Нима десангиз ҳам бўлар кам,
Чунки, аслда бордир хилоф.

Имон қалбда бўлади дерлар,
Қалблар эмас бандага зоҳир.
Имонга боғлиқми амаллар,
Ким бор буни ечишга моҳир?!

Куфр исмин беришликда ҳам,
Кетмоқдамиз энди туғёнга.
Келажакка боқсам босар ғам,
Ғарқ бўляпмиз фисқу исёнга.

Имон асосида талашсак,
Борми бундан отиқ мусибат.
Ким кофиру кимлар мусулмон,
Аллоҳ Ўзи айтади албат.

Имон даъво қилган одамни,
Кофир дейиш нақадар хато?
Роббим эшитгил бу ноламни,
Ўзинг нажот бергил, эй Худо!

Ғазаллар

Дунё бу

Бир кун баланд, бир кун паст, ўтиб борар дунё бу,
Бирма бир барчамизни, ютиб борар дунё бу.

Кўрмаганман тўйганни, пул йиғишни қўйганни,
Қочган билан қувганни тутиб борар дунё бу.

Озод бўлмадик пулдан, фарқимиз борми қулдан,
Тутдим деганда қўлдан кетиб борар дунё бу.

Турли туман можаро, тугамас экан ғавғо,
Ҳар бандага ҳар савдо битиб борар дунё бу.

Бўлса орзулар сароб, кўп чекмагил изтироб,
Ҳар куни чиққан офтоб ботиб борар дунё бу.

Югурсанг тинмай ойлаб, ҳайрон қоламан ўйлаб,
Доим ортингда пойлаб, кутиб борар дунё бу.

Заиф махлуқ одамзод, доимо чекар фарёд,
Саҳвийни қилмайин шод ўтиб борар дунё бу.

Омухта

Яхши савоб амаллар ҳаром билан омухта,
Уламои киромлар авом билан омухта.

Яхшига ёмон ҳамроҳ, огоҳ ёнида гумроҳ,
Ёмон сўзлар ҳам яхши калом билан омухта.

Турлича қадр қиммат, турли фаросат журъат,
Ҳам муҳаббат ҳам нафрат, салом билан омухта.

Нурлар билан зулматлар, адовату ҳурматлар,
Азобу уқубатлар ором билан омухта.

Турли туман гуруҳлар, турли хил қалбу руҳлар,
Касал майиб мажруҳлар, соғлом билан омухта.

Бир ёнда ғариб фақир, элнинг наздида ҳақир,
Ким дунёда алифдек, мим лом билан омухта.

Ҳамма нарса бебақо, ўткинчи қўҳна дунё,
Гўё заҳар солинган бир жом билан омухта.

Бор эрур интиҳоси, тугар бир кун навоси,
Ҳар нарса ибтидоси тамом билан омухта.

Саҳвий хатоқор инсон, шеър ёзар яхши ёмон,
Яхши илҳоми ёмон илҳом билан омухта.

Айласа

Бандасига қанчалар лутфу иноят айласа,
Не ажаб бу бандаси журму жинойт айласа?!

Амрига қоим бўлиб юрмоққа маъмур нотавон,
Шояд исён айламоқликқа ниҳоят айласа?

Бу ўтар дунё учун ким охиратни бой берар,
Кошки мол дунё қиёматда ҳимоят айласа?!

Ким тушунгай ибрат олгай иддао айлаб илм,
Қиссаи қорунни қуръонда ривоят айласа?!

Қанча сарват соҳиби дунёда хор бўлди қаранг,
Не саодат бергани сенга кифоят айласа?!

Бу ҳаёт ибрат олишликка етарлик биз учун,
Бандадир ким кимни амрига итоат айласа?!

Эй биродарлар адашди Саҳвий ўнганмас деманг,
Йўқ ажаб бир кун мани Тангрим ҳидоят айласа?

Хор этгай

Қаю миллатнинг пешвоси ўз элин ўзи хор этгай?,
Фақат ўзбек деган миллат бу янлиғ ишни бор этгай.

Бир аср бўлди бу элга адолат соҳиби келмас,
Қачон ким келса, элни хор этиб, ҳам ифтихор этгай?!

На динга йўл берилди, на бошқа ҳақ ҳуқуқ мавжуд,
Бу элга кимки пешво бўлса, халқин хору зор этгай!

Касодга учраган бозори, халқи оч, қуруқ ҳамён,
Зулм бирла наҳот бу юртда тинчлик барқарор этгай?!

Қаранглар шунча гап сўзлар билан аҳмоқ қилиб элни,
Бу ҳам шу мустабид йўлини тутмоқ ихтиёр этгай?!

ИАК охири не бўлди, кўриб ҳам ибрат олмаслар,
Наҳот, оқил киши ўтқа киришликка қарор этгай?

Ғарибу мазлуму бекас бенаволар дуосин ол,
Уларнинг қарғишин олғонни Тангри шармисор этгай.

Ғанимат билмаган фурсатни нодондир, ажал келса,
Ғадоми шоҳми фарқи йўқ, танангни тору мор этгай.

Худодан қўрқмаган бадбахт киши, ким бўлса ҳам Саҳвий,
Худодан қўрққан одамлар адолатни шиор этгай!

Бу янги раҳбар ҳам

Бу янги раҳбар ҳам мазлум ғарибларга азоб этгай,
Билолмасман қиёматда ҳали қандай жавоб этгай?!

ИАК золим бўлиб бадбахт бўлиб ўтди бу дунёдан,
Агар оқил одам бўлса ўзини сарҳисоб этгай.

Нечук нокас киши мазлумлар оҳига қиё боқмас,
Тилагим шу яратгандан сани ҳолинг хароб этгай.

ИАКдек мустабид бўлмоқни орзу айласанг охир,
Қудрати беқиёс Тангрим бу орзунгни сароб этгай!

Бугун фурсатни ғанимат билмасанг хор бўл шу дунёда,
Ажаб эрмас Худоим бу дуоим мустажоб этгай.

Худоим икки дунёда саодат аҳлидан қилсин,
Қаю раҳбар шу мазлумларга бир хайру савоб этгай.

Адолат йўлини тутмай зулмга юз қўяр бўлсанг,
Сани қарғаб ёзилган шеъридан Саҳвий китоб этгай!

Қачон келар билмадим

Қачон келар билмадим, ажал менинг йўлимдадир,
На иложу чорасин қилмоқ менинг қўлимдадир?!

Кетарман келса ажал бир кун тўсатдан ногаҳон,
Ўлсам эл айтар: унинг қабри Стокҳолмдадир.

Гарчи тақдирим мени бу элга дуч этди бугун,
Лек дилимнинг меҳри мен ўсган ўшал чўлимдадир.

Не қилай ҳаргиз ватанда офиятни топмадим,
Доимо офат балолар ўнг ила сўлимдадир.

Адолатсиз зўравон золимга дуч бўлдим нетай?,
Ҳар на даъвоим менинг бўлса ўшал золимдадир.

Динини дунёга сотганларни кўп кўрдик қаранг,
Аламларим динфуруш хоин имом олимдадир.

Дилимнинг дардини дoston айлагай бу шеърларим,
Бу ғазалнинг инъикоси нотавон ҳолимдадир.

Кеча кундуз шеър ёзарсан, қадри йўқдир Саҳвиё,
Қавму қардошим учун қадрим менинг пулимдадир.

Менинг

Гарчи бу кун шведлар юрти диёримдир менинг,
Барибир юртимга қайтмоқлик қароримдир менинг.

Мен ватандан қочмадим, қочдим зулмдан ноилож,
Зўравонга қарши турмоқлик шиоримдир менинг.

Зўравонлар ҳақни айтган барчани йўқ қилдилар,
Барча мазлумларнинг оҳи, оҳу зоримдир менинг.

Ҳақ йўлида ҳар киши собит тура олмас экан,
Шайхи Абдулвалий қори ифтихоримдир менинг.

Қани Абдуллоҳ Бухорий, қани Фуад Шокирий?,
Шулардек ҳақ йўлда ўлмоқ ихтиёримдир менинг.

Мен бу мазлум миллатимнинг қайғусида қон ютиб,
Шу кураш йўлида бўлмоқ, номус оримдир менинг.

Ҳаловат топмайди Саҳвий, то зулм мавжуд экан,
Не қилай дўстлар ахир шу йўқу боримдир менинг.

Этмоқдадир

Нутқи бирлан гарчи раҳбар дилни ром этмоқдадир,
Ўзбекистонда ҳали зулмат давом этмоқдадир.

Чорак аср ухлаган эл энди уйғонгай десам,
Саҳар вақтин эл учун аксинча шом этмоқдадир.

Тинмайин танқид қилиб аввалгини даврин қаранг,
Мустабид шахсини ҳар дам эҳтиром этмоқдадир.

Субутсизлик намоёндин раҳнамолар ишида,
Пухта қилмаслар бир ишни қилса хом этмоқдадир.

На мазлумлар бўлди озод, на зулмга қўйди чек?,
Элни кутган умид орзусин ҳаром этмоқдадир.

Мен бу касда барқарор изчил сиёсат кўрмадим,
Ҳар куни ҳар турли куйларга хиром этмоқдадир.

Қандай адолат ва ҳурлик, қандай ислоҳот бўлур?,
Подаларни бўри қашқирга инъом этмоқдадир?!

Ҳеч нарсага ақли етмас, эл бугун ҳайрон турар,
Бесавод элни яна баттар авом этмоқдадир.

Бу мазлумлар энди кимдан, мадад кутсин Саҳвиё?,
Бугун бу элга зулм, мулла имом этмоқдадир?!

Бор менинг

Эй Худоё, даргоҳинга эҳтиёжим бор менинг,
На бир ишимда баракот, на ривожим бор менинг.

Мағфират қилсанг, ғазаб қилсанг, Ўзингда ихтиёр,
Бўйсуниб турмоқдан ўзга на иложим бор менинг?!

Дунёнинг ғам ташвишидан дилим хуфтондир бугун,
На бу зулматни ёрутгудек сирожим бор менинг?!

Менда йўқ йўл кўрсатувчи, раҳнамо Сендин бўлак,
Дунёда на шайху, пиру, мулла ҳожим бор менинг?!

Эҳтиёжимга кифоя молу дунё истадим,
Қаноатнинг ганжидан молу хирожим бор менинг.

Мен гуноҳкор бандага раҳм эт ўзинг Парвардигор,
Чунки, тавҳид нуридан бошимда тожим бор менинг.

Икки дунёсини Саҳвий, Сенга таваккул этар,
Эй Худоё, даргоҳинга эҳтиёжим бор менинг.

Мулла Анвар

Мулла Анвар турли фитна можаронинг устида,
Умри ўтди аҳли ҳаққа ифтиронинг устида.

Мустабид золимга хизмат қилгани кам бўлдимиз?,
Қуръон ўқибди яна бахтиқаронинг устида.

Бу золимнинг зулмининг сони саноғи бормиди?,
Жавоб берсин ҳар бир мазлум фуқаронинг устида.

Динга душман, нотавон махлуққа шунча марҳамат,
Кўрсатибди, жону имондан жудонинг устида.

Ҳақни тан олмасдан ўтди мустабид чорак аср,
Иблис турган ундаги кибру ҳавонинг устида.

Тилагим шу, динфурушлар жойлари золим билан,
Бирга бўлсин то абад таҳтассаронинг устида.

Саҳвиё золимга лаънат айтиб ўт бу дунёдан,
Бўлсада зулм, яна сен мотамсаронинг устида.

Бир париваш учради

Бир париваш учради жинси бани одам каби,
Лекин, одам наслиданмас ўзга бир олам каби.

Қаро кўзлар қарочиқлар остида сирли боқар,
Кўзларин нури чарақлар ложувард шабнам каби.

Дилимни мафтун этибдир фитналик наззораси,
Бу жасадда бор назокат ва латофат жам каби.

Нурафшон юзи тароват тарқатарди чор тараф,
Қанча сеҳру жозиба бу юзда мужассам каби.

Бошдаги рўмол яширмиш зулфини бегонадан,
Бўлмоғин кўнгил таманно айлади маҳрам каби.

Ҳаё акс этган бу кўзларга боқиш душвор экан,
Юзига солмоқ назар дил дардига малҳам каби.

Дилраболар ишқи бирла маҳлиё бўлган дилим,
Чекмагандир нола Мажнун ҳам менинг нолам каби.

Дину имонга тажовуз айлагай бу фитналар,
Не қилай куймоқдаман дарду аламдин шам каби.

Муҳаббатга ташна қалбинг қонмади ҳеч Саҳвиё,
Борми ошиқ дилга ҳижрондин буюкроқ ғам каби.

Бўлмаса

Бўлмасин менга агар шу «бахт» деган, ёр — бўлмаса,
Бўлмасин, менга қўйилган айб бекор — бўлмаса.

На ватанда, на ғурбатда офиятни топмадим,
Бўлмас оламда адолат, бандада бор, — бўлмаса!

Демас эдим, мен ажиб қисматга соҳиб бандаман,
Кутмаган жойдан балолар менга дучор бўлмаса.

Топмадим имкон етишмоқлик учун мақсадга йўл,
Бу тириклик ташвиши на бунча бисёр бўлмаса?!

Қанча кўп бўлса танишлар, шунча кўп ташвишу ғам,
Дўстларингдан душманинг кўпроқ дилозор бўлмаса.

Бир умр хилватда ўтган кимсага қилдим ҳавас,
Кошки, эл дунёда боримдан хабардор бўлмаса.

Мен ҳаётимни яшаб бўлдим қолибди энди кам,
Қўрқаман Саҳвий бу элларда қолиб хор бўлмаса.

18.07.2017

Толёй йўқи жонимга бололиғ бўлди,
Ҳар ишники, айладим – хатолиғ бўлди.
Ўз ерни қўйиб, Ҳинд сори юзландим,
Ё Раб, нетайин, не юз қаролиғ бўлди?!

Заҳриддин Муҳаммад Бобур

Нетай

Элу юртдан шоҳи Бобурдек, жудо бўлдим нетай?,
Мен унингдек шоҳ эмас, муфлис гадо бўлдим нетай?!

Қирқ етти ёшига етмай кетди Бобур дунёдан,
Мен бу ғурбатда ҳануз ўлмай адо бўлдим нетай?!

Толёим йўқ деса, ўзга юртда шоҳ бўлган киши,
Мен не дерман, айна дардга мубтало бўлдим нетай?!

Ўзга элда шоҳ бўлишдан, ўз элинг афзал экан,
Шоҳи Бобур сўзидин мотамсаро бўлдим нетай?!

Юртини тарк этсалар, султон, вазирлар, шоҳлар,
Мен киму, тақдирни ҳукмига ризо бўлдим нетай?!

Ўз элимни тарк этиб, ғарб сори йўл солдим букун,
Эй Худо, раҳм этмасанг, юзи қаро бўлдим нетай?!

Раҳматинг муҳтожидир Саҳвий, Ўзинг бергил мадад,
Жаҳолатда сарбасар жони фидо бўлдим нетай?!

Муносабат

Гарчи ҳозирча, «президент, Мирзиё» дерман сени,
Элга зулм этсанг ИАҚдек, «рўсиё» дерман сени.

Барча мазлумларни қил озод, тарахҳум кўрсатиб,
Мирзиёмас шунда «элга, нур, зиё» дерман сени.

Элга кўрсатгил адолат, бериб золимга жазо,
Ошкор қил яхшиликлар, «бериё» дерман сени.

Алдама халқни ИАҚдек, сохта ёлғонлар билан,
Алдасанг, «каззоб, уятсиз, беҳаё» дерман сени.

ИАҚни айбин бекитмай, элга ошкор айласанг,
Ўзгаларни билмадим, мен «авлиё» дерман сени.

Қизларинг эл қонини ичса, ИАҚнинг қизидек,
«Юртимиз бошига келган, аждаҳо» дерман сени.

Кишанларни парчалаб, бу элга эркинликни бер,
«Мазлум элга буюклик, берган, даҳо» дерман сени.

Борида имкон ғарибларга карам кўрсат бугун,
«Охиратни ўйлаган, ақли расо» дерман сени.

Унутмагил, сенга ҳам қилмас вафо, бу тожу — тахт,
Бу ҳақиқатни унутсанг, «ашқиё» дерман сени.

Хулоса қилмоққа шошмасдан кутар Саҳвий бугун,
Шунга ҳозирча «президент Мирзиё» дерман сени.

Инсон умри

Инсон умри дунёда, қисқадир, бир муддатдир,
Бу ҳаётнинг мазмуни, Яратганга хизматдир.

Худо бир, охират ҳақ, мўминларнинг йўли шу,
Бундан бошқа ақида бир пулга ҳам қимматдир.

Элу юрт ватан миллат, инсон учун қадрли,
Булар ғамини еган инсон олий қимматдир.

Адолатли бўлмаса, иш бошини тутганлар,
Биламизки бундайлар эл юрт учун кулфатдир.

Бири бирига душман, одамизод азалдан,
Айни вақтда булар, бир бирига неъматдир.

Яхши ёмон, оқ қора, курашади доимо,
Ҳикмат шуки, зиёнинг муқобили зулматдир.

Тенг тенги тезак қопи билан бўлар деган эл,
Демак, золимдир кимки, золим билан улфатдир.

Дунёда қадриятлар бари ўткинчи бироқ,
Йўқолмас бир қадрият, бу инсонга ҳурматдир.

Саҳвий орзуси доим ватанда яшамоқдир,
Лекин, ҳозирча тақдир насибаси ғурбатдир.

Бўйдоқлар ўқимасин:

Уйланмаган йигитни қиши ҳеч бўлмайди ёз,
Африкага борсаям ҳеч ёзи ўтмайди соз.

Ёлғиз одамни қандай тўлсин қўнгли дунёда,
Тоза одам бўлсаю, яна ўқиса намоз?

Уйланмаган йигитдан шубҳаланар ўзбеклар,
Ўттивозларга фақат бордир бундай «имтиёз.»

Ўзбеклар номусли эл, Европалик эмаслар,
Уйланмаган йигитлар топилади жуда оз.

Эркак зоти албатта уйланмоғи лозимдир,
Эплай олсанг иккита, учта уйлан, эй шоввоз.

Қари қизлик уятмас, бўйдоқ юриш уятдир,
Бўйдоқ юрмайди йигит, уяти бўлса оз моз.

Бўйдоқ юрмасин эркак, эрсиз қолмасин қизлар,
Булар иттифоқ бўлса, жамият бўлар мумтоз.

Фитратлари бузилса, фасод бўлар одамзод,
Қанотсиз қуш узоққа қилаолмайди парвоз.

Муаммо кўп хотин эр, эр хотинни топишда,
Лекин топилар бир кун, мақсаддан кечмасанг воз.

Сизларга даъватим шу, уйланинглар бўйдоқлар,
Аввал ҳам айтган Саҳвий, эслатади қайта боз.

Бўлмади жам хотирим

Бўлмади жам хотирим дунёни ғам фикри билан,
Кошки ўтсайди бу вақтим, Тангрининг зикри билан.

Олди биздан ихтиёрни, энди дунё ташвиши,
Одамизод чалғиди бу молу мулк сеҳри билан.

Биз каби осий ва ғофилларни очсин кўзини,
Ўтмасин беҳуда бу фурсат лағв меҳри билан.

Кимки, мазлумларга то, раҳмат назар солмас экан,
Бир куни тутгай уни қудратли Зот қаҳри билан.

Нотавон мазлум ғарибларга раҳм қилгай Худо,
Фиравнларга кифоя айласин наҳри билан.

Бир мусулмон ўлкада юртбоши динсиз бўлмасин,
Бошимизга келмасин энди синов даҳрий билан.

Гар ватанда тикласак бир кун адолат туғини,
Фахр қилсак арзига, миллат, ватан фаҳри билан.

Адолат ва эрк шиори бўлса бу элнинг мудом,
Намозда омин десак, баланд овоз жаҳрий билан.

Заҳар дек аччиқ каломинг — демангиз — Саҳвий сени,
Баъзи иллатга даво бўлгай, илон заҳри билан.

Қаламчилар

Қаламчилар қалам олмоқни қўлга ихтиёр этмиш,
Бу иш бирла бизингдек муттабиъни бахтиёр этмиш.

Узоқ йиллар сукунат қаърига чўмган эди бу қавм,
Сукут қаъридан энди чиқишликка қарор этмиш.

Сиёсатдан узоқ бўлмоқни мақсад қилганин айтур,
Агарчи динда Аллоҳ бу амални пойдевор этмиш.

Бу майдонда, курашмоқда фирқалар тинмайин бу кун,
Булар бир мўътадил тинч маърифат йўлин шиор этмиш.

Сарой имомига дўстлик баён этган, бу не ҳолат?,
Агарчи у касофатлар, буларни шармисор этмиш?!

Ҳанафий йўлига мансублигини иддао айлаб,
Салафлар манҳажин сабаб недирки бўйла хор этмиш?!

Қаламкашларга қойил қолмайин ҳеч бир иложим йўқ,
Бугун Саҳвий неки кўнглинда борин ошкор этмиш.

Кеча кундуз тинмайин

Кеча кундуз тинмайин ишлаб қуригай силлалар,
Кимга вафо қилди айтинглари кумушлар тиллалар?!

Авом гар дунёга алданса мулла қайтарар,
Ким қайтарар пул дея тинмай юурса муллалар?!

Ким айбдор гар бу элда дин диёнат қолмаса?,
Ҳаққамас ботилга хизмат қилса катта саллалар?!

Юрт кезар ота она фарзандига безътибор,
Тебратиб бешикни айтмайди онаси аллалар.

Эрида йўқдир ҳамийят хотинида шарм ҳаё,
Ясаниб кўча кезар кийган кийимлар ҳуллалар.

Маънавий моддий жиҳатдан инқирозга учрадик,
Бугун қуръондан қаранг афзал дейилгай яллалар.

Қиёматнинг аломатлари аниқдир шубҳасиз,
Бизни аҳвол кўрсатар келди ўшандай паллалар.

Биз авомни ақли етмас нажот йўли қайдадир?,
Нега кўрсатмайди бизга йўл, ақлли каллалар?!

Саҳвиё, йўлин йўқотган кимса топмайди нажот,
Бизга устозлик қилар, энди сариқлар, маллалар.

Кетмади

Мен кўрган азобларнинг доғи ҳали кетмади,
Дилда қолган аламли яраларим битмади.

Ватанимда яшашни истагандим ҳамиша,
Тақдир қазони қаранг, бу ҳам насиб этмади.

Бу ғурбат диёринда яшаяпман умидвор,
Ўзгаришлар бўлсада, навбат бизга етмади.

Ҳалиям ўша ўша, ўзгармади бу аҳвол,
Золимни ер ютсада, малайларни ютмади.

Кузатиб юртим ҳолин, паришондир ҳаёлим,
Мирзиё ҳам адолат, имон йўлин тутмади.

Бу омонат дунёдан, кутиб кутиб ўтармиз,
Ким борки бу дунёдан, кутиб кутиб ўтмади?!

Яхшилиқдан умидин, узмай яшайди Саҳвий,
Фақат Иблис Аллоҳдан яхшилиқни кутмади.

Сени

Қайга борма барибир таъқиб этар рўё сени,
Фалокатнинг қаърига солмоқдадир гўё сени.

Ҳар тарафдан дилга ғам солгай бу дунё қайғуси,
Ҳеч қачон дўст тутмаган ўзига бу дунё сени.

Дилни хотиржам қилиб дунёга алданма яна,
Қилмаса бас, бу кетишда энди рўсиё сени.

Тангри зикри бирла қалбинг топмаса ором агар,
Бошқа нарса қалбинга бермайди нур зиё сени.

Қўй халойиқнинг ғамин, Холиқ ғамин қил энди бас,
Ҳалокатга элтгуси тарк этмасанг риё сени.

Хаста қалбинг, сохта дунё ғамидин топмас омон,
Ҳеч қачон тарк этмагай, дунёда дийдиё сени.

Кошки бу ғамни ювишга, чора топсам бир куни,
Саҳвиё поклар дилинг борсанг Амударё сени.

Дўндирар ёлғонни ҳам

Қаранглар бу касга ростга, дўндирар ёлғонни ҳам,
Фирибгарликда ортда қолдирар шайтонни ҳам.

Динфурушликка мажбур бўлса расмий муллалар,
Бу ғанимат билмагандир, борида имконни ҳам?!

Бунга на ҳожат бу каззоблик, нега жим юрмагай?,
Билмадим ошга қўшиб, ютганмикан виждонни ҳам?!

Бевафо ўткинчи, ёлғон нағмаларга ўйнабон,
Қўйди ботилга бугун бўйсундириб қуръонни ҳам.

Зулмга хизмат қилишни бошлади, фатво бериб,
Кошкиди бой бермаса, дунё учун имонни ҳам.

Ҳақни ботилга ўрашлик, хиёнатнинг каттаси,
Тангрига қилмаган иблис бу каби исённи ҳам.

Хиёнатдан қайт дея, Саҳвий қилур сенга нидо,
Унутиб қўйма сени халқ айлаган Раҳмонни ҳам!

Борарман

Бир кун келар юртимга, ҚУРЪОН билан борарман,
Фатху нусрат ғалаба, имон билан борарман.

Баракот йўқдир элда, ҳамманинг дарди пулда,
Зулмга қарши дилда, исён билан борарман.

Бўлдик бугун дарбадар, шу бўлди тақдир азал,
Ёзганим қанча ғазал, дoston билан борарман.

Не не алп баҳодирлар, кўп ишларга қодирлар,
Минг минглаб муҳожирлар, карвон билан борарман.

Бугун бизлар кўп сонли, катта шовқин суронли,
Адолатли имонли султон билан борарман.

Дардим қилай овоза, қиш тугаб етсак ёза,
Эл юрт олдиға тоза, виждон билан борарман.

Кошки, мақсадға етсам, кейин дунёдан ўтсам,
Бундан олдинроқ кетсам, армон билан борарман.

Саҳвий айларсан орзу, қилма беҳуда қайғу,
Дилда жўш урган туйғу, туғён билан борарман.

Хатар бордир

Азалдан бизга маълумдир бу йўлда хавф хатар бордир,
Чунки Тангри каломинда бу тўғрида хабар бордир.

Ҳаётнинг мазмуни шулдир, бу дунёда синов шулдир,
Шулардан соғ саломат ўтсанг оқибат самар бордир.

Ҳаётим хавф хатарга тўла бўлди деб, ема қайғу,
Маишат бирла ўтказган ҳаётда кўп зарар бордир.

Бу дунёда оғир енгил барин бир бир кўриб ўтдим,
Мен англаб етганим шулки, асалда ҳам заҳар бордир.

Нурафшон бўлса кундуз кечалар бўлгай зимистон тун,
Бу зулматни ёрутмоққа, самовотда қамар бордир.

Туганмас бу кураш, бу олам узра то ҳаёт мавжуд,
Кимга мағлубият битган қазо, кимга зафар бордир?!

Ҳаётинг етди бир манзилга Саҳвий, энди ақлинг йиғ,
Йўл озукасини тахт айла, олдингда сафар бордир!

.....

Ҳажр қолмас ёшурун оҳу фиғон чек, эй кўнгул,
Ким, яшурмоқ бирла ҳаргиз қолмади пинҳон ўлим.

А. Навоий.

Ўлим

То тириксан бор бошингда билгил эй инсон ўлим,
Вақти етса тотмоғи лозим бўлур ҳар жон ўлим.

Қолмади дунёда мангу ҳеч вазирлар шоҳлар,
Англагил келмоғи мумкин бандага ҳар он ўлим.

Бу ҳақиқатни тан олгай кофиру мўмин бари,
Чунки, келмоғин хабар берган эди қуръон ўлим.

Ҳар бир инсон бир куни тотгай ажалнинг шарбатин,
Не саодатдир агар, топса киши осон ўлим?!

На келишда на кетишда бандада йўқ ихтиёр,
Не саодат келса гар ҳамроҳ бўлиб имон ўлим?

Эҳтиёткорлик ажалнинг дардига қилмас даво,
Мард бўлиб ўлмоқ насиб этса шараф ва шон ўлим.

Саҳвиё, мўмин кишига на ҳожат хавф айламоқ,
Рухни жасаддан халос қилгувчи бир имкон ўлим.

Қўрқиш билан

Қўрқиш билан ҳаётда битган эмас ҳеч бир ғам,
Қўрққани учун ўлмай қолмагай ҳаргиз одам.

Бу ҳаётнинг бори шу, тугамайди муаммо,
Яшашлик керак доим тутавермасдан мотам.

Тақдирда ёзганидан ўзга нарсა бўлмайди,
Шундай экан қўрқишга энди на ҳожат бу дам?!

Эртами кеч кетармиз Тангрининг даргоҳига,
Хоҳлайсанми ёки йўқ, мангу қолмайсан сен ҳам.

Шудир тақдирга имон, шудир диннинг асоси,
Буни англаган диллар бўлажақдир хотиржам.

Бу асосдан адашган залолатга кетибди,
Ундай ким дардига йўқдир дунёда малҳам.

Тангрига таваккулни қилиб шод яша Саҳвий,
Ўтаяпсан дунёдан кимдан ортиқ, кимдан кам?!

Этган билан

Сенга маълум кимлигим, эл не гумон этган билан,
Қазо ҳукми ўзгарарми, имтиҳон этган билан?!

Азалдан кимга саодат, кимга битмишдир иқоб,
Заррача фойдаси йўқ, бағрингни қон этган билан.

На келишда на кетишда, ихтиёр йўқ бандада,
Ажал ҳам ёнингдир, кўздан ниҳон этган билан.

Бандалик орзу умид ва илтижодан холимас,
Фарқи йўқ даврон сени, шоҳи жаҳон этган билан.

Икки дунёнинг саодат неъматин этсин ато,
Йўқса, не наф дунёда тинчу омон этган билан?!

Нақди имон бўлсин ҳамроҳинг кетар пайтинг сени,
Манфаат бўлмас у сиз сен тарки жон этган билан.

Тангри олдида азалдан мартабанг бўлса улуғ,
Саҳвиё не ғам сени, эл юрт ёмон этган билан?!

Яна

Во ажаб орзу ҳавас дилга тузоқ бўлди яна,
Оқибат рўёбидан беҳад узоқ бўлди яна.

Неча дерманки ўзимга тарк этай орзуни мен,
Илож йўқ кўнглим ҳавасга иштиёқ бўлди яна.

Неча йиллар ўтди умрим банди зиндонлиқда ҳайф,
Не қилай, қисматда тақдирим фироқ бўлди яна?.

Менда кўп яхши ҳавас, орзу умидлар бор эди,
Бора бора барчаси мenden йироқ бўлди яна.

Хазон фасли келди умрим боғига, қиш ҳам яқин,
Қиров тушган сочларим бунданда оқ бўлди яна.

Ғамларимни шеърга солмоқ одатимдир доимо,
Дилдаги зулматга шеърим шамчироқ бўлди яна.

Холисона бир амал қилган эди Саҳвий бугун
Қаранг ҳамроҳим риё бирла нифоқ бўлди яна.

Айлай десам

Йўқдир имконим ватанни ихтиёр айлай десам,
Ёки, бу ғурбат диёрин мен диёр айлай десам.

Тангрига ҳамду сано бўлсин бари неъмат учун,
Қўрқаман шаккок бўлишдан оҳу зор айлай десам.

На бу ғурбатда яшашга бордир имконим мени,
На иложим ўзга ер азми қарор айлай десам?

Интизорлиқда ўтар ҳар куну тун беқарор,
Фарқи йўқдир кун билан тун эътибор айлай десам.

Изғирин совуқ ҳамиша менга ҳамроҳ, чора йўқ,
Қаҳратон фасли тугаб, фаслим баҳор айлай десам.

Ношукрлик ҳам ёмондир, лек иложим йўқ нетай,
Ғам билан маҳзун дилимни бахтиёр айлай десам.

Кетди қўлдан ихтиёри энди Саҳвий ноилож,
Чора йўқ Тангрим йўлингда, жон нисор айлай десам.

Этди шайх

Аслида кимлигини эл ичра ошкор этди шайх,
Турфа хил ботил фасод, фатвони изҳор этди шайх.

Мазҳабида юрмаган ким бўлса бадном айлади,
Оми элни таассуб дардига дучор этди шайх.

Ўзгаларга нисбатан ёқди адоват ўтини,
Тассуфларким, бу ишларни бекор этди шайх.

Ихтилофлар ҳақида ёзди дилинда ҳар на бор,
Омонат дин илмини сотмоққа бозор этди шайх.

Пиру муршидлик қилиб, ушлаб тасаввуф йўлини,
Муридларни ҳам залолатга гирифтор этди шайх.

Китобу суннатни тутган кимсага қилди ғазаб,
Фиску фужур аҳлига ҳурматни бисёр этди шайх.

Аҳли мансаб аҳли жоҳга иззат икром кўрсатиб,
Ўзини нафсин шуларнинг олдида хор этди шайх.

Ҳаммани ўз йўлига кирмоққа чорлаб доимо,
Кенг ҳидоят йўлини бу халқ учун тор этди шайх.

Барча мазлумни адашган деб бериб фатво мудом,
Барча золимни ўзига дўст ила ёр этди шайх.

Таассуб бирла адоват қолдириб кетди қаранг,
Билиб туриб кўп хато ишларни такрор этди шайх.

Меҳрибон Аллоҳ кечирсин, ким адашган бўлса гар,
Ғафлат уйқусида ётган элни «бедор» этди шайх.

Саҳвиё сарбон адашса, қолмагай карвон омон,
Эл ичинда йўқ таассуб иллатин бор этди шайх.

Билинг

Рўзаи моҳи шариф мўминга меҳмондир билинг,
Рўзадорларнинг иши хайр ила эҳсондир билинг.

Рўза тутган бандалар жаннатга киргай шубҳасиз,
Уларга хос бир эшик бор, номи райёндир билинг.

Закоту фитру, хайр эҳсон, фақирлар ҳаққидир,
Ҳар бириси жаҳаннамдан битта қалқондир билинг.

Бу ойда кўпдир ибодат, турли хил лайлу наҳор,
Ибодатлар афзали ҳам хатми қуръондир билинг.

Бу ибодат оийдир, меҳнат машаққат оийдир,
Барчаси мўмин учун улкан шараф шондир билинг.

Мағфират раҳмат ва дўзахдан қутулмоқ оий бу,
Жаннат аҳлидан бўлиб қолмоққа имкондир билинг.

Бу улуғ неъматни менга ҳам насиб этгайми деб?,
Раҳматига кўз тутиб, Саҳвий дили қондир билинг.

Бошланар

Жаннат йўли имону ислом билан бошланар,
Расулга инган ваҳий пайғом билан бошланар.

Ибодатларда қиём, рамазон оий сиём,
Ҳаж аркони ҳам аввал, эҳром билан бошланар.

Жаҳаннамдан нажотинг, саодатли ҳаётинг,
Закот ушр садақа, инъом билан бошланар.

Олам узра офият олиб келган бир йўл бу,
Йўлиққанлар сўзлари, салом билан бошланар.

Яхши билан ёмон сўз, чиқар битта оғиздан,
Эзгу ишлар бил эзгу, калом билан бошланар.

Сўзнинг кучи қуввати бебаҳодир оламда,
Гўзал шеърлар ҳам гўзал, илҳом билан бошланар.

Кўп хатолар туфайли, Саҳвий аталган номим,
Ёзган ғазал, достоним, шу ном билан бошланар.

Раҳматингни дариғ тутма

Раҳмати ҳақ ёғилур моҳи рамазон ҳар кеча,
Аҳли ислом тиловат айлайди қуръон ҳар кеча.

Йилнинг ўн бир оғи ўзга, ушбу оғи ўзгадир,
Само узра шуъла сочгай моҳитобон ҳар кеча.

Кундузи бўлса сиём, тунни қиёмда ўтказиб,
Ибодатда ўтса кундуз, хайру эҳсон ҳар кеча.

Мағфират дарёси жўш урганда билсанг покланар,
Гуноҳлардан неча минглаб аҳли исён ҳар кеча.

Бунчалик кўп файзу раҳмат бошқа оғда бўлмагай,
Олам узра мавж урар бил баҳри ғуфрон ҳар кеча.

Қадр оқшоминда Жаброил кезар олам аро,
Зикр тасбиҳ айтар аҳли еру осмон ҳар кеча.

Бу улуғ айёмда Саҳвий, Тангрига айлар дуо,
Раҳматингни дариғ тутма, биздан ҳар он ҳар кеча.

Тинмайин жанглар кетар

Тинмайин жанглар кетар ернинг юзи жангоҳдир,
У тараф ҳам бу тараф, инсон деган гумроҳдир.

Куфр ила имон орасинда эмас бу тўқнашув,
Барчаси имон келтирган Тангри бир, Аллоҳдир.

Бир бирин қонин ҳалол деб беомон қирмоқдалар,
Бу гуруҳлар мақсади шу давлат ила жоҳдир.

Фитналар келди бугун барча мусулмон аҳлига,
Фитнага тушмай илож йўқ, банда хоҳ нохоҳдир.

Мўмин банда қандай имонин саломат сақлагай?,
Ҳар тарафдан ўраб турган, минг тузоғу чоҳдир.

Фитналар пайтида фирқа аҳлини тарк айлагай,
Кимки, Аллоҳнинг Расулин сўзидин огоҳдир.

Қўриб умматнинг таназзулин дили қондир бугун,
Шу сабаб Саҳвийга қайғу доимо ҳамроҳдир.

Шитоб айлаб

Келибон кетгали шошгай, бу айёмлар шитоб айлаб,
Бу айёмда ибодат қил деган, Тангрим хитоб айлаб.

Бу имконни ғанимат билмоқни бизга насиб этсин,
Ўтмасин маъсиятда охир уқбони хароб айлаб.

Гуноҳдан покланиб олмоққа келган битта имкон бу,
Умидвормизки кетмас ушбу орзумиз сароб айлаб.

Жаҳаннам оташидан сақлагувчи парда бўлгайдир,
Саховат ойин ўтказ, хайру эҳсону савоб айлаб.

Буюк ойда гуноҳдан пок бўлолмай доғда қолмай деб,
Санинг лутфунга кўз тикиб, турибман изтироб айлаб.

Илоҳо мағфират муҳтожи бандангман афу этгил,
Қиёматда ғазаб қилма ки адлингга ҳисоб айлаб.

Худонинг раҳматин истаб, ибодат айлагил Саҳвий,
Ажабмас мағфират этса, дуоинг мустажоб айлаб?!

Бир куни

Беҳуда қайғуни қўй шодон бўларсан бир куни,
То тириксан шод яша, гумдон бўларсан бир куни.

Молу дунёнинг келиб кетганига қайғу чекиб,
Беҳуда дунё учун қурбон бўларсан бир куни.

Сен адолат истама бу имтихон дунёсида,
Изласанг топмай уни ҳайрон бўларсан бир куни.

Дунёда ҳою ҳавас поёнига етмас киши,
Топмайин бош охирин сарсон бўларсан бир куни.

Бири кам дунё деганлар охири барбод уни,
Келса тақдир зарбаси гирён бўларсан бир куни.

Бил ғанимат даври давронинг тугаб битмас бурун,
Ногаҳон етса ажал нолон бўларсан бир куни.

Тангрига қилгил таваккул дилни шод эт Саҳвиё,
Ғарибман деб ғам ема, султон бўларсан бир куни.

Турмада 17 йилдан бери ётган дўстимга атаб:

Ваъда берди қайси бир сўзга вафо қилди ИАК?,
Қанчалар мўмин мусулмонга жафо қилди ИАК?!

Чорак аср зулм қилди тинмайин шому саҳар,
Ўлгуинча зулм этиб кайфу сафо қилди ИАК.

Эй биродар, сенга имон йўлида етди зулм,
Шунча йиллар ихтиёрингдан жудо қилди ИАК.

Сен каби мўмин мусулмонни қамаб, қийнаб фақат,
Шубҳасиз шайтон лаинга, иқтидо қилди ИАК.

Шунча фарзандинг сени кўрмай униб ўсди бугун,
Ота онанг бағрини ўртаб адо қилди ИАК.

Хонадонинг бўлди сарсон, парча нонга зор бўлиб,
Ўзига тўқ элни сарсону гадо қилди ИАК.

Қизлари миллирд ўмарган бўлсада йўқдир жазо,
Неча минг айбсиз мусулмонга жазо қилди ИАК.

Сен каби минглаб йигитлар турмада умри хазон,
Динга қарши жангда умрини фидо қилди ИАК.

Ҳалиям ҳеч нарсга ўзгармай турибди барибир,
Ажал етди, ит каби ўлди, қазо қилди ИАК.

Энди бу золимга бир лойиқ жазо берсин Худо,
Қанча минглаб бандани, бахтин қаро қилди ИАК!

Ўрнига келганда ҳам мантиқ, фаросат топмадим,
Мирзиёни ҳам ўзига муқтадо қилди ИАК.

Ноиложликдан, аламдан шеър ёзар, Саҳвий бугун,
Кечмаса мазлум, Худо кечмас хато қилди ИАК!

Бевафо дунё

Бевафо дунё менга на дўсту, на ёрлик қилур,
Қайда бўлсам турли хил ташвиш дилозорлик қилур.

Аслида шундай яралган қўхна дунё бори шу,
Чунки, ҳар гулда тикан бордир ки озорлик қилур.

Инсу жин бирла малаклар, кеча кундуз айланиб,
Олам узра тинмайин ҳар лаҳза ҳамкорлик қилур.

«Бевафо дунё» дегайлар, одамизод дунёни,
Аслида ўзлари бир бирига айёрлик қилур.

Охират мангу ҳаёт, дунё унинг дебочаси,
Ақли борлар бунда у дунёга тайёрлик қилур.

Аслида тақдир азалда битгани бўлгай вале,
Ким нечук яхши ёмон, дунёда бозорлик қилур?!

Дунёдан истаб мурудинг топмадинг эй Саҳвиё,
Ҳаммага кенг бўлсада, дунё сенга торлик қилур.

Айлама

Эй ҳукмдор, ҳазар қилгил, элга озор айлама,
Зулм бирла ўзингдан, эл юртни безор айлама.

Бундай меҳнаткаш, ҳунарманд, ғариб, эл дунёда йўқ,
Сен буларни парча нон топмоқ учун зор айлама.

Сенга ҳам бу тожу тахт, давлат, омонат англасанг,
Эл ичида камтарин бўл, кибр ила ор айлама.

Сендан олдин ҳам неча, золимни кўрди бу ватан,
Ибрат олгил, дилни кенг тутгил уни тор айлама.

Тангридан кўрқ, молу мулкинга қирон келмай туриб,
Турмада ётган мусулмонларни бас, хор айлама.

То зулм мавжуд экан, сен бунга масъулсан, демак,
Кўзингни оч, зулм ила зулматни бисёр айлама.

Сенга Тангридан бугун тавфиқ тилар, Саҳвий нечун,
Сен ИАК қилган хато ишларни такрор айлама.

Изтиробингдан сени

Эй фалак, озурда бу дил изтиробингдан сени,
Бўлмаган рўёси орзуи саробингдан сени.

Хаста кўнглим бўлмади ҳеч изтиробингдин халос,
Қайга қочгаймен туганмас бу азобингдан сени?

Бу ҳаёт шундай яралган битмагай ташвишу ғам,
Англадим ё Раб шуни, ўқиб китобингдан Сени.

Ношукрлар жумласидан битмагил Тангрим мени,
Қўрқаман охир қиёмат кун ҳисобингдан Сени.

Тинмайин интилдиму, мақсад раво бўлмас ҳануз,
Бўлмади ҳеч фойда бу саъйи шитобингдан сени.

Эй кўнгил, дунёда коминг нораво кетмоқдасан,
Беҳабардир эл бугун, ҳоли харобингдан сени.

Саҳвиё гар қабринг узра бош кўтарса бир ниҳол,
Ранги озуқа олар, хоки туробингдан сени.

Етди бир манзилга ёшим

Етди бир манзилга умрим сарҳисобимдир менинг,
Бу ҳаёт кўрган кечирган бир китобимдир менинг.

Кўзлаган манзилга етмай бўлди сарсон бу жасад,
Барча орзу мақсадим энди саробимдир менинг.

Билмадим қайда адашдим, ёки шу тақдир қазо?,
Бесамар кетган бари, қилғон шитобимдир менинг.

Менда бу йўл бошида холис тилак мавжуд эди,
Оқибат шу топганим ҳоли харобимдир менинг.

Аслида тақдир азалда бандага битсин нажот,
Мен тушунган нарсаси шу сизга хитобимдир менинг.

Ё раб, эътироф этарман, менда кўп, фисқу гуноҳ,
Ўз ўзимга барча бу қаҳри итобимдир менинг.

Саҳвиё, етдинг ҳаётнинг шомига, кун бўлди кеч,
Дамбадам ботмоқда умри офтобимдир менинг.

Аҳли тақво бўлса яхши,

Қилма кўп айбимни эй шайх, хонақоға бормасам,
Ким, харобот аҳли хушдир, аҳли тақводин йироқ.

Алишер Навоий

.....

Истагай кўнглим бўлишни аҳли дунёдан йироқ,
Демагил, душманларимдан, дўсти ошнодан йироқ.

Тарк этай дунёни, дунё аҳли тарк этсин мени,
Бўлсам эрди турли ғам, ташвишу ғавғодан йироқ.

Ғам тўла қалбимга сиғмас, на аза, на тўй бугун,
Кошки, бўлсайдим аза, тўю тамошодан йироқ.

Ихтилоф ичра адашдик, энди бирлашмоқ учун,
Бизга имкон қолмади, Исо Масиҳодан йироқ.

Раҳматинг дарёсидан ташна дилим қондирмасанг,
Ташналаб бўлдим ҳалок, ул мавжи дарёдан йироқ.

Сен ғариблик даштида, бўлдим ғариб деб ёнмагил,
Аҳли тақво бўлса яхши, аҳли расводан йироқ.

Энди бас қил дарбадарликни сабр қил Саҳвиё,
Бўлса тақдирингда бўлма, аҳли Тимродан йироқ.

Англадим

Англадим энди ҳаётнинг зийнати фарзанд экан,
Одамизоднинг дили фарзандига пайванд экан.

Ота онам қадрини англади менга ушбу кун,
Энди билдимки улар қалби манга дилбанд экан.

Ибодат учун яратмиш инсу жин зотин Худо,
Шу ҳаёт мазмунига бу неъматни монанд экан.

Беҳисобдир одамизодга берилган неъматни,
Лекин, инсон зоти зурётига ҳожатманд экан.

Аслида фарзанд берар ота онасига сабоқ,
Унинг борлиги буларга бир насиҳат панд экан.

Икки дунёсини обод қилмоғин ҳақдин сўраб,
Қалбим Аллоҳга таваккул айлабон хурсанд экан.

Саҳвиё, неъматни қадрин англамайдир сен каби,
Кимки қалби беҳуда орзу ҳавасла банд экан?!

Сени ёлғиз дея билмоқ

Сени ёлғиз дея билмоқ, бу мазмуни ҳаётимдир,
Қиёматда яна ушбу, сабабкори нажотимдир.

Неки тавҳидни зидди бўлса, ботилдир гумоним йўқ,
У дунёю бу дунё шу ҳаётим ҳам мамотимдир.

Менга етмиш ҳаётимда неча турли бало офат,
Ақидам жавҳари тавҳид, менинг сабру саботимдир.

Ўшал тавҳидда содиқман, нажотидан умидим бор,
Агарчи қўп хатоларга тўла айшу нашотимдир.

Асрлар қаъридан тавҳидни қалбида олиб келган,
Боболардан менга мерос, менинг ҳам эҳтиётимдир.

Келажак зурриётимга шуни мерос қилиб кетсам,
Қиёматга қадар элтар, умидим зурриётимдир.

Менинг сонсиз гуноҳим бор, раҳм қил менга ё раҳмон,
Хато қилгувчиман, ушбу сабабдин Саҳвий отимдир.

Ҳақ яратмишдир сени

Ҳақ яратмишдир сени, жоду кўзинг шаҳло қилиб,
Сеҳрлаб олди дилимни, ўзига шайдо қилиб.

Ой юзин оҳанграбоси, хаста кўнглим ўртагай,
Кўзни тиймоққа иложим йўқ, менинг тақво қилиб.

Момо Ҳаввосиз яшолмаган учун одам Ато,
Қўйди Аллоҳ аёл зотин, эр учун пайдо қилиб.

Нозу истиғносидан мафтун этиб кўнглим вале,
Бир хабар бермас менга, қошу кўзин имо қилиб?.

«Ҳусн аҳлида вафо бўлмас» дегайлар, энди сен,
Бевафога яқинлашма, бошинга ғавғо қилиб?!

Шуаро аҳли муҳаббатни васф этган мудом,
Фарҳоду Ширин ва ё, Мажнун билан Лайло қилиб.

Жоду кўзлар сеҳрини васф этди меҳробдан чаён,
Муҳаббат афсонасин, Анвар билан Раъно қилиб.

Парирўлар меҳри дил торини чертиб тинмади,
Абас ўтди умри нақдим, тоатим расво қилиб.

Саҳвиё, дунё матосин афзали яхши аёл,
Топмасанг, начора ўт дунёдан истиғно қилиб.

Этдинг мени

Кўрсатиб ҳуснингни бунча интизор этдинг мени,
Дардли кўнглимни яна ғамга дучор этдинг мени.

Умрим ўтгандир фитна фасод ичра доимо,
Энди сен фитна қилишга ихтиёр этдинг мени.

Менинг оромим йўқолди борми дардимга даво,
Тинчу осуда ҳаётим беқарор этдинг мени.

Нозу истиғнони бас этсанг на бўлгай эй гўзал,
Шафқат этмай кўп балога гирифтор этдинг мени.

Не қилай осий дилим лаъли лабинг шайдосидир,
Гарчи васлингга етишмоқликка зор этдинг мени.

Кел мени хаста дилимнинг дардига бўлгил даво,
Бунча ноз истиғно этиб сан шармисор этдинг мени.

Қаҳратонда қотди Саҳвий меҳр топмай ёридан,
Сен меҳр сочмай туриб қалбим баҳор этдинг мени.

Қилдим бугун

Яккаю ёлғиз Худога, илтижо қилдим бугун,
Яхши ният орзуларни, дилга жо қилдим бугун.

Умримиз етмоқда ўз поёнига йўқ ўзгариш,
Шу сафар бир нарса бўлгай деб, рижо қилдим бугун.

Ёки, бу миллатга рўшнолик етар, ё хор бўлар,
Хору зорлик келмасин деб, мен нидо қилдим бугун.

Агар золим бўлса, хор бўлсин, узоққа бормайин,
Мустабид келмай туриб, қарғаб дуо қилдим бугун.

Бу элга ким бўлса подшоҳ, юртга келгай яхшилик?,
Элу юртим қайғусин, назму наво қилдим бугун.

Умидвормиз яхшиликдан, то тирикмиз дунёда,
Ноумид шайтон бўлар деб, иддао қилдим бугун.

Саҳвиё, дунёда ғам ташвиш, адо бўлмас экан,
Бу ажойиб кашфиётни, ихтиро қилдим бугун.

Бугун тунда ёлвордим

Бугун тунда ёлвордим, саҳар туриб Худога,
Худое инсоф бергил Ўзинг шу Мирзиёга.

Имонли банда бўлсин, бадбахт бўлмасин бу ҳам,
Дучор бўлмасин халқим яна турли балога.

Зиндондаги бечора мазлумларга раҳм қил,
Шояд бу қулоқ солса улар қилган нидога.

ИАК каби солмасин эл бошига офатни,
Айланмасин бу миллат яна сарсон гадога.

Бу миллатга нажот бер Эй қудрати буюк Зот,
Яна дучор этмагил бир дарди бедавога.

Сендан мадад бўлмаса ҳеч бир имконимиз йўқ,
Ҳеч ким қулоқ солмайди бизнинг бу дийдиёга.

Саҳвий унутма зинҳор, ҳақдан ўзгаси бекор,
Айланса шояд шу бор, дуоларинг равога.

Умрим ўтар

Тинмайин умрим ўтар, не фойда, фарёд айласам?,
Ёки, ўтган қисмини эслаб, бугун ёд айласам?!

Ҳар дақиқа сония, паймонамизни тўлдирар,
Тўхтамас ҳаргиз неча, мен дастидан дод айласам.

На бу дунё бўлди обод, билмадим, на охират?,
Кошкийди, бу бўлмаса, у бирсин обод айласам.

Ҳар куни кетмоқдадир, катта кичик, ёшу қари,
Менда йўқ чора уларнинг руҳини шод айласам.

Қанчалар дўсти қадрдоним ҳануз зиндондадир,
Йўқдир имконим уларнинг барин озод айласам.

Дунёдан афсус ила, армон ила ўтмоқдаман,
Орзу қилгандим зулм аҳлини барбод айласам.

Саҳвиё, ҳеч нарсага йўл топмадинг дунёда сен,
Умр ўтар тинмайин, не фойда, фарёд айласам?

Сайлов тугади

Мирзиё ғолиб дея, тан олди, дўст бегонаси,
Шу билан битди тугаб, сайлов деган афсонаси.

Отамурод, Наримон, Кетмон, бу жанг майдонида,
Бўлдилар мағлуб бариси, шўр экан пешонаси.

Мирзиёга берди барча халқ, овоз, ёшу қари,
«Бахт қуши» қўнди бошига, халқ унинг парвонаси.

Ҳаргиз инсофли кишига қўнмади бу «бахт қуши»,
«Қўзлари қўрми?» дебон, бўлдим унинг ҳайронаси.

Эчкида жон қайғуси, қассобда гўшт,» мой қайғуси,
«Куёв подшоҳ бўлди» деб, хурсанд бугун қайнонаси.

«Неччи йиллик орзуга етдик» дебон, хурсанд бўлиб,
Мирзиёни қучоқлаб ўпди бу тун, жононаси.

Устига улкан омонат олганин англармикан?,
Кошкиди, бўлсайди обод, ўлканинг вайронаси.

Истиқболда икки йўл бор, ё адолат, ё зулм,
Қайси бирсига тўлар, бу кимсанинг кошонаси?!

Зулм қилса элга ким, ўз жонига қилгай азоб,
Тавқ ила лаънатга қолгай, ота бирлан онаси.

Адолатни шиор қилган кимса, қандай бахтлидир?,
Икки дунёда келур бу хизматин шукронаси.

Ажал олдинда баробар, фарқи йўқ, шоҳу гадо,
Эртами кеч тўладир, ҳар банданинг паймонаси.

Саҳвиё, вақтин ғанимат билса, қайси банда гар,
Шу асосда ўлчанур, оқил билан девонаси.

Фитнага тушмай нетай

Фитнага тушмай нетай, ахлоқу одоб бўлмаса,
Фаҳш ўз домига тортар, мисли гирдоб бўлмаса.

Бўлса ҳамроҳим ҳамиша, изғирин, қору бўрон,
Бошим узра нур сочиб тургувчи офтоб бўлмаса.

Тўртта девор ичра ўтса, бори умринг, кўз тикиб,
Чораси йўқ, бедаво дард бирла бетоб бўлмаса?!

На иссиққа на совуққа, сабру тоқат йўқ нетай?,
Сабру тоқат бунчалар ҳам, менда камёб бўлмаса?!

Мен йиқилдим бу синовда, имтихондан ўтмадим,
Демагил, «Мен не қилай, масжиду меҳроб бўлмаса?»

Ё раб иқрорман гуноҳимга ҳидоят қил мени,
Сендин ўзга ҳидоят бергувчи арбоб бўлмаса?!

Қилмагил зоеъ менинг имону, кору борими,
Қўрқаман Саҳвий гуноҳ баҳринда ғарқоб бўлмаса.

17 январ 2017 йил

Маснавийлар

Мулоҳаза

Менга дерки: менинг фикру хаёлим,
Даъват йўлин танлаб олса бир олим.

Албатта бу улуғ синов йўлидир,
Бу йўл оқибати кўп қайғулидир.

Лекин, бу йўлда бор Тангри ризоси,
Бу йўл пайғамбарлар йўлин асоси.

Лекин, машаққатлар кўпдир бу йўлда,
Юрарсан гоҳи тоғ ва гоҳи чўлда.

Баъзида иблис ҳам васваса қилар,
У сени ҳар нозик жойингни билар.

Бу ишни душвордир бажармоқ холис,
Бу йўл машаққатли ва жуда олис.

Йўлда қолиб кетган карвонлар қанча?,
Манзилга етмаган сарсонлар қанча?!

Гоҳо ҳужум бўлур очиқ душмандан,
Улар қасд олишни иташар сендан.

Гоҳо қилур хуруж, аҳли маломат,
Ундан қолган эмас кимса саломат.

Гоҳ сенга душманлик қилар қариндош,
Гоҳ сени тушунмас қавм ила қардош.

Гоҳ қарши чиқишар муллаю имом,
Улар сени қилар оламга бадном.

Курашмоқлик керак ҳаммаси билан,
Баъзан ўз холаю аммаси билан.

Тугамас бу жанжал яқин орада,
Яшарсан доимо шу можарода.

Бу орада сенга топилар албат,
Бир нечта мухлислар қўйган муҳаббат.

Улар сени мақтар, буюк доно деб,
Жаҳонда тенги йўқ, бир уламо деб.

Атрофингда бўлар ҳар кун гиргиттон,
Иззату ҳурматга кўникар инсон.

Бу эса балонинг каттаси бўлар,
Бунг англамаган кимса йиқилар.

Мухлислар кўплиги бу ҳам тузоқдир,
Бунг англаганлар бундан узоқдир.

Баъзи шахслар нафси истайди икром,
Бу уни чалғитиб айлаб олар ром.

Эшитмоқлик мақтов унга ёқади,
Энди танқид қилсанг оғир ботади.

Энди бундай кимса даъват қилолмас,
Энди бу йўл узра холис бўлолмас.

Унга бу шайтоннинг бир тузоғидир,
Барча тузоғидан ёмонроғидир.

Ҳар турли балодан ўтсангда омон,
Бу тузоққа тушиб қолишинг ёмон.

Холис бўлиш керак бу йўл устида,
Холис бўлолмаган шайтон дўстида.

Бўлса агар сенда бир холис юрак,
Мақтов ва иззатни кутмаслик керак!

Буюк Аллоҳ ризосидан ташқари,
Анғласанг бир пулга қимматдир бари.

Тангри ризосини кутмоқлик керак,
Шу билан дунёдан ўтмоқлик керак!

Казо казоликни қилсанг иддао,
Бу нарса холислик учун бир бало.

Иззату икромдан қўйилса тузоқ,
Бундан омон бўлиш имкондан узоқ!

Кўп одамлар бунга мубтало бўлган,
Холислик учун бу бир бало бўлган.

Бу нарса оғирдир ўйлаб қарасанг,
Қилмоқ керак доим, нафсинг билан жанг.

Бу шартлар оғирдир, балки имконсиз,
Адашсанг кетарсан шарафсиз шонсиз.

Бу йўлда адашмай ўтолганлар оз,
Шу йўлда жон берсанг, бу жудаям соз.

Аммо, ожиз махлуқ инсон эканмиз,
Кўп хато қилувчи нимжон эканмиз.

Шу сабаб бу улуғ шарафли йўлда,
Кўп инсонлар иши ўлдаю жўлда.

Гарчи етмасақда улуғ шарафга,
Кетармиз улуғлар кетган тарафга.

Бу йўлда оввора сарсонмиз гарчи,
Мақсаддан адашиб ҳайронмиз гарчи.

Ё раббий бизларни тўғри йўлга сол,
Мақсадга еткузиб сўнг жонимиз ол.

Риёю сумъадан асрагил Ўзинг,
Насиб этгил бизга кўрмоқлик Юзинг.

Агарчи адашган бечоралармиз,
Ўз нафсимиз билан овворалармиз.

Бизга раҳм қилғил, эй қудратли Зот,
Бу синов йўлида бер сабру сабот!

24.04.2017

Муножот

“Бизнинг ортиқ қочадиган жойимиз йўқ (йиғлайди). Кетадиган жойимиз қолмаганди ортиқ.
Балки, бугундан сўнгра биз ҳаётда бўлмаймиз (юм-юм йиғлайди). Бизни дуо қилинглар”,
дейилади аудиомурожаатда.

Буни ўқиб афсус надоматдаман,
Ўз ҳолимдан ўзим хижолатдаман.

Булар аҳволидан дилим вайрондир,
Бир нарсa қилишга ақлим ҳайрондир.

Булар қочиб чиққан юрти Шинжондан,
Хитойлар зулмидан кофиристондан.

Буларни кераги йўқдир ҳеч кимга,
Оқибат қолмаган бугун етимга.

Халифат бўлди деб солишганда жар,
Кўпчилик ўйламай у ерга қочар.

Ироқда фитналар бўлмади канда,
Хилофат номини қилди шарманда.

Қабул қилиб олди ким борса қочиб,
Дўқ урди оламга қаҳрини сочиб.

Уруш эълон қилди жумла жаҳонга,
Ироқу шом юртини тўлдирди қонга.

Ўлдирди ким бўлса яхши ёмонни,
Фарқи йўқ кофирни ва мусулмонни.

Қонхўрлик тимсоли бўлди бу каслар,
Дин номин булғаган бадбахт нокаслар.

Тан олмаганларни қилди қатли ом,
Уни тан олмади уммат батамом.

Унга қарши кейин бошлади уруш,
Дунёда ким бўлса шу қуролфуруш.

Мусулмон давлатлар куфрла ҳамдам,
Халифат устига ёғдиришди ғам.

Тинмай бомба ёғар улар бошидан,
Фалокат аримас қари ёшидан.

Аёллар болалар сарсон саргардон,
Ҳамма ёқда олов, ҳамма ёқ вайрон.

Мўсулни қилдилар вайрону хароб,
Хилофат орзуси бўлдику сароб.

Ўлгану ўлдирган мусулмон эди,
Уларнинг даъвоси дин имон эди.

Бегуноҳ аёллар, болалар гирён,
Шулар бўлмоқдалар бегуноҳ қурбон.

Аллоҳ гувоҳдирки улар бегуноҳ,
Аллоҳ гувоҳлиги етарли гувоҳ.

Ҳали нима кўрди бу мурғак кўзлар?,
Ёш гўдак болалар, бошпана излар.

Аёллар ўлимни кутади ночор,
Ёнида гўдаклар йиғлайди зор зор.

ИШИД фитнасига учраган уммат,
Қадри бўлди энди бир пулга қиммат.

Ўлиб ётганларнинг сон саноғи йўқ,
Мен уйда ётибман, қорним эса тўқ.

Ўқиб кўриб булар ҳолу аҳволин,
Ҳақ билур не бўлди юрагим ҳолин.

Нима қилишимни билмайман аммо,
Бу билан тугамас экан муаммо.

Доим шундай нарсга кўрсам ўқисам,
Юрагим қон бўлар, Аллоҳга қасам!

Нимаям қиларман мен ожиз банда,
На салтанат на қудрат бор манда.

Улар аҳволига юрагим қондир,
Бахтли яшайпман десам ёлғондир.

Дуолар қиламан тилайман нажот,
Наҳотки хорлиққа маҳкуммиз, наҳот?!

Ё раб, бу умматга раҳм қил Ўзинг,
Олий қилсин ерда Ўзингни Сўзинг!

Гарчи тугамайди ўртада низо,
Бу умматдан Ўзинг бўл охир ризо!

Мен уларни ўйлаб кўнглим яримдир,
Нима қилай ахир биродаримдир?!

Бу динда миллат йўқ, арабми ажам,
Бир эътиқод узра бўлишади жам!

Уларга азоблар этаркан давом,
Мен учун офият ҳаромдир, ҳаром!

Шудир ё Раб, бизга индирган дининг,
Шундай таълим берди, бизга расулинг.

Мен уларни ўйлаб чекаман нола,
Менинг ўғлим улар ўғлидек бола.

Менинг жоним эмас улардан ортиқ,
Менинг қоним эмас улардан тотлиқ.

Улардан ортиқроқ эмас имоним,
Омонатдир ахир менинг ҳам жоним.

Уларга юбординг балою офат,
Сабаб бўлди турли туман касофат.

Бизни офиятда тутарсан бу дам,
Синаб турибсанми халлоқи олам?!

Нима қилай ахир бечора бўлсам?,
Даргоҳингда бориб юзқора бўлсам?!

Раҳм қил мен каби нотавонларга,
Йўл берма дунёда бу ёмонларга.

Гўдакларни паноҳингда асрагил,
Икки дунё даргоҳингда асрагил.

Ёмонларга Ўзинг қилгил кифоя,
Бу урушлар тугаб топсин ниҳоя!

Шу билан сўзини тугатар Саҳвий,
Муножон айладим сенга ё Роббий!

Золим шоҳ ва унинг вазири ҳақида эртак

Бор эди золим шоҳ қадим замонда,
Зулмидан ҳеч кимса қолмас омонда.

Унинг давронида кўп бўлди бедод,
Зулмидан халойиқ дер эрдилар дод.

Кўп бўлсада унинг мулозимлари,
Индамай жим қараб туришди бари.

Чорак аср сурди даврини золим,
Буни вафс этишга етмас мажолим.

Охири оқибат етишди замон,
Йўл олди бу золим, ер қаъри томон.

Уни кўмди йиғлаб кўп мулозимлар,
Қизлари ҳам кийди шу кун лозимлар.

Бош вазир кўтарди уни тобутин,
Бутпарастлар ҳурмат қилгандек бутин.

Иzzат ҳурмат билан кўмдилар шоҳни,
Бир умр зулм этиб ўтган гумроҳни.

Вазири ўрнига бўлдику подшоҳ,
Элда ҳам чора йўқ, ноилож, нохоҳ.

У ўлган золимни отамиз деди,
У кўрсатган йўлдан, кетамиз деди.

Тез ўтмай чиқарди у янги фармон,
Ўлган шоҳни деди, буюк қаҳрамон.

Унга атаб ҳайкал қўямиз деди,
Маъракада қўйлар сўямиз деди.

Подшоҳлик тахтига ўтиргач вазир,
Бошлади беришни барчага таъзир.

Деди ўтган ушбу чорак асрда,
Барча амалдорлар яшаб қасрда.

Халқ дардига ҳеч ким солмади қулоқ,
Энди мен барчасин қиладирман оқ.

Деди барча миршаб, посбону қози,
Порахўр қаллобдир, халқим норози.

Деди қонунларга йўқдир эътибор,
Бунчалик разолат айтинг қайда бор?

У тинмай сўкарди ўтган замонни,
Олдинги тузимни даври давронни.

Гарчи ўзи бўлган эсада вазир,
Уни бу танқиди мақтовга арзир.

Бу чорак асрда бу халқ бўлди хор,
Буни ҳамма билиб, айтмасди зинҳор.

Энди қаранг айта бошлади бу шоҳ,
Зулматни ёритиб чиқан каби моҳ.

У жим юргандику шу чорак аср,
Бугунги гаплари қилади таъсир.

У ғиринг демаган золим даврида,
У ҳам давлат арконидан бирида.

Бугун у гапирар ўтган замонни,
Адолатсизликни яхши ёмонни.

Лекин, ўлган золим подшоҳ шаънига,
Мақтовлар ёғдирар бориб ёнига.

Лекин танқид қилар ўтган даврни,
Элга етган турли зулму жаврни.

Бугун у гапириб чарчаб толмайди,
Лекин, мардлик қилиб айта олмайди.

Агар ёмон бўлса биздаги тузум,
Бу учун аслида айбдор ўзим.

Бу учун айбдор ўша золим шоҳ,
Унга итоатда турган мен гумроҳ.

У мараз ўлгани яхши бўлдику,
Ароқ ичиб охир бўкиб ўлдику?!

У золим масъулдир барчаси учун,
Уни лаънатлайман демайди нечун?!

Тинмай мақтар бизга у ўлган шоҳни,
Даврини ёмон дер, қаранг жумбоқни.

Агар ёмон бўлса шу ўтган давр,
Етган бўлса элга зулм ила жавр.

Ўшани бошида турган касофат,
Келтирди бу элни бошига офат.

Нега у бадбахтни айтмас ёмон деб,
Элни аҳмоқ қилар ё оломон деб?!

Мени ақлим етмас ўша жойига,
Киришга ҳам қўрқди оқсаройига.

Мантиқ топмаяпман бу ишларда ман,
Бу сирни тагига етмай зарда ман.

Оқни оқ қорани демаса қора,
Бу қандайин одам, банда бечора?!

Золимга демасак, бу бўлган золим,
Ҳақиқатданми шу? шудир саволим.

Кимга керак қуруқ сафсата гаплар,
Қуриб битганми ё, бу элда алплар?!

Билмадим тушунмай мени ақлим лол,
Шу ерда бу эртак тугайди алҳол.

31.03.2017

Бир имом ҳақида эртак:

Бир имомдир менинг бу эртагим қаҳрамони,
Бу дoston шу имомнинг ҳаётининг баёни.
Ким эдию, ким бўлди, нима бўлар оқибат,
Биз кўрган билганимиз баён қиламиз фақат.
Ўқиганлар эртагим ўзбеклар, мусулмонлар,
Айтишса ўз фикрини, марҳамат бор имконлар.
Агарчи топсангизлар бирор хатою саҳви,
Муҳокамага тайёр, радиоблог саҳвий.

.....

Бор эди битта имом, ўзбек деган диёрда,
Эл ичра шуҳрат топиб, тушганди эътиборга.
Замона эди шундай, даври истиқлол эди,
Ким нимани истаса, айтиш бемалол эди.
Зулм даврони тугаб, келиб қолдику бир бахт,
Озон сасидан саҳар, уйғонар аҳли пойтахт.
Ўша пайтда ҳам асло, расмий мулла имомлар,
Ҳукуматни авайлаб қилганлар эҳтиромлар.
Очиқ ҳақни айтишга журъат керак одамга,
Ҳар кимгамас ҳақ дея, жар солишлик оламга.
Беш ўнта шахс топилди, бутун мамлакат бўйлаб,
Шулар гапиришарди, уммат аҳволин ўйлаб.
Бошқалари ҳукумат саройга тобеъ эди,

Олдинги ҳаётига тўла мутобеъ эди.
 Бу ҳақпарвар имомлар, асло бундай эмасди,
 Улар китоб суннатга зид бирор сўз демасди.
 Улар дарс олмаганди махсус расмий даргоҳда,
 У ерда дарс олганлар динфуруш ва гумроҳда.
 У масканлар динфуруш тайёрлашин билар эл,
 Шундай жойга боришга, қайси аҳмоқ боғлар бел?!
 Булар таълим олишган яширин ҳужраларда,
 Зулмга қарши дилда, алам бордир аларда.
 Келганида эркинлик ва бир оз имконият,
 Кўрди кимлар борлигин бу элда инсоният.
 Бизнинг қаҳрамон гарчи таълим олсада шунда,
 Динга бўлган садоқат ихлос бор эди унда.
 У бўлган бўлсада гар, расмий гуруҳга мансуб,
 Расмий гуруҳлар ҳали бўлмаган тўла мағлуб.
 У воз кечди улардан, ўтди булар ёнига,
 Ўшанда у танлади, жафони ўз жонига.
 Бу танлов очиқ ойдин ва ихтиёрий эди.
 У динфурушлар билан, бирга эмасман деди.
 Бу беш ўнта имомни, танийди бизнинг диёр,
 Улар ваҳҳобий деган, элда машҳур тамға бор.
 Охир оқибат бўлди, бўлиши керак ишлар,
 Бошланди қатағонлар, турли туман ташвишлар.
 Расмий имомлар дарров топди давлат тилини,
 Улар давом эттирди, динфурушлик йўлини.
 Бу ваҳҳобий деганлар, қамалди ва йўқолди,
 Кўплари қочиб кетди, ким аросатда қолди.
 Деманглар булар бари Саҳвийнинг эртагида,
 Бу имом турар эди золим бурнин тагида.
 У ўзидан олдин кўп зулмга учрагани,
 Эшитганман уларнинг айбсиз эди деганни.
 Бу мавжуд сиёсатга қарши чиқишлик эди,
 Бу бир журъат ва ўтга ўзни уришлик эди.
 У бу ишни қилмасдан, жим ўтирса бўларди,
 Шунда балким тегишмас, имом бўлиб қоларди.
 У жим ўтиролмади, дилда исён жўш урди,
 У ҳақни айтиб қолиш йўлида собит турди.
 Бизнинг қаҳрамонга ҳам, етишди кўп ташвиш ғам,
 Синов қайдан келишин, албатта билмас одам.
 Уни қилдилар жудо, аввал молу мулкидан,
 Унга қарши турганлар айёр эди тулкидан.
 Уни ушлолмадилар, излаб оввора сарсон,
 Алаmidан охири қилишди ўғлин гумдон.
 Дарбадарликдан ўзга топмади бошқа чора,
 Тарк этди бу ватанни, энди имом бечора.
 Яширин у бу кимни мадад эҳсони билан,
 Яшаб юрди ҳар ерда, мавжуд имкони билан.
 Яшириниб яшашдан, каттароқ бир азоб йўқ,
 Яширинган одамнинг, кўнгли ҳаргиз бўлмас тўқ.
 Охир оқибат кейин, қавми қардоши билан,

Содик муридларию, кўзида ёши билан.
 Кўчиб кетди европа давлатига бу имом,
 Шу билан бўлди гўё, ташвиш машаққат тамом?!
 Бу диёрда бир муддат яшашга бўлди имкон,
 Яна ўша дарс, таълим, хотиржамлик ҳукмрон.
 Лекин, тарк этмаганди, уларни бу шубҳалар,
 Ҳар бир келиб кетгандан, қўрқиб турарди улар.
 Сўнган эди имомнинг руҳидаги исёни,
 Балки ортиқ курашга қолмагандир имкони?!
 Унда йўқ эди энди, аввалги оташин нутқ,
 Одоб ахлоқдан нари ўтолмас сақлар сукут.
 Яна уни олдига келди бир неча имом,
 Мадхалийлар таълимин олган шахслар батамом.
 Булар бири мазҳабчи сулҳга мойил эди,
 Бирини фикри ҳам йўқ, ҳар ишга қойил эди.
 Булар ўтказишди ўз таъсирини имомга,
 Эришдилар имомнинг олдида эҳтиромга.
 Подшога итоатни вожиб деб билар булар,
 Имом нега подшога, бир умр исён қилар?!
 Мазҳабпарастлар шайхи мақтаса гар подшони,
 Қандай қилиб рад қилсин, имом бу иддаони?!
 Мадхалийлар таъсири синдирди бу имомни,
 Кўрсатарди у энди мазҳабга эҳтиромни.
 Сиёсий мавқеъсини ўзгартирди бу кимса,
 Унга таъсир кўрсатди, уч тўрт мадхалий хумса.
 Шунча йиллик курашиб ўтган умри ҳосилин,
 Одамзод бундай пайтда ўйлаб қолиши тайин.
 «Шунча чеккан азоблар сабабчиси ўзимман,
 Энди тангридан фақат, тилайдирман тўзимман.
 Демакким, адашибман, хато экан бу йўлим,
 Шу сабабли боғимда хазон ургандир» гулим.»
 Бу аччиқ хулосалар унга бермасди ором,
 Бу йўл тўғрилигини тасдиқлашар бардавом.
 Имом одоб ахлоқдан ўзгасига ўтмади,
 Лекин, бу билан қазо битган нарса кетмади.
 Золимлар жўнатган бир қотил, нобакор, жаллод,
 Куппа кундуз кун унга, қилди суиқасд бедод.
 Бу суиқасддан лекин, вафот этмади имом,
 Фақат даволанишда доим бўлди бардавом.
 Бир йил, икки йил ўтди, бу энди табиий ҳол,
 Имкони йўқ сўрашни, ундан ҳеч ким ҳол аҳвол.
 Бу орада бу ерга, ушлаб келинди жаллод,
 Унга жазо берилди, қамалишга умрбод.
 Бу орада ит каби, ўлди қутирган золим,
 Ундан қочиб шу ерга, келган эди бу олим.
 Орадан ўтди беш йил, ўзгарди бутун олам,
 Фақат ўзгариш йўқдир, бир нарсада ҳалиям.
 Унинг соғлигидан йўқ, хабар олиш имкони,
 Биров билмайди аниқ, танасиндами жони?
 Бугун уни кўришга имконсиздир муридлар,

Лекин, тинмай айтишар, саловоту дурудлар.
Имомнинг ўғли фақат икки ўт ичра ёнар,
У ўзининг буюк зот эканига ишонар.
У ўйлайди отасин, яширгани тўғридир,
Ошкора қилиш хавфли, атроф тўла ўғридир.
Унга айтгандир балки, жим юр деб, у бу кучлар,
Улар мажбурлар деган, иддао таги пучлар.
Нима бўлганда ҳам шу, нарса аниқдир, аммо,
Имомдан дарак йўқдир, шудир катта муаммо?!
Албатта уни кўриб келишар «буюк зотлар,»
Оддий муридлар бундай муаммодан озодлар.
Шу тариқа уларнинг ҳаёти этар давом,
Фақат баъзи нарсага, тушунмас мендек авом.
Бу имомнинг аввалги босиб ўтган йўлига,
Бу кунга ҳолат мосми, бу саволим ўғлига.
Бу йўл бошида имом билардику барибир,
Синов машаққат бўлар, бўлар, не битса тақдир!
У буларнинг барига, бир бир чидаб келдику,
У шу йўлда шаҳодат, топишга оз қолдику?!
Энди балким, у беҳуш, билмайди ўз аҳволин,
Демак, бу сирли жимлик, иши аҳли аёлин.
Балким, ўзига келиб, англаган бўлса имом,
У бу ишга эътироз билдирар эди тамом.
Балки, у келгандан сўнг, яна ҳуши ўзига,
Эшитиб воқеъликни, кирган ўғлин сўзига?
У ҳам маъқул кўргандир, шу тариқа жимликни,
Жозибаси ортади ҳар доимо сирликни.
Бу тахминлар барчаси энди Аллоҳга аён,
Аллоҳ истаса агар бир кун қилинар баён.
Биз бу каби мавқеъни кўрмаганмиз тарихда,
На бир саҳиҳ тафсирда, на матнга шорихда.
Биз биламиз бу динда, кўп ўтган олим инсон,
Улар кўпи шаҳодат билан топширгандир жон.
Бу тарихда кўп бўлган золимларга исёнлар,
Булар ҳақида кўплаб ёзилгандир дostonлар.
Тарихда кўпдир ибрат, мардлик ҳақида китоб,
Ёки хиёнаткорлар, аҳволи бўлган хароб.
Бир умр золимларга қарши курашган имом,
Қалбида бугун йўқми, золимлардан интиқом?!
У ҳақни гапирганди, туриб золим ёнида,
Доимо даъват қилган золимлар исёнида.
У энди дом дараксиз, муридлар иш билан банд,
Улар шу яшаб турган кунлари билан хурсанд.
Имом ҳақида энди неларни битар тарих,
Келажак авлодга не, ибрат берар муаррих?!
Шу саволлар мен омий англамаган еридир,
Балким, бу деганларим, ҳали мингдан биридир?!
Шу ерда бу эртагим, тугар, бўлади тамом,
Тезроқ соғайиб чиқиб, жойига қайтсин имом!

Нажот бергил ё раббим

Бир ажойиб хилқатли одам бордир бу ерда,
Бундай одамни топа олмассиз ҳеч қаерда.

Турли мазҳаб турли қавм қилишади ихтилоф,
У кимса барчага дўст десам бўлмагайдир лоф.

Ҳамма ҳаммага қарши бўлсада бу унга ёт,
У ҳамма тоифага кўрсатади илтифот.

Унга дўстдир мазҳабчи, ёки ҳизбут таҳрирлар,
Мутассиб сўфилар ё тариқатчи пирлар.

У дўстдир илмонийлар деган тоифа билан,
Ҳамма тоифа уни, дўстим деб, олади тан.

Ҳаммага ўргатади гарчи одобу ахлоқ,
Лекин ўзида шулар, мавжудлиги ҳам жумбоқ?

Ўзини паст тутади, кўриниши камтарин,
Биз биламиз йўқлигин камтарликни асарин.

Ўз фикрига ўзгани оғдиришга устакор,
Лекин, шахсий фикрим бу деган, иддао ҳам бор.

Қилади издиҳомда ҳар мавзуда маъруза,
Тақвога даъват қилар, яна намозу рўза.

Ёши бир жойга борган, сўзамоллик унга хос,
Шу ёшга етиб топган манҳажи шудир халос.

Хуллас, калом бу кимса ҳамма билан дўст иноқ,
Фақат менга дўст эмас, мен унга бўлганман оқ.

Биз у билан ўзаро сақлағаймиз масофа,
Фақат менга келганда ўзгармайди қиёфа.

Эҳтиром қилувчини менга вожиб эҳтиром,
Қилмаганларни ҳурмат қилиш мен учун ҳаром.

Шундай яшаб ўтармиз ушбу фоний дунёдан,
Тарк этамиз ҳаётни жой оламиз уқбодан.

Ўша жойда бўлади, барча кас ҳисоб китоб,
Кимнинг кимлиги шунда, қилинади сарҳисоб.

Дунёда эса ҳали ҳеч нарса маълум эмас,
Шу кунгача ҳеч кимса, нажот топганман демас.

Ҳамма бир бирига ёв, бузилмоқда орамиз,
Фитна фасод ичинда, бир бир ўтиб борамиз.

Асҳоблар ҳам ўзаро қилган экан ғиллу ғаш,
Қурол билан ўзаро қилишгандирлар саваш.

Биз киммизу фитнадан яшай олсак омонда?,
Аммо, доим фитналар ичра яшаш ёмонда.

Гуноҳу маъсиятдан мени Ўзинг асрагил,
Хато бўлса гумоним гумонимни оқлагил.

Ё раббим, ғиллу ғашдан холи қил, менинг қалбим,
Ўзинг покла бу дилни, нажот бергил ё Раббим!

.....

Мухаммаслар

Гулчехра Нуриллаева ғазалига Саҳвий Мухаммаси

Бўлмади йўлдош рафиқим дўст ила ёронга суф,
Доимо дардимга шоҳид, кулбаи вайронга суф,
Кулмаган бизга боқиб омад деган имконга суф,
Толпинарман учмоқ истаб, беқанот ҳар онга суф!
Уй фақат тингловчи бўлса, нолайи афғонга суф!

Бизга таълим берган асли шу ҳаёт мактаблари,
Яхшиларга насиб этмас, тожу тахт, мансаблари,
Беғараз бўлмас экан тож соҳибин мақсадлари,
Не ўзи поклик, ҳаромлик, қайдадир сарҳадлари?
Рост либосин танга илган серфириб ёлғонга суф!

Қайда рости қайда ёлғон англамай ақлим шошар,
Бизни аҳволни кўриб, лолдир бугун аҳли башар,
Чорак асрким бу эл зулмат остинда яшар,
Ер касал, денгиз адо, дарёлари нимжонлашар,
Малҳами бўлмоққа ожиз, ҳар йўриқ, фармонга суф!

Мустабидлик тўнини кийди қаранг юртбошига,
Не балолар солмади охир бу элнинг бошига,
Кимса раҳм этмас ғариблар кўздан оққан ёшига,
Бошидан ёғса заҳарлар, тўлса оғу ошига,
Шунда ҳам мум тишласа, ул нотавон-нолонга суф!

Хонавайрон бўлиб исён этмаган руҳлар, ажаб,
Бир бирини ковласа ҳар турли гуруҳлар, ажаб,
Эл ғами йўқ бошида бу дили мажруҳлар, ажаб,
Халқини очликда кўрса, қандайин ухлар, ажаб?!
Ўзни доно деб ҳисоблар раҳбари нодонга суф!

Кўп асрлардан ўтиб келган омон ҳам ўз тилим,
Яхши бўлса ҳам ва ё, бўлса ёмон ҳам ўз тилим,
Боболардан бизга мерос, армуғон ҳам ўз тилим,
Онажон ҳам ўз тилимдир, бағри қон ҳам ўз тилим,
Ўз тилига соқчи эрмас шоири давронга суф!

Саҳвиё, эл юрт ғаминда ғам чекишни канда қил,
Чунки, бу эл зўравон золимга бўлган энди қул,
Билки, бу элга сенинг шеърингни қадри битта пул,
Эл учун бирлик — нажот, бирлик — таянч, Гулчеҳра, бил,
Бирлигингдан юз ўгирсанг, сендайин инсонга суф!

Оғаҳий ғазалига мухаммаси

Кўп ситам етди бу юрт обу ҳавосидин санго,
Рози бўлгил эй кўнгил Тангри қазосидин санго,
Охират афзал бари дунё матосидин санго,
Насиб этсин охират хайри жазосидин санго,
Гар етар юз минг алам жавру жафосидин санго,
Эй кўнгул, бил яхшидур ҳижрон балосидин санго.

Ақл кутманг ишқ мухаббат аҳлининг шайдосидин,
Дайди кўнглим кечди барча дўст ила ошносидин,
Деманг афсона манга Мажнун билан Лайлосидин,
Ошиб ўтдим мисли Мажнун Карбало саҳросидин,
Жон қачон топғай ўлук жисминг Масиҳ анфосидин,
Қилмаса гар чора лаъли жон физосидин санго.

Кўзда ёшим оқди тонг чоғида шабнам ўрниға,
Келмади бир шоду хуррамлик даме, ғам ўрниға,
Ўтмағай бегоналар хилватда маҳрам ўрниға,
Қўйилган ҳар нарса бу дунёда маҳкам ўрниға,
Захминга битмак эмас мумкинки малҳам ўрниға
Ғамза ўқи етмағунча қоши ёсидин санго.

Элу юртимдан йироқда дилни ўртайди фиरोқ,
Доимо хуфтон дилим ёришмағай ёқсанг чироқ,
Кўзларим йўлда кутиб тоқатларим ҳам бўлди тоқ,
Биз каби афтодалар ҳолига раҳмат бирла боқ,
Ул қаро кўз боқмаса, бахтинг қароси бўлмас оқ,
Бу қаро етмиш онинг кўзи қаросидин санго.

Қоронғу кулбам ёришмас тушмаса то ламъаи,
Кошки, тундин парда юзга тортмаса то ламъаи,
Нури бирла ё чароғон этмаса то ламъаи,
Шом бўлмайдди қуёшдин кетмаса, то ламъаи,
Шоми ҳажрингға саҳар йўқ етмаса то ламъаи,
Орази хуршидининг нуру зиёсидин санго.

Бир дили озурдаман ҳар нарса келғайдир малол,
Билмадим ноқислигимдин балки менда бу хаёл?,
Бандае комил манингдек ранжа бўлмас эҳтимол?,
Ҳақда бўлган эътибор этмас на бўлса қилу қол,
Йўқ жунунингға илож аҳли башардинким бу ҳол,
Воқеъ ўлмиш бир пари нозу адосидин санго.

Бўлмасин ҳаргиз ҳаётда бандаси бир қулга қул,
Бандасига банда бўлган кимсада борми ақл,
Зулфи тори дилни боғлаб олса озод бўлмас ул,
Қайсни Мажнун аталмоғига сабаб бўлди шул,
Етса гар жавру жафоси, шод ўлиб қилғил қабул,
Гар умид ўлса онинг меҳру вафосидин санго.

Банданинг жонига ноҳақ қасди жон этмак ёмон,
Лекин ноҳақ қон тўкиш дунёда мавжуддир ҳамон,
Гарчи, қотилнинг нажот топмоғи эрмиш даргумон,
Мусулмонлар мусулмонларга қилурлар қасди жон,
Қасди жон ул кўзлар этмиш, эмди йўқ чиқмоқ амон,
Бермайин жон ул ики золим аросидан санго.

Қайтмағай эр ҳеч қачон, айтган сўзидин, эй йигит,
Хатоинг тан ол, адл, инсоф юзидин эй йигит,
Мард киши мансаб била, кетмас ўзидин эй, йигит,
Юз ўғирма фақирлар нону тузидин эй йигит,
Қаррилар ҳолиға боқ лутфинг кўзидин, эй йигит,
Ким, камоли ҳусн ожизлар дуосидин санго.

Бевафо дунё экан, муддатни ғанимат билинг,
Токи имкон борида тавба қилишга интилинг,
Бўлса гар бегона сиздан, ақрабоинг, ўз элинг,
Сиз уларни барибир, ҳурмат ила иззат қилинг,
Чун қаро ер ости охир бўлғусидур манзилинг,
Бас не осиф гулшани олам сафосидин санго.

Дунёдан ўтмоқда Саҳвий дардига топмай даво,
Қилган орзу ва умиди бўлмайин, мутлақ раво,
Маоний баҳринда ғаввосдек териб дур, қаҳрабо,
Бўлди девонимда пайдо, бир ажиб оҳанграбо,
Огаҳийким, топқай эрди сози назмингдин наво,
Баҳра гар йўқтур Навоийнинг навосидин санго.

28.07.2017

Огаҳий ғазалига мухаммас

Тарк этибсан элни ошёнинг керакмасму санго?,
Таслим бўлдингми, шараф шонинг керакмасму санго?,
Ғам чекарсан , ашки мужгонинг керакмасму санго?,
Ошиқ ўлдинг, эй кўнгул, жонинг керакмасму санго?,
Ўтға кирдинг жисми урёнинг керакмасму санго?!

Бу кураш майдонида турмоқ керак собитқадам,
Фақат Ҳаққа бандалик қилмоққа яралган одам,
Истиқоматдан асар ҳам қолмаган сенда бу дам,
Истабон ул юз тамошосини кўздин дам-бадам,
Қон тўқарсан, чашми гирёнинг керакмасму санго?!

Шеърият изҳор қилур шоир дилин фавворасин,
Англамас эл бу хаёлот даштининг овворасин,
Дилимни ўнглам эдим, топсам агар бир чорасин,
Ҳар дам эткунг орзу кофир кўзи наззорасин,
Қил ҳазарким, нақди имонинг керакмасму санго?!

Жунун вождийсига кирган кимса соғ бўлмайти чун,
Висолидин ғайри мақсад бўлмас ишқ аҳли учун,
Боши дорга етсада даъвосидин қайтмас нечун?,
Лутфинг этдинг хаста кўнглумдин дариғ, эй шоҳи ҳусн,
Бу гадои зору ҳайронинг керакмасму санго?!

Банда тақдирин билолмас, сир экан афсус, бу,
Азалда Лавҳа битилган, сақланар маҳфуз бу,
Илми ғайбни иддао қилган киши манқус бу,
Ўзгаларга илтифотинг айладинг маҳсус, бу,
Мустаҳқиқ лутфу эҳсонинг керакмасму санго?!

Қойиле, сенга элим кўп ғам чекиб, дод этмадинг,
Зўравонлар дастидан вайронинг обод этмадинг,
Дарду ғамдин дарбадар фарзандларинг шод этмадинг,
Сели ғамдин хонавайрон ўлдиму ёд этмадинг,
Айтким, бу хонавайронинг керакмасму санго?!

Саҳвиё ғурбатда эл юртингни қадрин билғасен,
Энди аввалги хато ишларни кўзга илғасен,
Сен назм дарёсига оққан кичик бир жилғасен,
Оғаҳий ҳолин кўруб дойим тағофил қилғасен,
Шоири донои давронинг керакмасму санго?!

Машраб ғазалига мухаммас

Дийда гирёнман менинг дилжавҳаримни кавлама,
Дилга санчилган тиканлик наштаримни кавлама,
Қўнгил пинҳон айлаган қайғуларимни кавлама,
Эй сабо, ғамбодадурман бистаримни кавлама,
Чун шафақ олудаман, хокистаримни кавлама.

Замона ошубидин ҳар дам шитобатлар келур,
Гоҳида бир хайрият гоҳида офатлар келур,
Ризо мулкин ушлаган касга шарофатлар келур,
Ҳар замоне Лайлидин менга китобатлар келур,
Сенки, Мажнун бўлмасанг, хокистаримни кавлама.

Аҳли Ҳақ наздида қадри борми дунё молини?,
Ғанимат билмас одамзод умри нақди солини,
Билмас аҳли офият, аҳли бало аҳволини,
Хонавайронлар билур афтодаларнинг ҳолини,
Эйки, маҳрам бўлмасанг, чашми таримни кавлама.

Кимки ҳақ йўлда экан, дилдан йўқолмас изтироб,
Охиратдан қайғуси йўқ касни аҳволи хароб,
Ноумид бўлгай одамзод бўлса орзуи сароб,
То кишига дард тегмай бўлмади ҳоли хароб,
Дилда дардинг бўлмаса, дардисаримни кавлама.

Ҳақ йўлида назр этиб дунёни тарк этган ўзим,
Ҳақиқатни шарҳ этиб, шеърү ғазал битган ўзим,
Ўз элимни тарк этиб, бошим олиб кетган ўзим,
Ҳажр ўтидин зарру офат бошига етган ўзим,
Киштийи мотамдадурман, лангаримни кавлама.

Уздинг умидинг бу олам, молу мулку жоҳидин,
Узмагил ҳаргиз умидинг Тангрининг даргоҳидин,
Ғофил бўлма, тут қўлин, Ҳақ йўлининг огоҳидин,
Етти дўзах ўртанур афтодаларнинг оҳидин,
Оташи ҳажрида куйган мижмаримни кавлама.

Шеърят боғини ҳис туйғу била сайр айладим,
Ўй хаёлот мулкини, орзу била сайр айладим,
Дашту саҳрони кезиб оҳу била сайр айладим,
Ломаконнинг шаҳрини бир ҳу била сайр айладим,
Жаброил борғил нари, болу паримни кавлама.

Шу ғариблик даштида ўтмоқда умрим ушбу дам,
Нотавон бўлмоқдадир жисмим тобора дамбадам,
Ўз йўлингда қил мени Тангрим Ўзинг собитқадам,
Баҳри раҳматга кириб, қилдим вужудимни адам,
Маърифатдан беҳабарсан дафтаримни кавлама.

Топмадинг дардинг давосин Саҳвиё истаб вале,
Ичғали раҳмат шаробин, зориман чанқаб вале,
Зор бўлибдурман ватанни соғиниб қўмсаб вале,
Дурри дарёи маъоний бўлди чун Машраб вале,
Дийда бино бўлмасанг, кўз гавҳаримни кавлама.

Навоий ғазалига мухаммас

Дилни ишқ дарди ила қилмоқ гирифтор истадим,
Етмадим мақсадга лек, тунларда бедор истадим,
Топмадим дардин давосин гарчи такрор истадим,
Қон ютуб умри жаҳон аҳлида бир ёр истадим,
Лекин ул камрак топилди, гарчи бисёр истадим.

Мен хаёл оғушида сарсон кезарман субҳидам,
Топмагай дил мақсадин ким бўлмаса собитқадам,
Шоири девонаман руҳим паришон ушбу дам,
Кимга ким жоним фидо айлаб соғиндим дамбадам,
Эрмас эрди ёрлиқда чун вафодор, истадим.

Кўрганим ушбу ҳаётда турли хил жабру жафо,
Кимгадир қисмат машаққат, кимгадир кайфу сафо,
Англасақда ушбу олам аҳли бўлган бевафо,
Билмадим олам элида йўқтурур мутлақ вафо,
Ваҳки, умрим улча йўқтир соғиниб ёр истадим.

Ҳар неки битмиш қазо таҳтинда бир ҳикмат кўринг,
Сабр этиб имкон қадар охир бориб иззат кўринг,
Бизга берилган ҳаёт аслида бир муҳлат кўринг,
Улки, топилмас башар жинсида ваҳ ғафлат кўрунг,
Ким пари хайлида мен девонаи зор истадим.

Оразини васф этиб мисли қуёш этмак нетонг,
Ёхуд анжуму ҳилолни, кўзу қош этмак не тонг,
Васлини истар дилимни, хомталош этмак не тонг,
Сирри ишқимни кўнгул кўз бирла фош этмак не тонг,
Қалбу тардоманни мен чун соҳиб асрор истадим.

Ожизу афгорлигим тан олдим айбим ёпмадим,
Масжиду меҳроб сари, жидду жаҳд ила чопмадим,
Хоби ғафлатдан дилимни, то ҳануз уйғотмадим,
Шайх бирла хонақаҳдин чун ёруғлуқ топмадим,
Дайр пири хизматиға кўйи хаммор истадим.

Ибрат олгил Сахвиё, ҳар бир эшитган қиссадин,
Саъй этиб қолма қуруқ, хайру савобу ҳиссадин,
Асар қолмас бир куни, жону жасадин, жуссадин,
Эй Навоий, чун рафиқи топмадим, бу ғуссадин,
Ўзни бекаслик балосига гирифтор истадим.

23.07.2017

Фузулий ғазалига Саҳвий мухаммаси:

Ҳуш ёр ўлса, ўзимга эътибор этмазмидим?,
Бандаликни менда то имкони бор этмазмидим?,
Ғубор босган дилни ашқдин беғубор этмазмидим?,
Ақл ёр ўлсайди, тарки ишқи ёр этмазмидим?
Ихтиёр ўлсайди, роҳат ихтиёр этмазмидим?

Муаммоинг кўп бўлур бўлса юқори мансабинг,
Йўлда қолмай, кошки бир манзилга етса маркабинг,
Эй кўнгил, нелар ҳаётда бўлди етмоқ матлабинг?,
Лаҳза-лаҳза суратинг кўрсайдим, ул ширин лабинг,
Сан киби эй Бесутун, ман ҳам қарор этмазмидим?

Олди имонимдаги таъмни, мани маҳрум эдиб,
Кимга берди ишқидан ғамни, мани маҳрум эдиб?,
Элга берди хотири-жамни, мани маҳрум эдиб,
Неча маҳрам айлади шамъни, мани маҳрум эдиб,
Бан санинг базмингда жон нақдин нисор этмазмидим?

Азалдан Ҳақ аҳли бу дунёда хору — зордир,
Чунки, Ҳақ аҳли бўлишнинг ушбу шарти бордир,
Бандалар савдо қилур, дунё эса бозордир,
Дардими оламда пинҳон тутдиғим ночордур,
Ўғросайдим, бир табиба ошкор этмазмидим?

Кошки менда энди дард, ғам, кўрмага ўлсайди сабр,
Бунча мазлум кўзида нам, кўрмага ўлсайди сабр,
Ўзимни ғурбатда бир дам, кўрмага ўлсайди сабр,
Ёр ила ағёрни ҳамдам, кўрмага ўлсайди сабр,
Тарки ғурбат айлаюб, азми диёр этмазмидим?

Менинг ғариб ҳолими танҳолиғимдан қил қиёс,
Шеър ила назм аҳлига шайдолиғимдин қил қиёс,
Охират ғамига бепарволиғимдан қил қиёс,
Воизинг куфрин маним расволиғимдан қил қиёс,
Анда сидқ ўлсайди, бан тақво шиор этмазмидим?

Энди кенг имконни кўрмак, мумкин ўлсайди манга,
Туғилган ошённи кўрмак мумкин ўлсайди манга,
Дўст ила ёронни кўрмак, мумкин ўлсайди манга,
Ул гули хандонни кўрмак мумкин ўлсайди манга,
Сантак эй булбул, гулистона гузор этмазмидим?

Саҳвиё, мақсад юпатмоқдир, паришон кўнглими,
Чунки, бу дунё ғами қилди, қизил қон кўнглими,
Энди хотиржам қилишга, борми имкон кўнглими?,
Эй Фузулий, доғи ҳижрон бирла қолғон кўнглими,
Лолазор очсайди, сайри лолазор этмазмидим?

21.07.2017

Мухаммас

Чорак аср бу юртда, зулм ила бедод бўлди,
Зулм ҳаддидан ошиб тобора зиёд бўлди,
Мазлумлар иши фақат, дод ила фарёд бўлди,
Аввал истибдод эди, яна истибдод бўлди,
Бир ажойиб савдолар, ажиб иқтисод бўлди.

Афсонавий нажоткор, кўҳи қофдан чиқмас ҳеч,
Ҳеч бир ёвузлик, зулм, дили софдан чиқмас ҳеч,
Бу элда маддоҳларнинг тили лофдан чиқмас ҳеч,
Парчаланган бу миллат, ихтилофдан чиқмас ҳеч,
Казо — казоларнинг ҳам, бозори касод бўлди.

Кимлар кетди ҳаётдан йўқолиб, бу курашда?,
Қанча минглар ётибди, қамалиб бу курашда?,
Кимлар кетди юридан бош олиб, бу курашда?,
Ақлим етмас ким мағлуб, ким ғолиб бу курашда?,
На золим қолди боқий, на мазлум озод бўлди?!

Ор — номусни унутиб, фақат дунё деб чопдик,
Имон аҳлин кўчада кўрганда итдек қопдик,
Ошкоралик бўлмади, ўз айбимизни ёпдик,
На равнаққа эришдик, на бир ўзгариш топдик?,
На бир тузум ўзгарди, на эл — юрт обод бўлди?!

Одамга қулдир одам, қани дин, имон, ихлос?,
Залолатда яшармиз, бундай иллат бизга хос,
Ҳали ҳануз бу дарддан бўла олмадик халос,
Эй одамлар, бу не ҳол, эски ҳаммом — эски тос?,
Наҳот орзу — умидлар, барчаси барбод бўлди?!

Даҳрийлар даври бу эл, ёмон — йўлдан адашган,
Бизнинг казо — казолар, ҳамон, йўлдан адашган,
Манзилга етолмадик, карвон йўлдан адашган,
Аросатда қолганмиз, сарбон йўлдан адашган,
Мен ҳайронман шунга ҳам, кўп одамлар шод бўлди.

Ёруғ кунни кўришдан, умидни узди Саҳвий,
Дардини маржон қилиб, девонга тузди Саҳвий,
Қураш йўлидан қайтди, аҳдини бузди Саҳвий,
Дарду — аламдан ғамлик, мухаммас ёзди Саҳвий,
На бир шеърин ўқир эл, на бир дилда ёд бўлди?!

04.07.2017

Гулчеҳра Нуриллаева ғазалига Саҳвий Мухаммаси

Бўлмади йўлдош рафиқим дўст ила ёронга суф,
Доимо дардимга шоҳид, кулбаи вайронга суф,
Кулмаган бизга боқиб омад деган имконга суф,
Толпинарман учмоқ истаб, беқанот ҳар онга суф!
Уй фақат тингловчи бўлса, нолайи афғонга суф!

Бизга таълим берган асли шу ҳаёт мактаблари,
Яхшиларга насиб этмас, тожу тахт, мансаблари,
Беғараз бўлмас экан тож соҳибин мақсадлари,
Не ўзи поклик, ҳаромлик, қайдадир сарҳадлари?
Рост либосин танга илган серфириб ёлғонга суф!

Қайда рости қайда ёлғон англамай ақлим шошар,
Бизни аҳволни кўриб, лолдир бугун аҳли башар,
Чорак асрим бу эл зулмат остинда яшар,
Ер касал, денгиз адо, дарёлари нимжонлашар,
Малҳами бўлмоққа ожиз, ҳар йўриқ, фармонга суф!

Мустабидлик тўнини кийди қаранг юртбошига,
Не балолар солмади охир бу элнинг бошига,
Кимса раҳм этмас ғариблар кўздан оққан ёшига,
Бошидан ёғса заҳарлар, тўлса оғу ошига,
Шунда ҳам мум тишласа, ул нотавон-нолонга суф!

Хонавайрон бўлиб исён этмаган руҳлар, ажаб,
Бир бирини ковласа ҳар турли гуруҳлар, ажаб,
Эл ғами йўқ бошида бу дили мажруҳлар, ажаб,
Халқини очликда кўрса, қандайин ухлар, ажаб?!
Ўзни доно деб ҳисоблар раҳбари нодонга суф!

Кўп асрлардан ўтиб келган омон ҳам ўз тилим,
Яхши бўлса ҳам ва ё, бўлса ёмон ҳам ўз тилим,
Боболардан бизга мерос, армуғон ҳам ўз тилим,
Онажон ҳам ўз тилимдир, бағри қон ҳам ўз тилим,
Ўз тилига соқчи эрмас шоири давронга суф!

Саҳвиё, эл юрт ғаминда ғам чекишни канда қил,
Чунки, бу эл зўравон золимга бўлган энди қул,
Билки, бу элга сенинг шеърингни қадри битта пул,
Эл учун бирлик — нажот, бирлик — таянч, Гулчеҳра, бил,
Бирлигингдан юз ўгирсанг, сендайин инсонга суф!

Огаҳий ғазалига мухаммаси

Кўп ситам етди бу юрт обу ҳавосидин санго,
Рози бўлгил эй кўнгил Тангри қазосидин санго,
Охират афзал бари дунё матосидин санго,
Насиб этсин охират хайри жазосидин санго,
Гар етар юз минг алам жавру жафосидин санго,
Эй кўнгул, бил яхшидур ҳижрон балосидин санго.

Ақл кутманг ишқ муҳаббат аҳлининг шайдосидин,
Дайди кўнглим кечди барча дўст ила ошносидин,
Деманг афсона манга Мажнун билан Лайлосидин,
Ошиб ўтдим мисли Мажнун Карбало саҳросидин,
Жон қачон топғай ўлук жисминг Масиҳ анфосидин,
Қилмаса гар чора лаъли жон физосидин санго.

Кўзда ёшим оқди тонг чоғида шабнам ўрниға,
Келмади бир шоду хуррамлик даме, ғам ўрниға,
Ўтмағай бегоналар хилватда маҳрам ўрниға,
Кўйилган ҳар нарса бу дунёда маҳкам ўрниға,
Захминга битмак эмас мумкинки малҳам ўрниға
Ғамза ўқи етмағунча қоши ёсидин санго.

Элу юртимдан йироқда дилни ўртайди фиरोқ,
Доимо хуфтон дилим ёришмағай ёқсанг чироқ,
Кўзларим йўлда кутиб тоқатларим ҳам бўлди тоқ,
Биз каби афтодалар ҳолига раҳмат бирла боқ,
Ул қаро кўз боқмаса, бахтинг қароси бўлмас оқ,
Бу қаро етмиш онинг кўзи қаросидин санго.

Қоронғу кулбам ёришмас тушмаса то ламъаи,
Кошки, тундин парда юзга тортмаса то ламъаи,
Нури бирла ё чароғон этмаса то ламъаи,
Шом бўлмайди қуёшдин кетмаса, то ламъаи,
Шоми ҳажрингға саҳар йўқ етмаса то ламъаи,
Орази хуршидининг нуру зиёсидин санго.

Бир дили озурдаман ҳар нарса келғайдир малол,
Билмадим ноқислигимдин балки менда бу ҳаёл?,
Бандае комил манингдек ранжа бўлмас эҳтимол?,
Ҳақда бўлган эътибор этмас на бўлса қилу қол,
Йўқ жунунингға илож аҳли башардинким бу ҳол,
Воқеъ ўлмиш бир пари нозу адосидин санго.

Бўлмасин ҳаргиз ҳаётда бандаси бир қулга қул,
Бандасига банда бўлган кимсада борми ақл,
Зулфи тори дилни боғлаб олса озод бўлмас ул,
Қайсни Мажнун аталмоғига сабаб бўлди шул,
Етса гар жавру жафоси, шод ўлиб қилғил қабул,
Гар умид ўлса онинг меҳру вафосидин санго.

Банданинг жонига ноҳақ қасди жон этмак ёмон,
Лекин ноҳақ қон тўкиш дунёда мавжуддир ҳамон,
Гарчи, қотилнинг нажот топмоғи эрмиш даргумон,
Мусулмонлар мусулмонларга қилурлар қасди жон,
Қасди жон ул кўзлар этмиш, эмди йўқ чиқмоқ амон,
Бермайин жон ул ики золим аросидан санго.

Қайтмағай эр ҳеч қачон, айтган сўзидин, эй йигит,
Хатоинг тан ол, адл, инсоф юзидин эй йигит,
Мард киши мансаб била, кетмас ўзидин эй, йигит,
Юз ўғирма фақирлар нону тузидин эй йигит,
Қаррилар ҳолиға боқ лутфинг кўзидин, эй йигит,
Ким, камоли ҳусн ожизлар дуосидин санго.

Бевафо дунё экан, муддатни ғанимат билинг,
Токи имкон борида тавба қилишга интилинг,
Бўлса гар бегона сиздан, ақрабоинг, ўз элинг,
Сиз уларни барибир, ҳурмат ила иззат қилинг,
Чун қаро ер ости охир бўлғусидур манзилинг,
Бас не осиф гулшани олам сафосидин санго.

Дунёдан ўтмоқда Саҳвий дардига топмай даво,
Қилган орзу ва умиди бўлмайин, мутлақ раво,
Маоний баҳринда ғаввосдек териб дур, қаҳрабо,
Бўлди девонимда пайдо, бир ажиб оҳанграбо,

Огаҳийким, топқай эрди сози назмингдин наво,
Баҳра гар йўқтур Навоийнинг навосидин санго.

28.07.2017

Огаҳий ғазалига мухаммас

Тарк этибсан элни ошёнинг керакмасму санго?,
Таслим бўлдингми, шараф шонинг керакмасму санго?,
Ғам чекарсан , ашки мужгонинг керакмасму санго?,
Ошиқ ўлдинг, эй кўнгул, жонинг керакмасму санго?,
Ўтға кирдинг жисми урёнинг керакмасму санго?!

Бу кураш майдонида турмоқ керак собитқадам,
Фақат Ҳаққа бандалик қилмоққа яралган одам,
Истиқоматдан асар ҳам қолмаган сенда бу дам,
Истабон ул юз тамошосини кўздин дам-бадам,
Қон тўкарсан, чашми гирёнинг керакмасму санго?!

Шеърят изҳор қилур шоир дилин фавворасин,
Англамас эл бу хаёлот даштининг овворасин,
Дилимни ўнглам эдим, топсам агар бир чорасин,
Ҳар дам эткунг орзу кофир кўзи наззорасин,
Қил ҳазарким, нақди имонинг керакмасму санго?!

Жунун вождийсига кирган кимса соғ бўлмайдим чун,
Висолидин ғайри мақсад бўлмас ишқ аҳли учун,
Боши дорға етсада даъвосидин қайтмас нечун?,
Лутфинг этдинг хаста кўнглумдин дариғ, эй шоҳи ҳусн,
Бу гадойи зору ҳайронинг керакмасму санго?!

Банда тақдирин билолмас, сир экан афсус, бу,
Азалда Лавҳа битилган, сақланар маҳфуз бу,
Илми ғайбни иддао қилган киши манқус бу,
Ўзгаларга илтифотинг айладинг маҳсус, бу,
Мустаҳиқи лутфу эҳсонинг керакмасму санго?!

Қойиле, сенга элим кўп ғам чекиб, дод этмадинг,
Зўравонлар дастидан вайронинг обод этмадинг,
Дарду ғамдин дарбадар фарзандларинг шод этмадинг,
Сели ғамдин хонавайрон ўлдимۇ ёд этмадинг,
Айтким, бу хонавайронинг керакмасму санго?!

Саҳвиё ғурбатда эл юртингни қадрин билғасен,
Энди аввалги хато ишларни кўзга илғасен,
Сен назм дарёсига оққан кичик бир жилғасен,
Оғаҳий ҳолин кўруб дойим тағофил қилғасен,
Шоири донойи давронинг керакмасму санго?!

Машраб ғазалига мухаммас

Дийда гирёнман менинг дилжавҳаримни кавлама,
Дилга санчилган тиканлик наштаримни кавлама,
Кўнгил пинҳон айлаган қайғуларимни кавлама,
Эй сабо, ғамбодадурман бистаримни кавлама,
Чун шафақ олудаман, хокистаримни кавлама.

Замона ошубидин ҳар дам шитобатлар келур,
Гоҳида бир хайрият гоҳида офатлар келур,
Ризо мулкин ушлаган касга шарофатлар келур,
Ҳар замоне Лайлидин менга китобатлар келур,
Сенки, Мажнун бўлмасанг, хокистаримни кавлама.

Аҳли Ҳақ наздида қадри борми дунё молини?,
Ғанимат билмас одамзод умри нақди солини,
Билмас аҳли офият, аҳли бало аҳволини,
Хонавайронлар билур афтодаларнинг ҳолини,
Эйки, маҳрам бўлмасанг, чашми таримни кавлама.

Кимки ҳақ йўлда экан, дилдан йўқолмас изтироб,
Охиратдан қайғуси йўқ касни аҳволи хароб,
Ноумид бўлгай одамзод бўлса орзуи сароб,
То кишига дард тегмай бўлмади ҳоли хароб,
Дилда дардинг бўлмаса, дардисаримни кавлама.

Ҳақ йўлида назр этиб дунёни тарк этган ўзим,
Ҳақиқатни шарҳ этиб, шеърү ғазал битган ўзим,
Ўз элимни тарк этиб, бошим олиб кетган ўзим,
Ҳажр ўтидин зарру офат бошига етган ўзим,
Киштийи мотамдадурман, лангаримни кавлама.

Уздинг умидинг бу олам, молу мулку жоҳидин,
Узмагил ҳаргиз умидинг Тангрининг даргоҳидин,
Ғофил бўлма, тут қўлин, Ҳақ йўлининг огоҳидин,
Етти дўзах ўртанур афтодаларнинг оҳидин,
Оташи ҳажрида куйган мижмаримни кавлама.

Шеърят боғини ҳис туйғу била сайр айладим,
Ўй хаёлот мулкени, орзу била сайр айладим,
Дашту саҳрони кезиб оҳу била сайр айладим,
Ломаконнинг шаҳрини бир ҳу била сайр айладим,
Жаброил борғил нари, болу паримни кавлама.

Шу ғариблик даштида ўтмоқда умрим ушбу дам,
Нотавон бўлмоқдадир жисмим тобора дамбадам,
Ўз йўлингда қил мени Тангрим Ўзинг собитқадам,
Баҳри раҳматга кириб, қилдим вужудимни адам,
Маърифатдан беҳабарсан дафтаримни кавлама.

Топмадинг дардинг давосин Саҳвиё истаб вале,
Ичғали раҳмат шаробин, зориман чанқаб вале,
Зор бўлибдурман ватанни соғиниб қўмсаб вале,
Дурри дарёи маъоний бўлди чун Машраб вале,
Дийда бино бўлмасанг, кўз гавҳаримни кавлама.

Навоий ғазалига мухаммас

Дилни ишқ дарди ила қилмоқ гирифтор истадим,
Етмадим мақсадга лек, тунларда бедор истадим,
Топмадим дардин давосин гарчи такрор истадим,
Қон ютуб умри жаҳон аҳлида бир ёр истадим,
Лекин ул камрак топилди, гарчи бисёр истадим.

Мен хаёл оғушида сарсон кезарман субҳидам,
Топмагай дил мақсадин ким бўлмаса собитқадам,
Шоири девонаман руҳим паришон ушбу дам,
Кимга ким жоним фидо айлаб соғиндим дамбадам,
Эрмас эрди ёрликда чун вафодор, истадим.

Кўрганим ушбу ҳаётда турли хил жабру жафо,
Кимгадир қисмат машаққат, кимгадир кайфу сафо,
Англасақда ушбу олам аҳли бўлган бевафо,
Билмадим олам элида йўқтурур мутлақ вафо,
Ваҳки, умрим улча йўқтир соғиниб ёр истадим.

Ҳар неки битмиш қазо таҳтинда бир ҳикмат кўринг,
Сабр этиб имкон қадар охир бориб иззат кўринг,
Бизга берилган ҳаёт аслида бир муҳлат кўринг,
Ўлки, топилмас башар жинсида ваҳ ғафлат кўрунг,
Ким пари хайлида мен девонаи зор истадим.

Оразини васф этиб мисли қуёш этмак нетонг,
Ёхуд анжуму ҳилолни, кўзу қош этмак не тонг,
Васлини истар дилимни, хомталош этмак не тонг,
Сирри ишқимни кўнгул кўз бирла фош этмак не тонг,
Қалбу тардоманни мен чун соҳиб асрор истадим.

Ожизу афгорлигим тан олдим айбим ёпмадим,
Масжиду меҳроб сари, жидду жаҳд ила чопмадим,
Хоби ғафлатдан дилимни, то ҳануз уйғотмадим,
Шайх бирла хонақаҳдин чун ёруғлуқ топмадим,
Дайр пири хизматиға кўйи хаммор истадим.

Ибрат олгил Саҳвиё, ҳар бир эшитган қиссадин,
Саъй этиб қолма қуруқ, хайру савобу ҳиссадин,
Асар қолмас бир куни, жону жасадин, жуссадин,
Эй Навоий, чун рафиқи топмадим, бу ғуссадин,
Ўзни бекаслик балосига гирифтор истадим.

23.07.2017

Фузулий ғазалига Саҳвий мухаммаси:

Ҳуш ёр ўлса, ўзимга эътибор этмазмидим?,
Бандаликни менда то имкони бор этмазмидим?,
Ғубор босган дилни ашқдин беғубор этмазмидим?,
Ақл ёр ўлсайди, тарки ишқи ёр этмазмидим?
Ихтиёр ўлсайди, роҳат ихтиёр этмазмидим?

Муаммоинг кўп бўлур бўлса юқори мансабинг,
Йўлда қолмай, кошки бир манзилга етса маркабинг,
Эй кўнгил, нелар ҳаётда бўлди етмоқ матлабинг?,
Лаҳза-лаҳза суратинг кўрсайдим, ул ширин лабинг,
Сан киби эй Бесутун, ман ҳам қарор этмазмидим?

Олди имонимдаги таъмни, мани маҳрум эдиб,
Кимга берди ишқидан ғамни, мани маҳрум эдиб?,
Элга берди хотири-жамни, мани маҳрум эдиб,
Неча маҳрам айлади шамъни, мани маҳрум эдиб,
Бан санинг базмингда жон нақдин нисор этмазмидим?

Азалдан Ҳақ аҳли бу дунёда хору — зордир,
Чунки, Ҳақ аҳли бўлишнинг ушбу шарти бордир,
Бандалар савдо қилур, дунё эса бозордир,
Дардими оламда пинҳон тутдиғим ночордур,
Ўғросайдим, бир табиба ошкор этмазмидим?

Кошки менда энди дард, ғам, кўрмага ўлсайди сабр,
Бунча мазлум кўзида нам, кўрмага ўлсайди сабр,
Ўзимни ғурбатда бир дам, кўрмага ўлсайди сабр,
Ёр ила ағёрни ҳамдам, кўрмага ўлсайди сабр,
Тарки ғурбат айлаюб, азми диёр этмазмидим?

Менинг ғариб ҳолими танҳолиғимдан қил қиёс,
Шеър ила назм аҳлига шайдолиғимдин қил қиёс,
Охират ғамига бепарволиғимдан қил қиёс,
Воизинг куфрин маним расволиғимдан қил қиёс,
Анда сидқ ўлсайди, бан тақво шиор этмазмидим?

Энди кенг имконни кўрмак, мумкин ўлсайди манга,
Туғилган ошённи кўрмак мумкин ўлсайди манга,
Дўст ила ёронни кўрмак, мумкин ўлсайди манга,
Ул гули хандонни кўрмак мумкин ўлсайди манга,
Сантак эй булбул, гулистона гузор этмазмидим?

Саҳвиё, мақсад юпатмоқдир, паришон кўнглими,
Чунки, бу дунё ғами қилди, қизил қон кўнглими,
Энди хотиржам қилишга, борми имкон кўнглими?,
Эй Фузулий, доғи ҳижрон бирла қолғон кўнглими,
Лолазор очсайди, сайри лолазор этмазмидим?

21.07.2017

Мухаммас

Чорак аср бу юртда, зулм ила бедод бўлди,
Зулм ҳаддидан ошиб тобора зиёд бўлди,
Мазлумлар иши фақат, дод ила фарёд бўлди,
Аввал истибдод эди, яна истибдод бўлди,
Бир ажойиб савдолар, ажиб иқтисод бўлди.

Афсонавий нажоткор, кўҳи қофдан чиқмас ҳеч,
Ҳеч бир ёвузлик, зулм, дили софдан чиқмас ҳеч,
Бу элда маддоҳларнинг тили лофдан чиқмас ҳеч,
Парчаланган бу миллат, ихтилофдан чиқмас ҳеч,
Казо — казоларнинг ҳам, бозори касод бўлди.

Кимлар кетди ҳаётдан йўқолиб, бу курашда?,
Қанча минглар ётибди, қамалиб бу курашда?,
Кимлар кетди юридан бош олиб, бу курашда?,
Ақлим етмас ким мағлуб, ким ғолиб бу курашда?,
На золим қолди боқий, на мазлум озод бўлди?!

Ор — номусни унутиб, фақат дунё деб чопдик,
Имон аҳлин кўчада кўрганда итдек қопдик,
Ошкоралик бўлмади, ўз айбимизни ёпдик,
На равнаққа эришдик, на бир ўзгариш топдик?,
На бир тузум ўзгарди, на эл — юрт обод бўлди?!

Одамга қулдир одам, қани дин, имон, ихлос?,
Залолатда яшармиз, бундай иллат бизга хос,
Ҳали ҳануз бу дарддан бўла олмадик халос,
Эй одамлар, бу не ҳол, эски ҳаммом — эски тос?,
Наҳот орзу — умидлар, барчаси барбод бўлди?!

Даҳрийлар даври бу эл, ёмон — йўлдан адашган,
Бизнинг казо — казолар, ҳамон, йўлдан адашган,
Манзилга етолмадик, карвон йўлдан адашган,
Аросатда қолганмиз, сарбон йўлдан адашган,
Мен ҳайронман шунга ҳам, кўп одамлар шод бўлди.

Ёруғ кунни кўришдан, умидни узди Саҳвий,
Дардини маржон қилиб, девонга тузди Саҳвий,
Кураш йўлидан қайтди, аҳдини бузди Саҳвий,
Дарду — аламдан ғамлик, мухаммас ёзди Саҳвий,
На бир шеърин ўқир эл, на бир дилда ёд бўлди?!

04.07.2017

2017 йилда ёзган шеърү ғазаллар ва мухаммасларим жамланган бу тўплам «Шеърят даргоҳи» деб номланди. Шу номдаги ғазал одатга кўра, тўпламни бошидан жой олди. Аллоҳу Таоло ўқувчиларга ва муаллифга ҳам манфаатли қилсин. Омин.

Саҳвий

2017 йил

Дил тубига чўккан туйғулар

2018 йилда ёзилган шеърлар тўплами

Муаллиф

Саҳвий

Швеция

2018 йил

Бисмиллоҳир роҳманир роҳим

Шеърлар

Дил тубига чўккан туйғулар

Дил тубига чўккан туйғулар,
Гоҳ гоҳида қолар уйғониб.
Кўзларимдан қочар уйқулар,
Яна бошлар юрагим ёниб.

Нимадандир, ҳеч қоникмайди,
Негадир ҳеч шод эмас юрак?
Алами ичидан чиқмайди,
Доим шундай яшашим керак.

Руҳим доим истайди юпанч,
Шеър ёзилар шундай паллада.
Жаллод тиғни юрагимга санч,
Қолмасин туйғулар каллада.

Хаёлларим буткул паришон,
Туйғулардан чарчадим, толдим.
Ҳали яхши кун келар ишон,
Дея, ўзим юпатиб олдим.

20.09.2018

Эй жафокаш халқим

Эй жафокаш халқим, бахтинг шўр экан,
Қузғунлар ин қурган элга айландинг.
Маккор душманларинг сендан зўр экан,
Ор номусинг куйиб, кулга айландинг.

Қуриб битди барча дарё денгизинг,
Ўчиб кетди тарихда қолган изинг,
Бугун ўзгага қул, ўғлонинг қизинг,
Боғ бўстонга эмас, чўлга айландинг.

Даҳрийлар давридан то шу дамгача,
Кўп бало офатлар чеккандинг неча?,
Ишлаб эрта тонгдан, қаро кечгача,
Сен озод ҳур эмас, қулга айландинг.

Майли бўлма бутун дунёга ҳоким,
Лекин, ўз юртингда қул бўлма халқим,
Қонингни ичмасин тахтга минса ким?,
Қадр қиммати бир пулга айландинг.

Душманинг четдамас, халқим ичингда,
Ноинсоф имонсиз кўп эл ичинда,
Қачонгача қолар қиличинг қинда?,
Эрсиз қолган кампир, тулга айландинг.

Аввало ўз аслинг илдизинга боқ,
Дунёга ҳукмрон бўлгандинг узоқ,
Бугун ўзинг билан ўзинг қирпичоқ,
Ногирон мажруҳ бир силга айландинг.

Ҳали ҳам ўзинга келаолмассан,
Ўз ўрнинг ҳаётда топаолмассан,
Ўз тилинга ўзинг гапиролмассан,
Гўё бир ажнабий тилга айландинг.

Маҳкам ушла энди, дину имонинг,
Ўзинг ҳимоя қил, шарафу шонинг,
Чор тарафдан келиб кўриб меҳмонинг,
Десинлар: «боғ бўстон, гулга айландинг.»

10.12.2018

Қудратга атаб:

Сени турмада кўргандим илк бора,
Турмада ҳақ йўлни топган укамсан.
Озми кўпми илм олиб тобора,
Имон лаззатидан тотган укамсан.

Абдулазиз билан бўлдинг биродар,
Икковинг ҳам хулқ ахлоқда баробар,
Дунёни айланиб, кездинг, саросар,
Ростдан ҳам омади чопган укамсан.

Кейин кўришмадик яна кўп йиллар,
Таърифига ожизлик қилар тиллар,
Озми кўп кирганда чўнтакка пуллар,
Гуноҳ ботқоғига ботган укамсан.

Бошингда турмасди ҳаргиз хаёлинг,
Охири иккита бўлди аёлинг,
Менга маълум бўлганида бу ҳолинг,
Ўз айбингни ўзинг ёпган укамсан.

Сенда Аллоҳ берган ҳиммат, журъат бор,
Бизда сенга ҳануз, иззат ҳурмат бор,
Сенда бир оз қизиққонлик, иллат бор,
Баъзан виждонни ҳам сотган укамсан.

Садоқат нелигин кўрсатдинг бизга,
Ҳали тушиб кетар ҳаётинг изга,
Яна уйланаман дема, бир қизга,
Аро йўлда, боши қотган укамсан.

Аллоҳ саломат сақласин имонинг,
Кўп жабру зулмдан қийналди жонинг,
Тугаб битган бўлсинда имтихонинг,
Ноҳақдан турмада ётган укамсан.

Ҳар бандани Аллоҳ Ўзи баҳолар,
Ё мукофот берар, ёки жазолар,
Шеърим ўқиб бўлмагин норизолар,
Сен бу босқичлардан ўтган укамсан.

Энди доим соғ омон бўлсин бошинг,
Доимо порласин толеъ қуёшинг,
Шунча жойга етиб келибди ёшинг,
Аҳли тавҳид йўлин тутган укамсан.

Сахвий каби, жудо бўлма ватандан,
Менинг ҳам бир, тилагим бордир сендан,
Мен розиман, сен ҳам рози бўл мендан,
Мен сабаб қўп азоб тортган укамсан.

Мулозимларга:

Қуллик зеҳнияти ўрнашган диллар,
Эркни ҳавосидан мангу маҳрумдир.
Улар Шоҳ бўлсада, аслида қуллар,
Улар тирик эмас, балки марҳумдир.

Улар ўз эркига юролган эмас,
Туғилганидан то, ушбу кунгача.
Уларда ғурур йўқ, орият йўқдир,
Маишатда ётар ярим тунгача.

Улар ҳаёлида доим туради,
Ўзидан каттани қилишлик рози.
Ўша катта уни сўкиб уради,
Каттага итоат мезон тарози.

Гарчи ширк келтирган дейилмиш нажас,
Мана шу кимсалар аниқ мушрикдир.
Каттага қул бўлган бу каби нокас,
Жисман тирик, лекин руҳан ўлиқдир.

Худо инсоф берсин энди сизга ҳам,
Ноинсофлар тўлган юртга айланманг.
Сал эътибор қилинг тилга, сўзга ҳам,
Жаҳаннамга кириб ўтга айланманг.

Қалбда бўлмас экан, имон ҳукмрон,
Тоғутга қул бўлиш, сизларга қисмат.
Ягона Аллоҳга келтиринг имон,
Бу тоғутлар нархи бир пулга қиммат.

Имони ғурури бўлмаган элда,
Осон эмас экан, бўлмоқ мулозим,
Мулозим бўлишинг шарт эмас, билда,
Лекин, имонинг пок бўлишинг лозим!

Қачонгача гирён бўлиб яшарсан?

Ожизу нотавон, халқимсан маним,
Қачонгача гирён бўлиб яшарсан?!
Золимлар қўлида қолган ватаним,
Ўз ҳолинга ҳайрон бўлиб яшарсан.

Даҳрийлар йўқ қилди, дину имонинг,
Йўқолди тарихий шавкату шонинг,
Омон сақлайин деб, бу ширин жонинг,
Ўз уйингда меҳмон бўлиб яшарсан.

Мустабид даврида не кечди ҳолинг?,
Парча нон топишда бўлди хаёлинг,
Расво бўлди ўғил, қизинг, аёлинг,
Ёт элларда сарсон бўлиб яшарсан!

Энди ҳукмрондир бугун Мирзиё,
Бунинг давринда ҳам кўрмадинг зиё,
Хорлик учун яралгандексан гўё,
Айт, сен қачон инсон бўлиб яшарсан?!

Шонли тарихингдан буткул узоқсан,
Келажагинга қўйгансан тузоқсан,
Совуқ уйларда ёқиб шамчироқсан,
Яна қанча нимжон бўлиб яшарсан?!

Адо бўлмас сендаги айб, иллатлар,
Шу сабабли етишди кўп зиллатлар,
Фазони забт этар ўзга миллатлар,
Сен то ҳануз, деҳқон бўлиб яшарсан.

Адолатсиз бўлса ҳукмдорларинг,
Ҳеч ким эшитмайди оҳу зорларинг,
Наҳот тугаб битган, номус орларинг,
Айт, қачон сен султон бўлиб яшарсан?!

Дилимни ўртайди оҳу фарёдинг,
Ким эшитар сени бу оҳу додинг?,
Агар уйғонмаса тарихий ёдинг,
Сен то абад, нодон бўлиб яшарсан!

Агар топмай десанг, мудҳиш ниҳоя,
Ўз динингни ўзинг қилгил ҳимоя,
Оқил бўлсанг сенга шу сўз кифоя,
Вақтинг келар, шодон бўлиб яшарсан!

Шеърлар ёзаяпман, дарду аламдан,
Элни ошкор этиб, қайғу ноламдан,
Эй Саҳвий, аламинг олиб қаламдан,
Қачонгача, нолон бўлиб яшарсан?!

ИАКга раҳматлар айтасиз яна

Келди қаҳрин сочиб яна зимистон,
Газ йўқ, кўмир ҳам йўқ, титранг совуқдан.
Шундай ҳолга чидаб келгандинг ҳамон,
Марҳаматлар кутиб турқи совуқдан.
Эй халқим, оқибат топганинг мана,
ИАКга кўп раҳмат айтинглар яна!

Агар ўлмай чиқиб олсанг баҳорга,
Яна экин текин, пахта балоси.
Вақтинг йўқ боришга ошга, наҳорга,
Ишларсан ботгунча куннинг жилоси.
Азобда ўтади ҳар ой, ҳар сана,
Мустабидга раҳмат айтинглар яна.

Агар етсанг ёзнинг қирқ чилласига,
Пахтага оммавий бўлиб сафарбар.
Ўт тушсин шу пахта ва пилласига,
Шулар деб, қонингни ичади раҳбар.
Эшитиб қанчалар, дашному таъна,
ИАКга раҳматлар айтасиз яна.

Кузда ҳам жўжани олмассан санаб,
Фарзандларинг юрар мардикорликда.
Оғзинг ошга етса, бурнинг ҳам қонаб,
Доим яшаяпсан хору зорликда.
ИАК ҳам ўлдию, чириди тана,
Мозорин зиёрат қилинлар яна!

Қизу аёлларинг фоҳишабоздир,
Қолмаган на дини, на номус ори.
Бунчалик хорлик ҳам сизларга оздир,
Дўқу калтакларнинг тутар хумори.
Топган пулга қилиб, тўю тантана,
ИАКга раҳматлар айтинглар яна.

Туғилгандан тортиб қабристонгача,
Бошингдан аримас зулму истибдод.
Шундай яшайсизлар сиз қачонгача?,
Дод бу манқурт халқнинг, ҳолига минг дод.
Хор бўлганинг қачон англарсан сан-а?
ИАКга лаънатлар айтарсан яна!

Динга қарши чиқма

Динга қарши чиқма, эй нодон,
Қарши чиқиб, енган одам йўқ.
Дема, агар бор бўлса имон,
Бу дунёдан бошқа олам йўқ.

Атрофингда семирганлар кўп,
Халқ мулкини емирганлар кўп,
Сен каби, кўп гапирганлар кўп,
Сўзда турган собитқадам йўқ.

Қара, халқнинг аҳволин бугун,
Совуқ уйдан чиқмайди тутун,
Аҳолининг аҳволи юпун,
Хитойларда совуқдан ғам йўқ.

Фақирлар хор, яхши яшар бой,
Вой сенинг бу ҳолинга, минг вой,
Адолатни қилмасанг барпой,
Бу дардинга кейин малҳам йўқ.

Вафо қилмас сенга ҳам тож, тахт,
ИАК каби, бўлмагил бадбахт,
Элдан олқиш олиб ўлсанг бахт,
Дилда армон билан алам йўқ.

Бўлса сенда, дину диёнат,
Ўз халқинга қилма хиёнат,
Агар кўрсатолсанг матонат,
Сендан азизу муҳтарам йўқ.

Энди ҳеч нарсани кутмай қўйдим мен

Кутиб кутиб охир, кутишдан толдим,
Энди барчасини Худога солдим,
Алашим қоғозу қаламдан олдим,
Энди ҳеч нарсани кутмай қўйдим мен.

Тугаб битмас экан, бу интизорлик,
Охири кўринмас ҳаётда хорлик,
Тоқатим қолмади, енгди беморлик,
Энди ғам ғуссани, ютмай қўйдим мен.

Шеър ёзсам бу каби, ғамгин оҳангда,
Деманглар бечора, аҳволи тангда,
Ҳаёт мамот учун, омонсиз жангда,
Доимо ютқаздим, ютмай қўйдим мен.

Жанглар кетар куфр ва имон учун,
Тинч фаровон ҳаёт, парча нон учун,
Аслида яралдик имтихон учун,
Оғир имтихондан ўтмай қўйдим мен.

Инон ихтиёрни қўлдан олдилар,
Охири залолат йўлга солдилар,
Кўп эзгу мақсадлар етим қолдилар,
Орзу мақсадимга етмай қўйдим мен.

Безорман биздаги урфу одатдан,
Лекин узоқдаман иститоатдан,
Гапирманглар менга, бахт, саодатдан,
Бахт ҳақида шеърлар, битмай қўйдим мен.

Шукр айлагил Саҳвий, қодир Аллоҳга,
Тавба қил дилингда ётган гуноҳга,
Ҳақ эътибор этгай, сендаги оҳга,
Келган бахт қушини, тутмай қўйдим мен.

Оққўрғонликлар

Қолмаган на ғурур, на номус ори,
Қуллик ва жимлик бўлибдир шиори,
Шу бўлса ирода ва ихтиёри,
Ажойиб халқ экан, Оққўрғонликлар.

Тош кўтариб турса жим ерга боқиб,
Жим турар, бошлиқлар урса, тутоқиб,
Совуқ сувда турса, кетмасдан оқиб,
Ажойиб халқ экан, Оққўрғонликлар.

Сиз каби одамку ахир мулозим,
Одамзодда ғурур бўлмоғи лозим,
Сизлар шимни ечиб, кийинглар лозим,
Эркак бундай бўлмас, Оққўрғонликлар.

Мансаб амал учун бўлдингизлар хор,
Бунчалик пасткашлик айтинг, қайда бор?,
Сизларда йўқ экан виждон, номус ор,
Манқурт бўлган экан, Оққўрғонликлар.

Дунёга бўлдинглар бугун шарманда,
Бу ҳолдан уялмоқ лозимдир банда,
Қул бўлиб яшашни қилмасанг канда,
Иззатни кўрмассиз, Оққўрғонликлар.

Меҳнатинга биров раҳмат деб, айтмас,
Сиз ҳам одамсизку ахир теракмас,
Худодан ўзгадан қўрқиш керакмас,
Қўрқсанг хор бўларсиз, Оққўрғонликлар.

Одамзод бунчалар бўлмайди қўрқоқ,
Орангиздан бир мард чиқмади бундоқ,
Қўрқоқ бўлсанг демак, яшайсан шундоқ,
Доимо хорликда, Оққўрғонликлар.

Ҳар йили шу хорлик, келса агар ёз,
Сизларга бу хорлик, балким ҳали оз,
Менда амалдорга йўқдир эътироз,
Эътирозим сизга, Оққўрғонликлар.

Аллоҳни фарз қилган амрин қилмасанг,
Инсон каби яшаб, ўйнаб кулмасанг,
Ўз иззат ҳурматинг, ўзинг билмасанг,
Ўзгалар билмайди, Оққўрғонликлар.

Расво бўлдингизлар жумла жаҳонга,
Бундай иснод ярашмайди инсонга,
Агар қайтсангизлар дину имонга,
Иззатни топарсиз Оққўрғонликлар.

03.11.2018

Билмайди

Дунё учун, мансаб учун одамзод,
Ўз иззати хор бўлганин билмайди.
Ғурур ва номусин, айлайди барбод,
Азозилга ёр бўлганин билмайди.

Қонунни бир пулга олмас амалдор,
Зўравонлик қилар такрор ва такрор,
Элини юртини айлаб хору зор,
Элда шармисор бўлганин билмайди.

Дўқ пўписа билан бошқарган давлат,
Ичи чириб бўлган қуруқ бир савлат,
Ҳеч ким, ҳеч кимдан кутмайди, мурувват,
Чунки, шунга зор бўлганин билмайди.

Қаергача борар бундай сохталик,
Қўрқанидан қилингай салом алик,
Одам манқуртликка борса, шунчалик,
Айбига иқрор бўлганин билмайди.

Эркин ва ҳур яшамаса одамзод,
Доим ғам ташвишдан бўлмайди озод,
Бундай эллар бўлмас, фаровон обод,
Ғамга харидор бўлганин билмайди.

Одамзодда бўлмаса гар, номус ор,
Ўзгалар олдида ўзин қилар хор,
Бундай жафокаш эл бугун қайда бор,
Эртаси бекор бўлганин билмайди.

Бугун қаранг замонанинг зайлига,
Қўймас зўравонларни ўз майлига,
Айбин қанча бекитишмасин, нега,
Сирлари ошкор бўлганин билмайди.

Умри хорлик ичра ўтган мудом, халқ,
Уч юз олтмиш беш кун ором, ҳаром халқ,
Бефаросат амалдорлар, авом халқ,
Ғафлатдан бедор бўлганин билмайди.

Одам яшай олмас қафасда қушдек,
Имкон йўқ, ўзгача турмуш қуришдек,
Умри ўтиб борар, уйқуда тушдек,
Ҳаётдан безор бўлганин билмайди.

Зулм йўқолмаса, бўлмас рўшнолик,
Охир оқибати бўлар расволик,
Бундай элга кимдир қилса подшолик,
Дунё элга тор бўлганин билмайди.

Ўз наслидан ўзи, тонган миллат бу

Ўзбекистон деган, сохта ватанда,
Ўз наслидан ўзи, тонган миллат бу.
Тинмай ишлар қувват борида танда,
Жаҳолат ўтида, ёнган миллат бу.

Буюк ўтмишини унутган тамом,
Энди ўзгаларга боқар, бўлиб ром,
Бу элга эркинлик, мағрурлик, ҳаром,
Юрагида ўти сўнган миллат бу.

Зиёлиман деган, касда инсоф йўқ,
Раҳбарда айбига ҳеч эътироф йўқ,
Уламолар ичра бир дили соф йўқ,
Йўлсиз, аросатда қолган миллат бу.

Қойилман сендаги бу истеъдодга,
Сабр қилдинг бунча кўп истибдодга,
Ҳайкал қўйиб, таъзим қилиб жаллодга,
Ширк аҳлидан ибрат олган миллат бу.

Аслидан узилган, бугун бу миллат,
Шунга адо бўлмас, турли хил иллат,
Қисмати доимо, хорлигу, зиллат,
Наҳот, паймонаси тўлган миллат бу?!

Дунёни титратган, қудрати қани?,
Зулматни ёритган, ҳикмати қани?,
Боболардан мерос, ҳиммати қани?,
Журъати, ғурури, ўлган миллат бу!

Манқуртга айланган раҳнаmolари,
Дину диёнатдан маҳрумдир бари,
Ўзгармади, қандай бўлса илгари,
Умид ғунчалари сўлган миллат бу.

Узоқ ўтмишига, қилмас эътибор,
Буюк меросини, қилди хору зор,
Бугунги манқуртлар, билмаслар зинҳор,
Дунёга ҳукмрон бўлган миллат бу.

Шеърлар ёзар бугун, Саҳвий аламдан,
Ҳеч нарса ўзгармас, менинг ноламдан,
Бугун дунё ичра, аҳли оламдан,
Ҳар соҳада ортда, қолган миллат бу!

16.10.2018

Омад

Бир кун сени омадинг чопар,
Бир куни юз ўғирар омад.
Барча сенга эшигин ёпар,
Омадга боғлиқдир даромад.

Омад эса бевафо нарсa,
Кимгадир ёр бўлар, кимга йўқ.
Қилишга илож йўқ, ҳеч нарсa,
Шукр айлагил қорин бўлса тўқ.

Ҳали ундай ё ҳали бундай,
Пасту баланд дунё ўтади.
Ҳаётнинг бори экан шундай,
Бир кун ажал вақти етади.

Башар ақли ожиз бу ишда,
Қазога чора йўқ, на илож?..
Умринг тугар, бу ғам ютишда,
Кейин тугар барча эҳтиёж.

Олим деманг

Олим деманг, китоб ортган эшакни,
Оқимга қўшилиб оқмайди олим.
Эшаклар хуш кўрар, хасни, хашакни,
Хас ва хашакларга боқмайди Олим.

Биз кўрдикку қанча, саройпарастлар,
Мансаб шаробидан яйраган мастлар,
Булар олим эмас, булар нокаслар,
Саройнинг эшигин қоқмайди Олим.

Ҳақ сўз айтган учун қанча дўқ бўлар,
Ёки, ўғирланиб кетиб йўқ бўлар,
Ё бошида золим отган ўқ бўлар,
Чунки, золимларга ёқмайди Олим.

Охиратдан тушмай ҳеч хавотирга,
Доим фатво бериб, золим қотилга,
Умри бўйи хизмат қилиб ботилга,
Кўксига нишонлар тақмайди Олим.

Қанча фатво чиқди, қанча фармонлар,
Оғир синовга дуч бўлди имонлар,
Қанча фидо қилди, бу йўлда жонлар,
Қўрқса ҳам ҳақ йўлдан, қайтмайди Олим.

Ҳақ сўзини айтар, у райиятга,
Чунки, амал боғлик бўлар ниятга,
Аллоҳ нозил қилган дин, шариатга,
Ўлса ҳам қарши сўз, айтмайди Олим!

"Аҳли суннамиз" деб, урадилар лоф,
Турган битган иши, суннатга хилоф,
Булардек, доимо қилиб ихтилоф,
Залолат домига ботмайди Олим.

Қора халқ кун кўрар, пахтасин териб,
Булар юришибди, кўкрагин кериб,
Булардек, ботилга фатволар бериб,
Динини дунёга, сотмайди Олим.

Ёлғон сўз гапириб, каззоблик этмас,
Ҳеч қачон хиёнат йўлига кетмас,
Ваъда берса, уни асло унутмас,
Мунофиқлик йўлин тутмайди Олим.

Хато қилмайдиган одам, қайда бор?,
Булар ҳеч адашдик, демади зинҳор,
Олим ўз айбига бўлади иқрор,
Ўз айбини ўзи, ёпмайди Олим.

Асрлардан ўтиб келган карвон бу,
Буларнинг дин пешволиги ёлғон бу,
Одам эмас, салла кийган шайтон бу,
Итдек ўзгаларни қопмайди Олим.

Қонлар оққан эди, Ўзбекистонда,
Бу каззоблар қолди соғу омонда,
Мўминлар йиғлаган оғир замонда,
Маишатлар қилиб, ётмайди Олим.

Буларнинг пешволик даъвоси сохта,
Бизга қилган тухмат, ифвоси сохта,
Дин номидан берган, фатвоси сохта,
Сохталикни эса, билмайди Олим!

Мутакаббирларнинг жойимас меҳроб,
Олим бўлмас ҳамма, ўқиса китоб,
Доим ўз ўзини, қилиб сарҳисоб,
Нафсини эркига қўймайди Олим.

Ҳукмронлик қилди неччи йил золим,
Йўқ бўлдилар қанча, уламо, олим?,
Булар зарар кўрмай, қолишди солим.
Тоғутларга хизмат қилмайди Олим.

Ўз нафсини аҳли тақво санамас,
Ўзгани, ўзидан расво санамас,
Булардек, ўзини доно санамас,
Илмга ҳеч қачон тўймайди Олим!

Саҳвий сенга, Аллоҳ берган инъоми,
Бўлиб қолмадинг шу пайтнинг имоми,
Аслида маълумдир, ҳар кимнинг номи,
Хоин деган номни, олмайди Олим!

11.10.2018

Ҳаққи учун курашмаган эл

Гули миллиардларни ўмариб,
Уч йилгина ўтирди аранг.
Энди бўлиб бечора ғариб,
Озодликка чиққанмиш қаранг?!

Лола эса яшар АҚШда,
Энди унга керакмас ватан.
Ватанда не қилади, қишда?,
Совуқ уйда қотиб қолар тан.

Золим ИАК даврида қанча,
Қилган эди, зулму жиноят.
Бугун эса сенатор бўлиб,
Ўтирибди Рустам Иноят.

Ҳеч нарсa қилмаган минг минглаб
Одамлар бор ҳануз қамоқда.
Ким уларни додини тинглаб,
Ёрдам кўрсатамиз демоқда?!

Амалдору казо казолар,
Қамалмайди, Ўзбекистонда.
Қонун камбағални жазолар,
Йиллаб умринг ўтар зиндонда!

Ҳизбут дейди, ваҳҳобий дейди,
Ёш умрингни хазон қилишар.
Ҳақ сўз айтсанг ирҳобий дейди,
Сендан ёмон гумон қилишар.

Қора куч дер бизни кўролмас,
Сўкар мухолифат минбарин.
Золим ўлгач, ўрнига келган,
Ўзи айтди, бирма бир барин.

Ўша пайтда, бизни сўкканлар,
Қарсак чалди ушбу нотиққа.
Унга ҳеч ким демади дарров,
Ўтқазинглар буни қозиққа.

Шу гапларни айтганлар эса,
Яна қора куч бўлиб қолдилар.
Барча миршабу, ДХХни,
Бизга қарши ишга солдилар.

Бу гапларни золим тирик пайт,
Айтган эмас эди, Мирзиё.
Бизга дерди бу сўзингдан қайт,
Бу сўзимиз хатодир гўё?!

Мунофиқлик бўларми шунча?,
Ўзи айтиб қайтди сўзидан.
Йўқ, ор номус деган, тушунча,
Уялмайди ҳатто ўзидан.

Энди ўзи мустабид бўлиб,
Бошламоқда зулму истибдод.
Элнинг сабри кетмайди тўлиб,
Яшайверар қилиб дод фарёд.

Адолатни қайта тиклашни,
Иложи бўлмади барибир.
Ислоҳотчиликни эплашни,
Бу эплаёлмас орқаси кир.

Икки муддат ўтирмоқчи бу,
Демократия деб турар ҳали.
Учинчига ўтганда муҳлат,
Тугар демократлик гали.

Эски ҳаммому эски тосда,
Яшайверар бечора ўзбек.
Яхши ҳаёт бекларга хосда,
Бу эл фақат ўз нафсига бек.

Булар бошқаларга бир қулдир,
Доим яхши яшар мулозим?!
Бу элнинг қиймати бир пулдир,
Улар шундай яшаши лозим?!

Ўз ҳаққини талаб қилмас эл,
Қуллик занжирини осажак.
Курашмоққа боғлаганда бел,
Золимлар хор бўлиб қочажак!

Залолат фирқаси

Залолат устида жамланган фирқа,
Ҳақ аҳлига қарши савашга тушди.
Гарчи, бу дин боқмас, миллату ирққа,
Пешволик чуқчаю, чувашга тушди.

Пок бўлмагай асло, бу динда нажас,
Буни тан олмагай ноинсоф, нокас,
Ҳукмронлик қилиш буларга ҳавас,
Мансабни товонин, ялашга тушди.

Бугун ҳукмрондир, жаҳлу жаҳолат,
Ҳидоят саналгай, фисқу разолат,
Ўзин доно билган, бидъат, залолат,
Ҳақ аҳлига қарши, курашга тушди.

Ҳозир адашмоқда билмасдан авом,
Уларнинг ялтироқ сўзи, қилиб ром,
Булардан пок эрур, динимиз ислом,
Ҳақ динни фирқалар тунашга тушди.

Ҳақ ўрнига ўтмас, шубҳаю гумон,
Кеча келган эмас, дин била имон,
Булар сабаб бўлиб, золимлар ҳар ён,
Ҳақ аҳлини ушлаб, қамашга тушди.

Дин шу деб, оммани қилдилар гаранг,
Шу ергача етиб, келдилар аранг,
Ҳақни тушунганлар, бирма бир қаранг,
Сафларидан чиқиб, жўнашга тушди.

Бу маккор кимсалар, суннатдан йироқ,
Ўзин «аҳли сунна», санайди бироқ,
Авомга қўйдилар қопқону тузоқ,
Ўлжаларни бир бир, санашга тушди.

Бизларга пешволик қиларми шулар?,
Раҳнамо бўлишга ярамас улар,
Уммат танасига тушган қурт булар,
Элни қонин ичиб, яшашга тушди.

Бу фирқа бузилган, фосиқу фасод,
Ислом оламида бозори касод,
Қаерда кам бўлса, маърифат, савод,
Топганин ўртага ташашга тушди.

Қаранглар бу, кеча чиққан нодонни,
Бизга таълим берар, дину имонни,
Асрлардан ўтиб келган карвонни,
Итлар каби ҳуриб, талашга тушди.

Ким мозийга сафар қилмоқни истар?

Кўп синовлар ўтди, яқин ўтмишда,
Ким мозийга сафар қилмоқни истар?
Имтихон ғаройиб бўлганди жуда,
Ким йиғлашни, кимлар, кулмоқни истар?!

Золимнинг зулми ҳам, ҳаддан ошганди,
Ўзанидан чиқиб, тўлиб тошганди,
Куфр билан имон куч синашганди,
Кўнгил бу тарихни, ёзмоқни истар.

Кимдир йўқ қилинди, бу имтихонда?,
Кимдир узоқ йиллар, ётди зиндонда?,
Кимдир даври даврон сурди, бу онда?,
Кимдир, ҳали даврон сурмоқни истар?!

Синов эмас, фақат ибодат, тоат,
Имон синовида кўпдир синоат,
Баъзи инсон қилмай, сабр ила тоқат,
Шайтоннинг йўлига юрмоқни истар.

Кимлар бўлди, дину имондан жудо?,
Кимлар ҳақ йўлида, қилди жон фидо?,
Кимлар тоғутларни айлабон «худо»?,
Дунёда бахтини топмоқни истар.

Куфрга тобеъдур диний пешволар,
Сурати саллалик, дили расволар,
Бериб турли туман, ботил фатволар,
Золимлар айбини ёпмоқни истар.

Шайтон назар солса, унга дер, қойил,
Одамзоднинг нафси мақтовга мойил,
Подшодан саховат кутган бу соил,
Бирор мансабу мол, олмоқни истар.

Золим кимсаларга йўқдир эътироз,
Улар даврон суриб кетади, бир оз,
Мунофиқ муллалар келиб, қайта боз,
Динини дунёга сотмоқни истар.

Шудир одамзоднинг, қилган хатоси,
Кўзига кам доим, дунё матоси,
Қанча кўп бўлсада, Тангри атоси,
Унга ҳеч тўймагай, боқмоқни истар.

Буларнинг дастидан топмадик омон,
Дин пешвоси, динни бузгани ёмон,
Бир томонда куфр, бир томон имон,
Улар оқим томон оқмоқни истар.

Ўтар дунё учун, бўларман гаранг,
Не керак, бунчалар ҳийлаю найранг?,
Кабира гуноҳлар қилганлар, қаранг,
Яна, шу гуноҳга ботмоқни истар.

Ўқинг тарихини аҳли риёни,
Динфуруш мунофиқ, кўп рўсиёни,
Ҳали тутолмаган, ҳеч ким дунёни,
Кимлардир югуриб, тутмоқни истар.

Юрт бошига келса, бирор аждаҳо,
Уни санайдилар маддоҳлар, даҳо,
Инсон танидаги нафс деган, юҳо,
Эгасин оловда, ёқмоқни истар.

Охират бўлмаса. ҳаётда ғаминг,
Омадинг йўқ экан, дунёда сенинг,
Демакки ҳеч қачон битмайди каминг,
Хато қилгай кимки, битмоқни истар.

Кифоя бўлса гар, одамга емак,
На ҳожат, дунё деб, умринг сарфламак?,
Ҳою ҳаваслардан тийилсин, демак...,
Кимки имон билан, ўтмоқни истар.

Барчаси ўткинчи, кўриб борармиз,
Қачон биз улардан, ибрат олармиз?,
Эртами кеч, ғафлат ичра қолармиз,
Қаро ер барчамиз ютмоқни истар.

Ким бор ўз жонига жафо этмаган?,
Билиб, кўриб туриб, хато этмаган?,
Бу дунё ҳеч кимга, вафо этмаган,
Бу сўз кифоя, ким билмоқни истар.

Эй Саҳвий, унутма қиёмат яқин,
Зулматни ёритар оламда чақин,
Адолатсизликдан кўнгил чилпарчин,
Зулматни ёритиб, чақмоқни истар.

28.09.2018

Меҳроблардан фақат чаёнлар чиқди

Бухорийни ҳайдаб қувлаган элдан,
Қачон адолатли султонлар чиқди?
Сўз деган чиқаркан, суяксиз тилдан,
Рост деб ўйлагандик, ёлғонлар чиқди.

Минг афсус, омади келмаган элмиз,
Охират ғами йўқ, қайғуси пулмиз,
Иблисга қул бўлган, кимсага қулмиз,
Тепамизга яна шайтонлар чиқди.

Энди қочиб яна, қайга борсин эл?,
Булар боғладилар, динга қарши бел,
Бу дунёда ким бор бизга айтар кел,
Келажакка шубҳа, гумонлар чиқди.

Инсофга келмади, ҳеч мулла имом,
Буларнинг дастидан адашди авом,
Ҳаромлар ҳалолу, ҳалоллар ҳаром,
Меҳроблардан фақат чаёнлар чиқди.

Адолат нелигин билмайди қози,
Бузилган мезонлар, тошу тарози,
Халойиқ зулмдан бўлиб норози,
Билмаслар, нега бу фармонлар чиқди.

Шунча зулм кўриб, хор бўлган эдик,
Эрку адолатга, зор бўлган эдик,
Яхшиликдан умидвор бўлган эдик,
Яхшиларни кутдик, ёмонлар чиқди.

Саҳвийнинг ҳеч кўнгли тўлмас дунёдан,
Ўлгунингча тугаб битмас, ғавғодан,
Дунё бозорида қилган савдодан,
Фойда кутган эдик, зиёнлар чиқди.

29.09.2018

Узоққа бормади

Узоққа бормади, қувонч сурурлар,
Қатағонлар қайтиб келдику яна.
Яна топталмоқда, бизнинг ғурурлар,
Шу эски, разолат қилар тантана.

Орзулар ичида яшадик, сармаст,
Не не умид билан, иккита сана?!
Жаҳолат ҳалиям, келган эмас паст,
Адолат устидан қилар тантана.

Адашдик, танитай буқаламунни,
Очилмоқда энди ниқоблар, мана,
Начук васф айлайин энди бу кунни?,
Ҳалиям қабохат, қилар тантана!

Салласи катталар, қўйишди тузоқ
Ҳидоят йўлига, қаранглар ана!
Ҳидоят, бу элдан узоқ, кўп узоқ,
Залолат бу элда, қилар тантана!

Ҳақиқат барибир бўлажак ғолиб,
Қуртларга ем бўлар, бу жирканч тана.
Ҳали барчасидан қасосин олиб,
Ҳақиқат бир куни, қилар тантана!

20.09.2018

Ажойиб ишлар

Ажойиб бир ишлар бўлмоқда бу кун,
Кимларни йиғлатиб, кимлар кулмоқда.
Ҳалиям бизга тинч яшашлик учун,
Қорани оқ дейиш, керак бўлмоқда.

Жазосин олмади гуноҳ қилганлар,
Қанча бегуноҳлар ҳали қамоқда?
Фармон бериб, ўзин доно билганлар,
Тавба қилсанг, авф этаман демоқда.

Ҳар куни ҳар турли, балою офат,
Кимлар туғилмоқда, кимлар ўлмоқда.
Диндорга динсиздан етар талофат,
Рўмол учун мактабидан қувмоқда.

Адолат бўлмаса, баракот бўлмас,
Жаҳолат ўтида, бу эл куймоқда.
Динфуруш муллар эса еб тўймас,
Динини восита қилиб емоқда.

Қора рўйхатлари ҳали бор экан,
Баҳс авж олди, ижтимоий тармоқда.
Ҳақ сўзни айтганга, дунё тор экан,
Бир куни ўзини кўрар қармоқда.

Кўриб бу раҳбарлар хиёнатини,
Одамлар дилида умид сўнмоқда.
Унутиб ваъдани, диёнатини,
Кечаги сўздан, бугун тонмоқда.

Ҳали ўзгармади шу эски ҳаёт,
Кундан кунга баттар бўлиб бормоқда.
Энди кимдан кутар, бу миллат нажот,
Тақдир биздан балким қасос олмоқда?!

Пахта деган бало, сабабли яна,
Одамлар бошига кулфат солмоқда.
Разолат ҳалиям қилур тантана,
Ҳақиқат бир четда, йиғлаб қолмоқда.

Кутиб кутиб ўтди, шунча умримиз,
Сабримиз косаси тўлиб бормоқда.
Азон овозини эшитмаймиз биз,
Ноғора тортишга рухсат бермоқда.

Агар шу йўлида этса давомат,
Демак, бу каслар, ақлдан озмоқда.
Саҳвий яшаб ўтар, чекиб надомат,
Шу сабаб аламли, шеърлар ёзмоқда.

21.09.2018

Ҳаёт майдонида

Ҳаёт деб аталган улкан доскада,
Оқлар ва қоралар, қилишмоқда жанг.
Бири бирисидан, кўп аламзада,
Баъзан жанглар тугар, бўлибон дуранг.

Лекин, бу жангчилар, шу заҳотиёқ,
Тезде бошлашади, янги ўйинни.
Қилолмай бир бирин, у ёқу, бу ёқ,
Бир бирига эгмас, асло бўйинни.

Душманга ҳайқириб, кишнайдн отлар.
Икки томонидан келади зобит.
Майдон чеккасида, амалдор зотлар,
Тўралар, кузатиб турарлар собит.

Баъзан оқлар келар, орада ғолиб,
Лекин, тез ҳужумни бошлар қоралар.
Икки томондаги шоҳ тирик қолиб,
Доим ҳалок бўлар, кўп пиёдалар.

Бу ўйинда катта ўйинчи асло,
Ҳамма ўйлагандек, қирол эмасдир.
Вазир бўлмаганда, иш бўлур расво,
Вазирсиз қироллар, зўрман демасдир.

Тўғри, баъзан фарзин кутилмаганда,
Бир балoга учраб, бўлади нобуд.
Баъзиларга омад битилмаганда,
Омад ҳам ҳаётда, лозиму лобуд.

Баъзан пиёдалар чиқиб дамкага,
Ё вазир, ё тўра, бўлиб қолади.
Топган тутганини солиб сумкага,
Бир муддат бойвачча бўлиб олади.

Бу ўйинда кўпдир ҳийла найранглар,
Баъзида қоралар ютиб чиқади.
Кечасию кундуз тугамас жанглар,
Оқларни бирма бир, тутиб чиқади.

Омонсиз курашда ҳийлакор рақиб,
Заифроқ душманни, қилади тор мор.
Енгилган тараф тез қуролин тақиб,
Қақшатгич жангларни бошлайди такрор!

Оқлар ва қоралар, тинмай курашар,
Бу курашда бордир, бизга бир ибрат.
Чунки, булар фақат, кураш деб, яшар,
Ғоясида содиқ турганча албат.

Бу тугамас жанглар, тугайди охир,
Қайсидир бир қирол, бўлиб қолар мот.
Шунда ким ютгани бўлади зоҳир,
Шунда бошланади янги бир ҳаёт!

22.09.2018

Эски ҳаммом эски тос

Золимдан қутулган мазлум халқ яна,
Ўзга бир золимни подшоҳ қилдилар.
Адолат қилади дея тантана,
Тоғутларни Худо, Илоҳ қилдилар.

Эртага не бўлур билмайди одам,
Бу ҳаёт шундайдир доим бири кам,
Курсига ўрнашиб олгунча бир дам,
Бу подшоҳ бу юртни, ислоҳ қилдилар.

Келди офат бало кутмаган маҳал,
Олдинги золимга қўйдилар ҳайкал,
Унга таъзим қилиб, ёқдилар машъал,
Ширкка халойиқни гувоҳ қилдилар.

Озонлар овози ўчдику бирдан,
Қизларга рўмолни маън қилди чиндан,
Кейин болаларни қувди масжиддан,
Келсанг қамаймиз деб, огоҳ қилдилар.

Фарзанду мол дунё, ҳаёт учун зеб,
Инсон яшар доим шулар ғамин еб,
Икки хотин олиш, мумкин эмас, деб,
Фаҳш ила зинони мубоҳ қилдилар.

Келди қабоҳатли, оғир айёмлар,
Ҳалолга айланди буткул, ҳаромлар,
Тўғри деб турдилар, хоин имомлар,
Эл юртни алдашиб, гумроҳ қилдилар.

Золимлар яшайди, сарой қасрда,
Мазлум халқ буларга, ночор асирда,
Энди қутулгандик, чорак асрда,
Яна истибдодга ҳамроҳ қилдилар.

Армонлар баҳридан чиқолмай суздим,
Ғарибликда Саҳвий девонин туздим,
Ватанга қайтишдан умидим уздим,
Ажалим етгунча сайёҳ қилдилар.

22.09.2018

Мунофиқ имомларга

Ҳалолни ҳарому, ҳаромни ҳалол,
Қилишмоқда қаранг булар бемалол.
Доим шу иш билан машғул эдингиз,
Қачонгача давом этади бу ҳол?!
Ўзларича уламои киромлар,
Ҳаммаси мунофиқ, мулла имомлар.

Мустабидга қуллик қилган ҳам сизлар,
Унинг амрин вожиб билган ҳам сизлар.
Барча зулмларни, қўллаб қувватлаб,
Қабрига гулчамбар, қўйган ҳам сизлар.
Эсимиздан чиқмас, ўша айёмлар,
Мунофиқ хоинсиз, мулла имомлар!

Холис олимларни йўқ қилгач золим,
Шу мунофиқ каслар, бўлдилар «олим.»
Гувоҳ бўлдик қанча хиёнатларга,
Ўйласам, ўйига етмас хаёлим.
Андижонда бўлди, кўп қатли омлар,
Золимлар ёнинда турди имомлар.

Сизлар етдингизлар, бу эл бошига,
Ботил йўл кўрсатиб, шу юртбошига.
Сизларда бормикан заррача виждон,
Бўлса зулм этмасди, дин қардошига?!
Мақсад шу, зиёфат, яхши таомлар,
Динфурушлик қилар, манфур имомлар!

Кемада бошчидир, илмсиз, жоҳил,
Унга кўрсатилмас тўғри йўл, соҳил.
Денгизга ғарқ бўлар, барча одамлар,
Йўлни кўрсатмаса, билгувчи, оқил.
Ҳайф сизларга, сохта савлату, номлар,
Динфуруш каззобдир, мулла имомлар.

Аллоҳнинг фарзини қилдинглар бекор,
Мактабда, рўмолли қизга нима бор?!
Тоғутни амрига итоат қилиб,
Диннинг аҳкомларин қилдинг, хору зор.
Ҳалолдан афзалроқ бўлди, ҳаромлар,
Қойилман сизларга, мулла имомлар!

Сизларда йўқ экан, адлу адолат,
Шу сабаб, ҳукмрон ҳануз разолат.
Олдин ҳам бу йўлни босиб ўтгандик,
Ҳали ҳам қолмоқда, шу эски ҳолат.
Эл сизни қилади, кўп эҳтиромлар,
Сиз элни алдайсиз, мулла, имомлар.

Сизнинг қилмишингиз ботил қуръонда,
Демак, Ҳақ макридан бўлманг омонда.
Қомусга ҳам зиддир, қилмишларингиз,
Уни ҳам бир эслаб ўтай, шу онда.
Баҳона бўлдику, Ироқу, Шомлар,
Ҳақ динни буздинглар, ботил имомлар.

Муҳаммад Ражаб қори 25 йиллик қамоқдан чиққанини эшитиб

Озодлик муборак бўлсин, эй устоз,
Ортда қолди, чорак асрлик зиндон.
Сизга йўқдир бизда, асло эътироз,
Туғади, бир оғир, улуғ имтихон.

Қанча шайху имом қилди, маддоҳлик,
Золимга қулликни, бахт деб, билдилар.
Бугун биз берамиз, бунга гувоҳлик,
Сизнинг умрингизни, хазон қилдилар.

Сиз улардек сотиб, дину имонни,
Эришган эмассиз, шарафу шонга.
Ҳақ йўлида фидо этса, бу жонни,
Бундан ортиқ шараф борми, инсонга?!

Сиз динфурушликни истамадингиз,
Мустабид золимга, босмадингиз ён.
Бошқалардек, элни алдамадингиз,
Шон шарафга лойиқ, сиздаги имон!

Зиндонда ўтказган чорак асрингиз,
Сизга икки дунё, келтирсин шараф.
Жаннатул аълода бўлсин, қасрингиз,
Барча мазлум инсон, бугун сиз тараф!

Динини дунёга сотганлар кўпдир,
Сиз кабилар, камдир, кўрсатган ибрат.
Уларга, нафратдан бошқа сўз йўқдир,
Сизга қалбимизда бордир муҳаббат!

Муборак бўлсин, бу зафар айёми,
Муборак бўлсин бу, нусрат, озодлик.
Золим, мунофиқлар, қолмасин номи,
Келсин юртимизга энди, ободлик!

1.08.2018

2.

Каззобга

Наҳотки, бу гаплар барчаси ёлғон?!
Наҳот фирибгарлик ҳукм сурмоқда?!
Бу гаплар ростгаям ўхшайди чандон,
Билмадим, буларга нима бўлмоқда?!

Ҳар куни эшитиб бундай гапларни,
Қулоғи оғзида, қари ёшгача.
Ақли етмас каминаи камтарни,
Гаплар ажойибу, ишлар бошқача!

Ҳеч нарса англамай кетади авом

Ё Роббий, бу қандай, синов имтихон?,
Ҳануз бошимизда зулм ҳукмрон?,
Сабр тоқатга ҳам қолмади, дармон,
Қачонгача бу ҳол, этади, давом?,
Қачон алданганин тушунар, авом?!

Сендан ўзга илоҳ йўқ, бу оламда,
Фаросат қолмаган, Бани Одамда,
Сенга исён қилар, ҳар бир қадамда,
Икки хотин олиш дейилди, ҳаром,
Қарсак чалди турди, қўшқўллаб авом.

Масжидларга тўсиқ қўйган бандалар,
Ҳаққа ибодатни қилди, кандалар,
Мусулмонман деган, бу шармандалар,
Масжиддан ёшларни тўсди, батамом,
Буни ҳам тўғри деб, тан олди авом.

Фарз бўлса, муслима аёлга, рўмол,
Уни ўрамоқдан тўсса, бу не ҳол?,
Нима қилсин бугун, муслима аёл?,
Чикди, адолатсиз манфур, бир низом,
Динга зидлигини англамас, авом.

Ҳақ сўз гапирганни, қатағон қилди,
Ўзини Фиравн ва Ҳомон қилди,
Мўминлар қалбини, тўла қон қилди,
Зулмга йўл очди, муллаю имом,
Уларни жим туриб, эшитар авом.

«Палаги тоза» деб, бўлган эдик, шод,
Дод, бу «тоза палак» дастидан, минг дод,
Халқ яна зулмдан, қилмоқда фарёд,
Нима ишлар қилса, бари бўлди хом,
Ҳануз алданганин англамас, авом.

Олдинги мустабид қилди, элни хор,
Чорак аср кутиб, бўлдик интизор,
Наҳот қутулмасак, зулмдан зинҳор?!
Ислоҳотчи дея, олди, сохта ном,
Унинг ёлғонига ишонди, авом.

Энди не қилармиз, қотди бошимиз,
Ёноқларда қотди, оққан ёшимиз,
Шумиди, эл кутган, чин юртбошимиз?,
Келмади, биз кутган, нусратли айём,
У кунни кутмай ҳам қўйди, бу авом.

Орзу умидимиз, сароб бўлдимиз?,
Буюк келажак ҳам, хароб бўлдимиз?,
Бир адолатли шоҳ, ноёб бўлдимиз?,
Шу эски тоғора, шу эски ҳаммом,
Шунга ҳам шукр этар, бечора авом.

Эй Саҳвий, дунёдан кутиб ўтамиз,
Аламларни дилга ютиб ўтамиз,
Ҳақ амрин борица, тутиб ўтамиз,
Шу билан бу дунё, бўлади, тамом,
Ҳеч нарса англамай кетади, авом.

Буюк ибодат

Жасорат имонга боғлиқ эмасдир,
Мўмин ҳам бўлиши мумкиндир қўрқоқ.
Жиҳод майдонига борсанг шарт шудир,
Қўрқишлик, қочишлик, мумкинмас мутлоқ!

Кофирлар ичида ҳар доим бўлган,
Ўлимдан қўрқмаган бақувват, полвон.
Улар ботил учун, курашган, ўлган,
Иблисга жонини қилишган қурбон.

Жиҳод қилиш деган, кўрсатиш эмас,
Киши ўз кучини, жасоратини.
«Одамлар мени зўр, десинлар», демас,
Шу учун ишлатмас маҳоратини.

Бундай мақсад билан, жанг қилган одам,
Мабодо, шу жангда, ўлса шаҳидмас.
Дўзах сари бўлур, авалги қадам,
Демак, мардлик билан ҳали, иш битмас.

Риё қилган ботир, аҳволига вой,
Қўрқиб, орқасига қочганларни ҳам.
Риё қилиб берманг, шаҳидликни бой,
Қўрққанда ҳам ортга, чекинманг ҳечам!

Чунки, жиҳод деган, буюк ибодат,
Бу уммат, унга кўп бўлар эҳтиёж.
Фарзи айн бўлса, қилиб итоат,
Сабр қилмоқликдан бошқа йўқ, илож!

Бу жангнинг мақсади эса, олийдир,
Яъни, олий қилмоқ, Аллоҳ каломин.
Бу жангда ғалаба қилган ғозийдир,
Шаҳид бўлган, олар Тангри саломин.

Бу буюк мақсадни кўзлаган инсон,
Бу уммат ичида, пешқадамидир.
Уларга аталган, жаннату ризвон,
Бу дунё уларнинг пойқадамидир.

Шундай бандаларни кўрсатиб Аллоҳ,
Фахр қилар экан, фаришталарга.
Улар алданмагай дунёда, ногоҳ,
Ишлари саранжом саришталарга.

Ана шулар учун, икки дунёда,
Буюк ваъдалару, шону шарафлар.
Мангу саодатни топди уқбода,
Шу йўллардан юриб ўтган салафлар!

Мунофиқни Аллоҳ кечирадими

Аллоҳ кечиргувчи Зотдир шубҳасиз,
Қуръонда кўп келмиш бу ҳақда оят.
Аллоҳ раҳматига етиш учун сиз,
Топган бўлишингиз шартдир ҳидоят!
Ҳақ раҳмати ҳар ён сочиладими?
Кофирларни Аллоҳ кечирадими?!

Умид қилар банда Аллоҳ раҳматин,
Зеро мўминликнинг нишонаси шу.
Кимлар хор қилади Аллоҳ неъматин,
Яна нима керак, пешонаси шу!
Тақдирда битганни ўчирадими?!
Мунофиқни Аллоҳ кечирадими?!

Албатта, мағфират муҳтожидирмиз,
Жаннат башоратин олганимиз йўқ.
Биз уммат афзали гултожидирмиз,
Лекин, охиратдан кўнгил эмас тўқ!
Бу сир бу дунёда очиладими?!
Мушрикни ҳам Аллоҳ кечирадими?!

Тоғутга қул бўлган бўлса, бир бадбахт,
Динини дунё деб, сотса ошкора.
Динга душман бўлса, у суянган тахт,
Яна жаннат умид қилса, бечора?!

Бу иш шундай осон ечиладими?!
Динфурушни Аллоҳ кечирадими?!

Бунчалик кўрнамак бўларми одам?,
Очиқ фиравнга қилди бандалик?
Шарики йўқ Зотдир, Халлоқи олам,
Бунга хилоф қилиш, не шармандалик?!
Қазода битгандан қочиладими?!
Тоғутни ҳам Аллоҳ кечирадими?!

18.08.2018

Тарих бўлиб, қолган кун букун

1995 йил 29 август бир холис олим ва унинг ҳамроҳи ўғирлаб кетилди. Орадан 21 йил ўтиб, 2016 йил 29 августда золим ИАК миясига қон қуйилиб комага тушди. 2 сентябрда уни ўлди деб эълон қилишди. Аслида у шу куни ўлганди. Валлоҳу аълам. Хуллас, 29 августда иккита воқеъа бўлиб ўтди. Бу шеър шу ҳақида:

Минг тўққиз юз тўқсон беш, август,
Ажиб ишлар бўлган кун букун.
Кутмаганда, бирдан дабдуруст,
Тарих бўлиб, қолган кун букун.

Амри билан золим подшоҳни,
Ушладилар, бир бегуноҳни,
Тақдирини қаранг Аллоҳни,
Дилга алам тўлган кун букун.

Бир тақводор, беғубор, зоҳид,
Илм майдонида мужоҳид,
Қандай бўлди, Яратган шоҳид,
Буюк устоз кетган кун букун.

Ҳамроҳи бўлган, инсоннинг ҳам,
Онасининг ҳануз кўзи нам,
Йигирма уч йилдирки, олам,
Умид билан кутган кун букун.

Билмадим, бу шарр ила офат?,
Ёки, борми бунда шарофат?,
ИАК деган, золим касофат,
Олимдан қасд олган кун букун.

Олиб бориб золим олдига,
Уни қатл қилдилар, нега?,
Холис мусулмонлар қалбига,
Аламларни, солғон кун букун.

Кейин чиқди, турли гап сўзлар,
Диллар ҳануз бу ғамдин бўзлар,
Кутиб кутиб, толдику кўзлар,
Кўзларга нам, етган кун букун.

Ўтди шундай йигирма бир йил,
Золимга ҳам навбат етди, бил,
Калимага айланмади тил,
Элнинг бахти, кулган кун букун.

Бу дунёда омонатмиз Биз,
Буни бовар қилмас, ақлсиз,
Август ойи, йигирма тўққиз,
Бадбахт ИАК, ўлган кун бугун!

Етди Арш эгасин фармони,
Шу кун узилди, золим жони,
Тугаб битди, даври даврони,
ИАК даври, битган кун букун.

Нера?

Мафиозлар қайтди ватанга,
Қайтди, барча ўғри каззоблар.
Лекин алам қилади манга,
Диндорлар қайтишса азоблар.

Фоҳишалар бемалол борар,
Ҳамма учун очиқ бўлди йўл.
Фақат диндор, ҳануз йўл қарар,
Фақат диндор ҳисобланар гўл.

Ҳамма учун очик эшиклар,
Бизлар учун ёпиқдир ватан.
Очилмайди бизга тешиклар,
Буни энди олмоқ керак, тан.

Бизлар ҳануз, "халқ душманимиз",
Ҳали тикланмади, адолат.
Лекин, умид қилиб кутамиз,
Мангу ғолиб бўлмас, разолат!

28.07.2018

Бир мент бир аёлни ечинтириб видеога олиб тарқатган. Шунини кўриб ёзилган шеър:

Итдан яралганми мент деган махлуқ?,
Наҳотки буларни оналар туққан?!
Шунчалик бўларми одамзод бадхулқ?,
Бу иллат ментларга, кимлардан юққан?!

Йўқми опа синглинг, аммаю, холанг?,
Наҳот хотининг йўқ, ва ёки қизинг?!
Шу аёл ўрнида бўлганда боланг,
Раво кўрармидинг қизинга ўзинг?!

Майли қўйиб қўйинг, суриб бир четга,
Бир пулга олмайди, биров қонунни.
Эркак бўлсанг айтчи, мард бўлиб бетга,
Тушириб қўйдингми энди қовунни?!

Динни ҳам қўййлик гапирмай ҳозир,
Зеро, мент зотиға динлар бегона.
Менда бордир бошқа, улкан хавотир,
Наҳотки, сени ҳам туққан бир она?!

Наҳотки сенда йўқ, одамгарчилик?,
Ёки, ўзбекчилик, билмадим кимсан?!
Шунчалик бўларми, расвогарчилик?,
Бирор изоҳ бергил, турмайин жим сан.

Агар сендек бўлса, ҳуқуқ посбони,
Сендек бўлса агар, бу элга соқчи.
Мусаффо эмас, бу юртнинг осмони,
Демак, кераги йўқ, ўғри қароқчи.

2017 йилда Ўзбекистонда 59 мингдан ортиқ бола никоҳсиз ёки, отаси номаълум ҳолда туғилганлиги ўқиб ёзилган шеър

Бу машъум хабарни ўқиб шу онда,
Дилимдан отилиб чиқди, ноалар.
Никоҳсиз туғилган Ўзбекистонда,
Олтмиш минга яқин, гўдак болалар.

Қадри қолмадими, шаҳват сеҳридан?,
Ёр ёр айтиб келган, келинчакларнинг?!
Нега маҳрум бўлди, ота меҳридан?,
Айби нима эди, бу гўдакларнинг?!

Юз мингларча гўдак энди чор ночор,
Отаси кимлигин билмай ўтади.
Зинокорлар юрти бўлса бу диёр,
Билмадим, бизни не кунлар кутади?!

Ҳар йил олтмиш мингта, гўдак туғилса,
Бухорийнинг юрти, мусулмон элда?!
Наҳот шундай иллат, муҳаббат бўлса?,
Наҳот мусулмонлик даъвоси тилда?!

Агар давом этса бизда шу аҳвол,
Агар тузалмаса бу манфур иллат.
Бу элга кўп ўтмай, келади завол,
Илдизига болта урар бу миллат.

Яқинлашмоқдадир улкан инқироз,
Халойиқ, бу хавфдан бўлинглар огоҳ.
Ёмон мункар ишдан қайтарар намоз,
Динни нажот учун индирди Аллоҳ!

Рамазонда:

Бу муборак ойнинг баракотидан,
Дам олди эзилиб, югурган юрак.
Бу ҳам рамазоннинг шарофатидан,
Йилда бир дам олиш, албатта керак.

Агар рамазонда ололмасанг дам,
Йилда ўн икки ой ишлайди киши.
Югура югурлар тугамас ҳечам,
Бу билан битмайди дунёнинг иши.

Барибир қолади биздан бу дунё,
Ушбу ҳақиқатга йўқдир эътироз.
Яхши бўлсин десанг, охират, уқбо,
Тинмайин югурмай, дам олгин бир оз.

Хотиржам ибодат қилиб ол, бир ой,
Кейин ҳам битади, битмаган ишлар.
Ризқ ҳам битилгандир, ким гадо, ким бой?,
Ҳамма шу битилган ризқини тишлар.

Хуллас, бу фалсафа менинг йўлимдир,
Ибодатнинг шарти ният ва ихлос.
Бизни кутаётган нарсa ўлимдир,
Мен эса эслатиб ўтяпман халос!

Золим ҳам ўтади

Золим ҳам ўтади, мазлум ҳам, аммо,
Ким эрта кимдир кеч, албат ўтади.
Тугамайди лекин ҳаргиз муаммо,
Ҳаммани қаро ер, бир бир ютади.

Кофир ҳам, фосиқ ҳам, ўтади албат.
Мангу яшамайди, мўмин мусулмон.
Ўткинчи барчаси нафрат, муҳаббат,
Боқийдир охират уйида инсон.

Дунёда ўлимга бўлади дучор,
Фарқи йўқ заррача гадомисан шоҳ?.
Ўлим золими ҳам қўймагай зинҳор,
Ўзгалари ибрат олмаслар эй воҳ!

Дин деб, дунёсидан кечганлар ўлди,
Динни сотганлар ҳам, қолмади омон.
Тақдири қазода битгани бўлди,
Тақдирда битилган — ким яхши, ёмон?!

Кимлар ўтди ҳаёт имтихонидан,
Кимлар аросатда қолиб кетдилар.
Кимлар жудо бўлиб, молу жонидан,
Аллоҳнинг раҳматин олиб кетдилар.

Ботир ҳам ўлади, қўрқоқ ҳам ўлар,
Азал битганидан қочиб бўлмайди.
Инсон паймонаси бир куни тўлар,
Лекин инсон кўзи, асло тўймайди.

Она ватаннинг доғида яшаймиз

Тақдир насиб бўлиб элдан айрилдик,
Ўзга элнинг ардоғида яшаймиз.
Юртнинг қуёши меҳридан узоқда,
Она ватаннинг доғида яшаймиз.

Томир отаяпмиз бу диёрларда,
Ўрмону тоғу тош, совуқ қорларда,
Юрт соғинчи бўлмас юрти борларда,
Бизлар соғинч гирдобида яшаймиз.

Юртимда ноҳақдан ўлдирар жонни,
Бу элларда қадри бордир инсонни,
Саломат сақлайлик дея имонни,
Ёт элларнинг тупроғида яшаймиз.

Кўм кўк ўрмонлару яшил майсалар,
Кошки, кўзлар назар солиб тўйсалар,
Саҳрони қўмсашни энди қўйсалар,
Чунки, денгиз қирғоғида яшаймиз.

Агар бир кун келиб ботса қуёшим,
Шу ерларда қолар, демак, бу лошим,
Келажакни ўйлаб қотади бошим,
Изтироблар қийноғида яшаймиз.

Ажал етиб бир кун топширганда жон,
Қаерлардан топар эканман макон?,
Саломат борса бас, оқибат имон,
Орзу умидлар боғида яшаймиз.

Фбда Карим Баҳриевни ИАК билан тушган суратини кўриб ёзилган шеър:

У даврлар ўтди, туш каби, гўё,
Кутган мақсадига ҳеч ким етмади.
Омад бу миллатга, боқмади қиё,
ИАК ҳам тахтида қолди, кетмади!

Бугун зиёлилар ҳаммаси жим жит,
Тирикчилик ғами бордир елкада.
Миллат ғами бугун бўлгандир унут,
Сукунат ҳукмрон, манфур ўлкада!

Мустақилик эмас, келдику ҳўрлик,
Бахтинг тугал эмас, ҳалиям ярим.
Қани шу пайтдаги эркинлик, ҳурлик,
Қани у пайтдаги, Баҳриев Карим?!

Бугун ҳаммаси жим, шовқинлар тинди,
Эшитилмас бугун улар овози.
Ўтмишини эслаб яшарлар энди,
Ҳозирги ҳолидан бўлиб норози!

Sveriges nationalsång

Du gamla, Du fria, Du fjällhöga nord
Du tysta, Du glädjrika sköna!
Jag hälsar Dig, vänaste land uppå jord,
/: Din sol, Din himmel, Dina ängder gröna.:/

Du tronar på minnen från fornstora da'r,
då ärat Ditt namn flög över jorden.
Jag vet att Du är och Du blir vad Du var.
/: Ja, jag vill leva jag vill dö i Norden.:/

Jag städs vill dig tjäna, mitt älskade land,
Dig trohet till döden vill jag svära.
Din rätt skall jag värna med håg och med hand,
/:Din fana, högt den bragderika bära.:/

Med Gud skall jag kämpa för hem och för härd,
för Sverige, den kära fosterjorden.
Jag byter Dig ej mot allt i en värld
/: Nej, jag vill leva jag vill dö i Norden!.:/

Швеция Давлат Мадҳияси

Сен қадим ва Ҳур диёр, Сен шимолий тоғлар Сен,
Сен вазмин ва улуғсан, гўзалликда хилма хил.
Оламдаги гўзал юрт, Сенга салом дерман мен,
Қуёшинг ва осмонинг, Сенинг борлигинг яшил. (нақарот)

Ишонасан қадимдан қолган хотираларга,
Замин узра доврўинг, учиб юрган айланиб.
Биламан, қандай бўлсанг, ўшандан бўлажаксан,
Ҳа.., мен шимолда яшаб, шимолда ўлажакман! (нақарот)

Сенга хизмат қиламан, эй суюкли ватаним,
Онт ичаман ўлгунча садоқатли бўлишга.
Сени ҳимоя қилар ақлим, қўлим ва таним,
Байроғингни фахр ила баланд тутиб юришга. (нақарот)

Курашаман уйим деб, Тангри ёрдами билан,
Туғилган ватан учун, шу Швеция учун.
Мен сени ер юзида, ҳеч нарсага алишмам,
Йўқ.., мен шимолда яшаб, шимолда ўлажакман! (нақарот)

Саҳвий таржимасида.

Хор бўлган уммат

Қуддус ҳам қўлингдан кетди, эй уммат,
Разолат домига, бўлдингку ботиб.

Муқаддасотларинг бир пулга қиммат,
Ўтиб кетмоқдасан ғафлатда ётиб.
Африка, Осиё, Арабу Ажам,
Ҳаммаси кузатар қараб хотиржам.

Ерин босиб олса ноҳақдан яҳуд,
Фаластинда ўлса, мусулмон араб.
Чиқса фиғонидан фалаккача дуд,
Ҳамма жим турсалар индамай қараб.
Турк халқи тутсалар бу учун мотам,
Араблар жим турса қилмасми алам?!

Қамалда яшаса бир ҳовуч инсон,
Кенг дунё бўлса гар улар учун тор.
Ўзбек миллати ҳам гарчи мусулмон,
Лекин, ғазо билан нима иши бор?
Турклар тутаверсин арабга мотам,
Араб муаммоси бизларга не ғам?!

Яҳуд давлатини қилишди қоим,
Дунёга ҳукмрон Европа. АҚШ,
Инсон ҳуқуқидан жар солар доим,
Ғазони унутиб қўйган боёқиш.
Ҳайвонча қадри йўқ у ерда одам,
Европа ва АҚШ гапирмас ҳечам.

Ҳаммаси мусулмон арабу ажам,
Ҳар бири ўзича яшайди якка.
Бири аза тутса, бири шод хуррам,
Умнат парчаланди бўлак бўлакка.
Хор бўлди ҳар бўлак, қадам бақадам,
Бири учун бири тутмайди мотам.

Бир ҳовуч яҳудни, тийиб қўёлмас,
Бир ярим миллиарддан ошиқ адади.
Ўз сонидан ҳатто ўзи уёлмас,
Келмади Аллоҳнинг нусрат мадади.
Хор бўлди бу умнат, дунёда бу дам,
Мен бу ҳолга боқиб, кўзларимда нам.

Тилак:

Бугун инқирозга учраганмиз биз,
Қолмади обрўйи шарафи динни.
Ўша буюкликка етмасмиз ҳаргиз,
Ё Раб, қайтармасанг Салоҳиддинни!

Шабнамдек саҳардан кўзларимда нам,
Уйғоқ ўтказяпмиз азобли тунни.
Эҳтимол бу уммат бўларди эди жам,
Қайтадан юборсанг Салоҳиддинни.

Буюк келажакни орзу қиламиз,
Кўришдан умид йўқ, лекин у кунни.
Кутган буюкликка яна қайтамыз,
Ё раббий юборсанг Салоҳиддинни.

Яҳуд насорога гапирмас ҳеч ким,
Бугун қўли баланд шайтону жинни.
Бу хорлик кунларни кўрмасак балким?,
Қадрин билмас эдик Салоҳиддинни?!

Тарихларга боқиб ортар аламим,
Деманглар бу шоир бир телба жинни.
Қиличга алмашар эдим қаламим,
Агар кўрганимда Салоҳиддинни.

Бу уммат шарафи курашлардадир,
Қиличлар кўрмасин энди ҳеч қинни.
Ҳақ учун ҳақ аҳли савашлардадир,
Ё Раббий юборгил, Салоҳиддинни!

Баҳорни кутиб

Баҳор ҳам келмади, кутганим билан,
Қишдан фарқи йўқдир, бу элда баҳор.
Қайдадир гул очиб, яшнайти чаман,
Бу ерда ҳалиям, замин узра қор.

Эриб кетолмайин турибди қорлар,
Ноилож нур сочган, қуёш тафтида.
Одамлар қуёшнинг меҳрига зорлар,
Нурлар яширинган булут остида.

Табиатдаги бу ажиб манзара,
Ҳаёт воқеълигин эслатди ногоҳ.
Меҳр муҳаббатни тўсган булутлар,
Кўплигига ўзим бўлганман гувоҳ.

Айланиб туради, бу тўртта фасл,
Куз ортидан қишни олиб келади.
Баҳор қолдиради, ўзидан насл,
Ёз барибир қишдан ғолиб келади.

Турқи Қурсунга

Ботилга умрингни айладинг фидо,
Мансаб илинжида, молу дунё деб.
Энди бўлаяпсан жонингдан жудо,
Беҳуш ётибмисан, жонни ғамин еб?!

Охир касофатинг урди ўзинга,
Худодан сенга ҳам етишди офат.
Хиёнат қилдинглар омонат динга,
Сафсатани дин деб, сотдинг касофат.

Ботил хизматинда кечаю кундуз,
Виждонингни сотиб, югуриб елдинг.
Энди вақтинг етди, бўлди умид уз,
Жавоб берадиган жойига келдинг.

Арзирмиди айтгил, шу ботил дунё,
Беш кунлик умрингни фидо қилишга?!
Динфурушлик қилиб, булбули гўё,
Элни ҳидоятдан жудо қилишга?!

Гўёдек тилларинг энди бўлди лол,
Қимирламай қолди, оёғу қўлинг.
Бу эл тарихида хоин бўлиб қол,
Тўғри жаҳаннамга бўлсинда йўлинг.

Тезроқ равона бўл, ИАК ёнига,
Сен ўша золимга, бўлган эдинг қул.
У ичиб тўймади, элни қонига,
Имонингни сотиб топдинг дунё, пул.

Шунча мазлумларнинг уволи тутсин,
Сен каби ноинсоф, турқи совуқни.
ИАҚдек сени ҳам, қаро ер ютсин,
Жўжаси ортидан борсин Товуқни.

Рамазонга атаб:

Ғубор босган диллар, очилса яйраб,
Қайта тозаланса дилдаги имон.
Шоирлар шеър ёзар, булбулдек сайраб,
Кириб келаяпди моҳи Рамазон!

Қадрига етмаймиз айтинглар нечун?,
Ғуноҳдан покланиш нақадар осон?!
Умматни ғуноҳдан покламоқ учун,
Ҳар йили келади, моҳи Рамазон!

Аллоҳнинг раҳмати ҳар сонияда,
Ёғилар заминга йўқ, шубҳа гумон.
Раҳмат мағфиратни ўзида жамлаб,
Кириб келаяпди рўза, Рамазон!

Разолатга ботган осий умматни,
Қалб кўзини очар, бу хайру эҳсон.
Қалбларига инган дарду иллатни,
Шифосини олиб келар Рамазон.

Очлигу ташналик жасадга неъмат,
Ўзга пайтда бўлмас бу каби имкон.
Неъматлар қадрини билдирган неъмат,
Очлик ва ташналик ойи Рамазон.

Кечалар уйқу йўқ, ибодат намоз,
Ҳар ерда ўқилар, тинимсиз қуръон.
Қуръон ойи зикрин айладим, бир оз,
Тиловати қуръон ойи Рамазон!

Бу ой фазилатин санаш имконсиз,
Унинг мукофоти жаннату ризвон.
Фақат дунёдамас билинлар, шаксиз,
Мангу саодатга элтар Рамазон!

Бу муборак ойнинг шарофатидан,
Шояд бизларни ҳам, авф этса Раҳмон?!
Иблис шайтонларнинг касофатидан,
Нажот олиб келса, бизга Рамазон?!

Шоядки, тугаса бу олам аро,
Ўзаро жанжаллар ва тўкишлик қон.
Одамзод яшаса қилмай можаро,
Тинчлик олиб келса, моҳи Рамазон?

Рамазон ойидан, рамазонгача,
Покиза яшасак қилмасак исён.
То омонат жонни, олар кунгача,
Бизни поклаб турса, моҳи Рамазон!

Фитналик дунё

Фитналик дунё бу, фитналик дунё,
Ҳамма бир биридан, гумон қилмоқда.
Ҳаммаси иддао қилсада тақво,
Муридлар шайхига исён қилмоқда.

Аросатда қолган қавмдир булар,
Бировлар устидан кулишни билар,
Мўминни масхара қилишиб кулар,
Шу билан ўзларин шодон қилмоқда.

Тугамас эканда ҳаргиз можаро,
Ҳаммасида бордир кибр ила ҳаво,
Давосиз дардига излабон даво,
Бу дунёни охирзамон қилмоқда.

Туғаб битмади ҳеч қирғинбаротлар,
Туғаб битди, лекин сабру саботлар,
Аралашиб кетди, ҳаёт мамотлар,
Фитналар оламни ёмон қилмоқда.

Сохта сиёсатнинг ёлғонлари кўп,
Ислом умматининг армонлари кўп,
Жафокаш элимнинг афғонлари кўп,
Бизга фитналарни шайтон қилмоқда.

Ҳаммамиз омийдир, йўқдир уламо,
Ечимини кутар, минглаб муаммо,
Шайтонни айбдор деймизу, аммо,
Не разолат бўлса, инсон қилмоқда!

12.03.2018

Янгилик

Бир ажиб янгилик бўлинглар огоҳ,
Қалб илмидан огоҳ бўлармиш жарроҳ.

Улар билар эмиш кимда бор тақво,
Ким йўлдан адашган ва бўлган гумроҳ.

Тақво асли фақат қалбда бўлади,
Деган эди, бизга Расули Аллоҳ.

Қалбдаги нарсани билишликни ҳам,
Иддао қилмоқда бир жарроҳ, эй воҳ.

Аслида ҳаммамиз синалмоқдамиз,
Ким нима қилмоқда, Яратган гувоҳ.

Одамзод дунёдан бир кун кетади,
Фарқи йўқ кимлигинг гадомисан шоҳ?!

Ҳаммаси эртага маълум бўлажак,
Эй Саҳвий, беҳуда чекаверма оҳ!

Илтижо

Эй Худоё бу қандай, ғаройиб замон бўлди?,
Ёмонлар яхши бўлиб, яхшилар ёмон бўлди.
Ақлим етмас ким ҳақда, ким Иблис томон бўлди?
Фитна фасод авж олди, оғир имтихон бўлди!

Ҳеч ким билмайди энди кимлар ҳақу ким ноҳақ?
Қиёмат соати ҳам келиб қолдими ё нақ?
Тан оламиз бу куннинг келиши барибир ҳақ,
Биродарлар бу кунда шу охирзамон бўлди!

Ҳамма ҳаммага қарши курашда, майдон аро,
Ҳамма ёқда ур йиқит, ҳамма ёқда можаро,
Ҳайрат билан кузатиб турибман, мотамсаро,
Бахтиёрдир кимлар бу, фитнадан омон бўлди?!

Ман эркакман деганни, йўқ сўзга эътибори,
На аёлман деганни, йўқдир номуси ори,
Бу интернет майдони, гўё деҳқон бозори,
Ҳаммаси бир биридан қўрқиб бадгумон бўлди.

Қандай ҳаёт бўлди бу йўқдир тарози тоши,
Ўлчов мезонлари йўқ, тенг бўлди қари ёши,
Қоидани тополмай қотар одамни боши,
Гангиб қолдик юзимиз сарғайиб сомон бўлди.

Ишонмай қолди бугун, бирор одамга одам,
Ишонганлар бошига ёғдиришди бало ғам,
Омонатдор топмасанг қилар одамга алам,
Мен ишонган одамлар, алдоқчи шайтон бўлди.

Қаердан излаб топар, бугун одам адолат?,
Ҳамма ёқда ҳукмрон бўлса нажас разолат,
Дилимизда қолмади, асло ҳузур ҳаловат,
Бу одамлар одаммас, ажиб оломон бўлди.

Диндор ҳам мусулмон ҳам, фитнадан эмас холи,
Мен айтмай, сен эшитма, динсизларнинг аҳволи,
Не кечар, бу аҳволда яшаган банда ҳоли?
Ё раб, мен йўл тополмай, юрагим вайрон бўлди.

Ё раб, мен даргоҳингда ожиз гуноҳкор банда,
Ўзинг мени қилмагил, қиёмат кун шарманда,
Энди Ўзингдан ўзга, суянганим йўқ манда,
Хиёнатдан эзилдим, жигар тўла қон бўлди.

Бу синовдан ўтишда менга сабру сабот бер,
Аросатда қолдирма Ўзинг, нусрат нажот бер,
Менга бир офиятли, ҳаловатли ҳаёт бер,
Сенга илтижо қилсам, ташвишим осон бўлди.

Рассом Тузга:

Муртад ҳолда ўлиб кетгил, эй рассом,
Сенинг бу дардингни давоси йўқдир.
Даюсларга жаннат бўлгандир ҳаром,
Хотин қизинг шарму ҳаёси йўқдир.

Диндорларни мазах қилдинг ҳар доим,
Ботил хизматинда юрибсан қоим,
Сенга лойиқ жазо берсин Худойим,
Сандек даҳрийларнинг худоси йўқдир.

Динни масхаралаб бўлаяпсан шод,
Оқибатинг бўлсин мисли Самуд Од.
Туришинг турмушинг фисқ ила фасод,
Бу сўзимнинг зарра хатоси йўқдир.

Боқий эмас сени танингадаги жон,
Бир куни уқбога бўласан равон,
Насиб этмаса гар, тавбаю имон,
Сенга бундан ортиқ балоси йўқдир.

У дунёю, бу дунёда хор бўлгил,
Иблис билан жаҳаннамда ёр бўлгил,
Мангу азобига гирифтор бўлгил,
Кофирларга ўзга жазоси йўқдир.

12.03.2018

Аросатда

Сарбонин йўқотган карвон мисоли,
Бу қавм аросатда, йўл изламоқда.
Оғир пирсиз қолган муридлар ҳоли,
Байъат беришга бир қўл изламоқда.

Руҳларни овлашга бордир иштиёқ,
Бу йўлда ҳаракат қилинди узоқ,
Авомга дин билан қўйишиб тузоқ,
Қалби боғлиқ бўлган, қул изламоқда.

Баъзилар пирлиққа қилди иддао,
Бўлмади барибир ҳосил муддао,
Муридлар уларга, қилмади парво,
Ҳаммаси мол дунё, пул изламоқда.

Гарчи бу ватанмас, бегона диёр,
Фарқи нима, бўлса булар бахтиёр,
Эндиги орзулар, бир бокира ёр,
Деманг: «бева ёки тул изламоқда.»

12.03.2019

Эътироф

Бу гапларим ўқиб, тагин деманг лоф,
Бу гаплар балки рост, балки киноя.
Балки булар айтилмаган эътироф,
Мен ўзимни қилдим ўзим ҳимоя.
Айтай қилган барча гуноҳ исённи,
Мен сотган эмасман, Ўзбекистонни!

Эшитинг сўзларим жаноб Мирзиё,
Қилган хатоларим бир бир айтаман.
Гарчи бўлдим ватангадо рўсиё,
Рухсат берсангиз гар, уйга қайтаман.
Эшитинг мендек бир ғариб нодонни,
Соғиндим ватанни, Ўзбекистонни.

Мен ҳам ёшлигимда худди сиз каби,
Даҳрийлар даврида дунёга келдим.
Билмасдим ким нима, дин қуръон, наби,
Ошкоралик даври, ўқидим, билдим.
Менга ҳожати йўқ, демак ёлғонни,
Мен фуқаросиман Ўзбекистонни.

Авал тушунганим бўлди тасаввуф,
Қуръон мазмунидан эдим беҳабар.
Ширкка тўлган экан, бу диёр афсус,
Қўп вақт ўтди, бундан топгунча хабар.
Мен кечроқ тушундим, динни, қуръонни,
Билдим адашганим Ўзбекистонни.

Абдували қори Мирзаев деган,
Тавҳиддан дарс берган, буюк муаллим.
Мен англаб етганман, ДИН нима экан,
Қачон шу кишидан, олганда таълим.
Золимлар билмади, шундай инсонни,
Ундан маҳрум қилди, Ўзбекистонни.

Унинг даъватлари эди, саҳиҳ соф,
Китобу суннатга асосланганди.
У дин деб, ботилдан урмас эди, лоф,
Халқ ўз динин, таниб бошлаганди.
Қаранг, дин либосин кийган шайтонни,
Йўлдан урди яна, Ўзбекистонни.

Мен ҳам бир масжидга бўлганда имом,
Даъватим асоси тавҳид бўлганди.
Бидъатларга қарши курашдим тамом,
Юртим бидъатларга буткул тўлганди.
Мен элга танитдим, ҳақ дин, имонни,
Буюк бўлсин дедим, Ўзбекистонни.

Шудир менинг айбим, хато гуноҳим,
Бадном бўлди номим, бўлдим ваҳҳобий.
Барисига гувоҳ, Роббим Илоҳим,
Ўзинга топширдим барин ё Роббий!
Кўрдим дунё учун, динни сотғонни,
Турмасида ётдим, Ўзбекистонни.

Бизга ғолиб келди ботил зўравон,
Дин либосин кийган сохта имомлар.
Булар ўз жойида ўтирар ҳамон,
Егани ичгани буткул ҳаромлар.
Булар қонин ичди кўп мусулмонни,
Бизга тор қилдилар, Ўзбекистонни.

Гарчи топдим бугун ўзга диёрман,
Бунда ватандаги хору зорлиқ йўқ.
Лекин, мен ватаним ҳажрида зорман,
Ватандаги каби, кўнглим бўлмас тўқ.
Эшитинг сўзин мен, зору ҳайронни,
Мен душманимасман, Ўзбекистонни.

Балога қолган ҳоким

Ҳокимни ҳолига маймунлар йиғлар,
Ҳароми дедию, қолди балога.
Демократлар ҳам жим турмас, қаранг,
Куч беришар роса, бу можарога.

Интернет даврида ҳокимлик қилмоқ,
Қийин бўлишини тушуниб етдим.
Расво бўлдику бу, «ҳокими мутлоқ»,
Ҳаттоки мен унга ачиниб кетдим.

Бу ҳокимваччалар ИАК даврида,
Таълим олган, бари ИАКпарастдир.
Инсон қадри деган улар назидида
Ҳайвон билан тенгдир ё ундан пастдир.

Интернет замони эканда эй воҳ,
Бемалол сўколмас ҳокимваччалар.
Фарқи борми бугун гадо билан шоҳ?,
Аёллар ўрнини олди баччалар.

Замондан орқада қолибди мендек,
Ҳокимни тинч қўйинг, демократлар.
Сўз нишини урманг унга тикандек,
Қирғизлардан асло фарқи йўқ сартлар?!

Бу шеър мазмунига қилинг эътибор,
Мен ҳокимваччани ҳимоя қилдим.
Асл мазмунида бошқа бир гап бор,
Ҳуқуқбонларга бир киноя қилдим.

03.02.2018

А. Орипов ўлимини эшитиб:

Бу ИАК бадбахтни, отамиз дея,
Минбарда ҳайқирган, сен эмасмидинг?!
Унга қаршиларни «отамиз» дея,
Тилёғмалик қилган, сен эмасмидинг?!

Уни Худо билган, ким, унутдингми?,
Сенмасми мақтаган, шоири маддох?!
Дунёдан шу гумроҳ ҳолда ўтдингми?,
Тоғутга қул бўлган, қалби кўр, гумроҳ?!

Тавба қилмоқни ҳам эплайолмадинг,
Сенга ҳам тор бўлиб қолди ватанинг.
Барибир абадий яшаб қолмадинг,
Ўша ёқда жонни, топширди танинг.

Сен шоҳ саройида сайраган булбул,
Халқ шоири деган, ном олганинг кам.
Сен манқурт аслида арзимассан бил,
Шу Рауф Парфининг тирноғига ҳам.

У сендек мансабдор, қаҳрамон эмас,
Сендек ёзмагандир, мақтов, Серқуёш.
Маддохлик у учун, шараф шон эмас,
У золим олдида эмагандир бош.

Золимга қул бўлиб ўтдинг дунёдан,
Мансабнинг жомидан сипқирган мастсан.
Лойиқ манзилингни топгил уқбодан,
Сен тарихда қолган ИАКпарастсан.

Золимлар тўпланди Шом диёрига

Золимлар тўпланди Шом диёрига,
Чанг солди мўминлар номус орига,
Қаранг мазлумларнинг оҳу зорига,
Муҳоҷидлар учун роҳат ҳаромдир,
Мардларнинг майдони ушбу кун Шомдир!

Бир томонда Асад, бир томон Эрон,
Рус учоқларидан ёришмас осмон,
Бунга қарши турган мўмин мусулмон,
Номлари ирҳобий гўё бадномдир,
Тарихдан фитналар диёри Шомдир!

На АҚШ ва ёки саҳюний бадкор,
Ислом умматига дўст эмас зинҳор,
Хиёнатлари кўп бўлгандир ошкор,
Уларнинг ўйлаган нияти хомдир,
Буни исботлаган диёр ҳам Шомдир!

Эй мужоҳид дўстим, бугун сен учун,
Тунларда ухламай шеър ёздим, нечун?,
Аллоҳнинг каломи, барибир бир кун....,
Олий бўладиган, буюк каломдир,
Исонинг тушажак манзили Шомдир!

Дунё тургунича бу дин туражак,
Бунга гувоҳ ўтмиш, гувоҳ келажак,
Ҳақ ботил кураши тамом бўлажак,
Шу билан бу дунё даври тамомдир,
Нусрат ва ғалаба манзили Шомдир!

Ўғлимга:

Мен сени Тангридан тилаб олганман,
Сени жондан ортиқ суярман болам.
Ҳаёт ташвишидан чарчаб толганман,
Сен билан бахт ҳиссин, туярман болам.

Фарзанд ҳаёт учун бўлар экан зеб,
Ўйланаман доим сени қайғунг еб,
Ёт элларда ёлғиз қолармикан деб,
Ўйланиб ўзимча куярман болам.

Сен дунёга келдинг бир ёт диёрда,
Яшаш керак энди совуқда қорда,
Ҳар бандага битган бир қисмат борда,
Униб ўсишингни кутарман болам.

Бу ерларда йўқдир қариндош қондош,
Тангри сенга берсин сабр ила бардош,
Ватандош излама, излагил диндош,
Сенга ҳидоят йўл тиларман болам.

Мақсадга етмадим шунча интилиб,
Кўп хатолар қилдим, билмай ё билиб,
Яратгандан яхши умидлар қилиб,
Дардларимни дилга ютарман болам.

Мададкоринг бўлсин ҳамиша Аллоҳ,
Ҳақда собит бўлгил, бўлмагил гумроҳ,
Айрилиқ ҳам келар барибир эй воҳ,
Ажал етса бир кун, кетарман болам.

Камолингни кўрсам йўқдир армоним,
Келажакни ўйлаб ёнади жоним,
Ҳамроҳ бўлса басдир, охир имоним,
Қазога бўйсунмай нетарман болам?!

Доим тиловат қил, каломуллоҳни,
Суннатини ушла расулуллоҳни,
Агар Роббим десанг, ёлғиз Аллоҳни,
Дунёдан хотиржам ўтарман болам.

Аллоҳ паноҳида асрасин сени,
Ҳаргиз юзим ерга, қаратма мени,
Шулардир Саҳвийнинг сенга дегани,
Сенга атаб, шеърлар битарман болам.

Ўз тилини билмаган миллат

Навоийни бобомиз деймиз,
Унга бажо келтириб ҳурмат.
Ўзбек тилин асосчиси деб,
Шарафламоқ бу олий ҳиммат.
Навоийни ўқиёлмаса,
Унга нисбат берилган миллат.
Ўтмишидан айрилган элнинг,
Тилин қадри бир пулга қиммат.
Борми бундан ортиқроқ иллат?,
Ўз тилини билмаса миллат?!

Беш асрдир Ҳамсанинг умри,
Беш асрким бу тил бизда бор.
Ундан олдин неча асрлар,
Туркий тилда битилган ашъор.
Бугун бизнинг даврга келиб,
Бу буюк тил бўлиб қолди хор.
Бугун бу тилда гапиролмас,
Бизнинг элда, бирор амалдор.
Тил билмаслар топар шон шуҳрат,
Ўз тилини хор қилди миллат.

Шоирлари билмаса тилни,
Гапирмаса амалдорлари.
Ўзга миллат қаердан билар,
Рус тилида гаплашар бари.
Бу тилга эътибор бўлмади,
Совет даври эди илгари.
Мустақиллик даврига келиб,
Ўзгармади ҳеч нарса ҳали.
Ким бу тилни қилади ҳурмат?,
Агар ҳурмат қилмаса миллат?!

Бизга ибрат кўрсатар бугун,
Ўзга эллар, ўзга элатлар.
Улар диёрида яшасанг,
Қўйишади бир неча шартлар.
Биринчи шарт тилини билмоқ,
Улар ўз тилини ҳурматлар.
Тилни билмасликка илож йўқ,
Ёпилади барча хизматлар.
Тилин қилиб эътибор иззат,
Буюкликка етди кўп миллат.

Тил дегани халқ ўзлигидир,
Акс ҳолда халқмас, оломон.
Илдизидан узилган дарахт,
Ҳалок бўлар қолмайди омон.
Бу миллатнинг тили, тарихи,
Бу миллатдан узоқдир ҳамон.
Тараққиёт асрига келиб,
Манқуртларга айлансак ёмон!
Келармикан бир шундай муддат,
Ўз тилида гапирса миллат?!

Навоийнинг тилидир бу тил,
Булбуллар бу тилда сайраса.
Ўзга тилда гапирганни эл,
Зиёлимаслигин англаса.
Сарой аҳли билса бу тилни,
Эшитганда дилинг яйраса.
Ажаб эмас бир куни келиб,
Жаҳон минбаридан янграса.
Бир кун шундай бўлади албат,
Шунда қадрин топар бу миллат!

09.01.2018

Ватанимда бир оддий,
Мўмин намозхон эдим.
Гувоҳим сенсан Роббий,
Мазлум мусулмон эдим.
Кўп зулм кўрдим мен ҳам,
ИАК деган золимдан.
Фитналар бўлмади кам,
Хоин мулла олимдан.
Қазою қадар экан,
Ўтиб кетди барчаси.
Менку саломат чиқдим,
Ўлиб чиқди қанчаси?.

Озодликда яшашга,
Қўйишмади саломат.
На иш бор, на имкон бор,
Ёғар турли маломат.
Ишлагани кетганман,
Мен ҳам Қозоғистонга.
Адо бўлмас зулмлар,
Тегиб кетганди жонга.
Ўша ерда эшитдим,
Ментлар келган уйимга.
Яна қамашмоқчилар,
Тушганмишлар изимга.
Яна нимага излаб,
Бошладилар билмасдим.
Нега тинч қўймайдилар,
Ҳеч тушуна олмасдим.
Москвага йўл олдим,
Қочиб ўша зулмдан.
Москвада ушлашди,
Тўсиб чиқиб йўлимдан.
Шу ерда қамадилар,
Депорт қилмоқлик учун.
Бир йилча қолиб кетдим,
Шукр айтмайин нечун?
Шу ерга келган эди,
Учрашувга юристлар.
БМТ ва бошқалар,
Гўёки бир туристлар.
Аллоҳ ёрдами билан,
Оқибат бўлдим озод.

Шунча бўларми қаранг,
Бир одамга истибдод?
Яна бир йилга яқин,
Кутдим эзилиб жигар.
Чиқиб кетишга рухсат,
Бермади рус баччағар.
Бу орада ҳам қанча,
Уринди ўғирлашга.
Аллоҳ мени асради,
Сабр берди чидашга.
Охир Киевга ўтиб,
Учиб кетдим хорижга.
Бунга ҳам тўққиз йилча,
Бўлибди айтсам сизга.
Шундан бери хорижда,
Яшаяпман ҳамон ман.
Бу ерда ҳам фитнадан,
Қолмаганман омон ман.

2.

Шу ерда мен танишдим,
Казою казо билан.
Кўп нарсa кўрдим билдим,
Тақдири қазo билан.
Ўзин лидерман деган,
Уч тўрттаси бор экан.
Мухолифат дегани,
Пароканда хор экан.
Диний гуруҳлардан ҳам,
Кўрдим турли туманни.
Демократман деган,
Аждаҳо ёсуманни.
Кўп экан фирибгарлар,
Ватан ғамидан узоқ.
Қориндан бошқа ғам йўқ,
Шайтонлар қўйган тузоқ.
Шу ерга келиб кўрдим,
Интернет деган важни.
Бойваччалар кўп тавоф,
Қилади ҳар йил Ҳажни.
Мен бир ғариб ёруғ кун,
Кўрмагандим ҳаётда.
Бу ерга келиб нечун,
Яшайин маишатда?
Менинг ичимни ёқар,
Алам қайғу бор эди.

Ҳамма учун кенг дунё,
Менинг учун тор эди.
Ҳануз қанча дўстларим,
Ётишарди қамоқда.
Уларни эслаб овқат,
Тиқиларди томоқда.
Мен ИАКни режимин,
Қулатмоқни истардим.
Нимадир қилиш керак,
Дея ёнарди ичим.
Муҳолифат деганлар,
Бир бирига ёв экан.
Бир бирининг йўлига,
Ўз ўзлари ғов экан.
Гаплашиб улар билан,
Келишдик бир тарафга.
Муҳолифат бирлашиб,
Эришсин бир шарафга.
Шу мақсадда йиғилдик,
Бир кимсани уйига.
Йиғилган каби гўё,
Бойваччанинг тўйига.
Лидер ҳам келди охир,
Акрамийлар келишди.
Диндорлар бўлди зоҳир,
Гўёки бир иш пишди.
Шу ерда эълон қилди,
Лидер деган жонивор.
Ўн учинчи май деган,
Иттифоқ бўлди тайёр.
Эълон берилди барча,
Олди қочди сайтларга.
Эслаб ҳайратланаман,
Ўшандаги пайтларга.
Диний гуруҳлар эса,
Қўшилмади гуруҳга.
Улар дунё иши деб,
Озор бермайди руҳга.
Қолганлар эса туздик,
Таянч деган ташкилот.
Шу билан иттифоққа,
Кириб қолгандик ҳайҳот.
Мен бу гуруҳ ишидан,
Ўзимда йўқ шод эдим.
Гўё занжирин узган,
Қул каби озод эдим.

Мен бу гуруҳ бирорта,
Иш қилар деб ўйлардим.
Золим ИАК га қарши,
Зафар куйин куйлардим.

3.

Орадан ўтди ойлар,
Ўтди ҳаттоки бир йил.
Бу ташкилот не қилди?,
Мен айтмайин ўзинг бил.
Менга алам қиларди,
Бундай боқибегамлик.
Гапириб иш қилмасдан,
Тополсанг хотиржамлик.
Мен ўйлардим Иттифоқ,
Бирор нарса қилади.
Нима қилишни бизмас,
Лидеримиз билади.
Лидер эса парвойи,
Палак одам эканда.
Бир нарса гапирган сўнг,
Қилиш керакда банда.
Мен бу мухолифатга,
Тушунмай ҳайрон эдим.
Ичим ёниб борарди,
Юраги вайрон эдим.
Мен ўйлардим тез аро,
Бу режим йиқилажак.
Кейин ИАК айтгандек,
Буюк бўлар келажак.
Ҳеч нарса бўлгани йўқ,
Орадан ўтди бир йил.
Шу орада янги бир,
Фикр келди хилма хил.
Акрамийлар бошлади,
Янги ташкилот қуриш.
Бу ташкилот қургунча,
Бўлди қанчалар уриш.
Араб диёрларида,
Бошланганди ғалаён.
Мустабидлар бирма бир,
Қулай бошлади шу он.
Шундай ғалаён қилиш,
Керак Ўзбекистонда.

Барча халқ исён қилса,
Режим қулар шу онда.
Деган фикрга келиб,
Бўлганди Акрамийлар.
Шу фикрга қўшилди,
Кейин Хоразмийлар.
Иттифоқни ўрнига,
Тузамиз бир Ҳаракат.
Балки бу ҳаракатга,
Аллоҳ берар баракат.
Мажлислар ўтказилди,
Тузамиз деб Ҳаракат.
Ҳаракат тузилдию,
Келгани йўқ баракат.
Ўзбек халқ ҳаракати,
Деб қўйилди унга от.
Афсус ўзбек халқидан,
Бу Ҳаракат эди ёт.
Акрамийлар ўзидан,
Лидер сайламоқчиди.
Лекин, Лидер у ҳолда,
"Мен қўшилмайман", деди.
Бу ташкилот қурилди,
Акрамийлар пулига.
Лидер кўндирган эди,
Уларни ўз йўлига.
Энг қизиқ жойи шуки,
Эслаб қоламан ҳайрон.
Одам деган махлуқдан,
Ёмон эмасдир ҳайвон.
Уялмай нетмай яна,
Лидер берди баёнот.
Қаршилиқ бошлаймиз деб,
Юртга жар солди ҳайҳот.
Ким билан қилар булар,
Қаршилиқ, ҳайрон эдим.
Нега бир йилдан бери,
Қилмади, гирён эдим.
Уят бўлмаса одам,
Ҳеч уялмас эканда.
Ўзини ўзи қилар
Экан доим шарманда.

ЎХХ ташкил бўлди,
Ҳамма қувонди чунон.
Оқибати не қилди,
Бир бир айтайин шу он.
Конкрет не қилишни,
Бирор кимса билмасди.
Билағонимиз Раис,
Ҳеч нарсга гапирмасди.
Мен нимадир бирор иш,
Қилишликни истардим.
Нима қилишни аниқ,
Билишликни истардим.
Катта гаплар гапириб,
Оламга жар солганлар.
Конкрет не қилишни,
Ҳали билмас эканлар.
Бўлимлар туздик аввал,
У бу давлатда бир оз.
Сайт очдик ва ҳар ҳафта,
Қилдик мажлисда парвоз.
Бу ҳаракат аслида,
Битта иш қилган эди.
Ўнта давлатда бирдан,
Митинг ўтказган эди.
Булди митинглар бари,
Акрамийлар пулига.
Ғулғула солди лекин,
Золим ИАК дилига.
У касофат бу ҳолдан,
Тушди ростдан қайғуга.
Диктаторлар аҳволи,
Таранг бўлганди жуда.
Улар кураш бошлади,
Бу ҳаракатга томон.
Фуадни ўлдирдилар,
Қотил топилмас ҳамон.
Бундан ҳайратга тушдик,
Шулар ҳам одамилар.
Ҳаракатни тарк этди,
Кейинроқ Акрамийлар.
Олти ойга бормасдан,
Пароканда Ҳаракат.
Ишонч йўқ, иттифоқ йўқ,
Ерда бўлмас баракат.
Қолган олти ойда биз,
Келмадик ўзимизга.

Раис сайлаш муддати,
Келганди айтсам сизга.
Энди раис сайлашга,
Йиғилмоқ керак эди.
Яна кимдир пул тўлаб,
Қурултой қилармиди?!
Ўша пайтда бу раис,
Топди қаердандир пул.
Кимнидир ишонтирди,
Буюклигига буткул.
Қурултой қиламиз деб,
Қилар эдик маслаҳат.
Қаерда қилишликни,
Келишолмадик албат.
Ўшанда бу раисни,
Укаси берди ғоя.
Прагада қилишга,
Келишилди ниҳоя.
Сабаби бу укаси,
У ерда мухбир эди.
Радиомизда сизларни,
Қиламиз шов шув деди.
Унинг бу гапларига,
Раис бўлган эди ром.
Бу ука ким десангиз,
Эски қадрдон, рассом.

5.

Прага қурултойи
Ажойиботга бойдир.
Мажлисхонамиз гўё,
Шоҳона бир саройдир.
Бу қурултой қилинди,
Лидер топган пулига.
Худо берса бераркан,
Ҳар тилаган қулига.
Лидер пул олган экан,
Аллақайси бойлардан.
Ким жой олмоқ истаган,
Бўлса Оқсаройлардан.
Лидер у бу кимлардан,
Пул олишга устадир.
Пул берганлар бир умр,
Қайтишини кутадир.
Бу қурултойга қадар,
Ҳамма урар эди лоф.

Ким лидер бўлишини,
Қилишди кўп ихтилоф.
Исмоил дадажонов,
Деган кимса бор эди.
Лидер билан бир ерга,
Келиши душвор эди.
У айтарди бу сафар,
Лидер бўлсин бошқаси.
Бунни эшитса лидер,
Тиришарди қашқаси.
Алибой Йўляхши ҳам,
Лидер билан эди ёв.
Лидерга яқин одам,
Қолмган эди биров.
Жаноб Намоз Нормўмин,
Ва каминадан бошқа.
Бизни ҳам кўп кўрдику,
Охир тиришган қашқа.
Исмат Хушев деганни,
Чақирди Канададан.
Шунчалик бефаросат,
Бўларми одам деган.
Толиб Ёқуб шу тобда,
Ҳаракатни тарк этди.
Исмат билан бир сафда,
Ўтирмайман деб кетди.
Ҳамма айтди исматни,
Чақирма деб лидерга.
Гап уқтириб бўларми,
Гапни уқмас пидерга.
Исматни чақиришдан,
Бир мақсади бор экан.
Исмат унга хушомад,
Қилишга тайёр экан.
Шу мақсадда келган у,
Бу кейин бўлди аён.
Буларнинг тарихини,
Қиламан бир бир аён.

6.

Қурултойда бор эди,
Ўн бештача турк меҳмон.
Уларга не бор дея,
Мен бўлган эдим, ҳайрон.
Лидердан сўрадим мен,
Мана бу одамлар ким?!

Турқини бузиб деди,
«Булар мени дўстларим»!
Бу дўстларга бу ерда,
Бало борми билмадим.
Лекин, мен у маҳалда,
Албатта индамадим.
Буларнинг ташрифини,
Англаган эдим нечун?
Булар келган одамни,
Кўп деб кўрсатиш учун.
Раисликнинг муддати,
Бир йил эди низомда.
Бу муддатни узатиш,
Керакди издиҳомда.
Лидернинг режалари,
Қилинган пухта тугал.
Уч йилга сайланишни,
Режа қиларди бу гал.
Унга қарши одамлар,
Деярли қолмаганди.
Исмоил дадажонов,
Шу пайт келолмаганди.
Залда жуда кўп эди,
Озодликчи мухбирлар.
Ким билан ким гаплашган,
Ҳамма ёқда қий чувлар.
Мажлисга раис бўлди,
Жаноб Нормўмин Намоз.
Мени раислигимга,
Лидер қилди эътироз.
Россиялик мухбир қиз,
Келди лидер олдига.
Интервюни бошлади,
Бизлар ҳайрон қолдига.
Сабаби ҳали мажлис,
Бошлангани йўқ эди.
Лидер бу мухбир қизга,
Сайланиб бўлдим деди.
Кейин мажлис бошланди,
Лидер қилди маъруза.
Ҳар галги сафсатани,
Қотирарди у жуда.
Низомга ўзгартириш,
Кириштишга келганда.
Алибой ака баҳсни,
Асло қилмасди канда.

Исмат Хушев бошлади,
Лидерга бериб савол.
У ўзини бу ерда,
Тутар эди бемалол?!
Жаноб Солиҳ нега бу,
Ёнингизда диндорлар?
Халифат қурмоқчими,
Энди бу тақводорлар?!
Бу гап тегишли эди,
Битта тарафи менга.
Иккинчи тарафиндан,
Ҳам Намоз Нормўминга.
Норвайдан келган домла,
Абдулло Абдураззоқ.
Шу ерда гап ташлади,
Исматга қараб шу чоқ.
Сен Исмат жим ўтиргил,
Бу ерда алжирамай.
Билмадим эрталабдан,
Ичиб олганмисан май?!
Бу кимсани бу ерга,
Нега чақирди Лидер?
Шунга тушунолмасдим,
Айтмас эди негадир?
Кейинроқ бўлди маълум,
У келишин сабаби.
Унинг касби аниқдир,
Аниқ насли насаби.
Хуллас шу билан ўтди,
Бир пасда икки соат.
Шу билан тушлик бўлди,
Тарқалишди жамоат.
Тушлик пайтида лидер,
Тинмай интервью берди.
Ва ниҳоят уч йилга,
Сайланиб олдим деди.
Лекин эса аслида,
Сайлов ҳам бўлмаганди.
Исмоил Дадажонов,
Етиб келолмаганди.
Улар келиб кирганда,
Тушликдан ўтган эди.
У ҳаммага ҳўмрайиб,
Нега сайлашдинг деди.
Лидерни қайта яна,
Сайланганин эшитган.

Шу билан Ҳаракатдан,
Кетишни режа қилган.
Шу билан бошқа қайтиб,
Кирмади бу мажлисга.
У ғазабдан ёнарди,
Алами келиб бизга.
Лидер қайта сайлашга,
Рози эдик начора?
Шунингдек Намоз ака,
Ва яна Тўлқин Қора.
Бошқа ҳеч ким ҳеч кимни,
Сайлагани йўқ эди.
Лидер сайланиб олди,
Хурсанд, кўнгли тўқ эди.
Озодлик қилди шов шув,
Прагада Қурултой.
Ҳамма ёқда гап дув дув,
Раис бўлди, Лидервой!

7.

Шу қурултойдан кейин,
Исмоил Дадажон ҳам.
Билган эканда демак,
Кўп нарсга кўрган одам.
Исматни келишини,
Ҳикмати бўлди маълум.
Бу кимса шайтонга ҳам,
Бўлган устоз муаллим.
Қайтиб бориб юртига,
Улкан шоири маддоҳ.
Бутун дунёни қилди,
Бу қурултойдан огоҳ.
Прага дафтаридан,
Ёзди туркум мақола.
Ўқиб ҳайратга тушдик,
Ёзилган қилу қола.
Нима эмиш бу Лидер,
Тузди соя ҳукумат.
Бу ҳукумат бошлиғи,
Шу лидер олий ҳиммат.
Берибди одамларга,
Вазирлик портфелини.
Мен билмасдим лидерни,
Бундай пасткаш фелини.
Портфелдан берилмабди,
Намозу Нормўминга.

Шунингдек диндорлардан,
Бўлганим учун менга.
Исматни мақоласи,
Босиларди шу сайтда.
Ўқиб ҳайратларимни,
Яширмасдим у пайтда.
Лидердан сўраб қолдим,
Бу нима гап? Эй жаноб?
Кимга портфел берилди?
Қурултойда бер жавоб?!
Нега бизни ёмонлаб,
Сени мақтайди маддоҳ?
Бу гаплар бари ёлғон,
Бизда кўп бунга гувоҳ.
Мен ҳам мақола ёзиб,
Рад қиламан бу гапни.
Бурнин ерга ишқайман,
Бефаросат эшакни.
Лидер эса тиржайиб,
Нималар деди менга?
Бу одам бефаросат,
Эътибор берманг унга.
Исмат эса тинмасдан,
Лидерни мақтар эди.
Ёлғон гапларни ёзиб,
Лидер буюк зот дерди.
Орасида тинмасдан,
Ёмонлаб ёзар мени.
Шунингдек ёмонларди,
Намозу Нормўминни.
Мен эса ҳайрон эдим,
Лидерни бу ишига.
Бунчалик найрангбозлик,
Кирмас одам тушига.
Нафратим ошди мени,
Лидер деган каззобга.
Сохта мақтовни севар,
Тушмайди изтиробга.

9.

Лидер сайланган эди,
Уч йил муддатга халос.
Шундан бери қолмоқда,
Эски ҳаммом эски тос.
Ҳаракатда Лидердан,
Ўзга кимса қолмади.

Лидер ҳам лидерликдан,
Ҳаргиз чарчаб толмади.
Бу муддатни тугатиб,
Қайта сайланмади у.
Сайловчилар ҳам энди,
Қолмаган ўзи ёху.
Ҳалиям ўтирибди,
Ўзи лидер ягона.
Ҳамма тарк этди уни,
Ҳамма унга бегона.
Тамом бўлди шу билан,
Катта халқ ҳаракати.
Лидер келган ерда иш,
Бўлмайдиган баракати.
Қанча одам қамалди,
Бу касофат лидер деб?!
Ўлиб кетгани қанча,
Бу ётибди ошни еб.
Барибир у курашган,
Мақсадига етмади.
ИАК ўлса ҳам курси,
Унга насиб етмади.
Яқин қолмоқда энди,
Бу дунёда умри ҳам.
Лекин, у кетишликни,
Ўйлаб ҳам кўрмас ҳечам.
Битта ўзи қолгандир,
Уч тўртта тролл билан.
Яшаяпди уларга,
Тақсимлаган рол билан.
Мана шундай тугади,
Бу ҳаракат қиссаси.
Энди қолди ғўдайиб,
Битта лидер жуссаси.
Бошқа икир чиқирлар,
Кўп эди мен айтмадим.
Радиога гапиришлик,
Ниятидан қайтмадим.
Насиб этса буларни,
Битта китоб қиларман.
Халойиққа ўқинг деб,
Ҳали хитоб қиларман.
Бу лидер тарихидан,
Халойиқ бўлинг огоҳ.
Натижасиз тугади,
Шунча ҳаракат э воҳ.

Барчасига айбдор,
Ўша лидер мараздир.
Бу қиссани ёзишдан,
Ўша мараз ғараздир.
Ҳозирча шу ерда мен,
Тугатдим бу қиссани.
Ўқиб хулоса қилиб,
Чиқаринглар ҳиссани.

08.03.2018

Пойдевори ботил

Пойдевори ботил, ушбу салтанат,
Бу сарой асоси, сохта, ёлғондир.
Ёлғонларни эплаб айтиш ҳам санъат,
Чунки бунга ҳамма қойил қолғондир.

Етмиш йил алдашган эди даҳрийлар,
Бунни тан олишди, шунча йил ўтиб.
Мустабид даврида чалинган куйлар,
Фарқини билмадик, кўп қулоқ тутиб.

Ҳеч кимса жазони қилмади талаб,
Даҳрийлар даврининг жиноятига.
ИАКнинг қўлинда қолди салтанат,
Омад кулди Рустам Иноятига.

Ёлғон сиёсатнинг қурбони бу халқ,
Бир асрдан бери, ўша ўша ҳол.
Бугун не ўзгарди, тополмассиз фарқ,
Яхшилик томонга ўзгармас аҳвол.

ИАКнинг ёнида қарсакбоз бўлган,
Садоқатли қули ўтирди тахтга.
Халқ эса шодумон, кўнгиллар тўлган,
Ўйлайди гўёки эришдик бахтга.

Ҳеч ким жазосини олмади тағин,
Бу чорак асрлик жиноят учун.
Жим турунлар асло дея, кўрманг ғинг,
Жазо йўқдир Рустам Иноят учун.

Кутиб кутиб ўтиб кетди, қанчалар?,
Кутилган рўшнолик келмади ҳамон.
Разолатнинг умри узун бунчалар,
Адолат туғилмай ўлгани ёмон!

Саҳвий ҳам кутмоқда доимо куйиб,
Келармикан дея, бир кун адолат.
Лекин, адолатнинг либосин кийиб,
Яна устимизга келди, разолат!

.....

Ғазаллар

Бири бирига ғаниматдир одамзод англамас,
Адоват ўтида уқбо бўлди барбод англамас.
Ўзгани қон қақшатиб ўзини шод этмоқчидир,
Бу билан ҳаргиз ўзи бўлмайди дил шод англамас.
Мунофиқдек тақди мўминлик ниқобин юзига,
Фирибгарлик охири хорлику Фарҳод англамас.
Хиёнат қилгувчи каззоб касда имон бўлмагай,
Тавба қилмай охират бўлмайди обод англамас.
Тавбанинг бир шарти шу дунёда иқрорлик эрур,
Охиратда фойдаси йўқ доду фарёд англамас.
Икки оламда сенга лойиқ жазо бергай Худо,
Кечирилмас сен етурган зулму бедод англамас.
Саҳвиё ҳаргиз ризо бўлма мунофиқ кимсадан,
Чунки, булар нега йўқ бўлди Самуд, Од англамас.

17.05.2018

Элни хор этдинг

Элни хор этдинг мунофиқ, Тангри хор этсин сени,
ИАК бирла яқин кунда, қўшмозор этсин сени.

Қизчалар рўмолидан бошқа ишинг йўқ қилгани,
ИАҚдан баттар азобга, гирифтор этсин сени.

Буюк Аллоҳ амрига сен кибру ҳаво айладинг,
Шу дунёда хору зору, шармисор этсин сени.

Қанча дин душманлари хор бўлди охир оқибат,
Тожу тахтингни шулардек, тору мор этсин сени.

Сен қарор қилдинг, аёллар бошини очсин дея,
Тангрим ҳалок айламоқликка, қарор этсин сени.

Изтиробга солдинг ислом аҳлини, эй нобакор,
Ўлгунингча топма ором, беқарор этсин сени.

Саҳвий сенга, Фиравнлар қисматин айлар дуо,
Элни хор этдинг мунофиқ, Тангри хор этсин сени!

04.09.2018

Сурати одамсифат

Сурати одамсифат лек, сийрати шайтон экан,
Унинг шунча, куйиб пишиб, айтгани ёлғон экан.

На сўзида туришлик бор, на бир ваъдага вафо?,
Бу субутсиз кимсанинг, ҳолига эл, ҳайрон экан.

Ҳақ йўлига қарши чиққан, Тангрига исён қилур,
Бунинг ҳам бўйнига шайтон, занжирин солғон экан.

Гарчи биз золим ИАКнинг, ўлганига шод эдик,
Минг таассуфким, унинг зулми ҳануз қолғон экан.

Ўрнига келган мунофиқ алдади, элни яна,
Бу мунофиқ ҳам, у иблисдан сабоқ олғон экан.

Қай тарафга йўл тутишни, жафокаш эл, англамас,
Тўй азага айланиб, сарсону саргардон экан.

Икки йил ўтгач, юзидаги ниқобин ечди у,
Адашганин англади Саҳвий бугун, нодон экан.

02.09.2018

Мунофиқ муллалар

Бу мунофиқ муллалар, олдингини «доно», деган,
«Барча қилган ишлари тўғри, бари аъло», деган.

У касофат ҳам, ароққа бўкиб ўлди оқибат,
Ўрнига келганни ҳам булар, «буюк подшо», деган.

Бу эса, олдинги ўтган даврини танқид қилиб,
У давр қайтмайди энди, у давр расво деган.

Муллалар қарсак чалиб, бунга яна, жўр бўлдилар,
«Янги келган, динимизга содиқу ошно», деган.

Икки йилга бормайин, рўмолга қўйдилар тўсиқ,
«Бормасин масжидга ёшлар деб, беринг фатво», деган.

Янги ҳам қўрққан, бу ёшлар охири, бир кун келиб,
«Мен ўтирган тожу тахтга қилмасин даъво», деган.

Муллалар қарсак чалиб, фатвони ҳозир қилдилар,
«Амирнинг амрига бўйсунмоқ, бўлар тақво деган!»

Динфурушликнинг бу янглиғ бўлмоғин, ҳеч кўрмадик,
Динини дунё учун, сотғайму ҳеч мулло деган?!

Муллалар хоинлигин, англади бу эл, оқибат,
Бўлди пайдо бир гуруҳ ким «Хуррият инфо» деган.

Кеча кундуз ушбу хоинларга қарши жанг қилур,
Кимлигини айт десам, бизнинг гуруҳ ихфо деган.

Бир гуруҳ бор «сарой мулласи» деган, номи унинг,
Танишайлик десам, номим бўлмагай ифшо деган.

Мен уларга дуогўйман, нусрату, фатҳу, зафар,
Бўлса шунчалик бўлар, тармоқдаги иншо деган.

Мунофиқлар, бу гуруҳлар зарбидан дод дер, бугун,
Кўринг қандай кучга эга, ҳақ сўзу, имло деган!

Хиёнат аҳлини фош қилмоққа, омадлар тилаб,
Айтаман, сизни ҳам алдаб, қўймасин дунё деган.

Ҳақ йўлида собит қадамлик, насиб этсин мудом,
Қолгани ўтгунчидир, бу молу мулк, тилло деган.

Ҳақ йўлида сур қаламни Саҳвиё чиққунча жон,
Чунки, бу дунё ўтар, мангу бўлар, уқбо деган.

Борардим

Йўл очилса ватанга борим билан борардим,
Дилимдаги кўп йиллик, зорим билан борардим.

Ноиложликдан қочиб чиққан эдим юртимдан,
Имкон бўлсайди ихтиёрим билан борардим.

Мен золимни зулмига исён қилган бандаман,
Дилда номус, ғурурим, орим билан борардим.

Етиб нусрат айёми, йўл очилса ватанга,
Хорижда юрган дўсти ёрим билан борардим.

Зулмдан қочиб кўплар, тарк этишганди, юртни,
Боролсам обрўй эътиборим билан борардим.

Элнинг дардини куйлаб, ҳақиқатни айтишга,
Аллоҳ берган шу иқтидорим билан борардим.

«Қаламни қурол қилиб, курашгин Саҳвий мудом,»
Деган, дилдаги олий шиорим билан борардим.

02.12.2018

Сурати одамсифат

Сурати одамсифат лек, сийрати шайтон экан,
Унинг шунча, куйиб пишиб, айтгани ёлғон экан.

На сўзида туришлик бор, на бир ваъдага вафо?,
Бу субутсиз кимсанинг, ҳолига эл, ҳайрон экан.

Ҳақ йўлига қарши чиққан, Тангрига исён қилур,
Бунинг ҳам бўйнига шайтон, занжирин солгон экан.

Гарчи биз золим ИАКнинг, ўлганига шод эдик,
Минг таассуфким, унинг зулми ҳануз қолгон экан.

Ўрнига келган мунофиқ алдади, элни яна,
Бу мунофиқ ҳам, у иблисдан сабоқ олгон экан.

Қай тарафга йўл тутишни, жафокаш эл, англамас,
Тўй азага айланиб, сарсону саргардон экан.

Икки йил ўтгач, юзидаги ниқобин ечди у,
Адашганин англади Саҳвий бугун, нодон экан.

02.09.2018

Қариб қолдим биродар

Қирқ ёшимдан ватандан ғариб қолдим биродар,
Элликка кирмасимдан қариб қолдим биродар.

Тугамас эканда бу дунёнинг ташвишлари,
Ташвишу машаққатдан хориб қолдим биродар.

Битирган бир ишим йўқ, битирмаган ишим кўп,
Мен ҳам энди бир жойга бориб қолдим биродар.

Келажакда не бўлар, ҳеч нарса маълум эмас,
Бугун ҳайратда боқиб, қотиб қолдим биродар.

Ватанга қайтишликка ҳали йўл йўқ бизларга,
Чиқолмас бир ботқоққа ботиб қолдим биродар.

Орзу умидларимни йиғиштирдим бир четга,
Мазам қочиб бир муддат ётиб қолдим биродар.

Саҳвийнинг ҳам сиз яхши дуоларда унутманг,
Шундай маҳзун бир ғазал битиб қолдим биродар.

Қазо бўлди

Қодиржон Ботир ажал етдию қазо бўлди,
Бу одамга қисматдан, қаттиқ бир жазо бўлди.

Элу юртидан узоқ, ғурбатда топширди жон,
Беҳисоб мол мулкидан, айрилди, жудо бўлди.

Жасадин кўмишга ҳам, жой тополмай оқибат,
Дунё ишларин қаранг, ажиб тамошо бўлди.

Қисматига ҳукмрон бўлполмайди одамзод,
Баъзида гадолар шоҳ, шоҳ эса, гадо бўлди.

Кимлар мансабдор, ҳоким, кимлар маишат ичра,
Кимлар ғарибу сарсон, ватансиз, адо бўлди?!

Тақдир азалга қарши, чора йўқдир одамда,
Зўрман деган қанчалар, юртдан мосиво бўлди.

Саҳвий ҳам бу дунёдан, ўтиб борар ватансиз,
Ватан ғаминда гарчи, бу жони фидо бўлди.

08.12.2018

Аниқмас

Кеч кирди тонг отиши, отмаслиги аниқмас,
Тонг отса кун ботиши, ботмаслиги аниқмас.

Доим айланиб турган учун ҳам ер қуёш, ой,
Бу насага бош қотиш, қотмаслиги аниқмас.

Лаҳзаларнинг қадрига етгувчи одам бўлса,
Демак, тунларда ётиш, ётмаслиги аниқмас.

Фитна фасод авж олган, битта кечада одам,
Динни куфрга сотиш, сотмаслиги аниқмас.

Одамзоднинг аслида отаю онаси бир,
Бир бирларига ётми, ётмаслиги аниқмас.

Ҳаёт ҳам бир шахматдек, кураш майдони гўё,
Ютқазган кимса мотми, мотмаслиги аниқмас.

Саҳвий дилин ғам босар, қиёматни ўйласа,
Жаннат ҳидини тотиш, тотмаслиги аниқмас.

03.12.2018

Бўлак

Яшашга жой топмадим, ҳозирча Тимродан бўлак,
Кўрмадим умримда ҳеч ташвишу ғавғодан бўлак.

Элу юртимдан жудо бўлдимки, айбим, деганим...,
«Ибодатга лойиқ эрмас, Тангри Таолодан бўлак.»

Кўп хато қилдим адашдим, бу залолат даштида,
Иложим йўқ энди бўлмоқ, аҳли тақводан, бўлак.

Қанча эзгу мақсадим йўлида, саъй этдим мудом,
Топганим не бўлди охир, туҳмат иғводан бўлак?

Демишлар: «ғурбатда бўлмайдир, ғариблар шодумон,»
Бу ғариблар дарди йўқ, тўю тамошодан бўлак.

Ёлғиз Аллоҳнинг ризосига эришмоқ бахт экан,
Бундан ортиқ бахт топилмас, ушбу дунёдан бўлак.

На ватанда на ғурбатда, қадр қиммат кўрмадим,
Ким билур қадрингни Саҳвий, дўсти ошнодан бўлак.

Адолат ҳам бўлди ожиз

Маърифат мағлуб бўлиб қолди жаҳолат олдида,
Адолат ҳам қилди ожизлик разолат олдида.

Гарчи ҳақиқат бўлур барибир устун, ва лек,
Ҳидоят аҳли ғариб бўлди, залолат олдида.

Зулм ҳоким бўлган элда, хор бўлибдир яхшилар,
Диёнатнинг қадри бўлмасдир хиёнат олдида.

Даҳрийлар илгида қолди, тожу тахтнинг тизгини,
Қачон тап тортган бу даҳрийлар жиноят олдида?!

Янги раҳбардан нажот кутмоқ раво бўлғайму ҳеч?,
Чунки, бу ҳам муттаҳам, Рустам Иноят олдида.

Эй халойиқ, ашқиёлардан мурувват кутмангиз,
Барча қудрат, марҳамат, Жаллу Жалолат олдида.

Саҳвиё, ҳақ аҳли ғолиб бўлғусидир оқибат,
Чунки, ботил кўп тура олмас ҳидоят олдида!

Раҳмонга айт

Айтмагил шайтонга, не дардинг бўлса, Раҳмонга айт,
Кетмагил туғёнга, бор дарду ғаминг, Раҳмонга айт.

Дардини денгизлару уммонга айтарми одам?,
Айтмагил уммонга ҳаргиз, Қодиру, Раҳмонга айт.

Шу ғамингни даф қиларму, тоғу тош харсанг, наҳот?,
Ялинма вулқонга асло, Раҳиму, Раҳмонга айт.

Зулмат ичра қолдингу, зулматдан истарсан нажот?,
Сиғинма ҳайвонга инсон, Холиқу, Раҳмонга айт.

Бандасин қўй, еру осмон Роббисига юз тутиб,
Айтма ҳеч инсонга, айтсанг дардингни Раҳмонга айт.

Бандасан ҳақни тани, шудир мақоми бандалик,
Тушмагил гирёнга, бор дарду ғаминг Раҳмонга айт!

Саҳвиё, ҳар икки оламда тила Ҳақдин паноҳ,
Кетмагил исёнга, ёлғиз ҳаққа айт, Раҳмонга айт!

Синаб берди

Синаб берди, тожу тахту, салтанат султон санга,
Ҳақ йўлида юрмоғингни, айлаган фармон санга.

Сен Яратган Зотга, осийлик қилишдан қўрқмадинг,
Насиб этмаганми дейман, дин билан имон санга?

Тазарруъ қилғил, кибр қилмай, унутма эртага,
Эҳтимол, тавба қилишга, бўлмагай имкон санга.

Буюк Аллоҳ динига, эълон қилибсан жанг бугун,
Ҳазил мазах бўлдимми ё, ояти қуръон санга?.

Унутма, қодир Эгам олдида, ожиз бандасан,
Мангу берилган эмасдир, тандаги бу жон санга.

Сендан олдин ҳам неча, золимни ютган бу замин,
Ҳазаб қилса, икки олам, бўлғуси вайрон санга.

Сенинг айтган сўзларинг, аксича бўлмоқда ишинг,
Саҳвий каби, барча мўмин бандалар ҳайрон санга.

07.09.2018

Йиғлама

Нима қилай, зўрим йўқ, зорим бордир, йиғлама,
Имон аҳли балога гирифтордир, йиғлама.

Қизалоғим бошингдан рўмолингни ечдилар,
Ҳаммага кенг бу дунё, менга тордир, йиғлама.

Бухорийнинг авлоди, дуч бўлдилар золимга,
Бугун даюс динсизлар бахтиёрдир, йиғлама.

Бир ғарибу нотавон, чорасиз бандасиман,
Мустаъзафин ғарибга, Аллоҳ ёрдир, йиғлама.

Балога сабр этармиз, яхшилиқни кутармиз,
Бизга нусрат ғалаба, интизордир, йиғлама.

Учрадик бир ёмонга, синовга имтихонга,
У дунёда золимлар, мангу хордир йиғлама.

Саҳвий дили вайрондир, Аллоҳим меҳрибондир,
Буюк неъмат биз учун, номус ордир йиғлама.

Мирзиёнинг даврида, диндан тўсилди бу эл

Билмадим кимдан қочди, кимдан қутулди, бу эл?!
Ёмғирдан қочган эди, дўлга тутилди, бу эл.

На бу дунё ободдир, охират ҳам барбоддир,
Ор номуси бутунлай, вайрон этилди, бу эл.

Қўрқоқликдан душманга таслим бўлди доимо,
Тарихларга қўрқоқ деб, мангу битилди, бу эл.

Бири биридан баттар золимлар келди тахтга,
Аввал ҳам вайрон эди, баттар бузилди бу эл.

Халқ бошига золимлар офат келтирди доим,
Қамалди, майдонларда, итдек отилди, бу эл.

Нима қилсин бечора, мустазъафинлар энди?,
Тарқалиб дунё бўйлаб кетди, сочилди, бу эл.

Мустабид ўлганига, шод бўлган эди, Саҳвий,
Мирзиёнинг даврида, диндан тўсилди бу эл.

Олдида

Эй мусулмонлар, бош эгманглар, одамнинг олдида,
Бош эгурмиз биз фақат, Қодир Эгамнинг олдида.

Қўрқмангизлар, сизга бу золимлар айтган сўзидан,
Охират қайғуси кўпроқдир, бу ғамнинг олдида.

Дину имонга, очиқ ойдин, тажовуз қилдилар,
Қоронғудир кўзимга дунё, аламнинг олдида.

Мирзиё ҳам, безиё чиқди, адашдик, алҳазар,
Шармисор бўлдик, араб бирла аямнинг олдида.

Дину имонли мусулмон банда, атрофингда йўқ,
Ким бўлар, сендек фирибгар, муттаҳамнинг олдида?!

Бухорий авлодимиз деб, элни диндан маън этиб,
Не бўлар ҳолинг, унингдек, муҳтарамнинг олдида?.

Сен гадосан, шоҳ эмассан, гадоликдир қисматинг,
Гадо бўлгайсан бориб, Соҳиб Карамнинг олдида.

Каъбага бордим дея, кўп хотирингни қилма жам,
Фойдаси йўқ, бир умр турсанг Ҳарамнинг олдида.

Сени то, ўлгунча қарғаб шеър ёзар Саҳвий, эшит,
Тож ила тахтинг заифроқдир, қаламнинг олдида!

Ҳар тараф

Тараққий этган сари, бўлмоқда вайрон, ҳар тараф,
Қанчалик хорлик билан, ўлмоқда инсон, ҳар тараф.

Инсон қадридан, адолатдан, гапирманг менга сўз,
Одамзод йўл топмади, ёнмоқда ҳар ён, ҳар тараф.

На баракот қолди бизда, на диёнат, оқибат,
Неччи милёнлаб одам, кетмоқда сарсон, ҳар тараф.

Бухорийнинг юртида, диндорга кун йўқдир бугун,
Қанча ёшлар жонини, қилмоқда қурбон, ҳар тараф.

Мустабид меросига соҳиб чиқиб, бир нотаваон,
Йўлини топмай ҳануз, урмоқда жавлон, ҳар тараф.

На тарихдан ибрат олмаслар, на оламга боқиб,
Нажот излаб эл бугун, боқмоқда ҳайрон, ҳар тараф.

Фитналик оламда, офият ҳануз йўқ, Саҳвиё,
Олам аҳли топмайин, чопмоқда ҳар ён, ҳар тараф.

25.08.2018

Мени

Ўй хаёл гирдобига отди нетай, бу тун мени?,
Саробга дўнган умидлар айлади, маҳзун мени.

Эй халойиқ, мен саробни сув дебон, этдим хаёл,
Эътирозим йўқ десанглар, бефаҳм, мажнун мени.

Ёруғликка етганим ёлғонлигини англадим,
Ёки, алдарми яна иблис деган, малъун мени?!

Ниқоб кийган бўрилар, қўйларга чўпонлик қилар,
Кошки эрди, бу сўзим мутлақ хато бўлсун мени!

Кутиб кутиб оқибат, дунёни тарк этмоқдамиз,
Мақсадига етмади халқим, шўрим қурсун мени.

Ширк тўла оламда Саҳвий, бир Худога банда бўл,
Ажабмас жаннатда қилса, то абад мамнун мени!

Абдували қорига атаб:

Ўлмоқ афзалмиди устоз, сизга ёлғондан кўра,
Дину имонни бало, офатга солғондан кўра?!

Нега бу тоғут мараз изминда юрмай кетдингиз,
Хорлиқ афзалми, қиёмат кун уёлғондан кўра?!

Қанчалар шайху имом тоғутга хизмат қилдилар,
Қаро ер афзалмиди, бу сафда турғондан кўра?!

Бу дунёни молу — жонни, охират деб, сотдингиз,
Бу савдо афзалмиди ё, динни сотғондан кўра?!

Ҳайбатингиздан ҳануз титрайди, сохта салтанат,
Хавфингиз кўпроқ бугун, сиз бор бўлғондан кўра!

Барибир золим мараз, дунёда мангу қолмади,
Ўлмоқ афзал тавқ ила, лаънатга қолғондан кўра!

Саҳвий каби, неча минглар қалбидан жой олдингиз,
Ибрат кўрсатган буюқдир, ибрат олғондан кўра!

Бўлур

Одамизод доимо, дунёга орзуманд бўлур,
Кечаю кундуз хаёли шуни излаб, банд бўлур.

Ҳар киши ўз мақсадига интилар, тинмай қаранг,
Топмаса ғамнок бўлиб, топса нечук хурсанд бўлур?.

Яхшилик ҳам, ёмонлик ҳам, ҳикматидан холимас,
Бу ҳаётда ҳар на бўлса, бир насиҳат, панд бўлур.

Қазодан бўлган қадарга, бандада ҳеч чора йўқ?!
Бу ҳақиқатни тушунган банда, донишманд бўлур.

Саодат ҳам, шақоват ҳам, азал тақсимдадир,
Бутпараст Озарга, Иброҳим Халил фарзанд бўлур.

Қазога рози балога сабр қилмоқ бандалик,
Ҳақни рад қилган кишилар, Фиравн монанд бўлур.

Кўнгил дардининг давоси, муҳаббатдир Саҳвиё,
Узилган кўнгилни тори, меҳр ила пайванд бўлур.

Этмагил

Эй Худое, бизга синовларни бисёр этмагил,
Яна бизни мустабид, зулмига дучор этмагил.

Бир асрдан ошдики, хору залил бўлган бу эл,
Шунча хорлик устига, бизни яна хор этмагил.

Мусулмон эл бўлди, охир дину имондан жудо,
ИАКдек бадбахт касофатга, гирифтор этмагил.

Аё раббим иззату қудрат, Санинг измингдадир,
Бошимизга битта иблисни ҳукмдор этмагил.

На дунёмиз бўлди обод, ва на обод охират?,
Икки дунёнинг жазосига сазовор этмагил!

Бухорийлар зурриёди йўли йўқ, гумроҳ бугун,
Буюк турк қавмин залолат даштида, зор этмагил.

Иззат шараф йўлига, қайтар менинг қавмимни ҳам,
Бутпараст кофир нажаслар, бирла дўст, ёр этмагил.

Зулмга исён қилиш, мазлум учун ҳақдир мудом,
Нотавон халқим, хато ишларни такрор этмагил.

Ҳақ берилмайдир олингайдир, унутма Саҳвиё,
Ким бу сўзга тавба қилгил деса, зинҳор этмагил!

Мирзиёнинг даврида,

Билмадим кимдан қочди, кимдан қутулди, бу эл?!
Ёмғирдан қочган эди, дўлга тутилди, бу эл.

На бу дунё ободдир, охират ҳам барбоддир,
Ор номуси бутунлай, вайрон этилди, бу эл.

Қўрқоқликдан душманга таслим бўлди доимо,
Тарихларга қўрқоқ деб, мангу битилди, бу эл.

Бири биридан баттар золимлар келди тахтга,
Аввал ҳам вайрон эди, баттар бузилди бу эл.

Халқ бошига золимлар офат келтирди доим,
Қамалди, майдонларда, итдек отилди, бу эл.

Нима қилсин бечора, мустаъзафинлар энди?,
Тарқалиб дунё бўйлаб кетди, сочилди, бу эл.

Мустабид ўлганига, шод бўлган эди, Саҳвий,
Мирзиёнинг даврида, диндан тўсилди бу эл.

Олдида

Эй мусулмонлар, бош эгманглар, одамнинг олдида,
Бош эгурмиз биз фақат, Қодир Эгамнинг олдида.

Қўрқмангизлар, сизга бу золимлар айтган сўздан,
Охират қайғуси кўпроқдир, бу ғамнинг олдида.

Дину имонга, очиқ ойдин, тажовуз қилдилар,
Қоронғудир кўзимга дунё, аламнинг олдида.

Мирзиё ҳам, безиё чиқди, адашдик, алҳазар,
Шармисор бўлдик, араб бирла ажамнинг олдида.

Дину имонли мусулмон банда, атрофингда йўқ,
Ким бўлар, сендек фирибгар, муттаҳамнинг олдида?!

Бухорий авлодимиз деб, элни диндан маън этиб,
Не бўлар ҳолинг, унингдек, муҳтарамнинг олдида?.

Сен гадосан, шоҳ эмассан, гадоликдир қисматинг,
Гадо бўлгайсан бориб, Соҳиб Карамнинг олдида.

Каъбага бордим дея, кўп хотирингни қилма жам,
Фойдаси йўқ, бир умр турсанг Ҳарамнинг олдида.

Сени то, ўлгунча қарғаб шеър ёзар Саҳвий, эшит,
Тож ила тахтинг заифроқдир, қаламнинг олдида!

Ҳар тараф

Тараққий этган сари, бўлмоқда вайрон, ҳар тараф,
Қанчалик хорлик билан, ўлмоқда инсон, ҳар тараф.

Инсон қадридан, адолатдан, гапирманг менга сўз,
Одамзод йўл топмади, ёнмоқда ҳар ён, ҳар тараф.

На баракот қолди бизда, на диёнат, оқибат,
Неччи милёнлаб одам, кетмоқда сарсон, ҳар тараф.

Бухорийнинг юртида, диндорга кун йўқдир бугун,
Қанча ёшлар жонини, қилмоқда қурбон, ҳар тараф.

Мустабид меросига соҳиб чиқиб, бир нотагон,
Йўлини топмай ҳануз, урмоқда жавлон, ҳар тараф.

На тарихдан ибрат олмаслар, на оламга боқиб,
Нажот излаб эл бугун, боқмоқда ҳайрон, ҳар тараф.

Фитналик оламда, офият ҳануз йўқ, Саҳвиё,
Олам аҳли топмайин, чопмоқда ҳар ён, ҳар тараф.

25.08.2018

Ўтди ғафлат бирла умрим

Ўтди ғафлат бирла умрим, лаҳза бедор бўлмайин,
Охират, мангу саодатга харидор бўлмайин.

Фитналик дунёда фитнадин омонлик топмадим,
Бахт ёр бўлгай дедим, ўтдимки бахт ёр бўлмайин.

Токи мавжудман мени теграмда афлок айланур,
Ҳодиси давронга мен, қандай гирифтор бўлмайин?

Кузга етди умр фасли, хазон келди боғима,
Мен нечук энди ғаму ҳасратда бемор бўлмайин?

Зурриётимни паноҳингда саломат асрагил,
Бу сабабдин тавқи лаънатга сазовор бўлмайин.

Эй Яратган Зот менинг қалбимга офият етур,
Сен тарафдан мен карам, раҳматга зор, зор бўлмайин.

Дунёдан ўтмоқдаман ё Раб, фақат хорлик билан,
Истагай Саҳвий ҳузуринга бориб хор бўлмайин.

06.05.2016

Розиман

Мард бўлиб душманларим, яксон қилишса, розиман,
Ўзларин шодон, мени гирён қилишса, розиман.

Рози бўлмасман тролларнинг ишига, ҳеч қачон,
Ўзларин ошкор этиб, эълон қилишса розиман.

Мен хиёнатдан енгилдим доимо, майдондамас,
Очиқ майдонда мени, вайрон қилишса розиман.

Кўрсатиб ақлу закосини, саводу, илмини,
Элни бу илми билан ҳайрон қилишса розиман.

Номард дўстдан яхшидир, мард бўлса душман бўлса ҳам,
Мард рақиблар қанча аҳд, паймон қилишса розиман.

Душманинг мард бўлмоғи ҳам, бир улуғ неъмат экан,
Мардлар менинг қатлима, фармон қилишса, розиман.

Саҳвиё, номард рақибга дуч келиб, қолдинг яна,
«Ҳақ сўз айтдинг» деб мени, қурбон қилишса розиман.

Тўғриси

Қалбим озурда менинг, бу кўзи қошдан тўғриси,
Куйдирар боққанда баттарроқ қуёшдан, тўғриси.

Қоши ёлардан дилимга жароҳатлар етди кўп,
Мубталоман бу балога, қайта бошдан тўғриси.

Васлидан йўқдир умидим, қисматим ҳажрида ғам,
Паришонман, ақлу ҳушим, учди бошдан тўғриси.

Не бало офатга шоҳид бўлмадим, оламда мен?,
Қаттиқ экан одамизод, боши тошдан тўғриси.

Доимо орзу билан, армон билан ўтсам нетай?,
Кўнгил йиғлар, тийган била кўзни ёшдан, тўғриси.

Орзу армон орасида, доим оввора дилим,
Тилка пора бўлди охир, хомталошдан тўғриси.

Ҳеч қачон фитна фасоддан топмади, Саҳвий омон,
Ишқ аро фарқ қилмагайдир, кекса ёшдан тўғриси.

Бағри қон бўлган элим

Оғир оғир синовда, имтихон бўлган элим,
Рўшноликка эришмай бағри қон бўлган элим.

Ўз юртида яшашга на имкон бор, на иш бор,
Чет элларда сарсону — саргардон бўлган элим.

Ўтда куйгани қанча, сувда чўккани қанча?,
Юртида ҳам четда ҳам, паришон бўлган элим.

Тинч яшашга йўқ имкон, кўпдир золим зўравон,
Динга йўл топмас ҳамон, мусулмон бўлган элим.

Дунё бўлмади обод, охират бўлди барбод,
Тугамади истибдод, нотаваон бўлган элим.

Руслар келиб бузилдинг, тарихингдан узилдинг,
Ҳалигача халқ эмас, оломон бўлган элим.

Саҳвий дили вайронман, аҳволинга ҳайронман,
Сенингдек нотаваонман, эй вайрон бўлган элим!

Бир саволга жавобан:

Бу саволга жавоб мен холи — харобдан излама.
Тўғри ё нотўғри деб, берган жавобдан излама.

На бир олим, шайх, имомда бир жавоб йўқдир бугун,
Бу саволга, қайси бир олий жанобдан излама.

Қўлга қурол олмоғинг мақсадга етказмас сани,
Адолатни келмоғин сен инқилобдан излама.

Ҳамма ўз йўлини ҳақ деб, иддао айлар бугун,
Бу муаммога ечим, ҳеч бир китобдан излама.

Турлича фикру тафаккур, турли мезон мухталиф,
Ҳақиқатни ростга менгзовчи саробдан излама.

Не не каслар топмайин ўтгандир излаб, энди сен,
Тополмассан, дилга малҳамни шаробдан излама.

Мен бу мавзуда ечим излашнини тарк этдим бугун,
Қалби Саҳвийдек тўла ғам, изтиробдан излама.

Ҳужум қилди

Ҳужум қилди менга лидер, урғочи шайтон билан,
Айбини ёпмоқни истар, сафсата ёлғон билан.

Энди барча тролларни ишга сол, кутмоқдаман,
Сенга қарши жанг қиларман, ҳар на бор, имкон билан.

Андиша отини қўрқоқ қўйган, аҳмоқсан демак,
Тролларни ишга солгин, бос деган, фармон билан.

Ўзингни нафсинг буюк тутган маразсан, энди сен,
Нима фарқинг бор сени, Иблис деган, шайтон билан?

Кимлигингни барибир Тангри билур, шак шубҳасиз,
Сен фирибгарлик қилиб, элдан ниҳон қилғон билан.

Озгина ҳурматни ҳам йўққа чиқардинг, кибр этиб,
Тубанликда тенг бўлолмас ҳеч нима инсон билан.

Саҳвиё, ножинс маразлар ичра ўтди, умри нақд,
Не қилай тақдир экан, ўтмоқдаман армон билан!

Англадим

Сийратингда мен сени қандоқлигингни англадим,
Бир тубан, пасткаш, разил олчоқлигингни англадим.

Мард бўлиб майдонга чиқмасан ўзинг эркак каби,
Бефаросат, бефаҳм қўрқоқлигингни англадим.

Буюк зотларни чинорга ўхшатар эл доимо,
Сен чинормас, бир чирик япроқлигингни англадим.

Қанчалик исбот далиллар келса ҳам тан олмадинг,
Доим айбинг рад этиб, юрмоқлигингни англадим.

Сохта мақтов сохта обрў кетидан, юрдинг қувиб,
Сени мансаб майига, чанқоқлигингни англадим.

Шукрим сен келмадинг юрт бошига, келсанг агар,
Элу юртни куйдириб, ёқмоқлигингни англадим.

Муҳолифат лидери ман деганинг, ёлғон сени,
Сен бу ёлғон устида, ўлмоқлигингни англадим.

Ҳайф сени ҳолинга, шу ҳолда ўлиб кетмоқдасан,
Тавбасиз кетсанг, ўтин бўлмоқлигингни англадим.

Саҳвиё, бебурд мунофиқ кимсадан қилгил ҳазар,
Лидер эмас, мен сени аҳмоқлигингни англадим.

Кўнгил

Одамзодни ҳар балога мубтало қилган кўнгил.
Гоҳида ҳақ, гоҳо ботилга жало қилган кўнгил.

Дуди исёндан қорайса бир куни қилманг ажаб,
Нури имон бирла бир пайтлар жило қилган кўнгил.

Қаърида имонни сақлар, баъзида ширку фасод,
Роббисига не не тухмат ифтиро, қилган кўнгил.

Қанча кўнгиллар яратган роббисин рад айлади?,
Ҳар куни ҳар турли нарса ихтиро қилган кўнгил.

Маъбуду барҳақлигини, қанчалар инкор қилур,
Нажот топмас, бут ва тоғутдан рижо қилган кўнгил.

Роббисин яккалигига қолса содиқ бас, мудом,
Ноумид бўлмайди Ҳаққа, илтижо қилган кўнгил.

Саҳвиё билсанг ҳаётда ҳеч қачон топмас нажот,
Холиқинмас, махлуқот амрин бажо қилган кўнгил.

Чора йўқдир

Чора йўқдир, ажал етган банда, хоҳ нохоҳ кетар,
Фарқи йўқдир кимлигин, барча гадою шоҳ кетар.

Неча кун ўткинчи дунёга, омонат барчамиз,
Ким танигай Роббисини, ким эса, гумроҳ кетар.

Ким ҳақиқатни билиб, шу элга етказгай уни,
Ким билиб туриб, гапирмасдан дилинда оҳ кетар.

Ким очикъ ойдин, ҳақиқатга хиёнат айлағай,
Динни дунёга сотиб, Иблис билан ҳамроҳ кетар.

Одамизод савдогардир, бу ҳаёт бозорида,
Ўзи билан бирга не топган савоб, гуноҳ, кетар.

Оқибат мангу саодатдир, ва ё мангу азоб,
Бахтлидир, ким бу ҳақиқатдан агар, огоҳ кетар.

Бир куни бозорда савдоси тугаб, Саҳвий каби,
Айланиб, дунё кезиб, юргувчи бир сайёҳ кетар.

14.06.2018

Бани Одам

Бани Одам яралмишдир битта ота онадан,
Деманглар менга яна бу сўзларинг афсонадан.

Башариятнинг азалда яралмишда насли бир,
Кимга не тақдир қилинган, энди бу пешонадан.

Оловга ўзни уриб куйгай мудом парвоналар,
Одамзоднинг фарқи йўқдир, билсангиз парвонадан?!

Нажот йўли кўрсатилди анбиёлар орқали,
Нажот топганлар эса, ҳар мингтага бир донадан.

Залолатни ихтиёр этмиш башар аҳли мудом,
Истагай қалбига ором, офият майхонадан.

Бевафо дунёда ҳеч кимдан садоқат истама,
Дўстларинг қилмас вафони, кутмагил бегонадан.

Бири кам дунё сирининг, ҳикмати англамай,
Ақли бошдан учди Саҳвий, фарқи йўқ девонадан.

Абдуллоҳ Бухорийга атаб:

Мен сени ўзбек элин пешвоси деб, биларман,
Шайху уламоларнинг подшоси деб, биларман.

Ҳақ йўлда собит турдинг токи чиққунча жонинг,
Бу динни ҳақ сўз айтган, даҳоси деб, биларман.

Сени бадном қилишга уринди шум рақиблар,
Жоҳилликда улар энг расвоси деб, биларман.

Суиқасд қилди сендан қўрққанидан золимлар,
Мустабиднинг бу сендан қасоси деб, биларман.

Ҳақиқатни доимо рад айлаган кофирлар,
Сабаб, қалбинда кибру ҳавоси деб, биларман.

Золимга хизмат қилди, кўп саллалик нокаслар,
Бу уларнинг энг катта хатоси деб, биларман.

Ҳақ йўлда собит туриб, жон берганлар саноқли,
Бу қисматни тақдирнинг қазоси деб, биларман.

Қадринга етмадилар, казо — казолар сени,
Мен сени казоларнинг казоси деб, биларман.

Ихтилофлар тугамас экан ҳаётда, бу ҳам,
Шайтон ўртага солган низоси деб, биларман,

Садоқатдан умматга ибрат қолдирганлар кам,
Сени шулар ичинда танҳоси деб, биларман.

Иззат шарафни топмас, уммат қўрқоқлар билан,
Фидокорлик бу диннинг асоси деб, биларман.

Сенга атаб Бухорий, қасида битди Саҳвий,
Мен сени шаҳидларнинг аълоси деб, биларман.

.....

Маснавийлар

Аллоҳга тавакал қилмоқ

Бу дунёда бани одам яралган,
Замин узра тарқалишган таралган.

Яратмоқдан ғараз қилганди Аллоҳ,
Булар билсин, илоҳ йўқ, мосиволлоҳ.

Будур дунёда имтихонни шарти,
Шудир асли куфр, имонни шарти.

Яшаб ўтгай бу оламдан одамзод,
Бу дунё барибир охири барбод.

У дунёда бўлур мангу иқомат,
Бу дунё неча кунлик истиқомат.

Шунингдек имтихон ичра яшарсан,
Сувлар келса кечиб, тоғлар ошарсан.

Бўлур турли туман, ташвиш муаммо,
Имонни сақламоқ лозимдир аммо,

Ўшандай бир талотумли ҳаётда,
Агар бўлмоқчи бўлсангиз нажотда.

Демак, бандага лозимдир таваккул,
Баён айлай демакки, не демак ул?!

Таваккул дегани ҳаққа суянмоқ,
Фақат ундангина нусратни кутмоқ.

Агарчи кўп эрур турли сабаблар,
Саҳрода сув излаган, ташна лаблар.

Сабабни қил, мусаббибни унутма,
Адашиб куфр аҳлин йўлин тутма.

Неки бўлса агар нусрат ва омад,
Неки, саъй оқибатидан даромад.

Демак, билки Худодандир бариси,
Бандага боғлиқ эрмас, ҳеч бириси.

Ўзи бергувчи ризқингни Худойим,
У бу кимни сабабчи айлар доим.

Неки мақсадга интилсанг ҳаётда,
Дангасалик қилиш мўминга ётда.

Ҳамиша интилиб жидду жадал қил,
Шариатда буюргандек амал қил.

Ва лекин кут натижасин Худодан,
Талаб шу барчадан, бойу гадодан.

Агар қўлга киритсанг мақсадингни,
Унутмагил ақида, матлабингни.

Дема, булар менинг ақлим туфайли,
Буюк донолигим, зеҳним туфайли.

Бу сўзлар ҳақ китобига муҳолиф,
Буни эсдан чиқарма илми толиб.

Буни айтган киши йўлдин озибдир,
Ўзини қатлига фармон ёзибдир.

Дегил, бари берилгандир Худодан,
Хабардор бўлсанг самовий нидодан.

Таваккалнинг шартидан шу демишлар,
Яратганга тегишли барча ишлар.

Бу дунёда келур меҳнат машаққат,
Хатодир бандадан кутилса шафқат.

Ўлим хавфи агар кирса дилинга,
Келтур имон калимасин тилинга.

Унутма гар ажал етса ўларсан,
Начора, паймонаси ҳам тўларсан.

Агар бор бўлса ҳали ризқу нонинг,
Яшарсан, бўлмасин шубҳа гумонинг.

Агарчи бўлса шундай эътиқодинг,
Бўлмагай бандасига эътимодинг.

Қўрқиб ўзинг каби, бир махлуқотдан,
Қуруқ қолма қиёмат кун нажотдан.

Чунки, қўрқув бу шайтоннинг тузоғи,
Хазон ургай бир кун ҳаётнинг боғи.

Қўрқув малҳам бўлмас ҳаргиз ўлимга,
Ё Раб, шайтонни дуч этма йўлимга.

Таваккал шартига зиддир бу қўрқув,
Дилингда бўлса бу қўрқув, уни қув.

Таваккалсиз бу дунёда одамзод,
Охират неъматин айлайди барбод.

Яшай олмас тало тўплар ичинда,
Таваккал кўп муаммога ечимда.

Саломат сақлайин деб, банда жонни,
Бериб қўймоғи мумкин гоҳ, имонни.

Чунки, ўлимдан хавф тушар кўнгилга,
Кўнгиллар ўхшайди мисоли гулга.

Бу гулни сўлдирар ўлим шамоли,
Будур имонли қул топган заволи.

Агар бўлса кишида чин таваккул,
Ўлим хавфидан озод, банда буткул.

Чунки, англари ўлим асли қазодан,
Эмасдир бандаси берган жазодан.

Азалда битгани бўлгай ҳамиша,
Тошга дуч келганда сингай бу шиша.

На фойда бу ерда қўрқув надомат,
Ўйла, имон борса басдир, саломат.

Тавакул қил Ўзига, қўрқма банда,
Тавакулдек силоҳинг борку санда.

Бу неъматдан кофирлар мосиводир,
Имонсиз бандага нафси худодир.

Сенинг Роббинг буюк, ҳар ишга қодир,
Тушунсанг бу ақида, асли нодир.

Агар билсанг Унинг ёлғизлигини,
Қудрати беҳисоб қодирлигини.

У дунёю бу дунёю неки бор,
Унинг амрига таслим, англа зинҳор.

Сен у Зотга қилур бўлсанг таваккул,
Демак, қолмайди ғам қалбингда буткул.

Агар ўлим етса, Ундан биларсан,
Хотиринг жам қилиб, хурсанд ўларсан.

Агар етказмаса сенга ажални,
Қудрати фикр этгил азза ва Жаллни.

Демак, нажот бергай сенга балодан,
Қутулгайсан не бўлса мубталодан.

Бу ўткинчи ҳаётда ғам чекишга,
Арзийдиган нарсa борми ташвишга?!

Басе банда бу оламни ғамин қўй,
Матои дунёни қўпми камин қўй.

Таваккални кимга берган Худойим,
Саломат сақлагай имонни доим.

Таваккал неъматидан мосиволар,
Демак, мангу ҳаловатдан жудолар.

Таваккални зикр этганди Аллоҳ,
Хабар берди бу ҳақда каломуллоҳ.

Таваккал айлаган барча набилар,
Уларга иттибоъ этган кабилар.

Таваккал кўп муҳим бу имтихонда,
Бу неъматдан узоқ бўлган ёмонда.

Илоҳо ман адашган банда буткул,
Нетайки, қилмадим ҳаргиз таваккул.

Бугун эслаб хижолатман уётдан,
Неча қўрқан эдим ман махлуқотдан?!

Улар ҳам залил бир банда бўлса,
Балким, мендан баттар, шарманда бўлса.

Сени билсам буюк қодир Худо деб,
Ўзинг Молисану барча гадо деб.

Нега махлуқотга эгилди бошим,
Бугун афсус билан оқмоқда ёшим.

Кечир мендек ғарибу бенавони,
Ҳузурингда бўлган юзи қарони.

Таассуфлар қиларман қилмишимга,
Дилим ўртайди армон кўп ишимга.

Кечир Саҳвий каби, бир рўсиёни,
Ҳидоят манҳажидан мосивони.

10. 12. 2018

Диннинг беш асоси

Ё Раб, буюк ойнинг ўн куни ўтди,
Саноқли умрдан ўн куни кетди.
Бизга насиб этгил, бу буюк ойда,
Риёзат неъматин бою гадойда.
Очлик ташналикни кўрсин бу уммат,
Шояд топса охир қадр ила киммат.
Бойлари қилсалар холис саховат,
Фақирлари топса ҳузру ҳаловат.
Барчаси тенг бўлиб қилсалар сажда,
Мана шу, тенгликдан бир улуғ мужда.
Қолмаса фарқлари оқни қорадан,
Кўтарилса фитна фасод орадан.
Қалблари юмшаса қийналиб жони,
Шу билан юксалса шояд имони.
Парча парча бўлак, бўлса бир бутун,
Тонг ота бошласа, тугаб зулмат тун.
Ким қайси фирқаю, ким қайси миллат,
Унут бўлса барча, маразу иллат.
Ҳаммаси тушунса инсон эканин,
Отаю онаси бир жон эканин.
Уларнинг яратган Худоси бирдир,
Ичидаги бою гадоси бирдир.

Буларнинг барчаси, асли бир миллат,
Қуръон нозил бўлган, буюк бир уммат.
Буларнинг бош қўяр, саждагоҳи бир,
Буларнинг юзланган қиблагоҳи бир.
Буларни жамлаган, масжиду намоз,
Булар орасида бор, назру ниёз.
Барини тенг қилар, рамазон ойи,
Рўзани тутади шоҳу гадойи.
Аслида закоту садақа, эҳсон,
Қўнгулларни улфат қилувчи имкон.
Булар бари муҳим, жамоат учун,
Дунё охиратда саодат учун.
Кейин навбат келар, тавофу Байтга,
Албатта барча иш боғлиқ ниятга.
Ҳаж ибодати ҳам, қодирларга фарз,
Қодир бўлиб бажармасанг, бўлар қарз.
Қодир бўлмаганлар, бермайди закот,
Қодирликка қарар шариат ҳайҳот.
Имону намозу рўзада асло,
Фарқи йўқ маконни, бор бўлса тақво.
Булар бари диннинг бешта устунни,
Буларсиз, биз диндор демасмиз уни.
Шулар мўминликни аломатидир,
Кимда бўлса, имон саломатидир.
Бундан бошқа кўплаб, масалалар бор,
Улар беш асосга эмас, дахлдор.
Биз улар устида ихтилофдамиз,
Адо бўлмайдиган бир хилофдамиз.
Лекин бу беш асос, ихтилофи йўқ,
Десам, бу сўзимнинг асло лофи йўқ.
Шу асос устида, бирлашмоқ керак,
Қўлни қўлга демак, ушлашмоқ керак.
Керак эмас бошқа, фисқу фасодлар,
Охират бозорин қилманг касодлар.
На мазҳаб, ва ё на сиёсат бўлсин,
Бу бешта асосдан нарироқ турсин.
Агар шу асосда, бирлашса уммат,
Ажабмас, топса гар, қадр ила қиммат.
Шу шартлар топилса, қайси инсонда,
Демак, у биродар, бир мусулмонда!
Қилинглари мўминлик ҳаққини адо,
Фарқи йўқ бойми у, ва ёки гадо?!
Фарқи йўқ, у кимса қайси уруғдан,
Макони денгизми ёки, қуруғдан?!
Фарқи йўқ, қайси бир мазҳабни диндор,
Барча мазҳабларда, бу беш асос бор.

Бемазҳаб афзалми, мазҳабли касми?,
Буни талашганлар касми, нокаси?!
Ким қайси фирқадан, қайси тариқат,
Фарқи нима, битта бўлса шариат?!
Тан олса кимки гар, шу беш асосни,
Мўмин демак лозим, ҳар ому хосни.
Бизга бас, ундаги барқ урган имон,
Биз учун у кимса, номи мусулмон!
Агар шундай бўлса, тутган йўлимиз,
Ажабмас, бирлашса шунда қўлимиз?!
Булар менинг шахсий фикрим, гумоним,
Комилдир шуларга менинг имоним.
Бу тафриқаларга топмайин чора,
Доим ўйланаман, банда бечора.
Ягона йўли шу, бирлашмоқ учун,
Беш асосда уммат, бирлашмас нечун?!
Шу оддий ҳақиқат етарли бизга,
На ҳожат яна кўп, ортиқча сўзга?!
Умматга хитобан битилди бу шеър,
Майли, ўқиб кимлар нима деса, дер.
Барибир бу уммат бирлашар бир кун,
Мен шуни ўйладим, ўтириб бу тун.
Балки, бу ўйларим беҳуда ва хом?,
Билмадим, шу ерда айладим тамом.
Саҳвий умидвордир, буюк Аллоҳдан,
Яккаю ягона қодир Илоҳдан.

.....

Холис амал ҳақида

Холис инсон кимдир дея сўрсалар,
Бу ҳақда бир фикр қилиб кўрсалар.

Тафаккур қилинса инсон фитрати,
Билинар одамзод фикри, нияти.

Холис одам бўлиш қанчалик душвор,
Холис одам бўлмас асло умидвор.

Холисининг нияти ҳақ ризосидир,
Холис бўлишлик ҳам ҳақ қазосидир.

Буни эплай олмас дунёда ҳар кас,
Эпладим деганлар аслида нокас.

Муаммо шундаки, бу қалб ишидир,
Одамзод бошида қалб ташвишидир.

Холис қила олиш бир солиҳ амал,
Имон деворига қўйилган тамал.

Холис амал қилиш эмасдир осон,
Қалбларда ин қурган бўлса гар шайтон.

Энди баён айлай холислик надир,
Буни англатишлик бурчи мендадир.

Дунёда ҳар қандай ибодат бўлса,
Бир амали солиҳ, урф одат бўлса.

Бу ишларни қилиш ибодат бўлур,
Баъзида қилишлик урф одат бўлур.

Кимки, қилса бирор яхши амални,
Ҳақ ризоси учун қўйса тамални.

Бу ишни қилмаса риёкорона,
Агарчи, қилса намоишкорона.

Дилинда бўлмаса элнинг ризоси,
Мадҳия эшитишлик муддаоси.

Демак, ушбу амал холис қилинган,
Шариат мезонига интилинган.

Намозу рўзаю, не хайру эҳсон,
Мурувват марҳамат кўрсатса инсон.

Агар қалбида бор ҳақнинг ризоси,
Ажаб эрмас етушса муддаоси.

Агарчи бу амал бўлмаса холис,
Демак, мақсадга етмоқ йўли олис.

Агар кутса халойиқдан мурувват,
Бунингдек, бўлмағайдир яхши ният.

Агар мақтов учун қилсанг амал сан,
Ҳидоят топмоғинг кўп муҳтаамал сан.

Агар мансаб учун қилсанг мурувват,
Сенинг йўлинга зид бўлгай нубувват.

Агар кутсанг ўзинга эҳтиромни,
Савоб ишмас, қилибсан бир ҳаромни.

Одамлар мақтасинлар деб, қиларсан,
На бўлгай оқибат, борсанг биларсан.

Бу улкан бир муаммодир унутма,
Бирор ишда риёлик йўлни тутма.

Хабар берди расулуллоҳ ҳадисда,
Холис ният зарурдир, барча ишда.

Жиҳод майдонида бўлсанг мужоҳид,
Сени зўр десалар, эл бўлса шоҳид.

Шу мақтовни эшитмоқдан ҳазар қил,
Риёкорларнинг ҳолига назар қил.

Агар бўлмаса ният, ҳақ ризоси,
Шу мақтов бўлса қалбингнинг ғизоси.

Санга эшиттирар ҳамду санони,
Шу бирла тарк этарсан бу фанони.

Яратган олдида бўлғай ҳисобинг,
Берилгай қўлга номаи китобинг.

Худо бир бир танитгай неъматини,
Санга берган журъату ҳимматини.

У дунёда на қилдинг дер, Худованд,
Банда ўз айбини очмайди гарчанд.

Дегай, жиҳод қилдим санинг йўлингда,
Мен жиҳодда шаҳид бўлган қулингда.

Яратгандан нидо келгай, хато деб,
Каззоблик айладинг, ман беҳато деб.

Жиҳод қилдинг фақат сумъа, риё деб,
Одамлар зўр десинлар, авлиё деб.

Бу сўзларни эшитдинг ўлгунингча,
Қатл бўлиб бу дунёга келгунча.

Мақсадинг эди, шу мақтов эшитмоқ,
Бу мақсадга эришдинг, бўлдинг аҳмоқ.

Мукофотни олиб бўлдинг у ёқда,
Бу дунёда санга ҳурмат қаёқда?!

Нидо бўлгай шу он фаришталарга,
Қаралмасдир қариндош ришталарга.

Буни судраб жаҳаннамга отинглар,
Ҳузуримдан бу касни йўқотинглар.

Шунингдек бўлғай риёкор мужоҳид,
Бу сўзимга расулнинг сўзи шоҳид.

Яна келгай у ерга бойваччалар,
Ҳалолдан мол дунё топган қанчалар?!

Ҳалол молдан қилишган хайру эҳсон,
Ғариб мискинларга очиб дастурхон.

Ҳамиша олқиш олган бу одамлар,
Ғариблик кўрмаган, йўқ дарду ғамлар.

Булар қалбинда бўлган битта доғи,
Қиёматда қилингайдир сўроғи.

Бу кимсага савол бергай Зулжалол,
Санга Мен берган эдим, кўп дунё мол.

На қилдинг сан бу дунёнинг матосин,
Яратган Зотни берган бу атосин?!

Бу давлатманд тан олгайдир барини,
Кўринглар бу қиёмат минбарини.

Ҳалолдан топган эдим, барча молни,
Санинг йўлингда сарф этдим шу ҳалолни.

Яратган Зот дегай, ёлғончи банда,
Бу сўзда каззоб бўлдинг, сан шарманда.

Сани қалбингда бор эди, бир ният,
Шу ният бирла қилгандинг мурувват.

Саховатли деган, ном олайин деб,
Хотамтойдек тарихда қолайин деб.

Доимо айлагандинг хайру эҳсон,
Шу номни олмоғинга бердим имкон.

Саховатли деди, сени халойиқ,
Шу мақтов сенинг эҳсонинга лойиқ.

Ҳузуримда сенга йўқдир мукофот,
У дунёда эшитдинг мақтов бот бот.

Нидо бўлгай жаҳаннамга отинг деб,
Риёкорликнинг азобин тотинг деб.

Яна келгай у кунда бир оломон,
Бари мулла имом, ҳофизул қуръон.

Улар билан бўлур, бир бир ҳисобот,
Уларга айтилуր ҳар нарса бот бот.

Бу дунёда неки неъмат берилган,
На зеҳну иқтидор, қувват берилган?!

Илм олмоқ учун имкониятлар,
На бўлди сиздаги орзу ниятлар?!

Улар тан олишар Тангри атосин,
Неки берган бўлса, дунё матосин.

Дегайлар, мақсадим кўрмоқ юзингдир,
Буни бизга ваъда қилган ўзингдир.

Буюк Аллоҳ дегай, бу қориларга,
Динфурушлик қилган безориларга.

Бу сўзда сиз тўла ёлғончиларсиз,
Динфурушлик қилган талончиларсиз.

Одамлар мақтасин қори фалон деб,
Қуръонни ўқидингиз, ошу нон деб.

Бу динни сотдингиз дунёга сизлар,
Қалбингиз қаърида риёни гизлар.

Каломимни қила туриб тиловат,
Мақтовлар эшитиб, топдинг ҳаловат.

Менинг ризоимни буткул унутдинг,
Ўзингни нафсингни аллома тутдинг.

Эшиттирдим санга шону шарафни,
Унуттирдим ҳақиқатни ҳадафни.

Токи ўтгунча бу фоний дунёдан,
Халос бўлолмадинглар ҳеч риёдан.

Мукофотни олиб бўлдинглар энди,
Жазо олмоқ учун келдинглар энди.

Нидо қилгай жаҳаннамга улоқтир,
Чунки, яратган Зот, яккадир, Тоқдир.

Риё учун қилинган неки бўлса,
Токи, банда тавба қилиб қутулса.

Шарик қилинса Аллоҳга бировни,
Имондан кечиб бергайсан тўловни.

Шарикдан пок Зотдир, ягона Аллоҳ,
Ғаразга жоиз эрмас, мосиваллоҳ!

Ғараз бўлмоқ керак ҳақнинг ризоси,
Шудир бу бандаликнинг муқтазоси.

Магар бандага қилсанг бир тажовуз,
Унинг розилигин олмоққа жоиз.

Чунки, бу ҳақлар, ҳаққуллоҳ эмасдир,
Ҳаққунносни оқил киши эмасдир.

Холис ният ўрни билсанг буюқдир,
Бусиз қилган амалларинг куюқдир.

Агар бўлмаса сендан Тангри рози,
Қиёматда Ўзи бўлганда қози.

У кунда вой, санинг аҳволинга вой,
На фарқинг бор, гадомисан ёки бой?!

Илоҳо холис айла қалбимизни,
Жаҳаннам ўтига дуч этма бизни.

Агар раҳм этмасанг нуқсонимиз кўп,
Холис амал йўқдир, эҳсонимиз кўп.

Кечир риё билан қилган ишимни,
Оғир қилма қиёмат ташвишимни.

Сенга илтижо айладим ё Роббий,
Умид бирла сўзин тугатди Саҳвий.

Фирибгар лидерга

Аё лидер, будир сенга насиҳат,
Агар бор бўлса сенда яхши ният.
Очиқ ойдин хатоларингни тан ол,
Халойиқ наздида одам бўлиб қол.
Нега ваъдага қилдинглар хилофни,
Ўзларинг бошладинглар ихтилофни.
Санга хизматни ҳеч қилмадим канда,
Бир оз инсоф адолат йўқми санда?!
Наҳот қилмоқ керак, бир бир ҳикоя,
Кеча кундуз сани қилдим ҳимоя.
Санинг олдингда йўқми эътиборим?,
Худо эшитмагайми оҳу зорим?!
Ёнингда бордир уч тўртта троллар,
Тролларга берибсан турли роллар.
Қачонгача давом этар бу аҳвол?,
Тубанлардан тубандир сендаги ҳол.
Ҳамон фисқу фасод ичра яшарсан,
Майдонга мард бўлиб чиқмай қочарсан.
Бугун манга ҳужум бошлади рассом,
Ўзича айламоқчи мени бадном.

Қисиб юр демадинг гей баччаларга,
Худодан беҳабар итваччаларга.
Тролларинг мени бадном қиларлар,
Сенинг амринга мунтазир турарлар.
Босинглар деб, амр этдинг итларинга,
Тупурдим мен сизларни бетларинга.
Ҳужумни бошлади урғочи шайтон,
Гўёки сен хабарсиз «тоза инсон».
Яна бири чиқибди исми Холвой,
Бунингдек бефаросат ҳолига вой.
Ўзинг ёз, бос дема, итваччаларга,
Шайтонга қул бўлган, қулваччаларга.
Фирибгар кўрмадим асло сенингдек,
Улар ҳам бир куни бўлгай менингдек.
Нега сен чиқмадинг майдонга марддек?,
Кўринмай жим турарсан мисли гарддек.
Нега жанг қилмадинг эркакка ўхшаб,
Сулҳ этмадинг, қайсар эшакка ўхшаб?!

Сенинг бирла келишмоқ йўқ иложи,
Сенинг бирла бир ишни йўқ ривож.
Қаранглар бу маразни жимлигини,
Худойим кўрсатар ким кимлигини.
Уялмайсанми ҳеч йўқса Худодан?
Тилингни тиймадинг ҳеч ифтиродан!
Туришинг турмушинг мутлақ ёмонлик,
Биров топган эмас сендан омонлик.
Ўзингни кимлигинг ўзинга маълум,
Бугун шайтон эрур сенга муаллим.
Жиноий қилмишингни сони йўқдир,
Санаб бермоқни ҳеч имкони йўқдир.
Тилинг бирла дилинг эрмас мувофиқ,
Мусулмонман дема, каззоб, мунофиқ!
Адо бўлдику умринг тожу — тахт деб,
Наҳотки, тахтни билсанг мангу бахт деб?!

Ҳалиям сенда мансаб қайғуси бор,
Давосиз дардга бўлгансан гирифтор.
Бутун умрингни сарф этган бу ғоя,
Натижа бермайин топди ниҳоя.
Бу йўлда қанча одам бўлди қурбон,
Зарра қийналмади сендаги виждон.
Не дейлик сендаги манфур сифатни,
Бирор кун эсга олмассан Фуадни.
Кеча кундуз ишинг фисқу фасоддир,
Оқибат охир бозоринг касоддир.
Яҳудлар мислидир хулқу атворинг,
Оқибат не бўлар, шу бўлса боринг?!

Агарчи соғ турибдирсан, ҳамон сан,
Барибир қолмагайдирсан, омон сан.
Бугун ёшинг сани, етмишга етмиш,
Сани тенгдошларинг уқбога кетмиш.
Менинг тенгим ИАК деб, айтган ҳам сен,
Гапириб, ўз аҳдидан қайтган ҳам сен.
ИАКни тенгиман дер эрдинг, доим,
Тенгингни ерга юттирди, Худойим.
Тенгингни ёнига сен ҳам борарсан,
Ажабмас, у билан мангу қоларсан.
Сани лидерлигинг ҳаммаси ёлғон,
Сани шайтон ўзин йўлига солғон.
Қачон тавба қиларсан, қилмишинга,
Уялмайсанми бу қилган ишинга?!
Агар даъво қилурсан токи имон,
Агар имон билан чиқсин десанг жон?!
Олиб ташла, ниқобларни юзингдан,
Тазарруъ ёшлари оқсин кўзингдан.
Бугун бордирсан, аммо эртага йўқ,
Бунга шак қилмагил, бўлсин кўнгил тўқ!
Шунингдек рўсиёликда кетарсан,
Худонинг олдига боргач нетарсан?!
Кўрар кўзга тариқат йўлидасан,
Ҳақиқат шуки, иблис қўлидасан.
Санинг борган еринг бир можародир,
Хиёнатчи бўлиб юзинг қародир.
Нечун бу сохта мақтовни севарсан?,
Хиёнатдан кийим тиккан чеварсан.
Агар бўлмасанг эрди, гўл ва гумроҳ,
Канададан келиб юрмасди маддоҳ.
Шу маддоҳ сенга дўст ёрингдан афзал,
Сани йўқ бўлганинг борингдан афзал.
Тариқдек тегмади, нафъинг элингга,
Берибсан эркни фақат сен тилинга.
Насиб этмади, сенга тожу давлат,
Юрибсанда тўкибон, сохта савлат.
Не кутсин эл, санингдек рўсиёдан,
Сен ортиқ бўлмас эрдинг, Мирзиёдан.
Қуруқ савлат тўкиб, ўтиб борарсан,
Яна кимни, не кунларга соларсан?!
Мени сендан тилим қисқа ерим йўқ,
Сендан узр сўрарлик қилмишим йўқ.
«Буюк зот» деб, сени алдандим эй воҳ,
Кимлигинг оқибат, билдирди Аллоҳ.
Ҳимоя айлаб сен юзи қорани,
Рад этган мен эдим, Тўлқин Қорани.

Санда на бир дин бор, на бир диёнат,
Тамоми қилмишинг ёлғон, хиёнат!
Кимлигинг айтганида кўп одамлар,
Ишонмадим уларга ўша дамлар.
Бугун тушундим, ўша кимсаларни,
Каззоб деб ўйлагандим, мен уларни.
Ҳақиқий каззоб бу сен экансан,
Кизб отлиғ нажосатдан егансан.
Нега ҳамма бўлар, турқингдан безор,
Агар бўлсанг ювош, қўйдек беозор?!
Етар бу сохталикни айла канда,
Кибр қилмагил, хом сут эмган банда!
Кибр қилмоқ кишига нораводир,
Кибрнинг соҳиби ёлғиз Худодир!
Фақат Аллоҳ Азизу Кибриёдир,
Буни тан олмаганлар рўсиёдир.
Умид этсанг нажоту мағфиратни,
Худо бирла талашма бу сифатни.
Ҳадисларда бу маънилар зикрдир,
Ҳақни айтганда рад қилмоқ кибрдир.
«Буюк Зот» деб санар кўплар ўзини,
Тан олмаслар Расулуллоҳ сўзини.
Сенинг каззоблигинга кўп гувоҳман,
Ва лекин сенга ҳали, хайрихоҳман.
Лимо лим паймонанг тўлмасдан аввал,
Жаҳаннамга ўтин бўлмасдан аввал.
Ўзингни айбингни ошкор, олиб тан,
Халойиққа дегил: «кўп адашдим ман.»
Дегил: «Каззобу расво, рўсиёман,
Давосиз бир балога мубталоман.
Сабабчиман, бу янглиғ можарога,
Тазарруъ айтаман ёлғиз Худога.»
Дегил: «Фисқу фасоддир кирдигорим,
Ўзинг кечир мени Парвардигорим!»
Тролларга дегилки: «Ҳой троллар,
Қилинди энди бекор, барча роллар.
Туғади энди, бу текин томошо,
Кетинглар йўлингизга тоғлар оша.»
Дегил: «Содиқ қулим бўлган бу рассом,
Мени ҳам айлаганди ўзига ром.»
Очиқ айт, «Бу Худодан беҳабардир,
Менинг наздимда лекин мўътабардир.»
Яна айтгил, сени деб қанча одам,
Ётибди турмаларда, энди бу дам?!
Қанча одамлар ўлди, сен туфайли,
Ўзинг бир бир санаб берсангда майли.

Яна айт: «Ҳақназар деган касофат,
Келтирган барча одамларга офат.
Бу кимса аслида менинг ўзимман,
Ўзимга тиладим Ҳақдан тўзимман.»
Ҳаромдан қилмаган эрдим ҳазар ман,
Билингларики, шу Усмон Ҳақназар ман.»
Буларнинг барчасини айла ошкор,
Ҳали тавба қилишга фурсатинг бор.
Қолибсан фитна фасодлар аро сан,
Халойиқ олдида юзинг қаро сан.
Сенга ҳайфдир, етиб етмишга ёшинг,
Фасоду фисқ билан, қотмоқда бошинг.
Агар ўлгунча шу ҳолда кетарсан,
Ўзингни бошинга ўзинг етарсан.
Узр сўра, эшитсинлар халойиқ,
Кечирсин кимки топса, авфга лойиқ.
Ажаб эрмас, афу айлар Худованд,
ИАКни ёнида қилмас кишанбанд.
Агар тавба тазаррусиз кетарсан,
Кейин мангу тазарруълар етарсан.
У ҳолда сени бўлгай ҳолинга вой,
Беролмайди мадад, рассому Холвой.
У кунда беражакдурсан ҳисоб сан,
Юзинга торта олмассан ниқоб сан.
Насиҳат чақириғим ушбулардир,
Сени ҳаққинга қарғишим шулардир.
Яна давом етарман бу йўлимда,
Нима бор бўлса ушбу кун қўлимда.
Бирма бир барчасин, давом етарман,
Санга оромингни ҳаром етарман.
Эшитсин халқ бари менинг овозим,
Санга бўлган жамики эътирозим.
Кейин балки, хулосани қиларлар,
Сени сийратингни бир оз биларлар.
Сўзимни охири ҳамду санодир,
Бу дунё боқий эрмасдир, фанодир.
Бу фонийдан ўтурда эй Худойим,
Тубанлар бирла бирга қилма жойим.
Бу каззоб сўфига тавфиқ ато эт,
Уни Иблис тузоғидан жудо эт.
Ўзин билган казоларнинг казоси,
Наҳот ўтда, куйиш бўлса жазоси?!
Агар бўлмаса лойиқ раҳматинга,
Буюк неъмат наъиму жаннатинга.
Бу каззобларга қилгил Сен кифоя,
ИАК дек оқибат, топсин ниҳоя.

Шулардир мендаги сўзу каромат,
Ўқиган мўминлар бўлсин саломат.

Мухаммаслар

Ўзингдандир.

Неки бўлса оламда, офату, неъмат Ўзингдандир.
Башарга боғлиқ эрмас, хорлигу, зиллат Ўзингдандир.
Ҳақиқат шу ҳаётда, мансабу, давлат Ўзингдандир.
У дунёю, бу дунё, иззату, ҳурмат Ўзингдандир.
Не яхши, не ёмондир, сир ила ҳикмат Ўзингдандир.

Ёвузлик тўла оламда, мададга интизор бўлдик,
Замин узра ҳукмрон, мушрику мурдатга хор бўлдик,
Бўлакларга бўлиндик, оқибатда беқарор бўлдик,
Агарчи офият топмай, бугун биз хору зор бўлдик,
Бу умматга аталган, фатҳ ила нусрат Ўзингдандир!

Қаю душман қаю дўст англамай қолдик аросатда,
Бу умматдан ўзиб кетди, ўзгалар ақлу фаросатда,
Шу аҳволда яшаймиз, доимо хавфу, хижолатда,
Берилди манҳажу йўл, аслида бизга рисолатда,
Бу иллатнинг давоси, журъату, ҳиммат Ўзингдандир.

Адашдик, кўп хато қилдик, маломатга сазовормиз,
Залолат аҳли қилган, марҳамат эҳсонига зормиз,
Қиёмат хорлигининг асрагил, чунки, бугун хормиз,
Биз тавҳид аҳлимиз, гарчи, ҳузурингда гуноҳкормиз,
Бу тавҳид аҳлига хос, мағфират, раҳмат Ўзингдандир.

Бу умматга берилди, икки дунёнинг нажотида,
Неча фатҳу зафарлар ўтди, бу уммат ҳаётида,
Йўқолди аждодлар журъати бу зурриётида,
Ажал сочмоқда бошидан, темир қушлар қанотида,
Бу умматнинг нажоти, куч ила қудрат Ўзингдандир!

Бу майдонда тириксан, сабр ила турмай, иложинг йўқ,
Ўзингни асрагувчи қалъани қурмай иложинг йўқ,
Қачон, қандай хато бўлди, суриштирмай иложинг йўқ,
Қазода битса не тақдир, буни кўрмай иложинг йўқ,
Бу умматга Илоҳо, марҳамат, шафқат Ўзингдандир.

Умид узма, тазарру айлабон қилган хатоинга,
Неки қисмат қилибдир доимо, шукр эт Худоинга,
Ризодирмиз ҳамиша, не бўлса, амри қазоинга,
Шу бўлса бизга қисмат, розидир Саҳвий ризоинга,
Бизга ваъда қилинган, дўзаху, жаннат Ўзингдандир.

Бу умматга аталган, фатҳ ила нусрат Ўзингдандир!

Навоий ғазалига мухаммас

Бизга бергандир Расул аҳли риёлардин хабар,
Мункару фосиқ мунофиқ рўсиёлардин хабар,
Келмади бизга кутилган нур зиёлардин хабар,
Фориғу озода билмас мубталолардин хабар
Шоҳ кўнглида қачон бўлғай гадолардин хабар.

Ғариблик даштида ким излар мени бечорани,
Элу юртидан жудо бўлган бир юзи қорани,
Шум рақиблар шод бўлиб, чертмоқдалар ноғорани,
Ҳажр водийсинда ким топқай мени овворани,
Дам-бадам сўрғай магар дарду балолардин хабар.

Қаранг олдинги бу элни бир қадам юргузмади,
Ғафлат уйқусида ётган эди, халқ, тургузмади,
Элни қалбин дину имон сорига бургузмади,
Ул вафосиз олди кўнглумнию юз кўргузмади,
Истасам ани, сўрармен бевафолардин хабар.

Лазгига ўйнарди сохта мустақиллик тўйида,
Кимга байрам ким эса, жон сақламоқлик ўйида,
Чўпон бўлса бўри, айб борми дерсиз қўйида?
Ғунчадек қонлиғ кўнгул гум бўлди ул гул кўйида,
Эй сабо, тут гоҳ-гоҳе ул аролардин хабар.

Келмади ҳеч хушхабарлар дўсти ёримдан манга,
Энди бегона бўлиб қолғон диёримдан манга,
Ватан устунроқ эмасдир номус оримдан манга,
Чун хабар йўқтур қорарған рўзгоримдин манга,
Қайда топқаймен кўзу қоши қоралардин хабар.

Маҳрум этганди ўқишдан, хақ каломидин мени,
Қавму қардошимни дийдору саломидин мени,
Маҳрум этолмас муҳожирлик мақомидин мени,
Улки масту беҳабар дер, ишқ жомидин мени,
Гўйиёким, англамайдур порсолардин хабар.

Неки бўлса Саҳвиё, тақдир қадарким, айб эмас,
Ўзгалар ҳолидин ол ибрат назарким, айб эмас,
Аҳли ботил бўлғуси зеру забарким, айб эмас,
Тут Навоий ҳолидин гоҳо хабарким, айб эмас,
Гар навозиш аҳли тутса бенаволардин хабар.

.....

Имоми Бухорий

Буюк Муҳаддис Имом Абу Абдуллоҳ Муҳаммад ибн Исмоил ал Бухорийга бағишланган шеърӣ қисса.

Бисмиллоҳир роҳманир роҳим

Кириш:

Узоқ асрларнинг тубсиз қаъридан,
Кўринади бизга, бир ёруғ машъал.
Унинг нури яқинлашган саридан,
Аниқ кўрдимки мен, бу киши, ўшал.....,

Бу киши, биз билган, ўша Бухорий.
Бизлар фахрланган, буюк Бухорий.

1.

Саккизинчи аср бошлари эди,
Бухорода ҳали заиф, дин Ислом.
Оташпарастларнинг бордир излари,
Ҳали кўп нарсани, тушунмас авом.
Гарчи бир асрга яқиндир мана,
Бу элга Ҳақ дини етиб келганди.
Кўплаб оташпараст динсиз кимсалар,
Ҳақ диндан насиба, улуш олганди.

Сомонийлар даври, қўҳна Бухоро,
Аббосий Халифат ҳудуди эди.
Исмоил Сомоний амир даврида,
Бухорода динни ёйинглар деди.

Бузилди қанчалар оташхоналар,
Оташпарастликка берилди барҳам.
Оловга ибодат қилган қавмнинг,
Қалбига дин Ислом, берганди малҳам.

Халифат давлатин бу ҳудудлари,
У пайтда Хуросон деб, аталарди.
Ҳозирги Марказий Осиё бутун,
Ўша Хуросоннинг ери бўларди.

Бухоро бир улкан, қалъаси эди,
Шу Хуросон деган, шарқий ўлкани.
Ҳозирги Эрону Афғонистон ҳам,
Ўша Хуросоннинг бир қисми яъни.

Исмоил Сомоний давридан бошлаб,
Аббосийларга бу тобеъ ўлкадир.
Исломнинг маркази бўлган аввалдан,
Лекин, ислом аҳли топмаган қадр.

Оташпараст бўлган, ал Муғира ҳам,
Қабул этган эди, дини исломни.
У билмасдан кетди, бобосилигин,
Уммат фаҳри бўлган буюк имомни.

Муғиранинг ўғли Иброҳим эди,
У ҳам отасидан олганди ибрат.
У ҳам мусулмонлик қабул қилдию,
Бу хонадон узра, ёғилди раҳмат.

Иброҳимни ўғли бўлди Исмоил,
Бу киши ёшлиқдан мусулмон эди.
Гарчи оловпараст кўп эди элда,
У оташпарастлик қилмайман деди.

Булар ўша пайтнинг, ҳидоят топган,
Аввалги мусулмон пешқадамидир.
Булардан бошланди замин, шараф шон,
Булар эса шунинг хушқадамидир.

Исмоилнинг икки ўғли бор эди.
Каттасини исм қўйишди Аҳмад.
Кейин кичик ўғли туғилганида,
Унинг оти бўлсин деди, Муҳаммад.

Ўшанда бир юзи тўқсон, тўртинчи,
Йил эди, мусулмон, ҳижрий ҳисобда.
Мелодда саккиз юз ўнинчи йилдир,
Дейилган, шунингдек тарих китобда.

Бир мингу, икки юз саккиз йил аввал,
Туғилган чақалоқ шу Бухорода.
Қисматнинг қарори шундай мукамал,
Ўн икки аср бор бизнинг орада.

Шу Исмоил деган шайхнинг боласи,
Дунёга танитди азиз ватанни.
Токи оқаргунча сочин толаси,
Фидо қилди динга жон ила танни.

Булар келажакнинг воқеълари,
Ҳали бу тарихлар эди олдинда.
Ёшлиқдан ота ва онадан таълим,
Олиб, бўлгандилар пешқадам динда.

Булар болаликдан таълим олишди,
Ёшлиқдан ўқишди ҳадису қуръон.
Булар дин илмига асос солишди,
Қалбларин ёритди нур ила имон.

Ўша пайтда ажал муддати етиб,
Вафот этиб қолди, ота Исмоил.
У киши кўрмади, фарзандларини,
Заковатига дер, бу уммат қойил.

Ўн ёшида етим қолди Муҳаммад,
Отаси Исмоил этганди вафот.
Унинг икки ўғли ва оиласи,
Аҳмад, Муҳаммадга, тор бўлди ҳаёт.

Ёшлик пайтидаёқ Муҳаммад тезда,
Ёд олиб олганди, тўлиқ қуръонни.
Ҳали ўн иккига тўлмаган кезда,
Танлади йўл қилиб, илму урфонни.

Унга ато этган, Тангри таборак,
Кучли зеҳн ила, ақлни бошда.
Муҳаддис, Абдуллоҳ ибну Муборак,
Китобин ёд олди, ўн икки ёшда.

Бухорода мавжуд шайху имомлар,
Халқасида дарслар ола бошлади.
Уч тўрт йилга бормаи, қандай илмлар,
Бўлса барчасини ўқиб ташлади.

Бухорода бошқа қолмаган эди,
У пайтда, унга дарс бергудек имом.
Шу сабаб ўн бешга кирмасдан туриб,
Унга сафар ёди, бермасди ором.

У сафар қилишни истарди, аммо,
Илм олиш учун ўзга диёрга.
Оила шароит, кўпдир муаммо,
Омад кулар экан, омади ёрга.

Уйида онаси акаси билан,
Яшар эди бирга, кичик Муҳаммад.
Ҳижоз сари сафар қиламиз деди,
Бир кун унга қараб, акаси Аҳмад.

Онаси билан бу, ака укалар,
Қарвон билан Ҳажга қараб йўл олди.
Ортидан дуои тилаклар тилаб,
Қўҳна замин, ёр — дўст, Бухоро қолди.

2.

Доим ҳаж сафарин, қилишгач адо,
Ватанга қайтишлик, эл учун одат.
Лекин, Ҳақ йўлида бўлмоқ жон фидо,
Бу қандай улуғ бахт, қандай саодат?!

Ҳаж ибодатини тугатган замон,
Уйга қайтиб кетди, она ва Аҳмад.
Сизлар етиб боринглар уйга соғ омон,
Мен қайтмайман лекин, деди Муҳаммад.

Унга мақсад илм олишлик эди,
Бу ерда эса, кўп, шайху уламо.
Илм олиб бўлсам, борарман деди,
Бир кун ватанимга, барибир, аммо.

Ўн олти ёшида Макка, Ҳарамда,
Қолди, Бухоролик бир ёш ўспирин.
Ҳали Макка аҳли, билмас у дамда,
Қабул қилди аҳли ҳадисдан бирин.

Узоқ ўтмиш даври, қоғоз, қалам йўқ,
Ҳали йўқ қоғозга, ёзгувчи сиёҳ.
Ҳали инсоният ақли ухларди,
Улкан жаҳолатнинг қаърида гумроҳ.

Гарчи ислом аҳли, самодан инган,
Бир буюк китобни, олганди ёзиб.
Самодан ваҳийнинг тушиши тинган,
Кўплар кетишганди, ҳақ йўлдан озиб.

Ўшал оғир дамда, бир чорраҳада,
Турганди бу манҳаж, йўл соҳиблари.
Қандай хизмат қилган ўша паллада,
Айтади Бухорий маноқиблари.

Буюк Ҳақ каломин англамоқ учун,
Расулининг сўзи лозимдир мутлақ.
Чунки, бу ваҳийни етказмоқ учун,
Расулига нозил қилган эди, Ҳақ.

Қачонки топдилар, у киши вафот,
Асҳоблари гўё, юлдузлар эди.
Унинг сўзларини ёдлаган ҳайҳот,
Унинг сўзлари бу, ҳақ сўзлар эди.

Бу сўзлар арабча дейилар, ҳадис,
Яъни, бу ҳадиси Расулуллоҳдир.
Буларни билишга, бу уммат ҳарис,
Буни ҳам ирода қилган Аллоҳдир.

Бу сўзларни билган қанча одамлар,
Замон ўтган сари, ўтиб кетдилар.
Диннинг асосларин билмаган уммат,
Турли тафриқа йўл, тутиб кетдилар.

Мана шундай эди, ўша вақт замон,
Ким шиа, ким сунний, ким бўлди муртад?.
Шу пайт Бухородан келди бир карвон,
Унда бир бола бор, исми Муҳаммад.

Бу бола билмасди, ўзин кимлигин,
Унга қандай меҳнат, заҳмат, етади?
Минг йиллардан кейин, келган авлодлар,
Унинг номи билан, фахр этади.

Уни ёзган ўша, ҳадис китобин,
Асрлардан бери ўқийди уммат.
Лекин, унинг она юртида ҳануз,
Китобининг қадри, бир пулга қиммат.

Бу бола билмасди шу келганидан,
Қариб чол бўлгунча, қолиб кетишин.
Умри бўйи саҳиҳ ҳадислар тўплаб,
Минг йиллик олқишлар, олиб кетишин.

Ҳали билмас эди, у умр бўйи,
Уйлана олмасдан бўйдоқ ўтишин.
Билмас эди, қариб қолган паллада,
Яна ватанига қайтиб кетишин.

Ватанида эса, ким ҳам танирди?,
У тириклигида танилмагандир.
Ватанига сиғмай қариган чоқда,
Хору зор бўлишин ҳам билмагандир.

Бухоро Амири Холид аз Зухрий,
Имомни «саройга кел» деб, чорлайди.
Мансабларга йўқдир, муҳаббат меҳри,
Бухорий саройга ҳаргиз бормайди.

Амир чақирмоқда, бу фармон эди,
Маккадан келган чол, саройимга кел.
Гарчи, у Амирлар мусулмон эди,
Султон хизматида боғламади бел.

Ғазабланган султон қилади фармон,
Бадарға қилинг деб, малакатимдан.
Бу кибрли чолни, қўймайман омон,
Маҳрумдир иззату марҳаматимдан.

Қариган чоғида топмайин ватан,
Ғариб бўлиб қолар, бу шайх бечора.
Энди заифлашди, бу жасаду — тан,
Энди тинч яшашга, топилмас чора.

Шунда дуо қилар, у Роббисига,
Ватанимда қолдир, устихонимни.
Энди дайдиб яна, қаерга борай?,
Эй Роббим, ол дейди, энди жонимни.

Унинг бу дуоси, бўлади қабул,
Орадан кўп ўтмай, топширади жон.
Шу киши кўмилган заминда бугун,
Бир давлат бор, номи, шу Ўзбекистон.

Вафотидан кейин ўтади қадри,
Унинг кимлигини тан олар жаҳон.
Лекин, тирикликда иззат кўрмади,
Хору зорлик билан топширганди жон.

Бу бола тақдири, шундай бўлади,
Лекин, булар ҳали, бари олдинда.
Бу боланинг исми мангу қолади,
Бу боланинг улкан ўрни бор, Динда.

3.

Ўн олти ёшидан Маккада қолган,
Бухоролик бола, не қилди қаранг.
Кўзлари ватанга тикилиб толган,
Қалбидаги ғамни яширар аранг.

Макка гарчи эди, муқаддас даргоҳ,
У пайтда бор эди, кўп муҳаддислар.
Бари ёдлаб олган ҳадисларни, гоҳ,
Унутиб, чалкашиб кетган ҳадислар.

Аббосийлар даври эди, ўшанда,
Хилофатда фитна ҳукмрон эди.
Жангу жадаллар ҳеч бўлмасди канда,
Тожу тахт фитнаси, кўп ёмон эди.

Боғдодда Халифа Муътасим Биллоҳ,
Румга қарши олиб борарди жиҳод.
Лекин, бу халифа бўлганди гумроҳ,
Суннат аҳлига кўп, қилганди бедод.

Интилган одамлар етар маррага,
Боғдод бўлган эди, шунгача пойтахт.
Пойтахтни кўчирди у Самаррага,
Боғдоддан узоқда топарман деб, бахт.

Унинг ақидаси муътазил эди,
Қуръон яралган деб, қилди эътиқод.
Кимки тан олмаса, қатл қил, деди,
Суннат аҳли қилди, зулмидан кўп дод.

Ўшанда Ҳарамнинг бир бурчагида,
Яшарди ўн олти ёшлик ўспирин.
Сомон тикилган бир, шол бор тагида,
Қоронғу тор ҳужра, яширар сирин.

Бу йигит шу ерда, яшади беш йил,
Кун кўришлик оғир ва маҳол эди.
Бозорларда юрди, эгилиб буткул,
У меҳнат қиларди, у ҳаммол эди.

Топган пулларига оларди сотиб,
Озроқ қоғоз ила, сиёҳу, қалам.
Тунлари ётарди, ўйларга ботиб,
Унга ғариблиги қиларди алам.

Ўйларди соғиниб, ота онасин,
Қўҳна Бухоронинг тор кўчаларин.
Шам топса ёритиб, шу тор хонасин,
Ёзиб бошлар олган, илмини барин.

Ҳадислар айтувчи ровий олдига,
Ҳар куни борарди, топганда имкон.
Қунт билан эшитиб, нима деганин,
Уйга келиб, ёзиб қўярди шу он.

Ҳарамда яшади, беш йилга яқин,
Эшитган ҳадисин тўплади, ёзди.
Қалбида иштиёқ борлиги учун,
Боғдод тарафига қараб йўл солди.

Боғдодда яшарди, машҳур Муҳаддис,
Машҳур мазҳаб боши, Имоми Аҳмад.
Ҳадисларга меҳри борлиги боис,
Уни кўрмоқчидир, бизнинг Муҳаммад.

Суннат аҳли билан ёвлашиб қолган,
Муътазила аҳли ҳукмрон эди.
Имоми Аҳмаддан ҳам қасос олган,
Бу муътазилалар, кўп ёмон эди.

Буюк имом гарчи, Боғдодда яшаб,
Халқ олдига чиқиб, дарс беролмасди.
У киши бўлганди, ошини ошаб,
Халифадан мансаб маош олмасди.

У киши яшаган кичик бир уйни,
Атрофида ҳар кун, келар оломон.
Ким нимадир сўрар, кимга не керак?,
Қариганда унга йўқ, тинчлик, омон.

Шу уйга Маккадан келди, бир куни,
Йигирма бир ёшли, кўркам йигитча.
Имоми Аҳмадга айтдилар бунни,
Чақиринг, гаплашай деди, у - пича.

Бу асли, тарихий учрашув эди,
Илк бор учрашишди, бу икки имом.
Бу уммат тарихин ёзганлар деди,
Асрларга татир, бу тунги оқшом.

Мусофир йигитнинг аҳволин кўриб,
Уйимда қол деди, Имоми Аҳмад.
Унинг суҳбатига келган интилиб,
Бажону дил деди, бизнинг Муҳаммад.

Бу кеча, бу икки киши ухламай,
Тонгача қилдилар чиройли суҳбат.
Бу ёш мусофирни, ёш экан демай,
Имоми Аҳмад кўп қилди, мурувват.

Суҳбатнинг мавзуси, фитналар эди,
Суннат аҳли тушган, ҳозирги ҳолат.
Имом ҳадисларни сақланглар деди,
Ҳадислар, келажак учун кафолат.

Бухородан келган мусофир йигит,
Заковатига ҳам лол қолди имом.
Ёд олган, бир неча юз минглаб ҳадис,
Имом бу йигитни қилди, эҳтиром.

Шу билан дўст бўлди, бу иккала шахс,
Ислом умматининг икки устуни.
Илм пойдеворин кўтарган булар,
Буларсиз, мукаммал, билмасдик уни.

Боғдодда яшади Бухорий анча,
Учрашди кўп имом, устозлар билан.
Эшитган ҳадисин ёзиб оларди,
Ҳаёт ҳам гўзалдир, ҳамрозлар билан.

Басрада кўплигин эшитиб қолди,
Машҳур Муҳаддислар илм талаблар.
Кейин, шу тарафга қараб йўл солди,
Кузатиб қолишди уни араблар.

4.

Басрага йўл олди, мусофир йигит,
Аббосий пойтахти, Боғдод шахридан.
Карвонга эргашар эди, гала ит,
Итлар ҳам тўймаган, одам меҳридан.

Бу мусофир йигит, исми Муҳаммад,
Унинг асли таги, Бухороликдир.
Унинг устозидир Имоми Аҳмад,
Шиори ғариблик, фуқароликдир.

Унинг тўрвасида бор, қотган нони,
Ёнида бир қалин ва катта китоб.
Илм олган сари, ошар имони,
Янги марра томон, айларди шитоб.

Бир асарин номи, Тарихул Кабир,
Ёзишни бошлаган эди, Маккада.
Китобни тугатди, сафарга чиқиб,
Охирин ёзгандир у, Мадинада.

Бу китоб ровийлар тарихи эди,
Ҳадис ровийларин қиларди, баён.
Кимнинг кимлигини, эл англаш учун,
Ким сўзи ишончли, этарди аён.

Бу асар ёзилгач, уни кўрсатди,
Уша ерда шайху уламоларга.
Унинг асарига баҳо бергувчи,
Турли машойиху, ҳукамоларга.

Бу китоб ҳақида, фикр айтганлар,
Ҳаммаси бу яхши, ажойиб деди.
Лекин, бу ровийлар ҳаммаси эмас,
Қолганин ҳам ёзиш шарт, лозим эди.

Бу китобни кўриб, Имоми Аҳмад,
У ҳам тан олганди, ёш муҳаддисни.
Лекин, тўлиқ баён этишлик керак,
Ким ривоят қилган бўлса ҳадисни.

Мана шу мақсадда, юрарди энди,
Бухоролик бу ёш, муҳаддис олим.
Давом этмоқ учун, ровийлар шарҳин,
Яна кўп маълумот тўпламоқ лозим.

Басрада икки йил, турди Бухорий,
Юрди кезиб барча шаҳар қишлоқни.
Қайда бўлса ҳадис айтгувчи ровий,
Излаб топиб борди, дарров шу ёқни.

Шу катта китобни ёзиш устида,
Бошқа кўп китоблар ёзди, орада.
Турли рисоалар ва раддиялар,
Фитна ихтилофлар кўп бу борада.

У таълим олганди, кўп муҳаддисдан,
Булар турли мазҳаб соҳиби эди.
Бухорий ҳукмни олди ҳадисдан,
Бирорта мазҳабни тутмасман деди.

Ҳалигача бордир бунда ихтилоф,
Бухорийнинг қайси эди, мазҳаби?!
Аксар аҳли илм дерлар: қилманг лоф,
Бухорийнинг бўлган, ўзин мактаби.

У киши мужтаҳид мутлақ бўлгандир,
У эргашган эмас, тўртта мазҳабга.
Унинг йўли ўзи учун равшандир,
Хилоф этган эмас, китоб суннатга.

У шарҳ ёзган эди, буюк қуръонга,
«Тафсирул Кабир» деб, аталган номи.
Етиб келган эмас, бизнинг замонга,
Бу бизга тақдирнинг, бир интиқоми.

Унинг асарлари арабча эди,
Унинг ватанида яшар туркийлар.
Унинг китобларин авом билмасди,
Ўқишни билмасди, кўп арабийлар.

Унинг ёзганлари тарқалар эди,
Илм аҳли аро, масжидлар аро.
Умнат ичра фитна, ихтилоф тўлган,
Ҳамма ерда бордир, битта можаро.

У раддия ёзди, муътазилийга,
Бу рисола қилди, суннат аҳлин шод.
Буни англаш бугун, лозимдир бизга,
Унинг номи, «Халқул, афъолул ибод».

Маккаю, Мадина, Боғдоду, Басра,
Машҳур олимлари уни танирди.
Унинг номи кезар, илм аҳли аро,
Бухорий номини доим таширди.

Бу муҳаддис имом, ўша пайтдаёқ,
Кўтарди Бухоро доврўгин, номин.
Бухороликман деб, юрт кезар, саёқ,
Бухоро танимас эди, имомин.

Уни аста секин, дунё таниди,
У орқалик билди, Бухорони ҳам.
Қайга борса, Бухороданман деди,
Бухоро рад қилди, бу Даҳони ҳам.

Унинг асарлари оламга машҳур,
Зулматда қолганга, йўл очар чироқ.
Унинг авлодлари, у билан мағрур,
Унинг китобидан, йироқдир йироқ.

Шундай қилиб, бу ёш муҳаддис олим,
Илмга ўзини айлади фидо.
Унинг қадрига лек, етмади золим,
Раҳматига олсин, бу шайхни Худо.

Бу ёш муҳаддиснинг ислом юртида,
Тобора ошарди, шуҳрати — шони.
Лекин ватанидан узоқда эди,
Ватанга боришга, йўқдир имкони.

Басрада бир муддат тургач, бу имом,
Сафарга тадорик бошлади, шу он.
Сафар асбобини айлагач тамом,
Дамашқ сари йўлга чиқди, бу карвон.

5.

Дамашқ сари кириб келганда карвон,
Кўринди шаҳарнинг миноралари.
Барча минорадан янграрди озон,
Ўзал салобатлик кўринар бари.

Туяларда мудраб ўтирган қанча,
Мусофирлар туриб, эснай бошлади.
Шаҳарга келганин исини туйиб,
Карвондаги отлар, кишнай бошлади.

Дамашқ қалъасида кўп ажойибот,
Бу ер Уммавийлар пойтахти эди.
Бу ерда бир аср, қайнаган ҳаёт,
Бу ер аҳолиси, кўп бахтли эди.

Аббосийлар олгач, Хилофат тахтин,
Бу шаҳарни қириб, вайрон қилдилар.
Қаро қилди улар, бу юртни бахтин,
Аҳолисин лолу ҳайрон қилдилар.

Лекин, ўтиб яна, кўп йилу — ойлар,
Дамашқ ҳам гуркираб, очганди чирой.
Бу ерда кема бор, сафарга қулай,
Бу ер аҳолиси, фақир эмас, бой.

Имоми Муҳаммад келди бу элга,
Илм олиш учун, интилган инсон.
Мақсадин киритмоқ учун, у қўлга,
Бутун умрин тикди, шу йўлга, ишон!

Унга ёрдам берар эди, баъзида,
У бу жойда учраб қолганда бойлар.
Уни таклиф этар эди, гоҳида,
Қанча амирлару — бойлар, саройлар.

Унинг одати шу, бормасди асло,
Казою казолар дастурхонига.
Бунга йўл қўймасди, ундаги тақво,
Гард туширмас эди, ҳеч имонига.

Унинг уй олишга ва уйланишга,
Бир жойда яшашга, бўлмади имкон.
У доим банд эди, шу илмий ишга,
Ҳадисларни тўплаш, эмасди осон.

Қайга борса бўлди, унинг маскани,
Масжид ҳужрасию, Мадраса хоки.
Бир мақсадни қўйган бўлса олдига,
Тинчимасди унга етмайин, токи.

Бу ерда кўп эди, шайху уламо,
Маккада учратган алломалар ҳам.
Аҳли илм уни танирди, аммо,
Танимасди кўплаб уламолар ҳам.

Йигирма беш ёшга, кира бошлаган,
Қирмизи юзли ва серсоқол эди.
Қуёш юзларига доғлар ташлаган,
Юзи кулиб турган, тили бол эди.

Бўйлари узунмас калта ҳам эмас,
Ўртача жуссалик, бақувват инсон.
Уни кўрган киши, бу араб демас,
Ташқи кўриниши, айлар намоён.

Нигоҳи оламга синчков боқар,
Унда донишмандлик намоён эди.
Уммат ичра фитна, қалбини ёқар,
Умматга тилаги, соф имон эди .

Асли шу мақсадда, дунё кезарди,
Бош урмади лекин, ҳеч бир мазҳабга.
Фитна сабаб, кўплар диндан безарди,
Чорлар эди, ҳар ким, ҳар хил матлабга.

Шом диёри унча, хушламас эди,
Аббосий Халифа қўйган волийни.
Булар Уммавийни қўмсашар эди,
Ҳайратга солди бу ҳам Бухорийни.

Аббосийлар даври, фикҳий мазҳабдан,
Фақат ҳанафийлик топганди ривож.
Уммавийлар даври, аксинча ундан,
Шофий, мазҳабиға бўлди эҳтиёж.

Хижоз атрофида қолди, Ҳанбалий,
Гарчи Моликий ҳам Мадинададир.
Кўпроқ Африкада тарқалди, булар,
Сабаби, сиёсат билан биргадир.

Турли туман фирқа, турли гуруҳлар,
Сиёсий сабабдан бўлмишди пайдо.
Асосан Шиалар билан Суннийлар,
Тарихни бошидан фитнага шайдо.

Энди суннийлар ҳам, бу шиалар ҳам,
Яна парчаланди, турли бўлакка.
Булар келишолмас ўзаро, ҳечам,
Ҳаммаси истарди, бўлишни якка.

Энди Муътазийлар ва Ашъарийлар,
Эътиқод устида, қилишар хилоф.
Ундан кейин келган, Мотуридийлар,
Барчаси ҳақмиз деб, уришарди лоф.

Эътиқод ва фикҳ илми ажралди,
Буларни ажратди, аҳли илмлар.
Илмнинг асоси ҳадислар эди,
Шунга асосланар, ҳамма билимлар.

Шунда у тушунди, бир ҳақиқатни,
Салтанат дин учун, бу улкан офат.
Чунки, шулар динга солар кулфатни,
Шу сабаб чиқмоқда, фитна, касофат.

Султонларга боғлиқ эканда одам,
Турли хил мазҳаблар, пайдо бўлмоғи.
Турли туман фирқа ва гуруҳлар ҳам,
Чор тарафдан чиқиб, гуркирамоғи.

Молу мансаб учун, салтанат учун,
У ёки, бу тараф, берилар фатво.
Уммат фирқаларга бўлинди, нечун?,
Пароканда бўлдик, оқибат расво.

Қадим Бухоролик Муҳаммад учун,
Буларни англашлик, бир азоб эди.
Умматга тўғри йўлга юриш имкони,
Йўқлигини англаш, изтироб эди.

6.

Шу сабаб, қуръондан кейинги, диннинг,
Асосини билиш, муҳим иш эди.
Қуръондан кейинги манба, бу ҳадис,
Буни англамоқлик лозимдир, деди.

Ҳадислар ҳам жуда кўп эди, у пайт,
Турли мавзуларда, минг — минглаб ҳадис.
Бу ровийлар сўзи, ростми — ёлғонми,
Буни билмак керак, ҳар бир муҳаддис.

Дамашқ аҳолисин, илмий қатлами,
Масжид халқасида олишарди дарс.
Турли тоифалар, турли гуруҳлар,
Ақидаси фикри, бир — бирига терс.

Ана шу замонда, муҳим иш эди,
Ҳадисларни бир бир, саралаб чиқмоқ.
Қай бири саҳиҳу, қайси носаҳиҳ,
Лозимдир барини, аниқлаб ёзмоқ.

Бу эса улкан ва машаққатли иш,
Бунга сарфлаш керак, инсон умрини.
Бўлса бола — чақа, дунёвий ташвиш,
Буни қилиб бўлмас, мингдан бирини.

Бухорий бу ишга, қилганди жазм,
Мадад сўраб, дуо қилиб Аллоҳдан.
Бундай улкан ишга, ким қилса азм,
Илмин мерос олар, Расулуллоҳдан.

Абу Абдуллоҳ деб, куня олди у,
Бир кун уйланмоққа, ният ёр эди.
Лекин, бунга имкон топилмадику,
Адо бўлмас, улкан ишлар бор эди.

Энди масжидларда халқа қилганда,
Унинг ҳам кўп эди, тингловчилари.
Нозик мисолларни айтиб ўтганда,
Бисёр эди, сўзин англовчилари.

Ҳар куни тунлари ёзарди китоб,
Кундузи, шайхларнинг зиёратида.
Кечалар масжидда, минбару — меҳроб,
Яшарди Аллоҳнинг ҳимоятида.

Султон Халифалар, саройига ул,
Умри бўйи асло, босмади қадам.
Камбағал ва ғариб яшади доим,
Бўлса шундай бўлар, бир олим одам.

Жами қирқ олти йил, ҳадис тўплади,
Мингдан ортиқ шайхни, қилди зиёрат.
Юз минглаб ҳадисни ёзди, ёдлади,
Бўлса шундай бўлар, илмий жасорат.

У борган шаҳардан, топарди устоз,
Унга ҳадис айтар, илм талаблар.
Шунингдек, кўп шогирд бўлдилар ҳамроз,
Барчаси форсийлар билан араблар.

Дамашқ сафарини қилгач ниҳоя,
Мисрга йўл олди бу жасур ўғлон.
Муаррихлар қилар бизга ҳикоя,
Ёши ўттизларга етганди шу он.

Мисрга кетишда йўлда, бир муддат,
Масжидул Ақсони қилди, зиёрат.
У ердаги шайхлар билан кўришди,
Улардан ҳам олди, илмий асорат.

Мисрга етишган чоғида ул зот,
Илм оламида машхур Зот эди.
Муҳаддислар аро, чиқарганди от,
Лекин, кибр қилиш, унга ёт эди.

Мисрдаги барча, шайху уламо,
Уни қилди беҳад, иззат эҳтиром.
Бунчалик иззатни кутмаган, аммо,
Ўзини йўқотиб қўймади, имом.

Умри ғарибликдан бошланган эди,
Маккада, Ҳарамда ўтди кўп йиллар.
Бугун у машхур бир уламо бўлди,
Уни ҳам мадҳ эта бошлади, тиллар.

У пайтлар Мисрда йўқ эди, Азҳар,
Бир асрдан кейин, пайдо бўлди у.
Азҳар жомеъсидан деймиз, ал ҳазар,
Бу даврга келиб, расво бўлди у.

Миср аҳли, бу ёш туркий олимга,
Шайх дея, мурожаат қила бошлади.
Ҳар бир фаросатли ақли солимга,
Бухорий ҳам, хизмат қила бошлади.

Ёзган китобларин, ҳар бир нусхасин,
Ёнида ўзила олиб юрарди.
Қайга борса шуни, хаттотлар келиб,
Кўчириб бир нусха, олиб қоларди.

Мисрга тарқалди шайхнинг китоби,
Ҳалигача ёзган рисоалари.
Унинг ўша пайтлар йўқ эди, тоби,
Ёноғида қотди, кўз жолалари.

Унинг бир мақсади, ўзи тўплаган,
Ҳадисларни кўриб чиқмоқлик эди.
Ровий санадларин, бир бир текшириб,
Саҳиҳин ажратиб, олмоқлик эди.

Бу иш муҳим эди, ўша паллада,
Бу динни софлигин сақламоқ учун.
Ҳар хил фикр бордир, ҳар хил каллада,
Динга ҳам бу зарар бўлади, бир кун.

Бу буюк мақсадни дилга қилиб жо,
Ҳали бунга журъат қилмаган эди.
Бир куни бу ишни, у қилиб адо,
Тарихда қолишин билмаган эди.

Мирсда уч йилча, қолди Бухорий,
Кейин Нишопурга бўлди равона.
Ўқиб бу қиссани, дерман ё Борий,
Бу қандайин инсон, бу қандай жон а?!

7

Нишопур ҳам Ислом диёри эди,
Кўп эди, буюк шайх ва муфассирлар.
Шулар, буюк диннинг дастёри эди,
Айтишарди элга, саҳиҳ ҳадислар.

Бухорий келишин эшитиб улар,
Чиқдилар карвоннинг истиқболига.
Тўрт минг аҳли илм, олим уламо,
Уни кутиб олди, қаранг ҳолига.

У ерда кўп эди, муҳаддислар ҳам,
Аллоҳга маълумдир, уларнинг бари.
Бухорийга устоз бўлди, у ерда,
Машҳур олим, Яҳё ибн Мунҳари.

Унинг бу шуҳратин кўролмайдиган,
Баъзи ифвогарлар ҳам топилдилар.
Улар Бухорийни, муътазила деб,
Эл ичида, овоза ҳам қилдилар.

Уни синаб кўриш мақсади билан,
Баъзилар масжидда, беришди савол.
Қуръон махлуқми ё, махлуқ эмасми?,
Бизга жавоб беринг, келмаса малол.

Жавоб берди шунда, тезда Бухорий,
Қуръон Аллоҳ сўзи, махлуқ эмасдир.
Лекин, бандаларнинг сўзи, фаоли,
Булар яратилган, мангу эмасдир.

Ҳозир ҳам бордир бу, аввал ҳам бўлган,
Холис имомларга, қилинган бўҳтон.
Бухорийга ҳам кўп, тухмат қилинган.
Ҳасадгўйдан у ҳам, қолмаган омон.

Бухорийнинг ақлу, зикри доимо,
Илм билан банддир, ҳамиша, ҳар он.
Доим ҳадисларни ўқиб, ёзарди,
Ҳар ҳафта бир марта, хатм этиб қуръон.

Тунлар таҳажжудда ўтар ҳамиша,
Кундузи тинмасдан, ўқиш ва ёзиш.
Қалбин саффофлиги мисоли шиша,
Мумкинми шунда ҳам, ҳақ йўлдан озиш?!

Шайх ёки, уламо бўлсада, аммо,
Тушунарсиз, инсон деган, бир жасад.
Ўзганинг обрўси бўлди муаммо,
Буюк Бухорийга қилдилар ҳасад.

У пайтда кўп эди, турли фирқалар,
Рофизий, Ҳарурий, шунингдек, Жаҳмий.
Бу киши адашган деди, баъзилар,
Начора, одамнинг бўлмаса фаҳми?!

Бу каби, гап сўзлар, ҳасадгўйларга,
Бу буюк муҳаддис, қилмасди парво.
Ўз мақсади сари, илдам кетарди,
Метиндек мустаҳкам, ундаги тақво.

Кўп шаҳарлар кезиб, дунёни кўриб,
Бутун умри юрди, излади ҳадис.
Бундан даражага етмаган эди,
Ўша даврдаги, ҳеч бир муҳаддис.

Энди қайга борса, танишар эди,
Иззату ҳурмати, ошганди чандон.
Буюк муҳаддис деб, тан олинганди,
Лекин, у юрт кезар, доимо сарсон.

Гарчи тўпласада, юз минглаб ҳадис,
Таҳқиқ қилинмаган эди, ҳадислар.
Қай бири заифу, қай бири саҳиҳ?,
Аралаш юрарди, саҳиҳ, заифлар.

Ёнида бор эди, кўплаб шогирди,
Энди у эмасди, яккаю — ёлғиз.
Шунча айлансада, фалакнинг гирди,
Учрамади бу шайхга мос, битта қиз.

Гарчи ошиб борар, ўттиздан ёши,
Бухорий ҳали ҳам, уйланмаганди.
Оила ғаминда, қотмасди боши,
Уни буюк мақсад, тарк этмаганди.

Нишопур шаҳрида кўп қолди, имом,
Авж олди бу ерда, илмий суҳбатлар.
Уни таниганди энди, батамом,
Илм эгасиман деган, эркаклар.

Ёзган китоблари кетди, тарқалиб,
Хижозу Яману, Мисру Ажамга.
Дунёнинг шайхлари, қўл берди келиб,
Бухородан чиққан, ғариб одамга.

«Ал Адаб ал Муфрад» китобини шайх,
Бир ойга бормасдан, ёзиб тугатди.
«Зуафоус сағир», «Асмо ва куно»,
Рисоласин элга, армуғон этди.

Ортиб борди унинг, шону — шуҳрати,
Шунингдек, йўқ эмас, ғаразгўйлар ҳам.
Уни обрўсидан фойдаланишни,
Истаган Амирлар, аразгўйлар ҳам.

Асли шунақалар сабабли доим,
Илм аҳли учрар, фитна фасодга.
Бандасин асрасин ўзи Худойим,
Дуч этмасин бундай, зулму бедодга.

Амирлар чақирса зиёфатларга,
Одатда бормасди асло, бу имом.
Чунки, сабаб бўлар, кўп офатларга,
Шу сабаб фитнага, учрайди Ислом.

Нишопур амири билан ҳам, бир оз,
Совуқлашди, имом муносабати.
Баъзи ҳасадгўйлар қилди, эътироз,
Келди имом учун, сафар навбати.

Энди Кўфа сари, йўл олди бу шайх,
Карвон билан кетди, Ироқ томонга.
Қирққа яқинлашса ҳамки, тинмасди,
Қойилмиз бу каби, куч ва имонга!

8.

Кўфага келмасдан ҳали, бу имом,
Келиб бўлган эди, доврӯғи номи.
Уни танишарди, барча хос авом,
Чеки бўлмас экан, халқ эҳтироми.

Кўфа бу аслида, буюк мужтаҳид,
Абу Ҳанифанинг ватани эди.
Гарчи бўлган эди, у киши шаҳид,
Кўфа Ҳанафийлар маскани эди.

Имоми Бухорий туғилишидан,
Қирқ уч йилча олдин ўтган, бу имом.
Бухорий Кўфага келган пайтида,
Абу Ханифани эсларди, авом.

У киши маълумки, қамоқда ўлди,
Мансурга итоат қилмаган учун.
Халифа лаънатга сазовор бўлди,
Буюк алломани қатл этди, нечун?!

У киши розилик бермаган эди,
Қозилик қилишга, Халифаликда.
Золимларга шерик бўлмайман деди,
Ўлди сўнг зиндонда, у яккаликда.

Шу зотнинг доврӯғи, шуҳрати, чандон,
Баланд эди бунда, авом ичинда.
Бухорий у зотни ҳурмат қиларди,
Лекин, раъйларига юрмаган, чинда.

Бухорий у зотни, ҳадис илмида,
Баъзи хатолари бор деб, биларди.
Шубҳасиз у зотни, фикҳин тан олар,
Ва ижтиҳодларин ҳурмат қиларди.

Кўфада кўп эди аҳли илмлар,
Барин кўриб чиқди, бир бир Бухорий.
Ҳар куни ҳадислар эшитиб, тинглар,
Эшитмаган куни, қўмсар хумори.

Бу ерда бир муддат турди, бу имом,
Илмий баҳслар қилди, олимлар билан.
Улар ҳам бу зотни қилди, эҳтиром,
Дуч бўлмасин дея, золимлар билан.

Хилофатда қалтис эди, вазият,
Халифа Муътасим этганди вафот.
Ўғли Хорун бўлди, янги Халифат,
Шу тариқа давом этарди ҳаёт.

Бу Хорун бобосин, исмин олганди,
Хорун ар Рашидга, неvara бу зот.
Бу ҳам отасидек, Муътазил эди,
Суннат аҳли ундан, тиларди нажот.

Бухорийдек, машҳур Муҳаддис учун,
Калом аҳли хавfli, душман эдилар.
Улар суннатга йўл бермасди, нечун?,
Суннат ақлимизга хилоф, дердилар.

Бу гуруҳлар кўпроқ таъсирланганди,
Қадимги юноний файласуфлардан.
Халифаларни ҳам қўлга олганди,
Суннат аҳли қўрқар эди, улардан.

Халифа Хорунга қўйдилар лақаб,
Одатига кўра, ал Васиқ Биллоҳ.
Одам Атомиздан тарқалган насаб,
Негадир, насабда тенгмасмиз эй, воҳ?!

Бу киши даврида, Фаластин аҳли,
Халифага қарши исён кўтарди.
Дамашқни олдилар, исёнчи гуруҳ,
Улар уммавийлар сафидан эди.

Халифа уларга қарши жанг қилди,
Исёнчи гуруҳлар, бўлдилар мағлуб.
Охир Фаластинга чекинди, қочди,
Халифат қўшини келдилар қувиб.

Омонсиз жанг бўлди, қутлуғ заминда,
Халифанинг қўли, келдида баланд.
Исённинг раҳбари, ал Муборакни,
Халифа лашкари қилди, зиндонбанд.

Халифа Фаластин аҳлин батамом,
Қиличдан ўтказди, бу исён учун.
Қуддуси Шарифда оқди, қизил қон,
Мўминлар мўминни ўлдирди, нечун?!

Зулми ҳаддан ошди, бу Халифани,
У истарди, барча муътазил бўлсин!
Барча олимлару — уламоларни,
Дедик, бир гуруҳ, имтихон қилсин!

Қаранглар, Халифа деган, золимни,
«Қуръон яратилган» демаган, учун.
Аҳмад Ибн Наср деган, олимни,
Бошин танасидан олдику, бир кун.

Бу киши бир қари, муҳаддис эди,
У ўлим олдида, тик тура олди.
Халифа бу чолни, ўлдилинг, деди,
Ўзи малъун бўлиб, тарихда қолди.

Муътазила аҳли жим юришарди,
Халифа, Хорун ар Рашид даврида.
Унинг ўғли Маъмун, Халифа бўлгач,
Улар қўли баланд келдилар жуда.

Шундан бошлаб, ўтган қирқ йил ичинда,
Калом аҳлин қўли, бўлди устувор.
Барча аҳли сунна олимларини,
Қийноққа дуч этди, ўшалар кўп бор.

Беш йилга бормасдан ўлди Халифа,
Тугади у билан, зулм қаттоллик.
Ўрнига укаси ўтирди кейин,
Бу киши раҳмдил, кенг истиқболлик.

Ал Мутаваккил деб, у лақаб олди,
Унинг замонида, фитна тўхтади.
Қуръон яралганми, яралмаганми?,
Бу ҳақида баҳслар, бўлмасин деди.

Бу оғир даврда Имом Бухорий,
Қўрқиб қочиб юрди, бўлиб эҳтиёт.
Қўфада ҳам узоқ қололмади у,
Бу замин ҳам унга, бўлган эди, ёт.

Кейин Мадинага қараб йўл олди,
Бу муқаддас замин қадрдон эди.
Бу ерда ёшлиқда, яшаган қўп йил,
Имомга бу диёр, тинч макон эди.

У ёзишда давом этарди, тинмай,
Саҳиҳ ҳадисларни тўплаб, бирма бир.
Қўлёзмаларини олиб, эринмай,
Сафарга йўл олди, бўлганча қодир.

Мадинага келиб, ўрнашиб олиб,
Давом этди яна, илмий ишида.
Саҳиҳни тўплашдан бошқа мақсади,
Йўқ эди, қирқ ёшдан ошган кишида.

9.

Мадинада келиб, Бухорий шу он,
Тавоф этди, аввал Расуллоҳни.
Қабри шариф узра, туриб бир замон,
Ёрдамга чақирди, қодир Аллоҳни.

Пичирлаб, хаёлан саволлар берди,
Юз минглаб ҳадисни тўплаган олим.
Ўзини ичидан ўзини ерди,
Дерди, хато қилиб қўймай, мен золим.

Ушбу ҳадисларнинг қайси бирини,
Ростдан сиз айтгансиз, эй Расуллоҳ?!
Қайси бири сизга тегишли эмас?,
Менга аён этгил, буларни Аллоҳ!

Буюк пайғамбарнинг, ҳар бир каломи,
Сақланмоғи лозим, қиёматгача.
Булар саҳиҳми йўқ, билмас мен оми,
Умрим етармикан давоматгача?!

Умримни бахшида айладим, буткул,
Сизнинг сўзларингиз, тўпламоқ учун.
Булар саҳиҳми йўқ, англамоқ мушкул,
Мен ўйлаб аламдан қуярман, бу кун!

Ровийлар санадин қилганда таҳқиқ,
Адашсам мабодо, мен ҳам бандаман.
Сиз айтган бир ҳадис, бўлмаса саҳиҳ,
Қиёматда ахир, мен шармандаман.

Бу ровийлар кўпи, дунёдан ўтган,
Буларнинг кимлигин англамоқ керак.
Сизнинг сўзларингиз бизгача етган,
Менга саҳиҳларин асрамоқ керак.

Аллоҳнинг китоби қиёмат қадар,
Бузилмай туради, бунга гумон йўқ.
Саҳиҳ ҳадисларни асраб қололсам,
Шунда бўлар эди, менинг кўнглим тўқ.

Сиз айтган ҳар сўзни, қилганда таҳқиқ,
Ичимни ўртайди, яна битта ғам.
Қайдадир адашиб, англамай дақиқ,
Уни заиф десам, саҳиҳ демасам.

Мана шундай оғир, масъулият бор,
Худо раҳм айласин, умматингизга.
Сиз бу уммат учун жон этиб нисор,
Кетдингиз қойилман ҳимматингизга.

Энди бу муқаддас каломингизни,
Асраб авайламоқ бизнинг бурчимиз.
Қиёматга қадар саломингизни,
Авлоддан авлодга, етказувчимиз.

Бугун пайдо бўлган турли фирқалар,
Бу ғариб бечора уммат ичида.
Буларга тўғри йўл, кўрсатиш учун,
Сизнинг ҳадисингиз зарурдир жуда.

Бу ишни етказай, то поёнига,
Эй Роббим, менга куч — қувват, ато эт.
Дуо қилдим келиб, Расул ёнига,
Менга мадад бергил, ҳиммат ато эт.

Мен битган асарлар ичинда ушбу,
Саҳиҳлар тўплами, энг мушкулидир.
Кечалар кўзимга келмайди уйқу,
Тавфиқ Аллоҳдандир, банда қулидир.

Шу сўзларни айтиб, қабр ёнидан,
Ғамгин юриб кетди, муҳаддис имом.
Ғубор кўтарилди шайх имонидан,
Деди, шу ишимни айлайин тамом.

Мадинада яшаб турган давридан,
Ёзишни бошлади, саҳиҳ тўпламин.
Саккиз юз мингтадан ошиқ ҳадисдан,
Бир бир таҳқиқ қилди, буларни барин.

Саҳиҳ ҳадисларни саралар доим,
Кечаю кундузи, ишловчи омил.
Саҳиҳ тўпламига киритмас эди,
Токи бўлмагунча, имони комил.

Таҳқиқ қилиш учун, битта ҳадисни,
Баъзида, бир ойлаб вақти кетарди.
Бир йилда баъзан ўн, баъзан ўн бешта,
Ҳадисни саҳиҳ деб, муҳр этарди.

Баъзан бу орада, мазаси қочиб,
Бир неча ойларга, ётиб қоларди.
Мана шу пайтларда, баъзан ўй босиб,
Ишим битмасми деб, йиғлаб оларди.

Унинг юрагида бор эди, ҳануз,
Узоқларда қолган ватан қайғуси.
Дерди, ватанингдан энди умид уз,
Ўй суриб жойига, қайтарди ҳуши.

Онасин вафоти хабарини ҳам,
Эшитди, орадан ўтиб, кўп йиллар.
Акаси ҳам вафот этиб, кетибди,
Эшитиб, қайғуга ботганди диллар.

Имом ўйламасди, қавму — қардошин,
Ўйламас эди, у, уйга кетишни.
Уни қотирар бир муаммо бошин,
Аввал битирмоқлик керак, бу ишни.

Бу улуғ бир ишдир, бу иш олдида,
Нари турсин барча ташвиш қайғулар.
Бунимен қилмасам, бошқа ким қилар?,
Уни тинч қўймасди шундай туйғулар.

Шу ишни битирмоқ учун, бу имом,
На мол дунё топди, на фарзанд аёл?!
Бу ишга умрини берди батамом,
Бошқа нарсаларни қилмасди хаёл.

Мадинадан кейин, Макка тарафга,
Кетишга жазм этди, охири имом.
Ҳаж қилишлик учун, яна бир марта,
Мийқотга борганда, ўради эҳром.

10.

Макка азим шаҳар, муқаддас шаҳар,
Қуръон зикр қилган, уммул қуродир.
Унинг юрагида минг йиллар қадар,
Оламнинг қибласи, Каъба турадир.

Бу муқаддас замин, буюк имомга,
Китоб ёзиш учун, куч бағишларди.
У буюк тўпламин, берди авомга,
Шу мақсадда доим, тинмай ишларди.

Маккада яшади, ўн олти йилча,
Ёзиб тугатгунча саҳиҳ китобин.
Шубҳа қолдирмади, заррача, қилча,
Баён этди, Расулуллоҳ хитобин!

Бу саҳиҳ тўпламдан, жой олди, қаранг,
Бор йўғи етти минг, саҳиҳ ҳадислар.
Ҳар юз мингдан, мингта чиқдику аранг,
Бунимен олдилар, кўп муҳаддислар.

Бу китоб ичида, келган ривоят,
Неки бўлган бўлса, китобда шомил.
Демак, Расулуллоҳ айтган ҳикоят,
Бизлар хотиржаммиз, ишонч ҳам комил.

Шундай шубҳа қилмай, бемалол уни,
Очиб ўқиш учун, бўлдику имкон.
Бу ишни, шу одам қилмаса агар,
Бошқалар қилмоғи эди, даргумон.

Бу китоб тарқалди, дунё юзига,
Саҳиҳи Бухорий аталди, номи.
Қаратди, бу дунё аҳлин ўзига,
Буюк Бухоронинг, буюк имоми.

Шу ерда берилди, ушбу имомга,
Муҳаддис олимлар илмий унвони.
Ҳар ким ҳам лойиқмас, бу эҳтиромга,
«Ал Бухорий, муҳаддислар султони.»

Султонул Муҳаддис, унвонин олиб,
Довруғи кетсада, жумла жаҳонга.
Минглаб устозлари, шогирди қолиб,
Бухорий йўл солди, ватан томонга.

Уни таклиф этди, кўплаб амирлар,
Саройда яшанг деб, қилиб илтифот.
Таклифни рад этди, имом қаранглар,
Хўп - дея, кетмади югуриб, ҳайҳот!

Қанча шаҳар кезди, қанча вилоят?,
Ислом оламини айлади сайр.
Фақат ҳадис излаб, нур ва ҳидоят,
Бундан бошқасида йўқ дея, хайр.

На мол — дунё топди, на бола чақа?
Ортида қолмади, дунё матоси.
Бу тарихни ўқиб, ушларман ёқа,
Чунки, мол — дунёнинг бўлмас бақоси.

У қолдириб кетди, ўзин ортидан,
Жомеъу Саҳиҳ деб, номланган китоб.
Ўн икки асрлик тарих қаъридан,
Ислом умматига, айтилган хитоб.

Бу китоб имомнинг, шоҳ асаридир,
Унга сарф айлади, ўн олти сана.
Бу ўн олти йилнинг, қут — самараси,
Минг йилларга етди, кўрдикку, мана!

Мана қандай бўлар, бу динга хизмат?,
Мана қандай бўлар, бир холис, олим?!
Мана қандай бўлар, журъат ва ҳиммат?,
Буларни сиғдира олмас хаёлим.

Мана-, жонфидолик, қандай бўлади?,
Аллоҳ ва расулин севишлик мана!
Тарихда қолишлик, шундай бўлади,
Ўзга кимдан ибрат, оламиз яна?!

Элик бешдан ошган пайтида ёши,
Аллома ватанга қайта бошлади.
Ҳар дармонсизликдан айланса боши,
Ватанини қўмсаб, кўзин ёшлади.

Балх шаҳрига яқин келганда тўхтаб,
Шу ерда ҳам қолди, яна бир муддат.
Яна илмий баҳслар, дарсу маъруза,
Лекин, энди йўқдир, аввалги шиддат.

Балхда бу кишига, тенг бўлган бирор,
Аллома муҳаддис, гарчи йўқ эди.
Бу кишига бўлган, ҳурмат — эътибор,
Баъзилар қалбига, кирган ўқ эди.

Ҳасад деган иллат, бўларкан ёмон,
Шу сабаб қувилди, жаннатдан Иблис.
Олимлар ҳам бундан, қолмагай омон,
Шу сабаб, фитналар тинмагай ҳаргиз.

У ерда икки йил тургач, Бухорий,
Энди Бухорога қараб йўл олди.
Шунча йил кўрмаган, юртнинг хумори,
Уни тинч қўймади, йўл юриб толди.

Келиб кўрди, ўша, эски Бухоро,
Униб ўсган ери, ўзгариб кетган.
Онаси, акаси, қариндошлари,
Ҳаммаси бирма бир, дунёдан ўтган.

Баъзи, жиянлари, қариндошлари,
Яшаркан узоқда, Харсанг томонда.
Унга жой бердилар, дўст — қардошлари,
Шу ерда бир муддат, турди меҳмонда.

Ота — онасининг қабрин зиёрат,
Айлади, кўп йиллар кўрмаган имом.
Бухорога келиб, кўнгли сиқилди,
Негадир, қалбида йўқ эди, ором.

Дунёга машҳур бу, муҳаддис олим,
Ўзин ватанида, қадр топмади.
Яна дучор бўлди, унга бир золим,
Бухорода ҳам омади чопмади.

11.

Келганин хабари, тарқалди ҳар ён,
Бу кимгадир ёқди, кимга ёқмади.
Бу ердаги шайхлар, ва қози калон,
Бу келган кишига, қиё боқмади.

Бунга сабаб бўлган эди, аслида,
Балх шаҳридан келган, турли хабарлар.
Бу шайхлар эҳтиёт бўларди жуда,
Сиёсатга маъқул, фатво ёзарлар.

Сиёсат ҳам қалтис эди, янада,
Ким дўсту, ким душман, билиб бўлмасди.
Ҳамма жим кузатар, пана панада,
Билганингни ошкор қилиб бўлмасди.

Халифага қарши, бўлди суиқасд,
Заҳарланиб, чиқмай қолди нафаси.
Халиф Мутаваккил, шу билан ўлди,
Акасин ўрнига, келди укаси.

Укаси Мунтасир, бир ойга бормай,
Ажал етган экан, у ҳам берди жон.
Шунчалик бевафо, омонат дунё,
Учун бу одамлар, тинмай тўқди қон.

Саройдаги беклар, лашкарбошилар,
Халифа қилдилар, ал Мустаинни.
Бу ҳам, кўп узоққа бормади қаранг,
Ўйинлари кўпдир, шайтон лаинни.

Пойтахт Самаррада, фитналар чиқди,
Келишолмай қолди, лашкарбошилар.
Халифа ҳам қўрқиб, Бағдодга қочди,
Жон ғамида, Қўҳи Қофдан ошилар.

Хилофат тахтида ўтирди кейин,
Мутаваккил ўғли, ал Муътазз биллоҳ.
Самаррада Халиф, Бағдодда Халиф,
Адо бўлмас эди, фитналар эй воҳ.

Ал Муътаз жанг қилди, Бағдодга қарши,
Ўзаро урушди, ака укалар.
Бир йилга чўзилди, беҳуда жанглар,
Бу тарихни ўқиб, йиғлагинг келар.

Охири ал Муътаз, келдику ғолиб,
Қатл қилди, кейин, ал Мустаинни.
Тожу — тахт буларнинг, ақлини олиб,
Барчаси бўлганди, гўёки жинни.

Бу фитна — фасодлар, хабари тинмай,
Узоқ узоқларга, тарқаб кетарди.
Хуросон қалъаси, Бухорога ҳам,
Карвонлар орқалик, хабар етарди.

Беш йил ҳукмронлик қилди, ал Муътаз,
Ўлдирди, барча ўз ака — укасин.
Ушбу қонхўрликлар хабари етгач,
Бухорий тавба деб, ушлар ёқасин.

Саккиз юзу олтмиш, тўққизинчи йил,
Фитналар авж олган эди, янада.
Турк лашкарбошилар, бу Халифани,
Қамаб ўлдирдилар, пана панада.

Бу пайтда, имомнинг ватанига ҳам,
Қайтиб келганига уч ой бўлганди.
Унинг «ватанимга борсам қиламан,»
Деган, умидлари, бари сўлганди.

Бухоро амири, Холид аз Зухрий,
Араблардан эди, келиб чиқиши.
Гарчи Бухорода Амир бўлсада,
Йўқ эди, унинг ҳеч, халқ билан иши.

Эллик йилча олдин, бутун Хуросон,
Исён қилган эди, аббосийларга.
Зўрға бостирилди, шунда бу исён,
Раҳм шафқат қилмай, бу осийларга.

Хуросон элининг машҳур амири,
Эсидан чиқмаган эди, ҳеч кимни.
Аббойсий Халифа, ал Мансур деган,
Қатл қилган эди, Або Муслимни.

Хуросон аҳлининг, аббосийлардан,
Ололмайин юрган, алам бор эди.
Абу Муслим қатл бўлгандан бери,
Уларнинг кўзига, дунё тор эди.

Шу сабаб халқ билан, амирлар аро,
Йўқ эди, ўзаро дўстлик, ошнолик.
Амир халқдан қўрқар, халқ эса, ундан.
Ҳукмрон эди, тарқоқлик, танҳолик.

Пойтахда ҳам, асло йўқ эди, тинчлик,
Волийлар бундай пайт, қалтирар ҳар он.
Яна Хуросонда бўлмасин фитна,
Яна бошланмасин, янги бир исён.

Бундай қалтис пайтда, келган бу шайхга,
Қандай муносабат қилишга ҳайрон.
Холид аз Зухрийни, боши қотди кўп,
Ким ўзи ушбу шайх, яхшими — ёмон?!

Билмасди, бу шайхга нима дейишни,
Билмасди ким ўзи, бу келган имом?!
Саройга чақирсам, берсам бир ишни,
Хизматкорим бўлса, шу билан тамом.

Ўзича ўйлади, режалар қилди,
Чақирди, олиму уламоларни.
Бухорий ҳақида, нима дейсизлар?,
Айтди, уларга ҳам муддаоларни.

Қозикалон чиқиб, аста гап бошлаб,
Дедики: Амирим, бу кас гумроҳдир.
Мен қўймайин тағин, дилингиз ғашлаб,
Бу исёнчиларга ҳам хайрихоҳдир.

Имоми Ҳанбалга яқин бўлган у,
Бу имом, биламиз қайсарлигини.
Улар Халифага қарши чиқдику,
Ким билмас, буларнинг овсарлигини?!

Фалон Халифага, қарши бўлган ҳам,
Мана шу, муҳаддис имомлар эди.
Булар бош эгмайди, Халифаларга,
Бош эганда, иззат икромлар эди.

Агар Бухорийни таклиф қилсангиз,
Мана бу ўтирган, саройингизга.
Фақат шу гапимни унутмасангиз,
У кўз олайтирар, бу жойингизга.

Бошқалар ҳам деди, шундай гаплардан,
Чунки, булар сарой имоми эди.
Амир бу гапларни тинглаб, ўйланиб,
«Бўпди, мен бир қарор, берарман», деди.

Шу билан кетдилар, тарқалиб бари,
Казою — казолар, уйли уйига.
Амир Бухорийни нима қилишни,
Ўйлаб етолмасди, асло ўйига.

У пайтида эса, Имом Бухорий,
Илмий ишлар билан, банд эди, жуда.
Катта халқаларда, ҳадис айтарди,
Исмоил Сомоний қурган масжидда.

12.

Амир фармон берди, мулозимларга,
Абу Абдуллоҳни, олиб келинглар.
Бизнинг саройимиз меҳмони бўлсин,
Нима ҳожати бор, сўраб билинглар.

Мулозимлар келди, имом олдиға,
Дедиларки, амир сизга мунтазир.
Сизни меҳмон қилмоқ экан, истаги,
Бермоқчидир балки, садақа, назир.

Имом ҳайрон бўлди, бу илтифотга,
У сарой аҳлидан доим қочарди.
У ўрганган эди, оддий ҳаётга,
Фақир фуқарога, қучоқ очарди.

Кўнгли хижил бўлди, ушбу ташрифдан,
Сездики, бу ҳам бир тур, имтихондир.
Деди: «амиримиз масжидга келсин,
Ахир бу дунёда, ҳамма меҳмондир».

Бу жавобдан ранги, қизариб кетди,
Буни кутмаганди, ясовул боши.
Нима дейишини билмай, қарарди,
Имомга ҳайратда, чимрилиб қоши.

Ҳали эшитмаган эди, бу кимса,
Амир чақирганда бормаган жонни.
Бухоро амирин сўзин рад этса,
Биринчи кўришим, бундай инсонни.

Майли, мен амирга айтаман бориб,
Дея, жўнаб кетди, ғамгин мулозим.
Майли, яхши боринг, дедилар имом,
Мен ҳам ишларимни, қилишим лозим.

Илтифотин бекор бўлганин билиб,
Амир ғазабланди шу он, имомдан.
Ким ўзи бу одам, нега қочмоқда,
Бизнинг саройдаги, бу издиҳомдан?

Зиёфатда қатор ўтирган эди,
Бухоролик барча, катта саллалар.
Имом Бухорийнинг гапин эшитиб,
Чайқаб қўйиларди, бир бир каллалар.

Қозикалон шу пайт, Амирга қараб,
Дедики, Амирим, чекманг изтироб.
Ўзи ундан безор, ажаму араб,
Арзимас у кимса, бўлмоққа хуноб.

Бизлар эшитганмиз, у бормаганин,
Нишопур амири айтса, меҳмонга.
Яна эшитганмиз, Басрада пайти,
Сабаб бўлган экан, катта исёнга.

Унинг бундан бошқа, хатолари кўп,
Хато тафсир қилган, ҳатто қуръонни.
Балхнинг амири ҳам, ҳайдаб юборган,
Қадрини билмас, бу ношукр жонни.

Бошқа мударрислар, казо — казолар,
Эшитган гапларин, айта бошлади.
Кимдир у рофизий, фитначи, деди,
Амир ҳам ҳайратда, бошин қашлади.

Бу киши кимлигин, билмасди Амир,
У кимса, илмдан беҳабар эди.
Лекин, саройдаги казо — казолар,
Биргалашиб, уни илмсиз деди.

Маккада шунча йил, яшаган имом,
Наҳотки, ҳақ йўлдан, адашган бўлса?!
Наҳот, бу кишига оламу жаҳон,
Билмай, уламо деб, қарашган бўлса?!

Амир ҳам, бу шайхдан ҳайиқар эди,
Ич ичидан уни, қиларди ҳурмат.
Чунки, у мана бу, муллалар каби,
Мутлақо кутмасди, ундан мурувват.

Лекин, у Амирга қилмас итоат,
Тўғри, унга қарши чиққани ҳам йўқ.
Лекин, уни шундоқ, қўйиб қўйилса,
Исён қилишидан, бўлмас кўнгил тўқ.

Барибир ҳайбатли, кучли бу имом,
Унинг шон шуҳрати, эмасдир бежиз?.
Унинг гапларини тинглайди авом,
Бизга қарши кетса, не қиламиз биз?!

Уни очик ойдин ўлдиролмасам,
Зеро, қилгани йўқ, бирор жиноят.
Ё ўзимга яқин, дўст қилолмасам,
Боши қотган амир, топди, ниҳоят.

Деди, у келмади зиёфатимга,
Илм урфон билан, банддир хаёли.
Унга совға салом, юбориб кўрсам,
Биламан, йўқ экан, аҳли аёли.

Охир шу қарорга келдида Амир,
Чақирди, қошига келди, мулозим.
Деди, ол жория, молу — сарупо,
Бухорийга бериб келмоғинг лозим.

Имомнинг олдига келди, мулозим,
Битта от, жория, сарупо билан.
Деди, булар сизга, ҳадя Амирдан,
Жория турарди, ноз — ибo билан.

Буларни рад қилманг деди, мулозим,
Амирнинг ҳурматин, айламанг поймол.
Сиздек уламнинг, иззати лозим,
Лозимдир албатта, молу — мулк, аёл.

Имом унга деди, Амирга айтинг,
Ташаккур айтаман, ҳадялар учун.
Буни олиб тезда, саройга қайтинг,
Буларни олмасман, сабаби нечун?!

Сабаби, шубҳадан юраман узоқ,
Бу моллар мен учун эса, шубҳали.
Амирлар эл молин олади, ҳар чоқ,
Буларнинг аслини, билмасман ҳали.

Шундай деб, рад қилди, имом ҳадяни,
Қайтиб олиб кетди, уни мулозим.
Деди, бу гапларни барини қўймай,
Бориб Амиримга, айтмоғим лозим.

Холид ҳам эшитиб, ушбу гапларни,
Анчагина жимиб, ўйланиб қолди.
Бу сирли имомнинг ажиб ишлари,
Уни ўйлантириб, ҳайратга солди.

У билди, бу киши бошқалар каби,
Мансабу, мол ила, қўлга кирмайди.
Унга мос бир йўлни, топмоғим лозим,
Бошқа йўлларга у, асло юрмайди.

Бухорий масжидда, ҳар куни шомда,
Халқада ўтириб, ҳадис айтарди.
Халқ кўпайиб кетди, бу издиҳомда,
Одамлар дарс тинглаб, уйга қайтарди.

Унинг илм билан, бандлигини кўриб,
Амирнинг бошига, келди бир хаёл.
Менинг саройимга келиб дарс берсин,
Саройим эшиги очик, бемалол.

Имоми Бухорий деган, бу одам,
Қулоқ солмас менинг, нолаларимга.
Ушбу таклифни рад қилмайди ҳечам,
Келиб ҳадис айтсин, болаларимга.

Амирни тушуниш мумкин албатта,
Сиёсат одами, шундай бўлади.
Унга фарқи йўқдир, кичикми - катта,
Унга хизмат қилса, кўнгли тўлади.

Ким унга қилмаса итоат, демак,
Амир зоти учун, у хавfli инсон.
Улар қўрқишади, бундай одамдан,
Шу сабаб ҳамиша, тўкилади қон.

Амир бу фикридан, бўлди кўп шодон,
Чунки, бу таклифи, дин иши эди.
Қабул этишига қилмасди гумон,
Мулозимга қараб, шайхга айт, деди.

Келсин саройимга, мана бемалол,
Шу ерда дарс берсин, сарой аҳлига.
Бу ерда шароит қиламиз, алҳол,
Шоҳсупа ясаймиз, аркнинг саҳнига.

Бу илм мажлиси бўлади, дегин,
Чунки, илм олмоқ ҳаммамизга фарз.
Ўзинг билан келса, олиб ҳам кегин,
Динга хизмат қилиш, зиммамизда қарз.

Яна борди сарбоз, имом олдига,
Деди, шундай шундай, демоқда Амир.
Сизга бир дарсхона, таёрланмоқда,
Аркнинг супасини қилмоқда таъмир.

Имом кулиб қараб, деди сарбозга,
Илм олишлиқдек истакка қойил.
Менда ўрин йўқдир, ҳеч эътирозга,
Лекин, менинг қалбим масжидга мойил.

Айтинг сиз Амирнинг болаларига,
Марҳамат, масжидга ҳар кун келсинлар.
Авомнинг ичида ўтириб, бирга,
Улар ҳам ҳадисдан, сабоқ олсинлар.

Илм масканимас Амир саройи,
У ерда не ҳожат, ортиқча ишга?
Авом ичидаги бойу — гадойи,
Саройга боролмай, тушар ташвишга.

Бу гапларни бориб, айтди мулозим,
Амир Холид минди, ғазаб отига.
Амирга итоат бўлмоғи лозим,
Бу касал теккандир, Амир зотига.

Шу билан буюрди, у мулозимга,
Бориб айтгин ўша, қари имомга.
Бухоро қалъасин, тарк этсин тезда,
Шу ҳозирдан, дарров, қолмасин шомга!

Агар тақр этмаса, Бухоро шаҳрин,
Агар тан олмаса, Амирин сўзин.
Онт ичиб айтаман, етказгил унга,
Эртага, зиндонда кўради ўзин!

Мулозим тез қайтди, имом олдига,
Деди, шундай шундай, демоқда, Амир.
Шайх ҳам тушундики, Амир ғазабнок,
Деди, Роббим Ўзинг, Алимул Хабир.

Шомга қолмай имом чиқди қалъадан,
Мулозим ортидан кузатиб қолди.
Қайга боришини билмасдан, гаранг,
Хартанг қишлоғига қараб, йўл олди.

13.

Хартанг қишлоғига йўл олган имом,
Дили оғригандан, ўксиб йиғлади.
Ватанни ҳам унга, қилдилар ҳаром,
Дунёнинг ишлари, дилин тиғлади.

Бухородан Хартанг эмасди олис,
Лекин, эшак билан, уч кун юрарди.
Йўлда карвонсарой учраса агар,
Бухорий у ерда, бир тун тунарди.

Хартангда бор эди, жиян қардошлар,
Шу сабаб, у ерга йўл олди имом.
Барибир ёт эди, у қариндошлар,
У ерда бир муддат, истади ором.

Биларди, қариган чоқда, у ерда,
Қариндошларига, ортиқчалигин.
Дунёни кезган бу, кекса қария,
Биларди, ғариблик дарди нелигин.

Лекин, ҳозир унга боришлик учун,
Бошқа бир жой келмас эди, хаёлга.
Муҳтож бўлди қолди, қариганда у,
Яшаш учун жойу, фарзанд аёлга.

Лекин афсус, унда йўқ эди, булар,
Унда йўқдир, молу — мулку, ҳеч вақо.
Мияда чарх урар эди, ушбулар,
Дунё шундай экан, ёлғон, бебақо.

Дунё кезиб кўрган, кечирганлари,
Хаёлидан ўтар эди, бирма бир.
Қариган пайтида, буюк муҳаддис,
Кўчада қолгани, ботарди оғир.

Саккиз юзу етмиш, мелодий сана,
Пойтахт Самаррада қалтис вазият.
Халифа ал Муътаз, ўлмидан сўнг,
Мамлакатга етган, улкан азият.

Ўрнига Муҳаммад исмли йигит,
Халифа ал Восиқ, зурриётидан.
Тахтга миндирилган эди, ўша пайт,
Воз кечди, ўзининг асл отидан.

Ал Муҳтадий дея, лақаб қўйдилар,
Халифалик ўтди, унинг қўлига.
Лекин, саройдаги лашкарбошилар,
Юрмадилар яна, унинг йўлига.

Бу Халифа, тахтда ўтирган кундан,
Саройни поклади, фисқу фасоддан.
Барча муғаннийни ҳайдаб чиқарди,
Хабари бор эди, дин, эътиқоддан.

Ўзин оиласин, оддий халқ каби,
Яшасин, ортиқча емасин деди.
Токи, халқим мени ўзгалар каби,
Қаттол, золим экан, демасин деди.

Ўзи хутба қилди, халқ оломонга,
Авом халқ эшитиб, кўзин ёшлади.
Халифа ҳар ҳафта, келиб девонга,
Халқнинг арз — додини, тинглаб бошлади.

Адолатни шиор қилиб кўтарди,
Бу хабар тарқалиб кетди, ҳар ёнга.
Буларни хабари етиб келганда,
Бухорий кетарди, Харсанг томонга.

Бу хабарлар шайхни, кўп айлади шод,
У доим шу ҳақда, дуо қиларди.
Тўхтасин зулмлар, бўлсин юрт обод,
Доимо Аллоҳдан, шуни тиларди.

Аббосий Халифлар ичидан ҳали,
Ал Муҳтадий каби, чиққан эмасди.
Хорун ар Рашид ҳам, ҳали бунчалик,
Ўзини намоён қилган эмасди.

Имоми Бухорий Хартанга бориб,
Қариндош уруғин, қилди зиёрат.
У хастароқ эди, қолганди толиб,
Унда кўп қолишга, қилди хижолат.

Қишлоқ аҳли ҳар кун, келишар эди,
Бу машҳур имомни, зиёрат қилиб.
Имом бу ерда кўп, қолмайман деди,
Мақсад кетиш эди, хижолат қилиб.

Икки юзу эллик олти, ҳижрийда,
Ёз фаслида келди, моҳи рамазон.
Хаста ҳолида ҳам, ётиб шу уйда,
Рўза тутар эди, Бухорий ҳамон.

Хасталик тузалса, қиларди хаёл,
Яна Макка сари, бўлсам равона.
Қолса, ўша ерда қолсин, жасадим,
Кимга керак мендек, дайди девона?!

Агар Халиф билан, учрашсам ногоҳ,
Гарчи султонлардан, узоқ юраман.
Адолат соҳиби экан, бу подшоҳ,
Бундайларни албат, қўллаб тураман.

Бу ҳам Умар ибн Абдулазиздек,
Адолатли ҳақгўй, Халифа бўлсин.
Зулм билан тўлган, Ислом диёри,
Энди адолатга, нурларга тўлсин!

Шундай дуоларни қиларди, имом,
Бутун умри ўтган, ғариблик билан.
Қариб ҳам ғариблик, бўлмади тамом,
Энди не қилишни, билмаяпман ман.

Узоқ тун қаърида, Ҳақдан сўрарди,
Бир озгина юрсам, чарчаб толаман.
Баъзан қувват келиб, ўзи юрарди,
Ё Роббим, энди мен, қайга бораман?!

Шу аҳволда ётган пайтида имом,
Пойтахтда рўй берди, бир фитна фасод.
Лашкар сафида йўқ эди, интизом,
Уммат шулар сабаб, кўп чекди бедод.

Халифага қарши чиқди аскарлар,
Содиқ аскарларнинг, етмади кучи.
Фитнага учради, баъзи навкарлар,
Хиёнатдир барча, фитнанинг учи.

Халиф ал Муҳтадий, қатл қилинди,
Бор йўғи тўққиз ой, бўлди Халифа.
Унинг йўқолгани, тезда билинди,
Суиқасд қилинди, зоти шарифа.

Бу фитна умматни ларзага солди,
Унинг вафотига йиғларди уммат.
Яхшилар, фитналар сабаб йўқолди,
Қолганлари эса, бир пулга қиммат.

Бу хабар Ироқдан етиб келганди,
Қадр кечасида, Рамазон ойи.
Орадан икки ой ўтиб, эшитди,
Чунки, узоқ эди, имомнинг жойи.

Бу шумхабар, унга етиб келганда,
Эшитиб йиғлади, бемор Бухорий.
Шунда дуо қилди, қўлларин очиб,
Мени даргоҳинга кўтар, ё, Борий!

Хиёнат, разолат, тўлган дунёдан,
Менга раҳм қилиб, даргоҳинга ол.
Дунё афзал эмас, менга уқбодан,
Розиман, жонимни олсангда дарҳол.

Қадр кечасида, қилганди дуо,
Дунё олимларин, буюк имоми.
Дуосин мустажоб қилганди Худо,
Чунки, қолмаганди дилда ороми.

Одил Халифанинг ўлим хабари,
Ёмон таъсир қилди, буюк инсонга.
Ўзининг аҳволи, йиғилиб бари,
Дунё ташвишлари, текканди жонга.

Кейинги икки кун, ўрнидан турмай,
Рамазон рўзасин тутди, бу имом.
Арафа кечаси хайитга етмай,
Унинг умри тугаб, бўлдику тамом.

Шу рўза ҳолида, ифторлик қилмай,
Охирлаб қолганда шаҳри Рамазон.
Аср вақти эди, пичирлаб тинмай,
Шаҳодатни айтиб, топширганди жон.

Хайит куни эса, жаноза ўқиб,
Қўмдилар шу қишлоқ, қабристонига.
Қишлоқ аҳолиси, билмасди уни,
Биров бормас эди, қабрин ёнига.

Шу ерда кўмилди, ғариб Бухорий,
Ватандан бадарға бўлганидан сўнг.
Уни танидилар, кейинги авлод,
Тирикликда эмас, ўлганидан сўнг.

Ғариблиқда яшаб, шу ҳолда ўлди,
Уни кейин билди, бу аҳли Хартанг.
Шуҳрати оламга, овоза бўлди,
Эшитганлар кейин, дейишди, аттанг.

Унинг ёши эса, Ҳижрий Қамарий,
Ҳисоби бўйича, олтмиш иккидир.
Мелодий ҳисобда олтмишга кирган,
Ҳижрий ҳисобида айтган яхшидир.

Кейин, яна нима воқеъа бўлди?,
Охирги қисмда, этарман баён.
Машҳур бир муҳаддис, хорлиқда ўлди,
Бу қисматнинг сири, Аллоҳга аён.

14.

Ал Муҳтадий келиб, тахтга ўтириб,
Хилофат тожини кийган маҳалда.
Қўлаб олимларни, чорлади топиб,
Токи, унга бўлсин, бу ишда далда.

Инсофли имонли, тақволи одам,
Бўлган экан асли, ушбу Халифа.
Унинг суҳбатида, суҳбатда бир дам,
Бухорийни эслаб қолишган ўша.

У киши доврўғин эшитган экан,
Халифа "қайда у?, деб, сўраб қолди.
Билмадим, шу ерда, ким нима деган,
Халифа бир муддат, ўйланиб қолди.

Кейин, мактуб ёзди, у Хуросонга,
Волийга буюрди, топ Бухорийни.
Рози бўлса, менинг олдимга келсин,
Лекин, ўзига қўй, ихтиёрини.

Хуросон Волийси, уни излабон,
Чопарлар юборди, турли тарафга.
Бухорога келган чопар эришди,
Унинг хабарини топмоқ шарафга.

У чопар эшитди, шайхни шаҳардан,
Бадарға қилганин, шу Амир Холид.
Шайхни Хартанг қишлоғига кетганин,
Вафот этганини, шу ерда қолиб.

Бу хабарлар етиб борди, Волийга,
Волий Халифага айтолмай қолди.
Халифа ҳам кетган эди, боқийга,
Волий аламини, Амирдан олди.

Фармон берди Волий, Амир Холидга,
Фармонни қўлингга олган кунингдан.
Хуросон юртини, тарк этиб кетгил,
Кетмасанг, яхшилик кутмагил мендан!

Чопар етиб келиб, берди фармонни,
Холид уни ўқиб, ҳайратда қолди.
Начора, бўйсунмай деса, илож йўқ,
Тақдир ундан шундай, қасосин олди.

Саройу мулкини ташлаб, тезликда,
Холид дарров бўлди, йўлга равона.
Хуросондан чиқиб кетишлик учун,
Йўл солди у энди, Ироқ томона.

Волий эшитганда, шайхнинг тарихин,
Қалбига бир алам, ғамлик чўкканди.
Халифа ҳам вафот этгандан кейин,
Бу Амирдан ўзи, қасос олганди.

Волий бу Амирни, бадарға қилди,
У бадарға қилган каби, имомни.
Холид буни қасос эканин, билди,
Бадном қилди ўзи, мангуга номни.

Волий ўзи келиб, зиёрат қилди,
Имом ётган қишлоқ қабристонига.
Қабри устига бир сағана қурди,
Доғ тушмасин деди, шараф шонига.

Шундай қилиб ўтди, кўп ойу — йиллар,
Бу қабристон кетди, кейин кенгайиб.
Ўтди қанча йиллар, балки асрлар,
Вақт емирувчидир, бизда эмас айб.

Халифа ҳукмидан чиқди, бу диёр,
Буни нақл этишган, бунга гувоҳлар.
Бир асрга яқин муддат, бу элда,
Ҳукмронлик қилди, Хоразмшоҳлар.

Кейин, мўғулларнинг истилолари,
Темур давригача, бўлди ҳукмрон.
Кейин, Темурийлар даври бошланди,
Бир муддат Нодиршоҳ, ҳисобланди хон.

Бу даврга келиб, бу сағана ҳам,
Йиқилиб тўкилиб адо бўлганди.
Яна топилганди, бир яхши одам,
Яна қабр устига, бино қурганди.

Ундан сўнг, қипчоқлар даври бошланди,
Бухоро пойтахти бўлди, уларнинг.
Кейин ҳам уч аср давом этди бу,
Кейин, паймонаси тўлди, буларнинг.

Бу давр ичида Бухорий қабри,
Озми кўпми бўлди, эл ардоғида.
Озмиди у чеккан, балою жабри,
Доим яшагандир, ватан доғида.

Кейин, руслар келди, истило қилиб,
Кейин коммунистлар бўлди ҳукмрон.
Кейин, Республика қилишди пайдо,
Унинг номи эди, шу Ўзбекистон.

Бу элда яшовчи, элу — элатлар,
Унутди, Бухорий ким бўлганлигин.
Уни танишарди араблар, ётлар,
Бизга тушунтирди, ким эканлигин.

Ўша даҳрийларнинг замонида ҳам,
Бухорий қабрини эсга олдилар.
Ливан давлатидан, келган Шайх Надам,
Зиёрат қилишни, истаб қолдилар.

Шунда Хрушевнинг фармони билан,
Излашга тушдилар, унинг қабрини.
Меҳмонни куттириб қўйиб, излашди,
У ҳам кутиб турди, қаранг сабрини.

Қабрни топишгач, атроф ёнини,
Тезде тузатишди, имкони қадар.
Ливанлик шайх сабаб бўлдию, яна,
Бухорийга «меҳр, ошди» нақадар?!

Кейин, етмиш йилдан ортиқ вақт ўтди.
Даҳрийлар мозийга, бўлди равона.
Кейин, Ўзбекистон бўлди мустақил,
Бошқарув эскича, шу даҳриёна.

Аббосийлар даври, тугаб ҳам битди,
Усманийлар даври келди, орага.
Беш аср ўтган сўнг, улар ҳам кетди,
Тақдир экан, чора йўқ, бечорага?!

Кейин, Халифалик тугаб битдику,
Унинг меросхўри бўлди, Туркия.
Шундай қилиб, энди Халифалик йўқ,
Бугун ҳамма бир биридан айрия.

Ўзбекистон деган, бўлгач мустақил,
Бирдан, Бухорийни эслаб қолдилар.
Уни дунё танир, биз танаймиз,
Бу яхшимаслигин, эсга олдилар.

Кейин, фойдаланиш учун бу шайхнинг,
Ислом оламида, машхурлигидан.
Унинг қабри узра, иншоот қурди,
Анча дабдабали, аввалгисидан.

Кейин, уни ёзган саҳиҳ тўпламин,
Таржима қилишиб, чоп ҳам қилишди.
Лекин, уни ўқиб, амал қилганни,
Ўзларига душман дея, билишди.

Унинг китобини ўқиганларни,
Ваҳҳобий дедилар, расмий имомлар.
Қуръон ва ҳадисдан, дарс берганларни,
Номларин расмийлар, қилди бадномлар.

Ўша Бухорийни ўқиган учун,
Отилди, йўқ бўлди, қанча олимлар.
Шуни ўқиб, амал қилган минг минглаб,
Мўминларга зулм қилди, золимлар.

Худди шу ҳадисни, ўқидинг дея,
Шахсан менга зулм бўлган, қамоқда.
Раҳбарлари эса, оғзин тўлдириб,
«Имоми Бухорий, буюк демоқда.»

Бу қандайин аҳвол, бу не мунофиқ?,
Ҳайратда қоламан, солганда назар.
Сўзи амалига эмас мувофиқ,
Ал ҳазар, бу каззоблардан ал ҳазар.

Буюк Бухорийнинг юртида нега?,
Қизчалар рўмолда юраолмайди?!
Булар ўзин санар, бу юртга эга,
Ҳеч кимса, нега деб, сўраёлмайди.

Нега Бухорийни мақтаб, гапириб,
Қабрини устига, бино қурасиз?.
Унинг ёзганига амал қилганни,
Хоин, бузғунчи деб, тутиб урасиз?!

Қани сизда имон, қани фаросат?,
Деманг, Бухорийни меросхўримиз.
Айтинглар: «одамлар сизлар қўйсизлар,
Бизлар, устингизда турган бўримиз.»

Бухорийни элдан қувган ҳам асли,
Сизларга ўхшаган, имомлар эди.
Сизларга ўхшаган, каззоб Амирлар,
Сиз каби, егани ҳаромлар эди.

Бухорий меросин кушандаси сиз,
Сизгамас у Зотни, этмоқ эҳтиром.
Сиздек мунофиқлар туфайли, ёлғиз,
Дунёдан хору зор, ўтди бу имом.

Имоми Бухорий, қадри қиммати,
Ислом оламида, мангу қолади.
Унинг ҳаёт йўлин, ўқиган инсон,
Қиёматга қадар, ибрат олади.

Қиёмат куни бор, охират бордир,
Бухорийнинг ажри, мангу бўлажак.
У кунда хор бўлган, ҳақиқий хордир,
Буни кўрсатади, яқин келажак!

Эй буюк муҳаддис, Бухорий Бобо,
Сиз қаҳрамонларнинг қаҳрамонисиз!
Сиздан рози бўлсин, қудратли Худо,
Ислом умматининг, фаҳри шонисиз!

.....

Хотима:

Узоқ асрларнинг тубсиз қаъридан,
Кўринади бизга, бир ёруғ машъал.
Унинг нури яқинлашган саридан,
Аниқ кўрдимки мен, бу киши, ўшал.....,

Бу киши, биз билган ўша Бухорий.
Бизлар фахрланган, буюк Бухорий.

Тугади.

.....

Аллоҳу Таолодан бу қиссани ўқувчиларга ва муаллифга ҳам дунё ва охирати учун манфаатли қилишини тилайман. Буюк имомни ва Диннинг хизматида жонини фидо қилган барча мўминларни Аллоҳ раҳматига олсин. Бизларга ҳам шу кишиларга эргашишликка тавфиқ берсин. Қиссани ичида, қаеридадир қандайдир хато ва нуқсони бўлса, Аллоҳга тавба қилиб, ўқувчилардан узр сўрайман.

.....

Саҳвий

16 . 09. 2018

Хўш энди

**(Бу тўпلامда 2019 йилда ёзилган шеърлар ва устоз шаҳид Абдували Мирзоевга
аталган дostonим жамланган)**

Муаллиф

Саҳвий

2019

Кириш

Қадрли мухлислар!

Бу шеърий тўпلامда 2019 йил бошидан бери ёзилган шеърларим тўпланган. Ҳали 2019 йил тугамади. Лекин, декабргача ёзилган шеърлар бир тўпلام қилишга етарли бўлди. Тўпلامдан Абдували қори Мирзоевга атаб ёзилган Достон ҳам жой олди. У кишининг ва шериги Рамазон Маткаримовни ўғирлаб йўқ қилинганига 24 йил тўлиши муносабати билан август ойида бу достон ёзилганди. Бу шеърий тўпلام менинг ўнинчи шеърий тўпلامимдир. Бу тўпلام номини «Хўш энди» деб атадим. Шу номдаги шеър шу тўпلامни бошидан жой олган. Тўпلام номи ҳам шу шеър номидан олинди. Тўпلامни бошидан шоира Дилсора Комил ёзган тақриз ҳам жой олди. Аллоҳу Таолодан бу амалимни дунё ва охират учун манфаатли қилишини сўраб қоламан.

Саҳвий

2019 йил.

Шеърлар

Шу суратдаги Мисрлик ихвонул муслимин жамоасидан бўлмиш муслмон йигитни, Миср қозиси ўлимга ҳукм қилади. Унга ҳукм ижро этилишидан олдин унаштирилган севгилиси билан хайрлашишга рухсат берилади. Бу йигит дорга осиб ўлдирилади.

Дорга осиб ўлдиришга ҳукм қилинган Мисрлик йигит тилидан

Хазонлар урган гулзорим хўш энди

Мени дорга ҳукм қилди бу жаллод,
Мунису меҳрибон ёрим хўш энди.
Золим Сиси, Фиравнни қилди шод,
Аллоҳ билар оҳу зорим, хўш энди.

Ўткинчи дунёдан бевақт ўтарман,
Ўлдирсалар шаҳид бўлиб кетарман,
Сизни жаннатларда туриб кутарман,
Ота онам, дўсту ёрим хўш энди.

Зулмга бош эгмаганман, ихвонман,
Мунофиқ муртадмас, соҳиб имонман,
Бугун диним учун бўлдим қурбонман,
Йўқолмаган номус орим, хўш энди.

Содиқ қолдим мен Муҳаммад Мурсийга,
Сотилмадим амал учун курсига,
Тупурганман хиёнаткор Сисига,
Қўлдан кетган ихтиёрим, хўш энди.

Эркин эмас, тоғутларга қуллар бу,
Динини ҳам дунё учун пуллар бу,
Шаҳидларнинг қони ювган йўллар бу,
Аллоҳ билар йўқу борим, хўш энди.

Қутуларман зиндондаги захлардан,
Оловда эримас кўнгли яхлардан,
Нафратим бор, Азҳардаги шайхлардан,
Энди кўрмайсиз озорим, хўш энди.

Ҳақ йўлини таниб, шунда турдим мен,
На бировни ўлдирдим, ё урдим мен?,
Бу дунёга келиб, нима кўрдим мен?,
Шудир менинг йўқу борим, хўш энди.

Золимларнинг иши фиску фасоддир,
Улар ғолиб бугун, шу билан шоддир,
Ҳақиқат бозори бугун касоддир,
Қолмагандир харидорим, ҳўш энди.

Дорга осилмоққа тайёр бошимдир,
Кўзларимдан оққан кувонч ёшимдир,
Устоз Сайид Қутб, тақдирдошимдир,
Хазонлар урган гулзорим ҳўш энди.

Мени кутар пайғамбарлар шаҳидлар,
Динни деб, дунёни сотган зоҳидлар,
Малаклар бу барчасига шоҳидлар,
Шулар менинг интизорим, ҳўш энди.

Иқро

Одамлар ўз айбин бўйнига олмас,
Мен эса аксинча, бўйнимга олдим.
Дейдилар: йиқилган курашдан толмас,
Бу гап хато экан, курашдан қолдим.

Энди юрагимда ёнган олов йўқ,
Жараёнлар ичра кетди мадорим.
Бир нарсани англаб, кўнглим бўлди тўқ,
Фарқи йўқ, дунёда йўқ ила борим.

Яъни, бу ҳаётда бизга боғлиқмас,
Агарчи салтанат тахтиндадирмиз.
Оддий ҳақиқатни жоҳиллар билмас,
Азалий ирода тахтиндадирмиз.

Сизни эсладим

Шайтонлар ҳукмрон бўлган диёрда,
Ёлғону хиёнат доимо борда,
Дилим хуфтон бўлди, эрта наҳорда,
Шунда мен ногаҳон, сизни эсладим,
Шаҳид бўлган инсон, сизни эсладим!

Шаҳидларни ўлган деманглар ногоҳ,
Шаҳидлар тирикдир, ўлмаган, эй воҳ,
Бундан Аллоҳ бизни этгандир огоҳ,
Ўқиб туриб қуръон, сизни эсладим,
Дилим бўлиб хуфтон, сизни эсладим.

Бу юртнинг ғаминда куйган эдингиз,
Аламлар таъмини туйган эдингиз,
Чунки, сиз бу юртни суйган эдингиз,
Юрагим бўлди қон, сизни эсладим,
Излаб дардга дармон, сизни эсладим.

Чорак аср ўтди, бу муддат аро,
Ҳали шу эски гап, эски можаро,
Дардин давоси йўқ, эл мотамсаро,
Аҳволимиз ёмон, сизни эсладим,
Соғинармиз ҳамон, сизни эсладим!

Хоин динфурушлар кўпайди бисёр,
Бири ўлса бири ўрнига тайёр,
Сиз каби фидоий топилмас зинҳор,
Кераксиз шу замон, сизни эсладим,
Фитна тўлди ҳар ён, сизни эсладим.

Келмади бу элга кутган адолат,
Ҳукмронлик қилар разил, разолат,
Бир аср ўзгармай турар бу ҳолат,
Ўйлаб, қолиб ҳайрон, сизни эсладим,
Бўлиб кўнгли вайрон, сизни эсладим.

Дерлар бу юрт Бухорийнинг диёри,
Ҳақ сўзни заррача йўқ эътибори,
Динсиздир бу юртнинг кўп ҳукмдори,
Тополмайин имкон, сизни эсладим,
Қийналганда виждон, сизни эсладим.

Яқинлашмоқдамиз охират томон,
Аҳволимиз аввалгидан ҳам ёмон,
Рўшноликдан дарак келмади ҳамон,
Кўз ёшларим гирён, сизни эсладим,
Билмам недан шу он, сизни эсладим.

Хиёнатга тўлиб қолганда олам,
Садоқатнинг қадрин англайди одам,
Маҳзунликдан кўнгил чеккан пайти ғам,
Эй ҳофиз қуръон, сизни эсладим,
Ҳаққа жони қурбон, сизни эсладим!

Эй манкурт миллатнинг, хор уламоси,
Иншааллоҳ шаҳидларнинг аълоси,
Насиб этсин сизга Аллоҳ ризоси,
Саҳвий ёзиб достон, сизни эсладим,
Қадри буюк инсон, сизни эсладим!

13.10.2019

Бу ҳол

Бугун пайдо бўлган эмаску бу ҳол,
Узоқ ўтмишлардан бери шу аҳвол,
Ҳақ ҳуқуқи доим қилинган поймол,
Ўз ҳаққини талаб қилмайди Ўзбек!

Ким келса устига мақташни боплар,
Чунки, ўзимиздан чиққанда соплар,
Газ ўрнини тезакла қоплар,
Ўз қадру қимматин билмайди Ўзбек!

Рўшнолик кўрмаган Ўзбекистонда,
Неча авлод умри ўтди зиндонда?
Титраб тонг оттирар қиш, зимистонда,
Барибир совуқдан ўлмайди Ўзбек!

Русни оға дедик, биз етмиш уч йил,
ИАК даврин айтсам, очилмайди тил,
Бугунги аҳволни, ўзинг кўриб бил,
Кўзи йўқ, ҳеч нарса кўрмайди Ўзбек!

Даҳрийлар сарқити тепангда қоим,
Сени алдайдилар тинмайин доим,
Қандай яратгансан бизни Худойим?,
Нега ҳақ йўлида юрмайди Ўзбек?!

Фоҳиша аёллар йўқ сон саноғи,
Кўзингни кўр қилган пахта чаноғи,
Ошни еб тўймаган тешик томоғи,
Ҳаромдан мол топиб тўймайди Ўзбек!

Эслагин ахир сен кимнинг фарзанди?
Буюк даҳоларнинг хор жигарбанди,
Бугун эркинг йўқдир, бўлибсан банди,
Хушомадгўйликни қўймайди Ўзбек!

Агар истар бўлсанг шарафу шонни,
Ҳимоя қила бил, динни, имонни,
Барибир берасан омонат жонни,
Наҳотки, озод ҳур бўлмайди Ўзбек?!

Буюк миллат эдинг, энди хор бўлдинг,
Қўрқоқлик дардига гирифтор бўлдинг,
Бугун шу аҳволга сазовор бўлдинг,
Боболардан ибрат олмайди Ўзбек!

Саҳвий нидосига қилгил эътибор,
Ўзингни ўнглашга ҳали имкон бор,
Агар ўз аслинга қайтмасанг, зинҳор,
Тарих саҳнасида қолмайди Ўзбек!

03.11.2019

Аччиқ ҳақиқат

У пайтлар ёш эдим, тушунмас эдим,
Ҳар хил орзуларга ҳаёл кетарди.
Шу нарсани шундай қиламан дердим,
Қилишга ҳам гўё кучим етарди.

Менку орзу қила ўтмоқда умрим,
Ҳеч нарсани қойил қила олмадим.
Не не ташвишлару офатни кўрдим,
Орзу қилишлиқдан сира толмадим.

Омад ҳеч мен томон боқмади қиё,
Орзу мақсадимга етмадим ҳаргиз.
Бугун тушунгандек бўляпман гўё,
Асли азал қисмат остидамиз Биз!

Ҳаракатга боғлиқ эмас ҳеч нарса,
Неки бўлса бўлар, тақдири қазо.
Юрагим аламдан бўлсада парча,
Не қилай тақдирга бўлмайин ризо?!

25.10.2019

Кимга аза, кимга тўй бугун?!

Дўстим дардим сенга айтаман,
Ярам янги бўлди, қайта ман,
Бугун тўйми билмадим мотам,
Кимга аза, кимга тўй бугун?!
Ўйин қулгуларни қўй бугун!

Эслан, шаҳид устозни бир дам,
Йўқ қилинди, буюк бир одам,
Ғамга ботдим ўтганда дадам,
Босди мени ғамгин ўй бугун.
Кимга аза, кимга тўй бугун?!

Ўтмишга тортди хаёлимни,
Хурсанд қиламиз деб,, золимни,
Ўғирлашди ғариб олимни,
ИАК деди, қўйни сўй, бугун?!
Кимга аза, кимга тўй бугун?!

Ўтди йигирма бир йил, кейин,
Золим куни битгани тайин,
Малоика келди атайин,
Деди: «шароб ичиб, тўй бугун,
Сенга аза, элга тўй бугун?!»

Золимга ҳам етдику бало,
Уқубатга бўлди мубтало,
Амр айлади Роббиял аъло,
Қаро бўлди, ранги рўй бугун,
Кимга аза, кимга тўй бугун?!

Ўтди йигирма тўрт йил энди,
Чорак аср бўлди, бил энди.
Эслаганда, дуо қил энди,
Кимлар сўяр қўчқор, қўй бугун?,
Кимга аза, кимга тўй бугун?!

29.08.2019

Эски ҳаммом эски тос

Мустабиддан қутулдик, аммо,
Энди Вазир келди, ўрнига.
Лекин тугамади муаммо,
Мен сизларга айтами нега?!

Мустабидни даврику, маълум,
Динга қарши курашди чандон.
Ғиринг демай, жим турди мардум,
Ҳамма учун ширин эди, жон.

Вазир даврида ҳам шу аҳвол,
Лекин, номлар ўзгарди халос.
Ҳалиям бош муаммо, рўмол,
Хуллас, эски ҳаммом, эски тос.

Диндорлардан нафратланарди,
Ўлиб кетган у мустабид чол.
Вазири ундан ибратланарди,
Маън қилинди кўр, яна соқол.

Вазир асли ўлган золимдан,
Эътиқодда фарқи йўқ эди.
Кутар эди, фурсатни зимдан,
Келажакдан кўнгли тўқ эди.

Ўтиргунча унинг тахтига,
Танқил қилди тинмай ўтмишни.
Қаранг буни кулган бахтига,
Боплаб қилди лекин бу ишни.

Вазир Марсдан келмаган ахир,
Мустабиднинг вазиридир у.
Деманг сўзинг кўп аччиқ тахир,
Ўзгармади аҳволимиз шу.

Вазир ўлса, ўрнига келсар,
Демак, энди бунинг вазири.
Булар бари бир силсиладир,
ИАК эса буларнинг пири.

Ўз ўзидан ўзгариб қолмас,
Ҳаёт шундай этади давом.
Лекин ўлгунча ибрат олмас,
Шундай ўтиб кетади авом.

.....

25.09.2019

Кетарсан

Фалон кетди, пистон кетди, демагил,
Сен ҳам бу дунёда, қолмай кетарсан.
Ўтар дунё ғамин қанча емагил,
Қўлингга ҳеч нарсга олмай кетарсан.

Тангрига исён қилма, эй ҳукмдор!,
Бугун яхшилиқ қилғил, имконинг бор,
Эртага бир балоба бўлиб дучор,
Фурсатни ғанимат билмай кетарсан.

Курашмоқда адолат ва разолат,
Давом этар экан, доим бу ҳолат,
Юрагингда ғолиб бўлса жаҳолат,
Ҳаловат таъмини туймай кетарсан.

Дунёга ҳукмрон бўлганинг яхши,
Бандасан ҳаддингни билганинг яхши,
Золим бўлсанг, тезроқ ўлганинг яхши,
Эл бошига бало солмай кетарсан.

Охиратни ғамин ўйлаб қўймасанг,
Ёлғон сўзни, хиёнатни қўймасанг,
Қанча нарсаларни есанг тўймасанг,
Демак, бу дунёга тўймай кетарсан.

Зулмат ғолиб бўлиб турмас зиёдан,
Холи қил яхши ишларни риёдан,
Шу аҳволда ўтиб кетсанг дунёдан,
Ортингда яхшилиқ қўймай кетарсан.

Мазмун моҳияти надир имонни?,
Имон тарбиялар комил инсонни,
Билмасанг, икромлар қилиб ёмонни,
Яхши одамларни суймай кетарсан.

Қилма ўзгаларга ноҳақдан бедод,
Зулм қилсанг бир кун, қиларсан фарёд,
Дунёнинг ғаминда куйган одамзод,
Охират ғаминда куймай кетарсан.

Бандасига берсин тавфиқу инсоф,
Бусиз бўлмас одамнинг ҳеч қалби соф,
Кўнглим тоза дея, доим уриб лоф,
Тавба тазаррулар, қилмай кетарсан!

Саҳвий шеърлар ёзарсан, гирён бўлиб,
Бу дунёнинг ишига ҳайрон бўлиб,
Ажал етиб келса,, дилинг қон бўлиб,
Бу дунёдан кўнглинг, тўлмай кетарсан.

21.09.2019

Мусулмонлар бу элда хордир

Кўриб дилга аламлар тўлди,
Насабини билмас бу каслар.
Устимизда ҳукмдор бўлди,
Тарихдан узилган нокаслар.

Эркак зоти соқол қўйиши,
Одам Ато давридан бордир.
Рўмол билан давлатнинг иши,
Мусулмонлар бу элда хордир!

Имон даъво қилган ўлкада,
Динга қарши кураш бор ҳали.
Даҳрийлар диндан аламзада,
Мисли кўрилмаган илгари.

Буюк зотлар авлодларимиз,
Етарлидир бунга гувоҳлар.
Лекин саводсизмиз баримиз,
Буюклар авлоди, гумроҳлар!

Фахр этамиз аждодлар билан,
Асли биз нотавон зурётмиз.
Яшаяпмиз иснодлар билан,
Биз уларга бутунлай ётмиз.

Йўқолмаган бу элдан ҳануз,
Улуғ зотлар босган излари.
Улар қурган иморатлари,
Китоблари турибди ҳали.

Биздан чиққан кўп буюк даҳо,
Лекин бизнинг ҳолимига вой.
Тарих бизга беради баҳо,
Биз ҳам тарихдан оламиз жой.

15.09.2019

Туш

Бугун ухлаб ётиб, ногоҳ тушимда,
Тўлиб оқаётган наҳрни кўрдим.
Дарёнинг бўйинда, ташна оломон,
Юзларинда ғазаб қаҳрни кўрдим.

Улар тепасида турган ҳукмдор,
Дерди: "яқинлашманг, бу сувга зинҳор,
Бу сув тоза эмас, унда заҳар бор,
Мен ичганда аччиқ, тахирни кўрдим."

Бақриб қоларди, баъзан оломон,
«Бу наҳрдан сероб бўлган кўп инсон,
Улар билан фахр қиламиз ҳар он,"
Уларда ўтмишдан, фаҳрни кўрдим.

Оломонга даъват қилар муллалар,
Бошига қозондек кийиб саллалар,
Ичи бўм бўш қовоқ каби, каллалар,
Сўзларинда макру сеҳрни кўрдим.

Яна алдашмоқда элни арбоблар,
Келажакдан фоллар очар каззоблар,
Элнинг орзулари бўлди сароблар,
Авом сиймосинда заҳрни кўрдим.

Дейдилар: мустақил бўлмиш бизнинг эл.
Келажаги буюк элмиш, бизнинг эл?!
Аслида уларга қулмиш бизнинг эл.
Ажиб бир дунёйи даҳрни кўрдим.

Дарё тўлиб тошиб қолди, шу тобда,
Ҳамма сув остида қолди, ҳисобда,
Гўё ўқигандек эртақ китобда,
Бизга илинган бир меҳрни кўрдим.

15.09.2019

Элнинг ишончини оқлаш осонмас

Маломат қилманглар қочди деб, жангдан,
Жароҳат етказиб битмас ярангдан,
Сўранглар аҳволин аҳволи тангдан,
Омонатни омон сақлаш осонмас,
Халқнинг ишончини оқлаш осонмас.

Ҳақ сўз айтган эдим, катта золимга,
Хоин мунофиқу, сохта олимга,
Бугун озурдаман ўзим ҳолимга,
Эл ғаминда дилни, доғлаш осонмас,
Халқнинг ишончини оқлаш осонмас.

Бугун ўзгармоқда, бу даври даврон,
Ҳалиям сохталик, ёлғон ҳукмрон,
Натижа топмаса, чарчайди инсон,
Қолган кўнгил торин, боғлаш осонмас.
Халқнинг ишончини оқлаш осонмас.

Токай Ҳақ аҳлига, тикикилар дорлар,
Етар энди басдир шунча озорлар,
Лаънатга қолажак бу ҳукмдорлар,
Ўзни жаҳаннамга чоғлаш осонмас,
Мўминлар ишончин оқлаш осонмас.

Бабурдлик қилмоқда бугун Мирзиё,
Ундан кутган эди, мўминлар зиё,
Ҳалиям очилмас кўнгил зимзиё,

Алам йиғлатмаса йиғлаш осонмас,
Элнинг армонларин оқлаш осонмас.

Ундан ҳам ўтади, ўткинчи дунё,
Лекин ўлмайман деб, ўйлайди гўё,
Дунёнинг ташвиши битмас Саҳвиё,
Кир босган дилларни, поклаш осонмас,
Элнинг ишончини оқлаш осонмас.

02.09.2019

Ҳафсаламиз пир бўлди

Бугун ҳафсаламиз яна бўлди пир,
Яна сохта сайлов, этмоқда давом.
Аслида бу ҳолат бизга эмас сир,
Бу гал ҳам, алданиб қолмоқда авом.

Не не орзу умид сароб бўлдику?,
Эй воҳ, нималарни қилгандик орзу?!
Аҳволимиз баттар хароб бўлдику,
Ҳали бошимиздан аримас қайғу!

Ҳалиям рўмолга қилинар ҳужум,
Ҳалиям соқолни мажбурлаб қирар.
Бир нарса гапирсанг, дейишади, жим!
Жим бўлмасанг қамар, азоблар, урар.

ИАКнинг давридан нима фарқи бор?,
Мирзиё даврини, менга айтинглар.
Тузалмас балога бўлдик гирифтор,
Тавба қилиб, тўғри йўлга қайтинглар!

Энди яна қанча кутамиз экан?,
Қачон бир рўшнолик келади бизга?.
Қачон бизлар соқол қўямиз экан?
Рўмолини ўраб муслима қизга?!

Демократия дегани, шуми?,
Инсон ҳаққин поймол қилади давлат?!
Устимизга келди, ИАКнинг думи,
Сийрат ўша ўша, ўзгарди савлат.

24. 09. 2019

Дўнди

Золимни ўлимин кутиб яшадик,
Ватанга муҳаббат нафратга дўнди.
Ўлганда золимдан қутулдик дедик,
Қўрқув ва даҳшатлар журъатга дўнди.

Вазир бўлди ундан кейин ҳукмдор,
Унга қаратилди, диққат, эътибор,
Эшитиб нутқини такрор ва такрор,
Дилдаги ҳадиклар ҳурматга дўнди.

Зиё кутдик бизлар, бу мирзиёдан,
Меҳр кутган каби, меҳригиёдан,
Билмадик зулматни фарқин зиёдан,
Зиё деганимиз, зулматга дўнди.

Оқ итми, қорами, нима фарқи бор?,
Барибир, бизда йўқ, эрку ихтиёр,
Бу аҳволда бўлмас, бу эл бахтиёр,
Неъмат деганлари, кулфатга дўнди.

Ўша эски ҳаммом, ўша эски тос,
Нима бўлса бари, қуруқ гап халос,
Муртад динсизларга қилгандик ихлос?,
Қадримиз бир пулга қимматга дўнди!

Авомни алдашга уста каззоблар,
Дўзахни ҳам жаннат дея, ҳисоблар,
Сону саноғи йўқ, зулму азоблар,
Наҳотки, дўзах ҳам жаннатга дўнди?!

Ҳаммаси порахўр амалдор, қози,
На бундан элу юрт, на Худо рози?,
Йўқолди адолат, мезон тарози,
Ислоҳотлар эски иллатга дўнди.

Буюклик ортидан келади зиллат,
Агар йўқолмаса, бу эски иллат,
Дунёга раҳнамо бўлган бу миллат,
Бугун манқурт бўлган, миллатга дўнди.

Дину миллат бўлса, шарафу шонинг,
Ҳақ йўлда тўкилсин, тўксалар қонинг,
Ҳақ динига қарши чиққан замонинг,
Олқишу раҳматлар лаънатга дўнди.

Керакмас бандадан бўлмоқ умидвор,
Аллоҳдан ўзгаси барчаси бекор,
Шеър ёзарсан қилиб дардингни изҳор,
Саҳвий айтганларинг ҳикматга дўнди.

25.09. 2019

Кутиб кутиб

Кутиб кутиб чарчаб, ҳолдан тойгандим,
Кутишлиқда давом этарман яна.
Кутишлиқдан бешиб, кутмай қўйгандим,
Лекин, ниманидир кутарман яна.

Мен ҳам одамлардек, югурдим елдим,
Қўлимдан келганча нимадир қилдим,
Тақдир ўзгармайди, мен аниқ билдим,
Эслаб ғуссаларни ютарман яна.

Кўп элларни кездим саргардон бўлиб,
Гоҳо қойил қолиб, гоҳ ҳайрон бўлиб,
Натижа топмайин, бағрим қон бўлиб,
Аламимдан шеърлар битарман яна.

Шукрим дунёда берди бир фарзанд,
Унинг меҳри дилим қилган тўла банд,
Имконим бўлмади, етмадим ҳарчанд,
Наҳот мақсадимга етарман яна?

Кўплаб орзулардан умид узилди,
Армонлар шодаси дилга тизилди,
Ўйларим чалкашди, хаёл бузилди,
Эҳтимол бахт қушин, тутарман яна?!

Қонимга ташнадир, бу ёвуз, ғаним,
Бугун дўстларимдан кўпдир душманам,
Менга бегонадир ҳатто, ватаним,
Наҳот ватанимга қайтарман яна?!

Фарқини билмадим, ким гадо, ким шоҳ?
Ким нодону жоҳил, ким эса огоҳ?
Ким ҳидоят топган, ким эса гумроҳ?
Балким ҳақ йўлини, топарман яна?

Кимлар нималарни орзу этмади?
Ким мақсадга етди, кимлар етмади?
Эй Саҳвий, дунёдан кимлар ўтмади?
Ё Раб, дардим Сенга, айтарман яна!

05.10. 2019

Алам

Денгиз қирғоғида сайр этдим ёлғиз,
Уйқу кўзларимга бўлдику ҳаром.
Хиёнатга тўлган ёвуз дунёда,
Қачон ғариб кўнгил топади ором?!

Кимга ишонишни билиб бўлмайди,
Лафзи ҳалол эмас, бирорта инсон.
Диндорлардан мени кўнглим тўлмайди,
Ёлғон билан бирга жам бўлмас, имон.

Кўзни қамаштирар қуёш нурлари,
Лекин ёрутолмас кўнгил зулматин.
Дунёнинг бевафо гўзал ҳурлари,
Ўлдирар одамнинг журъат, ҳимматин.

На денгиз шамоли очар дилимни,
На музлаган дилим, қиздирар олов
Хазон урди менинг умид гулимни,
Қайси айбим учун, бу жазо, тўлов?

Бир бадбахт чолнинг сўзлари

Жим туриб, ҳаммани кузатар бир чол,
Қий чув қилишсада, чиқмайди уни.
Балки қолаяпди, у ҳам ҳайрон, пол,
Ҳеч ким эсламайди, билмайди уни.

Тили чиқиб қолди, бугун бу элни,
Ана, фалон ерда, бўлди намоиш.
Тийиб қўймоқ керак, яна бу тилни,
Шояд шунда топса, эл юрт осойиш?

Кимдир гап қайтарган фалончиевга?,
Дардимиз кўп, кимга айтамыз буни?!
Кимдир ибрат билан боқар Киевга,
Мақолалар ёзар, тинмай тун куни.

Кеча, қайси жойда, қай бир тадбиркор,
Ўтда куйдирибди ҳатто ҳокимни.
Бундайларга ҳурлик беришлик бекор,
Булар билишмайди, кимлигин кимни?!

Эҳ, қариб қолдимда, афсус, қаридим,
Салтанат жоловин олардим ўзим.
Ҳамма бажарарди, мен нима дердим,
Ерда қолмас эди, мен айтган сўзим!

Қора кучлар тинмай дерлар, элга қалқ,
Улар бу тинчликка, раҳна солмоқчи.
Кеча ғиринг демай, яшаган бу халқ,
Бугун бошимизга чиқиб олмоқчи.

Ўлган мустабиддан ибрат олмайди,
Бу ҳам эътиборга олмайди сўзим.
Панду насиҳатга, қулоқ солмайди,
Курсига миндириб қўйсамда ўзим.

Менгаку тегмади, ҳар ҳолда ҳали,
Қачон ўлишимни кутишар мени.
Мен ким бўлганимни билар, илгари,
Бўлмаса, ямламай ютишар мени.

ИАКни тинчгина қўйдик узатиб,
Мен ҳам ундан баттар, юзи қораман.
Ҳозирги аҳволни, қараб, кузатиб,
Ажал келишини, кутиб бораман.

ИАКни кўраман ҳар кун рўёда,
Ҳалиям тинч қўймас, мени бу нокас.
Нима бўлса бўларда у дунёда.
Менга эсон омон, ўлиб олсам бас,

31.07.2019

Бу элда

Чорак аср зулм қилди диктатор,
Тахтни эгаллаган бир узурпатор.
Бечора халқ чорак аср кутдику,
У ўлсада аҳвол ўзгармаётир,
Салтанат жиловсиз қолган бу элда,
Мирзиё юртбоши бўлган бу элда,

Курси деб ёрилди, кўпларнинг боши.
Энди ўша вазир, бўлди юртбоши,
Оддий халқ фаровон ҳаётни истар,
Оқмаса бас энди, ғамлик кўз ёши.
Вазир иқтидорга келган бу элда.
Залолат ҳукмрон бўлган бу элда.

Энди нима кутсин, эл бу вазирдан,
Кимлиги намоён бўлди ҳозирдан.
ИАК давридаги жиноятчилар,
Жазога тортилмай қолдилар зимдан.
Халқ, ким кимлигини билган бу элда!
Қабоҳат ҳукмрон бўлган бу элда.

Халқ кутган, келар деб, бир яхши замон,
Ҳали бўларми деб, юрт, омон омон.
Ваъдалар берилди қоп қоп тинмасдан,
Ҳеч нарса ўзгармай турибди ҳамон,
Фасод, бузғунчилик, тўлган бу элда,
Истибдод ҳукмрон бўлган бу элда,

Ҳокимлари золим, порахўр қози,
Адолат қолмади, ҳамма норози,
Ҳалиям ҳақиқат топмади қарор,
Мазлумлар бўлмади золимдан рози,
Виждонсизга омад кулган бу элда,
Имонсизлар ҳоким бўлган бу элда.

Миршаби талончи, амалдор ўғри.
Ҳаммаси ўзини дейди, «мен тўғри».
Казо казоларга кулгандир омад,
Омад ҳам билади, ким кимнинг ўғли?!
Одамлар кутишдан толган бу элда,
Жаҳолат ҳукмрон бўлган бу элда!

Бир гуруҳ мансабдор, амалдор, пулдор,
Шулар манфаатин кўзлар ҳукмдор.
Оддий халқ аҳволи, кун кундан хароб,
Исён қилганларни бошин кутар дор.
Қанча одам ноҳақ ўлган, бу элда.
Разолат ҳукмрон бўлган бу элда?!

Ўз халқини отган, казою казо,
Ҳали олган эмас, биронта жазо.
Ноҳақ қамалганлар, ўлганлар қанча?
Бу қандайин қисмат, тақдири қазо?
Ким зулмга исён қилган бу элда?!
Душман дея, бадном бўлган бу элда.

ИАК айтган, «буюк келажак» қани?
Қоп қоп ваъда берган, хезалак қани?!
Сохталиқ ҳукмрон, ёлғон ҳукмрон,
Ким бор, бунга жавоб беражак, қани?!
Умид ғунчалари сўлган бу элда,
Чунки, вазир ҳоким бўлган бу элда.

Саҳвийнинг йўлига шулар чоҳ қазган,
Айби шу, эл дардин шеър қилиб ёзган.
Ватаннинг ғамида куйиб ёнсада,
Улар дерлар мени, "йўлидан озган."
Боболардан мерос қолган бу элда.
Манкуртлар ҳукмрон бўлган бу элда.

24. 07. 2019

Қолмади

Ҳаммадан ўтаркан, ўткинчи дунё
Бунга ҳеч кимсада гумон қолмади.
Лекин, интиламиз ўлмасдек, гўё,
Елиб югурмаган инсон қолмади.

Замонга бир боқинг, қилиб эътибор,
Ислом аҳли бўлди, бугун хору зор,
На ҳужум қилишга қўлда қилич бор?,
На ҳимоя учун, қалқон қолмади.

Адолат топилмас ҳукмдорларда,
Қўлида салтанат, пули борларда,
Ҳаққа чақирганлар боши дорларда,
Адолат соҳиби султон қолмади.

Юрагимни ўртар сонсиз аламлар,
Нега бошимиздан аримас ғамлар?,
Бир бирига душман экан одамлар,
Бу бедаво дардга дармон қолмади.

Гапирманг, Ироқу, Шому Халафдан,
Ё Фаластин ёки афғон тарафдан,
Маҳрум бўлди уммат шону шарафдан,
Бу умматда шавкату шон қолмади.

Шундай бўлди бугун уммат аҳволи,
Ундан ҳам баттарроқ миллатнинг ҳоли,
Ақли бовар қилмай, яшар аҳоли,
Ким бор, бу ишларга ҳайрон қолмади?

Ўзбек деган миллат, мусулмон номи,
Фарқи қолган эмас, ҳалол ҳароми,
Ёлғон салтанати бўлган тамоми,
Бизга айтилмаган ёлғон қолмади.

На бизларда дин бор, на бир диёнат,
Авж олмоқда, нифоқ, куфр, хиёнат,
Келмас яратгандан ҳеч истионат,
Чунки, бу миллатда имон қолмади.

Чорамиз йўқ, қўлни урсак, бир ишга,
Иложи йўқ асло, бир иш қилишга,
Қодир бўлолмадик, ўзгартиришга,
Имкон тугаб битди, имкон қолмади.

Ҳали бошимиздан аримас бу ғам,
Уммату миллатга, тутарман мотам,
Ўтса армон билан ўтар, Саҳвий ҳам,
Ким борки дилинда, армон қолмади?!

29.07.2019

Отаси тирик етимларга

Отасиз қолганлар дейилар, етим,
Ҳеч кимни отаси бевақт ўлмасин.
Дунёда ҳеч фарзанд, Ҳақдан тилагим,
Ота тирик бўлиб, етим бўлмасин,

Етимларга оғир, буни биламиз,
Отаси тириклар ҳоли оғирроқ.
Етимларни кўрсак, раҳм қиламиз,
Оталик «етимлар» ҳолига бир боқ!

Улар етим эмас, лекин ҳеч қачон,
Отасин меҳрини кўролмайдилар.
Уйида, кўчада, мактабда, ҳар он,
Отаси борлардек, юролмайдилар.

Дунёда етимдек ўсмоқда кимлар,
Отаю онаси тирик турганда?!
Қаранг, кўпаяркан бундай «етимлар,»
Қайси жамиятни Худо урганда!

Ёшлиқдан меҳрсиз ўсади фарзанд,
Дилнинг жароҳатин давоси бўлмас.
Ота онасига, бўлмаса дил банд,
Бу ҳаётнинг завқи, сафоси бўлмас.

Эртага миллатнинг келажаги шу,
Ўйласанг, ларзага тушар юраклар.
Фарзандига қандай меҳр берар у?,
Меҳрдан бенасиб ўсган гўдаклар.

Сени изларман

Узоқ тун саҳарлар бўлганда бедор,
Баъзан юрагим ҳам бўлса беқарор,
Сиримни кимсага билдирмай зинҳор,
Қаро тун бағридан сени излайман.

Узоқ узоқларга элтади хаёл,
Юрагим интиқиб, бўлади беҳол,
Яна беихтиёр, эй қоши ҳилол,
Хаёллар қаъридан сени излайман.

Зумда ўтмиш бўлиб қолган замонлар,
Юлдуздек сочилиб кетган армонлар,
Ўтмишим бу кунга уланган онлар,
Жимгина ўй суриб, сени излайман.

11. 07. 2019

Нечун Яратган?

Асли бу коинотнинг жоловини тутган Зот,
Инсон зотин ўзига хизмат учун яратган.
Бу дунёда кўп бўлар, турли разолат ҳайҳот,
Лекин, ҳаётни мардлик, журъат учун яратган.

Инсонни инсон қилур, яратганга имони,
Бусиз ҳайвон зотидан фарқи қолмайди они,
Қай тарафдан боқмагил, адолатнинг мезони,
Инсон зотига қадр қиммат учун яратган.

Инсон борки оламда, ирқ ила имон талаш,
Могу дунё ер сувлар, ризқи рўзи нон талаш,
Доимо одамизод жангоҳларда жон талаш,
Гўёки, бир бировга, нафрат учун яратган.

Кимдир йиғлаши керак, наҳот, кимдир кулгунча?,
Бировни бадбахт қилиш керак, бахтли бўлгунча?!
Кимнидир маишатда ўтар умри ўлгунча,
Кимларнидир машаққат меҳнат учун яратган.

Бу оламда адолат қоим бўлмайди зинҳор,
Зулму зўравонликлар, бўлади такрор, такрор,
Тортган машаққатларга охиратда ажр бор
Сабрни бандаларга раҳмат учун яратган.

Аёл зоти фитнадир, буни ким қилар инкор?,
Чунки, уларнинг элда фисқу фасоди бисёр,
Лекин, аёл зотида, бизга катта неъмат бор,
Фарзандни бу дунёда зийнат учун яратган.

Ҳаётнинг паймонаси, бир кун тўлар оқибат,
Тирик жон борки, вақти етса ўлар оқибат,
Ёмон амалнинг жойи, дўзах бўлар оқибат,
Яхши, солиҳ амални, жаннат учун яратган.

Эҳ ўткинчи оламда тугамайди муаммо,
Шовқин суронлар ичра, яшамоқ лозим аммо,
Саволлар кўп ечолмас, ҳеч бир олим, уламо,
Инсонларни инсонга ибрат учун яратган!

Бойдан ҳам гадодан ҳам, қолиб келган дунё бу,
Одамзодни не куйга, солиб келган дунё бу,
Ҳаммадан бир бир қасдин, олиб келган дунё бу,
Бу дунёни беш кунлик муҳлат учун яратган.

Олам сирийн англамай, жоҳил ўтиб борармиз,
Билмасдан қайда нажот, соҳил, ўтиб борармиз,
Фарқимиз йўқ, ҳаммамиз бир хил ўтиб борармиз,
Ватангадо Саҳвийни, ғурбат учун яратган?!

27. 05. 2019

Зуфарга:

Бошингни тик тутиб, мағрур юр,
Сенга мумкин эмас оқсамоқ.
Доим собитқадам бўлиб тур,
Сени синдиrolмади қамоқ.

Баъзида кам бўлар даромад,
Сабр қилиш эмас каромат,
Ҳар доимо кулмайди омад,
Омадсиз ҳам мумкин яшамоқ.

Қадрлидир олиму диндош,
Аксар шулар отар сенга тош,
Бермоқ керак барига бардош,
Бўлсада гар тоқатларинг тоқ.

Шарт эмасдир, эл муҳаббати,
Шарт қилинди, душман нафрати,
Бир кун етар ўлим навбати,
Насиб этсин имонда ўлмоқ.

Юрагингда олов ёнмоқда,
Даъватингдан диллар қонмоқда,
Бугун кўплар сендан тонмоқда,
Улар сандек мард эмас, кўрқоқ!

Жонинга қасд қилгандир золим,
Адашган дер, сени кўп олим,
Хатолардан бўлмаган солим,
Дунёдаги ҳеч банда бироқ!

Душманинг дўстингдан зиёда,
Улар отлиқ сизлар пиёда,
Ғариб бўлдинг фоний дунёда,
Даъват йўли шу бўлган, ҳар чоқ.

Келажакдан очолмайман фол,
Ўзинг фикр қилиб, назар сол,
Бир кун сенга кулганда иқбол,
Кўпаяди дўст билан ўртоқ.

Салафлардан ибратлар олиб,
Бардавом бўл, қолмагил толиб,
Ё, бир куни бўласан ғолиб,
Ё шаҳодат етади, шундоқ!

Сен ўзбеклар фаҳрисан, аммо,
Миллат бошига қўнган ҳумо,
Саҳвий тилар, бўлсин доимо,
Бахтинг очиқ, толеинг порлоқ!

16. 07. 2019

Илѐсга атаб:

Дунѐнинг ишлари шу экан болам,
Эрта ўтиб кетди дунѐдан отанг.
Етим қолдим дея сен чекмагил ғам,
Демагил отам йўқ дунѐда аттанг.

Дадангни ноҳақдан қатл қилганлар,
Олади эртами кечми, жазосин.
Буни динимизда тақдир деганлар,
Ўзгартириб бўлмас Тангри қазосин.

Лекин сен ўксима, етимман дея,
Етим фазилатин зикр этар қуръон.
Шаҳид отанг ушлаб ўтган бу ғоя,
Фахрланишинга арзигаёй ҳар он.

Дунѐда ҳаммамиз маҳкум ўлишга,
Кўриб ибрат олгин аҳволи тангдан.
Доим интил отанг каби, бўлишга,
Мардлик, садоқатни, ўрган отангдан.

Ота онаси бор «етимлар» қанча?!
Ҳаёт синовидан ўтиш осонмас.
Улар ҳам ғам чекар дунѐда анча,
Ота онасининг, меҳрига қонмас.

Сен норози бўлма тақдир қазодан,
Нурли келажакка умид бирла боқ!
Қара, охиратда хайр жазодан,
Кўплар маҳрум бўлиб қолишар бироқ!

Сен имон неъматин қадрига етгил,
Дунѐ ва охират шарафи шунда.
Бу неъмат ҳар кимга берилмас, билгил,
Қадринг буюклигин энди тушунда!

Имтихон дунѐси шундай ўтади,
Нимадир етарли, нимасидир оз.
Сени жаннат ичра отанг кутади,
Сен бундай қисматга, қилма эътироз!

Сени отанг билсанг, менинг қадрдон,
Қиёматлик, азиз биродаримдир!
Мен фахрланаман, у билан ишон,
Сен хали англамай, кўнглинг яримдир!

Отанг билан фахрланган мен эдим,
Сен кимнинг ўғлисан, англагил Илѐс!
Сенга ўз отангни, танитай дедим,
Буюк ишлар, буюк одамларга хос!

Айт

Керак эмас менга, сендан ҳеч нарсa,
Не дарду ғаминг бор, мен билайин, айт!
Илтифотинг майли, кўрмасанг раво,
Қўлимдан келса бир иш, қилайин, айт!

Сезмай қолар одам, йиллар шитобин,
Соғинчлар, варақлар, умрим китобин,
Сенга бегона бу, ҳижрон азобин,
Нима қилиб сенга, билдирайин айт!

Биламан, ҳаммаси бўлганин тамом,
Висолинг орзуси мен учун ҳаром,
Сен унутган каби, мени, батамом,
Қандай қилиб мен ҳам, унутаин, айт?!

Ғамгин хотиралар, тимдалар дилим,
Очилмай сўлди, бу муҳаббат гулим,
Мен учун бегона, лекин “севгилим”,
Энди мен нимага, интилайин айт?.

Насиҳат

Бу дунёда яшар бўлсанг, эй ўғлим,
Яратган Зотни, Раҳмонни унутма.
Ҳидоятда бўлгил етгунча ўлим,
Ҳақ йўлни, дину имонни унутма.

Унутилар ҳар нарсa, бу оламда,
Унутишлик сифати бор одамда,
Ҳаётингда ҳар сония, ҳар дамда,
Синов бўлган имтихонни унутма.

Доим соҳиб имон бўлиб, яшаб ўт,
Озод, эркин, султон бўлиб яшаб ўт,
Бу дунёдан инсон бўлиб, яшаб ўт,
Одамийликни, виждонни унутма.

Кўрармиз не бўлса, тақдирда бори,
Бўлмас экан банданинг ихтиёри,
Сеникимас, ота онанг диёри,
Ватанни, Ўзбекистонни унутма.

Билсанг ҳақ йўлинда, кўплаб тузоқ бор,
Нафсингда шаҳватларга иштиёқ бор,
Сенда йўл бошловчи қуръон, маёқ бор,
Йўлларда турган шайтонни унутма.

Пасти баланди кўп ёлғон дунёни,
Адаштирар молу мансаб, унвони,
Ботилга сарф бўлар одамнинг жони,
Ростга ўхшаган ёлғонни унутма!

Бу сўзларим ўқиб ибрат оларсан,
Ўзинг ўнглаб, тўғри йўлга соларсан,
Ўтиб кетсам, ортимда сен қоларсан,
Доим тиловат қуръонни унутма!

Ҳақ йўлида доим, собитқадам бўл,
Мендек ёмон бўлма, яхши одам бўл,
Дунёда меҳмонмиз, хотиринг жам бўл,
Кетмоғи шартдир меҳмонни, унутма!

Ҳаётнинг охири фироқ, ҳасратдир,
Мангу яшаш жойи, билсанг жаннатдир,
Ҳаётимиз ўткинчи, бир муддатдир,
Тандаги омонат жонни унутма.

Сенга қилган насиҳатим ол болам,
Авлодларинг тўғри йўлга сол болам,
Мусулмонун мўмин бўлиб қол болам,
Саҳвийни ёзган дostonни унутма!

Уни қамадилар

Уни қамадилар йигирма ёшда,
Айби шу, муслима бўлгани эди.
Золимнинг қасди бор, бу қаламқошда,
Тўққиз йил зиндонда, чирийсан деди.

Тақдирда кўп экан сирру синоат,
Қамалиб кетди бу муслима аёл.
Чимилдиқ кўрмаган покиза хилқат,
Яна муддат олар эди, эҳтимол?!

Саккиз йил ўтганда, кутилмаганда,
Яратган Аллоҳдан етишди фармон.
Мазлум бечоралар, кутмаган дамда,
Мустабид бошига, қуюлганди қон.

Бу кунлар келишин йиллаб кутганлар,
Бу хабар етишгач бўлдилар, дилшод.
"Золимнинг ўлими байрам" деганлар,
Шу билан тугади, зулм истибдод.

Саккиз йил турмада ўтиргандан сўнг,
Уни чиқардилар колонкасига.
Ҳали англамасди, бу тушми ё ўнг?,
Авф этилди маҳбуслар ёппасига.

Саккиз йил қамалиб, келди уйига,
Йигирма тўққизга кирган қиз бола.
Ким ҳам келар эди, унинг тўйига,
Хазон уриб сўлди, очилмай лола.

Энди қариб қолган, маҳбуса қизни,
Бошланди дунёвий муаммолари.
Майли, бошингизни қотирмай сизни,
Бир шеърга сигмайди, айтилса бари.

Иш йўқ, пул йўқ энди, яшамоқ керак,
Иш ҳам тополмайди, ҳижобли аёл.
Рўмолни қулоқдан ўрамоқ керак,
Ишга кириб, ишлаш учун бемалол.

Шундай яшаяпди, бизнинг қаҳрамон,
Ҳаётда топмаган излаб бахтини.
Бечора эзилган, йўл топмай ҳамон,
Бу ҳаёт синдирган унинг аҳдини.

Эй синглим, бу дунё шундай шафқатсиз,
Ҳали олдимизда, мангу ҳаёт бор.
Ҳаммамиз дунёдан ўтамиз, шаксиз,
Жаннат ичра бўлсин, мангу бахтинг ёр!

25. 05. 2019

Бева аёл:

У бева қолганди гўдаклар билан,
Начора, шўр экан, демак пешона.
Кейин кўчиб кетди катта шаҳарга,
Учта фарзанд билан, бу бева она.

Гўдаклар улғайиб етди вояга,
Онанинг орзуси кўп эди, дилда.
Лекин ёлчимади, бир ҳамсоёга,
Бу янги оила, бегона элда.

Фарзандлари тинглаб шаҳид устозни,
Дин имондан бир оз, олдилар таълим.
Қаранглар бу кунги бор имтиёзни,
Йўқ одам ҳам бўлгай, сизга муаллим.

Бу юртда бошланган эди, катта жанг,
Имон билан куфр курашга кирди.
Мазлум мусулмонлар бўлди, ҳоли танг,
Золимлар бир четдан, аямай қирди.

Балою офатлар четлаб ўтмади,
Бу бева аёлнинг хонадонини.
Не не аламларни, ичга ютмади,
Ҳалол топайин деб, парча нонини.

Уни йиғлатдилар, урмай сўкмайин,
Ёлғиз қолди уйда, қариган чокда.
Ўғли қочиб кетди, юртда турмайин,
Қизи узоқ йиллар, ётди қамоқда.

Қариган пайтида, ёлғиз қолди у,
Кўрмади на келин ва на неvara?!
Узоқ тун кечалар, йиғлар эди у,
Қари онахоннинг ҳолига қара!

Ўғлининг йўқ хануз, дому дараги,
Қизи саккиз йилча, ётди қамоқда.
Фарзандим деб, урар она юраги,
Қариб ҳам уларнинг ғамин емоқда.

Шудир бир муслима, бева аёлни,
Чорак асрдаги умр баёни.
Ҳайратга солади, фикру хаёлни,
Мазлум оналарнинг сабри, имони.

Мана шу садоқат сифати билан,
Бошига тож кийса, арзийди аёл!
Шундай онахонлар оёқ остида,
Расулуллоҳ айтган жаннат, эҳтимол?!

26. 05. 2019

Бебурдлар

Бебурд муридларга ҳайронман фақат,
Аввал бу хабарни, инкор этдилар.
Неча йиллар кутдик, тоқ бўлиб тоқат,
Сир тутиб, яшириб, безор этдилар.

Бу сирли жимжитлик билмадик надир,
Қўрқоқлик қилдими, бу қавм, довдир?,
Наҳотки, МХХ ҳар ишга қодир?,
Бу жимликдан шуни, иқрор этдилар.

Авом халқ аламин ичига ютди,
Узоқ йиллар кутиб, охир унутди,
Ўзга уламолар этагин тутди,
Аҳду паймонларин бекор этдилар.

Бу ўткинчи дунё этаркан давом,
Бир шахсга боғланиб қолмайди авом,
Ҳаммаси унутиб бўлганда тамом,
Булар «давлат сири» ошкор этдилар.

Юрагида бир ўт ёки, олов бор,
Бир кимса чиқмади, булардан зинҳор,
Бундай бетайинлик айтинг, қайда бор?!
Бир хатони такрор, такрор этдилар.

Ўзин доно билган, нодон қавм бу,
Аросат даштида, сарсон қавм бу,
Иши сўзи сохта, ёлғон қавм бу,
Бебурд эканлигин изҳор этдилар.

18. 05. 2019

«Ўн учинчи май», қабртоши!

Имкон қадар сақланглар сукут,
Имкон қадар унутинг тамом.
Мажбур қилинг, унутсин эл юрт,
Андижонда бўлган қатли ом.

Жинойтни яширинг мутлақ,
Ошкора бўлмасин қабоҳат.
Ўн учинчи майда муҳаққақ,
Ҳеч ким олган эмас жароҳат!

Чурқ этмасин кўрган билганлар,
Гапирувчи тиллар, бўлсин лол.
Улкан жиноятни қилганлар,
Яшаб ўтиб кетсин бемалол!

Қонли қирғин гувоҳлари ҳам,
Жим туришга бўлдилар мойил.
Жим турсин барча кўрган одам,
Дунё дейди, сизларга қойил!

Икки минг беш, ўн учинчи май,
Ҳеч нима бўлмади ватанда.
Чалинг ноғора карнай сурнай,
Тўйлар қилинглаз Андижонда.

Разолатнинг бозори чаққон,
Адолатнинг бозори касод.
Жазоланмас жаллод тўкиб қон,
Мазлум ҳануз қилар, дод фарёд.

Хунрезликни бекитиш санъат,
Буни қойил қилдингиз сизлар.
Бугун сизда иқтидор, қудрат,,
Қойил дебон, турибмиз бизлар.

Бу қилинган "тарихий хизмат",
Ўтар авлодлардан авлодга.
Ўлгандан сўнг, "иззату - ҳурмат",
Қилиб сизни олишар ёдга.

Шунда сизга қойил дейишар,
Ўтди дерлар, узоқ йўл босиб.
Кейин, қабрингизга қўйишар,
Сизга деган, медални осиб.

Бу ҳам яратганнинг инъоми,
Устаси фарангсиз, Юртбоши.
Сизга аталган медал номи..,
«Ўн учинчи май», қабртоши!

13. 05. 2019

Ўқинг маъруза

Май ойида келди рамазон,
Тутаяпмиз шу ойда рўза.
Ўн учинчи май экан, бу кун,
Адолатдан ўқинг маъруза.

Нотик чикди бизнинг юртбоши,
Сўзни топиб улайди сўза.
Бугун нега жим жит турибсиз?,
Ислохотдан ўқинг маъруза.

Кимсан, бугун юртбошидирсиз,
Омад кулиб боққандир сиза.
Гапиришга бошқа мавзу йўқ,
Сиз одобдан қилинг маъруза.

Сув келтирган хор бўлар эмиш,
Азиз бўлар синдирган кўза.
Эл ичида юрибди, миш миш,
Сиз шулардан ўқинг маъруза.

Камнамосиз негадир, билмам,
Чарчадингиз, эскини буза.
Ҳозирданмас, ўтган замондан,
Келажакдан ўқинг маъруза.

Андижонни гапирманг асло,
Гард тушмасин, бу ёшли кўза.
Сиз барига тупуринг, кейин,
Бахт ҳақида қилинг маъруза.

13. 05. 2019

Ватан меҳри

Доимо ям яшил, доимо кўркам,
Нақадар гўзалдир, табиат борлиқ?!
Ичида кезганда сезади одам.
Қандайдир сокинлик ва улуғворлик.

Асрий ўзгаришсиз турган табиат,
Бениҳоя гўзал, йўқ саҳрою чўл.
Ҳали бузилмаган табиий хилқат,
Бир томонда тоғлар, бир томони кўл.

Ён атрофин ўраб турар денгизлар,
Осмондан баракот ёғади доим.
Бу гўзал гўшани, қаранглар сизлар,
Менга ватан этмиш, бугун Худойим.

Тақдир насиб бўлиб, кездим дунёда,
Кўрдим турли туман, яралган олам.
Денгизу саҳрода, чўлу дарёда,
Ҳар турли маъвода, яшайди одам.

Ҳар бир манзарани, ҳар бир иқлимни,
Ўзгача бетакрор, таровати бор.
Ҳатто қовжираган, саҳрою қумни,
Дилга таралгувчи ҳаловати бор.

Айни шу нарсани, меҳр демишлар,
Меҳринг тушар, униб ўсган ватанга.
Бошимдан сочсада, олтин қумушлар,
Ўша ватан меҳри, етишмас менга.

13. 05. 2019

Рамазонга атаб:

То қиёмат бўлгунга қадар,
Дин туради, туради куръон.
Демак, ҳар йил бўлинг бохабар,
Олам узра келар рамазон.

Ҳар йил гувоҳ бўлар бу замин,
Ҳар йил тушади, Рухул Амин,
Алҳамдулиллоҳи роббил оламин,
Бизга насиб этди рамазон.

Бу ойда кўп баракот, ҳикмат,
Асосийси, ёғилар раҳмат,
Гуноҳлар қилинар, мағфират,
Бизни поклаб кетар рамазон!

Бу ой, қуръон нозил бўлган ой,
Тенг бўладир, гадо билан бой,
Риёзатдан дил очар чирой,
Юракларни поклар рамазон.

Шайтон тузоқлари бекилар,
Меҳр уруғлари экилар,
Кўзлар самоларга тикилар,
Имонимиз поклар рамазон.

Ким ўлимни, эсга олади,
Ким қабрни эслаб қолади?,
Қиёматни эсга солади,
Ғафлатдан уйғотар рамазон.

Фитналарга тўлган оламда,
Тузоқлар кўп ҳар бир қадамда,
Фаросат бўлса гар одамда,
Ҳидоятга бошлар рамазон!

Омонатдир танамизда жон,
Ўлимни эслаши шарт, инсон,
Мағфират ва жаннатга имкон,
Бермоқ учун келар рамазон.

Мунофиқлар учун ҳасратдир,
Мўминларга буюк неъматдир,
Нажот топишликка фурсатдир,
Нажот олиб келар рамазон!

Бу ойдан кўп умидим мени,
Ё Раб, караминг кенгдир Сени,
Саҳвий каби, осий бандани,
Шояд, поклаб кетса рамазон.

08. 05. 2019

Эллик ёш

Эллик йил яшабман, дунёда қаранг,
Ҳануз болаликни ташлаганим йўқ.
Камалак сингари кўнглим ранг баранг,
Ҳали яшашликни бошлаганим йўқ.

Дуч бўлдик, бизлар бир ажиб замона,
Дучор бўлдик мустабидга ёмона,
Умрим бўйи чопиб, турли томона,
Бир жойда ёлчитиб ишлаганим йўқ.

Англолмадим қайда, роҳи ҳидоят,
Билмадим қай савоб, қайси жиноят?,
Ярим аср яшаб қўйдим ниҳоят,
Ҳайрат бармоғимни тишлаганим йўқ.

Бу ўткинчи дунё, ўтар мендан ҳам,
Хотиржам бўл дўстим, қолар сендан ҳам,
Мен бу дунё учун, айтсам, чиндан ҳам,
Ғам чекиб, дилимни ғашлаганим йўқ.

Дунёга қаноат қилмаган бўқар,
Кимдир мени мақтар, ким мени сўқар,
Кимлар охиратни ўйлаб ёш тўқар,
Мен ҳали кўзимни ёшлаганим йўқ.

Ўтди энди умрим баҳори ёзи,
Куз ҳам тугаб, келди қишнинг аёзи,
Қишда бўлмас ҳаёт, файзу фаёзи,
Мен ҳали қишимни, қишлаганим йўқ.

Бир нарсани англаб етдим, ушбу дам,
Борган сари, ақлин йўқотар одам,
Бахт қуши елкамга, кўнар дамо дам,
Мен ҳали ҳеч бирин, ушлаганим йўқ.

Эллик йил яшабман дунёда қаранг,
Ҳануз болаликни, ташлаганим йўқ.
Камалак сингари кўнглим ранг баранг,
Ҳали яшашликни бошлаганим йўқ.

Энди нималар деб, элни алдайсиз?

МХХ одамхўр дедингиз, билдик,
Прокурор ўғри дедингиз, кўрдик,
Ментлар одам эмас экан, эшитдик,
Энди нималар деб, элни алдайсиз?

Тўғри, булар бари, асли рост гаплар,
Каттаконлар учун хос ва мос гаплар,
Лекин, эски ҳаммом, эски тос гаплар,
Энди нималар деб элни алдайсиз?

Эшитдик бўлган кўп ноҳақликларни,
Инсон ҳуқуқига кўп тазйиқларни,
Бекор қилмадингиз бу таъқиқларни,
Яна нималар деб, элни алдайсиз?

Фалончилар ўғри, пистончи ўғри,
Гўёки, бу гапни айтяпди тўғри?,
Сизку ўзи бўлган ботир Гўрўғли,
Яна нималар деб, элни алдайсиз?

Ўйламанг кетади деб қочиб узоқ,
Сомонхонагача югурар бузоқ,
Сафсата тугади, амал йўқ бироқ,
Яна нималар деб, элни алдайсиз?!

Бошланмасдан тугаб битди ислохот,
Бу қандай бебурдлик билмадим ҳайҳот,
Рустам Иноятлар бор экан, наҳот,
Ислохот бўлар деб, элни алдайсиз?!

Уйлар томи тешиқ, ўтмоқда чакка,
Ким ишонар энди бундай чўпчакка,
Мард майдонга чиқар яккама якка,
Сиз номардлик қилиб, элни алдайсиз!

Сайлов бўлса эди, эркин ва озод,
Халқ ўз вакилини сайлар бўлиб шод,
Раҳбар пастдан чиқса, юрт бўлар обод,
Сиз сафсата сотиб, элни алдайсиз!

Шериксиз олдинги жиноятларга,
Алматов ва Рустам Иноятларга,
Тупургансиз дину диёнатларга,
Сиз хиёнат қилиб, элни алдайсиз!

Бу гапимни айтган эдим неча ман,
Айбим йўқ деб, доим қасам ичаман,
Сизлар кечмадингиз, мен воз кечаман,
Сиз каззоблик қилиб, элни алдайсиз!

Адолатли тақсим

Бир кун овга чиқибди,
Бўри, тулки билан шер.
Каттаконлар юр деса,
Айтингларчи ким йўқ дер?!

Биргалашиб уч овчи,
Ушлабдилар эшакни.
Битта ғоз билан қўйни,
Еб турганда хашакни.

Овни тўплаб овчилар,
Йиғилибди бир жойга.
Сен тақсимла дебди шер,
Ўгрилиб Бўривойга.

Бўри ўртага чиқиб,
Тақсимлашни бошлабди.
Аввал бир оз ўйланиб,
Бошини ҳам қашлабди.

Кейин Шервойга қараб,
Эшак сизники дебди.
Ғозни тулкивой олсин,
Қўчқор бизники дебди.

Бу тақсимдан, Бўрининг,
Паймонаси етибди.
Шер битта урган экан,
Боши учиб кетибди.

Кейин, дебди Тулкига,
Энди сен тақсим қилгил!
Адашиб хато қилма,
Доим ҳаддингни билгил!

Тулки дебди, Шер ака,
Эшак бўлсин нонушта.
Қўйни тушликка ерсиз,
Ғозни қолдиринг кечга.

Бу тақсимни эшитиб,
Хурсанд бўлибди Шервой.
Адолатлик тақсимни,
Қайдан билдинг, Тулкибой?!

Тулки дебди, сурилиб,
Чеккароқ, Шер қошидан.
Буни билдим Бўрининг,
Учиб кетган бошидан.

Синов дунёси

Малакларга устоз бўлган жаннатда.
Кибр қилиб, осий бўлган Азозил.
Жаннатдан бадарға бўлган албатта,
Бу ҳақида оят бўлгандир нозил.

Отамиз Одамни алдаган эди,
Яъни, билвосита, аёли билан.
Унинг зурёдларин алдарман деди,
Шу ўткинчи дунё, хаёли билан.

Қалбларга ин қурган макккор бу шайтон,
Бузилди дастидан тоза фитратлар.
Унга асир бўлгач ҳаётда инсон,
Замин узра ёғар, тинмай кулфатлар.

Инсондек мукаррам бўлган махлуқни,
Ибодат қилдирди, ойга, қуёшга.
Қаранг инсон деган, турқи совуқни,
Таъзим қилар жонсиз, ҳайкалга, тошга.

Инсон зоти тушган, ушбу тузоққа,
Ёлғиз деб билмайди, энди Илоҳни.
Кетишган адашиб узок узокқа,
Шериги бор дерлар, бугун Аллоҳни.

Гарчи, пайғамбарлар инсониятга,
Тавҳидни эслатиб туришди доим.
Амаллар боғлиқдир доим ниятга,
Яккаю ёлғиздир, Роббим, Худойим.

Барча пайғамбарлар душмани Иблис,
Бошларига не не кулфат солмади?
Улар динларида бўлдилар мухлис,
Тутган йўлларида тўхтаб қолмади.

Одамзод тарихи аввалу охир,
Шайтон билан тинмай қилган курашдир.
Бурчимиз, токи ҳақ бўлгунча зоҳир,
Шайтон зараридан паноҳ сўрашдир.

Поёнига етиб бормоқда энди,
Узоқ йўлни босган, башар қарвони.
Бу курашда не не полвонлар синди?,
Соғу омон кетди, кўплар имони.

То тирик эканмиз, Ҳақ бизни синар,
Кимда қолар экан, имон саломат?!
Вақти келиб, шовқин суронлар тинар,
Фоний ҳаёт тугар, бўлар қиёмат.

01. 05. 2019

Қори бола

Уни қамадилар ўн саккиз ёшда,
Айби шу, масжидда ўқирди қуръон.
У тўла қуръонни сақларди бошда,
Кўп мустаҳкам эди, ундаги имон.

Мустабид шоҳ ҳукм сурди бу юртга,
Динга душман эди, бу ёвуз золим.
Устоз бўлган эди, ушбу йигитга,
Мустабид қаҳрига учраган олим.

Уни ваҳҳобий деб, қамашган эди,
Гарчи, у айбини олмас эди тан.
У доим «мен оддий мусулмон» дерди,
Лекин, уни душман санарди «ватан.»

Узоқ йиллар юрди, турмада дайдиб,
Уни унутдилар, қавму қариндош.
Биров йўқлаб хабар олмади қайтиб,
Шу ҳолда ўттиздан ошган эди, ёш.

Отаю онасин вафот этганин,
Турмада юрганда эшитиб билди.
Гарчи соғинсада, уй жой ватанин,
Бу оғир синовга, у сабр қилди.

Ҳали уйланмаган ёш йигит эди,
Уйланмасдан ёши ўттиздан ошди.
Кўп йиллар турманинг, тузини еди,
Юзлаб одамларга илмин улашди.

Ўтди ўн икки йил, умр шиддати,
Уни кечирмади, авф этмади, шоҳ.
Охир тугаб битди, жазо муддати,
Лекин бу кам деди, қўш деди, подшоҳ.

Муддати тугаган пайтида яна,
Муддатлар қўшдилар устига устак.
Яна уч йил қўшиб бердилар, мана,
Энди ватанимиз бўлар деб, юксак?!

Бу уч йил тугагач, яна қўшдилар,
Уч йилни, топишиб, бирор баҳона.
Зулм қилишликда ҳаддан ошдилар,
Йигит ақлу хушдан бўлди, бегона.

Эй Роббим, Сен менга озодлик бер, деб,
Дуо қилар эди, тинмасдан доим.
Бу сафар жазони ўтамади у,
Ажални жўнатган эди, Худойим.

02. 05. 2019

Ёлғон

Халқ устига келган казо казолар,
Доимо уларни алдаб кетади.
Улар ўтиб кетгач, қолган авом халқ,
Алдаб кетишганин, англаб етади.

Лекин, янги келган, бошлайди алдаб,
Яна шу ёлғонга ишонар авом.
Яна дуо қилар подшони алқаб,
Яна ҳаёт шундай этади, давом.

Сиёсат бу санъат, алдаш санъати,
Алдаб келишгандир бизни бир аср.
Сиёсат аҳлининг шону шуҳрати,
Саробнинг устига қурилган қаср.

Бу чорак асрдан олдин даҳрийлар,
Алдаб келишганди бизни етмиш йил.
Ҳозирги оқсоқол чоллар, фахрийлар,
Ҳаммаси бир умр алданган буткул.

Сиёсат бу санъат экан, тушундим,
Ёлғонни дўндириб айтиш санъати.
Одамларни алдаш мумкин деб, билдим,
Ким ёлғон айтишга, етса журъати.

Бизга юз йил етмас, алдамоқ учун,
Юз одамни эмас, беш ёки ўнни.
Чорак аср қандай, алдашлик мумкин,
Беш ёки, ўн эмас, ўттиз милённи?!

Қойил қолиш керак, устаси фаранг,
Сир бой бермайдиган ялтоқчиларга.
Авом ҳам ишониб бошлади қаранг,
Ўша эски гапга, алдоқчиларга.

Қалашмоқда ёлғон устига ёлғон,
Яна, ишонишни бошлар халқ, оми,
Энди ўқишяпди янги бир дoston,
Шу эски китобнинг, узвий давоми.

Ўтади орадан яна қанча йил,
Буниси ҳам кетиб, келар бошқаси.
У нимаям дерди, дўстим ўзинг бил,
Ҳаммага маълумдир, отнинг қашқаси.

Авом эса, яна бошлар ишониб,
Ўша эски эртақ, сохта саробга.
Юрагим аламдан кетмоқда ёниб,
Бардош беролмайин бу изтиробга!

30. 04. 2019

Мабодо

Мабодо, боламни қолдириб кетсам,
Бугун яшаб турган, динсиз маконда.
Ҳидоятдан маҳрум этмагин Эгам,
Имонин асрагил, соғу омонда.

Одамзод кўп нарса орзу қилади,
Эртага не бўлар, Аллоҳ билади,
Ажал етган ерда, инсон ўлади.
Танлашни имкони йўқдир инсонда.

Муҳитнинг таъсирин ҳеч ким рад этмас,
Лекин, бир нарсага, ҳеч ақлим етмас,
Ҳидоят залолат бизга боғлиқмас,
Буни тақсимловчи Зот бор, осмонда.

Дунёда офият айтинг, қайда бор?,
Дунё фитналарга бўлган гирифтор,
Тақводор бўлади деманглар, зинҳор,
Кимлар яшаб ўтса, Арабистонда!

Бу дунё яралган имтихон учун,
Фитнаю фасодлар бўлмасин нечун?,
Имонга ҳужумлар бўлар туну кун,
Бу сўзимга далил кўпдир қуръонда.

Маккада Каъбада, шайтон йўқ, деманг,
Ҳаммаси тақводор, ёлғон йўқ деманг,
Фитнага солувчи имкон йўқ деманг,
Фитна бор, ҳар ерда, ҳамма замонда.

Ҳидоят, азалдан битилган тақдир,
Не битилса, банда кўрар, бирма бир,
Мўминларга қилган кўп зулму жабр,
Кофирлар кам эмас, Ўзбекистонда.

Аллоҳ асраганлар қолади омон,
Бошқалар йўл олар, жаҳаннам томон,
Имондан ажралиб қолмоқлик ёмон,
Осон эмас, яшаб ўтмоқ имонда.

Раббим, неъматларинг қилиб, бир бир ёд,
Англадим, на давлат қолдирмоқ зурёд,
Икки дунёсини айлагил обод,
Ё Раб, мен дуолар қилдим, шу онда.

Азал кунда яхши бўлса истиқбол,
Демак, сенга қараб кулади иқбол,
Келажакка қараб очаверма фол,
Саҳвий, бесабрлик феълинг ёмонда.

29. 04. 2019

Ватан

Гарчи, киндик қоним оққан бу тупроқ,
Менинг учун бўлган, қопқону тузоқ,
Аждодларим хоки ётар у ерда,
Менинг боришлигим имкондан узоқ.
Сени хаёлимда кезарман Ватан.
Армон бўлишингни сезарман Ватан.

Совуқ ўлкаларга олиб кетдим бош,
Бу ерлар юрт каби, эмас «серқуёш».
Золимлар ҳукмрон бўлди тепангда,
Мазлумлар кўзидан оқди қонли ёш.
Эслаб юрагимни эзарман Ватан,
Армон бўлишингни сезарман Ватан.

Қайси қадрият бор, қандай адолат?,
Тушуниб бўлмайди бугунги ҳолат.
Қандай келажакни кутамиз энди,
Ҳукм сурмоқдадир, зулму разолат?!
Сендан умидимни узарман Ватан,
Армон бўлишингни сезарман Ватан.

Даҳрийлар ғояси топди инқироз,
Мустақилликка ҳам кўпдир эътироз.
Мустабид ўлсада, рўшнолик келмас,
Аҳмоқ қилишмоқчи, яна қайта боз.
Эҳтимол ақлимдан озарман Ватан,
Армон бўлишингни сезарман Ватан.

Онги заҳарланган одам манқуртдир,
Бу эл заҳарланган, бечора юртдир.
Мезонлар бузилган, манфур ўлкада,
Имонни сақламоқ, катта ютуқдир.
Борган сари, сендан безарман Ватан,
Армон бўлишингни сезарман Ватан.

На дин бордир бизда, на бир диёнат?,
На эркинлик, ҳурлик, бари омонат.
Тутган йўлимизнинг тайини йўқдир,
Чунки, ҳукмрондир ёлғон, хиёнат.
Сенга атаб, шеърлар ёзарман Ватан,
Армон бўлишингни сезарман Ватан.

На қонун бор энди, на дилда виждон,
Онгу шуурларда, шайтон ҳукмрон.
Доимо соддалик, самимиятдан,
Ғолиб бўлиб келган, сохталик, ёлғон.
Ҳажрингда соғиниб, тўзарман Ватан,
Армон бўлишингни сезарман Ватан.

Адо бўлмай кетди, қайта қуришлар,
Доим элга ташвиш, қочиш, қувишлар.
Ватаним, шаънингни булғашди доим,
Номингдан гапирган, ватанфурушлар.
Алам дарёсида сузарман Ватан,
Армон бўлишингни сезарман Ватан.

Эркинлик бўлмади, инсонга, динга,
Қадрим билмаган юрт, не керак менга?!
Қазою қадарга кўнмай начора?,
Умрим адо бўлса, етолмай Сенга.
Узоқлардан ташлар назар ман Ватан,
Армон бўлишингни сезарман Ватан.

Кимлар бўлса маккор, мунофиқ, маддох,
Шуларни дўст тутар, ҳукмдор, подшоҳ.
Саҳвий каби, элдан бадарға бўлган,
Ғарибларга жой йўқ, ватанда, эй воҳ!
Улардан қиларман ҳазар ман Ватан,
Армон бўлишингни сезарман Ватан.

27.04.2019

Эй кўнгил

Дилингни дилига ром этган эдинг,
Пинҳон тутдинг, изҳор қила олмадинг.
Усиз ҳам бахтимни топарман деддинг,
Эй кўнглим, барибир топа олмадинг.

Эътибор қилмадинг бу илк туйғуга,
Қолдинг бир умрлик битмас қайғуга,
Даво йўқ экан ишқ деган оғуга,
Бу нечук сир бўлди, била олмадинг.

Ўтга ўзин уриб куяр парвона,
Тақдир азал шудир, олов баҳона,
Бой берилди ўшал, даври замона,
Ғайбни, келажакни кўра олмадинг.

Юрагим мен сени, қилмоқчиман оқ,
Юрак ҳам бўларми, сен каби қўрқоқ?,
Дедимку, юзига бир марта тик боқ,
Сен эса, тик қараб, боқа олмадинг.

Учради ҳаётда қанча аёллар,
Баъзан унутилди, эски хаёллар,
Севиш учун бўлди, кўп эҳтимоллар,
Лекин сен барибир, сева олмадинг.

Эй кўнглим, кўп озор етказдинг манга,
Омад ҳеч кулмади бечора санга,
Юрагингда ёнди, оташ аланга,
Юрагида олов ёқа олмадинг.

Неча тоғлар ошдинг, дарёлар ошдинг,
Умр бўйи тиниб тинмай курашдинг,
Доим меҳрсизга меҳр улашдинг,
Лекин мақсадинга ета олмадинг.

Ёмондир жавобсиз бўлса муҳаббат,
Оқибат умрлик жазодир албат,
Қалбингда бир умр сақладинг ҳурмат,
Қалбида бир муддат, қола олмадинг.

Ҳали тугамади қайғу ташвишинг,
Ҳалиям йўқ, дилга яқин бир кишинг,
Нада унут бўлди, сенинг ўтмишинг,
Ё қайтиб ўтмишга бора олмадинг.

Хазонлар учирди босган изингни,
Ажинлар босгандир бугун юзингни,
Гарчи унутсангда, ўзинг ўзингни,
Эй қалбим, сен уни унутолмадинг.

21. 04. 2019

Ёлғон гапириш санъати

Ёлғон гапиришлик сизларга одат,
Буни тушунаман, бошқа йўқ илож .
Шайтонга қилинар доим ибодат,
Бу ҳам кимлар учун руҳий эҳтиёж.

Ёлғон гапирманглар десам бўлар оз,
Бунинг иложи йўқ ҳаётда мутлақ.
Менда бордир фақат сизга эътироз,
Билиниб қолмасин, ким ноҳақ, ким ҳақ?!

Ёлғон гапиришлик ҳам катта санъат,
Бунга ҳар кимни ҳам ишламас боши.
Ёлғон гапиришга ким қилар журъат,
Ёлғон гапирмаса агар юртбоши?!

Ёлғонни дўндилинг, десин одамлар,
Бу қандай ажойиб гап сўзлар, қойил!
Гапиринг дилларда қолмасин алам,
Бўлсинлар сиз каби, нотикқа мойил.

Ҳақиқат либосин кийдилинг унга,
Билиниб қолмасин тагида ёлғон.
Гапиринг халойиқ лол қолсин шунга,
Ёлғонни ҳақ дея, келтирсин имон!

Бу ишни эплашлик осон эмасдир,
Буни қила олмас ҳар сафсатабоз.
Ёлғонни англаса халқ рост демасдир,
Уларга сездирмай гапир, эй шоввоз.

Улар сохталикни англаёлмасин,
Ҳақиқатга ўхшаб турсин бу сўзлар.
Буни эшитганлар қойилман десин,
Беихтиёр ёшлар тўкишсин кўзлар.

Ростга ўхшамаса агар ёлғонинг,
Унда одамлар ҳам, сезиб қолади.
Унда юксалмайди шавкату шонинг,
Одамлар ёлғондан бешиб қолади.

Доим турмоқ керак, элнинг наздида,
Улар дилидаги гапни гапириб.
Одамлар ҳам шунга истайди жуда,
Бундайларга осон бермоқлик фириб.

Ҳақ сўз демайдилар, агарда ёлғон,
Ёлғон эканлиги, кўриниб турса.
Шундай гапирингки, эшитган инсон,
Ҳақиқат келганда юзини бурса.

Бунга керак бўлар, албат маҳорат,
Чуқур англамоқлик, элнинг дардини.
Эл қалбин эгаллаб, айлагил ғорат,
Дилинга юқтирма лекин гардини.

Мана шунда сени дерлар, халойиқ,
Ростгўй, тоза, ҳалол, ҳақиқатпарвар.
Шундай одам юртнинг бошига лойиқ,
Шундай одам бўлсин, биз учун сарвар.

Сохта ва ёлғонни шундай гапиргил,
Ҳақиқатга ўхшаб кўринсин ёлғон.
Шундай яшаб ўтсанг охири билгил,
Сенга қойил қолар, инсу жин, шайтон.

Мансабу тожу тахт, бари сеники,
Сен учун қолмайди, ўзга муаммо.
Десанг бўлар, дунё бари меники,
Лекин бўлар, кичик бир ишқал, аммо.

Ёлғонинга элни ишонтириб сен,
Эришсанг дунёда, шавкату шонга.
Ишониб қолмагил, огоҳ этай мен,
Элни ишонтирган, ўша ёлғонга!

19. 04. 2019

Шоир йигит шеърга эҳтиёт бўлинг

Шу элда топгансиз, касби камолот,
Мулло йигит элга эҳтиёт бўлинг.
Белга шикаст берар оғир юк ҳайҳот,
Полвон йигит белга эҳтиёт бўлинг.

Узоқ ўтмишга ҳам солинг бир назар,
Илдиздан узилган эл йўлдан озар,
Маддоҳлик касбидан қилинг алҳазар,
Шоир йигит шеърга эҳтиёт бўлинг.

Нодонлар мақсади сийм ила зармиш,
Нафсига берилган йўлдан озармиш,
Эгасин дўзахга олиб кирармиш,
Нотиқ йигит тилга эҳтиёт бўлинг.

Кўп экан оламда сирру синоат,
Ҳақ сўзни гапирмоқ, бугун жиноят,
Оз бўлсада қилмоқ керак қаноат,
Фақир йигит пулга эҳтиёт бўлинг.

Баробардир асли гадо билан шоҳ,
Фақат буюк Аллоҳ, ягона подшоҳ,
Бошқа ҳамма қулдир, бўлинглар огоҳ,
Қул бўлишдан қулга, эҳтиёт бўлинг!

Бу элни юрагин тилганлар ўтди,
Ўзин фиравн деб, билганлар ўтди.
Уларга маддоҳлик қилганлар ўтди,
Бу хатарли йўлга, эҳтиёт бўлинг.

Тиканзор ичида бордир бир сўқмоқ,
Бизга лозим ундан тинч омон ўтмоқ,
Сал адашсанг мушкул ҳақ йўлни топмоқ,
Доим ўнгу сўлга, эҳтиёт бўлинг!

Ҳақиқат биттадир, битта шарият,
Доим ҳаққа хизмат қилсин, шеърият,
Ҳаргиз бузилмасин дилдаги ният,
Шоир йигит, дилга, эҳтиёт бўлинг!

15. 04. 2019

Абдураззоқ биродаримга:

Сабр айлаб, шукр қил, бу кунга ҳам,
Ҳали яхши кунга, етарсан дўстим.
Ёруғлиқ етишар зулмат, тунга ҳам,
Ҳали қанча тўйлар етарсан дўстим.

Сенга оғир келди, синов, имтихон,
Чунки, синовларда юксалар имон,
Билсанг менинг ҳолим, сенданга ёмон,
Имон заифлашса, нетарсан дўстим?!

Эҳ, нечук кунларни кўриб ўтдик биз?,
Оғир синовларда қонлар ютдик биз,
Бир ёруғ кун келар, дебон, кутдик биз,
Сен ҳануз интизор, кутарсан дўстим

Кўплаб балоларга учради бошинг,
Дунёни тарк этди, қавму қардошинг,
Кўзларингдан оқди, қанча кўз ёшинг,
Эзилиб қайғуга ботарсан дўстим.

Қойилман сендаги сидку вафога,
Мени деб, дуч бўлдинг, жабру жафога,
Мен бугун етишдим кайфу сафога,
Сен ҳануз ғам ғусса ютарсан дўстим.

Биламан қилдилар сенга бедод, кўп,
Бу оғир синовга қилмагил дод, кўп,
Чунки, енгилликда фиску фасод кўп,
Динингни дунёга сотарсан дўстим.

Сен бир қиёматлик қадрдонимсан,
Мени деб қайғурган, меҳрибонимсан,
Мен билан синалган имтихонимсан,
Ноҳаддан турмада, ётарсан дўстим.

Обод бўлсин сени, икки дунёйинг,
Мандек ғурбат ичра бўлмасин жойинг,
Раҳмат десин сенга, Роббинг Худойинг,
Бир кун даргоҳига, кетарсан дўстим?!

Ҳамиша ширк аҳлин инқироzi бўл,
Ҳақ аҳлин имоми, сарафрозид бўл,
Агар кўришмасак, мендан розид бўл,
Менга атаб шеър ҳам битарсан дўстим.

Саҳвий ҳамдлар айтар, буюк Аллоҳга,
Дуч этди, сен каби, асадуллоҳга.
Таваккул айласанг, қодир Аллоҳга,
Асло ютқазмассан, ютарсан дўстим!

10. 01. 2019

Кимга неъмат, кимгадир кулфат

Аёллар эй, эҳ, аёллар эй,
Оромижон, сиз эмасмисиз?!
Жойида турмас хаёллар эй,
Биздан ёмон, сиз эмасмисиз?!

Кимлар учун шайтон тузоғи,
Кимларгадир жаннатнинг боғи,
Жозибатор бошдан аёғи,
Офатижон, сиз эмасмисиз?!

Кимга нафрат, кимга муҳаббат?,
Кимга неъмат, кимгадир кулфат,
Кимга дўзах, кимгадир жаннат,
Турфа алвон, сиз эмасмисиз?!

Ким сиз билан бўлар бахтиёр?,
Кимга сиздан етар кўп озор,
Эркак зоти учун хизматкор,
Ҳамда султон, сиз эмасмисиз?!

Инсоният учун онасиз,
Фарзандим деб, куйиб ёнасиз,
Садаф ичинда дурдонасиз,
Дурри маржон, сиз эмасмисиз?!

Макр ҳийла тўрини қурган,
Юсуфни ҳам йўлидан урган,
Одам ниқобин кийиб юрган,
Асли шайтон, сиз эмасмисиз?!

Сиздан кимдир топгандир вафо?,
Топганлар кўп жабр ила жафо,
Нафси учун қилган, кайф сафо,
Фосиқ жонон, сиз эмасмисиз?!

Сиздан кимдир бўлганмикан шод?,
Қилганлар кўп, дод ила фарёд,
Юракларда қолган умрбод,
Кетмас армон, сиз эмасмисиз?!

Непар келмас, ўй хаёлига,
Қўймас одамни ўз ҳолига,
Ўз ҳуснига, ўз жамолига,
Дини қурбон, сиз эмасмисиз?!

Кимлар учун диннинг камоли,
Кимлар учун имон заволи,
Тавозеълик, кибру ҳаволи,
Ажиб бир жон, сиз эмасмисиз?!

Меҳру муҳаббатнинг манбаси,
Офату кулфатнинг манбаси,
Бахтсизлик ва бахтнинг манбаси,
Сирри пинҳон, сиз эмасмисиз?!

Ўзинг нозик ниҳол, нотаваон,
Олдинда бош эгар, Паҳлавон,
Саҳвийни қилган, лолу ҳайрон,
Буюк инсон, сиз эмасмисиз?!

15. 01. 2019

Султон Жалоладдинга бағишлаб:

Эй буюк мужоҳид, Хоразм шоҳи,
Ислом ўлкасининг буюк подшоҳи.
Кофирлар чанг солди, салтанатинга,
Дилингни ўртади, эл юртнинг оҳи,
Ҳақ йўлинда қурбон Жалоладдин Бу!
Хоразмга Султон Жалоладдин Бу!

Хоразмни босиб олди мўғуллар,
Чингизхондек, ёвуз шайтонга қуллар.
Дину дунёга хавф солган балога,
Жиҳод туғин кўтарди, мард ўғиллар.
Жангда урган жавлон, Жалоладдин Бу!
Хоразмга Султон Жалоладдин Бу!

Султонлик тожини кийган мард эрсан,
Доим элу юртинг, ғамини ерсан.
Ислом аҳлин курашларга чақириб,
Мўғулларга қарши жиҳод қил дерсан.
Номи тилда дoston, Жалоладдин Бу!
Хоразмга Султон Жалоладдин Бу!

Қандаҳор, Бомиён, Парвона жанги,
Ҳали кетган эмас, қилич жаранги.
Исфаҳонда тор мор бўлган мўғуллар,
Қочишди, даҳшатдан бўзариб ранги.
Душман узра тўфон, Жалоладдин Бу!
Хоразмга Султон Жалоладдин Бу!

Дарё бўйидаги жанг бўлди ёмон,
Султон мағлуб бўлди, ғолиб Чингизхон.
Ўз онаси бирла, ҳарамин тўплаб,
Сувга чўктиришга берганди фармон.
Қайғудан бағри қон, Жалоладдин Бу!
Хоразмга Султон Жалоладдин Бу!

От солди дарёга, қўлида байроқ,
Душманига таслим бўлмади бироқ.
Унинг мардлигини кузатиб турган,
Душмани ҳам қойил қолганди шу чоқ.
Чингизхонга армон Жалоладдин Бу!
Хоразмга Султон Жалоладдин Бу!

Ҳиндлар қилганида устига ҳужум,
Ўзин жанга урди, ўйламай бир зум.
Ҳиндистонда қанча шаҳар, қалъалар,
Бу буюк Султонга, бўлганди таслим?!
Топган шуҳрату шон Жалоладдин Бу!
Хоразмга Султон Жалоладдин Бу!

Куч қудрати ошди, кўп бениҳоят,
Жазолади кимлар қилса жиноят.
Зўравон гуржилар ёмонлигидан,
Озарбайжон аҳлин қилди ҳимоят.
Офатларга қалқон Жалоладдин Бу!
Хоразмга Султон Жалоладдин Бу!

Йўқ эди кўпларда, дину — диёнат,
Қўрсата олмаслар, мардлик, матонат,
Ўз укаси жангда, ташлаб қочганди,
Ҳатто, вазири ҳам, қилди хиёнат.
Хиёнатга нишон Жалоладдин Бу!
Хоразмга Султон Жалоладдин Бу!

Қўрқоқ ва хоиннинг, бўлмас виждони,
Ширин кўринади кўзига жони.
Қўшин тортди, касал ётган пайтида,
Шом амири билан, Куня Султони,
Сир асрори пинҳон Жалоладдин Бу!
Хоразмга Султон Жалоладдин Бу!

Бўлсада гар, қанча саркарда моҳир,
Инсон ҳар нарсага, бўлолмас қодир.
Ҳаётида икки жангда енгилди,
Юзлаб жангдан ғолиб, чиққан баҳодир.
Шундай соҳибқирон Жалоладдин Бу!
Хоразмга Султон Жалоладдин Бу!

Асрларга татир шуҳрати — шони,
Буюк Хоразмнинг, буюк ўғлони.
Асир тушиб, беҳос курдлар қўлига,
Хиёнаткорона тўкилди қони.
Шундай буюк инсон, Жалоладдин Бу!
Хоразмга Султон Жалоладдин Бу!

Тушуниб бўлмади

Шайхлар кўпаймоқда ўзбеклар аро,
Кўпайиб бормоқда фитна фасод ҳам.
Бари буюкликни қилар иддао,
Қанча кўп бўлсада мақтов шунча кам.

Муридлар уларни мақташар доим,
Дунёда тенги йўқ, уламо дея.
Мутассибликдан сақла Худойим,
Иблисга йўл берма, раҳнамо дея!

Бугун бу муридлар касофатидан,
Урчиб бормоқдадир, фитнаю фасод.
Мутассибларнинг залолатидан,
Ҳақ ва ҳидоятнинг бозори касод!

Ҳақ йўлида собит ўтганлар бўлса,
Уларга лозимдир ҳурмат эҳтиром.
Улар мақомига етганлар бўлса,
Уларни беҳурмат қилмоғи ҳаром!

Бу аҳмоқ муридлар, балки англамас,
Аслида бу динда, ким кимлигини?
Лекин, англашимиз амри маҳолдир,
Бу раҳнамоларнинг жим житлигини.

Кибр керакмас

Ўзини буюк зот, санаган кимса,
Билмайди қанчалик ожиз нотавон.
Беш ўнта муридлар тўплаган хумса,
Ўзини уламо санаркан ҳамон.

Эй ожиз, нотавон махлуқ, бунчалар,
Иблис каби, қилма кибр ила ҳаво.
Ўзинга бунчалар баҳо бермагил,
Кибрлик касали, билсанг бедаво.

Мен очиқ хатимга жавоб кутаман,
У жавоб келами, йўқми аниқмас.
Лекин муридларинг ҳақоратлари,
Асло унутилмас ва эсдан чиқмас.

Нодон муридларнинг, жиловини торт,
Экканинг шу бўлса, бир кун ўрарсан.
Зулмни нафсинга кўрмасанг раво.
Нега бошқаларга, раво кўрарсан?!

Суянма муридлар сони кўп дея,
Ҳали сенга келган эмасдир синов.
Балога учрасанг агар ногаҳон,
Айнан, шу муридлар, бўлар сенга ёв.

Ўйлаб кўр, менинг бу сўзларим ўқиб,
Бу сўзим маъноси оламга татир.
Мен ҳали дostonлар ёзмадим, тўқиб,
Бу шеър эса, хамирнинг учидан патир.

Фирибгарга:

Кимдан ўргангансан фирибгарликни?,
Қачон бас қиласан кўру карликни?
Кўрмайсанми, ортингдаги жарликни,
Улуғ зотларга қилдинглар ҳасадни,
Сизлар бошладинглар, фитна фасодни!

Сени бобонг ҳам қилгандир тухматлар,
Шу билан йўқ бўлди, унга ҳурматлар,
Невара ҳам қилмоқда хусуматлар,
Қиздирмоқдалар бозори касодни,
Шунга қиляпсиз, фитна фасодни.

Шеър ёзишда моҳирлик иддаом йўқ,
Сендек эси пастга, мени даъвом йўқ,
Сен бошлаган шеъринг чала, давом йўқ,
Хафа қилдимми сендек кўнгли шодни?,
Мутассиб, касби фиску фасодни.

Сенинг ёзганларинг ҳаққа хиёнат,
Йўқ эканда сенда, дину диёнат,
Мендан талаб қиласанми матонат?,
Мен кўриб ўтганман, зулму бедодни,
Сендек бузғунчилар қилган фасодни.

Менга дўқ урмагил, бефаҳм нодон,
Менга ширин эмас, сенинг каби жон,
Аллоҳ қилсин сени, ер бирла яксон,
Ушлаб нафсу ҳаво, деган устодни,
Сен бошлаган эдинг, фиску фасодни!

«Шайх» ҳимоя қилмайдими ўзини?,
Айтмайдими, муносабат, сўзини?,
Муридларга имо қилиб кўзини?,
Ўқинглар қиссасин Самуд ва Одни,
Охири не бўлур, фиску фасодни?!

28. 02. 2019

Кетдилар

Бу дунёга кимлар келиб кетмади,
Йиғлаб келиб, нолон бўлиб кетдилар.
Ким мақсадга етди, кимлар етмади,
Қалби тўла армон бўлиб кетдилар.

Туғилганда пок бўлади одамзод,
Кейин бошланади фисқ ила фасод,
Шайтон тузоғига илиниб, вой дод,
Кўп яхшилар ёмон бўлиб кетдилар.

Дунёнинг ишлари сира битмаган,
Унинг сирларига ақл етмаган,
Ким бор, бунга келиб, яна кетмаган?,
Барча келган, ҳайрон бўлиб кетдилар.

Эҳ, кимлардан қолган, қўҳна дунё бу,
Кимга саҳро, кимлар учун дарё бу,
Кимгадир рост бўлса, кимга рўё бу,
Рост дегани, ёлғон бўлиб кетдилар.

Дунё деб, кўп жонлар фидо бўлдилар,
Ғам ташвишда куйиб адо бўлдилар,
Шоҳлар вақти келиб, гадо бўлдилар,
Кўп гадолар султон бўлиб кетдилар.

Ҳар кимга бир неъмат берган Худойим,
Кулавермас экан, омад ҳар доим,
Ким истиқоматда яшади қоим,
Кимлар санқиб, сарсон бўлиб кетдилар?.

Қанча қанча, даври даврон сурганлар,
Кизб отлиқ нажосатдан еганлар,
Бу дунёнинг эгаси ман, деганлар,
Ном нишонсиз, гумдон бўлиб кетдилар.

Кимлар юрагини доғлаб ўтишди,
Кўнгилни бир ёрга боғлаб ўтишди,
Кўп яхшилар йиғлаб, йиғлаб ўтишди,
Кўз ёшлари, гирён бўлиб кетдилар.

Кимлар дунё учун, фидо қилди жон,
Кимлар молу мансаб учун, тўқди қон,
Фитна фасод ичра қанча мусулмон,
Беҳудага қурбон бўлиб кетдилар?!

Аллоҳ кимга ақлу ҳикмат бергандир,
Уқбо матосига зийнат бергандир,
Кимлар, бу дунёга қиймат бергандир,
Охирати вайрон бўлиб кетдилар.

Кимдир молу мансаб топди, югурмай,
Кимлар югурсада қолди, буюрмай,
Оқибат ҳаммаси қолди, улгурмай,
Даргоҳидан фармон бўлиб, кетдилар.

Ҳою ҳавас ботқоғига ботганлар,
Саҳвийга ҳам тухмат тошин отганлар,
Дунёни деб, охиратни сотганлар,
Нодон эди, нодон бўлиб кетдилар.

Сарой муллалари

Сарой муллалари, хоин имомлар,
Сиздек разолатга ботганлар қани?!
Ҳайф сизларга ҳурмат ва эҳтиромлар,
Сиздек, дин имонни сотганлар қани?!

Яқин тарихга ҳам, бир назар солинг,
Ўтганлар ҳолидан, бир ибрат олинг,
Улардан афзалроқ бўлмайди ҳолинг,
Мустабидга хизмат қилганлар қани?!

Хиёнат қилдинглар, бад гумон қилиб,
Холис мусулмонлар, бағрин қон қилиб,
Ҳақ сўз айтганларни қатағон қилиб,
Ноҳақ тухмат тошин, отганлар қани?!

Энди қабристондан, олди улар жой,
Бугун сизга қолди, кўк ва оқсарой,
Динфурушлик қилиб, бўлаяпсиз бой,
Сиз каби бозори, чаққонлар қани?!

Зулм салтанатин қурганлар кетди,
Ҳақ сўз айтганларни, урганлар кетди,
Ҳақ йўлида собит турганлар кетди,
Оқимга кўшилиб оққанлар қани?!

Булар ҳеч мазлумга боққан эмаслар,
Дин ғаминда дилни, ёққан эмаслар,
Аллоҳ ва расулга, ёққан эмаслар,
Золим зўравонга ёққанлар қани?!

Золим шоҳ йўқ бўлди, гумроҳлик қилиб,
Чорак аср элга подшоҳлик қилиб,
Золим мустабидга маддоҳлик қилиб,
Кўксига нишонлар, таққанлар қани?!

Динга душман бўлиб, ким топди камол?,
Ким ғолиб бўлдию, кўрмади завол?,
Сизни ҳам кутади, охири шу ҳол,
Бу йўллардан олдин ўтганлар қани?!

Боқий саодатни, фонийга сотманг,
Мабодо бор бўлса, имон, йўқотманг,
Жаҳолат қаърига бу элни отманг,
Сиздек ғафлат ичра, ётганлар қани?!

Саҳвий нафратига нишонсиз доим,
Сизга лойиқ жазо, берсин Худойим,
Сиздек ҳидоятда юролмай қоим,
Разолат домига ботганлар қани?!

07. 02. 2019

Уйғурларга атаб:

Золим даҳрийларнинг қўлинда ночор,
Дарбадар кезарсан жумла жаҳонда.
Минг йиллардан бери мусулмон диндор,
Тинч яшаёлмадинг Уйғуристонда.

Қорахонийлар давринда илк бор,
Пойдеворни қурдинг дину имонда.
Юсуф Хос Ҳожибу, Маҳмуд Қошғарий,
Дунё юзин кўрган Уйғуристонда.

Кейин Ғурийларга бўлдинг истило,
Омадинг кулмаса бу ҳам ёмонда.
Бу билан бошланди кўп катта бало,
Уйғурлар хор бўлди Уйғуристонда.

Кейин мўғулларга кул бўлди ватан,
Таслим бўлган каслар қолди омонда.
Хоразмшоҳларнинг давлати синди,
Уйғур омон қолди Уйғуристонда.

Кейин узоқ йиллар, балки асрлар,
Уйғурлар яшади «Мўғулистонда».
Буюк Темурбекка тобеъ бўлдилар,
Уйғур биродарлар Уйғуристонда.

Уч бўлак бўлганда бу Турон замин,
Уйғур ҳам бор эди, бу Туркистонда.
Чин Империяси кулаган дамда,
Хавотир бошланди Уйғуристонда.

Рус империяси фатҳ этди бизни,
Биз яшаб бошладик, турли «истонда».
Чин даҳрийси иқтидорга келдию,
Жангларни бошлади Уйғуристонда.

Чинга қарши жиҳод бўлди, эй толиб,
Фитналарга тўлган даври замонда.
Охири оқибат, Чин бўлди ғолиб,
Ўз ҳукмин ўрнатди Уйғуристонда.

Советларга асир бўлди Туркистон,
Уйғурга Чин ҳоким бўлди, шу онда.
Шундан бери ҳануз, улар ҳукмрон,
Истибдод ҳукмдор Уйғуристонда.

Бизларку Аллоҳнинг неъмати билан,
Мустақил ҳам бўлдик, Ўзбекистонда.
Уйғурлар то ҳануз қолмоқда қаранг,
Солимлар қўлинда Уйғуристонда.

Бу қардош турк эли бугун саргардон,
Туркий ўлкаларда ётар зиндонда.
Бу туркий раҳбарлар парво қилмаслар,
Нелар бўлмоқдадир Уйғуристонда?!

Разолат ҳукмрон бўлган оламда,
Бизга ибратлар бор шу Эрдўғонда.
Фақат шу дунёда ягона раҳбар,
«Адолат йўқ» деди, Уйғуристонда.

Бугун бу ўлкада ўттиз милёнча,
Мусулмонлар яшар, зору ҳайронда.
Намоз, рўза мумкин эмасдир билинг,
Бу кунги мусулмон Уйғуристонда.

Чинлик даҳрийларнинг нафрати бордир,
Динни маҳкам тутган ҳар мусулмонда.
Минг минглаб одамлар турмада хордир,
Зулм бўлмоқдадир Уйғуристонда.

Буларнинг фарёди тутар оламини,
Инсоф бўлсин экан, ҳар бир инсонда.
Эркига қўймаслар ҳеч бир одамини,
Чиннинг даҳрийлари Уйғуристонда.

Бизлар бирор нарса қила олмаймиз,
Ҳар нарсага қодир Зот бор осмонда.
Бир кун келишига шубҳа қилмаймиз,
Ҳақ ғолиб бўлади Уйғуристонда.

Ўша кунлар тезроқ келсин, ё Раббий,
Бандаларинг дуо қилар, ҳар онда.
Ўзинга илтижо айлайди Саҳвий,
Қудратингни кўрсат, Уйғуристонда!

Муҳожир йигитни ота онасига деганлари

Азиз ота онам меҳрибонларим,
Дил дардимни сизга бир бир айтаман.
Менинг ҳам сизларсиз кўнглимдир ярим,
Лекин, мен ватанга қандай қайтаман?!

Гарчи йўқ бўлсада, мустабид золим,
Ҳануз давом этар зулму истибдод.
Сохта фатво берар, кўп шайху олим,
Уларнинг дастидан қилмоқда эл дод!

Мусулмонлар учун қийин бўлдику,
Динга амал қилиш, бизнинг замонда.
Рўмол ўраш мумкин эмасдир ҳануз,
Муслима қизларга, Ўзбекистонда.

Агар қайтиб борсак, тинч қўярмиди?,
Тепада ўтирган ўша аёнлар.
Сизни ютган билан ер тўярмиди?,
Меҳробларда турган манфур чаёнлар?!

Хорижда ҳам асли осон ҳаёт йўқ,
Лекин, биздагидан яхши, ҳар ҳолда.
Бизга юртдагидек урмайдилар дўқ,
Боришга ният бор ҳар эҳтимолда.

Қачон берса агар, диний эркинлик,
Мусулмон ўлканинг аҳолисига.
Қадримиз бўлмаса гар бир тийинлик,
Вақт келса раҳбарнинг бир холисига.

Мактабларда рўмол ўраса қизлар,
Масжиддан қувмаса келган ёшларни.
Албатта ватанга борамиз бизлар,
Артиб кўзимиздан қувонч ёшларни.

Хорижда дарбадар юрибмиз ҳозир,
Боролмаймиз, гарчи азиядир ватан.
Борсак зулм этишга ҳозир нозир,
Қараб туришибди, буни олинг тан.

Бизга яна сабр этмоқ лозимдир,
Порлайди бир куни ҳурлик қўёши.
Динга қақирувчи шу мулозимдир,
Гар намозхон бўлса бизнинг юртбоши.

Бу кунлар келгунча кутайлик яна,
Ҳали кўп яхшилик олдимиздадир.
Ҳали мени айтди, дейсизлар мана,
Тақдир битгани қўлимиздадир.

Адолат либосидаги разолат

Пойдевори ботил, ушбу салтанат,
Бу сарой асоси, сохта, ёлғондир.
Ёлғонларни эплаб айтиш ҳам санъат,
Чунки бунга ҳамма қойил қолғондир.

Етмиш йил алдашган эди даҳрийлар,
Буни тан олишди, шунча йил ўтиб.
Мустабид даврида чалинган куйлар,
Фарқини билмадик, кўп қулоқ тутиб.

Ҳеч кимса жазони қилмади талаб,
Даҳрийлар даврининг жиноятига.
ИАКнинг қўлинда қолди салтанат,
Омад кулди Рустам Иноятига.

Ёлғон сиёсатнинг қурбони бу халқ,
Бир асрдан бери, ўша ўша ҳол.
Бугун не ўзгарди, тополмассиз фарқ,
Яхшилик томонга ўзгармас аҳвол.

ИАКнинг ёнида қарсакбоз бўлган,
Садоқатли қули ўтирди тахтга.
Халқ эса шодумон, кўнгиллар тўлган,
Ўйлайди гўёки эришдик бахтга.

Ҳеч ким жазосини олмади тағин,
Бу чорак асрлик жиноят учун.
Жим туринглар асло дея, кўрманг ғинг,
Жазо йўқдир Рустам Иноят учун.

Кутиб кутиб ўтиб кетди, қанчалар?,
Кутилган рўшнолик келмади ҳамон.
Разолатнинг умри узун бунчалар,
Адолат туғилмай ўлгани ёмон!

Саҳвий ҳам кутмоқда доимо куйиб,
Келармикан дея, бир кун адолат.
Лекин, адолатнинг либосин кийиб,
Яна устимизга келди, разолат!

Секуляр шахс ақидаси

Энди гапни бошласам,
Тинглагил мени ўртоқ.
Тушунчамни айтайин,
Гарчи тарихи узоқ.

У ёғини сўрасанг,
Ўзбек мени миллатим.
Лекин, исломга келсак,
Шунда мени иллатим.

Нима керак айт менга,
Беш вақт намоз ўқимоқ?
Яхшидир намозхонлар,
Жойлари бўлса қамоқ!

Нега керак бир ойда,
Қуни билан оч юрмоқ?
Билсанг агар дин деган,
Муллалар учун қармоқ.

Сен ўйлама тагин мен,
Динга қарши, муртад деб.
Мен ҳам ўзбек, мусулмон,
Униб ўсганман ош еб.

Нега керак хотинлар,
Бошига рўмол ўраш?
Бутун дунёда бордир,
Ҳижобга қарши кураш.

Мен ҳам мабодо ўлсам,
Жаннатга кирмоқчиман.
Жаннат бор бўлса агар,
Мангу яшамоқчиман!

Лекин, ҳозир дунёда,
Керакмас рўза, намоз.
Маза қилиб яшайлик,
Ўзи, умр қисқа, оз!

Дин дегани асли шу,
Бошқа нарса динданмас.
Бошқа гапни айтганлар,
Ҳақиқатни билганмас.

Ўйнаб кулсин аёллар,
Очиб юрсин танасин.
Учиб кетар хаёллар,
Қўриб қолсам сийнасин.

Дин дегани мана шу,
Маза қилиб яшаб қол.
Бу ўткинчи дунёда,
Нима лаззат бўлса ол!

Икки хотин олишлик,
Ўтмишдаги жаҳолат.
Никоҳсиз яшаш мумкин,
Шундай букунги ҳолат!

Нега бузар одамлар,
Инсонларнинг ҳаққини?!
Лесбиянка, гейларга,
Берар эмиш даққини?!

Бизлар демократмиз,
Сур ҳаёт нашидасин.
Ким истаса, ким билан,
Бемалол яшайверсин!

Ислом дини аслида,
Арабнинг урф одати.
Қомусда ёзилгандир,
Ўзбекнинг бахт саодати.

Тўғри, ота боболар,
Ислом динда бўлишган.
Ўзларича нимадир,
Тўғридир деб, қилишган.

Биз уларни ҳурматлаб,
Деймиз: буюк бобомиз.
Улар йўлин тутганни,
Уриб қириб чопамиз.

Чунки, бизлар ақлли,
Яъниким, биз зиёли.
Бунга шубҳа қилганни,
Жойидамас хаёли.

Бизнинг фикримиз шуки,
Қилай бугун овоза.
Кимдир ўлиб қолганда,
Майли, ўқинг жаноза.

Фарзанд кўрганда биров,
Озон айтинглар, ана.
Дин дегани шумасми?,
Сизга не керак яна?!

Соқол қўйиш шарт эмас,
Гапирмагил муҳим деб.
Башарангни очиб юр,
Ялтилладиб тухумдек.

Биз мустақил давлатмиз,
Душман кўриб куяжак.
Майли, ҳозир бўлмаса,
Буюк бўлар келажак!

Керакмас бизга бошқа,
Бегона дин талқини.
Ким бизга қарши чиқса,
Жойи жаслиқдир уни!

Гапирманглар ҳижоб деб,
Қуруқ гап, номус, ҳаё.
Икки хотин олишни,
Маън қилдику, Мирзиё?!

Тунов куни ким айтди?,
Ижтимоий тармоқда.
Пайғамбарни сўқди деб,
Ғала ғовур бормоқда.

Бизлар асли тагимиз,
Динсиз атеистлармиз.
Доҳийларни тоға деб,
Итини ҳам сизлармиз.

Лекин, бизга қадри йўқ,
Асло Расулulloҳни.
Чунки, биз тан олмаймиз,
Борлигини Аллоҳни.

Бизлар учун худо йўқ,
Лекин, мусулмонлармиз.
Эркинлик ва тенглик деб,
Тўқдик шунча қонлар биз.

Кераги йўқ халифат,
Ҳижоб, соқол, дин, намоз.
Лекин, қариб қолганда,
Ўқисанг йўқ эътироз.

Маданиятли халқмиз,
Санъат севар ва рассом.
Ҳайкалтарошлик касби,
Қалбимизни қилар ром.

Булар маданиятдир,
Бу жоҳиллар билмайди.
Ҳайкалга таъзим қилгил,
Деган билан қилмайди.

Эй сен аҳмоқ мусулмон,
Президентдан зўрмисан?
У ҳайкалга эгилди,
Қўрмадингми, қўрмисан?!

Хуллас, ушбулар бари,
Бизнинг ақидамиздир.
Шундай жамият қуриш,
Бизларнинг режамиздир!

Биз албатта барибир,
Шу давлатни қурамыз.
Кимки бунга кўнмаса,
Қамаб қириб, урамыз!

Мана шулар бугунги,
Даҳрийлар эътиқоди.
Эй воҳ булар барчаси,
Бухорийлар зурёди?!

Бундайлар мавжудлигин,
Англаб дедим надомат.
Шулар ҳукмрон бўлса,
Яқин қолди, қиёмат!

12. 03. 2019

Маснавий

Мирзиёев қизлари

Бор экану билмабмиз, Мирзиёев қизлари,
Ўчиб кетсин Гулнора, Лолаларнинг излари.

ИАК деган касофат золимни турқи курсин,
Унинг ва қизларини, элнинг қарғиши урсин.

Яшасин юртбошимиз, Мирзиё, насли тоза,
Яшасин Маликалар, Саида ва Шаҳноза.

Бу қизлар ҳам Гулнора, Лолалардан кам эмас,
Насли насаби тоза, ИАКдек мубҳам эмас.

Булар ҳам буюклигин тезда исбот қилажак,
Уларнинг кимлигини кўрсатади келажак!

Гулнора ва Лоладан, ўзиб кетиш, ҳеч гапмас,
Миллард миллиард долларни ўмаришса ажабмас.

Бу қизларга хизматда, қоим турар ДХХ,
Олдингиларга хизмат қилган эди МХХ.

Ҳали булар ҳам қўшиқ куйлаб қолиши мумкин,
Шеър ёзай деб бир муддат ўйлаб қолиши мумкин?!

Тадбиркорлик қилишар, олтинфуруш заргарлик,
Хуллас ҳамма нарсга кўришар таёргарлик.

Бир куниси дипломат бўлса қолманглар ҳайрон,
Доктор ё профессор дегандек, илмий унвон.

Булар ҳам кўп серқирра истеъдод эгасидир,
Пинҳон бўлиб тургани, камтарлик мевасидир.

Энди ақли бор бўлса, барча нодир овозлар,
Ишга солинглар энди истеъдодни шаввозлар.

Созандаю, хонанда, шоирмисан ёзувчи?,
Фарқи йўқдир кимлигинг, фермер, чўпону, сувчи?!

Мақташга тушинг тезроқ, доно Маликаларни,
Ишга солинглар энди, барча уй бекаларни.

Мамлакатга таралсин улар доврўғи шони,
Бу қизларнинг отаси, ўзбек элин султони.

Эгизаклар туғилса, қўйинг ШММ номин,
ИАК даврин одатин, кўрсатинглар давомин.

Қиз фарзанд кўрган барча, ўзбек фуқаролари,
Саида ва Шаҳноза номин қўйсинлар бари.

Унутиб қолинмасин орада Зироатхон,
Уни эсламасанглар, хафа бўлади султон.

Хуллас, тая холадан, афзалроқдир Зироат,
Анча ёш кўринаркан, билмадим не синоат?!

Булар исмини қўйсин, ким туғса эгизаклар,
Не ажаб саҳросида очилса гул чечаклар?!

Энди барча бир бўлиб, подшоҳни улуғлайлик,
Уларга ёқиш учун, нима бўлса қилайлик.

Узундан узун қилиб, дуо қилсин имомлар,
Бунини ИАҚдан кўпроқ қилинлар эҳтиромлар.

Жим турмасин бу дамда журналисту ёзувчи,
Мансаб пиллапоясин устига йўл олувчи.

Мана келдику имкон, кўрсатинглар ўзингиз,
Асалдан ширин бўлсин айтадиган сўзингиз.

Айтинглар юртбошига янги янги ғоялар,
Эҳтимол тахт тагидан, тополгайсиз соялар.

Депутатлар жим турманг, қилмангизлар фаромуш,
Етар, умрингиз мудраб, ўтиб кетмоқда хомуш.

Ташаббусни кўрсатинг ҳозир борида имкон,
ШММ ҳам тез кунда, бўлсин энди «қаҳрамон»

Бу унвонга, шу буюк, доно раҳбар муносиб,
Қарсақлар чалиб ҳамманг, қўйинг бўйнига осиб.

Айтингларчи ИАҚдан бунинг нимаси камдир?,
Иккови ҳам ўлгунча, тенги йўқ бир одамдир.

Ҳайкаллар қўймоқ керак, бунга тириклигида,
Керак эмасдир ҳайкал, одамнинг ўлигида.

Туркманбоши ўзига олтин ҳайкал қўйганди,
Тиригида олтин у пулга кўзи тўйганди.

Ҳайкал қўйишлик керак, тезда бу юртбошига,
Олтин суви берилсин у ҳайкалнинг тошига.

Тиригида кўрсинда барча иззат икромни,
Ўтиб кетсин шу билан, билмай дини исломни.

Ана кейин ИАҚдек, қаро ерга киражак,
У билан қайда бўлса, мангу бирга бўлажак!

17. 04. 2019

Рубоийлар:

Сендан қолса шоир деган, ном қолар,
Шеърларингда ҳазинли, илҳом қолар.
Шеърлар ёзиб оромингни йўқотдинг,
Шеърларингда йўқолган ором қолар.

.....

Нафсоний шаҳватга сира қонмадинг,
Охират ғамида бир кун ёнмадинг.
Ўтиб бораяпсан фоний дунёдан,
Ғафлат уйқусидан ҳеч уйғонмадинг!

.....

«Орзуга айб йўқ» деган, гап хато,
Орзу қилиш катта гуноҳдир ҳатто.
Орзу деб жаннатдан маҳрум бўлишди,
Момо Ҳаво билан шу Одам Ато!

.....

Чопонинг зарбофми ёки юз ямоқ,
Фарқи йўқ, очми тўқ, бу тешик томоқ!
Дунёда ҳар нарсга охири бордир,
Иложинг йўқ асло, мангу яшамоқ.

.....

Бу одам дунёни ҳалол топмади,
Хиёнатдан дили малол топмади.
Охир оқибати вайрона бўлди,
Қайси бир хиёнат, замвол топмади?!

.....

Дилим озурда бўлдику хуморингдан,
Адолатсиз хиёнаткор қарорингдан.
Қийин экан агар зарба етиб қолса,
Ишонган яқингларингдан, дўст ёрингдан.

.....

Билмай хато қилди, бу нокас энди,
Кўнгли ярим яшайди, бу кас энди,
Энди тушларимга кириб ўртама,
Етар жабру зулминг, тўхтат бас, энди,

.....

Юрак деган, бир туби йўқ ғор бўлар,
Ичида ҳар нарсага жой бор бўлар.
Баъзан дунёларни сиғдирар, баъзан,
Битта қилни сиғдирилмас, тор бўлар.

.....

Кимдир айбинг билиб, ёпиб гапирар,
Кимдир дилда дардинг топиб гапирар.
Кимдир гапирмасдан жим яшар доим,
Кимдир доим итдек қопиб гапирар.

.....

Эй халқим, аҳволинг харобга дўнди,
Орзу умидларинг саробга дўнди.
Эркин нафас олиб бошларман дединг,
Ростгўй деганларинг каззобга дўнди.

.....

Кимлар келиб кетган бу вайронага?,
Кўрармиз не ёзилса, пешонага,
Бугун манаман деб, турганларни ҳам,
Тарих улоқтирар, ахлатхонага.

.....

Агар ўз наслини билса одамзод,
Бўлар кибр деган, туйғудан озод.
Қувонмагил тожу тахтинг султон,
Бир тасодиф етса, бўлади барбод.

.....

Фирибгар одамнинг икки юзи бор,
Доим ширин ва мулойим сўзи бор.
Алдашга устадир қалбинга кириб,
Доим ўйнаб турар, бежо кўзи бор.

.....

Унинг дўсти, улфати ароқ бўлди,
Бориб бориб хотини талоқ бўлди.
Охир одам қиёфасин йўқотди,
Кейин, ота онасига оқ бўлди.

.....

Виждонсизлар учун чегара бўлмас,
Шундай ўлиб кетар, ҳеч чора бўлмас.
Улар қалби тош бўлгандир, ҳиссиздир,
Сўз тиғи текканда, тош яра бўлмас.

.....

Ўзи йўқни, кўзи йўқ дер одамлар,
Кўзи йўқни, сўзи йўқ дер одамлар.
Ўзинг бор бўлсангу, узоқда бўлсанг,
Кўзи йўқни, ўзи йўқ дер одамлар.

.....

Дерлар: «қанча билсанг, бўлар шунча кам,»
Бир умр ўрганиб яшаркан одам.
Ёшлар оптимиздан қувиб келмоқда,
Ўзгариб бормоқда қадриятлар ҳам,

.....

Тилнинг тиғи мисли олмос, англадим,
Яхшиликка ёмонлик мос англадим.
Ёшларга гапимиз ўтмай қолганда,
Қариб қолганимни беҳос англадим.

.....

Ҳидоят ягона Аллоҳ учун хос,
Уни сақлаш шарти, дейилди ихлос.
Бандалар бандани ҳидоят қилмас,
Етказиб қўйишлик, вазифанг халос.

.....

Рўза тутиб, қилдим қуръон тиловат,
Барибир дилимда йўқдир тароват.
Зоҳиран тўқисдек туюлар, аммо,
Афсус, ҳаётимда йўқдир ҳаловат,
.....

Умримнинг қуёши бормоқда ботиб,
Ўтган ҳаётимни ўйларман ётиб.
Англадим, ўзимни йўлим йўқотдим,
Мудраб ётганларни доим уйғотиб.
.....

Сув ҳам тепагамас пастликка оқар.
Муридларнинг сўзи дилларни ёқар.
Билдим сен мусулмон ёшларни эмас,
Итларни тарбия қилган, итбоқар!
.....

Кибр қилма ихлос қўйган авомга,
Муридларни жалб этмагил ҳаромга.
Сен фитнаю фасод манбасидирсан,
Ҳайф муллаю имом деган, бу номга.
.....

Муридларинг қанча қилса ҳақорат,
Мен сени шунчалик қиларман ғорат.
Сен ифлос бўлмасанг, бу фитналарни,
Ёпар эдинг қилиб, битта ишорат.
.....

Бизларда истагу хоҳиш бор ўртоқ,
Олий Иродага таслиммиз бироқ.
Истак Иродага мувофиқ келса,
«Омади кулгандир» дейилар шу чоқ!

Ғазаллар

Хору зор бўлди бу миллат

Хору зор бўлди бу миллат мустабид султон билан,
Олам ичра номи чиқди, зулм ила зиндон билан.

Мустабиддан сўнг вазирга қолди тахту салтанат,
Бошқарар давлатни гўё, фиравн ҳомон билан.

Адолатдан лоф уриб, эл юртни алдайди мудом,
Булар ботил хизматинда дўстлашур шайтон билан.

Тобакай бу зўравонлар ҳукми этгайдир давом?,
Салтанат барбод бўлур, бу сафсата, ёлғон билан,

Бугун миллат йўл тополмай аросатда довдирар,
Бу карвон манзилга етмас, бефаҳм сарбон билан.

Ҳукмронлик Худодан қўрққан кишининг ҳаққидир,
Ҳақни билган баробар бўлмади ҳеч нодон билан.

Элу юртин ҳолига Саҳвий дили вайронадир,
Умри ўтди ғурбат ичра ғам чекиб, армон билан.

14.11.2019

Ёлғон ҳали

Эй халқим озодлигинг келгани ёлғон ҳали,
Қўрмаган кулфатларинг ғамларинг қолғон ҳали.

Мустабиддан қутулдим дея шод ўлма энди,
Хурсанд бўлишга сенга бўлмади имкон ҳали.

Мусулмон элга доим ҳукмдордир мунофиқ,
Келмади ҳеч тахтингга соҳиби виждон ҳали.

Энди Мирзиё бошлар сенга зулму истибдод,
Қўп синовга дуч бўлар сендаги имон ҳали.

Худосизлар қолдирган сарқитлари битмас ҳеч,
Яна қанча бўларсан, буларга қурбон ҳали?!

Булар динингни қўймас ўз эркига ҳеч қачон,
Эрку озодлик учун тўкмок керак қон ҳали!

Бу ёвуз динсизларда, на қонун бор, на виждон?,
Келармикан бошинга имонли султон ҳали?!

Аллоҳ кифоя қилсин ҳақ йўлнинг душманига,
Қадрин топмади ҳануз, бу элда қуръон ҳали.

Эй Мирзиё тахтингга кибр этиб алдандинг,
ИАК каби қон қусиб, топширарсан жон ҳали.

Сенингдек мустабидлар кўп ўтган бу оламда,
Сенинг фармонинг эмас биринчи фармон ҳали.

Ҳар бир қилган ишинга, ҳали ҳисоб китоб бор,
Бундай фармонлар учун қиларсан армон ҳали.

Имонли ўтган барча аجدодларинга иснод,
Келтирдингу эй бадбахт, бўларсан гумдон ҳали.

Ҳазар қиларлар сендан имон аҳли оламда,
Иснодга қолар сендан аҳли хонадон ҳали.

ИАК каби тарихда, малъун бўлиб қоларсан,
Лаънат айтар ортингдан кўр барча инсон ҳали.

Эй халқим оч кўзингни, ҳар бадбахтга ишонма,
Сени булар олдинда қийматинг арзон ҳали.

Мусулмон элда динга қарши бўлса ҳукмдор,
Бундай аҳволга қандай бўлмассан ҳайрон ҳали?!

ИАКдек икки дунё юзинг қаро бўлиб кет,
Икки дунё дардинга топилмас дармон ҳали.

Мангу оловда куйсанг, ИАК билан баробар,
Ёнингда қараб турса, Фиравну Ҳомон ҳали,

Бирга бўлсинлар барча мулозиму аёнлар,
Ёнингда бирга куйгай саллалик шайтон ҳали.

Аллоҳга қарши чиқиб, махлуқ зафар қозонмас,
Бу оддий ҳақиқатни билмассан нодон ҳали!

Тилагим шу ИАКдек чорак аср ўтирма,
Тезроқ ўлмасанг, юртимиз бўлгуси вайрон ҳали.

Сенга лаънатлар айтиб шеърлар ёзади Саҳвий,
Бу шеърларим тўпланиб бўлгуси дoston ҳали!

11. 10. 2019

Этган билан

Ҳақиқат йўқ бўлмагай, шайхлар хилоф этган билан,
Бизни чалғитмоқ учун, ҳар қанча лоф этган билан.

Шубҳасиз ўз жонига, имонига, етди зарар,
Бу маразлар ҳақ йўлига ихтилоф этган билан.

Бу китоб ортган эшаклар ҳожи ман дерлар яна,
Эшак ҳожи бўлмагай, Ҳажни тавоф этган билан.

Ҳаққа душманлик қилиб топган эмас ҳеч ким нажот,
Кун фа якун бўлғуси, нун бирла коф этган билан.

Тавба қилмай кетсангизлар сизни ҳолингизга вой,
Тавба рост бўлгай хатони эътироф этган билан.

Динни сотманглар омонат жонни асрай деб яна,
Банда Ҳақни топғусидир, дилни соф этган билан.

Саҳвий ғазаллар ёзар дил нафратин изҳор этиб,
Чунки, сиғмас кўнглига, дилни ғилоф этган билан.

Ўчгайдир овозинг сани

ИАК деган мустабид бўлганди устозинг сани,
Доимо Иблису шайтон бўлган ҳамрозинг сани.

Сен ИАКдек зулму тазйиқ йўлини тутдинг бугун,
Иншааллоҳ ким яқин ўчгайдир овозинг сани.

Тилинг бошқа дилинг бошқа бир мунофиқ нусхасен,
Бари аксинча бўлибдир айлаган розинг сани.

Салтанатга ғурур қилдингми Худодан қўрқмайин?,
Шубҳасиз мағлуб бўлар бу жангда сарбозинг сани.

Буюк Зотдан бир бало бир кун етишса жонинга,
Манфаат бермайди ёнингдаги ит, тозинг сани.

Билки золим мустабидлар охири барбоддир,
Тугайди бир кун унутма бу қўшиқ созинг сани.

Саҳвий насиҳат қилур ўлмай туриб қайт тавбага,
Умринг қиш фаслига етди, келмагай ёзинг сани.

25. 11. 2019

Истасанг

Бағри кенг бўл гарчи элга раҳнамолик истасанг,
Элга ҳам кўр, неки нафсинга раволик истасанг.

Сохталиқдан мунофиқликдан ҳазар қилгил мудом,
Хилқатингни бузмагил, казо казолик истасанг.

Одамийликни шартидир бил ваъдага қилмоқ вафо,
Садоқатни кутма ҳаргиз бевафолик истасанг.

Хокисор бўл эл аро, нафсингни хор тут доимо,
Оқибат хорлик келур, кибру ҳаволик истасанг.

Бу ҳаётда дуч бўлурсан турли ғам ташвиш билан,
Хато бўлгай дунёда кайфу сафолик истасанг.

Молу мулкинга фахр қилма ғариблар олдида,
Бандалик ўрнингни бил, Ҳақдин ризолик истасанг.

Сабр қилгил, кетма, юртинг тарк этиб Саҳвий каби,
Ғариб бўлғайсан ватандин мосиволик истасанг.

21.11.2019

Ўхшамас

Бугун шоҳи муҳтарам, аввалгиларга ўхшамас,
Борган сари дам бадам, аввалгиларга ўхшамас.

Нутқи бирла, ваъда бирла , дилни ром этган эди,
Нутқи бўлди энди кам, аввалгиларга ўхшамас.

Ваъда бошқа, вафо бошқа, бирга юрмас доимо,
Энди қўймоқда қадам, аввалгиларга ўхшамас.

Асли маълумдир, деманглар: "чиқмаган жондан умид,"
Бу мунофиқликда ҳам, аввалгиларга ўхшамас.

Бу киму, бундан буюк шоҳларни ютгандир бу ер,
Буюкликда бу ҳечам, аввалгиларга ўхшамас.

Ҳаққа душман бўлсалар, нобуд бўлурлар оқибат,
Қисмати қодир Эгам, аввалгиларга ўхшамас.

Кўнгил доғ эрди ватаннинг ҳажрида қонлар ютиб,
Энди ҳажридин алам, аввалгиларга ўхшамас.

Дунёдан озурдадир кўнглим ҳаловат топмайин,
Энди дилда дарду ғам, аввалгиларга ўхшамас.

Буюк шоир шеърига, Саҳвий назира боғлади,
Кўздан оққан ашку нам, аввалгиларга ўхшамас.

.....

27. 09. 2017

Адо бўлдим

Қолиб ғурбатда ойу йил, неча, зору гадо бўлдим,
Ватаннинг қайғусида куйдиму, ёндим адо бўлдим.

Нетай юртимда топмай, иззату ҳурматни хорландим,
Валек ғурбатда кулли, иззат - ҳурматга сазо бўлдим.

Азизим ота онамнинг, хоки пойи тўтиёйимдир,
Етолмай дўсту - ёрлар, ҳажрида мотамсаро бўлдим.

Замона аҳлидан кўрдим, неча зулму - маломатлар,
Зулмга қарши сўз айтган, шоири соҳиб нидо бўлдим.

Хато нуқсонларим кўп, маъсият саҳросида дайдиб,
Яратган олдида шармандаи юзи қаро бўлдим.

Ҳаётдан дарбадарликда, ўтиб кетмоқдаман охир,
Натижа топмадим саъйдин, беҳуда жони фидо бўлдим.

Умрининг ҳосилин топмай, дили вайронадир Саҳвий,
Азал тақдирда шу бўлса, демак, шунга ризо бўлдим.

08.09.2019

Айланур

Салтанат жозибадор меҳригиёга айланур,
Ёнига борса яқин ким, маҳлиёга айланур.

Могу мансаб бандаларга, кўп оғир бир имтихон,
Буни кўплар англамай, рўйи сиёга айланур.

Салтанат аслида элнинг хизматин қилмоқ учун,
Шоҳ адолат қилса гар, зулмат зиёга айланур.

Мадҳ этарлар салтанатнинг соҳибин, ким бўлса ҳам,
Разил, пасткаш кимсалар ҳам, авлиёга айланур.

Баъзи тож соҳиблари,- зулматни фош этгай мудом,
Улар келса, нур кетар, юрт зимзиёга айланур.

Ҳидоят топган киши ҳам, бошига тож кийса гар,
Хайр қилса доимо аҳли риёга айланур.

Надомат айлайди Саҳвий, шоҳи одил топмайин,
Топганим ёки ИАК, ё Мирзиёга айланур.

03.09.2019

Лаззатлидир

Бу ҳаёт аччиқ валеқ, имон билан лаззатлидир,
Кимга мақсад кимгадир армон билан лаззатлидир.

Ҳаётда топмайди лаззатни, ғариб бечоралар,
Ҳаёт кўнгил истаган жонон билан лаззатлидир.

Ота она, қавму қардош борлиги неъмат валеқ,
Бўлса фарзандинг, қизу ўғлон билан лаззатлидир.

Дўсту ёрсиз бўлса кимлар дунёда бахтсиз бўлар,
Еган ошинг дўст ила ёрон билан лаззатлидир.

Кимгадир фиску фасод лаззат бағишлар доимо,
Ким ҳаёти салтанат, султон билан лаззатлидир.

Барибир ташвиш муаммоларсиз ўтмайдир ҳаёт,
Олам ушбу шовқину сурон билан лаззатлидир.

Ҳақ ила ботил курашгай олам ичра доимо,
Ҳаётинг шу жангдаги қурбон билан лаззатлидир.

Истасанг мангу саодат, бу синовдан ўт омон,
Чунки, олам зикри Ҳақ, қуръон билан лаззатлидир.

То тириксан нафси амморанг сени тинч қўймагай,
Нечук ҳикмат, бу ҳаёт шайтон билан лаззатлидир.

Бу оламдан Ҳақ ризосини олиб кетсанг агар,
Мангу ҳаёт жаннати ризвон билан лаззатлидир.

Бу ҳаёт лаззатларидан мосиво ўтмоқдасан,
Саҳвий умринг шеър ила, достон билан лаззатлидир!

26.08.2019

Кўриб

Қолманг ҳайратда яна, бу Ўзбекистонни кўриб,
Ёки, одамзод ниқобиндаги шайтонни кўриб.

Бу заминнинг ўтмишига қилмагил шубҳа гумон,
Нури имондин жудо бўлган, зимистонни кўриб.

Кўп асрлар ёрутган, бу элни қуръон нурлари,
Бўлма ҳайрон энди йўқ бўлган, дин имонни кўриб.

На Турон қолди бугун, на Маъвороуннаҳр?,
Кимга айтарсанг дилинг дардин Хуросонни кўриб?!

На Ироқу, на Дамашқу, на Ҳижозда, қолди дин?,
Бу буюк динга баҳо берманг, мусулмонни кўриб!

Биз қиёматга яқин муддатда келдик дунёга,
Буни англагн фитналардин, жумла жаҳонни кўриб!

Буюк уммат инқирозга учради, энди бугун,
Бу таназзулга сабабни изла, қуръонни кўриб!

Лекин ботил доимо ғолиб бўлиб турмайди бил,
Мангу деб қилма хаёл, бу сохта ёлғонни кўриб.

Буюкликка қайтади уммат яна, эй Саҳвиё,
Билмадим лек, сан кетарсанми, ўшал онни кўриб?!

Унутгайлар

Унутгайлар кимлигин тахтга ўтиргач шоҳлар,
Кеча кундуз ёнида шайтон бўлур ҳамроҳлар.

Барча оламнинг ҳақиқий роббиси ёлғиз Илоҳ,
Бу ҳақиқатни унутгай жоҳилу гумроҳлар.

Бу залолат йўлининг охири вайронадир,
Оқибат кутгай сени олдинда тубсиз чоҳлар.

Таъсир этмас кибр аҳлига насиҳат пандларинг,
Огоҳ этмоғи керакдир барибир огоҳлар.

Мансабинга кибр қилма бандасан бечорасан,
Имтихонга берилгандир, бу улуғ даргоҳлар!

Халойиқнинг оҳу зорига қулоқ сол, эй амир,
Қилмайин десанг бориб, дўзахда мангу оҳлар!

Ранжима Саҳвий насиҳат қилса, аччиқ сўз билла,
Чунки аччиқ сўз гапиргай, сенга хайрихоҳлар!

04.10.2019

Дегай

Энг тубан касларни бу эл соҳиби тақво дегай,
Жаҳолат аҳлин улуғлаб, олиму доно дегай.

Халқни онгини заҳарлаб қул қилиб олган мараз,
Кимсаларни бу халойиқ, шайх, имом, мулло дегай.

Мустабидга қул бўлиб, юрган хиёнат аҳлини,
Қалби кўр бўлган одамлар, бу буюк сиймо дегай.

Бу замондан ортда қолган бу касофатлар бари,
Итоат вожиб бўлур, ким бўлса ҳам подшо дегай.

Ким бу динда бор ҳақиқатни айтиб чиқса гар,
Уни бузғунчи адашган, фосиқу расво дегай.

Хиёнат аҳли бу гун тоғутга хизмат айлашар,
Гарчи қуръон бизга Аллоҳ тенги йўқ, танҳо дегай.

Залолат аҳли билан ўлгунча тинмасдан кураш,
Саҳвиё, ҳақ сўзни айтсанг ҳам, булар иғво дегай!

Мустабид ўлганда

Мустабид ўлганда кўрганмиз кўзи гирёнинги,
Англадик, гўё бу қайғу ёқди устихонинги.

Ўрнига келдинг, уни отам дединг, устоз дединг,
Токи мустаҳкам қилиб олгунча ўз имконинги.

Кейин қилдинг бизга узундан узоқ маърузалар,
Ҳаммани танқид қилиб, сал оқладинг виждонинги.

Элни қалбида адолатга умидлар уйғотиб,
Амал қилмай кўп гапирдинг, куйдириб имонинги.

Отангдек, ўз қизларинга мансаб йўлларин очиб,
Салтанат бошига келтирдингку хонадонингни.

Энди отангдек, зулм йўлини ушлаб бошладинг,
Оқибатда куйдириб бу ўтда хонумонингни

Саҳвий айтар, сенда бор имкон ҳали, куйдирмагил,
ИАК дек, мангу олов ичра, ўзингни жонингни.

17. 07. 2019

Бу ҳаётда

Бу ҳаётда қанча инсонлар яшар ҳасрат билан,
Кимгадир меҳру садоқат, кимгадир нафрат билан.

Югурган ҳам ўтирган ҳам, ризқидан ортиқ емас,
Бас, не ҳожат умр ўтказмоқ, оғир меҳнат билан?!

Бани Одам то ажал етгунча тинмас тинчимас,
Бирма бир дунёга келгай ва кетар навбат билан.

Эртага олий ҳукмдор, сарҳисоб айлар сени,
Ҳолинга вой қилмаса гар мағфират, раҳмат билан.

Бебақо оламда йўқ, мангу қолувчи махлуқот,
Нечук бахтдир ўтмоғинг имон деган, неъмат билан?!

Тангрининг даргоҳида гар топмасанг иззат шараф,
Дунёда не фарқи бор, ўтсанг шараф иззат билан?!

Саҳвиё, дунёи фонийда ҳаловат топмадинг,
Ким ҳаловатга эришган, дунёда ғурбат билан?!

Қолмади

Бугун бу миллатда ҳеч дину диёнат қолмади,
Бизни умматда бугун сидқу омонат қолмади.

Бу юртнинг раҳбарларида бўлмаган сидқу вафо,
Улар элга қилмаган ҳеч бир хиёнат қолмади.

Қаранг дин пешволарин, йўлдан адашган барчаси,
Бир бирила қилмаган жанжал адоват қолмади.

Адолат излаб тополмассиз замин узра бугун,
Излаб овора бўлиб юрманг, адолат қолмади.

Илдизидан узилган чинор қуриб бормоқдадир,
Фақирларда қаноат, бойда саховат қолмади.

Энди қаердан нажот кутсин авом айтинг бугун?,
Нажоткор Маҳдий кутиб юрмоққа тоқат қолмади.

Буюк миллатнинг таназзулин, кўриб, англаб, бугун ,
Кўнгли вайрон бўлди, Саҳвийда ҳаловат қолмади.

15.07.2019

Кўриб

Кўриб кўнглимга ғам тушди сани афтода ҳолингни,
Хаёлимдан қилолмасман йироқ фикру хаёлингни.

Агарчи ўртамизда бор неча ойлик узоқ йўллар,
Яқин бўлган кўнгил сезмоқдадир меҳри шамолингни.

Ажабмас бир куни тақдир насиб этганда учрашсак,
Очофат кўз насиб этса тўйиб кўргай жамолингни.

Яратган Зотни амрига одамзод ақли ожиздир,
Ўзи қодир ҳал этмоққа сенинг амри маҳолингни.

Мани мажнун дилим ёдинг била оромини топмас,
Насиҳатга қулоқ солмас, қилиб орзу висолингни.

Қазонинг ҳукми шу бўлса, кутишдан ўзга чора йўқ,
Куйиб ҳажри билан ўтгай умр қоши ҳилолингни.

Шудир балким, азалдан сенга битган, қисмату тақдир?
Ҳаром бирла мубаддал қилма, эй Саҳвий, ҳалолингни.

Боласидан айрилган она фарёди

Қайдасан, сендан хабарлар топмадим жоним болам?,
Ўтди умрим нола афғонингда ҳайроним болам.

Қайси бир айбинга сенга бунчалар зулм этдилар,
Сени эслаб кўздан оқди, ёш эмас қоним болам.

Золимларни икки дунёда Худо хор айласин,
Ўлгунимча сўнмагай бу нола афғоним болам.

Юрагингда кетдими орзуларинг армон бўлиб?,
Сенинг армонинг бўлибдир, менинг армоним болам.

Сени дардингда ватандан ҳам жудо бўлдим бугун,
Ғариблиқда, ўзга юртда, тутган ошёним болам.

Сенга ҳеч ёрдам беролмадим, онангдан рози бўл,
Қуёш чиқса ҳам ёрушмас, энди осмоним болам.

Сенга зулм этган ёвузлар ҳам жазосиз қолмагай,
Аллоҳ одилдир, бунга комилдир имоним болам.

Ажал етгунча юрак бағримни доғлаб қўйдилар,
Мағфират қилсин сени, раҳматли Раҳмоним, болам!

Жудо

Одамизод бўлди буткул, дин диёнатдан жудо,
Бўлмаган уммат разолат ва хиёнатдан жудо.

Уйғур диндошинг учун, мотам тут аҳли офият,
Бўлмайин десанг агар, мангу саодатдан жудо?!

Фаластин аҳли тарихда бунчалар хор бўлмаган,
Демангиз бунга сабаб, уммат хилофатдан жудо.

Хилофатдан кўп зулм кўрган бу уммат доимо,
Чунки, уммат бўлмаган жаҳлу жаҳолатдан жудо.

Шу туфайлидан мўғуллар бизга ғолиб бўлдилар,
Яҳуд ва Чин аҳли қилди, бизни роҳатдан жудо.

Насороларнинг ичинда яхшилиқ қилгувчи қўп,
Лекин, аксар қисми бўлгандир адолатдан жудо.

Энди ўз ҳолига ҳайрондир бу Ислом уммати,
Шу сабаб бўлгандир, Саҳвий ҳам ҳаловатдан жудо.

15. 02. 2019

Халқимга:

Чорак аср умринг ўтди, мустабид подшоҳ ила,
Ё зулмга дуч бўлиб, ё мадҳ этиб маддоҳ ила.

Мустабиднинг даври даврони тугаб битди ва лек,
Энди андармон бўлибсан, бефаҳм гумроҳ ила.

Мустабиднинг шарпаси кезмоқда эл юрт устида,
Эл паришондир залолат устида, арвоҳ ила.

Нотавон халқим ўзингни қилмайин ҳаққинг талаб,
Тобакай яшаб ўтарсан, ҳасрату, оҳ воҳ ила?!

Бир асрдан бери даҳрийлар тепангда ҳукм этар,
Бир яшаб кўр энди, Аллоҳ йўлидин огоҳ ила.

Мансаб ила молни бахт деб, англагай қанча одам,
Бахтиёр бўлмайди ҳеч ким, молу мансаб жоҳ ила.

Саҳвиё ҳамроҳинг бўлди, доимо бу ғам сени,
Топмадинг ором ҳаётда, бу каби, «ҳамроҳ» ила.

25. 04. 2019

Ўғлимга

Бўлмаса сенга ватан шу Ўзбекистон, бўлмасин,
Лекин, ватан дардида мандек дилинг қон бўлмасин.

Қаерда туғилса, ўсса, ватан шудир бандага,
Сенинг авлодинг бу элда, дийда гирён бўлмасин.

Энди мен юртим фироқинда ёниб ўтсам керак,
Бўлмаса қайтмоққа бизга энди имкон, бўлмасин.

Қайда бўлсанг дину имонинг санга йўлдош бўлиб,
Ҳақ йўлидан адашган умрингда бир он бўлмасин.

Зурриётимни қиёматга қадар сақла Эгам,
Ҳеч қачон шайтон улар қалбида султон бўлмасин.

Офият бергил диёримга, менинг мазлум элим,
Доимо дунё кезиб, ёт элда сарсон бўлмасин.

Сенга Саҳвийнинг тилаклари шудир ўғлим эшит,
Бўлмаса сенга ватан шу Ўзбекистон, бўлмасин!

Менинг

Эй ҳукмдор, эшитгил бу сенга арзимдир менинг.
Ҳақ сўзини гапирмоқ, зиммамда фарзимдир менинг.

Шоири маддоҳларинг кўп мадҳиялар айтгани,
Ҳақни айтмоқ элу юрт, олдинда қарзимдир менинг.

Охиратни ўйласанг ҳақ йўлига қўйма тўсиқ,
Доимо ҳаққа чақирмоқ, ҳаёт тарзимдир менинг.

Бир мусулмон ўлкада хор бўлди, дин ислом бугун,
Яъни, хор бўлдим, бу диннинг қадри, қадримдир менинг.

Йўқ қилинган қанча одамлар тирикми, йўқми, айт ,
Шу мусулмон ғарибларнинг дарди, дардимдир менинг.

Андижон қотилларига, бермадинг лойиқ жазо,
Санга эслатмоқ буни доимо аҳдимдир менинг.

«Саҳвиё, бунча тилинг аччиқ», деманглар, дўстларим,
Ҳақ сўзин айтмоқ жиҳодим, жидду жаҳдимдир менинг!

Гарчи бизни

Гарчи бизни олам ичра, бани инсон айладинг,
То қиёматга қадар кетгувчи карвон айладинг.

Башарият карвони ичра кўп инсон валеқ,
Бизни бу карвонда энг афзал мусулмон айладинг.

Бизга тавҳид неъматин қилдинг насиб олам аро,
Фақат Сенга ибодат қилмоққа фармон айладинг.

Узоқ ўтмишдан ўтиб, келган башар карвонига,
Доим тавҳид аҳлини, йўлбошчи, сарбон айладинг.

Ҳақ йўлини иддао қилган мусулмон аҳлини,
Ўртасида кўп адоватни намоён айладинг.

Инқирозга учратиб олий мақомнинг соҳибин,
Энди бу кунга келиб, хор зору сарсон айладинг.

Энди бу карвонга сарбонлик буларнинг ҳаққимас,
Фатҳ ила нусратга йўл бермай паришон айладинг.

Инқироз давринда дунёга келиб қолдик қаранг,
Боқсак ўтмишга, бу кунга, кўнглимиз қон айладинг.

Саҳвиё, имон куфр, ботилга мағлуб бўлмагай,
Чунки, бизни олам ичра соҳиб имон айладинг.

Яна

Ой юзингни соғиниб кўнглим паришондир яна,
Изтиробингдан жигар бағрим куйиб қондир яна.

Боқса жон олгувчи кўзлар нозу истиғно билан,
Ҳасратидан ўртаниб дил хонавайрондир яна.

Сеҳрловчи жозиба, меҳриғиё ҳар кимда йўқ,
Висолинга йўл тополмай ақлим ҳайрондир яна.

Эй пари, лаълинг шаробига бу кўнглим ташна лаб,
Оташи лаъли зилолингдин уни қондир яна.

Ҳажрининг доғи фироқинда куйиб кул бўлмаган,
Ғариб кўнглим дилрабо ҳажринда гирёндир яна.

Тунда шам атрофида айлангучи парвонадек,
Ой юзинг гирдида ушшоқ жони қурбондир яна.

Гарчи Саҳвий мосиводир диловар гулғунчадан,
Ҳам ватандин мосиво, ғурбатда сарсондир яна.

04. 05. 2019

Оқибат

Мустақилликдан қувониб, бўлди эл шод оқибат,
Зулм қилди мустабид, эл қилди фарёд оқибат.

Чорак аср зўравонлик қилди золим тинмайин,
Хонавайрон фуқаролар қилдилар дод оқибат.

Охири мазлум ғариблар қарғишига учради,
Мустабид шон шуҳрати ҳам бўлди барбод оқибат.

Ўрнига келган мулозимдан умид қилди бу эл,
Адолат бирла ватан бўлгай деб обод оқибат!

Эл ишончин оқлай олмоқ буюк зотлар қисмати,
Ўлса эл юрт айлагайдир яхши деб, ёд оқибат.

Мустабиддан Мирзиёнинг фарқини айтмоқ керак,
Қанча мазлумлар мана бўлмоқда озод оқибат.

Қанча золимлар жазосиз қолди, бу айби унинг,
Шу сабаб Саҳвий дили, бўлмоқда ношод оқибат!

Чора йўқ

Бу ҳаёт шундай экан, хавфу хатарга чора йўқ,
Ҳар куни тинмай келар нохуш хабарга чора йўқ.

Эртами кечми ўлимга барчамиз маҳкум ва лек,
Кутмаган жойдан келиб теккан зарарга чора йўқ.

То ажал етгунча бизлар чора излармиз мудом,
Ажал етгай оқибат, қазо қадарга чора йўқ.

Доимо орзу умид айлар, одамзод тинмайин,
Чунки, кўнгил деб аталган, дардисарга чора йўқ.

Ярим асрлик ҳаётда англаб етганим шудир,
Заҳри қотил бу ҳаёт, билсанг заҳарга чора йўқ.

Менга таскин бермагил дўстим, келар деб яхшилик,
Биз каби сарсон ғарибу, дарбадарга чора йўқ.

Дардини дoston этар, дардига чора излабон,
Саҳвий каби шеър ёзиб, дилни бузарга чора йўқ.

22. 04. 2019

Гарчи ғурбатда ғариб

Гарчи ғурбатда ғариб, ўз ҳолига ҳайронаман,
Ҳамда ўз юртимга ёт, қавмим учун бегонаман.

Гарчи бу эл рад этиб, воз кечди мен фарзандидан,
Мен ҳануз ушбу қавмнинг дарди бирла ёнаман.

Шум рақиблар тухмату бўҳтон билан бадном этар,
Мен эса доим улар қўйган гуноҳдан тонаман.

Гулхан атрофинда парвоз айлаган парвонадек,
Мен ватаннинг гирдида айлангувчи парвонаман.

Ўтди умрим дўсту ёру, қавму қардошдан узоқ,
Қачон билмасман уларнинг меҳридан бир қонаман?!

Бу дунёда адолатнинг йўқлиги ҳам сир эмас,
Мен ҳам кўрмайин кетарман деб, дили вайронаман.

Интилиб дунёда Саҳвий ҳеч натижа топмадинг,
Демак, қисматда битилгандирки шўрпешонаман?!

Инқирозга учрадик

Бу одамлар сиғинган, доҳий, даҳоси йўқдир,
Бойлар кўпдир, кўчада қолган гадоси йўқдир.

Бойваччалар бу элда, фуқародан фарқ этмас,
Моли дунёси кўпдир, кибру ҳавоси йўқдир.

Одамзодга одамлар қуллик қилмайди бунда,
Амалдорнинг инсонга, жабру жафоси йўқдир.

Жамиятда собитдир ижтимоий адолат,
Гарчи, булар динсиздир, дини, тақвоси йўқдир.

Зўравон золимлар йўқ, халқи эркин, фаровон,
Турли миллат яшайди, миллий низоси йўқдир.

Дунёси обод бўлган, охирати барбоддир,
Лекин бизнинг миллатнинг икки дунёси йўқдир.

Аҳволимизни ўйлаб, ўйига етмас Саҳвий,
Инқирозга учрадик, десам хатоси йўқдир.

03. 01. 2019

Мақол бордир

Мақол бордир халқ аро, ўйнашмагин арбоб билан,
Чунки, арбоблар урармиш, тинмайин ҳар боб билан.

Баъзи арбоблар, кўнгиллар зулматига нур сочар,
Чунки диллар зулмати ёришмагай офтоб билан.

Баъзи аҳмоқлар уларнинг йўлларига ғов бўлур,
Ажал етса эчкилар, ўйнар эмиш қассоб билан.

Ҳар на бор поёнига етгай секин вақти келиб,
Қазо ҳукми бўлур воқеъ, турли хил асбоб билан.

Аслида шоҳу гадо қисматга қулдир, фарқи йўқ,
Ҳаёт баҳринда тинимсиз айланур гирдоб билан.

Ҳақ йўлида курашмоқлик бизга мерос йўл эрур,
Расууллоҳ ибрат кўрсатган эди, асҳоб билан.

Ҳаққа хизмат қилмаса, мулла имомлар Саҳвиё,
Демакки, тоғутга хизмат айлағай, меҳроб билан.

Ҳаёт

Элу юртимдан, диёримдан жудо қилган ҳаёт,
Ғарибликда зору гирёну, адо қилган ҳаёт.

Ман киму, султон Жалоладдин ватансиз қолдику,
Қанчалар султону шоҳларни гадо қилган ҳаёт.

Одамзоднинг олдида, қанча бало офат кутар?,
Кимнидир шод, кимнидир бахтин қаро қилган ҳаёт.

Барчамиз меҳмон бу олам уйига, бир неча кун,
Биздан олдин қанчаларни, алвидо қилган ҳаёт?!

Ҳоли харобим кўриб, эй шум рақиб, шод бўлмағил,
Сенгаму қилгай вафо, менга жафо қилган ҳаёт?!

Бу ҳаёт кибру ҳаво қилмоққа асло арзимас,
Бевафо дерлар уни, кимга вафо қилган ҳаёт?!

Саҳвиё, уқбо ғаминда, чекмадинг ташвишу ғам,
Боқий оламини, бу оламга фидо қилган ҳаёт.

Абдуллоҳ Бухорийга атаб

Мен сени ўзбек элин пешвоси деб, биларман,
Шайху уламоларнинг подшоси деб, биларман.

Ҳақ йўлда собит турдинг токи чиққунча жонинг,
Бу динни ҳақ сўз айтган, даҳоси деб, биларман.

Сени бадном қилишга уринди шум рақиблар,
Жоҳилликда улар энг расвоси деб, биларман.

Суиқасд қилди, сендан кўрққанидан золимлар,
Мустабиднинг бу сендан қасоси деб, биларман.

Ҳақиқатни доимо рад айлаган кофирлар,
Сабаб, қалбинда кибру ҳавоси деб, биларман.

Золимга хизмат қилди, кўп саллалик нокаслар,
Бу уларнинг энг катта хатоси деб, биларман.

Ҳақ йўлда собит туриб, жон берганлар саноқли,
Бу қисматни тақдирнинг қазоси деб, биларман.

Қадринга етмадилар, казо — казолар сени,
Мен сени казоларнинг казоси деб, биларман.

Ихтилофлар тугамас экан ҳаётда, бу ҳам,
Шайтон ўртага солган низоси деб, биларман.

Садоқатдан умматга ибрат қолдирганлар кам,
Сени шулар ичинда танҳоси деб, биларман.

Иззат шарафни топмас, уммат қўрқоқлар билан,
Фидокорлик бу диннинг асоси деб, биларман.

Сенга атаб Бухорий, қасида битди Саҳвий,
Мен сени шаҳидларнинг аълоси деб, биларман.

14. 12. 2018

Билан

Гапирганда сеҳрлайсан лабдаги болинг билан,
Фитна солиб олам ичра, ҳусну жамолинг билан.

Фитналар тўлган бу олам аҳлига, фитна қилиб,
Ўзингни кўз кўз қиларсан, лабдаги холинг билан.

Бугун бўлса, эртага йўқ бўлгувчи, ҳусну жамол,
Кибр қилма одамизод, давлату молинг билан.

Тақво либосин кийибон, фитна тарқатмоқ нечун,
Қаро зулфинг беркитибсан, бошда рўмолинг билан.

Ўзингча диний либосда модалар пайдо қилиб,
Саробни сув демагил, беҳуда ҳаёлинг билан.

Бандаи бечорасан исён қилурга арзимас,
Яратганга қарши чиқма, ушбу аҳволинг билан.

Мода дебон, нафсига қул бўлди бу жононалар,
Фахрлангил Саҳвиё, қишлоқи аёлинг билан.

2019. 08. 04

Бани Одам

Бани Одам яралмишдир, битта ота онадан,
Деманглар, менга яна бу сўзларинг афсонадан.

Башариятнинг азалда яралмишда асли бир,
Кимга не тақдир қилинган, энди бу пешонадан.

Оловга ўзни уриб, куйгай мудом парвоналар,
Одамзоднинг фарқи йўқдир, билсангиз парвонадан?!

Нажот йўли кўрсатилди, анбиёлар орқали,
Нажот топганлар эса, ҳар мингтага, бир донадан.

Залолатни ихтиёр этмиш, башар аҳли мудом,
Истагай қалбига ором, офият майхонадан.

Бевафо дунёда ҳеч кимдан садоқат истама,
Дўстларинг қилмас вафони, кутмагил бегонадан.

Бири кам дунё сирининг, ҳикматини англамай,
Ақли бошдан учди Саҳвий, фарқи йўқ девонадан.

27. 12. 2018

Айлагай

Яхши раҳбарни халойиқ, яхши деб, ёд айлагай,
Ёмон бўлса, ёмон дерлар, жабридан дод айлагай.

Кимки, яхши бўлса доим, элга қилгай яхшилик,
Ёмонлар вайрона қилган, элни обод айлагай.

Ёмонларнинг иши доим, ёмонлик қилмоқ экан,
Ўлгунича элу - юртга, зулму бедод айлагай.

Бундай золим мустабидлар ўлса, байрам эл учун,
Унинг ўлганин эшитмоқ, эл дилин шод айлагай.

Мустабидлар қисмати, эл нафратига учрамоқ,
Ким ҳам уни ёд этиб, ҳажринда фарёд айлагай?!

Яхши раҳбарни дуо айлайди, эл - юрт тинмайин,
Етса мазлум қарғиши, золимни барбод айлагай.

Саҳвиё, дунёда эл бергай баҳо, ҳар бандага,
Қиёматда, Ҳақ Таоло ҳукми иршод айлагай!

Йўқ

Сендаги қомат ҳусн, ҳеч бир гўзал жононда йўқ,
Мендаги дарду алам, ҳеч ошиқи гирёнда йўқ.

Мен каби, ҳеч кимса ишқинг ўтида қоврилмади,
Сен каби, бир тош юрак одам, бани инсонда йўқ.

Мендагидек, садоқату вафо, айт кимда бор?,
Сендагидек, макру ҳийла дилбарим шайтонда йўқ.

Мен дегайман: «жон фидо айлаб, висолинга етай,»
Сен дегайсан: «висолимга етмоғинг, имконда йўқ.»

Мендаги бу хокисорлик, йўқдир ҳеч бир бандада,
Сендаги кибру ҳаво, ҳеч шоҳ ила султонда йўқ.

Ҳақорат қилдинг, дилимни хору зор айлаб мени,
Энди бас қил, сабру тоқат, бу дили вайронда йўқ.

Не қилай дунёда ҳеч бир мақсадимга етмадим,
Мен каби бахти қаро кас, ер била осмонда йўқ.

Менга не ҳожат ўқиш, Фарҳоду Мажнун қиссасин,
Ким менинг қиссам каби, афсона ҳеч дostonда йўқ.

Сенга мафтун бўлди, бир бечора шоир, эй гўзал,
Саҳвий каби, ошиғи зор, давр ила давронда йўқ.

Мени

Кўрсатиб хуснини ақлим олди бу жонон мени,
Рамазон ойинда ҳам, тинч қўймади шайтон мени.

Энди ўзимни қўйишга жой тополмасман нетай?,
Фитна фасодлар ўраб олмоқдадир ҳар ён мени.

Ўртанар озурда кўнглим дилрабонинг кўйида,
Энди не қилмоқни билмасдан дилим ҳайрон мени.

Васлига етмоқ учун бир йўл иложи бўлмаса,
Нози бирла куйдирар, ушбу гўзал ҳар он мени.

Хаста кўнглим, жоду кўзлар сеҳридан топмас омон,
Хотирим жам яшамоққа, энди не имкон мени?!

Эй худо, инсоф ато эт, бераҳм ой юзлига,
Бунчалар кўйинда энди, қилмасин сарсон мени.

Саҳвиё, мафтун бўлибсан, бир париваш ишқида,
Кошки, аҳволим тушунса, энди бир инсон мени?!

Айласа

Сочишиб сумбул сочи, сиймосин ихфо айласа,
Насим ўйнаб зулфу торин, кошки ифшо айласа.

Бу қаро кўзлар, қарочиқлар, бу жонни қатл этар,
Лаъли зилоли билан қондирса, ихё айласа.

Бу не офатдир, малоҳатдир ки ушшоқ аҳлига,
Ўлдириб ҳам тиргузиб, бизни, тамошо айласа?!

Унинг ишқи дилни тақво мулкига хос айлаган,
Яна ишқи бандани, муртад ва тарсо айласа?!

Бу не соҳирдир, кароматдир баён айланг манга,
Бир назарда шунча ғам ташвишни пайдо айласа?!

Бу не ҳикматдир, бу ишқ бирла киши порсо бўлур,
Бу не ҳолатдирки, ишқ охирда расво айласа?!

Қоши ёлар дастидан, ошуфта дил, озурдадир,
Ким қолур ўқдин омон, гар қошини ё айласа?!

Ақли ҳуши жойида бўлгайму бу касни қачон,
Ўзи ер қаъриндадир, ойни таманно айласа?!

Энди Саҳвийни маломат айламанг ҳолин кўриб,
Айб эмасдир ишқи дардин, кўнглида жо айласа?!

Ким кўрибди

Ким кўрибди бу каби, ошпаз бир юртбошини?,
Олов ёқиб қозонда, пиширмоқда ошини.

Қаранг қандай камтарлик акс этмиш, бу суратда,
Лолу ҳайрон қолдирди, элнинг қари ёшини.

Капгир ушлаб қозонни ковлаб турар, ўй суриб,
Нималарнидир ўйлаб, чимирмоқда қошини.

Юртбоши ошга қўшиб, элнинг ғамини ейди,
Балки юртнинг ташвиши, қотирмоқда бошини?!

Ошни доим хайитда ўзи пиширар эмиш,
Бир кун дам олса, олсин деган, қаламқошини?

Хуллас, ош еб Хайитда, байрам қилар юртбоши,
Оввора қилмай барча хизматкор, фаррошини.

Саҳвийдек ғарибларни, ошга таклиф қилмайди,
Балки, чақирар яқин, дўсту маслақдошини?!

08.06.2019

Қазо бўлди

Ҳар кун келар бир хабар, фалончи қазо бўлди,
Кутилмаганда қанча уйларда, азo бўлди?!

Ҳамма эътибор этиб, гапирмоқдалар чунки,
Ажалга нишон бўлган, казою казо бўлди.

Манаман деганлар ҳам, ажалга чора топмай,
Бир бир кетиб бормоқда, тақдири қазo бўлди.

Ҳаёт билан ўлимни яратди бу оламда,
Доимо ҳақ устида ихтилоф низo бўлди.

Кимлар учун ўлимдан кейин, бошланар роҳат,
Қайси бандадан агар, Яратган ризо бўлди?!

Кимгадир, ўлгандан сўнг, келар уқубат, азoб,
Чунки, қилган ишига, лойиқ бир жазo бўлди.

Бир кун одамлар айтар:, «Ўлим ҳақида доим,
Ғамгин ғазаллар битган, Саҳвий ҳам, қазo бўлди.!»

Мухаммаслар

Фузулий ғазалига Саҳвий мухаммаси

Бу оламда на борким, оқибатда инқироз ўлмас?
Ғанимат бил бу дами, сенга ҳар дам имтиёз ўлмас,
Мақоми бандаликда турсанг ҳеч бир эътироз ўлмас,
Адаб сар риштасин тутғил, адабдин яхши роз ўлмас,
Адабсиз икки оламда билинг ким сарфароз ўлмас.

Ўзингни ўйлама оламда тақво ичра танҳодек,
Юсуфдек мойил ўлғой дил, фитналар қилса Зулайҳодек,
Фақирлар кўп бу оламда, валеқ, қалби шаҳаншодек,
Ҳавоға учма эй, кўнгул қуши, монанди анқодек,
Баланд учқон била зоғу зиғон оламда боз ўлмас.

Тожу тахтнинг бақоси йўқ, унутманглар ким ҳайҳот сиз?,
Айланиб тургувчи даврон, суворий ҳам қолур отсиз,
Анинг бирлигини иқрор айлабон топгай нажот сиз,
Кима давлат қуши кўнса, учар ҳар ёна қанотсиз,
Киминг бахти қарo бўлса, онинг дасти дароз ўлмас.

Истиғфору шукр айтмоқни, ҳар бир дамда касб айла,
Балосига сабр этмоқни, ҳам ҳар ғамда, касб айла,
Қазосига ризо бўлмоқни ҳар мотамда касб айла,
Тавозеъ пешалиқ, шикасталиқ, оламда касб айла,
Мабодо косайи зарнинг баҳоси синса, оз ўлмас.

Дилингни қонъ қил оламини молу мулки жоҳидин,
Таъма қилма бу дунёнинг матосин подишоҳидин,
Умид этгил фақат на бўлса икки олам Шоҳидин,
Худонинг ғазнаси кенгдир, тиланг ганжи Илоҳидин,
Магар бир қатраси томса, тўкулган бирла оз ўлмас.

Сен эй Саҳвий, шижоъатда замонанг пешвоси бўл,
Фақирсан гарчи оламда, қаноат подишоси бўл,
Ҳақиқат аҳлининг даргоҳида зору гадоси бўл,
Фузулий икки оламда, муҳаббат ошиноси бўл,
Муҳаббатсиз кишининг, кўнгли қишдир, асло ёз ўлмас.

Амирий ғазалига Саҳвий Мухаммаси

Бу ишқинг бўлди достонимга махсус,
Ғаминг қалби зимистонимга махсус,
Ки мажнунлик мани номимга махсус,
Вафо то бўлди жононимга махсус,
Жафою жавридур жонимга махсус.

Етишди дилга ишқингдан жароҳат,
Йўқолди қолмади кўнгилда роҳат,
Тополмасдир тан энди истироҳат,
Хирому жилвау нозу малохат,
Эрур сарви хиромонимга махсус.

Лабинг мисли лаъли зилола янглиғ,
Абри найсонларим шалола янглиғ,
Ақл ҳушим бир гўдак бола янглиғ,
Гулистон бўлди кўнглум, лола янглиғ,
Вафо доғи гулистонимга махсус.

Бу қайғуни на билсин, бўлса гумроҳ,
Билар ҳолимни улким, бўлса огоҳ,
Бу йўлларда хатарлар кўпдир эй воҳ,
Кеча тонг откуча кўнглум чекар оҳ,
Эрур бу шамъи вайронимга махсус.

Узоқ эрмас жунунлик эҳтимоли,
На бўлгай ўзгача, ошиқни ҳоли,
Жигар қонига менгзар, лаъли оли,
Кўнгул кониндадур лаълин хаёли,
Бу гавҳардур Бадахшонимга махсус.

Ғамингда қайғу чекмоқ одатимдир,
Тугаб битмаган сабру тоқатимдир,
Вафодорлик менинг лаёқатимдир,
Ғамингда ишқ ранжи роҳатимдур,
Бу дардинг бўлди дармонимга махсус.

Салтанат тахти узра бўлди жойинг,
Манга лойиқ эмас, нақши саройинг,
Висолинг орзу қилмас, бу гадойинг,
Ғубори тутиё йи хоки пойинг
Бўлурму чашми гирёнимга махсус.

Керак жони фидо ҳолини сўрмоқ,
Юрак бағри адо ҳолини сўрмоқ,
Имомлар муқтадо ҳолини сўрмоқ,
Керак шохдин гадо ҳолини сўрмоқ,
Бу давлат келди султонимга махсус.

Яшарман иттисол уммиди бирла,
Ўшал қоши ҳилол уммиди бирла,
У Лайлига мисол уммиди бирла,
Кўнгул хуштур висол уммиди бирла,
Бу малҳам доғи ҳижронимга махсус.

Ман ортингда нигабонинг эрурман,
Бу ғурбатда ғарибонинг эрурман,
Санинг бир жони қурбонинг эрурман,
Шаҳиди нози мужгонинг эрурман,
Бу ханжардур менинг қонимга махсус.

Навоий назм аро Саҳвийни пири,
Амирий ҳам, буюк устозни бири,
Улуғдир англасанг бу сўз замири,
Эрурман ишк, мулкининг Амири,
Жунун авбоши дарбонимга махсус.

29.07.2019

Юсуф Амирий ғазалига шарҳ

Юсуф Амирий Навоийдан олдинроқ яшаган туркий ва форсий тилда ижод қилган шоирдир. У Мирзо Улуғбекни отаси Шоҳруҳ Мирзо саройида хизматда бўлган. Ҳиротдаги адабий муҳитда яшаган шоирдир. Мавлоно Лутфий унга замондош бўлган. Булар Навоийнинг устозлари десак муболаға бўлмайди.

Амирий дostonу ғазаллар ёзган шоирдир. Лекин,, унинг айна шу ғазали машҳур бўлган. Бу ғазал беш асрлик муддатдан кейин ҳам бизнинг замонамиздаги кўплаб санъаткорлар томнидан куйланади. Ғазал арузда ёзилсада, бармоқ вазнли шеърлар каби 11 бўғиндан иборатдир. Ғазални одатдаги каби етти байт эмас 11 байтда тугатган. Маълумки, аксар ғазаллар етти байтлик бўлиб, кам ҳолларда 9 ёки 11 бўлади. Бу ғазал ҳам 11 байтдан иборатдир. Бугунги замонамиз ўқувчиларига унчалик тушунарли бўлмагани учун ҳам бу ғазалга шарҳ ёзишни мақсад қилдим. Ғазал радифи махсус деган сўз бўлиб, бу сўз асли арабчадир. Асрлар давомида бу сўз ва у каби бошқа юзлаб сўзлар форс ва туркий тилларга аралашиб кетган. Бу сўзни бугунги ўзбеклар ҳам ишлатишади. Махсус дегани хос деган маънодадир.

Вафо то бўлди жононимга махсус,
Жафою жавридур жонимга махсус.

Биринчи байтда шоир «Вафо қилишлик жононимга хос бўлдию, аммо унинг жабру жафоси менинг жонимга хосдир дейди. Яъни, шоирнинг жонони ҳаммага вафо кўрсатар экану, лекин унга жабру жафолар қилар экан. Бу ерда жонони унга зулм қилаяпди деб тушунишлик хато. Бу ерда шоир уни севиб қолгани учунгина жони қийноқда эканлигини уқтиряпди. Аслида шоирлар бир гўзал жононни севиб қолишса, у жонон унга ҳеч қандай зулм қилмасада, ўзларини зулм кўрган деб ҳисоблашади. Бу зулм ҳижрон азобига ишорадир. Классик адабиётда бу ҳолат минглаб марта тасвирланади.

Хирому жилвау нозу малохат,
Эрур сарви хиромонимга махсус.

Хиром қилиб юришлик, Жилва қилиш, нозланиш ва малоҳатлик бўлиш бу гўзал сифатлар бари, менинг сарви хиромонимга хосдир дейиляпди. Сарв деган тикка ўсадиган дарахт бўлиб, қадди қомади тик гўзаллар сарвқомади деб тасвирланади. Жилва эса майин кулимсираб қўйишлиқдир. Булар аёл зотининг гўзаллик сифатлари бўлиб, ўша замонда ҳам бугунги даврда ҳам айна шу сифат эгалари гўзал аёллар деб ҳисобланади. Бу жиҳатдан ҳали одамзод фитрати ўзгарган эмас.

Гулистон бўлди кўнглум, лола янглиғ,
Вафо доғи гулистонимга махсус.

Шоир кўнгли лозорга ўхшаган гулзорга айланибди. Маълумки, лола ранги қизил бўлади ва лозор ҳам қизил рангда кўринади. Шоир кўнгли ишққа дучор бўлганидан қонга тўлиб, худди лозорга ўхшаб қолган. Бу ишқига вафо қилишлик эса, шу қон юзидаги доғга ўхшайди. Яъни, лола гуллар япроқда қизил рангини бузиб турувчи доғлар бўлади. Шоир қалби ҳам шу лолага ўхшаган ва жафоси эса лоладаги доғ бўлгани каби уни қалбидаги доғдир. Бу ерда шоир ўз қалбини лола гулга ўхшатишини кўради. Бу муқояса ва ўхшатишлиқдир. Бу реал ҳаётдаги гулга шоир қалбини ўхшатиб тасвирлашлиқдир.

Кеча тонг откуча кўнглум чекар оҳ,
Эрур бу шамъи вайронимга махсус.

Кечаси то тонг отгунча шоир кўнгли ёрни ҳижронида қийналиб оҳ чекади. Бу оҳлари эса, унинг вайронасини ёритувчи шам кабидир. Маълумки, уйни кечаси шам ёқиб ёритганлар. Оҳ тортишлиқда эса муболаға қилиб айтганда оҳидан ўт олов чиқадида, уйни ёритади. Бу оҳлар шоир уйини вайронасини ёритувчи оловдир. Бу олов унинг уйига хосдир.

Кўнгул қонидадур лаълинг хаёли,
Бу гавҳардур Бадахшонимга махсус.

Шоир севган ёрнинг лаъли яъни лаълдан мурод лабдир. Лабни лаъли лаб дейилган. Лаъл дегани қизил рангдир. Лаблар одатда қизил бўлади. Шоир ёрининг лаби хаёлида унинг қалбидан жой олган. Бу хаёл унинг қалбидаги гавҳарга ўхшайди. Бадахшон тоғларидаги қонлардан олтин, марварид, дурру гавҳарлар қазиб олинган. Шоирни туғилган юрти ҳам Бадахшон бўлган. Унинг жасади ҳам ўша ерга кўмилган. Бу ерда олтин қумуш қазиб олиш ўша пайтдан маълум ва машҳур бўлгани учун ҳам, шоир айтяпдики, ўша Бадахшондаги ер қаъридаги гавҳар каби, ёрнинг лаби хаёли ҳам унинг қалбида гавҳарга айлангандир. Лекин, бу гавҳар фақат унинг қалбидаги Бадахшонга хосдир. Бу гавҳар бошқа ерда йўқ.

Ғамингда ишқ ранжи роҳатимдур,
Бу дардинг бўлди дармонимга махсус.

Сени ишқинг ғамида ранж чекишлик роҳатдир. Бу ишқ ғами дарди менинг касалимга хос дори бўлди. Мени касалимни тазотувчи дармондир. Ишқ ғами ўзи ғам. Лекин, бу ғамни чекишлик роҳатдир. Бу ғам шоирни дардига хос бўлган дармондир. Бу ерда чинакам ошиқ бўлган кўнгилни ўша севгилиси хаёлида оладиган руҳий роҳатни назарда тутиляпди. Бу дард ишқ дардидир. Бу дард ўша ўтда куйган сари роҳатланадиган дарддир.

Ғубори тутиё йи хоки пойинг
Бўлурму чашми гирёнимга махсус.

Шоир ёрига қараб, «Сенинг пойингни яъни оёғингни хоки, тупроғи менинг чашми гирёнимга яъни, ёшлар оқиб турган чашмамга, кўзларимга тўтиё бўлармикан?» деб сўраяпти. Бу ерда хокисорлик ва ошиқлик иддаосига вафодорлик ва ёш оқиб турган кўзни, сув чиқиб турган булоққа чашмага ўхшатишлик бор. Кўзларни чашмага ўхшатишлик классик адабиётда узоқ тарихга эга образ хисобланади. Лекин, бу ерда бу ўхшатишлик жуда гўзал ва жуда оригинал тасвирланган.

Керак шохдин гадо ҳолини сўрмоқ,
Бу давлат келди султонимга махсус.

Бу ерда шоир реал ҳаётга қайтади. У энди бу байтда ёрни васфани қилмайди. У ўз даври султони Шохруҳ Мирзони назарда тутиб «Шоҳ дегани гадован ҳол аҳвол сўраши керак. Бу каби давлат ҳар кимга насиб этмиди. Бу каби давлат менинг султонимга хосдир дейди. Яъни, бу ерда шохни унга илтифотлар қилиб турганига ишоралар бор. Шунингдек, бошқа шохларни ҳам гадоларга хайру эҳсон қилишга қақриқлар бор. Ва ўзини шох олдидаги гадога ўхшатиш бор.

Кўнгул хуштур висол умиди бирла,
Бу малҳам доғи ҳижронимга махсус.

Бу байтда шоир яна ўз ёрини васфани давом эттиради. Бу ерда шоир ёрни висоли умиди бирла яшаётганини ва бу висол умиди унинг қалбидаги ҳижрон доғига малҳам эканини айтади. Бу ерда шуни ҳам айтиб ўтиш мумкинки, классик адабиётда баъзан ёр сўзи аёлларга эмас, ўша султонларга нисбатан ҳам ишлатилган. Навоийда ёр сўзи баъзан аёлларга ва баъзан мазмунига кўра Султон Ҳусайнга нисбатан ишлатилганига гувоҳ бўламиз.

Ёр васлига қувондим қувди кўйидан мени,
Эй Навоий ҳеч киши давлатга мағрур ўлмасин.

Бу байтда Навоий ёр деганда Бойқарони назарда тутди. Султон уни Астрабодга вазир қилиб жўнатганда ёзилган ғазал бу. Шунга ўхшаб, Амирий ҳам бу ерда ўз султони Шохруҳни назарда тутган бўлиши ҳам мумкин. Яъни, унда Шохни олдида бориш умиди бирла яшаётгани ва бу умид уни қалбидаги ҳижрон доғига малҳам экани англашилади.

Шаҳиди нози мужгонинг эрурман,
Бу ханжардур менинг қонимга махсус.

Бу байтда шоирнинг шеъриятдаги маҳорати намоён бўлган. Маълумки, кофирларга қарши жангда тиг зарбидан ўлган кишилар шаҳиддир. У замонларда жанглар ханжар, қилич ва найзалар билан қилинган. Бу жангда ўлганлар шаҳид дейилган. Ёрнинг кўзидаги қошлари ҳам ханжар кабидирки, бу ханжар ва ёрнинг нозидан бу одам шаҳид бўлган. Аммо, бу шаҳидлик фақат бу шоирни қонигагина хос халос. Бу ханжар фақат шу ошиқни қонини тўкади халос. Бошқаларга алоқаси йўқ. Бу шеъриятдаги ўхшатишлик услубини юксак намунасидир.

Эрурман ишқ, мулкининг Амири,
Жунун авбоши дарбонимга махсус.

Ғазални охирида шоир ўз тахаллусини чиройли тарзда ишлатади. Мен ишқ мулкининг амириман дейди у. Чунки, уни тахаллуси амирий бўлган. У ишқ мулкида амир. Маълумки, амирлар дарвозасида дарвозабонлар бўлади.

Унинг эшигида турган соқчилар дарбонлар эса авбошлардир. Авбош деб, гапга қулоқ солмайдиган одобсиз аҳмоқ одамлар тўдаси айтилади. Жунун дегани жинни бўлган, ақлдан озган одамлардир. Бу шоир ишқ мулкида амирдир. Унинг дарвозасини эса, ақлдан озган, жинни ва ёмон одамлар тўдаси кўриқлайди. Ўшандайларни дарвозабон қилиб олишлик бу кишининг дарвозасигагина хосдир. Яъни, унақалар бошқа ерда керакмас. Шу одамни эшигидагина улар дарвозабонлик қилишади. Бу ерда ишқ мулкидаги амирни мулозимлари ҳам ақлдан озган

одамлар бўлади деган умумий мазмун ётади. Шунингдек, ошиқ одамлар ақллик одамлар эмас ва шунинг учун ҳам улардан ақл ва одобни кутиш тўғрима-деган мазмун ҳам мавжуд. Шоирлар эса деярли барчаси ишқ мавзусида ёзганлар. Табиийки, ошиқда ақл бўлмаслигини билгани учун улар ўзларини мажнун табиат одамлар ҳисоблашган. Бу маъно уларнинг ғазалларида кўплаб намоён бўлади.

Амирий бу ғазали классик адабиётдаги юксак даражада битилган ишқий ғазар намунасидир. Унинг ғазалида зикр қилинган ишқий ҳолатлар эса, шу бугунги ошиқларда ҳам намоён бўладиган туйғулардир. Чунки, ишқ туйғуси ҳам одамзод мавжуд экан қаримайдиган ва йўқолмайдиган туйғудир. Шу учун бўлса керак бу ғазал аксар одамлар севиб мутаоала қиладиган ва санъаткорлар куйлайдиган ғазалга айланган. Чунки, то одамзод мавжуд экан ишқ муҳаббат туйғуси ҳам йўқолмайди.

Саҳвий Мухаммаслари

Миллат бу

Қадим рўйи заминда,, Турон бўлган миллат бу,
Турон заминда хону, Ҳоқон бўлган миллат бу,
Жаҳолат оташинда сўзон бўлган миллат бу,
Ҳақни топган, соҳиби имон бўлган миллат бу,
Дини Ислому, китоби - қуръон бўлган миллат бу,

Минг йилларким овози ўчмади бу очунда,
Узоқ тарихни ўқиб, буни англаб, тушунда,
Дунёга машҳур бўлган, алломалар ҳам шунда,
Ўтди қанчадан қанча, шонли тарихлар бунда,
Буюк Турон заминда, Султон бўлган миллат бу!

Бир томонин"да Сайхун, Жайхун оқар бир ёнда,
"Икки наҳр ораси" бўлган қадим замонда,
Кимлар изи қолмаган, Турону Туркистонда?,
Дунёга машҳур бўлди, илм билан урфонда,
Олим уламоларга ошён бўлган миллат бу!

Истило қилган бизни кўплаб ёвуз, ёмонлар,
Бу покиза заминда, тўкилган қанча қонлар,
Барибир енгилмади, топди шарафу - шонлар,
Тараққий этган эди, ўша қадим замонлар,
Башар қарвони узра, Сарбон бўлган миллат бу!

Учта Хонлик даврида, бўлди кўплаб можаро,
Иттифоқлик бўлмади, туркий миллатлар аро,
Оқибатда келдию Оқпошшо деган, бало,
Охири парчаланди, душман қилди, истило,
Озодлигин йўқотиб гирён бўлган миллат бу!

Йўқолмади биздаги, миллий низо, иллатлар,
Шу сабаб бошимизга келганди, кўп кулфатлар,
Бизга ҳукмрон бўлди, энди ўзга миллатлар,
Парчаланган заминда, яшар туркий элатлар,
Бир асрдан ошдиким, вайрон бўлган миллат бу!

Туркий қавмлар энди Туркистондан айрилди,
Бухоро Амиридан, Хива Хондан айрилди,
Буюк миллат хор бўлди, шараф шондан айрилди,
Даҳрийларнинг даврида, дин - имондан айрилди,
Тарихидан узилган, нодон бўлган миллат бу!

Қойилман бу миллатнинг сабрига, бардошига,
Не савдоларни солди, даҳрийлар эл бошига,
Жайхун ва Сайхун тўлди, бу элнинг кўз ёшига,
Мустақил бўлгач, келди мустабид юрт бошига,
Дарду алами дилда, пинҳон бўлган миллат бу!

Мустабиднинг даврида қадр ҳам кетди пулдан,
Фарқимиз қолмади ҳеч яна чўридан, кулдан,
Жудо бўлдику миллат яна динидан, тилдан,
Иқтисод вайрон бўлди, баракот қочди элдан,
Дунё бўйлаб нон учун, сарсон бўлган миллат бу,

Ўйласам бу кунларни, асло етмас хаёлим,
Ўлдириб йўқ қилинди, қанча мусулмон олим?,
Ёмон бўлди у пайтлар, эл каби, менинг ҳолим,
Дину имонга қарши, кураш бошлади золим,
Олимлари бирма бир, гумдон бўлган миллат бу!

Мустабид кимда бўлса, қасдини тўла олди,
Бечора эл бошига, не бир савдони солди?
Кимлар қочди, ким ўлди, ким нишонсиз йўқолди?,
Холис олимлар кетиб, саройпарастлар қолди,
Шу билан раҳнамози, шайтон бўлган миллат бу!

Бу эл мўғуллардан ҳам чекмаган бунчалик дод,
Улар эл мулкин талаб бўларди, шу билан шод,
Булар элнинг динию, молига қилди бедод,
Мустабид қилди беҳад, мазлум элга истибдод,
Минглаб фарзанди банди - зиндон бўлган миллат бу!

Мустақиллик даврида бўлди ҳолимиз ёмон,
Даҳрийдан қолган итлар, қирди элни беомон,
Имкони бўлган қочиб кетди, кимлар қай томон?
Золимга қарши чиқиб, қонга ботди Андижон,
Адолат истаб ноҳақ қурбон бўлган миллат бу!

Дармон топмас дардига оввора, эл оқибат?,
Кутди ёруғлик келса деб зора, эл оқибат,
Сабр қилди шунчалик, озора, эл оқибат,
Ўз юртида хор бўлди, бечора эл оқибат,
Ҳукмдори Фиравну - Ҳомон бўлган миллат бу!

Динни дунёга сотди, кўплаб мунофиқ олим,
У кунларни эсласам ёмон бўлар аҳволим,
Бу омонат дунёда, ким ҳам қоларди солим?
Чорак асрдан кейин, ажали етди, золим,
Золимнинг ўлганига, нолон бўлган миллат бу!

Аслида ҳамма ишни, қазо қадар битирди,
Биттасини йўқ қилиб, бошқаси кетирди,
Қазо қадар кимларни мақсадига етирди?
Фиравн ўлгач ўрнига, Ҳомон келиб ўтирди,
Сўнг аҳволи ундан ҳам, ёмон бўлган миллат бу!

Ўзин доно деб ўйлар, бу одам китоб ўқиб,
Ҳамма китоб ўқиган, маъносин олмас ўқиб,
Бу ҳукмдор ҳаммани, танқид қилади, сўқиб,
Содда элни алдади, адолатдан гап тўқиб,
Соддалиги оқибат армон бўлган миллат бу!

Минбарда гап сотади, не келса айтиб тилга,
Елкада юк залвори, оғирлик қилар белга,
Ёмғирдан қочиб бу эл, учради катта селга,
Энди Ҳомон даврида, зулм бўлмоқда элга,
Орзулари саробу ёлғон бўлган миллат бу!

Деманглар бу шоирни, эси паст ёки жинни,
Унутгандир кўп йиллар бу эл қилични, қинни,
Бугун қадри қолмади, мусулмон элга динни,
Ҳимоя қила олмас, энди дину - заминни,
Асрлар ўз боғига боғбон бўлган миллат бу!

Ҳаракат қилган миллат, ҳаргиз бир ерда қолмас,
Экмай кўчатни боғбон, ҳаргиз мевасин олмас,
Минг афсус бу ҳолига, миллат ўзи уёлмас,
Бугун ўз аҳволига, ўзи чора тополмас,
Ўзгаларнинг дардига, дармон бўлган миллат бу!

Халқим ҳолинга боқиб, менинг ақлим ҳайрондир,
Аҳволинга ачиниб, нетай кўзим гирёндир,
Бу менинг сенга атаб, битганим бир дostonдир,
Бу аҳволингни кўриб, Саҳвий дили вайрондир,
Наҳот, инқирозига фармон бўлган миллат бу?!

06. 10. 2019

Лойиқ бўлди

Кимки мансабга минди, ҳурматга лойиқ бўлди,
Хушомадгўй маддоҳлар, шуҳратга лойиқ бўлди.
Қора халқ эса, қора меҳнатга лойиқ бўлди,
Элга зулм этганлар, раҳматга лойиқ бўлди,
Бу қисмат ўзбек деган, миллатга лойиқ бўлди.

Бугун бу элдан қочган милён милён одамлар,
На қилсинлар қочмайин асло битмаса ғамлар,
Адолатдан лоф урар, амалдор муттаҳамлар,
Адолатсизликни кўриб, дилга сиғмас аламлар,
Ҳақ сўзини айтганлар, тухматга лойиқ бўлди.

Бу элда яшаб айтинг,ким борки, камол топди?
Хотиржам яшаб,молу дунё бемалол топди?
Қайси амалдор айтинг, нонини ҳалол топди?,
Ҳалоллик истаганлар, ҳаммаси завол топди,
Ҳақ йўлга чақирганлар, лаънатга лойиқ бўлди.

Келажаги буюк деб, фол очади каззоблар,
Авомни аҳмоқ қилар, амалдору жаноблар,
Эрк ихтиёр берилмас, тортилмоқда таноблар,
Зўравонлардан элнинг кайфияти хуноблар,
ИАҚдан кейин бу иш, Шавкатга лойиқ бўлди.

Бизнинг элда саломат на дину имон қолди?,
На бир одамгарчилик, на тоза виждон қолди?,
Мустабиддан бизларга, туганмас ёлғон қолди,
Ёлғонга ишонган халқ, оввора сарсон қолди,
Ўзбек деган бир миллат нафратга лойиқ бўлди.

Эл қонин ичиб тўймас, бу виждонсиз золимлар,
Уларнинг хизматинда саройпараст олимлар,
Сохта фатволаринда, залолатда қоимлар,
Ўйланиб кўринг ахир, эй имони солимлар,
,ИАҚдек мустабид ҳам "жаннат"а лойиқ бўлди?!

Бизларда на ирода ва на бир ихтиёр бор?,
На инсон ҳақларига заррача эътибор бор?,
Қаерда биздек милён милён, сарсону хор, бор?,
Дунёда қайси ерда, биздек ғариб диёр бор?,
Саҳвий тарк этиб юртни, ғурбатга лойиқ бўлди.

09.11.2019

ДОСТОН

Устоз шаҳид Абдували қорига аталган шеърӣ қисса:

Бисмиллоҳир роҳманир роҳим

Кириш:

Бу қисса бир имом ҳақида сўзлар,
Уни эслаганда ёш тўкар кўзлар.

Чорак аср олдин йўқолди имом,
Унинг номи бўлди, эл аро бадном.

То ҳануз йўқ ундан дому дараклар,
Уни эслаб ҳануз, йиғлар юраклар.

У киши шаҳидлар султони эрур,
Бу қисса шу устоз достони эрур,

У киши ҳақ учун жони фидодир,
Бу қазою қадар, амри Худодир.

Ўқиганлар ибрат олсин ё Роббий,
Шу мақсадда буни ёзмокда Саҳвий!

1.

Бу қори яшаган, ушбу диёрда,
Даҳрийлар турарди лек иқтидорда.

На бир йўл бор эди дину имонга,
На заррача ҳурмат буюк қуръонга.

Даҳрийлар йўқ қилди, на бўлса, тамом,
Мўмин мусулмонлар бўлди, қатли ом.

Русларга бўлгандик, бир мустамлака,
Булар ука бўлса, рус катта ака.

Бу диёр аслида ислом диёри,
Қолмаган қўлида эрк ихтиёри.

Шундай бир даҳшатли қалтис замонда,
Алломалар юрти водий томонда.

Яшар эди бу шайх ғариб бечора,
Замона зайлига йўқ эди чора.

У илм олганди риёзат чекиб,
Илм дарёсига кетганди чўкиб.

Унда бор эдида бир туғма талант,
Азал насибаси эдида баланд.

Дин имондан асар йўқ бир замонда,
Унинг ўй хаёли эди, қуръонда.

Китоблар ҳам тақчил топилмас эди,
У замонда китоб сотилмас эди.

Даҳрийлардан омон қолган баъзи бир,
Китоблар бўларди, қўл ёзма нодир.

Шуларни ўқишдан бошқа чора йўқ,
Уни топганида кўнгли бўлар тўқ.

Илм олган эди, дайдиб ҳар ёқда,
Бир жойда ўтириб ўқиш қаёқда?!

Диндан узоқ бўлган бари халойиқ,
Уни танимас не ҳурматга лойиқ?!

У ҳам яширарди ўзини элдан,
Бало келмасин деб, мабодо тилдан.

Уни ҳам кузатар эди, жосуслар,
Бундай замонага бўлсин афсуслар.

Унинг бир ошнаси бор эди, эй воҳ,
Унинг исми бўлганди Раҳматуллоҳ!

Аллома дея, у лақаб олганди,
Ўзбек сарф наҳвига асос солганди.

Ичига сиғмаган эди, ҳиммати,
Йўқ қилди, давлатнинг махфий хизмати.

Махфий кучлар доим кузатишарди,
Диндор топса тезда «тузатишарди.»

Агар тузатишга бўлмаса имкон,
Демак, ундайлардан олиш керак жон.

Шундай давр эди, ушбу диёрда,
Ҳақ аҳлининг боши доимо дорда.

Бор эди, шунда ҳам расмий мулалар,
Бошида қозондек ўраб саллалар.

Улар даҳрийларга қиларди хизмат,
Бу хизматлар асли, бир пулга қиммат.

Улар учун лекин фахр эди бу,
Динга фитна солган, сеҳр эди бу.

Улар дин номидан гапиришарди,
Нималар дейишни, хўп билишарди.

Улар ўқитилган эди, атайин,
Диний саводлари йўқ эди, тайин.

Улар тортиб олган ниқоб юзига,
Ояту ҳадислар қўшиб сўзига.

Авомни чалғитар эдилар доим,
Дин деб, сафсатани айтар, мулойим.

Улар сохтакорлар ва динфурушлар,
Туфайли бўлди, кўп жанжал, урушлар.

Шулар ҳақ аҳлига, чиқдилар қарши,
Шу сабаб титради, Аллоҳнинг арши.

Шулар сабаб, кўздан оқди жолалар,
Етим қолди қанча, гўдак болалар?!

Булар дин номидан, берарди фатво,
Шу билан у дунё, бу дунё, расво.

Булар махфий хизмат учун қул эди,
Динни сотиб топганлари пул эди.

Шунақа бир пайтда, турганда аҳвол,
Кутмаганда нелар бўлди, назар сол!

2.

Даҳрийлар каттасин номи Михаил,
Унинг ишларига дейишар, қоил.

Деди, бизнинг тутган бу йўл. хатодир,
Дунёни яратган зот, бир Худодир!

Бизлар адашганмиз ақидамизда,
Тан олайлик, инсоф бўлса гар бизда.

Қайта қуриш керак, бу жамиятни,
Поклайлик ҳаммамиз қайта ниятни.

Хуллас, у бошлади, қайта қуришни,
Турли ғалаёну, турли урушни.

Унинг давриндаги ошкораликни,
Халқдаги қашшоқлик, бечораликни.

Аввал кўрган эмас эди, халойиқ,
Барибир бу кимса, таҳсинга лойиқ.

У киши даврида, Ўзбекистонда,
Зулматларда ётган бир зимистонда.

Ёритди ўлкани имон нурлари,
Унутилган эди, дин имон бари.

Ўша даврдаги миллат элатлар,
Ўзлигини англаб бошлади сартлар.

Миллий туйғулари жўш урган замон,
Баъзи ўлкаларда оқди, ноҳақ қон.

Хулласи бошланди, мамлакат аро,
Турли туман ғавғо, турли можаро.

Иттифоқ сафида ўн бешта ўлка,
Ажралиб кетишди, бўлак бўлакка.

Мустақил бўлдилар кутилмаганда,
Бу тарихлар ҳали, битилмаганда.

Шу эркинлик даври келганда қаранг,
Бу халқ ўз динига, етишди аранг.

Очилди ўлкада минглаб масжидлар,
Динга қайтди кўплаб, муртад, мардудлар.

Намозхонлар билан тўлди намозгоҳ,
Бу яқин тарихга, бўлганмиз гувоҳ.

Мана шу замонда бизнинг имом ҳам,
Элнинг дарди учун бўлдику малҳам.

У ҳам амри маъруф, даъватга кирди,
Баён этиб бўлмас, суръатга кирди.

Бино бўлган қадим қадим замонда,
Масжидлар кўп эдида, Андижонда.

Очдилар бир эски масжидни қайта,
Таъмир айладилар бисмиллоҳ айта.

Омбор бўлиб турган, бу эски масжид,
Яна ороланди, олиб қувват, дид.

Бу ерда аҳоли бирлашиб тамом,
У шайхни қилдилар, масжидга имом.

У бошлади элга беришни таълим,
У бу элга бўлди, устоз муаллим.

Тушунтирди элга дин, имон, надир,
Бизга индирилган ҳақ, Қуръон надир?!

Тавҳиднинг маъноси надир оламда,
Имон қандай бўлар, Бани Одамда?!

Қандай гуноҳ бўлар экан, ширк деган?
Нега кечирилмас бу мушрик деган?!

Турли бидъатлару, турли хурофот,
Нечук бўлар жазо ёки, мукофот?!

Нимадан иборат Набий суннати,
Баён этмоқликка етди, ҳиммати.

Барча тариқатлар, сўфилар, пирлар,
Авлиё саналган юраги кирлар.

Надир бу нубувват мазмуни асли,
Кимдан таралгандир, инсоннинг насли?

Нега бу дунёга яралдик бизлар,
Ким ҳақу ким ноҳақ, англамлар сизлар?!

Барчасин бирма бир, қиларди баён,
Элга ошкор бўлди, ҳақиқат аён.

Ташна кўнгилларни суғорарди у,
Оқимга қарши сузиб борарди у.

Чақмоқдек, зулматни ёритган замон,
Зулмат аҳли кўзи кўр бўлди шу он.

Улар тан олмади, бу ҳақиқатни,
Тарк этмасмиз дея, пир, тариқатни.

Мазҳабимиз бизнинг ханафий дея,
Қаранг, ҳақ аҳлини, солди не кўя?!

Сарой муллалари томонидан ҳам,
Бўларди турли хил зуғум, дамба дам.

Унга қарши чиқди, ҳатто ҳукумат,
Унинг тепасида турган бир бадбахт.

Атиги беш йилча, имом бўлди у,
Кўп дўқ пўписадан тамом бўлди у.

Унинг бу муддатда, қилган ишларин,
Санаш имкони йўқ, бирма бир, барин.

Имкон қадар бунда, этарман баён,
Бугунги ёшларга бўлсин деб аён.

3.

Даҳрийлар зулмидан бўлдик мустақил,
Лекин, ҳали эдик, нафсимизга қул.

Мустақиллик келди, кутилмаганда,
Келмасди, тақдирга битилмаганда.

ИАК деган золим, ҳукмрон эди,
У «бизлар мустақил бўлмаймиз» деди.

Қулликдан тўсмасди, унинг ғурури,
Шунга мойил эди, руҳи, шуури,

Бу ўлка тарихин қилинг эътибор,
Эрк учун курашган кишилар бисёр.

Босмачи дейилди, уларнинг номи,
Буям адолатнинг бир интиқоми.

Дину ватан учун, курашган зотлар,
Ўз авлодларига бўлдику ётлар.

Даҳрийлар доҳийси, улуғланарди,
Даҳрийликни ҳақ йўл деб, танланарди.

Мусулмон аждодлар қилинди бадном,
Шундай бўлган эди, шу давр, айём.

Кутмаганда келиб қолди истиқлол,
Даҳрий ИАК қолган эди, ҳайрон, лол.

У тахтини қўлдан бермаслик учун,
Курашга ташлади, бор имкон, кучин.

Рамазондан кейин келади шаввал,
Котиб деган номи, ўзгарди аввал,

Салтанат жilовин олгунча қўлга,
У ҳам кириб чиқди, турли хил йўлга.

Одамлар нисбатан эркинроқ эди,
ИАК эса, айёр ва қўрқоқ эди.

Халқ билан учрашиш малол келарди,
Унга элу юртдан савол келарди.

Унга керак эмас, бу элнинг ғами,
Унга керак, элнинг, чиқмасин дами.

Наманганга бориб, қайтди Тошига,
Билмасди, не бало тушар бошига.

Халойиқ келар деб, уни кутарди,
Шу сабаб Тоҳирвой элни кўтарди.

Ҳоким биносига тўлди оломон,
Ҳокимлар халқ тилин билмаса, ёмон.

Мажбур бўлди, ИАК қайтиб келишга,
Тоҳир мажбур қилди, уни бу ишга.

У келиб халқ билан учрашди охир,
Қўрқоқ, заифлиги, бўлганди зоҳир.

ИАК унутолмай ўтди, Тоҳирни,
Фитна фасодларга уста моҳирни.

Ўшанда бўлганди, бир фитна зоҳир,
Микрофонни тортиб олганди, Тоҳир.

Талаб қилган эди, ундан оломон,
Ислом давлатини эълон қил! шу он!

ИАК қолган эди, довдираб тил лол,
Унга бу воқеъа, келганди малол.

У Тоҳир олдида турди, қалтираб,
Йиқиларди кимдир турмаса тираб.

Кўп ваъдалар берди, алдаб Тоҳирни,
Ҳали ғўр, ёш бола, билмас соҳирни.

Шу пайтда ИАК бўлди бечора,
Топмоқ учун ушбу дардига чора.

Таклиф этишганди, буюк имомни,
Тарқатиб берсин деб, бу издиҳомни.

Имом келиб, қилгач панду насихат,
Халқ босилиб, ҳамма қолди тан сиҳат.

Одамлар уйига тарқалишсин деб,
Уйида ўтирсин, энди ошни еб!

Ҳаммангиз сайловга тўла келинглари,
Сайловда ИАКга овоз беринглари,

Дея буйруқ берди, кейин Тоҳирвой,
Кейин сайлов бўлди, тез, кейинги ой.

ИАК сайлов қилиб, бўлди юртбоши,
Уни танимасди халқ, қари ёши.

Сайловида ғолиб бўлган замони,
Чикди уни аввал бошлаб фармони.

Йўқ қилинг Тоҳирни тўдаси билан,
Ўзи тузиб олган, ўрдаси билан.

Шунда қамалганди, анча одамлар,
Ҳали омон омон эди, у дамлар.

У ҳукмдорликни киритгач қўлга,
Элни бошлар эди, нотўғри йўлга.

Даҳрийлик ғояси топган инқироз,
Унга қайта олмас, ИАК қайта боз.

Лекин, у динга ҳам қайтмасди асло,
Чунки, ўзи динсиз, фосиқу расво.

Кейин тазйиқларни, бошлади зимдан,
Қасд ола бошлади, аста ҳар кимдан.

Абдуллоҳ Ўтани йўқ қилди, кейин,
Ҳалиям бирорта хабар йўқ, тайин.

ИАК асли динсиз топган тарбия,
Даҳрий доҳийларга куйлаб мадҳия.

Унга ёт эди, бу дин билан Ислом,
Гарчи, у бадбахтнинг исми ҳам ислом.

То ўзи бўлгунча ҳокими мутлақ,
Йўқ қилди, фарқи йўқ, ҳақми у ноҳақ?!

Тинмасдан курашди, тожу тахт учун,
Элга эмас, ўзига хос бахт учун.

Шундан бошлаб зулмин, эттирди давом,
Ҳали нелар бўлар, билмасди авом.

4.

То бу дунё пайдо бўлгандан бери,
Хукмдору подшоҳ деган, аксари.

Доим ҳақ йўлига қарши туришган,
Ҳақ аҳлини кўрса, ушлаб уришган.

Қаранг пайғамбарлар қиссаларини,
Ўқиб фикр қилиб, кўринг барини.

Ҳаммасига қарши чиққан бўлса ким,
Ўша замондаги подшоҳу ҳоким.

Ғариб ғураболар чиқмайди қарши,
Чунки, йўқ уларнинг тахт ила арши.

Фарзанд учун чеккан, нолаю андуҳ,
Бир фарзанди кофир бўлган пайти Нуҳ.

Намруддан Иброҳим топгандир омон,
Мусонинг душмани, Фиравну, Ҳомон.

Қатл қилинганди Закариё ҳам,
Унинг бир пайғамбар ўғли, Яҳё ҳам.

Исони ҳам қатл қилмоқчи бўлди,
У осмонга чиқиб кетиб, қутулди.

Набилар саййиди бўлган Муҳаммад,
Кўп чекди қавмидан зулм ила заҳмат.

Уларга эргашган инсонлар бари,
Ўтган бўлса, неча аср илгари.

Аксари подшоҳлар бўлишган золим,
Саломат қолмаган зулмидан олим.

Доим бўлиб келган, зулм, истибдод,
Дод бу мустабидлар дастидан, минг дод!

Навбат етишганда бизнинг имомга,
У рўбарў бўлди, тазвиру домга.

Унга чоҳ қаздилар, расмий имомлар,
Ваҳҳобий деб, уни қилди, бадномлар.

Золим мустабиднинг махфий хизмати,
Йўқдир инсон зотин, қадру - қиммати.

Улар кузатишар зимдан имомни,
Масжидга тўпланган ҳар издиҳомни.

Мустабид бу шайхни, яхши танирди,
Ва уни ўзига, душман санирди.

Наманганда шунча катта оломон,
Жим бўлган, бу шайхни кўришган замон.

У тарқал деганда, тарқалди, бу эл,
Демак, қайтиб келар, бу деса, гар кел.

Бу одамда кўпдир, хавфу - хатарлар,
Ҳали бўлар балким, бундан батарлар.

Унинг масжидида ўн минглаб одам,
Ибодат қилади, доим дамо - дам.

Агар у «бос» дея, қилса ишорат,
Оломон бизларни қилади ғорат.

Ҳалиям у фақат қилар маъруза,
Мавзулари фақат, намозу - рўза.

Сиёсатдан ҳали гапирган эмас,
Мабодо гапирса, нималар демас?!

Мана, кўшни афғон тупроғида ҳам,
Адо бўлмаяпди, урушлар ҳечам.

Толибон дегани, бўлдику пайдо,
Бу диндорлар кўпи, уларга шайдо.

Юртдан қочиб кетган, Тоҳир шпана,
Толиблар қўйнидан топди, бошпана.

Булар бари менинг душманларимдир,
Менинг номим эса, Ислон Каримдир.

Мен буларни бир бир, қиладирман йўқ,
Хотирим жам бўлсин, бўлсин кўнглим тўқ!

Махфий хизматларим то ҳалигача,
Бир чора топмади, айтсамда неча.

Уларнинг бошлиғин ўзгартираман,
Кимни танлашимни ўзим биламан.

Шу каби, хаёллар ичра бу золим,
Ўйларди, не қилса, йўқ бўлар олим?.

Биттаси бор, қилган беҳад жиноят,
Унинг номи эди, Рустам Иноят.

Мустабид чорлади, уни қошига,
Сен кел деди, махфий хизмат бошига.

Шартим шу, йўқ қилгил, ушбу имомни,
У кўп тарқатмоқда, дину - ислонни.

Бошлиқ бўлди шунда, Рустам Иноят,
Қилмоқ учун катта, улкан жиноят.

Минг тўққиз юз, тўқсон бешда эди, йил,
Май ойида Рустам бошлиқ бўлди, бил.

Мустақиллик куни, байрам бўларди,
ИАК байрам қилиб, кўнгли тўларди.

Шу байрамда бўлсин, ИАК кўнгли шод,
Дея, Рустам қилди, кўп зулму - бедод.

У имомни йўқотишни ўйларди,
Яқин одамига, буни сўзларди.

Унга етиб келар эди, ҳар куни,
Имом нима қилди, кундузи, туни.

Жосуслар масжидни ўраб олганди,
Имом ҳам курашиб, чарчаб, толганди.

Уни пойлашарди, босган қадамин,
Нима деганию, ҳар олган дамин.

Бир марта уйини, ўтга қўйдилар,
Юрагига қўрқув солиб, қулдилар.

Нафас олишга ҳам йўқ эди, имкон,
Кўп оғир босимда, яшар, у инсон.

Абдуллоҳ Ўтани, ўғирлашганди,
Яна кўп одамни ҳам, ушлашганди.

Буларнинг ҳаммасин у билар эди,
Хавфу хатарларни ҳам сезар эди.

Унга айтишганди, холис одамлар,
Юртни тарк этинг деб, шу оғир дамлар.

У қавмини ташлаб кетаолмасди,
Кетса, мақсадига етаолмасди.

У биларди, бирор айби йўқлигин,
Аллоҳ қазосига кўнгли тўқлигин.

Шундай таҳликага тўла дамларда,
Сабр топилмайди, кўп одамларда.

У биларди, агар ушлаб кетишса,
Шу бўлса мақсади, шунга етишса.

Қамоқда умримни ўтказай, дерди,
Ўзинмас, аҳлининг ғамини ерди.

У ўйларди кўпроқ, ўзин қавмини,
Бағишлаган қанча, лайлу - навмини.

Ўз жони кўзига кўринмас эди,
Ўзин сақламоққа, уринмас эди.

Эҳтиётин гарчи, қилсада қоим,
У ёғи таваккал, дер эди, доим.

Бу йўлда ўлмоқни шарафлигини,
Бу йўлнинг ҳақиқат тарафлигини.

Бу шаҳодат йўли эканлигини,
Бу боққа, уруғлар эканлигини.

Англарди, мабодо фидо бўлса жон,
Шу билан саломат қолса, бу имон.

Олса олишади демак, жонимни,
Тўкса, тўкишади, ноҳақ, қонимни.

Бу йўлда набилар қони тўкилган,
Қанча буюк зотлар, уриб, сўкилган?!

Улар қисматининг меросхўри ман,
Уларнинг меросин, асраб, қўрийман.

Шу даъват йўлида, гар чиқса жоним,
Ажаб эрмас раҳм этса, Раҳмоним!

Шаҳидлар сафидан жой берса менга,
Ўзига дер, яна не керак сенга?!

Таҳликада турган маҳзун имомга,
Хабар келди, келинг деб, издиҳомга.

Масковда бўлармиш, улуг анжуман,
Олимлар келармиш, кўп турли туман.

Бу киши боришни, қилди ихтиёр,
Тақдирда битилган демак, шу қарор.

Ҳозирлик кўришар эди, сафарга,
Аллоҳ етиштирсин дея, зафарга.

Ҳамроҳи Рамазон Маткарим эди,
Бир фидоий ва кўнгли ярим эди.

Шайхни хизматига отланди у кас,
Билмадилар, ИАК қанчалик нокас.

Тошкентдан учишга қилдилар қарор,
Айби йўқ одамга, қочиш на даркор?!

Ўшдан кетмадилар, сафарга бу дам,
Гарчи, бор бўлсада, ёрдамчи одам.

Ҳукумат кўрсин ва билсинлар, тамом,
Бизда бир жиноят йўқдир, батамом.

Агар қонунига қилса риоя,
Ўз қонунин ўзи, қилмаса зоя.

Уларнинг ҳаққи йўқ, тўсишга йўлни,
Келишиб, қўлига бердилар, қўлни.

Оқибат не бўлди, қиларман баён,
Гарчи, бу кўпларга, бўлгандир аён!

5.

ИАК мулозими, Рустам Иноят,
Бир қулай фурсатни топди, ниҳоят.

Унга етиб келди, шундай, бир хабар,
Бу хабар оддиймас, балким, хушхабар.

Имом билет олган, Масков томонга,
Баҳона топилди, феъли ёмонга.

Унинг ўзи ёлғиз эмасдир, бироқ,
Ёнида ҳамроҳи бор экан, шундоқ.

Улар учар экан, афсус, жуда сушт,
Эрталаб, йигирма тўққизда, август.

Лекин, байрамимиз олдидан экан,
Балким, бу байрамга совға бўларкан.

Ўйлаб, ўйга ботди, Рустам Иноят,
Унга маъқул бўлди, бу фикр, ғоят.

Имомни ўн минглаб одамлари бор,
Уни ҳибс қилиш, бўлганди, душвор.

Тошкентда у энди, ёлғиз ўзидир,
Уни йўқ қилиш, бу ИАК сўзидир.

Ёнида шеригин гарчи, айби йўқ,
Уни ҳам, йўқот деб, қилди, ИАК дўқ.

Хуфя таёрланди, махсус хизматлар,
Оёқ ости бўлди, иззат ҳурматлар.

Бу қулай фурсатни бермайин деб, бой,
Рустам шахсан ўзи келди, хойнаҳой.

Жомеъ масжидида намозхонларни,
Ғалаён қилар деб, бу инсонларни.

Бир оз қўрқув ила, ҳадик бор эди,
ИАКнинг кўзига, дунё тор эди.

Шу сабаб, мудофа вазири дарҳол,
Ҳарбий қўшинларни тўплади, ал ҳол.

Ҳарбийлар тўпланиб, вилоятлардан,
Ажраб, адо бўлиб, ҳаловатлардан.

Андижон шаҳрига, олиб келинди,
Ҳар эҳтимолликни, олди олинди.

Мабодо исёнга чиқса оломон,
ИАК тайёр эди, тўкишликка қон.

Лекин, Жомеъ аҳли, ҳали билмасди,
Нелар бўлажагин, хаёл қилмасди.

Аскарларни тайёр қилиб, қўйдилар,
Ошни еб, ароқни ичиб, тўйдилар.

Энди ўша кунни, кутишлик қолди,
Кун келди, қалбларга, ғулғула солди.

Аэропортга келиб, Рустам Иноят,
Буюк Аллоҳ унга қилсин кифоят.

Тайинлаб қўйди, ўз жосусларига,
Кейин фойда бўлмас, афсусларига.

Қаранглар, шу икки киши келганда,
Сергак тур, довдираб қолмагин, санда.

Одамлардан секин, ажратиб олинг,
Кейин, алоҳида хонага солинг!

Аэропорт ичида, хизматчилари,
Бу ерда нима гап, англамас бари.

Улар бажардилар, Рустам буйруғин,
Яъниким, мустабид ИАК, қуйруғин.

Бу икки кишини, ҳужжат баҳона,
Илтифот қилдилар, унга шоҳона.

Текшираамиз дея, олиб кетдилар,
Ўвузлар, мақсадга охир етдилар.

У ёқда турарди, маскалар кийган,
Тўрт бешта баҳайбат, русми ё арман.

Улар ушладилар, бу икки жонни,
Хурсанд қилиб, ИАК деган, шайтонни.

Қўлларин кишанлаб, олиб кетдилар,
Йўловчилар йўлда, қолиб кетдилар.

Бир соат ўтмасдан, бу икки маҳбус,
Олиб келинади, бир жойга махсус.

Бу жойни, МХХ зиндони дерлар,
Бу ерда одамлар бошини ерлар.

Бу ерга келтирган одамлар кейин,
Бошқа бу хонага кирмас, атайин.

Имом ажратилди, у ҳамроҳидан,
Дунё титрар эди, булар оҳидан.

Қоронғу хонада, ёлғиз қўйдилар,
Унинг қалб юрагин, тигсиз сўйдилар.

Унга тегмай турди, бир муддат булар,
Кутди, Жомеъ аҳли, энди не қилар?

Жомеъда бошланди, саросималар,
Бари беҳудадир, бу ваҳималар.

Жомеъ аҳли билди, имом йўқолди,
Золим ИАК, ундан қасдини олди.

Шумхабар тарқалди, жумла жаҳонга,
Қалбларда имонлар, тушди туғёнга.

Халойиқ довдираб, излаб бошлади,
Ҳамма бир бирига, сўзлаб бошлади.

Нима қилишини билмас оломон,
Йўл бошловчи одам кўринмас, ҳамон.

Имомнинг ноиби, Абдуғафур ҳам,
Қўрқандан довдираб қолганди, шу дам.

Ҳукумат кучлари жанга шай эди,
ИАКнинг ичгани, шароб, май эди.

У қаттиқ қўрқарди, халқ исёнидан,
Айрилиб қолишдан, ширин жонидан.

Барча вазирлару, казо - казолар,
Байрам куни тутган эди, азолар.

Уларга татимай, қолдику байрам,
Энди не бўлиши, аниқмас, мубҳам.

Тезда тугатишди, байрам тўйини,
Қўрқув эгаллаган, ИАК ўйини.

У энди кутарди, ҳар куни хабар,
Бу хабар у учун, эди, мўътабар.

Андижонда нима бўляпди экан,
Жомеъ аҳли, нима қияпди экан?.

Унга етказилар хабар, ҳар соат,
Барча мулозимлар, қилар итоат.

Бу буюк имомни, севган одамлар,
Энди қўяр экан, қандай қадамлар?!

Токи, улар кетмас эканлар, тинчиб,
Бу имомни бўлмас эди, «тинчитиб.»

Уни йўқ қилишга, кўрқиб турарди,
«Керак бўлса, чиқар» деб, дўк урарди.

Имом ертўлада, ёлғиз хонада,
Бу жой унинг учун, бир кошонада.

Тинмай қуръон ўқиб, қилар қироат,
Бу иш эди, доим, у учун одат.

Уни ҳеч ким сўроқ, савол қилмасди,
Нега қамашганин, биров билмасди.

ИАКнинг мақсади, ёвузлик эди,
Буни Иноятдан бошқа билмади.

«Агар тинчиб кетса, аҳли Андижон,
Бу одамни тезда, йўқ қилгил, шу он!

Агар бошласалар, улар исённи,
Бостиргин, майлида тўксангда қонни!

Агар зарур бўлса, билгил, мабодо,
Борган сари, жанжал бўлса зиёда.

Имомни уйига, қайтариб юбор,
Тинчликни сақлашлик, бўлсин устувор!»

Рустам бу гапларни, эшитар эди,
ИАКни юпатиб, «қиламан» деди.

Жомеъ аҳли эса, парокандадир,
Билмаслар айб сенда, ёки мендадир?!

Жумага тўпланди, минг минг оломон,
Ҳамма ниманидир, кутарди, ҳайрон.

Мулла Абдуғафур қилди, маъруза,
Маърузаси қисқа бўлганди, жуда.

Деди, бизлар бориб, ариза ёздик,
Буни эшитиб биз, ақлдан оздик.

Нима дейди, қаранг Абдуғафурни,
Наҳот кимлигини билмас, кофирни?!

Милиция ваъда берибди, қаранг,
Йўқолган имомни излармиш аранг.

Имомни акаси, Абдуғани ҳам,
Ярим соат нутқ қилди, ўша дам.

Униям гаплари, ушбу мавзуда,
Буларни эшитиш, қизиқдир жуда.

Ҳаммаси айтяпди, милициямиз,
Бизга ваъда берди, деди, топамиз!

ИАК ўғирлаган эди, имомни,
Ментлар алдар эди, бу издиҳомни.

Кимдир бақирарди, Аллоҳу Акбар,
Ким дерди, бақирма, етмасин зарар!

Қайғуга ботганди, Жомеъни қавми,
Лайлга айланди, уларнинг явми.

Ким нима қилишни, билмай турарди,
Бошчисиз оломон, изғиб юрарди.

Кимдир деди, кетдик, ҳоким олдига,
Кимдир айтди, энди, кечга қолдига.

Хуллас калом, шундай тугади, жума,
Менга, «нега бундай қилдинглар» дема!

Шов шувлар, бир ҳафта ўтгач босилди,
Одамлар савдога, ишга, шошилди.

ИАК кутган исён, бермай қолди, рўй,
Хурсанд бўлиб деди, энди қўйни сўй!

Рустам Иноятни қилди, зиёфат,
Деди ёмон экансан, сан касофат.

Сенга мени жуда, ҳурматим ошди,
Энди ишни пишир, душман ҳам қочди.

Рустам гарчи, сенинг жаллодларинг қўп,
Бу ишга ҳаммаси ярамайди хўп.

Буни қилган одам, бўлсинда довдир,
Бу ишни бажаргач, уни ҳам ўлдир.

Шундай келишдилар, бу икки шайтон,
Ноҳақ, ноқонуний, тўкишликка қон.

Иноят боплайман ўзим деб, кетди,
ИАК хурсанд бўлди, мақсадга етди.

Ботилнинг доимо, ишлари ботил,
Олиб келинди тез, иккита қотил.

Улар русийзабон, жиноятчилар,
Ўлим ҳукмин олган, хиёнатчилар.

Улар кириб қатл қилди, имомни,
Ноҳақдан тўқдилар, беҳуда қонни.

Қатл қилди, унинг ҳамроҳини ҳам,
Бу жиноят ошкор, бўлмасин ҳечам.

Ўликлар жасадин олиб кетдилар,
Номаълум бир ерга, кўмиб келдилар.

Кейин бир ҳафтача, бу икки нокас,
Героинни ҳидлаб, бўлдилар сармаст.

Кейин, бу иккови овқат дедилар,
Берилган нарсани барин едилар.

Шу билан уйқудан турмади бошқа,
Заҳар солинганди, ейилган ошга.

Жиноят изини, яширди булар,
Аллоҳнинг каломин, тан олмас улар.

Силлиққина қилиб бажаргач ишни,
Кўтарди ИАҚдан, катта ташвишни.

ИАК бўлди, ундан доим миннатдор,
Иноятлов топди, ҳурмат, эътибор.

Жомеъ аҳли эса, тарқалиб кетди,
Қамалиш навбати, уларга етди.

Уларнинг қанчаси қамалди, кейин,
Қанчаси тарк этди, юртни атайин.

Қанчаси жомеъга, келмайин қўйди,
Қанчаси жойидан, жилмайин қўйди.

Кейинроқ умуман ёпилди, масжид,
Шу билан ҳаммаси бўлдику, жим жит.

Фақат битта гуруҳ, ёшлар бор эди,
Уларнинг кўзига, дунё тор эди.

Уларнинг мақсади қасос олишдир,
ИАКнинг кўнглига, кўрқув солишдир.

Омади келмади, лекин уларни,
Ўз жойида баён этдим, буларни.

Уларнинг алами, ичида қолди,
ИАК улардан ҳам, қасосин олди.

Генерал бўлди, сўнг Рустам Иноят,
Чунки, қилган эди, улкан жиноят!

6.

ИАК деган малъун, бир каззоб эди,
Иши дин аҳлига, изтироб эди.

Тоҳирдан аламин ололмаганди,
Уни ҳеч турмага сололмаганди.

У қочиб кетишга улгуриб қолди,
ИАК бошқалардан ўчини олди.

Тоҳир макон тутди Афғонистонда,
Дўк уриб турарди, у онда сонда.

Қочоқ мусулмонлар бориб олдига,
Дерлар: ундан ҳам балога қолдига.

Мазҳабпараст мутаассиб эди у,
Мазҳабга ҳамма кириш шарт деди у.

Суннат аҳлига кўп берди азоблар,
Бу ҳақда ёзилган кўплаб китоблар.

Тоҳир бир жоҳили мураккаб эди,
Мусулмонлар унга бир маркаб эди.

Амирлик даъвоси тушган дилига,
Гапирар не келса, энди тилига.

Мавороуннаҳр Амири мен дер,
Ўзича гўёки диннинг ғамин ер.

Кўп аҳмоқлик қилди, то ўлгунгача,
Катта хатоларга қўл урди неча.

То уйига бомба тушгунча Тоҳир,
Беҳад фитналарни қилдику зоҳир.

ИАК эса, ундан қўрқиб яшади,
Бор кучини унга қарши ташлади.

Душман бўлди ИАК билан Тоҳирвой,
Орада мўминлар аҳволига вой.

ИАК йўқ қиларди, уламоларни,
Одамлар эргашган ҳукамоларни.

Унинг қалбига бир қўрқув тушганди,
Ақли ҳуши эса, бошдан учганди.

Динга қарши кураш қилди беомон,
Бўлди мусулмонлар аҳволи ёмон.

Тоҳирнинг фитнаси оламга татир,
Бу айтганим хамир учидан патир.

ИАКнинг фитнаси, ундан ёмондир,
Шундай бир фитнага тўла замондир.

Урушлар авж олди, Афғонистонда,
Дунё эътибори ҳам Толибонда.

Ҳаммаси жим туриб, кузатар эди,
Альянсга ёрдамин узатар эди.

Шайхни йўқ қилсада, барибир ИАК,
Қалби хотиржамлик топмади мутлақ.

Бу шундай бўлиши бегумон эди,
Бу нарса биз учун, хўп аён эди.

Тинчлик йўқ эдида, руслар томонда,
Кавказ бўлгасида, Чеченистонда.

У томонда жанглар борарди тинмай,
ИАК кузатарди доим эринмай.

У амр қилганди мулозимларга,
Ҳар нарсага ҳозир нозирларга.

Кимки, борган бўлса Афғонистонга,
Ёки, Россияга, Чеченистонга.

Ушласанглар отиб ўлдиринг, тамом,
Бундайларга энди яшашлик ҳаром!

ИАК қўрқар эди, мусулмонлардан,
Мужоҳид, серсоқол, шер ўғлонлардан.

Ўзику бир номард, хезалак эди,
Хуш кўргани ароғу газак эди.

Шайхнинг йўқолгани бўлсада аён,
Бу учун бўлмади, ҳеч қандай исён.

Бу улкан жиноят учун ИАКдан,
Шайхни ўлдиргани учун ноҳақдан.

Ҳеч кимса дунёда савол сўрмади,
Уни ким йўқ қилди, биров кўрмади.

Бу иш силлиққина битди, гўёки,
Баъзида гапириб қўйилар ёки.

Кейин, Жомеъ аҳли пешвосиз қолди,
Улар аламини намоздан олди.

Бор эди бир гуруҳ, мардлар, рижоллар,
Уларга таъсирин ўтказмас чоллар.

Улар қасд олишни ўйлашар эди,
Доим шу мавзуда сўзлашар эди.

Улар кўп норози бўлди тузумдан,
Имом менга афзал дерди, ўзимдан.

Улар пешвосига содиқлар эди,
Ҳарб илмида бари собиқлар эди.

Хуллас, ўша пайтда, улар вакили,
Хаттобнинг олдига боришган хили.

Унга баён этиб, арзи ҳолини,
Тушунтириб унга ўз аҳволини.

Қасос олишликка ёрдам сўрашган,
Хаттоб ҳам, ҳақ учун кўп йил курашган.

У ўз ёрдамини бераман деган,
Мен мусулмонларни севаман деган.

Нима керак бўлса, топиб бераман,
Қўлимдан не келса, майли қиламан.

Турли йўллар билан турли асбобни,
Олиб келишганлар, қаранг шитобни.

Уларнинг мақсади олмоқлик қасос,
Қасос олиш, инсон фитратига хос.

Ноҳақ ўлдирилган ғариб олимдан,
Қасос олишмоқчи бўлди золимдан.

Кўп ўйлаб турли хил режалар қилиб,
Турли маълумотни ўрганиб, билиб.

Ўн олтинчи феврал, тўқсон тўққизда,
Тонг пайти эрталаб, соат тўққизда.

ИАК келар экан, Олий Мажлисга,
Шу куни қасд олиш, лозимдир бизга.

Деган, бир қарорга келади булар,
Шунга тайёргарлик қилишар улар.

Лекин, шу орада бўлди бир воқеъ,
Золим ИАК учун қулай дарвоқеъ.

Баҳром қори деган, йигит бор эди,
У Амир Тоҳирга хизматкор эди.

Тоҳир санар эди, ўзини амир,
Амирга ҳамма халқ бўлсин муътамир.

Қасоскор йигитлар билан учрашиб,
Турар эди, Баҳром қори гаплашиб.

Бу Баҳром Тоҳирнинг вакили эди,
Қасоскор йигитлар, Баҳромга деди.

Бизни қасдимиз бор, золим ИАҚдан,
Уни ўтказамиз тезда элақдан.

Бу ишнинг муддати шу, феврал оyi,
Шу куни портлайди, золим саройи.

Афсус, Баҳром қори бир хато қилди,
Ўз жонига ўзи кўп жафо қилди.

У айтди қасоскор йигитга қараб,
Амирга итоат вожиб деган Раб.

Амир Тоҳир бундай хабари йўқдир,
Бу ишингиз унга отилган ўқдир.

Сизлар шошмай тулинг, мен бориб унга,
Айтаман бирма бир, тўй қайси кунга.

Агар рухсат берса, кейин қиласиз,
Рухсати бўлмаса, бўйин сунаси.

Бу Баҳром қорининг хатоси эди,
Ўз жонига қилган, жафоси эди.

Тоҳирни олдига боради Баҳром,
Қуръонни ёд олган, лекин иши хом.

Тоҳир унга дейди, тўхтатсин тўйни,
Рухсат йўқ, қилмасин бу каби, ўйни.

Менга итоати вожиб уларни,
Сен етказгил бориб, тез ушбуларни.

Итоат қилишни истамасалар,
Ҳаммасини ўлдир, бўйсунмаса гар.

Аҳмоқ Тоҳир берди, шундай фармонни,
Йўлга чиқди, қаранг қори қуръонни.

Афғондан Эронга ўтади қори,
Кейин Туркменистон, ундан юқори,

Туркманлар қорини қамоққа олди,
Паспорт сохталиги билиниб қолди.

Туркман қамоғида ўтирган қори,
Кўп хатолар қилди, йўқолди ори.

У туркман зобитга деди, тез бўлинг,
Менга махфий хизмат топиб келтиринг.

Унга айтадиган муҳим гапим бор,
Бу гапни мен тезроқ айтмоғим даркор.

Туркман зобитлари келди олдига,
Қори гапирди не келса оғзига.

Деди, шундай шундай, тез хабар беринг,
Ўзбек томонига буни етказинг.

Тошкентда портлайди бир бомба тезда,
ИАК Парламентга келган бир кезде.

Бу хабарни айтинг МХХларга,
Бир чорасин кўрсин, тезроқ уларга.

Амал қилиб аҳмоқ Тоҳир сўзига,
Қори бола зулм қилди ўзига.

Туркманлар етказди, ушбу хабарни,
Оддий хабар эмас, бир муътабарни.

Ўзбек МХХси етиб келишди,
Қоридаги маълумотни билишди.

Уни олиб кетиб ўзлари билан,
Ажиб алламбало сўзлари билан.

Тошкентда қамоққа тиқиб қўйишди,
Не деса, олдига тўкиб қўйишди.

Бу хабар етишди, Иноятга ҳам,
Қилмиши гуноҳу жиноятга ҳам.

У буни эшитиб, ҳовлиқиб қолди,
ИАКни олдига қараб йўл олди.

Деди, кириб унга, муҳтарам жаноб,
Бу жомеъ аҳлининг, аҳволи хароб.

Энди тўрт йил ўтгач, қаранг орадан,
Қорини йўқ қилган шу можародан.

Булар сиздан қасос олмоқчи эмиш,
Тоҳирвой тўхтатиб қолмоқчи эмиш.

Тоҳирни одами ушланиб қолди,
Барча маълумотни шу тўкиб солди.

Ўйланиб ўйига етмасди ИАК,
У шундай бир нарсa кутарди мутлақ.

Лекин, Жомеъ аҳли йўқолиб кетди,
Ким қаёққа кетди, ким ўлиб кетди?!

Наҳотки, орадан ўтиб шунча йил,
Қасоскорлар чиқиб қолди, энди бил.

Хўп, нима қиламиз энди буларни,
Ўйлаб кўриш керак, биз ушбуларни?.

Рустам Иноятдан эшитдим буни,
Кўпаймоқда турли фирқа тун куни.

Уларнинг барчаси назоратдадир,
Қора рўйхатларда, фалокатдадир.

Буларни барчасин қамамоқ учун,
Бизга лозим эди, баҳона бир кун.

Бу ёқда бор яна демократлар,
Яна турли туман маслакратлар.

Ҳаммасини йиғиб териб олишга,
Бир каттароқ сабаб керак бу ишга.

Мана шу бомбаси портласа агар,
Бундан бизга асло етмайди зарар.

Кимлар ўлса ўлар, тасодифий ҳол,
Кейин биз қамаймиз, қўрқмай бемалол!

Шундай фикрларни ўйларди ИАК,
Охир бир қарорга келди бу бадбахт.

Деди, эшит сўзим Рустам Иноят,
Биз сен билан қилдик, сонсиз жиноят.

Кел яна қиламиз, бир катта ўйин,
Қамаймиз ким бизга, сунмаса бўйин!

Сен индамай тургин, ўша бомбани,
Портлатса портлатсин, ўлдирсин мани.

Мен эса, кейинроқ келиб майдонга,
Жар соламан кейин, жумла жаҳонга.

Сен кейин бошлайсан, ушлаб қамашни,
Ўргатиш шарт эмас, сенга ямашни.

Хўп, деди тиржайиб туриб Иноят,
Қилсак қилибмизда яна жиноят.

Анави қорини дамини ўчир,
Дегил: бу сирни биз, билмадик, кечир!

Шундай қилиб, фитна бошланди, эй воҳ,
Бу ёғи не бўлди, ҳаммамиз гувоҳ.

7.

Тошкентда бомбалар портлади қатор,
Бу кун воқеъаси ҳали эсда бор.

Ўн олтига одам ўлди, шу куни,
Ойнаи жаҳонда, гапирган бунди.

Булар тасодифий одамлар эди,
Бу ҳам ИАК кутган, хуш дамлар эди.

Портлашни кузатиб турди, ниҳоят,
Жаллодларни тўплаб, Рустам Иноят.

Бу ишни амалга оширганларни,
Кимлар ёрдам бериб, яширганларни.

Уларнинг аммаю холаларини,
Узоқ яқин, гўдак болаларини.

Ҳаммасини ушлаб, тикди қамоққа,
Улар маҳкум эди, энди ўлмоққа.

Бу бало бўлишин билган бўлсада,
Шунча ноҳақ одам ўлган бўлсада.

Буларнинг олдини олишмаганди,
Булар яҳудлардан қолишмаганди.

ИАК келди, тезда портлаш жойига,
Қаранг ким тиз чўкиб турган пойига?

У деди, бизларга маълумдир булар,
Ким қилди, бу ишни, террорист улар.

Уларнинг битаси, Истанбулдадир,
Биттаси Афғонда, тоғда, чўлдадир.

Булар террористлар кўролмайдилар,
Бу мустақилликка қувонмайдилар.

ИАК билан бирга, турди ўша кун,
Рустам Иноят, Зокир Алмат чун.

Бу лавҳа йотубда турибди ҳали,
ТВдан кўрганмиз бизлар илгари.

Бу балони олди олинсин дея,
Баҳром қори сирни очди, ножўя.

Лекин, ИАК тўйни тўхтатмаганди,
Кўп қонлар ичсада, ҳеч тўймаганди.

Қорини гапларин эшитиб, эй воҳ,
Ўзига қўйдилар катта айб, гуноҳ.

Қорига берилди, ўлим жазоси,
Шундай ўлим бўлди, унинг қазоси.

Баҳром қори содда, холис одамдир,
ИАК пихин ёрган, бир муттаҳамдир.

Тоҳир ҳам бу тўйни, тўхтасин деди,
Тўй бўлса ҳам, менсиз бўлмасин, деди.

Унинг димоғию, кибру ҳавоси,
Шуҳратпарастликка бўлган шайдоси.

Бу тўйни бузишга сабаб бўлганди,
Баҳром қори у деб, ноҳақ ўлганди.

Тоҳир ўзи билмай, қилдида араз,
Бундай фойдаланди, бу ИАК, мараз.

Бу катта бир фитна бўлди оламда,
Даҳшатлар рўй берди, ҳар бир қадамда.

Қама қамаларни бошлашди бирдан,
Бир юз эллик тўққиз модда қўйилган.

Ҳар бир вилоятда, ҳар бир шаҳарда,
Кечаси тунлару, эрта наҳорда.

Диндорлар ҳибсга олинди бир бир,
Бу нарсалар эмас, аслида бир сир.

Оммавий қамалди минг минглаб одам,
Ҳамма ёқ тўполон, ур йиқ, ўшал дам.

Ҳизбутлар қамалди, ваҳҳобийлар ҳам,
Нурчилар қамалди, куф суфчилар ҳам.

Демократлару, журналистларни,
Ҳуқуқбонларнию яна кимларни.

Орасида қанча ўғри каззоблар,
Ҳаммасига келди сонсиз азоблар.

Ҳеч битта шаҳару, ҳеч битта қишлоқ,
Қамалмаган одам қолмади бироқ.

Бу қама қамалар, яқин тарихдир,
Бу гапларим ёлғон эмас, саҳиҳдир.

Турмаларда бўлди, тазйиқ, қатағон,
Намозу рўзани маън қилди, шу он.

Мамлакатда бошлаб, бу қатли омни,
ИАК бир қўрқитиб қўйди, авомни.

Расмий муллалар ҳам бу қатағонда,
Иштирок этишди не бор имконда.

Улар айтиб берди, кимлар ваҳҳобий,
Кимлар ҳизбут, ҳанафий, ким эса шофий?!

Улар мўминларга қилди хиёнат,
Уларда йўқ эди, дину диёнат.

Бу ишлар бошида турди ниҳоят,
Шу биз билган эски, Рустам Иноят!

Қатағон авжига чиққан замонда,
Тоҳир пайдо бўлди, Қирғизистонда.

Унинг гуруҳига мансуб қўшинлар,
Дастидан озорлар кўрди қўшнилар.

Улар тоғлар ошиб, келишган эди,
Ўзбекистонга йўл беринглар деди.

Улар жойлашганди келиб Боткенда,
ИАКнинг уйқуси қочди Тошкентда.

Улар келиб, қилди пўписаю дўқ,
Жанг учун етарли куч қудрати йўқ.

ИАК ва қирғизлар бўлди беором,
Қўрқоқларнинг бўлди, ороми ҳаром.

Жазавага тушди нобакор ИАК,
Зулмни авжига чиқарди мутлақ!

Кимки қўлга тушса, жиҳодчи дея,
Ўлим жазосини беришди, нега?

Чунки, қаттиқ қўрқар эди, улардан,
Турли фитна фасод, чиқди шулардан.

Жума Намангоний эди, қўмондон,
Ундан ҳайиқарди бу Тоҳир нодон.

Боткен гуруҳига раҳбар эди у,
Тоҳирвой Қобулда қиларди орзу.

Бу фитна туфайли кўп мусулмонлар,
Турмаларда ноҳақ топширди жонлар.

Мен билган таниган, қанча одамлар,
Отиб ўлдирилди шу машъум дамлар.

Тоҳир фитнасидан фойда бўлмади,
Ҳамма одам ўлди, лек у ўлмади.

Тўрт беш японларни олдилар асир,
Қирғизларга балким қилар деб, таъсир.

Уларнинг бошига уч милён доллар,
Берсин деди кейин, бу Тоҳир довдир.

Қирғизлар ноилож қолишди шунда,
Пулни олиб келди, бир киши тунда.

Дод бу Тоҳирвойнинг, дастидан минг дод,
Японларни қилди, пул олиб озод.

Пулни олиб мақсадига етдилар,
Кейин афғон сари, қайтиб кетдилар.

ИАК эса бундан, бўлиб дарғазаб,
Даҳшатли турқиға бўлмасди қараб.

ИАКнинг қатағон сиёсатини,
Ўз халқиға ноҳақ раёсатини.

Оқлаб берди, ўша Тоҳир фитнаси,
Қанчалик даҳшатлик, у кунлар саси.

Дунёдаги барча давлат раҳбари,
ИАКни мустабид деган, илгари.

Энди унга қарши гапиролмасди,
Тоҳирнинг ишини, оқлай олмасди.

Ўзи англамаган ҳолида Тоҳир,
ИАКга кўп ёрдам бергани зоҳир!

Зулмлар кўп бўлди, ростдир бу сўзим,
У кунларни кўрган, билган, мен ўзим.

Зулмлар ҳаддидан ошарди тинмай,
Ким қолди у кунлар, букилмай, синмай?!

Бу билан кўргулик бўлмади тамом,
Қатағонлар ҳали, кўп этди давом.

8.

Динга қарши кураш бошлаган ИАК,
Хотиржам бўлишни ўйларди мутлақ.

Диннинг душманлари бахти қародир,
Дунё охиратда юзи қародир.

Улар йўқотай дер, дили ғамликни,
Ҳаргиз тополмаслар хотиржамликни.

Имомни йўқ қилиб, на бўлди охир,
Турли хил фирқалар, бўлдику зоҳир.

ИАК содиқ эди, тахту курсийга,
Келсин деди, айтинг собиқ муфтийга.

Йўқ қилдим, ким бўлса ваҳҳобий ёмон,
У келиб яшайсин, энди тинч омон.

Шарти шу қўлласин, мен тутган йўлим,
Қўлламаганларни кутади ўлим.

Мени динга қарши, демасин авом,
Келиб муллаганикни эттирсин давом.

Собиқ муфтий номи, дейилар Содиқ,
Яъни, мустабидга, мазҳабга содиқ.

Қайтиб келишликка у бўлди рози,
Йўқ бўлганди, кимки ундан норози.

У энди авомга уламо эди,
Ўзича шайху пир, ҳукамо эди.

Келиб хизмат қилди, у мустабидга,
Ҳақ гапни айтмоқлик, яхшидир бетга.

Мутаассибликни ривожлантирди,
Суннат йўлин эса, қирди ўлдирди.

Бу миллат ичида, у каби хоин,
У каби бир кўрқоқ, бебурд, бетайин.

Махлуқни борлиги, менга маълуммас,
Бўлсада, барибир ундан зўр эмас.

Йўқ қилинган шайхни, бадном қилди у,
Унинг йўқлигини яхши билди у!

Бунинг ҳам алами бор эди, ундан,
Фарқи бор албатта, кечани кундан.

Бу доим ҳукумат хизматидадир,
Шу сабабли элнинг ҳурматидадир.

У эса, давлатга алоқаси йўқ,
Унинг ҳукуматдан мутлақ кўнгли тўқ.

У умид этмасди, мансабу амал,
Чунки, тўғри эди, қўйилган тамал.

Бу келиб хизматни бошлаган замон,
Сал хотиржам бўлди, ИАК нотагон.

У кўп одамларни қилганди қирғин,
Биларди, буларни сўрарлар бир кун.

Қўрқарди ич ичдан, агар, мабодо,
Ростдан ҳам бор бўлса, дунёда Худо.

Мабодо рост бўлса, дўзах жаҳаннам,
Кошки эди, мени туғмаса онам.

Унинг нопок қалби, қўрқувга тўлган,
Жасади соғлому лек, руҳи ўлган.

Шу сабаб мулалар билан гоҳ гоҳо,
Учрашиб бошлади бу хоҳу ноҳо.

Руслар томонда ҳам тинчлик йўқ эди,
Московда портлашлар жуда кўп эди.

Елсин қариб қолди, чарчади бутун,
Ўрнига келганнинг номидир Путин.

Афғонни Толибон эгаллаб олди,
Бу ҳолат ИАКни, қайғуга солди.

Бу қўрқоқ ва мажруҳ нотаваон эди,
Бунинг жони жуда, ширин жон эди.

Шу онда юз берди, битта фалокат,
ИАК учун бўлди, ором ҳаловат.

АҚШдаги икки эгизак бино,
Ичи тўла доим, фаҳш ила зино.

Учоқ билан уриб вайрон қилинди,
Бундан кичик Бушни, қалби тилинди.

Шу сабаб, шарт қўйди у Толибонга,
Бин Лодинни ушлаб, бер биз томонга.

Мулла Умар бўйин сунмайман деди,
Кофирга мўминни бермайман деди,

Шу сабаб бўлдию, бу кичкина Буш,
Толибонга қарши бошлади уруш.

Бу урушда унга ҳамкор бўлдилар,
Ўттиз бешта давлат, уруш қилдилар.

Бу жангда қатнашди Ўзбекистон ҳам,
Чунки, ИАК деган, эмасдир одам.

Одам суратида юрган шайтон у,
Шайтонга қул бўлган, кофир инсон у.

Афғонда бошланди омонсиз жанглар.
Сон саноқсиз одам ўлди, қаранглар.

Тохирни гуруҳи толиблар аро,
Булар ҳам бор, қайда бўлса можаро.

Осмондан бомбалар ташлар учоқлар,
Қайга ҳам қочарди, толиб қочоқлар?!

Толибон режими қулади тезда,
Чекинишга фармон бўлди шу кезде.

Толиблар бўйсуниб келган фармонга,
Бари қочиб ўтди, Вазиристонга.

Афғонда тузилди янги ҳукумат,
АҚШ ёрдамисиз турмас бир муддат.

Толиблар курашда этдилар давом,
Бу кураш то ҳануз бўлмади тамом.

Толиблар режими кулаган бу дам,
ИАК учун бўлди, ҳақиқий байрам.

У катта балодан қутулган эди,
Лекин, ҳақиқийга тутилган эди.

Русларнинг раҳбари бўлганди Путин,
У ҳам чеченларни қилди чилпарчин.

Урушлар авж олди, икки томонда,
Руслар ғолиб бўлди, ушбу майдонда.

Бу ҳам ИАК учун хушxabар эди,
Чунки, қиёматдан беxabар эди.

АҚШ бошлиқ ўша ўттизта давлат,
Дабдабаси улуғ, лек қуруқ савлат.

Ироқ сари қилди, кейин ҳужумни,
Катта хато қилди, лекин бу жинни.

ИАК эса Бушни қўллаб қувватлаб,
Маъруза ўқиди, урушни оқлаб.

Аслида Саддамдан ўзин фарқи йўқ,
Уни диктатор деб, урар эди дўқ.

АҚШ нинг ишлари мунофиқликдир,
Мақсад манфаатга мувофиқликдир.

Шу Буш дегани ҳам, малъун, касофат,
Ислом аҳлига кўп, келтирди офат.

Аслида ИАК ҳам, диктатор зolim,
Буни англаш учун керакмас oлим.

АҚШ ИАК билан дўст эди, чандон,
Уларга итоат қиларди, ҳар он.

Ўз халқининг қонин ичсада агар,
АҚШ учун ИАК бўлди, жилвагар.

Дунёга ҳокимлик қилар маккорлар,
Аллоҳ охиратда буларни хорлар.

Хуллас калом уруш жанжаллар аро,
Қўрқиб яшар доим, бу бахти қаро.

Адо бўлмасада уруш жанжаллар,
Ўзбекистон тинч эди, у маҳаллар.

Кейин пайдо бўлди, бизда бир гуруҳ,
Бу гуруҳ ИАКни, қилдику мажруҳ.

Булар қилди, ҳеч ким қилмаган ишни,
ИАКнинг бошига солди ташвишни.

Улар чиққан эди, кутмаган жойдан,
Жомеъ аҳлиданмас, зодагон, бойдан.

Уларнинг каттаси Акрам Йўлдошдир,
У киши ҳам элга, бир қайғудошдир.

Булар исён қилди, золим ИАКга,
Гарчи, куч қудрат йўқ бўлсада якка.

Буларнинг кимлигин билмаган ҳеч ким,
Булар қилган ишни, қилмаган ҳеч ким.

Буларнинг қиссаси ўз жойидадир,
Ҳар нарса вақтида, бу қоидадир!

9

Динга қарши кураш тўхтамас эди,
Бу ИАК диндорлар, бошини еди.

У ёлғиз эмасди, ушбу курашда,
Динга, мусулмонга, қарши савашда.

Бир ёнида турди, Рустам Иноят,
Бир ёнида Зокир Алмат, ниҳоят.

Бўлиб ўтган барча жиноятларга,
Дину халққа қанча хиёнатларга.

Шулар жавобгардир икки оламда,
Шундай фикр бўлсин, ҳар бир одамда.

Андижонда бўлди зулмга исён,
Шаҳарда кўчада, оқди қизил қон.

Акрам Йўлдош деган, битта муаллим,
Ўзи олган эмас, бир диний таълим.

Лекин, фикрловчи мутафаккирдир,
Диний гуруҳ дейиш, хато фикрдир.

Уларда мазҳаб йўқ, йўқ диний таълим,
Мияси фикрга тўла, лиммо лим.

Ақидасин асли, ақл, мантиқдир,
Китобу суннатдан далил манқусдир.

Улар бари оддий, ўзбек одамлар,
Тирикчилик ғами, буларни жамлар.

Уларда интизом итоат бордир,
Шунгами билмадим, омади ёрдир.

Улар очган, турли туман корхона,
Заводу фабрика, ёки, молхона.

Ҳамма ишчилари ўзларидандир,
Ҳаммаси ўзаро бир жону тандир.

Уларни мол мулки кўп бўлган нечун?,
Кеча кундуз тинмай ишлаган учун!
ИАК хуфялари кузатиб юрган,
Қўрқитиб ҳар замон, пул олиб турган.

Охири ИАКга етган, бу хабар,
Шундай бир гуруҳ бор, бор хавфу хатар.

Йўқ қил, дея ИАК беради, фармон,
МХХ ҳам ишга тушар шу замон.

Йигирма уч катта тадбиркорларни,
Қўлида каттароқ пули борларни.

Қамоққа олдилар, бир кун ичида,
Булар воқеъаси қизикдир жуда.

Булар бир жиҳодий гуруҳ эмасди,
Исломиё Халифат қуринг демасди.

Булар тадбиркорлар, савдогар эди,
МХХлар асл ифвогар эди.

Хуллас, қамалишди катталар бари,
Қамалмади, кимки қочган илгари.

Уларнинг моллари талон қилинди,
Улар банкрот деб, эълон қилинди.

Минглаб одам қолди, ойликсиз, пулсиз,
Пул бўлмаса, пулдор одамга қулсиз.

Бу бир очиқ ойдин, адолатсизлик,
Жуда ноинсофлик, диёнатсизлик.

Одамлар норози бўлдилар жуда,
Алам эҳтирослар, эди авжида.

Шунда Суд бўлади, деган, гап бўлди,
Бинони олдиға одамлар тўлди.

Қўриб англаб туриб, ушбу ҳолатни,
Судлар ҳам тўхтатди, суд адолатни.

Шунда пайдо бўлди, исён қарори,
Жўш урди одамлар, номуси - ори.

Фалон жойда қурол бордир, оламиз,
Кейин, бошига ит кунин соламиз.

Исён қилишликка қилишди қарор,
Бу яқин тарихда рўй берди, илк бор.

Улар ҳужум қилди, қайсидир жойга,
Қуролу аслаҳа, туридан бойга.

Қуролларни олиб, нари кетишди,
Турма эшигини бузиб киришди.

Турмада бор бўлган, бор зобит зотин,
Ўлдириб, буздилар турма ҳаётин.

Барча маҳбусларни озод қилдилар,
Ғамгин кўнгилларин бир шод қилдилар.

Кечаси боришди, бир икки жойга,
Казою казолар яшар саройга.

Прокурор ментларни отишди тунда,
Бир оз қасосларин олиб у кунда.

Ҳоким биносини эгаллаб кейин,
Халойиқни чорлаб, дейишди келинг.

Бу хабар етгунча токи ИАКга,
Улар хабар берганди, ҳамма ёққа.

ИАК келди, катта армия билан,
Нимаям қиларди, шу мия билан?!

Халойиққа тўла турган бу майдон,
Тўла ўраб олди, ҳарбийлар ҳар ён.

ИАК сим қоққанди, тезда Путинга,
Отиб ташла, дея, дўқ урди унга.

Қўрқмагил мен сенга ёрдам бераман,
Сени АҚШ эмас, лек мен севаман!

Қўрқиб турган ИАК ўзига келди,
Отинг деган, овоз сўзига келди.

Мудофаа вазири билан Алматов,
Қуролли гуруҳлар келганди тўп тўп.

Оддий оломонга, хотин халажга,
Гўдагу, ногирон, қари фалажга.

Гумбурлатиб ўқлар ёғлирди бирдан,
Фарёдлар осмонга учарди ердан.

Аёллар, болалар, қарию ёшлар,
Қий чувда йиғлашиб, кўзларин ёшлар.

Даҳшатларга тўлган ушбу майдонда,
Юзлаб одам ўлди, бирдан шу онда.

Қий чувда қоча қоч, бошланган эди,
Қочоқларга ҳам ит ташланган эди.

Хуллас калом бўлди, қиёмат қоим,
Бу кун ҳисобини, сўрар Худойим.

Етди кўп одамнинг умрин заволи,
ИАК зиммасинда барин уволи.

Одамлар қочдилар чегара томон,
Кимлар ўтиб олган, қолишди омон.

Қанчаси майибу мажруҳ бўлдилар,
Қанчаси адашган гуруҳ бўлдилар.

Қанчаси майдонда ўлиги қолди,
Қанчасин дараги номсиз йўқолди?!

Беш юзтача сақлаб қолинди жони,
Ўша омон қолган, кишилар сони.

Бундан кейин эса, ИАК дарғазаб,
Андижонни титиб ташлади қамаб.

Бу катта жиноят, қонхўрлик учун,
У жазосин олмай, кетдику нечун?!

Зокир Алмат билан Рустам Иноят,
Жазо олмадилар қилиб жиноят!

То ҳануз сир сақлар, бун ҳукумат,
То ҳануз қурбонлар топмади ҳурмат.

То ҳануз қамоқдан, чиқмади улар,
Балки, озод бўлмай, турмада ўлар?!

То ҳануз аниқмас бу Акрам Йўлдош,
Ҳаётми ё олиб кетдимикан бош?!

Бу жиноят учун кимлар айбдор,
То ҳануз адолат, топмади қарор?!

Сарой муллалари чиққанда сўзга,
Айбдор ким бўлар, Акрамдан ўзга?!

Ҳатто собиқ муфтий Муҳаммад Содиқ,
ИАК хизматида доимо содиқ.

Акрамийлар бунга айбдор деди,
Улар кўп жазога сазовор деди.

Бу одам хиёнат қилди, қавмига,
Авом халқ уни шайх дейишар нега?!

Унинг хиёнатин сон саноғи йўқ,
У манфур бир махлуқ, бўлсин кўнгил тўқ!

У оқлаб ўтирди, ИАК зулмини,
Аллоҳим жазосин берсинда уни.

Муҳтарам Зот деди, нокас ИАКни,
Унутиб қўйганди буткул уятни.

ИАКни ёнида юрди дунёда,
Илоҳим бир жойда бўлсин уқбода!

Ундан бошқа яна қанча муллалар,
Каллага қозондек ўраб саллалар.

Улар ҳам ИАКга хизмат қилдилар,
Уни иззат билан ҳурмат қилдилар.

Илоҳо булар ҳам қиёмат куни,
Ҳисоб китоб, афсус надомат куни.

Дунёда тавбасиз яшаб ўлсинлар,
Бориб ИАК билан, бирга бўлсинлар!

Ҳақ йўлида турган одам оз бўлар,
Улар икки дунё, сарафроз бўлар.

Хоину қўрқоқлар, бир пулга қиммат,
Уларда йўқ чунки, журъату ҳиммат.

Абдували қори, жони фидодир,
Унинг мададкори ёлғиз Худодир!

У тоғутга хизмат қилмаган эди,
У дунёни кўзга илмаган эди.

У етказди элга соф ҳақиқатни,
Китобу суннатни, соф шариятни.

Унинг каби инсон ушбу диёрда,
Яна борлигига кўп шубҳам борда!

Унда бор тақвою, шижоат, мардлик,
Сўзлари ҳикматли, фасоҳат, дардлик.

Чуқур маъноларин англари қуръонни,
Тенги йўқ мен учун, ушбу инсонни.

Бу одам зулмнинг қурбони бўлди,
Ёмон одамларнинг ёмони бўлди.

Уни йўқотганда аҳли Андижон,
Афсуски, у пайтда, қилмади исён!

Унинг шогирдлари истади қасос,
Хатолар қилдилар, бўлмайн ҳассос.

Бу шайхни йўқ қилди, мустабид золим,
Кейин топилмади, у каби, олим.

У мустабидларга хизмат қилмади,
У хиёнат, сотқинликни билмади.

У динни сотмади, ушбу дунёга,
У жонини сотди, жаннат, уқбога.

Уни йўқ қилсада, тугамади ғам,
ИАК бўлолмади ҳаргиз хотиржам.

Аламин ароқдан оларди доим,
Маст ҳолида жонин олди Худойим.

Бадбахт ўлиб кетди, охир оқибат,
Жойи дўзах бўлсин, то мангу абад.

Шаҳидлар саййиди бўлсин бу қори,
Мартабаси бўлсин баланд, юқори.

Жаннатда Набилар қўшниси бўлсин,
Мангу неъмат ичра яшасин, кулсин!

ИАК мангу йиғлаб, куйсин оловда,
Қилган қилмишига лойиқ тўловда!

Қорининг ортидан фарзандлари ҳам,
Етиб бориб, бари бўлишгандир жам.

Буларнинг қиссаси кейинги бобда,
Ўқийсизлар насиб этса китобда!

10

Шундайин бевафо, ёлғон дунё бу,
Эҳ кимлардан бизга, қолғон дунё бу?!

Не не дабдабали, шоҳлар ўтдилар,
Не жоҳиллар, не огоҳлар ўтдилар?!

Ҳеч кимса бўлмади, дунёга устун,
Бугун бордир, эрта йўқ бўлар, бир кун.

Охират диёри мангу диёрдир,
Унда мангу азоб ва роҳат бордир!

Унга борар одамзоднинг ҳаммаси,
Амаки тоғаси, хола, аммаси.

ИАК ҳам кетдику, охир, ноилож,
Кетмас эди агар, бўлса бир илож.

Унинг қилган зулмин поёни йўқдир,
Буни баён этиш, имкони йўқдир.

Бўлиб ўтди, турли фитна фасодлар,
Ўтди қанча зулм, доду фарёдлар.

Мен буларни баён этдим илгари,
Мингдан бири, баён этганим бари.

Қорини йўқ қилди, мустабид золим,
Ноҳақ ўлдирилди, бир холис олим.

Бунда биз билмаган, Ҳақ ҳикмати бор,
Шу ҳикматга қилмоқ керак, эътибор!

Қорига азалда тақдир қазодан,
Шаҳидлик битилган эди, Худодан.

Шаҳид бўлмоқ учун, бошқа йўқ имкон,
Бировнинг қўлида ўлади инсон!

Ҳақ сўз айтган учун, ўлдирилса гар,
Бундай ўлим бўлмай, азиз мўътабар.

Шаҳидлик ўлими шу бўлар, эй воҳ,
Бунга қуръон билан ҳадислар гувоҳ.

Кимгадир етишса агар шаҳодат,
Бу ўлимни билмоқ керак саодат.

Қорига шу етди, бил, иншааллоҳ,
Унинг ўлимига яратган гувоҳ!

Дунёда йўқ эди, қадри қиммати,
Яратган наздида бордир ҳурмати.

Унинг қолган эди, ягона ўғли,
Уни йўқ қилмади, бу ИАК ўғри.

У яшади доим отасин излаб,
Казо казоларни итини сизлаб.

Ўн икки йил юрди, излаб отасин,
Биров эшитмади нолаю сасин.

Умрага борганди бир йили ёзда,
Онаси ва ўғли кезди Риёзда.

Макка Мадинанинг ўртасида бор,
Катта йўл, сайёра юради бисёр.

Булар минган маркаб, қазою қадар,
Думаланди ўша йўлда, шу қадар.

Ҳайдовчиси қолди, соппа соғ, омон,
Учта йўловчиси берган эди, жон.

Бу учта йўловчи жасадлари соғ,
Синиб кўкармаган, йўқ эди, бир доғ.

Лекин учовлари жонсиз эдилар,
Кўрганлар ҳам бунга қойил дедилар.

Учови бир кунда, топширди жонни,
Мадинадан топди, боқий маконни.

Асҳоблар кўмилган қабристон Бақеъ,
Ҳали бўлган эмас, бу каби воқеъ.

Илож йўқ топишлик қабр учун ер,
У жойни минг йиллик, улуғ маскан дер.

Агар топилсада бирорта қабр,
Учтасини топиб бўлмас барибир.

Учтаси бир ердан топилмас эди,
Буларнинг ғамини, кимлар ҳам ерди?

Бу учов топширган пайтида жонни,
Ҳозир қилишганди учта маконни.

Бу уч қабр бари, битта ердадир,
Бу учовлон бугун, шу қабрдадир.

Бундан хабар топган қанча оломон,
Воқеъани кўриб қолишди ҳайрон!

Бу учов ўлгандир, бир пасда, шундоғ,
Лекин, жасадлари эди, соппа соғ.

Ҳайдовчига эса, бало урмади,
Чунки, булар турган сафда турмади.

Топилди буларга, учта қабр ҳам,
Бундай имкон асли, бўлар жуда кам.

Бу учов қорининг оиласидир.
Ўғли, невараси ва бевасидир!

Менга дейди, менинг ақли шуури,
Ҳайрон бўлса бўлсин, бунга аҳли Рум.

Сен нимага ҳайрон қолишинг керак,
Сен ваъда ҳақлигин билишинг керак?!

Отаси жаннатда неъмат еганда,
Аҳли оилам ҳам, келсин деганда.

Қори ҳурмати бор, Аллоҳ олдида,
Барча нарсаларга гувоҳ олдида.

Қилмоқ учун балки, қори руҳин шод,
Этар шунча тортган, зулму истибдод.

Аҳлини етказди унга Худойим,
Маркаб сабаб жон бердилар, мулойим.

Ажабмас руҳлари энди хотиржам,
Дадалари билан бўлган бўлса жам.

То қиёматгача бу давом этар,
Қиёматда Аллоҳ издиҳом этар.

Кейин кирар улар, қайта жаннатга,
Адо бўлмайдиган мангу неъматга.

Булар бари Аллоҳ ваъдасидандир,
Қуръон оятлари жумласидандир.

Мен шубҳа қилмайман, Ҳақ каломига,
Жаннат аҳлига хос, сўз саломига.

Буларга етарлик, қуръонда далил,
Ҳақ сўз нозил этган, Жаббору Жалил!

ИАК малъун бўлиб ўлди, оқибат,
Дўзах ичра бўлсин, жойи то абад!

Қабрида, ўт ичра, қийналсин жони,
Чунки, йўқ эдида, унинг имони.

Қиёматда юзи қаро бўлсин у,
Мангу ҳасрат чекиб, адо бўлсин у.

Жаҳаннамда куйсин абадий жони,
Йўқ эди, охират кунга имони.

Аллоҳнинг динига душман эди у,
Ҳаққа кибр қилган, манман эди у.

Шу билан тугади, имом қиссаси,
Ўқиганга етсин ибрат ҳиссаси.

Имомнинг ортидан қолган қизлари,
Йўқолиб кетмаган босган излари.

Ундан қолди бизга, улкан омонат,
Юзлаб маърузалар, ибрат, матонат.

Бу дарслар хизматда ҳалиям тамом,
Ҳали эшитмоқда буларни авом.

У тарихда қолди, мард имом бўлиб,
Кимлар учун ёмон ва бадном бўлиб.

Унинг кимлигин билмас бу миллат,
Буюк инсонларни билмаслик иллат.

Уни таниганлар гар бугун оздир,
Чунки, ҳали ботил дасти дароздир.

Бу миллат ичида, бундай одам йўқ,
Бу сўзимга бўлсин, сенинг кўнглинг тўқ!

Шундай буюк зотдан, айрилди миллат,
Бу миллатнинг қадри, бир пулга қиммат.

Лойиқ иззат ҳурмат топмади олим,
Унга ноҳақ зулм айлади золим.

Дунёнинг охири шундай барбоддир,
Нодон бўлар, кимдир у билан шоддир!

Ўткинчи дунёга сотманг имонни,
Мангу азобга дуч этманг, бу жонни.

Дунёда адолат бўлмас барқарор,
Шу учун охират бор, қиёмат бор!

Шу ерда бу сўзни қиламан тамом,
Қиссамиз тугади, хулласи калом!

Хотима:

Қаранглар бу шундай бевафо дунё,
Бу дунё чин эмас, аслида рўё.

Шу ўтган яқин бир чорак асрда,
Золим ҳукмронлик қилди қасрда.

Нелар бўлиб ўтди, шу йиллар аро,
Қанча шовқин сурон қанча можаро?!

Қандай синов келди мусулмонларга?
Ким жавоб беради, бу қурбонларга?!

Кимлар динни сотди манфур дунё деб,
Кимлар собит турди, шудир тақво деб!

Манаман деган, кўп шахслар илгари,
Қаро ер қаъридан жой олди бари.

Қолмади на шайхи на мулла олим,
Зўравон амалдор ва шоҳи золим.

Динини дунёга сотганлар кетди,
Андижонда халқни отганлар кетди.

Миллиардлаб долларни ўғирлаганлар,
Замонни зайлига тўғирлаганлар.

Кимлар сотган эди, дунёда танни,
Кимлар сотиб кетди, буюк ватанни?!

Кимга торлик қилди, қасру саройлар,
Кимга хизмат қилди, юлдузлар, ойлар?!

Қанча мансабдорлар қанча мулозим,
Одам кўриб, ибрат олмоғи лозим.

Мен кўрган, таниган, эшитган, билган,
Дунёда казою казолик қилган.

Бари, бир бир ўтди, чорак асрда,
Мангу қололмади, ҳеч ким қасрда.

Бир айланиб келди, фалакнинг тоқи,
Аёқи бош бўлди, боши аёқи.

Непар бўлиб ўтди, қанча хиёнат,
Кимда бор, кимда йўқ, дину диёнат?!

Кимлар нимани деб, югуриб елди,
Ҳаммаси охирги манзилга келди.

Бир ғаройиб бўлди, бизга имтихон,
Менинг бу сўзимда ёлғон йўқ, ишон!

Кимлар қамалдилар қилмайин гуноҳ,
Яратган Зот Ўзи, барига гувоҳ.

Адо бўлмай кетди, жанжал урушлар,
Кетди шайхман деган, кўп динфурушлар.

Кимлар дунё дея, адо бўлдилар?,
Кимлар ҳақ йўлида, фидо бўлдилар?!

Ҳақни гапирганлар топширдилар жон,
Қўрқоқ хоинлар ҳам, қолмади омон.

Элда бошланганда бу қатли омлар,
Қандай йўл тутдилар, мулла имомлар?!

Ким сотди динини молу дунёга,
Кимлар туғён қилди, қодир Худога?!

Кимлар, мадҳиялар куйлаб бошлади?,
Ким маддоҳ бўлишни, ўйлаб бошлади?!

Кимлар турмаларда, сарсон саргардон,
Кимлар у ерларда, топширдилар жон?!

Ҳаммаси олдилар қабристондан жой,
Қабрда фарқ этмас, бой ила гадой.

Қуртларга ем бўлди, не не жасадлар,
Тугаб битди, барча ҳою ҳаваслар.

Тугади дабдаба, кибру ҳаволар,
Қабр барчасини бир бир даволар.

Дунёга ҳукмини, ўтказганлар йўқ,
Элга ҳақиқатни, етказганлар йўқ.

Кетди бари ўтиб, яхшию ёмон,
Ажал чангалидан қолмади омон.

Охират диёри мангу диёрдир,
Унда мангу азоб, саодат бордир.

Ҳисоб китоб бўлар, Аллоҳ олдида,
Барча нарсаларга гувоҳ олдида.

Ким нималар қилиб, топширдилар жон,
Бирма бир ҳисобот беради, инсон!

Ана шунда бўлар, ажиб тамоша,
Не савдолар тушар, ҳали бу боша?!

Энди бўлар, кимга битмас муаммо?,
Кимдир муаммодан холидир аммо?!

Дунёда хор бўлган, шуҳадоларни,
Ғарибу ғурабо ва гадоларни.

Мазлумлар додини сўрайди Аллоҳ,
Ишонинг бу сўзлар ҳақиқат, валлоҳ!

Ана шунда бўлар, ҳақиқий хорлик,
Кенг олам қилади, кимгадир торлик.

Ана энди даври замон ўзгармас,
Сабаби, у дунё имтихон эрмас.

Кимки қилган бўлса, умрини завол,
У нажот топмоғи қўп амри маҳол.

Кимгадир жаннатда, шону шарафлар,
Кимгадир аталган дўзах тарафлар?!

Беш кунлик дунёга алданганларни,
Дунёда онамас ит эмганларни.

Золиму зўравон, маддоху, қўрқоқ,
Аҳволи не бўлар, ўша кунда боқ!

Уларнинг юзлари қаро бўлажак,
Бизни кутмоқдадир, шундай келажак!

Булар бари, менинг каломим эмас,
Шоирликдан келган илҳомим эмас.

Бу хабарлар асли, Тангри сўзидир,
Бу гапларни айтган Аллоҳ Ўзидир!

Мана шундай ўтиб кетади дунё,
Кимгадир бир, кимга ярим кун гўё.

Кейин эса, мангу надомат бўлар,
Чунки, шунинг учун қиёмат бўлар.

Арзимас бу дунё, сотмоққа имон,
Арзимас дунё деб, фидо қилиш жон!

Ҳаммаси ўткинчи, тезда ўтади,
Тез кунда ажалнинг вақти етади.

Арзимас, бу дунё бермоққа жонни,
Фидо этишликка у деб, имонни.

Чунки, бақоси йўқ, ҳою ҳаваслар,
Уни мангу билар, баъзи нокаслар.

Уни деб, охират уйин сотади,
Уни деб, бегуноҳ жонни отади.

Уни деб қилади, динга хиёнат,
Уни деб йўқ бўлур, дину диёнат.

Шу чорак асрда, кўрдикку барин,
Казо казоларнинг турган минбарин.

Сохта, ёлғон бўлди, бир оз ҳукмрон,
Бу ёлғон устида ўтирди шайтон.

Ким унга эргашди имон қолмади,
Тавба қилишга ҳам имкон қолмади.

Ҳаммаси қаро ер сари кетдилар,
Азал битиб қўйган, ерга етдилар.

Даврнинг бунча тез ўтишин кўриб,
Ҳайратда турибман, бугун, ўй суриб.

Энди бошланмоқда, ўзга бир замон,
Ўзга бир муаммо, ўзга имтиҳон.

Бир босқич тугади, демак, биз учун,
Демак, янгисини кўрамиз бугун.

Бизга мадад бергил, Парвардигоро,
Қолмайлик аросат ичра, йўл аро.

Ўтган кимсалардан, бизга ибрат бер,
Тўғри йўлга йўллаб, кейин нусрат бер!

Саломат сақлагил имонимизни,
Йўқотиб қўймайлик, виждонимизни.

Беш кунлик ўткинчи, мансабу мол деб,
Ёки, шум нафсимиз, аҳли аёл деб.

Ё маддоҳлик қилиб, ё бўлиб қўрқоқ,
Пароканда бўлдик, сафимиз тарқоқ.

Бўлмаса, бу дунё обод, бўлмасин,
Охират диёри барбод бўлмасин!

Ҳузурина имон билан борайлик,
Мангу жаннатингда, мангу қолайлик.

Токи тугагунча ўткинчи дунё,
Бизни раҳматингдан қилма мосиво.

Сенга илтижолар қилади Саҳвий,
Ўзинг қабул этгил энди ё, Раббий!

Халқимга

(Маснавий)

Аҳволинга дилим вайрондир,
Чора излаб, ақлим ҳайрондир!
Тан олдимкун ҳолинга қараб,
Қололмадим коринга яраб.
Бузулди мезону тарози.
Бу кунинга бўлдингми рози?!
Уяламан сайловларингдан,
Қовжираган яйловларингдан.
На ичишга тоза сувинг бор?,
Гўдакларинг парча нонга зор.
Қонларингни ичади пахта,
Ғиринг десанг жойин авахта.
Қон йиғлайди фермер деҳқонинг,
Шунча ичиб тўймаслар қонинг.
На эркинг бор на бир иқтисод,
Ҳамма ёғинг бўлмоқда касод.
Амалдоринг ўғри порахўр,
Ким ўмарса кўпроқ, ўша зўр.
Милярдалринг ўғирладилар,
Қонунга ҳам тўғирладилар.
Эй нотафон халқим бечора,
Тополмадинг дардинга чора.
Фарзандларинг бари мардикор,
Болалари уйларида зор.
Қанчасини ўлиги қайтар,
Ким буларни ошкора айтар?
Сохталикдан иборат бари,
Сайлов деган бир дардисари.
Ҳамма ёқда ёғлон ҳукмрон,
Авжига олмоқда қаҳратон.
На кўмир бор ва ўтин на газ,
Ўлсанг мато топилмас бир газ.
Ерларингда олтин унади,
Халқим сени кимлар тунади?
Еринг ости усти батамом,
Бойлик билан тўладир мудом.
Лекин сени косанг оқармас,
Ҳабашлар ҳам сенчалик эрмас.
Ҳолинг кўриб, қийналар жоним,
Бахти қаро Ўзбекистоним!
Ўз юртингда бунчалар хорсан,
Ватанингдан бўлдинг безорсан.

Қочишга шай ким топса имкон,
Саргардонлар милёну милён.
Фоҳишалик қилар аёлинг,
Ўзингдамас халқим хаёлинг.
Зўравонлар хор қилди сени,
Сўзларимни тинглагил мени.
ИАК деган мустабид золим,
Баён этишга йўқдир ҳолим.
Сени манқурт қилиб кетди у
Охир мақсадига етди у.
Қилди сени динингдан жудо,
Лойиқ жазо берсинда Худо.
Барча кўрган зулмлар учун,
БОШ айбдор ана шу малъун!
У каззобни йўқ қил мазорин,
Эшитмади халқини зорин.
Эй халойиқ ҳаққинг қил талаб,
Майдонларга чиққин эрталаб.
Барча хорлик учун ол қасос,
Қасос олиш мард одамга хос.
Ҳоким деган муштумзўрларни,
Худо урган кўзи кўрларни.
Тизгини олгил жиловлаб,
Йўқса сени олади овлаб.
Қил адолат эркингни талаб,
Токай сени юришар талаб?
Агар шундай қилмасанг демак,
Хорлик бўлур сен учун емак.
Ёзин қишин битмас муаммо,
Ҳурматингни билмайсан аммо.
Чорак аср қилдилар зулм,
Ҳақни талаб қилмадинг бир зум.
Энди уч йилдирки Мирзиё,
Сени аҳмоқ қиляпди, гўё.
У ҳам ахир эмасми каззоб,
Вазир пайти берган кўп азоб,
Ҳали айбин тан олгани йўқ,
Ҳали ҳамон урмоқдадир дўқ.
Мустабидни улуғлаган шу,
Шудир балким шогирдлик туйғу?!
ИАК халқнинг душмани эди,
Минг мингларни бошини еди.
Унга ҳайкал қўйди Мирзиё,
Бу иш холисликми ё риё?!
Қани бунда мантиқ фаросат?,
Йўлсиздир манзили аросат.
Золим бўлган Рустам Иноят,
Қилган сон саноқсиз жиноят.
Етсада гар саксон ёшига,
Маслаҳатчидир юртбошига.
Бойлик экан булар «Худоси»,
Суянган тоғлари қудаси.
Адолатдан лоф урар доим,
Бу не аҳвол экан Худойим?!
Буюк миллат бўлди, хору зор,
Бундай шармандалиқ қайда бор?!
Қомус кунин қилади байрам,

Шунчалик бўларми муттаҳам?!
Бир пулга ҳам қиммат қонуни,
Булар бир пулга олмас уни.
Ҳамма нарсa сохтаю ёлғон,
Бечора халқ йўл топмай ҳайрон.
Бу давлатда қадри йўқ диндор,
Бундай мунофиқлик қайда бор?
Эпллолмади ишни бу довдир,
Бунга ҳам бир қўйгани бордир?!
Оқлолмади элни умидин,
Яна тазйиққа учради Дин.
Сохта партиялар, сохта парламент,
Нима дейиш мумкин, но коммент.
Сендан қилгандик яхши ният,
Берарми деб элга ҳуррият.
Халқ кўрарди ўзи бир кунин,
Ихтиёри бўлса гар унинг.
Йўқдир бу элда эрк ихтиёр,
Қуллар қандай бўлсин бахтиёр?!
Қуллар юрти бўлмайди обод,
Қуллар иши дод ила фарёд.
Ким бўлсада қуллар султони,
Бўлмас уни шавкату шони.
Эрк ҳуррият келмас бу элга,
Бермаса гар қўлини қўлга.
Қилмоқ керак зулмга исён,
Қадр қиммат истаган инсон.
Эй халқим шу ягона йўлдир,
Юрагингни журъатга тўлдир.
Етар энди эгаверма бош,
Етар сени тўкканинг кўз ёш.
Йўқолсин бу золим тўралар,
Улардан ҳам ҳисоб сўралар.
Синдир ИАК ҳайкалларини,
Куйдириб ўтга ёқ барини.
Ишонмагил урсалар лофга,
Инсоф тилама беинсофга.
Кўрсат кучинг бу золимларга,
Динфуруш сохта олимларга.
Агар кутсанг бир ёрғуликни,
Тарк айла эй халқим қулликни.
Ўзингни қилмасанг эҳтиром,
Сенга рўшнолик кўрмак ҳаром!
Қаранг қавмин буюк Темурни,
Ерга ишқалмоқдадир бурни.
Жиҳод қилганди Жалоладдин,
Бузилмасин дея, ушбу Дин.
Бугун тепангдаги пешволар,
Ҳаммаси динсизу расволар.
Буларда на дин на виждон бор?
Буларда катта жиғилдон бор.
Шулар сабаб хор бўлдинг халқим,
Халқимни хор қилдику ҳалқум.
Кўриб ҳолинг юрагим ёнар,
Қачон халқ ғафлатдан уйғонар?!
Қачон тўхтар экан заволинг,
Кўрарманми сени камолинг?!

Бизга нажот бергил ё Роббий,
Сенга дуолар қилар Саҳвий!

24.12.2019

Ваъдалари ёлғон экан,

Қутган орзу умидлари сароб бўлди,
Йўлсизликдан жигар бағри кабоб бўлди.
Мустабидлар зулмидан қон ютган бу халқ,
Хароб эди ҳоли, баттар хароб бўлди!
Қайга урсин бечора бу халқ бошини?
Ваъдалари ёлғон экан, Юртбошини!

Катта катта ваъда бериб, урганди лоф,
Амаллари шу гапларга бўлди хилоф.
Уялмасдан адолатдан гап сотади,
Қани имон, қани виждон, қани инсоф?
Мансаб бериб сийлар қавму қардошини,
Сафсатаси ёлғон экан юртбошини.

Қизларига мансаб тегди ота сабаб,
Ҳатто куёвлар ҳам бўлди, соҳиб мансаб.
Салтанатни эгаллашди, уруғ аймоқ,
Ўша эски уруғчилик, наслу — насаб.
Амалдорлар ейди қўй ёғдан ошини,
Қора халққа раҳми келмас юртбошини!

Ток йўқ, газ йўқ, ўтин йўқ, бу қаҳратонда,
Дир дир титраб ўтирар эл зимистонда.
Гўдаклару қариялар бари касал,
Золимларни қасди бор, ҳар тирик жонда.
Холи хароб бу эл қариси, ёшини,
Ваъдалари ёлғон экан, Юртбошини!

Кўзбўямачилик экан сайловлари,
Эл ҳолига гувоҳ, дала, яйловлари.
Халқни аҳмоқ қилаяпди, ИАК каби,
Сталиндан фарқлари, шу мўйловлари.
Оқизмоқда мазлумларнинг кўз ёшини,
Ваъдалари ёлғон экан Юртбошини!

Аёлларни рўмолига чанг солдилар,
Эркаклар соқолин қиртишлаб олдилар.
Яна мусулмонман дейди, каззоб қаранг,
Имон аҳли эса, ҳайратда қолдилар.
Қон қақшатди ўз мусулмон юртдошини,
Даъволари ёлғон экан Юртбошини!

На Қомусни қадри қолди на қуръонни?,
На даҳрийлик иззати бор, на имонни?!
На ғояси, на эътиқод, на йўли бор?,
Қаранглар бу довдираган оломонни!
Мақташади «мустақиллик қуёшини»,
Ҳамма гапи ёлғон асли юртбошини!

Ҳар нарсанинг бордир, бир кун ниҳояти,
Бу ҳам ўлгач, очилади жинояти,
Тарихларда малъун бўлиб қолажаклар,
ИАК билан бирга, Рустам Инояти.
Ёлғонлари ейди бир кун, ўз бошини,
Инқирози яқиндир бу Юртбошини!

Бу эл дунёга кўп буюк даҳо берди,
Гоҳида қон ичиб тўймас юҳо берди.
Бу довдир на келажака мақсад қўйди,
На ўтмишга бир муносиб баҳо берди,
Эоз қилмоқда мустабиднинг лошини,
Танқидлари ёлғон экан юртбошини!

Умринг ўтар вақтинг ғанимат билмасанг,
Бугун имкон борку, яхшилиқ қилмасанг.
Тез кунларда қаро ерга киражаксан,
Кибр қилиб ҳақ сўзни кўзга илмасанг,
Саҳвий отар сенга, маломат тошини,
Ё Раб, тезроқ кўтар бундай юртбошини!

06.12.2019

Сўнг сўз

Қадрли мухлислар!

Аллоҳни изни ила тўплам тугади. Шеърлариа мен ўз диний ва сиёсий кўз қарашимдан келиб чиқиб ёзилган шеърлардир. Бу нуқтаи назар бошқаларникига тўғри келмаслиги мумкин. Булар менинг позиция ва Аллоҳу Таоло уни тўғрими хатоми қиёматда маълум қилади. Тўғри бўлса Аллоҳдандир ва хато бўлса мендандир. Бу китобни муаллифига ва ўқувчиларга икки оламда манфаатли қилишини Аллоҳдан тилаб қоламан. Тўплам ҳақидаги фикр мулоҳазаларингизни abusahwii01@gmail.com почтасига йўллашларингиз мумкин.

Саҳвий

02. 12. 2019

Илтижо

(2020 йилда ёзилган шеърлар тўплами)

Муаллиф

Саҳвий

Швеция

2020 йил

Кириш:

Бисмиллоҳир роҳманир роҳим

Қадрли мухлислар!

2020 йилда ёзган шеърү ғазалларимни тўплаб «Илтижо» деб номладим. Бу тўпламни номи ҳам одатдагидек, шу топламда жой олган «Илтижо» номли шеъримдан олдинди. Бу шеър китобни муқаддимасига қўйилди. Бу тўпламда ҳам олдинги тўпламларимдаги каби, аввал бармоқ вазнида ёзилган шеърлар ва кейин классик жанрдаги асарлар ғазаллар, рубоийлар ва бошқа классик жанрдаги шеърлар жамланди. Бу шеърларимда ҳам олдингилар каби, дунёдаги ва Ислом оламидаги ва Ўзбекистондаги бўлаётган турли воқеъа ва ҳодисаларга муносабатлар билдирилган. Бу шеърлар асосан ижтимоий, сиёсий ва диний мавзуларни ўз ичига олади. Вафот этган дўстларимга аталган марсиялар ва «Аёлларга аталган Қасида ҳам бу тўпламдан жой олган. Шунингдек, севги муҳаббат мавзусини ҳам табиийки четлаб ўтмадим. Зеро, бу ҳам кундалик ҳаётимизнинг бир бўлагидир. Бу китобни ўқувчилар учун ва муаллиф учун ҳам дунё ва охиратда манфаатли қилишини Аллоҳдан сўраб қоламан. Китобимни ўқувчилардан хайр дуоларида унутмасликларини ҳам илтимос қилардим. Самимият ила Саҳвий.

10 декабр 2020 йил

Шеърлар:

Илтижо

Даргоҳинга қилай бугун илтижо,
Ақлим бовар этмас, ҳикматларинга.
Холимас дилимдан хавф ила рижо,
Сабр бергил бало кулфатларинга.

Вафо кўрганим йўқ, ҳеч бир гўзалдан,
Дардим баён этдим, шеърү ғазалдан,
Қисматим ғариблик бўлди азалдан,
Норизо қилмагил, ғурбатларинга.

Дарду иллатим кўп, менга шифо бер,
Эзгу мақсадимга ривож, раво бер,
Бедаво қилмагил, Ўзинг даво бер,
Дилимни қоплаган иллатларинга.

Саломат сақлагил банданг имонин,
Имон билан олгил, олганда жонин,
Зулматлар қоплаган, кўнгил осмонин,
Қуръонни нур қилгил, зулматларинга.

Ё Раб, бандаларга караминг бисёр,
Бирма бир санашга, имкон йўқ зинҳор,
Қўп неъматлар бердинг, эй Парвардигор,
Гарчи, лойиқмасман, неъматларинга.

Тугамас дунёнинг ҳеч эҳтиёжи,
Банданинг ҳоли шу, бўлса ҳам тожи,
Сен мадад бермасанг йўқдир иложи,
Бу банданг муҳтождир, нусратларинга.

Солим эт дилимни, қотиб бўлди тош,
Ўзимни ўнглашга йўқ, сабру бардош,
Қиёматда турсам, кўздан тўкиб ёш,
Дуч этма азобу даҳшатларинга.

Ғазабингдан кенгдир раҳматинг Сени,
Буюқдир, чексиздир, қудратинг Сени,
Мангуликка дохил лаънатинг Сени,
Дучор этмагайсан лаънатларинга.

Менга ҳам насиб эт, тавфиқу инсоф,
Ғубор босган дилим бўлсин яна соф,
Осий бандалигим қилдим эътироф,
Мўтожман мағфират, раҳматларинга.

Ҳар икки оламнинг, ҳукмдори Сен,
Ўзга Маъбуд йўқдир, битта бори Сен,
Ожиз бандаларнинг нажоткори Сен,
Мен имон келтирдим, қудратларинга!

Саҳвий яхши эмас, шубҳасиз ёмон,
Лекин, умидини узмади ҳамон,
Яхшилар йўл олса, жаннатинг томон,
Мени ҳам дохил эт, жаннатларинга.

.....

06. 11. 2020

АДАШГАН

Президент ҳам тўғри, амалдорлар ҳам,
Диндор мусулмонлар, ёмон, АДАШГАН!
Сарой мулласида имон мустаҳкам,
Бошқалар барчаси сарсон, АДАШГАН!

ИАК ҳам «зўр» эди, «жаннатий» эди,
Қўп минглаб одамнинг бошини еди,
«Диндорларга тинчлик бермасман» деди,
«Буларнинг даъвоси ёлғон, АДАШГАН!»

Миршаб боши бўлгач, Рустам Иноят,
Қилди сон саноксиз, қабих жиноят,
У ҳам адашмаган, топган ҳидоят,
Динини ушлаган инсон, АДАШГАН!

Турмаларда оқди мўминлар қони,
Узилди у ерда кўпларнинг жони,
Бор эмиш қотилнинг ҳатто имони,
Кимки бўлса жони қурбон, АДАШГАН!

Соқолни эркакка ярашгани шу,
Намозхонми йўқми, қарашгани шу,
Рўмолдами қизлар, адашгани шу,
Буларга берманглар имкон, АДАШГАН!

Кимларнинг бошида синмоқда таёқ?,
Ғаройиб мезонга бир синчиклаб боқ,
Булар кўнгли тоза, қор каби, оппоқ,
Диндор бўлса, бордир гумон, АДАШГАН!

Қамалганми демак, бирор айби бор,
Бегуноҳ одамлар қамалмас зинҳор,
Майли буларга ҳам беринг эътибор,
Гарчи, йўл топмаган ҳайрон, АДАШГАН!

Бу гапларнинг бўлар бир кун ҳисоби,
Буни хабар берган Аллоҳ китоби,
Ўқиб кўринг надир, Тангри хитоби?,
Ё балким, сизнингча қуръон, АДАШГАН?!

Ким намоз ўқиса, ўрганса қуръон,
Шу кимса адашган дейилар шул он,
Булар яна даъво қилади имон,
Фаросатдан маҳрум султон, АДАШГАН!

Агар сиз кабилар, бўлсалар тўғри,
Эй Саҳвий, майли сен бўла қол ўғри,
Булар бугун ўзи бўлган гўрўғли,
Энг катта устози шайтон, АДАШГАН!

22.11.2020

Ажойиб миллат

Ажойиб миллат бу, «рахмдил», ювош,
Жаннатни сўрайди, ўлган одамга.
Таъзияда бари кўздан тўкиб ёш,
Ростми ё ёлғонми, ботади ғамга.

Фарқи йўқ, бу ўлик, ким бўлган ўзи,
Ҳамма бир овоздан жаннат тилайди.
Эсланади унинг қайсидир сўзи,
Қаранг баъзилари, ҳатто йиғлайди.

Умрини нимага сарф этган бу кас,
Бунга асло биров қилмас эътибор.
Бу миллат айтмайди, ўлса бир нокас,
Аллоҳ азобига бўлсин деб, дучор!

Жаннат сўрашади, ҳар бир ўликка,
Фарқи йўқ, ким бўлган, бу ўлган инсон?!
Раҳм қилишмайди, лекин тирикка,
Ўлса агар жаннат сўралар шу он!

Қайси бир соҳага қарасангиз ҳам,
Мутахассис бўлиш, осон эмасдир.
Ҳаётда яшашлик учун ҳам одам,
Машаққат чекмаса, овқат эмасдир.

Спортчи мукофот олмоқлик учун,
Тинмай шуғулланиб, қийнайди жонни.
Талаба ҳам олим бўлмоқлик учун,
Йиллаб китоб ўқир, кавшаниб нонни.

Ҳаётда ҳеч нарса бўлмайди тезда,
Кураш натижаси бўлар ғалаба.
Бу миллат жўжани санайди кузда,
Буни унутмасин, ҳеч бир талаба.

Жаннат ҳам аслида, олий мукофот,
Унга эришмоқлик, улкан машаққат.
Бизда урфга кирган, бидъат, хурофот,
Ким ўлса бас, жаннат сўралар фақат.

Ҳеч ким ўқиб кўрмас, Аллоҳ каломин,
Кимга ва нимага берилар жаннат?!
Ҳақни айтсанг, тарк этишар саломин,
Ё бир яхшилигин, қилишар миннат.

Начора, кимгадир ёқадими йўқ,
Барибир, ҳақ гапни, айтмоқлик керак.
Тан олмасалар ҳам, менинг кўнглим тўқ,
Айтмасам тинчимас, мендаги юрак!

29.10.2020

Абдуҳалимга атаб:

(Марсия)

Бу ҳаётда кўрганинг бўлдику, жабру жафо,
Ҳеч нарсани кўрмадинг, қилмадинг кайфу сафо,
Азалдан дейилгандир бу дунёни бевафо,
Хазон урган гул каби, очилмай сўлиб кетдинг,
Қирқ ёшга ҳам кирмаин, дард топиб ўлиб кетдинг.

Турмаларда ўтдику ёшликнинг олтин чоғи,
Сенга армон бўлдику, аёл зотин қучоғи,
Адо бўлмас гапирсак, сендек мазлумлар доғи,
Умидвормизки Ҳақдан, сен шаҳид бўлиб кетдинг,
Чунки, қорин оғриғи, дастидан ўлиб кетдинг.

Ҳар банданинг бошида қадар қазоси бордир,
Кимга Аллоҳнинг қаҳри, кимга ризоси бордир,
Золимларга тайёрлаб қўйган жазоси бордир,
Мазлум бўлиб, аламдан юрагинг тўлиб кетдинг,
Золимлар зулми сабаб, дард топиб ўлиб кетдинг.

Ёшлигингдан тан олиб, қабул қилдинг имонни,
Судайсийга ўхшатиб ўқир эдинг қуръонни,
Шаҳодатни келтириб бердинг омонат жонни,
Ўлим келганинда ҳам хотиржам кулиб кетдинг,
Сен тавҳид аҳли эдинг, тавҳидда ўлиб кетдинг!

Аллоҳ ризосин топмоқ бўлди фикру хаёлинг,
Кутилмаганда етиб қолди умри заволинг,
Жаннат ичинда ҳурлар бўлсин аҳли аёлинг,
Дунёнинг ташвишидан энди қутулиб кетдинг,
Сен Аллоҳга берган шу аҳдинга ўлиб кетдинг!

Бу дунёдан фарқи йўқ, шоҳу - гадо, ўтади,
Кимнидир мукофоту, кимни жазо кутади,
Бу оламда не бўлса, бари тугаб битади,
Сен дунёга не учун келганинг, билиб кетдинг,
Қазога рози бўлдинг, мард бўлиб ўлиб кетдинг.

Мен сенинг қисматинга қойил бўлдим укажон,
Сени рози қилишга мойил бўлдим укажон,
Сендан дуо олишга, нойил бўлдим укажон,
Тақдирингда битганни на чора кўриб кетдинг,
Иншааллоҳ азизлик, шарафда ўлиб кетдинг.

Мен бечора энг аввал Иброҳимдан айрилдим,
Кейин Абдуқаҳҳордек, ҳамроҳимдан айрилдим,
Зиё каби, дўстимдан, гувоҳимдан айрилдим,
Абдуҳалим энди сен бизни тарк қилиб кетдинг,
Давоси йўқ касалга дуч бўлиб, ўлиб кетдинг.

Бу дунё алдагучи, фитнаси мафтун этар,
Оқилларни ақлдан мосиво, мажнун этар,
Аҳмоқдир ким дунёга, кўнглини мамнун этар,
Сен бу имтихонларни тугатдинг, ўтиб кетдинг,
Ҳамма борар манзилга етишдинг, ўлиб кетдинг.

Саҳвий сенга марсия ёзар дили вайрондир,
Ўзининг оқибатин ўйлаб ақли ҳайрондир,
Ҳамма нарсга қолади, бир ҳамроҳинг имондир,
Бу дунёда курашда, ғолибсан, ютиб кетдинг,
Имонда собит туриб, шу билан ўлиб кетдинг!

04.11. 2020

Солиҳа қизчани талабига биноан ёзилган шеър:

Гўзал ва бой тилимиз бордир,
Тили йўққа, кенг дунё тордир,
Миллат учун тил ифтихордир,
Сен ғурурим ва орим тилим.

Навоийдан бизларга мерос,
Барча туркий қавмларга хос,
Ўзбек миллати қўйган ихлос,
Сен минг йиллик чинорим тилим.

Тил миллатга ҳусну чиройдир,
Бири қуёш, бириси ойдир,
Тили бойнинг ўзи ҳам бойдир,
Доим ҳамроҳим, ёрим тилим.

Ким сен билан қоғоз безовчи,
Кўп сенга беписанд қаровчи,
Туйғуларим ифодаловчи,
Бир умрлик дастёрим тилим.

Миллат карвонига сарбон сен,
Бизни асрагучи қўрғон сен,
Гўё миллат танида жон сен,
Омон бўлгил, ҳамкорим тилим.

20.10.2020

Катта жиноят

Халойиқ бу қандай замон бўлдия,
Ҳали ўлмадими, Рустам Иноят?!
Бу қизнинг сўзига дилим куйдия,
Наҳот, рўмол ўраш бўлса жиноят?!

Мустабид ўлдию, келди Мирзиё,
У билан келмади лекин нур зиё,
Адолат дегани сохта ва риё,
Бугун рўмол ўраш бўлди жиноят.

Бўлса эди инсоф, бу юртбошида,
Аёллар рўмоли турар бошида,
Қизлар балоғатга етган ёшида,
Рўмол ўраб юриш, катта жиноят.

Бухорий номини олманглар тилга,
Унинг дахли йўқдир, бу динсиз элга,
Мазлумлар кўз ёши айланди селга,
Энди рўмол ўраш катта жиноят!

Фиравндан қолган бу тахт ила тож,
Сендан ҳам қолади, бир кун ноилож,
Ислоний ўлкада йўқ динга ривож,
Рўмол ўрашлик ҳам улкан жиноят!

Қилмасанг Ҳақ амрин, жойида қоим,
Сенга лойиқ жазо берсин Худойим,
Бадном бўлиб қолгин тарихда доим,
Билгин рўмол ўраш, эмас жиноят!

30. 10. 2020

Ёнаётган аёл

Ноҳақлик, зулмга қилганча исён,
Ўзига ўт қўйди, битта ёш жувон.
Ўз халқига зулм қилса ҳукумат,
Қани айт қаерда, инсофу имон?!
Адо бўлмай кетди, кўргулик, ғамлар,
Беҳудага nobуд бўлар одамлар!

Бу миллатнинг дини, бўлгандир Исломи,
Ўз жонига ўзинг, қасд қилиш ҳаром.
Ноҳақлик алами, ўлимдан баттар,
Аллоҳ золимлардан олсин интиқом.
Манкурт бўлганлари, хоотири жамлар,
Беҳудага nobуд бўлар одамлар!

Қани ўзгаришлар, қани ислоҳот?,
Наҳотки, бир нарсга ўзгарди, наҳот?!
Мустабид даврида шу эди аҳвол,
Вазир даврида ҳам, шу эски ҳаёт!
Ҳеч адо бўлмади, қайғу аламлар,
Нега беҳудага ўлар одамлар?!

Қани элга ваъда қилган Адолат?
Юртни босмоқдадир офат разолат.
Ҳаёт аввалгидан нима фарқи бор?!
Ўша ўша давр, шу эски ҳолат.
Кимга керак экан сохта рақамлар,
Рўшнолик кўрмаса, мазлум одамлар?!

Ҳаёт ташвишлари бермас омонлик,
Эплаб яшашлик ҳам бир қаҳрамонлик.
Ё вабо келади ё бир фалокат,
ДХХ ҳам тинмай қилар ёмонлик.
Биздан ёмон эмас, араб ажамлар,
Бизда ҳам ўлмоқда, минглаб одамлар!

Бу миллатнинг бугун қуриган шўри,
Халқ қўйга ўхшаса, ҳукумат Бўри.
Қўйлар подасига қирон келтириш,
Маълумки, Бўрилар жонин ҳузури.
Қашқирлар қўйларни қирган бу дамлар,
Ҳалок бўлмоқдадир қанча одамлар?!

Тобора кўринар юрт инқироzi,
Чунки, йўқ адолат, тошу тарози.
Бундай ҳукуматдан икки дунёда,
На эл юрт, на Худо бўлади рози?!
Жонга тегди бари, бу «Муҳтарам»лар,
Шулар сабаб қурбон бўлар одамлар!

Адолатли бўлса агар ҳукумат,
Инсон қадрин қилар эдику ҳурмат.
Буларда қуруқ гап, сафсата халос,
Бизда инсон қадри, бир пулга қиммат.
Туғаб битса экан, бу шумқадамлар,
Хотиржам яшаса элда одамлар!

Шўрпешана миллат аҳволи хароб,
Кутган орзулари бўлмоқда сароб.
Оловда куйган бир аёл афғони,
Саҳвийнинг дилига солди изтироб,
Юрагимда ҳасрат, кўзимда намлар,
Эҳ афсус, бечора, мазлум одамлар!

02.10.2020

Муаммо

Тўрттагача уйланиш, динда мумкин ва ҳалол,
Адолат қила олсанг, уйланавер бемалол.
Лекин, бугунги кунда, бордир шундай муаммо,
Адолат қила олиш қийин ва амри маҳол!

Бир томондан ҳукумат, икки хотин олма дер,
Ривожланган асрда, сен орқада қолма дер,
Ақл ўргатар ҳамма, бошга бало солма дер,
Кўп одам шу босқичда, тўхтаб қолар эҳтимол?!

Лекин, кимдир барибир иккинчини хоҳлайди,
У бу баҳона билан, ўз қарорин оқлайди,
Бир амаллаб иккинчи хотинни никоҳлайди,
Шу билан тинч осуда турмуши топар завол.

Баъзилари яширар буни катта хотиндан,
Рашкли махлуқот бўлмас, билинг аёл зотиндан,
Катта жанжални бошлар фатво олиб отиндан,
Кундошлар орасида бошланади қилу қол.

Қани эр деган махлуқларда фаросат?,
Икки хотин жанг қилар, эрни жойи аросат,
Тартиб бўлмайди қайда йўқдир раис, раёсат,
Шижоатсиз эркакка лойиқмас икки аёл!

Аёлларда ҳам бу кун, йўқдир адолат инсоф,
Ҳижоб ўраб тақводан тинмай уришади лоф,
Йилда уч юз олтмиш кун, қилишади ихтилоф,
Оилада тинчлик йўқ, ҳамма ёқ расво аҳвол!

Эркак дегани билса, ўз ҳаққини, ўрнини,
Аёллари тан олса, ўрнига қўйса уни,
Ўн тўрт асрдан бери, шариат айтар шуни,
Аллоҳнинг нидосига ғофил банда қулоқ сол!

Аёлларда энг аввал эрга итоат бўлсин,
Эр деган махлуқда ҳам ғайрат шижоат бўлсин,
Ҳаммалари қисматга тобеъ, қаноат бўлсин,
Аввалги талаб шудир, кейин ҳижобу рўмол.

Масуълиятни англаб, фарзандларнинг олдида,
Қанчаси ота она меҳрин кўрмай қолдида,
Бу жароҳат қолади умр бўйи ёдида,
Қиёмат кунда сиздан Аллоҳ сўрайди савол!

Саҳвий сизларга Ҳақдан тилайди инсоф, имон,
Унутмангларки танда омонатдир ширин жон,
Адолатсизлик қилманг, оқибат бўлур ёмон,
Сизни алдаб қўймасин, бу ўткинчи дунё мол!

20. 09. 2020

Армон

Хотиралар бермайди ором,
Қариликни олаяпман тан.
Аср ўтди яқинлашди шом,
Менга армон бўлмоқда Ватан.

Дўсту ёрларимни соғиндим,
Бу ҳам руҳий азоб нисбатан.
Танҳо Аллоҳимга сиғиндим,
Менга армон бўлмасин Ватан!

Ажал етса бир кун мабодо,
Қаерларда қолар экан тан?!
Шоҳ ҳам бўлар эканда гадо,
Агар қолса бир кун беватан!

Умрим ўтди дайдиб доимо,
Ўйланаман боқиб ҳайратан.
Фақат одамзод эмас, аммо,
Ҳайвонда ҳам бор экан ватан.

Тақдиримни битгандинг ё Раб,
Қилганингда мени музғатан.
Энди бир бир кўряпман қараб,
Қаер бўлди мен учун Ватан?!

Дилга марғуб кўринар саҳро,
Керак эмас, бу боғи Ҳўтан.
Қани у, мен чўмилган дарё?,
Қани у, мен туғилган ватан?!

Хотиралар бермайди ором,
Қариликни олаяпман тан.
Аср ўтди яқинлашди шом,
Менга армон бўлмоқда Ватан.

04. 09. 2020

Алам

Шу кунларда юраги торман,
Кимга азииз, кимгадир хорман,
Соғинчлардан бўлдим безорман,
Ҳаётимдан кўнгил тўлмайди.

Узоқлар барча дўст ёрим,
Ўлсам биров топмас мазорим,
Надир менинг аҳволу зорим,
Ҳақдин ўзга, биров билмайди.

Менинг дардларимга чора йўқ,
Менчалик дайди оввора йўқ,
Дунёда мендек бечора йўқ,
Юзим кулар, дилим кулмайди.

Ҳаёт ташвишларидан толдим,
Ҳаммасини Худога солдим,
Алаимини қаламдан олдим,
Яна шеър ёзмасам бўлмайди.

Душманларинг берарлар жафо,
Дўстлардан ҳам кутмасман вафо,
Ҳар нарсага қилмагил парво,
Ғам чекканинг фойда қилмайди.

Умринг ўтиб кетди зор кутиб,
Умид қилиб ғуссалар ютиб,
Бахт қушини олмадинг тутиб,
Кутган нарсанг асло келмайди.

Тугамас дунёда қайғулар,
Одам ўлгач, бундан қутулар,
Бир кун Саҳвий ҳам ғойиб бўлар,
Ажал етса ким ҳам ўлмайди?!

25. 08. 2020

Гапиринг

Гапиринг, гапирмоқ керак доимо,
Ким эди, ким бўлган, ўтиб кетганлар?!
Кимлар динга хизмат қилди, ким аммо,
Динини дунёга сотиб кетганлар?!

Ҳақ сўзни гапирмоқ, дейилди: жиҳод,
Буни Расулulloҳ айтиб кетганлар.
Ҳақни яширмоқлик қанчалик иснод?,
Англамас, динини сотиб кетганлар!

Буюк Албонийга тош отар бу кун,
Разолат домига ботиб кетганлар.
Уларни тарбия қилган, шу учун,
Динини дунёга сотиб кетганлар?!

Тавбага шошмади қолсада қариб,
Юраги тош каби, қотиб кетганлар.
Уялмайди ботил фатво чиқариб,
Динини дунёга сотиб кетганлар!

Миллатга пешволик мардлар ҳаққидир,
Кўплар дош беролмай қайтиб кетганлар.
Сизлар ўтолмаган имтиҳон шудир,
Динини дунёга сотиб кетганлар.

Бу элда қаҳрамон дейилди, анча,
Одамларни қириб, отиб кетганлар.
Тоғутни "муҳтарам зот" деди, қанча,
Динини дунёга сотиб кетганлар?!

Сизга қойил қолар эдилар, зимдан,
Тоғут хизматида туриб кетганлар.
Дажжолдан хавфлироқ эканда чиндан,
Динини дунёга сотиб кетганлар!

Қадрингиз буюқдир, эй шаҳид устоз,
Камдир сиздек, ибрат кўйиб кетганлар.
Кўпдир золимларни мақтаган шоввоз,
Динини дунёга сотиб кетганлар!

Сариқ чақалик ҳам қадри йўқ бугун,
Золимга мадҳия битиб кетганлар.
Барибир дунёга бўлмади устун,
Динини дунёга сотиб кетганлар!

Дунёнинг неъматин назарга илмас,
Имон лаззатини тотиб кетганлар.
Бу лаззат таъмини ҳеч қачон билмас,
Динини дунёга сотиб кетганлар!

Чорак асрдирким, сон саноғи йўқ,
Сизнинг йўлингизни тутиб кетганлар.
Сизга ҳасад қилар, бундан кўнглим тўқ,
Динини дунёга сотиб кетганлар!

Сизнинг қадрингизни билмаса, билмас,
Умри ғафлат ичра ётиб кетганлар.
Саҳвий шеърларин ҳам назарга илмас,
Динини дунёга сотиб кетганлар?!

27. 08. 2020

Чорак аср бўлди

Чорак аср бўлди, ақлимиз ҳайрон,
Қайга ғойиб бўлди, бу буюк инсон?!
Мансабга суянган манфур мустабид,
Барибир ажалдан қолмади омон.

Нелар бўлиб ўтди, чорак асрда?,
Қандай фармон қилди, золим қасрда?!
Адолат бўлиши мумкинмас асло,
Мустабид ҳукмрон бўлган бу элда?!

Йўқолди кўп инсон, ному нишонсиз,
Ўликми тирикми, билмай ҳайронсиз.
Мўминлар қалбига изтироб солиб,
Бунга хурсанд бўлди, қанча имонсиз?!

Ўтади оламдан подшоҳми гадо,
Буни рад қилолмас, ким ақли расо.
Ноҳақдан тажовуз қилганлар билмас,
Ҳали ҳақ ҳукмини чиқарар Худо!

Бу чорак асрлик оғир имтихон,
Кўрсатди, ким собит, кимлар нотавон?!
Шайхлик даъвосини қилган, каззоблар,
Ўтолмади ушбу синовдан омон!

Разолат бу элда, бўлдику ғолиб,
Адолат йиғлайди, бир четда қолиб.
Шариат мезони қабул қилинмас,
Ҳукм шуларники, шуларда қолип.

Бизлар ғолибмиз деб, ўйлар кўп, гумроҳ,
Сизлар мағлубдирсиз, валлоҳу биллоҳ!
Бу ҳаёт тугайди, қиёмат бўлар,
Адолатли ҳукм қилади Аллоҳ!

Ҳаммаям кетади, ўткинчи дунё,
Барчаси бевафо, туш каби, рўё.
Золим ҳам мазлум ҳам, кетдилар бари,
Улардан асар ҳам қолмади гўё!

Қайси бир миллатнинг дини исломдир,
Бу динга хиёнат гуноҳ, ҳаромдир.
Дин учун жонини фидо қилган ҳам,
Хиёнат қилган ҳам, мулла имомдир!

Ҳар бирига лойиқ оқибати бор,
Ҳеч нарса йўқолиб кетмайди зинҳор.
Охират ҳаёти мангу ҳаётдир,
Ё мангу эҳтиром, ё абадий хор!

28. 08. 2020

Биродарим Абдуқаҳҳор вафоти муносабати билан ёзилган

Марсия:

Кутмаганда келган балою офат,
Етказади бизга кўплаб талофат.
Азалдан битилган қазо эканда,
Қазога на чора қилади банда?!
Ҳали уйга кириб улгурмасингдан,
Ажал излаб келган экан изингдан.
Эй воҳ, дийдоринга тўя олмадик,
Ҳурматинг жойига кўя олмадик.
Юрагимни доғлаб кетдинг укажон!
Меҳринг дилга боғлаб кетдинг укажон!

+++++

Ортингда зор йиғлаб қолдилар ёринг,
Ўзин қайга қўйсин онаизоринг?!
Отасиз ўсганди фарзандларинг ҳам,
Энди етим бўлди дилбандларинг ҳам!
Кўп йиллар ноҳақдан бердилар азоб,
Ҳали булар бари, бўлар сарҳисоб!
Орзу мақсадларинг армон бўлдилар,
Сени билган барча гирён бўлдилар.
Садоқатни сақлаб кетдинг укажон!
Ишончимиз оқлаб кетдинг укажон!

Гуноҳларинг афв айласин Аллоҳим,
Даргоҳига етсин менинг бу оҳим.
Қабринг жаннат боғларидан боғ бўлсин,
Руҳинг жаннат ичра доим чоғ бўлсин.
Зурриётинг униб ўссин саломат,
Бирга жам бўлинглар, бўлса қиёмат.
Жаннатида Аллоҳ қилсин эҳтиром,
Ширк аҳлига жаннат неъмат ҳаром!
Кутмаганда ташлаб кетдинг укажон,
Юракларни ғашлаб кетдинг укажон!

Эй воҳ, сени суҳбатинга қонмадим,
Касалим бор десанг ҳам ишонмадим.
Гарчи англасамда ўлим ҳар замон,
Келмоғи мумкинدير, ўлади инсон.
Бу ўлим хабари мени қилди лол,
Сендан айрилмоқлик мен учун маҳол.
Сени танийдиган барча биродар,
Ҳаммамиз қайғуда бугун баробар.
Аллоҳ сени раҳмат этсин укажон!
Барча ғам ташвишинг битсин укажон!

Дийдоринга тўёлмадик алвидо,
Иззат ҳурмат қилолмадик алвидо.
Меҳринг юракларга солиб кетгансан,
Хотирамда доим қолиб кетгансан.
Кутмаганда тарк айладинг барини,
Макон этдинг бугун ернинг қаърини.
Сени ютган билан ер тўярмиди?,
Энди қолганларни тек қўярмиди?!
Сенинг ғаминг ақлим олди укажон!
Дийдор қиёматга қолди укажон!

Ажалнинг дастидан ким топди омон?,
Унинг кутмаганда келмоғи ёмон.
Ғаниматдир ҳар бир олаётган дам,
Лекин, бундан ғофил яшайди одам.
Қаро ер барчани бир бир ютажак,
Бизни кутмоқдадир, шундай келажак.
Ҳали бу ҳаётнинг бордир давоми,
Ҳақдир қиёмат кун, Ҳақ интиқоми!
Қабринга Ҳақ нури тўлсин укажон!
Жойинг мангу жаннат бўлсин укажон!

Умри узоқ бўлсин зурриётингни,
Шараф билан ёд этсинлар отингни.
Муҳаммад, Иброҳим, Абдулазиз ҳам,
Зайнабу, София ҳеч кўрмасин ғам.
Зурриётинг ёқсин энди чироғинг,
Хазон урмай гуллаб яшнасин боғинг.
Зўр эди сендаги сидқ ила ихлос,
Бундай неъмат эмас, ҳар кимларга хос!
Дилларга ғам солиб кетдинг укажон!
Охирги манзилга етдинг укажон!

Сенга йиғлаб ёзаяпман марсия,
Ҳаргиз ўқиб кўрмасанг ҳам майлия.
Сени Аллоҳ учун дўстим деганман,
Бир майизни бирга бўлиб еганман.
Не кунларни бирга кўриб ўтмадик?,
Лекин, кутган яхши кунга етмадик!
Эртага мен ҳам ортингдан кетарман,
Қаро ер қаърида, мен ҳам ётарман.
Оғир экан бу имтихон укажон!
Саломат борса бас, имон – укажон!

Аллоҳ руҳинг хушнуд этиб, шод этсин,
Солиҳларни қаторинда ёд этсин!
Ноҳақ чеккан сон саноқсиз ғамларни,
Ҳужжат бўлиб қолган оғир дамларни.
Ажру мукофотин берсин Аллоҳим,
Ўзи барча нарсаларга гувоҳим.
Мени кечир укам, мендан рози бўл,
Сенга ёрдам учун чўзолмадим қўл.
Оқар сувдек оқиб кетдинг укажон!
Юрагимни ёқиб кетдинг укажон!

29 август 2020 йил

Дўстлик шарти

Дўстим бил, дўстликнинг шarti беомон,
Бу шартни мукаммал тутолмадик Биз.
Оғир синовлардан ўтгандик омон,
Енгил синовлардан ўтолмадик Биз.

Бу дўстлик баёни оғир тилларга,
Қиймати ўлчанмас қозоғ пулларга,
Не не орзуларни, кўмдик дилларга,
Эзгу мақсадларга етолмадик Биз.

Бизларга синовлар берганди Худо,
Дўст учун дўст қилгай, жонини фидо,
Агар шундай дўстдан қилсалар жудо,
Демак мағлуб бўлдик, ютолмадик Биз.

Уй жой, бола чақа, бурч мажбурият,
Шулар сабабидан қурбон ҳуррият,
Холис бўлмадимми, билмадим ният?,
Негадир кўп ишлар етолмадик Биз?!

Бугун бизга ўша қайғу бегона,
Тирикчилик қийин, қаранг замона,
Қайга урсин бошин бу шўр пешона?
Барини тарк этиб кетолмадик Биз.

Ўтмишга боқаман армонлар билан,
Умрим ўтди ғурбат, зиндонлар билан,
Адолатсизликка исёнлар билан,
Майдонда мард бўлиб туролмадик Биз.

Не не мард йигитлар бугун энди йўқ,
Улкар биздан афзал бундан кўнгил тўқ,
Кураш майдонида тегиб дайди ўқ,
Шаҳодат шаробин ичолмадик Биз.

Саҳвий ҳам илми йўқ, илми толибдир,
Унга китоб суннат йўли қолипдир,
Шаҳидлар мағлубмас, улар Ғолибдир,
Мағлуб Бизмиз, зафар қучолмадик Биз!

15.06.2020

Барибир кетарсан

Барибир кетарсан, эй ғофил одам,
Одам бўлиб келдинг, одам бўлиб кет!
Саноқлидир ҳар бир олаётган дам,
Ўлсанг агар, имон бирлан ўлиб кет!

Синовга яратди, оламини Аллоҳ,
Дунё бевафодир, бўлмагил гумроҳ,
Ажал кутмаганда келар бўл огоҳ,
Ҳамма йиғлаб қолсин, лек сен кулиб кет!

Артгил етимларнинг кўзда ёшини,
Бер имкон борица нону ошини,
Кўнгли яримларнинг, сила бошини,
Ҳаётингдан, ўзинг кўнглинг тўлиб кет!

Сендан ҳам ўтади, бевафо дунё,
Охиратни ўйлаб, ушлагил тақво,
Фақирмисан ёки тож кийган подшо,
Тарихда яхши деб, мангу қолиб кет!

Тилингдан тушмасин, ҳаргиз саломинг,
Ширин бўлсин элга айтар каломинг,
Ортингда золим деб, қолмасин номинг,
Одамлар кўнглига меҳринг солиб кет!

Оқил бўл, бўлмагил мажнунлар каби,
Ҳаётинг ўтказма, маймунлар каби,
Лаънат олиб кетма, малъунлар каби,
Имкон бўлса, яхши дуо олиб кет!

Кўряпмиз оламда, тинмас жараён?,
Одамлар йўл олар, охират томон,
Ўзингни ўнглагил, бўлсангда ёмон,
Ботилни ботил деб, Ҳақни суюб кет!

Ҳақни айтган яшолмайди юртида,
Лекин ҳақни айтиш, банда бурчида,
Куймай десанг бориб, дўзах ўтида,
Бугун эл дардида, ёниб, куйиб кет!

Ўлимдан каттароқ дунёда ғам йўқ,
Лекин мангу яшаш имкони ҳам йўқ,
Бу ҳаётга ҳали, тўйган одам йўқ,
Лекин, сен хотиржам бўлиб, тўйиб кет!

Зўр бўлсанг, раҳм этгил рўсиёларга,
Зулмат тенг бўлмагай нур зиёларга,
Саҳвийдек, ватандин мосиволарга,
Ортингда бир яхши ибрат қўйиб кет!

12.06.2020

Бошланур

Амал , мансаб тегиб қолса бировга,
Халойиқнинг эҳтироми бошланур.
Аввал олинмасди, ҳеч эътиборга,
Энди мақтовли каломи бошланур.

Мансабда ҳам ақл етмас, кўп сир бор,
Эшигингда одамлар қатор қатор,
Кеча биров танимас эди зинҳор,
Бугундан совға саломи бошланур.

Халқнинг ғамин емайдилар ҳеч қачон,
Халқни ўмаришга тушарлар шу он,
Халқим халқим деб қўяди ҳар замон,
Энди мансабнинг ороми бошланур.

Оч кўзлар ҳеч тўймайди дунё молдан,
Бошқача бўлмагай шу эҳтимолдан,
Аввал ризқи келган бўлса ҳалолдан,
Энди ҳалолмас, ҳароми бошланур.

Маддоҳлар ҳам ишга тушар шу заҳот,
Бунинг буюклигин қиларлар исбот,
Исми тилга олинар элда бот бот,
Ҳар нутқда унинг номи бошланур,

Ҳамма изҳор қилиб турса муҳаббат,
Фаросатсиз одам бузилар албат,
Маишатга берилади оқибат,
Майпараст Жамшиднинг жоми бошланур.

Амал сеҳри дилни кўзин қилар кўр,
Бу ҳам ўйлаб қолар ўзин тенгсиз, зўр,
Ёши катта лекин ақли бўлар ғўр,
Шайтоннинг тазвири доми бошланур.

Сафсаталар сотиб умри ўтади,
Унинг тез ўлишин ҳамма кутади,
Саноқли умр ҳам тугаб битади,
Билмас ҳаётининг шоми бошланур!

Ўлгач лаънат айтилади отига,
Дерлар тортар экан асл зотиға,
Ортида қолдирган зурриётиға,
Халойиқнинг интиқоми бошланур.

Саҳвий баён этар сизларга шуни,
Охир оқибати аниқдир буни,
Жаҳаннамга кирса қиёмат куни,
Абадий хорлик мақоми бошланур.

11.05.2020

Амалдор

Зарра ҳурмат қилмайди, ўз элини, юртини,
Каттақонин олдида долдек турган амалдор.
Тўйдиrolмас бечора ошқозоннинг қуртини,
Ҳалол ҳаром пул тўплаб, қандин урган амалдор.

Дўқ уриб ишлатурлар, бечора олмонни,
Заррача қадри йўқдир, булар учун инсонни,
Доим айбдор қилар, меҳнат қилган деҳқонни,
Фермерларни далада сўкиб, урган амалдор.

Ҳақни билмаслар, ёрдам сўрарлар авлиёдан,
Не кутардик манқуртдан, фаросатдан жудодан,
Заррача хавф этмайди, охиратдан, Худодан,
Катта ёнинда қақшаб, титраб турган амалдор.

Мансабдорнинг маоши қанча ўзи, ойига,
Қаранг буларнинг қурган уйларига, жойига,
Мўъжиза юз берар ким минса мансаб пойига,
«Омад кулиб» саройу қаср қурган амалдор!

Дерлар: «дўстинг бошинга, иш тушганда билинар»,
Қоринни оч тўқлиги, ош пишганда билинар,
Ўзбек элин душмани, қиш тушганда билинар,
Эл ҳаққин, элга бермай зулм қилган амалдор!

Биз кўрдикку, ҳаммаси фирибгару, порахўр,
Миллардларни ўмарган кимлар ахир, қараб кўр,
Маишатда яшайди, кимлар бўлса муштумзўр,
Бечора халқни қачон кўзга илган амалдор?!

Ҳамма ёқда сохталик, қилмишлари риёдир,
Ваъдага вафо йўқдир, қуруқ гап, дийдиёдир,
Ҳаммасига раҳнамо, каттакон Мирзиёдир,
Каттаконга ёқишни йўлин билган амалдор.

Бу элда энг аввало дину имон бузилди,
Одамийлик қолмади, тоза виждон бузилди,
Оқибат сув омборин ёриб тўғон бузилди,
Ҳақиқатни тан олмай юзин бурган амалдор!

Булар ҳам бу дунёда қолмас, бир кун кетажак,
Авлодларга булардан қолар қандай келажак?,
Буюк турон заминда, хитой ва рус кезажак,
Ўзлигидан воз кечиб, даврин сурган амалдор.

Тарих бир куни ҳали ҳаммасини баҳолар,
Дунёдан жазо олмай ўтса, худо жазолар,
Айтинг борми Саҳвийнинг шу шеърида хатолар?,
Манқурт бўлгани учун, Худо урган амалдор!

10.05.2020

Абдували қори ўғирлаб кетилганининг 25 йиллигига атаб:

Чорак аср бўлди, аҳли Андижон,
Жудо бўлганига бир улуғ зотдан.
У билан кетгандир, берилган имкон,
Тавҳид билимдони кетди ҳаётдан.

Чорак аср бўлди, аҳли Андижон,
Залолат даштида дайдиб юради.
Энди Жомеъдан ҳам янграмас озон,
Уйқуга кетгандек, мудраб туради.

Чорак аср бўлди, аҳли Андижон,
Мадҳия айтади, қонхўр золимга.
Ноҳақ қурбон бўлди, қанча мусулмон,
Вақтида эргашмай буюк олимга.

Чорак аср бўлди, аҳли Андижон,
Яшар хурофотлар исканжасида.
Нима қилар эди, ожиз бир қуён,
Асир бўлиб қолса, шер панжасида?!

Чорак аср бўлди аҳли Андижон,
Таназзул қаърига ботар тобора.
Тавҳидни йўлига қўйилди тўғон,
Ёриб чиқишликка топилмас чора.

Чорак аср бўлди, аҳли Андижон,
Айрилди пешводан, шону шарафдан.
Аросатда қолди улкан оломон,
Фитналар келмоқда турли тарафдан.

Чорак аср бўлди, аҳли Андижон,
Чекмоқда хиёнат жабру жафосин.
Содиқлар ҳақ йўлда, фидо этди жон,
Кўрсатиб аҳдига сидқу вафосин!

Чорак аср бўлди, аҳли Андижон,
Кимдан айрилганин англай олмади.
Уммат фахри бўлган фидоий инсон,
Қолдирган меросга содиқ қолмади.

Чорак аср бўлди, аҳли Андижон,
Сарбонин йўқотган карвон мисоли.
Йўл тополмай кезар, сарсон саргардон,
Шудир пешвоси йўқ, миллат аҳволи.

Чорак аср бўлди, аҳли Андижон,
Видолашган эди, буюк имомдан.
Бу хатога ҳамма тўлайди товон,
Ҳеч ким қутулолмас, бу интиқомдан!

Чорак аср бўлди...,

.....

06.05.2020

Андижон фожеъасининг 15 йиллигига:

Ўн беш йил бўлибди, Андижон халқин,
Золим ИАК қилган қатағонига.
Талаб қилган эди, одамлар ҳаққин,
Ўқларга тутилиб, ботди қонига.

Ҳукумат тарафдан, бу фожеъани,
Айбдори ҳануз, олмади жазо.
Энг катта айбдор, ИАК дегани,
Жазо олмай ўлди, шу экан қазо.

Ундан кейин ўтган, тўрт йил ичида,
Бу фожеъа ҳали эсланмаяпди.
Устозига содиқ шогирд бу жуда,
Адолатсизликдан жирканмаяпди.

Ўн учинчи майда ойнайи жаҳон,
Атай ўйин кулгу билан бўлар банд.
Ёпиқ қолмоқдадир ҳануз бу қозон,
Ошкора этишни иташмас ҳарчанд.

Жумла жаҳон бўйлаб сочилиб кетди,
Ўша қочиб чиққан Андижонликлар.
Қанчаси қамалди, қанчаси ўлди,
Тугамади ёлғон, устамонликлар.

Адолат ҳалиям топмади қарор,
Разолат то ҳануз қилар тантана.
Тарихни унутиш мумкинми, зинҳор,
Қанча кутарканмиз, билмадим яна?!

Зулмга қилинган исён эди бу,
Адолатни истаб тўкилди қонлар.
Зўравонлар титраб қолган эдику,
Бесамак кетмади ўша қурбонлар.

Устозу шогирдлар даври тугагач,
Барибир келади биз кутган замон.
Ҳали бу масала кўтарилажак,
Тарихий бир ҳукм ўқилар шу он!

Албатта бир куни қиёмат бўлар,
Буюк Парвардигор бўлади қози.
Ўшанда охирги ҳукм ўқилар,
Қўйилар энг аниқ, мезон тарози!

Шунгача ҳар йили май ойи келса,
Бу тўкилган қонни, эсга оламиз.
Шаҳидлар ҳаққига дуолар қилиб,
Яхши кунлар умид қилиб қоламиз.

05.05.2020

Қасида

Пайғамбар дедилар: "Менга оламда,
Уч нарсa ёқимли бўлди, англаб ол!
Намоз хушнуд этар, дилим ҳар дамда,
Бири мушку атр, ва бири аёл!"

Кимни рози қилай аввал, сиз айтинг,
Дея, пайғамбарга қилинди савол.
Уч марта онангни, сўнгра отангни,
Деб, эрдан олдинга қўйилди аёл.

Мўминларга ваъда қилинди жаннат,
У ерда абадий саодат иқбол.
У ерда бор сонсиз саноксиз неъмат,
Жаннат ҳурлари ҳам аслида аёл.

Ҳаво қилган эди битта хатони,
Бу сўзим хатодир, балким эҳтимол?,
Жаннатдан чиқарди Одам атони,
Фитнаси шайтондан каттадир аёл.

Зулайхо макрига қоламиз қойил,
Ой билан беллашар бу ҳусну жамол.
Юсуфни ўзига айлади мойил.
Сенсиз эркак зоти яшолмас, аёл!

Дунё яралгандан то бу кунгача,
Хилқатингни ўйлаб қиламан хаёл.
Васфинг зикр этилди, қуръонда неча?,
Барча пайғамбарлар онаси аёл.

Фитналик оламда яшаймиз бугун,
Аралашиб кетган, ҳарому ҳалол.
Эркаклар ўрнини билмаган учун,
Уларнинг ўрнини эгаллар аёл.

Ислом оламида таназзул қоим,
Даюслик бу кунда, бўлди оддий ҳол.
Ҳижоб азиз қилган аёлни доим,
Энди сийнасини очмоқда аёл.

Аёллар макрининг сон саноғи йўқ,
Булардан эҳ кимлар, топмади завол?!
Назари имонга отилган бир ўқ,
Фитна фасодларнинг манбаси аёл!

Саҳвий сенга атаб, қасида битди,
Сендаги гўзаллик, энг хавфли қурол!
Мағлуб бўлар кимки буни унутди,
Шоҳларни пойига чўктирган аёл!

04.05.2020

Бу эл

Кеча кундуз тинмай ишлайди,
Бир кун ёмғир ёғар, бир кун сел.
Тезак ёқиб қишни қишлайди,
Қисматидан қонмади бу эл.

Фарзанди чет элда мардикор,
Аҳли оиласи пахтакор,
Бундай меҳнаткаш эл қайда бор?
Олов бўлиб ёнмади бу эл.

Сувлар тўғонидан тошдилар,
Бўронлар уфуриб, шошдилар,
Қанча довлардан ошдилар?,
Тўғонидан тошмади бу эл!

Сотилади барча лавозим,
Сотиб олган бўлар мулозим,
Ҳаққинг учун курашиш лозим,
Курашишга шошмади бу эл.

Токайгача адолатсизлик?,
Давом этар ҳақ ҳуқуқсизлик?,
Давом этар ҳали йўлсизлик,
Ҳали йўлин топмади бу эл.

Келсада бу элга истиқлол,
Ўз нонини тополмас ҳалол,
Ихтиёрий қуллик, бу не ҳол?!
Мақсадига етмади бу эл!

Иқтисоди бўлди вайрона,
Чора топмай ақли ҳайрона,
Бари тегиб кетсада жона,
Бас энди деб, айтмади бу эл.

Мозорлардан кутар мададни,
Тан олмаган ёлғиз Аҳадни,
Кўзи билан кўриб лаҳадни,
Ҳаққа бўйин эгмади бу эл.

Тепасида зулм ҳукмрон,
Давом этмоқда сохта, ёлғон,
Қонга ботгач аҳли Андижон,
Бошқа исён этмади бу эл.

Ор номус йўқ ўғил қизингда,
Нелар қолдиряпсан изингда,
Саҳвий айтар, айб ўзингда,
Ҳақ йўлига қайтмади бу эл.

03.05.2020

Харита

Ҳаётда доимо бир одам ўлса,
Бошқаси тўпланиб тўкади кўз ёш.
Агар Ўзбекистон бир жасад бўлса,
Тошкент ҳисобланар демак унга бош.

Жасад ҳаракати учун шарт юрак,
Бу жасад юраги эса Андижон.
Бош ва юрак соғлом бўлмоғи керак,
Бўлмаса бу жасад соғ бўлмас ишон!

Ажиб бу ўлка ҳам жасадга монанд,
Бунга на ҳожатдир далилу исбот?!
Ошқозон Бухоро, жигар Самарқанд,
Буларсиз дунёда мумкинмас ҳаёт.

Фарғона, Наманган, буйрак мисоли,
Буйраксиз ҳам одам яшар ўлмайди.
Лекин, оғир бўлар, албатта ҳоли,
У ҳеч қачон соғлом одам бўлмайди.

Аъзолар соғ бўлса қайси жасадда,
Шунда демак, яхши ишлар калласи.
Жиззаху, Сирдарё, икки вилоят,
Бир ўпкани гўё икки палласи.

Икки қўлга мисол қилса бўлади,
Сурхон билан Қашқадарёни шу дам.
Қўли билан одам кўп иш қилади,
Лекин, қўлсиз қолса, ўлмайди одам.

Албатта нажосат чиқар жойи бор,
Дунёдаги тирик ҳар бир одамда.
Нажосат жойига менгзадим илк бор,
Навоий бўлгасин мен ушбу дамда.

Жасадда кўз, қулоқ бўлади бир боқ,
Тафсилий баёнга қилмадим азм.
Бир оёғи бўлса, гар Қорақалпоқ,
Бошқа бир оёғи, бўлди Хоразм.

Билки, оёқ қўлсиз яшайди жасад,
Юраксиз ё бошсиз яшолмас аммо.
Ҳар тирик жасадга қилурлар ҳасад,
Ўлгунча аримас бошдан муаммо!

03.05.2020

Эй халқим

Ҳалиям тавҳид йўлин тополмадинг, эй халқим,
Аллоҳ яккалигин тан ололмадинг, эй халқим.
Дунёга устоз бўлган, Бухорий ўз давринда,
Сен бу устозга лойиқ бўлолмадинг, эй халқим!

Сенга не қилиб берар, нақшбандий мозори?,
Ўликларга маълуммас тириклар оху зори,
Ёлғиз Аллоҳдир икки олам парвардигори,
Бу ҳақиқатни ҳануз англолмадинг, эй халқим!

Пайғамбар бизларга келтирган шу тавҳиддир,
Мушриклар билан хилоф қилдирган шу тавҳиддир,
Икки олам нажотин билдирган шу тавҳиддир,
Сен ўзингни шу йўлга сололмадинг, эй халқим!

Билмас одамлар ҳали, дунё нечун яралган?,
Нега осмон ер, қуёш, кечаю кун яралган?,
Одамзод бу дунёда тавҳид учун яралган!
Сен бу асл мақсадни билолмадинг, эй халқим!

Эътиқодинг саҳиҳмас, кўпдир ширку хурофат,
Шу сабабли бошинга ёғар ҳар турли офат,
Асрларким бошингдан кўтарилмас касофат,
Иззат шараф йўлига қайтолмадинг, эй халқим!

Тепангдаги манқуртлар тинмай ичар қонингни,
Сохта ақидаларга фидо этар жонингни,
Тўла вайрон қилдилар сенинг хонумонингни,
Сен уларга бас дея, айтолмадинг, эй халқим!

Пешонаси саждага эгилмаган нокаслар,
Сенинг устингда ҳукм суришликка ҳаваслар,
Булар аҳли тавҳидмас, булар мушрик, нажаслар,
Танангдаги нажасни юволмадинг, эй халқим!

Булар ҳаммаси динсиз, виждонсиз, порахўрдир,
Имонли бандалар хор, золимлар эса зўрдир,
Адолатдан лоф урган, манқуртни қалби кўрдир,
Мунофиқлик йўлини тўсолмадинг, эй халқим!

Шунча бойлигинг бору, фақирсан, баракат йўқ,
Аҳволингни ўнглашга ожизсан, ҳаракат йўқ,
Оламда манқуртликдан оғирроқ фалокат йўқ,
Манқуртлигингни ҳануз, тан олмадинг, эй халқим!

Саҳвий сени ҳолинга боқиб дили вайрондир,
Дардинга даво топмай, ожиз ақли ҳайрондир,
Бу халқ эмас, ҳозирча, тарқоқ бир оломондир,
Сен халқ бўлиб, тарихда қололмадинг, эй халқим!

02.05.2020

Қизидан айрилган отанинг сўзи

Дунёда ягона умид, овунчим,
Сендан узоқ яшаб ёнади ичим.
Энди менинг дардим давоси йўқдир,
Муаммоларимга топилмас ечим.
Сен бу дунёдаги якка ёлғизим,
Кўзларим қувончи меҳрибон қизим.

Келажагинг ўйлаб ғамдин ёнарман,
Қачон меҳринг ила тўйиб қонарман?,
Сен жигар порамсан азиз дилбандим,
Қандай қилиб мен ўзимдан тонарман?!
Ҳали англамассан менинг бу сўзим,
Кўрмоқ насиб этсин, камолинг қизим!

Мен заифлик қилдим курашолмадим,
Разолат олдида ип эшолмадим.
Аллоҳ битган тақдир, қазо шу экан,
Орзу мақсадларга эришолмадим,
Ҳали юмилмасдан дунёдан кўзим,
Мен сендан узоқда яшарман қизим.

Ҳақ амрига исён қилиш қабоҳат,
Нозик юрагинга бердик жароҳат,
Ким ҳақ, ким ноҳақдир Аллоҳ билади,
Сени ўйлаб менга ҳаромдир роҳат.
Ҳаётимдан безор бўлганман ўзим,
Лекин, яшаяпман сен учун қизим.

Ҳаёт шундай экан, инсон хатокор,
Шу сабаб балога бўлар гирифтор.
Олдин кибру ҳаво шайтонда бўлган,
Ҳозир одамзодда кибру ҳаво бор.
Аллоҳ сенга берсин, сабр ила тўзим,
Умринг узоқ бўлсин, яғонам, қизим.

Тилагим доимо бахтинг ёр бўлсин,
Турмушинг ҳам тотли, барқарор бўлсин.
Сендан меҳр шафқатимни тўсганлар,
Сендан, меҳр шафқат кутиб зор бўлсин!
Мен сенинг олдинда шувутдир юзим,
Сенга жабр бўлди, кечиргил қизим!

Кеча кундуз дарддан қийналар жоним,
Ҳеч нарсага етмас кучим, имконим.
На чора ҳеч нарса қилолмадим?,
Юрагимда кетар менинг армоним,
Кечадек қоронғу менинг кундузим,
Сенга нурли ҳаёт тиларман қизим.

Фарзанддир одамнинг юрак жавҳари,
Буни англамаган эдим илгари.
Сенинг кўзларингда қувончни кўрсам,
Унут бўлар ғамлик ўтмишим бари.
Сен борки, дунёдан ўчмагай изим,
Ортимда қоларсан ёдгорим қизим.

Жамолинг кўз нури қилар зиёда,
Сендан азиз кишим йўқ бу дунёда.
Ажал етиб тарк айласам оламини,
Эслагил дадангни яхши дуода.
Сен дилим тўрида ўчмас юлдузим,
Агар ўлиб қолсам, рози бўл қизим!

30.04.2020

Вабо

Эй вабо, сен келсанг агар дунёга,
Кўкдин инган фармон учун келарсан.
Сен итоатдасан қодир Худога,
Итоатсиз инсон учун келарсан.

Келдинг разолатга тўлган оламга,
Солдинг аҳли башарни қайғу ғамга,
Ажал бўлиб қанча минглаб одамга,
Даҳшат, шовқин сурон учун келарсан.

Яратганни рад қилади одамзод,
Кеча кундуз иши зулм ила бедод,
Энди сендан қўрқиб, қилмоқда вой дод,
Ҳаққа қилган исён учун келарсан.

Ҳақ билар ким касу, кимнинг нокасин?,
Қаранг халойиқнинг фарёду сасин,
Имон аҳлин паноҳинда асрасин,
Сен оламга вайрон учун келарсан.

Ер ила ой, қуёш, барча коинот,
Яратган амридан чиқмайди ҳайҳот,
Сен бу ҳақиқатни айлабон исбот,
Ибрат учун, имон учун келарсан.

Сенга таслим бўлди казо казолар,
Хор бўлди қанчалар кибру ҳаволар,
Тенг бўлдилар бойлар билан гадолар,
Ҳақ йўлида эҳсон учун келарсан.

Яратгандан қўрқмайдиганлар бисёр,
Лекин сендан қўрқмайдиган йўқ зинҳор,
Биз бедаво дардга бўлганмиз дучор,
Сен бу дардга дармон учун келарсан.

Жонин ўйлаб, қўрқоқ бўлади инсон,
Ҳамма учун ширин, танасинда жон,
Қадарга келтирмас эканмиз имон,
Сен қасд этиб, қурбон учун келарсан.

Яхшилар қалбига ибрат солиб кет,
Золимларни ўзинг бирла олиб кет,
Қайт деб, фармон келгунынча қолиб кет,
Сен бир муддат, меҳмон учун келарсан.

Гарчи кўп бўлсада Саҳвий гуноҳи,
Уни авф этсин, оламлар Илоҳи,
Келсангда эй вабо, сен гоҳи, гоҳи,
Тазарруъга имкон учун келарсан.

29.04.2020

Қўмсаш

Бизда ҳали ҳануз келмади баҳор,
Баҳордан бенасиб элда яшаймиз.
Бу ерда на сумалак на наврўз бор?,
Ўрмонлар ичида кўлда яшаймиз.

Бу ерда баҳорда гулламас ўрик,
Ҳали қорлар эриб улгурмаяпди.
Ҳали оёқларда пайпоқ ва этик,
Қуёш нурларини ер кўрмаяпди.

Осмон узра ҳануз қора булутлар,
Қайдандир эсмоқда ёқимсиз шамол.
Йўқ дала атрофин ўраган тутлар,
Йўқдир яйловларни чангитган қўй, мол.

Ажиб бир замин бу музлар диёри,
Мен саҳро фарзанди кўниқолмадим.
Бегонадир ҳатто, қабри мазори,
Булар ҳаётига қониқолмадим.

Қуёшнинг жазира саратонида,
Куйган саҳроларни қўмсайди дилим.
Ватан соғинчи бор одам қонида,
Мени ўз ҳолимга қўймайди дилим.

Денгизни бўйида, ўрмонлар ичра,
Қўмсаб ўтмоқдаман, саҳрони чўлни.
Излаб ола ғовур замонлар ичра,
Ҳануз ватанимга топмадим йўлни.

23.04.2020

Билмасман

Дунё аҳли балога дучор бўлди,
Бундан катта бало борми, билмасман?!
Кимлар бу балога гирифтор бўлди,
Ажал етса шифо борми, билмасман?!

Қуёшнинг меҳрига кўнгил зор бўлса,
Кошки тезроқ қиш тугаб, баҳор бўлса,
Дилинг хуфтон бўлиб, интизор бўлса,
Бу зулматга зиё борми, билмасман?!

Ватандан айрилган кўпдир оламда,
Дарбадарлар учрайди ҳар қадамда,
Фаросат қолмаган бани Одамда,
Ваъдалар кўп вафо борми, билмасман?!

Йироқ бўлсанг азиз ота онадан,
Мурувватлар кутсанг ғирт бегонадан,
Шифо излаб юрма, шифохонадан,
Бу дардинга даво борми, билмасман?!

Узоқда яшасанг, диндан, диндошдан,
Фарқи бўлмас экан, кексани ёшдан,
Жудо бўлсанг қариндошу қардошдан,
Бундан ортиқ жазо борми, билмасман?!

Айрилиб қолганда, дўсту ёрингдан,
Биров хабар олмас йўқу борингдан,
Ўлсанг жудо бўлиб, ўз диёрингдан,
Сендан бахти қаро борми, билмасман?!

Дилингни тарк этмас ҳижронни доғи,
Очилмас, яйрамас, кўнгилни боғи,
Қуръон бўлмаса, дилни шамчироғи,
Сенда нафси ҳаво борми, билмасман?!

На қилсин мен каби, жоҳил гумроҳлар,
Ҳақни билдирмаса билган огоҳлар,
Ватандан айрилса, хор бўлар, шоҳлар,
Бу сўзимда хато борми, билмасман?!

Чоҳлари кўп бўлар, ғурбат йўлинда,
Адашгай чироқсиз юрган қўлинда,
Сандек, қаноатсиз касни дилинда,
Қазосига ризо борми, билмасман?!

Саҳвий дунё кезиб бўлдинг дарбадар,
Тақдирга рози бўл, шу экан қадар,
Ёт элларда сандек бўлган мўътабар,
Машҳур «ватангадо» борми, билмасман?!

22. 04. 2020

Кўпдир

Билмас одам Аллоҳнинг, лутфу атоси кўпдир,
Қудратлидир, Жаббордир, офат балоси кўпдир.
Нега балою офат келгай билмас одамлар,
Сабаб шуки, уларнинг қилган хатоси кўпдир.

Юрт бошига иш тушса, ким кимлиги билинар,
Кимлар ҳақни айтдилар, ким жимлиги билинар,
Юртбошининг қандайин ҳокимлиги билинар,
Эл ишончин оқламас, қуруқ даъвоси кўпдир.

Қанча газ конлари бор, қишда ўтинга зордир,
Фарзандлари нон истаб ўзга элларда хордир,
Буюк миллат бу кунда, таниқли мардикордир,
Амалдорларнинг элга жабру жафоси кўпдир.

Ҳидоят топмаган эл залолатда яшайди,
Саодатдан беҳабар разолатда яшайди,
Бугун йўлин тополмай аросатда яшайди,
Дунёга устоз бўлган, олим даҳоси кўпдир.

Жумла жаҳонда офат, етди кексаю ёшга,
Пешанада не бўлса, тушар эканда бошга,
Шифо сўраб кимлардир, ибодат қилар тошга,
Ширк аҳлининг сиғинган, сохта худоси кўпдир.

Ажал етмаса инсон, иложи йўқ, ўлмайди,
Ажали етиб келса, кейин яшаб бўлмайди,
Одам кўзи тупроққа, тўлмагунча тўймайди,
Фарқи йўқдир ҳар қанча, дунё матоси кўпдир.

Хайри эҳсонлар учун ғаниматдир бу дамлар,
Кимлар ботил, кимлар ҳақ йўлда собит қадамлар,
Шайтонни ҳам ўзига дўст тутар, кўп одамлар,
Ҳаётда ботил йўлнинг, жони фидоси кўпдир.

Кўринмоқда тобора қиёматдан аломат,
Фитна тўла оламда кимлар қолар саломат?,
Эй одамзод ўзингни қилгил энди маломат,
Ҳақдан келган балонинг, Ҳақда давоси кўпдир.

Ҳақнинг раҳмати ёғар, заминга рамазонда,
Бу ҳам покланиш учун берилган бир имконда,
Инсоният нажоти кўрсатилган қуръонда,
Ҳақни тан олмас чунки, кибру ҳавоси кўпдир.

Бу нохуш кўнглимизга, энди хуш кайфият бер,
Бизларга берсанг тоқат етганча мусибат бер,
Ё Раб, икки оламда, туганмас офият бер,
Саҳвий раҳматинг истаб, қилган дуоси кўпдир!

17.04.2020

Ажиб офат

Бир ажиб офат таралди, кўпдир эътирозлар,
Бу балодан зиён заҳмат кўрмаганлар озлар.
Кимни моли, кимни жонига бало офат етиб,
Чор тарафдан дод дея, келмоқдадир овозлар.

Шоҳлар бирла рақобат, қилди вирус, кийди тож,
Рўйи заминни эгаллаб, айлади, талон тарож,
Энди ожиздир одамзод, топа олмай бир илож,
Даво излаб бошлари қотган табиб, устозлар.

Очофатларни қорни тўйса кўзи тўймади,
Тавба қилиб ҳидоят аҳлига ҳеч уймади,
Фирибгарларга қаранг, маккорликни қўймади,
Ушбу қалтис кунда ҳам, қандин урар шоввозлар.

Кўзи тўймас одамнинг, гарчи қорни тўйсада,
Қаноат топмас экан, нафси ойни кучсада,
Ожизлигин англади, коинотга учсада,
Зарра вирус олдида, ожиз экан парвозлар.

Бу бало еди қанча одамларнинг бошини,
Қилди танқис эл юртнинг, ризку рўзи, ошини,
Қаранг хайратда қолди, элнинг қари ёшини,
Зимистонга дўндику, гўё, баҳору ёзлар.

Йўлдан адашган карвон, йўл топар сарбони йўқ,
Кўп одамлар қийналди дастурхонда нони йўқ,
Ризқин излаб уйидан чиқишга имкони йўқ,
Келиб «уйда ўтир» деб, дўқ урди сарбозлар.

Адолат шудир кўринг, бойларнинг аҳволини,
Даво топмас дардига, сарф айласа молини,
Саросима ичра кўр, бечоралар ҳолини,
Жонига етса бало, ким молини эъзозлар?!

Шудир аҳвол қаерда гар адолат бўлмаса,
Изласанг ҳам топишга, бир кафолат бўлмаса,
Адолатнинг қадрисиз, шу разолат бўлмаса,
Кимгадир бир боғ пиёз, кимга имтиёзлар?!

Шу оғир кунларда ҳам, динфуруш мулла имом,
Омонатга хиёнат қилишмоқда бардавом,
Маҳоратига қараб, қойил деб, айтар авом,
Дорда лангарсиз ҳунар кўрсатсалар дорбозлар.

Саҳвиё, офат ичра келди кўп ибрат санга,
Ўзгандан ибрат олмоқ, англасанг неъмат санга,
Ноумид бўлма, Худо бергуси нусрат санга,
Чин кўнгилдин ёлвориб, қилсанг дуои розлар.

15.04.2020

Одамлар

Доим золим подшоҳдан, иззат кутар одамлар,
Молу мансабу обрў, ҳурмат кутар одамлар.
Манфаат илинжида, маддоҳлик этиб доим,
Нокаслардан мурувват, ҳиммат кутар одамлар?!

Тафаккури оқсаган миллат илму урфонда,
Диндан ҳам беҳабардир, билмас не бор қуръонда,
Булар ҳали йўл топмай юрган бир оломонда,
Фолбинлардан каромат, ҳикмат кутар одамлар.

Тавҳид нима билмайди, ширк келтирар Худога,
Қиладиган ишлари хўжакўрсин, риёга,
Дарду ғамини айтар, ўликка авлиёга,
Мозорлардан куч ила қудрат кутар одамлар.

Беҳабардир қуръонда келган мангу нидодан,
Ўзга бир Худо йўқдир, якка ёлғиз Худодан,
Шунча саросимага тушди битта вабодан,
Олдингизда ҳали кўп, кулфат кутар одамлар!

Ҳақоратдир инсонни менгзасалар қўйларга,
Мен одамларга боқиб, ботадирман ўйларга,
Пул топганда сарф этиб, отарчига тўйларга,
Садақа олмоқ учун, навбат кутар одамлар.

Мушибатлар оммага келса, тўйга ўхшайди,
Одам ўйланиб етолмаган ўйга ўхшайди,
Бўрининг панжасида турган қўйга ўхшайди,
Бераҳмлардан раҳм шафқат кутар одамлар.

Ёмонлик қабоҳатни қилгувчи каслар бисёр,
Беминнат бир яхшилик, қилмайди булар зинҳор,
Аксари яхшиликни қилмас, умринда бир бор,
Қилса гапириб такрор, раҳмат кутар одамлар.

Сохта эшон муллалар, топган сохта имтиёз,
Авомнинг билгани шу, маишат, мусиқа соз,
Худодан қўрқуви оз, ўқилмас беш вақт намоз,
Амал қилмай, мукофот, жаннат кутар одамлар!

Дунёда ўз ўрнини топмас, жойи аросат,
Агар бўлмаса қайси бир миллатда фаросат,
Бизларни кутар ҳали, олдинда кўп фалокат,
Қиёмат кунда сонсиз даҳшат кутар одамлар.

Ҳақ йўлига чақирар, Саҳвий навою сози,
Унинг шеърлари оддий ҳақиқатнинг овози,
Бўлмаса бандасидан, агар Яратган рози,
Унда кимдан мағфират, раҳмат кутар одамлар?!

11. 04. 2020

Кўриб кетсам

Дединг: Нега вирус босди дунёни?,
Жавобин билмасман саволинг болам.
Бунда ҳам ҳикмати бордир Худони,
Аллоҳ кўрсатмасин заволинг болам.

Мен ёшимни яшаб етдим бир жойга,
От изини босиш қисматдир тойга,
Сени ўхшатаман осмонда ойга,
Тўлин ойдек бўлсин ҳилолинг болам.

Бир куни менгаям етади ўлим,
Сўлади очилган бу ҳаёт гулим,
Илтижо айларман очибон қўлим,
Кўриб кетсам дерман, камолинг болам?!

Ғурбат диёрининг охири шуда,
Ёт элларда яшаш, оғирдир жуда,
Келажагинг ўйлаб дилим қайғуда,
Кўнглимни банд этган хаёлинг болам.

Дилбандим тилагим қори қуръон бўл,
Ҳақда собит яша, соҳиб имон бўл,
Бахтинг очиқ бўлсин, доим омон бўл,
Кўп бўлсин фарзандинг, аёлинг болам.

Ёлғизим мен сендан кўп умидворман,
Униб ўсганингни кўрмоққа зорман,
Невара кўришга ҳам интизорман,
Буюк чинор бўлсин ниҳолинг болам.

Сен мендек бўлмагил ватандан жудо,
Доим паноҳинда асрасин Худо,
Ўлсам дерлар мени, «бу ватангадо!»,
Менингдек бўлмасин, аҳволинг болам.

Ўлсам шу ерларда қолиб кетарман,
Меҳримни дилинга солиб кетарман,
Меҳринг юрагимда олиб кетарман,
Дилимга чизилган жамолинг болам.

09.04.2020

Тўхтади

Вирус балоси келди, тилда ғийбат тўхтади,
Доимо тинмайдиган уруш кулфат тўхтади.
Ҳамма давлат ўзила ўзи оввора бўлди,
Фуқаролар қамалда, қолди ғурбат тўхтади.

Охири кўринмайди шунча одам ўлсада,
Одамзод ўлай демас, паймонаси тўлсада,
Вирус сабабли бугун, бир зумгина бўлсада,
Диллардаги адоват билан нафрат тўхтади.

Кимни жонига етди бало, кимни молига,
Милёнлардан айрилди, қаранг бойлар ҳолига,
Мурувват қилмоқдалар камбағал аҳолига,
Қалбларда мол дунёга ҳирсу ҳасрат тўхтади.

Вирусдаги ҳикматни ким билмади ким билди?,
Вирус Аллоҳ қудратин бизга намоён қилди,
Савдо сотиқ, корхона бошдан оёқ ёпилди,
Доим тиниб тинмаган, азоб, меҳнат тўхтади.

Тамоман тўхтатилди эллар аро саёҳат,
Ўз уйинда ўтирмақ одамзодга не роҳат?,
Чегаралар ёпилди, кирмасин деб қабоҳат,
Ўсиб ривожланишдан барча давлат тўхтади.

Намозлар ўқилмайди, масжидда жамоат йўқ,
Ҳамма саросимада, ҳеч кимда ҳимоят йўқ,
Қўнғилларда таваккал, офият, қаноат йўқ,
Ҳақ йўлига, тавҳидга, бўлган даъват тўхтади.

Оқил одам ўз қилган хатосидан тонмайди,
Эслатма кўп бўлса ҳам, ғофиллар уйғонмайди,
Чунки, нафси аммора, то тирикдир қонмайди,
Маишатхоналарда айшу ишрат тўхтади.

Шунда ҳам ғофил одам, ўйлаб кўрмайди бир бор,
Не сабаб бу балони юборди Парвардигор?
Давом этмоқда ўша фисқу фужур кирдигор,
Ақл фаросат деган буюк неъмат тўхтади.

Одамлар бу оламни тор эканин билдилар,
Бу дунёнинг эгаси бор эканин билдилар,
Зўрлар Унинг олдида хор эканин билдилар,
Кўзни кўр қилган сохта куч ва қувват тўхтади.

Тўй тамошо, байрамлар, ҳою ҳавас йўқолди,
Ҳамманинг эътибори, фақат жонида қолди,
Саҳвий кузатиб юриб, бир олам ибрат олди,
Вирус тугаса бир кун, деманг, «ибрат тўхтади!»

09.04.2020

2001 йил Навоий 46 зонада бирга ўтирган Тошкентлик ҳизбий биродарим Абдувоҳидга:

Йил икки минг бошида, учраштирганди қамоқ,
Кийган жулдир чопонинг, эди сал кам минг ямоқ,
Мени таклиф қилгандинг бирга чой ичамиз деб,
У замон бирдам эдик, энди бугунчи тарқоқ.

Мени эсимдан чиқмас ўша кўрган аламлар,
У кунларни тушунмас кўрмагунча одамлар,
Энди топилмас шундай қалбда лаззатли дамлар,
Бугунги аҳволимиз аввалгидан кўп йироқ!

Сен хизбийлар гуруҳин, катта пешвоси эдинг,
Ақли ноқислар ичра, ақли расоси эдинг,
Сонсиз балога сабр қилган танҳоси эдинг,
Бошқалар сендек эмас, улар аксари кўрқоқ!

Албатта топилади, ҳар одамда камчилик,
Лекин сенда бор эди, тоза одамгарчилик,
Мен оғир соатларда кўрдим сендан яхшилик,
Балою офатлардан бўлганда тоқатим тоқ.

Не азобу ҳақорат, даҳшатларни кўрдик биз?,
Таърифга тиллар ожиз, ваҳшатларни кўрдик биз?,
Саҳобаларга етган кулфатларни кўрдик биз,
Намоз қачон маън бўлди, узоқ тарихга бир боқ!

Мадҳияни куйлардик эртадан то шомгача,
Яна ётишга жой йўқ, шомдан то азонгача,
Билмасдик давом этар, бу азоб қачонгача?
Буткул қийнарни бизни, очлик, калтагу қийноқ!

Билмадим қандай ўтди, бу оғир имтихонлар?,
Шу даҳшатли йилларда, тобланганди имонлар,
Барибир ибрат олмас экан бу мусулмонлар,
Бугун хизбутлар мени қилишгандир буткул оқ.

Шундай пайтда синалар одамлар ким кимлиги?
Ҳақ сўзини ошкора, айтдими, ё жимлиги?,
Ошкора бўлар одам, холислиги, шумлиги,
Бу синовлардан ўтмай, фатво берар кўп аҳмоқ!

Ўша замонлар бизга, қўрқинчимасди ўлим,
Дилда хавотирим бор, тўғрими деб, шу йўлим?,
Дуо қилиб самога чўзилар эди, қўлим,
"Ё роббий имон билан жонимни ол" деб, тезроқ!

Эй биродар насибанг борица териб олдинг,
Оғир синовлар келди, охир чарчадинг толдинг,
Сен Саҳвийнинг шеъринда, хотирасинда қолдинг,
Сабр ила матонатда, кўрсатдинг ибрат, сабоқ!

09.04.2020

Топарсан

Дунёни дарбадар кезсанг одамзод,
Гўзал хиёбонлар, боғни топарсан.
Ватанни соғиниб дил қилар фарёд,
Юрагингда кетмас доғни топарсан.

Манфаат топмадинг ихтилофингда,
Энди на фойба бор, эътирофингда,
Қаёнга боқмагил ён атрофингда,
Ўрмонни, денгизни, тоғни топарсан.

Умидинг торлари узилиб бўлди,
Кутган сари сабринг чўзилиб бўлди,
Дарду ғамдан кўнгил бузилиб бўлди,
Энди қайдан қалби соғни топарсан?!

Ватаннинг меҳри бор одам қонида,
Бу ҳам Худонинг бир имтихонида,
Қурашмоқчи бўлсанг сўз майдонида,
На қуролни, на яроғни топарсан?!

Аритолмасам дилдаги ғамларни,
Тарк айлагим келар, бу одамларни,
Саҳвий ғанимат бил, субҳидамларни,
Зулматли дилга чироғни топарсан.

08.04.2020

Она Ватан

Кутмаганда келиб қолди истиқболинг,
Мустабидлар талон тарож қилди молинг,
Асл ўғлонларинг қатағонга учраб,
Бутун дунёга шарманда бўлди ҳолинг!
Буни бугун ўзлари ҳам олмоқда тан,
Сенга хиёнат қилдилар, Она Ватан!

Ватан хойини деб, бизга бердилар ном,
Қанча диндор фарзандларинг бўлди бадном?!
Салла кийиб, мустабидга хизмат қилиб,
Динни дунёга сотди, кўп мулла, имом.
Тингла, сенга ҳеч хиёнат қилмадим ман,
Барча хоин бағрингдаку, Она Ватан?!

Юртим заминингда золим ҳукмрондир,
Шу сабабдин, мусулмон эл бағри қондир.
Мустабиднинг сарқитлари иқтидорда,
Улар кўролмаган нарса, дин, имондир.
Элни тўсмоқдалар булар, Ҳақ йўлидан,
Имонсизлар ҳоким ҳануз, Она Ватан!

Биз бирлашиб, битта туркий эл бўлмадик,
Жилғалар бирлашиб улкан сел бўлолмадик.
Аллоҳ бизга дин туфайли нажот берди,
Мўғулга, ё русга мангу қул бўлмадик!
Ўзгармадик, аввалгиларга нисбатан,
Бизлар сендан мосивомиз, Она Ватан!

Бугун олам аро битта бало келди,
Бало Аллоҳнинг амрини ало келди.
Золимларга Аллоҳ Ўзи кофий бўлсин,
Диёрим ҳам балога мубтало келди.
Хоинлар ким, содиқлар ким билмадинг сан,
Хоинларга ошён бўлдинг, Она Ватан!

Карвонбоши йўл билмаса карвон нетар?,
Яна чорак аср дайдиб санқиб кетар.
Борар манзилимиз ҳали маълум эмас,
Бизнинг карвон манзилига қачон етар?!
Гумроҳлигин ўзлари ҳам олдику тан,
Хоин хиёнат қилмоқда, Она Ватан!

08.04.2020

Асрасин

Азиз халқим вабодан,
Аллоҳ сени асрасин!
Турли туман балодан,
Аллоҳ сени асрасин!

Хатарлироқ, вирусдан,
Қўрққин хитою русдан,
Балою дабдурустан,
Аллоҳ сени асрасин!

Бу сиёсатдонлардан,
Тугамас ёлғонлардан,
Салпалик шайтонлардан,
Аллоҳ сени асрасин!

Ибрат ол Самуд, Оддан,
Тийил фисқу фасоддан,
Бозорлари касоддан,
Аллоҳ сени асрасин!

Қочма намоз ўқишдан,
Фарз рўзани тутишдан,
Динингни унутишдан,
Аллоҳ сени асрасин!

Эри бору тулликдан,
Номуси бир пулликдан,
Кофирларга қулликдан,
Аллоҳ сени асрасин!

Отарчи машшоқлардан,
Маънавий қашшоқлардан,
Ботил иштиёқлардан,
Аллоҳ сени асрасин!

Порахўр қозилардан,
Талончи тозилардан,
Сендан норозилардан,
Аллоҳ сени асрасин!

Бидъат маросимлардан,
Тиканли ток симлардан,
Нобакор ҳокимлардан,
Аллоҳ сени асрасин!

Ўт ва сув балосидан,
Золимлар жазосидан,
Ҳар суи қазосидан,
Аллоҳ сени асрасин!

Сарсон саргардонликдан,
Нон топмай ҳайронликдан,
Хонаси вайронликдан,
Аллоҳ сени асрасин!

Ширку, бидъат, риёдан,
Аёлу беҳаёдан,
ИАК дек рўсиёдан,
Аллоҳ сени асрасин!

Дунёда изтиробдан,
Охиратда азобдан,
Мирзиёдек каззобдан,
Аллоҳ сени асрасин!

Сохтакорлар сўзидан,
Сурбетларнинг юзидан,
Кўролмаслар кўзидан,
Аллоҳ сени асрасин!

Отасиз болалардан,
Ғариб овворалардан,
Гулнора, Лолалардан,
Аллоҳ сени асрасин!

Тавҳидни бил қоим тут,
Сенга омонат бу юрт,
Қилма аслингни унут,
Аллоҳ сени асрасин!

Бу Саҳвийнинг дуоси,
Аллоҳга илтижоси,
Дилидаги нидоси,
"Аллоҳ сени асрасин!"

31.03.2020

Манқуртлик

Муаззин овози янграган масжид,
Бугун динсизларга бўлгандир макон.
Золимда бўлмайди фаросат ва дид,
Масжид саҳнасида ўйнар оломон.

Жомеънинг тақдири азалдан ажиб,
Даҳрийлар даврида бўлгандир омбор.
Менинг гапларимга қилманг таажжуб,
Ҳануз даҳрийларда қудрат, иқтидор.

Бугун ҳам Жомеънинг аҳволи хароб,
не куйга тушди бу тавҳид макони?!
Бир масжидни обод қилган не савоб?,
Не не буюк зотлар бўлди қурбони?!

Жомеъ гувоҳ бўлган, кўп нарсаларга,
Тавҳид таълимоти янграрди бунда.
Энди навбат етди отарчиларга,
Тилсимот кўп экан, фоний очунда.

Замонлар ўтади бир бирин қувиб,
Бир кун буларга ҳам етади хазон.
Ғамгин ҳисларни вақт кетади ювиб,
Жомеъда бир куни янграйди азон.

Бу доим айланиб тургувчи фалак,
Шу билан синалар ҳаётда инсон.
Шунга ақлим етмай мен жоним ҳалак,
Шундай иборатдир ахир имтихон!

Ғолиб ҳам мағлуб ҳам бўлмайди ҳозир,
Ҳали бўлгани йўқ сўнги ҳисобот.
Ҳаётга чуқурроқ назар сол нозир,
Бу ишлар айланиб туради бот бот!

Бизга нозил бўлди муқаддас китоб,
Бу китоб тарозу, мезону қолип.
Буюк Парвардигор қилур сарҳисоб,
Шунда аниқ бўлар, ким бўлди ғолиб!

Улар ҳам ўтади, биз ҳам ўтамыз,
Ҳақ билар ким борар имон саломат?!
Улар ҳам кутади, биз ҳам кутамыз,
Ким ҳақлигин ошкор қилар қиёмат!

Худодан беҳабар одамлар бўлса,
Майли бугун ўйнаб қулиб қолсинлар!
Эртага бир куни вақт етиб ўлса,
Қилмишига лойиқ жазо олсинлар!

08.03.2020

Орзуим

Орзуим осмондадир етмас қўлим,
Билмадим, орзуларим осмонмиди?!
Фарқи йўқдир тун куним, ўнгу – сўлим,
Мақсадимга етмоғим осонмиди?!

Қуёшнинг нури булутлар остида,
Ажалнинг қўли бу жонлар қасдида,
Дилимни қайғули ҳислар бостида,
Билмадим, бу ҳисларим ёлғонмиди?!

Мени илҳом тарк этиб кетмайди ҳеч,
Кўзлаган ишим сира битмайди ҳеч,
Дарбадарликдан бошим чиқмайди ҳеч,
Ватаннинг меҳрига дил зиндонмиди?!

Балки шоирларни шудир қисмати,
Кўнглига сиғмайди, ғайрат ҳиммати,
Охир поймол бўлди, қадри қиммати,
Навоий ҳам юрак бағри қонмиди?!

Юртини тарк айлади, ночор қолиб,
Барча қавму қариндоши хор қолиб,
Ёт элларда йиғлаганда зор қолиб,
Бобуршоҳ шоирмиди, султонмиди?!

Эл кўзини босди ғафлат оқибат,
Етдику шоирга кулфат оқибат,
Топмади дунёда улфат оқибат,
Машраби девона ҳам сарсонмиди?!

Кўп битилган бу мазмунда номалар,
Улуғ зотлар ҳаққида ҳангомалар,
Қадр қиммат топмаган алломалар,
Бу дунёнинг ишига ҳайронмиди?!

Тарихга ташланг назар ибрат олиб,
Бу кураш майдонидир, қолманг толиб,
Элни бошига бало офат солиб,
Ўлган ҳам инсонмиди, шайтонмиди?!

Зиёфатда ошга тўла лаганлар,
Кизб отлиғ нажосатдан еганлар,
Мустабидни «муҳтарам зот» деганлар,
Қайғуси имонмиди, ё нонмиди?!

Ҳақ сўз айтганларни бугун отарлар,
Ёки, бир умр турмада ётарлар,
Арзимаган дунё учун сотарлар,
Саҳвиё дин шунчалар арзонмиди?!

01.03.2020

Жўра Бобога

Жўра бобо асли Термизлик бўлиб,
Жайхуннинг бўйида қўйлар боққанди.
Умри чўлда ўтди иссиқда куйиб,
У пайтлар дарё ҳам тўлиб оққанди.

Унга етти ўғил берганди Аллоҳ,
Даҳрийлар замони эди, у замон.
У пайтлар жамият ҳаммаси гумроҳ,
Чолнинг битта ўғли келтирди имон.

Ўн олтинчи феврал бўлди баҳона,
Диндорларга зулм бошланиб қолди.
Ўзи сайроида яшаб шоҳона,
Золим диндорлардан қасдини олди.

Ёмон бўлган эди, аҳвол у пайтлар,
Қанча минг одамни бошига етди.
Қамалиб кетмай деб, чолнинг ўғли ҳам,
Сувдан сузиб ўтиб, афғонга кетди.

Кўп йиллар бўлмади ундан дом дарак,
Ёлғиз ўғли билан қолди аёли.
Эсласа аламдан эзилар юрак,
Доим ватанида эди хаёли.

Қанча йиллар ўтиб кетди орадан,
Бир у қайтишга айлади қарор.
Унинг уйи билан афғон диёрин,
Орасида фақат битта дарё бор.

Яна сузиб ўтди Жайхунни йигит,
Ўғлин оиласин соғинган эди.
Лаънат бўлсин ўша ИАК деган ит,
Кўп мусулмонларни бошини еди.

Укам келди дея, ментларга бориб,
Тезда хабар берди, туққан акаси.
Бобо йиғлаб қолди, Ҳаққа ёлвориб,
Акасин касрига қолди укаси.

Чолнинг ўғлин ушлаб, қамади ментлар,
Кўп ўтмай ўлигин олиб келишди.
«Қочишга уринган эди, ўғлингиз,
Биз отиб ўлдирдик, уни» дейишди.

Жўра бобо куйди, фарзанд доғида,
Ўғли сабаб бўлган эди, намозхон.
Бомдодда ўқиётди, саждада пайти,
Ажал етиб чол ҳам топширади жон.

15.02.2020

Ҳожар холага атаб:

Беш ўғли қамалди диндорлик сабаб,
Қариган чоғида қийналди она.
Маломатдан дили бўларди кабоб,
Барча қавму қардош бўлди бегона.

Босимлар кўп бўлди турли тарафдан,
Хола синовларда роса тобланди.
Чолидан айрилди шу талотўпда,
Ўзиям қийналиб кўп бетобланди.

Мустабид ҳукмрон бўлган замонда,
Бу халқ учраганди, кўп касофатга.
Хола эътиқодда мустаҳкам эди,
Сабр эта олди бало офатга.

Доим фарзандларин изидан қатнаб,
Қўтариб келинлар таъна дашномин.
Ўз ҳаёти билан бўлди бир мактаб,
Юксакка кўтарди муслима номин!

Ваҳҳобийларни сан туққансан дея,
Доим маҳаллада қилишди сазо.
Фарзандлар доғида куйиб ғам ея,
Хола вафот этди, тақдири қазо.

Ўн йиллаб йўл қатнаб, умидвор бўлиб,
Яхши кун келар деб, кутди бечора.
Яхши кунлар келмай кечикди, аммо,
Кутмаганда ажал келди, начора?!

Дийдор қиёматга қолди оқибат,
Холани қадрин мен билмадим гумроҳ.
Сизга яратгандан тиларман раҳмат,
Сиздан рози бўлсин холажон Аллоҳ!

Бу дунёда кўрмай ўтиб кетдингиз,
Фарзандлар роҳатин, иззат шарафни.
Иншааллоҳ сиз мақсадга етдингиз,
Сиз танлагандингиз жаннат тарафни!

Мустабид ҳам ўтди охир қон қусиб,
Яна кўп золимлар топдилар жойин.
Майдонга чиқдилар ётганлар кутиб,
Булар эгаллади улар саройин.

Барча фарзандлари қайтди уйига,
Энди йўқ меҳрибон азиз онахон.
Шундай аёлларнинг шарофатидан,
Оналар буюк зот, келтирдим имон!

15.02.2020

Тиламчи

Музлаган қор қоплаб олган ер юзин,
Даҳшатли изғирин, жунжикар бадан.
Дўконни олдида ўтирар доим,
Бир тиламчи хотин, тилсиз беватан.

Неччи йилдан бери келиб кетаман,
Бу аёл шу ерда ўтирар доим.
Бардошига қойил қолиб кетаман,
Қандай чидар экан бу эй, Худойим?!

Куни билан туриб шу изғиринда,
Қанча пул топади бу лўли аёл?!
Шу ерда бир соат туриб беришга,
Тоқатим йўқлигин қиламан хаёл.

Фақирлар юртимас швед диёри,
Лекин тиламчилар бор ҳар қадамда.
Тиламчиликни ҳам эплай олмайди,
Сабр тоқати йўқ бўлса одамда.

Қирқта жони бор бу тиламчиларни,
Совуқда туради сариқ чақа деб.
Наҳотки шунчалик қийналиб жони,
Тиламчилик қилар бола чақа деб?!

Тиламчиларга ҳам осон тутмадим,
Уларни англамас кимнинг қорни тўқ.
Нега тиламчилик қилар билмадим?,
Наҳот яшаш учун бошқа илож йўқ?!

Аслида дунёда осон ҳунар йўқ,
Қаерга бормангиз қийинчиликдир.
Лекин, дунёдаги ҳунарлар ичра,
Энг оғир, ёмони тиламчиликдир!

Ўғирлаб олмайди булар халқ пулин,
Булардан ёмонроқ каззоб ўғрилар.
Ундан ҳам баттари миршабу қози,
Ҳукми ўз фойдасига тўғрилар!

Пул топишни ўрган муштумзўрлардан,
Кўп устаси фаранг, отарчи, бахши.
Биздаги амалдор порахўрлардан,
Минг марта шу лўли тиламчи яхши.

Ризқинг тақсимланган азалда Саҳвий,
То тириксан насибангни терарсан.
Ўзингдан ортганда бўларсан сахий,
Чақаларни тиламчига берарсан.

15.02.2020

16 феврал куни

Йигирма бир йил бўлибди, бу кунга ҳам,
Эсимиздан чиқмас унинг ваҳшатлари.
Ёзиб баён этишликка ожиз қалам,
Ўн олтинчи феврал кунин даҳшатлари.

Асли нима бўлган эди, билмас авом,
Тинчлик офият бўлганди элга ҳаром,
Шундан бошлаб ўн саккиз йил этди давом,
Ўн олтинчи феврал кунин даҳшатлари.

Золим ИАК ўзи бундан бўлган огоҳ,
Унинг қилган найрангига Тангрим гувоҳ,
Эслаганда юракларни ўртайди воҳ,
Ўн олтинчи феврал кунин даҳшатлари.

Фирибгарлик мустабидга бўлганди хос,
Унинг қабих режасига тушганди мос,
Қамаш учун бир баҳона бўлди халос,
Ўн олтинчи феврал кунин даҳшатлари.

Бу золимлар ҳидоятдан бегонадир,
Динга душманлик қилишда ягонадир,
Диндорларга тазйиқ учун баҳонадир,
Ўн олтинчи феврал кунин даҳшатлари.

Мазлумлар доди золимга таъсир қилмас,
Қанча минглаб одам ўлди биров билмас,
То бу авлод тирик экан унутилмас,
Ўн олтинчи феврал кунин даҳшатлари.

Кимлар бу кунлардан ибрат олажақдир?,
Бошимизга бало офат солажақдир,
Ватан тарихида мангу қолажақдир,
Ўн олтинчи феврал кунин даҳшатлари.

Ёпиқ эди, ёпиқ ҳолда қолди, қозон,
Жиноятлар очилади айтинг қачон?
Минглаб одам ҳаётини қилди хазон,
Ўн олтинчи феврал кунин даҳшатлари?!

Сирлар очилмай қолгани қилар алам,
Адолатни топмай боши қотар одам,
Очилмади Мирзиёнинг давринда ҳам,
Ўн олтинчи феврал кунин даҳшатлари.

Саҳвий ғам чекканда шеърлар ёзилади,
Дарду ғами шеърларига сочилади,
Шак шубҳасиз қиёмат кун очилади,
Ўн олтинчи феврал кунин даҳшатлари.

14.02.2020

Келажак буюк денг

Келажак буюк денг, чунки у узоқ,
Ўтмишни улуғланг, барибир ўтган.
Бугунни гапириб қўйманглар бироқ,
Бугунни одамлар буткул унутган!

Гапиринг осмонда ойлар ҳақида,
Ё арқираб оққан сойлар ҳақида,
Ё омади кулган бойлар ҳақида,
Фақирдан гапирманг, улар йўқ бўлган.

Гапиринг қонунлар қандай ажойиб,
Ҳамма амал қилар қандай ғаройиб,
Кимлар ўғирланиб бўлганди ғойиб,
Уларни гапирманг, барчаси ўлган!

Гапиринг бор дея бизда адолат,
Асло бўлган эмас, зулму разолат,
Аслида янгилик эмас бу ҳолат,
Мустабидлар бари шу йўлни тутган!

Сафсата сотинглар халқ қолсин қойил,
Яна сайлашликка бўлсинлар мойил,
Тезроқ келсин дея малак Азроил,
Мазлумлар зор бўлиб кутгани кутган.

Адо бўлмас экан ташвиш муаммо,
Умид қилиб яшаш керақдир аммо,
Кўп ўтган сиз каби тенги йўқ сиймо,
Қаро ер барини бирма бир ютган!

06. 02. 2020

Ўлик Парламент

Пешанаси шўр бу ўзбек халқини,
Бешиқда гўдақлик пайти бўғилди.
Зўравонлар зўрлаб туғдирди уни,
Туққан Парламенти ўлик туғилди.

Ўттиз йилки, эълон қилди истиқлол,
Лекин унга кулиб боқмади иқбол,
Ўттиз йил бўлдики, ўша ўша ҳол,
Туққан Парламенти ўлик туғилди.

Беш марта ўликни туққан бу она,
Ўлик фарзандлари унга бегона,
Тўлиб бормоқдадир энди паймона,
Яна Парламенти ўлик туғилди.

Асли сохта бўлди ҳомиладорлик,
Сохта ёлғон сабаб кўрмоқда хорлик,
Зўравондан кутдинг сен вафодорлик,
Туққан фарзандларинг ўлик туғилди.

Ҳали ўзгаришлар бўлар деб кутдинг,
Дарду аламингни ичинга ютдинг,
Ким дўсту, ким душман, буткул унутдинг,
Кутган зурриётинг ўлик туғилди.

Бу ўлик бачадан нима кутасан?,
Ўликка бир умр куйиб ўтасан,
Доим ўликларга мотам тутасан,
Яна фарзандларинг ўлик туғилди!

Қадри йўқ бу элда асло инсонни,
Зулми жонга тегди, бу зўравонни,
Билмассан на қонун, на дин - имонни,
Нега фарзандларинг ўлик туғилди?!

Шундай мутеъликни айласанг одат,
Қайдан келар сенга, бахту саодат?,
Доим золимларга қилдинг итоат,
Шунга Парламентинг ўлик туғилди!

Тирик жон қолдими, бу қабристонда?,
Амир Темур юрти Ўзбекистонда?,
Ҳомиладор бўлдинг, қиш - қаҳратонда,
Туққан Парламентинг ўлик туғилди!

03.02.2020

Бир аёл

Икки қизи билан қолди бир аёл,
Эри Россияга ишлашга кетди.
Эри пул топишни қиларди хаёл,
Бефаросатлиги бошига етди.

Наркотик моддани сотаман дея,
Узоқ йил турмага қамалди эркак.
Хотин уйда қолди икки қиз билан,
Унга орзу қилиш бўлганди эрмак.

Эридан бўлмади кўп йил дом дарак,
Аёлнинг йўқ эди қавму қардоши.
Тирикчилик учун пул топиш керак,
Ишсизликдан қотди аёлнинг боши.

Чеварлик қиларди, шам ёқиб тунда,
Топган чақасига қиларди бозор.
Ёзда пахта терар қизлари билан,
Қишда тезак ёқиб, яшарди ночор.

Маҳаллада баъзан у бу қўшнидан,
Келиб қолар эди, садақа, эҳсон.
Қизлари мактабда ўқирди эплаб,
Эр деган махлуқдан йўқдир ном нишон.

Шу аҳволда яшаб, қийналиб доим,
Совуқ тун кечалар ётмади аёл.
Унга имон берган эди Худойим,
Сабр этди, номусин сотмади аёл!

Қизларини боқиб, ювиб таради,
Кутди қамоқдаги эрнинг дарагин.
Элнинг хизматига бир нав яради,
Бу қандай матонат ўйлаб қарагин.

Саккиз йилдан кейин эрталаб тонгда,
Қараса уйига бир хат келибди.
Суриштириб билса ғариб аёлнинг,
Қамоқда ўтирган эри ўлибди.

Ҳуши бошдан учиб бўлди паришон,
Тақдир зарбасидан қон бўлди юрак.
Қизлари улғайиб қолганди бу он,
Энди шулар учун яшашим керак!

Бечора бу аёл аччиқ ҳаётдан,
Меҳнат машаққатдан ҳолдан тойганди.
Қатта қизи келиб қараса тонгда,
Ўтирган ҳолида музлаб қолганди.

02.02.2020

Наҳотки?

Фарғона аҳлининг аҳволин кўриб,
Шонли тарихига боқдим бир оний.
Энди ўйланаман жим жит ўтириб,
Шуларнинг бобоси эди Фарғоний.

Рустам Иноятнинг ватани Сурхон,
Бу диёр тарихин ўчмаган изи.
Хор бўлди бу элда диндор мусулмон,
Шуларнинг бобоси эди Термизий!

Буюк Темурбекка ватан бўлганди,
Қаранг нелар содир бўлди дунёда?
Наршахий, Муқанна яшаб ўтганди.
Янгидан ном олган Қашқадарёда.

Аросатда сарсон кезганди Ҳиндни,
Бобуршоҳ ватани эди Андижон.
Бугунги ҳолати ўртайди дилни,
Қадри йўқ бу ерда дин била имон.

Машрабнинг ватани эди Наманган,
Қаранглар не бўлди ушбу замонда?!
Диёнат аҳлини бари қамалган,
Диёнат бўлмаса элда, ёмонда!

Мустабиднинг хоки ётган заминдан,
Чиққан эди қанча, Самарқандийлар?!
Ким ҳидоят топди бу буюк диндан,
Кимлар дунё ила мол қозондилар!

Хуросон пойтаҳи эди Бухоро,
Буюк табиб Ибн Сино ватани.
Бухорий жонига кирмади оро,
Буюк Муҳаддиснинг ҳурмати қани?!

Бу миллат даҳоси бўлган Навоий,
Унинг хоки йўқдир, лек бу диёрда.
Навойига даҳли йўқ бу саҳрода,
Бугун кўплаб зиндон турмалар борда.

Буюк Хоразмшоҳ Жалоладдиннинг,
Ватани бўлгандир қадим Хоразм.
Унинг авлодлари бугунги кунда,
Куфр динсизликка қилдилар жазм.

Қорақалпоғистон дея, номланган,
Замин Берунийлар туғилган диёр.
Бунчалик динидан адашган расво,
Халойиқ айтинглар яна қайда бор?!

Мана бир асрким пойтахт эрур Шош,
Кибру ҳаво фасод, дини имони.
Вилоятлар бари Шошга урар бош,
Тарихин унутган, йўқ шараф шони!

Шулар бари бугун Ўзбекистондир,
Тарих ва бугунни эсладим бир оз.
Йил йилдан аҳволи баттар ёмондир,
Яқинлашмоқдадир буюк инқироз!

16.01.2020

Изларман

Қаранг муҳаббатга дили очларни,
Қиров босганида қора сочларни,
Овозин эшитсам қалдирғочларни,
Шу сендан айрилган кузни изларман.

Хаёллар қаърини титкилаб ўтдим,
Мўъжиза бўлмади, бир умр кутдим,
На эсдан чиқардим, нада унутдим,
Юрагимда қолган изни изларман.

Хотиранг ёритар дилни қуёшдек,
Тасаввуримда сен ўн саккиз ёшдек,
Дил қаърида ётган бир харсанг тошдек,
Ҳануз айтилмаган сўзни изларман.

Бугун бегонаман буткул беватан,
Фурсат ўтганини олгим келмас тан,
Ўттиз йил ортимга қайтиб дафъатан,
Дилга муҳрланган юзни изларман.

Умид қилишликни, тарк этолмадим,
Орзу мақсадимга, ҳеч етолмадим,
Нима қилай сени унутолмадим?,
Хаёлимда қолган қизни изларман.

12.01.2020

Маснавий

Халққа мурожаат

«Огоҳ бўл, хорижда хоинлар бисёр»,
Дея шеър ёзибди, битта нобакор.

Шеър дейишликкаям арзимас бироқ,
Олди қочди гаплар, жумла тумтароқ.

Тузукроқ шоири қолмадими ё,
Манкуртларни ишга солди Мирзиё.

Хориждами барча ватан хойини?,
Қийинда билмаса одам жойини.

Мен ҳам огоҳ этай энди халқимни,
Олмоқ учун тарож бўлган ҳаққимни.

Эй халқим англагил надир хиёнат?,
Надир эрк, адолат, дину диёнат?!

Неччи миллиардларни ўмарганлар ким?!
Булар оддий халқми, амалдор ҳоким?!

Хориждами сенинг қонинг ичганлар?
Аёллар рўмолин зўрлаб ечганлар?!

Айт ахир ватанни асли ким сотди?!
Андижонда минглаб одамни отди?!

МХХ каттаси Шухрат Ғуломни,
Бугун жойи Жаслик, кўр интиқомни.

Нега турмаларда ётар Гулнора?,
Бир миллиард ўмарган экан, «бечора!»

Собиқ прокурор, Рашит Қодирлар,
Унинг атрофида қанча шотирлар?!

Хориждан ким келиб, ўмарди пулинг,
Ким келиб кўкларга совурди кулинг?!

Эй халқим, ҳаммаси ўз ичингдадир,
Буларни йўқ қилмоқ, ўз кучингдадир.

Ўзини шоир деб, юрган тасқара,
Хорижда кимлар бор, бугун бир қара?!

Айтмаганда меҳнат муҳожирларин,
Санаш имкони йўқ, уларни барин.

Хорижда яшайди минглаб диндорлар,
Дилида юрт қайғу ва ғами борлар?!

Қанча муҳолифат қанча ҳуқуқбон?
Бугун чет эллардан топганлар макон.

Шулар ҳануз элу юртин ғамида,
Юртин қўмсаб яшарлар ҳар дамида.

Булар зулм сабаб тарк этган юртин,
Қайтағиз деб фитна олган пайти тин.

Фитна давом этди чорак асрча,
Улар қайтолмади юртга ҳозирча.

Диктатор охири ўлди қусиб қон,
Кетди унга насиб этмайин имон.

Ўрнига бош вазир келди Мирзиё,
Муҳожирлар кутди вазирдан зиё.

Лекин умидларни оқламади у,
Муҳожирлар ҳаққин сақламади у.

Кимлар халқпарвару ким асли хоин?,
Аллоҳ бандаларга кўрсатар жойин.

Ким хиёнат қилди, она ватанга,
Кимга эса ватан қадри бир танга?!

Кимлар қаср қурди чиқиб хорижга?,
Кимлар айландилар сўнг хаворижга?!

Зулукдек эл қонин ичган кўп инсон,
Кўксига тақдилар қаҳрамон нишон.

Оддий қора халқни ўйламас ҳеч ким,
Мансабдор, амалдор, Президент, ҳоким!

Сарой муллалари шулар ёнида,
Доим дуо қилар дастурхонида.

Қора халқ косаси оқармас ҳамон,
Адолатсизликлар яққол намоён!

Шуларни барисин биласан халқим,
Энди айтчи менга, хоин ўзи ким?!

Ҳақ сўзни айтмоқлик бўлса хиёнат,
Қани сенда, адл мезон, диёнат?!

Маддоҳлар сўзига айласанг бовар,
Аниқ залолатга кетдинг биродар!

Хориждаку асл ватанпарварлар,
Раҳнамо бўлишга лойиқ сарварлар.

Уларнинг қадрини бугун билмасанг,
Озми кўпми бир эътибор қилмасанг.

Шундай бўлиб турса ўзгармай аҳвол,
Булар ҳам дунёдан ўтар эҳтимол?!

Кечикиб англарсан кимни кимлигин,
Ким ҳақ сўз айтдию, кимни жимлигин?!

Узоқ тарихлардан асли шу ҳолинг,
Шу сабаб кўринмас сира камолинг.

Асл фарзандларинг қадрин билмассан,
Тирик пайтида эътибор қилмассан.

Бу халқни оқибат кутар инқироз,
Эй халқим, фикр этиб кўр энди бир оз!

Маддоҳ бугун сенга қилди мурожаат,
Уни гапиришга менга не ҳожат?!

Шу сабаб мен сенга юзландим яна,
Ким хоин, ким содиқ, сен айтгил мана!

Шеъримни ўқиган ҳар битта инсон,
Мабодо бор бўлса, уларда виждон?!

Инсоф билан айтсин, барча сўзини,
Қаро қилсин Ҳақ каззоблар юзини!

Марҳамат билдиринг эл муносабат,
Шунга лойиқ жавоб бўлади албат.

Ё Раб, Сен биласан мунофиқларни,
Дили тилига номувофиқларни.

Авомга ҳам Ҳақни билдир Худойим,
Фирибгарлар элни алдайди дойим.

Шу ерда тугатди Саҳвий хитобин,
Ўқинг эй халойиқ, унинг китобин!

12.04.2020

Кўпдир

Ҳаётда йўл кўпу, карвонда кўпдир,
Бу карвонлар уза сарбонда кўпдир.
Бу карвонбошилар йўлдан адашган,
Бунинг исботи Туркистонда кўпдир.
Қиёматнинг машаққатлик ҳисоби,
Гадолардан кўра султонда кўпдир.
Бу дунёнинг эгаси, Холиқи бор,
Бунга ҳужжат еру осмонда кўпдир.
Ҳануз имонга йўл тополмаганлар,
Минг афсуски, бизни давронда кўпдир.
Бу дунёда амал ва мансабу мол,
Яхшилардан кўра, ёмонда кўпдир.
Бани Одам хатодан холи бўлмас,
Хатою маъсият инсонда кўпдир.

Мусулмонга залолатдан хатар бор,
Фирибгар муллаю, эшонда кўпдир.
Начук бир фитналик бўлди замона?,
Қотиллар кўп, демак, қурбонда кўпдир.
Синовлар кўп бўлар имон йўлинда,
Бегуноҳ бандалар зиндонда кўпдир.
Демагил: «ноиложу, чорасизман»,
Муаммо кўп, вале имконда кўпдир.
Надомат айламакликка на ҳожат?,
Агар дард кўп экан, дармонда кўпдир.
Солиҳ амал имоннинг шарти бўлди,
Бунга исбот далил қуръонда кўпдир.
Илм олсанг кибр қилма одамзод,
Илм сендан кўра, шайтонда кўпдир.
Умид бирлан, амал қилмоқ керакдир,
Амалсиз таъмагир, нодонда кўпдир.
Умид узма Худонинг раҳматидин,
Мурувват марҳамат Раҳмонда кўпдир.
Нажот топган кишилар асли билсанг,
Улар бул ёндамас, ул ёнда кўпдир.
Камолотга эришган кам одамлар,
Жаҳолат аҳли кўр, ҳар ёнда кўпдир.
Камолот топмадинг дунёда Саҳвий,
Хато сен дийдаи гирёнда кўпдир.

.....

25.11.2020

Бўлса

Бу элга келган офат, кошки бир вабо бўлса,
Наҳотки бизнинг элни, дарди бедаво бўлса?.
Совуқдан қалтирайди уйда кексаю ёшлар,
Вабодан бошқа минглаб, офату бало бўлса?!

Амалдорлар ҳаромдан тўлдирар ҳамёини,
Қурбон қилурлар ноҳақ мазлумларнинг жонини,
Вабо эмас, золимлар ичар элнинг қонини,
Буларнинг иши доим, жабр ила жафо бўлса.

Айтинглар Мирзиёнинг имон инсофи борми?,
Амалдорлар ичида бир кўнгли софи борми?,
Элга бермаган бирор ваъдаси лофи борми?,
Газни чет элга сотар, ўз эли гадо бўлса!

Танқид қилсанг «ватанга хиёнатчи» дейишар,
Маддоҳни «ватанпарвар, диёнатчи» дейишар,
Соқол қўйган йигитга, жиноятчи дейишар,
Рўмол ўраган қизга, бу элда жазо бўлса.

На дину на диёнат қолган эмас сизларда,
Тарихда бундай аҳвол бўлган эмас бизларда,
Хиёнат бўлмас эди аёллару қизларда,
Эркакларда ҳамият, аёлда вафо бўлса.

Оломон бирлашолмай кўзидан тўкар ёшлар,
Зулмга қарши ҳануз, кўтарилмади бошлар,
Ажабмас бошингизга ҳали ёғдирса тошлар,
Бир кун бу юртнинг сабри, тугаса, адо бўлса.

Чорак аср кутганди, орзуси сароб бўлди,
Мирзиёнинг даврида эл баттар хароб бўлди,
Энди не қилар, билмас, дили изтироб бўлди,
Наҳот бу элнинг бахти, шунчалар қаро бўлса?!

Эй золимлар сизларнинг давронинга ўт тушсин,
Ҳаромдан қурган қасру айвонинга ўт тушсин,
Кўриб ҳам қийналмаган виждонинга ўт тушсин,
Бечора эл совуқда жонидан жудо бўлса.

ИАҚдан қолган жабру зулмлар битсин энди,
Бу бечора эл ёруғ, кунларга етсин энди,
Ишончни оқполмаган Мирзиё кетсин энди,
Ҳақни тан олмас кимда, кибр ила ҳаво бўлса.

Бу элнинг бу туришда можароси битмайди,
Тевадаги зўравон золимлар ҳам кетмайди,
Курашмаган эл ҳаргиз, ёруғликка етмайди,
Саҳвий шод бўлар эди, сўзлари хато бўлса.

29.11.2020

Билмассан

Тушмаса бошинга, балою офат,
Ким душман, ким дўсти ёринг, билмассан?!
Биров хабар олмаса гар ҳолингдан,
Бу дунёда йўқу боринг, билмассан!

Ғурбат диёрида гулламас боғлар,
Кўрганинг булбулмас, қарғаю зоғлар,
Ҳижрон азоби доим дилни доғлар,
Фарқи борми қиш, баҳоринг, билмассан?!

Дўсту ёрлар даврасидан айрилсанг,
Бундан оғир бир дард бўлмайди, билсанг,
Сабр бардош тугаб, охир йиқилсанг,
Қайда қолгайдир мазоринг, билмассан?!

Ўлсанг йўқ бўлади, асли зотинг ҳам,
Ўчиб кетар хотирадан отинг ҳам,
Ёт элларда қолар, зурриётинг ҳам,
Мустаҳкамми пойдеворинг, билмассан?!

Бўлган эдинг, буюк даъвога толиб,
Бу курашда бўла олмадинг ғолиб,
Кетарсан тарих қаърида йўқолиб,
Қолгайми йўқ, номус оринг, билмассан?!

Бу дунё гўё бир бозорга ўхшар,
Душманлар кўп бўлар, дўст ёрга ўхшар,
Ташқи қарашда бахтинг ёрга ўхшар,
Касод бўлгандир бозоринг, билмассан!

Тушундим дунёнинг, асли ёлғондир,
Бизга ўтганлардан ибрат қолғондир,
Дунё лаззатлари ақлинг олғондир,
Қуриб битгандир мадоринг, билмассан!

Хаёлларинг тинмай дунё кезади,
Бу ҳаётнинг қисқалигин сезади,
Хотиралар сенинг дилинг эзади,
Ким тинглар бу оҳу зоринг, билмассан?!

Танамизда омонатдир бу жонлар,
Бир кун ўлар, барча яхши - ёмонлар,
Дунёни тарк этди, кўп қадрдонлар,
Улар сенинг интизоринг, билмассан!

Саҳвий шеърлар ёзар, ватан доғида,
Шоир бўлди, соч оқарган чоғида,
Бундай шеърларинга, назм боғида,
Бормикан бир харидоринг, билмассан?!

01.12.20

Вақти келса

Вақти келса, бўлса охир замона,
Юртни босган кўп офатни, кўринглар!
Мансабу мол етар бўлса ёмона,
Эл бошида қиёматни кўринглар!

Имон ўрнин олар, бидъат залолат,
Тополмассан имонингда ҳаловат,
Йўқ бўлур ҳамийят, виждон, адолат,
Тугаб битмас жаҳолатни кўринглар!

Яқинлашиб қолдик, охират томон,
Буни англамаган кўпчилик ҳамон,
Разолат ғолибдир, ғарибдир имон,
Қиёматдан аломатни кўринглар!

Бойлик тўпланади, фақир гадода,
Мусобақа ўйнар, фахш зинода,
Кимки ҳақ сўз айтиб қолса, мабодо,
Унга қарши маломатни кўринглар!

Виждонсиз кимсалар минар мансабга,
Элни талашликни қўяр мақсадга,
Ҳуқуқ берса мулозимга, миршабга,
Адо бўлмас фалокатни кўринглар!

Токи чиққунгача ғарбдан қуёш,
Бўлар қиёматнинг аломати фош,
Ака - укалару, қавму - қариндош,
Ўртасида адоватни кўринглар!

Тавҳиддан беҳабар бўлар имомлар,
Уларни авлиё дейди, авомлар,
Сон саноксиз хурофий издиҳомлар,
Эшонларда кароматни кўринглар!

Муллаларда қолмас дину диёнат,
Қилур Аллоҳ ва Расулга хиёнат,
Ҳақ аҳлини қилар, хору ихонат,
Тоғутларга садоқатни кўринглар!

Аёллар номахрамлардан уёлмас,
Эрни сўзини бир пулга ҳам олмас,
Эркак оилада эрлик қилолмас,
Кўчадаги шижоатни кўринглар!

Ваъда бериб қилмайдилар вафони,
Яшайдилар қилиб кайфу сафони,
Тўхтатмайди зулм, жабру жафони,
Мана шундай «адолатни» кўринглар!

Ҳоким бўлса кимнинг, қизи, аёли,
Ҳаргиз фитналардан бўлмайдди холи,
Йўл топмайин, довдирайди аҳоли,
Шу бугунги сиёсатни кўринглар!

Динсизлар ўргатар диндорга одоб,
Кўрлар кўзи борга, ўргатар китоб,
Бу ишларга қандай тоқат берур тоб?,
Шундай ажиб бир ҳолатни кўринглар!

Унутилиб битар номуси орлар,
Бундай миллат келажагини хорлар,
Не қилишни билмас, виждони борлар,
Ҳеч кўрмаган разолатни кўринглар!

Тугаб битмоқдадир миллат ниҳоят,
Тополмади бир тўғри йўл, ҳидоят,
Тирикларга даъват қилиш жиноят,
Мозорларда тиловатни кўринглар!

Эй Саҳвий, бузулса элнинг низоми,
Фарқи бўлмас ҳалол билан ҳароми,
Бошланганда бу ҳаётнинг давоми,
Афсус билан надоматни кўринглар!

08.12.2020

Рубоийлар:

Ҳали қўйилади бир ҳақ тарози,
Яратганнинг Ўзи бўлади Қози.
Ҳолига вой бўлар шаксиз, ўша кун,
Агар Аллоҳ кимдан бўлмаса рози.

Ажал яқин, узоқ бўлиб кўринар,
Фироқ яқин, йироқ бўлиб кўринар.
Бу дунёнинг неъматлари оқилга,
Чалғитувчи тузоқ бўлиб кўринар.

Қаранг кўп имонсиз, йўқ дейди Худо,
Тасодифдан пайдо бўлганмиш дунё?!
Дунёнинг яратган эгаси бордир,
Биларсан жонингдан бўлганда жудо!

120
Кўплар зулм йўлин, тутиб кетдилар,
Золимга қул бўлиб, ўтиб кетдилар!
Кимлар ҳақда собит туриб ўлгунча,
Охир оқибатда ютиб кетдилар!

Уни буни сабаб қилди Худойим,
Қайғу ташвишларим битирди доим.
Қолган умрим ҳам Ўзига таваккал,
Ўзи қилсин, Ўзин йўлинда қоим!

Турли офат балоси ҳам Ўзидан,
Вирус деган вабоси ҳам Ўзидан.
Ҳеч кимда ҳеч қандай имконият йўқ,
Дард Ўзидан, давоси ҳам Ўзидан!

Яхшилик этганга ёмонлик этма,
Ёмонлик этганга омонлик этма.
Қатъийятли бўлгил, бебурд бўлмагил,
Бир томон бўл, икки томонлик этма!

Тилимни зикринга хос этолмадим,
Дилимни фикринга мос этолмадим.
Бу касга тавбага тавфиқ бер Аллоҳ,
Сенга лойиқ сидқ ихлос этолмадим.

Нафсимнинг хохиши ортар тобора,
Уни қондиrolмай мен ҳам оввора.
Тақводан асар ҳам қолмади менда,
Айниб кетаяпман мен бора бора.

Кавний иродага таслим махлуқот,
Бу мутлақ, ҳеч қачон ўзгармас ҳайҳот.
Шаръий иродага ўзи бўйсунсин,
Кимки охиратда истаса нажот!

Ёзнинг қадри, қиш тушганда билинар,
Қариганинг тиш тушганда билинар.
Омадинг чопса кўп бўлади, дўстинг,
Чинми, сохта, иш тушганда билинар.

05.10.2020

Халққа мурожаат

«Огоҳ бўл, хорижда хоинлар бисёр»,
Дея шеър ёзибди, битта нобакор.
Шеър дейишликкаям арзимас бироқ,
Олди қочди гаплар, жумла тумтароқ.
Тузукроқ шоири қолмадими ё,
Манкуртларни ишга солди Мирзиё.
Хориждами барча ватан хойини?,
Аҳвол шу, билмаса одам жойини.
Мен ҳам огоҳ этай, энди халқимни,
Олмоқ учун талон бўлган ҳаққимни.
Эй халқим, анлагил надир хиёнат?,
Надир эрк, адолат, дину диёнат?!
Неччи миллиардларни ўмарганлар ким?,
Оддий одамми ё, амалдор ҳоким?!
Хориждами сенинг қонинг ичганлар?,
Аёллар рўмолин зўрлаб ечганлар?!
Айт ахир, ватанни асли ким сотди?,
Андижонда минглаб одамни отди?!
МХХ каттаси Шуҳрат Ғуломни,
Бугун жойи Жаслик, кўр интиқомни.
Нега турмаларда ётар Гулнора?,
Бир миллиард ўмарган экан "бечора".
Собиқ прокурор Рашит Қодирлар,
Унинг атрофида қанча шотирлар?!
Хориждан ким келиб, ўмарди пулинг,
Ким келиб кўкларга совурди кулинг?!
Эй халқим, ҳаммаси ўз ичингдадир,
Буларни йўқ қилмоқ, ўз кучингдадир.
Ўзини шоир деб, юрган тасқара,
Хорижда кимлар бор, бугун бир қара?!
Айтмаганда меҳнат муҳожирларин,
Санаш имкони йўқ, уларнинг барин.
Хорижда яшайди минглаб диндорлар,
Дилида юрт қайғу ва ғами борлар?!
Қанча муҳолифат, қанча ҳуқуқбон?
Бугун чет эллардан топганлар макон.
Шулар ҳануз элу юртин ғаминда,
Юртин қўмсаб яшарлар ҳар даминда.
Булар зулм сабаб, тарк этган юртин,
Қайтамиз деб, фитна олган пайти тин.
Фитна давом этди, чорак асрча,
Улар қайтолмади юртга ҳозирча.
Диктатор охири ўлди, қусиб қон,
Кетди, унга насиб этмайин имон.

Ўрнига бош вазир келди, Мирзиё,
 Муҳожирлар кутди, вазирдан зиё.
 Лекин умидларни оқламади у,
 Муҳожирлар ҳаққин сақламади у.
 Кимлар халқпарвару, ким асли хоин?,
 Аллоҳ бандаларга кўрсатар жойин.
 Ким хиёнат қилди, она ватанга,
 Кимга эса, ватан қадрин бир танга?!
 Кимлар қаср қурди, чиқиб хорижга?,
 Кимлар айландилар сўнг хаворижга?!
 Зулукдек эл қонин ичган кўп инсон,
 Кўксига тақдилар, қаҳрамон нишон.
 Оддий қора халқни ўйламас ҳеч ким,
 Мансабдор, амалдор, Президент, ҳоким!
 Сарой муллалари шулар ёнида,
 Доим дуо қилар дастурхонида.
 Қора халқ косаси оқармас ҳамон,
 Адолатсизликлар яққол намоён!
 Шуларнинг барчасин биласан халқим,
 Энди айтчи менга, хоин ўзи ким?!
 Ҳақ сўзни айтмоқлик бўлса хиёнат,
 Қани сенда, адл мезон, диёнат?!
 Маддоҳлар сўзига айласанг бовар,
 Аниқ залолатга кетдинг биродар!
 Хориждаку асл ватанпарварлар,
 Раҳнамо бўлишга лойиқ сарварлар.
 Уларнинг қадрини бугун билмасанг,
 Озми кўпми, бир эътибор қилмасанг.
 Шундай бўлиб турса ўзгармай аҳвол,
 Булар ҳам дунёдан ўтар эҳтимол?!
 Кечиқиб англарсан, кимни кимлигин,
 Ким ҳақ сўз айтдию, кимнинг жимлигин?!
 Узоқ тарихлардан асли шу ҳолинг,
 Шу сабаб кўринмас сира камолинг.
 Асл фарзандларинг қадрин билмассан,
 Тирик пайтида эътибор қилмассан.
 Бу халқни оқибат кутар инқироз,
 Эй халқим, фикр этиб кўр энди, бир оз!
 Маддоҳ бугун сенга қилди, мурожаат,
 Унга гапиришга, менга не ҳожат?!
 Шу сабаб мен сенга юзландим яна,
 Ким хоин, ким содиқ, сен айтгил мана?!
 Шеъримни ўқиган ҳар битта инсон,
 Мабодо бор бўлса, озгина виждон?!
 Инсоф билан айтсин, айтар сўзини,
 Қаро қилсин Ҳақ каззоблар юзини!
 Марҳамат билдиринг эл муносабат,
 Шунга лойиқ жавоб бўлади, албат.
 Ё Раб, Сен биласан мунофиқларни,
 Дили тилига номувофиқларни.
 Авомга ҳам Ҳақни, билдир Худойим,
 Фирибгарлар элни алдайди дойим.
 Шу ерда тугатди, Саҳвий хитобин,
 Ўқинг эй халойиқ, шеърий китобин!

12.04.2020

Ғазаллар:

Бири жон фидо қилди, ибрат қолдириб кетди,
Бири эл ичра фитна, бидъат қолдириб кетди.

Буларни тенг деманглар, фарқи, ер бирла осмон,
Бири қўрқоқлик бири, журъат қолдириб кетди.

Бири рад қилди, ботил, тоғутларни доимо,
Бири уларга катта, хизмат қолдириб кетди.

Бири тасаввуф каби, бидъатни тирилтирди,
Бири бу элга тоза, суннат қолдириб кетди.

Бири қайтарди элга, унутилган тавҳидни,
Бири хурофотларга ҳурмат қолдириб кетди.

Бири уйғотди, ғофил, ухлаётган миллатни,
Бири ортидан манкурт, миллат қолдириб кетди.

Бири Ҳақ учун, бири Тоғутга хизмат қилиб,
Қиёмат кунга катта ҳужжат қолдириб кетди.

Булар бир хил яхши деб, алжирайди одамлар,
Бири ҳидоят, бири, ғафлат қолдириб кетди.

Одамлар билмас булар, ҳаргиз баробар бўлмас,
Чунки, бири нур, бири, зулмат қолдириб кетди.

Бири золимни мақтаб, "муҳтарам зот" деб, юрди,
Бири қуръон ҳадисдан даъват қолдириб кетди.

Бири иззат кўрмади, бадном бўлди ҳаётда,
Бири иззатда яшаб, шуҳрат қолдириб кетди.

Фаросат аҳли бўлсанг, ким кимлигин таниб ол,
Бири офату бири, неъмат қолдириб кетди.

Булар ўтди дунёдан, лекин Саҳвий дилинда,
Бири муҳаббат, бири, нафрат қолдириб кетди.

15.06.2020

Сохта бўлди

Зиё кутгандик афсус, зиёси сохта бўлди,
Қизларининг одоби, ҳаёси сохта бўлди.

Кўп ваъдаларни берди, дилда умид уйғотиб,
Ваъдаларига қилган вафоси сохта бўлди.

Сохталиқдан иборат бўлди барча сайловлар,
Ислоҳот дея қилган, садоси сохта бўлди.

Каззоблик мунофиқлик зулм этмоқда давом,
Адолат деб ҳайқирган, нидоси сохта бўлди.

Даҳрийлар таълимини олган динсизлар бари,
Бу гумроҳлар ишонган даҳоси сохта бўлди.

Мустабиднинг лошига таъзим бажо қилурлар,
Булар ибодат қилган худоси сохта бўлди.

Сохталиклар туфайли Саҳвий тарк этди элни,
Ватан қадру қиммати баҳоси сохта бўлди.

11.02.2020

Кўп одамлар

Кўп одамлар дўстлашурлар жин билан, шайтон билан,
Жанг қилурлар доимо, ҳақ дин билан, қуръон билан!

Ҳидоят йўлини топмоқ бандага неъмат эрур,
Ҳар киши ҳам ўтмагай бундай шараф ва шон билан.

Қани бу элда адолат, қани тенглик, ҳуррият?,
Қўрқитарлар доим имон аҳлини зиндон билан?!

Аҳли тавҳид зиммасида ҳақни айтмоқ бурчи бор,
Қайси йўл ҳақ, қайси ноҳақ, танлаб ол виждон билан!

Инсон зотиға ақл ва ихтиёр берган Худо,
Йўлни танлаш ҳаққи бордир, фарқи шу ҳайвон билан.

Зўравонликдан башар ҳеч манфаат топган эмас,
Марҳаматлик муомила қилмоқ керак инсон билан.

Сен бу тавҳид йўлида, собитқадам бўл Саҳвиё,
Ҳеч қачон жам бўлмагай аҳли куфр имон билан.

05.02.2020

Рост эканмиш

Рост эканмиш сеҳри борлиги гўзал жононада,
Демангизлар менга ушбу сўзларинг афсонада.
Парирўлар ҳуснига, ром ўлса кўнгил, чора йўқ,
Одамизодга бу ҳам битган азал паймонада.
Лайлининг ишқинда Мажнундек кўнгил девонадир,
Билингларким, ақли ҳуш бўлмас эмиш девонада.
Муҳаббатга ташна кўнглим меҳридан ҳеч қонмади,
Ғарибларнинг кўнгли ҳеч тўлмади ғурбатхонада.
Куйдирар ҳажри оловдек, бу вужудим оқибат,
Руҳим ҳижрон оташин атрофида парвонада.

Ва ажаб васлин таманно айламак мумкин эмас,
Чунки у менга умуман, мутлақо бегонада.
На қилсин бечора Саҳвий, дардига топмай даво,
Макон тутгандир бугун, Бойқуш каби, вайронада.

17.11.2020

Сабаблар кўп

Сабаблар кўп ҳаётда, оқибат тақдир азалдандир,
Ва лек ҳар иш сабабкори, зоҳиран Бани Одамдандир.
Ирода ихтиёр бор, инсу жинда, имтихон шудир,
На бўлса оқибат билгил, барчаси Қодир Эгамдандир.
Синовли бу ҳаёт тезда тугайди, охири бордир,
Мукофот ё жазо бермоқ, қисмати Олий Ҳакамдандир!
Саодат ва шақоват аҳлининг кимлиги маълумдир,
Саодат аҳли бўлсанг, бил буни лутфу карамдандир!
Ёруғлик бирла зулмат доимо омухтадир билсанг,
Кўнгиллар зулмати доим жаҳолат бирла ғамдандир.
Тафаккурнинг зиёсидин равшан ўлғойдир қоронғу дил,
Зулумот ўрнини олмоқ қисмати ҳам субҳидамдандир.
Ажабмасдир мунаввар бўлса дил шеърнинг зиёсидин,
Қоронғуни ёрутмоқ қисмати ҳам нури шамдандир.
Ғариб шоирни шеърин ўқиганлар этмангизлар айб,
Неки битган бўлса шоир, барчаси Лавҳи Қаламдандир.
Ҳазинийдек, ҳазин шеърлар, битар Саҳвий бугун энди,
Булар бари кўнгилдан кетмаган эски аламдандир.

17.09.2020

Фосиққа

Савтул Ҳамийрдан сира фарқи этмас овозинг сени,
Фисқу фасод ичра ўтмоқда қишу ёзинг сени.
Ит каби, сен ҳурмаган бир холис одам қолмади,
Қойиле, "зўр" тарбия айлабди устозинг сени.
Ҳурмати вожиб бўлур меҳмонни кофир бўлсада,
Шариатга зид экан, мезону тарозинг сени.
Ит билан эшшак табиатин намоён айладинг,
Идрок этолмас буни, бу фаҳми носозинг сени.
Инсонийликдан асар йўқ сенда, турқинга қара,
Ҳалокатга элтади, бу ақли саёзинг сени.
Сен суянганлар қўлидан Ҳақ санга берсин жазо,
Хору зор этсин ишонган миршабу Қозинг сени.
Саҳвий сандек нусхаларга нафратин изҳор этар,
Иншааллоҳ, кўп давом этмайди парвозинг сени!

18. 08. 2020

Дўстларимга:

Дўстларим суҳбатингиз зору гадоси менман,
Қўмсаб муҳаббатингиз, кўнгли адоси менман.
Садоқат кўрсатдинглар, кўп йиллик синовларда,
Бошларингизга келган, барча балоси менман.
Икки оламда Аллоҳ азиз этсин сизларни,
Бу қавм ичра бугун, хору расвоси менман.
Сизлар ўтдинглар улуғ имтихонлардан омон,
Ораларингда энг хор, юзи қароси менман.
Аллоҳим рози бўлсин, ўтган биродарлардан,
Уларга озор берган жабру жафоси менман.
Сизлар билан фахр ила шараф туйғусин туйдим,
Айтолмайман бу мардлар қавмин пешвоси менман.
Мен сизлардан розиман, рози бўлинглар мендан,
Сиздан қарздор бўлганлар ичра танҳоси менман.
Авф этинглар жойига қўёлмасам қадрингиз,
Шундай нотаваон дарди ҳам бедавоси менман.
Орзуим кўп имконим тополмасам чора йўқ,
Бўлсам хизматингизда жони фидоси менман.
Бугун ғурбатда ётиб, ўтмишимни қўмсайман,
Ўтган умримга қилган оҳу нидоси менман.
Зулматда қолди Саҳвий, нур истар дўстларидан,
Энди айтолмас ҳаргиз зулмат зиёси менман.

04. 09. 2020

Саро бўлди

Боғда гуллар очилди, гуллади сероб бўлди,
Бир гул ҳажрида булбул ёндию хароб бўлди.

Булбулнинг хонишига парво қилмади у гул,
Иши туну кун хониш, дилда изтироб бўлди.

Бу гулнинг висolidан умидин узди булбул,
Бечора қилган орзу умиди сароб бўлди.

Баҳору ёз ҳам ўтди, келди хазонни фасли,
Булбул қилган хонишлар тўпланиб китоб бўлди.

Бу хонишлар бўлмасди висолга етса булбул,
Бу ҳикматни англамай, булбул кўп хуноб бўлди.

Бу ҳаётда ҳар ишда бор эканда бир ҳикмат,
Самодан бизга ибрат ол деган, бир хитоб бўлди.

Гулни булбулни ҳам охири хазон урди,
Бу қиссада Саҳвийнинг умри сарҳисоб бўлди.

01.03.2020

Сизни эслаб,

Сизни эслаб, тўкмагай ёш, энди қотган дийдалар,
Юракдан ғамлар тугаб, битган, бугун осудалар.

Сиз бу юртни, асрий ғафлат хобидан уйғотдингиз,
Бугун эл аввалгидан ҳам, кучлироқ уйқудалар.

Кўп йигитлар зулм бирла бўлдилар умри хазон,
Жигарбандин доғида ғам чекди кўп волидалар.

Мустабидни Ҳақ кўтарди, бошимиздан, лек ҳануз,
Устимизда ҳукмрондир, жиноятчи тўдалар.

Бугун элни охиратнинг қайғуси тарк айлади,
Энди барча молу - дунё, истабон қайғудалар.

Раҳнамоси бўлса гумроҳ, эл ҳидоят топмагай,
Нақшбандий руҳидан нусрат кутиб орзудалар.

Сиздан қолган буюк мерос ҳали таъқиқ остида,
Ботил аҳли ҳақ нидодан, то ҳануз қўрқувдалар.

Бу зулматни ёрутгувчи, шамчиноқлар бор ҳали,
Улар ҳам шу, сиз ёқиб кетган ўшал ёғдудалар.

Биз ишондик, умид қилдик, енгиллик келгай дебон,
Сўзида каззоб эканлар, сохта экан ваъдалар.

Бало офатлар ёғилди, қолмади, ҳеч ким омон,
Кимдир ўтда куйиб ўлгай, кимлар ўлса сувдалар.

Раҳнамолар тавба айлаб, Ҳаққа қайтмоқ вақтидир,
Булар йиғлаш ўрнига хандон отиб кулгудалар.

Динфурушлар тўғри йўлни, кўрсатолмас ҳеч қачон,
Улар доим элни авраб, сеҳр ила жодудалар.

Инқирозга учрадик биз, ҳақни рад айлаб, чунон,
Бунин билганлар дили, Саҳвий каби озудалар.

01.06.2020

Бу элга

Мустабид даври офат, қирон келди, бу элга,
Чорак асрлик бало, зиён келди, бу элга.

Золим ўлгунча бошдан аримади балолар,
Фиравн ўлди, ўрнига Ҳомон келди, бу элга.

Ҳидоят топган пешво, насиб этмади ҳануз,
Йўл бошловчи бир гумроҳ, сарбон келди бу элга.

Ишғол этиб, бу элни, бошига офат солди,
Гўё мўғул наслидан, Нўён келди, бу элга.

Эй халқим, Мирзиёдан, зиё кутиб, адашдинг,
Зиё эмас сел, офат, бўрон келди, бу элга.

Атрофида юҳолар, еб тўймас аждаҳолар,
Қўйни бўрига берган, чўпон келди, бу элга.

Чор тарафдан балою офатлар ўраб олди,
Даҳшат солиб чигиртка, чаён келди, бу элга.

Бир ёнда ўт балоси, бир ёнда сув балоси,
Вабо деган касофат, ёмон келди, бу элга.

Булар ҳали азобмас, огоҳлантириш, халос,
Тавба тазарруъ учун, замон келди, бу элга.

Бу умматга омонлик, тавба, истиғфордадир,
Булар қабул этмади, ОМОН келди, бу элга.

Нега бундай бўлди деб, ажабланмайди Саҳвий,
Айтинг инсоф, адолат, қачон келди, бу элга?!

.....

14.05.2020

Рамазон табриги

Муборак дўсту ёрлар, рамазонлар муборак,
Марҳамат оий сизга, мусулмонлар муборак!

Ғаниматдир бу ойда қилмоқ хайри эҳсонлар,
Рўза, закот жамланган, бу арконлар муборак!

Имон аҳлига келган, бир ажойиб синов бу,
Ҳар йилда бир ой келган, имтихонлар муборак!

Ваъда бор рўзадорнинг гуноҳи авф этилгай,
Мағфират олиб келган, азиз онлар муборак!

Кимнинг имкони бўлса, хайри эҳсон оий бу,
Фақирлар иззатланган дастурхонлар муборак!

Замин узра Аллоҳнинг каломи инган ой бу,
Таровихда ўқилган, шу қуръонлар муборак!

Насиб этсин бу ойнинг, ҳаққин айламоқ бажо,
Жило топган қайтадан, нур имонлар муборак!

Қадр кечаси бордир, бунда минг ойдан афзал,
Қадрин ғанимат билинг, бу имконлар муборак!

Дунё ва охиратнинг нажоти бу ойдадир,
Нажот топган азобдан, қанча жонлар муборак!

Ғофил қолманглар энди мағфиратдан ғуфрондан,
Муборакдир бу ойлар, эй инсонлар муборак!

Саҳвий ислом умматин муборакбод айлайди,
Сизларга хос бўлган бу, шараф шонлар муборак!

.....

23.04.2020

Рамазонда

Шу ойда бўлди бизга, қанчалик лутфу ато бўлса,
Карам дарёси жўшса, қолмагай журму хато бўлса!

Риёзат ва мурувват, марҳамату раҳмат оий бу,
Ғаниматдир бу дамлар, тил уза ҳамду сано бўлса.

Ғанимат бил бу ойнинг, қадрини, эй бандаи ғофил,
Тириксан токи ташвиш, дунёда битса, адо бўлса?!

Бу имконни ғанимат, билмаганларга узр йўқдир,
Ўзидан кўрсин охир, оқибат юзи қаро бўлса?!

Шаётинни кишанлаб, сарзамин узра тўкар раҳмат,
Афзали ушбу ойда, бизга не тақдир қазо бўлса?!

Одамзод тийса нафсин, емоғу, ичмоғу, шахватдин,
Баробардир бу ойда, фарқи йўқ, шоҳу гадо бўлса.

Закоту хайри эҳсон, бил жаҳаннам пардаси бўлғай,
Начук бахт сен сабабдин, бир ғариб коми раво бўлса?!

Қадрнинг қадрини бизга, қаранг қуръон хабар қилди,
Ижобат бўлғай ифтор, олдидан холис дуо бўлса.

Тиловат айласанг гар, сенга инган нур, ҳидоятни,
Ғубор босган дилингни, ёрутиб, нури зиё бўлса?!

Ҳисобга титраб келгай, рўзадорлар ҳам қиёмат кун,
«Нажот топдинг, эй бандам, кўрқмагин!» дея, нидо бўлса.

Карамни кўрки санга, оқибат жаннат насиб этса,
Бу қилган оз амалга, шунчалар хайри жазо бўлса?!

Ки жаннат неъматининг, васфига Саҳвий тили ожиз,
Буюкроқ неъмат бўлмас, бандадан Аллоҳ ризо бўлса?!

.....

08.05.2020

15 рамазон 1441 ҳижрий йил

Қилмагил

Гарчи наф келтирмадинг элга, жафо ҳам қилмагил,
Фақир элни бой қилолмадинг, гадо ҳам қилмагил.

Ҳақни йўлига тўсиқлар қўйма тоғутлар қаби,
Савоб ишни қилмадинг, улкан хато ҳам қилмагил.

Олди қочди гапларинг кўп, натижа йўқ барибир,
Элни ҳар турли балога мубтало ҳам қилмагил.

Мустабидлар қисматидин ибрат ол, кеч бўлмасин,
Сендан кейин қизларинг, юзин қаро ҳам қилмагил.

Мустабиддан зулм кўрган ғарибларга то ҳануз,
Мукофотку бермадинг, ноҳақ жазо ҳам қилмагил.

Интизор кутди мусулмон эл адолат келмоғин,
Элнинг сабр тоқатин буткул адо ҳам қилмагил.

Истибдод йўлини тутма, адолат йўлига қайт,
Малъун устозинга энди иқтидо ҳам қилмагил.

Салтанат сенга омонат бир куни қўлдан кетар,
Бевафо ботилга жонингни фидо ҳам қилмагил.

Шоири маддоҳларингдек мақтамас Саҳвий сени,
Тоғут бўлма, ўзингни сохта «худо» ҳам қилмагил!

30.01. 2020

Вабо тарқалди

Вабо тарқалди Хитой мушрикларин ошёнига,
Кўп бало офат етишди бутпарастлар жонига.

Қанча милёнлаб одам сунъий қамалда қолдилар,
Етди милёнлаб зарар бойваччалар ҳамёнига.

Қанчалаб уйғур мусулмонларни хор этган эди,
Тажовуз айлаб хитой даҳрийлари имонига?!

Эҳтимолким бўлди мазлумлар дуоси мустажоб,
Қирон келмоқда бугун золим қавмнинг сонига!

Тангри наздида бу олам бўлса барбод арзимас,
Зулм ила ноҳақ тўкилган битта муслим қонига.

Ўзинга ур тигни аввал, оғримаса ўзгага,
Тажовуз этма бировлар, ер суви, осмонига.

Адолат қилмаса гар давлат туrolмас барқарор,
Зулм қилган салтанатлар етгуси поёнига!

Тарихда ҳам бугун ҳам кўпдир мисол ибрат учун,
Зўравонлар чанг солурлар ўзгалар ош нониға.

Оқибатда Тангридан келгай балою ногаҳон,
Чора топмас бандалар Қодир Эгам фармониға!

Зўравонларнинг ҳалок бўлмоғи шаксиз Саҳвиё,
Ибрат бўлиб кирдилар шеру ғазал достониға.

27.01.2020

Билмайин

Билмайин кўнглимни бердим, бир гули раъноға мен,
Энди дардим менга сиғмас, сиғмазам дунёға мен.

Бу баҳор айёмида ёр меҳрига дил интизор,
Учрадимми билмадим ё, ишқ деган савдоға мен?!

Тош юракларга меҳр қўйган кўнгил қилди хато,
Бу кўнгилнинг дастидан, қолдим яна ғаввоға мен.

Бевафолар ҳажрида умри азизни сарф этиб,
Муқарраб бўлмай ўтиб кетмоқдаман тақвоға мен.

Бу ажиб хилқат қаердан менга дуч бўлди яна,
Тура олмасман назар солмай қамар сиймоға мен.

Ақлу ҳушимни паришон этди бу ҳусну жамол,
Сайр этиб Мажнун каби, кетмоқчиман саҳроға мен.

Эй Худо, бечора Саҳвий дардига бергил даво,
Билмайин ошиқ бўлибман, бир гули раъноға мен.

20.04.2020

Маҳлиё бўлдим

Маҳлиё бўлдим санга, ҳусну жамолингни кўриб,
Латофат бирла назокатда камолингни кўриб.

Висолингдан ноумид этма дилимни эй пари,
Кўнглим ўртанди сени қоши ҳилолингни кўриб.

Муҳаббатга зор кўнгиллар интилар бир бирига,
Ғунча очган лола дебман, лаъли олингни кўриб.

Бунча мафтункор гўзалдирсан гули раъно мисол,
Ташна бўлдим лабдаги оби зилолингни кўриб.

Кўнгилни хижрон ўти куйдирса, йўқ бунга даво,
Эл сени Мажнун дегайлар, қилу қолингни кўриб.

Гули раъно наздида йўқ зарра қадринг эй кўнгил,
Раҳм этмас ишқида топган заволингни кўриб.

Саҳвиё, бир гули раъно мафтун айлабдир сани,
Нега раҳм этмайди бу афтода ҳолингни кўриб?!

19.04.2020

Раҳм этгил

Хуснинга ақли полу, хайронинга раҳм этгил,
Ишқингда куйган кўнгли, вайронинга раҳм этгил.

Музтариб бўлган дилим, қийнама кўп севгилим,
Ҳажринг ўтида жони, қурбонинга раҳм этгил.

Ғамзанг ўқи дилимни тилди қоши камоним,
Мандек асири доғи ҳижронинга раҳм этгил.

Бунчалар зулм этмагил, паривашлар султони,
Худодан қўрққин сен ҳам, ўз жонинга раҳм этгил.

Лайли ишқида Қайсдек, охири мажнун қилма,
Бу бечора шоири замонинга раҳм этгил.

Ишқ деган, бир касофат, солур дининга офат,
Оқибатингни ўйла, имонинга раҳм этгил!

Муҳаббат афсонасин охири йўқ Саҳвиё,
Сўзингни мухтасар қил, забонинга раҳм этгил!

18.04.2020

Ишқи бирла

Ишқи бирла қасд этар, жонинга бу жонон сени,
Жоду кўзлар ақлинг олмиш айлабон ҳайрон сени.
Гўзал юзлар моҳитобондек заминга нур сочар,
Лаъли ранг лаблар дилингни айлади вайрон сени.
Сеҳр қилди бир боқиш бирла юракни ўртади,
Ғамза ўқи бирла ё қилмоқчидир қурбон сени?!
Соч оқарган, лек қаро кўзлар сени мафтун этар,
Демак, бу дунёда йўқдир, дардинга дармон сени.
Во ажаб, қилган умид, орзуга ҳаргиз етмадинг,
Умринг ўтди, куйдиришдан тинмади ҳижрон сени.
Навоий ҳам бир умр куйгандир ҳижрон ўтида,
Ишқ ўтида куймасанг шоирлигинг ёлғон сени.
Саҳвиё, оқил киши, нафсига тобеъ бўлмагай,
Эътироз этма, халойиқ деса гар, нодон сени!

.....

11.12.2020

Бошланур

Камолотдан кейин завол бошланур,
Тўлин ойдан кейин ҳилол бошланур.

Ҳалол бўлмас ҳаром омухта бўлса,
Ҳаромни тарк этсанг ҳалол бошланур.

Ҳар иш меъёрини билмоқ керақдир,
Меъёрни тарк этсанг малол бошланур.

Маломатдан саломат қолмагайсан,
Сал хато қилсанг қилу қол бошланур.

Қазони ҳукмига таслим бўлмасанг,
Нега бундай деган савол бошланур.

Шоирларга илҳом келар саҳарда,,
Уйку қочар, турли хаёл бошланур.

Тунлар оромини йўқотар Саҳвий
Илҳом келса доим, шу ҳол бошланур.

17.01.2020

Саволлар

Жавоби йўқдир саволлар менда бисёр, ё Расул,
Учрасам гар қилгай эрдим сизга изҳор, ё Расул.
Умматингиз етмиш учта фирқа бўлгандир бугун,
Ихтилофдан тўхтамас зинҳор базинҳор, ё Расул.
Бугун имомлар тоғутлар хизматида тик турар,
Сизни суннатни булар қилмоқда инкор, ё Расул!
Яшарлар турли тариқат ичра, бидъатлар билан,
Аксари тавҳид надир, билмайди зинҳор, ё Расул!
Бугун олам узра куффорлар ҳукмронлик қилар,
Умматингиз қайда бўлса бўлдилар хор, ё Расул!
Неча асрлар ўтиб, битмас туганмас можаро,
Ўн асрким бир хато бўлмоқда такрор, ё Расул!
Қўл бериб ҳамма, итоат қилгудек, бир кимса йўқ,
Шайхпарастлик дардига бўлдик гирифтор, ё Расул!
Қайга борсак устимизда ҳукмрон аҳли куфр,
Неки хорлик бўлса биз, бўлдикку дучор, ё Расул!
Сиз макон тутган муқаддас бир заминда ҳукм этар,
Умматингиз душмани бўлган ҳукмдор, ё Расул!
Умматингиз йўл тополмай довдираб олам аро,
Бир адолатлик имомга бўлдику зор, ё Расул!
Энди бу уммат нажотига умидим қолмади,
Тушмаса Исо самодан, бўлдик абгор, ё Расул!
Бугун фош бўлди заминда, сон саноқсиз маъсият,
Бўлса имонлар заиф, қандай даво бор, ё Расул?!
Равзангиз узра туриб, дардим баён этмоқчиман,
Ҳеч боролмасман ҳаёт ташвиши бисёр, ё Расул.
Кошки, маҳшар кунда сизни кўрмоғим бўлса насиб,
Дилдаги севгимни тилда қилсам иқрор, ё Расул!

Осий умматга шафоат бўлмоғи шаксиз эрур,
Чунки, осийлар шафоатга сазовор, ё Расул!
Гарчи, Саҳвий умматингиз ичра энг расвосидир,
Шафоат айлар дея, сиздан умидвор, ё Расул!

11.12.2020

Қасидаи бурда

Араб билан ажамнинг ашрафидир Муҳаммад,
Ҳар соҳиби қадамнинг, афзалидир Муҳаммад.

Муҳаммаднинг мактаби олам аро маъруфдир,
Эҳсон ила карамнинг соҳибидир Муҳаммад!

Муҳаммаддир тамоми пайғамбарларнинг тожи,
Тўғри сўзловчиларнинг, аввалидир Муҳаммад.

Муҳаммад мисокдаги берган ваъдага содиқ,
Покиза гўзал ахлоқ, хожасидир Муҳаммад.

Муҳаммаднинг тийнати, мангу нурга чўмилган,
Ҳеч қачон нурдан жудо бўлган эмас Муҳаммад.

Муҳаммад бир шарафли адолатли ҳукмдор,
Ҳикмату неъматларнинг кони бўлган Муҳаммад.

Муҳаммад Ҳақ яратган махлуқот яхшисидир,
Барча пайғамбарларнинг аълосидир Муҳаммад.

Муҳаммад олиб келган дини Ислом, ҳақ диндир,
Ҳақ индирган илм ила, жамол топган Муҳаммад.

Муҳаммад бизлар учун раҳмат тиларди доим,
Шукронаси умматга вожиб бўлган Муҳаммад.

Муҳаммад бу оламнинг зийнати, хужжатидир,
Элни зулм ва ғамдан, озод қилган Муҳаммад!

Муҳаммад маноқиби покларнинг саййидидир,
Раҳмон беҳисоб неъмат ато этган Муҳаммад!

Муҳаммад махлуқотнинг яхшиси афзалидир,
Кабира гуноҳлардан маъсум бўлган Муҳаммад.

Муҳаммад меҳмонининг иззат икромин қилган,
Қўни қўшнига озор берган эмас Муҳаммад.

Муҳаммад бу дунёнинг ўзгартирмоққа келди,
Қўп ҳикмату мўъжиза олиб келган Муҳаммад!

Муҳаммад қиёматда бизни шафоат қилур,
Нури билан зулматга чироқ бўлган Муҳаммад.

Муҳаммад Аллоҳ учун, ҳамиша қоим бўлди,
Барча расулга муҳр, хотам бўлган Муҳаммад!

Муҳаммад ал Бусирий

.....

Арабчадан Саҳвий таржимаси

13.04.2020

قصيدة البردة

محمد أشرف الأعراب والعجم محمد خير من يمشي على قدم
محمد باسط المعروف جامعه محمد صاحب الإحسان والكرم
محمد تاج رسل الله قاطبة محمد صادق الأقوال والكلم
محمد ثابت الميثاق حافظه محمد طيب الأخلاق والشيم
محمد خُبِيت بالنور طينته محمد لم يزل نوراً من القدم
محمد حاكم بالعدل ذو شرف محمد معدن الأنعام والحكم
محمد خير خلق الله من مضر محمد خير رسل الله كلهم
محمد دينه حق ندين به محمد مجمل حقاً على علم
محمد ذكره روح لأنفسنا محمد شكره فرض على الأمم
محمد زينة الدنيا وبهجتها محمد كاشف الغمات والظلم
محمد سيد طابت مناقبه محمد صاغة الرحمن بالنعيم
محمد صفوة الباري وخيرته محمد طاهر من سائر التهم
محمد ضاحك للضيف مكرمه محمد جاره والله لم يضم
محمد طابت الدنيا ببعثته محمد جاء بالآيات والحكم
محمد يوم بعث الناس شافعنا محمد نوره الهادي من الظلم
محمد قائم لله ذو همم محمد خاتم للرسل كلهم
محمد بن سعيد البوصيري

Учрамай

Яшолмассан ҳаётда, бир балога учрамай,
Азалда битган тақдир ва қазога учрамай.
Ё ҳаётнинг бори шу, ё, менинг хулқим ёмон?,
Яшай олмасман жанжал ё низога учрамай?!

Турли жабру жафодан, холи бўлмадим ҳануз,
Саъй қилгандим гарчи, шу жафога учрамай.
Вафодор дўсту сафдош, қадрин билмайди одам,
То мендек, бир мунофиқ, бевафога учрамай.

Кўп одамлар ўтдилар, зулмдан қонлар ютиб,
Бормикан, ҳақда ўтган, бир жазога учрамай?!

Элу юртин, қадрини, қайдан билар одамлар,
Қавму қардош, ватандин, мосивога учрамай?!

Ғанимат бил, эй нафсим, бу қолғон фурсатингни

То бу мавжуд имкондан сен жудого учрамай.
Саодат ва шақоват, азал тақсим эканда,
Қисмат бўлса кетарсан, дард давога учрамай.
Саҳвиё, умринг ўтди, ҳеч ҳаловат топмадинг,
Кетди омад ҳар сафар, сан гадога учрамай.

14.12.2020

Йироқ

Мақсаду ниятга етмак, ихтиёрингдан йироқ,
Натижа доим сенинг қилган қарорингдан йироқ.
Ғарибликда умринг ўтмоқда ҳаётнинг завқи йўқ,
Дилинг шод бўлмайди, билсанг, дўсту ёрингдан йироқ!
Дину имонга тажовуз айлағай фитна фасод,
Эҳётинг бўл, бўлма охир, номус орингдан йироқ!
Кофиристонда яшаб ўлсанг унутма, бўлмағай,
Куфр аҳлининг мазорлари, мазорингдан йироқ!
Салафларнинг қисматида бизга ибрат кўп экан,
Бўлмасин ҳаргиз бу ибрат, эътиборингдан йироқ.
Бутун оламлар Илоҳи, битта Аллоҳдир фақат,
Бўлмасин қалбинг ўшал, Парвардигорингдан йироқ!
Саҳвиё, тарки ватан қилмоқни орзу қилмадинг,
Сени тақдири азал қилган диёрингдан йироқ.

14.12.2020

Маснавий

Бир камчилик

Бугун Ўзбекистонда, тараққиёт авжида,
Бизлар ҳар томонлама, ривожланганмиз жуда.
Юртимиз тинч осуда, мусаффордир осмонлар,
Тарихда бўлган эмас, бундай «буюк» замонлар.
Ҳамма нарсa яхшидир, бирорта муаммо йўқ,
Халқимиз ҳам миннатдор, сабаб қоринлари тўқ.
Фақат битта камчилик, бордир шуни айтайин,
Буни ҳам тез кунларда, тузатилмоғи тайин.
Биздаги олтин кони ишлаб турибди ҳали,
Нега ҳануз йўқ бизда, Президентнинг ҳайкали?!
Ҳайкал ўрнатиш керак, бу доно Юртбошига,
Қаранг қандай кунларни солмоқда элбошига?!
Туркманбоши итига олтиндан ҳайкал қўйди,
Демак, фақир қолмади, туркманни қорни тўйди.
Бу қандай гап, туркманлар қўйса итига ҳайкал,
Эй одамлар, сизлар ҳам каллани ишлатинг, сал!
Мирзиёнинг беқиёс, улуғ шарафу шони,
Ундан афзал одам йўқ, замон унинг замони.
Амалдорлар тайёрдир, ўпишликка кетидан,
У афзалроқ эмасми, туркманларнинг итидан?!
Афзал бўлса, нега йўқ, Мирзиёнинг ҳайкали?,
Ялтиллаб турмаяпди, олтин рангли, сайқали.

Амалдорлар ишонинг, бу тарихий хатодир,
Бунг англаши керак, кимнинг ақли расодир!
Тез тузатинг бу каби, кечирилмас хатони,
Сарф қилинг ҳайкал учун, олтин деган матони!
Ҳайкал учун Тошкентнинг марказидан топинг жой,
Унинг олдида бўлсин, тожу тахту, Оқсарой.
Ҳайкалга таъзим қилиб, ўпинг ҳар кун бетидан,
Халқ билсин, У кам эмас, туркманларнинг ИТИдан.
Бундай ҳайкалдан бўлсин, давлатнинг ҳар жойида,
Мулозимлар тиз чўкиб, туришсинлар пойида!
Ана шунда Мирзиё, қадрин топган бўлади,
Балким шуларни кўрса, ярим кўнгли тўлади.
Аммо, ҳозирча ҳали, бу камчилик кетмади,
Ёки, мулозимларнинг бунга ақли етмади?!
Шунга мен бу шеъримда, айладим сизга баён,
Шоядки холислигим, бўлса сизларга аён?!
Демак, олтин ҳайкалга, Биз кўз тутиб қоламиз,
Шуни кутиб турибди, Зироатхон холамиз!

.....

04.12.2020

Хотима:

Аллоҳнинг изни ила 2020 йилда ёзган шеърларим жамланган тўплам шу ерда тугади. Хато нуқсонг бўлса мендандир. Тўғриси бўлса Аллоҳдандир. Бу тўпламни ўқувчиларни ва муаллиф учун дунё ва охирада манфаатли қилишини буюк Аллоҳдан тилаб қоламан.

Саҳвий.

Швеция

2020 йил 12 декабр

Бу китобда жами 10 та шеъринг тўплам жамланди.

